Universidad de Deusto
Biblioteca

PANORMITANI

DE IURE

REPERTORIUM

1-2

Universidad de Deusto
Biblioteca

ABBATIS

PANORMITANI REPERTORIVM

IN LVCVLENTISSIMAS PRAELECTIONES,

quas idem in Quinque Decretalium Libros & Clementinas Epistolas diuino prorsus ingenio, labore incredibili, & studio, doctissime iuxta ac elegantissime concinnauit.

EA QVIDEM DILIGENTIA CONFLATVM, VT NVMERORVM *ratione fidelissimè subducta, nullibi aut falli, aut decipi possis: quamlibet in compluribus accessionem certè incredibilem, & deprauatorum emendationem maximè necessariam, hac nota * præsignatam acceperis.*

CORSETI ETIAM LVCVBRATIONES IN NONNVLLIS impressionibus omissas, ad posteritatis vtilitatem præstitimus.

VENETIIS, Apud Iuntas. MDLXXXII.

Universidad de Deusto
Biblioteca

CANON NVMERARIVS.

Numero marginales, quos versuum capitibus præfixos vides sic intellige, vt
- Prima Pars Primi Decretalium per numerum 1. significetur.
- Secunda Pars Primi Decretalium per numerum 2.
- Prima Pars Secundi Decretalium per numerum 3.
- Tertia Pars Secundi Decretalium per numerum 5.
- Tertium Librum Decretalium per numerum 6.
- Quartum & Quintum & Clementinas per numerum 7.

Ita, vt materiam cui numerus 1. præfixus est, quæras in volumine, cui titulus est, Primæ Partis in Primum Decretalium. Et cui numerus 2. in eo volumine, cui titulus, Secundæ Partis in Primum, & sic de reliquis.

INDEX IN VNIVERSVM PRAELECTIONVM ABBATIS PANORMITANI,

AD QVINQVE DECRETALIVM LIBROS CORPVS,

Et nuper ad clementinas, dexterrima cura concinnatus, quàm vsquam antea auctior multò, & tersior redditus.

7 Iuncta numero dierum excludit illam diem, cui iungitur, in cle. sicut. nu. 2. de appel. fol. 297
1 Abbas potest punire monachos suos sine consensu capituli, quia ipse solus habet potestatem insolidum in monachos. in capitu. reprehensibilis. nume. 11. de appellatio. fol. 121
6 Abbas potest agere nomine monasterij sui, etiam sine mandato capituli. in capitu. cum dilectus. nume. 3. de succeff. ab intefta. 152
7 Abbas debet stare immediate posti episcopum, & præfertur alijs prælatis citra episcopos in cap. ex ore. nume. 3. de priuil. 216
7 Abbas remotus ab administratione tanquam non idoneus debet habere expensas a monasterio, secus si priuatur etiam titulo. in c. ex parte. nume. 5. de accusatio. 70
6 Abbas unius non potest præesse pluribus monasterijs. in c. fi. nume. 1. & 5. de relig. domi. 217
Abbas non potest quis esse in uno monasterio, & in alio sit tanquam monachus si monasteria sint separata, sed si sunt unita. sic ibid. nume. 5.
Abbas unius monasterij, an uocabitur ad electionem prælati alterius monasterij, in quo est monachus. ibid. nume. 6. 218
3 Abbas ciuiliter & criminaliter in monachos sibi subiectos. etiam in figura iudicij iurisdictionem exercere potest, adeo, quòd loci incommoditate repugnante eo prætermisso corã episcopo loci prius cõueniendi non sunt, nisi talia sint crimina, quæ depositionem exposcant, in c. cum contingat. nu. 35. ver. tertia conclusio. de foro competen. 91
1 Abbas ex speciali iure habet ius eligendi episcopum una cum alijs canonicis, in cap. Cumana. nu. 2. de elect. 183
6 Abbas solus non potest de iure aliquem in monachum recipere, in c. ad Apostolicam. nume. 12. de reg. 187
3 Abbas potest præscribere iura Episcopalia, in c. cum non liceat. nume. 17. de præscript. 37
6 Abbas potest præscribere aliquam ecclesiam contra episcopum. ibid.
Abbas, an possit recipere monachum in professionem sine consensu capituli, vel econtra? in c porrectum. nume. 5. 6. 9. 11. de reg. 186
6 Abbatis negligentia, an præiudicet monasterio? in capitu sicut nobis. nume. 6. de reg. 188
2 Abbas, an possit conferre primam tonsuram suis monachis? Ant. capit. contingat. nume. 1. de ætat. & qualit. 56
2 Abbas potest esse procurator ecclesiæ cathedralis. in capitu. 1 nume. 3. de postulat. prælat. 111
7 Abbas faciens uerberari monachum, & ipse uerberans sunt excommunicati, nec absoluitur, nisi per Romanum Pontificem. Intelligas quando facit per cuti per laicum, ipse tamen Abbas posset sine metu uerberare, in cap. uniuersitatis. nume. 1. 5. 8. de senten. excom. 260
6 Abbes potest quantuncunque durum præcipere monachis, etiam si in regula non caueatur, dum tamen sit implebile; & licitum. in cap. super eo. nu 6. de reg. 184
1 Abbas potest esse arbiter, & procurator sine alicuius mandato. in capitu. 2. nume. 4. de postul. prælat. 115
6 Abbates ꝓn: ex priuilegio portare insignia episcopalia, & ordines minores conferre, & idem est in Cardinalibus non episcopis. capitu. clerici. nume. 6. de uita, & hone. clerí. 9
2 Abbas habet iurisdictionẽ in monachos in ciuilibus, & criminalibus. in cap. cum ab ecclesiarum. nume. 10. & 12. de offic. ordin. 134
6 Abbas habet corrigere monachos. & non episcopus, nisi in defectum Abbatis. in cap. fi. nume. 1. de cap. mona. 219
5 Abbas & alius inferior prælatus exemptus non potest præscribere iura episcopalia, quæ numerantur in capitu. cum olim. nume. 4. & 5. de præscriptio. 48
1 Abbate remoto propter eius malam administrationem, non succedit conuentus ecclesia uacante, quia præsumitur contra ipsum, in cap. per inquisitionẽ. nume. 2. de elect. 154
6 Abbas potest uendicare monachum suum ubicunque sit, & potest implorare officium prælati. ut cogat monachum redire ad monasterium. in capit. non est. nume. 4. de reg. 183
6 Abbas si est suspensus, deuoluitur eius potestas ad capitulum. in c. 1. nume. 5. ne sede uacan. 75
7 Abbas si pro aliquo accipiendo in monasterijs acceperit pecuniam, committit simoniam. in capit. ueniens. nume. 1. de simo. 99
7 Abbas Cassinensis habet omnimodam iurisdictionem in castris monasterij, in cap. 2. nume. 10. de consang. & affinit. 38
6 Abbas & monachi, an possint statuere, quòd de redditibus ecclesiæ, quilibet habeat certam portionem pro uestimentis, & aliis necessarijs, in capitu. ex parte Astensis. nume. 12. de concess. preb. 72
6 Abbas potest uendicare monachum, pater filium, & maritus uxorem, in cap. licet. nume. 15. de reg. 189
6 Abbas potest conferre minores ordines. in capitu. quia ingredientibus. nume. 6. de testa. 129
6 Abbas non potest remittere uotum sine consensu episcopi, uel alterius sui superioris in cap. scripturę. nume. 9. de uoto, & uo. re. 203
6 Abbas negligens potest deponi, in cap. monachi. nu. 5. de sta. mo. 208
Abbas & quilibet prælatus secularis potest deponi si est dilapidator bonorum monasterij, vel sit incontinens, vel ratione maioris officij. ibidem nume. 6.
Abbas solus potest remouere monachum electum ad aliquod officium per ipsum & conuentum simul. ibid. nu. 9. 209
8 Abbas non potest quis eligi, nisi fecerit professionem, & expressam, in c. cum in magistrum. nu. 1. & 2. de elect. 183
Abbas non potest quis eligi qui sit alterius professionis, vel habitus. ibidem nume 4.
6 Abbas habet iura Episcopalia in ecclesijs sibi pleno iure subiectis, in cap. 1. nu. 3. de reb. eccle. non alie. 86
8 Abbas potest habere collationem beneficiorum in diœcesi Episcopi, & hoc ex aliquo priuilegio, in capitu. Abbatem. numero 1. de rescriptis. fol. 91
3 Abbas præfertur Episcopo in spectantibus ad regulam, in c. cum contingat. nume. 21. de foro competen. 88
Abbas si est negligens, facit vt cognoscat Episcopus causas inter monachos. ibid. nume. 25. 89
Abbas quam formam obseruabit in inquirendo contra monachos suos. ibid. nume. 26. eo.
3 Abbas an possit monachis sine alterius authoritate constituere œconomum. in c. Imperatorum. nu. 4. de iura. calum. 146
7 Abbates tria debent Episcopis locorum, & quæ in c. ne Dei ecclesiam. nu. 1. de simo. 113
6 Abbas & alij prælati seculares non deponuntur ex omni negligentia, nisi sit magna, in c. ea quæ. nu. 3. de statu mona. 213
7 Abbas, an possit absoluere monachum delinquentem extra c. austrum. in c. cum illorum. nu. 16. de senten. excom. 265
6 Abbas potest repetere monachum suum in alio monasterio commorantem, in c. Ioannes. nu. 2. de reg. 182
Abbas potest corrigere monachos sine consensu capituli, nisi Abbas sit nimis seuerus. ibid. nu. 3. & 5.
6 Abbas potest eligi perpetuo aliquis in aliquo monasterio, alia vero officia sunt temporalia, in capitu. cum ad monasterium. nume. 5. de statu monach. 210
Abbas non tenetur statutis factis per suum prædecessorem sine consensu Episcopi. ibid. nu. 10.
Abbas solus potest contrauenire statutis factis per ipsum & conuentum, quia monachi non possunt resistere Abbati, quin ei obediant, etiam si Abbas iurauerit obseruare, licet contraueniens sit periurus. ibidem nume. 11.
Abbas non obligatur monacho, quin possit contrauenire, ibidem nume. ro 12.
Abbas non debet remoueri pro qualibet negligentia. ibidem nume. ro 20.
1 Abbas, an possit conferre minores ordines, in capitu. quanto. nume. 3. de consuetud. 99
¶ Anton. Corset. Adde quòd Abbas conferre potest in suo monasterio primam clericalem tonsuram laicis ad suum monasterium conuolantibus, vt mam clericalem tonsuram laicis ad suum monasterium conuolantibus, vt legi. & nota. in capitu. cum contingat. de ætate & qualitate. Quid de alijs minoribus ordinibus? vide notata per Hostien. & Domin. Anton. ibi, & quod legi. & nota. in capitu. Abbate. de priuileg. lib. 6. & in capitu. 1. de supplen. negligen. prælat. & 68. distinctio. in capitu. 1. & Dom. Abb. in c. veniens. nu. 5. & 6. de præscrip. fol. 49. & in clemen. attendentes. de statu mona. in apost. Et dic quod Abb. vltra lectoratum ordines non conferet, vt d. c. cum contingat. cũ ibi no. secundũ moderationem D. Ab. no. 10. And.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repertorium rerum ac sent. selectiorum

in capitu. Io. de cle. co niu. Hanc partem tenuerunt Pe. & Bar. Brix. 69. di. cap. 1. pro ipsis facit uerbum solummodo, positum in d. c. cũ contingat. Hos. ibi. dicit, quòd cõtrarium de facto seruatur. nec ob. uerbũ solummodo, quia determinat uerbum in proprio monasterio, quod prosequitur. Hoc tenet ibidẽ d. Ant. de But. per identitatẽ rationis. c. translato. de consũ. sed magis communis opin. est quòd non possit ultra lectoratum aliis ordines conferre. & nide in hoc d. Domi. in cap. Abb. in uer. quero, an Abbas.

7 Abbas potest monachum suum punire, & contra ipsum inquirere in capitu. suscepimus. nume. 5. de homi. 144

6 Abbas potest eligere sibi sepulturam, ubicunque uult in capit. de uxore. nu. 5. de sepul. 157

7 Abbas. uel Abbatissa potest appellari etiam quòd adhuc non sint benedicti, si fuerint electi & confirmati. in c. meminimus. nume. 1. de accus. 72

Abbas post benedictionem potest conferre ordines minores, secus abbatissa. ibid. nume. 6.

2 Abbas non debet de facili dare licentiam monacho asserenti uelle intrare strictius monasterium. Ant. in capitu. fi. nume. 3. de renun. 32

2 Abbas exemptus non potest transire, nisi cum licentia Papæ, si non est exẽptus cum licentia sui superioris in cap. fi. nu. 6. de transla. Episcopi. 6

6 Abbas potest esse procurator aliorum monasteriorum. in capitu. sopitæ. nume. 3. de censi. 235

1 Abbas potest eligi in Episcopum sine licentia superioris. in capitu. ecclesia uestra il 2. nume. 16. de electi. 196

4 Abbas, an possit uni concedere, ut perpetuo stet extra monasteriumẽ in cap. ex rescripto. nume. 5. de iureiur. 165

Abbas. an possit concedere uni monacho, ut seruiat uni prælato. ibid. nume. 6.

6 Abbas & quilibet prælatus regularis habet facultatem donandi aliquam rẽ propter liberam administratiouem quam habet, in capitu. caterum. nume. 2. de donat. 120

Abbas, uel prelatus quo casu possint donare res modicas cessante consuetudine & sine consensu capituli. ibid. nume 4.

2 Abbas si non reuocat monachum uagabundum, potest tunc ordinarius loci reuocare in capitu. quanto. nume. 1. de offi. ordi. 136

Abbas quam potestatem habeat in monachos. ibid. nume. 3.

6 Abbas potest præscribere iura episcopalia. in cap. fi. nu. 2. de institit. 64

1 Abbas debet creari de suo ordine, uel de alieno, si expediens erit in c. officii. nume. 1. & 4. de electi. 169

Abbate mortuo, an possessas transeat in capitulum. ibid. nume. 7.

6 Abbas renuncians, uel depositus, an remaneat monachus monasterij. in cap. cum ad monasterium. nume. 12. de statu mona.

¶ Corse. Adde nunquid Abb. renuncians Abbatiæ remaneat monachus monasterii. Et communis conclusio Doctorum est, talem non remanere monachum illius monasterij, sed sub obedientia Episcopi, per iura & motiua ibidem adducta. Tamen do. Abb. & Dom. Ant. de But. uidentur residere contra opi. contrariam, quòd remaneat monachus illius monasterij ultimi, ubi deponitur seu renunciat, quòd licet ius monachatus possit esse sine iure Abbatię, non tamen econtra, quia non potest esse Abb. cum non sit monachus. facit c. fi. de simo. & c. nullus. de electi. lib. 6. unde renunciatio respectu Abbatiæ non debet extendi contra uoluntatem renunciantis ad ius monachatus. Et pro ista opin. facit tex. in d. cap. cum ad monasterium, nam Abb. depositus remanet ibi monachus secundum Host. Quod colligitur ex illo text. dum dicit depositum castigandum secundum regulam. Ergo idẽ in renunciante, ne delinquens sit melioris conditionis, quàm renuncians. Item si uerum esset depositũ, iste remaneret monachus sine monasterio, & cum nõ habeat proprium, compelleretur mendicare in opprobrium clericatus, cõtra c. Diaconi. 94. dist. Item esset acephalus, si sine capite contra c. nulla. 94. dist. Et hanc quæstionem disputat Guid. de Suz. & refert Io. And. in d. cap. cum ad monasterium. & latius de hac materia per Fed. de Sen. consi. 69. inci. Quidam monachus, ubi ampliat terminos, quærendo quid si monachus monasterij exempti promouetur in Abbatem alterius monasterij demũ renunciat, quæritur nunquid remaneat monachus in primo monasterio, uel in secundo, & si remaneat in secundo, qualem locum & uocem habebit in choro, & capitulo, & post multa concludit, quòd non remaneat monachus, nec in primo nec in secundo; sed sub obedientia Episcopi, licet fuerit Abbas & monachus monasterij exempti, quia illa exemptio competebat ratione monasterij, & non personę. Et uidetur tacite respondere ad tex. d. c. cum ad monasterium, uidelicet, quòd depositus remaneat in monasterio, ubi deponitur, non ut ibi sit monachus, sed ut penitens. Nam ut clerici seculares depositi includuntur in monasteriis, non tamen p hoc habent Episcopi ius monachatus, ut in c. tuę. de pę. Et ꝓpposito quòd remaneret monachus secundi monasterij, talis renuncians, dicit quòd debet habere primum locum & primam uocem post Abbatem & substitutum in reuerentiam primę dignitatis, pro hoc facit arg. l. fi. de decu. & l. seruus. C. de quæstio. Sed d. An. & d. Abb. ubi dixi, quo ad primum dictum uidentur sentire contrarium, quorum opi. est magis equa, licet Io. de Lig. uideatur sequi communem opi. in cle. ne in agro. de statu mo. ut ponit hęc dicta Fed. uide ibi Card. in c. prefatę. circa fi. & in §. qui autem. q. 2. uide de hac q. Ioannem de Anan. in capit. fin. in 4. col. de simo.

1 Abbas alicuius monasterij non debet quis creari; nisi primo fuerit monachus & professus. in cap. cum ad nostram. nu. 1. & 2. de electi. 298

5 Abbas electus ad regimen monasterij potest dici & nuncupari Abbas licet non sit benedictus, & potest omnia ad suum officium spectantia exercere, in cap. inter monasterium. nume. 25. de re iudi. 87

Abbas quibus diebus possit benedici, & qualis est talis benedictio? ibid.

5 Abbas potest acquirere possessionem per monachum. in capit. bonę memorię. nume. 3. de appel. 138

6 Abbas generalis habet ius excommunicandi Abbates inferiores, in capit. si. nume. 1. de regu. 191

Abbas unius monasterij non subiicitur Abbati alterius monasterij. ibid.

Abbas potest monachos excommunicare, & facere eos denunciari excommunicatos a prelatis ecclesiarum. ibid. nume. 2.

Abbates possunt cognoscere de causis ciuilibus & criminalibus. in capit. quia propter. nume. 6. de electi. 174

3 Abbas. an sonet in nomen dignitatis, an officij, uide remissiue, in capitu. 2. nume. 2. de iudi. 8

¶ Cor. Adde quòd Abbas licet sit potius nomen solicitudinis, quàm honoris, ut no. glo. & Doct. in c. tuã. de æta. & quali. non tamen poterit eligi in Abbatem, nisi sit sacerdos. ut in c. 1. eod. ti. si tamen fuerit bone ſlate & industria preditus, potest, dispensatiue in minoribus ordinibus eligi, ut d. capituam. & ibi. Sed glo. fi. in cap. exposuisti. de cor. uit. tenet, quòd sit nomen honoris, & nihilominus oneris, & uide d. Card. post Cui. de monte Lau. & Zenze. in clemen. 1. in uersic. quero, an nomen Abbatis de rescri. Et conclude, quòd est honoris & dignitatis. per capitu. indemnitatibus. §. uerum. de cle. lib. 6. de pri. cap. ut apostolicæ. lib. 6. licet non sit ordinis. 21. dist. cleros. Pro hoc, quia Abbas prelatus est honorandus. de statu mona. capit. cum ad monasterium. uer. Prior. Pro hoc capitu. 1. de sup. negl. prela. Et etiam est oneris & solicitudinis, ut dicit glo. in capitu. tuam. per cap. hoc tantum. 18. q. 2. cum tota potestas monasterij sit penes eum, ea. causa & q. c. nullam. Et ideo dicimus, quòd Abbas habet dignitatem & appellatione prelatorum uenit Abbas, ut in capitu. 2. nume. 2. de iudi. & ibi omnes, & in cap. 1. de æta. & quali. & in c. indemnitatibus. de ele. lib. 6. Io. de Lig. & Doct. in cle. 1. eod. titu. & ibi per do. meum do. And.

6 Abbas solus potest creare monachos absque conuentu. in cap. ea uoluntate. nume. 4. de his, quę fi. a prela. 79

Abbas solus potest dare licentiam monacho uolenti transire ad arctiorem regulam. ibid.

Abbas solus potest facere ea, quę pertinent ad cultum diuinum & ad utilitatem ecclesię. ibid.

6 Abbas non potest constituere monachum in priorem alicuius loci, in capitu. ad nostram audientiam. nu. 9. de confir. uti. uel inuti. 167

Abbas obligatur monacho, etiam cum iuramento. ibid. nume. 11.

Abbas potest remouere priorem, etiam quòd priores in illo loco fuerint per præteritum perpetui. ibid. nume. 11.

3 Abbas & Episcopus, an qs possit simul esse, in c. cãm quę. il 1. nu. 9. de iudi. 17

3 Abbas habet iurisdictionem etiam contentiosam. in capitu. significa. nu. 2. de foro competen. 97

7 Abbas, an & quando possit quem absoluere ab excommunicatione, in capitu. monachi. nume. 3. de senten. excom. 252

7 Abbas potest de suis excessibus non solum per monachos monasterij accusari, sed etiam per conuersos. in cap. illa prepositorum. nume. 2. de accu. 67

Abbas potest ex sola negligentia deponi. ibid. nume. 5.

4 Abbas, uel prior depositus ab Abbatia. uel priorata, remanet monachus, in capitu sicut ex literis. nume. 1. de iureiur. 155

3 Abbas habet dominium & possessionem rerum, quibus præest, & etiam actiones, in capit. cum deputati. nume. 6. de iud. 44

1 Ab. cum conuentu potest ex causa statuere, ut bona communia monasterij diuidantur quo ad rem. sed non quo ad administrationem, ut puta quòd certa bona sint deputata pro mensa conuentus, & certa pro mensa abbatis, unde per hanc diuisionem bona non minus sunt monasterij, quàm prius. nec administratio est diuersa, nam Abb. administrat ea, asi essent comuna, in cap. edoceri. nume. 3. de reser. 68

Abbas non potest sine consensu conuentus procurare omnino diuisa inter Abbatem & conuentum, sed si bona sunt omnino communia, uel saltem quo ad administrationẽ, ut supra dictum est, ad Abbatem pertinet procurare negotia totius monasterij, et an tali casu teneat referiptum impetratum ex presso nomine solius Abbatis. ibid. nu. 5.

5 Abbates & alij religiosi, an possint esse procuratores, in capitu. cum dilecta. nume. 18. de confir. uti. uel inuti. 166

5 Abbas & loca religiosa & ipsorum persona quomodo subiiciuntur ordinario loci, in capitu. 2. nume. 6. de app. 102

7 Abbas ne malè faciat, quibus casibus absoluere possit monachum, ut aliud intret monasterium. in cle. concessa. nu. 6. de electi. 288

7 Abbas non faciens se intra annum benedici, an cadat a iure suo, sicut Abbatissa. in cle. attendentes. nu. 20. de statu mona. 306

7 Abbas. prior, uel alius presidẽs, quibus cosibus teneatur portare floccum, cucullam, aut scapulare. in cle. ne in agro. nu. 9. & 10. de sta. mona. 305

7 Abbate mortuo, conuentus an agere possit de iuribus pertinentibus ad solum Abbatem, & de iuribus communibus. in clemen. procuratorem. nume. 4. de procurat. 292

7 Abbate negligente officium suum explere, etiam ut monachi in primitiuis scientijs instruantur, Episcopus aut corrigere eum, aut supplere debet. in cle. ne in agro. nu. 37. de statu mona. 306

7 Abbates an possint uti re propria auctoritate ecclesias pleno iure sibi subiectas. in cle. ne in agro. nu. 26. de statu mona. 305

7 Abbates an possint præscribere potestatem uniendi ecclesias, & beneficia sibi subiecta, in cle. ne in agro. nu. 27. de statu mona. 306

Abbates

In Panormitani Commentaria. 3

1 Abbates habentes ecclesias pleno iure sibi subiectas. præstare possunt authoritatem alienationibus rerum illarum ecclesiarum loco Episcoporum. in cle. m. monasteriorum. nu. 7. de reb. eccle. non alien. 300

7 Abbates immediate Episcopis subiecti, non alienant sine ipsorum consensu & authoritate. ibid. nu. 10.

7 Abbatissa, Abbas, monialium & monachorum appellatione includuntur. in clem. attendentes. nu. 10. de statu mona. 306

Abbatissa non potest eligi, quæ corrupta sit, & a Papa talis promota benedici non deber. ibid. nu. 29.

1 Abbatissæ quæ necessario sint benedicendæ, & quæ & quando non. in clemen. attendentes. nu. 14. de statu mona. 306

7 Abbatissa potest habere & habet iurisdictionem fori contentiosi, non tamen potest confessiones audire, uel prædicare, nec benedicere. in c. in noua. nume. 1. de penit. & remis. 245

6 Abbatissa debet esse in ætate triginta annorum. Abbas uero uigintiquinque. in c. super inordinata. nu. 7. de præben fol. 56. Et quod statuitur in Abbatissa, non trahitur ad Abbates. ibid. nu. 8.

6 Abbatissa habet dignitatem. in c. de multa. nu. 21. de præben. 44

2 Abbatissa est capax iurisdictionis Episcopalis. in c. dilecta. nu. 2. de maioritate & obedien. 153

Abbatissa licet non possit communicare, potest tamen implorare officium iudicis, ut excommunicet. ibid. nu. 3.

7 Abbatia dicitur dignitas ex excellens, sed potius numeratur inter dignitates inferiores. in c. per tuas. il 1. nu. 7. de simo. 110

1 Abbatissa non potest esse aliqua, sine fuerit uidua, uel illegitimè nata. in c. cum in cunctis. nu. 6. de electi. 130

6 Abbatissa habet liberam administrationem sui monasterij, non obstante sexu femineo. in c. 2. nu. 4. de his quæ fi. a prela. 78

2 Abbatissa habet iurisdictionem, & potest habere collationem beneficiorum. in c. cum dilectus. nu. 20. de consuet. 105

7 Abbatissa debet benedici si est in loco, ubi hoc fieri solet, & si intra annum non fuerit benedicta, perdit omne ius, quod haberet, si autem in loco, ubi non solet fieri, est secus. in c. meminimus nu. 5. de accusa. 72

7 Abbatissa dicitur habere dignitatem. in c. qua propter. nu. 8. de electi. 174

7 Absentium præsumitur in dubio fuisse cum anima potius quàm sine. in c. sicut. nu. 7. de homi. 149

7 Abolitione potest quis recedere a lite, & qualiter. in cap. 1. nume. 5. de collu. detegen. 182

¶ Corse. Abolitio triplex reperitur, nam quædam est legitima quæ fit ipso iure, & conceditur a lege mortuo, puta, quando moritur accusatus. Nam tunc tollitur instantia, & extinguitur crimen. l. 1. & per totum. C. si reus, uel accusator mor fue. Vel quando moritur accusans, uel est aliter impeditus iuste longo impedimento. Nam tunc non tollitur crimen, ex quo criminosus uixit, sed instantia suspenditur, & ideo alius admittitur ad prosequendam litem incboatam intra 30. dies ptiles, l. libellorum. §. fi. ff. de accusa. l. aut priuatim. in ver. 30. dierum ff. ad senatusconſ. Turpillia. Ad nouam autem accusationem instituendam habet accusator tempus illi accusationi a iure præfixum, de quo in l. querelam. C. de sal. l. qui de crimine. C. de accusa. Alia est abolitio publica, quia ad publicam lætitiam est concessa, & hac appellatur generalis, quia generaliter omnes concernit. Et hanc concedit solus Princeps, quia est sibi natus filius, uel propter prosperos successus, quos habuit contra barbaricas nationes, & de ista habetur C. de gene. abolit. per totum. & l. abolitio. cum l. seq. ff. ad Turpillia. ubi litera dicit. Pulcrè fit ob diem insignem, ob publicam gratulationem, uel ob rem prosperè gestam, & hæc talis abolitio non extinguit crimen, nec instantiam tollit, sed illam suspendit, & ideo post finitas ferias repentinas, ad causam redditur intra 30. dies, & ex eadem instantia. d. l. aut priuatim uersic. abolitione. & ver. 30. dies. Alia dicitur priuata abolitio, quia accusatorem tantum, & sic priuatam personam concernit, & hęc a Principe & iudice causa cognita impetratur, & presente parte conceditur. l. 2. & fi. C. de gene. abolitio. & d. l. aut priuatim. in princ. & hoc crimen non extinguit solum accusationem, uel accusator alius non audiatur. dict. l. 1. C. de gene. aboliti. ubi etiam Ange. satis ponit ample de ista triplici abolitione. Et vide Ioan. de Ana. in d. c. 2. in 4. col. ver. extra glo. est sciendum, & c. de collu. deteg. Et an iudex possit ex officio suo prosequi accusationem incboatam, quando abolitio est legitima. Bar. in l. libellorum. §. fi. ff. de accusa. in effectu concludit, quòd sic. per tex. in l. pe. in prin ff. de pub iud secundum unam lect. quia est ibi triplex lect. Secundò dicit probari insi. in l. sed si unus. §. interdum. & ff. de iniu. ubi instantia unius transfunditur in alium sicut in proposito transfertur de accusatore in iudicem. Tertio dicit probari ex his, quæ ipse no. in l. 2. §. si publico ff. de adul. videlicet, quòd post quàm iudici crimen inteſtit, possit ex officio procedere. Quarto dicit hoc esse expressum in c. 1. & 2. de collu. deteg. & ista opi. Bar. communiter tenetur per Doct. Sed disputandi gratia, vide D. Io. de Ana. in d. c. 2. in 4. col. in ver. bis autem pręmissis quæritur. Vbi considera, quia contrarium de iure forte posset defensari, & addit Io. de Imo. in d. l. pe. & Iac. de Are. & Ange. satis plenè examinantem istud dubium in l. 1. C. de gene. abolit. in 4. col. ubi Ang. concordat cum opiniones, refert & sequitur Io. de Ana. in prædl. loco, ubi omnino vide.

7 Absentia iudicis de torquendo aliquem, potest appellari in c. cum in contemplatione. nu. 3. de reg. iur. 284

Absens ex iusta causa si comparet post annum a tempore missionis, debet audiri, licet missus sit effectus verus Dominus. in c. consultationibus. nume. 6. de offi. deleg. 92

7 Absentes, an & quando, & quomodo sint vocandi in actibus spectantibus ad ipsam vniuersitatem, tam laicorum, quàm clericorum, in c. cum ex iniuncto. nu. 10. de no. ope. nuncia. 205

6 Absentes non sunt vocandi, quando ipsorum vniuersitas facit statutum, nisi statutum concerneret negotia multum ardua. in c. 1. nu. 15. de his, quæ fi. a ma. par. cap. 83

Contra absentes, præsentes non possunt aliquid statuere. ibid.

Absentes quibus casibus sunt vocandi. ibid.

3 Absens quo casu potest pronunciare contra absentem, cum regulariter non possit. in c. 1. nu. 1. & 8. de causa poss. & propriet. 177

6 Absentium nomina non debent describi in contractu facto per aliquam vniuersitatem, aliàs faciens scribi punitur de falso. in c. quanto. nume. 7. de his quæ fi. a præla. 79

¶ Corset. Ego adduco Bal. in c. 1. ver. sed pone in ciuitate Perusij, & c. in tit. de feu. cog. in vsi. feu. ubi dicit. In ciuitate Perusij sunt tres conseruatores monetæ, & quando fiunt solutiones in communi consueuit notarius ponere nomine omnium trium, licet unus sit absens, quærit ibi Bal. utrum ista consuetudo sit ualidà? refert Host. in d. c. quanto. dicere, quòd non, quia inducit crimen falsi. Sed consuetudo quorundam locorum seruat contrarium, quia quod maior pars facit & c. l. quod maior. ff. ad mu. quod Bal. putat uerum quando in prędicium absentis nihil fit. Et materia vera est in seipsa, & dicit hoc alibi non reperiri, cauent tamen sibi notarius, quia si talis persona esset de substantia, instrumentum non caret uitio falsitatis. Eadem ratione defenduntur notarij communis Perusini, qui sunt rogati ultima die officij, quòd ad illam diem ponant solutiones, quę fiunt ipsis massarijs, nam consuetudo ipsos excusat. Et ubi est bona mens & intentio, ibi non potest esse falsitas, & hoc dictum Baldi refert, & sequitur Ang. Are. optimus practicus in tract. maleficiis. in uer. falsario. subdens pro fundamento, quòd prosalsitate quis puniri non potest nisi talis falsitas sit alicui nocitura. Nam si alicui damnum non inferat, licèt falsum commissum sit & dolosè, non tamen talis falsitas punietur, ut est tex. cum glo. no. in l. damus. & ibi Cy. Bart. Bal. & Salic. C. de fal. & Doct. in l. qui testamento. ff. eod. Cy. & Doct. in l. 1. C. de sepul. uiola. & in l. fi. si ex fal. instrumen. & in l. 2. quod fal. tu. auth. per Bal. Quod singulariter no. pro his quę habentur & no. in d. c. quanto. quę limitantur, nisi consuetudo aliter dissonat. Et per hoc saluaui & liberaui quendam notarium a pœna falsi hic Bononię. Nam stylus notariorum habet, quòd notarius ex generali mandato facto sibi a iudice, scribat aliquam in iudicis absentia, acsi esset presens, & potest dicere ea facta in iudicis presentia. Nam stylus curię habetur pro lege, & seruari debet, cap. ex literis. de constitu. c. quàm grauí. de cri. fal. & per id quod no. Doct. in l. 1. & 2. & ibi Cy. C. quę sit lon. consuet. cum aliis concord.

3 Absens sine litis ꝯ abest, potest contra eum interponi primum & secundum decretum, & potest diffinitiuè condemnari, dummodo fuerit lis contestata, uel simus in causis, ubi non requiritur litis contestatio. in c. fi. nu. 13. de eo, qui mit. in possess. 257

Absens culpabilis dicitur uir ab uxore, clericus ab ecclesia, & similes qui precisè tenentur ad standum. scilicet quando uxor agit contra uirum, uel ecclesia contra clericum, secus si agant contra ipsos alię personę. item præsumitur culpa in absentem, quando post citationem, ut lit. contest. se absentauit. ibid.

1 Absentes sunt uocandi in electionibus fiendis, & sunt uocandi per nuncium, uel literas, & non sufficit sonus campanæ, quando sunt in prouincia. in c. coram. nu. 2. & 3. de electi. 167

5 Absentes sunt uocandi ad capitulum, non solum in casibus exceptis. sed etiam in non exceptis, in quibus militat eadem, uel maior ratio, in c. cum dilecta. nu. 7. de confir. uti. uel inuti. 166

7 Absentia coniugis quantuncunque diuturna, non præstat causam legitimam separandi matrimonium. in c. per latum. nu. 2. qui fi sint legit. 49

Absente coniuge, an debeat procedi ad matrimonij separationem altero coniuge instante. ibid. nu. 4. & 6.

1 Absentes, an debeant mittere nuncium, uel procuratorem in aliqua causa. in c. bonę memorię. il 1. nu. 21. de electi. 150

Absentes, an sint uocandi in electionib. fiendis, in c. Cumana. nu. 1. de ele. 183

1 Absentes pñt cõmittere uoces eorũ in unũ solũ. in c. scriptũ. nu. 5. de electi. 171

6 Absens, qui habetur pro presente an debeat gaudere omni priuilegio presentiũ. in c. ex parte. nu. 5. & in c. cum dilectus. in ulti. no. de cler. non resid. 25

1 Absens causa studiorum debet uocari ad actus celebrandos a capitu. in c. bonę memorię. il 2. nu. 3. de electi. 167

Absentes, in quibus casibus sunt uocandi. ibid. nu. 10. 168

5 Absens etiam causa reipublicæ potest pati missionem ex primo decreto, nisi accesserit ad sedem Apostolicam, in c. meminimus. nu. 4. de appel. 110

6 Absens & præsens quis dicatur. in c. peruenit. nu. 9. de fideiuss. 114

2 Absens citatus, an teneatur mittere procuratorem, siue sit actor siue reus. in c. 2. nu. 7. de procur. 168

6 Absentia præsumitur fraudulenta, quando abest quis, qui ratione alicuius rei debet stare in certo loco. in c. ex tua deuotionis. nu. 11. de cler. non resi. den. 23

2 Absentes non uocantur in actu compositionis, etiam super iure superioritatis. in c. fi. nu. 1. de maiorit. & obedien. 71

Absentes, qui dicantur, & qui presentes. ibid. nu. 3.

1 Absentes, in quib. actib. sunt uocãdi, in c. cũ inter uniuersas. nu. 8. de electi. 141

3 Absens contumax conuentus personaliter, quomodo punitur. in c. fi. §. in alys. nu. 7. ut lite non contest. 135

1 Absens potest per procuratorem eligere, presens uero non nisi in sue sit impeditus. in c. quia propter. nu. 2. de electi. 173

Universidad de Deusto Biblioteca

Absentes non debent computari in numero illorum, qui habent esse in capit. ibid. nume.5. 174

Absentes non uocati non reddunt actum nullum, sed possunt annullare, si uolunt. ibid. nu.12. Et intellige in casu, in quo absentes essent uocandi, limita tamen, ut in nume.16. 175

7 Absens infamatus quomodo potest de infamia conuinci. in capitu. cum P. nume.4. de pur. cano. 225

3 Absens a domicilio potest citari per iudicem domicilij, etiam extra territorium, & non comparens, punitur ut contumax, & pot excommunicari. in cap. fi. nume.41. de foro competen. 105

3 Absens antequam citetur debet eius procurator requiri, si certum est ipsum absentem dimisisse, alias secus. in c. causam. nu.12. de do. & contu. 229

Absentes condemnãtur absque eo, quòd requirantur eorum amici, si nolunt eos defendere. ibid. nume.14.

Absens quo ordine, & quib. dilationib. præambulis cõdemnatur. ibid. nu.15

7 Absente reo culpa sua proceditur ad sententiam. in capitu.1. nume.3. & 6. qui matrimo. accus. poss. 54

¶ Corse. Adde, quòd ille, qui in ciuitate & loco originis cognatos & consanguineos habet, licet non sit in ciuitate, non dicitur absens. Celebris fuit doctrina Bart. in l. cum scimus. C. de agr. & censi. lib.11. per tex. in d. l. cum scimus, facit quod uoluit Ang. de Per. consi.269. inci. Statuto ciuita. cauetur, q si quis steterit absens a ciuitate cum familia, ubi dixit, quòd non uidetur se absentasse, q in loco familiã et filios suos reliquit, qui pars sui corporis sunt, p d. l. cũ scimus. circa fi. quod est ppetuo menti tenendũ. Et adde quòd illud dicitur abesse, qd mortuũ est. & sic patet, quòd uerbũ abesse uerificatur in absentia tẽporali & in absentia ppetua & naturali. Quod no. pro statutis, quæ faciunt mentionẽ de absentia. ita no. Do. de Sanct. Ge. in c. si delegatus. post Arch. & Io. And. in c.2. de offic. deleg. lib.6. Et quòd multipliciter intelligatur uerbũ abesse, uide plene p Albe. de Rosat. in dictionario suo, in uer. abesse. & in uer. absens. Facit quod no. in cle. causam. de ele. facit quod uoluit Ang. cõsi.279. inci. Statuto ciuitatis cauetur. circa fi. ubi dixit, quòd absentia aliter & aliter in aliis tractatibus capitur, prout suadet ratio subiectæ materiæ, ut plene no. in corpo. de fideiu. §. si qs igitur. in gl. in uer. presentes. & no. ff. de pc. l. pñs, & l. qui mortis & l. absentẽ ff. de uer. sig. Et uide d. Ab in c. fi. de ma. & obe. ubi quærit, qui dicãtur absentes uel presentes. dicit, quòd in factis cõcernẽtibus totã prouinciã, existentes in prouincia dicuntur præsentes, in cõcernẽtibus uero diœcesim, omnes q sunt in diœcesi, ut in c. fi. q ma. accu. pos. In cõcernentibus autẽ ciuitatẽ seu castrum, illi q sunt in ciuitate, seu castro, ut in auth. hoc ius porrectum. C. de sacrosanct. ec. & facit c. quia pp. de ele. & uide quod dicit d. Ab. in c. de quarta. de pscr. nu.30. uer.3. ad declarationẽ prædictorũ qro.

3 Absens causa reipub. tandiu excusatur, quandiu durat impedimentum. in c. exposuit nobis nume.14. de dila. 158

Contra absentem causa reipu. proceditur, si non defendatur. ibid.

6 Absens ex cã studij, dicitur ex cã pbabili abesse in c.1 nu.5. de cel. mil. 244

2 Absens tenetur in leuibus causis constituere procuratorem. in capitu.2. nume.3. de procu. 168

3 Absens quis dicatur, & qũo capiatur. in c. fi. nu.21. ut lit. non conte. 131

7 Absentium non uocandorum uoces, quæ pro non discordantibus habeantur. in clem. quod circa. nume.1. de elect. 287

7 Absolutio a pœna & culpa quæ sit, quibus, per quos, & propter quod conferatur. in clem. abusionib. nume.2. de pœn. & rem. 317

7 Absolutus in articulo mortis in casib. Papæ reseruatis, qui superuixit, tenetur quàm citius poterit, se Papæ presentare, alias incidit in eandem excõmu. in cle. si quis suadente. nume.27. de pœn. 316

6 Absolutio a iuramento, non potest fieri etiam a Papa sine causa. in capitu. a nobis tua nume.4. de deci. 173

4 Absolutus ab excommunicatione, an teneatur præstare cautionem iuratoriã, uel fideiussoriam, uel pignoratitiã. in c. ad nostram, il 1. nu.1. de iureiu. 149

4 Absolutio an teneat parte non citata. in c.1. nume.13. de iureiur. 144

7 Absolutio non datur, nisi petenti. in capitu. significasti. nume.7. de eo qui dux. in matrimo. 29

2 Absolutio a iuramento potest per episcopum concedi. in capitu. ad aures. nume.9. de his, quæ ui met. caus. 181

7 Absolutio ab excommunicatione non debet fieri, nisi citato illo ad cuius instantiam est facta excommunicatio, nisi periculum sit in mora. in capitu. per tuas. nume.13. de senten. excom. 268

1 Absolutio facta a non habente authoritatẽ ualet, quòd talis absoluens tolerabatur. in capitu. dudum. il 2. nume.21. de ele. 191

4 Absolutio potest peti a iuramento, quod continet turpitudinem ex parte exigentis, licet non uergat in dispendium salutis iurantis. in capitu. peruenit. il 1. nume.1. de iureiur. 144

7 Absolutio ab excommunicatione an possit fieri per laicum in casu necessitatis. in capitu. a nobis. il 2. nume.10. de senten. excom. 262

7 Absolutio ab excommunicatione regulariter spectat ad Episcopum in c. monachi. nu.3. de senten. excom. 252

5 Absolutio ab excommunicatione non est non petenti impendenda, nisi ubi immineret utilitas publica. in c. Apostolicæ. nu.1. de exce. 17

7 Absolutio ab excommunicatione quantumcunque reseruetur Papæ, tamen in artic. mortis solet fieri ab Episcopo. per totũ. in c. tua. nu.3. de sent. exc. 258

Absolutio ab excommunicatione reseruata Papæ, an possit fieri per eius legatum. ibid. nume.4. Et uide capitu. seq. eod. titu.

3 Absolutio ab excommunicatione, an requirat speciale mandatum. in capitu. intelleximus. nume.11. de iud. 25

3 Absoluens ab instantia iudicij non debet exprimere causam absolutionis in sententia: & idem in aliis absolutorus. in capitu. examinata. nume.8. & 22. de iud. 42. & 41

¶ Corset. Vide d. An. de Bu. in d. capit. examinata, ubi dicit, quòd debet exprimere causam solutionis in sententia: & subdit intantum hoc esse uerum, quòd aliter nõ ualeat absolutio. allegat in Auth. de iu. §. oportet. col.6. & dicit hoc tenere Io. And. in c. finem litibus, de dolo & cõtu. Ab in c. examinata. hoc dictum non putat uerum, nec Io. And. secundum eum hoc dicit. sed solum dicit quòd iudex uolens ex cã absoluere a condemnatione expensarum, debet cãm exprimere in sententia. unde nihil dicit quando uult absoluere ab instãtia, nec tãgit an aliter sententia sit nulla. unde dicit quòd hoc dictum Io. And. nõ est etiã uerum, ut ibi p eum. Do. meus d. An. Barba. in d. c. examinata. in 18. col. tãgit hoc, & dicit se reperire Bar. in l. Titia. ff. de accu. hoc sentientem, et adducit gl. in d. l. Titia. quæ secundum eum hoc dicit, quã Ang. reputat ibi ualde sing. sed p uerbum forte dicit illam non esse ueram ex eo, qa presumitur lata ex cã ineptitudinis, & sententia non habens cãm restringitur de acta. l. fi. C. de suspec. tuto. l.2. C. de sen. quæ sine certa quãtita. & dicit quòd nouo agi poterit, licet non fuerit inserta cã absolutionis. Repb. secundum eum ibi dicit, quòd iudex discretus debet hoc declarare in sententia p no. in l.2. §. ignominiæ cã. ff. de his, qui no. infam. Sibi uidetur quòd cã inserenda sit de necessitate, per text. in l. properandũ. §. illo. ff. de iud. in uer. iudice hoc ipsum in sua sententia manifeste, & arguit sic. Ablatiui absolute positi exponuntur conditionaliter. l. a testatore. ff. de cond. & demon. cum simi. sed in d. §. illo, apponuntur ablatiui absolute positi, ergo exponuntur conditionaliter ut apparet in d. uer. iudice. & c. & per illum tex. dicit confundi glo. in d. l.1. ff. si mens. fal. mo. di. Et doctrinam Ang. & sequatũ adducit, et secundo tex. in d. c. examinata. in uer. nec rei uendicatione. ubi Papa exprimit causam. ergo & nos exprimere debemus. facit in arg. c. in causis. de re iudic. Tertio adducit insigne dictum Bartol. in l. Lucius. ff. de his qui no. infa. ubi dicit, quòd licet testis reddat bonam causam dicti sui, & tamen iudici uidetur, quòd non dicat uerum, quòd potest non adhibere sibi fidem, debet tamen exprimere causam, quare sibi non credit. Et per ista motiua dicit dictum do. Anto. & Io. corroborari & firmari, Io. de Imo. in d. c. examinata. colligit id, quod tenet d. An. Et an hoc indistincte procedat dicit se de hoc dicturum in c. finem litibus. de dol. & contu. & ibi nihil dicit do. Fran. Are. Mod. in d. c. examinata. in fin. dicit pro concord. sic distinguendum, quòd aut ex actis potest patere certa causa absolutionis, & tunc ualet sententia, quæ solet certificari & sustentari per relationem ad acta, ut in l.2. & ibi no. C. de sen. quæ sine cer. quan. & in l. si quis ad exhibendum. ff. de excep. rei iudi. Siue ro potest patere de certa causa, & tunc secundum eum licet Abb. dicat q uidetur facta absolutio ex causa, quæ minus preiudicat, per l. hæ causæ. ff. de suspe. tut. Tamen probabilius potest dici, quod ista sententia tunc redditur incerta, & ideo nulla, & ideo pcedat dictum Ant. & Spec. in tit. de sen. prola. §. qualiter. uer. uerum. ubi tenet expresse, quòd causa debeat exprimi. d. Alex. de Imo. in l. Titia. ff. de accu. in apost. refert Doct. s. d. Ant. & Inn. An. & Io. de Imo. in pręal. locis & alle. Bal. in l. si ea. in prin. & in fi. 2. col. C. qui accu. non poss. Sed re uera Bald. ibi in terminis nostris non tangit hanc quæstionem. uide eundem Alex. latius & plenius in d. §. illo procul dubio. circa prin. ubi refert Doct. in d. l.2. §. ignominiæ. & in locis superius alle. Mihi placet Dom. Anton. & glo. in d. l. properandum. §. in illo. quòd iudex tenetur exprimere causam in sententia, ne pereat ius agendi ex toto ipsi actori, per l.2. § senatus. & quod uoluit ibi glo. ff. de iure fis. & in l. filiusfam. §. diui. & ibi gloss. ff. de legat.1. cum iuribus allega. ibi in ipsis glo. & in glo. d. §. illo. Et moueor hac ratione, ubicunque iudex propter inceptam actionem uidet reum absoluendum, & propter aliam causam, quæ ex actis colligitur, uel ex modo agendi posset obtinere actor, & ius fouere, debet exprimere causam propter quam absoluit, ne pereat sibi alia. Et ideo iudex in sententia debet sibi reseruare aliam causam, per tex. singul. in l. Beblius. ff. de pact. dot. quem fecit sing. Angel. in l. Claudius. ff. qui pot. in pig. hab. & dixi, scilicet in alio uer. incipien. Absolutio ubicunque apparet. Nec ob. quod dicit Abb. quod regula est in contrarium, quod fateor. Tamen fallit in sententia absolutoria ab obseruatione & instantia iudicij, per d. §. illo. & d. c. examinata. & ita firmat Spec. in tit. de senten. prola. §. qualiter. uer. uerum. ubi ponit inter alios casus fallentiæ istum casum nostrum, & enumerat Do. Abb. in c. nobis. in 1. c. de iudic. post Ioan. And. Et ista est communis opin. communiter approbata. Nec obst. si dicatur q non reperitur iure cautum, quia immo reperitur, ut in d. c. examinata. & in d. §. illo. coniuncta ibi glo. quæ loquitur per uerbum debet, quòd importat necessitatem. Bar. in l. creditores. C. de pig. glo. in clemen. attendentes. de statu mona. licet aliter dixerit in d. l.1. ff. si mens. fal. mo. dix. Et si ex actis apparet, haberetur perinde ac si esset expressum, ut supra dictum est. Præterea quodlibet uerbum appositum in lege non apponitur sine mysterio. gl. in c. solitæ. super uer. tanquam. de maiorita. & obedien. Bal. in rubri. C. de contrahen. emptio. cum simil. Sed in d. §. illo. & d. c. examinata. Imperator & Papa uolunt exprimi causam ibi, rei uend. & ibi, hoc ipsum manifestum te ergo & c. Præterea ubicunque prohibetur & uetatur aliquid fieri, quod alias fieri poterat debet exprimi. d. l. filiusfamilias. §. diui. coniuncta glo. sed in casu nostro est huiusmodi, ergo & c.

2 Absolutio ab excommunicato & a quolibet alio uinculo facta ex falsa causa, non tenet, idem si non expressit omnes causas. in cap. ex parte. nume.1. & 3. de offic. ordin. 115

Abso-

7 Absolutus a diœcesano si data oportunitate non uadit ad Papam, reincidit in excommunicationem. in cap. de cætero. nume.2. de senten. excom. fol.256. Et uide similem casum. in cap. noscitur. num.2. 257. in cap. quod de his. in ulti. no. eod. tit. 262

7 Absolutio ab excommunicatione non solet dari, nisi absoluendus præstet cautionẽ de parendo mãdatis ecclesiæ. in cap. ad hæc. nume.1. de senten. exc. 256

7 Absolutus ab uno crimine non potest de eodem ulterius accusari. in cap. de his. nume.1. de accu. 67

Absolutus ab uno crimine, siue per uiam sententiæ, uel conuentionis, uel quomodocunque, puta in foro pœnitentiæ, an possit iterum accusari, maxime per eundem accusatorem, & an absolutus ciuiliter possit criminaliter accusari de eodem delicto, usque ad finem. ibid. nume.3. & 6. 68

Absolutus ab inquisitione, non potest de eodem crimine accusari. ibid. nu.7.

1 Absolutionem petens ab excommunicatione non per hoc fatetur se fuisse excommunicatum, in cap. uenerabilem nume.22. de elect. 166

Absolutio utrum possit peti per nuncium, uel per literas. ibid. nu.23.

7 Absolutio ab excommunicatione etiam in foro animæ, non datur, nisi læso satisfacto, cui si absolutus non satisfecerit, incurrit eandem excommunicationem. in capitu. porro. nume.3. de senten. excom. 255

Absolutio ab excõmunicatione non petitur per procuratorem non habentem speciale mandatum. ibid. nume.4.

7 Absolutio, an possit fieri per epistolam. in capitu. Apostolicæ. nume.7. de cleri. excommunica. 191

7 Absolutio, uel uenia, si fuit petita ab aliquo, non per hoc fatetur delictum. in capitu. exhibita. nume.6. de homic. 150

Corset. Adde unquid petens absolutionem per hoc confiteatur se esse excommunicatum. glo. in capitu. uenerabilem. de ele. super uer. postulani. quæ solet quotidie allegari, tenet quòd sic. Et idem ibi Host. & in capitu.2. de ordi. cogn. Sed Inno. utrobique tenet contrarium & Arch. in cap. pia. de except. lib.6. & Collectarius in d. capitu. uenerab. Io. Anto. in cap. exhibita. de homi. Spec. in titu. de probat. §. uidendum. uer. sed nunquid. & d. Abb. in d. capitu. uenerab. Bartol. uero secutus est opin. glo. d. cap. uenerabilem. in l. decem. ff. de uerb. obl. Et ista opi. posset sustineri. hoc modo. petens absolutionem ab excommunicatione, uidetur fateri se esse ligatum. Nam priuatio presupponit habitum. dict. l. decem. & capitu. ad dissoluendum. de despon. impube. Item uenia presupponit, culpam. l. si ideo. C. de his, qui ut indi. 8. distin. capit. 1. §. uerum. 13. distin. nerui. In contrarium facit quia aliquando solet peti ad cautelam, & bonarum mentium est timere culpam ubi culpa non est. capitu. 2. de obser. ieiu. 5. distin. capitu. ad eius uero concubitum. Pro concordia dicas, aut aliquis petit absolutionem in iudicio cum solennitate, & uidetur se tacite fateri excommunicatum, & sic intelligitur. capitu. uenerab. de elec. & quod ibi not. Abb. in fin. pe. col. Si autem extraiudicium & non solenniter petatur, seu ad cautelam, uel si petatur uenia cum protestatione, idem ad cautelam ad mitigandum dolorem partis, uel ex quadam humilitate, & tunc non presupponit culpam ita no. Abb. post Host. & glo in uer. ueniam, in fi. in capitu. exhibita.

7 Absolui quis non potest ab excommunicatione, nisi satisfaciat iniuriato, licet annus sit elapsus. in cap. ea noscitur. nume.4. de senten. excommu. 257

7 Absolutio excommunicationis surreptitia non prodest excommunicato. in c. officii. nume.4. de senten excom. 268

5 Absolutio ab excommunicatione potest fieri, etiam non præstito iuramento de parendo mandatis ecclesiæ, & non seruata forma. in capitu. quæstioni. nume.1. de app. 117

Absolutus ab excommunicatione reincidens in idem delictum, per q̃ fuerat excommunicatus non reincidit ipso facto in excommunicationẽ regulariter, sed dictus consequitur secũdã absolutionem, quam primã. ibid. nume.3. & 4.

7 Absolutio ab excõmunicatione canonis si quis suadente, an aliquo casu possit fieri per Episcopum. in c. peruenit. nume.2. de senten. excom. 258

3 Absolutus simpliciter presumitur absolutus diffinitiue, & non ab instantia iudicii. in capitu. examinata. nume.10. & 22. de iudi. 42. & seq.

7 Absolutio ab excommunicatione non conceditur per inferiorem Prælatum Episcopo. in cap.1. nume.3. de priui. 208

2 Absolutio ab excommmunicatione per metum facta non tenet. in capit.2. nume.15. de his quæ ui met. cau. 180

4 Absoluere a iuramento, an possit Papa uel Episcopus. in c. quanto. nume.8. de iureiuran. 159

7 Absolutus legitime per uiam inquisitionis, non debet amplius super dictis criminalibus impeti licet remaneat aliqualis infamia secus si fuerit absolutus per conclusionem. in cap. in tantum. nume.1.3. & 4. de col. detegen. 182

7 Absolutio facta in foro pœnitentiali, non tollit quin possit condemnari & accusari in foro iudiciali. in cap. accusasti. nume.2. de accu. 69

5 Absolutio ad cautelam petitur ab illo qui reputatur excommunicatus & nõ est. in capitu. apostolicæ. nume.10. de excep. 17

Absolutio ad cautelam per quem iudicem potest fieri. ibid. nume.11.

Absolutio in dubio censetur petita ab excommunicato non ad cautelam, sed pure & uere, nisi aliud exprimatur. ibid. nume.12.

Absolutionem petens, an presupponat uinculum. ibid.

6 Absolutio a iuramento potest peti in omni casu, in quo quis fuit deceptus. in capitu. cum causa nume.13. de emp. & uen. 99

6 Absolutio a iuramẽto præstita sine cã non ualet, & ita absolutus non est tutus in foro conscientiæ. in c. non est. nu.7. de uoto, & uo. redem. 204

6 Absolutio obtenta per surreptionem non ualet. in capitu. super eo. nume.2. de coha. cler. & mulie. 12

7 Absolutio ab excommunicatione, quo casu requiratur, si ille satisfecerit id pro quo fuerat excommunicatus in capitu. cum tu. nu.6. de usur. 167

7 Absolutio ab excommunicatione, an possit peti per procuratorem. in capitu. cum desideres. nume.7. de senten. excommu. 258

Corset. An quis possit absolui per nuncium, uidetur q sic ex te. coniunctis ibi notatis. in c. uenerabilem. de ele. Quidam contrariũ per id, q legitur & notatur in c. cũ desideres. & in c. a nobis. de sent. exc. Abb. antiquus in d. capitu. uenerab. dicit, quòd licet quis nõ debeat absolui p nuncium, si tamen absoluitur, tenet absolutio, quod dictũ satis placet ibi Consiculo meo do. Abb. dicenti, quòd ille tex. non probat quòd ille fuerit absolutus per nuncium, sed petebat absolutionem per nuncium. Iudicio meo posset dici, quòd cum excõmunicatio contrahatur p nuncium, ut est gl. in c. cõstitutionẽ. de senten. exc. lib.6. Eodẽ modo & absolutio, cum istæ parificantur a iure, ut dictum est supra. Et non refert an ore, uerbo nuncio, uel literis aliquid fiat. bo. tex. in l. non figura. ff. de ac. act. & obli. in uer. non minus ualere, quòd scriptura, quàm quòd uocibus figuratis significatur. Facit tex. in c. ubi periculum. §. nulli. de elec. lib.6. cap. qui in aliquo. 50. distin. cap. perlectis. 15. distin. & quòd uoluit Do. in c. sta. supra pedes tuos, & loquar tecum. 50. dist. facit tex. in l. item apud Labeonem. § conuitium & l. lex Cornelia. § si quis librũ ff. de iniuriis. Quę duo iura allegata fuerunt per Lud. Ro. in quodam consilio suo, ubi consuluit, quòd ita punitur dicens alicui iniuriam in uoce sicut in scriptis licet. Bald. in l.1. in prin. de uerb. obli & in auth. habita. C. ne filius pro patre dixerit, quòd statutum puniens loquentem cum bannito, non comprehendit mittentem nuncium seu literam ad bannitum sed comprehendit eum, qui ore ad os loquitur cum bannito. Pro quo dicto Lu. Ro. in d. l.1. in prin. alleg. Bar. in l. Paulus. §. Paulus. ff. de leg.1. & facit tex. in l. quòd sæpe. §. si quis amico. ff. de contrah. emp. Nihilominus illa est uera doctrina, quòd procedunt a pari loquiore, literis, uel nuncio. Facit dictum Dom. Anton. in capitu. cum causam, de iur. calum. ex quo exclamat ibi Ioan. de Imo. dicens non fuisse dictum ab alio. Et forte singulares quòd licet. capitu.2. de confessis. in 6. uelit, quòd reus debeat esse iussus & monitus a iudice tamen sufficit, quòd moneatur a iudice per nuncium. Pro quo facit quod uoluit Bartol. in l.2. quomodo & quando iud. ubi dicit, quòd si nuncius citat presente iudice & mandante, habetur acsi ipse iudex citasset, & est satisfactum solennitate illius legis quod ampliat glos. & text. in capitu. consuluit. de offic. deleg. facit quod uoluit Ang. in auth. hoc amplius. C. de fideicom. ubi dicit se habuisse de facto. Monitio in casu illius auth. est fienda a iudice, si fuit facta per nuncium, uel epistolam, an uideatur satisfactum illi auth. Et dicit quod sic, allegans glossam quam alibi dicit se nescire in authentico de hæred. & falc. in §. illud quoque. in uersi. decreto. Et de materia uide dominos meos Do. And. & do. Alexand. in d. l.1. in 4. col. in uer. item not. & eundem do. And. in repe. rub. de fid. instru. in 4. colum. in uer. & prætermitto.

6 Absoluitur quia a iuramento cum causa, alias secus. in capitu. ueniens. nu.4. de uoto & uo. re. 202

7 Absolutio ab excommunicatione est necessaria nec sufficit satisfactio, secus in suspensione & interdicto, si ad tempus proferuntur. & quid de excommunicatione ad tempus lata etiam per Papam intelligatur. in cap. fi. nume.4. de matri. contrac. contra interdic. eccle. 45

5 Absolutio a iuramento, an debeat præstari parte aduersã non citata. in capit. qua fronte. nume.8. de app. 120

Absolutio a licito iuramento alteri præstito, regulariter non potest etiam a Papa. ibid. nume.9.

1 Absolutio iniusta excommunicati facta a superiore, an teneat in capitu. ab excommunicato. nume.12. de rescript. 92

Absolutus ab excommunicatione iniusta, non tenetur dare illas cautiones, quas dant alij. & c. ibid. nume.16.

3 Absolutio etiam in casu necessitatis non potest fieri a non habente authoritatem. in capitu.1. nume.34. de iudi. 7

6 Abusio dicitur, quando quis abutitur aliqua re contra eius naturam. in cap. ex literis. nume.2. de conuer. infi. 201

7 Abusiones 12. claustri, & 12. seculi, uide remissiue in cle. ne in agro. nu.18. de sta. mona. 305

Cor. Abusiones, quot sunt, dic. quòd duodecim, quas notat Cyprian. in lib.12. abusionum seculi, transumptiue ponit glo. in cle. ne in agro. in §. quia uero. in uer. curiæ. de stat. mon. & sunt hæ. Sapiens sine operibus, senex sine religione, adolescens sine obedientia, diues sine elemosyna, fœmina sine pudicitia, dominus sine uirtute, Christianus contentiosus, pauper superbus, Rex iniquus, Episcopus negligens, plebs sine disciplina, populus sine lege, dicens, quòd sic suffocatur iustitia, & in singulis ordinate prosequitur. Et duodecim sunt abusiones claustri de qb. in d. gl. s. prælatus negligens, discipulus inobediens, iuuenis ociosus, senex obstinatus, monachus curialis, monachus causidicus, habitus preciosus, cibus exquisitus, rumor in claustro, lis in capitu. dissolutio in foro, irreuerentia circa altare. Et hæc singula pulchre prosequitur. Hugo. de Folle. lib.6. de claustro animæ. Et de hoc uerbo abusio, uide per Alb. in suo diction. in uer. abusio. & do. Alb. in apostil. ad d. cle. in agro §. quia uero.

7 Actio iniuriarum competit etiam illi, qui fuit in absentia iniuriatus, in c.1. nume.1. de maledi. 186

2 Actio, an nescatur de iure. capitu. ex nudo pacto. in capit.1. nume.3. de pactis. 158

3 Actio, si est simpliciter proposita, intelligitur de directa, in capitu. literæ tuæ. nume.3. & 9. de dila. fol. 156

5 Actio iniuriarum, siue intẽtetur ciuiliter siue criminaliter infamat aliquem, licet aliquo respectu talis infamia possit uitari. in cap. cum te. nume.2.3.4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repertorium rerum ac sent. selectiorum

& 5.de re iudic. 91
Actio iniuriarum, an competat pro modica iniuria,ibid.nu.6.
Actio iniuriarum intentatur ad pecuniarum estimationem secundum iuramentum iniuriati, secundum formam hic traditam, secuta tamen taxatione iudicis.ibid.nu.23. 93
Actio iniuriarum, si est intentata ciuiliter, non potest alterius criminaliter intentari.ibid.nu.24. 11
6 Actione de in rem uerso. si agitur, an sit necesse.quod duret uersum tempore quo agitur,in c. quod quibusdam.nu.8. de fideiusso. 115
Actio negotiorum gestorum non competit, quando quis gerit negotia inuiti. ibid.nume.12 179
2 Actio quod metus causa. datur etiam ad damna & interesse. in cap.2.nu.3. quod metus causa. 179
5 Actio pignoratitia directa & contraria quibus competat, in cap.cum uenerabilis,nume.14.de excep. 11
Actio pignoratitia contraria non datur creditori scienti rem pignoratam alienam,uel alteri obligatam,uel morbosam.ibid.
Actiones bonæ fidei,quare potius dicātur illę quæ enumerātur in §.actionum. de actī.quā aliæ.ū in omni cōtractu requiratur bona fides.ibid.nu.15. eod.
5 Actio omnis toll ē per prescriptionem & soluens debitum præscriptū potest repetere,non tamen collitur obligatio naturalis,uel directū dominū,licet sint in efficacia ad agendum,in capitu. ad aures.nume.4.de præscrip. 30
7 Actio iniuriarū expirat p lapsū anni,in c.ea noscit.nu.4. de senten.exc.257
7 Actio criminalis de iure canonico nō terminatur tpe,quo ad hoc,ut possit iudex ex officio inquirere, uel purgationem inducere, sed quo ad accusationem tollitur.in c.accepimus.nu.1.de pur. cano.
7 Actiones plures,siue penales,siue psecutorię,si competunt,an si una intentetur,censeatur alteri renunciatum,in c.intātum,nu.7.de collu.detegen. 183
2 Actio negotiorum g estorum datur illi, qui absentis negotia gessit.in capit. cum pro causa.nume.5.de procu. 171
Actio mandati datur illi,qui præsentis negotia gessit.ibid.
Actio nego.gesto. datur utiliter incipienti agere, licet non habuerit bonum ex itum.ibid.
7 Actio, si denegatur alicui, intelligitur non ipso iure, sed ita demum si ponatur sibi non competere actionem. in capitu.cum ex iniuncto.nume.4. de no.oper.nuncia. 205
1 Actio popularis extinguitur uno agente, & non recipitur procurator in tali actione.in c.cum dilecti.nu.15.de elect. 163
7 Actio iniuriarum est duplex, alia ciuilis,alia criminalis. Ciuilis ad æstimationem, criminalis ad pœnam applicandam fisco. in cap.contingit,nume.10. de senten.excom. 267
3 Actio hypothecaria est realis, sed pignoratitia est personalis, in cap.postulasti.nume.13.de foro competen. 92
7 Actio quinto minoris,si fuerit intentata, poterit iudex condemnare redhibitoria. in c.licet Heli.nume.14.de simo. 106
7 Actiones plures nascūtur ex iniuria illata clerico, scilicet competētes pluribus,nec unus remittit in præiudicium alterius.in cap.cum desideres. nume. 5.de senten.excom. 257
6 Actio, quod metus cau. debet intentari intra annum a minore 35.an.a maiore uero, quam citius possit, alias censetur consentire. in capit.si quis ante. nume 4.de reg 181
2 Actio odiosa tollitur per pactum ipso iure,sed fauorabilis per exceptionem. in cap fi.nume.20.de transla. Episcopi. 6
2 Actio,quod me.causa,datur ēt ad interesse.in rub.nu.1.quod me cau. 178
5 Actione reali conuentus, si non dolo desit possidere, absoluitur. in cap.aduersario.nume 2.de excep. 22
5 Actio pignorititia directa non competit, nisi creditor sit in possessione pignoris. in cap.cum aliquibus.nume.6.de re iudi. 63
5 Actiones temporales, & quanto minoris; & redhibitoria de iure cano.finiuntur tempore a iure ciui.statuto.in cap.fi.nu.11. de præscrip. 53
Actiones, uel accusationes criminales,quę post certum tempus non possunt amplius intentari de iure ciuili, non præcludunt uiam,quin in foro canonico intententur.ibid.nume.12.
5 Actiones temporales efficiuntur perpetuæper contestationem.in cap.illud autem.nume.19.de præscrip. 32
5 Actio debet exprimi in libello quando ex generalitate proponendi possunt elici diuersæ actiones diuersos effectus producentes.cap.sicut nobis.nu.12. de re iudic. 87
2 Actio redhibitoria, & quanto minoris habet locum etiam in ecclesia. in cap.1,nume.13.de restī.in integ. 185
1 Actio popularis non recipit procuratorem, & consumitur uno agente.in c. dudum i.2.nume.3.de elec. 189
6 Actioues personales non præscribuntur cum mala fide spatio 30.annor. in cap.per tuas.nume.8.de dona. 121
6 Actio redhibitoria,& quanto minoris,an & quibus casibus competant,& ad quid.in cap.iniustum.nume.6.de rerum permut. 104
3 Actio non requiritur,q exprimatur in libello, dummodo ex eo colligatur ius agendi.in c.dilecti filij.nu.2.12.14.17.de iud.fol.22.23.& 24.
Actio etiam de iure canonico est proponenda.ibid.
Actio est necessario exprimenda,quando ex illo facto oriuntur plures actiones diuersi effectus. ibid.nu.12.15.& 17.fol.23.& 24.
4 Actio ui bonorum raptorum, si aufero rem meam ab aliquo,an detur illi a quo ablatuli,in cap.sicut & infra.nume.14.de iureiu. 182
2 Actio,quod metus causa,an detur aduersum unum metum, in capit.cum dilecti.nume.9 quod met.cau. 183
6 Actio personalis non transit in singularem successorem. in cap.cum contra. nume.6.de pigno. 111
Actio pignoratitia est in rem scripta,et trāsit in singularem successorem,ibid.
6 Actio confessoria est realis,& datur domino pro rebus incorporalibus,rei uendicatio uero pro corporalibus,in c.tua nobis.nume.1.de decī. 174
6 Actiones non circunscribuntur loco.in capitu.nulli. nume.6. de rebus eccle. non alie. 87
1 Actio mandati non oritur ex turpi mandato.in cap.bonę memorię.il 2.nume.14.de postu.prela. 118
Actio,uel exceptio contra quam est aliqua præsumptio, an sit per iudicem admittenda.in cap.super hoc.nume.17.de renun. 28
2 Actio rescissoria, an possit simul intentari, & simulari cum officio rescindente.in cap.cum ex literis nu.9.de restī.in integ. 191
Actio rescissoria quanto tempore durat,& infra quantum tempus potest intentari.ibid.nume.20.
Restitutio in integrum aduersus sententiam potest peti ab illomet iudice, qui causam tulit.in c.suscitata.nu.1.de restī.in integ. 192
Restitutio in integrum aduersus necessariam probationem omissam conceditur absque alia probatione læsionis,ibid.nume.1.
Restitutio in integrum, an possit peti per procuratorem sine speciali mandato.ibid.nume.5.& 6. 193
3 Actio negatoria & confessoria, quare dicantur ita,quibus competat, & pro quibus rebus.in cap.examinata.nume.16.de iud. 43
5 Actio locati non datur inter istos, qui exhibent operas suas consistentes in aliquo notabili exercitio,uel arte liberali, puta inter aduocatum & clientulum,uel medicum & infirmum & similes. in capitu.quia iudicante.nume.3. de præs. 32
Actio contra agrimensorem, quanto tempore duret.ibid.nu.5.
3 Actio si fuit inepte proposita, facit ut reus absoluatur ab instantia iudicii, & quòd actor possit iterum agere.in c.examinata.nu.1.& 5.de iudiciis.43
Actiones non sunt sublatę de iure cano. licet non sit necessarius earum nomen proponere.ibid.nume.2.
Actio inepta,an debeat uitiare libellū si intentio est apta.ibid.nu.19.fol.34
4 Actio originalia, si reperiantur apud iudicem de facto; non per hoc fides earum nocillat. in cap fi.nume.1.de proba. 30
4 Acta iudicii debent stare penes notarium.in c.quoniam.nu.4.de prob. 50
4 Acta facta in uno iudicio respicienti habilitatem uel inhabilitatem personę ad unum finem,faciunt fidem in alio.in c.super eo.il 1.nu.2.de testi. 52
1 Acta facta in uno iudicio non faciunt fidem in alio. in cap.per inquisitionem. nume.12.de elec. 154
5 Acta facta ad unum finem non nocent,uel prosunt ad alium finem,in capitu. proposuit.nume.3.de appel. 118
7 Acta faciunt fidem contra partem & deponentem.in capitu.cum dilecti.nume 8.de accus. 80
7 Acta iudicis in iudicio facta transeunt in rem iudicatam,secus de his quę sunt extra iudicium.in capitu.fin.nu.11.qui ma.accus.pos. 55
1 Acta scientia mentionem, quòd testis iurauerit faciunt plenam fidem.in c. per inquisitionem.nume.4.de elec. 154
7 Acta contra legem iuuam; uel mortuam, an sint nulla.in capitu.ad dissoluendum nume.8.de desponsa.impu. 19
4 Acta inducunt notorium, quando de causa plene liquet, & quando dicatur de causa liquere.in capitu.significauerunt. nume.4.de testi. 75
4 Acta respicientia factum causæ facta coram arbitro,faciunt fidem coram iudice.in capitu.præsentata.nume.7.de testi. 92
Acta ordinaria facta coram arbitro, an faciant fidem coram iudice,ibid.nume.9.
5 Acta si propter antiquitatem sunt deperdita,præsumitur ex uerbis sententiæ,maxime quādo uerba libelli sunt dubia.in c.dudū,nu.15.de decimis. 178
2 Acta facta coram arbitro,non expirant, si expiret compromissum.in capitu. compromissum.nume.6.de arbi. 313
7 Acta facta in uno iudicio cum de crimine agitur ciuiliter, non faciunt fidem si de eodem crimine postea agitur criminaliter.in capitu. qualiter & quando. il 2.nume.34.de accu. 89
4 Acta ordinaria causę non perempta instantia coram surrogato iudice alterius tribunalis.capitu.causam.il 1.nume.1.de testi. 52
Acta in causa prosunt omnibus; quibus profuisset res iudicata illius causę si acta facta sunt contra presentem,secus contra contumacem.ibid.nu.3.
Acta in una causa contra extraneas personas, faciunt aliqualem præsumptionem.ibid.nume.4.
Acta facta in una causa,an faciant fidem inter easdem personas in alia causa, quando super eodem agitur,sed super dependenti a prima causa.ibid.nu.6.
Acta facta in una causa faciunt fidem in alia prorsus separata inter easdem personas.ibid.nume.7.
Acta litis ordinaria perempta instātia pereunt,secus acta respicientia litis uertitatem.ibid.nume.8.
Actorem effectus respicientium litis ordinationem, perempta instantia,iuerat,nisi renunciatum sit instantię.ibid.nume.9.

Acta

In Panormitani Commentaria. 5

3 Acta facta in uno iudicio ciuiliter, an faciant fidem in alio iudicio criminaliter.in c.at si clerici.nu.29.de indi. 15
3 Acta facta in iudicio summario, an faciant fidem in iudicio plenario.in cap.si clericus.nu.15.de foro competen. 69
4 Acta in uno iudicio faciunt qualemqualē præsumptionem in alio iudicio,etiā inter alias personas,in c.testimonium.nu.9.de testibus. 97
3 Actore contumace & reo instante,possint examinari testes,& sententia ferri,etiam lite non contestā.in c.causam.nu.1.2.& 15.de dolo & contu. 229
Actor potest desistere ab agendo, etiam si incoperit citare, dum tamen ad ulteriora bona processerit.ibid.nu.16. 230
3 Actor reconuentus non potest reum iterum reconuenire.in c.prudentiam. nu.6.de mut.peti. 118
3 Actor non admissus a reo in possessionem sibi decretam causa rei seruandæ post annum,efficitur uerus possessor.in c.contingit.nu.1.de dolo & contu. 244
3 Actor qui eligit unum iudicem,& postea uadit ad alium,non perdit causam regulariter.in c.dilecti filij.nu.10.de foro competen. 96
3 Actor si non iurat de calum.an cadat ab actione proposita, & quid de reo, si non iurat,an habeatur pro confesso.in c.fi.nu.2.5 14.15.de iuramen.calum. fol.150.& seq.Et an ipso iure, an per sententiam.ibid.nu.11.
6 Actor notorie iniusti litiam fouens, non debet audiri. in c.inter dilectos.nu.7. de donatio. 123
3 Actori quomodo consulatur circa iura incorporalia contra reum contumacem,& an habeat locū missio in istis incorporalibus. in c.1.nu.16. de eo,qui mit.in possess. 248
4 Actor & reus iurant de calumnia in iudicio finium regundorum.in cap.ex literis.nu.9.de proba. 7
Actor & reus tenetur probare de iure suo in iudicio finium regundorum. ibid.nume.10. 8
2 Actor sine reus si potentiores aduocatos adhibuerint,perdunt causam, in qua litigatur,si hoc sit malitiosè factum,alias secus.in cap.ex parte.nu.1.& 4.de alie.mut.iudi.cau. 198
3 Actori potest præcipi a domino, ne trahat reum ad iudicem incompetentem. in c.ex tenore.nu.3.de foro competen. 82
7 Actor condemnatur in expensis, totiens quoties deficit in probando. in cap.1. nu.1.de pœnis. 235
3 Actor & reus si uterque probat, quæ sunt partes iudicis.in c.ex conquestione.nu.17.de restit.spoliat. 205
7 Actor,an melioris,uel deterioris conditionis sit quàm reus in matrimonijs,& quando in probationibus interpretatio fit contra actorem. in cap.ex literis. nu.8.de spon. 5
3 Actoris intentio quinque modis dicitur fundari, de quibus in glo. in c.finem. nu.13.de dolo & contuma. 233
4 Actore non probante,reus absoluitur, & confessio facta non prodest,sed bene præiudicat confitenti.in c.mulieri.nu.5.de iureiur. 188
5 Actore non probante reus absoluitur, quando,scilicet actor habuit dilationes ad probandum,alias secus.in c.per tuas.nu.7.de appel. 147
4 Actor tenetur edere reo ad exceptionem fundandam. in capitu.1.nume.14. de probatio. 3
Actor ad fundandam intentionem suam potest compellere reum ad respondendum positionibus.ibid.nu.17.
3 Actor excommunicatus, nisi prosequatur per procuratorem procedetur contra ipsum tanquam contumacē.in c.exceptionem.nu.29.de excep. 22
1 Actor tenetur exprimere causam suæ petitionis,quando petitio est contraius. in c.constitutus.nu.2 de elect. 181
3 Actor qui obtinuit in possessorio in uno foro, non tenetur in eodem foro respondere super petitorio, quando est diuersus forus. in capitu significauerunt. nume.3.de indi. 50
4 Actor quando dicatur nil probasse. in capitu.iuramento. § sane. nume.6.de iureiuran. 193
6 Actor si est excommunicatus,non potest contra aliquem iudicium agitare si illud iudicium agitatur in ecclesia, quia cum uoluntarie agat, non auditur quia non potest ingredi ecclesiam,secus si reus est excommunicatus quia cum iniuste trahatur,quia licite intrat ecclesiam, ubi iudicium agitatur. in c.cum ecclesia.nu.5.de immunit.eccle.& ceemit. 264
3 Actor,qui intentauit possessorium non potest a reo conueniri,nec reconuenitur super proprietate eiusdem,uel alterius rei.in c.fi.nu.6.de ordi.cog. 174
3 Actor potest fundare intentionem suam super instrumentis per reum,productis.in c.cum uenerabilis.nu.8.de excep. 11
3 Actor an sequatur forum rei.in cap.si quis contra.nume.2.de foro competen. fol.56.& in repe.nu.2. 60
3 Actor non debet audiri, nisi offerat libellum in scriptis. in cap.1.nume.1.de libel.obla. 106
3 Actor non tenetur in libello facere mentionem de exceptionibus rei, quas tamen si opposuerit, & non enarrauerit sibi imputetur. in cap.fina.nume.7.de libel.obla. 112
Actor qui expressit unam causam in libello,non potest obtinere, si probauerit ex alia.ibid.nume.11. 113
3 Actor, quo casu innitus cogitur litigare, postquàm recepit literas super aliqua causa.in c.ex conquesti.ne.nu.10.de restit.spoliat. 204
3 Actor intentans unam actionem, an possit aliam prosequi.in c.2.nume.17.de libel.obla. 110
Actiones uniuersales generales & particulares,quæ sunt.ibid.nu.19.
Actor,an possit minuere quantitatem in libello expressam absque condemnatione in expensis.ibid.nu.29. 112
Actor,an debeat in expensis condemnari,quando alterat libellum.puta ei addendo,& c.ibid.nu.32.
6 Actor,si non probat non compellitur reus aliquid probare.in cap.unico.nu.5. ut eccle.bene.si.dim.con. 85
Actor regulariter debet probare, etiam si reus assumpserit in se onus probandi.ibid.nume.17.
3 Actor, qui habet plura remedia contra reum contumacem, nel econtra intentans unum,non prohibetur aliud prosequi. in cap.prout.nume.20. de dolo & contumac. 231
3 Actor potest eligere unum ex iudicibus,quos habet reus,in cap.cum sit generale nu.2.de foro competen. 73
4 Actori ad confirmandum probationem etiam in iudicio summario factam publicato processu licitum est producere illos primos testes non nouos. in c. cum in tua nu.8.de testi. 88
5 Actor si non declarat rem petitam in libello licitè ab hoc grauamine appellatur.in c.significantibus.nu.1.de appel. 137
1 Actor potest fundare intentionem suam super exceptione aduersarij. in c. ex parte Decani.nu.4.de rescrip. 85
7 Actor an possit suspendere possessorium, & intentare petitorium, sicut potest econuerso.in cle.causam.nu.3.de causa possess.& propriet. 294
7 Actor suam intentionem plenè probans debet obtinere, licèt reus per exceptionis probationem reddiderit illam dubiam.in cle.5.nu.2.de rescrip. 286
7 Actorum, quæ in iudicio aguntur, quædam sunt acta causæ, quædam acta iudicij,& quæ ista & illa sint.in cle.sæpe.nu.4.& de uerb.significa. 319
6 Actus peruenies ad eum casum, a quo non potuit efficax habere principium annullatur.in c.placet.nu.5.de conuer.coniug. 196
2 Actus factus per habilem & inhabilem simul,an sustentetur per illum habilem,in d.c.cum super.nu.11.de offi.deleg. 105
6 Actus qui pariter potest referri ad malum & ad bonum.debet referri ad bonum.secus si actus in se est malus,licèt aliquo respectu possit referri ad bonum. in c.1.nu.7.de cler.non residen. 19
Corset. Ego adduco eundem Abb.in capitu.nisi essent.nume.3.de præben.& in d.cap.estote nume.6 & 7.& glo in cap.absit. 11.q.3. quæ dixit,quod si quis uideret clericum amplexantem mulierem præsumptio erit,quod causa benedicendi hoc facit. Quod intellige quando pro parte sinistra præsumptio non est uehementior, quæ potest colligi ex consuetudine loci & qualitate personarum,quia tunc faceremus interpretationem in deteriorem partem,ut in d.c.1. & in cap. cum in iuuentute. de purga. cano. & bonus text. in cap.2.14.distin.& adduco glo.2.& ibi Doct. in cap.1. de iuramen. calum. lib.6. ubi per illam glo.non quod ubi quis arctatur per ius ad actum,qui potest esse bonus & malus,intelligitur, quòd illum actum non faciat ad malum perpetrandum,sed ad uitandum. Vnde si statutum disponeret, quòd licitum esset cuilibet interficere,deberet intelligi de homicidio permisso. Item si clerico prohiberetur uenatio per constitutionem Episcopi, non intelligeretur de permissa clericis causa recreationis,sed de alia prohibita, quia quædam est prohibita,& quædam permissa.& adduco Bal.in l.si ad excludendam. C.de reb.cred.& iureiur.ubi dicit,q ubi actus potest referri ad bonum,& malum,quia æquiuocum semper debet referri ad bonum, & adduco Do.de Sanct.Gemi.in c.1.de iureiur.lib.6.ubi dicit,q quando actus iuratus potest referri ad permissum & illicitum, in dubio potius debet intelligi, quòd intentio iurantis referatur ad actum licitum,quam prohibitum.
6 Actus,qui debet explicari sub una forma, si explicatur sub alia,corruit.in c. ex parte Asiensis.nume.19.de concess.preben. 72
1 Actum faciens contra ius prętextu prauę consuetudinis, an excusetur in utroque foro.in cap.cum uenerabilis.nume.5.de consue. 103
Actus omnis necessitate cessante, uidetur concessus propter ipsam.ibi nume.7.
6 Actus gestus contra legem penalem,an sit nullus,& pœna committatur.in c. si quorundam.nume.4.de solutio. 116
6 Actus naliditas pendet a loco, ubi sit, non ubi habet exerceri.in capitu.cum olim.nume.1.de cle.coniu. 17
5 Actus nullus,uel sententia eo casu, quo potest per partes confirmari, ualebit tantum ut pactum, in cap.examinata.nume.4.de confirma.uti.uel inuti. 167
Actum aliquem explicandi authoritatem habentes si non legitimè expleant non priuantur tali authoritate.in capitu.gratum.nu.17.de postu.Prela. 115
2 Actus authorizatus per excommunicatum est ipso iure nullus.in capitu.fina. nume.2.de procu. 176
Actus gestus per uniuersitatem, in qua erant aliqui inhabiles, est ualidus nisi in casibus,de quibus.in d.cap.fi.nume.3.4.& 5.
7 Actus contra ius est ipso iure nullus. in capitu. tua fraternitas. nume.4. de sponsa du 21
3 Actus contentiosę iurisdictionis facti in ecclesia sunt nulli.secus actus uoluntarię iurisdictionis.in cap fi.nu.18.de feriis. 163
9 Actus gestus contra legem animatam, ualet mero iure, licet contraueniens puniatur.in capitu.dilectus.nume.5.& 12.de preben. 56
6 Actus si est gestus absente Domino,& ex posita facto superueniat scientia Domini an præsumatur ratum habere. in capitu. nonne bene. nume.4. de præsumpto. 231
5 Actus factus coram iudice incompetenti, an saltem ualeat ut actus extrauditer factus.in c.illud autem.nu.15.de præscript. 31
4 Actus explicandi a ieiunio,in c.1.nu.2.de testi. 39
6 Actus gestus a nō habente potestatem est ipso facto nullus potest tamen ratificari postea,in c.1.nu.8.ne sede uac. 76

Actus

Universidad de Deusto Biblioteca

6 Actus qui potest esse iustus, & iniustus si fuerit gestus a uiris circunspectis præsumitur iustus, idest in casu iusto gestus. in c. nisi essent, nu. 3. de præben. 36
Actus gestus ab habente duplicem potestatem præsumitur gestus in dubio, ea potestate, qua actus sustinuetur. ibid. nu. 4.
2 Actus nullus potest ratificari per tacitum consensum. in cap. 1. nume. 4. quod metus cau. 179
4 Actus geminatus, ubi requiritur, an sufficiat, unus cum iuramento. in c. cum contingat. nu. 5. de iureiur. 178
6 Actus factus contra legem, an & quando sit nullus. in cap. ad Apostolicam. nume. 11. de reg. 187
Actus factus contra solennitatem statuti, ualet si statutum non procedit ulterius actum annullando. ibid.
1 Actus perfectio reseruatur superioribus. in c. quanto. nu. 6. de consuet. 99
6 Actum aliquem, qui potest liberè facere potest illum expedire alio non uocato, tamen non potest tradere possessionem possessore non uocato. in c. de multa. nu. 3. de præben. 42
7 Actus an attendatur secundum tempus, quo fuit celebratus, an secundum tempus, quo exerceretur. in c. fi. nu. 3. de sent. excom. 272
2 Actus de nocte celebratus attribuitur sequenti, uel præcedenti die, secundum quod sit ante, uel post mediam noctem. in cap. consuluisti. nume. 6. de offic. delega. 105
4 Actum probare satis est fundanti se super actu, licet non probet habilitatem personæ. in c. in præsentia. nu. 4. de proba. 16
6 Actus factus contra iuramentum tenet, tam in temporalibus, quàm in spiritualibus, licet contra faciens sit periurus. in c. dilecto. nume. 17. & nume. 19. de præben. 40
1 Actus factus, an ruat si de honestate non erat fiendus. in cap. bonæ memoriæ. il 2. nu. 11. de elect. 168
6 Actus, an uitietur ex falsa causa, quando ex alia causa poterit explicari. in c. ex parte. nu. 4. & 8. de conuer. coniug. 195
3 Actus quando uenit explicandus a duobus, & unus obtinet personam illorum duorum, potest illum actum expedire uno contextu, absque eo quòd dicat, hoc facio, ut talis & talis. in c. causam quæ. il 1. nu. 10. de iudi. 27
1 Actus non ualet nisi seruetur forma a iure inducta, & in casu permisso a iure, in c. quæ in ecclesiarum. nu. 4. de constitu. 24
1 Actus, si debet explicari cum consensu alicuius, qui non uult, uel non potest consentire, an possit explicari sine consensu. in c. ex parte, nu. 3. de constitu. 24
7 Actus explicandus collegialiter debet fieri omnibus in unum conuenientibus adeo, quòd non ualeret, si omnes per se dicerent uotum suum. in c. fi. nume. 2. de sortileg. 181
1 Actus præsumitur factus legitimo tempore, nisi contrarium probetur. in cap. constitutus. nu. 3. de rescript. 64
Corset. Facit optimè cap. accedens, de conuer. coniug. & c. cum uirum. de reg. & ibi Do. Abb. in 4. no. dicit, quòd ubi actus consueuit fieri in certa ætate; seu tempore si apparet factus & celebratus ille actus, præsumitur factus in ætate, seu tempore consueto, & dicit de hoc esse ibi tex. no. sicut in simili dicitur, quòd si quis obligatur ad aliquid faciendum, & illud apparet factum præsumitur factum ab eo, qui ad hoc erat obligatus: pro hoc bo. tex. & ibi Doct. in l. 2. de alimen. pu. præstan. Ego allego Bar. in l. cum seruus. ff. de uerb. oblig. ubi dixit, quod ubi aliquod factum seu aliquis actus requirit sumptum, præsumitur factus ab illo, qui facere tenebatur, tex. notabilem in dict. l. 2. quæ est fi. C. de alimen. pup. præstan. Ex quo infert, quòd si capella reperitur in ecclesia constructa, præsumitur ab illo hærede, qui grauatus erat a testatore illam fieri. Ideo uoluit Bart. in l. nomina. C. arbi. tute. & Bal. & Salic. in d. l. fi. & Bal. in d. l. quod pauperibus. C. de Episc. & cler. & in l. fi. §. in computatione. C. de iure deliber. & in l. 1. in fi. C. de fru. & lit. expē. & in rubri. C. de fide instrumen. in 18. col. in uersic. sequitur uidere de scriptura quorundam. Ioan. de Imo. post alios. in c. 1. ut eccle. benefi. Pet. de Anchara. in c. fundamenta. de elect. lib. 6. faciunt no. per Doct. in l. Nesennius. ff. de neg. gest. Idem tenet Ioan. de Imo. in d. l. cum seruus. reprehendens Ange. ibi, qui tenebat contra Bart. per regulam. l. ei, qui. de probatio. dicens quòd opi. Bar. non probatur in d. l. fi. sed secundum Imo. optimè probatur ibi opi. Bar. si bene consideretur. Pau. de Cast. & Raph. in d. l. cum seruus. dicunt, quòd si hæres fuit in mora faciendi capellam, & post moram ibi reperitur facta capella, non excusabitur hæres a pœna de qua in auth. hoc amplius. C. de fideiuss. secus si ante moram facta fuerit, etiam ab alio præueniente, quia excusabitur hæres a pœna, arg. l. sororem. & ibi no. per Bar. C. de his, quibus ut indig. & certe Bart. non discrepat ibi ab hoc. Sed idem Bar. in l. qui sub conditione rationum. ff. de condi. & demonstra. uidetur tenere contrarium eius, quod dixit in l. cum seruus uolens ibi, quòd non sufficiat expressam rem factam, nisi ille qui eā facere tenebatur, probet eam fecisse, per l. excellentiæ. in uer. flagitantibus idem erogasse monstrauerunt. C. de eroga. mili. anno. lib. 12. Ioan. de Imo. in d. l. qui sub conditione. ponderat istam contrarietatem Bart. & concludit, quòd aut erant aliquæ coniecturæ, quòd sumptus fecit ille, qui allegat se eos fecisse, & procedit opinio Bart. in d. l. cum seruus. per d. l. fi. ubi si pupillus moriatur apud tutorem, præsumitur alius a tutore, quàm pupillus propter imbecillitatē ætatis & industriæ, non præsumitur aliunde sibi sciuisse de alimentis prouidere, alias autem procedat opin. contraria per l. excellentiæ.
5 Actus gestus a iudice post appellationem extra iudicialem, est ipso iure nullus, in c. dilecti filij il 2. nu. 7. de appel. 139
3 Actus collegij expediuntur per consensum redditum in communi, non singulariter. in c. cum ecclesia. nu. 14. de cau. possess. & propriet. 178
5 Actus, uel contractus a principio nullus, an & quando conualidetur iure superueniente. in c. cum ex officij. nu. 39. de præscrip. 45
1 Actus in iudicio obtenti, quomodo inducunt consuetudinem. in cap. fi. nu. 16. de consuetud. 110
Actus unicus habens spatium successiuum inducit consuetudinem. ibidem nume. 17.
3 Actus excommunicandi an possit præscribere. in cap. olim inter. nume. 18. de restitutio spoliat. 211
6 Accessorium sequitur suum principale, licet minus dignum. in c. quod in dubijs. nu. 4. de consecra. eccle. uel alta. 241
7 Accessorium, an sequatur naturam sui principalis. in cap. latores. nume. 6. de cler. excommunic. 189
4 Accessorium, an ualeat sine principali. in c. debitores. nu. 2. de iureiur. 147
Corset. Adde quòd accessorium tollitur sublato principali. l. cum principalis. ff. de reg. iur. regula accessorium. de reg. iur. lib. 6. cum simil. Limita istud uulgatum, quando tollitur de iure communi, secus si tollitur de iure speciali puta, per restitutionem in integrum. Ita probatur in l. fi. §. Lucius. ff. de condi. indeb. ubi habetur, quòd restitutio concessa super principali extenditur ad accessorium, ita concludit Ioan. de Ana. in c. olim. in 6. col. in glo. 3. super uerb. adhærentes. de accusa. & idem Ioan. de Ana. in c. si quis. de simo. in 2. colum. in glo. ibi, in ead. glo. ibi, c. debitores. de iureiur. Nam glo. ibi opp. de d. c. debitores. & non soluit. Doctor. remittunt se ad ibi no. glo. uidetur uelle, quòd contrarium sit regulariter uerum, uidelicet, quòd ubi non tenet principale, nec eius accessorium, etiam iuramentum, sed sit speciale in casu illius c. non tamen assignatur aliqua specialitatis ratio. Quidam dicunt, quòd aut principale est contra ius, & utrunque uitiatur. Aut est præter ius, & tunc accessorium non uitiatur per id, quod quæritur in l. stipulatio ista. §. alteri. ff. de uerb. obligatio. Sed illa ratio non est bona, quia usuræ sunt contra ius diuinum & canonicum, ergo, & c. Ideo solet dici, quod ubi est eadem ratio prohibendi principale & accessorium, tunc utrunque uitiatur. Aut non est eadem ratio & procedit in c. debitores, quia in promissione usurarum agitur, & quæritur obligatio parti, quæ illicitè recipit, ideo uitiatur ipsum principale, sed per accessorium iuramenti agitur, ut quæratur obligatio Deo, ut ibi, & in c. & si Christus. eod. tit. Et ideo non uitiatur accessorium, cum possit iurans illud seruare sine interitu salutis æternæ, ergo seruandum. c. si uero. c. cum contingat. de iureiur. Et dicit ibi Ioan. de Ana. quòd ista sol. est communis, & forte contra illum text. Et istud idem uidetur sentire Abb. ibi nu. 5. sed iudicio meo non est contra illum text. d. c. si quis. Nam iuramentum in casu d. c. debitores. quo ad iuramentum potest seruari sine interitu salutis æternæ, sed in casu c. si quis. iuramentum seruari non potest sine interitu, cum sit præstitum super re turpi, quo casu nullam parit obligationem. c. fi. de pact. & iuramentum non extenditur ad turpia & illicita. c. 1. de iureiur. lib. 6. cum simil. & istud uidetur sentire glo. in d. c. si quis. Vnde quo ad Deum non fuit sibi quæsita obligatio, & ideo non tenet, quia eadem ratio, quæ concurrit in principali, eadem & in accessorio, in quo casu utrunque uitiatur, secus in d. c. debitores.
6 Accessorium remanet aliquando sublato principali. in c. 1. nume. 7. de his, quæ fi. a ma. par. cap. 82
5 Accedens ad Papam, an sit tutus, quòd interim causa non moueatur in partibus contra eum. in c. ut debitus. nu. 19. de appel. 148
6 Acceptio personarum non debet esse penes Papam, scilicet quandò sunt personę equalis conditionis, alias secus. in cap. extirpandę. in repe. §. qui uero. nume. 45. de preben. 53
3 Acceptilatio inutilis, an & quando habeat uim taciti pacti. in c. significasti. nume. 20. de foro competen. 99
7 Acquisita ex negotiatione illicita sine alicuius calumnia, non subiacent restitutioni regulariter, licet aliquando distribuantur inter pauperes. in c. cum sit. nu. 2. de Iudę. 124
6 Acquirens aliquid ultra debitum in negotiationibus, an & quo casu teneatur illud in foro animę restituere, uel in pauperes erogare. in cap. quia plerique. nume. 34. de immunit. eccle. 272
Acquirens ex contractu ipso iure nullo propter solennitates non seruatas, tenetur rem illam in foro conscientię restituere, secundum unam opinionem, quę non est uera. ibid. nu. 28. & 31.
7 Accusator si per collusionem desistat ab accusatione, non impedit facultatem iterum accusandi. in c. in tantum. nu. 1. 3. & 4. de collu. deteg. 182
5 Accusatus si nihil fuit probatum contra ipsum, & ideo absolutus, an possit iterum accusari. in c. quamuis. nu. 21. de re iudi. 97
6 Accusator ubi non est quis, non potest damnari. in c. unico. nu. 3. 6. & 16. ut eccle. benefi. sine dim. con. 85
7 Accusatus debet comparere ad instantiam illegitimi accusatoris ad allegandum priuilegium suum, alias punietur tanquam contumax, licet appareat, quod fuerit per minus idoneam personam accusatus. in c. ueniens. nume. 9. de accusa. 73
7 Accusatio tendit ad finem punitionis, scilicet, ut accusatus puniatur secundum qualitatem delicti, denunciatio uero qualiscunque sit tendit ad finem corrigendi. in c. super his. nu. 2. de accusa. 77
Accusatio non dicitur criminalis, quando per eam non agitur ad pœnam, sed solum, ut accusans priuetur certa re. ibid. nu. 4.
Accusator debet regulariter se in accusatione inscribere, fallit, ut ibid. nu. 6.
Accusator criminosus non repellitur, quando prosequitur iniuriam propriam. ibid. nume. 9.
3 Accusatus de uulnere cum sanguine absoluitur si probatur tantum de uulnere sine sanguine. in c. examinata. nu. 6. de iudi. 41
5 Accusator illegitimus non admittitur ad accusandum. in capitu. cum ecclesiasticæ. nume. 14. de except. 5
7 Accusator, si desistat ab accusatione debet iudex perquirere, an fecerit per collusionem. in c. 1. de collu. deteg. 181
Accusatores criminaliter efficiuntur inimici accusati. ibid. nu. 2.
Accusator, si ab accusatione desistat, potest & debet iudex ex officio suo super crimine inquirere. ibid. nu. 1.
Accusatores plures super eodem crimine, an & quando debeant admitti. ibid. nume. 3.
7 Accusator si desistat ab accusatione, an possit iudex ex officio inquirere, siue delicta sint prolata, siue non, siue sit finita instantia, siue non. in c. crimina. nume. 1. de collu. deteg. 182
7 Accusatio debet intelligi largè, ut comprehendat strictam accusationem quando agitur ad uindictam publicam, & etiam ut comprehendat accusationem largam, quando solum agitur, ut priuetur beneficio suo. Illa enim non est stricta accusatio, quia non intendit depositionem ab ordine, in c. super his. nu. 5. de accusa. 77
¶ Corset. Ego dico, quòd uerbum accusatio adaptatur causæ criminali, ciuili & pecuniariæ in larga significatione, ut in l. qui accusare. C. de eden. & est glo. solennis in l. uiro atque uxore. ff. solu. matrimo. & ibi per Legistas. & ibi Bal. no. & Moder. Ioan. And. Do. Ant. Ioan. de Imo. & Abb. in c. cum in tua. de testi. nu. 1. fol. 87. tex. in c. omnibus. 5. q. 6. & ibi Domi. de Sancto Gemin. Feder. de Sen. in consi. 23. incip. Titius electus in prælatum. ubi dixit, quòd significatum huius uerbi accusato, interpretabitur ex fine ad quem agitur & dirigitur conclusio libelli, quia non est nouum, quòd præcedentia restringantur & regulentur per sequentia. ff. de pr. leg. l. nam quòd liquida. in fi. de leg. 1. l. si seruus plurium. in fi. l. talis scriptura. ff. eod. c. secundo requiris. in c. inquisitioni. de app. cum simil. Refert & sequitur Dom. And. Barb. in c. 1. in 2. col. de constit. & in c. tuæ. de procur. & ibi D. Abb. nu. 5. per eundem Abb. in c. 2. nu. 3. in 2. no. ut lit. penden. & in c. literis. in glo. 1. de præsump. & in c. series. in 1. no. de testi. & in c. præterea. de testi. cog. & in c. 1. ut lit. non contest. & in c. præterea. de appel. Et ad. uco Ioan. de Fan. in c. nemo. 11. q. 1. ubi dicit, quòd uerbum accusare largè sumptum, uerificatur tam in causa ciuili, quàm in causa criminali. Tamen Spec. in tit. de accusa. §. 1. uer. quid si primo. dixit, quòd si aliquis produxit libellum, & utitur isto uerbo accuso, & non includit, quòd petat illum puniri criminaliter, quòd nihilominus ille puniendus est criminaliter, si apparet illum puniendum de crimine & deliquisse. Sed Do. Ludo. Roma. in d. l. uiro atque uxore. damnat doctrinam Specul. & Bal. quia ubi in libello est uerbum accuso, potest accipi ciuiliter, ut ibi dicit glo. in d. l. qui accusare. Sed in pœnis debemus accipere rem in mitiori significato. l. præses. ff. de pœ. Dom. meus tangit. in cap. dilecti. de iudi. & in rubri. de accusa. in addit. & dicit quòd doctrina Specul. est uera, quia uerba debent intelligi in proprio significatu. l. 1. §. qui in perpetuum. ff. si ager uectig. uel emphyt. peta. cap. susceptum. de rescrip. lib. 6. cum ergo uerbum accuso, propriè denotet causam criminalem, ergo & c. Item in causa ciuili non cadit propriè pœna, sed in causa criminali, & uide quod uoluit Feli. in consi. 23. & adduco Domi. de Sancto Geminia. in c. 1. de dolo & contumac. lib. 6. Ego dicerem isto modo, quòd aut ex præcedentibus & sequentibus potest apparere an causa sit criminaliter intentata, aut ciuiliter, & tunc causa illa erit criminalis, aut ciuilis per Dom. Feder. de Sen. consi. 23. Aut non potest hoc apparere, nec ex præcedentibus, aut sequentibus. & tunc quicquid dicant Specul. & Dom. meus Dom. Ant. dico, quòd causa erit ciuilis, quia in dubijs maximè pœnalibus debemus benigniorem partem eligere, regula in pœnis, de reg. iur. l. semper in dubijs. cum simil. Et hoc uidetur sentire Feder. in loco præalleg. Idem dicimus de uerbo actio, quod de suo largo significato adaptatur causæ ciuili & criminali. l. 3. ad fi. ff. de sepul. uiola. l. Agraria. ff. de termi. mo. Dom. meus Domi. Anto. in d. c. 1. in 2. colum. de constitu. & in d. cap. dilecti. in 5. colum. & dixit Ludo. Roma. in d. l. uiro atque uxore, quòd si constituo procuratorem ad agendum, poterit accusare, quia sub uerbo actio, comprehenditur accusatio. Et conclude, quòd propriè uerbum accusatio, denotat causam criminalem, ut per totum titulum ff. & C. de accusatio. Impropriè denotat causam ciuilem, ut in rubro, & in nigro, qui matrimo. accusa. poss. & in d. l. qui accusare. & sic attenditur materia subiecta, arg. l. si uno. ff. loc. cum simil. uerbum actio propriè denotat causam ciuilem, ut insti. de actio. in princ. & quasi per totum. Impropriè causam criminalem, ut in d. l. 3. §. fi. ff. de sepul. uiola. & in d. l. Agraria. & sic uerba intelliguntur secundum subiectam materiam, per d. l. si uno. & c. constitutus. de relig. domi. cum uulg.
7 Accusator & accusatus si simul conuersantur, præsumitur collusio, siue præuaricatio inter ipsos, in c. de his. nu. 8. de accusa. 68
1 Accusatus degradatur, sed inquisitus non. in c. inquisitionis. nu. 6. de accus. 83
7 Accusatus ab uno, si fuit absolutus, non potest ulterius accusari. in c. cum dilecti. nu. 15. de elect. 163
7 Accusator non repellitur tanquàm inhabilis ab accusato, quia ipsum in familiaritate approbauit, licet paulo ante accusans ipsum expulerit, quia præsumitur fecisse in fraudem. in c. nulli Episcoporum. nu. 2. de accus. 67
Accusatus eo casu in quo non potest suum accusatorem repellere, an possit ipse accusans per iudicem ex officio suo repelli. ibid. nu. 5.
4 Accusator propriè est, quando agitur criminaliter. in c. cum in tua. nume. 1. de testibus. 87
7 Accusatus ab illegitimo accusatore, potest ab alio legitimo accusari in c. cum P. Manconella. nu. 4. de accusa. 69
7 Accusator potest ante descriptionem ab accu. desistere, tamen super hoc ulterius non audietur. in c. licet in beato. nu. 1. & 4. de accusa. 72
Accusatio non potest fieri per literas, sed denunciatio sic. ibid. nu. 2.
Accusator si non prosequitur accusationem intra terminum sibi, uel a iudice, uel ab accusato datum, post illum terminum non audietur. ibid. nu. 5.
Accusator, an & quando potest desistere ab accusatione sine metu Turpilliani. ibid. nume. 6. 73
¶ Corset. Adde, quòd accusator non cogitur apponere diem, uel horam perpetrati delicti, ut in l. libellorum. ff. de accusa. canonizata, 2. q. 8. Sed quid si reus petit accusatorem cogi exprimere diem commissi criminis pro sui defensione? Bar. in l. is qui reus. ff. de publi. iudi. concludit, quòd potest cogi si iudici uidebitur. per l. ubicunque. ff. de interrog. actio. & cap. cum Ioannes Eremita. de fide instrumen. c. indicante. in 30. q. 5. Idem uoluit in l. libellorum. ff. de accusa. & in l. Pantonius. ff. de acquiren. hæred. & ibi D. Alex. Imo. & idem uoluit Bartol. in l. 2. §. quòd si Ephesi. ff. de eo, quod cer. lo. in uer. ulti. hic uidetur casus, & c. ubi dicit ibi uideri casum huius quæstionis. Nam quando omissio loci, uel diei aufert reo defensionem cogitur accusator apponere diem, uel locum. Et dicit illum textum ad hoc non allegasse, in d. l. is qui reus. Ioan. de Imo. ibi, scilicet in d. l. is qui reus. tenet contrarium per d. l. libellorum. Non obst. l. ubicunque præallegata, quia debet intelligi in casibus, in quibus non reperitur a iure specificè facta prouisio, quia clausula generalis non refertur ad specificata. l. doli clausula. ff. de uerb. obligatio. & facit l. sanctio legum. ff. de pœnis. Ioan. de Ana. in cap. qualiter, & quando. il 2. in §. debet igitur. ad finem. Refert Bart. & Ioan. de Imo. in d. l. is qui reus. Salic. in l. pe. in 2. colum. in uer. quæro, an dies commissi criminis, & c. C. de accusa. sequitur opi. Bart. quam Doct. communiter sequuntur in d. l. libellorum. Hanc partem tenet practicus Doct. Ange. Are. in tract. suo maleficiorum. in uersic. de præsenti anno. & ibi Moder. in addit. suis. Et hæc opinio mihi placet tanquam iuri & æquitati consona per argumentum optimum, & quasi expressum in d. l. quod si Ephesi. Et licet loquatur de loco, ualidum est argumentum de loco ad tempus, ut leg. & not. in l. ninum. ff. si cert. peta. Non obst. l. libellorum, quia procedit, quando reus non petit ad sui defensionem diem certificari. Vel alio modo respondeo, quòd licet de rigore iuris hoc fieri non debeat, ut in d. l. libellorum. nihilominus de æquitate hoc facere debet, per d. l. quod si Ephesi. & ubi in aliquo casu reperitur æquitas scripta, & rigor scriptus, æquitas scripta præfertur rigori scripto, ut legi. & not. in l. placuit. C. de iudic. & in c. fina. de transact. Sed equitas reperitur scripta in d. l. quòd si Ephesi. ergo & c. Non obst. quod dicit Ioan. de Imo. quòd clausula generalis, & c. quia salua pace, licet illa theorica sit uera, tamen in casu nostro est quasi casus specificè prouisus, per d. §. quòd si Ephesi. Subdit tamen Salic. unum sempiterna memoria dignum, & in practica seruandum in d. l. penult. se non credere iudicem bene & iuridicè facere si prius accusatorem ad certiorandum eum compelleret, quàm reus iudicem certiorasset de die & tempore suę absentię, uel de alio simili, propter quod intentionem accusatoris uellet elidere, & hoc ne quid malignetur circa testes, quod uoluit euitare. l. libellorum. ff. de accusa. quę accusatorem noluit arctare ad ponendum diem, uel horam, arg. ff. de eden. l. 1. §. editiones. Et pro hoc etiam facit, quia petens sibi aliquid impleri, ex eius parte debet prius impleuisse. l. Iulianus. §. offerri. ff. de act. empt. cum simil. Et hoc dictum Salic. refert Ange. Are. & sequitur in d. uersic. de præsenti anno. & ibi Moder. Et in iudicando & consulendo intrepidè sequeretur ad excludendum omnem malignitatem. Tamen in facti contingentia limitabam hoc dictum, nisi reus bonę famę, opinionis & uitę extaret, & non esset uerisimile eum malignari ac calumniari. Et mouebatur ex eo, quod uoluit Bar. in l. fi. in fi. ff. de hęred. instit. l. 1. C. si seruus ad decu. aspira. & Lud. Roma. in l. 3. ff. de usucap. quòd si aliquis accusat unum qui audiuerat dici a persona fide digna, quòd ille commiserat delictum, quòd si iste accusator non probat, quòd non puniatur tanquàm calumniator, quia habuit iustam causam credulitatis ex authoritate illius personę fide dignę, & uide glo. quam alleg. Lud. in d. l. 2. in c. finem litibus. de dolo & contumac. & ibi Hostien. dicit, quòd si persona sit ualde religiosa & magnę conscientię, quòd presumitur pro illa, quòd non calumnietur, argumen ff. de no. ope. nuncia. l. 2. & sequitur Ioan. And. & communiter omnes, licet Do Cardi. uideatur tenere oppositum, quòd non apparet de alia causa, ex quo succumbit, presumptio est contra eum, sed certe secundum Ioan. de Imo. satis uidetur ęqua opinio Hostien. quia si alias sit uitę religiosę & magnę conscientiæ, non debet presumi, quòd in hoc fuerit calumniatus, argumen. dict. cap. secundi. facit tex. not. valde. in cap. nisi essent. de preben. vbi tex probat, quòd solennitas extrinseca non presumitur. l. sciendum ff. de verb. obligatio. Tamen hoc est verum, nisi actus esset gestus a persona fide digna, quia præsumitur, quòd omnes solennitates interuenerint, dict. cap. nisi. & idem si fiat ab alio interueniente præsentia personæ fide digna, vt est text. & ibi Domi. Anto. in cap. dilecti, de arbit. ad hoc alleg. Ludo. Roma. vbi supra, & no. Innocen. in c. 2. de cler. peregri. vbi licet aliquis probet, quòd ipse sit diaconus, non tamen propterea probat se habere alios ordines, qui necessario requiruntur antequam sit Diaconus, quod est verum, vt dicit Innocen. ibi, nisi iste clericus sit factus Diaconus a persona maximę authoritatis, quia tunc non est verisimile, quòd persona illa illum ordinasset ad Diaconatum, nisi habuisset alios debitos ordines. Ita refert ibi Abb. nu. 6. Ex quo dicto, & dict. cap. nisi subdit Ludo. quòd Canonistæ ibi dant singul. limitationem ad dictum, Innocen. in cap. 2. de dilatio. vbi dicit, quòd si iudex dixit in sententia pronuncio talem filiumfamil. posse testari, quòd licet hæc sententia possit ualere in castrensibus, vel quasi, tamen illa sententia est ipso iure nulla. Hoc tamen verum, nisi illa persona, quæ dedit illam sententiam, sit persona magna

Universidad de Deusto
Biblioteca

gnæ authoritatis, quia tunc sententia nalebit, sed rescindetur remedio appellationis, quia non est uerisimile, quòd ferret sententiam contra iuris errorem expressum. arg. tex. no. in d. c. nisi. Nam una persona fide digna, dat iustam causam credulitatis. Dixit glo. no. in l. Titio sundum. ff. de condi. & demon. & plene Lud. in d l. 2. & bonitas uitę tollit suspitionem malignitatis. Dixit do. Ant. in c. postremo. de app. Et succedit loco satisdationis, ut dixit glo. no. in l. 1. § 1. ff. de uitu nupt. quam allegabat Bald. in c. 2. de iudi. & in cap 3. de eo. quimit. in pos. causa rei seruan. & facit quod no. Ange. in l si a bonæ fidei. ff. de rei uendi. Lap. alleg. 127. Bald. in capitu. cum contingat. de rescrip & in capitu. ueniens. il 2. de testi. glo. in cap. expedit. 12. q. 1. text. in d. capitu. 2. de no. oper. nunc. & in cap. in nostra. de procu facit tex in c sicut olim. de accu. licet Bald. aliter uoluerit in capitu. iuranit. de proba. & in cap. 1. ut lit pen. Et hæc fecerunt profecto iudicem uariare. & puto hanc limitationem de iure fore ueram. & hoc posui, ut posteris materiam aliquid dicendi darem.

7 Accusatus si quam exceptionem habet contra accusatorem, debet illam opponere ante contestationem litis, alias secus nisi de nouo uenerit in sui notitiam. in capitu. 1. nume. 3. de accu. 65

Accusator non debet esse criminosus, nec malæ famę, nec inimicus. ibid. nume. 4.

Accusator criminosus repellitur de iure canonico ab accusando, quando prosequitur uindictam publicam, secus si propriam, quia tunc quilibet criminosus admittitur. ibid. nume. 5. & 6.

Accusator quando repellitur tanquam indignus absoluitur accusatus ab obseruatione iudicii. ibid. nume. 12. eod.

Accusatus non tenetur comparere ad instantiam illegitimi accusatoris. ibid. nume. 13. 66

Accusator si post inchoatam accusationem efficiatur illegitimus non repellitur a iudicio. ibid nume. 15.

Accusatus si post inchoatam accusationem inceperit habere aliquod priuilegium, potest illo uti, ut a tali accusatione excusetur. ibid.

7 Accusatio debet fieri ab illis quorum interest, aliàs esset nulla in cap. illa præpositorum. nume. 1. 5. de accu. 66

7 Accusari an potest per procuratorem prouocatus ad iniuriam, & an ligetur statute faciente mentionem de percutiente. in capitu. 1. nume. 2. de iniur. & nu. 4. fol. 232

3 Accusatus non potest regulariter suum accusatorem accusare pendente accusatione contra ipsum. in c. 2. nu. 31. de ordi. cogn. 169

7 Accusans criminosum, sed potius ex odio, quàm ex zelo, peccat, alias secus, in c. accusasti, nu. 1. de accusa. 69

1 Accusatus de percussione cum sanguine, absoluitur si testes probant percussionem sine sanguine, in cap. dudum. il 2. nume. 37 de ele. 192

7 Accusans aliquem calumniose debet ex officio iudicis puniri, & iudex non puniens est redargutione dignus in c. 1. nume. 1. 2. de cal. 91

4 Accusare uolenti de falso potest statui terminus peremptorius. in c. 1. nu. 3. de fide instru. 106

5 Accusatio non potest fieri ab existente in peccato mortali, nisi accusans prosequatur iniuriam propriam. in cap. a nobis. nume. 10. de exce. 4

5 Accusator si cessauerit ab accus. potest iudex ex suo officio inquirere. in cap. constitutus. nume. 2. de appel. 134

7 Accusari non debet quis a pluribus uindictam publicam prosequentibus, sed ipsorum uindictam sic. in c. si quis Episcopus. nume. 2. de accu. 66

4 Accusatio quandoque ponitur pro actione. in c. series. nu. 2. de testi. 64

7 Accusator, si desistat ab accu. pot iudex ex officio prosequi & inquirere. in c. qualiter, & quando, il 2. nu. 22. de accus. 89

7 Accusatus de aliquo crimine, uel denunciatus non potest interim promoueri, neque ad seculares, uel ecclesiasticas dignitates. in capit. omnipotens. nu. 1. & 2. de accu. 67

Accusatus pendente accu. non priuatur iuribus, uel dignitatibus suis, licet de nouo interim non possit acquirere. ibid. nume. 3.

7 Accusans matrimonium propter quæstum, repellitur. in capitu. significante. nume. 2. qui mat. accu. pos. 54

Accusatio ob turpem causam facta, non debet admitti. ibid. nume. 4.

7 Ab accusatione matrimonij repellitur, qui denunciationis tempore tacuit, nisi denunciationem probabiliter ignorauerit, uel iuret de nouo didicisse, & quod malitiose non accusat, in c. si. nume. 1. qui matr. accu. pos. 55

Ab accusatione repulsus, an ad denunciationem admittatur. ibid. nu. 8. & 10.

Accusator & testis, qui loquitur de auditu, an sint audiendi. ibid. nume. 10.

7 Accusatio & testimonium in matrimoniali causa fieri debent personaliter, & non per literas, in c. a nobis. nu. 1. & 3. qui matr. accu. possunt. 54

4 Accusatus de crimine in causa ciuili admittitur in testem. in capitu. sin. nume. 3. de testib. 99

Accusatus de crimine admittitur in testem in exceptis criminib. ibid. nu. 4.

Accusatus de crimine, si appellauit, an admittatur in testem. ibid. nume. 5.

7 Accusatus eo casu, in quo non potest suum accusatorem repellere, potest ipse accusatus per iudicem ex officio suo repelli, in capitu. nulli Episcoporum. nume. 3. de accu. 67

¶ Conse. Contrarium tamen in simili uidetur sentire Bar. in l. non solum. § fi. ff. de iureiur. ubi tenet, q si alicui denegatur audientia uigore statuti, non potest index ex officio suo procedere contra offensorem illius, sed Abb. in d. cap. nulli Episcoporum. in glo. 1. in fi. Placet multum illa glo. argumen. in l. licitatio. §. quod illicite. ff. de uia publ. Ego pro ista opi. adduco do. Pet. de Anch. in c. cum inter. de except. ubi dicit, quòd si quis iniuriatur excommunicato, qui non potest agere ad uindicandam uindictam, iudex ex officio suo poterit prosequi. & alle. Old. Ptleum & Iac. de Are. in Litem apud Labeonem. § ait prætor. ff. de iniu. uide Bald. in rub. C. de manu. uindi. & in l. cum lege. & ibi Io. de Imo ff. de testi. & in quadam sua disputatione incipien. Statuto cauetur, quòd generator. & Io. de Imo. in l. publico. §. si procurator. ff. de no. oper. nun. omnes in l. 1. § subl. ata. ff. ad Treb. Bald. in capitu. 1. de rescrip. lib. 6. Ita concludit Ange. in l. pe. & fi. ff. de pet. hære. Domin. Anton. in capitu. cum dilectus. de consuet. & in capitu. bonæ. de postul. Præla. il 1. quòd ubi obstante sibi aliqua censura quis non potest opponere. iudex ex officio suo poterit. & alleg. Innocen. in capitu. cum olim. aliàs in cap. cum uenerabilis. de exceptio. hoc ne aliquis locupletetur cum aliena iactura. Et uide quod uoluit domin. Anton. in capitu. 1. de iud. & in capit. unico. de lit. contest. & in capitu. cum Ioan. Eremita. de fide instrumen. ubi dixit, quòd licet reus post conclusum in causa non possit producere instrumenta & testes, ut in cap. cum dilectus. de fi. instr. tamen index ex officio suo poterit & dicit se in facto ita obtinuisse. Sed iudicio meo hoc obstat text. in capitu. cum Ioannes. prælleg. & uide quod uoluit Domin. de Sancto Geminia. in c. indemnitatibus. § sane. de elec. lib 6. ubi dicit, quòd licet contra actum concernentem utilitatem publicam pars repellatur a potestate excipiendi, uel contradicendi, nihilominus potest superior ex officio inquirere, an actus sit legitimus, uel non. & uide Bart. in consi. incip. Dominico de Bononia. & ad l non solum. § fi. & quod uoluit ibi Bartol. responderi potest hoc modo ad concordiam reducendo, quòd aut quis faceret aliquid ex dispositione legis & tunc hoc casu index non poterit, quia quos lex prohibet, omnino prohibet, & ita procedit. l. non solum. & Bartol. ibi. Aut qui est prohibitus facere aliquid ex facto & dispositione sua, & tunc procedunt dicta in contrarium. Et de materia uide do. Anton. in d. capitu. nulli. & in rub. de accus. & Bald. in l. 1. C. si tutor, uel cura. non gest. 83

7 Accusatio non potest fieri per alium, uel per scripturam, sed denunciatio sic. in cap cum dilectus. nume. 2. de accu. 4

4 Accusatus negando ueritatem peccat mortaliter in c. 1. nu. 3. de testi. co. 100

7 Accusatio criminis an possit fieri post baptismū. in capitu. gaudemus. nu. 16. de diuor. 58

2 Additio uel suppletio, quæ fit ad aliquem actum, debet fieri quando potest fieri ipse actus. An. in cap fi. nume. 1. de sacra. non inte. 61

2 Adiuuare potius debemus propinquum, quàm amicum. in cap. cum sacerdotes nume. 6. de postu. 167

Adiuuare, an potius teneamur patrem, quàm patriam. ibid. nume. 7.

7 Administratores quando reddunt rationem administrationis eorum non statur regulariter eorum iuramento, nisi in minimis. in capitu. qualiter, & quando. il 2. nume. 26. de accus. 89

Administrator dissamatus de dilapidatione potest compelli, ut reddat administrationem. in c. qualiter & quando. il 2. nu. 4. de accu. 87

3 Administrator alicuius rei habet facultatem agendi super iuribus illius administrationis in cap. cum deputati. nu. ne. 1. & 2. de iudi. 44

5 Administratio, si est concessa alieni non intelligitur data potestas dilapidandi uel donandi, & similia faciendi. in ca. ueniens. nume. 21. de præscrip. 50

6 Administratores, uel dispensatores si aliquid querunt, an præsumantur quærere ex administratione, an ex iniuria, in capitu. ut unus. nume. 4. de pecu. cle. 126

4 Adminicula quæ sunt in casu. capitu. præterea. de testi. nume. 7. 65

7 Admodum, idem est quod ualde. in cle. inter. nume. 5. de magi. 310

7 Admodum ponitur pro ualde. in cle. pastoralis. nume. 7. de re iudicata. 297

4 Admonitiones duæ sufficiunt ad ualiditatem denunciationis. in capitu. in omni. nume. 2. de testi. 42

7 Adoptio non iuridice facta, non causat legalem cognitionem. capitu. unico. nume. 3. de cogna. leg. 34

Adoptata, si non transibit in potestatem adoptantis, an possit in uxorem duci per filium naturalem adoptantis. ibid. nume. 5. eod.

Adoptio siue legalis cognatio, an impediat & dirimat matrimonium. ibid. nume. 6.

4 Adoptiuus non excludit substitutum, in c. præsentia. nume. 20. de prob. 17

6 Adorari nemo debet sanctus, etiam quòd faciat miracula, sine licentia Papæ. in capitu. 1. nume. 1. & 3. de rel. & uene san. 253

6 Aduenæ debent obseruare consuetudinem loci, ubi reperiuntur, in capit. consilium. nume. 6. de obser. ieiu. 255

3 Aduersarius, an repellatur contra aduersarium. in capitu. 1. nume. 2. & nume. 3. de iudi. 2

3 Aduersarius dicitur etiam ille qui contendit in iudicio in causa pecuniaria. in capitu. 1. nume. 2. de plus peti. 175

3 Aduersarij dicuntur etiam litigantes ciuiliter, in capitu. proposuisti. nu. 5. de foro competen. 100

7 Aduocare prohibetur clericus, ne uideatur alteri nocere, cum ipse debeat omnibus prodesse. in cap. cum P. Manconella. nume. 9. de accus. 70

3 Aduocare non est proprie alteri nocere, nec alterum offendere. in capitu. cum sacerdotis. nu. 1. de postul. 186

Aduocare non possunt omnes, qui habent sacros ordines regulariter. ibid. nume. 5. co.

2 Aduocatus potest esse testis in causa, in qua quando fuit adhibitus testis, non erat aduocatus, in c. ex literis. nu. 1. de transact. 163

Aduocatus aduocans in causa in qua prætendit habere ius, an censetur iuri suo renunciare. ibid. nu. 4.

2 Aduocatus potest decerni parti non habenti ex officio iudicis. cap. 1. nume. 1. 2. 4. 5. de offic. iud. 147. & seq.

Aduocatus si quis non habet, non potest cogi ad respondendum. ibid. nu. 2.

Aduocatus potest cogi per iudicem ad patrocinandum indigenti pro competenti mercede. ibid. nu. 5. 148

Aduocatus debet gratis aduocare pro paupere. ibid.

Aduocatus dicitur habere tantum affectionem ad causam, quòd non potest eam in causa appellationis esse testis. ibid. nu. 6. eod.

1 Aduocatus, uel procurator, si per ipsorum imperitiam, aut negligentiam quis iniustè causam perdat, an teneatur in foro animæ ad interesse, in rubri. nume. 16. de appel. 101

2 Aduocatus an possit esse iudex in causa, in qua fuit aduocatus, in c. irrefragabili. nu. 4. de offi. ordi. 142

2 Aduocatus non cogitur aduocare, nisi in foro suo, in cap pastoralis. nume. 8. de offi. deleg. 111

3 Aduocatus an iuret de calum. non obstante consuetudine, in c. cæterum. nu. 3. de iuramen. calum. 147

7 Aduocatus excommunicati, qui eum defendit, an incidat ipse etiam in excommunicationem, in c. propositi. nu. 6. de cler. excom. 190

2 Aduocare possunt monachi cum licentia Abbatis, & pro utilitate monasterij copulatiuè, in c. 2. de postul. 166

3 Aduocatus faciens perdere causam clientulo suo tenetur ad damnum, in c. pastoralis. nu. 8. de iudi. 41

¶ Conse. Quod no. contra malos aduocatos. Nam mali aduocati omnia mala nouerunt, ut dicit glo. in l. ob Anastasio. C. mand. & sapenumero moriuntur sine lingua, ut dixit glo. iuncta. text. Inst. it. qui non est permis. facere testi. sæpe enim & literati & eruditi homines uarijs casibus & audiendi & loquendi facultatem amittunt, glo. ibi, in uerbo amittunt, dixit maximè impij aduocati.

6 Aduocatus, procurator, medicus, & similes, illicito negotio negotiantes, si ali quid ultra debitum lucrantur, non tenentur in foro animæ restituere, si dolus malus absit. in c. quia plerique. nu. 32. de immu eccle. 272

1 Aduocatus non dicitur ille, qui consuluit in camera. in rubr. nu. 1. de post. 165

Aduocare prohibitus non censetur prohibitus consulere. ibid.

3 Aduocatus non potest esse illiteratus, & non Doctor. ibid. nu. 2.

3 Aduocatus defendit ius publicum & priuatum, unde ex hoc dicuntur milites & priuilegiantur in iure in multis, ut milites, in c. fi. nu. 1. de postul. 166

¶ Conse. Aduerte tamen quòd aduocatus non dicitur habere dignitatem. no. Guil. de Cu. in l. ne quicquam. §. aduocatos. ff. de offi. procon. Ideo quia uocatur officium. C. de aduoca. diuer. iudi. l. laudabile. in ver. aduocationis officium. Quod intellige, nisi esset quis aduocatus Principis, seu magnæ personæ, arg. l. 1. C. de mand. Prin. ubi esse notarium Principis est dignitas, licet de se procurandi officium sit uile, ut in l. uniuersos. & ibi Bart. C. de decu. lib 10. & Abb. in cap. post cessionem. de proba. in pe. col. Idem in coquo Principis, ut uoluit Bal. in c. 1. de feu. guar. & habens feudum a Principe efficitur nobilis. Ita dicit Bal. in c. 1. qui dicatur Dux. facit text in cap. per uias. de maiorit. & obed. & in c. mancipia. de rer. permuta. Et serui nobilium sunt nobilioris conditionis, quam serui plebeiorum. Ideo debent habere meliora fercula, ut in l. habitatio. ff. de ven. in poss. mit. quod est notandum pro scutiferis & famulis Cardinalium & Episcoporum. Simile uoluit Bal. in l. etiam. C. de testi. ubi dicit, quòd famuli Episcoporum possunt testificari pro eis, alleg. Innoc. in c. in literis. de testi. secus dicit, si sint uilium. Pone exemplum in cerdonibus & scholaribus, quòd non admitterentur in scholaribus, tum ratione priuilegiorum eis concessorum, ut leg. & not. in authen. habita. C. ne fi. pro pa. Tum etiam respectu scientiæ, quæ homines nobilissimos facit l. prouidendum. C. de postu. in princ & in l. 1. § proinde. ff. de pac. & extraor. cog. Idem dicimus in medico Principis, ut in l. 1. C. de comi. lib. 12. ubi medicus Principis æquiparatur ducibus, regulariter aquiparatur obstetrici. l. 1. C. communia de leg. facit text. sing in l. 1. C. de Episcopo. laborum. li. 12. in ver. quos decus lateris nostri illustrat, cum aliis si. c. 1. nu. 6. de postu. 165

3 Aduocatus de iure tenetur subire iuramentum calumniæ, nec ualeret consuetudo in contrarium, in c. 1. nu. 5. de iuramen. calum. 141

2 Aduocatus an possit in foro animæ falsa allegare, licet habeat iustam causam. ibid. nu. 1. de iure patro. 220

2 Aduocatus efficitur patronus causæ, quam assumpsit patrocinio suo, in rubri. Aduocatus, & similes personæ possunt esse testes contra suum clientulum, quia cessat ratio suspicionis, in c. 2. nu. 12. de arbit. 195

7 Adulterium etiam committitur cum sponsa de præsenti nondum cognita, & quid de sponsa de futuro. in c. discretionem. nu. 2. de eo qui cog. consan. 36

6 Adulterium carnale, & spirituale, an compensetur, in c. mulier quæ. nu. 5. de coniug. 200

Adulterium solum, an habilitet aliquem ad contrahendum matrimonium, in c. significauit. nu. 3. de eo, qui duxit in matri. 27

7 Adultery cognitio utrum, & quo casu potest pertinere ad utrumque forum, in c. cum sit generale. nu. 23. de foro competen. 75

6 Adulterium inducit separationem matrimonij quo ad torum, non quo ad uinculum, in c. gaudemus. nu. 2. de conuer. coniug. 198

Adulterium an possit cognosci coram iudice ecclesiastico, si agatur criminaliter. ibid. nume. 6.

Adulterium est causa, quod uir lucretur dotem, & quod uxor donationem propter nuptias. Quid autem si sint liberi. ibid. nu. 7. 199

Adulterium committit etiam coniugatus cum soluta, in cap. transmissa. nu. 5. de eo, qui cog. consang. 35

7 Adulterium quomodo potest esse notorium, in c. significasti. nu. 4. de diuor. 56

Adulterio non separatur matrimonium, sed tantum priuatur eius executio. ibid. nume. 5.

Adulterio an excusetur uxor si a marito fuit causatum. ibid. nu. 6.

Adulterium mariti etiam non notorium, an uxor possit obijcere. ibid. nu. 9.

6 Adulterium priuat adulterum iure coniugali, in c. constitutus nu. 4. & 8. de conuer. coniug. 197

7 Adulterium probatur ex sola deprehensione absque eo, quod fuerint, nisi coire, in c. si. nu. 2. de adul. & stu. 156

7 Adulterium, an & in quibus dicatur esse de atrocioribus criminibus, in c. accepimus. nu. 4. de purg. cano. 270

6 Adulteria commissa per coniuges mutua compensatione tolluntur, in c. constitutus. nu. 2. de conuer. coniug. 197

2 Adulterium respectu laicorum est cognoscibile, tam per iudicem secularem, quàm ecclesiasticum, & est locus præuentioni. in c. 1. nu. 3. de offi. ord. 131

7 Adulterium post uiri mortem, an possit obiici per hæredes mariti uxori dotem repetenti, in c plerunque. nu. 7. de do. inter ui. & uxo. 60

Adulterium post mortem uxoris an possit obiici per maritum hæredibus uxoris dotem repetentibus. ibid.

7 Adulterium, & hæresis seu carnalis, & spiritualis fornicatio, an idem operentur quo ad separationem coniugum. in c. de illa. nu. 1. & 4. de diuor. 57

7 Adulterium non committit mulier probabiliter præsumens se solutam si alteri nubat, in c fraternitatis nu. 10. de frig. & malefi. 43

4 Adulterium toties committitur, quoties reiteratur copula, in cap. sicut nobis. nu. 3. de testi. 50

7 Adulterium non est grauius crimen, quàm incestus, in c. ueniens. il 1. nu. 5. de eo, qui cog. consan. uxo. suæ. 35

¶ Conse. Et uide eundem Abb. in c. at si clerici, in §. de adulteriis. nu. 2. & 7. fol. 10. ver. opponitur. Sed uidetur obst. text 32 q 7. c. quod in omnibus. glo. in d. §. de adulteriis. Sol. Doctores ibi dicunt, & ibi Abb. post glo. & Archidiac. in prælleg. c. quid in omnibus. Quod quantum ad criminis quantitatem, non est maius aliis ut in d. c. adulterij malum, quantum uero ad criminis communitatem, et frequentationem, est maius aliis, quia communius & frequentius committitur illud, quàm alia: quantum uero ad pœnæ impositionem, potest dici ita graue, sicut alia, quia pro isto sicut pro aliis magnis imponitur pœna mortis. Leuiti. 30. Deuter. 32. c. d. quamuis. C. de adul. & fuit hoc Lau. in præal. c. quòd in omnibus. & Ioan. And. in d. §. de adulteriis. Sed certe hæc solutio secundum Ab. ibi non procedit, maxime de iure canonico, quia pro adulterio non fit degradatio actualis. & tamen pro quibusdam aliis sic. Item de iure ciuili in quibusdam delictis mors acerbissima indicitur, ut in parricidiis & assassinis, & tñ non sic in adulterio. Vnde dixit in d. §. de adulteriis. quem doc. sequuntur, quòd quantum ad delicti extensionem, adulterium est de grauioribus, quia non solum delinquit in se, sed in plures qui tale delictum committunt, quia duorum animæ polluuntur, quod non placet ibi Ab. quia in delicto incestus, & cum exceditur contra naturam duorum animæ polluuntur & tamen illa ualde maiora per d. cap. adulterii malum, & subdit precedentem solutionem esse tenendam. Ego adduco si. text in l. codicillis. §. instituto filio. in uer. sed & alia mihi deteriora. facit ff. de legat. 2. ubi probatur, quòd uir reputat adulterium grauius occasione filii. Ita allegat istum text. Iac. de Are. ut refert Bald. in l. athletas. §. calumniator. ff. de his qui no. infa. & in cap. pe. de consue. & tex. in l. 1. C. qui accu. non possloquitur de criminibus grauioribus, & glo. ibi ponit exemplum, ut adulterio & facit text. in l. fi. in §. idem autem. in uer. ut aliquid grauius admisisse. ff. de publica. ubi lex reputat adulterium esse graue crimen. facit tex. in l. patri. & in l. quòd ait ff. ad leg. Iu. de adul. ubi licet patri occidere filiam propter adulterium, ideo dixit Bald. in l. fi. C. si contra ius, uel utilitatem publ. & in l. 1. ff. de consti. prin. quòd licet princeps possit statuere, quòd bannitus possit impune occidi, uel furtum contra eum fieri, tamen nò potest statuere, quòd mulier bannita possit impune adulterari, & sic adulterium uidetur graue & enorme crimen, & quæ sunt pœnæ adulterii, & quot, uide do. Ab. in cons. 4. circa primam. & secundum col. Vnde post dominum meum in d. §. de adulteriis, distinguo sic, quòd aut consideramus legem Mosaycam, & tùc adulterium est morte dignum, aut consideramus legem ciuilem & eodem modo imponitur pœna gladii, ut d. l. quamuis. intelligendo prout ibi dicunt doctores. est enim adulterium publicii crimen. l. 1. ff. de publ. iud. & in l. 1. C. de adul. ergo stat conclusio, quòd adulterium connumeratur inter grauiora crimina essentialiter, & formaliter. sed accidens uidetur esse maius omnibus aliis, quia magis frequentatur, licet in se crimen incestus, aut contra naturam sint grauiora, non tamen ita sunt frequentata sicut adulterium. Aut consideramus lex, non tamen ita sunt frequentata sicut adulterium. Aut consideramus legem canonicam, & licet canon permittat dispensare per Episcopum, illud fuit de benignitate canonis, ut in d. §. de adul. & ideo Bal. ibi dixit, quòd in uitio carnis, mitius est agendum, quia motus ad actum est de iure naturali, ut no. in l. 1. §. ius naturale. ff. de iustitia & iure. Et qua pœna puniatur adulter seu adultera de iure canonico, uide no. in c. tuæ. de procura. & in c. gaudemus, de diuor. Et dic, quòd pœna canonica est separatio quo ad torum, & dotis perditio, quando agitur ciuiliter, quia pœna legalis non habet locum de iure canonico, ut no. ubique. scilicet in d. c. tuæ. & c. gaudemus. Item uxor lucratur donationem propter nup. ex adulterio mariti, ut no. Abb. in d. c. gaudemus. nu. 17. & facit c. plerunque. de dote post diuortium. Et in d. c. gaudemus. non imponitur aliqua pœna muliebri, sed prouidetur, ut mulier collocetur in claustro, ut honestè uiuat secundum Pet. & Abb.

anti-

Universidad de Deusto
Biblioteca

antiquum. unde dicunt, quòd inuita non potest collocari in clausto in casu illius capituli. Sed quãdo ageretur criminaliter coram iudice seculari, tunc in uita detrudetur per authẽ sed hodie. C. de adul. unde ponderant uerbum collocare. Non enim dicit detrudere, & sic fit collocatio ad pœnitentiam peragendam, & non principaliter ad pœnam, & sicut præcedatur materia delinquendi, debet collocari in aliquo monasterio non solum propter pœnitentiam, sed ut honeste uiuat. Pro hoc bon. text. qui hoc probat in cap. de benedicto. 32. q. 1. in fi. Ita concludit Ab. in d. capitu. gaudemus. ubi supra. respectu uero clerici qua pœna puniatur, si committat adulterium, uide docto. in d. §. de adulte. & ibi Abb. dicit, quòd pro adulterio nõ fit degradatio actualis, sed deponitur. ut 81. dist. in capitu presbyter. & noluit Io. And. in capitu frustra. de reg. iu. lib. 6. in mercu. & uide ad prædicta do. Abb. in capitu. cum sit generale. nume. 23. uer. item & glo. enumerat crimen adulterij. 7

7 Adulterij deprehensio sola, an sufficiat ad puniendum deprehensum, in c. ex literarum. nu. 4. de eo, qui dux. in matri. 27

7 Adulterium solum non impedit matrimonium contrahendum cum muliere, prima uxore uiuente cognita, nisi machinata fuerit in mortem coniugis, uel sibi data fuerit fides de ea ducenda, in cap. super. nume. 2. de eo, qui dux. in matrimo. 27

5 Adulterium est de foro ecclesiastico non solum, quando agitur ad separationem tori, sed etiam quando agitur ad uindictam, in c. consuluit. il 1. nu. 1. de appellatio. 113

6 Adulteria coniugum mutua compensatione tolluntur, quomodo intelligatur, in c. veniens. nu. 7. de conuer. coniug. 197

7 Adulterium committere alicui non licet etiam propter famem, quærere enim debet victum alio modo, in c. ex literis. nu. 7. & 8. de diuor. 57

3 Adulterium non dicitur maius delictum aliis, nisi propter eius frequentiam, in c. at si clerici §. de adulteriis. nu. 3. de iudi. 17

7 Adulterum uel adulteram non est licitum occidere de iure canoni. in c. si uero. il 1. nu. 10. de senten. excom. 253

7 Adulter compelli potest per ecclesiam ad abiurandum adulteram, & quòd ad coniugem redeat, in c. cum haberet. nu. 7. de eo, qui duxit in matri. 28

Adulterium est missi fori, & iudex ecclesiasticus ratione peccati se de eo impedire potest. etiam si non agatur ad separationem tori. ibid.

7 Adultera, quando absoluitur ab excommunicatione, debet abiurare adulterium. i. ad eum non uelle ulterius redire, in capit. intelleximus. nume. 2. de adul. & flu. 155

Adulterium manifestum dicitur duobus modis. Primo si mulier adhæsit publice alicui concubinario. secundo si habet filium cum alieno marito, uel si palam admittebat uiros causa adulterandi. ibid. nu. 6.

5 Adultera non sequitur, quòd una sit, si unus de adulterio cum ipsa commisso fuit condemnatus. in c. quamuis. nu. 23. & 24. de re iudi. 97

6 Adulter, uel adultera perdit ius, quod habet in altero quo ad mutuam seruitutem. in c. 1. nu. 5. de conuer. coniug. 191

2 Adulterij pœna hodie non est pœna mortis. in c. tuæ. nu. 6. de procur. 170

7 Adulter, qui in una nocte pluries commisit adulterium, an puniatur pro qualibet uice, in c. 1. nu. 3 de pœnis. 236

7 Adulter excommunicari potest, & ut ad uxorem redeat compelli, in c. significasti. nu. 2. de eo, qui dux. in matri. 28

7 Ætas quæ requiratur in minoribus ordinibus, in clem. generalem. nu. 10. de ætate & qualita. 289

3 Affectus an puniatur non subsecuto effectu, in c. 1. nume. 12. & 13. de eo qui mit. in poss. cau. rei ser. 248

¶ Corset. Adde eundem Abb. in c. 1. in uersic. nunc primo. de præsump. & ibi Ioan. de Imo. post alios dicit esse restrictum per statuta Italiæ, ut quis puniatur de homicidio, nisi perfecto. Adde Ange. idem tenentem in l. 1. §. fi. ff. quod quisque iur. ubi dicit esse derogatum per generalem consuetudinem mundi omnibus legibus punientibus effectum, ut quis non puniatur, nisi completo maleficio, præterquàm in crimine læsæ maiestatis, & reipubl. allegat Spec. in tit. de accusa. §. 1. uer. quid si qui. Idem dixit Bal. in d. l. si quis non dicam rapere. in l 3. C. de ser. fugit. & in l. si certum. § si appetitus sit. ff. ad Sillanianum. & Cy. in d. l. 15. qui cum telo. Ludo. Roma. in auth. similiter. C. ad l. fal. in repe. Io. And. do. Domi. de Sancto Gemi. in c. fi. de iu. iu. lib. 6. Et quo ad homicidium adduco bo. text. in cap. omnis. 3. dist. in uersic. qui cedem fecerit capite plectatur, & sic ille text. uult, quòd actus sit perfectus & in facto esse, ut de homi. puniatur. & adduco alium pulchrum tex. in l. 3. incip. nemo. C. de episco. aud. in uersi. homicida quod fecit, expectet. quem text. alle. Bald. in capitu. 1. de pac. tenen. in uer. quæro contra, quod dicatur factum. & c. in usib feudo. & ad prædicta uide do. Ab. in capitu. adolescens. quod est ultimum. de sponsa. num. 2. in 1. notab. 15

7 Affectus seu conatus, an & quando pro opere & delicto puniatur, in capitu. 1. nume. 7. de diuor. 96

7 Affinitas contrahitur etiam per illicitum coitum, in cap. preterea. nume. 3. de sponsa. 3

7 Affinitas superueniens, de qua saltem constat per famam, soluit sponsalia de futuro, in capitu super eo. nume. 1. de consan. & affi. 38

4 Affinitas contrahitur per illicitum coitũ potens ad dissoluendum matrimonium post contractum. secus si ante, in cap. in literis. nu. 3. de testi. 63

4 Affinitas non oritur ex extraordinaria pollutione, & necesse est quòd interueniat seminis commixtio intra claustra pudoris. in capitu. fraternitati. nu. 2. de eo, qui cogno. consanguin. Et semen utriusque, an sit necessarium ad affinitatem causandam, & ad prolem procreandam, seu ad matrimonium consummandum. ibid. nume. 4.

7 Affinitas superueniens non soluit matrimonium præsumptum, sicut nec uerũ, incapitu fi. nume. 1. de eo, qui cog. consan. 27

7 Affinitas inter consanguineos uiri & uxoris, & inter consanguineos uxoris, & ipsius uirum. in capit. quod super. nume. 2. de consang. & affi. 39

Affinitas quid sit, & quare dicatur. ibid.

Affinitas nulla est inter uirum, & uxorem. ibid.

Affinitas nulla oritur inter consanguineos uxoris, & consanguineos uiri. ibid. nume. 3.

7 Affinitas secundum & tertium genus, hodie non prohibetur. secus erat de iure antiquo, in cap. non debet. nu. 1. 6. 11. de consang. & affi. 40

Affinitas secundum & tertium genus, quid sit. ibid. nume. 6.

Affinitas quandoque oritur ex una culpa, quandoque ex duplici, ut in uxoribus duorum fratrum. ibid. nume. 10.

7 Affinitas etiam per illicitum coitum soluit sponsalia de futuro. in cap. literas. nume. 4. de desponsa. impu. 16

7 Affinitas secundum genus hodie nõ prohibetur in c. porro. nu. 5. de diuor. 56

7 Affinitas superueniens non soluit matrimonium, sed actionem debitum impedit in capitu. 1. nu. 1. de eo, qui cog. consan. 54

7 Affinitas oritur etiam ex copula ignoranter habita, tamen non est punibilis, unde non priuatur facultate exigendi debitum, nec inhabilitatur ad matrimonium. ibid. nume. 5.

7 Affinitas superueniens etiam ex illicito coitu soluit sponsalia de futuro, & priuat facultate contrahendi matrimonium. in capit. ex literis. nume. 2. & 3. de eo, qui cog. consan. 54

Affinitas superueniens non soluit matrimonium de præsenti, sed soluit sponsalia contracta cum impubere etiam per uerba de præsenti. ibid. nume. 2.

6 Affinitas contrahitur per illicitum coitum, & impedit matrimonium posita contractum, in cap. ueniens. nume. 2. de reg. 189

7 Affinitas superueniens soluit sponsalia de futuro, sed non matrimonium, in c. ueniens nume. 2. & 3. de eo, qui cog. consan. 55

Affinitas superueniens est maius uinculum, quam sponsalia de futuro. ibid. nume. 2.

3 Affinitas sequens soluit sponsalia præcedentia de futuro. in capitu. literas. nume. 4. de desponsa. impu. 16

7 Affinitas superueniens non soluit sponsalia de præsenti, in capit. diuersitatem. nume. 1. de eo, qui cog. consan. 56

Affinitas quid sit. ibid. nume. 10.

7 Affinitas etiam ex illicito coitu oritur impediens, et dirimens matrimonium. in c. de illo. nu. 2. de eo, qui cog consan. 35

7 Affinitas quandoque oritur sine publica honestate in capit sponsam. nume. 3. de spon. 5

7 Affinitas superueniens non soluit matrimonium, in capitu. tuæ fraternitatis nume. 1. de eo, qui cog. consan. 57

Affinitas superueniens inter maritum, & uxorem priuat solum culpabilem iure petendi debitum. ibid. nume. 2.

7 Affines primi generis usque ad quartum gradum; an matrimonium inter se contrahant, in cap. 1. nume. 1. de consan. & affi. 37

6 Affines & consanguinei, an indistincte possunt recusari tãquam suspecti. in c. postremo. nume. 8. de appel. 125

6 Afflictio non debet dari afflicto, in cap. pe. de clerico ægrot. 69

¶ Corse. Vt ff. de of. præsi. l. Diuus. C. de epi. aud. l. tam dementis. 7. q. 2. cap. cum percussio. C. de epi. & cle l. omnes. l præterea. ff. de pari. l. pe. ff. ad leg. Cor. de fica. l. infans. 5. dist. cap. si mulier. cum si. In contrarium facit l. Rector. de tut. & cura. da. ab his. Dicas, si afflictio sufficienter puniat, non ma ff. de tut. & cura. da. ab his. Dicas, si afflictio sufficienter puniat, non additur. Fallit si furtum, uel culpa potest imputari. de ætate & qualit. c. 1. opti. facit tex. in d. c. pe. de cler. ægro. & adduco Ang. de Peru. in cons. 18. incip. In q. proposita. in fi. ubi dicit, quod afflictio non est addenda afflictio sine causa. sed cum causa sic, & ideo notorio malefactori additur afflictio, ut ibi per eum. 7

3 Agens possessorio retinendæ succumbit. si reus probat de abiuratione, in c. ad dita. nu. 1. de restit. spoliat. 194. & seq.

4 Agens contra testem ciuiliter ad interesse, agat intra 30. annos, in cap. licet. nu. 8. de proba. 27

Agens criminaliter de falso auditur iutra 30. ann. de iure ciuili, sed de iure cano. perpetuo. ibid. nu. 29.

4 Agens alternatiue, uel quod rescindatur uenditio, uel quod suppleatur iusti pretium non astringitur ad probandum, uerum ualorem rei, in c. cum causam. il 2. nu. 1. de testi. 85

7 Agenti possessorio non potest obiici exceptio criminis, in c. si consliterit. nu. 6. & 9. de accusa. 71

Agenti possessorio obiici potest defectus proprietatis notoriæ, uel delicti notorii. ibid. nume. 8. 9. & 11. 71

Agenti possessorio adipiscendæ in beneficialibus, obstat exceptio criminis infamiæ etiam, quòd habeat titulum. ibi nume. 11 196

3 Agenti possessorio restituendæ ad beneficium non obiicitur quæstio institutionis non canonicè factæ, in cap. in literis. nu. 1. de resti. spo. 16

3 Agens possessorio, non potest reconueniri petitorio in illo iudicio. secus econtra, uel si fuerit reconuentus etiam possessorio, si tamen reconuenitur petitorio, & non opponatur, procedit iudicium, in cap. 1. nume. 16. & 25. de mu. pet. 115. & seq.

5 Agens uti possidetis, si succumbat, aut reus absoluetur, aut uero actor condemnabit reo, ut ipsum reum non molestet. in capitu. ueniens. nume. 31. de

præscripto. 52

5 Agens ad beneficium permutatum, non habet necesse probare permutantem habuisse eius in beneficio. in c. cum uenerabilis. nu. 24. de excep. 12

3 Agenti possessorio non obstat exceptio spontaneæ renunciationis, in cap. super hoc. nu. 27. 39. de renun fol. 17. & nu. 39. 43. 44. 50. 19

Agenti possessorio recuperandæ obstat exceptio notoriæ proprietatis. ibid. nu. 47. & 50. 18

Agenti possessorio recuperandæ non obstat exceptio, quòd donauit rem ipsam spolianti. ibid. nu. 46. & 48.

Agenti possessorio recuperandæ non obstat aliqua exceptio, siue agatur contra spoliatem siue contra illum, qui succedit iure uitioso. ibid. nu. 55. 19

7 Agens possessorio recuperandæ, debet probare possessionem, & spoliationem. in c. olim. nu. 10. de accusa. 91

3 Agentis intentio iudicatur ex qualitate probationum, in cap. examinata. nume. 20. de iud. 43

3 Agenti interdicto unde vi, aut clam, non obstat exceptio criminis. in c. item cum quis. nu 1. 3 & 9. de restit. spoliat. 199. & seq.

3 Agens in dubio uidetur agere nomine proprio, non alieno, nisi hoc exprimat, in c. literæ tuæ. nu. 3. de dilat. 156

3 Agens possessorio si probauit uiolentiam non tamen sibi adiudicatur proprietas, nisi postea agat conditione l. si quis in tantam. C. unde vi, in c. pastoralis. nu. 25. de cau. poss. & propriet. 185

2 Agere in aliquo casu an quis inuitus cogatur, in capitu. conquerente. nu. 7. de offi. ordina. 146

7 Agens possessorio recuperandæ in causa beneficiali, an teneatur probare titulum, seu iustificare possessionem ex titulo, in clemen. causam. nu. 4. de causa possess. & propriet. 294

3 Agens ad mutuum, debet probare mutuum præcessisse. libellum alias actor succumberet. in c. auditis. nu. 31. de præscrip. 42

3 Agenti possessorio adipiscendæ in beneficialibus obstat exceptio defectus proprietatis si incontinenti potest probari & alia, de quibus in c. constitutis. il 2. nu. 5. de appel. 135

2 Agenti possessorio recuperandæ, an obstet exceptio excommunicationis, pacti de non petendo restitutionem, & notorietas defectus proprietatis, & quòd non potest talem rem possidere, quia obstabat ius commune, in c. ex insinuatione. nu 8. 10. & 11. de procur. 169

3 Agens possessorio recuperandæ debet probare possessionem & deiectionem, alias non obtinebit, in c. olim inter, nu. 3. de restit. spoliat. 220

6 Agens pro alio præstat cautionem ratihabitionis ante litem contestatam, postea uero non compellitur præstare, in cap. cum dilecti. nume. 6. de dolo & contumac. 236

3 Agenti possessorio adipiscendæ, non obstat exceptio abiurationis, uel renunciationis, in c. post electionem. nu. 6. & 12. de concess. preb. 70

7 Agere quibus casibus quis compellatur, in c. 1. nume. 5. de collu deteg. 182

7 Agenti possessorio recuperandæ, obstat exceptio defectus proprietatis notoriæ siue fiergat notorietas ex facti euidentia, siue ex confessione partis. etiã quod talis notorietas sit tantum super parte rei, de qua agitur. in c. intelleximus. nu 2. de adul. & flu. 155

7 Agenti possessorio adipiscendæ, aut recuperandæ etiam in beneficialibus, uel etiam petitorio. an & quo casu obstet exceptio criminis cum instantia, in c. inter dilectos. nu. 11. de excess. præla. 200

3 Agens conclusione c. reintegranda, an debeat probare causam suæ amissionis, in c. cum ad sedem. nu. 28 de restit. spoliat. 218

4 Agens pro ecclesia sine mandato in casu permisso, debet concipere libellum nomine ecclesiæ. in c. cum olim nu. 3. de testi. 74

3 Agens possessorio, quo casu potest per iudicem ex officio suspendi, ne statim obtineat propter notorietatem criminis, in cap. item cum quis. nu. 10. de restit. spoliat. 200

7 Agenti possessorio adipiscendæ, non obstat exceptio criminis, nisi de eo sit infamatus, in c. accedens. nu. 1. & 3. de accus. 86

Agens possessorio recuperandæ in beneficialibus, non repellitur exceptione criminis. etiam cum infamia, nisi tale crimen esset notorium, uel infamia manifesta. ibid. nu. 11.

Agens petitorio in beneficialibus non excluditur per exceptionem criminis, nisi sit crimen hæresis, uel homicidij, uel sit alias notorium. ibid. nu. 12. 87

3 Agens contra filium tanquam hæredem, an teneatur probare illum esse hæredem. in c. quod nobis nu. 3. qui fil. sint legit. 49

Agere quis potest prætextu detentationis rei uendicatione, & prætextu possessionis ciuilis interdicto uti possidetis, in capitu. mulier. nume. 9. de iureiuran. 189

Agens possessorio non habet probare se illo die posse disse, quo deiectus fuit, sed sufficit sibi probare possessionem ex ante, & deiectionem, in cap. cum ad sedem. nu. 17. de restit. spoliat. 217

Agi aliquando non dicitur criminaliter, licet non agatur ad commodum priuatum. in c. per tuas. il 1. nu. 1. de simo. 109

3 Agens possessorio non tenetur ostendere se legitimè habuisse, in c. cum super. nu. 2. de cau. poss. & propriet. 182

Agens petitorio si deficiat in probatione tituli, an obtineat. ibid. nu. 3.

Agere potest ciuiliter de crimine is, cuius interest, ut quis remoueatur a beneficio. in c. querelam. nu. 4. de iureiur. 152

3 Agenti interdicto unde vi, obstat exceptio alicuius spoliationis, in cap. bonæ memoriæ. nu. 20. de appel. 139

Agrimensor si malè se gesserit in mensurando, tenetur actione in factũ, si dolo, uel lata culpa fecerit in casu, in c. quia indicante. nu. 2. & 4. de prescript. 32

Agrimensor quando eligitur, uel quando uadit ad mensurandum, debet pars citari. quia potest ipsum melius informare. ibid. nu. 6. & 7. 33

Agrimensor dicitur, & inducitur quasi, ut quidam testis. ibid. nu. 7.

Agrimensor cũ uadit ad mensurandum nõ est necessaria presentia iudicis. ibid.

6 Agricolarum alij dicuntur ascriptitij, alij censiti, & alij perpetui, & alij coloni conditionales, alij inquilini, alij originarij, alij simplices coloni, de quibus uide late in c. indicatum. nu. 1. & seq. de immun. eccle. 261

3 Agressor potest impune percuti absque eo, quòd ipse incipiat percutere, in cap. olim. il 1. nu. 6. de restit. spoliat. 219

7 Alchimia non est prohibita, in c. ex tuarum tenore. nu. 8. de sortileg. 181

5 Allegans interruptionem contra prescribentem, non confitetur prescriptionem, quia excipiens non fatetur, in c. illud autem. nu. 3. de prescript. 31

7 Allegans ignorantiam seruilis conditionis, quomodo probet, in cap. fi. nu. 6. de coniu. ser. 31

2 Allegare prouerbia licitum est, in c. inter corporalia. nu. 18. de transla. episc. 4

7 Allegans turpitudinem suam est audiendus, quando uult desistere a peccato, in c. ex diligenti. nu. 2. de simo. 98

7 Allegans turpitudinem propriam auditur, ex qua uersatur periculum animę, in c. super eo. nu. 3. de consang & affinit. 38

2 Allegans malitiosè falsitatem in rescripto Principis quomodo puniatur, in c. cum in iure. nu. 5. de offi. deleg. 115

4 Allegans turpitudinem suam, an & quando debeat audiri, in cap. ex tenore. nu. 4. de testib. 74

6 Allegans turpitudinem suam regulariter non est audiendus, in cap. inter dilectos. nu. 5. de donat. 123

Allegans turpitudinem suam proprium, quare ex toto elidit ius aduersarii, auditur. ibid nu. 7.

7 Allegans incumbit onus probandi, in c. 1. nu. 4. de clan. despon. 19

4 Allegans ętatem debet probare, in c. in præsentia. nu. 32. de probat. 19

4 Allegans impedimentum, potest esse testis, ubi non uertitur interesse suum, in c. iurauit. nu. 2. de probat. 11

7 Allegans turpitudinem suam auditur, in c. preterea. nu. 7. de spon. 3

1 Allegationes intelliguntur tã facti, quam iuris, in c. dudũ. il 1. nu. 3. de ele. 147

6 Allegare rationem naturalem absque alia allegatione iurium, licitum est, in c. ratio nulla. nu. 1. de preb. 27

4 Allegans turpitudinem suam auditur quis, ubi uertitur periculum animę, in c. tertio loco. nu. 1. de præsumpt. 136

3 Allegans specialia habet ipsa probare, in rubri. nu. 2. ut lite non contest. 122

7 Allegans turpitudinem suam auditur ad uitandum peccatum, in c. significasti. nu. 4. de adul. & flu. 155

6 Allegans turpitudinem suam, an & quo casu audiatur, in c. cum super quæstionum. nu. 9. de concess. preb. 71

7 Allegans dolum & turpitudinem suam, an sit audiendus, & aliud est in foro iudiciali, aliud in pœnitentiali, in c. tua nos. nu. 7. de spon. 12

5 Allegare turpitudinem suam licitum est, ubi non allegando esset periculum animę. in c. lator. nu. 6. de re iud. 64

Allegans turpitudinem suam in excipiendo, an & quando sit audiendus. ibid. nume. 7.

1 Allegans turpitudinem suam auditur, ubi uertitur periculum animarum, in c. cum M. nu. 13. de constit. 28

3 Allegans consuetudinem contrariam iuri, debet eius rationabilitatem probare, in c. cum uenissent. nu. 5. de eo. qui mit. in poss. 250

2 Alligatus alteri ecclesię ab alia postulatus concorditer, non potest administrare, etiam in ecclesia Vltramontana, in c. quanto. nu. 15. de transla. episc. 6

4 Alliciens quem ad ingressum religionis propter bona sua, non debet ex hoc commodum habere, in c. in presentia. nu. 3. de probat. 16

Ingressus religionem Fratrum Minorum, non potest reuocare testamentum. ibid. nume. 60. 21

Ingressus monasterium, quod habet in communi, testando inter liberos potest reuocare, inter alios uero non. ibid. nu. 61. 22

7 Alienatio illegitimè facta per prælatum potest per illos de collegio retractari, in c. querelam. nu. 2. de simo. 98

6 Alienatio rei ecclesię male facta, potest reuocari etiam pretio non oblato, & non tenet etiam in uita alienantis, in cap. ad audientiam. nume. 4. de rebus eccle. non alien. 90

6 Alienatio rei spectantis ad mensam Episcopi, uel capituli, non potest regulariter per prælatum fieri, in c. possessiones. nu. 1. & 2. eod. tit. eod.

6 Alienationi rei, in qua quis ius habet. si consentiat, censetur illud ius donare, secus si taceat. in c. pastoralis. nu. 3. de donat. 122

6 Alienare prohibitus non potest nec directè, nec indirectè alienare, in cap. tua nos. nu. 13. de eccle ædifi. 258

1 Alienare qui non potest, an possit rem in iudicium deducere, in cap. edoceri. nu. 6. de rescript. 68

7 Alienare, obligare uel uendere prohibitus, potest locare ad modicum tempus, contra Accur. opi in cle. monasteriorum. nu. 12. de reb. eccl. non alien. 300

7 In alienatione prædii ecclesiastici, an requiratur authoritas episcopi loci, ubi est ecclesia, an ubi est sumum prædium, in c. pastoralis. nu. 10. de priuil. 217

In alienatione rei minorum, requiritur decretum iudicis, ubi sita est res. ibid.

4 Alienationem a se factam de rebus dignitatis, sicut administrator ecclesiasticus potest reuocare, ita & positus in dignitate seculari, in cap. intellecto. nume. 2. de iureiur. 187

2 Alienatio rerum ecclesiasticarum metu facta, an teneat. in cap. 2. nume. 10. quod

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repertorium rerum ac sent. selectorum

quod metus cau. 180
Alienatio rerum ecclesiasticarum requirit ad sui ualiditatem, quòd fiat in casu licito, & quòd in ea seruetur forma a iure tradita. ibid.
2 Alienatio dicitur locatio ad longum tempus, quod facit ad not. q. in capitu. 1. nume. 6. de resti in integ. 185
2 Alienatio rei ecclesiasticæ facta per Rectorem ipsius ecclesiæ sine consensu superioris, an ualeat in uita ipsius Rectoris tantum, in capitu. ueniens. nu. 1. 2. & 3. de transact. 164
6 Alienatio prohibita sine certa solemnitate potest fieri illa solennitate non seruata, si necessitas non capit tantam dilationem, in capitu. tua nos. nume. 8. de e cci. addi. 258
6 Alienatio rei ecclesiasticæ ad hoc, ut teneat quæ requirantur. in capitu. cum Apostolica. nume. 5. & c. seq. in quarto notabili. de his, quę fiunt a prela. fol. 80. & seq.
Alienatio rei ecclesiasticæ requirit maiorem solemnitatem, quàm eiusdem reuocatio, siue acquisitio. ibid. nume. 6.
Alienatio rei ecclesiasticæ inferioris, an requirat consensum capituli ecclesię cathedralis. ibid. nume. 9.
Alienatio rei inferioris ecclesię potest fieri episcopo prestante authoritatem, ipse autem non alienat, nisi pro necessitate maioris ecclesię. ibid. nume. 13.
6 Alienatio facta contra præceptum Papę, aut alterius hominis, an ualeat, in c. dilectus. nume. 12. de præb. 42
6 Alienatio indebita rei ecclesiasticę non tenet, licet sit approbata per constitutionem laicorum, in cap. fi. nume. 1. de reb. eccl. non alie. 90
1 Alienatio rei ecclesiasticę non seruata forma, an sit nulla, uel annullanda, in c. quia propter. § nisi. nume. 4. de elect. 176
Alienatio bonorum facta a delinquente in fraudem sententiæ non ualet. ibid. nume. 5.
6 Alienatio in perpetuum dicitur illa, etiam quæ durat, donec ille in quem fuit facta, uenit, in cap. 1. nu. 3. de his quę fiunt a præla. 84
Alienatio rei ecclesiasticæ potest fieri a solo prælato durante eius uita tantù, quando illa res erat distincta a bonis capituli, uel quando alienat ex causa pietatis alicui indigenti. ibid. nume. 5.
Alienatio rei ecclesiasticæ facta inconsulto capitulo, censetur ex ipso ratificata, nisi contradicit infra certum tempus a die scientię. ibid. nume. 8.
6 Alienatione prohibita censetur prohibita datio in pignus, in capitu. ex parte. nume. 7. de feudis. 107
7 Alienatione interdicta, non censetur interdicta alienatio rerum, quæ seruando seruari non possunt, in capitu. fi. nume. 6. de accu. 91
Alienatio facta per aliquem. postquam est sibi prohibitum, alienatio est ipso iure nulla. secus, si non est prohibitum. ibid. nume. 9.
Alienatio facta contra contractum de non alienando, an sit nulla. remissiue. ibid.
6 Alienatio rei ecclesiasticę permittitur ob urgentia debita ecclesię, quibus ipsa non potest satisfacere, in c. ad nostram. nume. 3. de reb. eccl. non alie. 90
Alienatio rei ecclesiasticæ rite & recte facta tenet, licet ecclesia lædatur, & ideo restituitur. ibid. nume. 7.
Alienatio rei ecclesiasticę ad hoc, ut ualeat, requiruntur duo copulatiue, ut in ea interueniant solennitates & fiat in casu licito. ibid.
6 Alienatio rei etiam mobilis non potest fieri per prælatum sine consensu superioris, & non adhibita solennitate requisita, in capitu. consensus. nume. 5. de reb. eccl. non alie. 86
6 Alienata dicuntur etiam illa, quo ad possessionem tantum, quę sunt penes alios, licet proprius quo ad dominium, in capitu. epi. nume. 2. eod. tit. 86
7 Alienari, an & quando possint bona ecclesiæ, in capitu. uerum. nume. 4. de cond. appo. 23
3 Alienatio facta a prælato post inhibitionem Papæ. uel susp ensionem est ipso iure nulla, in cap. ueritatis. nume. 16. de dolo, & contu. 240
Alienatio facta contra prohibitionem legis, testatoris, iudicis, hominis, uel pacti, an sit nulla; remissiue. ibid.
3 Alienans rem litigiosam, quæ reh aberi non potest, debet æquiualentem in locum illius surrogare, quę postea alienari non poterit, & de ratione. in capit. ecclesia. S. Marię. il 1. nume. 1. & 5. ut lit. pend. 153. & seq.
2 Alienatio iudicij mutandi causa facta, quib. mod. dicatur, & quomodo puniatur, in capitu. 1. nu. 1. de alie. iu. mu. cau. facta. & nu. 4. 197
Alienatio iudicij mutandi causa facta, & eius pœna habet locum etiã in actore, cui fuerunt cessę actiones. ibid. nume. 6. 198
6 In alienatione rei ecclesiæ non solum requiritur consilium, sed consensus capituli, ut in capitu. ut super. nume. 5. de reb. eccle. non alie. 88
In alienatione rerum ecclesiæ modici ualoris, sufficit tacitus consensus capituli. ibid. nume. 14. 89
Alienatio si est permissa alicui administratori, non potest ille in suum consanguineum alienare. ibid. nume. 18.
6 Alienatio rerum ecclesiasticarum non requirit tantam solennitatem de iure cano. quantam de iure ciuili, & est standum iuri canonico. in capitu. inter alia. nume. 16. de immu. eccle. & cœmi. 266
6 Alienatio rei ecclesiasticę, quę debet fieri ex necessitate iuris, non requirit illas solemitates, quę requiruntur in alia alienatione, in cap. pastoralis. nume. 5. de his, quę fi. a præla. 82
6 Alienare quis dicitur etiam quando quis transfert utile dominium. in capitu. nulli. nume. 4. de reb. eccl. non alie. 87
Alienatio rei ecclesiasticę, quibus casibus permittatur. ibid. nume. 6.
Alienatio rei ecclesiasticę facta nõ seruata forma, est ipso iure nulla. ibi. nu. 7.
6 Alienatio usque in tempus uite dicitur perpetua, tamen toleratur aliquando propter dubium temporis, cum quis possit decedere intra modicum tempus, in capit. quamuis. nume. 4. de deci. 171
5 Alienans male bona ecclesię potest benè per alium alienata repetere, in capit. cum ecclesiastice. nume. 4. de except. 4
6 Alienatione prohibita censetur prohibita datio pignoris, quia per dationem in pignus peruenitur ad distractionem. in capitu. quod quibusdam. nume. 5. de fideiuss. 115
6 Alienantes res ecclesiasticas indebite, tenentur sub pœna excommunicationis restituere, in capitu. si quis. nume. 1. de reb. eccl. non alie. 88
Alienationi rei ecclesiasticę indebite factę, quilibet clericus potest contrauenire etiam sine mandato. ibid. nume. 1. & 6.
Et etiam alię personę de quibus in nume. 6. ibd.
6 Alienatio ad tempus facta sine consensu capituli, potest per ipsum ratificari, in capitu. cum uos. nume. 1. de his, quę fi. a præla. 78
Alienatio ad tempus non potest fieri a solo prælato capitulo contradicente. ibid. nume. 2.
Alienatio rei ecclesiasticæ facta sine capitulo, siue fiat in tempus siue in perpetuum. potest a capitulo ratificari seruatis his, quę ab initio requirebantur. ibid. nume. 3.
6 Alienatio rei ecclesiasticæ non ualet sine approbatione capituli. in capit. 1. nume. 1. de his, quę fi. a præla. 77
In alienatione rerum ecclesiasticarum consensus expressus capituli, & eius subscriptio requiritur. ibid. nume. 3. 4. & 5. eod.
In alienatione rerum ecclesiasticarum, qui canonici, uel clerici debeant consentire, absentes uero non uocantur. ibid. nume. 5.
Alienatio rei ecclesiasticę facta a solo episcopo, potest postea per capitulum ratificari. ibid. nume. 6.
Alienatio rei paruę alicuius ecclesiæ, potest fieri absque expresso consensu capituli. ibid. nume. 8. & c. seq. nume. 3. & 6.
3 Alienari non possunt bona ecclesię usque ad uitam recipientis sine debitis solennitatibus, in cap. peruenit nume. 4. de arbit. 202
5 Alienatio rerum ecclesiasticarum debet fieri cum omnibus solemnitatibus iuris canonici, non obstante consuetudine in contrarium, quę est nulla, in capitum causa. nume. 15. de re iudi. 63
Alienatio rei ecclesiasticę non ualet sine solemnitatibus introductis, etiam quando pretium sit uersum in utilitatem ecclesię, nisi dicta alienatio fuerit approbata. ibid. nume. 17. 66
7 Alienatio rerum ecclesiasticarum usque ad 7. annos potest fieri sine consensu Episcopi, & sine solitis solennitatibus, in capitu. querelam. nume. 2. ne prela. ui. su. 116
6 Alienatio prohibita, an possit fieri per laudum arbitrorum, uel per pactum partium. uel in ultima uoluntate, in c. Raynaldus. nume. 9. de testa. 147
Alienatio prohibita a lege, ab arbitro, a iudice, a contractu, a testatore, an & quando facta teneat. ibid. nume. 20. 148
6 Alienatio alicuius prædii ecclesiastici potest fieri in laicum, uel clericum bene meritum de ecclesia ad eorum uitam tantùm. in c. 1. nu. 4. de precariis. 91
6 Alienatio rei ecclesiasticę potest dici perpetua, si finito suo tempore remanetur eidem, in cap. unico. nume. 20. ut ec. benefi. sine di. con. 85
6 Alienatio rei ecclesiasticę ad hoc, ut ualeat, requirit duo, ut adhibeantur solennitates, & ut fiat in casu licito, alias est ipso iure nulla, in c. tua nuper. nu. 8. de his, quę fi. a præla. 81
3 Alienare, uel uendere prohibitus, non prohibetur locare, seu obligare ad modicum tempus. sed in longum fie, nec etiam in petentem licet locare ad modicum tempus, in c. ecclesia S. Mariæ. il 1. nu. 9. ut lit. pend. 254
Alienatio facta contra præceptum Papæ, uel contra legem est nulla. secus contra præceptum iudicis, uel contra conuentionem partium. ibid. nu. 14.
6 Alienatio in perpetuum rei eccl siasticæ non potest fieri sine expresso consensu capituli, alias secus, in cap. ea noscitur. nu. 8. de his, quę fi. a præla. 79
2 Alienatione prohibita censetur prohibitum compromissum. in capitu. cum tempore. nume. 3. de arbi. 204
6 Alienatio seu infeudatio rerum ecclesiesticarum est licita propter remunerationem, in capitu. per tuas. nume. 2. de donat. 122
6 Alienatio si est prohibita, an censeatur prohibita locatio ad longum tempus. in capitu. uestra. nume. 6. de locat. 101
4 Alienare cum dicitur Imperator & Rex prohibetur, intelligitur de magna alienatione non de modica. in capit. intellecta. nume. 7. de iureiu. 258
6 Alienare prohibitus non potest ad centum annos locare, in c. tuanos. nu. 12. de ecclę. ædifi. 265
2 Alienatio rei ecclesiasticæ ad hoc, ut ualeat quid requiratur, in c. 1. nu. 17. de restit. in integ. 185
7 Alimenta quibus debeantur, in c. cum haberet. nu. 7. de eo, qui dux. in ma. 28
Alimenta quibus debeantur, in d. c. cum haberet. nu. 5 & 7. cum plu. eod.
¶ Corse. Adde nunquid in causis alimentorum debeat dari libellus, & an possit appellari? vide Guid. de Suz. in l. de alimentis. C. de transact. vbi dicit, quòd sic in præteritis, non autem in futuris. Et ita intellige not. vbi dicit, quòd uoluit Bar. in l. Mela. ff. de ali & cib. leg. vbi dicit, quòd a sententia lata super alimentis non appellatur, vide plenè Ludo. Rema. in reper. amb. fratris militer. C. ad leg. Falc. in 16. col. in ver. vbi dicit, quòd illud dicitur Bart. in d. l. Mela. quidam allegat pro singulari. per l. fi. ff. de app. rect. sed ipse dicit hoc esse falsum, qa censetur appellatio pmissa, ubi non reperitur specialiter prohibita. C. de app. l. in maiorib. eod. titu. C. de app. sed in casu nostro ubi reperit spāliter ꝓhibita, igitur & c. Mouet & aliis duob. dub. de quib. 86

prohibita, C. de app. l. in maiorib. eo. ti. C. de app. sed in casu nostro, vbi reperitur specialiter prohibita. igitur &c. Mouetur & aliis duob. dub. de quib. vt ibi per eum. Salua tamè Bar. q in alimentis ideo sit speciale, nec appelletur, quia ipsa alimenta ipsæ res sunt, quæ dilationem non recipiunt, & igitur tunc appellari non poterit stante regula, quam tradit Bertr. consultus, in d. l. fi. dicente, quod sententia lata in re, quæ dilationē non recipit, non habet postse appellationem, secus autem est in alia pia causa, in qua non uersaretur prædicta ratio. Ego pro confirmatione Bar. adduco tex. in l. si quis a liberis, § si uel parens, in ver. summatim, ff. de lib. agn. vnde summariè & de plano debet procedi, & per consequens non est necessarius libellus, vt in cle. sepe, de uerb. sig. vbi in summariis necessario non exigitur libellus, nec per cõsequens poterit appellari per dictam cle. sæpe, in ver. exceptiones, appellationes, & dilationes frustratorias repellendo. Præterea hæc res indigent celeritate, & non patitur dilationem. Tene ergo distinctionem Gui. quia videtur satis æqua. & ad hoc d. cle. sepe, possit responderi, quia tolluntur appellationes frustrato rię. & reperi Ant. But. in repertorio suo dicentem pro, & approbãtem opinio. Gul. de Cug. & allegat l. cum hi, in princ. coniunctã glo. ff. de tran. sa. sed gl. ibi non declarat de libello, & app.
1 Alimenta dum petentur non requiritur litis contestatio. in c. iudicis offic. nunc. 10. de offi. iudi. 148
Alimenta præsilita alicui siue sit affinis, siue non, an & quando repetantur, in c. unico, nume. 3. de infan. & lan. expo. 138
Alimenta filiis, etiam spuriis per parentes debentur de iure canonico, secus de iure ciuili, in c. tanta, nu. 13 qui fil. sint legit. 48
Aliud an sit, esse tale, vel haberi pro tali. Ant. in c. nuper, nu. 5. de big. 75
Et vide in c. fi. in 4. no. eod. tit. eod.
Aliud est, si dicatur mandamus prouideri de ecclesia, vel in ecclesia, in c. pisanis, nu. 11. de rest. spol. 224
Aliud est fuerit execratum, non sequitur necessario execratio ecclesiæ, nec contra, in c. 1. nu. 1. de consec. eccl. vel alta. 240
Altare, quando consecratur, ponuntur quædam reliquiæ in illo lapide qui ponitur supra altare, deficientibus autem reliquiis non debet poni Eucharistia. ibid. num. 2. 241
Altare, sam stabile, quàm viaticum, quib. mod. execretur, ibid. nu. 3. eod.
Altare viaticum non est causa, quòd quis possit celebrare in loco consecrato, nisi habeat ex priuilegio. in c. in his, nu. 1. de priuil. 222
Altare viatico non est liciùs uti, nisi cũ licentia Papæ, vel Diec. ibi. nu. 3.
Altare viaticum, quòd sit ex ligno, in quo est ille paruus lapis, an execretur, sit lapis ille remoueatur a ligno. in c. ligneis, nu. 2. de consecra. eccle. vel alta. 242
Alternativa aliquando importat ordinem, & aliquando stat in sui natura. c. cum dilectus, nu. 16. de consue. 104
Alternativa verificatur in aduentu unius partis, si est affirmatiuè concepta, si uero negatiuè, tunc requiritur neutrum esse, in c. inter cæteras, num. 2. de rescrip. 48
Alternatiue quando aliquid faciendum est, cui datur optio, c. per uestras, nu. 14. de dona. inter uir. & uxo. 62
Alternatiue quando debentur duæ res, una perempta, alia remanet in obligatione, in c. cum dilecti, nu. 10. de emp. & vend. 97
Alternativa non inducit certitudinem, quando certum est, quod in uno casu non potest verificari, in c. 2 nu. 11. de app. 102
Alternativa p quas dictiones inducitur, in c. inter cæter nu. 4. de resc 48
CORSE. Allodium est res libera alicuius, ex qua tamen præstatur tributum gl. Gul. de Cug. & Bar. in l. si fami. ercis. in glo. fin. ibi, quid si uni per diuisionem iudicis assignatur totum allodium, C. fami. ercis. Ego adduco Bal. in c. 1 in tit. de allodiis, in princ. vbi dicit, quod all odium est id, quod est proprium alicuius, & a nemine alio recognoscit, nisi a Deo. Et de allodio tangitur. ff. de reli. & sum. fu. l. at si quis, §. interdum, & C. de inge. ma. l. pen. Et allodium allodii dicitur hæreditas, quam uendere, vel donare possum, & est mea propria secundum Hugo. cum nomen hæreditas largè ponatur pro omni iur. fidicione.
Ambassiatores quibus est permissum ducere tot equitaturas, possunt uni familum pedestrem ducere inter duas equitaturas, in c. in singulis, nume. 1. de sta. mona. 212
Ambassiatores debent eligi benеuoli illi, cui mittuntur, in rubr. num. 6. de rita, & bone. cler. 2
Ambassiatoribus, si quid donatum est, an cedat lucro ipsorum, vel illorum qui eos miserunt, in c. postulastis, nu. 4. & 5. de concess. præb. 74
CORSE. Adde, q si ambassiatores procurauerunt sibi ambasiatam, & aliquis fortuitus casus eis aduenerit, puta, quia in itinere fuit disrobatus, & cõitas non tenetur sibi reficere damna, ex quo procurauit ambasiatam imputatur eis, secus si motu proprio mittentium missi fuerint. Ita concludit Bar. in l. inter cæs, §. non omnia, ff. man. & in l. si seruus. § quod uero, ff. de fur. Facit simile, q uoluit Spe. in ti. de iu. §. 1. in ver. illud autem quæritur. quem refert do. Ant. in c. signi. de pig. vbi dicit, q si nuncius fuit captus in itinere, q dominus mittens non tenetur eum redimere, si uoluntarie se ingessit. Et subdit idem, iui ad seruiendum alicui cum armis, & equis in exercitu, & perdidi arma, & equos, q si data opera, & non requisitus accessi, non tenetur dominus mihi reficere damnum, & adduco, q uoluit Fed. de Se. in cons. Refert D. Ant. in c. propositus de fon. cump. de eo, qui procurauit uisitationem a superiore, & hoc ideo, vt non uisitetur, q nihilominus poterit uisitari, & adduco, q uoluit Io. de Imo. post alios, in c. de cætero, de cler. non resi. vbi dicit, q ille qui procurat se mitti pro negociis suis Prę. non habetur pro rescindente alleg. l. & qui data opera. ff. quib. ex cau. ma. facit glo. in l. uideamus. ff. de neg. gest. & q habetur, in c. patio. §. fi. de offic. del. & adduco Host. in c. oũ clamor. de testi. q promotor inquisitionis, qui sponte se obtulit, non põt post publicatum processum producere testes, secus si se nõ obtulisset. Facit, q uoluit D. Anton. in c. olim, de iniur. vbi dicit, q inquisitio, quæ emanauit ad instantiam petentis, debet agitari lite contestata, alias nõ contestatur lis, c. quoniam freq §. sunt aut. vt lit. non cont. & adduco do. Do. de S. Gem. in c. 2. vt lit pen. vbi dicit, q si translatio beneficii fuit malitiosè procurata, tunc habet locum tex. in d. c. 2. & quod ibi dicit Archi. ita dicit in ver. quid si alter litigantiũ, & adduco do. mcum D. Anin c. fi. de for. comp. in 36. col. vbi dicit, q ille text. & in l. 2 §. legatis. ff. de iu. limitantur, vt non habeant locũ, quando legati procurant sibi procurationem dari, vide q leg. & no in l. uniuersi. C. de leg. li. x. Adde Bar. in l. 1. §. cum quis. ff. de q̃st. vbi inimicitia procurata & captata in fraudem, non prodest, nec repellit quem a testimonio. & vide quod no. in c. 1. & 2. de testi. & per Bar. in l. post legatum. §. is uero. ff. de his, quibus vt indi. & in l. uxo. §. 1 ff. de fur. ar. l. quæ omnia. ff. de proc & fama procurata non probat. l. si mulier, §. si miles, ff. de adul. & adduco Fede. de Se. cons. 191. & D. Ant. Io. de Imo & Abb. in c. ueniens, de iurein. & Ioã. And. in reg. in malis, de reg. iur. lib. 6. in mer. vbi dicunt, q si filius f. existens in studio iurat non exire ciuitatem sine licentia creditoris, poterit exire patre cum reuocante, quia intelligitur in iuramento exceptum ius patris, & superioris, nisi in fraudem procurauerit se reuocari, ar. c. pastor. de offi. dele. & l. qui data opera. ff. ex quib. cau. ma. & adduco Host. quem refert ibi Do. in c. legitima, de app. li. 6. in c. ed. in ver. quæro, quæ sit legit. cau. vbi dicit, q legitima cau. recusationis iudicis est, quando iudex procurauit causam sibi committi, arg. ff. de procu. l. quæ omnia, & de iurisdict. omn. iud. l. prætor, & de offic. deleg. cap. suspicionis, & c. nec quis in sua causa, l. unica.
2 Ambitio ex quib. præsumatur. Ant. in c. licet, nu. 12. de transl. episc. 23
6 Amicitia iudicatur ad similitudinem propinquitatis, in c. requisisti, num. 24. de testamen. 143
Amicus relictus ad aliquid agendum, sub nomine dignitatis, mortuo illo amico, non transit in successorem in dignitate, quia uidetur habitus respectus ad personam, ibid.
7 Amicitia debet tantum causare honestos effectus, & nemo quod pro amico grauius, aut turpius, in c. repellantur, nu. 3. de accu. 68
3 Amicitia, quo casu est causa recusandi iudicem tanquam suspectum, in c. accedens, il 2. nu. 8. vt lit non conte. 128
4 Amicitia carnalis, & non charitatiua detrahit a fide testis, in cap. quoties, num. 5. de testib. 43
7 Amicus potest impetrare literas ad beneficia pro amico sine speciali mandato, in c. dura sæpe, nu. 8. de crimi. fal. 178
2 Amicus an admittatur ad agendum pro amico sine mandato præstita cautione rati. in c. coram, nu. 6. de off. dele. 117
7 Amicus de nouo reconciliatus non est idoneus testis, in c. cum oporteat, nume. 4. de accu. 81
Amicitia, si superueniat post accusationem non cõualidat ipsam, ibi. nu. 6.
2 Amicus an admittatur ad agendum pro amico sine mandato præstita cautione de rato, in c. cum sacerdotis, nu. 4. de postu. 166
7 Amor illicitus non tollit liberum consensum, in capitu. ueniens, il 2. nume 2. de sponsa. 7
6 Amico si est factum relictum sub nomine dignitatis, censetur factum intuitu personę, in c. requisisti, nu. 4. & 25. de testa. 142. & seq.
CORSE. Addo dominum meum D. And Barb. in repe. c. Raynal. eo. tit. vbi accumulat plura de amicitia, 61. distinc. in ver. 11. limita, nisi esset magnus amicus testatoris, & vide Bal. in l. si ure. C. de testa. manu. glo. & Doct. in l. cum alienam, C. de leg & Bar. in l. Titia. ff. de verb. obli. & in l. heres meus, in § fi. ff. de cond. & demon. & gl. in l. 2. C. in quib. can. colo. cen. lib. 11. & quod no. in l. tutori, C. de neg. gest. in glo. in l. 1. §. cum patronus. ff. de offi. præfe. vrb. l. liberi, C. de inoff. testa. Cyn. & Bal. in l. si quis testib. C. de testi. Bal. in repe. l. data opera, C. qui accu. non poss. & in l. imperialem, 5. colum. in princ. de probi. alie. feud. per Fed. in vsib. feud. Et de teste amico, an probet per Bart. & Bal. in l. admonendi, ff. de iureiuran. vbi dicunt, quod testis multum amicus non facit semiplenam probationem, & quod uoluit Bal. in c. 1. de testi. & idem Bal. in c. cum nuncius, eod. titu. quod magnus amicus repellitur a testimonio, & quod uoluit Petr. Cyn. Bald. & Sal. in l. eos, C. de testi. Iac. Butr. in l. 3 in princ. ff. eod. glos. & Ange. in cap. cogitandum, in Auth. de monac. glos. 3. q. 5. ff. eod. glos. & Ange. in cap. cogitandum, in Auth. de monac. glos. 3. q. 5. in summ. & in l. sciendum, ff. de ꝓcu. & per scribentes, in cap. quoties, de in summ. & in l. sciendum, ff. de ꝓcu. & per scribentes, in cap. quoties, de testi. & in cap. mulieres, de in. iu. lib. 6. tex. in cap. Pet. de homi. vbi equipa rantur amici, & affines, tex in l. 2. §. 1. ver. si qui sunt alii, ff. ex quibus causs. in possess. eatur, text. in cap. nisi specialis, ff. de off. leg. vbi princeps uoluit Io. de Imo. post alios, in c. de cætero, de cler. non resi. vbi dicit, q ille qui procurat se mitti pro negociis suis Prę. non habetur pro rescindente alleg. l. & qui data opera. ff. quib. ex cau. ma. facit glo. in l. uideamus. ff. de neg. gest. & q habetur, in c. patio. §. fi. de offic. del. & adduco Host. in c. oũ clamor. de testi. q promotor inquisitionis, qui sponte se obtulit, non põt post publicatum processum producere testes, secus si se nõ obtulisset. Facit, q uoluit D. Anton. in c. olim, de iniur. vbi dicit, q inquisitio, quæ emanauit ad instantiam petentis, debet agitari lite contestata, alias nõ contestatur lis, c. quoniam freq §. sunt aut. vt lit. non cont. & adduco do. Do. de S. Gem. in c. 2. vt lit pen. vbi dicit, q si translatio beneficii fuit malitiosè procurata, tunc habet locum tex. in d. c. 2. & quod ibi dicit Archi. ita dicit in ver. quid si alter litigantiũ, & adduco do. mcum D. Anin c. fi. de for. comp. in 36. col. vbi dicit, q ille text. & in l. 2 §. legatis. ff. de iu. limitantur, vt non habeant locũ, quando legati procurant sibi procurationem dari, vide q leg. & no in l. uniuersi. C. de leg. li. x. Adde Bar. in l. 1. §. cum quis. ff. de q̃st. vbi inimicitia procurata & captata in fraudem, non prodest, nec repellit quem a testimonio. & vide quod no. in c. 1. & 2. de testi. & per Bar. in l. post legatum. §. is uero. ff. de his, quibus vt indi. & in l. uxo. §. 1 ff. de fur. ar. l. quæ omnia. ff. de proc & fama procurata non probat. l. si mulier, §. si miles, ff. de adul. & adduco Fede. de Se. cons. 191. & D. Ant. Io. de Imo & Abb. in c. ueniens, de iurein. & Ioã. And. in reg. in malis, de reg. iur. lib. 6. in mer. vbi dicunt, q si filius f. existens in studio iurat non exire ciuitatem sine licentia creditoris, poterit exire patre cum reuocante, quia intelligitur in iuramento exceptum ius patris, & superioris, nisi in fraudem procurauerit se reuocari, ar. c. pastor. de offi. dele. & l. qui data opera. ff. ex quib. cau. ma. & adduco Host. quem refert ibi Do. in c. legitima, de app. li. 6. in c. ed. in ver. quæro, quæ sit legit. cau. vbi dicit, q legitima cau. recusationis iudicis est, quando iudex procurauit causam sibi committi, arg. ff. de procu. l. quæ omnia, & de iurisdict. omn. iud. l. prætor, & de offic. deleg. cap. suspicionis, & c. nec quis in sua causa, l. unica.

Universidad de Deusto
Biblioteca

eiri i.n.vnius ſequitur odiũ alterius. & ibi dicit, q̃ amicus omnino non repellitur, ſino admittitur, ſed relinquitur arbitrio iudicis, quanta fides ſit adhibenda, vide bo.tex.in d.l.ſeiendum, ff.de vſu.vbi eſt caſus expreſſus ſecundũ Bal.q̃ amicus põt eſſe teſtis pro amico, vt in d.l.eos. Sedſecũdũ eũ in d.l.data opa.dicit, q̃ aliquãdiu minus creditur, alle.gl.in d.§.eo itaq; in auth.de mona.col.1. Et virum amicus amici repellatur a teſtimonio. Cy.in d.l ſi quis teſtib. dicit, q̃ non, ſed detrahitur de fide Bal.ibi dicit, vt dixi, q̃ nunquã amicitia repellatur, niſi per accidens, qa amicitia eſt virtus, odiũ eſt vitium Et an citatus a iudice amico inimici ſui, poſſit declinare eius iuriſdictionẽ. vide Bal.in l.1. C.ſi quacunq; præditus pote.quẽ refert Io.de Ana.in d.c.cum oporteat, in 2.col.in ver.ex his põt decidi. vbi per eũ, & amicus accuſat pro iniuria illata amico, nt voluit Io.de Ana.in c.cum dilectus, circa ſi de accu. & ibi refert Bald. in l.1.C.qui accu.non poſſ.vbi tangit de ſingulari amico, qui dicit amico,tuus ego ſum, & me tuum eſſe cognoſco.vbi ſinaliter concludit, q̃ nõ probatur lege, q̃ appellẽ ſuorum, continatur amicus. Ego allego glo. ſin in d.l.2.C.in quib.cau.reſtitu.cẽſ.lib.11. & amicitia reprobata repellitur Vide non excuſat receptantẽ bannitum amicitia inueterata. Ita dicit Io.de Ana.in c.1 de ſortileg.in 5.col.in ſi.vbi refert Sal.in l.multus. C.de mal.ſi.& ma.hoc diſcrimen, & vide D.Abb.in d.§. quoties. 1 ver. ſed põt dici.vbi loquitur de duelleo amicitiæ,ſ. de carnali, & charitatiua, vide ibi per eum, vbi et quæru.quis dicatur apprẽ amicus, & vide duas gl.vnicas & ſolitarias Prima eſt in d.c.ad aures,in gl.1.in ſi. & in c.nonnulli de referſ. q̃ ad beneficia quis põt impetrare literas p alio ſine mandato,ſecus ſi literas impetraſſet ad lites, vt in d.c.nonnulli, vide Abb.in d.c.ad aures,nu.10 fol.36.& vide tex.& ibi Do.in c.ſi motu proprio,de preb lib 6.& tex.in ar.& ibi Do in c.ſi plurib. in §.ſi vero.co.ti.& li.Et an amicitia tranſeat ad hæredes,dic q̃ nõ. ff. de precā. l.cum precario, in §.ſi.& amicitia operatur,l.ſi pupilius §. ſed ſi ego. ff. de neg.geſt.ex in l.15, qui amicitia,co.ti & ibi habes.q̃ amicitia patris tranſit ad filium,& quod amicus patris eſt amicus filii, eo.tit.ſi liber homo.Et illa eſt amicitia, quæ propter honeſtum, ſolis coniungitur animis, ff.de do inter virum,& vxor.l.3. in princ & amicitia propter vtile eſt damnata, vt inquit Cicero apud Lelium ſic, & concludia. & de materia amicitiæ, vide in d.l.lata.§. amicos, ff. de verbor. ſign. & vide Alber.in ſuo dict in ver.amicitia,& in ver.amico.

7 *Anfractus quid ſint, in cle.dudum, nu.7.de ſepul.* 302

6 *Angariæ ſunt obſequia, quæ conſiſtunt in operis tantum, perangaria vero conſiſtunt in operis perſonarum,& rerum impendentia, in c. non minus, num.10.de immu.eccle.* 262

7 *Anima rationalis,& intellectualis informant humanum corpus, non tamen per ũa,ſicut aliæ forma,& quare,in cle.1.nu.9.de ſum.Tri.* 285

Anima vt infundatur,oportet quod factus recipiat ſuam dilationem,& extenſionem membrorum,quod per 40.dies in maſculo expectatur, in fœmina per 80.ibid nu.3.

Animarum curæ appellatione, quid veniat.in cle.quæ de eccleſiis, nume. 1.de offic.vicar. 290

5 *Animus an fuerit bonus,vel malus,iudicatur per circunſtantias, & indicia,in c.cum te,nu.29.de re iudi.* 93

7 *Animus probatur per iuramentum,in c.de his,num.9.de accu.* 68

4 *Animus malus ſemper præſumitur in malefactis,quæ præſumptio per aliã tollitur,in c.1.nu.3.de præſumpt.* 123

Animus donandi non præſumitur in ſoluente vſuras. & in eo non habet locum regula,cuius per errorem,nec regula,qui ſic ſoluit,& c. in c.debitores,nu.5 de iureiur. 148

5 *Animus ſit bonus,vel malus,præſumitur ex geſtis,in capitu. ad hæc, il 1. num.3.de appel.* 107

2 *Animus & ea,quæ conſiſtunt in animo,probantur ex coniecturis,in cap. paſtoral.§.cum autem,nu.4.de offi.deleg.* 113

7 *Animus bonus non præſumitur in malefactis,in c.eſtote,nu.6.de reg.iu.* 283

2 *Animus non poteſt probari,niſi per coniecturas,in c. eccleſia veſtra, il 2. nu.12 de electi.* 195

3 *Animus acquirentis requiritur in acqui.poſſ. & etiam illius contra quem requiritur,in c olim inter.nu.8.& 12.de reſtitu.ſpol.* 220.& ſeq.

7 *Animam ſimunt maſculi in vtero matris poſt 40.dies, fœmina vero poſt 80.in c.ſi aliquis,nu 3.de homi.* 140

5 *Annalia ad agẽdũ,ſunt ppetua ad excipiendũ,in c.a nobis.nu.17.de exce.*

7 *Animal irrationabile,ſi prouocatur ab alio,& illum occiderit, non tenetur dominus,in c.1 nu.3.de iniur.* 232

Et vide in c.ſi bos,in fi.eo tit.ibi. 233

7 *Animal irrationabile,ſi fecerit aliquod damnum,vel in re,vel in perſona, dominus tenetur inſolidum,ſi ſciebat ipſum damnoſum, & non cuſtodiuit,ſecus ſi ignorabat,quia liberatur dando animal pro noxa. in cap.ſi bos,num.1.de iniu.* 233

Et vide in c.ſeq.& c.ſi.

Animalia aliena non poſſunt paſcere in loco alieno, ſi ex hoc damnificatur dominus,alias ſ.eius,in c.ſi læſerit,nu.1.de iniu. 233

Animal vicini mei,ſi inueniam dare damnum in agro meo, non poſſum ipſum retinere,donec dominus ſatisfecerit,quia eſt mihi aliter conſultum, ibidem,nume.3.

Annexio ſacr.mentorum,dignitatum,vel beneficiorum quotuplex ſit, quo iure & ordine fieri poſſit, & quæ amittantur, niſi fiat vſque adfinem, in clem.vt bi,qui.nu.12.de ætа.& quali. 289

Anuli immiſſi,non indubitat matrimonium,vbi ætas deficit,in c.tuã nobis.nu.4.de deſpon impoſ. 19

Anuli immiſſio trminoniuon non facit, niſi verba apta ad contrahendũ matrimonium procedant,ibid.nu.7.

Anulus debet poni in quarto digito, vbi eſt quædam vena ſanguinis protendens,vſque ad cor.ibid.

Anuli immiſſio precedentibus verbis de futuro ſponſalia facit, ibid.

Anuli immiſſio,& ea rharum traditio,regulant contractum ſecundum precedentia,ibidem.

Anulus ſi ponatur in manu,præſumitur donatio ibid.

4 *Anuli delatio in mulicre,eſt ſignum matrimonii,in c. illud quoque, num. 4.de præſumpt.* 123

1 *Anti papæ nomen ſi inſeratur in inſtrumento,non valet inſtrumentum,niſi in terris antipape,vbi ipſe colitur,& tolleratur,in proæ.Greg.nu.17.* 8

6 *Antiqua facta magnam habent præſumptionem proſe.in cap.conſtitutus nu.6.de relig.domi.* 285

Ab antiquo dicitur aliquid pertinere alicui, quod pertinet vigore præſcriptionis,in c.cum contingat,nu.2.de decti. 176

CORSE. Quod valet ad ſtatuta diſponentia ſuper iuribus pertinentibus ad aliquem,ab antiquo facit bonus tex.in c.duo ſimul.de offi.ord. & bo.tex.in c.1.in verſicut ab antiquo,in ti de pace conſtan & ibi Bald.addit arg.quod antique conſuetudines ſunt ſeruande. & dicit ibi expreſſe, quod in paſcuis pontibus,aquis, & molendinis, & etiam in ipſis commoditatibus aquarum,ſtandum eſt antiquitati,& ab antiquioribus inchoandum eſt.ff.de acque.do.l.1. & Iuſti de ver.diui.in §. ſingulorum in var.Et vetuſtore ſuæ Et ad fundandam intentionem actoris, vbi de iuriſdictione agitur,ſufficit proponere & probare, quod ſic eſt ab antiquo hactenus obſeruatum.ita no.Hoſt.in d.c.dilectus,facit, quod nu.in c.quanto,& in c.ſi de conſue & de ſo.com.pe.in c.cum contingat, & in c.Abbate,& in c.ſuper quibuſdam, §.1. de verb.ſig. Et hoc intellige in arg.contra Principes,quam tabula eccleſiarum, & iuriſdictiones occupat.Nam ſufficit,q̃ ſic ab antiquo fuerit obſeruatũ, vt per Hoſt.Ioan & Bal.in d.c.dilectus. & mos vetuſtatis antique ſeruandus eſt.ex quæſtus,9 q.3 facit.l.cũ antiquitas, C. de teſtam. cum aliis ſimilibus.

2 *Antiquitas tribuit titulum,& non eſt recedendũ ab antiquitate, niſi ſteterit error expreſſus, & niſi formetur,vel mutetur ex ſe,in c.quanto, nu.9.de translat.epiſcop.* 6

5 *Antiquum factum ſcire non præſumimus, quod veriſimiliter euanuit de memoria,vel illud,quod eſt factum in longinquis partibus,in c. ad probandum,nu.12.de re iudi.* 94

2 *Antiquitas temporis,an prębet iuſtam cauſam petendi, in cap.ſi clius,nu.3.de offi.ordi.* 249

4 *Antiquum factum quomodo accipiatur,in c.quoniam,nu.24.de prob.* 307

7 *Annus luctus incipit a die mortis mariti,in c.p.nu.3.de ſecun.nup.* 64

Annus per quem cauſatur tacita profeſſio, debet eſſe completus,in clem. qui.nu.9.de regular. 304

Anno elapſo,qui ad proſequendum,& finiendum appellationem,tam iudicialem,quam extraiudicialem datur,vtraque remanet defecta cauſæ impedimento,in cle.ſicut,nu.4.de appell. 307

1 *Annus an requiritur,quod ſit completus, an inceptus in aliqua diſpoſitione,in c.cum in cunctis,nu.6 de electi.* 130

Annus dicitur multum tempus,& facit pro ſtatutis,in c.plerumque, nu.2.de reſcript. 72

Annus quando incipit currere impetratori,vt ſciatur eius negligentia,ibidem,nume.5. 94

7 *Annus de quot diebus intelligitur,in c.quæſiuit,nu.4.de verb.ſig.* 271

Annus 12.in fœmina,& 14.in maſculo,quo ad matrimonium, an debeat eſſe completus,vel ſufficiat,q̃ ſit inceptus,vel prope finem ſit, quo ad teſtamentum,in casu nobis,num.6.de deſponſa.impub. 13

Annus 14.in maſculo,& 12.in fœmina, debet eſſe completus, & ſufficient aliqui dies,an teneat matrimonium,in c. atteſtationibus, nu.7. de deſpon.impub. 18

2 *Annus in dubio debet eſſe completus, niſi aliud iure caueatur, in c. cum viceſimum,nu.4.de offi. deleg.* 107

Annus in iure ſumitur ex 365.dieb.in c.quærenti,nu.3.de off. del. 107

3 *Annus,qui datur eo comparenti,an incipiat currere a tempore miſſionis, an a tpe decreti interpoſiti,in c.ſi.§.in aliis,nu.47.vt lit.non conc.* 140

7 *Anſer odorem hominis ſentit præceteris animalibus, in clem. ſi dominus, num.15.de reliq.& ven.ſanc.* 309

Antiſtites,qui ſint,& vnde dicantur,in cle.dudum.nu.8.de ſepul. 302

Antidotum multiplicis ſignificationis eſt,in cle.rom.nu.13.de iureiu. 208

5 *Appellans ſi intra biennũ non potuit appellationẽ proſequi legitimã impeditus,reſtituitur ad aliũ annum,in c.ex ratione,nu.1.& 3.de app.* 108

Appellans impeditus in primo anno,an indifferenter debeat habere ſecundũ,ſiue impediatur factoſuo,vel iudicis,vel appellati,ibid. nu.4. 109

Appellans impeditus, an reſtituatur ipſo iure, vel per remedium reſtitutionis,ibid.num.6.& 9.

Appellans,an reſtituatur ad tempus,quo fuit impeditus,an ad mutuã. ibi. Et vide in apoſt.in 5.q.in prin. ibid.

Appellans impeditus,in ſecundo anno,an debeat habere tertium ipſo iure vel per remedium reſtitutionis,ibid.nu.9.

Appellans impeditus ad ſe preſentandum in termino dato ab homine,habebit alium terminum ſimilem primo.ibid.num.10.

Appellans

9 *Appellans poteſt allegare impedimentum,etiam ſi poſt appellationem deſertam ſententia ſit executioni mandata,ibid.nu.13.& 14.* 110

3 *Appellans,ſi ſuam appellationem non proſequitur, præſumitur habere iuſtam cauſam,in c.cum dilecti,nu.3.de do.& contu.* 236

Appellans extraiudicialiter non tenetur ire ad curiam, nec condemnatur in expenſis,ibid.nu.11. eod.

3 *Appellans poteſt non oppoſitum opponere, & non probatum probare, in c.2.nu.6.vt lit.pen.* 253

Appellatione pendente,vel intra tempus datum ad appellandum, nil innouatur,etiam ſi talis ſit ſententia,quæ trahat ſecum executionem, ibid.

3 *A ſententiis latis ſub conditione,an appelletur ante 10.dies a die promulgationis a die euenientis conditionis, in c.præterea,il 2.nu.8. de ap.* 128

3 *Appellans quo caſu vitur nouis probationibus,illo caſu appellatus poteſt vti nouis defenſionibus,in c.prudentiam,nu.3.de mu.pet.* 117

2 *Appellari poteſt a ſententia etiam nulla,in capit. cum contingat, nume.5. de offi.deleg.* 119

Appellatio ab excommunicatione non ſuſpendit vinculum,in c. cum ab eccleſiarum,nu.11.de off.ord. 134

7 *Appellari poteſt a iudice,ſi exceedat modum corrigendi, in c.qualiter, & quando,il 2.nu.15.de accu.* 88

3 *Appellatio poteſt fieri ab eo, cuius intereſt, licet alius agat ſuper illa cauſa,in c.cum deputati,nu.13.de iudi.* 45

5 *Appellare licitum eſt a nimia rigoroſitate ſuperioris,in c.de priore, nu.1. & 3.de appel.* 123

Appellatio iuſta,ſi non admittatur,iudex peccat, & venit puniendus,ibi. num.2.& 7.

Appellationem iniuſtam,vel friuolam admittens,peccat,& punitur, ibi.

Appellari poteſt a correctione ſuperioris corrigentis non ex iuſtitia ſed ex odio.ibid.num.6.

7 *Appellari poteſt de illis rebus, quæ remittuntur arbitrio iudicis, ſi iudex tranſgrediatur,ſecus ſi committatur eius conſcientiæ,in cap.inter. num. 5.de purga.canо.* 227

3 *Appellatur [illegible] amine abſque eo,quod petatur eius reuocatio, in cap.1. nume.2.i.* 152

Appellari poteſt ab aliquo grauamine incontinenti propter timorem futuri grauaminis,ibid.num.3.

Appellari non licet a grauamine futuro, niſi expreſſa cauſa grauaminis, de preſenti.ibid.nu.6.

Appellari poteſt ab his,quæ relinquuntur arbitrio iudicis,ibid.nu. 7.

Appellans,an appellatus habeat probare iuſtam,vel iniuſtam moderationem termini factam à iudice,ibid num.11. 153

Appellari poteſt a citatione peremptoria breui,ſecus ab alia citatione, licet terminus ſit breuis,ibid.num.12.

2 *Appellatio ab interlocutoria annullat omnia geſta poſt eam,in capit. cum Abbas,nu.13.de offi.deleg.* 116

7 *Appellare poteſt tertius a ſententia condemnatoria in criminalibus. etiam condemnato inuito,in c.veniens,nu.22.de accu.* 74

6 *Appellare quando poſſit veraque pars ab eadem ſententia, in c. Rayn. nume.3.de teſta.* 144

5 *Appellatio non admittitur in his,quæ dilationem non recipiunt, puta in re bus tempore perituris,in c.qua fronte,nu.15.de app.* 120

Appellari,an poſſit a ſententia arbitrorum pronunciantium ſuper ſuſpicione,in c.ſi requiris,nu.17.de appel. 130

3 *Appellatio illius non admittitur, qui appellationem aduerſarii non admiſit,in c.an ſit deferendum,ibid.nu.1.2.& 3.eo.ti.* 130

Appellatio,an ex hoc cenſeatur iuſta, quod pars obtulit ſe probaturam in dignitatem teſtium,in c.cum I.& A.nu.14.de re iudi. 90

Appellatione pendente omnia attentata veniunt reuocanda, ibidem, nume.15.& 17.

7 *Appellatione pendente, non debet appellans ſpoliari re, ſuper qua fuit ſententiatum,in c.ex tuarum,num.3.de purg.cano.* 226

Appellatio generalis reſpectu cuiuslibet grauaminis,non valet,niſi reſtringatur ad certam cauſam, & an habeat locum in appellatione extraiudiciali,in c.conſuluit,il 2.nu.1.de appel. 115

Appellatio ab vno articulo ſuſpendit iuriſdictionem iudicis, reſpectu totius cauſæ,& hoc ſi appellatur vult,ibid,nu.2.

Appellari, an poſſit a futuro grauamine, & quomodo in appellatione extraiudiciali,ibid.nu.4.

In appellatione,tam iudiciali,quam extraiudiciali, an ſit cauſa exprimenda,ibid.num.5.

Appellatio ab excommunicatione,quare non ſuſpendit vinculum,& quid operetur,in c.ad reprimendam,nu.5.de offi.ord. 137

Appellatio non extinguit ſententiam,ſed ipſam ſuſpendit,ibid.

Appellatio quos effectus operetur,ibid nu.6.

Appellatio an poſſit tolli per ſtatutum,ibid.nu.10.

Appellatio,ſi eſt remota in aliquo caſu, an cenſeatur remota, quo ad omnes eius effectus,ibid.& nu.11.

5 *An præſumatur preſentia a qua fuit appellatum,ibid.nu.13.* 138

Appellatione extraiudiciali interpoſita, illud ſolum venit retractandum, quod fit contra appellationem,non autem poſt,in c.1.nu.7.de app. 102

Appellatio non veriſimilis, & quæ habet ius commune contra ſe, non reuocat attentata, niſi doceatur de veritate cauſæ, ob quam fuit appellatum, ibid.num.7.

2 *Appellans malitioſè non eſt audiendus.in c ſuper eo.nu.6.de of.deleg.* 96

2 *Appellari an poſſit a mero executore, in c. ſuper queſtionum. num.11.de offic.deleg.* 108

5 *Appellatio dicitur eſſe delata in curia,ſi ipſam approbauit pars appellata, aut iudex admiſerit, & ipſam in curia tenetur proſequi appellans, licet terminus ad proſequendam non ſit præfixus. in c.interpoſita.§.eidem quoque.nu.1.2.& 3.de app.* 161

Appellans, an poſſit inuito appellato cauſam proſequi in curia?ibid.nu.4.

Appellans poteſt ante inchoatam appellationem remittere cauſam ad iudicem a quo, inuito appellato, cui tamen condemnabitur in expenſis factis in illa appellatione, ſecus poſt inchoatam appellationem. in d.c. interpoſita.§.ille denique.nu.1.2.& 3.de appell. 161

Appellans, an & quando poſſit appellationi renunciare inuito appellato. ibi.num.1.

3 *Appellans ſi in appellatione expreſſit vnam cauſam, poteſt & alias proſequi.& ſi ſuccumbit ex illa, videtur ex omnibus ſuccubuiſſe.in cap.2. num.15.de libel.obla.* 109

1 *Appellari non debet a vicario epiſcopi ad epiſcopum, quia eſt eadem iuriſdictio.Et conſuetudo aliter diſponens, non valet.in c.cum terra.nu.1. de electi.* 137

1 *Appellatio interpoſita ſine iuſta cauſa, non valet. in c.1.num.14.de [illegible] prælat.*

Appellantes, an & quando poſſunt deſiſtere ab appellatione in cauſa electionis.ibid.num.14.

6 *Appellatione interpoſita poteſt aliquando attentari id,quod poterat attentari illa non interpoſita.in c.paſtoralis num.3.de iure pa.* 252

2 *Appellari poteſt ab interlocutoria habente vim diffinitiuæ, etiam de iure ciuili.in c.ſignificantibus.nu.3.de of.deleg.* 121

7 *Appellans ab interlocutoria vel grauaminis nõ poteſt cauſas nominatim in appellatione nõ expreſſas proſequi.in cle.appellanti.nu.1.de ap.* 297

7 *Appellas & iudex quib.caſib. in materia appellationis puniantur & qua pena.in clem.quamuis.num.11.de appell.* 297

7 *Appellans nõ tenetur amplius comparere coram iudice à quo Apoſtolos petiit.in clem.quamuis.num.9.* 297

7 *Appellans,qui petiit apoſtolos, an teneatur iterum comparere, ſi iudex alium dederit terminum. in clem.quamuis. num.5.de appel.* 197

7 *Appellatio ab interlocutoria licet nõ poſſit niſi ex deductis cauſis iuſtificari, ſecus tamen in diffinitiua,quę ex nouis etiam cauſis iuſtificari poteſt.in clem.appellanti.num.3. de appell.* 297

7 *Appellatio ab interlocutoria quatuor modis dicitur manifeſte friuola,quorum quilibet excludit a facultate denuò appellandi.in cle. ſi ante.nu.3. de do.& contu.* 294

Appellatio conſiſtit in actu poſitiuo,contumacia,quæ reſultat ex non parendo,conſiſtit in actu negletto.ibid.nu.7.

7 *Appellatio non eſt neceſſario interponenda in præſentia appellati,ſed ſibi eſt poſtea intimanda.in clem.ſi à iudicibus.nu.6.& 7.de appel.* 297

7 *Appellatio,quę ab initio non tenuit, non conualeſcit, appellante & appellato ſimul,vel appellato tantum eam proſequente.& de ratione vide num.2.in clem.ſi appellationi.nu.1. de appel.* 298

5 *A promiſſione iurata de parendo & c.non appellatur, quando mandatum non excedit debitam formam iuramenti, alias ſecus.in c.queſtioni.numero 2.& 5.de appel.* 117

2 *Appellans ab excommunicatione poteſt abſolui a iudice a quo appellauit ſi eſt ordinarius,ſi delegatus,non: licet non renunciet.ibid.num.6.*

Appellari non debet ab executore. in c.cum in iure.nu.4.de of.deleg.115.

5 *Appellari non poteſt a correctione ſuperiorum, vt prælatorum & ſimiliũ niſi exceſſerint modum in corrigendo.an c.cum ſpeciali.§ porro.num.3. de appel.* 152

4 *Appellandum,an & quando ſit proceſſu executorem ad beneficia.in ca. ſi.num.12.de præſumpt.* 139

3 *Appellans ad Papam,et poſtea comparendo coram inferiore,an uideatur renunciaſſe appellationi, maxime quærendo compoſitionem cum parte appellata.in c.cum veniſſent.num.8.& 9.de eo,qui mit.in poſ.* 250

Appellari poteſt ad Papam a quolibet iudice omiſſo medio regulariter. ibid.num.13.

1 *Appellatio reſtituit quem interminis, in quibus erat poſt litem conteſtatam in primo iudicio,in c.ad audientiam.nu.9. de reſcr.* 54

5 *Appellari non poteſt a ſententia lata in realib. in c.cum aliquibus. nu.11. de re iudi.* 63

Poſt appellationem reuocantur illa tantum, quæ fuerunt innouata in præiudicium appellantis.in c.ſolicitudinem.num.2.de app. 14

Appellationi renunciatur,ſi appellans poſtea comparuerit coram iudice a quo,vel coram alio iudice,ad quem nõ fuit appellatum,qui eſt ſuperior iudice a quo,niſi proteſtetur,quod non intendit appellationi renunciare.

Sed quid ſi non fecerit hanc proteſtationem, ibi.nu.4.& 6.

Appellationi,an & quando cenſeatur quis renunciare ex eo, quod poſt illatum grauamen pars grauata aliquid fecit coram iudice,puta producendo teſtes,& ſimilia, ibid.nu.10. 144

1 *Appellari non poteſt a iudice,qui non condemnauit in expenſis,ſi non fuerunt petitæ.in c.quia nonnulli.nu.16.de reſcr.* 95

Appellari non põt a iudice, qui non facit, qd p tuit ex offo ſuo facere.ibi.

1 *Appellatio videtur facta nomine meo,ſi quis mi preſente, & non contradicente appellauit.in c.ex parte Decani.nu.9.de reſcr.* 86

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repert. rerum ac sent. selectiorum

5 Appellationem prosequitur ille, qui arripuit iter ad principem in termino dato ad prosequendum, in c.cum causa, nu.1.de sen.& re iu. 64
Per appellationem devoluitur tota causa ad iudicem, ad quem, vt possit sententiam reformare, etiam ex noua causa. Idem quando fuit actum de nullitate, ibid.num.8. 65
Appellationi, an def.r.atur per præsixionem termini, ibid.num.8.
5 Appellans iterum intra tempus decendii, an censeatur a prima appellatione recedere, in c.sua nobis, nu.10 de appel. 157
Appellanti viua voce, saluo beneficio appellandi in scriptis, qui postea intra 10. dies appellato inscripsit, an computabitur tempus a prima appellatione, an a secunda, ibid.nu.12.
5 Appellari potest omisso medio ad Papam, nisi appelletur a subdelegato legati papæ, quo casu ad ipsum subdelegantem appellatur, in c.dilecti filij, il.3.num.11.de appel. 158
Appellatur ad delegatum papæ omissis mediis in eius legatione, ibidem, num.12.& 19.
Appellatur ab episcopo ad archiepiscopum, nisi archiepiscopus litiget coram episcopo cum subdito ipsius episcopi, ibid.nu.13.
6 Appellare non potest sine causa minor pars ab illo, quod fuit ordinatum a maiori parte capituli, in c.1.nu.2.& 6.de bis, quæ si.a ma.par.cap. 82
5 Appellans, an debeat probare in causa appellationis, an vero appellatus, in c.per tuas, num.6.de appel. 147
5 Appellatio, an iustificetur ex hoc, quia non admisit iudex a quo exceptionem, & an semper oblatio probationis iustificet appellationem in cap. inter posita, nu.2.4.5.& 7.de appel. 161
CORSE. Adde, quod appellatio ab interlocutoria non debet iustificari, nec pot ex nouiter probandis, tex.est in cle.appellanti, de appell. Limita primo, d.cle.habere locum, quando profertur contra præsentem non contra absentem secundum Bar.in l.ait prætor, ver.quid tamen, de mino. Limita secundo habere locum, quando appellatur ab interlocutoria directè, secus si indirectè, vt quando in appellatione interposita a diffinitiua discutitur de grauamine antecedenti. Ita dixit Bal.esse casum, in l.generaliter, §.1.ver.non audeat, C.de re. cre.& 1no.in c.quod ad consultationem, de re.iu.bene facit, c.fi.de app.lib.6. Limita tertio habere locū, nisi iniquitas sententiæ interlocutoriæ delegetur per allegationes iuris, & non facti: tunc non est necesse declarare causas in appell. secundum Bar.in l.minoribus, C. de bis, quib.vt indig. Limita quarto habere locū, nisi essent talis interlocutoria, quæ haberet vim diffinitiuæ, secundū Bald. on l.per hanc, C. de temp.app.in vlt col. Limita quinto, nisi esset talis causa, quæ de non emergeret ex facto educiari, quia tunc ipsam possum proponere, licet primo non proposuerim, secundum Bal.in d.l.per hanc. Limita sexto secundum Bal.in l.hi, qui ad ciuilia, C.de app.quando præcedit causæ cognitio, & tunc habet locum, si eius vbi non præcedit, sed sequitur. Exemplum si aliquis esset nominatus ad officia publica, & appellasset, vel nunciatione noui operis, quæ sit per prætorem, quæ venit in. §.fi.minime. Idem dicit in præcepto facto a iudice cum causæ cognitione, quia potest iustificari ex iam dictis postea probandis secundum eum, quia magis accedit diffinitiuæ, quam interlocutoriæ. Limitat sept. Bart. duobus modis, d.cle.appellanti. In Leius, in vlt.col.ff.de app.vers. Videas eas ibi per eum, & volui has limita.interferere pro ornatu, d. cle. app. quia Doc.ibi omnes hæc non ponunt, sed posuit do.Pet.de Anch. in c.ex parte, il.1.de priui.tenementi.
5 Appellatio non suspendit id, quod concernit animam, in capi. ad hæc, il.5. nume.1.de appell. 125.
Appellatio regulariter suspendit sententiam latam, etiam si sit talis, quæ trahat secum executionem, ibid.nu.2.& 5.
Appellans ante sententiam debet exprimere causam rationabilem, & eandem probare, etiam si sit notoria, in c.vt debitus, nu.1.de appel. 147.
Appellatio non annullat actum de futuro omnino accessorium ad præteritum, c.vt nostrum, num.4.de appel. 145
Appellationi potest renunciari, & ad iudicem a quo reuerti ex consensu vtriusque partis, non autem vnius, in c.accepta, nu.2.de app. 124
Appellatus potest prosequi appellationem inuito appellante a diffinitiua, secus ab interlocutoria, ibid.num 4. 125
3 Appellatur ab archiepiscopo ad patriarcham, vel eo deficiente ad papam, in c.ex posuit nobis, nu.4.& 16.de dila. 157.& seq.
5 Appellari potest de iure canonico, etiam ante sententiam, sed non de iure ciuili regulariter, in c.super 2.nu.1.de app. 111
Et vide in num.3.vbi ponuntur casus excepti. 112
Appellari potest de iure canon.quando pars sentit se grauatam, ibi.nu.2.
Appellare potest quis a datione torturæ antequam detur, ibid.nu.3.
Appellans temere de iure canonico, non punitur de iure ciuili sic. ibidem nume.5.
Appellationi interlocutoriæ debet inesse causa, & legitima, in appellatione diffinitiua secus. ibid.num.8.
Appellatio, & recusatio, non semper iudicantur a pari, nisi in quibusdam casibus expressis, de quibus, ibid.nu 9.
Appellatione remota, siue ex forma iuris communis, siue rescripti, an censeatur remota recusatio, ibid.nu.10. eod.
Appellatio si est deuoluta in ciuitam, est ibi prosequenda, nec sufficit appellanti, vel appellato mittere procuratorem, vt petat dari iudices partibus, in c.Nicolao, nu.2.& 5.de appel. 156

Appellatio dicitur deuolata in curiam, quando est acceptata a parte, & approbata a iudice, ibidem, num.5.& 6.
Appellatus potest prosequi appellationem appellatore non prosequente, qui condemnabitur in expensis ipsi appellato, ibid.nu.4.
Appellatio, an & quando sit tractanda in curia, ibid.nu.6.
Appellationis causa, si in curia dubitatur an ibi sit decidenda, vel non, procurator partis missus ad impetrandum literas, vt decidatur in partibus, censetur habere mandatum ad defendendum ex eo, quod est in partibus decidenda, ibid.num.9.
1 Appellans si non prosequitur appellationem intra tempus, potest iudex a quo prosequi, in c.ex parte, nu.7 de rescr. 47
5 Appellare licitum est a grauamine, licet index non intenderet grauare, in c.cum causam, num.5.de appel. 153
Et si causa in appellatione a grauamine expressa aliqua fuerit, ea tantum, non alia, probari debet, ibid.num.14. 154
Appellans a certo grauamine subiit, eodo.& ab omni alio grauamine, vel appellans ab omnibus grauaminibus, & c.non obtinebit, quia debet ibi cialiter exprimere, ibid nu.15.
5 Et quod ex pluribus causis copulatiuè expressis in appellatione, sufficit vnam probare, ibid.nu 16.& c.significante nu.5.de app. 160
1 Appellare non licet ab imperatore ad Papam, nisi ratione peccati, in c.1. nume.7.de constitu. 10
3 Appellari, an debeat immediate ad proximum superiorem, & sic gradatim, in c.licet ex suscepto, nu.9.de for.comp. 80
Appellari potest ad Papam omisso medio in spiritualibus, secus in temporalibus, ibid.nu.13.& 16. 85
3 Appellans frustratorie remittitur ad eum, a quo appellauit. Quod intelliges, si non fuit delatum appellationi, in c.litteræ tuę, nu.15.de cli. 177
5 Appellare omittens propter metum, habetur pro appellante, si metum est iustus, etiam quod ex sua culpa processerit, in c.fi.nu.1.de app. 163
Appellare, non valens propter metū debet protestari ad declarandum animum ipsius, vid. licet, quod omissa appellare per metum, non autem per negligentiam, ibid.nu.2.
Appellans in presentia bonorum virorum, forte, quia non potest habere copiam iudicis, sufficit quod appellet coram bono viro in presentia tamen testium, nec sufficeret notarius cum testibus, ibid.nu.3.
Appellandi practica coram bonis viris, ibid.num.5.
5 Appellatio ab vno articulo tunc deuoluit totam causam ad iudicem, ad quem, quando appellans vult, alias eo tacente secus, & iudice a quo recedente ad vlteriora, in c.super eo.il 1.nu.9.de app. 111
Appellatio ante grauamen non admittitur, ibid.nu.11.
Appellans non debet statim emissa appellatione recedere, sed debet protestare, an iudex admittat, vel non, ibid.nu.12.
4 Appellatio, an extinguat iudicatum, an suspendat, in capitu. venientes 16 me 6.de iureiur. 60
2 Appellari, an possit ad delegato Papæ, ad Papā, in c.2.nu.3.de offic. del. 137
6 Appellare non potest ille, cuius non interest, in c.ex ore.sacencis, num.6.de his, quę.fi.am.1 par.cap. 84
5 Appellari potest a sententia per vtranque partem, in cap. significauerunt, num.7.de excep. 170
Appellari, an possit a sententia iudicis, quando fuit omissum condemnare victum in expensis, ibid. 171
Appellare non potest pars, quę habuit sententiam prosę, ibid.
3 Appellare videtur ipso facto, qui cum esset grauatus arripuit iter ad Papam, in c.cum olim, nu.6.de do.& conta. 238
2 Appellari potest ad legatum in sua prouincia omisso medio, quemadmodum & ad Papam, in c.1.nu.7.de off.leg. 139
3 Appellans a iudice, qui misit inhibitoriam, an possit petere ab eodem, vt mittat aliam inhibitoriam vigore appellationis factę, in capitu. tuum. num.13.de ordi.cog. 133
3 Appellatio non tollitur per confessionem factam a procuratore, sed per confessionem principalis se remittit, in c.1.nu.33.vt lit. non cont.cli. 124
5 Appellari potest a precepto seu monitione extraiudiciali, in cap. pernotum.4 de appel. 132
Appellationi ab interlocutoria habente vim diffinitiuæ interposę, an sit opus inferre causam, ibi.nu.7.
Appellatio ab interlocutoria, quare requirat causę expressionem ibi.nu.9
Appellatur de iure ciuili ab interlocutoria, quando post ipsam non expectatur alia diffinitiua, ibid.nu.11.
Appellatur de capitulo ad Episcopum, licet Episcopus interuenerit, in c. tanquam canonicus, sed si interuenisset tanquam prælatus non appellatur ad eum, in c.postulastis, nu.11.de concess.preb. 74
Appellatio contra pœnam a lege statutam, non valet, in cap.fin.nume.15. de iura.calum. 251
Appellatio friuola non admittitur, ibid.
Appellatio ab interlocutoria non valet, licet causa subsit, si non allegatur expressè, ibidem.
2 Appellari non potest de vicario generali episcopi ad episcopum, quia ei ciunt idem consistorium, sed bene de vicario speciali, in cap. vestrum. num.8.de offi.deleg. 90
3 Appellatio in causa reconuentionis non impedit executionem in causa reconuentionis, nec econtra, in capitu.cum dilectus.nume.13.de caus.fo.comp. & propr. 188

In Panormitani Commentaria.

Appellatio non habet locum, quando poss.ssor priuatur possessione, quia actor docuit de proprietate, in c.1.nu.7.de cau.poss.& propr. 177
5 Appellatio, quæ est manifeste contra ius, non est regulariter admittenda, nisi exprimatur aliqua rationabilis cā, in c.cōsuluit, nu.1.de app. 113
Appellari, an possit a dispositione statuti, ibid.num.4. 114
5 Appellare potest tertius a sententia pro suo interesse, in c.cum super, num. 13.& 14.de re iudi. 79
Appellantes, si sint plures ab eadem sententia, & vnus obtineat, quia de iure suo docuit, & alii non, victoria illius non prodest, ibidem, nume. 4.& 10.78.& seq.
Appellatio, quam facit tertius pro interesse suo, dicitur iudicialis, ibidem nume.15.
2 Appellationi renuncians nullam appellationem potest interponere, in cap. pastoral.§.cum autem, num.5.de offi.deleg. 113.
5 Appellans debet exprimere coram iudice ad quem, quod propter tale grauamen appellauit, in c.dilecto, nume.1.de app. 154
Appellari a futuro grauamine, non potest, ibid.num.2. eod.
Appellatio potest iustificari ex confessione appellati ibid. nu.4.
Appellans a sententia nulla, non obtinebit probando simpliciter nullitatem, nisi iustificet appellationem probando eam legitimè interpositam, poterit tamen prosequi nullitatem coram iudice suo.ibid.nu.6.
Appellans, an possit simul prosequi nullitatem sententiæ, & eius iniustitiam, ibid.num.7.
Appellans secunda, vel tertia vice, an censeatur a priori appellatione recedere, ibid.num.12. 155
Appellans viua voce saluo beneficio appellandi in scriptis, an currat tempus a die appellationis viua voce in scriptis, num.13.
5 Appellans habet annum, & ex causa biennium ad prosequendam, & finiendam appellationem, siue iudicialem, siue extraiudicialem, in c.cum sit Romana, num.1.de appell. 105
Caterum biennium datur ad prosequendam, & finiendam appellationem ex causa, quæ oportet, quod aut etur, aut sit notoria, alias non datur, ibid.num.2.
Appellatio efficitur deserta, non soliam, r lapsum termini iuris, sed hominis, quo casu prima sententia remanet firma, ibid. nu.4.& 18.
Appellatione pendente in causa criminali, sententia non debet mandari executioni, etiam si immineat pena vltimi supplicii, ibid. nu.6.
Appellans, an aliquo respectu habeat triennium ad appellationem prosequendam & finiendam, ibid. num.9.
3 Appellare potest pars a nimis longa, vel breui dilatione data per iudicem, in d.c.cum sit Romana, num.15.de appel. eod.
Appellare potest pars in commissis iudicis arbitrio, si iudex malè arbitratur, ibid.
Appellans extraiudicialiter auditur deserta appellatione per viam querelæ, ibid.num.19.& 22. eo.& seq.
Appellatio extraiudicialis, an & quo casu debet continere causam, ibid. nume.20. 106
Appellatus extraiudicialiter, an teneatur comparere, si non citetur, ibid. nume.23.& 26.
3 Appellatio est interdicta in facto notorio, ibid.num.27.
Repellas a iudice propter friuolam appellationem ad cautelam, est iterum citandus, in c.2.nu.2.vt lit.non contest. 125
Appellatio debet continere causam grauaminis, nec prodest si appellans refert se ad acta, in quibus constat de grauamine, ibid.nu.12. 126
7 Appellans debet citari coram iudice ad quem, si appellatio non fuit ad missa a iudice, a quo, vel approbata a parte, alias secus. Intelligę, quod non debet citari, quando fuit approbata a parte, secus si fuit admissa a iudice, in c.sæpe contingit, nu.1.6.9.& 12.de app. 131.& seq.
Appellatio si est deserta, tam per appellatum, quam appellantem iudex ad quem non potest amplius se impedire, secus si per appellantem tantum appellatio volenę prosequi, ibid.num.10. 132
Appellatus, si impetrauit literas in termino, & velit appellationem prosequi, potest etiam appellans dicere, ego volo prosequi, nisi appellatus velit renunciare illis literis, & appellationem non prosequi. ibid. nu.11.
Appellatio, si præcesserit sententiam, etiam excommunicationis, si postea deferatur, non confirmat ipsam sententiam, secus si appellatio sequatur sententiam, ibid.num.14.
Appellatione non suspenditur sententia censurę, sed sententia depositionis ibid.num.15.
Appellatio suspendit sententiam suspensionis, quando est lata in pœnam alt cuius, ibid.num.16. 133
Appellatio, si maliciosę non admittatur, vel approbetur a iudice, vel a pa t, nihilominus habet vigorem suum, tamen oportet, quod appellatus citetur, ibid.num.20.
Appellari a condemnatione expensarum non potest, quando pars non appellauit ab illa pronuncia, super qua, vel ob quam sit talis condemnatio
1 expensarum, nisi iudex excederet modum in taxando, ibid.num.25.
Appellatur omisso medio, quando medium est inhabile, puta quia est in excommunicatione, vel hæresi, in d.c.dilecti filii.il 3.nu.15 de appell. 158
Appellari non potest a vicario episcopi ad ipsum Episcopum, licet consue tudo sit in contrarium, quæ non valet, nisi vicarius cognoscat tanquam delegatus epi, quo casu appellatur ad ipsum Epm, ibid.num.16.& 18.
Appellatur a sententia lata per capitulum, & episcopum ad ipsum episcopum, quando episcopus fuit ibi non tanquam prælatus, sed tanquam canonicus, secus si fuisset tanquam episcopus, ibid.nu.17.
5 Appellatio non est admittenda, vbicunque sententia est notorię iusta, in c. ad nostram, nu.8.de appel. 103
In appellatione a diffinitiua interposita, non est necesse exprimere causam. ibidem, num.9.
5 Appellatus, si non prosequitur appellationem in termino sibi dato, censetur primæ sententiæ acquieuisse, in c.personas, nu.1. de app. eo.
Appellans habet annum ad prosequendam, vel finiendam appellationem, r causa biennium, ibid.num.2.& 7. eo.& seq.
Ap censetur deserta non solum per lapsum termini iuris, sed etiam hominis, ibid.num.3.& 4.
Appellatio, an sit deserta per lapsum termini hominis adeo, vt remaneat firma sententia diffinitiua, a qua fuit appellatum, ibid.nu.4.
Appellans, qui in termino comparuit coram iudice a quo forte cum inhibitoriis, non potest adstringi regulariter ad prosequendam appellationem, nisi in termino iuris, ibid.num.10.
5 Appellatio ex falsa causa interposita non adstringit iudicem, a quo quin possit ad vlteriora procedere, in c.super eo.nu.1.& 2.de appel. 110
Appellatio super vno articulo, quo casu faciat supersederi in tota causa, ibid.nume.2.3.4.& 6. eo.& seq.
Appellatione verificata annullatur omnia attentata per iudicem a quo post ipsam appellationem, ibid.num.5.
Appellatio a tortura deuoluit totam causam ad iudicem ad quē. ibi. nu.7.
Appellatio ab vna causa penitus separata ab alia, etiam si sit causa reconuentionis, non deuoluit aliam ad iudicem, ad quem. ibid.nu.8.
5 Appellatio non operatur suspensionem iudicis, nisi respectu illius causę appellatum fuerit, in c proposuit, nu.2.de appel. 118
Appellari potest a iudice excedēte modū in arbitrādo penā, ibi.nu.7. 119
3 Appellari potest a sententia arbitri iuris. Secus a sententia arbitri compromissarii. i. electi a partibus, in c.1.num.34.de mu.pe. 117
2 Appellans an censeatur renunciasse appellationi, si litigare non desinit coram iudice a quo in illa causa, & quando. in c.gratum, num.6.& 7.de offic.deleg. 99
5 Appellari potest coram honestis personis, si non potest haberi copia iudicis a quo, in c.quod ad consultationem, nu.3.de re iud. 74
In appellationibus, tam ab interlocutoria, quam a diffinitiua interpositis, an sit necesse causam exprimere, remissiuè, ibid.nu.11. 75
Et quid si pars non appellauerit a datione termini nimis breuis, an sibi præiudicet? Item, an appellans, an appellatus habeat probare iniustitiam, vel iustitiam causę, ibid.num.18.
Appellatur a iudice non admittente legitimas exceptiones, ibi.nu.25.76
Appellatione ab interlocutoria interposita, est exprimenda cau.ibi nu. 30
3 Appellare, an sit licitum a sententia lata super possessorio quando speratur sententia super proprietate, in c.cum ad sedem, nu.30.de rest spol. 218
Appellari, an & quo casu possit a missione ex primo, vel secundo decreto, ibid.num.32. 219
5 Appellari potest a grauamine etiam illato in minimis causis de iure canonico, sed de iure ciuili secus, in c.de appell.nu.1.2.3.& 6.de app. 111
Appellari, an possit a prouisione alimentorum, vel quando iudex iussit rem exhiberi remissiuè, ibid.nu.4
7 Appellari potest ab his, quæ consistunt in arbitrio iudicis, in cap.nos inter. nu.3.de purg.cano. 225
2 Appellatio, & querela idem sunt largo modo, sed stricto modo secus, in c. 2.num.6.de procu. 168
5 Appellari potest a promissione iurata, quando promittens ex hoc grauaretur, alias secus. in c.ad hæc, il 2.nu.3. de appel. 116
4 Appellari, an possit a sententia lata vigore iuramenti iudicialis, in c.iuramentum, nume.11.de iureiu. 191
7 Appellatio non tuetur appellantem, vt possit id facere propter quod appellatur, in c.ex literis, nu.4.de mat.contract.contra inter.ecc. 45
5 Appellare non potest pars, si iudex non facit id quod potest facere, in c.exceptionem.nu.8.de exce. 21
Appellatio, si fuerit sublata, vel per statutum, ex conuentione partis, vel quocunq; citra tamen rescriptū, an opretur & tollatur, & non possint attentata reuocari per viam querelæ, in c.pastora.nu.12.de app. 141
Appellatio quæ dicatur illa, quæ dicitur expressę a iure approbata. ibid. nume.14.
Appellare potest vtraque pars ab eadem sententia, si vtraque est grauata, alias secus. in c.si duob.nu.1.& 20.de app. 107.& seq.
Et si ab eadem sententia ambo appellant vnus ad maiorem & alter ad minorem, quæ appellatio præualet ibid.nu.2.
Appellari, an possit ad papam de iniustitia facta per quemlibet iudicem secularem, & per Imperatorem. ibid.nu.5.
Appellatur de iure canonico ante sententiam a quocunque grauamine, & omisso medio, secus de iure ciuili. ibid.nu.6.
Appellari de seculari ad ecclesiasticum de consuetudine potest, quinimo valet consuetudo, vt laicus conueniatur coram ecclesiastico. ibid.nu.8.
4 Appellari potest in iudicio possessorio tam super diffinitiua, quam super interlocutoria, in ca.significauerunt. nu.3.de testib. 75
Appellatio, an teneat sub ista forma, peto quartam productionem testium & si eam denegaueris, ex nunc appello. ibid.nu.10. 76
Appellandi facultati non censetur renunciare grauatus acceptando dilationem

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repert. rerum ac sent. selectiorum In Panormitani Commentaria.

tionem datam ad aliquid probandum pendente grauamine, ibi. num. 12.
3 Appellatio se est remota in causa conuentionis, intelligitur etiam remota in causa reconuentionis, in c. prudentiam, nu. 1. & 2. de mu. pe. 117
Appella. licet fuerit remota, tamen aliquo casu iudex ex officio recipiet eam, ibid. num. 11. 118
1 Appellans in vno articulo suspendit totam causam, in cap. cum nobis, num. 7. de elect. 142
5 De appellationibus interpositis ad Arebiepiscopum iure metropolitico potest eius vicarius cognoscere, quia est idem tribunal, in c. dilecti filii, il 3. nu. 1. de app. 157
Appellari an posit a sententia delegati ab episcopo ad eius vicarium, ibidem, num. 3.
Appellari non. potest secundum vtrunque ius, omisso medio regulariter, ibid. num. 6. 158
Appellari potest omisso medio, si prius non opponat, vel si ita est consuetudo, potest tamen pars opponere, etiam post decem dies, quo casu sententia remanebit rata, ibid. nu. 7. 8. & 9.
Appellatur a subdelegata ad primum delegantem, nisi primus delegans fuerit papa, quo casu ad ipsum appellatur, ibid. nu. 11.
Appellari non potest in bis, quæ relinquuntur conscientiæ iudicis, tamen iniustè grauatus poterit recurrere ad Principem, in cap. pastoralis, nume. 13. de app. 141
CORSE. Si aliquid committitur conscientiæ iudicis, non poterit ab eo appellari, no glo. in c. statutum. §. assessorem, de rescr. lib. 6. quæ glo. limitat per glo. in cle. 1. de iure pa. vbi superior ex officio poterit reducere illud ad bonam æquitatem. Ita concludit Abb. in d.c. super his, de accu. num. 16. ibi. item si committitur fol 75. Ego adduco Lud. Ro. in repe. rubri. de arbi. vbi dicit, quod quando aliquid committitur conscientiæ alicuius non poterit vlcerius appellari, nec refragari secundum glo. in d. §. assessorem. Quam tamen limita, nisi ex magna causa præiudicium inferetur, vt eleganter dixit Bal. in l. 1. C. de reb. credi. & iurciur. qui ita reduxit ad concordiam illas glo. Per. de Anch. in d. §. assessorem. dicit, & contrarium tenet glo. in d. cle. 1. & illam glo. sequitur & tenet, & dicit esse veriorem per iura & motiua de quibus, vt ibi per eum Io. de Imo. in d. cle. 1. in verb. honoramus, refert Petr. de Ancha. in d. §. assessorem. Deinde refert D. Am. de But. dicere gl. non sibi aduersari, sed eloq. dicit & cle. 1. limitare glo. d. §. assessorem, quia gl. in d. §. assessorem, debet intelligi, quod per viam iustitiæ, & de iuris rigore, puta appellationis, vel simile, non potest quæstio refricari, tamen si velit implorare misericordiam officium iudicis superioris, vt errorea conscientia non noceat parti, tunc bene potest, vt in gl. dictæ cle. 1. Vel secundum eum dic, quod glo. in cle 1. loquitur quando lex dixit, quod fieri debeat, & aggrauat conscientiam, sed gl. d. §. assessorem. procedit quando reliquit conscientiæ. Refert, & sequitur Gem. in d. §. assessorem, facit secundum eum, quod not. in c. 2. §. fi. de iur. cal. lib. 6. vbi dicit ibi Do. quod expenumero in q. facti allegata fuit sibi glo. in d. §. assessorem, sed in practica secutus fuit glo. d. cle. 1. Et adduco ibi eundem Do. c. 1. in 4. col. de re iudi libr. 6. vbi dicit, quod quando al. quid relinquitur conscientiæ alicuius, tunc potest sequi conscientiam suam, prout vult, quia conscientia non potest iuriuri, nisi a Deo. & alle. glo. in d §. assessorem. vt licet, tunc non possit appellari, poterit tamè adiri superior. qui inquiret, an bene, vel male fuit arbitratus, vt not. glo secundum eum, in d. cle. 1. & hic vide Io. de Imo. in l. si inter stipulantem. § si Stichum, ff. de verb. obli. & ibi Ang. sequitur glo. d. §. assessorem. & vide eunden. Io. de Imo. in c. canonum statuta. de const. & in l. si fic. ff. de leg. 1. vbi dicit illas gl. non esse contrarias. Bald. in d. l. 1. C. de reb. cred. & iureiur. concordat illam glo. prout supra dixi. quæ concordia nunquam mihi placuit. Nam actus ita inscitur pro paruis, sicut pro magnis, quando dolus interfuit, vt in l. eleganter. ff. de dolo. Præterea ita appellatur pro paruis sicut pro magnis, c. de appellationibus, de app. D. Car. in d. cle. 1 sequitur illam glo. D. Abb. ibidem in suis apost. dicit illas glo. non esse contrarias, sed gl d. cle. 1 addit ad glo. in d. §. assessorem. Do. meus dominus Barb. plenè discutit istum passum, in c. ne innitaris, de consti. Bal. in l. hac lege, C. de sen. ex peric. re. dixit, quod si committitur conscientiæ alicuius iudicis non potest appellari, tamen superior potest errata corrigere, si sibi videtur per glo. sing. in d. cle. 1. Et iudicio meo opinio eorum, qui dicunt illas gloss. esse contrarias, mihi videtur verior. Et est magis communis. Nam glo. in d. l. 1. dicit, quod per no. in §. assessorem, & per literam & tex. d. cle. 1. videtur, quod de eo, quod committitur conscientiæ alicuius, non possit quæstio referri, nec appellatio debet admitti, & sic ambe gloss. idem sentiunt, & in hoc concordant. Deinde in ver. ibi fateor tamen addit, quod superior debet emendare, quod male factum esset. Et hæc est pura veritas, & practica. sequere glo. in d. cle. 1. faciat quod voluit Bal. in l. fi. C. de pe. iud. qui ma. iud. & in l. nemo, C. de sent. & interloc. omn. iud. & in l iustitia, ff. de iust. & iur. & in l. certum, C. vnde cog.
2 Appellationi non potest renunciari ante datum laudum, secus ante datam sententiam, in c. cum dilectus, num. 15. de arb. 206
Appellatio, an possit tolli per statutum, ibid. nu. 16.
Appellari, an possit a sententia arbitri, ibid. nu. 17.
Appellari an possit in casibus a iure prohibitis ex consensu partium, ibid. num. 18. 207
Appellatio, quę interponitur a sententia arbitri, debet fieri ad iudicem illius, qui tulit laudum, siue arbitrium, ibid. nu. 20. eod.
5 Appellatio potest tolli per principem, in c. dilecti filii, nu. 14. de excep. 18
3 Appellatio est de minori ad maiorem iudicem prouocatio. in cap. ceterum, num. 23. de iud. 22.
4 Appellans, an coget appellantem, vt edat sententiam, quam asserit iniquam, vel iniustam, in c. G. perpetuus. nu. 3. de fid. instru. 122
5 Appellatio ad papam interposita, sine expressione causę valet in causis maioribus, in c. vt debitus, num. 9. de app. 145
5 Appellationi interpositę contra sententiam criminalem dantur decem dies in c. 2. nume. 3. de re iud. 59
Appellatio a sententia in criminalibus quibus casib. non admittatur, ibid.
5 Appellari potest ad papam a iudice seculari, quando locus est etiam subiectus papæ in temporalibus, in c. tua nobis, nu. 2. de app. 148
Appellari licet millies a diuersis grauaminibus et in ead. cā. ibi nu. 7. 157
Appellare, licet tertio ab eadem sententia, tum vt videtur infinitas, tum propter præsumptionem iniustitiæ ex parte appellantis, quod procedit etiam in sententia, quæ non transit in rem iudic. ibid.
Appellans, & appellatus, si omnes obtinuerint, quia sententia fuit confirmata, & infirmata pro quo ipsa sola mandabitur executioni, ibid. nu. 8.
Appellans proferendo verbum appello pluries sine interuallo, censetur semel tantum appellare, & erit vnica appellatio. ibid. nu. 9.
7 Appellatur a delegato ad delegantę, in c. ad abolend. nu. 16. de her. 130
5 Appellans temerè, condemnatur in expensis, in eap. vt debitus, num. 33. de appellat. 149
5 Appellari potest a sententia nulla, non quod per hoc suspendatur, quia nulla est, sed vt denoluatur ad superiorem, in rub nu. 5 de appel. 100
Appellatio, quo ad eius formam, id est, quo ad modum procedendi super ea, est de iure positiuo, quo ad effectum vero, vel substantiam, est de iure naturali. ibid. num. 6.
Appellari non potest a sententia illius, qui non recognoscit superiorem, nisi sit notoriè iniusta, quo casu recurritur ad papam, an autem succurratur per denunciationem Euangelicam, remissiuè, ibid. num. 9.
Appellatur ad potestatem loci a sententia lata per rectorem alicuius collegii secularis. si vero collegium est ecclesiasticum, appellatur ad episcopum, ibid. num. 11. 101
Et a sententia episcopi, vel alterius ecclesiastici iudicantis, tanquam secularis, appellatur ad secularem, non autem ad superiorem ecclesiasticum. ibidem, num. 13.
3 Appellans a sententia nulla non videtur illam confirmare, in cap. significasti. num. 23. de for. comp. 90
5 Appellatio non admittitur in notoriis, in capitu cum speciali, § porro, nume. 1. de appel. 152
Appellare potest pars dilationibus breuibus, ibid. nu. 2.
Appellatio contra ius proposita, requiritur expressio causæ. ibi. nu. 6. 153
5 Appellans extraiudicialiter ne molestetur in possessione sua, si postea fuerit spoliatus, restituitur in statum, in quo erat tempore appellationis emissæ, in c. bonæ memoriæ, nu. 1. de app. 134
Appellare potest quis pluries super eodem articulo, vel grauamine ibid. num. 4. & 23. eo. & seq.
Appellatio extraiudicialis ex probabilibus causis facta adeo deuoluit causam ad superiorem, vt omnia postea contra eam attentata reuocentur. ibid. num. 5. & 22.
Appellatio non continet in se appellationem extraiudicialem in odiosis, ibid. num. 8.
Appellans ne quis molestetur in possesione sua, & postea fuerit spoliatus ob ea, an & quādo reuocet attentata post ipsam appellat. ibid. nu. 22. 147
3 Appellari potest a sententia nulla, in c. exhibita, nu. 1. de iud. eo. & seq.
Appellatio iniustificatur si appellans offert se exceptionem probaturum, ibid. num. 4. & 13.
Appellatio non præsumitur ex nullitate processus, nisi probetur, ibi. nu. 5.
5 Per appellationem interpositam extra iudicii, non tenetur aduersarius mouere, vel mittere nūcium ad iudicē ad quē, in c. suggestū, nu. 2. de ap. 114
Appellatio ad quid fuit inuenta, ibid. num. 3.
Appellatio regulariter debet fieri coram iudice a quo, ibid.
Appellatio quando interponitur non requirit præsentiam appellati, sed sufficit, quod sibi intimetur, ibid. & nu. 6. & 7.
Appellatio, si facta sit in absentia iudicis a quo, qui ad vlteriora processa ignorans appellationē, an valeat processus coram eo agitatus, nisi pars appellata hoc sciuerit, & omnino litigauerit, ibid. nu. 5. & 8.
5 Appellans non videtur acquieuisse actui contra se facto, in capit. 1. nume. 12. de excep. 3
2 Appellari potest ab excepționibus non admissis, in cap. cum super, nume. 9. de offic. deleg. 104
6 Appellationem non tenetur pars admittere, siue recipere in præiudicium sui iuris, in c. venerabili. num. 3. de censi. 230
7 Appellatio ab interlocutoria requirit expressionem causę, appellatio vero a diffinitiua secus, & quę sit ratio differentię, in c. significasti, num. 3. de non. oper. nunc. 207
4 Appellatio non suspendit obligationem purè quæsitam, in c. breui significatus, num. 1. de iureiur. 158
3 Appellatur ab omni grauamine de iure canonico, secus de iure ciuili, in c. venerabilis, num. 7. de iud. 49
Appellatione deserta perit iurisdictio iudicis dati, ibid. num. 8.
Appellari non pōt a pœna iuris, sed bene a sua iudicis declarantis illa interdisse in

disse in pœnam iuris, in c. peruenit, il 1. num. 6. de app. 113
Appellatio an impediat denunciationem excommunicationis, ibi. num. 8.
5 Appellatio potest interponi per alia verba, quam appello, puta, si dixerit, submitto me protectioni talis, dummodo seruentur illa, quæ requiruntur in appellatione, in c. ad audientiam, nu. 1. 3. 5. & 6. de app. 124
3 Appellatio, & prouocatio, an idem sint. in c. sin. num. 2. de sequest. possess. & fruct. 261
Appellans, si succubuerit tenetur restituere ipsam rem cum fructib. percepțis a tempore litis motæ, ibid. num. 5.
Appellatio non extinguit sententiam, sed suspendit eam, non tamen ad omnes effectus, ibid. num. 6.
5 Appellans, si in termino sibi præfixo non prosequitur appellationem, iudex a quo reassumit iurisditionem, in c. reprehensibilis, num. 1. de app. 120
Appellans si neglexerit prosequi appellationem, & ipse appellatus prosequatur, condemnatur in expensis ipsi prosequenti, & quis iudex facit illam condemnationem? ibid. num. 10. & 14. 121
Appellari non potest contra statuta ecclesiastica, nec a pœna imponenda secundum aliquam regulam, vel statuta. ibid. num. 9.
Appellans debet intra terminum facere fidem de præsentatione, alias iudex a quo mandabit executioni sententiam, quam tulit credens appellationem esse desertam, ibid. num. 11.
Appellans, qui licet impetrauerit, iudicibus tamen in termino non se præsentauit, an nihilominus possit coram iudicibus impetratis appellationem prosequi, ibid. num. 15.
Appellatione deserta potest iudex a quo executioni mandare sententiam
7 Appellans ab excommunicatione debet exprimere causam grauaminis, in sacro, num. 5. de senten. ex comm. 270
Appellatio ab excommunicatione ad quid prosit, ibid. num. 18.
3 Appellatio a subrogato in locum recusati, coram quo ventilabitur, in c. si quis contra, num. 20. de for. compe. 58
Appellatio a delegato debit ad delegantem, ibid. num. 21.
Appellari, quo casu licet tertio, ibid. num. 22.
Appellatio facta a delegato episcopi, vtrum possit coram eius vicario ventilari, ibid. num. 15. 57. 58. & seq.
Appellari non potest a sententia vicarii ad eius episcopum, ibi. nu. 26. 31.
5 Appellatione deserta ex negligentia partis, iudex aliquo casu potest ex suo officio inquirere de meritis, propter quæ fuerat appellatū, & hoc quando iudicis officium exuberat, secus si concerneret merum commodum privatum, in c. constitutus, num. 1. & 3. de app. 134
5 Appellatur ad papam a superiore non recognoscente superiorem, in c. 1. num. 6. de proba. 3
2 Appellari, quo casu non possit ad papam omisso medio, in c. cum te consulente, num. 1. de offi. deleg. 98
7 Appellari, an possit statim viua voce ab interlocutoria, in c. ad dissoluendum, num. 2. de despon. impub. 18
7 Appellare non possunt manifesti criminosi, quando scilicet appellatio est friuola, in c. quam pernitiosum, num. 2. de vsu. 172
5 Appellatio friuola non admittitur, in capitu. inter monasterium, num. 15. de re iudi. 86
2 Appellatio iudicialis suspendit iurisdictionem iudicis, sed appellatio extraiudicialis non parit istum effectū, in c. qa propter, §. illud, n. 4. de ele. 177
7 Appellatio valet coram maiori parte plurium iudicum, siue sint ordinarii, siue delegati, siue ad causas, siue ad gratias executores, siue arbitri iuris sint, & in quacunque appellatione, in cle. si a iudicibus, num. 1. de appel. 297
7 Appellationi locus est, si iudex exceptionē non recipit, vel ad vlteriora procedit, in cle. cum a compulsione, nu. 1. de appel. 298
7 Appellationi non deferentium materiam vide remissiuè, in clem. frequens, num. 9. de excess. prela. 314
7 Appellationi priori renunciare non videtur ille, qui cum ante sententiam appellasset, iterum post eam latam appellauit, in clem. si ante, numc. 1. de dolo, & contu. 294
7 Appellationis in causa, vt procedatur, quibus casibus possit iudex supplere, non obstante partium conuentione, in clem. quandiu nu. 4. de ap. 297
7 Appellationis prosequendæ tempora, vt non currant, non sufficit tacitus appellantis, & appellati consensus, in clem. quandiu, nu. 3. de app. 297
7 Appellandum est in præsentia iudicis, si haberi potest, alias coram honestis personis, in clem. si a iudicibus, nu. 4. de appel. 297
7 Appellantis etiam a diffinitiua in optione est, prosequi primam, vel secundam, nisi alio impedimento canonico impediatur, & qui effectus huius appellationis sit, in cle. si ante, nu. 2. de dolo, & contu. 294
7 Appellari a solo iudice potest, quando ex pluribus ille solus processit, in clem. si a iudicibus, num. 3. de appel. 297
Appellare licet quis possit a pluribus iudicibus separatim, tamen non ab vno sed ab omnibus appellare debet, in cle. si a iudicib. n. 2. de ap. 297
Appellare quamuis a pœna legis non liceat, a sententia tamen declarantis quem incidisse in eam, appellatur, in clem. præsenti, nu. 8. de censi. 308
7 Appellare quare liceat contumaci in parendo, & contumaci in non parendo non, in cle. si ante, nu. 8. de dol & contu. 294
7 Appellari licet possit separatim coram pluribus iudicibus, ipsi tamen coniunire debent ad deferendum, vel non, seu ad præfixionem termini, in clem si a iudicibus, nu. 7. de appel. 297
7 Appellatus post appellationis desertionem appellantis negligentia, an possit prosequi, vt pronuncietur male appellatum, & sententiam transuisset in rem iud. in clem si appella. nu. 2. de appel. 298
7 Appellatum extra iudicium tantum, a futuro grauamine, & tempus anni a die solum illati grauaminis currit, in clem sicut. nu. 3 de appel. 297
7 Appellatur minimè a sententia papæ, in clem. ad compescendas, num. 6. de seq. poss. & fruct. 295
3 Appellatione pendente, vel intra tempus datum ad appellandum, nil innouatur etiam si talis sit sententia, quæ trahat secum executionem, in cap. laudabilem, nu. 6. vt lit. pen. 253
CORSE. Adde, quod appellatione pendente nihil debet innouari, vt in rubro, & nigro, ff. nil no. app. pendente, c. appellatione. 2. q. 6. cap. non solum, de app. lib. 6. Limita primo hanc regulam non habere locum, quando appellans est persona suspecta, vel fructus dilapidat, siue res sit mobilis, siue immobilis, fructus sequestrantur, l. ab executione, C. quo. app. non resci. Illud voluit glo. in d. c. appellatione. & voluit Bal. in c. 1. §. sancimus, in fi. quo temp. mi. inuest. pet. Et dilapidare dicitur secundum Bal. ibi, si consumit in suos vsus conuertendo, maximè prodigaliter viuendo. & refert Arch. 6. q. 2. c. quæ res. Limita secundo prædictam regulam non habere locum, quando appellatio est expresse iuri contraria, vt no in c. pasto. in noua. de off. del. ita refert Bal. in d. c. 1. §. sancimus. Limita tertio, nisi appellatio esset friuola, vt in c. cum appellationibus friuolis, de app. lib. 6. Limita quarto regulam esse verā, quo ad partes, secus quo ad tertium. Ita est glo. celebris in l. creditor, in prin. in ver. pone, ff. man. quam alle. Bal. in l. si quis filio. ff. de inius. rup. test. facit tex. & quod voluit ibi Do. in c. Ro. §. in alium, de app lib. 6. & tex. sin in c. super eo. ff. de off. del. secundum D. Ant. in c. vt debitus, de appella. & vide, quæ plenè dixit D. meus. do. Barb. in d. c. super eod. Hoc voluit ibi. Do. de S. Ge. expresse, in c. nonsolum super glo. fi. eo ti. & lib. licet non alleget glo. in d. l creditor. Limita quinto singulariter secundum Inn. in c. dilecte in Christo. quam ibi refert Abb. nu. 2. fol. 18. de excep. eam procedere respectu iudicis, & non respectu partis. Et sic intelligit, quod habetur in auth. vt nulli iud. in c. super hoc, & limita vt ibi per Bal. Limita sexto regulam esse veram in eadem causa, secus in diuersa. Istud dixit D. Abb. in c. quia frustra. de vsu nu. 5. fol. 148. Laur. de Rod. in tra. de vsu. q. 143. & idem dic in litis pendentia secundum Bald. in d. c. 1. §. sancimus. vbi refert Innoc. in cap. bonæ. de appel. & in d. c. pastor.
1 Appellans spolians aduersarium suum possessione videtur appellationi renunciasse, in c. ex parte, nu. 6. de rescr. 47
Appellans, an possit appellationi suæ renunciare, inuito appel. ibi. nu. 7.
Appellans, qui post lapsum biennii vult prosequi appellationem, facit locum appellato, qui alias non posset prosequi, habet tamen alia remedia dictus appellatus. ibid. num. 8.
6 Appellatio minus legitima non impedit libertatem conferendi beneficia, in c. relatum, nu 3. de concess. praben. 66
3 Appellans frustratoriè ab aliquo grauamine, non est vlterius citandus, nisi ex benignitate, in c. prout, nu. 7. de dolo, & contu. 230
1 Appellatio extraiudicialis, an relenet appellantem, in c. consideranimus, num. 4. de elect. 135
5 Appellationis vim habet iter arripere ad principem, si seruantur ea, quę seruari debent in appellatione, in cap. dilecti filii, il 1. num. 1. 5. & 6. de appell. 139. & seq.
Appellationis ad substantiam non est necesse exprimere verbum appello, sed sufficit æquipollens, ibid. nu. 4.
Appellatio extraiudicialis non potest fieri, nisi ad illum superiorem, qui potest adiri per viam querelæ, ibid. num 7.
7 Appellatio ab excommunicatione operatur effectum sententiæ suspensiuæ, & alium iurisditionis deuolutiuum, in c. per tuas, nu. 2 de sen. exc. 267
Appellatio notoriè iniusta non deuoluit causam ad iudicem, ad quem, ibidem, num. 6 & 10. 268
5 Appellari potest a grauamine verbali, quod in futurum posset præiudicare, in c. cum cessante, nu. 5. & 8. de app. 150
5 Appellatio restituit appellantem ad eum statum, in quo causa fuit post lit. contest secus ante. in c. pasto. nu. 30. de excep. 7
2 Appellari non potest a sententia, sed bene potest quis contra eam restitui, & supplicari, in c. ex literis, nu. 2. de resti. in inte. fol 189. & n. 17. 190
Appellari licet non possit a tribus sententiis conformibus, potest tamen principi supplicari, vt debeat iterum causa examinari, ibi nu. 5. eo.
2 Appellari, an possit a sententia arbitrorum, in cap suspicionis, nume. 7. de offic. delega. 121
7 Appellari, an possit tertio in causa matrimoniali, in c. fraternitatis, nume. 21. de frig & malefi. 43
7 Appellare potest pars in commissis arbitrio iudicis, si iudex inique arbitretur, in c. super his, nu. 16. de accu. 78
Appellari non potest a penalegis, sed an inciderit in pœnam, vel non si super hoc sit pronunciatum, bene potest appellari, ibid. nu. 17.
7 Appellanti in causa matrimonali interdici debet, quod cum alia non contrahat lite pendente, & si contraxerit, separatur in cap. tua fraternitas, num. 1. de spon. duo. 21
7 Appellatione pendente, potest iudex a quo interdicere matrimonium contrahendum, in c. tua fraternitas, nu. 2. de spon. du. 21
3 Appellatio omnia rescindit vsque ad publicationem testium, in cap. pastor. num. 34. de cau. pos. & propr. 186

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repert. rerum ac sent. selectiorum In Panormitani Commentaria.

5 Appellari non pōt a pena legis, vel statuti, in c. ex literis, nu. 9. de cōſt. 98
Appellatio interpoſita in abſentia iudicis, an valet, in c. cum parati, num. 16. de app. 117
5 Appellatur a ſententia epiſcopi ad patriarcham, in c. cum ex officii, num. 18. de præſcrip. 44.
7 Appellatio a ſententia excommunicationis non admittitur, quando notorium eſt incidiſſe in excommunicationem, aliàs ſecus in c. parochianos, num. 2. de ſen. excomm. 256
4 Appellatio non ſuſpendit cenſuram, ſed bene præſumptionem ipſius reſpectu iuſticiæ & proceſſus, in c. quoniam, nu. 25. de proba. 33
5 Appellatio legitima eximit appellantem, quo ad illam cauſam, a iuriſdictione iudicis, a quo. in c. paſtor §. verum, nu. 2. de app. 141
Appellatio non ſuſpendit iuriſdictionem iudicis a quo circa futura, quæ dependent a præteritis, ibid.
Appellatio ſuſpendit ſententiam, licet trahat ſecum executionem. ib. nu. 9.
3 Appellans a ſubrogato in locum recuſari, coram quo ventilabitur: in repe. c. ſi quis contra clericum, nu. 26. de for. compe. 62
Appellatio a delegato, vadit ad delegantem, ibid. nu. 27.
Appellari, quo caſu licet tertio, ibid. nu. 28.
Appellatio facta a delegato epiſcopi, an poſſit coram eius vicario ventilari, ibid. num. 40. 65
Appellari non poteſt a ſententia vicarii ad eius epiſcopum, ibid. nu. 31. 63
Appellans non videtur adhuc condemnatus, ibid.
5 Appellari an poſſit a ſententia vltimi ſupplicii, & ad quem effectum, in c. paſtor. §. verum, quia. num. 10. de appell. 142
Appellatio legitima ſuſpendit ēt ſententiam interlocutoriam, ibid. num. 11.
Appellatione pendente non præſumitur pro ſententia, etiam quod ſit ſententia excommunicationis, ibid. num. 13.
Appellatio friuola non ſuſpendit iuriſdictionem iudicis, ibid. nu. 14.
5 Appellare non licet ab eo, quod motu proprio princeps concedit, in c. accedentes, num. 9. de præſcr. 35
3 Appellationi quis poteſt renunciare, in c. ſi nu. 12. de feriis. 163
5 Appellatio, recuſatio, & relatio extinguunt, quicquid poſt ipſas fuit attentatum, in rub. num. 1. de app. 100
Appellatio interpoſita omiſſo medio valet ſtante de hoc conſuetudine, vel non ſtante, ſi non fuerit obiectum, ibid nu. 2.
Appellatio quos effectus pariat: & an ſuſpendat, vel extinguat, ibi. num. 4.
Appellatio, quid ſit, tam iudicialis, quam extraiudicialis, ibid. num. 3.
4 Appellatus non debet citari, quando fuit datus terminus ad proſequendum, in c. interpoſita, §. ſanè, nu. 3. de app. 162
Appellans non debet citari per appellatum, qui vult proſequi appellationem in vltimo menſe termini, ſed ſatis eſt, quod requiratur in curialib.
4 Appellatio, an iuſtificetur ob reiectam probationem, vel exceptionem adeo vt non requiratur amplius probatio exceptionis, in c. ex parte, nume. 9. de teſt. 47
Appellatione iuſtificata, vel non, per quos iudices venit examinanda, ibid. num. 10. eod.
5 Appellans temere de iure canonico, an puniatur, & quid de iure ciuili, in c. 2 num. 1. de app. 102
Appellans præſumitur calumnioſe app. eo ipſo, quod ſuccubuit, ibi. num. 3.
Appellationibus debet ineſſe cauſa vera, iuſta & expreſſa, ibi. num. 7.
Appellatio generalis, puta appello ad iudicem competentem, valet de iure ciuili, ſed de iure canonico non. ibid. num. 8.
Appellari poteſt omiſſo medio de iure canonico, ibid. num. 9.
A ſubdelegato non appellatur, niſi ad delegatum, ibid. nu. 10.
Appellatio alternatiuè interpoſita, puta appello ad talem, vel ad talem, in quo caſu valeat, ibid. num. 11.
1 Appellatio non poteſt tolli per aliquem, niſi per papam, in c. 1 num. 1. de reſcript. 44.
5 Appellationem licet a principio grauatus non interpoſuerit, tamen ſi illud grauamen reiteratur, ſemper poterit appellare, in cap. ex parte tua, nume. 4. de appell. 136
Appellans ab aliquo grauamine, puta quia non eſt citatus ad locum non tutum, vel ab alio ſimili, an poſſit incontinenti hoc facere, vel prius probare exceptionem, & poſtea appellare, ibid. num. 6.
5 Appellare licitū eſt parti aſſerenti procuratorē aduerſarii non habere mādatū, ſi talis ſua exceptio non admittitur, in c. ſignific. nu, 1. eod. tit. eod.
Appellans ex pluribus cauſis copulatiuè deductis non grauatur onere probandi omnes, niſi vna veniat, vt qualitas ad reliquas, ibid. num. 5. 137
5 In appellatione a diffinitiua non requiritur expreſsio cauſæ, & ſi fuit vna expreſſa, poteſt alia probari, ſecus in vtroque caſu in diffinitiua, in c. vt debitus, num. 1. de appel. 147
Appellari ſemper poteſt de iure canonico, ſecus de iure ciu. ibi. nu. 3. 148
Appellans friuole condemnatur in expenſis per iudicē ad quē, ibi. num. 6.
Appellatio friuola non dat iuriſd. ſuper principali, ſed ſuper incidenti. ibi.
Appell. ad quemcunq; ſuperiorem dēt portari in ſcriptis, ibid. nu. 38. 150.
Appellatio quo caſu a iure recipitur, in c. vt debitus, num. 16. eo. ti. 148
Et an ſufficiat in appellatione ab interlocutoria exprimere vnam cauſam in ſpecie, & aliam in genere, remiſſiue, ibi. nu. 38. 150
Appellatio, dicendo ſimpliciter, appello, & non dictum eſt ad quem, an teneat, ibid. num. 39.
Appellari poteſt de iure canonico ad papam, vel ad eius legatum omiſſo medio, ibid.

6 Appellans iuſte, ſi petit ſe remitti ad iudicem a quo, & petit grauamen reuocari non condemnatur in expenſis, ſecus ſi iniuſte appellauerit, vel friuole in c. dilectus filius, num. 7. de præben. 50
5 Appellatione friuola apparente iudex a quo reaſſumit iuriſdictionem, etiam reſpectu executionis ſententiæ latæ, in c. cum eccleſia, nu. 3. de app. 120
In appellatione a diffinitiua non requiritur expreſsio cauſæ, ſed in appellatione ab interlocutoria ſic, ibid. nu. 6.
Appellatio ab interlocutoria, an ſit ferenda in ſcriptis, ibi. nu. 7.
7 Appellatur ab archiepiſcopo ad patriarcham, quando Archiepiſcopus eſt ſubditus Patriarchæ, in c. antiqua. num. 5. de priui. 219
5 Et an appell. tur ab epiſcopis ad patriarcham, ibid. nu. 7.
Appellationi non videtur delatum ex eo, quod iudex a quo præfixit terminum, in c. oblate, nu. 2. de appell. 140
Appellatio, ſi fuit benignè recepta, & hoc conſtat in actis cenſetur eidem fuiſſe delatum, ibid. nu. 3.
Appellans poteſt literas impetrare, licet ipſe in aliquo nō appellauerit, & debet facere mentionem de appellatione aduerſæ partis, ibi. num. 4.
Appellans, vel appellatus quibus non fuit terminus ſtatutus, an poſſit quandocunque intra terminum iuris proſequi appellationem, & quando requiritur partis citatio, ibid. nu. 5. & 10.
Appellatus, an & quando poſſit proſequi appellationem appellante negligente, ibid. num. 10.
Appellans ſi habet probationes, in remotis partibus poteſt petere dilationes, quæ ſunt concedendę, ibid. num. 11.
5 Appellans non cenſetur renunciare appellationi, adeundo iudicem a quo, ſuper innouatione poſt appellationem factam in c. cum tenearmur, ſupra me. 2. de appel. 135
2 Appellari, an poſſit a correctione ſuperioris, in cap. licet, num. 1. & num. 4. de offi. ord. 141
5 Appellari poteſt a ſententia nulla, in c. dilecto, nu. 8. de app. 153
Et an ſuccumbens in appellationem poſſit poſtea agere de nullitate? ibid. nume. 9. eod.
Appellari pōt tacitè, vel expreſſè, ſi exceptiones non admittūtur, ibi. nu. 11.
Appellare ſemel, vel pluries, an cenſeatur, dicens pluries appello, appello, ibid. num 12.
5 Appellatio ſi ſit deſerta, non impedit quin poſſit iterum appellare parti, ſi grauetur, in c. directę, num. 1. 2. 4. 6. de appel. 126. & ſeq.
Appellans per appellationem legitimam eximitur a iuriſdictione iudicis a quo quoad illam cauſam tantum, ibid. num. 3.
Appellans, ſi deferat appellationem, vel ei renunciet, quo caſu debeat ad dicē a quo, amplius citari? ibid. num. 7.
Appellare non licet tertio ſuper eodem articulo, ſiue a diffinitiua, ſiue ab interlocutorio, ſecus a diuerſis articulis, licet in eadem cauſa, vbi quotieſcunque poteſt appellari, ibid. nu. 8. & 9.
4 Appellari non poteſt a ſententia iudicis reducentis arbitramentum ad equitatem, in c. quintauallis, num. 40. de iureiu. 170
5 Appellatio ſuſpendit iuriſdictionem iudicis, quo ad illam cauſam tantum, & non quo ad aliam penitus ſeparatam, etiam reſpectu eiuſdem perſonæ, in c. ad hęc, il 1. num. 1. de appel. 108.
5 Appellatio ſuſpendit effectum actoris vſque ad lit. conteſta. in c. exceptionē. 18. de excep. 23
3 Appellari poteſt a iudice decernente torturam, in c. 1. num. 2. de conſt. 263
7 Appellari poteſt a ſententia iudicis quempiam torquendum decernentis, in c. cum in contemplatione, num. 3. de reg. iur. 284
5 Appellatio non ſuſpendit iuriſditionem iudicis a quo, niſi incauſa, in qua fuit interpoſita, vnde in aliis poteſt procedi. in c. præter. c. 1. de ap. 118
Appellatio fouere aliquam iniuſtam cauſam, ſiue iniquitatem, non eſt admittenda, ibid. num. 2.
5 Appellans, ſi ſuccubuerit, reuelatur a condemnatione expenſarum, ſi vna opinio doctorum erat pro ipſo, in c. 1. nu. 11. de re iud.
5 Appellatio an iuſtificetur ex hoc, quod non admiſit iudex a quo exceptionem, ſed an oporteat, quod probet illam exceptionem eſſe veram, in c. interpoſita, nu. 2. 4. 5. 7. de appell. 161
2 Appellationis in cauſa quis probabit appellans, an appellatus. Ant. in c. in preſentia, num 15. de renun. 31
5 Appellare in aliquo caſu poſſunt partes, ſi conſentiunt relationib. & cōſultationibus, quę mittuntur ad principē, in c. intimaſti, n. 5. de ap. 159
Appellari poteſt a ſententia lata, ſecundum conſilium ſapientis, in quem partes conſenſerunt, ibidem num. 6.
4 Appellatur ad Papam, ſi iudex a quo, ſuperiorem in temporalibus non recognoſcit, in c. cum Ioan. num. 11. de fid. inſtru. 120
Appellans a diffinitiua poteſt aliam cauſam diuerſam ab illa, quam expreſsit coram iudice a quo proſequi, ſecus ſi appellauit ab interlocutoria, ibidem, num. 12.
5 Appellatione non ſuſpenduntur, quę in facto conſiſtunt, ſed opus eſt contrario facto, in c. dilectis, num. 2. de appel. 144
7 Appellare quis poteſt proſe, & adherentibus ſuis, in cap. olim, num. 2. de accu. 90
Appellatione pendente, nil eſt innouandum, quomodo iſta regula intelligitur, tam in perſona iudicis a quo, quàm in perſona partis, in c. dilectus nume. 4. de excep. 78
Appellans a ſententia abbatis exempti, ad quem debeat appellare? in c. ex ore, num. 7. de priuile. 227

2 Appel-

1 Appellatio, ſi tollitur aliquo caſu, non tollitur ſupplicatio. in c. ex literis. nu. 4. & 9. de reſti. in integ. 189
7 Appellans, an poſſit renunciare appellationi ſuæ, & redire ad ſuperiorem a quo appellauit. remiſſiue. in c. ſi nu. 6. de cri. ſal. 180
2 Appellari, an debeat a ſubdel. gato ad delegantem, in c. ſuper quæſtionum, S. porro, nu. 3. 4. & 5. & in §. ſi vero, ad ſi. de off. deleg. 189. & ſeq.
4 Appellans faciens actum coram iudice a quo, videtur ſuæ appellationi renunciaſſe, in c. cum veniſſent, nu. 1. de teſti. 63
6 Appellatio ſi non eſt interpoſita, poteſt ſuccumbens habere regreſſum contra iudicem, qui male iudicauit, in c. paſtoralis nu. 8. de iure patronatus. 230
3 appellatio non interponitur regulariter ab interlocutoria de iure ciuili, in c. aliter & quando, nu. 3. de iudi. 46
Appellari poteſt de iure canonico ab omni grauamine, ibid.
Appellatio fruſtratoria ipſo iure non tenetur, & quę dicatur appellatio fruſtratoria, ibi. nu. 5.
3 appellatione legitime interpoſita, tota cauſa deuoluitur ad iudicem ad quē. in c. dilectis, nu. 1. de appel. 144
appellare non poteſt vnus pro alio in ciuilibus regulariter, niſi eius intereſſit, ibi. nu. 6.
appellans & appellatus, ſi habent iudices diuerſos ſuperiores ad quem appellabitur, tam in appellatione extraiudiciali, quam iudiciali, ibidem nume. 7. & 9.
appellatus ſi non detulerit appellationi aduerſarii, & ipſe in alio articulo, licet eadem cauſa, appellauerit, tales appellatio defendit appellantem ēt reſpectu aduerſarii, ibi. nu. 11. eod.
Appellatio minus legitima, non ſuſpendit iuriſdictionem iudicis, niſi ei detulerit. ibi. nu. 24. 145
5 appellatio vnius prodeſt alteri, ſi communi iure iuuetur, & ſit eadem cauſa defenſionis, in c. vna ſententia. nu. 1. 2. & ſeq. de ap. 162
appellet ſi quis ex pluribus condemnatis, alias ſcientibus & tacentibus, ſi ipſe non proſequitur appellationem, poſſunt reliqui proſequi, ibi. n. 5. 163
5 In appellatione a diffinitiua, interpoſita regulariter non exprimitur cauſa, is e. conſuluit. il 1. nu. 4. de ap. 114
Appellatur tunc demum in notoriis, ſi in appellatione inſeratur cauſa legitima officii cum notorium. ibid.
appellatio tunc demum requirit expreſsionem cauſæ, ſi ſumus in caſibus, in quibus non licebat appellari, ibid.
appellatio, quæ contrariatur diſpoſitionem non eſt admittenda, in c. ralatū, nu. 3. de cleri. non reſi. 21
appellatio interpoſita ab illo, cuius non intereſt, non valet. in c. cum inter. nu. 3. de electi. 139
Apex & apex, qua diff. rentia notentur. in cle. romani. nu. 2. de iureiu. 296
Apices iuris non conſiderantur, vbi vertitur fauor eccleſiæ, vel animæ, in c. veritatis. nu. 13. de do. & contu. 240
7 Appellata quibus modis quis dicatur, in c. 1. nu. 2. de aposta. 135
appellata dicitur ille irregularis, qui etiam retento habitu & tonſura egreſſus eſt religionem, nec vſus eſt iuſ regula alicuius. ibi.
7 appellata quæ pœna puniatur. ibi. nu. 3.
7 apoſtata, an perdat priuilegium clericale, in c. contingit, il 2. nu. 3. de ſent. excom. 366
2 apoſtata non dicitur ille monachus, qui de vno monaſterio tranſit in aliud, nec incurrit irregularitatem, & quando. Ant. in c. ex parte, nu. 3. & 3. de temp. ordi. 45
6 apoſtata accipiens vxorem, an poſſit puniri tanquam hæreticus. in c. de homine, nu. 6. de celeb. miſ. 247
7 apoſtata dicitur etiam ille irregularis, qui depoſito habitu ſuæ religionis, efficitur clericus ſecularis. in c. ſi nu. 1. de aposta. 137
7 apoſtata an perdat ipſo facto priuilegia clericalia. in c. in audientia, nu. 3. defen. excom. 261
6 apoſtata poteſt aliquo reſpectu dici religioſus, qui de vna religione tranſit in aliam, in c. 1 oan. nu. 8. de reg. 182
6 apoſtata, an efficiatur ille, qui de vna religione tranſit in aliam latiorem, in c. ſane, nu. 6. de r. g. 184
7 apoſtata dicitur quilibet religioſus non obediens ſuperiori, in c. cum ad monaſterium. nu. 8. de ſta. mona. 210
7 Apoſtolorum vxores caſtæ, & ſorores cum eis viuebant, in c. conſultationi. nu. 3. de fri. & male. 42
7 apoſtolorum dicta præferenda ſunt legibus ciuilibus, etiam in deciſionibus canonum, in c. ſuper illa, nu. 4. de ſecun. nup. 64
apoſtolos, qui ſint tam dimiſſorii refutatorii, quam reuerentiales, in c. bonæ memoriæ. nu. 9. de ap. 138
7 apoſtoli, quomodo aliter vocentur, quid ſint, vnde dicantur, & de quadruplici eorum ſpecie. in cle. quamuis. nu. 2. de ap. 297
7 apoſtoli non ieiunabant in præſentia Chriſti, & quare, in cl. ad noſtrū. nu. 8. de here. 213
apoſtolus petenti ſi iudex dare obtulit infra terminum iuris, poteſt petentē tenere impeditum per totum terminum. in clem. quamuis, nume. 10. de appel. 297
4 Approbans vnum ad aliquod officium non poteſt illū reprobare ad aliud, vbi requiritur eadem idoneitas perſonarum, in c. præſentium. nnme. 7. de teſtibus. 70
Approbatus ad vnum officium, non poſſum eundem reprobare, reſpectu eiuſdem officii, vel diuerſi, vbi ſimiles perſonę admittuntur, niſi ex noua cauſa ſuperueniente. in c. cum venerabilis. n. 55. & 56. de excep. 14
approbatus in iudicem poteſt reprobari in teſtem. ibi.
1 approbatus ad vnam dignitatem, an videatur approbatus ad aliam vbi requiritur eadem idoneitas. in c. ſcriptum, nu. 16. de ele. 17
7 Arrha an poſſit interuenire in matrimonio contrahendo, & quid ſecundū leges, & quid ſecundum canones iudicatur, in c. gemma, nu. 7. de ſponſa.
Arrhæ ſi quis velit a contractu reſilire, an reſtituentur duplicatæ, vel etiā quadruplicatæ, & an recipiens eas ſibi lucri faciat. ibi. nu. 8.
2 arbiter non poſſunt delegare vices ſuas in c. cum a nobis. nu. 1. de arb. 228
2 arbiter ſiue iudex, an poſſit eſſe teſtis ſuper geſtis coram ſe. in ca. 2. nu. 11. de arbi. 201
5 arbitri, qui cognoſcunt ſuper cauſa ſuſpicionis ipſius iudicis, non poſſunt ſi per cauſa principali cognoſcere. in c. ſecundo requiris. nu. 14. de ap. 130
4 arbiter quis ſit, & quis arbitrator. in c. Quintaual. nu. 7. de iureiu. 16
arbiter procedit ſeruato iuris ordine, arbitrator procedit iuris ordine nō ſeruato, coram quo proceditur lit. non conteſt. nec ſententia datur in ſcriptis. ibid. nu. 9.
arbiter non iurat, nec partes, arbitrator vero ſic, & arbitrium iuratum parit officium iudicis. ibi. nu. 11. 167
arbiter non poteſt procedere diebus feriatis, arbitrator ſic. ibi. nu. 22.
arbiter & arbitrator, an ſi ſemel pronunciauerunt, poſſint mutare ſententias ſuas. ibi. nu. 23.
arbiter, vel arbitrator, an cogatur laudare. ibi. nu. 24.
arbiter non poteſt ſententiam ferre in eccleſia, arbitrator ſic. ibi. nu. 25.
arbiter, ſeu arbitrator, an poſſint extendere manum extra compromiſſum. ibi. num. 26.
arbitrium ſi continet manifeſtam leſionem, & enormem, poteſt per ſuperiorem retractari. ibi. nu. 29. 168
arbitri ſententia cur non reducitur ad arbitrium boni viri, ſed arbitratoris ſic, ibi. in d. c. Quintauallis. nu. 30. eo. tit. eod.
arbiter, an arbitrator ſit is, in quem eſt compromiſſum, ut poſſit procedere de iure, & de facto, ſed in pronunciando de iure tantum. ibi. nu. 43. 171
arbiter aſſumptus modo prædicto, ſi ferat ſententiam iniuſtam, an valeat talis ſententia. ibi. nu. 44.
1 arbiter an poſſit interpretari ſententiam poſtquam tulit. in c 1. nume. 23. de poſtu. præla. 113
1 arbiter non acquirit partibus, niſi cum ceſſione in proc. Greg. nu. 23. 9
5 arbiter ſiue arbitrator, & ſimiles, quo caſu teneantur parti ad intereſſe reſpectu iniquæ ſententiæ, quam tulerunt. in rub. nu. 15. de app. 101
3 arbitri non poſſunt cognoſcere ſuper aliqua re, ex conſenſu partium, cuius rei cognitio ſpectat ad maiores iudices, in c. 1. nu. 29. de mu. pet. 116
2 arbitri electi in cauſa ſuſpicionis iudicis debent dare partibus terminū ad ipſam probandam, & poſſunt cogi per ipſum iudicem cauſam expedire intra, quem ſi non expediunt, poteſt iudex iuriſdictionem reaſſumere, in c. ſuſpicionis, nu. 1. de off. deleg. 121
arbitri electi ſuper recuſatione iudicis poſſunt teſtes citare, ipſos examinare, & punire, & partem in expenſis condemnare, ibi. nu 2.
arbitri, tam voluntarii, quam iuris, ſi non concordant, compelluntur eligere tertium, & quid in arbitratoribus. vide in c. ſuſpicionis, num. 4. 6. & 11. 121. & ſeq.
arbitri eligentes tertiū, an debeant iudicare prout illi tertio videbitur, ibi.
arbitri iuris coguntur acceptare, arbitri voluntarii ſecus. ibi. nu. 8. 122
arbitri iuris habent iuriſdictionem ibi.
arbitri electi ſuper ſuſpicione iudicis, an habeant poteſtatem ordinariam, vel delegatam. ibi. nu. 9.
arbitri, qui dederunt contrarias ſententias, an cogantur eligere tertium, et ſi allegant, an poſſint vnam ex illis ſententiis approbare, ibi. nu. 11.
arbitri non eliguntur in cauſa criminali. in c. conquerente. nn. 12. de reſtitu. ſpoliator. 201
3 arbitri, quando ſint eligendi in cauſa recuſationis, & coram quo proponi, probari debeat recuſatio, in repe. in c. ſi quis contra clericum. nume. 21. de foro compe. 62
arbitri iuris regulariter non eliguntur ex neceſſitate, niſi in caſibus a iure expreſſis. Idem in caſibus ſimilibus expreſſis, ibi. nu. 25.
5 arbitri iuris regulariter non eliguntur, niſi in caſibus a iure expreſſis, in c. cum ſpeciali. nu. 3. de ap. 151
3 arbitri poſſunt cognoſcere nulla iuris ſolemnitate ſeruata. in c. 1 num. 11. de libel. obla. 107
arbiter ſemel recuſatus, non poteſt vlterius compelli ad pronunciandum, in c. cauſam quæ. il 2. nn. 2. de iudi. 46
3 arbitri iuris non eliguntur in ordinariis iudiciis, ſed tantum in caſibus a iure expreſſis. in c. uerum. nu. 15. de fo. compet. 71
7 arbiter, ſiue iudex delegatus, an & quando poſſint corrigere eorum ſententias, etiam quod ſint nullæ. in c. qualiter & quando, nu. 6. de acc. 79
2 arbitri in procedendo ſeruant ordinem iudiciarium, ſicut iudices. in c. cum dilectus. nu. 4. de arbit. 220
arbitri poſſunt procedere diebus feriatis, quando dubitatur, ne compromiſſum expirer. ibi. nu. 5.
arbitri non poſſunt cognoſcere de alia re, quæ ſit in compromiſſo expreſſa, niſi ſuper pecunia, vel adhærentibus & connexis. ibidem nume. 8. 10. & 11. 121
arbiter poteſt condemnare contumacem in expenſis, non tamē poteſt ipſum mulctare, niſi ſit ſibi data poteſtas a partibus. ibi. nu. 12.

arbiter

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repert. rerum ac sent. selectiorum In Panormitani Commentaria.

Arbiter an possit procedere parte absente & contumace. ibi. nu. 13.
2 *arbitri non dicuntur habere iurisdictionem. in c. pastor. §. item. num. 5. de off. deleg.* 111
2 *arbiter, seu arbitrator non coguntur acceptare, si sunt minores 25. annis. in c. cum vicesimum, nu. 5. de off. deleg.* 124
5 *arbitri in quos est compromissum, vt pronuncient de iure tantum, si iniuste pronunciauerint, reddunt laudum nullum. in c. causam. nume. 10. de re iudic.* 74
5 *arbitri siue arbitratores dicuntur habere potestatem pro parte, & non in solidum. in c. si. nu. 7. de re iudi.* 99
arbitri iuris, an habeant delegatame vel ordinariam iurisdictionem, & an si discordent, teneantur eligere tertium. ibi. nu. 21.
arbitri iuris, vel assumpti de consensu partium non possunt aliis committere vices suas. ibi. nu. 22. 100
2 *arbitri non possunt cognoscere causas, quæ impediuntur per viam iurisdictionis. sed habet tantummodo certam notionem, in c. causam restitutionis, nu. 4. de restit. in integ.* 196
arbitri in quibus casibus non possint assumi & partibus consentientib. ibi.
arbitri possunt cognoscere non solum de expensis in compromisso, sed etiã de eo, quod oritur ex compromisso, seu incidit in causa compromissi. ibidem numero 5.
arbitri, an possint incidenter concedere restitu. in integ. ibi. nu. 6.
1 *arbiter arbitrator, seu amabilis compositor, inter se differunt, in c. causam quæ. nu. 8. de elect.* 133
3 *arbiter tenetur seruare ferias in honorem Dei, arbitrator vero secus, quia dicitur mediator pacis. in c. si. nu. 10. de feriis.* 163
1 *arbiter potest pronunciare partes, si negocia sint separata, nisi actum sit, quod pronunciet super omnibus, in §. quoniam autem. nu. 6. de rese.* 59
7 *arbiter an possit procedere tempore ob necessitates hominum feriato, in cle. sæpe nu. 35. de verb. sig.* 319
7 *arbitri potestate alicui iudici quantacunque data, non intelligitur data potestas condemnandi pro libito, seu tollendi partis iustitiam, vel legitimã defensionem, in cle. sæpe. nu. 39. de verb. sig.* 319
5 *arbiter potest esse prælatus, vel clericus in iuribus ecclesiæ, in c. cum olim. nu. 3. de præscrip.* 48
5 *arbitri, qui habent cognoscere de suspicione iudicis debent eligi, qui nõ sint de loco iudicis, nec multum remoti, & sufficit unus, in c. secundo requiris, nu. 7. & 12. de app.* 129. & 130.
2 *arbitri non possunt eligi in causis criminibus criminaliter intentatis, secus ciuiliter. in c. irrefragabili. §. cæterum, nu. 3. de off. ord.* 143
2 *arbiter, siue arbitrator tenetur ad interesse parti, quam dolo, vel lata culpa in laudo grauauit, in c. pastoralis. §. quia vero, nu. 6. de off. dele.* 113
1 *arbitri electi re non integra, idest postquam ceperunt super causa cognoscere, non possunt a partibus reuocari, in c. causis, num. 1. & nume. 12. de elect. 159. & seq.*
arbitri non solum possunt eligi a partibus, sed ab alio, cui partes mandauerunt, ut eligeret, ibi. nu. 2.
1 *arbiter, vel arbitrator potest quis esse in causa familiaris sui, in c. causam quæ, nu. 4. de off. deleg.* 133
6 *arbitri non possunt se extendere, seu iudicare, nisi super his, super quib. fuit compromissum, in c. nisi essent, nu. 5. de præb.* 36
arbitri possunt pro bono pacis tollere vni, & dare alteri, ibi. nu. 6. & 7.
2 *arbitri plures si sint electi, & vnus ipsorum moriatur, expirat iurisdictio quo ad omnes. in c. vno delegatorum, nu. 1. de off. deleg.* 125
arbitri & iudices delegati non habent iurisdictionem in solidum, ibi. nu. 2.
arbitri dicuntur habere officium, quod est notandum pro statutis, ibi. nu. 3.
6 *arbitri puta tres electi in aliqua quæstione non possunt duo sine tertio absente, vel mortuo ferre sententiam, etiam si ille tertius ante mortem, vel absentiam dixisset iudicium suum & alios audiuisset. in c. Ray. nume. 3. de testibus.* 147
1 *arbiter quando habet iudicare secundum sensum, quomodo interpretabitur iste sensus, in c. 1. nu. 13. de consti.* 17
2 *arbitria non per omnia redacta sunt ad instar iudiciorum, licet in aliquib. sic, in c. cum dilectus, nu. 2. & 4. de arbi. 205. & nu. 21.* 207
2 *arbitrio iudicis quando aliquid relinquitur, semper debet arbitrari secundum æquitatem, in c. si. nu. 9. de transact.* 165
6 *arbitrium & omne id quod habet in se vitium simoniæ, est ipso iure nullũ, in c. exhibita, nu. 3. de rer. permut.* 106
5 *arbitratores et similes personæ quæ interuenerũt inter partes ad discordias sedandas, tenentur si aliquid dolo, vel culpa fecerint, in c. quia indicante, nu. 10. de præscri.* 33
5 *arbitratores discordantes non compelluntur eligere tertium, in c. si. num. 8. de re iudi.* 99
6 *arbitrator, siue amicabilis compositor, potest condemnare in re non petita ni si sit res prorsus separata, in c. constitutus, nu. 25. de reli. do.* 216
2 *arbitratores possunt procedere diebus feriatis, etiam in honorem Dei, in c. cum dilectus, nu. 5. de arbi.* 205
4 *arbitrator an possit mandatum reuocare, in c. Quintauallis, nume. 3. de iureiuran.* 164
arbitrator an possit assumi super lite decidenda. ibi. nu. 8. 165
arbitrator quis potest esse in facto proprio, arbiter vero non. ibi. nu. 10.
arbitrator an possit, vt suspectus recusari, ibi. nu. 12.
Et an ex arbitramento nascatur actio. ibi. nu. 15. 166
Arbitramentum an homologetur, ibi. nu. 16.
arbitratoris sententia quo iure reducatur ad arbitrium boni viri. ibi. n. 17
arbitrator potest de bonis vnius alteri tradere, arbiter vero secus. ibidem nume. 28. 167
arbitratoris sententiæ promittens stare sub pœna, vel iuramento, non incurrit pœnam, nec periurium, si petit, quod reducatur ad arbitrium boni viri, ibi nu 31. 168
arbitrator intra quãtum tempus debet arbitramentum explicare. ibidem nume. 37. 169
arbitrator potest procedere ad sententiam absentibus partibus, arbiter vero non, ibi nu 45. 171
5 *arbitramentum, si petatur corrigi, vel reduci ad arbitrium boni viri, potest ille bonus uir pronunciare ipsum nullum, si reperiet nullum, licet hoc non sit petitum, in c. dilecto. nu. 8. de app.* 155
6 *Archidiaconus debet eligi aliquis de capitulo, valet tamen consuetudo in contrarium, c. tua nuper, nu. 3. de his, quæ fi. a præla.* 81
7 *archidiaconus non potest regulariter excommunicare, in c. 1. num. 4. de eo, qui fur. ord. rece.* 194
2 *archidiaconus regulariter non habet curam animarum, & non potest excõmunicare, in c. cum in cunctis §. inferiora, nu. 4. de ele.* 131
2 *archidiaconus, an dicatur habere curam in ecclesia? Anto. in c. cum satis, nu 2. de off arch.* 80
archidiaconus an possit excommunicare, Ant. in c. arch. nu. 1. eo. tit. 80
archidiaconus instituitur in quolibet beneficio, si collatio spectat ad episcopum, Ant. in c. ad hæc. nu. 2. eo. tit. 80
archidiaconus in quibus est vicarius episcopi de iure, Ant. in c. si. nume. 7. eodem titul. 83
1 *archidiaconus debet esse maior 18. ann. in c. si. nu. 10. de postu præla.* 120
2 *archidiaconus est primus post Episcopum, & est de iure eius vicarius, & quod sit eius officium. Ant. in c. 1. nu. 1. de offic. archid. fo. 78. Et vide in c. seq. & in c. ad hec. eo. tit.* 80
6 *archidiaconus de iure non potest excommunicare. in c. Odoardus nume. 6. de solu.* 117
5 *Ad archidiaconatum potest quis assumi, licet sit in minoribus, in c. cũ ultim. nu. 11. de re iudi.* 70
7 *archidiaconus non habet iurisdictionem aliquam de iure communi, sed de consuetudine secus. in c. licet, nu. 1. de pœnis.* 236
archidiaconus, qui de iure speciali habet aliquam iurisdictionem post excerere sententiam censuræ, ibi. nu. 3.
7 *archidiaconus fundat quasi officium suum & consistit in consuetudinibus. in c. ad hæc, nu. 4. de excef. prala.* 195
3 *archiepiscopus non potest quis nuncupari, antequam pallium acceperit. in c. anter monasterium, nu. 25. de re iudi.* 87
3 *archiepiscopus potest facere ante se crucem portari in sua prouincia, sed non extra, nisi ex priuilegio, in c. 2. vt lit. pen.* 253
3 *archiepiscopus non succedit suffraganeo recusato, vt suspectus, idem si suffraganeus est negligens. in c. si quis contra, nu. 7. de fo. compe.* 16
7 *archiepiscopus non potest aliquid attentare in diœcesibus suffraganeorum, nisi quatenus repararetur in iure expressum, in c. sicut veniens, nume. 4. de excef. præl.* 197
6 *archiepiscopus quando facit concilium prouinciale debet admittere expostula cathedralium ecclesiarum, non vt iudicent, sed vt assideant. in c. hinnu. 1. 2. & 4. de his, quæ fiunt a præla.* 82
6 *archiepiscopus non potest puniri per concilium prouinciale, quia ipse est caput concilii, & idem in papa per cõcilium generale, quia ipse est caput. in c. graue nimis nu. 8. de præben.* 44
6 *archiepiscopus dicitur ordinarius episcopi. in c. nullus. n. 2. de iure patro.* 225
archiepiscopus an succedat Episcopo in iurisdictione negligente, vel officio suum exercere nolente. ibi. nu. 1.
5 *archiepiscopus potest se impedire, in factis notoriis inter subditos suffraganei. in c. solicitudinem. nu. 3. de app.* 143
archiepiscopus non cognoscit inter subditos suffraganei, nisi per viã appellationis, ibid. nume. 6.
3 *archiepiscopus cogit suffraganeum ad administrandum iustitiam, in c. 1. nu. 5. de fo. compet.* 53
6 *archiepiscopus potest aliquo casu exercere iurisdictionem in diœcesi suffraganei, quando ipse est negligens, in c. ex frequentib. nu. 4. & nu. 10. de institu.* 61
archiepiscopus regulariter non habet iurisdictionem in subditos suffraganeorum suorum, nisi in notoriis criminibus, vel nisi sit legatus natus prouinciæ, vel nisi suffraganeus sit negligens, vel nisi in concernentibus facta prouinciam. ibi. nu. 10.
archiepiscopus nõ dat visitatorem ecclesiæ episcopali vacanti, nisi propter negligentiam capituli, in c. 1. nu. 7. ne sede vacan. 75
5 *archiepiscopus non se intromittit in subditos sui suffraganei, nisi per viam appellationis in c. cum in ecclesia, nu. 2. de app.* 128
archiepiscopus non potest ecclesiam suo suffraganeo subiectam exemptam facere nisi cum solennitatibus, de quibus, in c. cum inter. nume. 14. de re iudicata. 72
2 *archiepiscopus quibus diebus vtitur pallio de iure. in c. ad honorem. nu. 3. de auth. & vsu pal.* 9
3 *archiepiscopus potest acquirere ius patriarchatus in prouincia alterius archiepiscopi, in c. expositi nobis, nu. 4. de dila.* 5 *archi-*

5 *archiepiscopus efficitur iudex subditorum suffraganei per appellationem, scilicet quando appellatur ab ipso episcopo, non aũt ab alio. in c. dilectis nu. 8. de appel.* 144
2 *archiepiscopus, qui cessit archiepiscopatui, an possit eligi, aut postulari ad episcopatum, Ant. in c. ad supplicationem, nu. 9. de renun.* 33
archiepiscopus habet ordinariam potestatem in suffraganeos, quando agitur ciuiliter. in c. non potest. nu. 8. de re iudi. 59
2 *archiepiscopus, an habeat potestatem in subditos suffraganei data negligẽtia. plus. in c. grane. nu. 9. de off. ord.* 147
3 *archiepiscopus, an possit punire suum suffraganeum, qui simoniace obtinuit aliquam gratiam, in c. de catero, nu. 14. de re iudi.* 63
3 *archiepiscopus non habet iurisdictionem in personas, neque in res existentes in diœcesi sui suffraganei. in c. sane. nu. 6. de fo. comp.* 55
1 *archiepiscopus debet consecrare adiunctis sibi duobus episcopis, Anton. de But. in c. inter corporalia. nu. 10. de transla. epi.* 21
2 *archiepiscopus non potest vti pallio extra prouinciam. in c. ex tuarum. nume. 1. de auth. & vsu pal. fo. 10. Et non potest induci per consuetudinem. ibid. nume. 2.*
archiepiscopus potest vti infula extra prouinciã celebrando missam, ibi. n. 7.
archiepiscopus si est translatus ad aliquam ecclesiam portat secum pallium sibi concessum pro prima ecclesia. ibi. nu. 9.
archiepiscopus cum celebrat, vel ordinat extra prouinciam, quando requisitus indulgentia. ibi. nu. 10. Et quis habet consentire, vt archiepiscopus utatur pallio extra prouinciam. ibi. nu. 12.
6 *archiepiscopus habet iurisdictionem per totam prouinciam, etiam in subditos suffraganeorum in facto concernente totam prouinciam. in c. pœnitentias. nu. 1. de celeb. miss.* 248
archiepiscopus supplet negligentiam episcoporum in notoriis maleficiis. ibi.
5 *archiepiscopus potest visitare etiam diœceses suorum suffraganeorum, & audire confessiones, & absolutiones facere. in c. cum ex officii. nume. 2. de præscrip.* 43
archiepiscopus habet aliquo casu iurisdictionem in subditos suffrag. ibidem. & nume. 2.
archiepiscopus potest visitare monasteria, & alia loca pia suæ prouinciæ. ibidem nume. 3.
archiepiscopus, an inre possit excommunicare subditos suffraganei denegantes filis aut procurationes, aut hospitalitatem, ibi. nu. 11.
archiepiscopus concurrit cum suffraganeo, siue negligente, siue non, in visitatione diœcesium, & præfertur archiepiscopus. ibi. nu. 16. 47
7 *archiepiscopus est ordinarius episcoporum, qui sunt in eius diœcesi. in c. anteq. nu. 3. de priuileg.* 219
archiepiscopus potest committere causam subdito sui suffraganei, non tamẽ potest ipsum cogere ad accipiendum in c. pastora. n. 1. 3. 5. de of. or. 139
archiepiscopus habet iurisdictionem in Episcopos citra depositionẽ. ibi. n. 2
archiepiscopus quam iurisdictionem habeat in subditos suffraganeorum suo non abi nu. 8. & 11. 140
archiepiscopus an succedat in omnibus, in quibus episcopus est negligens. ibi. nume. 10. & 12.
archiepiscopus possit sine pallio celebrare in certis diebus, in c. si. num. 1. de transla. Epis. 6
archiepiscopus, quando celebrat prodefunctis, non potest celebrare cum pallio, nisi ex priuilegio. ibi. nu. 2.
archiepiscopus extra suam prouinciam, an possit celebrare in pontificalib. cum licentia Parochiani, vel Diœcesani, uel sine, ibi. nu. 4.
archiepiscopus, vel episcopus si noluerit ordinare clericos extra prouinciam, de quorum licentia possunt ordinare. ibi nu. 5.
archiepiscopus, an uratur pallio, quando celebrat pro defunctis. ibi. nu. 6.
7 *archiepiscopus, vel episcopus, an possit constituere nouam dignitatem in ecclesia sua sine licentia papæ in c. cum olim. nu. 2. 3. & 6. de consue.* 102
archiepiscopus est iudex suorum suffraganeorum in non requirentibus depositionem, vel quando non agitur ad depositionem, in c. si quis episcopus. nume. 3. de accu. 66
archiepiscopus cum suis suffraganeis potest cognoscere de crimine, quod ex posit depositionem, sed non potest desuare, quia hoc spectat ad solum
6 *papam. ibidem.*
archiepiscopus habet iurisdictionem in concernentibus facta prouinciæ, in
2 *c. ex nostri. nu. 2. de his, quæ fiunt a præla.* 79
archiepiscopus non potest uti pallio ext. ecclesiam. in c. 1. nu. 5. de auth. & vsu pal. 9.
Et quod ab archiepiscopis processiones debẽt fieri cum indumentis archiepiscopalibus. ibi. nu. 6.
archiepiscopus potest uti pallio in ecclesia suæ prouinciæ licet exempta. ibidem nume. 7.
archiepiscopus potest uti pallio in ecclesiis suæ prouinciæ. ibi. nu. 8.
archiepiscopus debet cum pallio sepeliri. in c. 2. nu. 1. eo. tit.
archiepiscopus potest archiepiscopus uti ad celebrandum, non tamẽ potest ei pallium commodare. ibi. nu 3.
archiepiscopus translatus ad aliam archiepiscopatum debet sepeliri cum suis pallis, & pallium non remanet in ecclesia, ad quam fuit pro
7 *vanus. ibid. nume. 7.*
archiepiscopus aliquando litigat coram suo suffraganeo, in c. dilecti filii. il 2. nu. 13. de appel.
archiepiscopus uocatur electus, si adhuc non sit consecratus, aut nõ habuit pallium. Ant. in c. post translationem. nu. 2. de renun. 35
3 *Archiepiscopus, an succedat in omnibus in quibus Episcopus est negligẽs in repe. si quis contra clericum. nu. 40. de so. compe.* 64
2 *archiepiscopus siue episcopus ante consecrationem potest exercere ea quæ sunt iurisdictionis, sed non ea, quæ sunt ordinis. & ponit quam iurisdictionem habet, Ant. de But. in c. 1. nu. 5. de transla. Epis.* 20
archiepiscopus an possit ad episcopatum transferri, & sic descendere ad minorem dignitatem & idem in episcopo. ibi. nu. 7.
2 *archiepiscopus non habet iurisdictionem in subditos suffraganei, nisi suffraganeus sit negligens. in c. quanto, nu. 6. de off. ord.* 137
archiepiscopus, an habeat iurisdictionem in subditos suffraganei publice delinquentes, in c. ad extirpandas. nu. 3. de fil. presby. 65
7 *archiepiscopus quam & quando habet iurisdictionem in subditos suffraganeorum suorum. in c. nostro. nu. 1. & 3. de pœn. & remiss.* 251
6 *archiepiscopus, an præsumatur scire vocationem beneficii existentis in diœcesi sui suffraganei. in c. ex parte Astensis. nu. 13. de conce. præben.* 72
archiepiscopus non habet iurisdictionem in diœcesi sui suffraganei, nisi in casibus expressis, & ideo eius negligentiam non supplet. ibi. nu. 16.
archiepiscopus confert quando suus suffraganeus non vult conferre. ib. n. 17
12 *archiepiscopus, quibus casibus possit se intromittere circa subditos suffraganeorum, Ant. in c. 2. nu. 7. de eta. & qual.* 51
3 *archiepiscopus est iudex subditorum sui suffraganei, in causa appellationis. in c. ex par. nu. 13. de resti. spol.* 213
archiepiscopus non est iudex subditorum suorum suffraganeorum. in c. conquerente. nu. 12. de resti. spol. 201
2 *archiepiscopus potest vti pallio in omnibus ecclesiis suæ prouinciæ, in c. cum sis. nu. 1. de transla. epi.* 10
Et vti quando celebrat missam in diebus solennibus. ibi. nu. 2.
archiepiscopus quis debet consentire, si vult celebrare cum pallio ext. prouin. ib.
7 *archiepiscopus, an possit de criminibus obiectis contra electum in episcopũ cognoscere. in c. super his. nu. 19. de accu.* 78
6 *archiepiscopus potest visitare prouincian. & procurationes recipere, etiã episcopo non negligente. in c. cum nuper nu. 1. de censi.* 240
7 *archiepiscopus non potest deponere subditos sui suffraganei, nisi crimina sint notoria, vel archiepiscopus etiam iure legationis fungatur, in c. dilectus filius. il 2. nu. 3. de simo.* 104
archiepiscopus est ordinarius omnium episcoporum sue prouincie, & potuerit eos interdicere, & excommunicare, quinimo hoc poterit facere etiã eius vicarius. in c. postulastis. nu. 11. de ele. excom. 190
3 *archiepiscopus potest eligi in iudicem a subditis suffraganei, licet suffraganeus ignoret, in c. significasti, nu. 12. de fo. compe.* 98
2 *archiepiscopus ante pallii traditionem non vocatur archiepiscopus. Anto. in c. nisi specialis. nu. 2. de auth. & vsu pal.* 24
1 *archiepiscopus habet potestatem confirmandi electionem suffraganei sui, in c. cum dilecti. nu. 3. de elect.* 162
2 *archiepiscopus vtitur pallio in sua ecclesia, & in ecclesiis suæ prouinciæ certis temporibus in c. ad honorem. nu. 3. de auth. & vsu pal.* 9
1 *archiepiscopus non habet iurisdictionem in subditos suffraganei per appellationem in c. ab excommunicato. nu. 13. de rescrip.* 92
6 *archiepiscopus licet possit suos suffraganeos excommunicare, tamen non potest eos deponere, nec priuare, quia nullus citra papam potest hoc facere, in c. ex tua deuotionis. nu. 8. & 9. de cle. non resi.* 23
1 *archiepiscopus habet iurisdictionem ordinariam in suffraganeis, idest episcopis prouinciæ. in c. suffraganeis. nu. 1. de elect.* 135
archiepiscopus debet eligi a canonicis cathedralis ecclesiæ, & non a suffraganeis, nisi ex consuetudine simul admittantur. in c. bonæ memoriæ. il 2. nu 3. de postu. præl. 117
5 *archiepiscopus cognoscit inter subditos sui suffraganei, quando est etiam reus citatus a partibus. in c. cum speciali. nu. 5. de app.* 151
7 *archiepiscopus debet esse in qualibet prouincia cum 10. episcopis, in c. sicut olim. nu. 1. de accu.* 90
archiepiscopi præsumuntur scire vacationis beneficiorum quę sunt in prouincia ex eo quia debeat tenere in prouincia personas, quæ sibi hoc referat. ibidem nume. 2.
archiepiscopus potest visitare totam prouinciam, etiam non apparente negligentia suffragancorum, ibi. nu. 4.
7 *archipresbyter cathedralis ecclesiæ aliquo respectu censetur vicarius episcopi. in c. omnis utriusque, nu. 12. de pœn. & remi.* 247
2 *ardua quæ dicantur. Ant. in c. ad hæc. in prin. nu. 1. de off. arch.* 80
7 *ardua explicare non debet papa sine consilio Cardinalium. in c. per venerabilem. nu. 20. qui filii sint leg.* 51
CORSE. Ex quo infert do. meus, in d. c. edoceri, in 10. col. quod multo fortius inferior prælatus non potest explicare ardua sine consensu sui capituli, vt in c. nouit, & in c. quanto, de his, quę fi. a præla. si papa non põt vt in c. pastoralis. §. quia vero, nu. 6. de off. dele. 113
Et an ex arbitramento nascatur actio. ibi. nu. 15. 166
Arbitramentum an homologetur, ibi. nu. 16.
arbitratoris sententia quo iure reducatur ad arbitrium boni viri. ibi. n. 17
arbitrator potest de bonis vnius alteri tradere, arbiter vero secus. ibidem nume. 28. 167
arbitratoris sententiæ promittens stare sub pœna, vel iuramento, non incurrit pœnam, nec periurium, si petit, quod reducatur ad arbitrium boni viri, ibi nu 31. 168
arbitrator intra quãtum tempus debet arbitramentum explicare. ibidem nume. 37. 169
arbitrator potest procedere ad sententiam absentibus partibus, arbiter vero non, ibi nu 45. 171
5 *arbitramentum, si petatur corrigi, vel reduci ad arbitrium boni viri, potest ille bonus uir pronunciare ipsum nullum, si reperiet nullum, licet hoc non sit petitum, in c. dilecto. nu. 8. de app.* 155
6 *Archidiaconus debet eligi aliquis de capitulo, valet tamen consuetudo in contrarium, c. tua nuper, nu. 3. de his, quæ fi. a præla.* 81
7 *archidiaconus non potest regulariter excommunicare, in c. 1. num. 4. de eo, qui fur. ord. rece.* 194
2 *archidiaconus regulariter non habet curam animarum, & non potest excõmunicare, in c. cum in cunctis §. inferiora, nu. 4. de ele.* 131
2 *archidiaconus, an dicatur habere curam in ecclesia? Anto. in c. cum satis, nu 2. de off arch.* 80
archidiaconus an possit excommunicare, Ant. in c. arch. nu. 1. eo. tit. 80
archidiaconus instituitur in quolibet beneficio, si collatio spectat ad episcopum, Ant. in c. ad hæc. nu. 2. eo. tit. 80
archidiaconus in quibus est vicarius episcopi de iure, Ant. in c. si. nume. 7. eodem titul. 83
1 *archidiaconus debet esse maior 18. ann. in c. si. nu. 10. de postu præla.* 120
2 *archidiaconus est primus post Episcopum, & est de iure eius vicarius, & quod sit eius officium. Ant. in c. 1. nu. 1. de offic. archid. fo. 78. Et vide in c. seq. & in c. ad hec. eo. tit.* 80
6 *archidiaconus de iure non potest excommunicare. in c. Odoardus nume. 6. de solu.* 117
5 *Ad archidiaconatum potest quis assumi, licet sit in minoribus, in c. cũ ultim. nu. 11. de re iudi.* 70
7 *archidiaconus non habet iurisdictionem aliquam de iure communi, sed de consuetudine secus. in c. licet, nu. 1. de pœnis.* 236
archidiaconus, qui de iure speciali habet aliquam iurisdictionem post excerere sententiam censuræ, ibi. nu. 3.
7 *archidiaconus fundat quasi officium suum & consistit in consuetudinibus. in c. ad hæc, nu. 4. de excef. prala.* 195
3 *archiepiscopus non potest quis nuncupari, antequam pallium acceperit. in c. anter monasterium, nu. 25. de re iudi.* 87
3 *archiepiscopus potest facere ante se crucem portari in sua prouincia, sed non extra, nisi ex priuilegio, in c. 2. vt lit. pen.* 253
3 *archiepiscopus non succedit suffraganeo recusato, vt suspectus, idem si suffraganeus est negligens. in c. si quis contra, nu. 7. de fo. compe.* 16
7 *archiepiscopus non potest aliquid attentare in diœcesibus suffraganeorum, nisi quatenus repararetur in iure expressum, in c. sicut veniens, nume. 4. de excef. præl.* 197
6 *archiepiscopus quando facit concilium prouinciale debet admittere expostula cathedralium ecclesiarum, non vt iudicent, sed vt assideant. in c. hinnu. 1. 2. & 4. de his, quæ fiunt a præla.* 82
6 *archiepiscopus non potest puniri per concilium prouinciale, quia ipse est caput concilii, & idem in papa per cõcilium generale, quia ipse est caput. in c. graue nimis nu. 8. de præben.* 44
6 *archiepiscopus dicitur ordinarius episcopi. in c. nullus. n. 2. de iure patro.* 225
archiepiscopus an succedat Episcopo in iurisdictione negligente, vel officio suum exercere nolente. ibi. nu. 1.
5 *archiepiscopus potest se impedire, in factis notoriis inter subditos suffraganei. in c. solicitudinem. nu. 3. de app.* 143
archiepiscopus non cognoscit inter subditos suffraganei, nisi per viã appellationis, ibid. nume. 6.
3 *archiepiscopus cogit suffraganeum ad administrandum iustitiam, in c. 1. nu. 5. de fo. compet.* 53
6 *archiepiscopus potest aliquo casu exercere iurisdictionem in diœcesi suffraganei, quando ipse est negligens, in c. ex frequentib. nu. 4. & nu. 10. de institu.* 61
archiepiscopus regulariter non habet iurisdictionem in subditos suffraganeorum suorum, nisi in notoriis criminibus, vel nisi sit legatus natus prouinciæ, vel nisi suffraganeus sit negligens, vel nisi in concernentibus facta prouinciam. ibi. nu. 10.
archiepiscopus nõ dat visitatorem ecclesiæ episcopali vacanti, nisi propter negligentiam capituli, in c. 1. nu. 7. ne sede vacan. 75
5 *archiepiscopus non se intromittit in subditos sui suffraganei, nisi per viam appellationis in c. cum in ecclesia, nu. 2. de app.* 128
archiepiscopus non potest ecclesiam suo suffraganeo subiectam exemptam facere nisi cum solennitatibus, de quibus, in c. cum inter. nume. 14. de re iudicata. 72
2 *archiepiscopus quibus diebus vtitur pallio de iure. in c. ad honorem. nu. 3. de auth. & vsu pal.* 9
3 *archiepiscopus potest acquirere ius patriarchatus in prouincia alterius archiepiscopi, in c. expositi nobis, nu. 4. de dila.* 5 *archi-*

Universidad de Deusto
Biblioteca

tio spectat ad Romanum Pont. & ita procedit tex. in d.c. venerabilem. Aut agitur de dubio periurio personarum inferiorum, & interpretatio spectat ad episcopum. & ita procedat quod no. in c. quanto. preal. & habetur Exo. 18. c. q ardua & maiora referebantur summo sacerdoti. & facit c. ad hoc. de of. archi. vbi archid. refert ardua & maiora ad episcopum, & pulchre dicit Bar. in c. cum omnes, de consti. q quando venduntur res magnę ecclesię absentes, quod no. pro intellectu gl. in c. presentiū. de testi. li. 6. & idem Bal. in l. fin. C. de hęr. instit. dixit magnas & arduas causas committi debere magnis aduocatis, facit ad hoc glo. in l. quod si nolit §. quod si mancipium ff. de edil. edi. Et idem Bal. in l. parentes, C. de testi. dixit, q causa ciuilis & ardua equiparatur criminali. Et idem voluit in c. ad nostram, de prob. & no. Bar. in l. admonendi. ff. de iureiur. Et ideo frater non admittitur pro fratre ad alterius impugnationem in cā ciuili ardua, quod dictum est stupendum, an mulier possit testificari in cā ciuili ardua, sicut non potest in causa testamentaria & criminali. vide Iac. de Are. in l. qui testamento §. mulier ff. de testa. & Bal. in l. 1. C. manda. ad fi. dixit, q salarium procuratoris non potest excedere summa centum florę. vt dixit ibi gl. Bal. dicit ibi hoc esse verum, nisi cā esset ardua: puta, quia ageretur de vita hominis, quia tunc nullum est taxatum salarium a iure, ideo dicit, q aduocati episcoporum & abbatum, quādo agitur de eis priuandis a dignitatibus possunt recipere magnum salarium. alle. in arg. l. si pater. ff. de don. per quam. l. hoc tenebat ibi Ray. de Forli. bene facit gl. ibi quæ q equiparat bonorem vitę. Innoc. in d. c. edoceri, dixit q inter arduas connumeratur creare officialem, seu procuratorem generalem. Et Doct. concludunt ibi hoc esse verum, quando quæritur de statu & libertate monasterii. facit quod voluit Bal. in l. ex hoc iure ff. de iusti. & iur. vbi quęsiuit, an ciuitas possit eligere perpetuum potestatem i. do nec vixerit, seu alium officialem. alle. Host. in c. si. de iud. vide ibi Ab. in 2. col. ibi. vltimo litera facit in arg.

7 *Arestare personam aliquam. & capere, differunt, in cle. multorum, nu. 4. de hęret. fo. 312.*

1 *Argumentum de maioritate, vel paritate rationis, habet locum in gratiis fauor abilibus. secus in odiosis in c. ad aures. nu. 8. de rescrip.* 52

Argumentum, in gratiosis & dispensationibus, non ducitur ex paritate, sed maioritate rationis. ibi. nu. 7.

3 *Argumentum de pacto ad statutum, an valeat. in c. si diligenti. nume. 3. de foro compet.* 82

1 *Argumentum a sufficienti partium enumeratione tollitur, quando partes non sunt sufficienter enumeratę in c. venerabilem. nu. 8. de ele.* 165

Argumentum a simili, verum tollatur, si assignatur aliqua dissimilitudo, & quis habet probare dissimilitudinem. in c. translato. n. 3. de consti. 20

6 *Argumentum ab etymologia semper procedit negatiue, affirmatiue nō. nisi diffinitioni non contradicat, in c. cum secundum. nu. 6. de præben.* 33

7 *Argumentum ab absurdo ualidum est in iure. in ca. noua. nu. 2. de peniten. & remis.* 245

Argumentum a contrario sensu non sumitur, quando contrarium est iure decisum in c. a nobis. il 2. nu. 4. de sent. excom. 262

Argumentum ab etymologia vocabuli valdum est nisi contradicat diffinitioni. in c. quamuis. nu. 2. de verb sig. 274

2 *Argumentatio licita est de spirituali matrimonio ad carnale. in ca. quanto. nu. 1. de trāsla. epis. f. 6. Et de carnali ad spirituale. in c. licet, n. 1. eo. ti. 6*

6 *Argumentum a cōtrario sensu an habeat locum in statutis & in contractibus. in c. cum apostolica. nu 8. de his, quę fiunt a prela.* 80

Argumentum a contrario sensu non habet locum in statuto, quo cauetur, vt debeat plane intelligi, & nil subauditur. ibi.

7 *Argumentum a coniunctione duarum legū valdum est in iure. in c. si. nu, 1. de iudgis.* 126

2 *Argumentum a minori valdum est in iure. in c. inter temporalia, nume. 3. de trans. episcopi.* 4

7 *Argumentū a simili destruitur probata aliqua dissimilitudine in eo, in quo vult fieri simile. in c. licet Heli. nu. 1. de simo.* 105

Argumentum potest fieri a maiori in dispensationis materia. in cap. per venerabilem. nu. 6. qui fil. sint legi. 51

3 *Argumentum a contrario sensu, non sumitur ex verbis narratiuis. in c. fin. nu. 6. de eo, qui mit. in pos.* 251

Argumentum ab etymologia vocabuli, an & quando valeat in c. 1. n. 36. de iudi. 7

Argumentum a nominibus verbalibus, an & quando valeat. ibi. nu. 37.

6 *Argumentum de clericis antiqui testamenti ad clericos hodiernos, valet, ibi est eadem ratio, alias secus. in c. nouum genus. nu. 2. de decimis.* 166

3 *Argumentum de consuetudine ad legem, valdum est. in c. cleri. nume. 4. de iudic.* 26

6 *argumentum a sufficienti partium enumeratione, valdum est in iure. in c. cum dilectus. n u. 6. de iure patro.* 230

argumentum a contrario sensu non valet, quando surgit absurditas. in c. de terris. nu. 6. de decimis. 171

2 *argumentum de matrimonio carnali ad spirituale valet. Ant. in c. licet. nume. 2. de transla. Epi.* 22

Argumentum a maiori etiam in exorbitantibus non procedit. ibi. nu. 4.

6 *argumentum non valet de casibus permissis expressis, ad non permissos etiam minores in materia dispensationis, & sic in materia exorbitanti. in c. Ioannes. nu. 8. de cle. coniu.* 18

2 *argumentū a maiori nō procedit in exorbitantib. in c. si. nu. 9. de trās. Epi. 7*

6 *Argumentum de personis ad locum ualidum est in iure. in c. cum ecclesia. nu. 3. de immuni. eccl. & cemite.* 264

Argumentum de mandato iurisd. ad mandatum procuratorium validū est in iure. in c. sed nec. nu. 5. ne cle. vel mona. 277

2 *Argumentum a minori validum est in iure, Ant. de But. in c. inter cetera. nu. 5. de transla. Epi.* 20

Argumentum de similibus ad similia, valet, quando est omnimoda similitudo, alias non. ibi. nu. 18. 21

5 *Argumentum a simili procedit, licet non in omnibus detur similitudo. in c. constitutus. nu. 5. de ap.* 134

6 *Argumentum a simili procedit, etiam in concernentibus animā, dummodo detur omnimoda similitudo. in c. maiores. §. verum. nu. 1. de Bapt.* 250

7 *Argumentum argumentum sufficit q replicetur quo ad substantiam, nec requiritur replicatio de uerbo ad verbum. in c. Abbate. nu. 20. de verbor. signific.* 279

1 *Argumentatio nominis proprii non concludit, nisi aliqualiter præsumptiues secus appellatiue, nisi obstet communis vsus loquendi. in prog. Greg. nu. 7. 8. & 10.* 6

5 *Argumentum ab absurdo validū est in iure. in c. cum inter. nu. 7. de exce. 8*

1 *argumentum ab ordine ualidum est. in c. sedes Apostolica. nu. 5. de rescr. 80*

CORSE. Adde tex. in l. generaliter. in vers. ordinem literæ sequendum. ff. de fideicom. li. & in l. quoties. de vsu. & licet ordo scripturę sit seruandus, ut in d. l. quoties. illud est verum, ibi non constat de mente disponentis, secus ubi constat. l. cum pater. §. fidei tuę committo, ff. de leg. 2. Ita dixit Ang. in prima consi. fforum in 2. col. Et no. q ille ordo est rationalis, qui incipit a priori, non autem a posteriori. Ita voluit idem Ang. ibi. in §. itaque proculdubio, quod dicit facere ad q. de tabellione, qui scribit in protocollo actum die 2. alis mensis, an intelligamus de die secunda mense intrante, an de die secunda mense exeunte. & dic q intelligitur de secunda mense intrante propter ordinem, quia aliter commentio esset præposlera arg. literę. d. §. itaque, & vide de ordine literę. in causam quæ, de rescript. & in l. nec ordo ff. de fo. & tex. in c. mandatum de præb. lib. 6 & gl. in c. si plures. de off. delega. co. lib. & gl. in cle. vnica. & ibi Doct. super ver. regum. circa med. de baptis. 264

6 *argumentum de diebus feriatis ad locum sacratum, validum est in iure. in c. cum ecclesia. nu. 6 de immu eccl & cemi.* 264

3 *argumentum ab ordine rubricarum validum est in iure. in rubr. nume. 1. de iuram. calum.* 134

5 *argumentum a contrario sensu fortissimum est in iure. in c. oblata. nume. 3. de appel.* 140

7 *argumentum ab absurdo ualidum est in iure. in c. ex ore. nu. 2. de pris. 210*

3 *argumentum a contrario sensu non valet, quando contrarium est expressum in iure. in c. significasti. nu. 24. de fo. comp.* 99

2 *argumentum a nomine appellatiuo procedit, secus a nomine proprio. in casibus. nisi specialis. nu. 2. de auth. & vsu pal.* 8

6 *argumentum a contrario sensu regulariter fieri potest. in c. cum virum. nu. 5. de regul.* 185

1 *argumentum de pacto ad statutum non ualet negatiue, in c. sacrosancta. nu. 3. de elect.* 168

2 *argumentum de toto ad partem valdum est. in c. pastoralis. §. item nume. 6. de off. deleg.* 111

6 *argumentum a communiter accidentibus validum est. in c. 1. nu. 4. de cle. non resident.* 19

1 *argumentum a simili tollitur, quando assignatur aliqua dissimilitudo, in proœ. Greg. nu. 16.* 5

7 *argumentum ab ordine scripturæ validum est, in c. nimis præua. num. 3. de excess præla.* 202

1 *argumentum a communiter accidentibus valet, etiam in malo prosequendo. in c. Osius episcopus. nu. 6. de ele.* 133

2 *argumentum ab absurdo validum est in iure. in c. solitæ. nume. 2. de maiorit. & obed.* 150

1 *argumentum de maiori ad minus validum est in iure. in c. cum in consilii. nu. 5. de ele.* 170

6 *argumentum per locum a speciali validum est in iure. in c. cum inter alias. nu. 21. de immu. eccl. & cemi.* 266

7 *argumentum ex legibus, quomodo sit sumendum? in c. forus est. nume. 2. de verborum sig.* 274

4 *argumentum est validum a simile, data similitudine in eo, ad quod confertur. in c. quemadmodum. §. illud autem. nu. 1. de iureiu.* 172

1 *argumentum a simili ualet, & sufficit dare vnum simile. in c. inter cætera. nu. 3. de rescrip.* 48

argumentum ab etymologia & ab allusione vocabuli ualet, nisi in quinque casibus, in proœ. Greg. num. 13. 7

6 *argumentum ab absurdo validum est in iure, in c. iniustum, num. 2. de rescr. permu.* 104

1 *argumentum a contrario sensu, an & quando procedat. in c. publicatum. 6. de elect.* 197

5 *arripiens iter ad papam sine aliqua fraude, eximitur interim a iurisdictione cuiuscunque iudicis, ut contra ipsum interim non procedatur, in crimen minimus, nu. 1. & 3. de app.* 150

1 *arripere iter ad principem habet uim, q talis arripiens uideatur accepisse protectionem principis. in c. in causis. nu. 4. de ele.* 159

arripere iter ad principem & impetrare literas, habet locū appellationis, & vide

& videtur eam prosequi. in c. ex parte. nu. 10. de rescrip. 47

1 *Ant. pens iter ad principem, censetur prosequi appellationem. in c. ad hęc. li. 2. nu. 4. de appel.* 117

6 *Armorum delatio clericis est prohibita. in c. 2. nu. 1. de vi. & honest. cle.* 3

CORSE. Limita primo, q ex iusta causa permittitur armorum delatio. hoc sensit gl. in d. c. cleri. Et ideo dixit ibi Host. q occurrente necessitate potest magister officiorū dare licentiam differendi arma, vt in l. fin. C. de fabricen. lib. 11. alias si quis sine authoritate principis ingerit bellum, tenetur. l. Iulia maiestatis. vt in Auth. de armis. in prin. col. 6. Limita secundo, nisi esset cultellus parvus ad incidendum panem, & alia necessaria ad victum, & vngulas, vel falciculā, ut dicit Abb. in d. c. cleri. nu. 7. per ea, quæ no. gl. in d. Auth. de ar. in prin. vide Io. de Ana. in c. latore. de homi. in prin. vbi dicit statutum prohibens arma portari, non habere locum in cultellis parvis. Limita tertio, nisi essent arma defensibilia, & non offensibilia, ut in c. dilecto. de sen. excom. li. 6. Limita quarto, nisi arma essent ligata, vt in c. 1. §. si quis. de pace iur. fir. in vsib. feu. Et quæ veniant appellatione armorum, vide infra in ver. nomine.

7 *Accidentium persona, quot sunt, tot gradus faciunt, dempto stipite. in c. si. nu. 3. de consang. & affi.* 41

7 *Ascripti ius matrimonium potest contrahere, & si contraxerit cum ignorante an tent. at. in c. proposuit. nu. 5. de coniu. seruo.* 30

3 *assessores siculantur per fruta. in c. at si clerici. nu. 9. de iud.* 12

3 *assertio bonarum virorum inducit probabile dubium. in c. vnico. nume. 1. de tr. per fal. promo.* 193

2 *assessor alicuius delegnati, a cæbet eligi de consensu partium. in c. super quæstionum. §. verum. nu. 5. de offi. deleg.* 109

3 *assessores, quod officium habeant. in c. 2. nu. 13. de iudi.* 9

assessor non potest torquere, nisi in præsentia sui ordinarii. ibi.

7 *astrologia non est scientia prohibita a iure. in c. ex tuarum tenore. numer. 6. de foril.* 150

astrologi non peccant, quando aliquid prædicunt, prout indicant motus superiores, nisi credant. q tales motus non solum inclinent, sed necessitent. Et idem est in aliis, maxime rusticis, qui secundum cursum stellarum se regunt, vel aliquid faciunt. ibi. nu. 3.

6 *attestationes minus validas possunt partes ratas habere, in c. constitutus, nu. 5. de testi. & attesta.* 69

attestationes & confessiones factæ coram arbitro, faciunt fidem coram iudice, secus si coram arbitratore, in c. Quintauallis, nu. 19. de iureiu. 166

4 *attestationes receptæ secundum formam. c. significauit. de test. an valeant, si qui produxit, agat contra alios. in c. significauit, de test. nu. 9* 85

attestationibus publicatis, an & quando teles sunt recipiendi, in c. ex tenore. nu. 7. de testi. 75

attestationes nullas partes possunt ratificare, dicet nō possunt ratificare acta nullo, quæ sunt de substantia iudicii. in c. cum causam. il 1. nume. 20. de testibus. 79

attestationibus publicatis, non potest opponi contra personas testium. in c. fraternitatem. nu. 2. de testi. 69

4 *attestationes publicatæ non potest pars aduersa infringere, si ante publicationem iudex iudice ipsas perlegit. in c. cum olim. nu. 3. de off. dele.* 137

attestationes produtas in una causa, partes possunt communi consensu approbare in alia, & ad alium effectum. in c. veniens. nu. 2. de testi. 80

attestationes factę in iudi summario non faciunt fidem in plenario. ibidem. nume. 12. 81

attestationes quo ad substantiam probationis, & ad modum procedendi plerique recepta. an faciant fidem in plenario, vel alio iudicio. ibi. nu. 13.

attestationum productorum in iudicio summario facta non impedit productionem testium in iudicio plenario. ibi. nu. 15.

attestationes factæ in vno iudicio, faciunt fidem ad reprobandum in alio in iudicio secundum dictum primo contrarium. ibi. nu. 16.

attemata pendente appellatione iudiciali, vel extraiudiciali, an sit ipso iure irrita, vel ueniant irritanda, in c. consuluit. il 2. nu. 8. de ap. 115

attemata contra appellationem legitime interpositam, revocantur ante omnia non solum si fuerit appellatum a iudice, sed etiam ab aduersario ex extraiudicialiter. in c. dilectis. nu. 13. & 14. de ap. 141

attemata, quando agitur satis est q probetur possessio tempore appellationis. in c. bonæ memoriæ. nu. 19. de app. 139

attemata post appellationem, an reuocentur per remedium attentati, nisi cā esset commissa ap. remota. in c. ut debitus. nu. 17. de ap. 148

2 *attemata post appellationem, an retractentur sive appellatio sit extraiudicialis, sive non. in c. dilecti. nu. 4. de maio. & obe.* 154

attemata post appellationem legitimam ab interlocutoria sunt ipso iure nulla. ita super quæstionum. §. nu. 4. de off. dele. 111

attemata remedio, quando agitur etiam in beneficialibus, non oportet iusti ficare possessionem. in c. bonæ memoriæ. nu. 21. de ap. 139

attemata post & contra appellationem extraiudicialem, ipso iure nulla. ita & audientiam. nu. . de ap. 124

attemata post appellationem, quando causa erat commissa app. remota, non sunt nulla, licet possint renocari per viam querelæ. in c. pastoralis. num. 11. & 15. de ap. 140

7 *attentata post nunciationem noui operis sunt irritanda, secus post appellationem extraiudicialem, & quæ sit ratio differentiæ. in c. 1. numer 9. de ope. nou. nunc.* 204

4 *articuli quando admittuntur, pars non est citanda. sed quando producentur sic. in c. 2. nu. 15. de testi.* 40

5 *articuli non sunt admittendi, quando veniunt contra decisionem alicuius tex. in c. cum non liceat nu. 14. de prescr.* 77

4 *articuli noui, non dependētes ab antiquis cōtrarii directe & indirecte sunt, & quid sit articulus. in c. fraternitatis. nu. 8. de testi.* 58

Et qualitates quæ de necessitate fieri non includuntur in articulis, licet possent includi, non videntur deducte. ibi nu. 10. 59

5 *Articulans non fatetur. in c. cum venerabilis nu. 53. de excep.* 14

2 *articuli fiendi super cessatione doli vel metus, debent fieri affirmative non negatiue, secundum formam traditam in c. super hoc, de renon. n. 28.* 28

4 *articulus receptionis testium, an sit delegabilis in criminali, vel in ciuili cā in c. si qui testium. nu. 2. de testi.* 49

1 *articulus fidei quid sit, & eius diffinitio, & quot sint. in rub. num. 2. de sum. tri. & fid. catho.* 11

7 *artifices experti in aliqua arte, quibus iudex iniungit, ut debeant aliquid æstimare, an cogantur siue possint compelli deponere secundū conscientiam. in c. cum dilectus. nu. 1. de purg. can.* 227

2 *artifices possunt conueniri non solum sub eorum rectore, sed etiam sub maiori iudice loci. in c. cum ab ecclesiarum. nu. 6. de off. or.* 134

6 *auaritia dicitur quędam idolatria, & mater omnium malorum, in c. auaritiæ. nu. 3. de præben.* 30

7 *auditor canerę, aliique auditores, an habeant ordinariam, uel delegatam iurisdictionem, in cle. 3. nu. 1. de refer.* 286

4 *authoritates iuris diuini possunt allegari in decisionibus causarum. in c. in omni. nu. 1. de testi.* 42

6 *authoritates sanctorum patrum valent multum in decisionibus causarum, licet non fuerint Romani Pontifices. in c. cum sint. nu. 2. de decimis.* 171

1 *authoritas consuetudinis non est leuis, sed magna, in c. cum consuetudinis. nu. 2. de consue.* 105

2 *authoritas tutoris per metum adhibita, non nalidat actum. in c. 2. num. 14. quod met. cau.* 180

6 *authoritates sanctorum possunt adduci ad decisionem causarum, & an dicta sanctorum preferantur dictis summorum Pontificum, remissiue. in c. certificari. nu. 3 de sepul.* 158

6 *authoritas alicuius sancti coadiuuata authoritate iuris diuini, prenalet authoritati summi Pontificis. in c. tua. nu. 6. de decimis.* 174

1 *authoritas iudicialis facit presumere omnia solemniter acta. in c. bonæ memorię. il 1. nu. 6. de ele.* 148

2 *authoritates sacræ scripturę possunt allegari ad decisionem causarum. in c. 1. nu. 4. de offi. deleg.* 87

7 *authoritates authorum damnatorum possunt allegari tanquam rationabiles, sed non tanquam authorizabiles. in c. fraternitatis. nu. 6. de hęr.* 127

6 *authoritates sanctorum possunt licite allegari in defectum canonum. e. cum Apostolica. nu. 4. de his quę fiunt a prela.* 80

2 *authoritas illa, quos Deus coniunxit, homo non separet, quomodo intelligatur. in c. inter corporalia. nu. 6. de transl. epi. 4. Et in c. licet. nu. 2. eo. tit.*

1 *Authoritas superioris intelligitur excepta in iuramentis, quod est verum, quando præfatur super re subiecta ipsi superiori. in c. constitutus. nu. 8. de rescrip.* 64

7 *Authoritates noui, & veteris testamenti possunt allegare in decisionibus causarum. in c. qualiter, & quando. il 2. nu. 2. de accu.* 87

authoritas alicuius sancti sulcita authoritate noui, vel veteris testamenti, præfertur constitutioni papali, etiam in decisionibus causarum, alias secus, si non concurreret & authoritas noui, vel veteris testamenti. ibid.

7 *Auxiliator siue præstans opem, tenetur ad damnum, vel ad interesse, sicut principalis, nisi agatur criminaliter. in c. si culpa. nu. 2. de iniur.* 235

1 *Auxiliantes debent pati eam pœnam quam principales patiuntur. in ca. 1. nu. 27. de postu. prelat.* 113

7 *Auxilium legis non debet quis inuocare, si in legem committit. in cap. quia frustra. nu. 2. & 5. de vsur.* 172

1 *Auxilium Dei in omni opere inchoando, inuocandum est. in proœ. Gregor. nume. 1. 2.* 7

7 *Auxiliari & consulere & fauere sunt diuersa, & statutū loquens in vno, non verificatur in alio. in c. si aduersus. nu. 2. de hęre.* 131

De litera B.

7 *Banna & edicta, quæ homines efficiunt & super quibus fiant. in c. fin. nu. 4. qui mat. accus pos.* 55

3 *Bannitus tenetur constituere procuratorem. in ca. inteleximus. nume. 5. de iudic.* 25

3 *Bannitus, an dicatur vagabundus. in c. si. nu. 14. de so. compe.* 102

6 *Bannitum occidens non gaudet priuilegio statuti, quando ipse dolose procurauit bannitum. in c. postula. nu. 7. de concess præb.* 74

7 *Bannito communicare non dicitur ille qui procurat, vt inducat ipsum ad satisfactionem. in c. cum voluntate. nu. 4. de sen. excom.* 271

5 *Bannitus potest alium bannitum impune occidere, stante statuto, q bannitus*

Universidad de Deusto
Biblioteca

tus posſit impune occidi.in c.dilecti filii.nu.10.de excep. 16
5 Bannitus ex forma ſtatuti,non poteſt nec agere,nec excipere,nec vnus bannitus poteſt agere,nec excipere contra alium bannitum.ibi.nu.11.
6 Bannitus,ſi poteſt impune offendi,filius poteſt offendere patrem bannitum. in c.1.nu.9.de coniug.infide. 200
1 Bannimenta ſufficit,q̃ fiant in principalioribus locis ciuitatis, & non requiritur quod in omni tempore fiant ad hoc, vt ligent.in c.cognoſcentes. nu.11.de conſti. 19
6 Bannitus cum publicatione bonorum ſi reſtituatur, an recuperet bona legitime in alios alienata, in c.1.nu.1.de parochiis. 163
2 Baptiſmus etiam datus a pagano imprimit characterem. Anto.in c.conſultationi.nu.4.de temp.ordi. 48
7 Baptizatus,& filii baptizantis,ſeu leuantis, ſunt ad inuicem fratres ſpirituales.in c.1.nu.4.de cogna.ſpiri. 32
Baptizans,ſeu leuans,poteſt contrahere matrimoniũ cum ſorore leuati,ſeu bapti.ibidem.
1 Baptiſma tollit peccata & eorum pœnam, Confeſſio & corpus Chriſti tollunt peccata,non pœnam.in c.1.§.vna vero, nume.3.de ſum.tri.& fide catholic. 15
7 Baptiſma abluit crimina,etiam quo ad pœnam, & an ſit verum in foro fori.in c.gaudemus.nu.16.de diuor. 58
Baptizandi ſe voluntatem habens pro baptizato habetur.in c.cum in eccl. nu.5.de ſimo. 95
Baptiſmus etiam collatus a laico tenet.ibi.
6 Baptiſmus eſt adeo ſubſtantiale ſacramentum, q̃ſine eo nemo poteſt ſaluari.in rubri.nu.1.de baptiſ. 248
1 Baptiſmus non eſt articulus fidei,ſed ſacramentum.in rub.nu.3.de ſum.tri. & fide catho. 11
6 Baptizari non poſſunt dormientes & furioſi, niſi ante dormitionem & furorem voluerint baptizari.in c.maiores.§. item quæritur.nu.1.6. & 7. de baptiſ. 250
Baptizari nemo poteſt per vim.ibi.nu.3.
7 Baptiſmus,an tollat irregularitatem,& alia,vt bigamiam.in c.gaudemus. nu.16.de diuor. 58
6 Baptiſmus reiteratur,ſi dubitatur de eius omiſſione.in c.de quibus.num.1. & 2.de baptiſ. 249
Baptiſmus,quibus caſibus reiteratur.ibi.nu.3. cod.
Baptiſmus conſiſtit in verbo & in elemento aquæ, non in alio liquore, & vnum ſine alio non ſufficit.in c.non vt apponeres.nu.1.2.4. de bap.251
Baptizari nemo poteſt in aqua roſata, quia non eſt elementum,ſed in aqua transformata ſit,puta in lixiuio,vel aqua lutoſa,vel ſulphurea.ibi.nu.4
Baptiſmus quare debet conſiſtere in aqua,ibid.
Baptiſmus eſt ianua omnium ſacramentorum, & nobilius cæteris ſacramentis.in c.cum contingat.nu.6.de deci. 177
7 Baptiſmum reiteras,qua pœna puniatur.in c.ex literarũ.nu.2.de apo.136
Baptiſma reiteratum non imprimit in baptizatum nouum characterem. ibid.nu.3. cod.
7 Baptizari,an quis poſſit poſt mortem.in c.a nobis.il 2.nu.8.de ſen.exc.262
6 Baptizare nemo poteſt ſeipſum, etiam inſtante neceſſitatis articulo,tamen ſi ſtatim mortuus fuiſſet,ſaluus fuiſſet propter fidem,quam habuit. in c.debitum.nu.1.de baptiſ. 250
Baptizans debet eſſe maior baptizato 18.annis.ibi.nu.3. 251
Baptizari nemo poteſt ex ſua immerſione in fontem, licet alius dicat, ego baptizo te,ſed requiritur,q̃ ab alio immergatur.ibi.nu 5.
Baptizans ſi peccat in latinitate,non vitiat baptiſmum.in c.fin.nume.4.de baptiſ. 251
Baptiſmus verus confertur etiam, q̃ baptizans & baptizatus credant baptiſmum eſſe truffam, vel prodeſſe corpori,& non animæ.ibi.nu.5.
baptiſmum non vitiat falſa latinitas.ibi.nu.4.
baptiſmus non imprimitur per ſolam aſperſionem aquæ, niſi dicatur baptizo te in nomine patris &c. licet omittatur ſalis impoſitio, & quædam alia ſolennia.in c.1.nu.1.& 2.de baptiſ. 249
baptizare nemo poteſt,niſi ſit ſacerdos, ſi quis autem citra ſacerdotem baptizauerit,ſiue maſculus,ſiue femina tenet baptiſmus,& non debet reiterari,licet grauiter peccent.ibi.nu.3.
baptizandus non requiritur,q̃ ter immergatur in aqua,ſed eſt ſeruanda cõſuetudo loci.ibi.nu.4.
baptiſmus non poteſt fieri in alio liquore quam in aqua.ibi.nu.5.
Et in baptiſmate multum conſideranda conſuetudines prouinciarum circa eius ſolennitates.ibi.nu.6.
5 Bartolus omnium iudicio cunctos ſcribentes in æquitate & veritate præceſſit.in c.cum nobis.nu.2.ver.quid ergo.de præſcri. 39
CORSE. Adde eundem Ab.in c.non minus.nu.18. ver.hanc eandẽ ſententiam de immu.eccl.fo.284.vbi dixit,q̃ Bar.fuit iuris ciuilis illuminator,licet Bal.imprudenter loquatur.in c.1.de ſucceſ.feud.in 5.col.vbi dixit,q̃ Bar.fuit ſubtilis homo,et doctor ſummus,tamen tenebat opiniones multum placẽtes laicis,& fecit hoc opinionibus ſuis multum de honore,vide Bal.in l.ſcripturæ.C.de fid.inſtr.& Ang.conſi.12.
4 Baſtardi an veniant ſub ſtatuto puniente illos de familia, vel domo.in c.in præſentia.nu.32.de proba. 19
Baſtardus dicitur eſſe de conſanguinitate patris, quo ad impotentiam contrahendi matrimonium.in c.per tuas.nu.3.de proba. 29
1 Baſtardus licet aliquis ſit, tamen poteſt in prælatum poſtulari,ſi non reperitur alius per quem eccleſiæ bene conſulatur.in c.bonæ memoriæ.il 1.nume.15.de poſtul.præla. 116
4 Bellum in dubio,an præſumatur iuſtum, vel iniuſtum.in c.ſicut.& inſu. me.13.de iureiur.fo.183.Et vocati ad bellum iuſtum,vel iniuſtum,an agere poſſint contra vocantem ad damna & expenſas.ibi.nu.16. 184
Et ad bellum vocans, an poſſit agere vi bonorum raptorum contra illos qui ſpoliauerunt vocatos.ibi.nu.18.
Bellum quando gerendum eſt, an vaſalli, ſeu milites vocati,teneantur ire bellum.ibi nu.19.
6 Bellum licitum eſt cauſa,q̃ aliquis excuſ.tur ab aliqua præſtatione.in ea. commiſſum.nu.6.de deci. 167
4 Bellum propriis ſumptum, quid ſit, & bona mobilia ſtatim efficiuntur capientium, ſed poſt ea aſſignantur duci belli, vt ea diſtribuat.immobilia vero publicantur.in c.ſicut.& inf.nu.8.de iureiur. 183
Bellum mouens iuſte contra non ſubditos,vt puta pro defenſione ſua,vel rerum ſuarum,poteſt percutere & interficere cum moderamine inculpatæ tutelæ.in c.ſicut & inf.nu.10.de iureiur. 185
7 Bellum iuſtum dum geritur licitum eſt parare inſidias inimicis.in c.nouit.nu.1.de ſagitt. 153
Benedictio in aliquibus locis dari conſueuit de ſolemnitate, & non de ſubſtantia.in c.conſultationi.nu.2.de ſpon. 13
2 Benedictio quem effectum habeat in perſonam Abbatis.Anto.in c.1.nu.2. de ſup.negli.præla. 40
7 Benedicens ſecundas nuptias,an ab alio quam a papa abſolui poſſit.in c.1. de ſecun.nup. 65
Benedici non debent coniuges,ſi alter eorum fuit benedictus.in c.vir autem.nu.1.de ſecun.nup. 64
Benedictus trahit ad ſe non benedictum,ſed hoc indiſtincte non ſequitur,q̃ vinum mixtum ſanguini Domini non efficitur ſanguis.ibi.nu.3.
Benedicto iterari non debet,& iteratur,ſi alter coniugum fuit alias benedictus.ibi.nume.6.
Benedictio nuptialis non eſt ſacramentum,ſed rei ſacræ ſignum.in c.1.nu.6. de ſecun.nup. 63
2 Benedictio Abbatialis non datur,niſi diebus Dominicis & feſtis.Anto.in c.cum contingat.nu.3.de æta & quali.
Benedictio Abbatis non poteſt fieri antequam ſit ſacerdos. ibi.nu.4.
6 Beneficia plura clericus habere non poteſt in duabus eccleſiis,niſi diſpenſatiue,vel de conſuetudine in beneficiis non requirentibus reſidentiam,vel in vno curato & alio non.in c.cum non ignores.nu.3.de præb. 32
7 Beneficium collatum in aliquem ob ſeruitia temporalia recepta eſt ſimoniacum.in c.cum eſſent.nu.5.de ſimo. 97
5 Beneficia ſi duo dimittant,& vnus non habet ius in beneficio,non poteſt ea alius propria authoritate redire ad beneficium ſuum,cum teneatur in nunciatio.in c.cum venerabilis.nu.23.de excæ. 13
6 Beneficium viuentis non poteſt conferri alteri per inferiorem a papa & ſe non conſueuit facere.in c.1.nu.2.de conceſ.præb.
Beneficium non eſt auferendum alicui ſine magna & manifeſta cauſa.ibi.
1 Beneficium impetratum ſurreptitiæ non tenetur ſine peccato.in c.ad audientiam.nu.11.de reſcrip. 54
6 Beneficium non habetur pro derelicto,licet quis ſe abſentauerit per decennium,niſi fuerit intitulatus in alio beneficio.in c.ex parte.il 1.nu.2.& 9.de cle.non reſi. 23
CORSE. Et ibidem Abb.in gl.1.ibi quantuncunque tempore dicit per illam glo.q̃ per abſentiam quantuncunque longam, non perdit quis ipſo facto beneficium ſuum.tamen gl.in c.non oportet.il 2.de conſtit.ſ.ad hoc dicit,q̃ſi tanto tempore quis fuit abſens,vt nesciatur an ſit mortuus, vel vivus,deſinit habere liberam adminiſtrationem ſed illa gl ſecundum Ab.in d.c.ex parte.vbi ſup.iure non probatur,nec recipitur a Deci.in c. ex tuæ.num.13.de cle.non reſi.iuo videtur ibi tex.in oppoſitum.Debet enim citari primo apud eccleſiam ſuam, ſi neſciatur,vbiſit. Et dicit tunc quædam gl.illam,& eam eſſe limitandam,prout dixit in c. contingat. de do.& conſu. Sed iudicio meo poſſet ſaluari gl.d.c.non oportet. quando beneficiatus eſſet vagabundus & tandiu abeſſet, vt dubitaretur, an viueret,an vero mortuus eſſet,quia tunc beneficium eius poterit alteri conferri,quia periculoſa eſt longa beneficii vocatio, per id,quod legitur de no.in c.quoniam frequen.§.porro,ut lit.non conteſt. & in c.ne pro defectu.de electi.& in c.2.de conceſſ.præben.cum ſimili. 6 Bene-
7 Beneficio,vel officio priuatus ob ſuum delictum, poteſt illud ex nona conſeſſione reacquirere.in c.ad aures.nu.3.de pœnis. 29
6 Beneficium & dignitates nõ poſſunt,nec diuidi, nec permutari ſine ſuperioris authoritate.in c.maioribus.nu.1.2.3.de præben.
Beneficia licet latiſſime interpretentur,tamen eſt verũ,quando conceſſio præiudicium ſolius concedentis & non alterius, item quando denegatio a diſpoſitione iuris communis.in c.cum dilecti.nu.5.de dona. 122
Beneficium vnum,an recipiat diuiſionem, & ſi ſunt duo recepti ad illud, an valeat talis receptio,in c.dilecto.nu.1.& 15.de præb. 39 & ſeq.
Beneficium conferendi poteſtatem habens poteſt licite conferre ſua cognato.ibid.nume.2.
2 Beneficium duobus eadem die datum, nec apparet de prioritate alterius, facit q̃ ſuper eo ſuperſedeatur, donec adeatur conferẽs.c.2.de of.ord. 35
6 Beneficiorum curatorum plurium collatio non debet fieri vni, quia nõ valet reſidere,ſi ſecus fiat collatio non valet. & conferens primatus facultatem conferendi pro illa vice.in c.quia nonnulli.nu.1.& n.8.de cleric. reſi. 20

6 Beneficia plura poſſunt eſſe penes vnum clericum, ſi vnum beneficium non ſufficeret per ſe,& requiritur diſpenſatio.ibi.nu.2.
Beneficium curatum habens debet ſeruire per ſe, & non per vicarium. Et quid ſi non eſt curatum.ibi.nu.3.9.& 7.
Beneficia plura curata bodie non retinentur cum conſcientia, & quid de rectoratibus.ibi.nu.4.& 5.
6 Beneficium poteſt conferri abſenti, quando ſuperior habet notas eius qualitatum.in c.ea noſcitur.nu.3 de his quæ ſi.a præla. 79
Beneficia plura habens ex diſpenſatione poteſt vni per alterum ſeruire.in c.quia nonnulli.nu.9.de cle.non reſi. 20
Beneficium vacaturum non poteſt promitti alicui,ſed bene poteſt reſeruari pro certa perſona, ex qua reſeruatione non quæritur aliquod ius perſonæ.in c.cum dilectus.nu.2.& 10.de iure pat. 230
Beneficium non poteſt reſeruari collationi papæ per legatum ſine ſpeciali mandato.ibi.nu.9.
1 Beneficia plura,an quis poſſit poſſidere in diuerſis eccleſiis.in c.cum eccleſiaſtica.nu.2.7.& 8.de exc.p. 4 & ſeq.
Beneficiatus pluribus beneficiis,vtrum poſſit opponere & quo nomine contra aliquem quærentem plura beneficia.ibid.nu.5.
Beneficia plura habere,an ſit peccatum.ibi.nu.12. 5
Beneficium,vel eccleſia,quibus modis habentur pro delictis.in c.qualiter. nu.5.de cle.non reſi. 22
1 Beneficium adiudicatur illi,qui probat conferentem fuiſſe in poteſtate conferendi tempore collationis & ſuccumbentis poteſt agere de proprietate contra illum qui ipſo collatore in c.cum olim.nu.1.de cauſa poſ.& pp 189
3 Beneficium vacat,o non ſit ex omni peccato mortali.in c.1.nu.11.de ſtud. 4
6 Beneficia debent pure renunciari.in c.inter cætera nu.4.de præb. 33
Beneficia vacatura nullus citra papam poteſt conferre.ibi.nu.6.
Beneficium vacatorium alicui collatum a papa, ideo ſibi debetur, vt ſi poſſeſſus conferatur alteri, ſit nulla collatio. ibi.nu.7.
3 Beneficium non vacans non poteſt conferri certæ perſonæ,ſed alicui collegio ſic.in c.cum venſſent.nu.10.de reſtit.ſpol. 202
Beneficium,vel eccleſia,ſi eſt conceſſum,vel conceſſa alicui in titulũ ſi. cui eſt facta conceſſio ingredi poſſeſſionẽ,& adminiſtrare propria authoritate.ibid.num.15.
1 Beneficium ſi fuit datum ſecundo impetratori antequam primus impetrator primos literas ſuas quid erit agendũ.in c.Abbatẽ.nu.3.de reſc. 191
7 Beneficium illius,qui deponitur in curia,an dicatur vacare in curia.in ca. ad petitionem.nu.4.de accuſa. 85
1 Beneficium impetratum ab illo,q̃ licet non ſit clericus, tamẽ vadit in habitu clericali,non ꝓpter ipſum obtineri.in c.cũ adeo.nu.1.de reſcr. 62
6 Beneficium primum tunc vacat per adeptionẽ ſecundi, quando ad ſecundi beneficiatus eſt pene translatus.in c.nu.5.& nu.7.de cle.coniug. 15
Beneficium poteſt retinere ex diuerſis titulis,& vnum titulum acceptando alterum renunciat,confirmatio vero ex pluribus titulis non poteſt fieri.in c.poſt electionem nu.4.de conc.ſpræb. 70
CORSE. Et vide bonam cautelam per eum.& do.Card.dicit ibi q̃ qui eſt in poſſeſſione bonificii poteſt ſe defendere ex duab.collationibus, & dicit ſe alibi non teneſſe. In contrarium facit tex.in c.cum olim.de reiud. vbi ille,qui obtinet beneficium a papa & poſtea ab ordinario, videtur facere inclinationem papæ do.meus Barb.ibi dicit, q̃ tex.d.c.poſt electionem limitatur,& reſtringitur non bene locũ,quando prima collatio fuit obtenta a papa,& dicit hoc menti tenendu, quia nullus in c.poſt electio tenetur renunciare,quia collatio facta per inferiorem ad confirmationẽ collationis nullę factæ per papam non valet. & ſic dictum c.cum olim, intelligitur,quando collatio facta per papam non valebat, quia collatio inferioris facta in conſequentia confirmationis nullius,non valet,quia ſi non tenet principale nec acceſſorium, vnde do nouum intellectum q̃ d.c. poſt electionem procedit,quãdo quis conſequitur varios titulos habiles, ſeu procedentes ex capitibus habilibus & de per ſe,ſecus ſi ex capitulis inhabilibus. Et ſecunda collatio facta per inferiorem veniat acceſſorie ad conceſſionẽ papæ,quæ erat nullius momenti, quia tunc dicitur venire potius ad eluſionem quam ad confirmationem.m.& ita recte intuenti vide tur ſentire ille tex & videtur ſentire hoc do.An.& do.Io.de Imo.ibi.
7 Beneficium,ſi efficiatur cenſuale per colluſionẽ fraudulenter factam clerico primatur ipſo beneficio.in c.audiuimus.nu.1.de collu.dete. 182
1 Beneficium poteſt vacare tanto tempore,quod eius collatio pertinet ad papam.in c.cum acceſſiſſent.nu.1.de conſti. 26
3 Beneficiatus ſi permittat ſe ſuper alio beneficio intitulari, priuatur primo beneficio,aliquando ipſo iure aliquando per ſententiam. in c.ex parte.nu.8.de cleri.non reſi. 22
2 Beneficia quę requirant reſidentiam.in c.extirpandę.§.qui vero.nu.8.de præben. 46
3 Beneficium quod poteſt vacare per renunciationem, poteſt conferri certę perſonę,& ratio eſt,quia ceſſat notum captandæ mortis. in c.ex parte. 1.nu.2.de off.del.g. 93
7 Beneficium ſimoniace acquiſitum in manibus cuius debet conſignari, vel cedi.in c.de regularibus.de ſimo.nu.2. 101
3 Beneficium,ſi fuit renunciatum in manibus epiſcopi,an poſſit epiſcopus abſque alia ſententia illud alteri conferre,& renunciantem poſſeſſione priuare.in c.accepta.nu.5.& 7.de reſti.ſpol. 194
Beneficium curatum, ſi fuit datum alicui petenti alia beneficia, perdit illa ipſo iure,non autem eorum poſſeſſionem ſine cauſę cognitione.ibi.nu.6.

6 Beneficium in commendam habentes,non dicuntur habere beneficium ſuum. in c.cum olim.nu.3.de rer.permu. 105
Beneficium curatum non datur exiſtenti in ſacris, ſi eſt ante tempus promotus.in c.pro illorum.nu.3.de præb. 37
Beneficio ceſſionis bonorum,non poteſt renunciari, etiam per iuramẽtum. in c.lator nu.2.de pig. 108
2 Beneficium licet ſit indiuiduum quo ad titulum,tamen eius fructus poſſunt inter duos diuidi. Ant in c.propoſuit.nu.2.& 6.de ſ.l.præsbyt. 64
3 Beneficium habitum per ſimoniam,non retinetur cum conſcientia,etiam ſi peregerit pœnitentiam.in c.cum ſuper.nu.8.de confeſ. 263
2 Beneficium vni ex conſanguineis collatum poteſt ei mortuo alteri conſanguineo conferri. Ant.in c.ex tranſmiſſa.nu.7.de fil.presby. 64
6 Beneficia duo curata,ſi ſimul & ſemel ini conferuntur, datur ſibi electio, quod velit acceptare.in c.de multa.nu.11.de præb. 43
Beneficium retentio poteſt fieri propter expenſas, quas ibi feci, vel quas feci circa clericum defunctum.ibi.nu.14.
Beneficium curatum,quod ſit,vel eccleſia curata.ibi.nu.24. 44
2 Beneficium,quod fuerit ſponte,vel coacte renunciatum, an admittatur huiuſmodi probatio.ſimul.in c.ſuper hoc.nu.5.de renun. 27
1 Beneficia promoti & tranſlati in epiſcopum vacant ipſo iure.in c.cũ in cũctis.§.cum vero.nu.3.de cle. 130
Beneficia promoti in curia,an vacent in curia,vel extra.ibi.nu.4.
Benef.cia priora,an vacent,ſi electus de facto adminiſtrat antequam ſit cõfirmatus.ibi.nu.10.
2 Benef.cium primum an vacet ſtatim,quod quis adeptus eſt ſecundum. in c. admonet.nu.11.de renun. 13
6 Benef.cium licet ſit vacans tantum de facto,puta quia alius de facto poſſideat,non poteſt conferri,antequam remoueatur talis poſſeſſor a poſſeſſione.in c.cum noſtris.nu.8.& 19.de conc.ſpræb. 68.& ſeq.
7 Beneficium an ſit meum,aliud eſt,& aliud an ſit mihi debitum. huius dicti vide exempla,in cle.auditor.nu.4.de reſc. 286
Benef.cium certe ſummæ ad certam monetam ſi conferri mandatur,& illa moneta non currit in illis partibus,quomodo ſatisf.et mandato.in clem ſi beneficiorum,nu.13.de deci. 304
Beneficium cum cura ſi conferri mãdatur,poteſt prouideri de beneficio cui collata fuit cura,in cle.litteras,nu.4.de reſcriptis. 286
Beneficium curatum non vacat per adeptionem ſecundi ſimplicis,cui eccleſia curata annexa eſt,in cle.ſi plures.nu.3.de præb. 299
Beneficium debet ſequeſtrari apud illũ qui eſt in ordine, quem benef.cium ipſum requirit,in cle.ad compeſcendas.nu.11.de ſ.q poſſ.& fruct. 295
Benef.cium in curia per procuratorum renũciatum, vacat in curia,& quæ ve,in cle.ſi duobus.nu.6.ut li.pen.nil inno. 295
Benef.cium largo modo ſumptum comprehendit dignitatem.in cle. auditor. nu.2.de reſcr. 286
Beneficium non poteſt pronunciari niſi cum alio benef.cio.in cle.ne conceſſione.nu.3.de rer.permu. 301
Beneficium prius extinctum & nunc renouatum an comprehendatur in diſpone loquẽte de benef.cio nouiter creato.in cle.literas,n.1.de reſc. 286
Beneficium,ſeu eccariam perpetuam obtinens cum cura,poteſt inf.annum compelli,ut ſiat ſacerdos,non obſtante pœna ipſo iure appoſita per lapſũ anni.in cle.quę de eccleſiis.nu.4.de offi.vica. 290
Benef.cium ſi eſt unum tantum in ea eccleſia,in qua prouideri alicui de beneficio mandatur,de illo prouideri nõ ꝓt,& quare,in cle.1.de ꝓb. 298
Beneficium ſimplex requirens continuam reſidentiam ſi quis reciperet, an faceret expirare gratiam beneficii curati,et ſi recepto renunciaret, vel prius protellaretur.in cle.gratię.nu.2.de reſcriptis. 286
Ben.ficium ſpirituale quomodo cognoſcatur.in cle.& ſi ab apoſtolicę,nu.3. de offi.or. 291
Benef.cii collatio motu proprio facta non inducit diſpenſationẽ,ſi alias de iure retinere non poterat,in cle.ſi romanus,nu.2.de præb. 299
Benef.cii collatio ad eccle.iam inferiorem pertinens,per eius negligentiam non ad diœceſanum loci.ſed ad prælatum capituli deuolutur.in cle.quia regulares.nu.1 de ſupp.negli.prælato. 288
Benef.cii curati appellatione venit vicaria perpetua eccleſię curata.in cle. quæ in eccleſiis.nu.2.de offi.vica. 290
Benef.cii licet ex conſuetudine non collatio,ſed commiſſio ſ.cret,talis tamẽ commiſſio ultra tempus lateran.concilii prætermiſſa deuoluitur ad ſuperiorem.in cle.quia regulares.nu.4.de ſup.negl.prela. 288
6 Beneficium vacans,ſiue de iure,ſiue de facto,an & quo caſu poſſit conferri,& a quo in c.cum noſtris.nu 8.de conceſ.præb. 68
Beneficium collatum alteri antequã ille acceptet,non ꝓt alteri cõferri. ibi.
Beneficium vacans de iure,ſi de facto retinetur, an poſſit alteri conferri nõ vocato poſſeſſore,nel quomodo, & non facta mentione de tali retentione facti.ibid.nu.19. 69
Beneficium vni debitum,licet alteri eſt collatum,poterit primo conferri.nõ facta mẽtione de ſecũda collatione,qa videtur facta in ſi audẽ.ibi.n.20
6 Beneficia ad ſedem apoſtolicam deuoluta poteſt conferre Cardinalis legatus in loco,vbi vacant,beneficia vero quæ vacant in curia, ſolus papa conferr.in c.venerabilis nu.2.de præb. 57
beneficia quando dicantur vacare in curia.vemis ſiue.ibi.
7 beneficium indultum ratione minoris ætatis non exttinguitur, licet minor peruenerit ad maiorem ætatem.in cap.fin.numero.2.& 3.de ſenten.excommunicat. 272
1 Bene-

Universidad de Deusto
Biblioteca

1 Beneficia plura curata,non est licitum habere.in c.dudum .il 2.nu.1.5.7.9.12.14.23.26.34.35.36.de ele. 189.& seq.
6 Beneficia vacantia possunt conferri, licet ille cui erant promissa antequam vacarent,appellauerit.in c.relatum.nu.1.de concess prab. 66
Beneficii vacaturi promissio, non conualidatur data eius vacatione, quia promissio ab initio fuit nulla.ibi.nu.2.
2 Beneficium censetur habitum pro derelicto per desertionem longo tempore factam.Ant.in c.1.nu.1.de off.vica. 85
Beneficia plura non potest quis habere propter impossibilitatem vtrobique seruiendi..Ant.in c.2.nu.1.eo.tit. eod.
1 Beneficia plura quis non potest tenere,etiam ex dispensatione papæ sine rationabili causa.in c.cum adeo.nu.6.de rescrip. 62
7 Beneficia pinguiora sunt danda potius literatis,quam ignaris.in c.1.nu.3.de magist. 118
6 Beneficium conferens non potest ipsum reuocare,si collatio fuit facta inhabili,sed superior reuocabit,intellige nisi conferens beneficium fuerit papa.in c.diuersis.nu.2.de cle.coniu. 17
1 Beneficia debent pure conferri,& an habeant locum in papa.in c.significasti.nu.6.& 7.de elec. 126
7 Beneficium,q̃ quis habet alio committente simoniam, eo ignorante non potest cum conscientia teneri,in c.ex insinuatione.nu.2.de simo. 102
2 Beneficium metu renunciatum recuperatur vbique nouacollatione.in ca.2. quod met.cau. 179
2 Beneficium potest quis procurare sibi conferri per plures collationes,seu institutiones,nec vna tollitur per aliam.in c.2.nu.2.de arb. 200
6 Beneficia duo curata,non possunt esse penes vnum, etiam q̃ vnum non sit sufficiens.in c.exposuisti.nu.3.& 9.de prab. 55.& seq.
3 Beneficia vel priuilegium,quis potest pro alio impetrare,etiam sine speciali mandato,literas vero ad lites non regulariter.in c.si.nu.3.vt li pe. 256
2 Beneficium ambitiosum,quot modis dicatur,in c.sin.nume.23.de transla. episcopi. 8
6 Beneficia simplicia,si habentur in titulum requirunt residentiam, alias secus.& in casu,in quo non requiritur residentia,clericus non debet vagari.in c fi.nu.3.de cleri.non resi. 27
Beneficia,quibus modis habeantur pro derelictis adeo, quod sine alia monitione possint conferri.ibi.nu.4.
Beneficium unum curatum habens, vel simplex,quo casu per adeptionem alterius cadat a primo ipso iure.ibid.
3 Beneficium deferens per spacium longi temporis,videtur ipsum habere pro derelicto,& sibi preiudicat.in c.contingit.nu.14.de do.& contu. 245
1 Beneficium collatum absenti, nullum ius quærit ipsi absenti, licet collator non possit amplius uariare.in c.publicato.nu.3.de ele. 197
2 beneficium primum,an vacet ipso iure per adeptionem secundi ante.in ca. eam te.nu.8.de æta.& quali. 52
6 beneficium in quibus casibus non requirit residentiam,in c.extirpandæ. in repe.§.qui vero.nu.13.de præb. 47
1 beneficium collatum alicui absenti , an possit ei tolli ante acceptationem.in c.postulationem nu.6.de postu.præla. 120
1 beneficium quo respectu dicatur curatum.in c.dudum il 2.n.8.de ele. 190
2 beneficia consanguineorum, an sit licitum aliis consanguineis habere.in ca. ad extirpandas.nu.8.9.10.de fil.presby. 66
7 beneficium collatum indigno non potest alteri conferri,donec fuerit super indignitate illius iudicatum,& quando.in c.inter dilectos. nume.5.8.9. de except.præl. 199
beneficium,si litigatur inter duos ,& vnus propter suum delictum fuerit illo priuatus,an per hoc alter litigans possit illud beneficium absq; alia licentia tenere.in c.fi.nu.5.de cri.sal. 180
2 beneficia plura,an sit licitum reti nere. Ant.in c.quæris.num.7.de æt.& qualita. 53
6 beneficium,cum administratione,qui dicantur habere , & qui sine.in c.requisisti.nu.14.de test. 142
CORSE. Adde Do.de S.Ge.in c.præsenti.in 6.col.in uers.ad secundum, qui dicatur & c.1.de offi.ord.lib.6.vbi alle.gl. in ver.in ipsos.in ca.tuæ. de cle.non resi. volentem, q̃ omnes prælati dicuntur habere administrationem,& Imo.idem videtur sentire de quocunque habẽte curã animarum,& administrationem sacramentorum,tales enim dicuntur administrationem habere scilicet potestatem iniungendi pœnitentias. Ita no.Innoc.dicit de canonico habente suam prebendam distinctam,vt talis dicatur habere administrationem,vt ipse no.in c.ex literis. de prob.in glo.1. & 2.ad idem no.in c.transmissam.de ele.in glo.magna. & pro suo dicto videtur tex.12.q.1.c.fi.iuncto.c.præcedenti. qui tex.loquitur in canonicis secundum intellectum Gra.ibi positum,sed tex.in d.c.requisisti.§.fin. probat q̃ etiam alii non habentes aliquam dignitatem dicuntur habere administrationem, concluso est, q̃ quicunque hẽt beneficium quantuncunque simplex in titulum, cui sit assignata certa dos , talis dicitur habere beneficium cum administratione , cum tunc dicatur habere administrationem illius dotis.
6 beneficium in quo quis erat minus canonice intrusus,si impetretur a papa non facta mentione de tali intrusione,talis impetratio est surreptitia.in c.cum iamdudum.nu.3.de præb. 34
Intrusus dicitur ille,qui sine legitimo titulo,licet sit electus administrat,uel titulo legitimo fuit priuatus,& tamen ministrat. eod.
beneficium,si est collatum alicui,potest eius possessio peti non obstãte eius abiuratione,vel renunciatione.in c.post electionẽ.nu.1.de concess.præb.69
beneficium,uel dignitas non vacans,non potest alteri conferri.ibi.
beneficium potest retineri ex diuersis titulis,& vnum titulum acceptando, alteri non renunciat,confirmatio vero ex pluribus titulis,non potest fieri.ibi.num.4. 70
beneficia plura clericus tenere non potest, quando unum de per se est sufficiens,etiam cum dispensatione quo ad Deum , nisi hoc veritati euitandam tem vilitatem beneficiorum, quia clericus sit homo multum indistinctus.in c.conquerente.nu.2.de cle.non resi. 21
beneficium non potest constitui de fructibus unius ecclesiæ,nisi hoc fiat ex authoritate superioris,& ex iusta causa,et tunc debet remanere primo rectori tantum,ex quo possit honeste viuere,& consecutus tale beneficium non potest illo priuari,licet postea ex reditibus primus rector non possit sustentari,& remoto illo, qui consecutus est totum beneficii reintegretur.ibi.nu.5.& 6. 22
beneficium potest conferri etiam impuberi. qui tamen nõ vocatur ad actus capitulares,tanquam carens discretione.in c.ex parte,nu.17.de restitu. spoliato. 213
beneficium curatum obtinens,tenetur facere se promoueri ad sacerdotium intra annum,nisi se absentet causa studii.& cum dispensatione episcopi, dummodo relinquat ibi vicarium,in simplicibus vero beneficiis, non requiritur.in c.tuæ fraternitatis.nu.6. de cle.non resi. 24
6 beneficium,an & quomodo conferatur in inuitum. in c.clericis. nu.3.de vi. & bone.cleri. 5
beneficium potest conferri absenti,& ille absens potest per alium inuitum, an autem conferentes possint retrotrahere,etiam si interuenerit persona dia,in c.accedens. nu.12.& 13.de prab. 39
beneficiatus,an possit se inuestire de beneficio suo per laicum.ibi.nu.6.
7 beneficia ex simplicia de iure scripto requirunt residentia personarum,secus tirpand.in rep.§.qui uero.nu.46.& nu.50.de præb. 51
6 beneficium potius est conferendum clericis loci, vbi est quam extraneis,data inter eos pari idoneitate.in c.ad decorem.nu.4.de institu. 63
beneficia plura & plures dignitates quib. casibus possint esse apud vnum c.extirpandæ.in repe.§.qui vero.nu.27.de præb. 50
beneficium vacans per receptionem secundi potest impetrari,etiam tanto q̃ alius de facto possidet ipsum, quia talis possessio est cuitenter inuita in c.literas.nu.1.& nu.5.de concess.præb. 71
beneficia vacatura nullo modo possunt conferri ab inferiore a papa propter tum ceptandæ mortis.in c.relatum.nu.6.de præb. 29
beneficium vacaturum nullo modo potest hodie conferri saltem de iure nonico.in c.accedens.nu.1.& 3.de concess.præb. 73
beneficia plura simplicia,etiam residentiã de iure speciali, non requirunt non possunt de iure esse penes vnum.in c.extirpandæ.in rep.§.qui vero. nu.46.& nu.36.uer aut quæritur.& nu.34.de præb. 51.& 53
beneficia duo curata non possunt esse penes vnum , & stante de hoc consuetudine, & etiam quod unum per se non sit sufficiens.ibi.nu.36. 51
beneficium curatum uel gratia de eo obtinenda , an vacet per adeptionem secundi simplicis requirentis tantum residentiam , & si vacat, an vacet ex tacita renunciatione,uel quomodo.ibid.nume.47.& 49.& 52.& an ipso facto.nu.52.
beneficium simplex vacat per adeptionem alterius simplicis ipso facto.ibi.
1 beneficia plura tenens etiam simplicia,an peccet moraliter.an c.dudum.in 2 nu.36.de elect. 190
6 beneficia non vacantia,non debent concedi,uel conferri, & quando.in c. nulla ecclesiastica.nu.1.3.& 9.de concess.præb. 65
beneficia vacantia debent conferri intra sex menses,quibus elapsis devolvitur de Episcopo ad capitulum,& demũ ad proximũ superiorẽ.ibi.nu.
beneficium vacans licet alicui promittatur,poterit alteri conferri.ibi.nu.
7 beneficia,quorum possessionem tempore cõcertationis habebat episcopus, vacant in curia in qua fuit consecratus , in cle.si duobus.num.3.de elec. penden. 204
beneficia solita conferri clericis secularibus, non possunt conferri regularibus,nisi sint curata,in cle.quia regulares,nu.10.de suppl.neg.prælatum. 288
beneficiorum conferendorum potestas non venit ex mero officio legationis secus in legato Cardin.in cle.& si ab apostolice,nu.5.de off. ord. 291
beneficiorum dignitatum,& sacramentorum annexio quotuplex sit.quæ re & ordine fieri possit,& quæ amittantur nisi fiat,in cle.vt lite pend. 289
12.vsque in fi.de æta & qual.
beneficialis causa non dicitur , cum agitur ad remotionem a beneficio propter crimen,secus si propter fœdus matrimonii spiritualis.in cle. dilectam,num.6.de iud. 293
beneficialis quæstio est , cum agitur de ecclesia,vt de proprietate , in cle. dispendiosam,nu.5.de iud. 293
6 beneficiatus debet contribuere in reparationem ecclesiæ prorata beneficii deductis reditibus necessariis ad eius victum.in c.1.nu.1.& 2.de cens. edific. 255
2 beneficiatus,cui fuit mandatum prouideri de alio beneficio in competentia an debeat primum renunciare,an autem primo statu eniam conferendo veniens.nu.14.de renun. 79
1 beneficiatus,si non recipit ordines, quos beneficia requirunt.primator beneficiis.in c.1.nu.1.3.5.6.de æta.& quali. 54
1 beneficiatus non dicitur ille,qui habet canonicatũ sine præbenda.in c.in nu.1.de rescrip. 54

1 Beneficiatus non habẽs duas ecclesias incompatibiles,tenetur alteram dimittere,& quãdo..Ant.in c.eã te.nu.1.3.4.9.10.de ætate & qual. 52
1 Beneficiatus nũ faciẽs se promoueri ad ordines , an sit ipso iure priuatus beneficio,in c.cum in cunctis.§.interiora.nu.2.9.& 10.de ele. 131
1 Beneficiatus dẽt defendere collationẽ sui beneficii fuisse lẽme facta quando agitur contra eum,in c.conquerente.nu.13.de restit.spol. 201
1 Beneficiatus licet toleratur in beneficio de recenti, non per hoc est inductus ex sensu superioris, quando,scilicet habet præsumptionem iuris contra se.in c.licet Hely.nu.24.de sim. 107
1 Beneficiatus non faciẽs se promoueri ad sacros ordines,an & quando sit priuatus beneficiis..Ant.in c.quæris,nu.3.6.de æta.& quali. 53
1 Beneficiati sum̃ habiles ad alia b̃ficia obtinẽda,q̃a non p̃nt vtrobiq; reside ret si nũ p̃se nõ sit sufficiens.in c.super ordinata,nu.1.2.de p̃b̃. 56
Beneplacitum finitur morte.in c.fi.nu.6.de precariis. 91
Benignus quare nõ p̃t p̃moueri ad sacros ordines..Ant.i rub.n.1.de big. 74
Benignus ordinatus nõ recipit ordinũ executionẽ.i c.2.n.1.& n.5.ti.eo.
Benignus est irregularis de iure diuino.ibid.nu.3.
Benignus an possit dispensati per papam,ibid.nu.6.
Benignus,quibus modis quis dicatur,& quare ita dicatur.ibid.nu 8
Benignitas,an inducatur ex secundo matrimonio de facto contracto & inualidato..Ant in c.nuper nu.4.eo.tit. 75
Benignus nõ est,qui cõtraxit cũ virgine vidua.i c.debitũ,n.1.& 3.e.ti.75
Benignus an dicatur ille,qui dixit vxorem prius a se corruptam.ibid.nu.2
Benignus ex dispensatione papæ causa facta potest promoueri ad sacros ordines in c proposuisti.nu.6.de concess.præ. 66
Benignus dicitur non tantum vir,sed vxor,quæ ad secundas nuptias transit in c.vir autem,nu.2.de secun.nup. 64
Benignus non dicitur ille,qui non cognouit vxorem & aliam accepit,in c. verum.nu.5.de conuer.coniug. 192
Benignus nõ habẽs plures cõcubinas.Ant.in c.qa circa,nu.1.de biga. 76
Benignus oritur ex matrimonio nullo,in c.cum in Apost.nu.5.de sponsa. 9
Benignus ideo ille,qui habuit duas vxores, & ille qui habuit vnã nõ virgi nã,quare nõ p̃t ad clericatũ promoueri i c fine,il 1.nu.5.de cle.cõiu. 16
Benignitas quando venit,duos dies computantur in vno.in c.quæsuit. nu.2 & de verb sig. 275
Bissextilis annus qui,& qua ratione fuerit denominatus,in cle.si dominum. nu.14.de reliq.& ven.san. 309
Blasphemans qua pœna puniatur,in c.statuimus,nu.3.5.11.de male. 187
Blasphemans calore iracundiæ,an puniatur ita acriter sicut alii.ibi.nu.6.
Blasphemia est crimen, quod potest cognosci in vtroque foro.ibid.nu.9.
Blasphemia an & quando possit & debeat ab episcopo loci absolui,in c.fin. nume.1.de maledi. 187
CORSE.Adde,& blasphemare Deũ dicitur ille qui iurat per mẽbra Dei, & p̃t punitiui pœnas.c.fi.de maled.&m Io.de Ana.ibi,& si statutũ certa pœna puniat blasphemantem Deũ, eadẽ pœna puniatur iurans per membra Dei.Et an indistincte sit blasphemus iurans per membra Dei,& an blasphemasit verbũ iniuriosum,& quia possit accusare blasphematẽ, et quis teneatur accusare eundẽ,vide Io.de Ana.de oĩbus istis,in d. c.fi.de maledi in 12.col.& in 14.& 15.col.vbi plene de materia. Et quid si quis crederet imaginẽ Dei,Beatæ Virginis & alicuius Sancti.vel destrueret,vel proiceret in terrã,seu aliquem locũ, vbi talis imago esset picta in Gazetũ Deus,siue diuini nominis? dic q̃ cõtra talẽ cuiuscunq; condõnis, vel præminẽtiæ,vel gradus existeret,dẽt eẽ vltimo dura.& fuerat pœna. Ita dicit.Ang.in sua q̃ que incipit in refulgentis delitiarum palatio.in 9.col.all.no.in c.si canon ci,de of.or.li.6.& ibi gl.refert Io. de Ana in c.fi.in 17.col.& ibi dixit per tex.in Clemini licere signũ vbi habetur q̃ signis Sanctæ Crucis non dẽt sculpi,vel pingi in loco, vt possit pedibus conculcari,& contra faciẽs grauiter punitur,quia pœna mortis,vt dicit ibi gl.& per illum tex.clamat ibi Sali.q̃ istos religiosos mẽdicantes qui permittunt sup lapidibus sepulturũ sculpi signum Crucis. Bonifides non sufficit ad vsucapiendum,quando lex prohibet vsucapionem in c.cum ex officii,nu.4.de præscr. 43
Bona fides requiritur de iure canonico omni tempore in præscr.ibid.nu.4.
Bonifides requiritur ad vsucapionem,in c.cum in c.cum ex officii,nu.4.de præscr. 52
Bonifidei possessor rectissime quisque dicitur,quãdiu possidere se ignorat alterum,ibid.nu.4.
Bonifides an requiratur i p̃scriptione iurili,i c.si diligẽti,nu.12.de p̃scr. 46
Bona fides esse in fide dicitur ille,qui habet notitiam rei alienæ.ibid.nu.13.
Bona fides præsumitur in quatuor casibus,& ignorantia præsumitur , nisi probetur contrarium,ibid.nu.14.
Bonifides an & quo casu præsumatur tam in præscriptione rerum corporalium,quam iurium,ibid.nu.15.& 18.
Bonifides præsumitur post 30.annos, retro semper fuisse penes illum , qui non fuit molestatus per dictum tempus,ibid.nu.17.
Bonifides in præscriptione libertatem indistincte præsumitur , licet possit probari contrarium.ibid.nu.21.
Bonifidei possessor etiam in beneficialibus facit fructus suos,alias secus,in clerus.nu.29.de restit.spol. 199
Bonifides in dubio præsumitur,in c.sanctorum.nu.3.de præsc. 27
Bonifides non præsumitur,quando quis facit actum contra ius , in c.perue nit.nu.9 de empt.& vendit. 97
Bonifides non præsumitur,nisi probetur,puta ex aliquo iusto titu.in capitu. cum ecclesia,nu.31.& 33.de cau.poss.& propr. 189
6 bonæfidei possessor,cuius resistit,non facit fructus suos, secus si ius assistit. etiam in beneficialibus,in c.dilecto,nu.12.de præb. 140
4 bona,quæ subiacent restitutioni,non possunt per se dari monasterio,in c.in præsentia,nu.31.de prob. 19
bona ingredientis religionem minorum, veniunt ad succedentes ab intestato.ibid.num.62. 22
bona p̃fessorũ in genere generalissimo,sũt sub dispõne Epi,ibid.nu 64.eo. Bona professorum in genere subalterno , sunt totius ordinis, ibid.num.65.
bona professorum in specie applicantur illi monasterio , quod quisq; est ingressus,nisi aliud alteri subiaceat,num.66.
bona moriẽtis itra annũ approbationis,an acq̃rãtur monasterio.ibi.nu. 68
bona collata ea lege,ne alienari possint, transeunt in monasterium , ibidem nume.73. 23
bona delegata post ingressum,melius capit monasterium,quam monachus. ibidem,num.76. eod.
bona collata monasterio reuocato ingressu, an reuocentur a monasterio , ibidem,nume 79. 21
bona omnia potest quis ecclesiæ seculari dedicare , & potest condere testamentum,ibid num.80.
7 bona aliculus,si fuerint conssecata simpliciter , non censentur consecrata bona acquirenda,in c.ad liberandam,nu.4.de iudæ. 125
3 bona ecclesiæ sunt deputata ad vsum prælati capituli ad reparationem fabricæ,& ad alimoniam pauperum,in c.1.nu.16.de do.& contu. 226
3 bona clericorum gaudent priuilegiis,quibus & ecclesia, in c.cum sit generale,nu.4.de fo.compe. 73
1 bona quo dicantur cõia inter prælatum , & capitulum , & quo diuisa,& quis potest facere istam diuisionem.in c.edoceri,nu.3.de rescrip. 68
bona patrimonialia clericorum,non gaudent illis priuilegiis , quibus gaudent bona ecclesiastica.Fallit tamen in casibus à iure expressis, in c.Ecclesia S.Mariæ.nu.2.& 21.de const. 31.& 33
2 bona patrimonialia clericorum gaudent priuilegio verum ecclesiarum , in c.constitutus,nu.2.de resti.in integ. 194
6 bona ecclesiæ data in emphyteusim , vel in feudum , præsumuntur ab initio ad hoc destinata.Et ideo nil noui facit prælatus , qui iterum illa bona reuersa ad ecclesiam concedit in feudum,vel emphythusim,in cap.vt super.nu.11.de reb.eccl.non alie. 89
bona prælatorum,tutorum,conductorum vectigalium, sunt tacitè hypothecata pro mala ipsorum administratione, scilicet eccl sie minoribus , & fisco,in c.ex literis,nu.11.de pigno. 110
bona clericorum,an gaudeant priuilegiis ecclesiarum,ibid.nu. 12.
7 bona hæreticorum confiscantur, & appl.cantur fisco domini ciuitatis , vbi morantur,in c.vergentis,nu.3.de hære. 110
bona hæreticorum publicantur post eorum mortem,nisi tunc apparet ipsos in vita fuisse hæreticos,ibid.nu.3.
6 bona patrimonialia clericorum decedentium ab intestato sine consanguineis,veniunt ad ecclesiam, cui clericus seruiebat tempore mortis .sed si non habet ecclesiam , veniunt ad Episcopum , qui disponet secundum Deum,in c.1.nu.1.2.3.& 4.de succes.ab intestã. 151
3 bona ecclesiarum dicuntur patrimonium Christi,in c.cum super,nu.20.de cau.poss.& propr. 183
6 bona quæsita per clericos censentur in dubio quæsita intuitu beneficiorum, quæ post eius mortẽ veniunt distribuenda inter ecclesias , secundũ quod ecclesiæ respõdebat de fructib.in c.relatũ.il 2.nu.10.& 11.de test. 140
bona relicta ecclesiæ cathedrali diuiduntur in quatuor partes , vna debetur Episcopo,alia canonicis & aliis,alia pauperibus,alia fabricæ , in cap. requisisti,nu.28.de testa. 143
bona ecclesiæ in contractu inito nomine ecclesiæ possunt generaliter obligari pro eius obseruatione,in c.2.nu.3.de precariis. 91
bona ecclesiastica dicuntur esse de patrimonio Dei,in c.cum secundum , nume.4.de præben. 32
bona,quæ seruando seruari non possunt, possunt per solum prælatum alienari,in c.nulli,nu.8.de reb.eccl.alie. 87
bona mobilia,quæ seruari possunt æquiparantur immobilibus , quo ad solennitatem alienationis,ibid.
2 bona concessa alicui ecclesiæ ab ingresso, possunt repeti ipso recedente ab ecclesia,in c.ex transmissa,nu.4.& 7.de renun. 12
5 bonorum publicatio simpliciter facta,intelligitur tamen de præsentibus, in c.cum aliquibus,nu.4.de re iud. 63
4 bona collata monasterio,an reuocentur viciato ingressu in c.causam , nume.4.de probat. 38
6 bona clerici delinquentis,an applicentur fisco ecclesiæ Romanæ,an fisco prælati sui,in c.quia diuersitatem,nu.14.de concess præben. 68
bona clericorum decedentium ab intestato sine ecclesia,vel consanguineis , veniunt ad prælatum eorum,ibid.
6 bona mobilia,quæ seruari possunt,æquiparantur bonis immobilibus,quo ad solennitatem alienationis,in c.tua nuper,nu.7.de his,quæ fi.a prel. 81
bona quæ dicantur esse de mensa Episcopi,vel capituli:in c.vt super , nem. 9.12.13.de reb.eccl.alie. 89
bona ecclesiarũ principaliter sunt destinata ad honestũ vsũ clericorũ,& bona ecclesiarũ principaliter facta,intelligitur tamen de præsentibus, in c.cum aliquibus,nu.4.de re iud. 63
4 bona collata monasterio,an reuocentur viciato ingressu in c.causam , nume.4.de probat. 38
6 bona clerici delinquentis,an applicentur fisco ecclesiæ Romanæ,an fisco prælati sui,in c.quia diuersitatem,nu.14.de concess præben. 68
bona clericorum decedentium ab intestato sine ecclesia,vel consanguineis , veniunt ad prælatum eorum,ibid.
6 bona mobilia,quæ seruari possunt,æquiparantur bonis immobilibus,quo ad solennitatem alienationis,in c.tua nuper,nu.7.de his,quæ fi.a prel. 81
bona quæ dicantur esse de mensa Episcopi,vel capituli:in c.vt super , nem. 9.12.13.de reb.eccl.alie. 89
bona ecclesiarũ principaliter sunt destinata ad honestũ vsũ clericorũ,& bona ecclesiarũ principaliter
2 bona omnia,vel eorum maior pars æquiparantur in casu odioso , in c.2.nume.1.quod met.cau. 179

Universidad de Deusto
Biblioteca

1 Bona patrimonialia clericorũ, an sint priuilegiata. in c. 1. nu. 3. de cõsue. 96
6 Bona patrimonialia clericorum sunt obligata pro mala administratione su per bonis ecclesiæ, in c. Episcopus, nu. 3. de præben. 27
1 Bonus licet quilibet præsumatur in singulari, tamẽ in populo collecto secus, ut respectu singularium personarum. Nam aliqua præsumuntur corru ptæ, & ꝙ aliquis sit bonus, ad quem spectat probare, ĩ c. Ofius episcopus. nu. 3. & in seq. c. nu. 7. de electi. 123
2 Bonus, an quis ꝓsumatur in dubio. Ant. in c. nuic. nu. 7. de scru. in or. fa. 49
7 Bonus quilibet præsumitur, in c. 1. nu. 3. de purg. cano. 224
2 Bonus, an quis præsumitur, in c. cum in iure. nu. 2. de off. deleg. 115
4 Bonus vir est iudex, in c quintauallis, nu. 38. de iureiuran. 170
7 Bonum pacis est quandoque causa inducẽdi ad matrimonium contrahendum, nec peccant contrahentes. in c. vbi non. nu. 4. de despon. impu. 15
6 Bonum est cuitandum, si ex illo potest descendere malum, non tamen ex om ni bono pot venire malum. in c. cum ab omni. nu. 2. de vi. & hone. cleri. 6
6 Bonũ nõ volutariũ nõ est remunerabile. ĩ c. clericis. n. 1. de vita, & ho. cle. 4
7 Bona q̃ dicãtur esse de mẽte prælatorum, capitulorum, aliarum dignitatum & prębendarum, in cle. frequens. nu. 16. de excess. præl. 314
Bononia vide dicta sit, & a quo tempore & Imper. habuit studium, in cle. inter, nu. 6. de magi. 310
2 Brachium seculare potest ecclesia inuocare contra subditos rebelles, et econ tra, in c. 1. nu. 5. 10. & 14. de off. ordi. 132
Brachium seculare, an teneatur iudex secularis dare omnino iudici eccle siastico. ibid. num. 11.
Brachium seculare, an teneatur laicus tradere, quando subditus episcopi nõ de facto, sed de iure sibi resistit. ibid. nu. 13.
7 Braium, si dandum est primo venienti ad talem locum, dabitur si nemo ve nerit, nisi vnus, in c. Ioseph. nu. 4. de verb. sig. 273

De litera C.

6 CAlix non debet esse ligneus, nec vitreus, nec de auricalco, aut ære, & quare, sed propter paupertatem potest tolerari quod sit de stagno, vel plombo, in c. si. mune. 6. de celeb. miss. 248
5 Calor iracundiæ nõ excusat quẽ ab iniuria. ĩ c. dilecti fili, n. 18. de exc. 16
6 Calore iracũdię si donatio, votũ, cõfessio, vel qd simile, facta sint, nõ obligãt a pud Deũ, nisi data perseuerantia, in c. dudum. nu. 8. de cõuer. cõiug. 199
CORSE. Adde, q̃ sola calore iracũdię plata nõ dẽt stati executioni mã dari. tex. est ĩ Isi vẽdicari. C. de pe. et ĩ c. cũ apud, 11. q. 3. gl. et Doc. in c. inquisitiõi, de re ind. Cõfessio facta calore iracũdię nõ valet, gl. est singulãm oës ĩ c. ex literis, de diuor. Itẽ votũ factũ calore iracundię, nõ tenet, nec obligat. Gl. est sin & ibi Doc. ĩ d. c. dudũ. itẽ iuramentũ pstitũ calore iracundiæ nõ est obligatoriũ. Facit tex. sin. secũ. Legistas, ĩ l. 2. C. ad leg. Iul. maiest. & sm canu ĩ c. sicut, il 1. de iure. Itẽ Deus celebratus calore iracundiæ nõ valet. l. 3. de diuor. Licitatio, in prin ff. de pub. Fallit nisi fiat Deus ad pias cãs, casus est sin. 17. q. 4. c. sunt q opes. & hoc adde ad Bar. ĩ l. qeqd calore, ff. de re. iur. qui al. tex. 12. q. 3. c. si qs ira tus, qui nihil facit. Itẽ delictũ ppetratũ calore iracundiæ minus punitur, quã si delidera reſierer, vt ĩ l. 1. C. siqs ip. male. vbi ex ꝓmis dicta pensatur, & facit tex. in l. famosi. ff. ad leg. Iul. maie. q̃ dicit, q̃ lubricũ linguæ nõ est trahẽ dũ ad culpã, smagnã, intellige, præcea parcendũ est calore iracũdiæ cõ motis, quia tunc oĩa putãt licita. 11. q. 3. c. illa ꝓpositoriũ. Et cõmotio ire vitiũ excludit calũniæ. 15. q. 1. ĩ c. inebriauerint, facit tex. sin. in loõ de licũ, §. qui per vinũ, ff. de re milit. & adde tex. 13. q. 2. c. si qs trasitur. Et primi motus nõ sunt in pãte nĩa, vt dixit glã Isi qs nõ dicã rapere. C. de epi. & cler. & quicquid calore iracundiæ factum est pro in facto habetur. d. l. quicquid calore, & quæ omnia no. pro ornatu illius legis.
1 Calumnia nunquam potest opponi accusanti, si probat per vnum testem, in c. cum dilecti. nu. 7. de elec. 162
7 Calumniator quib. modis, & quot potest puniri, & intra quantum tempus. in c. 1. nu. 4. de calumniator. 92
Calumniator, si non pot puniri similitudine supplicii, puniatur alias mo do. ibid. nume. 5. eod.
Calumniosus dicitur accusator, vel denunciator eoipso, q̃ non probat regu lariter. Fallit tamen in multis casib. ut hic, iudex tamen videri it esse in illis calũniatorẽ, puniet ipsum ex offo. in c. cũ dilectus. nu. 5. de calũ. eod.
Calumniator q̃ quis sit, nõ est præsumptio iuris & de iure. & ideo debet si bi statui terminus ad probandum innocentiam suam, ibid. nu. 6.
5 Camera camerarum Papæ, vel alterius Cardinalis, vel Episcopi, dicitur lo cus non suspectus. in c. ad audientiam. nu. 5. de præscript. 37
7 Camerarius Papæ, auditor camerę, & marisc allus, quam iurisdictionem habeant. in cle. ne romani. nu. 15. de elect. 287
Camerarii Papæ officium quale sit. in cle. ne romani. nu. 11. de elect. 287
2 Campana in quib. actib. esi necessaria, & ad quid fuit inuenta. Ant. in c. 1. nu. 2. de offi. custo. 85
7 Campana, si est in aliquo loco, præsumitur publicus, si aũt esset cãpanella, quæ priuate sonaret, est secus. in c. petentibus. nu. 12. de priui. 211
Campanæ pulsatio est prohibita in loco interdicto. in c. quod in te. nu. 4. de pẽni. & remis. 246
7 Cancellarius studii si incidit in suspensionis pẽnã ad sex mẽses, quia non de tulit iuramentum pront cauetur, & durante semestre iterum incidat in eandẽ pẽnã, secundũ semestre incipit currere immediate a tẽpore secũdi excessus, fallitis actus fuerit nullus, in cle. cum sit. nu. 12. de magi. 311
Cancellario studii suspenso a collatione doctoratus, an teneat ipsa doctora tus collatio. in cle. cum sit, nu. 13. de magi. 311
4 Cancellatio non tollit dispositionem fauorabilem, quando non est facta cu fulto. in c. ex literis. nu. 1. de fid. instru. 111
6 Canonizare quid sit, & quo fiat. in c. 1. nu. 5. de re. & venesanc. 253
7 Canonem non potest tollere inferior a Papa condendo statutum contra sed bene potest adiuuare per appositionem nouæ pẽnæ. in c. 2 nubit. ibi nu. 2. de sent. ex com. 258
3 Canones vbi deficiunt, succedunt leges. in c. 2. nu. 14. de iur. cal. 146
Canones, non leges, vel statuta ciuilia in decisionib. causarum seruant in eis temporib. iurisdictionis ecclesiæ. in c. quod clericis. n. 45. de iud. 67
7 Canones dñi leges. in c. & si necesse. nu. 11. de do. inter vir & uxo. 61
6 Canonica portio, quæ debetur episcopis, de decimis, potest præscribi, nu. quoniam. nume. 3. de deci. 170
Canonica portio debetur ecclesiæ parochiali & epo, nisi ecclesia sit exempta de bonis illius, quise & sua in infirmitate, ex qua mortuus est obuenit mo nasterio, si eius si in vita, in c. de his, nu. 1. 4. 8. de sepul. 130
Canonicæ portiõi ecclesię parochiali debitę deputatur, quod eidem ecclesię a parochiano relinquitur, qui alib. sepulturam eligit. ibid. nu. 2. 131
Canonica portio nõ debetur nec episcopo, nec ecclesię parochiali de rebus fes oblatis in vita illius qui obtulit. ibid. nu. 3. 132
Canonica portio de relictis ecclesię sepulturę debetur ecclesię, vbi defunctus in vita accipiebat sacramenta & audiebat diuina, vel recipiebat ptfmatis sacramẽtũ, etiam quod essent plures ecclesiæ inter quas debe tur ipsa canonica portio, ibid. nu. 5. & 6. Nisi in alia ecclesia cũra parochialem indebite fuerint sumpta sacramenta, quo casu omnia debentur ecclesię parochiali. ibid. & in c. cum liberum, in 2. no. eod. tit. 132
Canonica portio quę debetur epo, vel ecclesię parochiali, an sit permissum heredegrauato dare, an ab ecclesia legataria, ibid. nu. 9. 133
Canonica portio, quæ debetur presbytero parochiano, quia suus parochianus elegit sepulturam in alio loco, debetur de relictis factis tantum in loco, & non de reliquis, in c. i. nu. 6. de sepul. 134
Canonica portio debetur presbytero parochiali de relictis factis in loco sepulturæ, sine reliquerit titulo legati, vel institutionis, secus si donatio inter vivos, ibi nu. 6. & in c. seq. nu. 5 135
5 Canonica portio, q̃ debetur episcopis de decimis & mortuariis potest dari spacio 40. annorum, si interim cathedralis ecclesia non vacauit. 27
in c. de quarta, nu. 1. & 3. de præscrip.
6 Canonica portio debetur ecclesię parochiali de omnibus relictis factis ecclesię sepulturę etiam oblatis pro aliis sacramentis, in cap. relatum. nume. 2. 3. & 5. de sepul. 137
Canonica portio debetur episcopo de illa canonica portione, quę acquiritur ecclesiæ parochiali de relictis factis in loco sepulturæ, ubi. nu. 4. 138
Canonica portio debetur episcopo de omnibus relictis factis in loco sepulturæ, etiam oblatis pro aliis sacramentis, in cap. relatum. nume. 2. 3. & 5. de sepul. 139
Canonica portio debetur ecclesię parochiali de omnib. relictis factis in locis omnibus locis pijs, & quę dicantur loca piæ remissiue, ibi. nu. 3. 140
Canonica portio debetur aliquando ecclesię parochiali, si qs de parochianis eligit sibi sepulturam in alia ecclesia, & ibi aliquid reliquit, & alia relicta debetur portio ecclesię parochiali & episcopo, ibid. nu. 4. 141
Canonica portio debetur ecclesię parochiali de relictis factis fratribus mendicantibus, & ordinis Eremitarum, ibid. nu. 5 142
Canonica portio debetur epo etia de mortuariis, & de portione canonica quam habuit parochianus de relictis factis ecclesię sepulturæ, ibid. 143
Canonica portio nõ debet epo delegato pauperib. nisi sit data ex propria ci, vt sint pauperes. puta talis hospitalis. ĩ c. dudũ. n. 4. de cõuer. coniug. 199
6 Canonica portio debetur ecclesiæ cathedrali de relictis factis ab eius parochiano ecclesiæ sepulturæ in c. cum super nu. 1. de sepul. 137
Canonica portio, quæ debetur ecclesię parochiali, non intelligitur de relictis in cuius parochia decessit, sed vbi viuens sumebat pabulum fidei & alia diuina. ibid. nu. 5. 138
Canonica portio, an debeatur ecclesiæ parochiali de relictis factis ecclesiæ sepulturæ, si aliquo casu superuenienti non potuit parochianus in illam ecclesia sepeliri. ibid. nu. 6. 139
Canonica portio est relinquenda ab ipso parochiano suæ ecclesiæ parochia li si vero non relinquat, debetur ipsa portio de relictis factis in loco sepulturę. ibid. nu. 7. 139
Canonica portio debetur episcopo de canonica portione debita ecclesiæ parochiali. ibid. nu. 8. 140
Canonica portio potest bis detrahi ex eisdem relictis, puta quando ecclesia sepulturæ & parochialis sunt in diuersis. ibid. 141
Canonica portio debetur ecclesię parochiali, etiam q̃ parochianus elegerit sepulturam in ecclesia cathedrali. ibid. nu. 9. 142
Canonica portio debetur de relictis quocunque titulo legati, vel institutionis. ibid. nu. 10. 143
6 Canonica portio debita epis est præscriptibilis. in c. 1. n. 8. de sta. mon. 205
Canonica portio debetur ecclesiæ parochiali de omnib. relictis & oblationibus & aliis, quæ portantur cum funere, & cæteris similib. in c. lator. nu. 2. de sepul. 139
Canonica portio debetur ecclesię parochiali de omnib. relictis factis ecclesiæ intuitu sepulturę, cuius intuitu censentur omnia relicta. ibi. n. 2. 140
6 Canonica portio, quæ debetur ecclesiæ parochiali, quanta sit, statur consuetudini, in c. certificari. nu. 1. de sepul. 138

Canonica

Canonica portio, quæ ex eodẽ relicto põt deberi & episcopo & ecclesiæ parochiali, a qua prius incipiẽda, an ab epo, vel ecclesia parochiali. ib. n. 11
Canonica portio debetur ecclesiæ cathedrali de relictis factis episcopo, nisi testator prohibeat, in c. requisisti. nu. 2. 5. 6. de testa. 142
Canonica portio, qua debetur episcopo, non potest per testatorẽ prohiberi, nisi ei aliquid relinquat ibi. & in c. infra proxi. nu. 21. 146
Canonica portio debetur epis de oĩbus relictis factis pijs locis, ibid. num. 6.
Canonica portio, quæ debetur bodie, & olim debebatur, ad quantam quã titatẽ ascendat, & in quib. reb. debeatur. ibi. nu. 15. 16. 17. & 19. 145
Canonica portio non debetur episcopo de donationibus inter viros factis ec clesiis. ibid. nu. 17.
Canonica portio, quæ debetur episcopis ex mortuariis, vel aliis relictis per consuetudinem, tolli potest, ibid. nu. 18
Canonica portio, quæ debetur ecclesiæ cathedrali de bonis relictis episcopo, & contra, ad quam quantitatem ascendit. ibid. nu. 28. 146
7 Canonicatus plures quis potest habere in diuersis ecclesiis de iure speciali, de quo tamen remissiue, in c. Iacobus. nu. 1. de simo. 113
6 Canonicus q̃ vadit ad seruiẽdũ cũ hac intẽtione, vt recipiat portiones quo tidianas, cõmitti simoniã mentaliter, in c. significatum. nu. 8. de præb. 30
5 Canonici nõ tenẽtur ad præstationem procurationum debitarum legatis se. Apost. vel alia similia onera, quando eis est assignata aliqua præbenda pro eorum sustentatione tantum, in c. accedentes, nu. 5. de præscript. 34
4 Canonicus bẽt siplicẽ vsũfructũ pbẽdarũ, in c. ex literis, nu. 2. de prob. 6
Canonicus, cui assignatur fundus, vt inde viuat ex consuetudine, vel statuto est legitimus administrator, alias non. ibid. nu. 4. 7
6 Canonicus, cui assignat fidus, vt ide viuat ꝙ aliũ canonicũ bt agere. ib. n. 7
Canonicus non possunt obligare nec locare vltra tempus vitæ ipsorum prædia beneficiorum suorum, in c. notum genus, nu. 6. de deci. 166
Canonici de iure nõ faciũt fructus bũficii suos, sed stat cõsuetudini. ib. n. 8.
Canonici an teneantur soluere decimas de fructibus prębendæ eorum. ibid.
Canonici plures, an possunt recipi sine pbẽda ĩ eadẽ ecclesia, & si nõ possũt recipi cassetur receptio oĩum, an aliquarũ. ĩ c. dilectus fil. n. 9. ne pb. 56
Canonicus nõ potest quis esse in ecclesia cathedrali, ante 14. an. in c super ordinata, nu. 4. 6. 7. 12. de prębend. 56. & seq.
Canonici debent esse ad minus Subdiaconi, in c. extirpandæ, in repe. §. qui vero, in 8. de præben. 47
Canonicorum numerus a quo debet statui, tam in ecclesia curata, quam nõ. in c. 2. nu. 2. de instli. 60
Canonici priuilegiati super certo numero, si aliquem postea supernumerariũ acceperunt, non possunt vti numeri receptioni contra papam volentem etiam supernumerarium ponere, in c. pro illorum, nu. 1. de prębend. 37
Canonicus promotus ante legitimam ætatem, bẽt vocem in cap. ibid. nu. 3.
Canonicus, qui non est in sacris, repellitur a capitulo. 1. nõ pot esse. in c. ibi.
Canonici siue collegiati dicuntur maiores, vel minimi respectu scientiæ, vel dignitatis, vel tpis receptionis, in c. 2. nu. 2. de bis q̃ fi. a ma. par. cap. 83.
Canonici existentes in sacris non habent uocem in capitulo, in c. extirpandæ, § qui vero, nu. 3. de pręben. 45
7 Canonicis sunt obligati clerici, vt vniuersis, non vt singulis, in c. cum clerici nu. 2. de verb. signi. 276
3 Canonicus non admissus ad eligendum, videtur priuatus possessione eligendi, in c. olim inter, nu. 15. de restit. spol. 221
6 Canonicus recusat ĩ teste ĩ cã canonici sui, ĩ c. cũ venissent. nu. 10. de in. 33.
Canonici non possunt alterare statutum ecclesiæ sine epo, sed episcopi cum maiori parte capituli potest, in c. quoniam, nu. 8. de vi. & ho. cleri. 5
Canonici non tenẽtur recipere alium in canonicum supernumerarium, ẽt ꝙ facultates suppetant, nisi tantum excreuerint, vt commode possent om nes viuere, in c. ex parte Aẽstensis, nu. 5. de concef. præben. 72
Canonicus, an possit agere pro iuribus ecclesię suæ sine mandato, vel eam defendere, ibid. nu. 8.
Canonici si negligent eligere alios canonicos, quanquam suppetunt facultatem ecclesiæ, eps statuet eis terminum ad eligendum. ibid. nu. 15.
Canonico recepto a capitulo, dẽt per ipsum sibi prouideri, quã cito facultas ecclesiæ se obtulerit, in c. cum super qõne, nu. 4. 6. 7. de concef. præben. 71
Canonicus pot aliquis constitui sine prębẽda ad tẽpus, si nõ est in alia ecclesia, canonicus in perpetuum quando alibi est canonicus, ibi. nu. 2. 71
Canonicus receptus authoritate capituli, non habet ius afficiens prębendã vel ad tempus, ibid. nume. 7. 71
7 Canonicatum, ibid. nume. 7.
Canonicorum numerus, an possit per ipsum episcopum minui, vel augeri, in ca. si. nu. 4. de verb. sig. 282
Canonicus ante ætatem legitimam promotus ad sacros, an habeat uocem in capitulo in cle. vt hi qui. nu. 8. de æta. & qual. 289
Canonicatus appellatione venit canonicatus etiam regularis, in cle. dispendiam, nu. 4. de iudi. 293
Canonicus non in sacris si de facto admittitur in capitulo, an electio, vel aliis corruat, in cle. vt hi qui. nu. 7. de ætate & qua. 289
Canonicus non constitutus in sacris, licet sit exclusus a voce capituli, omnia tamen alia obtinet, quæ ex voce capituli non prouenient. ibi. nu. 16
Canonicus non potest in perpetuum locare prędium sui beneficii, in c. ad audientiam, nu. 1. 2. de reb. eccl. non alie. 89
Canonicis volentibus agere contra episcopum, venia non petitur. in c. cum olim, nu. 7. de can. poss. & propr. 189
Canonicorum numerus potest in aliqua ecclesia augmentari per eos, ad quos spectat electio nisi statutum non augendi numerum sit iuratum, vel nisi papa confirmasset numerum adiecta clausula decernentes irritum & inane. in c. dilecto, nu. 10. & 14. de præb. 40
Canonici si recipiunt aliquem in canonicũ vltra numerũ iuratum, receptio tenet, & ipsi sunt periuri, nisi receptus dederit materiam, vt recipientes venirent contra iuramentum, quo casu receptio est nulla. ibid. nu. 18. 20
Canonicus receptus sine prębenda non habet aliquod ius ad prębendam va cantem, adeo ꝙ poterit alteri conferri, sed det ipsi canonico a recipiente prouideri, in c. inter cętera, nu. 6. de pręben. 33
4 Canonico relictum non acquiritur ecclesiæ, in c. ex literis, nu. 8. de prob. 7
1 Canonicorum certus numerus si fuerit statutus & confirmatus a papa, intelligitur, nisi facultates ecclesiæ excrescant, nam tunc poterit numerus augeri, in c. cum M. nu. 14. 18. 21. 27. de constit. 28. 29. & seq.
Canonicus recipiendus intelligitur cum prębenda, in c. mandatum Apostolicum. nu. 2. de rescri. 90
Canonicus per surreptionẽ receptus & aliis canonicis, qui credebãt surreptionẽ nõ obstare, tunc poterit ab ipsis, ĩ c. ad audiẽtiã. nu. 13. de resc. 54
Canonici habẽt vocẽ, in c. ex sola possessione canonicatus, licet aliter non appareat de proprietate, in c. ingenesi, nu. 5. de elec. 193
6 Canonici duo efficiuntur, si recipiuntur ad vnum canonicatum, ẽt si superest numerus, secus si ad viam prębendam, in c. maioribus. nu. 5. de pręb. 29
5 Canonicus, qui gerit vices duarum personarum, videlicet canonici & alterius dignitatis, an habeat duas voces in c. & duas distributiones, in ca. cum olim. nu. 2. & 6. de rei iudi. 69
Canonicus pot dare per procuratorem vocem suã cui vult, ibid. nu. 9. 70
1 Canonicus, an possit esse Archidiaconus in eadem ecclesia, an habeat duas voces, in c. eam te. nu. 6. de resc. 51
Canonici soli cum episcopo faciunt capitulum, non autem alii beneficiati, li cet sint perpetui, in c. 1. nu. 11. de elec. 123
Canonici tantum faciunt capitulum, non aliis existentes in ecclesia, licet posiri in aliqua dignitate, in c. scriptum, nu. 4. de ele. 171
Canonici non possunt tollere statuta honorabilia ecclesiis, in c. ex parte. nume. 1. de consti. 42
Canonici sunt tot instituendi in ecclesia, quot quomodo possint viuere ex re ditibus, in c. cum M. nu. 1. de consti. 27
Canonicus receptus, qui sponte aliquid dat aliis canonicis, nõ cõmittit simoniam, licet ibi sit statutum, & aliquid det, in c. cum m. nu. 26. de const. 30
Canonicus receptus vltra numerum, quæ iura habeat in capitulo, & an habeat portiones, ibid. nu. 29.
6 Canonici possunt statuere super qualitate & quantitate distributionum, in c. 1. nume. 1. de cle. ægro. 58
1 Canonici nõ possine epo aliqd statuere regẽr. in c. cũ oĩes, nu. 4. de cõsti. 22
Et quid de ecclesiis inferioribus, ibid.
Canonicus pt esse qs sine pbẽda ĩ c. cũ M. n. 18. 19. et 31. de cõst. fo. 29. et 30
Canonic. qs nõ pt fieri cũ isto pacto, vt nõ possit petere pbẽdã. ib. n. 17. et 24
7 Canonicorũ numerus solet minui, si facultates ecclesię sint adeo diminutæ, vt canonici non possint commode viuere, in c. si. nu. 2. de verb. sig. 282
5 Canonicus potest cogi, vt faciat residentiam in ecclesia, vbi habet prębendam, potest tamen clericus a tali coactione aliquo casu appellare, in ca. pernenit. il 2. nu. 16. & 10. de appel. 122
Canonicus de iure cõi tenetur psonaliter residere, vbi hẽt prębendã, an aũt valeat consuetudo, vt possit per aliquem seruire remissiue, ibi. nu. 2.
6 Canonici scienter eligentes in canonicũ aliquẽ habentẽ consimile beneficiũ in alia ecclesia, vbi ei remittere residentiã quo ad canonicã, sed non quo ad prębendam, si quam habet, secus si non habet ipsum fore beneficiatum, in c. extirpandæ, ẽt repe. in §. qui vero, nu. 51. de præb. 53
Canonicus receptus sine titulo debet sibi, quam citius fieri potest, prouideri de prębenda, & iterim habebit quotidianas portiones, in c. dilectus filius nu. 3. 4. 5. 6. 7. 8. de præben. 56
Canonicus dẽt esse Subdiaconus, alias nõ hẽt vocẽ, in c. 2. nu. 5. de instli. 61
Canonici seruientes epo suo pcipiunt fructus, licet absentes, non obstãte cõstione in Trin. & quid in inferiorib. non canonicis, an gaudeant hoc priuilegio, si sunt ĩ seruitio epi. ĩ c. ad audiẽtiã, n. 1. et 8. de cle. nõ re. 25. et sc.
7 Canonicus an possit hẽre ecclesiã parochialẽ. ĩ c. cũ capel. n. 4. de priui. 216
Canonicus si occidat prælatum suum, uel alium canonicum, priuatur omnibus beneficiis. in c. in quibusdam. nu. 6. de pœ. 240
Canonicus potest vigore canoniæ petere prębendam creatam post eius recep tionem. in cle. literas. nu 5. de reser. 286
Canonicus si non est in sacris tempore vacationis ecclesiæ, tempore autem electionis de ea fiendę reperitur in sacris, an possit interesse tali electioni. in cle. vt hi qui. nume. 9. de æta. & quali. 289
Canonicus si non vult promoueri ad sacros ordines, necessitate ecclesiæ vrgente, potest canonicatu priuari. ibid. num. 3.
7 Canonico retinenti promoueri ad ordinem annexum, si dimidia distributio nũ subtrahatur, & alia dimidia non sufficiat ad sustentationem, an ei re mittetur. in cle. vt hi qui. nu. 18. de æta. & qual. 289
Canonicatũ habẽs & ius ad prębẽdã ac ad dignitatẽ, quã duceret acceptã iusta cã est ad negligentiã excludendã. in cle. sinsta, nu. 3. de præb. 299
Capellæ & beneficia altarium, an in dispositione de decimis intelligantur, in cle. si beneficiorum, nume. 6. de decimis. 304
7 Capellania, vel altari certum ordinem annexum habente, an quis priuetur iuxta huius clem. pœnas, si illum ordinem prætermisit. in cle. vt hi qui. nu. 17. de æta. & qual. 289

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repert. rerum ac sent. selectiorum

Capere, & carcerare, differunt, quod nota pro statutis, in cle. multorum, nume. 3. de hæret. 312
Capitulum si læditur in suis iurib. restituitur in integ. in cle. ab ecclesia. nu. 11. de rest. in integ. 292
Capitulum est necessarius non voluntarius administrator, in cle. multorum, nume. 11. de hæret. 212
Capitulum an visitare possit sede vacante, ibid. nu. 10.
Capituli appel. an veniat platus. in cle. vt hi qui. nu. 15. de æta. & qua. 289
Capitula, super quib. visitatores monasteriorum inquirit, quomodo sint formanda, in cle. attendentes, nume. 9. de sta. mona. 306
Capitulis super veteribus quando liceat producere testes in causa appellationis, in cle. testibus. nu. 5. de testibus. 295
C. inimicus. 93. di. qualiter & telligi debeat. in cl. si sumus. n. 2. de sen. ex. 318
6 Capitulum intra quantum tempus debet contradicere alienationi facte sine eius consensu, in c. ea noscitur, nu. 8. de his, que fi. a prela. 79
Capitulum dicitur, vbi est maior pars canonicorum, licet aliqui contradicant. Idē die de collegio, in c. ex parte Astensis. nu. 3. de cōce. præb. 72
5 Capitulum, an sede vacante exerceat iura spectantia ad prælatum solum, vel prælatum & capitulum, in c. 1. nu. 4. de præscrip. 24
6 Capitulum non potest citare prælatum, nec aliquem ex canonicis sine licentia superioris, in c. ex parte, nu. 5. de cle. non resid. 22
2 Capitulum potest obviare contradicere & appellare, quōdo ex facto epi pōt punidari ecclesię, in c. dilecti. nn. 1. & 3. de ma. & obe. 153. & seq.
6 Capitulum succedit sede vacante in iurisdōnib. sed non iurib. episcopalib. et ea defendendo. in c. 1. nu. 4. & in c. seq. nu. 3. 4. ne sede. vac. 75. & seq.
Capitulum, vel collegium consistit in maiori parte ipsorum, in c. postulastis. nu. 14. de concess. præben. 74
Capitulum, an possit conferre beneficia excluso episcopo qui per negligentiā inter tempus statutum noluit conferre, & an illud tempus sit vtile, vel continuum, in c. nulla ecclesiastica. nu. 5. 8. & 11. de concess. præben. 65
Capitulū nō succedit, quōdo platus est suspēsus a collatione beneficiorū, vel a toto offō pp eius delictū. i. c. grave nimis, nu. 6. 10. & 12. de pb. 44.
Capituli consensus, vel cōsilium, in quibus casibus requiratur, sive tacite, sive expresse, in c. 1. nu. 3. de his, quæ sunt a prela. 77
5 Capituli consensus, an requiratur in confirmationibus electionum. cap. qua fronte, nu. 14. de appella. 120
6 Capitulum alicuius ecclesię cathedralis, si non reperiatur, tunc eius loco succedunt alii honesti clerici, qui habent interuenire in alienationibus verū dicte ecclesię. in c. 1. nu. 7. de his quę fi. a prela. 77
Capituli taciturnitas habetur pro consensu in alienatione ad tempus, quæ fit de re ecclesiastica, in c. 2. nu. 1. 3. 6. de his quę fi. a prela. eod.
5 Capitulum & singuli canonici non iudicantur a pari, nam plus est capitulum, quam singuli canonici. in c. cum non liceat, nu. 2. de præscr. 35
Capitulum potest agere contra prælatum absque eo, quod sibi detur actor, in cisignificanit nu. 8. de appella. 137
3 Capitulum æquiparatur minori quo ad restitu. in integrum. ibid.
Capitulū nulla hēt iurisdōne in clericos, et sibi seruientes, nisi præscripserit in c. cum contingat. nume. 4. & 12. de foro comp. 86. & seq.
2 Capitulum sede vacante, an & quibus casibus habeat administrationem, in c. 2. nu. 12. de restitu. in integ. 187
6 Capitulū videtur cōsentire collationi beneficii, si fuit facta eo presente, & nō dicitur, & sic tacēs videtur cōsentire, i. c. 2. n. 6. de his, q fi. a pl. 77
3 Capitulum succedit sede vacante, sed non in iurisdictione feudali, nec in collatione beneficiorum, nec in his, quæ habet Episcopus iure accidentali, in c. verum, nn. 8. 9. 10. & 11. de foro comper. 71
Cap. sede vac. quo casu potest cognosere, an fuerit iurisdictio, ibid. num. 12.
6 Capitulum potest agere sede vacāte in bonis pertinentibus ad ipsum capitulum dumtaxat, in c. fi. nu. 4. ne sede vacan. 76
Capitulū nō pōt agere i bonis distinctis sine cōsensu epi, si cā est grauis. ibid.
Capitulū pōt stare, q pēsio vnius ecclesię ex liberalitate soluatur alicui canonico idigēti, & eps dēt ad hoc cōsentire, i. c. exposuisti. nu. 3. de pb. 55
Capitulum succedit sede vacan. in c. bonæ memoriæ. nu. 12. de appella. 138
Capitulum sede vacante, si collatio pertinet ad prælatum, potest ecclesiam alicui commodare, donec ei prouideatur de rectore. ibid. nu. 13.
2 Capitulum potest conferre dignitates quæ sint supra capitulum, vt archidiacona tum. An. in c. licet magister, num. 1. de sup. negli. præla. 41
6 Capitulū non pōt statuere sine consensu episcopi, nisi statutū concernat facta ipsius capituli tantū. in c. 1. nu. 14. de his, quæ fi. a ma. par. cap. 83
3 Capitulum non succedit episcopo in his, quæ episcopus habebat iure singulari, in c. at si clerici, §. de adulteriis. nu. 16. de iudi. 19
6 Capitulum non confert beneficia spectantia ad collationem solius prælati sede vacante etiam magno tempore, nisi beneficia sint deuoluta ad episcopum per negligētiam, vel delictum inferioris, quo casu confert capitulum, in c. alla deuotionis. nu. 1 & 2. ne sede vacan. 76
Capitulum beneficia, quę non potest conferre sede vacante, potest illa commendare, donec aliter fuerit prouisum. ibid. nu. 4.
Capitulum potest sede vacante conferre beneficia, quorum collatio spectabat ad ipsum episcopum simul. ibid.
Capitulum sede vacante, an possit recipere resignationem beneficiorum spectantium tantum ad collationem episcopi. ibid. nu. 5.
Capitulū sede vacāte pōt pſentatū īstituere & electū confirmare. ibid. nu. 6.
Capitulū succedit sede vacāte illis, q sunt iurisdōnis necessariæ. ib. n. 3. & 4.
Capitulum potest absoluere excommunicatū ab episcopo mortuo. ibi. nu. 7.
Capitulum, in quibus succedat mortuo Episcopo, remissiue. ibid.
7 Capitulum hēt ptātem sede vacante electū confirmare, non aūt conferre beneficia ratione diuersitatis, remissiue. in c. sicut tuis nu. 5. de sim. 108
Capitulum an possit agere pro rebus suis absq; authoritate episcopi. in c. ex parte, il 2. nu. 2. de ver. sig. 281
Capitulo vniuerso delinquente, an puniantur singuli, in c. dilectus filius, il 2 nume. 9. de simo. 104
Et an illi de capitulo præsumantur scire, quæ facta sunt in capitulo. ibi.
4 Capitulum sede vacante, vel quando præscripsit, potest cognoscere super causa matrimoniali, in c. præterea, nu 1. & 2. de testi. cog. 102
1 Cap. succedit i administrōne mortuo Prælato, nisi eius administratio esset in spēcia, nam tunc datur administrator. in c. cum dilecta, nu. 3. de vsur. 70
2 Capitulū sine episcopo nō pōt inducere nouas consuetudines, nec antiquas immutare, in c. cum consuetudinis. nu. 1. 3. & 5. de consue. 105. 106
1 Capitulū non hēt aliquā iurisdōnem, sed episcopus, qui tamen dēt ipsam explicare cum consensu capituli, in c. ex parte Decani. nu. 2. de rescrip. 85
Capitulum non succedit prælato in his, quæ habet prælatus ratione consuetudinis, vel iuris specialis. in c. scriptum, nu. 12. de elec. 171
Capitulum potest canonicos absentes requirere ad eligendum. Sed an valeat cōsuetudo, quod debeant expectare absentes, in c. cum inter vniuersas, nu. 4. & 8. de elec. 140. & seq.
2 Capitulum sede vacante in quibus succedat: vide plenissime in c. cum olim, nu. 2. de maio. & obed. 154
CORSE. Tu adde, q sede vacāte, iō nō pōt conferre beneficia spectātia ad collationē episcopi, quia collatio nō est propriæ de iurisdōne episcopali, cōfirmare aūt electos, vel instituere presentatos. sunt propriæ episcopalis iurisdōnis & iō bene trāseūt. in c. sede vacāte. de ma. & ob. c. cum olim, de insti. c. 1. li. 6. in cōllone tamē beneficii deuoluti ad episcopū per negligētia inferioris succedit. c. sede vac. Et est vō, quia per hāc deuolutionē non attribuitur episcopo aliqua noua iurisdō, sed ex antiqua & generali hoc ei spectat, si aūt per deuolutionē attribuatur aliqua iurisdō, de nouo vt in feudo, tūc nō succedit capitulū, ut i c. verū, de fo. cō. Et sic cōcludit D. de S. Ge. in c. quāquam de ele. li. 6. licet ibi Io. An. indistincte teneat, q oīa beneficia deuoluta possit capitulum sed. vac. conferre, per no. in cle. 2. de beneficio, gl. ante p. de præb. & quod no. In. in c. ēū in cle. de ele. fi.
1 Capitulum non succedit in ius episcopi quo ad collationem beneficiorum, in c. eam te. nu. 9. de rescrip. 51
Capitulum litigando cum suo prælato, non tenetur constituere actorem suū syndicum, in c. dilecti filii, il 1. nu. 3. de appel. 139
6 Capitulum succedit sede vacante in potestate compellendi executores, in c. Ioannes. nu. 2. de testa. 150
Capitulum potest confirmare electiones factas sede vacante, sed non potest conferre beneficia. ibid.
1 Capitulum non succedit in administratione bonorum pertinentium ad episcopum, ipso mortuo, sed monasterium sic mortuo Abbate, in c. cum dilectus. nume. 9. de consue. 104
Capitulum, vel collegium congregare, ad quem spectat, in c. cum nobis. nume. 9. de elec. 143
6 Capitulum non habet iurisdictionem in singulares canonicos, nisi præscripsit, in c. 2. num. 3. de his, quę fi. a ma. par. cap. 83
Capitulum debet congregari ab antiquiore canonico. ibid.
Capitulum quando succedit in bonis canonici defuncti quæ ipse acquisiuerat intuitu ecclesiæ, potest illa vel inter canonicos distribuere, vel in bonis communibus retinere, in c. relatum, il 2. nu. 6. de test. 140
2 Capitulum potest transferre potestatem eligendi prælatum vni canonico, c. post translat. nu. 3. de renun. 35
1 Capitulum non debet occupare bona prælaturæ prælato mortuo, & quis debet ea custodire, in c. vt præteritæ, nu. 2. & 8. de ele. 180
6 Capitulum quando habet conferre beneficia ex negligentia episcopi, an conferret quando episcopus incipit esse in mora, an post lapsum sex mensium. in c. quia diuersitatem. nu. 10. de concess. præben. 65
6 Capitulum non potest recipere aliquem in monachum vacante monasterio, in c. ad Apostolicam. nu. 12. de reg. 187
2 Capitulum quando litigat cum prælato nō requiritur, quod habeat curatorem, in c. cum super, nu. 5. de offi. deleg. 105
6 Capitulum sede vacante, non potest alienare, potest tamen facere ea, quæ sunt iurisdictionis, in c. fraternitati, nu. 6. de cle. non resi. 21
1 Capitulum pōt tempus sibi datum ad eligendum restringere, & an possit inuito, aliquo de c. in c. ecclesia vestra, il 2. nu. 2. de ele. 194
Capitulum potest litigare cum prælato, sine eo, quod sibi detur curator. in edoceri, nu. 13. de rescrip. 69
Capitulum non potest cognoscere inter maiorem partem ipsius, qui litigat cum singulari persona ipsius, & quod habeat iurisdictionem in singulares. in c. in gene. nu. 2. & 3. de ele. 192. & seq.
2 Capitulum sede vacāte, an succedat tam in inferiori ecclesia q̄ cathedrali. in c. his quæ, nu. de maio. & obed. 152
Capitulum sede vacante, in quibus succedat. ibid. num. 3. cod.
2 Capitulū sed. va. an possit conferre beneficia. in c. cū vos. nu. 2. deof. ar. 134
7 Cap. sede vac. cognoscit super hæresi. in c. ad abolendam, nu. 4. de hæret. 129
Capitulum sede vacante, vel per mortem, vel per absentiam, vel per negligentiam, in quibus succedat, ibid. num. 10. 130
Capitulum non succedit sede vacante in his, quæ habebat Episcopus iure speciali, ibid. nu. 17.

In Panormitani Commentaria.

1 Capitulum sede vacante habet ea, quæ sunt iurisdictionis, non tamen omnia. Anto. de But. in c. 1. nu. 5. de transla. epi. 20
6 Capitulum, licet non possit suum prælatum citare, tamen potest ipsum reuocare, vt resideat in ecclesia, non tamen posset alium eligere sine consensu superioris, in c. qualiter, nu. 1. & 3. de cle. non resi. 22
1 Capitulum sede vacāte succedit in potestate confirmandi electiones factas, in c. cum olim, nu. 1. de maio. & obed. 154
Capitulum sede vacante, in quibus succedat, ibid. nu. 2.
7 Capellanus potest dici rector parochiæ, qui capellæ deseruit, in cap. 1. num. 2. de secun. nup. 63
6 Capella, quæ est in ecclesia cathedrali, & habet infra se parochiam decimæ pertinent ad ipsam, non autem ad ecclesiam cathedralem, in c. cum contingat, num. 8. de deci. 177
7 Capellæ, & capellani istorum dominorum, non subsunt iurisdictioni Episcopi in c. cum capella. num. 3. de priui. 216
6 Capellæ possunt annecti, & vniri præbendis ecclesiæ cathedralis, quando præbendæ sunt tenues, reseruata tamen debita portione capellanis, in c. exposuisti, num. 1. & 4. de præb. fol. 55. Sed si capella non sufficeret vtri que talis vnio non fit, ibid. num. 7. & 8.
Capellæ si annectitur prebendę, vel econtra, quis habet curam animarum, vel aliarum rerum ille, qui erat rector capellę, vel canonicus, qui habet prebendam, ibid. nu. 10. 56
7 Captiuus, & incarceratus matrimonū contrahere pōt, dummodo vis non differatur, & quid de aliis cōtractib. in c. domin. nu. 3. de secun. nup. 64
7 Captiuus apud hostes, licet seruus efficiatur, & omnia bona perdat, nō tamē vxore perdit, nec matrim. dissolvitur, in c. in presen. nu. 2. de spōsa. 9
6 Captura a commissione pēnę detentio in carceribus excusat, in c. significan te, num. 5. de pigno. 111
3 Captus ob suspicionem fugę non potest allegare incompetentiam iudicis, in c. cum non ab homine, nu. 1 & 6. de iudi. 29
6 Captus in territorio alieno potest per rectores ipsius territorii repeti. in ca. inter alia. nu. 27. de immu. eccl. & cœmi. 267
2 Carceratus quando vult aliquem contractum facere, non sufficit, quod relaxetur a vinculis, & custodiatur ibi per familiam, in c. accedens, num. 2. de procu. 173
Carcerati, an possint testari, vel aliquem contractum facere, ibi. nu. 3.
7 Carcer, vbi detruditur aliqui, non debet esse ita durus, quod verisimile sit, q̄ vi carceris aliquis ibi moriatur, in c. nouimus. nu. 4. de ver. si. 280
7 Carcerarius frangens, carcerem de iure ciuili, punitur pena capitis etiam si fuerit innocens, & initius punitur, si sine fractione per incuriam custodis cepit fugam, in c. a nobis, nu. 3. de aposta. 137
Q 9 & 5. E. Adde, quod custos carceris negligens debet subire illud supplicium, quod fugiens esset subiturus, vt no. in l. pe. de cust. reo. & dicit tamen ibi Bal. q̄ licet contra fugientem & effractorem carceris inducatur quędam ficta confessio, tamen contra custodem carceris debet aliter probari, quia non est dubium, ff. de cust. re. Et speciale est in custode carceris, vt ratione culpę teneatur ad pœnam capitalem, & idē dicit ibi Bal. in custode castri, vel arcis, & si quis incarcerando non inuitur publi ca authoritate inciderit in pœnam priuati carceris, quę est capitalis, l. 1. C. de priu. car. & punitur vltimo supplicio, tanquam violator imperialis maiestatis, quia videtur vsurpare merum imperium, ideo est reus læsæ maiestatis. Et ille dicitur habere priuatum carcerem secundum Butr. ubi dicit Bal. qui habet locum deputatum ad tenendum quoscunque homines. Non n. locum habet lex illa in eo, qui tantum vnam hominem alicui quantulum tenet incarceratum. Alii tamen intelligunt illam leg. indistincte de quolibet qui retinet aliquem incarceratum per 20. horas, vel etiam minus, sine causa, per l. capite quinto, ff. de adul. Alii dicunt, q̄ il le lex, capite, non loquitur in materia priuati carceris, quia ibi detentio debet ad probandum, sed d. l. 1. loquitur quando fit detentio ad carcerem exercendum, vt ibi per Bal. qui dicit, quod multo fortius tenetur ille, qui torquet detentum, quia plus est torquere, quam detinere, l. 1. C. de cu stodi. reo. quod dicit esse notandum contra tyrannos, & quæritibi, an ban nitus qui pōt impune offendi possit in priuato carcere teneri, & torqueri? & de his oib. vide Io. de Ana. in c. a nob. de aposta. in 2. & 3. colum. 7 Carcer etiam arctus est pœna ecclesiastica, inductus tam ad custodiam, quam ad pœnam, in c. a nobis, num. 2. de aposta. 137
Carcerarius frangens carceres de iure ciuili punitur pena capitis, etiam si fuerit innocens. ibid. num. 3.
6 Carceratus, si qd facit, pſumitur metu facere, in c. 2. n. 19. & met. cau. 180
6 Carceratus, si cum licentia iudicis decesserit de palatio, vt iret ad missam cum iuramento de reuertendo, si non reuertatur, an possit inde extrahi, in c. inter alia, num. 32. de immu. eccl. & c. 267
7 Carcerare faciens clericū, & ei minuere cibum & potum, non euadit pœnam irregularitatis, si talis clericus moriatur, in capit. ad audientiam. num. 4. de crim. fal. 177
6 Carcerari, an & quando possit liber homo pro debito, vel crimine, tam a priuato, quam authoritate iudicis, in c. dator. nu. 3. de pig. 108
2 Carcerandus iniuriatur, si non admittitur ad fideiussores, in c. legebatur, num. 1. de maio. & obe. 149
6 Carceratus non dicitur corporaliter ledi, in c. nuper, nu. 3. de sen. exc. 263
6 Carcerar. potest clericus non solum, si de crimine agatur criminaliter, sed de eo agatur ciuiliter, in c. 1. nu. 7. de depo. 94
Carcerari potest clericus debitor alicuius, si est suspectus de fuga, vel recusset satisfacere. ibid.
Carcerari non debet clericus, qui non est soluendo, neque excommunicari, neque compelli ad vendum bonis. ibid.
7 Carcerati acta, & matrimonium, an & quando teneant in c. cum locum. nume. 8. & 9. de spon. 8
Carceratos clericos si prælatus faciat mori in carceribus propter extenuationem victus, incurrit irregularitatem, in capitu. nouimus. nume. 4. de verbo. sign. 280
6 Carcerari non dēt clericus pro debito, in c. Odoardus. nu. 3. de fol. 117
7 Carcerari debent aliqui pro grauissimis delictis, non pro leuibus, nisi esset timor fugæ, in c. vt famæ, nu. 2. de sent. excom. 266
Carcer est inuentus etiam ad pœnam de iure canonico, ibid. nu. 3.
Carcer hæreticalis debet habere duos custodes vnum ab episcopo, alterum ab inquisitore deputandos, diuersam clauem habentis, neque de vno custode possunt episcopus & inquisitor conuenire. in cle. multorum. nu. 15. de hæret. 312
Cardinalis nullus est, qui saltem non sit diaconus. in cle. vt hi qui. nume. 1. de æta. & qualita. 289
6 Cardinales transferunt in papam id, quod non habent, in c. cura pastoralis. nume. 7. de iure pa. 230
6 Cardinalis, qui alias non conuincitur, nisi a 72. testibus, tamen si fuit testes laudabilis vitæ, sufficiunt duo. in repe. c. cum esses. nu. 16. de test. 135
3 Cardinales sunt in quasi possessiones, vt papa ardua non explicet sine eorū consilio. in c. literas, nu. 13. de resti. spo. 211
5 Cardinales in titulis eorum habent iurisdictionem, quasi episcopalem, alias nullam habent iurisdictionem. in c. cum te. nu. 12. de re iudi. 92
Cardinales sede vacante nil possunt excedere de spectantibus ad papam, ibid. nume. 13.
Cardinalis, si fuit deputatus iudex, non potest recusari, in c. nouit ille qui nume. 4. de appel. 131.
Cardinali etiam legato creditur in præiudicium partium de iure communi nisi sit consuetudo in contrarium, in c. constitutis, nu. 12. de app. 134
1 Cardinales vtrum debeant eligi, vel postulari in aliquem episcopatum. in c. fi. nume. 8. de postu. præla. 120
Cardinales omnes, si mortui sunt, ad quem spectat electio papę. in c. licet de vitanda. nu. 15. de ele. 129
Cardinales duo, si reperiunt tempore mortis papæ, possunt vnum ex ipsis eligere in papam. ibid.
1 Cardinalis vel episcopus, an debeat eligi, an postulari ad aliā dignitatem, in c. bonæ memoriæ. il 1. nu. 5. de postu. præla. 115
Cardinalis non potest esse episcopus. ibid. nu. 6.
Cardinales an sint de iure diuino, vel positiuo, an sine eis possint arduæ negotia explicari per papam. in cap. per venerabilem, nume. 19. qui filii sint legi. 51
2 Cardinali asserenti se legatum, an ei credatur. in c. quod trāslationem, num. 10. de offi. lega. 128
6 Cardinales dicuntur fratres papæ, & canonici fratres episcopi. in c. nouit, nu. 3. de his, quæ fi. a prela. 78
Cardinales habent ius episcopale in titulis suis, & intra totam parochiam tituli, in c. dilectus. nu. 12. de capel. mona. 219
4 Cardinales si ante creationem summi pontificis aliquid statuant & iurant, si vnus eorum sit effectus papa, non tenetur illud seruare, si est contra dignitatem pontificalem, in c. sicut nostris. nu. 1. de iureiu. 175
4 Cardinalibus, an sit credendum, vel eorum sigillis, vel prælatis aliis, in ca. quod super. nu. 5. de fi. instru. 117
7 Cardinalis solet esse maior penitentiarius, officio tamen vti non potest. in cle. ne Romani. nu. 12. de elect. 287
Cardinales in dispositione restringibili vel penali, non comprehenduntur sub quacunque verborum generalitate, nisi de eis fiat specialis mentio. in cle. frequens. nu. 3. de excess. præla. 314
7 Cardinales possunt in actu electionis ordinare, q̄ nominatus a plurib. nume ro sit papa, non expectato consensu duarum partium. in cle. ne Romani. nume. 9. de elect. 287
Cardinales mortuo papa cardinales creare non possunt, sed tantum ea possunt exercere, quę pertinent ad certum collegium. in cle. ne Romani. nu. 10. de elect. 287
Cardinales an sint superiores episcopi. in clem. frequens, nume. 2. de excess. prælat. 314
Cardinales quod collegium faciant, non debet censeri iure singulorum, licet singulariter sint in eorum titulis collocati. in cle. ne Romani. nume. 3. de electio. 287
Cardinalibus mortuis, vel de conclaui exeuntib. omnib. præter vnū, apud illum solum remanet ius eligendi papam. in clem. ne Romani. nume. 20. de electio. 287
Cardinalium quod maior pars facit, valet, nisi aliud iure caueatur, in cle. ne romani. nu. 13. de ele. 287
6 Cardinalis deponitur, qui non residens in suo titulo monitus, voluit redire, in c. ex gestis. nu. 1. de cle. non resi. 20
Cardinales sunt in quasi possessiones, vt papa non explicet arduæ sine eorum consilio. ibid. nu. 9.
7 Cardinali asserenti aliquid in præiudicium tertii, non creditur. in c. sicut nobis. nu. 5. de sent. ex com. 267
Cardinali asserenti rem sibi commissam viuę vocis oraculo, an credatur. ib.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repert. rerum ac sent. selectiorum In Panormitani Commentaria.

Car lin a lis nullus est, qui non sit Diaconus. in c. extirpandæ, in repe. §. qui vero. n. 8. de præben. 47
1 Cardinalis quæ beneficia perdat propterea, quia effectus est Cardinalis & quæ potest postea acquirere. in c. ecclesia nostra, il 2. nu. 3. de elec. 194
Cardinalis an debeat eligi, vel postulari in epm in ecclesia. ibi. nu. 15. 196
2 Cardinales habent iurisdictionem episcopalem in titulis suis, in c. his quæ, nu. 1. de maio. & obe. 152
Cardinales locantes beneficia eis commendata sub certa pensione, non committunt simoniam, sicus si renunciant titulo commendæ accepta certa pecunia. in c. non satis. nu. 8. de simo. 95
4 Cardinales ex commissione papæ dispensant circa votum vltra marinum pro terræ sanctæ succursu. in c. quod super, nu. 1. de fi. instr. 116
7 Carnalis copula superueniẽs cum sponsa, quæ tantum excessit septimum annum, an faciat matrimoniuu, & similiter in aliis annis ante pubertatem tam in masculo, quam in femina. in c. continebatur. nume. 6. de despon. impu. 16
Carnalis copula potest esse notoria, in c. de illo. nume. 3. de eo, qui cog. consanguineam. 35
Carnalis copula superueniens sponsalibus sub conditione, an sponsalia faciat transire in matrimonium, in c. 1. nu. 6. de spon. duo. 20
Carnalis copula etiam cum minore, an faciat sponsalia in matrimonium transire, in c. de illis, il 2. nu 4. de despon. impu. 17
3 Carnalis copula, an inducatur inter virum & vxorem probato adulterio, vel alio impedimento, ante tamen, quam feratur sententia, in c. 2. nu me. 5, vt lit. pen. 253
7 Carnalis copula cum minore habita præsumitur potentia cocundi. in c. si. nume. 2. de eo qui cog. consan. 37
Carnalis copula violenter extorta, non firmat matrimonium. & quod sequatur, si vis conditionalis, in c. discretionem. nu. 3. de eo qui cog. con. 36
Carnalis copula non addit maius vinculum respectu essentiæ matrimonialis, in c. licet. nu 4. de spon. du. 21
Carnalis copula per vim extorta, non firmat matrimonium. in cap. insuper. nu. 5. qui matri. accu. pos. 54
Carnalis copula, si non sit subsecuta seminis commixtio, an faciat sponsalia transire in matrimonium, in c. adolescens. nu. 3. de spon. 15
Carnalis copula præcedens sponsalia, non facit illa transire in matrimoniũ de presenti, & ita probatio copulæ simpliciter non concludit matrimoniu. in cap. veniens. il 2. nu. 2. de spon. 7
Carnalis copula superueniens, facit transire sponsalia de futuro in matrimoniũ, sed non nixus carnalis copulæ, in c. is qui, nu. 12. de spon. 8
Carnalis copula sequens purgat metum præcedentem dummodo copula non sit omnino coacta, in c. veniens, il 1. nu. 7. de spon. 7
Carnalis copula etiam inter minores consummat matrimonium, sed non nixus ad copulam, in c. a nobis, nu. 3. de despon. impu. 17
Carnalis copula non est necessaria ad essentiam matrimonii. in c. per tuas. nume. 3. & 6. de spon. du. 21
Carnalis copula non firmat matrimonium contra errorem seruilis conditionis, in c. fi. nu. 5. de conu. seruo. 31
Carnali copula cum puella 7. annorum dirimit matrimonium, postea cum consanguinea contractum, in c. fraternitati. nu. 1. 2. de eo qui co. con. 36
Carnalis copula facit transire sponsalia nedum pura, sed etiam conditionalia in matrimonium, in c. per tuas, nu. 3. de condi. apo. 23
Carnalis copula, an probari debeat, quod sit secuta, posquam deficit conditio. ibid. nu. 5.
Carnalis copula facit transire sponsalia in matrimonium, in c. ex literis. nume. 7. de spon. 5
6 Carnes possunt de iure comedi die sabbati, licet de honestate & consuetudine aliud sit, die veneris vero secus. in c. consilium, nu. 3. & in seq. in 1. no. de observa. ieiunii. 255
Carnes non est licitum comedere in festo natiuitatis occurrente sexta feria professus & vouentibus, aliis vero sic. in c. si nu. 1. & 2. de observ. ieiu. eo.
2 Character quid sit. Ant. in rubri. nu. 2. de sacra. non ite. 60
3 Castra noua facere non licet ad emulationem alterius, nec vetera inhabitata rehabitare, sed bene ad sui patrimonii ampliationem, in cap. Pisanis, nu. 15. de resti. spo. 225
2 Castratus a seipso, an repellatur a promotione, & quid si natus est eunuchus. Ant. in c. ex parte. nu. 15. 8. de corpo. vi. 73
Castratus presbyter vel alius ex voluntate, non debet seruare virilia, vt dicunt vulgares. ibid. nu. 6.
1 Casus si non reperitur decisus, recurritur ad similitudinem legis, non autem ad similitudinem statuti, vel consuetudinis, in c. trãslato. nu. 5. de consti. fo. 20. Et vide in c. cum olim, nu. 7. de consue. 102
Casus exceptus a regula, extenditur ex paritate rationis, in c. cũ inter universitas, de elect. 140
2 Casus a regula exceptuatus, an extendatur ad similes, in c. satis. nu. 6. quod met. cau. 182
1 Casus, vel causæ præteritæ non decidũtur secundum ius nouum. in c. dudũ. il 2. nu. 2 2. de elec. 191
4 Casus, in quibus vni creditur, in c. 2. nu. 7. de proba. 5
6 Casus exceptus a iure extenditur ad consimilem ex identitate rationis, ita & casus exceptus a statuto, quando statutum continet materiam iuris, secus si disponeret contra, vel præter ius, in cap. ad audientiam. num. 2. cleri. non resi. 25
1 Casus, si non reperitur decisus, ad quod est recurrendum, in c. cum olim, n 5. & 7. de consue. 102. Et vide in c. translato. nu. 5. de consti. 20
5 Casus excepti a regula extenduntur ad casus consimiles, in c. fin. nume. 5 de re iudi. 90
2 Casus reseruati papæ, remissiue, in capitu. quod translationem, nume. 8. in offic. lega. 128
6 Casus duo æquiparati, si sunt in multis, non tamen æquiparantur in exceptantibus, in c. quod Dei, num. 2. de sta. mona. 210
7 Casus similes expressis regulantur secundum casus expressos, in c. cum in Romana. nume. 1. de simo. 95
6 Casus superueniens recipit declarationem secundum statum precedentem. in c. 1. nu. 6. de cle. ægro. 48
Casus fortuiti sunt illi, qui non possunt præuideri. in cap. vnico. nume. 13. de nume. 15. de commo. 93
Casus fortuiti si aliqui fuerũt nominati, dum suscipiũtur a contrahentibus, & postea sequitur clausula generalis, puta et de omnibus aliis veniunt etiam alii, dummodo non sint maiores expressis. ibi. nu. 18.
Casus requirentes speciale mandatum, veniunt expressis aliquibus, & postea sequuta clausula generali. ibid.
Casus fortuitus imputatur illi, qui dedit operam rei illicitæ, per quam ille casus venit, in c. quia diuersitatem, nu. 13. de concel. præb. 68
Casus omissus habetur pro expresso ex mente statuentis, in cap. sanè, nume. 1. de cele. mis. 247
2 Casus, in quibus papa dispensare non potest, remittere Ant. in cap. 2. nume. 7. de biga. 71
1 Casus, in quibus, verba necessario requiruntur, in c. ecclesia vestra, nume. 3. de electi. 140
7 Casus fortuitus imputatur danti operam rei illicitæ, in c. Iohannes, nume. 2. de homi. 150
CORSE. Qui sint casus fortuiti vide insti. quibus mo. re. cont. ob. §. item is cui, vbi glo. dicit, & ibi melius quam alibi numerantur. Sal. in l. quæ fortuitis. C. de pig. actio. dicit, q casus fortuitus contingit, quandoque defecto naturæ, quandoque facto hois. Exemplum in prio casu, vt tempestate maris & grandinis, nix insolita feruor solis non consuetus, tempestas ventorum, naufragium, impetus fluminis, aer corruptus, vnde generatur brucl & locustæ, vel mors, quæ contingit ex aeris corruptione vel ex influentia mala corporum cœlestium, probatur hoc in l. fin. si quis. §. q diximus. ff. si quis cau. & in l. si fistulas. §. frumenta. ff. de tra. hah. enp. & in l. ex conducto. ff. loca. Exemplum scãm, quando venit facto hois propter incursum hostium prædonũ, & latronũ. & vide ad hoc dicta bo. tex. in l. contractis. in fi. ff. de reg. iu. vbi ẽt tenet, q mors naturalis dicatur casus fortuitus, qd ẽt tenet Bal. in l. 1. in fi. C. de his qui absentes non pos. Ibi ẽt prosequitur plene Saly. an & quando incendium dicatur casus fortuitus, & differentiam inter casum fortuitum, & casum improuisum, vide per tex. glo. & Bald. qui dicit, q nescit alibi in l. 2. de leg. Corn de sic. Ille enim dicitur casus fortuitus, quem non præcedit aliqua cã descendens ab eo, cui casus ille vult imputari, sed casus improuisus dicitur ille, vbi culpa præcedit vt ibi per eum, & casus fortuitus contingit hoĩum consilium prouidere põt. bonus tex in l. 2. §. si eo tempore. ff. de admini. re. ad ciui. perti. facit. l. si res pupillaris. ff. de admi. tu. & quæ fortuitis. Et an furtum clandestinum computetur inter casus fortuitos, vide Bald. in l. 1. C. depositi. vbi dicit, quod si furtum clandestinum frequenter contingens, puta, quia oĩium non erat clausum vel non bene clausum, hic est culpa. Aut est raro cõtingens, vt quia de nocte frangitur quædam camera, seu apotheca in planca, & tũc est casus fortuitus, sed tunc verisimiliter non debet præcaueri, vt in l. eam qui. in §. idem tri. bit. ff. de fur. Ang. in d. l. quę fortuitis, dicit, quòd si nulla culpa precessit, puta si vxor sit artur viro de nocte, vel si dator alicui potatio opiata, vt dormiat, & postea furetur ipso dormiente, potest etiam opponi exemplo secundum Ang. in mercatoribus stantibus in platea Perusina, qui de nocte dimittuntur pannos in fundico secundum morem ciuitatis. Nãsi furtum subtrahuntur & hostium erat bene clausum, illud furtum appellatur casus fortuitus, ideo tale periculum, ad dominum pannorum pertinebit non ad mercatores tenentes eos in fundico, quod dicit mens tenendum. Illud idem tenet Sal. in l. cũ duob. in §. damna. ff. p socio. quod dicit nec dũ quia sepe cõtingit in apothecis & stantib. in quib. nullus dormit. Nã si adhibuit omnem diligentiam, tamen fiertum non imputetur ei.
7 Casus fortuitus non præsumitur, nisi probetur, in c. si vero. il 1. nume. 8. de sent. ex com. 253
5 Casus, in quibus sententia redditur nulla, licet in ea error iuris nõ sit expressus. in c. 1. nu. 5. de re iudi. 50
1 Casus excepti a lege extenduntur ad alios casus ex identitate rationis, in c. cum omnes. nume. 7. de consti. 22
7 Casus in quo Episcopus dispensat cum simoniaco in ordine, & in quo simoniacus in ordine non suspenditur ab aliis ordinibus, in cap. per tuas. nume. 6. de simo. 130
2 Causa quando est in curia, oportet quod mittatur procurator instructus, alias procedetur ad diffinitiuam. Anto. in c. veniens. n ume. 2. 3. 4. 11. & nume. 12. de rerun. 58
Causa, quando dicatur esse deuoluta in curiam, ibid. nu. 10. 35
5 Causa, in dubio præsumitur, in c. accedens, nu. 7. de præscri. 60
7 Causa pari turpitudinis potior est possidentis conditio, in cap. & si mulier. fe. nu. 9. de dona. inter vir. & vxor.

7 Causam

7 Causam non semper quis tenetur exprimere in actione personali, in c. si. nu. 4. de frigi. & male. 44
2 Causa cessante, an & quando cesset effectus, Ant. in c. post trãslationem. nume. 17. de renun. 36
Causa quę dicatur impulsiua, & quæ finalis. ibid. nu. 18.
3 Causa matrimonialis in tantum est fauorabilis, quod potius statur opinioni vnius doctoris dicentis pro ea quam plurium dicentium contra, nisi il la sit euidenter falsa, in c. fi. nu. 3. de re iud. 98
7 Causę ecclesiasticæ in defectum canonicę prouisionis, possunt per leges ciuiles decidi. in c. 1. nuone. 3. de no. ope. nun. 204
3 Causarum decisiones sint secundum statuta loci, vbi fuit contractum, in ca. cum contingat. nu. 8. de fo. com. 87
2 Causę maiores, quę dicãtur ad hoc, vt earum cognitio spectat ad sedẽ Apostolicam. Ant. Bu. in c. 1. nu. 2. de translatione prælatorum. 10
3 Causa cõmissa decidi de iure, intelligitur tam de iure communi, quam speciali in c. 1. au. 5. vt lit. pend. 252
5 Causa quando committitur app. re. poterit quilibet superiori adiri per viam querelę, qui tenetur ex debito iustitię grauamen reuocare. alias ab eo appellabitur, in c. pastoralis. nu. 16. & 17. de app. 141
Causam seu negotium, an & quando videatur superior ad se reuocare. in c. vt nostrum. nu. 2. de appel. 145
6 Causa commissa ad instantiam actoris super possessione & proprietate potest iudex super alterutro procedere & actor incboare, quam vult. in ca. si quis cauerunt. nu. 1. de testi. fo. 75. Et an super iusta causa in denegando quartam productionem testium requiratur causę cognitio. ibid. nu. 9. 76
3 Causa potest committi etiam per delegatum absque eo, quod requiratur eõ sensus partium. c. 1. nu. 4. de fo. comp. 53
Causa ecclesiastica est tractanda secundum regulas sacras, in c. clerici, nume. 7. de iudi. 26
Causę magnæ importantię sunt per solam sedem Apostoliam decidendę, in camatores, nu. 1. & 3. de Baptis. 249. & seq.
4 Causa nullitatis deuoluit totam causam ad iudicem, vnde poterit reformare sententiam. in c. cum Ioannes. nu. 18. de fid. instru. 122
3 Causa quando committitur simpliciter & de plano &c. tollitur appellatio & omnis ordo iudiciarius, in c. cum contingat, nu. 26. de fo. comp. 89
3 Causa ecclesiastica non potest committi clerico & laico simul, quia laicus est incapax. in c. si significasti, nu. 16. de fo. compe. 98
7 Causa ob quam appellatur debet esse iusta, & quod vera probetur, in cap. significavit. nume. 6. 137
2 Causa si committatur cognoscenda, non præsumitur commissa decidenda, ni si specialiter dicatur. Ant. in c. si. nu. 1. de offi. Arch. 81
2 Causa matrimonialis, an possit delegari alteri, quam Episcopo. in cap. ex literis. nume. 1. 2. 3. de resti. in integ. 189
3 Causa decidenda secundum bonam consuetudinem terræ, quomodo decidatur, si diuersa est consuetudo actoris, & Rei iudicis. remissiue, in c. cum venissent. nu. 15. de eo, qui mit. in pos. 251
Causarum matrimonialium cognitio pertinet ad solum iudicem ecclesiastici, non laicus cognoscit etiam incidenter, in cap. tuam, nume. 3. de ordi. cogni. 172
2 Causa efficiente cessante, non cessat effectus iam impressus. Ant. in c. de bigamis, num 2. de biga. 75
3 Causa si remittitur ad vnum tribunal, intelligitur remissa secundum consuetudines illius tribunalis ad quod fit remissio. in c. licet ex suspecto. nume. 12. de fo. compe. 81
3 Causa appellationis ab interlocutoria debet exprimi in specie, & alias in genere, in c. vt debitus. nume. 38. de appel. 150
3 Causa damni infecti est summaria, in c. 1. nu. 19. de mut. peti. 115
Causa recognentionis efficitur illius naturæ, quæ est causa conuentionis, ibid. nume. 19.
7 Causę quædam, quę reddunt iudicem suspectum, in capitu. postremo, nume. 4. de appella. 125
3 Causę cognitio non censetur adhibita in sententia quando fuit lata a iudice verisimiliter non instructo. in c. cum ex literis, nu. 7. de rest. in int. 191
5 Causa recusationis iudicis, debet coram eo allegari, sed probari coram arbitris, sed si cã est euidenter frustratoria, iudex debet spernere, & ad vltima procedere. Idem est notorie iniusta, q non debet amplius remittere cognitioni arbitrorum, in c. cum speciali, nu. 15. de appel. 152
5 Causa appellationis si fuit vna allegata, & alia probata, non excludit appellantem, in c. postremo. nume. 7. de appel. 125
Causa si exprimatur vna ex multis, quæ sit frivola, aliæ etiam præsumuntur frustra, in cap. constitutus, il 2. nu. 12. de appel. 135
3 Causa commissa secundum æquitatem & veritatem, quomodo terminabitur. in c. 2. nu. 3. de iura. calum. 141
Causa mere spiritualis, nec principaliter nec incidenter cognoscitur a laico, ibid. nu. 8.
7 Causa mixta cognoscitur coram ecclesiastico, ibid.
7 Causæ criminales possunt delegari clericis de iure canonico, in cap. in archiepiscopatum. nu. 2. de rapto. 159
3 Causa cessante, an & quando cesset effectus, in cap. cum cessante. num. 2. de appella. 150
Causa, propter quam fuit appellatum, debet coram iudice ad quem instificari. in c. interposita. nu. 1. de app. 160
7 Causa, quando committitur pluribus, oĩs habent iurisdõnem insolidum, sed omnes habent simul exercitium. in c. sciscitatus. nu. 1. de rescrip. 55
3 Causa, an & quando sit exprimenda in libello, in c. dilecti filii. nume. 14. de iudi. 24
Causa appellationis, vtrum possit alteri committi, tam de iure canonico, quam ciuili, in c. cæterum, nu. 15. de iudi. 21
Causa possessionis & proprietatis, debet sub eodem iudice terminari, in c. 1. nu. 1. de cau. pos. & pro. 177
Causæ habentes aliquam confirmationem terminari solent ab eodem iudice. ibid. nume. 3.
Causa, quę dicatur necessaria, vel quasi, vel probabilis, in c. si. nume. 46. de fo. compe. 105
Causa petens non terminatur per ius commune, vel speciale, puta, priuilegium emanatum causa pendente, nisi de ea faciat mẽtionem. Sed an aliqua noua causa superueniens liti pendenti, decidatur per iura emanata lite penden. in c. si. nu. 8. & 11. vt lit. pend. 256. & seq.
Causę vtiles, vel vilium personarum, expediuntur sine libello & scriptura & in eis creditur simplici verbo iudicis, in c. 1. nu. 17. de lib. obla. 108
Causa vtilis, quæ dicatur, relinquitur arbitrio iudicis. ibid.
Causa ecclesiastica non potest delegari clerico cum conditione, vt ferat sententiam, prout talis laicus iudicabit, in c. 2. nu. 13. de iudi. 9
4 Causa vna cessante de pluribus causis simul consideratis ad dispositionem aliquam, cessat dispositio, sicus si causę distributiue considerentur, in cum nunciis. nu. 1. de testi. 53
Causę quę requirunt vltra duos testes, in c. licet, il 1. nu. 4. de test. 62
3 Causę, quo casu possint delegari vltra duas dietas a prouincia, in c. sane, nu. 3. de fo. compe. 55
Causę cognitio hodie non potest trahi extra prouinciam, nisi per vnam dietam, in c. ex parte B. nu. 10. de fo. comp. 94
Causa, an possit committi vltra duas dietas extra prouinciam, in c. significarunt, nu. 2. de iudi. 51
Causa criminalis clerici a solo episcopo cognoscitur, in c. si diligeni. nu. 29. de fo. comp. 85
Causa si fuit simpliciter commissa, intelligitur tam de possessoria, quam petitoria, tamen est in optione actoris a qua incipiat, in ca. 1. nu. 6. de sequestra. pos. & fruct. 258
Causę, quę habent adinuicem connexitatem, quandam, debent vni iudici committi, ne causę continentia diuidatur. ibid. nu. 14.
Causa quę potest continere possessorium, & petitorium, si simpliciter committantur, videtur commissa cognitio tam in possessorio, quam in petitorio, alias secus, nisi incidenter. ibid. nu. 15.
2 Causę meri & mixti imperii de iure canonico subdelegantur. ia c. venerabili, nu. 13. de offi. deleg. 120
3 Causę cognitio si est commissa alicui, non videtur ei commissa decisio, nisi specialiter committatur, in c. cum ad sedem, nu. 2. de rest. spol. 216
5 Causa summaria dicitur vbicunque versatur causa, super qua sententia lata non infert magnum preiudicium, nec totaliter decidit, quin possit in alio iudicio grauamen reparari, in cap. cum dilecta, nume. 24. de constr. vti. vel inuti. 166
3 Causę clericorum, non tractantur secundum consuetudines laicales. in cap. quod clericis. nume. 1. 6. 8. 10. 11. 17 19. & 24. 20. & 21. de fo. com peten. 76. 77. & seq.
6 Causa cessante, an cesset effectus, in c. suggestum, nu. 5. de decimis. 169
7 Causarum in decisionibus recurri potest ad nouum & vetus testamentũ, in c. per venerabilem, nume. 14. qui fil. sint legi. 51
4 Causa consanguinitatis, tunc dicitur spiritualis, quando tractatur de matrimonio contrahendo, vel dissoluendo, in capitu. cæterum, nume. 1. de testi. cogen. 102
2 Causa cessante non cessat effectus iam in esse productus. Ant. in c. sanc, nume. 2. de renun. 31
7 Causa, an possit committi a sede apostolica monachis, qui sunt in ecclesiis cathedralibus. in c. cum olim. il 2. nu. 13. de priui. 214
Causę incidentia non semper ampliat iurisdictionem, & hoc est verum quo ad iudicem secularem, quia est incapax cognoscere de spiritualibus, in c. lator. nume. 7. qui fil. sint legi. 47
3 Causa spiritualis, quę remittitur ad ecclesiasticum, an cognoscat ordine iudiciario seruato, in c. tuam, nu. 15. de ord. cog. 173
5 Causę temporales clericorum possunt per ordinarios laicis committi, in ca. sua nobis. nume. 4. de appel. 156
1 Causa non potest committi appellatione remota, nisi per solum papam, in c. 1. nu. 1. de rescrip. 44
2 Causa patet delegari, vel subdelegari reseruato consilio delegantis in decidendo eam. in c. si pro debilitate, nu. 3. 6. 8. de of. del. 88. & seq.
7 Causa noua superueniens facit recedere a pacto, & a pœna liberat, in c. 1. nu. 5. qui matri. accu pos. 54
6 Causa impulsiua cessante non cessat effectus, secus cessante causa si. in cognę. nu. 14. de voto & vo. re. 205
2 Causa restitutionis in integrum potest de vtroque iure delegari, in causa restitutionis nu. 2. de resti. in integ. 196
2 Causa quando dicatur summaria, commissa, in c. quia pp, nu. 17. de ele. 175
7 Causa intelligitur de propinqua, non autem de remota. in c. de cętero. nume. 3. de homi. 144
Causa remota, an & quando puniatur, remissiue. ibid.
5 Causa, si est commissa, vel delegata inuiliter ordinario, & partes coram

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repert. rerum ac sent. selectiorum

co litigarunt, an valet processus. in cap. cum ex officii. num. 33. & 38. de præscrip. 45
7 Causa accessoria committa videtur, si principalis est commissa in c. de prudentia. nu. 3. de dona. inter vir. & vxor. 59
2 Causa noua, quæ dicatur ad hoc, vt quis audiatur ex tali causa ad illud, q̃ alias fuit sibi denegatum. in c. beneficio. nu. 4. de rest. in integ. 197
2 Causæ matrimonialis, noa solent committi de stylo curiæ, nisi solis episcopis. in c. causam. nu. 1. de of. deleg. 97
2 Causæ legitimæ ad accusandum suspicionem iudicis. in c. causam, quæ. nume. 3. de offi. deleg. 98
7 Causa, si pendet coram delegatis ordinarius debet silere. in ca. cum dilectis. nu. 1. de pur. cano. 227
1 Causa cessante impulsiua, an cesset effectus. in capiu. postulasti. nume. 1. de rescrip. 76
5 Causarum matrimonialium cognitio potest per inferiorem prælatum præscribi. in cap. auditis. nu. 6. de præscrip. 40
7 Causa falsa si est expressa in sententia, suia est nulla, & quid si plures causæ exprimantur. in c. per tuas. nu. 5. & 6. qui fil. sint legi. 50
2 Causa dotis est fauorabilior, quam causa alimentorum. in c. peruenit, nume. 1. de arbi. 202
1 Causa omnis regulariter requirit plenum ordinē iudiciarium. in c. dudum. il 2. nu. 28. de elect. 191
7 Causa, si est commissa examini alicuius nō censetur commissa eius diffinitioni. sed diffinitio debet reseruari & remitti ad delegantem. in ca. cum dilectus. nu. 2. de calum. 92
2 Causa grauis, quando dicatur, & quo respectu. in c. 2. nu. 9. de procur. 168
6 Causæ quando concurrunt duæ in eadem re vna potentior alia, illa præualet quæ potentior est. in c. cum non. nu. 3. de deci. 179
5 Causa suspicionis est proponenda coram iudice, qui allegatur suspectus, sed est probanda coram illis, qui de tali suspicione habent cognoscere. in c. 2. requiris. nu. 1. de appel. 129
Causa suspicionis, si non fuit coram iudice opposita, non poterunt arbitri super ea cognoscere. ibid. nu. 6.
3 Causæ meri & mixti imperii de iure canonico delegātur, & quid de iure ciuili. in repe. c. si quis contra clericum. nu. 29. de fo. comp. 63
1 Causa dotis est mixti fori. in rep. c. Ecclesia S. Mariæ. nu. 21. de const. 33
5 Causa, quare appellatur ab interlocutoria est proponenda coram iudice, a quo, & est iustificāda coram iudice ad quem. in c. vt debitus. nu. 5. 6. & 8. de appel. 148
7 Causæ matrimoniales, vel literæ indulgentiales non conceduntur per inferiorem prælatum episcopo, nisi competat de iure speciali. in c. accedentibus. num. 1. de excef. præla. 200
1 Causa prudentiæ si fuerit commissa alicui, intelligitur commissa tanquam viro prudenti in c. nz inuitaris, nu. 1. de consti. 21
5 Causæ maiores, de quibus vide remissiue, sunt deferendæ ad decisionem sedis Apost. in c. vt debitus. nu. 9. & 37. de app. 148. & 150.
1 Causa iusta iniuriandi mitigat pœnam, quam debet incurrere iniuriantis. in c. olim ex literis. nu. 6. de rescrip. 74
2 Causæ meri imperii possunt de iure canonico delegari. in c. quod sedem. num. 4. de offi. ord. 138
3 Causæ cognitio non est semper de substantia actus. in capitu. si. nume. 17. de feriis. 163
3 Causa vtrum sit inserenda in sententia, in c. examinata. num. 8. de iud. 42
3 Causa matrimonialis spectat ad ecclesiasticum, siue agatur de eius substantia, siue maritus petat vxorem, vel contra. in c. ex conquestione. nu. 2. de restit. spoliato. 203
7 Causa insententia non est exprimenda, & quare. in clemen. pastoralis. nume. 5. de re iudica. 267
7 Causa quelibet regulariter est plenaria, nisi aliud specialiter caueatur in iure, vel principis mandato. in cle. sæpe. nu. 17. de verb. sig. 319
7 Causa si committitur appellatione remota, reconuentio debet etiam expedi vi appellatione remota. in cle. sæpe. nu. 50. de verb. sig. 320
7 Causæ beneficialis appellatione comprehenditur quælibet quæstio, siue sit de maiori, siue de minori beneficio, dummodo agant respectu tituli: secus si de ecclesia. in cle. causam. nu. 1. de cau. pos. & propr. 294
7 Causæ summariæ multæ sunt, in quib. iure non cauetur, q̃ in eis procedatur simpliciter & de plano, an ideo in illis requiratur libellus, vel litis contesta. in cle. sæpe. nu. 24. de verb. sign. 319
5 Causa allegata ad reprobandum iudicem, vel appellandum ab eo, si nō fuit probata, vel si eam pars non prosequatur, potest iudex ad vlteriora procedere, in c. cum speciali. §. porro. nu. 1. de appel. 152
1 Causa noua superueniens inducit actum, qui alias non poterat fieri. in c. fin. nume. 10. de consue. 109
3 Causæ meri & mixti imperii de iure canonico delegantur, & quid sit de iure ciuili. in c. si quis contra. nu. 34. de fo. comp. 59
5 Causa limitum terminandorum quo ordine sit pertractanda. in c. quia iudicante. nu. 9. de præscrip. 33
3 Causæ iuste litigandi, quæ excusant a condemnatione expensarum. in cap. finem. nume. 22. de do. & contu. 234
Causam iustam litigandi habens in aliqua parte iudicii, & in aliqua non, an excusetur ab expensis. ibid. nu. 23.
3 Causa simpliciter & de plano non seruato iuris ordine, non potest committi a nemine, nisi a papa. in c. venerabilis. nu. 8. de iud. 49
5 Causæ minime dicuntur, quando sumptis litis sunt maiores, quam ipsa causa. in c. de appellationibus. nu. 5. de app. 111
1 Causæ meritæ, si non possunt probari in curia, debent committi in partibus, in c. scriptum. nu. 1. de elect. 170
2 Causæ maiores sunt referendæ ad papam, & quæ sunt maiores causæ. in c. 1. nu. 3. de transl. epi. 4
2 Causæ quædam iudicis recusandi, in capit. insinuante. nume. 2. 3. 4. 6. 10. de officio delega. 106
2 Causæ meri & mixti imperii sunt delegabiles de iure cano. in cap. si. num. 3. de offi. ordi. 147
1 Cautela est, q̃ si pars dicat in presentia iudicis protestor, q̃ non intendo consentire in vos, tanquam in iudicem competentem, & hac protestatione salua dic, q̃ valet talis protestatio, nec tollitur per verba subsequentia, vnde iudex non potest illum condemnare, vt contumacem, quia non dicitur comparere, ex quo protestetur, q̃ non intendit consentire, vt in dicem. Et ideo sis cautus, vt addas in protestatione ista verba, nisi quatenus de iure tenetur. in c. cum M. nu. 20. de consti. 19
2 Cautela est, vt aduocati & procuratores apponat in fine libelli & articulorum, q̃ non astringuntur se ad probandum, nisi ea, quæ necessario oportebunt. in c. 2. nu. 8. de rescrip. 48
1 Cautela est cum dubitatur, an aliqua debeant interesse electioni, & tempus instat, quod commode non potest recipi probatio, an de iure hoc competat, debent. n. admitti cum protestatione, vt eorum voces valeant, si & in quantum appareat postmodum eos debuisse interesse. in c. Cumana. nu. 2. in 6. no. de elect. 184
6 Cautela bona est, q̃ m quolibet contractu faciat prestari iuramentum in iudicem venissent. nu. 23. de insti. 64
6 Cautela est in impetratione beneficii per alium possessi, vt non dicas illud simpliciter vacare, sed de iure, in capitu. cum nostris, nume. 20. de concess. preben. 69
6 Cautela est quod si iudex fert sententiam, & vult exprimere ad decorem suum conseruandum aliquam causam, adiiciat dictionem, maxime, & ex pluribus aliis causis, & c. Nam tunc videtur motus, non solum ex causa expressa, sed ex aliis tacitis. in c. ex parte, nu. 19. de concess. preb. 72
6 Cautela est cautorum aduocatorum in libello, & aliis scripturis, vt nunquid dicant illum esse prælatum, sed quod asserit se prælatum. in ca. ex ore. nu. 5. de his quæ fi. a ma. par. cap. 84
6 Cautela est, vt contrahens cum prælato, semper stipuletur de euictione, vt saltem re euicta habeat regressum contra prælatum, in c. ad audientiam. nu. 5. de rebus eccle. non alie. 90
6 Cautela est, si quis velit emere aliquid ab ecclesia, vt episcopus prius generaliter interponat decretum, pronunciando ipsius rei ecclesiæ posse alienari, & dari licentiam alienandi, postea vero poterit ipse episcopus, vel alius palam emere, in hoc tamen dicit esse cogitandum quo ad ipsum. in c. possessiones, nu. 3. de reb. eccle. non alie. 90
6 Cautela est, quando quis per delationem habitus per annum non interdixit profiteri, vt protestetur expresse, quod hoc non intendit, in ca. vt clerici. nume. 3. de reg. 181
6 Cautela est, quod vbicunque notarius errauit in scriptura, ita vt oporteat radere aliquid, & iterum reponere, vel facere aliquam lineam in margine, debet notarius ad euitandam suspicionem in fi. instrumenti facere mentionem qualiter ipse rasit tale verbum & c. vel q̃ fecit talem lineã in margine, in cap. cum venerabilis, nu. 8. de reli. do. 217
6 Cautela, quod volens ecclesiam de nouo dotare, vl expresse dicat, quod pro dote illa bona largitur, in cap. quoniam, num. 10. de iure pat. 221
7 Cautela est in impetranda dispensatione super affinitate, vt facias mentionem, de publica honestate, in c. sponsam, nume 3. fol. 4 de spon. & in cap. non debet, de consan. & affi. 40
7 Cautela est, vt prius matronæ faciant lauari mulierem ærtcam in aqua calida, & diu ibidem morari, nam per medicinas reddunt se quādoque steriles, quibus prædicto modo est obuiandum, ne separetur matrimonium. in cap. fraternitatis, num. 4. de frigi. & male. 43
7 Cautela est, vt semper fiat donatio propter nuptias ipsi mulieri, vt mulier possit lucrari propter adulterium mariti, in cap. fi. de dona. inter vir. & vxo. nume. 12. 63
7 Cautela bona datur conducenti rem aliquam, vt pro obseruantia contractus recipiat obligationem omnium bonorum ipsius locatoris. Nam tunc cum habeat ius re locata, non potest expelli per successorum, etiam singularem, in c. si. nu. 8. versi. & super hoc, ne prela. vi. suas. 116
Cautela est, vt semper eligas sacerdotem & meliorem & sanctiorem, quia oratio porrigenda est per bene dispositum, contritum, & pœnitentem, nā si is, qui displicet ad intercedendum mittitur, irati animus ad deteriora pronocatur, 3. q. 8. cap. in grauibus, Abba. in cle. 1. de reli. & vene. sanct. cautela est, vt habeatur spiritualis licentia a presbytero proprio, tam de sacramentis conferendis, quam de ipso religioso conferente, & de parochianis, qui sacramenta illa sunt percepturi, vt sic specialitas referatur tā ad sacramēta, quā ad conferētē & recipiētē, Ab. in cle. 1. de priui. 7 Cautela pro sponso, qui vult impedire sponsam, ne cum alio contrahat. in ca. 1. nu. 7. de ma. contrac. contra interd. ec. 45
7 Cautela pro parentibus, qui filios susceperunt illicite ex secunda vxore, quo ad bona. in c. veniens, nu. 5. de eo, qui du. in ma. 29
Cautela pro matre, quę filios peperit ex adulterio quo ad bonorum successionem. ibid.

Cautela

In Panormitani Commentaria.

7 Cautela per volentem matrimonium contrahere adoptione non obstante, in c. vnico. nu. 2. de cog. leg. 34
6 Cautela est, si testator relinquat vxori vsumfructum bonorum suorum, si caste vixerit, vt addat, & vitam vidualem seruauerit, pro eutādis op. Doc. Quod intellige, nisi de voluntate testatoris, vel de communi vsu loquendi aliud apparet, in c. vt clericorum, nu. 5. de vit. & ho. cle. 8
7 Cautela est optima ad faciendum perdere priuilegium clericale constitutis in minoribus non deferentibus habitum, vt moueantur ad illud deferēdum, vt postea si non deferant, perdant illud. in c. tua. n. 3. de apo. 136.
5 Cautela ad lites breuiandas, vt index in citatione inferat tenorem libelli & præfigat terminum ad comparendum, & dilatorias proponendum, vel ad respondendum libello, in c. pasto. nu. 25. de exce. 7
Cautela aduocati episcopi, contra quem testes producuntur super præscriptione iurium episcopalium, vt de singulis sigillatim interrogentur per examinatorem, in c. auditis, nu. 15. de præscr. 41
Cautela est, vt non proseques appellationem in termino, vadat ad iudicem a quo, & de facto renunciet appellationi, & dicat se velle prosequi coram eo. Tunc enim tenebitur cum ad actus vlteriores citare. in cap. dilectus. nu. 7. de app. 127
6 Cautela ad euitandam simoniam, vt onera diuinorum celebrandorum apponatur rei, & postmodum res tradatur simpliciter tunc enim transibit res cum illis oneribus, licet ad hoc possit cauillari. in c. significatum. nu. 7. de præb. 30
Cautela ad perpetuationem statuti, vt singuli iurent contenta in statuto, non habita mentione de statuto, & vt iurent, quod etiam collegialiter non contrauenient subsistente causa postmodum concernente fauorem publicum possunt contrauenire, vide gl. no. 11. di. in his, in c. dilecto. nu. 21. de præb. 41
Cautela, quod quis approbet sententiam respectu articuli facientis pro se, & respectu alterius facientis contra, appellet. Nam tot videntur sententiæ, quot sunt articuli. Letiam, ff. de minoribus. Ista est bona practica, quam tradidit Abbas, in capitu. Raynaldus, in 7. nota. de testamen. nume. 7. 147
2 Cautela est, vt quis petat se restitui contra talem contractum, ac etiam se reduci ad illum statum, in quo erat tempore contractus. in capitu. cum ex literis. numero 19. circa medium. versicu. dicit tamen. de restitu. in integrum. 192
Cautela est, vt aduersus sententiam Principis potius incidat per viam restitutionis quam supplicationis. quod intellige quando vtrunque remedium concurrit, quia subest causa petendi restitutionem. in c. suscita. nu. 10. in fi. de rest. in integ. 193
7 Cautela est, vt quis procuret sibi plures collationes, seu institutiones eiusdē beneficii, nec per secundam videatur renunciare primæ, & hoc est totū, quando quis dubitat de validitate primæ collationis. tex. est in c. post electionem. de concess. præb. & in c. 2. & ibi Abb. nu. 2. de arb. in cap. cum olim. il 2. nu. 17. de priui. 215
Cautela ad hoc, vt carnalis copula non faciat transire sponsalia in matrimonium. in c. per tuas. nu. 7. de condi. appo. 23
2 Cautela, quod ciuitas impeditus mittat excusatorem ad iudicem, ad faciē dum idem de impedimento. in c. querelam. nu. 4. de procu. 168
3 Cautela optima est, si quis vult euitare infamiam, quod soluat condemnationem ante sententiam, & euadit sic iudicium. in c. at si clerici. nu. 27. ad fi. de ind. 14
Cautela est in practica, vt in vniuersalibus & generalibus iudiciis nō restringat se in libello ad certam speciem, sed facias conclusionem vniuersalem, vel generalem. c. 2. vltra med. post nume. 25. ante versi. quando que vult. de libel. obl. 111
4 Cautela est ad denotandum continuationem possessionis, vt in articulo postulationis, & per totum illud tempus possedit. in ca. licet causam. numero 11. de proba. 25
6 Cautela est, cum timetur de variatione testium, vt prius faciat extra iudicium coram testibus confiteri cum iuramento. in c. per tuas. nu. 11. de prob. fo. 24. & in c. dilectus. nu. 7. de capel. mon. 218
4 Cautela est, vt si præsumptio violenta moueat iudicem ad sententiam pro ferendam, faciat illam scribi in actis, alias si appellaretur ex actis sententia non iustificaretur, licet ipse iuste fuerit motus, index tamen ad quem, cui de hoc non constat, iuste retractaret sententiam. in ca. afferte, nume. 5. de præsum. fol. 129. Facit quod voluit Barto. in l. Lucius, ff. de his, qui no. infa.
7 Cautela pro scholaribus & aliis volentibus recedere, vt non detineantur. in c. ator. nu. 4. qui fil. sint leg. 47
Cautela est, vt si vis liberari generaliter, facias transactionem multum generalem, & non paucas verbis, vt puta, dicatur, quod partes venerunt ad transactionem, compositionem, & conuentionem, & cōuenerunt, & transegerunt super omnibus actionibus, & super omnibus rebus cogni tis competentibus, & incognitis, tam in hac, quam in qualibet alia. in c. 1. nu. 6. in fi. de transa. 161
Cautela est ad euitandas opiniones, vt nunquam quis patiatur describi in instrumento, si ex illo potest prætendere aliquod præiudicium. in ca. ex literis. nu. 5. ver. idem si fuit. de transa. 163
2 Cautela est, quod si instrumentum, sine priuilegium confectum manu publica habeat sigillum appensum, licet perdatur sigillum vel destruatur non per hoc corruit fides instrumenti, quia sufficit authoritas notarii. Intellige quando scripturæ habent omnia signa publicitatis, ideo cautum est, vt collationes beneficiorum & similia fiant per manum publicam, ne destructo sigillo prælati corruat fides instrumenti. in c. innotuit. num. 15. de ele. 145
2 Cautela est in libello, vt pars petat expensas fact. as & fiendas in futurū, & admittitur hæc petitio incerta. in c. auditis nu. 11. de proc. 172.
Cautela est, vt in rebus arduis & ponderosis inferatur sigillum vniuersitatis in instrumento, quia præsumptio est, quod vniuersitas legitime actum explicauerit, nisi probetur contrarium. in cap. vnico. nume. 9. de fyndi. 178
3 Cautela & practica optima excludendi deliberatorias inducias quæ dari solent Reo ad respondendum, & liberandum super contentis in libello, vt in citatione ponatur copia rescripti, vel aliquid aliud ex quo certificetur Reus, super quo est conueniendus, & qua actione. in ca. præterea. nu. 2. de dila. 154
Cautela est, vt probetur expresse possessio tempore spoliationis ad consequēdam restitutionem de facili. in c. cum ecclesia. nume. 20. de caus. possess. & proprieta. 179
Cautela & cōsilium, vt possit relinqui filio emācipato minus legitima portione, & testamentum non sit nullum Barto. in l. cum ex filio. nu. 3 ff. de vulg. & pup.
Cautela, quod quando causa committitur consilio sapientis, vt iudex qui postea iudicauit, non teneatur in syndicatu. Bart. in l. si conuenerit. num. 4. de re iud.
Cautela, vt quis promittens velle posse conueniri alibi, quam in loco cōtractus est, vt dicatur, promisit se soluturum Perusis, Senis, Florētiæ, & c. Bar. in l. si quis. nu. 2. C. de pact.
Cautela pro capiendo debitore in domo, vt pro aliquo contemptu iudicis condemnetur, quia tunc poterit in domo capi, vt carceratus pro debito ibi recommendari. Bar. in l. fi. nu. 3 ff. ad leg. Iul. pecu.
Cautela, quando tutor accusat aliquem, quod dicat in accusatione talis tutor, nec adiiciat tutorio nomine. Bar. in l. si cautiones. nu. 2. C. qui accus. non poss.
Cautela, quod qui agit causam communem, promittat aduocato salaria cō muni nomine. Bar. in l. ex parte, §. respondi. nu. 3. ff. fa. erc.
Cautela, vt articuletur de scientia & patientia aduersarii. Bar. in l. si aquā. nu. 9. C. de seruit. & aqua.
Cautela, vt producens instrumentum falsum interrogetur, an velit vti dicto instrumento, Bar. in l. Diuus. nu. 1. ff. ad l. Cor. de Falsi.
Cautela, vt inquisitus de causa ante condēnationem soluat ad hoc, ut cuitet infamiam. Bar. in l. infamem. col. fi. nu. 11. de pub. iu.
Cautela, ne damnatus pro iniuria & leui sit infamis, vt talis ante condemnationem soluat, quia postea absolutus. Bar. ibi. n. 12.
Cautela, quod quando bannitus capitur, iudex vel per confessionem eius, uel per probationes faciat apparere esse illum hominem, & idem corpus. Bar. in l. inter stipulantem. §. si Stichum. in fi. nu. 13. ff. de verb. ob.
Cautela, vt quando quis credit, se formiter condemnandum ex causa famosa, vt soluat ante quam lis contestetur, & euitabit infamiam. Bar. in l. illius fustium. nu. 5. ff. de his, qui no. infa.
Cautela, quod semper in actis ponatur pro parte præsente. Barō in l. centum consessus. §. si quis absentem, nu. 1 ff. de confess.
Cautela est Dy. timens, ne quis cogatur contraherē, quod clam protestetur quod si facit, non facit voluntarie, & an talis cautela sit bona Bar. in l. qui in aliena. §. si. in fi. num. 6. ff. de acq. hær.
Cautela, vt in fideicōmissis apponat clausula, prout sibi videbitur voluerit, & placebit Bar. in l. Lucius Titius, n. 5 ff. de fidei. libe.
Cautela, quod quando stat per iudicem, quod appellans protestetur, & appellet coram honestis personis. Bar. in l. 1. §. dies. nu. 4 ff. quan. ap sit.
Cautela, quando iudex est absens, quod syndicus & bannitus compareant in termino ad tribunal, & protestentur. Bar. in l. ex quacunque, §. si. ad fi. nu. 9. ff. si quis in ius voc. non ierit.
Cautela, ut quando quis asserit se procuratorem alicuius, ut non negetur, nec fateatur ipsum procuratorem. Bar. in l. i. ad fi. nu. 14. C de procu.
Cautela, quod debitores qui recipiunt refutationem a tutore, uel curatore, uel ab aliis administratoribus, ut semper faciant in refutatione inseri causam, alias non teneret. vide Bart. in l. 1. n. 2. C. de apochis pub. li. x.
Cautela, quando fiunt protestationes, ut apponatur clausula, nisi & quatenus apparebit eum teneri, Barto. in l. cum quis, §. si quis pro reo, nume. 4 ff. de solu.
Cautela pro instructione aduocatorum, Bar. in auth. qui semel col. fin. uersi. quæro. an in alia, nume. 3 1. C. de prob.
Cautela, ut apponatur clausula ad hoc, vt tollatur condictio indebiti. Bart. in l. Stichus, §. idem quæsiuit. nu. 5 ff. de cond. inde.
Cautela ponenda in instrumento emptionis, vt appareat precium fuisse solutum de communi pecunia, Bar. in l. 2. nu. 3. C. pro socio.
Cautela, quod assessor in actis faciat registrari, quod iudex diligenter examinauit, vtrum ex vulnere esset remansura cicatrix, & ipso diligenter examinato medicus hoc retulit, alias non valet. Bar. in l. semel. nu. 1. C. de remili lib 12.
Cautela, quod pater non possit donationem causa mortis factam per filium ipso patre consentiente renocare. Bart. in l. si cum filius, §. si uero pater. ad fi. nu. 5 ff. de dona.

Cautela

Universidad de Deusto
Biblioteca

Cautela in contractibus, in quibus requiritur, quod pecunia soluatur præsentialiter, & quantitas sit magna, vt pecunia appareat, quando ita de facili non reperiretur. Bar. in l. singularia, col. fi. nu. 26. ff. si cer. pe.

Cautela, vt in datione in solutū apponatur clausula, quod si res eninctat remaneat actio in pristino statu. Bar. in l. eleganter, nu. 4. ff. de pig. act.

Cautela, quando tortus absoluitur, quia non constetur, nec constat de delicto, quod iudex faciat scribere in actis, quod tortura fuit habita cū moderamine, Bar. in l. quæsine. nu. 1. ff. de quæst.

Cautela, quod citatus infirmatus mittat excusatorem, qui infirmitatem iudici notificet. Bar. in l. non exigimus, §. si quis in iudicio, in fi. nu. 3. ff. si quis cau.

Cautela, quod nuncians faciat redigere in scriptis, quantum sit factum de opere tempore nunciationis. Bar. in l. de pupillo. §. meminisse. nu. 4. ff. de no. ope. nun.

Cautela, quod actor etiam si super mandato disputatur compareat, & cōtumaciam rei accuset. Bar. in l. si finita. §. Iulianus, col. 3. versi. quid. nu. 15. ff. de dam. infec.

Cautela, quod fideiussor promittat representare reum statim, & quod renunciet beneficio de fideiussoribus. Bar. in l. si quis, nu. 5. ff. de cust. reo.

Cautela, quod pro vendendis rebus ciuitatis, ciuitas faciat statutum. Bar. in l. prohibere, §. plane, nu. 2. ff. quod vi aut clam.

Cautela, quando venditur, vel donatur res, quod nō possit alienari, & si alienetur, dominium reuertatur ad primum. Bar. in l. si quis possessionem, nu me. 3. de acq. poss.

Cautela, vt iudex mittat pro teslibus, vt declarent dictum, quando inter eos videtur contrarietas, Bar. in l. 2. §. creditum, ad fi. numero 10. ff. si cert. peta.

Cautela, vt in contractibus tam emptionis, quam conductionis, ponatur clausula, faciēs eum procuratorem i rem suam, ita vt deinde &c. Bar. in l. 1. §. 1. ad fi. nu. 4. ff. de superfi.

Cautela, quod iudex pronunciant citatum contumacem, nisi infirmitas, vel absentia probetur per accusatorem, Bar. in l. quæsitum. nu. 5. ff. de re iu.

Cautela, quando agitur ex contractu, vt probetur contractum esse factum ante iudicium. Bar. in l. non potest videri. nu. 1. ff. de iud.

Cautela vt fiant positiones, quod sint plures eiusdem nominis, Bar. in l. si rē nu. 1. ff. de rei vend.

Cautela, vt pars non intret possessionem ex primo decreto sine executore, vel iudicis authoritate, aliter admittit ius suum, Bar. in l. finita, §. Iulianus, col. 5. ver. secundo quæro, nu. 11. ff. de dam. infe.

Cautela pro aduocato, quando suspicatur aduersarium probare de proprietate q. facit positiones & articulos, q. ipse possidet cīa a te respectu possessionis Bar. in l. si de eo, § si seruum, ad fi. nu. 4. ff. de acq. poss.

Cautela per quam venditor cogitur satisdare, q. emptor faciat sibi moueri quæstionem. Bar. in l. 1. § stipulationem. nu. 2. ff. de præto. stipu.

Cautela, vt in libello dicatur, agit & agere intenait. Bar. in l. si ita stipulatus. §. chrysogonus, col fi. nu. 8. ff. de verb. ob.

Cautela, ut ille, qui dat dotem minori, expressa obligationem cum iuramento recipiat, Bar. in rep. l. si constante. col. 12. uer. sed pone. n. 79. ff. so. ma.

Cautela, ut certificetur minor contrahens de beneficio restitutionis in integ. Bar. in l. sciendum, col. 2. uer. & istud facit. nu. 8. ff. de uerb. ob.

Cautela, ut res prohibita alienari, alienetur. Bar. in l. sed si. §. item quoniā. nu. 2. ff. de re. eo. qui sub tute.

Cautela pro teste, qui primo examinatus iterum examinatur, ut petat sibi prius testificata exhiberi. Bar. in l. eos, qui. col. fi. uersi. quæro, nu. 5. ff. ad le. Cor. de Fal.

Cautela pro teste, quod in secundo testamento dicat: prout sibi uidetur modo, & si apparuerit aliter dixisse in alia causa, ex nunc corrigit, &c. Bar. ibi. nu. 7.

Cautela, quando testis dicit extra iudicium, scio hoc tantum, & non plus, quod scribatur eias dictum coram testibus, Bar. ibi. nu. 8

Cautela relinquendi filio spurio, ut. s. contrahat societatem cum aliquo, & subinde pater instituat socium. Bar. in l. si is, in fi. nu. 6. ff. de lib. le.

Cautela, quando reuocatur iudex in tribunali, fiat productio quædam omnium actorum celebratorum, coram procedente iudice, Bar. in l. 2. col. 2. uer. 3. modo. nu. 6. C. de eden.

Cautela, ut apponatur quando fit proclama, ut inueniantur quis sit heres, ut dicatur, uel fit qui uelit dicere se hæredem, uel bonorum & hæreditatis possessorem. Bar. in l. controuersia. nu. 8. ff. de transact.

Cautela, ut in conuentionibus, quæ fiunt super testamēta apponatur, inspectis & cognitis verbis testamenti. Bar. in l. de his. nu. 5. ff. de transa.

Cautela pro rusticis, ut quando recipiunt aliquam iniuriam, dicant, protestatur ex parte protestantis, ne hoc facias, & arripiant iter ad ciuitatem, quia factum post talem protestationem debet reuocari. Bar. in l. de pupillo, § si quis ipsi prætori. uer. tu sustineas, col. fin. nu. 28. de ope. nuncia.

Cautela ut fiāt articuli de bonitate & legalitate notarii in probatione, uel probatione instrumenti. Bar. in l. in exercendis, col. fi. nu. 15. C. de fide instrumen.

Cautela, ut minor non litiget cum procuratore constituto a seipso cum iuramento, quia non haberet beneficium. l. minor. ff. de minoribus. Bartol. in d. l. minor, la 4. nu. 1.

Cautela in protestationibus, seu denunciationibus de soluendo inferatur certum tempus. Bar. in l. Æmilius, nu. 2. ff. de min.

Cautela, ut condemnandus ex aliqua causa infamiam irrogante, ut soluat ante condemnationem, Bar. in l. iusiurandum. §. cum res. n. 2. ff. de iurei.

Cautela, quando minor litigat cum ecclesia, ut restituatur. Bartol. in l. si ex causa. §. nunc uidendum. nu. 2. de mino.

Cautela, ut fideiussor in maleficiis teneatur etiam ad augumentionem pœnæ. Bar. in l. 1. nu. 5. ff. de in li. iuran.

Cautela, quando in libello dicitur, peto pronunciari bene appellatum & reuocari attentata, caueat appellator, ne contestetur lis super libello, ar. in l. 1. nu. 5. ff. nil noua. appel. pen.

Cautela, ut articuletur de titulo quæsito ante litem contest. Bar. in l. matris, nu. 7. C. de prob.

Cautela pro iudice, ut in syndicatu doceat se filiumfamilias. Bar. in l. filia. fa. iudex. nu. 2. de ind.

Cautela, quod uulgariter scribantur uerba testis deponendis in uulgari, quando non possunt redigi in latinum. Bar. in l. si quis filiabus, nu. 5. ff. de testa. tue.

Cautela, quod notarius scribat in testamento causam, quando testator apponit condictionem inhumanam, uel fatuam. Bar. in l. quidam in fine. nu. 2. ff. de cond. insti.

Cautela, ut aduocatus partis cōtra quam testis aliquid falso dixerit, interroget partem. Bar. in l. si falsos. nu. 3. C. de Fal.

Cautela, q. quando accusatur de falso, dicatur scienter & dolose. Bar. in l. nec exemplum. nu. 1. C. eo.

Cautela, vt assessores quando capiunt aliquem bannitum faciant ipsum cōfiteri, quod est idem homo, qui fuit bannitus, &c. Bar. in l. demonstratio, in 6. q. nu. 13. ff. de cond. & demon.

Cautela, ut iudex faciat scribi notario, sicut quolibet die, & hora congressus fuit, nec teneatur in syndicatu. Bar. in l. 2. nu. 1. C. de stat. & ima.

Cautela pro iudice, quando procurator comparet, q. dicat, quod uult, quod compareat dominus ad respondendum, quia melius instructus, uel legalior, & est cōis practica. Bar. in l. 2. §. defendi. n. 3. ff. qui. ex cau. i possessi.

Cautela, q. in commissione, uel relatione executionis, ponatur incipiēdo primo a minus damnosis, Bar. in l. a Diuo Pio, §. in uenditione, nu. 8. ff. de re iudica.

Cautela, quod quando fertur sententia contra contumacem, in sententia ferat ur, ussis citationibus de eo factis, & ussa contumacia. Bar. in l. minutum. nu. 4. ff. de cond. & demon.

Cautela, ut iudex teneatur condemnare victum victor in expensis. Bar. in l. properandum. §. finautem, nu. 5. C. de iud. 108

Cautela, ut arbiter procuret partes componere. Bar. in l. si quis iudex. § recepisse. nu. 6. ff. de arb.

Cautela, ut statutur tempus ad adeundum. Bar. in l. scriptus. nu. 1. ff. de uti. et sump. fune.

Cautela, quod quando appellatur a denegatione secundæ dilationis, cuius grauaminis exprimatur, quod etiam deducatur, quando petitur secunda dilatio. Bar. in l. 2. col. pe. ver. 23. principaliter, nu. 3. ff. de app.

Cautela, quod bannito capto producatur bannum, & quod bannitus confiteatur, quod est ille talis, qui reperitur bannitus & condemnatus pro tali crimine, & tali tempore, quia postea potest executio fieri. Bartol. in l. diuus, col. 2. ver. ulterius. nu. 5. ff. de cust. reo.

Cautela, quod præstito iuramento pars statim petat testes examinari. Bar. in l. damni. §. Sabini. ad fi. nu. 9. ff. de dam. infe.

Cautela, quod infirmus citatus mittat ad iudicem, & petat quod terminus prorogetur. Bar. in l. quæsitum, nu. 2. ff. de re iu.

Cautela, quod quando quis dubitat condemnari in actione famosa, quod litiget per procuratorem. Barto. in l. furti, §. si quis alieno. nu. 3. ff. de his qui notan. infamia.

Cautela est, ut iudex faciat redigi in actis causam suspicionis, propter quā fidem dictis testium non adhibuit. Barto. in l. testium, §. 1. n. 1. ff. de test.

Cautela, ut conductor non expellatur de locatione, etiam si bona uendantur. Bar. in l. qui fundum. nu. 1. ff. loc.

Cautela, ut colonus cogatur stare in locatione. Bar. in d. l. qui fundum, numero 3. ff. loca.

Cautela, vt in actu, qui fit cum procuratorem, dicas, litigo sub hac exceptione, saluo si ipsum apparebit postea procuratorem, quia volo habere ratum. Bar. in l. inter quos. §. alieno. nu. 4. ff. de dam. infe.

Cautela, ut testes qui inuiti deponere non tenentur, quando producuntur facias scribi in actis, quod uolentes deponunt, Barto. in auth. præsbyteri. nume. 3. C. de epi. & cle.

Cautela, ut prohibitio contrahentium habeat impedire translatio dominii, est quod promittatur pœna, uel interesse si fiat contra & pro tali pœna & interesse, obligetur illa res, quæ prohibeatur alienari, tunc n. propter ius pignoris, quod prohibens habet in re, impeditur translatio dominii, vt tradit Bar. in l. qui absenti, § 1. ff. de acqui. poss. & in l. si creditor. § fi. ff. de distr. pig. quam refert, & sequitur Pau. de Cast. in l. fi. ad fin. uer. quærunt tamen Doct. C. de re. alie. non alie. Alex. in d. §. 1. uersi. modo. Bar. post Old. & idem Alex. consi. 59. incip. uiso themate, col. 1. uer. & secundum dubium. in 5. uol. D. Iason. in l. qui Roma. §. cohæredes. in 1. no. ff. de uerb. obl.

Cautela, ut mulier secundo nubens, & filios habens, emittet pœnas inris, est quod faciat filios consentire tali matrimonio, q. hoc modo euitabit omnes pœnam. nam pœna, quæ imponitur matri transeunt ad filios, secundo nota, non habet locum, quando transit de uoluntate filiorum, ut uult glo. in Auth. de non eligen. secun. nub. circa medium, in uer. copulentur, quam pro singulari no. ibi Ang. in prin. uerbo, & prædicta uera, ubi dicit, quod mater secundo nubens, punitur pœnis inductis in fauorem filiorum. si nubit filio inuito, secus si eo uolente, quia tunc tales pœnas non sustinet. per glo. ibi. Et hoc sequitur Lud. Ro. in cons. 219. incip. ex themate. uer. 4. idem probatur. in 2. col. ratione, de qua ibi per eum. Refert similiter, & sequitur Decius in consi. 206. incip. quaritur, an diuisio, in 2. col. uer. & pro fundamento, li. 2. subiungens quod consensus etiam tacitus sufficit, & probatur ex eo, quod no. Bal. in auth. ex testamen. col. pe. uer. sed statim quæro, C. de secun. nup.

Cautela, ut missus in possessionem ex primo decreto non possit eiici, est, q. d. faciat assignari eo terminum, intra quem docere debeat de iure suo, qa si non docet in termino, non audietur postea secundum Ang. in l. a quo, ff. de dam. infe. quem refert & sequitur Pau. de Cast. ibi, uersi. item per hanc legem. Et similiter refert & sequitur Ale. in l. si finita, §. Iulianus col. 18. uer. item iuxta prædicta. eo. ti.

Cautela, si apparet quem esse procuratorem, & dubitatur de reuocatione mandati, est quod præsetur satisdatio de rato sub conditione, quod si appareat mandatum esse reuocatum teneat promissio de rato, & non alter. Bar. in l. prætor ait. ver. uenio ad q. ff. de dam. inf. & ibi Ale. in 1. no. Et cui debeat esse dubium, an iudici, an parti, vide Bald. in l. 1. in 2. col. uer. 2. quæro quando. C. de procu.

Cautela est, quod opponens exceptionem contra executionem sententiæ esse tale incontinenti probatorium, alias non impeditur secundum Bar. in l. finis. ff. ex fal. instr. quem refert, & sequitur Ale. consi. 237. inci. visis processibus, in 2. col. ver. hodie tamen. in 2. vol.

Cautela est, quando sponsalia vel matrimonium sunt contracta per impuberes, etiam proximos pubertati, & mulier non vult ratificare, quia debet statim pubes effecta recedere a marito, vel cōtradicere. Præpo. Medicina. in continebatur. in 2. no. de despon. impu.

Cautela ad enervandum effectum famæ est, vt capituletur & offeratur probatio, quod veritas est in contrarium. Nam cum veritas præualeat opinioni, veritate, & per totum 8. dist. præualebit ista oblatio probationis vt fama non operetur suum effectum, vt per eundem Præp. Medio. in c. tua. in 2. col. ver. & sic habetis, de spon.

Cautela ad excusationem tutorum, quando faciunt aliquem actum dubiū, est quod faciant de consilio attinentium, & tunc si male succedat, non tenentur pupillo de culpa. Nam ratione consilii coniunctorum pupilli præsumitur abesse dolus & culpa tutoris, secundum Bal. in l. Polla, C. de uis, quibus ut indi. quem refert, & sequitur Ale. ibi ad fi. & idē voluit Pau. de Cast. ibi in col. fi. ver. interdum est talis.

Cautela, si aliquis est iussus a testatore ad reddendum rationem ad certum tempus sub pœna, & adsoluendum reliqua, quæ restant, si rationes sūt intricatæ prout plerunque contingit in mercatorum rationibus, ita quod non possit de facili reuideri intra tempus, quod restat, est quod facias, quod soluat aliquid in quo putat se esse pro certo debitorem, & pro residuo in quo apparebit debitor, dare cautionem. Nam tunc euitabit pœnā secundum Ang. in l. si se non obtulit. §. ait prætor. ff. de re iu. quem refert & sequitur Pbi. Cor. consi. 262. incip. pro euidentia, col. fi. ver. & si dicatur, in 4. vol. Et ideo si aliquis est condemnatus per iudicem ad reddendam rationem intra mensem, sub pœna, quo casu intelligatur condemnatus, vt soluat reliquum pecuniæ, quod erit penes eum, secundum Ang. in addueršus, C. de uisur & in d. §. ait prætor, & ibi. Imo. & Mod. & q. do. tasi in l. 1. in 1. no. ff. qui satisd. cog. igitur cautela est, quod condemnatus compareat intra mensem, & dicat creditori calculata ratione, assero tibi debitorem i vno denario, ecce istum denarium, si reliquerit, me plus debere, ecce exhibeo actualiter fideiussores pro residuo, isto modo euita bit condemnatus pœnam, vt sup. dixi.

Cautela, quod obligatus ad rem vendendam, ad id perpetuo non teneatur, est quod interpelleturr ille, cui venditio fieri debet, quod emat, & si fuit in mora per duos menses, habebit liberam potestatem vēdendi, cui vult. Casus est in l. qui Romæ. §. cohæredes. ff. de ver. ob. secundum Lu. Ro. in consi. 182. inc. in casu proposito. in fi.

Cautela, vt volens se excusare a tutela, vel cura, faciat, quod intra observationem temporum, de quibus habetur in l. scire oportet. ff. de ex. tut. & inst. de exc. tu. §. qui excusare. iudex det curatorem huic lití pupilli, vel adulti, quo defendente causam pupilli vel adulti, feratur sententia, alias sententia excusationis tanquā lata contra pupillum, vel adultum indefensum, esset ipso iure nulla, vt docet Matthei. in no. 136. incip. no. præsicam.

Cautela, vt agens commendati, ex commodatarii leui, vel leuissima culpa, dicat in libello te commodasse ad requisitionem ipsius, & hoc etiam habes probare, alias non tenetur nisi de dolo & lata culpa, ad hoc. n. vt commodatarius teneatur de leui & leuissima culpa, est nec esse, vt commodatum fiat ad requisitionem ipsius, vt tradit Sal. in l. si vt cer. §. interdum. ff. commodati.

Cautela est, ne permitas procedi contra criminosum tanquam notorie criminosum, nisi prius discussa notorietate, quia si procedatur & pronūcietur contra eum tanquam tutorium criminosum non poterit appellare, vt ex tex. in c. cū sit Romana, secundum Præpo. Mediol. ibi. in 2. col. in pen. no. de app. & in l. constitutiones. secundum vsum intellectum. ff. e.

Cautela pro contrahentibus, vt in concessionibus non faciant scribi, quod ad censum sit concessio, sed ine aphyteusin, si volunt illos non soluendo iure suo priuari. Nam in contractu censuali, licet census non fuerit solutus quis iure suo nō priuatur, vt tradit Pan. in c. constitutus. col. fi. ver. secundo no. sing. de relig. do. quoniam refert, & sequitur do. Pbi. Decius in consi. 164. incip. non fuisset. in 1. col. ver. similiter in contractu. lib. 1.

Cautela, si venditor velit euitare periculum est, quod faciat rem mensurari, uel quod rei venditæ tradat possessionem, secundum Ang. & Pau. de Cast. in l. 2. C. de peri. & commo. rei ven. quos refert do. Pbi. Dec. in consil. 179. inci. viso eleganti. in 2. col. uer. quibus tamen non ob. li. 1.

Cautela est, si aduocatus velit impugnare pactum gratuitum factum a tutore, vel curatore, vt dicat, quod debitum erat liquidum, vt tradit Ange. in l. contra iuris. §. fi. ff. de pact. quem refert, & sequitur Dec. in consi. 297. inci. non patitur, col. fi. ver. sed his. lib. 2. Et uide Pau. in consi. 39. inc. duo sunt, ver. nemo igitur. li. 1. vbi dicit communem conclusionem esse, quod licet debitum liquidum pupilli remitti non possit a tutore, secus tamen est in debito non liquido.

Cautela, ut respondens positioni impertinenti non sibi præiudicet, est, quod si iudex te arctauerit ad respondendum positioni impertinenti, tu protesteris, quod licet respondeas positioni, hoc facis propter iussum iudicis, tamen non intendis, quatenus sint impertinentes illis respondisse, vel p responsionem illam tibi præiudicari. Ita Gem. in præfatio. 6. & in c. 2. super gl. in verbo rationabili, de confes. li. 6. quem refert & sequitur Præpo. Med. in c. solicitudinē. col. 26. ver. & ideo per hoc membrum, de app.

Cautela, vt esset allegatio metus reuerentialis est, quod ex aduerso allegetur præsentia amicorum, vel consanguineorum, & probetur eorum interuentus. Pau. de Ca. post Bar. & alios, in l. translationem, uer. & dicit Bar. C. de transa. Adde, quod idem facit præsentia iudicis quod amicorum vel consanguineorum, secundum Bar. in l. frater a fratre, in 13. co. ver. 3. quæro, quid de contractu emptionis ff. de cond. inde.

Cautela pro clerico declinante iurisdictionem potestatis, vt euitet pœnam statuti punientis declinantem est, quod clericus non declinet, sed prosuo interesse compareat superior eum reuocans, ratione sui interesse, ar. ea. si iudex. de sen. exc. li. 6. licut dicimus in seruo. l. seruus. ff. de pub. iud. & in domino feudi respectu vasalli. c. ex transmissa. de fo. comp. Ita Barto. in l. pe. §. ad crimen. in 4. col. ver. item op. d. l. Lucius. ff. de pub. ind. quem sequitur Pan. in c. si diligenti. in fi. de fo. comp. dicens hoc esse notandum, refert, & sequitur Fel. in rep. c. ecclesia S. Mariæ. col. 29. ver. & retentis prædictis, in 4. q. de consi. vbi etiam aggregat alias quatuor cautelas, quas (vt breuitati elaborem) non refero.

Cautela, quādo iudex est in calculo ferendæ sententiæ est, quod aduersarius faciat alteram partem, si reperitur in palatio, moneri per iudicem, quod tali die & hora compareat ad audiendam sententiam, quia si non compareat, habebitur pro vero contumace, & non poterit appellare. Pau. de Cast. in l. 2. versi. sit ergo cautus. C. quomodo, & quando iud. Et idem dicas, si nuncius in præsentia iudicis citat præsentem, quia præsentia iudicis & partis facit, vt illa citatio habeat vim monitionis facta a iudicis & partis facit, vt illa citatio habeat vim monitionis facta a iudice, vt dicit Bal. in d. l. 2. in 1. col. ver. 4. quod hic iudex. ar. l. si procuratori præsentis. ff. de obla.

Cautela est, quod emptor stipuletur de euictione, tam proprietatis, quā possessionis, & de sumptibus vtriusque litis, & quæ ex hoc resultabit vtili tore. Bal. in l. 1. ad fi. C. de peric. & com. rei ven.

Cautela, quando aliquid datur in solutum, est, quod apponatur pacti, quod si contingat rem euinci, quod a prima obligatione non discedatur, & q. vtilitas resultare potest. Bar. in l. si quis aliam. in 1. col. ver. alii dicunt. ff. de solu.

Cautela, vt valeat donatio, vel promissio facta absenti nullo pro eo recipiente, puta, si dicerem in præsentia testium, ego dono, uel promitto Titio centum, si Titius non esset præsens, nec aliquis pro eo reciperet, non valeret donatio, vel promissio, quæ requirunt consensum duorum, ideo facias quod notarius recipiat nomine absentis, alias etiam si absens hoc sciens postea ratificare non valeret, quia careret fundamento. Paul. de Cast. in l. 1. §. pactum. uer. no. ex tex. ff. de pact.

Cautela est, quod actor continuet processum contra hæredem, vel faciat dari curatorem hæreditati iacenti, & continuet cum illo, & illum faciat citari, quia si continuat cum defuncto, nihil valet continuatio, nec procedet ignorantia de morte defuncti, vt tradit Pau. de Cast. in l. pen. ff. q. sent. sine ap. refcin. Adde eumdem Pa. de Ca. in l. insummā. §. fi. ff. de re iu.

Cautela, ut procurator substituens possit causam gerere, est, quod in mandato ponantur ista verba, quod possit substituere & etiam cum substitutione, vel plures, vt tradit Barto. in l. quod si forte. §. quid ergo. ucr. ulterius no ff. de so.

Cautela, ut accusatus pro delicto, pro quo in defectum pœnæ pecuniariæ corporalis imponitur, non carceretur, est quod faciat fideiussor sub cōditione, si condemnabitur. Bar. in l. i. uer. quæro quid si uenit. ff. de cu. reo.

Cautela, quod si rei existens prope flumen aliquis allegare præscriptionem indicens se a tanto tempore præscripsisse, est quod tu ex aduerso alleges inundationem fluminis, sic dicetur interrupta præscriptio, ut per Pau. de Ca. post Bar. & alios in l. 3. §. Labeo. ff. de acq. pos. Et de qua inundatione intelligatur, uide Ale. ibid.

Cautela, quod quando mercatores vident tempestatem, si non dubitant peritiores, non debent dicere magistro, quid actuarius sit, quia si dicunt quod faciat tale quid, puta, quod nauem exarmet, uel aliquid aliud qd sibi resultat in dammum, poterit ab aliis repetere tanquam de uoluntate uel

Universidad de Deusto Biblioteca

vel m̃dato ipsorum fecerit. Pau.de Cast.in l.si laborante.§.si conseruatis, ver.no.cautelam ff.ad l.Rho. de Iac.

Cautela, quando ad impugnandum pactum opponitur de insinuatione non facta est, quod facias articulum, ꝙ debitum non erat liquidum, vel quod non fuit factum ex mera liberalitate, & quę ex hoc resultabit vtilitas. Pau.de Cast.in l.contra iuris.§.si filiusfa.versi. item no.quod omne pactum ff.de pact.

Cautela, quando eris aduocatus, vel procurator Rei, quem actor fecit conueniri coram iudice incompetenti, credens ꝙ esset iudex competens rei, est cum compares pro reo, non debes opponere exceptionem iudicis incompetentis, quia hoc modo instrueres actorem, vt conueniat te corã iudice competenti, vnde nihil opponas super incompetentia iudicis, sed patiaris, ꝙ fiat processus, & postea opponas, quia irritabis totum processum & sententiam, quia sola scientia reis non facit illum iudicem cõpetentem, vt dicunt Bal.& Pa.de Cast.in l.si per errorem.ff.de iur. om. iu. Dicunt tamen, ꝙ licet ista cautela sit honorabilis, tamen in foro pœnitentiæ est abstinendum, quia docet damnare animam, sicut & alibi dicit Cy.in l.vnica.C.vt quæ desunt aduo. vbi dissuadet tales cautelas, & reprehendit illos ita malitiose procedentes, dicens ꝙ reportant gloriã in hoc mundo, sed in alio pęnam æternam, & ita refert Pau. de Cast.in l.edita.col.3.ver.ideo dicit Spe.C.de eden. vbi in simili dicit esse cautelam, quod quando actor producit libellum obscurum vel incertum, vel alternatiuum, non debet reus petere, vt libellus declaretur, sed debet simpliciter opponere, ꝙ libellus non procedit, quia male conceptus est. Ita magistraliter Spe.in ti.de li.conce. §.fi. ver. cautus tamen sis.

Cautela alia ad irritandum processum, qua vtuntur malitiosi procuratores dum respondent libello, in fine responsionis suæ caute dicunt, & petit iurari de calumnia, &c.& postea non curant petere, vt sic processus reddatur nullus si actor non iurauit, quia iuramentum calumniæ bene potest tacite remitti, vt in c.1. de iur.cal.in 6.sed si petitum sit, & non sit præstitum, totus processus redditur vsque retro nullus l.2.§.sed quia veremur.C.de iur.cal.de quo vide per D.Ias. in l.iusiurandum, & ad pecunias.§ qui iusiurandum.in 1.no.ff.de iurei.Et adde, quod nec valet consuetudo, quod aduocatis & procuratoribus non deferatur tale iuramẽtum, cum illi magis nouerint calumniati, quam simplices partes, vt dicit Lud.Ro sing.423.inci.tu habes.alle.gl.in l.ab Anastasio.C. mand. vbi dicitur, quod aduocati omnia mala nouerunt. Et aliqua ratione possit introduci consuetudo, quæ tollat istud iuramentum cal.vide Pan.in c. cæterum.col.fi.uer.ul.& gl.de iura.cal.

Cautela, ut donatio causa mortis non possit reuocari, est ut facias quod notarius in instrumento apponat illa verba, quæ notarii semper solent apponere, s.quod dictus donator promisit dictam donationem, & prædicta omnia rata & firma habere, nullo, unquam tempore cõtrauenire, &c. quia per illa uerba, donatio causa mortis, quæ de natura sua est reuocabilis, efficitur irreuocabilis. Nam quando in donatione causa mortis est facta promissio de ea non reuocanda, tunc assumit naturam donationis inter uiuos, & donatio inter uiuos appellatur, & multo fortius, quando ultra dicta uerba etiam interuenisset iuramentum. Do.Ias. in l.nõ omnis.in 2.no ff. si cer.pe.

Cautela alia est, ut facias, quod per notarium in instrumento donationis cã mortis fiat mentio hæredem donatarii, uidelicet talis persona donauit talem rem Titio & hæredibus suis. Nam isto casu, quando in donatione causa mortis est facta mentio heredum donatarii, talis donatio censetur donatio inter uiuos. Et ratio est, quia donatio inter uiuos bene transmittitur ad hæredes, secus autem in donatione causa mortis, quia illa non transmittitur, si contingat donatarium mori ante ipsum donatorem, unde cum in ipsa donatione sit facta mentio hæredum, donatio in dubio cẽsetur donatio inter uiuos. Ita singulariter tenet Bald.in l.2.col.pe. uersi. quid enim si iste filius.C.de iure dot.quem refert, & sequitur Do.Ias.in l.non omnis.col.3.uer.2.infero.Do.Tho.Ferra.caute.30.Et his duabus cautelis poteris illaqueare donantem causa mortis, ut non possit ipsam donationem reuocare. Caueas tamen talibus remediis & similibus abutendo, animam tuam illaqueare, & apud inferos sepelire, ut alibi admonet idem D.Tho.Ferra.

Cautela, quando datur exemplum alicuius instrumenti in iudicio, ut plene probet, est, quod notarius dicat, hoc est exemplum cuiusdam instrumenti producti per talem, cuius copia datur de uoluntate dictæ partis, & de mandato iudicis. Barto.in auth.si quis in aliquo, in prima oppo. C.de eden. Cautus sis tu, qui practicas palatium, quando opponitur exceptio quæ est propria actionis exclusio, debes in actis replicare, nec iudex possit supplere, quamuis ex actis sibi liqueret, secus quando non est ꝓprie exceptio actionis exclusio. Ita dicit Ang.in l.2.per illum tex.C. de iud. quem refert, & sequitur Pau.de Cast.ibi in col.fi.uer.item Do.Ang.& similiter D.Ias.ibi.in fi.

Cautela est, si debes alicui centum, quod soluendo 10. dicas pro residuo, quia si creditor tuus accipiat pro residuo, illa dictio residuo, probat qđ totum fuerat solutum, unde si creditor conueniat te ad alia nonaginta, est præsumptio pro te, quod illa soluerit. Ita dicit Pa.de Cast. in l.2.uer. sed quæro.C.de hære.inst.per gl.no.in l.si ex pluribus.in prin.in gl.in uerbo, reliquum, ff.de sol. Et ideo creditor recipiens solutionẽ debet esse cautus, quod non apponatur in instrumento, uel in libello mercantię, quod pro residuo recipit, secundum Pau.de Cast.ibi quem refert, & sequitur Do.Ias.in d.l.2.in 1.col.uer.item ad istum tex.& Bar.Cęp.ĩ caute.121

dicit istam cautelam esse perpetuo menti tenendam, quia est de pœna lucrando. Caute tamẽ ne ea, & similibus utaris ad malum, ne sit de pęna æterna lucranda, ut alibi etiam admonet idem Cęp.

Cautela, ut emens rem hæreditariam ab herede, non possit conueniri a creditoribus hæreditariis, uel legatariis, est, ut faciat apponi ista uerba in instrumento emptionis, quod talis hæres ut heres, cum beneficio inuentarii pro satisfaciendo creditoribus & legatariis uendidit sibi talẽ rem hæreditariam, & exburset pecuniam ipsi hæredi præsentibus creditoribus & legatariis, & immediate recipientibus dictam pecuniam ab herede, & ita scribatur in instrumento emptionis, sine solutionis pecuniæ factę per emptorem, & tunc erit securus, ut tradit Pa.de Cast. in l.si.§. licentia creditoribus, ad si.C.de iure deli.

Cautela, quando agitur de ęstimanda aliqua re eo, quia uenditor dicat se deceptum ultra dimidiam iusti pretii, est, quod consideres personam uenditoris, si erat implicita debitis, uel si dedit fideiussorem, uel non, ut ex hoc possit concludi, quod talis res existens hominis, sic impliciti debitis non reperisset emptorem tantę quantitatis. Idem in similibus qualitatibus rerum, quæ habent augere, & diminuere pretium non emens rem ab implicito & inuoluto multis debitis, qui non potest pręstare fideiussores de euictione non uidetur uendidisse, inf.dimidiam iusti pretii, licet si non esset implicitus debitis secus esset, quia quilibet carius emeret a securo uenditore, quam ab eo, qui non est securus. Et ideo sis cautus, si uenditor dicat se deceptum ultra dimidiam iusti pretii, tu emptor econtra capitulabis, quod ipse erat implicitus multis debitis, & nõ dedit, nec potterat dare fideiussorem de euictione, & propterea res multo minoris pretii ęstimatur. ita docet Bar.in l.1.§.si heres, versic. & ideo. sub numero. 3 ff.ad Trebel.

1 Cautela, ut inuentor rei alienæ euitet suspicionem furti, est, quod faciat pręconizari, & intimari rei inuentionem, & quicquid expendet recuperabit a domino. Pan.in c.dudum.il 2.col. 6. uer. consulitur.post nume.18. de electio. 211

3 Cautio, quę datur a reo reuertente intra annum, pro ut dicitur c.si.in §.in aliis, ut lite non cont.debet esse sufficiens, nec sufficit iuratoria, nisi in subsidium, ibi.nu.18. 136

7 Cautio iuratoria recipitur, quando alia haberi non potest.in c.ex parte.nu. 4.de uerb.sig. 278

6 Cautio iuratoria potest & debet recipi, si alia non reperitur, in c.ex publico.nu.11.de conuer.coniu. 194

3 Cautio, quando requiritur a iure in aliquo casu, an intelligatur de sufficienti, puta cum fideiussore, an requiratur iuratoria, in ca.Pisanis.nu.10.de rest.spolia. 224

4 Cautio, pactum nudum, confessio, & stipulatio sine causa, non ualent. Fallit in libertate, & quando est facta in ultima uoluntate in indicio, uel in pia causa.in c.si cautio.nu.2.de fi.instr. 124

3 Cautio, quæ est pręstanda intra annum ab illo, qui est passus missionem, si non potest per impotentiam prestari, non est sibi imputandum, dummodo prestet, quam potest puta iuratoria.in cap.1.num. 14.de eo qui mit. in posses. 248

Cautio, quæ præstatur missionem passo, an sit præstanda iudici, uel parti, & in casu, quo prestatur iudici, est citanda pars missa. ibi.nu.15.

4 Cautio sufficiens potest peti ab eo, qui est suspectus de pęnitentia non peragenda.in c.literas.nu.4.de presum. 137

6 Cautio, quę præstatur ab usufructuario, qualis esse debet, maxime de rebus mobilibus, quę usu ueterascunt, ut sunt segetes.in cap.cum contiet.num. 3.de pigno. 112

3 Cautio, per quam uitiatur sequestro, debet continere de iudicio sisti, & de re non alienanda, & restituenda in casu succumbentiæ.in c.dilectus.nu. 25.de seque.pos.& fru. 261

Cautio iuratoria, non pręstatur quando non est concludendum de persona. in c.ad reprimendam.nu.4.de off.or. 137

Cautio de non offendendo, an possit peti ab offendente prius.in c. 1.nu.8.ut lite non cont. 122

7 Cautio de non offendendo potest peti ab illo, qui semel offendit in c.graui. nu.3.de sen.exc. 271

1 Cęcus utrum possit deponere de auditu, si habet notas uoces cõtrahentium in c.ex literis.nu.5.de consue. 97

4 Cæcus an possit esse testis in re perceptibili auditu, & quid si non est cęcus & audiuit contrahentes, sed eos non uidit.in c. cum causam.il 1. nume. 9.de testib. 78

6 Cæcus an possit testari.in rub.nu.8.de testa. 128

CORSE. Adde nunquid secus posit esse iudex, dic quod sic.ff.de iud. l. cęcus.a postulando autem repellitur, ff.de post.l.1.§.casum.Et quod possit esse iudex, intellige secundum gl.& Doc. in d.l.cęcus. quando erat iudex, antequam efficeretur cęcus, quia alias non posset. Et an cęcus possit esse testis. Spe.in ti.de test.in §.1. uer sed nunquid cæcus. dicit, quod videretur quod non, quia non potest uisu cognoscere, licet auditu sic, tenet tamen, quod potest, cum non sit prohibitus ff.de test.l. 1. & sequitur ibi Ioan.An.in add.all.quod no.in Authẽ. de here. & Fal.in §.si uero absunt, in gl.no.testimonium, Et adduco D.Abb.& omnes Canonistas in c.pręterea. de test.ubi Abb.nu.9.dicit, quod cæcus, seu ille, qui fuit retro cortinam, uel tenuem parietem, habens uoces contrahentium notas potest deponere super contractu, seu uerbis prolatis a tertio, ut est gl.no. 3.q.9.c.testes.& in l.insumma, in §. idem Labeo, ff.de aqua plu.arc.& idem

idem ibi Bar.& per Cy.in l.testium.C.de testi.& per cano.in c.2.de cõsue.licet vt aliqui dicant, vt Ang.in l.si non speciali.C.de test. quod tales non faciunt plenam probationem, quia potuerunt decipi in voce, & Spe.in præal.loco dicit esse verum, maxime de his, quæ vidit prius quã fieret cæcus. Nam factus cæcus retinet dignitatem, vt in d.l.cæcus.& ibi glo.& ff.de sta.ho.l.qui furere, & verum est, si prius voces contrahentium notas habuit.& ista est communis opi. Nec ob.quod dicit Ang.quod in voce decipi potest. Nam & visus decipit quandoque, quia oculus sæpe fallitur.27.q.1.c.nec aliqua. & in ca.causam matrimonii. de prob. Item Cy.in d.l.testium dicit, quod quamuis vox mutari possit, tamen attendi debet id, quod communiter accidit.per id quod no.in l.nõ epistolis.& in l.neque natales.C.de prob.& in c.1.de cler. non resi.& vide pulchre per Sali.in d.l.testium.in 8.col.in versi.quæro sexto, an cæcus admittatur ad testimonium in his, quæ principaliter requirunt auditum, all gl.in d.§.si vero absunt.dicit, quod in aliis casibus præterquã visus admittitur, quia prohibitus nõ reperitur, per d.l.1. Fallit in instrumento inuentarii, vt d.§.si vero absunt. Addit Ia. de Are. quod in causa testamentaria, non debet admitti, quia licet contrahentes possint ex voce cognoscere.ar.ff.ad Silla.l.1.§.eodem tecto, tamen testatorem non sic faciliter, quia vox ipsius propter infirmitatem est alterata. Alii distinguunt, aut testificantur de facto gesto, antequam esset cæcus, & potest, vt in d.l.qui furere. Aut de facto postea gesto, tunc aut asserit persona, de qua testificatur, se bene habere nota vocem, & tunc admittitur.arg. d.§.eodem tecto. Fallit in casibus prędictis. Aut hoc non asserit, & tũc nõ admittatur. Aduerte vbi Iac.de Are. cum repellit in causa testamentaria, fortius videtur admitti, quam in contractibus, quia in contractibus regulariter vnus testis probat semiplene, & ideo vnicum testem cęcum repelleret, quia faciliter potest decipi, & si habet alium contestem non cæcum, non videtur Sali.quod ita faciliter debeam probare, sicut in testamentis, si ex septem vnus sit cæcus, quia propter authoritatem tanti numeri testium sibi contestium, non potest sic faciliter esse deceptus, sicut quando habet vnicum contestem tantum.arg.ff. de eden. l.si quis ex argentariis.§.1.cogitandum tamen relinquit.& all.Spe. in præal.loco, in 9.col. Et quod cæcus & mutus dummodo audiant, possint testificari, simpliciter tenet gl.3.q.9.in c.testes. Ratio Sali.mihi placet in testamẽto, tum quia hoc non reperit prohibitum, cum edictum de testibus sit ꝓhibitorum, vt in dict.l.1. Tum etiam quia ille qui potest testari, vt in l. is cui bonis.ff.de test.& in §.testes.inst.eo.ti. Sed ego habeo, quod cæcus potest testari, vt in d.l.hac consultissima, ergo & testificari. Nec ob.illud quod dicebat Ia.de Are.quãdo ꝓpter infirmitatem alteratur vox, & sic posset decipi, quia respõdeo, quod ista præsumptio tollitur & cessat per alios testes, vt dixit Sal. & facit pulchre quod uoluit Ang.in consilio primo, quod licet coniunctus non sit idoneus testis pro coniuncto, vt in l.eos.C.de testi.tamen si habet alium contestem admittitur, & per consequens Sal.non debuit relinquere hoc cogitandum. Facit etiam in simili, quod voluit Bal.in l.Imperator.ff.de sta.ho. & in c. 1.qui.mo. feud.amit.& tex.si secundum Dy.& Bar.ibi.in l.is qui duos, de lib.le. & quod voluit Bar.in l.præcipimus.§.eo obseruando. C.de ap. vbi alle. ter singularem in l.si communem.ff.quemadmo.ser.amit.& quod uoluit glo.sing.in l.sic.C.de mu.& bono.lib.10. & quod voluit Pet. de Anc. in c.unico.de iure pa.li.6.cum si.Et an cæci, & alio morbo laborantes excusentur a muneribus personalibus, dic, quod sic, ut l.2. C.qui mor.se excu.li.10.& Ab.in c.licet, de censi.numero.3. versic.in glo.fina.251. Et an & quando cæcus possit habere officia, vel eligi ad potestariã, vide Do.Abb.consi 48.per totum.& in eo.consi.in 2. no.an cæcus possit succedere patri Baroni, vel habenti iurisdictionem.

6 Cæcus & pauper non tenentur ad collectas intellige personales. in c. licet. nu.1.& 4.de censi. 232

4 Cæcus, & ille, qui fuit retro cortinam, si habet voces contrahentium notas, potest deponere de contractu.in capitu. præterea. numero 6. de test. & attesta. 66

7 Celebrans coram excommunicato manifesto, non incurrit irregularitem sed suspensionem per annum, in capitu.cum & plantare. numero.1.de priuile. 208

7 Celebris vnde dicatur.in cle.attendentes.nu.5.de sta.mon. 306

Consensus, istud verbum quib.modis capiatur & quando inducat ius nouũ, & quando non.in cle.si ei quem.nu.8.de cõces. preb. 300

7 Census si fuerit per multa tempora, an per hoc probetur subiectio.in c. accepimus.nu.1.de priu. 210

6 Census si soluatur an per talem solutionem arguatur subiectio, in c.omnis. nu 3.de censi. 232

Census nouus non potest, nec de nouo imponi, nec impositus augeri in ecclesiis per ipsum prælatum ad vtilitatem suam, sed ad vtilitatem alterius ecclesiæ potest ex causa rationabili.in c.prohibemus.numero 1. & 2.de censib. 234

Census non augetur auctis facultatibus. ibi.nu.3.

Census potest imponi ab episcopo ecclesiæ inferiori ex iuxta causa.in c.cum venerabilis.nu.2.de censi. 238

Census non debetur, nisi causa debendi exprimatur. in cap. peruenit. nume. 1.de censib. 232

Census & tributa debent solui ex moneta antiqua, quæ vigebat tempore impositionis.in c.olim causam.nu.1. & 4.de censi. 238

Census, vel tributi solutio non probat necessaria subiectionem.in c. quanto. nu.2.de censi. 236

Census non potest imponi etiam quod iam fuerit impositus, sed legitima ꝑscriptione sublatus.in c.significauit.nu.6.de censi 235

Census, si non soluitur, res non cadit in commissum, sed semper potest compelli censuarius ad soluendum, secus in emphyteuta. in cap. constitutus, nu.21.de relig.do. 216

3 Census, si fuerit præstitus aliquo tempore respectu certæ rei, non per hoc illa res præsumitur, nec erit subdita.in c.in causa.nume.2.& 4. de caus. pos.& proprie. 190

5 Census, an debeatur alicui ratione consuetudinis.in c. ad audientiam. num. 2.de præscrip. 37

2 Censualis contractus est transferre dominium utile, & directum, & domino antiquo nil reseruatur, nisi solutio.in c. 1.nu.7.de rest. in int. 185

Census, si non fuerit solutus, non per hoc res censualis reuertitur primum dominum. ibi.

7 Censura ecclesiastica est excommunicatio, suspensio, & interdictum, non autem dispositionem continet, vel degradationem.in cap.quærenti.num. 1.2.& 5.de verb.sig. 277

2 Censuræ sententia non includit seueritas, siue animaduersio ecclesiastica. in c.præterea.nu.2.de off.dele. 90

Censura ecclesiastica comprehendit sententias excommunicationis interdicti, & suspensionis.ibi.

6 Censura ecclesiastica proprie concernit animam, & est excommunicatio, districtio vero concernit pœnam temporalem.in cap.nuncios.nume.2.de decimis. 168

2 Cẽsura ecclesiastica est excommunicatio, sed seueritas ecclesiastica est alia pęna.in c.cum clerici.nu.4.de pactis. 160

1 Certus an & quando debeat certiorari. in c. ecclesia vestra.il 2. nume.9. de elect. 195

2 Cedens bonis petest re integra reuocare cessionem, et pœnitere. An.in c.quidam.nu.1.de renun. 37

6 Cedere bonis clericus non tenetur, debet tamen bene soluere debita sua, deducto ne egeat.in c.Odo.nu.8.de sol. 117

Cessio bonorum non debet fieri non liquidato prius debito. in c. Odoardus. nume.7.de sol. eod.

Cedenti bonis non sunt auferendi panni de dorso.ibi.nu.8.

7 Cessio bonorum admittitur in delictis, si non habet unde soluat.in c. referẽte.nu.5.de deli.pue. 184

3 Cessio bonorum non fit, nisi per confitentem debitum, vel condemnatum.in c.olim.il 2.nu.7.de rest.spol. 220

Cedere bonis potest etiam filiusfamilias, qui nil habet in bonis. ibi.

2 Cessio actionum quibuscunque personis facta an & quando teneat, siue facta inter viuos, siue in vltima voluntate.in c.ex parte. num. 3. de alie. iu.mut.cau.fac. 198

Cessio actionum, quãdo est facta in aliquem, an possit agere cessionarius an cedens, & cessionario restituere.ibi.nu.3.& 5.

Cessio actionum, an & quando præsumatur simulata.ibi.nu.7.& 10. 199

Cessio actionum facta clerico per laicum, an valeat.ibi.nu.10.

4 Cessatio sola biennii solutionis census, uel pensionis an & quo casu sufficiat ad priuandum clericum de beneficio.in capitu.querelam.numero, 2.de iureiu. 152

7 Character non imprimitur per Doctoratum.in clemen. cum sit.numero 14. de magistr. 311

7 Character non impeditur, si constitutio p̃palis sacramentum aliquod conferri prohibet, & contra fiat.in cle. in plerisque.nu. 1. de ele. 287

Charitas in quibusdam est perfecta, sed perfectissima in hac uita haberi nõ potest, & contrarium dicere, est hæreticum.in cle. ad nostrum. nu. 5.de hæreticis. 313

Christus ad saluandas gentes quare humanam carnem assumere voluit, & non prius nec tardius.in cle. 1.nu.4.de sum. Tri. 285

Christus passibile corpus assumpsit, qua passibilitate, & quare.ibi.nu.4.

Christiani producti in testes contra iudæos possunt per exceptionem criminis a testimonio repelli.in cle.cum iudæis.nu.1. de prob. 295

Christus quare mortem Crucis elegit, & non aliam passionem.in cle. 1.de sum.Tri.nu.7. 285

Christus tempore conceptionis homo perfectus fuit, eique anima rationalis statim infusa, & quare.ibi.nu.2.

Chorea unde dicatur, in cle.graui.nu.8.de celeb. missa. fo.308

Chorum exeundi causæ rationabiles quæ sint ante finem officii, in cle.graui, nu.6.de celebr.miss. 308

1 Chrisma quid significat, & quare fit in fronte.in c.quanto.nu. 5. de cõs.99

7 Pro chrismate non debent exigi pecuniæ ab ecclesiis, etiam si de hoc sit cõsuetudo.in c.ea quæ.nu.1.de sim. 98

Chrisma potest concedi, tempore quo ciuitas est interdicta, quemadmodum fit, potest & baptisma concedi.in c.responsio.nu. 1.de sen. exc. 268

2 Chrismatio & confirmatio in fronte conferuntur per solos episcopos. An. in c.unico.§.per frontis.nu.5.de sacra vnct. 60

7 Christiani prohibentur habitare cum Iudæis in loco aliquo.in c.1.nu. 1.de Iudæ.& Sara. 120

Christianus commiscens se cum iudęa ignoranter, an excusetur.in c. in non nullis.nu.3.de iudæ. 124

Charitatis opera prosunt ad peccatorum remissionem.in c inter opera.nu. 3.de spon. 10

6 Charitas

Universidad de Deusto
Biblioteca

6 Charitas ordinata incipit a seipso.in c.de his.nu. 2.de eccl.ædi. 257
Charitas est fons proprius,cui non communicat alienus.in c. licet. nume. 8.de reg. 189
Chirurgia est prohibita clericis propter periculum erroris , quod ei inest, & an incurrat irregularitatem.in c.sententiam.nume.21.& 23.ne cleri.vel monach. 283
7 Chirurgico non imputatur mors si obseruauerit omnia,de quibus in c. tuanos.in prin nu.2.§.ad vltimum.nu.3.de homi. 148
4 Christiano,an sit peccatum iurare per alienos Deos,& an tale iuramentū sit seruandum.in c.& si Christus.nu. 13.de iureiu. 175
Christianus non peccat recipiendo iuramentum ab infidelibus , secundum religionem eorum.ibi.nu.14.
6 Cœmeterium si est pollutum,an sit polluta ecclesia, remissiue. in c. consuluisti.nu.2.de conje.ecc.vel alta. 242
Cœmeterium gaudet illa immunitate,qua gaudet ecclesia.in c. cum ecclesia.nu.2.de immu.eccl. & cæme. 264
Cœmeterium censetur interdictum interdicta ecclesia.ibi.
Cœmeterium gaudet immunitate ecclesiastica.in c. immunitatem. nu.4.de immu.eccl. 274
7 Circunstantiæ aggrauant delictum , vnde delictum solenni die commissum augmentatur.in c.1.nu.2.qui cle.vel vo. 24
6 Cisterciensi ordini multa sunt interdicta.in cap.recolentes.in 1.nota.de statu monach. 209
7 Cistercienses Abbates & monachi , an subiiciantur episcopis locorum.in c.ne Dei.in 1.no.de simo. 113
5 Citari debet pars etiam vbi vertitur quæstio iuris . in cap. sæpe contingit, nu.7.de appel. 132
3 Citatio est quædam species defensionis,ideo non potest tolli.in c.dilecti filii. nume.6.de iud. 23
7 Citatio ad diffinitiuam,an censeatur facta quo ad totam causam,in c.cum oli m.il 2.nu.12.de priui. 214
1 Citatus, vt præsentet se conspectui iudicis,potest per procuratorem comparere.in c.postulationem.nu.3.de postu.præla. 120
3 Citatio,an debeat fieri personaliter,vel domi , quando reus non inuenitur. in c.si.nu.21.vt lite non cont. 136
2 Citatio est iurisdictionis.in c.super quæstionum §.verū.nu.1.de off.del. 109
1 Citari non debet pars , quando est præsens in iudicio.in c.ecclesia Sanctæ Mariæ.nu.8.de const. 32
Citatio non requiritur in notoriis.ibi.
6 Citatio,vel monitio vbicunque requiritur trina in materia odiosa, nunquā sufficit vna peremptoria.in c.sacerdotibus.nu. 7.ne cle.vel mo. 276
4 Citatio vna,an requiratur,an duplex, an triplex ad hoc , vt iudex possit mulctare.in c.2.nu.3.de test. cogen. 101
Citatus ad certum tempus hora diei non expressa,debet tali hora cōparere vt possit explere officium suum.ibi.nu.4.
Citatus certo die ad faciendam electionem de mane comparere debet, ibid. numero 5.
1 Citatus protestans coram iudice nolle consentire in eum tanquam iudicem dicens non esse iudicem,nec per ea,quæ dicit,vel facit,intendit recedere a sua protestatione,an talis protestatio teneat.in cap.Cumana. nume ro.6.de electi. 184
3 Citatio verbalis nō potest fieri sine authoritate iudicis, realis vero sic, quādo periculum est in mora, vt capere debitorem fugitiuum.in c.proposuisti.nu.4.de fo.com. 100
7 Citatus si comparet,nec confiteatur , nec condemnatur in expensis primæ citationis.in c.si quis episcopus.nu.4. de acc. 66
2 Citatiōem non potest committere iudex existens extra territorium . in ca. si.nu.12.de off.del. 126
7 Citari potest subditus extra territorium existens,& an sit necesse requirere iudicem illius territorii.in c.1.nu.2.qui matr. acc. pos. 54
Ciuitas si est interdicta,non censentur interdictæ singulæ personæ , adeo,quā clerici illius ciuitatis poterunt celebrare diuina in alio loco. in c. tanta. nu.3.de exce.præla. 203
5 Citari potest subditus vbique existens per suum ordinarium, in ca.memini mus.nu.5.de app. 110
Citari potest quis extra territorium citantis.ibi.
7 Citatus punitur tanquam contumax si non compareat , licet postea appareat quod non fuit legitime citatus.in c.veniens.nu.6.& 9.de acc. 73
2 Citatus ad locum suspectum , tam propter inimicitias particulares , quam propter inimicitias suæ patriæ non tenetur comparere,& potest per hoc iudicem datum recusare.in c.cum R.canonicus.nume.1.de offi.del. 118
7 Citatio ad diem feriatam,an valeat.in c.veniens.nu.5.de acc. 73
Citatio impune potest sperni,vbi notorium est ipsam non posse fieri. in c.1. nu.10.de no.ope.nun. 204
2 Pro citato habetur ille, qui se occultat,vt non possit citari. in c. inter quatuor.nu.2.de maio.& obe. 151
1 Citatus,qui tarde arripuit iter , non excusatur ex impedimento postea in terueniente.in c.cum in veteri.nu.8.de ele. 187
2 Citatio per edictum debet fieri,vbicunque nescitur quis sit citandus. in cagratum.nu.4.de off.del. 99
5 Citari an debeat pars,quando aduersarius impetrat literas , vel iustitiæ, vel gratiæ in præiudicium ipsius aduersarii:in cap.cum olim.nume.16. de re iudica. 70

Citari & consentire debet quis,quando detrahi potest iuri sibi ium de iure gentium quæsito.ibi.
Citatio non potest tolli etiam per Papam.ibi.nu.22.& 25. 71
Citatio est de iure diuino.ibi.nu.26. eo.
7 Citatio generalis,vel specialis,quando per edictum fiat in c.si. nu. 5 quomat. accu. 57
4 Citari,an debeat pars in absolutione a iuramēto.in c.1.n.10.de iureiu.143
2 Citatio non requiritur in notoriis.Ant.de But.in c. quanto.nume.4.de translatione. 23
1 Et in notoriis,in quibus nulla potest absenti competere defensio , potest ad ueniri ad sententiam sine citatione,alias secus.in repe.ca. Ecclesia Sanctæ Mariæ.nu.12.de const. 32
2 Citatus ab vno ex delegatis non conflito impedimento alterius attentatur comparere?in c.prudentiam.nu.6.de offi.deleg.nu.16.& 17. 101
Citatio nulla & temeraria non arctat citatum.ibi.nu.16.
Citatio prima facie iniusta non arctat citatum,nisi iudex iusticiaverit citationem.ibi.nu.18.
7 Citatio inquisiti,an possit fieri ante inscriptionem.in c.licet in beato . nume. 2.de accu. 72
Citatus a iudice,si ille moreretur:et venit aliter,debet iterum citari,alias non comparens non est contumax.ibi.nu 8. 73
Citatio facta alicui sub nomine dignitatis illo remoto , an liget aliumqui in eadem dignitate successit.ibi.
Citatio per edictum sit quando non reperiuntur certæ personæ, quæ debeant citari.in c.cum olim.si 1.nu.3. de priui. 212
5 Citatus non tenetur comparere , quando citatus non habet iurisdictionem in eum.in c.si duobus.nu.9.de app. 108
2 Citatio debet continere personam citantem,& personam, quæ committitur & personam ad cuius instantiam fit.Anto.in capit. cum bona.nume.1. de eta.& quali. 14
1 Citans aliquem super eodem,& coram diuersis iudicibus , an perdat tam.in c.ex tenore.nu.7.de refer. 61
6 Citatio contra legem est nulla , licet aliquo iure speciali possit haberi effectum in c.1.nu.7.de cle.non resi. 19
2 Citatio est principium & fundamentum iurisdictionis contentiosi in causa tum.nu.6.de offi.del. 98
7 Citatus ad curiam auctoritate papæ tenetur nihilominus ire , vel mittere mortuo etiam papa,sicut prius,in clemen.ne Romani,nu.21.de ele.287
Citatio an necesse sit vt perueniat ad partem,vel sufficiat q̄ emanauerit a iudice,in cle.dudum,nu.2.de iud. 293
Citatio debet de iure communi fieri ad domum, & requirendi sunt amici ordine successiuo,in cle.dudum,nu.10.de iu. 295
Citatio facta non præsumitur,ex quo de ea in actis non apparet,in cle.pri senti,nu.10.de censi. 308
Citatio non in genere,sed in specie ad audiendam sententiam fieri debet, sententia valeat,in cle.sepe,nu.71.de verb.sig. 310
Citatio nunquam intelligitur remissa,quia sapit defensionem, in cle.sepe.& 41.de verb.sig. 370
Citatio per edictum an fieri possit contra impedientem ne citatio ad eum perueniat,nisi papa hoc ex certa scientia mandauerit,in cle.dudum,nu. 15.de iudi. 293
Citatio personalis quemadmodum constituit verum contumacem , ita citatio per edictum in casibus huius clem.in clem.dudum,nu.13.de iu. 297
Citatio quo casu die feriata fiat dum populus conuenit ad diuina, in cle.ij uis,nu.9.de fo.com. 194
Citatus sub pœna ut compareat certa die, potest,si non comparuit , declarari contumax,& absque alia citatione afficitur pœna,in capitu.presentis, nu.9. de censi. 308
Citatio si fit ad locum notorie non tutum,sine etiam appellatione nō arctat citatum,in cle.pastoralis.nu.6.de re iu. 297
Citatio vnica etiam non peremptoria sufficit in summariis ad sententiam audiendam,secus in aliis , in quibus trina vel peremptoria vna requiritur,in cle.sepe.nu.72.de uer.sig. 320
Citatio vnica tam in principio , quam in fine ad sententiam sufficit in summariis,in aliis requiritur trina,vel unica peremptoria,in cle.sepe.nu. 42.de uer.sig. 339
Citationem quo ad iurisdictionem perpetuandam , sufficit emanasse a iudice,tamen,quo ad litis pendētiam oportet quod peruenerit ad partem, in cle.cum lite pendente,nu.6.ut li.pe. 295
Citare hominem quantumcunque remotum potest papa p̄ edictum ex certa scientia,in clem.dudum,nu.4.de iu. 293
Citare per edictum non potest commissarius per mandatum a papa de iudicando factum,nisi specialiter & ex certa scientia mandet.in clem. dudum, nu.8.de iud. 295
Citare remotum hominem potest papa per edictum,quamuis id facere non debeat de equitate,in cle.dudum,nu.5.de iu. 294
1 Citatio facta ad locum equiuocum,non est nulla,sed arctat citatum, vt compareat in loco consueto.in c.quia nonnulli.nu.6.de resc. 94
3 Citatio non valet,nisi fiat authoritate iudicis, & ad instantiam partis .in c.1.nu.4.& 33.de iu. 3.& 7.
CORSE. Adde Bar.in l.si finita.§.Iul.ff.de dam.inf.& in l.ad prætorium.ff.de iu.facit optime.c.ex tempore , in versi.authoritate iudicis citatus.de resc.& in l.cum clericis,& l.omnes,C.de epi.& cle.& c.fra possitis.

p̄ Saffil.de fo.comp.& in l.neminem.C.de exhib.re.Per quæ iura apparet,quod quis non potest citare alium authoritate propria. Fallit secundum Bar.in d.l.neminem.in casu l.ait prætor. §. si debitorem.ff.de his q̄ in fraud.cred.& in casu.l.nullus. C.de Iudæ.& in l.si quis in fernit.ff.de fur & c.cum sit Rom.de app.& facit quod no.gl.1.de in.gen.vbi in defectum iustitiæ potest quis propria authori.sibi ius facere. vt ibi no. Idē Inn.in colon.il 1.de resti.spo.& no. Abb.in ca.1.de iud.alias citatio est nulla,si non fiat ad partis petitionem,quia ordo est datus a iure secundum Bar.vbi sup.Et quid si in actis appareat citationem ascriptam,et commissionem & relationem an præsumatur ad petitionem partis emanasse:D.An.de Bu.in d.c.1.de iu.dicit q̄ sic.ar.l.sciendum ff.de verb.ob. Inst.de fideiuss.§.fi.Inst.de inuti.stip.§.si ita scriptum.& ar.eius quod vo lun Host.& Io.An.in c.1.de li.cont.& fuit dictum Gui.de Suz.in l.ad peremptorium.ff.de iu.Ro.tenuit c. arium in d.l.sciendum. Nihilominus tene opi.An.quam sequitur D.meus D.Barb.in d.c.1. de iu.in 7.& 8.col.& ibidem per eum plene. Quid si non appareat in actis, q̄ iudex commiserit citationem,& reperitur,quod petita fuit citatio a iudice,& facta est citatio.sed de commissione iudicis non apparetur, an præsumatur,quod iudex illam commisit.Guid.de Suz. in l.peremptorium. tenet q̄ sic,licet Bar.in d.l.sciendum.teneritr contrarium,& Do.An. in c.1. sed pro certo non bene loquuntur.Et sustinendo dictum Guid.dic , quod commissio iudicis facta præsumitur ex eo, quia semp videtur inesse mandatum nuncio a iudice,vt citet,vnde Inn.in c.quoniam contra. de prob. dixit,q̄ nuncii sine iudicis mandato requirunt & citant,ergo si reperiuntur in actis,quod nuncius citauit,videtur quod de mandato iudicis fecerit.Ita dixit.Ang.in l.neminem.C.de exhi.re.tenendo illud dict. Inno. videtur veritas,quod præsumatur pro iudicis commissione , & adduco Ia.Bu.hanc partem tenere in d.l.neminem. Facile . n. habitus ex extremis præsumuntur media.gl.in c.volumus.16.q.4.ergo si habentur illa extrema,q̄ pars petit aduersarium citari in iudicio,& nuncius citauit & retulit,q̄ præsumitur medium.s.commissio. Et hanc partem tenet D. meus Barb.in d.c.1.de iud.in 7.col.

2 Citatus si moriatur est citandus eius hæres.in c.ex parte.nu.2.de ar. 208
1 Citatio non potest proponi per edictum, nisi quando incertum est , quis dēt citari.in c.1.nu.9.de post.præl. 112
4 Citatio vna sufficit in actibus extraiudicialibus.in c.ego.nu.4.de iure. 146
1 Citatio peremptoria quomodo fiat.in c.causam quæ.nu.4. de resc. 63
2 Citatio non potest tolli per Principem.in c.inter quatuor. nu.1. de maio. & obedien. 151
Citari non debet præses.ibi.nu.2.
5 Citandi sunt omnes qui sua putauerint interesse,saltem per edictum in restitutione in integrum,vel similibus casibus,qui possint concernere plures in casu.nu.35.de re iu. 98
1 Citatus se non fuisse,non potest quis probare.in c. bonæ memoriæ. il 1.nu. 8.9 & 17.de ele. 149
6 Citatum aliquem fuisse debet probari per asserentem citationem ibi.n.17.
6 Citatio peremptoria vnica non sufficit,quotiescunque & vbicunque agitur ad penam imponendam,nisi hoc fiat per statutum.in c. ex literis.num. 5.de ri.& ho.cle. 10
Citatio trina quotiescunque requiritur a lege ad perdendum aliquod priuilegium,non potest fieri per vnicum peremptorium , vel per citationem generalem,sed specialiter debet fieri,nisi statutū aliter disponat.ibid.
Citatio generalis nunquam habet locum,quando certum est,qui sunt citandi vel monendi.ibi.
2 Citatus impeditus tenetur mittere ad iudicem ad faciendam fidem de impedimento.c.2.nu.4.de proc. 168
Citatio an requiratur in sententia interlocutoria reuocanda. ibi nu.11.
Citatio trina,an requiratur ad testes recipiendos ,ad depositiones publicandas,& ad sententiam proferendam.in cap.consuluit.nu.1.de of.de. 105
Citatio vna non requiratur, quando iudex scienter prorogat horā in citatione præfixam.ibi.nu.4.& 15. 105
Citatus ad certam diem , debet comparere hora solita ad ius reddendum. ibi.nu.5.& 10.
Citatus sine citari fatiens,si non compareat,& citatus compareat, quomodo puniatur.ibi.nu.7
Citatio vna,vel plures in quibus actibus requiratur.ibi.nu.11.
Citatus an debeat expectare citantem vsque ad noctem.ibi.nu.14.
Citatio iniusta & temeraria non arctat citatum.ibi.
Citatus ab vno ex iudicibus datis non tenetur comparere.in c. cum causa, nu.3.de of.del. 104
Citatio non requiritur,quando pars est in præsentia.ibi.
Citatio requisitio vna,vel plures,quando requiratur,vide ibi pulchre. nume.8.
Citatus quando notorium est,quod non debet comparere, non est reputandus,vt contumax.in c.cum ordinem.nu.5.de resc. 50
Citatio sine termino valet,& citatus debet comparere , quam citius potest.in c.cum parati.nu. 6.de app. 116
Citatus si ex impedimento non compareat in termino,debet comparere citra quam poterit.ibi.
Citatus si extra legatione,vel alia expeditione, an dicatur legitime impeditus,adeo quod debeat potius parere illi a quo habet legitimationem, quam citandi.ibi.nu.7
Citatio trina quotiescunque requiritur contra absentem,vel vt aliquis incurrat pœnam,tunc non requiritur peremptorium.in ca.ex tuæ deuotionis.nu.4.de cle.non resi. 23
Citatus,qui dixit nolo venire,vel qui facit,ne ad eum perueniat citatio, nō est vlterius citandus,quia constat de sua contumacia.ibi.nu.16. 24
1 Citatio vna sufficit pro istis ex iudicialibus.in cap.cum nobis, nume.10.de electio. 143
Citatus ad aliquem actum , an debeat venire de mane,an de sero , vel qua hora.ibi.nu.11.
6 Citatio,quæ potest esse iusta & iniusta , præsumitur iniusta, nisi sit facta, vel commissa a iudice circunspecto & honesto.in c.nisi essent , nume.3. de præben. 36
6 Citatus a duobus iudicibus debet maiori obedire.in c. extirpandæ. in repe. §.qui vero.nu.6.de præb. 47
5 Citatio,an requiratur in notoriis.in c.cum sit Romana.num.31.& 32.de appellatio. 106
Citatio nulla potest fieri etiam per nuncios deputatos sine speciali commissione iudicis ibi.num.23 eod.
Citatio potest fieri etiam per partem ex mandato iudicis,non creditur tamē parti asserenti id facere ex iudicis mandato.ibi.nu.24.& 25. eo.
3 Citatio trina causatur ex vnica,monitione iudicis facta in præsentem. in c. 1.nu.5.de mut.pet. 113
Citatio debet primo fieri in persona,si est possibile,alias sit domi.in c.in causam.nu.5.de dolo,& cont. 229
Et quando dicatur quis non posse personaliter reperiri ad effectum citandi, ibi nume.6.
Citatio facta ad ecclesiam,vel apothecam, non valet , si citatus habebat domum habitationis tempore citationis,ibi.nu.13.
3 Citatus peremptorie si quis est,& est contumax,proceditur in causa , sed quo ad condemnationem expensarum sufficit vna citatio cum contumacia.in c.si.§.porro,nu.3.vt li.non conte. 132
Citatus,si est contumax ante lit.cont.tunc actor mittitur in possess. causa cuiustodiæ,si causa est huiusmodi,alias reus excommunicatur.in c.tuæ fraternitatis.nu.1.& 2.vt li.non conte. 127
Citatio ad ecclesiā citandi,quādo nō reperitur.in c.si.n.1.de dol.& cō.346
Citatio peremptoria potest fieri cum vnica citatione.ibi.nu.3.
Citatio ad totam cām solet tunc fieri,quando pars est de longinquo.ibi.n.4.
Citatio vnica potest habere vim trinæ citationis , si habet competentia interuallā.in c.1.nu.5.de dil. 152
Citatio peremptoria debet continere tantum tempus,quantum habent tres citationes simplices ibi. nu.9 153
Citatus si non habet iurisdictionem,citatus non tenetur comparere, nec valebit processus contra non comparentem.in c.2.nu.16.de dil. 155
Citatus si non cōpareat,an & quando valeat processus cōtra eū factus.ib.
4 Citari debet pars aduersa ad videndum iurari testes in casibus , in quibus mittitur ad domum testium.in c.si qui testium. nu.2.de testi. 49
3 Citatio quando sit de longinquo,potest fieri ad totam causam,vt citatus veniat instructus.c.expositi nobis.nu.3.& 6.de dil. 157
Citatio peremptoria,an & quo casu debet mitti propria vice.ibi.nu.9.10
Citationi peremptoriæ,si non est obeditum,potest iudex procedere ad vltiora sine alia citatione.ibi.
Citatio facta semel ad omnes & singulos actus,quomodo procedat.ib.n.11.
Citatus,vt compareat personaliter,non potest per alium comparere.ibid. nume.12. 158
Citatus coram vno iudice tenetur causam coram eo prosequi,licet mutauerit forum.c.proposuisti.nu.1.de fo.comp. 99
Citatio facta ad petitionem partis perpetuat iurisdictionem iudi, dummodo citatio sit legitima?alias sec? ,& sufficit vna citatio.ibi.n.3.6.9.100
Citatio debet committi ad vtilitatem partis,quando proceditur ad vtilitatē priuatam,alias secus.ibi.
Citatus in vno loco,si fremit,& postea citatur in alio,non poterit opponere de l.ubi cœptum ff.de iud.nu.12.
5 Citatio cum tenore libelli debet continere terminum,vt reus veniat ad respondendum libello ad dilatorias proponendum.in c.pastoralis.nu.25.de exceptio. 7
Citari an dēat appellans,si elapso termino ad appellationem præsentandam non præsentauit appellationem.in c.cum causam.nu.9.de re iu. 65
Citari non debet appellans ab interlocutoria, si iudex a quo tanquam friuolam non admisit.ibi.nu.10.
3 Citandi forma occultantem se.in c.si.§.porro.nu.6.ut lit. non cont. 132
5 Citatio non arctat citatum,quando iudex potuit scire, quod competebat sibi exceptio legitima non comparendi.in c.cum speciali.n.14.de ap. 152
2 Citatus comparens,& sine licentia recedens,est contumax.in ea. constitutus.nu.2.de procu. 174
5 Citatus ad locum non tutum,semper potest appellare, licet in prima vel secunda citatione non appellauerit. in cap. ex parte tua.numero 3.& 8. de appel. 136
Citatus allegans locum non tutum,debet hoc probare, nisi notorie talis locus non sit tutus.ibi.nu.7.
2 Citatio committenda per delegatum Principis potest fieri per quemcunq; sibi placuerit.in c.past.§. item.nu.3.de of.del. 111
Citare non est iurisdictionis.ibi.nu.5.
5 Citare non potest iudex quem per nuncium priuatum sine literis. dando sibi aliquod signum.in c.significauit.nu.7.de app. 137

Universidad de Deusto
Biblioteca

3 Citatus potest per procuratorem comparere, nisi citatio sit personalis. in c. cum causam. nu. 3. de iura. cal. 148
Citatio iudicis plus operatur, quam nuncii, nam monitio iudicis habet vim peremptorii. ibi. nu 24. & 28. 149
3 Citatio est de iure diuino. in c. 1 nu. 5. de cau pos. & propr. 177
Citatione sola, quis dicitur trahi ad alienū iudiciū. in c. 2. nu. 2. de li. ob. 108
5 Citatus non tenetur cōparere quoriescunque notorium est, quod sibi competit declinatoria fori, nec tenet processus contra eum factus. in cap. olim. & inf. nu. 3 & 4. de exce. 15
Citatus in loco, vbi est pestis, habet iustam causam non comparendi. in c. ex transmissa. nu. 7. de præscr. 33
3 Citatus vt veniat ad certum tempus tenetur cōparere in termino vel post terminum, quam citius potest, si in primo termino fuit impeditus. in ca. cum dilecti. nu. 1. 7. 12. 18 de dol. & cont. 236 & seq.
Citatio vna peremptoria potest fieri in causis de longinquo pro prima vice, ibi. nu. 5.
Citatio peremptoria potest fieri absq; diuisione trium terminorum. ibi.
Citatio potest fieri per priuatam personam, dummodo ad illum actum habilitetur. Itē per proprium aduersarium ex mandato iudicis. ibid. nu. 6.
Citatus ad totam causam, vel non ad totam, si non cōpareat in termino, an dēat iterū citari, quādo actꝰ expeditur extra illū terminū. ib. n. 18. 237
Citatio si sit impossibilis, puta breuis, facta ad certum terminum, non arctatur citatus comparere etiam post terminum ibi. nu. 20.
4 Citatio iudicis non valet, nisi fiat ad petitionem partis, in cap. licet. mume. 16. de prob. 25
3 Citatio, quæ debet fieri a iudice, quo casu potest per ipsum alteri committi in c. si. nu. 7. de dol. & cont. 247
Citatus semel, siue peremptorie, siue non, si non compareat, an & quo casu habeatur pro contumace, adeo, vt possit condemnari in expensis excommunicati, vel missionem pati. ibi. nu. 8.
Citatus si dixerit, se nolle venire, siue in iudicio, siue extra, non est vlterius citandus. Item si seipsum abscondat, vel impediat, ne citatio veniat ad ipsum. ibi.
Citatus si dixerit indici, nolo comparere coram vobis, tanquam coram iudice, & protestetur & protestari index ipsum tāquā cōtumacē cōdēnare. ib.
Citatus extra iudiciū, si dixerit, q̄ non vult comparere, & in termino non comparet, potest absque alia citatione condemnari. ibi.
7 Citatio siue monitio vnica non sufficit pro tribus, quando ius requirit tertiā monitionem ad pēnā incurrendā. in c. contingit. nu. 4 de sen. exc. 269
5 Citatio potest fieri p familiarē iudicis, si cōstat iudicem hoc sibi iniunxisse, puta ostendendo literas iudicis. in c. cum sit Ro. nu. 29. de ap. 106
4 Citatio vna communiter sufficit in meritis causæ in c. 2. nu. 3. de test. 39
Citari, an semper debeat pars ad videndum iurare testes. ibi. nu. 6.
Citari debet pars ad videndum publicationem testium, quando proceditur per inquisitionem. ibi. nu. 8. 40
3 Citatio facta die feriata pro non die feriata, tam in honorem Dei, quā hominum, quam etiam in repētinis, an valeat. in c. si. nu. 20. de feriis. 164
Citatio facta die non feriata pro die feriata, an valeat. ibi. nu. 21.
5 Citatus impeditur, si non comparet in termino, debet comparere quam citius potest. in c. ex ratione. nu. 10 de ap. 109
Citatio, an requiratur in executione sententiæ, siue super adiudicatis, siue super adiudicatis exequatur, maxime quando appellauit, & appellatio non prosecutus non est, forte impeditus ibi nu. 13. & 14. 110
Citatio requirit in notoriis, vbicunque absenti potest competere aliqua defensio. ibi. nu. 15.
Citari semper debet aliquis, licet habeat contra se præsumptionem iuris, q̄ sibi nulla competat defensio. ibi. nu. 16.
Citatio non requiritur in notoriis, quando ex præsumptione iuris & de iure, absenti non competit defensio, ibi.
3 Citatio non requiritur, quando pars est præsens in iudicio. in ea. 1. mume. 7. de libe. obla. 107
5 Citari, an debeat præsens etiam ad audiendam sententiam. in c. tenor. num. 12. de re iu. 68
3 Citatione quis trahitur ad iudicium, quod no. pro statutis. in c. pasto. nu. 4. de cau pos. & proprie. 183
Citatus, ad vnam causam, & præsens, nō oportet, quod vlterius citetur ad aliam notoriam causam, quæ tunc habet moueri. ibi. nu. 6.
Citatio non requiritur, quando quis est præsens in iudicio. ibid.
3 Citatio debet fieri authoritate iudicis & parte petente, & si alterum istoram deficit, non valet. in c. 1. nu. 4 & 33. de iu. 3 & 7
Citatio describta in actis præsumitur facta cum omni solemnitate. ibi.
Citatus dicens, nolo comparere, habetur adeo pro manifesto contumace, vt non sit vlterius citandus. ibi. nu. 29. 7
Citatio vtrum & quo casu requiritur in condemnatione expensarum. ibid. numero 31.
1 Citatus non debet comparere, si citans non habet iurisdictionem contra eū in c. super litteris nu. 9. de rese. 67
6 Citatus non specificata die debet comparere, quam citius poterit. Idem si dies sint prefixa, & in ea non potuit comparere. in c. extirpandæ in re pe. §. qui vero. nu. 21. de præb. 49
3 Citatio posita in foribus domus ad hoc, vt valeat, debet poni bona congrua & debet stare tanto tempore, vt veniat in notitiam aliis. in c. fin. nu. 2. de eo, qui mu. in poss. 251
Citatio fienda demi in qua domo debet fieri, & qualiter & quos effectus producat. ibi. nu 12.
Per citationem domi factam contra absentem non malitiose, non potest procedi ad diffinitiuam, nec ad venditionem bonorum fiendam ex secundo decre. nisi talis uenditio profit, & non noceat, nec ad excommunicationē in quibus requiritur vera contumacia. ibi. nu. 14.
Citatio domi facta non valet, nisi in casibus a iure expressis. ibi. nu. 12.
5 Citatio non tenetur comparere, si citans non exprimat potestatem ordinariam vel delegatam. in c. cum ex officii. nu 32. de præsc. 45
7 Citatio vel sententia, an requiratur in facto notorio remissiue, in c. cum dilectus. nu. 9. de pur. cano. 227
1 Citatio minus legitima non arctat citatum. in c. bonæ memoriæ. al 2. nume. 7. & 14. de elec. 167
6 Citatio non requiritur quando notorie constat, quod nulla competit defensio. in c. nostra nu. 18. de coh. cle. & mu. 14
3 Citatio non requiritur in notoriis. in c. accepta. nu. 6. de rest. spo. 194
Citare est iurisdictionis. ibi. nu. 8
3 Citatio facta per iudicem verbaliter parte non petente est nulla. in c. pueros nu 19 de dol. & cont. 231
Citatio realis debet fieri per contumacem, non ante. ibi. nu. 21.
5 Citandi forma quæ obseruantur in notoriis remissiue. in c. reprehensibilis. nu. 12. de app. 121
1 Citandus qui se absentauit ex malitia, habetur pro citato, in c. ecclesiastra. al 2. nu. 8. de ele. 195
3 Citatio in causa criminali potest fieri vel committi a iudice ex officio, secus in causa ciuili, quia non potest, nisi ad instantiam partis. in c. veritatis. nu. 5. de dol. & cont. 240
1 Citatio non requiritur in causa notoria, vt in c. uenerabilē n. 10. de ele. 163
6 Ciuitas vel castrum si vniantur alicui regno vel loco, an debeant regi statutis loci vniti, vel loci cui vnitur. in c. quia monasterium. mume. 5. de religi. domi. 214
2 Ciuitas hodie habet illud regimē, quod olim habebat qualibet prouincia. in c. quod sedem. nu. 5. de offi. ord. 178
7 Ciuitas de iure communi potest esse sine episcopatu, licet consuetudo aliter obseruet in Italia, alibi secus. in c. 1. nu. 1. de priui. 208
Ciuitas potest constitui, etiam sine principio licentia. ibi. nu. 2.
4 Ciuitas recognoscens superiorem non potest aliquid statuere in præiudicium præeminentiæ superioris. in c. nouerit. nu. 1. de iure. 161
2 Ciuitatem habitantes dicuntur de populo illius ciuitatis. in c. quoniam. nu. 1. de off. ord. 143
6 Ciuitas si est interdicta, nō erit interdictus populus illius ciuitatis. & ideo poterit alibi audire diuina, secus si interdicatur populus. in c. in Lateranensi. nu. 7. de præb. 55
5 Ciuitas qualibet hodie habet vim vnius quincie, & habetur pro vna prouincia. in c. de quarta. nu. 30. de præscr. 20
7 Ciuitas potest subtiliter interdicto propter delictum particularium personarum, quę de facili corrigi non possunt. in c. perstis. nu. 1. de priui. 218
6 Ciuitas potest destrui, & aratro submitti propter delictum ciuium. & propter hoc potest priuari ciuitas dignitate episcopatus. in c. fin. nume. 2. de do. 131
2 Ciuitas potest esse sine Episcopo. in c. 1 nu. 1. de offi. or. 175
1 Ciuitas ad hoc vt dicatur, commisisse delictum oportet, q̄ fecerit congregato concilio. in c. in Genesi. nu. 4 & 7. de elec. 193
1 Ciuitas si facit statutum contra suam consuetudinem tollitur consuetudo, licet de ea non faciat mentionem. in c. si. nu. 25. de cons. 117
7 Ciuitas si est interdicta, omnino possunt in ea diuina celebrari per illos, qui non dederunt causam interdicto, dummodo celebrent iuxta clausulas posita in c. quod nonnullis, nu. 1. de priui. 220
Ciuitas si est interdicta respectu loci homines ipsius poterunt alibi audire diuina, secus si sit interdicta ratione personarum. ibi. nu. 2.
Ciuitas si sit supposita interdicto, an aliquo casu clerici ipsius vel alii possint in loco sacro sepeliri, vel eucharistiam accipere, vel alia similia facere. c. q̄ in te. nu. 1. 2. 3. 9. 10. de peni. & remis. 245. & seq.
Ciuitas si sit interdicta an, & quomodo possunt ibi celebrari diuina. ibidē. numero 5.
5 Ciuitates non recognoscentes superiorem habent tantam potestatem in se, quantam habet imperator in vniuerso. in c. cum te. nu. 19. de re iud. 92
2 Ciuitas læsa restituatur in integrum, sicut minor & respublica in c. 1. nu. 2. de restit. in integ. 185
3 Ciuitas quo casu possit statuere. in c. q̄ clericis. nu. 4. de fo. comp. 70
7 Ciuitas potest facere statutum sine superioris authoritate. in c. in nostra. nume. 2. de iniuriis. 254
6 Ciues nō excusantur a custodia murorum ciuitatis tempore, quo necessitas maxima vrgeat in c. prudenti. nu. 1. de immu. eccl & cœme. 259
7 Ciuitas, vel ecclesia, si a superiore destruatur, perdet omnia iura & privilegia, adeo q̄ ciues non appellabuntur amplius ciues illius ciuitatis, nec canonici illius eccl̄siæ, secus si sit destructa ab aliquo tyranno. in c. cum ex iniuncto. nu. 5. de no. ope. nu. nc. 205
7 Clamare non tenetur ille, qui prouicit aliquam rem in locum solutum, per quem persone non solent transire. in c. ex literis. il 2. nu. 1. de homi. 29
Clandestine contrahentes, an presumantur coniuges, in c. cum inter. nume. 4. qui fi. sint legi. 24
1 Clausum traditio, ita demum transfert possessionem rerum, si stat apertus ille locus

locum vbi sunt res. in c. ex literis. nu. 12. de consue. 98
7 Clausura pluritatis materiā uide remiss. in cle. eos. nu. 2. de sepul. 302
1 Clausula, si reperitur idoneus & c. verificatur facta generali inquisitione, absq; q̄ examinentur vel iurentur testes. in c. 1. nu. 35. de postu. pl. 113
Et unde, in c. cum nobis. in 7. no. & se. de cle. 142
2 Clausula, appellatione re. quomodo intelligatur. in c. licet. n. 2. de of. or. 141
3 Clausula, amoto quolibet illegitimo detentore, quid importet. c. cum nostris nu. 21. de conce. præb. 69
1 Clausula relata ad diuersos, potest operari diuersos effectus. in c. ab excommunicato. nu. 3. de rese. 92
2 Clausula rato manente pacto, an habeat locum in compromissis. in cap. per tuas. nu. 18. de arb. 208
1 Clausula ex certa scientia, idem importat q̄ de plenitudine potestatis. in c. ad hæc sumus. nu. 7. de rese. 53
Clausula, si ita est, an & quando referatur ad præcedentia. in c. olim ex literis. nu. 3. & 13. de rese. 74. & seq.
6 Clausula onerosa posita post plures donationes, an respiciat tantum proximam donationem. in c. cum dilecti. nu. 1. & 6. de don. 121. & se.
Clausula etiam onerosa in fine posita respicit omnia præcedentia, nisi ipsa haberent suas determinatas clausulas excepto in beneficialibus. in quibus respicit tantum casum proximum. ibi. nu. 7. eo.
7 Clausula, appellatione remota, posita in vno articulo ex pluribus in eodem rescripto delegatis, concernit omnes articulos. in c. 2. requiris. num. 1. 4. 10. de appel. 129
Clausula, app. remo. inducta fuit ne per frustratorias appellationes iustitia poneatur. ibi. nu. 3.
Clausula posita in vna dispositione, concernit totam illam dispositionem, quā do sub est ratio. ibi. nu. 4. & 10.
Clausula posita in vno articulo, nō refertur ad alios habētes speciales clausulas. ibi. nu. 11.
3 Clausula, revocetis in irritum, quicquid fuit immutatum in, tali causa & c. non refertur ad legitime & iuridice agitata. in cap. audita. nu. 5. de restitut. spolia. 195
Intelligo vt in nu. 13. & 16.
4 Clausula, si impetrans sit idoneus, semper subintelligitur in literis ad beneficia. in c. cum adeo. nu. 7. de rese. 62
Clausula, si preces veritate nitantur, semper subintelligitur in rescriptis et quod non sit posita. in c. ex parte. nu. 1. 3. & 9. de reser. 46. & seq.
3 Clausula, appellatione remota, operatur hodie sicut olim, nec contra eā refert aliquid innouatum. in c. ut debitus. nu. 13. de ap. 148
Clausula, appel. re. quos effectus operetur. ibi. nu. 14.
Clausula, promittens habere ratum, posita in procuratorio, an operetur specialem mandatum. in c. contingit. nu. 3. de transl. 162
Clausula, quod si non omnes aut duo, & c. ueretur in uno alterius uice gerente. in c. licet undique. nu. 1. de offi. del. 114
Clausula, app. remo. non tollit facultatem appellandi ex notorio grauamine, & a casibus in iure expressis. in c. ex conquestione. n. 5. de re. spo. 203
clausula, alte uel basse, posita in compromissis operatur, ut respectu lasionis nō possit peti reductio ad arbitrium boni uiri. in c. si. n. 4. de ma. & ob. 157
clausula. supplentes omnem defectū, quid operetur, & alius citra papā nō pōt supplere defectū in cōtractibus vel iudiciis. in c. 1. nu. 5. de transl. 160
CORSE. Ego dico idem esse in Regibus & principibus in Regnis suis non recognoscentibus superiorem, cum sint monarchæ & gaudeant eisdem priuilegiis in Regnis & prouinciis suis, quibus papa & Imperator in uniuerso, per id quod uoluit Bal. in cap. cum uenissent. de eo, qui mit. in pos. & Bar. in l. infamem. ff. de pub. iud. & Abb. in c. quæ in ecclesiarum. de const. nu. 1. fol. 201. & Inn. in c. cum P. tabello. de fide instr.
clausula, quod si non omnes, & c. operatur quod tunc unus potest sine alio, quando certum est, quod alter est impeditus, alias secus. in c. prudentiā. nu. 1. & nu. 2. de offi. del. 100
clausula, omnes aut duo & c. denotat, quod alii possint cognoscere, licet nō constet de impedimento consortium, ibi. nu. 3.
clausula, si omnes nequiuerint interesse, tu frater episcope procedes, quid importet? ibi.
clausula, in pace dimittas, quid importat? Anto. in ca. ueniens. nume. 14. de fil presbyte. 63
5 clausula, ex certa scientia, quid importet, in c. ea quæ. nu. 3. de re ind. 53
clausula, ex certa scientia idem importat, quod clausula ex plenitudine potestatis. ibi. nu. 8. eo.
3 Clausula, peto mihi de prædictis iustitiam fieri & c. quid importet. in d. c. nume. 52. de or. cog. 171
6 clausula contradictores quiescendo & c. dat iurisdictionem iudici non solum inter partes, sed etiam inter extraneos, contradicentes de facto, & quanto tpe duret talis iurisdictio, & quid comprehendat. in c. per illorum. n. 9. & nu 10. de præb. 38
1 clausula, conscientiam tuam grauamus, an importet, q̄ causa sit indelegabilis. in c. cum in ueteri. nu. 4. de ele. 187
6 clausula in fine posita non refertur ad proximiora. si ex tali relatione resultaret absurditas. in c. posiulasti. nu. 7. de iurepa. 231
5 clausula, supplentes de plenitudine potestatis, oranem defectum facit de inualido ualidum. in c. 1. nu. 7. de confir. uti. uel inuti. 164
2 clausula, si non omnes poteritis, includit uoluntatem. in cap. prudentiam. S. adiicimus. nume. 1. 2. 4. de offi. del. 101. et seq.
clausula, appellatione remota, non operatur circa tertios pro suo iure compareant in c. super eo. nu 4. de offi. del. 96
3 clausula, decidas sine debito, non dat formam sed instructionem, & sententia lata contra debitū finem nō est nulla. in c. cum ad sedē, n. 3. de re. spo. 1
1 clausula omnis, quæ posset mouere principem ad non facile rescribendum, est ponenda in supplicationem. in c. ad aures. nu. 4. de rescr. 52
2 clausula, cōscientia sua oneramus, nō inducit electionē industrie personalis adeo q̄ cā est delegabilis. in c. si. §. is autem. nu. 7. de of. del. 126
7 Clausula, ex certa scientia, ideo non requiritur in dispositione principis, quia ex certa scientia illud fieri dicitur, quod non fit per ignorantiam, vel errorem, in cle. dudum, nu. 9. de iud. 293
Clausula, nullatenus absoluatur, an impediat validitatem absolutionis per ordinarium factæ, in cle. ad compescendas, nu. 15. de se. poss & fru. 295
Clausula, conscientiam tuam oneramus, licet operetur, vt de iustitia vel iniustitia commisse causæ quæstio referri non possit, nec commissarius appellationi deferri teneatur, superior tamen, ad quem emendabit malefactum, in cle. vt constitutio. nu. 4. de iure patro. 307
Clausula in fine posita concernit omnia præcedentia, in cle. si a iudicibus, nu. 5. de appel. 297
Clausula illa, si persona est idonea, licet in commissione prouisionis fiendæ tacite intelligatur, tamen mandatum non facit conditionale, in cle. iudices, nu. 9. de offi. deleg. 290
Clausula, pro libito uoluntatis & c. non restringit ad uoluntatem rationis freno subiectam, sed ad libertatem liberam & absolutā, in cle. frequēs, nu. 7. de excess. 314
clausula, quā citius, & similes alię, intelliguntur, cessante impedimēto, de quo nō asserētis dicto, sed iudicis statur, i cle. si q. nu. 28. de pe. 316
clausula, quæcunq; persona & c. in dispositione et odiosa posita includit quā libet personam quacunq; dignitate ecclesiastica, uel mundana præfulgē tem, etiam Imperiali, & regali, in cle. dudum, nu. 3. de iud. 293
clausula, sntiam excommunicationis incurrant, facit, ut in cōtrafaciētes feratur incontinenti excommunicatio. in cle. ex graui. nu. 5. de usu. 314
clausula, simpliciter de plano sine strepitu & figura, si commissione aliqua ponatur cum una tantum copula in fine, operatur, ut in præcedentibus censeatur repetita. in cle. sæpe, nu. 5. de uer sig. 319
5 clausula, app. re. posita, uel alia clausula in medio literarum, an referatur ad præcedētia, & ad sequētia. in c. inquisitioni. nu. 1. 3. 4. 5. de app. 162
clausula, ap. re. operatur hodie effectum suū, sicut & olim. ibi. nu. 2.
clausula, seruato iuris ordine procedas, uel non seruato, quid importet. in
4 clausula, seruato iuris ordine procedas, uel non seruato, quid importet. in c. Quintauallis. nu. 42. de iureiu. 170
CORSE. Doc. excel. Aduerte quod Inn. quem refert Abb. in c. Quintauallis. dicit, quod innuit, q̄ compromittitur in eum tanquam in arbitrū, illa verba innuunt, q̄ possit procedere seruato ordine iudiciario. alia vero verba quod possit procedere seruato ordine iuris, innuunt q̄ tanquam in arbitratorem, ideo secundum eum si procedit seruato ordine iuris, sta bitur dicto suo tē iniquo, quia videtur processisse vt arbiter. Si vero, p

Universidad de Deusto
Biblioteca

ceſſit iuris ordine non ſeruato,tunc non valebit dictum ſuũ niſi ſit æquũ, vel ad æquitatem redactum,quia videtur proceſſiſſe vt arbitrator. Do. Abb.ibi dicit,ꝙ ſalua eius reuerentia,nõ ſequitur hoc dictum , quia licet poſſit eligere alteram viam, tamẽ in nõ eligendo procederet vt vtrã que authoritate p id qd no.Inn.in c.cum ex officii. de præſcri. & adducit alia de quibus vt ibi per eum mihi videtur ꝙ Inn. recte loquatur. ꝓcedit.n.dictum eius,quãdo apparet,ꝙ proceſſit ſeruato ordine iudiciario. vel non ſeruato ordine iudiciario,quia ſi proceſſit ordine iuris ſeruato, erit arbiter.ſi vero non ſeruato iuris ordine proceſſit, erit arbitrator.& ad hoc adduco eundem Abb.in d.c.cum ex officii.vbi dicit, ꝙ inſpicienda ſunt acta cauſæ,an proceſſerit vt ordinarius,vel vt deleg.nam ſi proceſſit vt ordinarius,non valet iudiciũ,vt in ſimili no.Bar.in l. vna. C.ꝙ pro ſua iuriſ.ſi vero vt delegatus,valebit,ſi vero ſumus in dubio, valebit,ar.l quoties ff.de reb.du.c. Ab.de ver.ſig.cum ſi. cum ergo iſte bẽat cõmiſſionem,& in eũ fuit compromiſſum , vt poſſit ꝓcedere vt arbiter & arbitrator,inſpicienda erunt acta cauſæ, & ſi proceſſit ſeruato ordine iuris, erit arbiter,quia arbitria redacta ſunt ad inſtar iudiciorum l.1.ff.de arb.ſi vero non ſeruauit ordinem iuris,erit arbitrator.& ita ꝓcedant dicta Inn.Aut ſumus,in dubio & tunc procedat Doctrina Ab. & ſic mihi videtur,ꝙ Inn.in hoc non ſit reprehenſione dignus.

5 Clauſula,appellatione remo non excludit , quin citatus poſsit appellare,ſi locus non eſſet tutus tam ſibi,quam illis quos ducit ſecum vt procuratores & ſimiles,in c.ex parte tua.nu.1.2.& 5.de app. 135.& ſeq.

3 Clauſula,prout tibi videbitur,vel ad velle ſuum,& ſimiles,important arbitrium iuſtum. An.in c cum de tua.nu.1.3.de corp. vi. 73

3 Clauſula,petens ſibi ius & iuſtitiam fieri,quid importet. in c.1.num. 2.de offi.deleg. 87

Clauſula,appellatione remota,non refragatur, quin papa poſsit admittere appellationem,cui debet parere ꝙ primo commisit cauſam appellatione remota.in c.paſt.§.præterea.nu.1.3.4.de off.del. 112

Clauſula,appel.re.non licet impedire executionem ſententiæ , niſi ſuperior ex certa ſcientia admiſerit appellationem. ibi.nu.2.

Clauſula,liberam habens facultatem non habilitat inhabilem. An.in c.ex parte.il 2.nu.1.de corp.vit. 73

1 Clauſula,ꝙ ſi non oẽs &c.qd importet.in c.ſciſcitatus.nu.2.de reſc. 55

3 Clauſula,ꝙ procedatur ſimpliciter & pure,quid ſignificet, & non tollit ordinem iudiciarium.in c.dilecti filii.nu. 4. de iu.

Clauſula,non obſtante iuris ſolemnitatem importat quod ſolemnitates iuris ciuilis tantum ſint ſublatæ. ibi.nu.6.

Clauſula,prout voluerit,quid ſignificet ibi.nu.8.

Clauſula,non ſe aſtringens quid importat.ibi.nu.16. 24

1 Clauſula,in fine poſita,an,& quando concernat præcedentia, in c. cauſam quæ nu.5 .de reſcrip. 63

6 Clauſula,ſi ita eſt,ſemper ſubintelligitur in confirmatione facta per papã. in c.dudum.nu.8. de decimis. 178

Clauſula,etiam odioſa in fine poſita concernit omnia præcedentia etiam diuerſa.in c.extirpandæ.§.qui vero.nu. 11. de præb. 46

1 Clauſula omnis,quæ poſſet mouere principem ad non concedendum reſcriptum , eſt neceſsario exponere ipſi principi, alias eſſet ſurreptitium reſcriptum.in c.cæterum.nu.3 .de reſc. 47

7 Clauſula,vt tibi viſum fuerit,importat arbitrium boni viri.in ca. ſignificauit.nu.4.de pœn.& rem. 242

5 Clauſula,appella.remota,an extendatur ad omnem appellationem, vel ad friuolam tantum.in c ſuper.nu.10.de app. 112

6 Clauſula poſita in reſcripto ad beneficia,videlicet,ſeu quocunq; modo vacet,vel per alterius cuiuſcunque perſonæ , operatur multum in materia beneficiali.in c.ex parte aſtenſis.nu.13.de conceſ.præb. 72

5 Clauſula,appel.remota,non excludit,quin iudex poſsit remouere ex legitima cauſa.in c.nouit ille qui.nu.3 .de app. 131

4 Clauſula.ſaluo iure addendi & diminuendi,eſt neceſsaria in libello. in c.inter dilectos.nu.10.de fid.inſtr. 115

Clauſula,moneas,& inducas,non deſignat præciſam compulſionem.in ca. 1.in 1.no.de teſt.cog.100.& in c.2.nu.2.4.de ſpon. 3

CORSE. Doct.excel.Contrarium tenuit idem Abb.in c.cum infirmitas. in 2.vo.de pe.& rem.Fed.de Se.conſ.3.& ſeq.Barb.in ca.ex præſentia. de pig.& in c.nã concupiſcentiam.de cõſt.vide Ab.in c.ex tuæ. de ſim. nu.5 .& in c.tua nos.il 2.de iureiu.Io.An.Arch.& Do.poſt Io.de Deo. AEgid. & alios.& ibi etiam per Io.de Lig.in c. cũ ſit pauper.de ꝓb. li. 6.& diuina fauente gratia hãc concordiã cõcepi,aut lex,canõ,ſeu alia diſpõ vtitur iſtis verbis apponendo poſtea verbũ cõpello,ſeu ſimile verbũ,& tunc ꝓ talia verba non deſignat præciſa compulſio,& ita ꝓcedãt c.1.de teſt.cog.& alia iura,quæ vltra hæc verba apponũt verbũ, compello,ſeu ſimile,aut apponuntur iſta verba in lege,& poſtea ꝓ verba ſequẽtia innuit cõpulſio,& tũc dic , ꝙ talia verba intelliguntur cũ effectu,& ſapiunt quaſi quãdã cõpulſionẽ,& ita procedat tex.d.c. cũ inſtr mitas,& qd voluit ibi Do.Ab. aut iſta verba apponuntur ſimpliciter, ne ſequentia aliud inducant,& tunc in dubio attẽta eorum propria natura,important præciſam compulſionem per iura & motiua,quæ adducit Do.poſt alios in d.c.ſi pauper.nã a propria ſignificatione verborum non eſt prima facie recedendũ.l.non aliter.ff.de le.3.c.& in his. & in c. ſi.de uer ſig.niſi materia ſubiecta aliud ſuaderet,vt in d.iuribus notatur. Præterea,vbi talia verba apponerent in commiſsione , ſeu delegatione cauſarum,daretur alicui iuriſdictio,& delegans apponeret hæc verba, abſurdum eſſet dicere,ꝙ talia verba non importarẽt coertionem ex ea iuriſdictio ſine coertione eſſet deluſoria,per ea quæ habentur in ꝓpterea.& in c.ex literis.de off.del facit l.2.ff.de iuriſd.om.iu.& in l.ad legatum,& l.ad rem mobilem.ff.de procur.

2 Clauſula,appellatione remota,non poteſt poni per inferiorem a papa,etiam per legatum de latere.in c ſuper queſtionum.nu.3.de offi.del. 104

Clauſula,ꝙ ſi non oẽs,quid importet,in c.quoniã.nu.5 & 6.de of.del. 125

1 Clauſula,ſi ad mandatũ noſtrum alium non recepiſtis , quid importet, & quid differat,ſi ad mandatum papæ & c.in c.literis.nu.6. de ref. 91

clauſula ſolita apponi in aliquo inſtrumento, ſi fuerit caſu emiſſa, habetur pro appoſita.in c.cum dil. nu.5.conſt. 22

clauſula,& quidam alii,& res aliæ poſita in reſcripto,comprehẽdit poſſeſſionas , vel res inferiores , vel æquales expreſſis . in cap. ſedes Apoſtolica,nu.1.6.& 9.de reſcr. 59.& ſeq.

clauſula,& quidam alii,comprehendit tantum quatuor,ibi.nu.3.

3 clauſula,ſaluo iure addendi vel diminuendi,quid importet,in c.2. nu.2.de libel.obla. 111

5 clauſula,appella.remota,tollit omnem appellationem,quæ a iure expreſſo non indulgetur,in c.paſtor.nu.2.& 3.de appe. 140

clauſula quantuncunque odioſa,poſita in reſcripto , debet aliquid operari, ibidem,nu.2.

clauſula,appellatione remota,poteſt opponi a Papa,vel ab Imperatore,& aliquando à iudice inferiore , & omnibus qui de iure , vel de facto recognoſcunt ſuperiorem,ibid.nu.4.& 5.

clauſula,appella.remota,etiam operatur effectus multos,ibi.nu.8.

clauſula,appellationis operatur hunc effectum, quod per appellationem interpoſitam,non ſuſpiciendo iuriſdictio iudicis a quo , niſi forte iudex ad quem inhibuerit,ibid.nu.9.13.& 16. eo.& ꝓp

clauſula,appel.remota , non tollit quin notorie grauatus poſſit appellare ibi.num.14.

2 clauſula,quod ſi non omnes,& c.non excludit,quin ſiat inquiſitio,& quando,in c.cum cauſam,nu.1.de offi.deleg. 163

2 clauſula,prouideas in aliqua eccleſiarum talis diœceſis , an comprehendat eccleſias ciuitatis? Ant.in c.accepimus,nu.8.de ætа.& qual. 85

clauſulæ, vt liberum ſit importat ,vt quis non teneatur requirere conſenſum alterius,in c.ſi pro debilitate,nu.5.de offi.deleg.

1 clauſula,rato manẽte pacto,non operatur reſpectu cõtrauẽniẽtis,ſed defendis,in c.cum inter R.nu.12.de elect. 139

5 clauſula,appel.re.non tollit,quod antequam quis citetur , non poſſit aliqua reſpectu iuriſdictio iudicis ſuſpendi.in c.meminimus,nu.2.de app. 170

1 clauſula in fine poſita,non reſtricit præcedentia, quando ex tali relatione queretur abſurdum,in cap.eccleſia veſtra,il 2.nu.5.de elect. 197

7 clauſula,ſit contentus tali re,quid importet,in cle.attendentes,num.2.de ſta.mona. 300

clauſula,ſimpliciter,de plano,& c.quid per ſingula verba denotetur , vide ſepe,nu.19.de verb.ſig. 220

clauſula,volumus fidem plenariam adhiberi, an & quibus caſibus aliud tat probationem in contrarium,in cle.literis,nu.3.de prob. 261

1 clauſula,& quidam alii,non ſemper comprehendi pares,vel minores , vide c.Rodulphus,nu.2.& 10.de reſcr. 87

2 clauſula conſueta in literis apponi,habetur pro appoſita.Anto.in c.accepimus,nu.2.de ætа.& qual. 77

CORSE. De clauſula,toties quoties,opus fuerit,vide Ang.& ibi Alexander.in l.ſi ſirita,in prin.ff.de dam.infect.& Ang.in l.oratione, de feriis & in d.l.2.§.exhibendi.ff.de cuſt.reo.Specu. in titu. de arbi.§.ſequitur. & ver ſed pone ꝙ actũ eſt.qd poſsit pronunciare,quoties voluerit. Bal.in l. ſi duo.§ ſemel.ff.de arb.ſentit Cy.in l.cum antea,C.de.Bal.in Li.C. de his quæ pe.nomine.in 13.col.vbi alle.glo.in l. cũ qõ. C.de leg.& ibi Bal.& Ale.Sed pro certo illa gl.exponit verbum ſæpius,& nõ nerbum, ſecundum ſed poteſt dici,ꝙ allegauit in ſimili:facit qd voluit Bal.in c.ſua. de app. & vide Ang.in terminis in l.9.ſi noluit.ff.de ædil.ed.& Ro.i repub.de ar.i 18.col.& Bar.i d.l.ſi duo.§.ſemel,ff.de arb.& ꝙ voluit Spe.in de pig.§.1.uer.ſed cum pignus pignori. & conclude , ꝙ verificatur in iſtis bus vicibus & vide D.Car.& D.Barb.in c.2.de conſt.& vide omnes Io.de Imo.& Mod.in d.l.ſi finita.in prin.vbi tenuerunt contra Ang.& difficultas quid dicendũ,& iudicio meo nõ põt dari in hoc certa regula ſed attendi debet materia ſubiecta.ar.in l.ſi uno.ff.loca.& ad hoc addunt D.Car.in d.c.2.ubi dixit,c iſta dictio quoties,quandoq; importat idem, ꝙ ſemper & ꝙ frequenter,ſeu multoties quandoque importat idem, ꝙ ſemper & in ni caſu,i.ſicut in annos ff.qui.mo.uſuſf.amit. aliquando uſque ad certum uicem exclusiue,ut in c.omnes epiſcopi.2.q.5.ubi dicitur appellari poſſe toties,quoties opus fuerit,& ibi uide bo.glo.& tamen quis non poſſet teſtatem appellandi tertia uice.C.ne lic.ter.prouo.c.ſua. de app. contra. ꝙ importat plus & minus ſecundum naturam eius,cui additur, & ꝙ time loquitur,nã clauſula,ex præcedentibus et ſequentibus regulatur.c. 2.requiris de app.l.talis ſcriptura,ff.de leg.1.in dubio tamen ſtatur communi opinioni,ꝙ talis clauſula,uerificatur in bino actu propter infinitatem euitandam.

5 Clauſula,appella.remo.poſita in commiſsione cauſæ , non tollit quin iudex poſsit ex aliqua iuſta cauſa recuſari.in c.poſtremo. nu.1. de app. 151

7 Clementinarum rubricæ non ſunt continuandæ,in c.1.de ſum.Tr.nu.1.

Clerici ſi deceſſerint ab inteſtato ſine hæredibus,vel eccleſia,eius bona applicabuntur epiſcopo loci.in c.excommunicamus.il 1.nu.1.de har. 137

7 Clericus percutiens clericum,a quo abſoluatur,in c.cum illorum .nu.6.de ſent.excom. 265

2 Clericus non cogitur ſatisfacere creditoribus, niſi deducto ne egeat.in cap. veniens.nu.4. de tranſa. 164

7 Clericus bodie non deponitur,ſicut olim ex fornicatione & ſimplici peccato mortali in c.non debet.nu. 2. de conſan & affi. 40

Clericus raptor,vel particeps in rapina , irrecuperabiliter deponitur & beneficio priuatur in c.ſuper eo.nu. 2.de rapto. 158

6 Clerici etiam in minoribus conſtituti,nõ debent habere officia temporalia, ſine ſecularia,an antem aliter facientes degradentur , vel deponantur, an ſuſpendantur,in c.vt clerici.nu.2.& 9.de vita,& hon. cle. 8.& 9.

Clerici indigentes poſſiunt eſſe negociatores alicuius honeſtæ negociationis, alias ſecus.ibi.nu.3. 8

Clerici an poſsint eſſe tutores,ibi.

Clericis interdicitur omnis ludus præter ludum ſcacorũ.ibi.nu.4.& 11.9

Clericus & quo caſu poſſint portare annulos , ibi.nu.7.

Clericus publice aleator ipſo facto priuatur a promotione,ſed non a beneficiis,niſi præcedat monitio.ibi.nu.11.

Clericus debet ire indutus ſecundum conſuetudinem loci , non tamen debet ire cum veſtibus laceratis propter humilitatem,quia dignitas clericalis vilſeceret. ibi.nu.11.

4 Clericus quiſe obligauit ſtare mandato epiſcopi,ſi epiſcopus præceperit ꝙ remuneret beneficio, & quod non appellet,poteſt appellare , & non eſt opus vt petat relaxationem a iuramẽto in c.veniens.nu.5. de iurei.157

6 Clericus monitus non rediens priuatur beneficio,niſi iuſtam cauſam abſentiæ allega.t.in c.ſi.nu.1.de cle.non reſi. 26

Clericus abſens ad hoc vt excuſetur , debet cum licentia epiſcopi abeſſe, quæ ſit ex cauſa cõceſſa,quod in ſua eccleſia ſeruiat per aliũ.ibi.n.2.27

2 Clericus peregrinus quomodo probabitur ordinatus, An.in cap.1.nu 3.de cleric.peregr. 77

7 Clericus qui eſt in ſeruitio epiſcopi uel papæ,reputatur pro reſidente.in c. cum.nu.4.de verb.ſig. 276

6 Clerici habentes proprium, non debent ab eccleſia ſubueniri.in capi. inter alia.nu.8.de immu.eccl. & cæmi. 265

Clericus pauper debet ſibi manibus quærere victum.ibi.

Clericus in quibus criminibus ſint tradendi curiæ ſeculari, etiam non expectata incorrigibilitate.in c.ad abolendam.nu.11. de hære. 129

Clerici ſeculares,an indiſtincte prohibeantur beneficiari in monaſteriis, in ca.quæ.nu.10.de ſta.mon. 213

Clericus ſi traditur iudici ſeculari,non tenetur iudex ſtare proceſſui facto per eccleſiaſticum iudicem,niſi in caſu hereſis.ibi.nu.14.

Clericus rigore vehementis infamiæ poteſt ſuſpendi a ſuo beneficio, in ca. accedens.nu.11.de acc. 86

Clericus agens pro iuribus ſui beneficii,non poteſt aliqua exceptione repelli,ſi tolleratur in ſuo beneficio.ibi.nu.15. 87

Clericus an teneatur oſtendere titulum ſui beneficii,remiſsiue.ibi.num.14.

Clericus qui conſecutus eſt plenum ius in beneficio,& petit poſſeſsionem, quam nunquam habuit,an poſsit aliqua exceptione repelli,ibi.num.15.

6 Clerici tenentes beneficia ſine legitimo titulo, poſſunt ipſo facto excommunicari in c ſequentibus.nu.5.de teſt. 56

Clericus habens beneficium ſine legitimo titu.iuſto errore ductus , non tenetur ad rationem fructuum,ſecus vbi ignorantia fuit craſſa.ibi.nu.11.

7 Clericus habens tenue beneficium , debet ſibi ipſi imputare qui tale acceptauit,vnde debet ex aliqua laudabili induſtria victum ſibi quærere.in ſpecum nobis.nu.10.de ſimo. 103

6 Clerici negociatores,& tertio moniti nonſe abſtinentes, non debent gaudere priuilegio clericali,adeo ꝙ ſubiacent ꝙ ad eorum bona ſtatutis laicorum,non autem quo ad concernentia ordinem clericalem.in c.ex literis, nu.1.7.& 9.de vita, & ho.cle. 10

Clerici poſſunt ad eorum commoda vti ſtatutis laicorum, & an quãdo dicunt pro ipſo,teneantur contra ipſos recipere,ibi.nu. 2.& nu.6.

Clerici non debent ſoluere pedagia ſua e gabellas de facultatibus ipſorum, & eorum patrimonio,licet ſtatuta ſint in contrarium.ibi. nu.4.

Clerici cõiugati non gaudent priuilegio clericali in facultatibus. ibid.nu.8.

Clericus negociator de bonis eccleſiæ non perdit priuilegia quo ad bona ec cleſiæ,ſecus ſi negociatur de bonis propriis.ibi.nu.1.9.& 10.

Clericus an gaudeat priuilegio in bonis propriis patrimonii,& quid in bonis eccleſiaſticis,ibi.nu.11.

Clericus habens bona cõmunia cũ laico,an teneatur ad onera,ib.n.14.11

Clericus ſi ignoratur vbi ſit,eſt citandus in eccleſia ſua tribus edictis , & ſi intra ſex menſes non redierit,priuatur eccleſia ſua,nec ſufficeret vnum percriptorium.in c.ex tuæ deuotionis.nu.1.2.4.5.de cle. non re. 23

Clericus iniuſte abſens debet perſonaliter citari;ſi fieri poteſt,alias ſufficiat in valuis eccleſiæ ſuæ.ibi.nu.3.

Clericus non reſidens poteſt ſuſpendi, & excommunicari , & ſpoliari ad libitum ſuperioris.ibi.nu.6.

Clericus vel prælatus non reſidens,& vocatus non rediens,poteſt ipſo facto beneficio ſpoliari.in c.qualiter.nu.1. de cle. non reſi. 22

Clericus non reſidens,licet reuerſus poteſt puniri,ibi.nu.4.

Clerici non poſſunt redditus eccleſiarum ſuarum debitos quibuſdam rectoribus nec diuidere,nec diminuere.in ca.auaritiæ.nume.1.2.& 4.de præbendis. 29.& ſeq.

Clerici moniti vt dimittant concubinas,& non ſe corrigentes ,ſuſpendu-

tur,& deponuntur,& eſt in optione iudicis.in c.ſicut ad extirpanda.& nu.1.de coh.cle.& mu. 12

Clericus notorie concubinarius, an ipſo iure ſit ſuſpenſus nulla monitione ꝓ ambula,& an celebrando efficiatur irregularis,ibi.nu.3.

Clericus debet reſidere in beneficio vel præbenda,niſi aliud dicãt conſuetudo.in c.inter quatuor.nu.1.2.4 de cle.non reſi. 23

Clericus monitus non reſidens,poteſt vel per ſententiam,vel ipſo facto priuari ſuo beneficio ad libitum iudicis.ibi. nu.2.

Clericus ſe abſentando debet requirere licentiam prælati, niſi ſit aliqua neceſſitas,quæ ſubdito occurreret,vel niſi aliud dicãt conſuetudo.ibi.n.4

Clericus ſuſpenſus ob aliquod crimen,ſi interim præſumpſerit celebrare,priuatur beneficiis,& perpetuo deponitur.in c.vt clericorum.nu.1.& nu. 9.de vita,& ho. cle. 7.& 8.

Clerici non poſſunt facere ſtatuta ſuper arduis ſine conſenſu epiſcopi, in negotiis vero tangentibus ipſos clericos poſſunt in c.2. nu.2.de inſt. 60

5 Clericus ſub eodem tecto diſpenſati canonicatum & capellaniam, illa hora qua celebrat vt capellanus,priuatur diſtributionibus,quas debet habere vt canonicus.in c.cum olim nu.2.de re iud. 69

Clerici habentes dignitates in aliqua eccleſia citra canonicatum , non habent vocem.in c.de iure communi.ibi.nu 8. 70

6 Clericus non poteſt aliquid temporale,vel aliud promittere laicis pro decimis habendis,& ſi promiſerit promiſſio eſt nulla in c.1.n.2. de eſt.232

Clerici de bonis patrimonialibus non debent ſoluere gabellas,& alia onera prout laici,onera vero & annexa rei vel perpetua ſic. ibi.nu. 9.

4 Clerici poſsunt vti in eorum fauorem lege vel conſuetudine laicorum, ſi eſt fauorabilis in c ad noſtram.nu. 1.de prob. 36

Clericus poteſt ſe purgare per duos laicos , etiam ſi contra eum probatum eſt per duos clericos.ibi.nu.4.

6 Clericus conuictus de periurio priuatur beneficio,ſi principaliter fuit actus ad tranſgreſſionem iuramenti,alias ſecus,licet in conſequentiam detegatur periurium.in c.peruenit.nu.4.& 13.de fideiu. 113.& ſe.

4 Clerici contra laicos non admittuntur in teſtes in cauſa , in qua venit imponenda pena ſanguinis.in c.de cætero.nu.1 de teſt. 54

6 Clerici non obligantur ſoluere pedagia vel vectigalia,etiam licite impoſita.in c.innouamus.nu.4.de cenſi. 234

Clericus,qui ex natura beneficii non tenetur reſidere , non poteſt per hoc vagari, alias priuabitur,licet habuerit licentiam vagandi , vel ita ſit conſuetudo.in c.ex tuæ nu 14.de cle.non reſi. 24

CORSE. Ego addo in ſimili aliqua perpetuo memoratu digna , quæ ad delictum vagationis,& pri.celebran.tex in l.quod niſi. §. ex prouincia. ff.de op.lib.vbi lib.rtus non tenetur inſequi patronum vagabundũ ad præſtandas operas.& Nic.de Neap.inducit ad vaſallum qui tenetur ſeruire domino,ſed ſi incipit vagare per mundum,non tenetur. & vide quod voluit idem Nic.de Neap in l.item illa.ff.de conſt pec.vbi dixit, quod debitor non tenetur inuenire creditorem vagabundum,& ſoluere ei debitum,licet alias ſecus,vt ibi plene no.& vide Spe.in ti.de loca. §.nunc aliqua.uer.164 vbi dixi,ꝙ ſi emphyteuta cæpit vagari per mundum, priuatur emphyteuſi.quem refert Bal.in auth ſi quas ruinas. C.de ſacr. ſan.eccl.& vide,quod voluit tex.in l libera peculii adminiſtratio.ff. de pec.vbi ſi dominus conceſſit liberam adminiſtrationem peculi ſeruo, ꝙ incæpit vagari,intelligitur finita eius adminiſtratione ,qui habetur pro mortuo facit gl.in c.non oportet.de conſe.di.5.& adduco gl.in c.cum tu. de vſuris,quam reputauit ibi ſing.do.meus D.An.Bar.quod licet vſurarius teneatur præſtare vſuras illi,a quo extorſit,illud eſt verũ , ſi nouit ubi habitat,ſecus ſi ignorat vbi ſit creditor.puta,quia uagaret per mũdum,quia tunc non tenetur inquirendo uagari.& adduco gl.in l. unaquæque.13.q.2.quæ dicit ꝙ vxor non tenetur ſequi virum uagabundũ, quã gl.fecit ſingularem Io.de Imo.in rub ff.ſol.ma.licet per errorem allegauerit gl in c.ebron.eadem cauſa,& q.Ego allego aliam in ca.de illis.de ſpon.& in c.1.qui mat.acc.non poſ.quas omnes gl.limita , nisi ſcienter mulier duxiſſet in virum aliquem hiſtrionem,qui ſolet vagari,quo caſu tenebit ſequi virum,ita dixit gl.in d.c.vnaquæque. & in d. c.ſi quis,& vide,quod voluit Bar.in l.mæuia.§.uxorem.ff.de ann.leg.& ſcribentes in dicta rub.& Io.de Imo.in l.ſi cum dotem.§ ſi maritus.ff.ſol.ma.

6 Clericus coniugatus poteſt alere de redditibus beneficii ſui uxorem, & cõ ſanguineos pauperes,& filios illegitimos.in capi.coniugatus . numero 6.de coniug.coniu. 193

Clericus ſecularis,licet habeat patrimonium,in quo ſuccedit eius filius legitimus,poteſt etiam licite tenere eccleſiam.in capitu.ex præſentium.nume.2.de pig. 108

Clericus generalis procurator laicorum eſt deponendus,vel excommunicãdus,nec poteſt eſſe officialis alicuius principis.in c.ſcũ nec.nu.1.2.5.& 6.ne cle.vel mo. 277

Clericus an poſſit ſaltem unum negocium laici procurare , ibidem , numero 4.

Clericus poteſt eſſe delegatus principis ſecularis ad vnam cauſam. ibidem numero 5.

Clerici nec prælati poſſunt eſſe uice gerentes principum ſecularium, nec poſſunt ſub eorum cura aliquam ciuitatem temporalium habere , ibidem numero 7.

Clerici poſsunt eſſe conſiliarii principis ſecularis.ibi.

Clericus vel alius adminiſtrator alicuius eccleſiæ non facit ſuos , neque

Universidad de Deusto
Biblioteca

reddirus,neque oblationes,neque data prætextu voti.in c.inquirendum. nu.2.de pecu.leg. 127
7 Clericus etiam in sacris constitutus,licite potest verberari causa disciplinæ in c.vniuersitatis nu.4.de sen.exc. 260
Clerici non possunt etiam de mãdato iudicis ecclesiastici per laicos torqueri,licet communiter contrarium seruetur.ibi.nu.6.9.& 11. 261
Clericus non potest capi,& detrudi in carcerem per laicum sine metu excommunicationis,nisi cum licentia sui iudicis.ibi & nu. 11.
6 Clericus intrudens se in beneficium viuentis, vel faciens se in illo institui aliquo titulo,in perpetuum est inhabilis ad illud habendũ,si fuerit sciẽs vel in supina ignorantia.in c.posti electionem.nu. 15.de concess. præb.70
Clerico habenti vnum beneficium, si fuit alterum consimile collatum,& fecit signum Crucis collationi de primo suo beneficio alteri p superioriẽ factæ,sibi non præiudicium,aut equã haberet possessionẽ secundi.ibi.n.7.
6 Clericus vagans potest primari beneficio etiam simplici. in ca.extirpandæ. in rep.§.qui vero.nu.32.de præb. 51
Clericus absens causa cuiusdiarum potest percipere fructus,etiam beneficii curati,quia dicitur saltem seruire ecclesiæ vniuersali.ibi.nu.33. eod.
Clericus an possit retinere plura beneficia,& qualia cum dispensatione epi scopi,ibi.nu.28. 50
Clericus non potest esse pluralis in beneficiis siue simplicibus, siue curatis, iure speciali cessante.ibi.nu.4.6.& 30.35.36.
Clericus habens beneficium simplex de consuetudine potest in absentia percipere fructus,etiam nullo vicario vel substituto relicto, nisi ex absentia graue præiudicium inferatur ecclesiæ,vel sit vagabundus.ibi.& nu. 31.ver.sed aduertendum.& seq.
6 Clerici & ecclesiæ an sint regulariter immunes ab omnibus collectis, & impositionibus laicorum.in c.non minus.num.3.& 4.de immu.eccl.& comite. 261
Clerici non possunt honoris inter laicos habere, & non habent vocem in concilio laicorum.ibi.nu.14. 262
Clerici vel monachi non tenentur subire tutelam,vel curam minorum, possent tamen si volunt,agnoscere legitimam.ibi.nu.15.
Clerici tenentur ad onera,quæ communiter in vtilitatem communem clericorum & laicorum, & ad hoc soluendum sunt cogendi coram suo iudice secundum vnam opinionem,quæ improbatur.ibi.nu.18. 263
3 Clerici debent conueniri coram iudice ecclesiastico,& consuetudo aliter disponens non valeret.in c.clerici.nu.1.5.& 6.de iu. 26
5 Clericus potest,donec satisfecerit de delicto,teneri in vinculis per suum superiorem,& si opus est potest torqueri.in c.dilectis.nu.2.de app. 144
4 Clericus potest remittere debitum ecclesiæ,quando illud concernit vtilitatem remittentis.in c.veniens ad nos.nu.5.de test. 50
7 Clerici possunt esse iudices delegati laicorum.in c.in Archiepiscopatu.nu. 3.de rapto. 159
3 Clericus quando teneatur præstare iuramentum calum.in c.imperatorum nu.2.de iuramen.cal. 146
Clerici iurant de calum.in eorum causis, licet consuetudo sit contraria.in c.cæterum.nu.1.de iura.cal. 147
5 Clericus siue alius prælatus,si citetur a duobus superioribus vno ecclesiastico,& alio temporali,cui debet potius parere, in cap. cum parati.nume.8.de app. 116
3 Clericus an possit coram iudice seculari reconueniri.in ca.1.nume. 7. de iuramen.calum. 141
Clericus,si in aliquo actu non habuit licentiam superioris,quam requirere debebat,tamen ille non vitiatur.ibi.nu.17. 143
Clericus,vel religiosus,si fuerint testes in casu sine superioris licentia, an illorum dictum valeat,ibi.
Clericus quibus casibus possit iurare sine licẽtia superioris,ib.n.18.& 21.
Clericus an potest esse procurator sine licentia sui prælati,ibid.
Clericus,quando iurat de calum.debet habere specialem licentiam.ib.n.20
Clericus mando,an debeat iurare tactis Euangeliis, ibi nu.21.
6 Clerici an,& quo casu possint compelli ad custodiam ciuitatis eorum tempore guerræ,in c.peruenit.nu.6.de immu.ec. & cemi. 260
Clerici tenẽtur ad alias collectas,angarias tempore alicuius magnæ guerræ,vbi non valet consuetudo,vt clerici teneantur ad prædicta, quæ ẽt constitutione imperiali non tenentur ad eas.ibi.nu.4. 8.12.14.
Clerici non tenentur ad manualem pugnam aliquo modo, etiam pro recuperatione terræ sanctæ.ibi.nu.5.
Clerici non efficiuntur irregulares, si necessitate vrgente pugnant vna cum aliis, Dum tamen effectualiter ipsi non occidant,licet vulnerent. ibidem. numero 7.
2 Clerici de iure diuino sunt exempti a potestate Imperatoris.in c.2.nume.1. de maio.& obe. 149
Clericus non tenetur in aliquo obedire laicis,nisi sint feudatarii ipsorum.ib. nume.3.
3 Clerici seculares in aliquo territorio stantes, subiiciuntur iurisdictioni episcopi,& non laicorum.in c.quod clericis.nu. 3.de fo.com. 76
Clericus agens contra laicum,an seruet consuetudines fori seculari, ibi. nu. 6.8.10.11. eo.& seq.
Clericus delinquendo non fortitur forum seculare.ibi.nu. 23. 78
Clericus,qui aliquid pro se allegat,debet illud idem contra se adductum recipere.ibi nu.36.
Clericus,si est inuasor rerum aliorum, potest in eum fieri manuum iniectio sine metu excommunicationis.in c.olim.il 1.nume.5.19.20.de rest spol. 208.& 209.& seq.
Clericis est etiam licita defensio rerum suarum,etiam contra alios viuentes sine metu excommunicationis,nisi excesserint modum. ibi.nu.22.
Clericus succedens laico conuenitur coram iudice ecclesiastico,in casu,in quo quia successor conuenitur,vbi poterat conueniri,in cap. quia v. numero 12.de iudi.
4 Clericus inductus in testem pro ecclesia sua,ita debet contra ecclesiam testificari,sicut pro ecclesia.in c.cum nuncius.nu.2.de test.
Clericus an possit cogi testificari in causa secularium, & coram quo iudice debet testificari,ibi.nu.3.
7 Clericus percutiens alium clericum est excommunicatus.in c.cum pro causa.nu.2.de sen.exc.
6 Clericus non debet legere,nec dictare sententiam continentem pœnam sanguinis,nec etiam interesse potest,alias incurrit irregularitatem, etiam quod sententia non sit mandata executioni.in cap.sententiam.nu.1.2.4. 5.6.11.ne cle.vel mo. 280.& seq.
Clerici associantes illum qui habet mori,ad ipsum confortandum, non incurrunt irregularitatem.ibi.nu.7.
Clerici assistentes sententiæ sanguinis sunt irregulares, sine sint in sacris ordinibus.ibi.nu.8.
Clericus puta Prælatus habens iurisdictionem,temporalem non potest sententiam sanguinis dictare,sed debet alteri demandare.ibi.nu.10.
Clericus an efficiatur irregularis,ex eo quod scribit simpliciter, quod aliquis capiatur, qui postea sententiam sanguinis passus est.in d.c.sententiam.nu.16.ne cle.vel mo.
Clericus scribens,vel recipiens dicta testium in causa criminali,an efficiatur irregularis.ibi.nu.13.
Clericus incurrit irregularitatem legendo litteras ex permissu Principis, ad quem literæ fuerunt missæ,vt capi facere aliquem,vt mandauit veri,qui lectis literis captus & mortuus fuit.ibi.nu.14.
Clericus aduocatus in causa criminali,incurrit irregularitatem.ibi.nu.17.
Clericus non debet fieri capitaneus belli, siue bellum sit iustum, siue non. ibi.nu.16.
Clerici an possint interesse bello iusto, & hortari ad ballandum sine macula irregularitatis.ibi.nu.18.
Clericus non incurrit irregularitatem vulnerando quem ad suam defensionem, vbi ponitur quid ad defensam rerum.ibid.nu.17.& 19.
Clericus an efficiatur irregularis ex eo,quod ministrauit & præparauit arma.& ibi d in consequentiam secutum est homicidium.ibi.nu.18.
Clerici non possunt esse physici,nisi sint in sacris, vel non beneficiati. ibi. nume.22.
3 Clericus depositus non statim est effectus de iudicio seculari, nisi aliud perueniat.in c.at si clerici §.de adulte.nu.2.de iu.
Clericus non potest prorogare iurisdictionem sine consensu superioris, nec contrahendo.in c.dilecti filii.nu.4.de fo. comp.
7 Clericus ordinatus si promiserat ordinatori,quod per tot annos non queret ab eo prouideri,an valeat talis promissio etiam iurata,tam respectu ipsius,quam ordinatoris.in c.si quis.nu.4.de simo.
Clericus pro sua necessaria defensione potest assumere arma, & non peccat. priuilegium canonis.si quis suadente.in cap.perpendimus. nume. 2.& sententia exc.
Clericus dicitur se immiscere enormitatibus,quando facit seditionem in populo.ibi.nu.3.
Clericus immiscens se enormitatibus,an perdat priuilegium fori, & priuilegium canonis,si quis suadente.ibi.nu.5.& 6.
Clerici buffones,vel aliam artem ignominiosam exercentes, si illam exerceant per annum,perdunt omne priuilegium clericale.ibi.nu.7.
Clericus delinquendo potest prorogare iurisdictionem sui iudicis. quã alias non posset sine eius licentia.ibi.nu.10.
6 Clericus venditor tenetur defendere rem venditam laico in foro seculari. in c.si.nu.8.de emp.& ven.
3 Clerici non possunt prorogare iurisdictionem sine consensu superioris.in eo. cæterum.nu.11.deiud.
6 clericus vel canonicus habens præbendã requirentẽ residentiam,nõ potest habere ecclesiam parochialẽ alias secus.in c.expositis,n.2.de præb.15
clericus licet habeat euidentẽ prærogatiuam personæ, tamen non potest habere plura beneficia etiam annexa,nisi dispensatiue.ibi.nu.5.
clerici in minoribus constituti contrahentes matrimonium, priuantur beneficiis,& recuperant,si quæ bona dederint ecclesiæ.in c.quoc a te. nume. 1.2.& 4.de cler.coniu. 16
clerici non tenentur subuenire necessitatibus,vel vtilitatibus ciuitatum, etiã vbi laici non sufficiunt,nisi prius Romano Pontifice consulto.in c.cleri sus.nu.1.& 4.de immu.ecc. 267
Imo clerici sponte soluentes nil agunt sine licentia papæ.ibi.nu.6.
clericus ebriosus monitus non desistens, suspenditur a beneficio,nisi egerit pœnitentiam.In c.a crapula.nu.1.& 3.de vi.& ho.cle.8.
clericus habens beneficia an statim,quod efficitur monachus, etiam intra annũ probationis pdat beneficia.in c.consulti.n.6.& 3.de re.i 89.& ibi clerici non possunt mutare statum ecclesiæ sine licentia episcopi.in causa audientiam.il 2.nu.3.de ecc.ædi.
2 clericus sine facto suo exulans non debet priuari beneficio,nec eius reditibus.in c.2.nu.3.de arb. 269
6 clericus

6 Clericus qui habet sufficiens patrimonium & beneficium,potest viuere de reditibus beneficii,& patrimonium conseruare suis hæredibus. in cap. episcopus.nu.2.de præb. 27
Clericus gaudet in bonis patrimonialibus priuilegio clericali, licet nullam habeat ecclesiam.ibi.
3 Clericis in bonis patrimonialibus,gaudent priuilegio ecclesiastico. in cap.si clericus.nu.3.de fo.com. 68
6 Clerici absentes licet priuilegiati,possunt compelli ad redeundum,si ecclesia patitur detrimentum, & coguntur quia interea fructus beneficiorũ eorum dantur illis,qui pro eis seruiunt.in c.cum ad hoc.num.1.de cler. non resid. 26
Clerici debent residere in beneficiis,nisi ex licentia episcopi cum iusta causa,vel ex indulgentia papæ,etiam causa non subsistente.ibi nu.4. eo.
Clerici vnius ecclesiæ citra canonicos,non faciunt collegium,vel capitulũ. ibi.nu.10.& 11.
Clericus absens qui,vel quia studet in iure,vel theologia, vel ex alio priuilegio recipit fructus beneficii sui,non participat de quotidianis diuinis distributionibus.in c licet vobis.nu.1.4.5.6.8.de præb. 55
Clerici etiam habentes dignitates possunt se absentare ex causa studii.ibid. numero 2.
Clericus absens causa studii,an teneatur relinquere,vicarium loco sui,siue sit beneficium curatum,siue simplex,siue capella,siue collegiatũ,ib.n.6
Clericus non eximitur a patria potestate, nisi in spiritualibus, vel nisi sit episcopus in rub.nu.2.de pecu.cle. 125
Clericus non facit fructus beneficii suos.ibi.nu.3.
Clericus si instituit aliquem hæredem,a quo bona tanquam ab indigno auferuntur,illa applicantur fisco ecclesiæ respectu relinquẽtis, qui fuit clericus.in c.sanctio.nu.1.de succ. ab intest. 151
Clericus existens in peccato mortali,licet occulte est suspensus quo ad se,& grauiter peccat celebrando.in c.vestra.nu.4.de coha.cle.& mu. 13
Clericus concubinarius,an dicatur suspensus ab officio, vel a beneficio,& celebrando incurrat irregularitatem,ibi.nu.7.& 8.
Clericinon debent compelli cum iuramento ad dimittendas cõcubinas, sed nolentes dimittere excõicentur.in c.clericos.nu.1.de coh.cle.& mu.12.
Clerici tenentur alere pauperes de fructibus,qui eis superabundant.in c.de bi.nu.2.de ecc.ædifi. 257
Clerici expendentes aliquid de patrimonialibus pro reparatione ecclesiæ, possunt repetere,nisi dederint animo donandi.ibi.nu.5.
Clerici si sint negociatores,vel procuratores laicorum,non est eis ab ecclesia soluendum.in c.sacerdotibus.nu.1.& 6.ne cle.vel mo.275.& seq.
Clericus nullo casu potest esse procurator laicorum,si hoc faciat ex cupiditate,secus ex charitate,vel quod redundare possit in vtilitatem ecclesiæ.ibi.nu.2.& 4.
Clericus si negotia laicorum exercet,valet iudicium,si non excipiatur.ibi. nume.3.
Clerici negociantes non gaudent priuilegio ecclesiastico in bonis patrimonialibus.in c.recolentes.nu.1.de sta.mo. 209
Clericus exercens iudicium sanguinis,ab officio & beneficio deponitur.in c.clericis.nu.1.& 6.ne cle.vel mon. 277
Clericus non potest tenere vices alicuius principis secularis,licet non infligat pœnam mortis membri,secus si talis iurisdictio sit annexa suæ dignitati quo casu in sanguinem & in membri mutilationem non potest se intromittere.ibi.nu.5.
Clericus in sacris constitutus dicitur etiam ille,qui habet ordines minores ibid.nume.7.
Clerici vel Prælati possunt esse consiliarii Principis.ibi.nu.10.
3 Clericus an possit de causa criminali cognoscere vice episcopi.ibi.n.xi.278
Clericus offendere licitum est etiam pro rebus recuperandis.in c.cum non ab homine.nu.18.de iu. 29
Clericus beneficiatus,vel in sacris constitutus,licet non sit beneficiatus,est tamen obligatus ad dicendum officium.in c.1.nu.4.de celeb.missa.243
Clerici in minoribus constituti beneficiati absentes ex probabili causa & per alium seruientes,sunt obligati dicere officium Domini.ibi.nu.3.
Clerici teneantur ex præcepto dicere officium B.Mariæ Virgi.ibi.n.6.244
Clerici in minoribus non beneficiati tenentur dicere officium,licet consuetudo contrarium obseruet,quæ non dicentes excusat.ibi.nu.7.
Clericus num dicens officiũ sine causa rationabili, tenetur ad restitutionem fructuum beneficii in foro animæ.ibi.nu.8.
Clericus non residens in beneficio suo,si illo priuatur,an teneatur ad restitutionem fructuum,ibi.
Clericus qui non dixit officium p plura tpa,pt cõpelli ad pñam præ sacerdotem,non solũ ad redicenda officia prætermissa,sed ẽt ad ĩteresse.ib.n.9
Clericus infirmus excusatur ab officio dicendo, nisi esset leuiter infirmus. ibi.nume.10.
Clericus verberans alium clericum potest absolui a suo episcopo.in ca. quonia.nu.1.& 3.de vi.& hon.cle. 5
Clericus petens sibi prouideri de beneficio vigore cuiusdam mandati papæ, non debet obtinere,si ille clericus impetrauit literas non faciendo mentionem alterius beneficii,qd hẽbat,siue fuerit tenue,siue ab alio occupatum,alias literæ saperent surreptionem.in c.cum teneamur.nume. 1.de præben. 28
Clericus habens duas ecclesias dẽt vnam eligere,& alteram dimittere, an autem priuetur vna ipso iure,in c.referente.nu.1.3.c.ti. eod.

Clericus secularis potest institui in ecclesia regulari ratione curiæ exercendæ,sed non vt faciat vnum collegium.in c.1.nu.4.de capel.mon. 218
6 clericus propter adulterium deponitur, laicus vero decapitatur, & idem per sodomiam, concubinarius vero priuatur beneficii,in cap. vt clericorum,nu.8.de vita,& hone.cler. 8
clerici prohibentur portare arma offendibilia,in capitu.2.nume.1.de vita, & honesta.clericor. 3
clericus,qui non potest aliter mortem vitare, potest suum aggressorem impune occidere, & non incurret irregularitatem, etiam si tunc esset in actu celebrandi,ibid.num.2.
clericus pro defensione rerum suarum,vel pro defensione proximi, an, & quando possit impune aliquem offendere:ibid.num.3
clericus secularis portans arma,non est ipso facto excommunicatus,sed religiosus sic,etiam tenens infra cepta monasterii,ibid.num.8.
clerici non stipendiati,non coguntur in ecclesiis seruire,in ca. authoritate, num 3.de institu. 62
clericus si fuerit ordinatus ad sacros ordines per episcopum sine titulo alicuius beneficii,debet sustentari, & sibi prouideri in omnibus necessariis a dicto Episcopo,vel eius successore,donec sibi de beneficio prouideatur, nisi ad preces alterius fuerit ordinatus, tunc enim præsentiator debet sibi prouidere,in c.cum secundum,nu.1.6.9.& 15.de præb. 32.& seq.
clericus si luxuriosè & inhonestè dissipauerit fructus beneficii sui, tenetur de suo patrimonio reficere,ibid.num.2. 32
clericus pauper licitè locat operas suas spirituales,nec committit simoniã, quia non principaliter vendit,sed quia vult viuere,ibi. nu.3.
clericus sine titulo ordinatus, debet sustentari prius ab hæredibus ordinãtis,quam eius successor,ibid.nu.11. 33
4 clerici possunt ferre arma in bello iusto de licentia Papæ, in c.ego N. nume.8.de iureiur. 147
6 Clerici,qui sine canonica institutione habent beneficia a laicis sine consensu Episcopi,debent illa relaxare sub pœna excommunicationis,in c.relatum.nu.1.& 2.de iure patro. 227
clericus fideiubens sine licentia Prælati, & maioris partis capituli non obligat ecclesiam,in c quod quibusdam,num.1.de fideiuss. 115
clericus licet infirmus,percipit fructus sui beneficii, quod intellige si ante infirmitatem residebat.alias secus.in c.1.nu.1.6.& 7.de cle.ægro. 58
clericus nec miles seculi non tenetur cedere bonis, nec possunt conueniri vltra,quam facere possint,ibid.nu.4.
3 clericus etiam cum iuramento non potest declinare forum ecclesiasticum, sed an possit tacitè:in c.si diligenti,nu.1.& 25.de for.comp. 82.& 85
clericus in temporalibus & spiritualibus est conueniendus coram ecclesiastico,ibid.num.2. 82
clerici seculares stantes in ciuitate propria,an gaudeant priuilegio, vt habeant tres iudices,an Episcopum tantum, & quid de scholaribus clericis alienis:ibid.nu.25. 85
3 clerici possunt esse delegati causarum laicorum,in c.2.nu.8.de iud. 8
clerici coniugati,licet possint tenere beneficia ex dispensatione, tamen non possunt esse cõmissarii in causa criminali clericorũ,ibi.nu.12.& 15. 9
3 clericus recognoscit laicum in superiorem ratione feudi,in c.verum, nu.2. & 13.de for.compet. 71
clericus adductus in testem,si contra eum fuerit oppositum de crimine,potest a laico cognosci,ibid.nu.18.20.& 21. 72
6 clericus qui compellitur restituere beneficium ratione nullitatis tituli, quem habebat,an teneatur restituere fructus,quos percipit? in c. dilecto.num.11.de præb. 40
clericus simoniacus,vel notorie fornicator,an sit suspensus ipso iure, an veniat suspendendus per sententiam:in c.tua nobis,nu.16.de deci. 175
3 clericus citatus a laico non tenetur comparere, in capitu.2.numer.16.de dilationibus. 155
clericus agens possessorio recuperandæ, agit nomine proprio, secus si ageret ad restitutionem aliarum verum ecclesiæ,in capitu.in literis,nume. 3.de restitu.spol. 196
6 clericus aduocando contra ecclesiam, in qua habet beneficium, priuatur beneficio,in c.si.nu.10.de dona. 125
clericus non valens dicere officium propter infirmitatem, non tenetur illud reassumere,in c.ex parte,num.2.de obserua.ieiu. 254
consuetudo laicorum inhonesta,non est a clericis imitanda,in cap.cum ab omni,nu.2.de vita,& hone.cler. 6
consuetudo valet in foro seculari,quod iudex possit pro labore accipere certam partem litis,ibid.nu.4.
2 clericivnius diœcesis possunt spectare ad Episcopum alterius diœcesis,in c. graue,num.2.de offi.ord. 147
6 clerici ignobiles,vel non eminentis scientiæ,non repelluntur a beneficiis, licet ad ea obtinenda tales admitti non fuerit consuetum, in cap. venerabilis,num.1.de præb. 57
clericus,an æquiparetur vsuario, an vsufructuario:in repe. cap.cum essES, num.21.de testa. 136
clericus citra necessaria ad victum,& vestitum suum, alia acquirit ecclesiæ,ibidem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

6 Clericus vel episcopus,an faciat sua illa,quæ acquisuit post promotionem ad clericatū vel beneficia,adeo qd de illis testari possit,ibi. n.24.137
Clericus an possit suis creditoribus satisfacere de fructibus sui beneficii, ibi.nu.27.
Clericus non potest conueniri,nisi inquantum facere potest.ibi.nu.28.138
Clericus suspensus a beneficio propter crimen,debet omnino habere moderatam sustentationem,ne mendicet in opprobrium dignitatis clericalis. ibidem.
6 Clerici non debent ad diuina admittere excommunicatos,si tamen admiserint non efficiuntur irregulares.in c.in Lateranensi.nu.2.de præb. 54
Clerici committentes simoniam,de rigore iuris debent deponi.in cap. cum clerici.nu.1.de censi. 235
7 Clericus infamatus poterit suspendi,donec se legitime purgauerit.in c.si q3. nu.3.de pur.cano. 224
6 Clericus prebendatus,si in eadem ecclesia præbendam alteram receperit, vacat prima.in c.literas.nu.1.& 4. de concess.præb. 71
Clericus potest habere duas præbendas in diuersis ecclesiis ex generali consuetudine,in vna ecclesia vero non potest.ibi.nu.2.
Clericus potest habere aliquo casu duo beneficia curata,puta quando vnū est concessum dignitati,sed non sic potest habere duas prebendas intelige in eadem ecclesia.ibi.
6 Clerici quorum numerus non est determinatus in ecclesia,debent tot instituī,quot possint de redditibus ecclesiæ sustentari.in cap.1.nume.1.& 2. de instit. 60
Clericus constitutus in sacris,qui de facto contraxit matrimonium ,facta pœnitentia potest ab episcopo restitui etiam ad beneficia,si vero occulte contrahit,non indiget indulgentia facta pœnitentia,in c.sane. il 2.nume. 1.& 4.de cle. coniu. 17
Clericus in sacris contrahens matrimonium,ipso facto est suspensus, non illa suspensione,quæ inducit irregularitatem cel.brando,sed tanquam notorie criminosus.ibi.nu.2.
Clericus in sacris magis peccat contrahendo matrimonium, quam cōmittendo adulterium.ibi.nu.3.
Clericus contrahens nuptias,vel tenens concubinas,debet carere officio & beneficio.ibi. nu.5.
Clericus infirmus debet habere fructus beneficiorū, & distributiones quotidianas,si dum erat sanus erat solitus seruire vel habere,alias secus.in c.ad audientiam.nu.5.de cle.non resi. 26
Clerici vel canonici quos esse debent,qui ex iusta causa absunt, quo ad hoc vt percipiant fructus suorum beneficiorum:ibi.nu.6.
Clericus si quid acquirat ex industria sua,non acquirit ecclesiæ.in c.1.num. 5.de pecu.cle. 126
Clericus an possit testari de fructibus beneficii sui:in repe.ca. cum esses.nu. 21.de test. 136
Clericus an faciat fructus beneficii suos, & in vita, & post mortem ibid. nume.8. 134
Clericus qui potest viuere de patrimonio suo,potest promoueri ad sacros ordines,licet nullum habeat beneficium,potest tamen petere & beneficiū, & episcopus posset ei prouidere,tamen non compellitur , etiam si patrimonium dicti clerici cæmate perierit.in c.uus.nu.1.2.3.4. 5. de ēb. 38
Clericus nō tenetur soluere decimas de patrimonio suo,licet in eo fuerit intulatus,quando fuit promotus non habens aliud beneficium,ibid. nu.6.
Clericus tenetur dicere officium ratione sui ordinis,licet nullum habeat beneficium.ibi.num.7.
8 Clericus an habeat plura domicilia propter plura beneficia, quæ sunt in diuersis locis,vel propter ordinationem,vel propter alia.in ca. postulasti. nu.4.de fo.comp. 91
Clericus habens plura beneficia residentiam requirentia , potest per alium seruire,& residere.ibi.
Clerici ratione delicti non subiiciuntur iudici seculari.ibi. nu.17. 92
Clericus non gaudet priuilegio ecclesiastico in bonis patrimonialibus, nisi in casibus expressis.in c.venerabilis.nu.11.de iud. 49
6 Clericus ex delatione armorum,si terio fuerit monitus , perdit priuilegia clericorum.in c.2.nu.9.de vita,& hone.cle. 4
Clericus vsurarius non incontinenti deponitur, sed proceditur , vt hic dicitur.ibi.nu.10.
3 Clericus emens rem de pecunia ecclesiæ & facit scribi instrumentum in psona amici, an sit in fraude:in c.cum sit generale.nu.8.de fo. comp.73
Clericus nel ecclesia conuenit reum in foro rei,quādo agit actione quæ nullo iure speciali innatur.ibi nu.12. 74
Clericus vel ecclesia pro violentia eis illata,semper agunt coram ecclesiastico.ibi.nu.13.
Clericus non potest iudicari a laico,etiam q laicus sit Rex vel Imperator. in c.cum non ab homine.nu.1.de iu. 28
Clericus etiam primæ tonsuræ gaudet priuilegio fori.ibi. nu. 2.
Clericus etiam primæ tonsuræ potest deponi.ibi.nu.3.
Clericus irregularis non perdit priuilegium fori,nisi sit degradatus.ib.n.5
Clericus quo casu est tradendus curiæ seculari.ibi.nu.6.& 8.
Clericus traditus curiæ seculari potest puniri pena , quæ placebit iudici seculari,ecclesia vero non habet aliud facere.ibi.nu.9.
Clericus quando dicatur esse legitime deprehensus in delicto:ibi.nu.10.
Clericus suspectus de fuga potest capi sine metu excommunicationis. ibid. nu.11.12.& 17. eo.& seq.
Clericus vadens de nocte potest capi a familia potestatis:item in die ex iusta causa.ibi.nu.15. 29
Clericus deprehensus an possit puniri ab eo,quod sit aliter conuictus , vel c.cum non ab homine.nu.19. 110
Clericus homicida non punitur sanguine,sed detruditur in carcere tam diu pore vitæ suæ.ibi.nu.25. 30
Clericus tertio monitus non desistens ab enormitatibus perdit priuilegium clericale.ibi.nu. 27.
Clericus conuentus non tenetur regulariter præstare cautionem de iudicio sisti nisi propter eius contumaciam sit deuentum ad possessionem bonorum suorum etiam si possidet mobilia.in c.si.§ in aliis.nu 1.vt li.nō con.324
Clericus nominatus in iudicio seculari a laico , an possit declinare forum. ibi.nu.28. 117
Clericus nullus quantuncunque minimus si subiectus Imperatori in casu uit ille.nu.8.de iud. 37
Clericus vtrum possit in causa reconuentionis litigare coram iudice laico in c.qualiter,& quando.nu.4.de iu. 28
Clerici non possunt etiam volentes conuenīri coram iudice seculari , etiam consentiente episcopo super nulla causa etiam reali.ibi.nu. 6.& 8.
Clericus ratione tributi soluendi ex suis possessionibus,non potest conueniri coram iudice seculari de in.cano.sed secus de iure ciui.ibi. nu.5.
Clerici an mitius puniantur,quam laici,in c.1.nu.9.de do. & contu. 23
3 Clerici depositi non sunt tradendi curiæ seculari.in c.at si clerici,numero 3. de iudic. 13
Clericus spoliatus iure decimandi competente alteri parochie non restituitur,nisi doceat de aliquo titulo saltem colorato . in cap.ex parte,nu.19 de restitutio spoliato. 24
2 Clericus an & quando possit esse procurator tam in iudicio ecclesiastico quam seculari.in c.in nostra.nu.1.de procu. 189
3 Clericus non tenetur præstare cautionem de iudicio sisti,nisi fuerit fugitumax.in c.prout.nu.4.de do.& contu. 237
6 Clerici non tenentur ad hospitandum etiam in domibus suis personas pauperes,etiam quòd consuetudo sit in contrarium,in cap.1.nume.1.& 4.de immun.eccle. 258
7 Clericus cuiuscunque ordinis potest degradari,& irregularis pronunciari in c.si quis de gradu.nu.2.de purg.cano. 224
5 Clericus non gaudet in bonis patrimonialibus priuilegio ecclesiarum, nisi in casibus in iure expressis,in c.si diligenti.nu.3 6.de præscri. 28
6 Clerici concubinarii moniti non se corrigentes suspenduntur, & deponuntur,in c.si autem.nu.1.de coha.cle.& mu. 12
Clericus constitutus in minoribus potest licite matrimonium contrahere. ibid.nume.2
7 Clericus vsurarius deponitur ab officio ecclesiastico. c.1.nu.4.de vsu. 165
Clericus an licite possit preces porrigere superiori pro institutione sui in proposuit.nu.2.de cle.excom. 190
3 Clerici contemnentes se promoueri amittunt beneficia non ipso iure, sed per sententiam,in c.accepta.nu.5.de rest.spo. 194
7 Clericus deponens falsum,deponitur,& detruditur in monasterio. in c.1. nu.10.de crim.fal. 177
4 Clericus nunquid per superuenientiam dignitatis possit cogi sententiam per compromissō,in c.præsentata.nu.12.de test. 93
7 Clericus medicus si intuitu pietatis exercuerit artem suam, ex qua secuta est mors,non imputatur ei quo ad peccatum,& dispensationem,sed quo ad irregularitatem sic,quia non erat exercitium suū. in c.tua nos.§. ad vltimum.nu.3.de homi. 148
3 Clericus qui de delicto publice gloriatur, potest puniri absque alia accusatione.in c.cum super.nu.15.de confes. 264
7 Clericus,qui de suo crimine publice gloriatur,debet ab officio & beneficio suspendi.in c.quam sit graue.nu.1.de excess.præla. 157
Clerici studentes in iure ciuili,an debeant percipere fructus beneficii in absentia.in c.si.nu.6.de mag. 119
Clericus an licite possit operas suas spirituales locare,sine sit diues,vel in c.quoniam.il 2.ne præla.vi.suas. 116
clericus doctor qui alios absens docet,semper in eius absentia percipit fructus beneficiorum suorum.si autem est scholaris , percipit fructus quatuor quennii tantum,postea oportet quod seruiat.in c.si.nu.3.de mag. 119
Clericus crimi nosus an poterit excipere contra electum seu confirmatum qui est futurus suus prælatus,in c.super his.nu. 10.de acc. 78
Clericus deprehensus in adulterio vel alio crimine,an,& quando ab ecclesiastico possit capi,in c.si vero.il 1.nu.6.de sen.exc. 233
Clericus asseres se verberatum,si verberans dicat se non putasse illum clericum vel casu fortuito feciſſe,cui istorū incūbat onus probandi.ibi.nu. 8.
Clericum licitum est etiam interficere sine metu excommunicationis pro defensione persone,vel rei propriæ,vel proximorum.ibi.nu.11.
Clericus nutriens comam non perdit priuilegium canonis,si quis tradentur. in c.si vero.il 2.nu.2.de sent.excom. 253
7 Clericus si reperatur amplecti mulierem,an præsumatur facere casum dilectionis,in c.estote.nu.5.de reg.iu.
2 Clericus verbaliter depositus,potest per solum episcopum restitui .secus si est actualiter degradatus,quia tunc solus papa restituit.in cap. ex transmissa.nu.8.de renun. 26
3 Clerici sunt conueniendi coram suo ordinario , non coram illis quibus ipse si seruiunt , nisi aliud priuilegium sit in contrarium .in capitu. cum contingat.

contingat.nu.1.de fo.comp. 86
7 Clericī an possint licite propria authoritate recedere a prælato notorie criminoso.in c.per tuas il 2.nu.11.de simo. 110
Clericus deponitur,si dederit causam bello,vel ipso personaliter pugnauerit.& quando.in c.quod in dubiis.nu.1.& 3.de pœnis. 237
Clericus incitans aliquem ad bellum iustum,non deponitur , tamen ipse nō debet personaliter pugnare etiam contra saracenos , nisi ad suam necessariam defensionem,quo casu etiam si committerit homicidium , non incurrit irregularitatem.ibi.nu.2. eod.
Clericus degradatur verbaliter propter enormia crimina,& detruditur in carcerem monasterium inter quæ connumeratur latrocinium , furtum vero est tantū depositione dignum.in c.tuæ discretionis.nu. 1.de pe.238
Clericus degradatus actualiter,non est vlterius sub protectione ecclesiastica.secus si degradetur verbaliter,puta deponatur.ibi.nu.2.
Clericus ob quæ crimina suspendatur? deponatur? degradetur? & in stricto loco detrudatur.ibi.nu.4.
Clericus depositus,& ad perpetuum carcerem damnatus,an possit testari. ibi.nu.6.
Clericus semel intrusus an possit amplius ordinari:ibi. nu.7.
Vide in fi.in c.ad aures.nu.3. 239
Clericus,qui depositis habitu & tonsura immiscuit se enormitatibus,si reperiatur delinquens,non potest se defendere ex eo,quod sit clericus.in c. ex parte.il 3.nu.1.de priui. 221
Clericus incidens in habitu & tonsura,& sit in loco forensi,probabit se clericum ex suo iuramento.ibi.nu.2. eo.
Clericus nō præsumitur ex eo,quod quis vadit in habitu & tōsura.ibi.n.4
Clericus non incidens cum habitu & tonsura,si deliquerit, potest capi per iudicem secularem,nec tenetur dimittere ex sola reassumptione tonsuræ. ibi.nume.3.
7 Clericus depositus nō perdit characterem impressum in anima, etiam post mortem.in c.non potest.nu.1.de re iud. 59
Clericus depositus,si de facto celebret,an conficiat corpus Christi:ibi.
3 Clericus litigans coram iudice seculari,an si fuerit grauatus poterit papā adire per viam querelæ vel appellationis,in c.significauerunt. numero 11.de iud. 52
Clericus citatur vel domi vel in sua ecclesia.in c.si.§.porro.nu.6. vt lite nō contestata. 132
Clericus absens citatus propter aliquam causam, intra quantum tempus debet comparere,ibi.nu.8. 133
Clericus vagabundus priuatur beneficio,licet illud beneficium non requirat residentiam.ibi.nu.9.
Clericus qui est absens ex aliqua iusta causa a beneficio requirente residentiam,debet in eo relinquere vicarium.ibi.nu. 10.
Clericus qua habuit certum terminum ad redeundum, vtrum finito termino sit vlterius mouendus,vt reuertatur ad effectum,de quo ibi. nu.10.
Clericus non potest prorogare iurisdictionem sine licentia superioris , & quis sit iste superior,& quæ requirantur in tali prorogatione,in c.significasti.nu.16.& 17.de fo.comp. 98.& seq.
Clericus,qui coram alio iudice ecclesiastico litigat sine licentia episcopi,nō per hoc debet perdere causam.ibi.nu.19. 99
Clericus non potest consentire in laicum iudicem, etiam cum consensu episcopi:ibi.nu.25.
Clericus non potest priuari beneficio suo,nisi ex causis,de quibus in c. conquerente.nu.2.de rest.spo. 200
Clericus quibus casibus possit verberari sine timore excommunicationis. in c.cum non ab homine.nu.11.de iu. 28
Clericus vtrum possit in causa reconuentionis coram iudice laico conueniri, in c.at si clerici.nu.19.de iu. 13
Clerici cōmittentes atrocissima delicta,vt parricidium,& similia,puniuntur per iudicem secularem,vt laici.ibi.nu. 31. 15
7 Clericus assassinus potest impune offendi.ibi.
8 Clericus deprehensus in hæresi volens redire ad fidem,an sit deponēdus et incarcerem detrudendus.in c.excommunicamus.il 2.de hære. 133
Clericus in causa reconuentionis,an poterit conueniri coram laico , in c.1. nu.20.21.23.28.de mu.peti. 115.& seq.
7 Clericus deprehensus per officialem laicum sine habitu & tonsura , non liberatur per censuram ecclesiasticam.in c.1.nu.1. de apo. 135
Clericus,qui sine habitu et tonsura immiscet se enormitatibus,perdit priuilegium.in c.si quis suadente diabolo,ibi.nu.5
Clericus occultus non incidens,nec in habitu,nec in tonsura deprehensus in maleficio,si allegat se clericum potest petere se remitti ad iudicem ecclesiasticum, & est audiendus.ibi.nu.4.& 6. 136
Clericus sine habitu & tonsura,etiam in enormi crimine deprehensus,non perdit priuilegium fori.ibi.nu.5.
Clericus in minoribus constitutus postea effectus laicus , puta quia accepit vxorem,vel effectus est miles,an & quando perdat priuilegium clericale.ibi.nu.7.& 8.
6 Clerici non possunt conuenire,vt pro officio diuino detur eis pretium , quia esset simonia,sed in recompensationem damnorum possunt aliquid petere,quia morem traxerunt.in c.abolendæ.nu.6.de sep. 161
3 Clericis sunt conueniendi coram eorum episcopo,& non possunt in alium cōtendere.in c.1.nu.1.& 2.de fo.comp. 53
Clericus remotus causam a suo episcopo & transferens in alium iudicem, quomodo puniatur,ibi.nu.3. 54
Clericus nanciscitur forum ratione originis beneficii domicilii.in ca.nullus episcopus.nu.4.de parochiis. 164
Clericus in minoribus si accipiat vxorem,nō efficitur inhabilis quominus ea mortua possit ad maiores ordines aspirare.in c.cōstitutus. nume.3.de conuer.coniug. 197
2 Clericus depositus per episcopum ab ecclesia patronata , an possit restitui, inuito patrono.An.in c.ex transmissa.nu. 8.de ren. 26
6 Clericus non seruiens per se , vel per alium in ecclesia parochiali annexa canoniæ,an priuetur etiam nulla monitione præcedente.in ca.extirpandæ.in repe.§.qui vero.nu.1.de præb. 47
Clericus habens plura beneficia dispensatiue cogitur maiori deseruire.ibid. numero 5.
Clericus dispensatus ad duo beneficia,videtur dispensatus, quod non teneatur residere.ibi.nu.6.
Clerici absentes ex iusta causa participant de fructibus,alias fructus conuertuntur in vilitatem ecclesiæ.ibi.nu.9.& 13.
Clericus qui potest & debet seruire per vicarium,& non seruit ipso facto est priuatus.in c.extirpandæ.in repe.§ qui vero. nu.17. 48
Clericus non residens per se in ecclesia curata alteri nō annexa, causa legitima cessante ipso facto est ea priuatus , sed an requiratur aliqua monitio,ibi.nu.18.& 19.
Clericus qui ex aliquo facto suo occulto est priuatus ipso iure a beneficio nō retinet illud bona cōscientia,licet illud cōsiet nisi sibi,quia Deum nihil latet.ibi.nu.24. 49
Clericus absens a suo beneficio præsumitur fraudulenter abesse,ideo requiritur triplex citatio, sed si constaret de fraude statim potest priuari.in d.c.extirpandæ.in rep.§ qui vero.nu.26.
Clericus an possit habere duo beneficia curata, vel duas dignitates in vna vel diuersis ecclesiis,in eadem,vel diuersis diœcesibus,siue curata, siue simplicia,siue requirāt residentiā, siue nō.ibi.n.27.30.& 46 49.& seq.
Clericus non potest sua beneficia etiam simplicia,requirentia tamen residentiam de iure communi tenere,quid autem si non requirunt residentiam,ibi nu.30.& 34. 51
Clericus beneficiatus,an possit percipere fructus sui beneficii , in absentia tam de beneficiis curatis,quam simplicibus,ibi.nu.31.
2 Clericus in casibus in quibus potest esse aduocatus,an licite exigat salaria pro aduocatione.in c.1.nu.5.ver.quæro nunquid. de postu. 165
CORSE . Videtex.no.15.q.2.c.1.qui videtur dicere q nō , sed sponte oblata potest recipere facit quod legitur & no.in c.dilectus.de simo.sed Inn.dicit quod illi c.videtur derogatum per contrariam cōsuetudinem, istud dixit glo.in d.c.1.& voluit Gra.in §.in hoc autem.eadem causa & q.vide in simil. gl.in c.1.de treug & pa.& in c.in causis.de testi.& in c.si.de præscr.& in cap.multæ.15.q.si.& in l.rem nō nouam.C. de iud. & gl.in l.si locus.ff.quemadmodo ser.ami. Alii dicunt,quod loquitur cum clericus est aduocatus in causis spiritualibus,secus si in temporalibus, & ita dicit Abb.antiquus seruasse magistrum suum . Alii dicunt illud c.loqui in religiosis,de reliquis vero aduocatis certum est, quod iuste accipiunt & exigunt salarium,vt no.in c.non sane.14.q.5 & in l.1.ff.de var.& extraordi.cog.ita concludit Abb.in d.c.1 non tamē eligit aliquā istarum opi.Mihi placet opi.Inno.& glo.in d.ca.1. Nam a glo.non est recedendum vt voluit Bald.in l.precibus.C.de impub & aliis substi. & Cy.& But.in l.non moriturum,C.de contraben. & commit.stip. Sal.in l.traditionibus,C.de pact. & in l.2.C.de sen.quæ sine cer.quāti. & Bar. in quodam suo consi.dixit sequere glo.ordinariam, quæ præ cæteris melius intellexit dicam inf.in verb.gl. Secundo moueor hac ratione, vbi i aliquo casu sunt variæ opi.amplectenda est illa quam consuetudo loci interpretatur,cum sit optima legum interpres.c.cum dilectus. de consuet. & l.si de interpretatione ff.de legi & minime sunt mutanda &c. ff. cōsita voluit Abb.post Io.& aliosin c.1.nume.14.de consi.fol.20 .in verſi. & vt habeas perfectē hanc materiam,facit quod voluit Bar. in l.de quibus ff.de leg.
6 Clericus ordinatus ad maiores ordines a viro multum prouido & honesto præsumitur habere ordines inferiores,quia non præsumitur illum ordinasse ad maiores,nisi fuerit informatus de minoribus.in c.nisi essent.nu. 3.de præben. 36
7 Clericus in minoribus constitutus habens beneficium,si dimiserit habitum & tonsuram,dicitur apostatare,secus si non habeat beneficium.in cap. tuæ.nu.3.de apost. 136
Clerici inhonestis vestibus vestiti,licet habeant tonsuram , perdunt omne priuilegium clericale, si tertio moniti non desistunt.ibi.
Clerici cōstituti in sacris non possunt renunciare priuilegio clericali,alii vero possunt per cōtrarium actum,ibi.nu.5. 137
6 Clericus non potest consanguineo diuiti aliqua donare, nisi ab eo habuerit seruitia.in c.relatum,il 2.nu.8.de test. 140
Clericus si quid acquirit ex aliquo iusto artificio,vel quod legat alios docendo,acquirit sibi,& non ecclesiæ,ibi.nu.9.
Clericus si habeat plures ecclesias , tunc bona quæsita intuitu ecclesiæ, vel quæ habent deuenire in ecclesiam , distribuuntur in ipsas ,ibidem. numero.10.
Clerico decedente sine testamēto & consanguineis succedit ecclesia.ibi.
Clericus si quid indebite acquisierit,redditur veris dominis,vel iter pauperes distribuitur. ibi.nu.12.

Universidad de Deusto
Biblioteca

6 Clerici in sacris non possunt esse tabelliones sub pœna priuationis beneficii in c.sicut te.nu.1.ne cle.vel mo. 279
Clericus non perdit priuilegium clericatus,vel beneficium, si efficiatur tabellio.secus si accipiat vxorem corruptam,vel efficiatur miles.& sæua exerceat.ibi.nu.3.
Clericus si efficiatur aduocatus,vel procurator,non perdit nec beneficiũ, nec priuilegium.ibi.
Clericus per sponsalia de futuro non perdit priuilegium,secus per sponsalia de præsenti,ibi.nu.4.
Clerici quare non possunt tabellionatus officium exercere?ibi.nu.5 eo.
Clericus an,& quo casu possit officium tabellionatus exercere in spiritualibus negotiis,vel coram iudice ecclesiastico, ibi.nu.6.
Clericus non constitutus in sacris beneficiatus,vel non, an possit tabellionatus officium exercere,ibi.nu.7.
Clericus constitutus in sacris non habens beneficia,non prohibetur exercere officium tabellionatus,ibi.nu.8.
Clericus habens beneficia,& in sacris,non potest beneficia dimittere,& officium tabellionatus accipere.ibi.
Clericus si post prohibitionem sibi factam conficiat instrumenta,an valeãt ibi.nu.9.
Clericus non potest tabellionatus officium exercere,etiam stante consuetudine in contrarium,ibi.nu.18. 280
Clerico non residenti non omnis habens potestatem conferendi, habet potestatem imponendi pœnam,sed ille tantum in cuius manibus potest beneficium renunciari.in c.relatum.nu.4.de cle. non resi. 21
Clericus vel laicus transferens se ad alienam diœcesim, vt accipiat sacros ordines,vel vt sibi conferatur beneficium non est admittendus sine litteris sui episcopi,nisi vero similiter noti cuius mores non oporteat approbari.in c.fraternitati.nu.1.3.& 4.eo.ti.eo.
6 Clericus debet sustentari de fructibus beneficii, non obstante aliqua cõsuetudine in contrarium.in c.extirpandæ.nu.1.de præb. 45
Clerici de iure diuino debent esse literati.ibi. nu.3.
Clericus debet alere se de fructibus beneficii,& etiã alere famulos,si qualitas personæ patiatur ipsum habere famulos,& debet plus habere,qa forte est aliqua delicata persona. ibi.nu.4. eo.
Clericus non residens in ecclesia parochiali,vel non ponens vicarium quãdo est annexa præbendæ priuatur ea.in d.c.extirpandæ.§. qui vero.nu.1.& in repe.in 4.col.ver.opp.& vide in uer. his expeditis.eo. ti. 47
Clericus habens ecclesiam curatam debet in ea seruire per se & non per alium,nisi ex iusta causa ad modicum temporis velit seruire per vicarium sed an isto casu requiratur licentia episcopi,ibi.nu.2.
Clericus habens præbendam & ecclesiam parochialem illis annexam debet seruire in ecclesia maiori ratione præbendæ. ibi.nu.5.
Clericus habens dispensatiue plura beneficia,debet seruire magis digno,& alteri per vicarium.ibi.
Clericus non deseruiens ecclesiæ per se,vel per alium,an ex cõsuetudine possit percipere fructus?ibi.nu.8.5.& 11.
Clericus familiaris papæ debet recipere fructus sui beneficii, licet sit constitutio in contrarium,& quando?in c.cum dilecti.nu.1.2.3.de cle.non residen. 25
Clerici seruientes legato in prouincia sua,an gaudeant beneficio, vt possint licite absentes recipere fructus suorum beneficiorum.ibi.nu.6.
Clerici non canonici stantes in seruitio episcopi,an gaudeant illo priuilegio quod quo ad perceptionem fructuum beneficiorum habeantur pro præsentibus,& quando?in c.cum dilectus.nu.7.& in c. ad audientiam. nu.8.de cle.non resi. 26
Clerici de diœcesi suffraganei seruientes Archiepiscopo, non habentur pro præsentibus quo ad perceptionem fructum beneficiorum.in d. cap.cum dilectus.nu.9.de cle. non resi. 25
Clerici an,& quo casu possunt licite negociari.in c. secundum.nume. 1. ne cle.vel mona. 278
Clericus non deferens tonsuram peccat mortaliter, & quid importet clerica,& corona,& alia huiusmodi,remissiue.in c.si quis ex clericis. num. 1.de vita,& hon.cle. 4
Clerici in minoribus perdunt beneficia,si contrahunt matrimonium, si vero illa habuerint posti matrimonium contractum,non auferuntur ab illo qui contulit.sed a superiore.in c.diuersis fallaciis.nu.1.de cle. cõiu. 17
Clerici beneficiati qui non dixerunt officium,an teneantur ad restitutionem fructuum?ibi.nu.2.
Clericus non potest compelli iurare facere continuam residentiam in ecclesia nisi sit statutum,vel consuetudo.in c.ex parte.nu.2.de cle. non re 24
Ceri cus absens si vult posse licite percipere fructus debet abesse ex iusta causa,& cum licentia prælati,& vnum istorum non sufficeret, nec sufficit quod licentia petatur,nisi detur in c.relatum.nume.1.& num.5.de cle. non resi. 21
Clericus absens ex causa studii,dicitur abesse ex iusta causa, debet tamen per alium seruire.ibi.nu.2.
Clericus potest petere licentiam se ex iusta causa absentandi, non solum ab episcopo,sed ab omni alio prælato?intellige,dummodo talis prælatus sit suus superior. ibi.nu.4.
Clericus qui non potest habere licentiam a prælato se ex iusta causa absentandi,potest adire superiorem prælati,& si periculum esset in mora absentandi,potest sine licentia se absentare, ibi.nu.6.
Clericus acceptãs beneficium eo animo,vt illud teneat,donec habuerit piũ quius,vel non habuerit animum ibi residendi, non est bene promotus, tamen dum de hoc agit pœnitentiam,non cogitur dimittere, ibi.nu.7.
6 Clericus non potest dimittere beneficium ad libitum suum, quia tenet se obligauit.an c.ex tuæ deuotionis.nu.6.de cle. non resi. 23
Clericus quis se absentauit potest repeti ab episcopo suo.ibi.
clericus vel prælatus non residens,tunc demum citatur trina citatione, & cum expectatione sex mensium,quando ignoratur vbi sit, vel adeo longe distat,quod commode personaliter citari non potest, alias sufficeret simplex requisitio,ibi.nu.10.
clericus quando abest præsumatur fraudulenter abesse,& est in magna culpa,& idem est in marito.ibi.nu.11.
clericus beneficiatus absens si scitur vbi sit,& personaliter citari debet semel,& præfigi terminus,quo transacto potest,vel spoliari beneficio, vel excommunicari,si vero nescitur vbi sit,debet trina citatione citari cum expectatione sex mensiũ,intra quos,si non reuertitur,priuabitur. ibi. nume.13. 24
clericus depositus,& postea restitutus per verba generalia ad statum suum non recuperabit beneficium suum alteri collatum.ibi.nu.15.
clericus depositus,an possit a papa,vel ab episcopo restitui,ibi.nu.16.
2 clericus vni episcopo subiectus non potest per alium episcopum ordinari sine licentia,& si ordinatur interdicitur sibi executio.Ant.in c.quod translationem.nu.1.de temp.ord. 46
clerici ordinati ab alieno episcopo sine licentia,an sint ipso iure suspensi?ibi. nume.2.
5 clerici tenentur obedire capitulo,siue sede vacante,siue non,in c.cum non liceat.nu.2.de præscri. 35
clerici vel prælati notorie fornicatores,vel simoniaci,sunt ipso iure suspensi a beneficio,ibi. nu.4. 36
6 clericus excommunicatus gaudet priuileguo clericorum circa manuum iniectionem & priuilegium fori.in c.ecclesiæ.nu.8.de imm.eccl. 275
clericus nontenetur de bonis propriis aliquid relinquere ecclesiæ,cui seruit, licet habeat loco matris.in c.cum dilectus.nu.21.de suc.ab int. 153
4 clericus cuius pater administrauit beneficium,vel qui detinet concubinam iuste priuatur beneficio.in c.ex parte.nu.1.de test. 50
clericus an & quãdo possit accusari per laicum patronatum,vel parochianum,vel simpliciter laicum,ibi.nu.5.
clericus simplex tunc iurat obedire, quando est suspectus de inobedientia, in c.nullus.nu.2.de iureiu. 147
6 clericus habens beneficium curatum,si alium acceperit, primo priuatur, quod debet conferri per habentem potestatem conferendi intra sex menses,alias collatio deuoluetur ad alium,& si vtrũque velit retinere,utrumque priuabitur,nisi fuerit aliqua sublimis persona,quæ dispensatiue potest retinere plura beneficia compatibilia.in c.de multa.n.1.de præb.42
clericus habens beneficium non curatum,si acquirat postea curatum non vacat primum ipso facto.ibi.nu.2.& 10. 42.& seq.
clericus non potest,nec in eadem,nec in pluribus ecclesiis diuersa beneficia tenere,ibi.nu.4. 45
clericus dispensatus habere plura beneficia,intelligitur in diuersis ecclesiis & non in vna.ibi.
clerici seculares possunt se absentare dispensatiue a beneficio etiam curato per septennium,nec tenentur interim promoueri.in d.c.de multa.ib.n.6
clericus,si acceperit secundum beneficium calore iracundiæ, non vacat primum,si incontinenti pœnituit.ibi.nu.13.
clericus promotus ad secundum beneficium non priuatur primo,quando collator primi beneficii nõ vult habere ratam collationem secũdi.ibi.nu.15.
clericus non potest,nec tacita,nec expresse renunciare beneficio sine authoritate superioris,ibi.
clericus per adeptionem secundi beneficii,non priuatur primo,donec nõ habuerit liberam,& vacuam possessionem secundi. ibi.nu.16.
clericus delinquens,vel debitor non tenetur satisfacere de fructibus beneficii sui.ibi.nu.17.
clericus non facit fructus beneficii suos de iure communi, adeo quod nõ debeant capitales fructus & eius debito,sed an valeat consuetudo in contrarium, ibi.
4 clericus iurans non exire vnum districtum,nisi satisfacto suo creditore, an teneatur parere mandato superioris eum reuocantis,in c.veniens.nu. 3.de iureiur. 163
6 clericus coniugatus non cogitur deferre tonsuram,nisi sit beneficiatus.in c.Ioannes.nu.1.de cle.coniu. 18
clericus per contractum matrimonii non desinit esse clericus.ibi.nu.1.
clericus coniugatus,si aliquo casu gaudet priuilegio clericali,non gaudet nisi in duobus,videlicet quo ad forum in criminibus,& quo ad c.si quis suadente diabolo,& tunc fert tonsuram,ibi.nu.3.& 6.
clericus non incedendo in habitu & tonsura non perdit priuilegium clericale,nisi post trinam monitionem.ibi.nu.4.
Clericus coniugatus an possit compelli ad portãdum tonsuram,ibid.nu.6.
clericus coniugatus an possit obtinere beneficium ecclesiasticum,ibid.nu.7.
7 clericus falsificans sigillum Principis deponitur, & aliquo signo in fine eius posito mittitur in exilium.in c.ad audientiã.n.1.& 2.de crimi.fal. 177
clerici castrati spadones an adoptare possint,in c.unico.nu.4.de cogn.lega
clericus seipsum vulnerans,vel percutiens,incidit in excommunicationem. in c.contingit.nu.6.de sen.excom. 266

Clericus patiens se percuti,est etiam excommunicandus.ibid.nu.7
Clericus coniugatus,vel bigamus,vel incorrigibilis,vel tertio monitus,vel excommunicatus,vel hæreticus, vel depositus an gaudeat priuilegio canonis,si quis suadente diabolo?ibi,nu.12.
Clericus pauper impetrans beneficium non dicitur ambitiosus, in c.per inquisitionem,nu.5.de elec. 154
Clericus deponitur non solum per homicidium voluntarium,sed casuale, dummodo culpa sua præcesserit.in c.presbyterum,nu.2.de homi. 143
Clericus non potest alium interficere,etiam pro salutandis rebus sacris, sed aliter defendere potest etiam vulnerando,in ca signi.casti,il 2.nume.2. de homi. 146
Clerici non possunt accusare laicos criminaliter siue veniat imponenda pœna sanguinis,siue non, si vero prosequuntur iniuriam suam,vel ecclesiæ pœna,possunt etiam quod veniat imponenda pœna sanguinis, sed debent prosequi,quod non intendunt q̃ pœna sanguinis imponatur,in c.cum P mña nuella.nu 8.& 10.de accusa.
Clerici an & quando possint vltra clericos accusare?ibid.nu.11.
Clerici duo,si dicant Titium commisisse tale delictum tali die,& duo laici asserant illum dicto die fuisse cum eis,& ideo non potuisse tale delictum committere statur laicis.ibid.nu.13.
Clericus an possit se obligare ad soluendum censum alicui sine episcopo,in c. de cetero,nu.2.de transa. 162
Clericus nullo modo subiacet laico, nisi ratione feudi habiti ab eo.in c.solitus.nu.3.de maio.& ob.fo.150.& nu.9. 150
Clerici sunt exempti a iurisdictione laicorum de iure diuino.ibid.nu.4.
Clericus an possit compromittere sine consensu episcopi?in c.dilecti filii.nu mer.8.de arbi. 203
Clericus an possit assumi ad aliam dignitatem sine licentia superioris, ma xime si erat alias beneficiatus.Anto.in capitu.quod in dubius, nume.9. de renuncia. 32
Clericus in minoribus tantum constitutus potest dispensare ad regimen parochialis ecclesiæ promoueri, dummodo intra breue tempus possit in presbyterum ordinari.Ant.on in capitu.præterea,nume.1.& 2.de ætat. & qualita. 52
Clerici tunc præstant iuramentum laicis,quando ab eis habent feudum, in c.omnis,nume.1. de iureiur. 184
Clericus ordinatus probatur ex literis ordinatis de aliis modis probatis,Ant.in c.2.nu.1.3.& 4.de cle.pere. 78
Clericus habens in patronatus ex patrimonio suo non dicitur illud iuspatronatus ecclesiasticum,in c.cum dilectus,nu.4.de iurepa. 230
Clericus aquipaxatur laico in patrimonialibus,ibid.nu.5.
Clericus possidens beneficium mala fide,tenetur illud restituere cum fructibus medio tempore perceptis,secus si bonafide,ibid.nu.7
Clericus in curia papæ,vel in foro ecclesiastico,potest esse procurator laici, in curia vero seculari non,nisi ad vnum negotium tantum,in cap.cum essent,nume.2.de simo. 56
Clericus criminosus non est suspensus a collatione sacramentorum,in c.si.nu me.5.de cle.excom. 192
Clericus si non est ordinatus ministrans sacramenta pœnitentiæ ad ordinatis, deponitur ad eo,q̃ minquam ordinabitur,& tenetur pœna falsi,in cap.1. nu.1.de cle.non ordi.min. 193
Clericus trahere põt laicum,in c.per venerabilem,nu.2. quifi.sint legi.51
Clericus potest esse procurator laici in iudicio ecclesiastico, & quo ad nonulla in foro seculari.ibid.
Clericorum in minoribus constitutorum filii & beneficiatorum,an adulteri dicantur,& an matri succedant?ibid.nu.33.
Clerici sunt magis obligati ad subueniendum indigentibus,quam laici,in c. 1.nu.3.de fideiusso. 113
Clericus licet non possit procurare, vel aduocare generaliter,& pro omnibus,potest tamen vnum negotium exercere,ibid.nu.4.
Clerici etiam coniugati gaudent beneficio fori,in c.nullus,nume.2.& 7.de foro compe. 53.& seq.
Clerici coniugati olim,qui fuerunt promoti ad sacros ordines, possunt ale re olim eorum vxores de fructibus beneficii,quæ gaudent priuilegio fori.ibid.num.9. 54
Clericus an possit per iudicem secularem condemnari ex consensu episcopi? ibid.nu.12. 55
Clericus priuatur beneficio si exercet officium aduocationis, vel procurationis,contra ecclesiam suam,secus si testificatur,in cap. veniens,nume. 17.de testi. 81
Clericus immiscens se enormitatibus, ipso iure perdit priuilegium canonis, si quis suadente,in c.cum non ab homine,nu.6.de sent.excom. 257
Clerici non debent aduocare,nisi pro miserabilibus personis & gratis,in c.1.nu 5.ne cle.vel mona. 275
Clerici possunt exercere aliquas operas manuales ex causa;emere autem, & carioni pretio vendant,non licet,ibid.nu.6.
Clerici constituti in sacris,sine non;an indistincte prohibeantur negotia secularia exercere,ibid.nu.12.
Clerici possunt licite exercere aliquod artificium conueniens tamen dignitati clericali,in c.quia nos,nu.3.de testi. 133
Clericus si est doctor,& legat licite,acquirit sibi lucrum talis lecturæ. ibi.
Clerici exranei non possunt institui ab alieno episcopo, etiam si de hoc sit consuetudo.Ant.in c.si.nu.3.de cle.pereg. 78

Clerici in sacris constituti,vel aliter beneficiati, an possit aduocare pro eis, vel eorum ecclesiis,vel pro miserabilibus personis?in c.1.3.& 4.de postu.fol.165.Et vide in c.si.
Clerici an possit negotiari,ibid.nu.4.
7 Clerico non est licitum aliquem occidere pro defensione rerum suarum, sed aliter defendere circa mortem sic,in caputu.suscepimus,num. 1.& 3.de homi. 144
Clerici vnius ecclesiæ possunt vigore consuetudinis præstare obsequium,& reuerentia inferiori prælacitra eam,in c.ad hæc,nu.2.de excæ præl.195
6 Clericus si amplectitur mulierem, an in dubio præsumatur causa benedicendi,in c.1.nu.7.de cle.non resi. 19
Clericus in casu quo potest fideiubere,tenetur satisfacere de patrimonio suo vel de reditibus beneficii deputatis ad vsum suum,de aliis non, in c.clericus,nu.2.de fideius. 113
Clericus & si generaliter non posset pro laicis fideiubere, tamen potest pro laico multum indigenti,ibid.nu.3.& 4
Clerici in beneficiis suis æquiparantur vsurariis,in capitu.cum olim,num. 6.de verum permu. 106
Clericus existens in peccato mortali,an mereatur dum dicit horas canonicas,in c.quod quidam,nu.3.de pœni.& remis. 243
Clerici debent se abstinere,ne interueniant in iudiciis,in rub.nu.1.de vita, & hone.cle. 2
7 Clericus vel episcopus,si aliquid dederit consanguineis de fructibus beneficiorum possunt taluter data repeti,nisi sint data per viam eleemosynæ,in c.cum olim,il 2.nu.8.de priuileg. 214
Clericus dubitans super validitate sui tituli potest a superiore alium titulũ impetrare,non tamen potest ex vtroque agere.ibid.nu.17. 215
Clericus an fortiatur domicilium in loco vbi habet beneficium?in c.ex ore. nume.5.de priui. 216
6 Clericus & alii religiosi audientes scientias prohibitas sunt excommunicati,nec promouentur sine licentia papæ,in c.super specula.nu.2.ne cle.vel mona. 282
Clerici audientes scientias prohibitas,an sint excõicati non expectantis duos vel tres mensibus,& idem de aliis religiosis, ibid.nu.8.& 12. 283
Clerici vel religiosi studentes in scientiis prohibitis excõicati? an debeant absolui ab episcopo proprio,an ab episcopo loci vbi studeant, ibid.nu.11.
Clericus delinquens non perdit priuilegium fori,nisi præcedente trina monitione & spreta,in c.sacerdotibus,nu.6.ne cle.vel mona. 276
Clerici vxorati non gaudent priuilegio clericali in rebus suis,puta circa solutionem gabellæ & similium,etiam quod vadant in habitu & tonsura, in c.ex parte,nu.1.& 2.de cle.conu. 19
Clericus depositus verbaliter,si est corrigibilis, gaudet priuilegiis clericalibus,secus si est incorrigibilis, depositus vero actualiter ipso facto perdit omnia priuilegia,ibid.nu.3.
Clericus in minoribus si efficiatur miles,& exerceat militiã,ipso facto perdit omnia priuilegia clericorum,alias secus,in c.si.nu.1.eo.ti. eo.
Clericus in minoribus causatiue cogitur portare tonsuram,si vult gaudere priuilegio clericali;præcise vero non cogitur,ibid.nu.2.
Clericus quomodo possit obligare fructus beneficii sui, tam pro sustentatione ecclesiæ & personæ suæ,quam pro aliis debitis per se contractis? in c.peruenit,nu.12.de fideius. 114
Clerici non possunt etiam ex consuetudine dimittere in morte cõsanguineis suis omnia bona mobilia acquisita intuitu ecclesiæ,in c.cum in officiis,nume.6.de testa. 132
Clericus concubinarius non est vitãdus in officiis,nisi crimen sit notorium, in c.quæsitum,nu.1.de cohab.cleri.& mulie. 15
Clericus suspectus propter notoriam fornicationem exacta pœnitentia, an debeat aliter cum eo dispensare,vt licite possit se immiscere circa diuina, ibid.nume.2.
Clericus notorie criminosus in aliis criminibus citra fornicationem non est suspensus,quo ad quandiu non fuerit ab ecclesia præcisus,ibid.nu.3
Clerici notorie fornicarii sunt vitandi,etiam quod nulla monitio interuenerit,ibid.nume.4.
7 Clericus suspensus ab officio, an censeatur suspensus a beneficio?in c. inter, nume.2.de purg.cano. 226
6 Clericus qui scienter facit se institui in beneficium viuentis,est deponendus, & quas pœnas alias patitur,de quibus solus papa dispensat,in c. 1.nu.1. & 3.de concef.præben. 64
Clericus tertio monitus non desistens cum mulieribus confabulari,excommunicetur,in c.2.nu.1.de coha.cle.& mulie. 11
Clericus absens causa studii,tunc demum potest fructus sui beneficii recipere,si est in studio bonos;secus si in loco vbi est studium minus vtile,de studio cuius facultatis loquatur,in c.tuæ fraternitatis, nu.1.4.& 5.de cle. non residen. 24
2 Clericus licite se absentat causa studii, debet tamen habere licentiam a suo episcopo,in c.dilectus,nu.1.de procura. 173
7 Clericus deflorans virginem,debet cogi ad dotandum ipsam, in c.peruenit, nu.4.de adul.& stupro. 154
Clericus,an & quando possit cogi ad ostendendum titulum sui beneficii episcopo asserenti eius collationem pertinere,ad se,in c.licet heli.nume.22. de simo. 107
Clericus qui longo tempore tenuit aliquid beneficium, vel plura incompassibilia non potest tamen ostendere titulum vel dispensationem, quia forte ex longo

Universidad de Deusto
Biblioteca

ex longo tempore amisit,an possit probare per iuramentum:ibid.nu.23
7 Clericus qui sine culpa sua non potest residere in beneficio metu tyranni,nō est sibi imputandum, adeo q tamquam in eo non residens, non debet eo priuari.ita c.tanta.nu.1.de excess prælat. 103
Clericus homicida,vel irregularis non est ipso facto priuatus beneficiis,sed priuandus si homicidium,vel irregularitas fuit post collationem.ibid.nu.2.
Clericus si celebrauerit in loco interdō,vel si ipse sit interdictus,& celebrauerit,incurrit irregularitatem a qua per solū papā dispensauit,ibi.nu.4.
1 Clericus sponte litigans coram iudice non suo nil agit, in c.ad nostram.nume.5.de consuc. 99
6 Clerici vbicunque exigunt solutionem temporalium,semper est sienda interpretatio contra ipsos,in c.1.nu.7.de deci. 165
Clerici vnius nationis tantū non dēt institui in vna ecclesia, sed vndecunque sint,dummodo sint alias idonei,in c.ad decorem,nu.1.de instit. 62
7 Clericum in vinculis detinens est excommunicatus,siue publicis,siue priuatis,in c.nuper,nu.1.& 2.de sen.excom. 263
5 Clericus depositus etiam emendatus non recuperat primum statum,sibi tamen prouidetur de aliquibus temporalibus per ecclesiam, ne mendicet, in c.pastoralis.§.verum,num.16.de app. 142
5 Clericus potest suspendi ab officiis diuinis propter delictum,in c.reprehensibilis,nu.5.de appel. 121
Clerici beneficiati non habentes aliquid in patrimonio, an dicantur habere propriū:ibid.nu.16.
Clerici an faciant suos fructus beneficiorum suorum:ibid.num.17.& 18.
Clericus litigans,si condemnetur in expensis,an soluet illas de redditibus sui beneficii,an de suo patrimonio?ibid.nu.20.
7 Clericus qui amisit habitum & tonsuram, non perdit priuilegium clericale,nisi post trinam monitionem quæ debet fieri per ipsum diœcesanum-in c.contingit,il 2.nu.1.& 5.de sent.excom. 269,
clerici quomodo debeant cognosci a laicis?ibid.nu.2.
clericus licite potest portare cultellum apium ad incidendum panem,& nō aliter,in c.dator,nu.3.de homi. 144
6 clericus potest subuenire de rebus ecclesiæ suis consanguineis si sunt pauperes,alias secus,item & filiis ipsius clerici ex prohibito coitu natis, i. post sacerdotium & sacros ordines,in c.1.nu.4.de coha.cle.& mu.12.
clericus bona acquisita intuitu ecclesiæ cuius ipse non habebat administrationem,transmittit in capitulum, & ei cedunt, si vero clericus habebat administrationem,puta quia rector vnius ecclesiæ, tunc talia bona cedunt successori,qui habet dispensare,prout de aliis bonis ecclesiæ,in c.relatum,il 2.nu.5.de testa. 140
clerici extranei non debent conuenire,vt pro officio diuino detur eis pretiū sed poterunt conuenire,vt aliquid habeant pro labore,& in recompensationem damnorum quæ sustinent, quia ibi moram traxerunt,in c.abelen do nu.6.& 7.de sepul. 161
CORSE. Et adde,q debent prius officia impendi,& postmodum dēt fieri cōpulsio ad obseruandū consuetudinē,vt aliquid detur pro mortuariis vt in c.ad apostolicā,de sepul.concor.l priuilegia, C.de sacrosanct.ecc.& ibi Bar.q si ciuitas solita est dare certū qd ecclesiæ, non poterit per statutū illud tolli,not.Abb.in d.c.abolendæ,in fi de sepul.adde Do.de S.Gem.in c.1.in 2.co.ver.vltrius opponitur,de cōsti.li.6 Lu.Ro.in auth.similiter. C.ad leg.fal.in 2.char.in ver.nouitius,& in fin.suo 442.inci.pone populus.Io.And.in addi.Spe.in ti.de instr.edi.§ nunc vero aliquas,& quamuis ℈ Bar.tenet Cy.& Inn.in l.nō amplius.in prin.ff.de leg.1.Raph.& Pau.de Cast.in d.l priuilegia;& Sal.in Auth.casa.in 5.col.de sacrosanct.ecc.q.1 cōditor statuti pōt illud reuocare,vt in §.ex his tñ.puta Bar.melius loquutū,q talis lex statutū fauens non subdito, videtur transire in priuilegiū,vel ℈ cū,vt sīc voluit Inno in c.nouit,de iudi.quem sequitur Bal.in l.qui se patris,in 10.col.C.vnde libe.& in l si cū mihi,ff.de dolo. Card.in repe.c.perpendimus,in prin.de sen.ex cō.Arch.in c quicūq; 11.q.2.Bar.in l.ambitiosa,ff.de decre.ab ordi.facien.cum simi sicut ergo cōtractus non reuocantur et gesti per Principem,c.cum materia,de probita nec statutū habens vim contractus,& ita sustineas dictū Bar.esse verū q vno casu posset procedere opinio contraria.s.pp ingratitudinem ecclesiæ propter singulare dictum Io.de Imo.in c.cū M.de cōsti.vbi hoc expresse voluit ita limitando,Inn.in d.c.nouit,pro hoc facit.quia Io.An.et Inn.in d.c.nouit,arguūt a similiin donatione, quæ reuocari pōt propter ingratitudinē,c.fi.de do.sed tñ hoc non affirmo propter notabile dictum Spe.in ti.de dona.§.1.ver.quid si aliquis Baro.cū quo concordat Card.v cle.1.in penul.char.de iureiur.& Abb.in d.c.fi.in fi.volētes, q ecclesia non possit puniri propter ingratitudinem plati,quia ipsa peccare non pōt.c.arrepta.& hæc est fides,24.q.1.vnde delictū plati,in quitis non nocet ecclesiæ.vt.g.c.delictū,de reg.iu.li.6.pro hoc est bonus tex.in c.ad apostolo.de sepul.& vide Pe.de.Anc.cons.47.inci.quia talia asserunt,vbi per tex.d.c.ad apostolicā,cōsuluit non posse repbendi parochianos ꝓbyteros recipientes oblationes pro certis sacramentis,ēt si eorū ecclesiæ sint plene dotatę,& aduerte,q illud quod probatur in d.c.ad apostolicam, q vbi exactiō nō est licita,valet consuetudo,vt recipiatur sponte datum, procedit solū in pia cā.vt Abb.in c.cū ab omni,in 4.col.de vita & ho.cle.qui per hoc infert,non valere cōsuetudinē, quia ordinarius aliquid capiat a sponte dātib propter suas vltra salarium, adde ēt Arch.in c.si quis.41. dist.vbi per tex.d.c.ad apostolicā,excusat consuetudines disciplinatorum aliquid dādū i receptione suaꝝ de quo in c.Iacob.de sīmo.& vide Fed.de Sen.cons.151.inc.Reuerendis.Pater,vbi in proposito consuluit, q ēt ipsi clerici tenerentur ad obseruādas consuetudines ꝓscriptas,puta ad dandum singulis annis candelas de cera alba, vt ibi per eū,& ad introducēdū ista cōsuetudinem sufficiūt decem anni,quia est ꝓter ius non contra,& ideo succedit gl.3.in c.fi.de cōsue.li.6.quam no.Abb.in c.sua.de sīm.& adduco Pau.de Lea.in cā literis,in 10.col.ver mō queritur,de resti.spol.vbi per tex.in d.c.ad apostolicā,dicit singulariter limitari no.c.peruenit,de censi.& Isi certis annis, per Arg.C.de pac.& in l cum in rem verso.ff.de vsur.quia illa non procedunt in prætatione,quæ fit in piam cām.& ad hoc ponderat.d.c.ad apostolicam,& vide Abb.in d.c.suam,adde Pet.de.Anc.cons.192.inc magnifice domine,in 1 dubio,& Io.de Imo.in c.statuimus,de translationi & vide Ant.de But in cons.83.inci.viso puncto.& consi.in ordine penul.vbi dicit, q sacerdos parochianus pōt aliquid moderatū recipere, cum corpus educitur ad monasterium propter sociandum ipsum ad sepulchrum,max.me si ex consuetudine licitum est pro labore.arg.c.ad apostolicam,& alle.Fed.consi.3
4 clericus abiurans claustrum,nunquid sibi præiudicet,i c.sicut ex literis,nume.3.de iureiur. 186
7 clericus incorrigibilis potest licite per prælatum incarcerari,in c.vt fama,nu.1.& 3.de sen.excom. 266
Clericus non potest capi de commissione illius, quā non dēt iurisdictionem in eū in criminalib.licet in ciuilib.sic,& capiens non excusatur,ibid.nu.5
Clericus suspectus de fuga,pōt capi per quemcunque sine metu excommunicationis,tam in causa ciuili,quam in criminali.ibid.nu.6.& 9.
Clericus non potest torqueri per laicum,etiam ex consensu prælati sui,ibid. numero 8.
Clericus etiam incorrigibilis,nisi sit depositus, vel traditus curiæ sæculari, non potest per laicum distringi.ibid.nu.9.
5 Clerici non possunt esse tabernarii, vel similes,sed bene possunt habere ista vt similia non exerceantur,nisi in locis eorum,in c.significante,numero 2. de appella. 160
6 Clerici indigni possunt promoueri siue assumi ad beneficia, quando non reperiuntur digni,dummodo non sit tanta indignitas, quæ inducat peccatum,quo casu si papa rescriberet pro eis,non eis esset obediendum,in c.graue nimis.nu.2.de præb. 44
Clericus inhonestus, & illiteratus non promouetur, & aliquando promotus eiicitur,ibid.nu.3.
7 Clericus degradatus incontinenti perdit priuilegium clericale, & statim efficitur de curia seculari,in c.nouimus,nu.2.de verb.sig.
Clericus quando traditur curiæ seculari,puta quia degradatus,debet ecclesia expresse prohibere,ne puniant ipsum penam sanguinis.ibid.numero 3.7.8.& 9.
Clerici possunt, & debent subuenire consanguineis suis pauperibus, etiam de bonis ecclesiæ, non tamen ipsos ditando, in capitu.in cos.numero 2. de hæret.
6 Clericus non potest habere plures dignitates, nec in vna,nec in diuersis ecclesiis,quia hoc omnia iura prohibent,& consuetudo in contrarium non valeret,in c.ad hæc.nu.1.de præben.
Nec dispensatio papæ,nisi ex legitima causa.ibid.nu.2.& 3.
Clericus habens plures dignitates,cogitur vnam dimittere,in ca.præterea.nume.1.eod.titu.
5 Clericus non faciens residentiam in suo beneficio, sufficit q extrajudicialiter moneatur,& postea potest de facto spoliari beneficio.in c.peruenit,il 2.nume.3.de appella.
6 Clericus non debet compelli ad celebrandum missam vnius sancti in toto anno,quia per hoc dimitteret missas in feriis consuetis, in cap.significatum.nu.3.de præben.
Clericus non debet institui in aliquo beneficio cum hoc, quod quotidie celebret,quia non semper potest se reperire dispositum ad celebrandum, sed si fuerit taliter institutus recipit determinationem, vt celebret, quanto frequentius potest salua honestate sua.ibid.nu.4.
Clericus institutus in beneficio,vt semper in eo faciat residentiam, potest hoc non obstante ingredi religionem,& se propter necessaria absentare. ibid.nume.5.
Clericus si est prouisus in ecclesia non numerata,debet sibi prouideri de vacanti beneficio,vel præbenda,vel proxime vacaturo, in capit. ex parte astensis,nu.18.de concess.præb. 72
2 Clericus tenetur magis exercere actum humanitatis, & charitatis quam laicus,in c.peruenit.nu.1.de arb. 202
Clericus,an compellatur satisfacere suis creditoribus,de bonis ecclesiæ.ibi. numero 2.
6 Clericus, qui accepit vxorem per verba de futuro,non perdit ipso facto beneficia,si per verba de præsenti fit,in c.1.nu.6.de cle.coniuga. 15
Clericus qui accepit sponsam per verba de præsenti,si ante carnalem copulam ingrediatur monasterium sponsa, adhuc non recuperat beneficia, ibid.nume.6.
Clericus constitutus in sacris contrahens matrimonium,ipso facto perdit beneficia.ibid.nu.7.
Clericus seruiens episcopo recipit fructus beneficii, ac si resideret,distributiones vero quotidianas non recipit,& idem est,si seruiat aliis prælatis, in c.de cætero.nu.1.& 3.de cle.non resi. 22
Clericus non residens in beneficio,& citatus non reuertens in termino,priuatur beneficio,nisi habuerit iustam causam non reuertendi,& idem est in

in alio prælato,in c.ex parte,nu.1.de cle.non resi.fo.22.Et in c.qualiter.& in c.inter quatuor,in prin.eo.ti. eo.& seq.
Clericus non residens in beneficio,si citatus,vel requisitus non reuertitur, potest de facto spoliari illo beneficio,ibi.in d.c.ex parte,nu.4.& 7. 22
Clerici et religiosi clandestino matrimonio interuenientes suspenduntur,& quādoque grauius puniuntur,in c.cū inhibitio.nu.1.de clāde.despon. 20
Clericus falsificans literas inferiorū iudicum,dēt priuari beneficio,& pœnis alias penis.in c.olim ex literis,nu.2.de rescrip. 74
Clericus falsificans literas papæ traditur curiæ seculari,ibid.
Clericus non dēt obtinere plures ecclesias,nisi cum dispensatione procedēte ex causa cā.propter tenuitatē beneficiorū,vel dignitatē personarū,alias non valeret dispensatio,in c.quia in antiū.nu.1.2.& 3.de præben. 28
Clericus fortitur forū rōne residentiæ,quam facit in suo beneficio ibi.nu.5.
Clericis an & quando tenētur præstare iuramentum obedientiæ prælatis, in c.cum clerici,nu.1.de verb.sig. 276
Clericus,an magis asstringatur episcopo,an capitulo.ibid.nu.3.
Clericus subiectus duobus prælatis contraria iubentibus,cui habet primo obedire.ibid.
Clericus in quocūque ordine constitutus cōmitens sacrilegiū detruditur ad agendum perpetuam penitentiā.in c.monasteria.nu.6.de vi.& ho.cle.5.
Clericus præsentandus debet se personaliter exhibere, nisi sit multum notus illi cui debet fieri præsentatio,in capitu.ea noscitur,nume.3.de his, quæ fiunt a prela. 79
Clericus non residens in beneficio,etiam modicæ æstimationis,dēt illo priuari,nisi aliud dictet consuetudo,& tunc debet deseruire per Vicarium. in c.conquerente,nu.1.3.& 7.de cle.non resi. 21.& seq.
Clericus sine habens administrationem,siue non, siue sit simpliciter beneficiatus vt canonicus:an faciat fructus suos,adeo vt possit de illis testari, siue donare,in c.si quis,nu.5.de pec.cle. 127
Clericus si emit equum de redditibus ecclesiæ,non facit suum, sed est ipsius ecclesiæ,ibid.
Clericus,si expendit de redditibus ecclesiæ voluptuose,tenetur de suo satisfacere.ibid.
Clericus,an æquiparetur vsufructuario, vel vsuario.ibid.
Clericus electus ad alind beneficium, non tenetur ad hanc electionem accedendam requirere consensum sui prælati,in capitu.admonet.nume.9.& 25.de renun. 13
Clericus potest subiici tortura vigore confessionis factæ coram iudice secula
Vbi persistat in ea in c.per inquisitionem,nu.13.de ele. 155
Clericus an agat pro ecclesia sine mandato,in capitu.coram.nume.6.de of
delega. 117
Clericus iudex potest excommunicare laicum impedientem productionem testium coram se fiendam,in c.tam literis,nu.1.de testi. 72
Clerici hæretici degradantur, & curiæ seculari traduntur puniendi,in ca.
ad abolendam,nu.1.de hæret. 128
Clericus potest agere contra laicum sine metu irregularitatis ciuiliter,licet possit præsumere,q poterat puniri in sanguine,dummodo protestetur
q non intendit ad vindictā sanguinis,in c.postulasti.nu.3.de hom. 149
Clericus imperans beneficium, quod prius habuerat a laico hoc non exꝓsso,non gaudet rescripto tanquam surreptitio,in cap.præterea,nume.
2.de iure patro. 228
Clericus aleator excluditur a beneficio obtinendo, non autem obtento, nisi sit incorrigibilis, vsurarius vero & ab obtento, & obtinendo excluditur,in c.inter dilectos,nu.6.de excess.præla. 199
Clericus qui ex priuilegio potest statuere in iure ciuili,an possit in eo doctorari,& ipsum legere in prœ.Greg.num.7. 4
Clericus non potest emittere votum peregrinationis sine consensu episcopi, in c.scripturæ.nu.9.de voto,& voti redem. 203
Clerici non sunt obligati ad aliquid,quod in canonibus non inuenitur,in c. nouum genus,num.1.de deci. 166
Clerici fidicipientes sacramenta a presbytero parochiali tenētur ad oblationes,& ad quæ tenentur laici,ibid.nu.3
Clericus coniugatus portās habitum,& tonsuram, in criminalibus indistincte gaudet priuilegio,in ciuilibus vero tunc si fuerit præuentus,in c.pro posuisti.nu.13.de fo.compe. 100
Clerici conuenti in curia Romana non possunt excipere, q ibi non sunt fortiti forum nulla ratione,in c.si.nu.1.& 4.de fo.compe. 101
Clericus delinquens in alieno territorio, an perdat priuilegium fori, & quid de aliis priuilegiatis,ibid.nu.11. 102
Clericus habens beneficia in diuersis territoriis concurrentibus contrariis mandatis eodem tempore, debet obedire cui primo se obligauit, ibid. numero.22. 103
Clericus debet viuere de fructibus sui beneficii,licet habeat vnde possit viuere,quia diues,in c.1.nu.3.de magi. 118
Clericus etiam pugnādo contra Saracenos,& aliquem ex ipsis interficit,nō incurrit irregularitatem,in c.petitio,nu.1.& 2.de hom. 150
Clericus percutiens aliquem,vel dans auxilium in bello iusto, non incurrit irregularitatē,excepto q non occideri,secus in bello iniusto,in quo qua cunque præstet opem,incurrit irregularitatem,ibid.
Clericus in sacris ducēs vxorem,debet compelli illam abiurare.in c.ex lite rarum.nume.3.qui cle.vel vouen. 25
Clericus in sacris contrahēs matrimonium,perdit executionem omnium ordinum,nec de facili secum dispensatur.ibid.nu.4.

1 clericus hæres institutus,si non facit inuentarium,tenetur vltra vires hæreditarias,in repeti.c.ecclesia S.Mariæ,nu.18.de const. 36
clericus delinquendo non sortitur forum seculare.m.ibid.num.39
Auth.hoc amplius,C.de fideic.titu. de his qui.vt indi.& similes ligant clericos. ibid.
Clericus qui aliquid pro se allegat,debet illud idem contra se adductum recipere.ibid.nu.51. 40
Clericus agens in foro ciuili, an ligetur statutis laicorum.ibid.nu.24.25.26.& 42. 37.& 40
Clericus non gaudet in bonis patrimonialib.priuilegio ecclesiarum, nisi in casib.a iure expressis.ibi.nu.3.& 26. 35.37.
6 Clericus non petita licentia ab Episcopo potest religionem intrare, nisi ecclesia propter hoc grauiter laederetur, quia posset petere restitutionem in integrum,sicut si esset lasa in temporalib.in c.licet.nu.12. & 14.de regu. 189
Clericus ordinatus asserens se habere sufficiens patrimonium,si nullum habet,an sit sibi interdicta executio suę ordinationis,ī c.2.nu.3.de præb. 27
1 Clericus quis non debet fieri sub spe habendi beneficia, quia committit simoniam saltem mentaliter, licet per hoc non perderet beneficia, nisi ab initio præcesserit pactum de adipiscendo officium Abbatis, vel beneficia.in c.cum ad nostram.nu.3.de elect. 168
Clerici adinuicem se percutientes incidunt in excommunicationem.in c.1.nu.3.& 6.de sent.excom. 252
Clerici vestem deturpans,an incidat in excōicationem.ibid.nu.4.
7 Clericus,vel monachus, an in seruitutem redigi possit, & dic, q aliud in clerico,aliud in monacho.in c.cum sit proprium.nu.7.de cond.app. 22
Clericus tenetur facere plenam fidem de titulo sui beneficii,de recenti habito,quando non potest considerari consensus prælati tacitus, vel expressus,vel etiam patroni.in c.licet heli.nu.24.de simo. 107
1 Clerici non soluunt collectam,etiam de bonis patrimonialib.nec valeret cōsuetudo aliter disponens.in c.massana.nu.6.de elec. 194
7 Clericus tertio monitus non desistens ab enormitatib.habetur pro degradato,& quando.in c.in audientia.nu.4.& 8.de sen.exc. 261
1 clerici nō debent priuari beneficiis,nisi propter grauia delicta.in c.dilectus filius.nu.3.de rescrip. 75
6 clericus an possit licite sine dispensatione obtinere plures prębendas, vel plura beneficia simplicia, & casu quo non potest, an Episcopus possit dispensare.in c.cum iamdudum.nu.6.& 9.de præb. 34
6 clerici in fructib.ben-ficiorum suorum comparantur vsurariis, non autem vsufructuarii,qui possunt ad libitum disponere de fructib.in c. cum constet.nu.5.de pigno. 112
clerici an possint donare fructus beneficiorum suorum,ibi.nu.6.
clericus nutriens comam,potest a superiore inuitus tonderi.in c.clericis.nu.1.de vita,& hone.cle. 4
clericus conuentus ex maleficio exigitur,non habita ratione,ne egeat, & idem credo in aliis priuilegiatis,ut in milite, & cęteris.in c. Odoardus. nu.10.de solu. 117
7 clerici habentes iurisdictionem,ut sunt prælati, an possint committere cām criminalem sine metu irregularitatis,in c. in Archiepiscopatu.nu.6.de rapto. 159
5 clerici gaudent in multis priuilegio ecclesiastico in reb.patrimonialibus.in c.1.nu.2. de cle.pere. 163
clerici an possint peregrinari sine licentia suorum prælatorum, siue ob deuotionem,siue ad prosequendam appellationem.ibid. nu.9. 164
1 clerici an possint peregrinari de patrimonio suo.in c. postulasti.nu.5.de rescrip. 77
clericus non potest puniri de falso a iudice seculari,si coram eo falsum testimonium fecerit.in c.ecclesia S.Marię.nu.1.de consti. 31
clericus nullo casu potest conuenire coram iudice seculari.ibi.nu.22. 38
clericus potest trahere laicum in forum suum.ibid.
clericus utrum probatur quis ex eo, quia dicitur in rescripto, talis clericus,& c.in c.nonnulli.in §.sunt,& alii.nu.9.de rescr. 79
7 clericus in sacris matrimonium non potest contrahere, quia habet consensum,non tamen legitimum.in c.dilectus,nu.2.de spon. 11
clerici an possunt torqueri.in c.cum in contemplatione.nu.6.de reg.iu.284
6 clericus non professus, neque in sacris constitutus, potest uxorem ducere, sed iterum tondebitur,si vult gaudere priuilegio clericali. in c.clericus. il 2.nu.14.5.de vi.& ho.cle. 4
clerici coniugati,an gaudeant priuilegiis aliorum clericorum,& an ueniāt appellatione laicorum,in c.1.nu.6.de vi.& hone.cle. 3
5 clericus,qui habuit secundam ecclesiam curatam,licet prima quam habebat uacet ipso iure,tamen debet spoliari prima, nisi citetur. in c.ex ratione.nu.16.de app. 110
1 clerici habentes ecclesias,non possunt istas dimittere, & ad alias transire sine licentia superioris.in c.fi.nu.6.de postu.præla. 120
clericus hæreticus,vel excommunicatus,an possit fidelibus administrare sacramenta.in c.quanto.nu.13.de consue. 101
2 clericus illegitime promotus potest per ordinarium beneficio spoliari.Ant. in c.præsentium.nu.1.de si.presbi. 62
clericus concubinarius est suspensus quo ad alios,si est notorius, unde peccant audientes ab eo diuina.Ant.in c.quia circa.nu.3.de big. 76
7 clericus blasphemans quomodo puniatur.in cap.Statuimus.num.8.de maledi. 187.

Universidad de Deusto
Biblioteca

7 Clericus domesticus alicuius prælati non potest se in diuinis officiis coaptare, nisi cardinalibus & episcopis, quibus hoc specialiter indultum est, in cle. dignum, nu. 4. de celebr. miss. 308
Clericus secularis habens ecclesiam debet habere clericum in minoribus, a quo adiuuetur in diuinis, in clemenne in agro, nume. 29. de statu monacho. fol. 305.
Clerici seculares administrantes sacramenta clericis vel laicis sine licentia diœcesani, non incidunt in excommunicationem indictam religiosis, nu. 1. de priui. & excess priui. 315
Clerici seculares, licet certæ formæ & colores sint sibi prohibiti in vestibus, non dicuntur tamen habere certum habitum nec respectu coloris, nec for mæ. in cle. cum Romani, nu. 10. de elec. 287
Clerica, tonsura, & corona, qualiter sint diuersa, quid significet, & quibus dentur, in cle. quoniam, nu. 9. de vita & hone. cle. 298
Clerici vt priuari possint priuilegio clericali ab ordinariis, specialiter nominibus expressis sunt monendi, non generaliter, in cle. diœcesanis, nu. 7. de vita & hone. cler. 298
Clericus in minoribus, secularibus vestibus & sine tonsura incedens, etiam monitus nō incurrit priuationem priuilegii clericalis, in c. quoniam, nu. 8. de vit. & hone. cleri. 298
Clerici non beneficiati in minoribus tantum constituti non obligantur ad horas canonicas in cle. graui, nu. 1. de celebr. miss. 308
Clericorum appellatione veniunt clerici primæ tonsuræ tantum, quamuis materia sit pœnalis, in clemen. quoniam, numero 1. de vita & honesta. clerico. 298
Clericorum correctio pertinet ad solum episcopum de iure communi, in cle. & clericorum, de offi. ordin. 291
Ciuitas cum diœcesi habet suam cathedram episcopalem, in cle. ex frequentibus, nu. 9 de sen. excom. 317
6 Coadiutor dēt viuere de facultatibus ecclesiæ, sed quid si facultates non sufficiunt ipsi, vel rectori, in c. de rectoribus, nu. 5. de cler. ægr. 59
Coadiutor non dicitur proprie prælatus. ibid. nu. 6.
7 Coadiutor an sit dandus prælato suspecto de dilapidatione, in c. licet beli. nume. 8. de simo. 105
Coadiutor non potest dari suffraganeo per metropolitanum, sed solum per papam, in c. pe. nu. 3. de cle. ægro. 60
Coadiutor quid sit? & qualis esse debeat? & vnde dicatur? & cuius ætatis esse debeat. in c. fi. nu. 1. eo. tit. eo.
Coadiutor non potest esse laicus in spiritualibus, nisi ex permissione Papæ, ibid. nume. 2.
Coadiutor potest esse religiosus illi officio, cui potest principaliter præesse, ibid. nume. 4.
Coadiutoris officium expirat mortuo naturaliter, vel ciuiliter illo cui in officio coadiuuabat. ibid.
Coadiutor datur Episcopis, & superioribus a solo Papa, aliis vero ab aliis superioribus, ibid. nu. 5.
2 Coadiutor debet dari prælato suspecto de dilapidatione, in c. venerabili. nu. 4. de offi. delega. 120
Coadiutor non datur per alium, quam per Papam. ibid.
7 Cognatio, seu propinquitas oritur per adoptionem, nedum inter adoptātem, & adoptatum, sed etiam inter adoptatum, & filios adoptantis, in c. vnico. nume. 2. de cogn. leg. 34
Cognatio legalis non durat, nisi durante adoptione, ibid.
Cognatio spiritualis descēdit de patre in filium, sed non ascēdit de filio in patrem; ideo filius non potest ducere in vxorem filiam spiritualem patris, sed pater potest ducere filiam spiritualem filii, in c. 1. nu. 4. de cog. spir. 32
Cognatio spiritualis, an extendatur ad filios illegitimos? in c. Martinus, nu. 6. de cog. spiri. 33
Cognatio spiritualis oritur inter patrem baptizati, & leuantem, seu tenentem baptizatum, impediens, & dirimens matrimonium, in ca. veniens, nu. 5. de cog. spiri. 33
Cognatio oritur inter compatrem, & commatrem, impediens, & dirimens matimonium, ibid.
Cognatio spiritualis, an possit per procuratorem contrahi? ibid. nu. 4
Cognatio legalis, an possit per procuratorem contrahi? ibid.
Cognatio spiritualis oritur inter baptizatū, & filios baptizantis impediens & dirimens matrimonium, in c. ex literis, nu. 1. de cog. spiri. 34
Cognatio spiritualis et ovitur, & extenditur ad filios illegitimos. ibid. nu. 3
Cognatio spiritualis solum oritur ex sacramento baptismatis, & confirmatione, ibid. nume. 9.
Cognatio spiritualis oritur inter baptizatum, & filios leuantis, etiam ante genitos impediens, & dirimens matrimonium. in c. tua nos. nume. 2. de cognatio. spiritua. 34
Cognatio legalis, an impediat, & dirimat matrimonium, in c. vnico. nume. 6. de cogn. leg. 34
Cognatio colletaralium est apta impedire, & dirimere matrimonium durante adoptione, ex sola non impedit, nec dirimit, ibid. nu. 5.
2 Coertio, maior dicitur quando tormentatur persona, minor vero consistit in rebus, in c. pastoralis, nu. 9. de offi. delega. 111
7 Cohabitatio triennalis non est necessaria, vbi statim probari potest impedimentum, in c. laudabilem, nu. 2. de frigi. & male. 42
4 cohabitatio sola sufficit de iure ciuili ad probationem matrimonii, in cap. illud quoque, nu. 14. de præsump. 135
7 cohabitatio per longum tempus cum aliis adminiculis, facit præsumptionem pro matrimonio, in c. consultationi, nu. 5. de spon. 13
Cohabitatio triennalis, an sit indicenda propter impotentiam? in c. 1. nu. 6. de frigi. & maleſi. 41
Cohabitatio spōtanea vsque ad ætatem lītram supplet defectum ætatis, & purgat vitium metus præcedentis. in c. ad id, quod. num. 2. 4. de spon. 10
Cohabitatio per quantum tempus sit necessaria ad hoc, vt metum excludat, ibid. nu 3.
Cohabitatio triennalis requiritur in maleficiato, quia accidentale impedimentū est, nisi alias clare possit probari, in c. fi. nu. 9. de frig. & male. 44
Triennium quo ad cohabitationem, quādo incipiatur currere. ibid. nu. 12
Cohabitatione triennali facta, si coniuges consumare matrimonium non potuerunt, impedimentum præsumitur perpetuum, in c. fraternitatis, num. 15. de fri. & male. 43
Cohabitatio scienter facta cum secunda vxore mortua prima, tacitū inuicit consensum, in c. veniens, nu. 3. de eo, qui du. in matrim. 29
6 Coitus vxoris, & mariti, an semper fiat sine peccato, & sit licitus? in c. vt clericorum, nu. 3. de vi. & hon cle. 8
7 Coitus omnis est prohibitus præter vxorium, in rub. nume. 1. de adult. & stupro. 153
6 Collecta an imponatur secundum quantitatem patrimonii, an pro capite, in c. fi. nu. 7. de his quæ fi. a. ma. par. cap. 84
Collectæ, seu tributa & exactiones, regulariter de nouo imponi non debent, maxime locis piis, & asserenti q possint exigi, incumbit onus probandi, possunt tamen imponi per solum impetratorem, in c. peruenit, nume. 10. 11. & 13. de immu eccl. & cœme. 260
Collectæ & tributa possunt imponi a dominis temporalibus citra imperatorem suis subditis, ibi. nu. 15. & 16.
Collecta, an & quo casu potest imponi per ipsam ciuitatem? ibid. nu. 22
Collectantes ciuitatem pro oneribus publicis non debent consequi aliquam vtilitatem, imo puniuntur, si plus exigunt, ca. quia plerique, num. 3. de immu. eccle. 269
3 Collectæ non possunt imponi rebus ecclesiæ quæsitis, seu acquirendis, in c. clericis. nu. 41. de fo. compe. 79
6 Collectores, si grauant ecclesias ad soluēdum, debent priuari eorum officio & idem si circa alios excedunt debitum finem. in cap. ea quæ. nume. 1. & 2. de censib. 235
Collatio beneficii vacantis, si non fiat intra tempus statutum, transit de capitulo ad eius prælatum, nisi talis collatio pertineret ad capitulum & prælatum simul, vt prælatum, non vt canonicum, & de ratione diuersitatis in c. postulastis, nu. 1. 4. & 10. de conce. præb. 74
Collatio beneficiorum potest competere soli capitulo, vel soli prælato, vel vtrique simul, vel inferiori prælato. ibid. nu. 2.
Collatio beneficiorum, potest dici donatio aliquo respectu. ibid. nu. 3.
Collatio beneficiorum pp negligentiam non conferentis, non deuoluitur ad superiorem, quando superior procurauit ipsam negligentiam, ibi. nu. 10.
Collatio beneficii, licet sit facta occulte, est suspecta, vt sit est legitime facta valet, in c. vnico. nu. 17. & 18. vt eccl. benefi. sine dimi. conse. 85
Collatio palam facta inducit præsumptionem pro idoneitate personę & asserenti contrarium incumbit onus probandi, ibid. nu. 8.
Collatio beneficii si non fiat intra tempus præfixum, potest immediate fieri ab illo, ad quem sit deuolutio. ibid. nu. 9.
Collatio beneficiorum, non debet fieri per prælatum ex ratione consanguinitatis, vel amicitię, nam est simonia, si cessante amicitia, vel consanguinitate, non esset facta, ibid. nu. 13. & 19.
Conferens beneficium non debet facere pacto de lucrando partem fructuū dicti beneficii, quia committeret simoniam. ibid. nu. 14.
1 Collatio siue renunciatio beneficii simoniace facta, non tenet, in c. cum inter R. nu. 14. de elect. 139
7 Collatio beneficii clandestina tenet, suspicione tamen non caret. in c. 1. nu. 2. de cland. despon. 19
2 Conferendi particularia beneficia potestas de iure communi spectat ad episcopum, & capitulum communiter, & si ad alterum tantum, illud est de consuetudine. Ant. in c. fi. nu. 1. de sup. neg. prel. 42
Collatio beneficiorum in ecclesia non patronata spectat ad Episcopum, & capitulum, in c. admonet, nu. 2. de renun. 13
7 Collatio beneficii facta alicui homicidę, est ipso iure nulla, in c. accedens, nume. 3. de accu. 86
6 Collatio beneficiorum ex negligentia illorum, qui habent conferre deuolutur ad Papam. in c. cum nostris, nu. 2. de conces. præben. 68
collatio beneficiorum deuoluitur de superiore in superiorem ex eorum negligentia, & vnusquisque habet sex menses. ibid. 66
collatio beneficii facta personę quocunque respectu inhabili, an deuolutur talis collatio in superiorem? ibid. nu. 22.
collatio beneficii facta homicidę non valet, ibid.
collator beneficiorum non potest reuocare collationem, si committatur ingratitudo in eius personam. in c. fi. nu. 9. de don. 125
5 collatio beneficiorum, & ius excommunicandi potest per Papam concedi laicis, in c. causam. nu 3. de prescr. 70
2 collatio beneficiorum exemptorum nō pertinet ad epm loci, sed ad papam negligente collatore exempto. in c. graue, nu. 6. & 7. de offi. ord. 147
collatio beneficiorum potest ex priuilegio spectare ad Principes seculares. Ant. in c. ad supplicationem. nu. 4. de renun. 32

rentes scienter excommunicato beneficium suspenditur a beneficiorum collatione, etiam q non fuerit monitus. in cap. postulastis, nume. 1. 3. & 7. de cle. excom. 189. & seq.
Collatio beneficiorum deuoluitur ad solum Papam, quando eps non potuit conferre, quia est suspensus, nisi talis collatio esset communis episcopo, & capitulo, quo casu capitulum confert. in c. quia diuersitatem, num. 4. & concef. præb. 67
Collatio beneficii facta alicui imutiliter, an confirmetur per superuenientem potestatis conferendi. in c. cum ex officii, nu. 35. de præscri. 45
Collatio beneficium, quod aliquis renunciauit, vel quo est priuatus, an possit auferre renuncianti, vel priuato illius possessionem, vel cum cita vocat compareat ad dicendum, quare non debeat possessione priuari. in accepta. nu. 7. & 8. de resti. spo. 194
Collatio beneficiorum simoniaca non valet, in c. cum inuersorum, nume. 5. de re permu. 106
Collatio beneficiorum, vel electio ad quem spectat, si fuerit per alios admissa. in c. bonæ memorię. il. 1. nu. 23. de ele. 150
Conferendi potestatem habens, non potest alteri concedere potestatem conferendi primum beneficium, quod vacabit, secus si beneficium vacet, in constitutus, nu. 1. & 5. de concef. præb. 73
Collatio facta notorio infami, etiam infamia facti non tenet, cap. super eo. nume. 5. de elec. 136
Collatio dignitatum inferiorum non spectat de iure communi ad solum episcopum. in c. cum olim nu. 2. de caus. pos. & proprie. 189
Collatio beneficii si est alicui molesta, potest ille prosequi ius suum sine consensu requisitione. ibid. nu. 3. & 12. eo. & seq.
Collatio beneficiorum pertinet ad possessorem iuris conferendi, non ad proprietatem, dummodo sit possessor in bona fide alias non valeret collatio. ibid. nume. 4.
Habens beneficia ad hoc, vt quasi acquirat possessionem iuris conferendi oportet q ille, cui est facta collatio, habuerit effectum collationis, & idē sit in electoribus, ibid. nu. 5 190
Collatio cladestina non caret præsumptione. ibid. nu. 17.
Conferendi, præsentandi, vel distribuendi authoritatem habens, non potest si ipsi conferre, vel seipsum præsentare, vel sibi distribuere, sed bene potest inter filios suos. in c. fi. nu. 4. & 5. de insti. 64
Collatio beneficii facta absente capitulo, an censeatur confirmata ab eo, si non grauenerit intra certū tēpus, in c. 2. nu. 9. de his quæ fiunt a pl. 78
Conferens beneficium scienter indigno est priuatus collatione. in c. dudum. ti. nume. 11. de elec. 147
Collatio beneficii facta per excommunicatum toleratum valet. in c. ad pro hibendum, nu. 3. 15. & 16. de re iudi. 94. & seq.
Conferre beneficia, est propria donare. in c. relatum, nu. 4. & in c. inter cætera, nu. 3. & 8. de præben. 33
Collatio beneficiorum, ad quem spectat, si per aliquos sit amissa, vel per negligentia, vel delictū. in c. cum in cunctis, §. clerici sane, nu. 5. de ele. 132
Collatio beneficii facta indigno, est ipso iure nulla. ibid. nu. 6.
Conferendi particularia beneficia in ecclesia collegiata potestas spectat ad collegium ecclesiæ, in c. cum inter, nu. 4. de renun. 11
Collatio beneficii facta elapso semestri, est nulla, nisi cum ea misericorditer agatur. Anto. in c. literas, nu. 1. de sup. negl. præla. 42
Collatio beneficii simoniace facta, non valet, in capit. cum clerici, nume. 2. de pact. 160
Conferens beneficia indignis, suspenditur a collatione beneficiorum, & a Papa, vel Patriarcha absolui potest. in c. graue nimis, nu. 1. de præb. 44
Collatio facta indigno, an sit ipso iure nulla, & conferens priuetur potestate conferendi? ibid. nu. 11. 45
Collatio beneficiorum, vel dignitatem ad quem spectat de iure communi. in c. cum ecclesia, nu. 8. de elect. 161
Collatio beneficiorum facta præter ius tenet, licet conferens peccet. in c. ad decorem nu. 2. de insti. 62
Collatio alicuius certi benef cii, non debet semper fieri hominibus certæ conditionis, ne illud beneficium videatur eisdem debitum. ibid. nu. 3.
Collatio facta inferiorem, est nulla, si potestas conferendi est deuoluta ad superiorem. Ant. in c. licet magister. nu. 2. de sup. negl. præla. 41
Acta coram conferente vel eligente, an noceant ei, cui facta est collatio? in c. constitutus, nu. 4. de test. 69
Collator beneficiorum, si non conferat beneficium vacans intra sex menses, priuatur ipso iure, secus est in illo, qui habet instituere præsentatum, vel electum confirmare, in c. extirpandæ. in repeti. §. qui vero, nume. 23. de præben. 49
Collatio beneficiorum potest competere Abbatißæ. in cap. dilecta, num. 5. de maio. & obed. 154
Collatio beneficiorum debet esse pura, & ab ea abesse omnis surreptio. in c. cum Bertol. nu. 29. de re iudi. 83
Collatio an teneat, si clausula apposita in rescripto non verificatur? in c. fi. nu. 16. de præsumptio. 140
Conferens beneficium scienter indigno, an collatio teneat. ibid. nu. 17. 141
Collatio beneficiorum non potest fieri per laicum, nec per ipsum acquiri etiam ex consuetudine, de cuius initio non sit memoria, nisi ex speciali privilegio papæ, vt habent Principes, & Reges mundi. in c. de boc. nume. 10. de simo. 96
Collatio beneficii facta excommunicato etiam minori excommunicatione non valet, in c. fi. nu. 3. de cle. excom. 191
conferens beneficium sibi ipsi, perdit ius conferēdi illud, & collatio spectat ad superiorem. in c. ad aures. nu. 4. de excef. præl. 195
collatio beneficii facta clerico aleatori, an sit nulla. in c. inter dilectos, nu. 1. 6. & 7. de excef. præla. 199
collatio beneficii facta per Papam, si reddatur nulla, vel quia surreptitia, vel indigno facta, an reuertatur ad Papam, vel ad ordinarium loci. ibid. num. 10
1 collatio beneficii facta precibus alicuius, valet, si preces sint iustæ, alias secus. in c. cum M. nu. 3. de consti. 27
6 collatio beneficii vacantis causa permutationis, si fiat alteri quam permutare volenti, est ipso iure nulla. in c. inter cætera. nu. 2. de præb. 33
collatio beneficii vacantis, si non sit facta intra sex menses, non transit in superiorem si collator fuit legitime impeditus, quod tempus currit a die notitiæ vacationis. tn c. quia diuersitatem. nu. 1. 7. & 8. & in c. ex parte. nu. 13. de concef. præb. 67. & 72
collatio beneficii facta per non habentem potestatem conferendi, non præbet iustam causam possidendi, & sic non est opus, vt de ea fiat mentio in literis ad beneficia. in c. illa denolutionis. nu. 2. ne sede vac. 76
collatio ecclesiæ si non fit intra debitum tempus, episcopus punitur. in c. cū venerabilis. nu. 3. de reli. do. 216
conferens beneficia videtur donare, & habet illum, qui contulit naturaliter obligatum. in c. post electionem. nu. 2. de conce. præb. 70
collatio inualida propter formam non seruatam facit transire ius conferendi in proximum superiorē, quia videtur collator esse in negligētia. ib. n. 5.
collatio facta alteri de uno beneficio præsente, & non contradicēte vero domino, an sibi præiudicet maxime ipse alium acceptando? ibid. nu. 7.
collatio beneficii facta contra inhibitionem papæ, an, & quo casu valeat, in c. constitutus. nu. 4. de concef. præb. 73
2 collatio beneficiorum in ecclesia collegiata, spectat ad collegium ipsius ecclesiæ. An. in c. 2. nu. 2. de renun. 25
5 collatio beneficii facta ex certa licentia, licet excludat surreptionem, tamē non includit dispensationem, videlicet quod papa velit cum eo dispensare in c. cum ecclesiastica. nu. 6. de excep. 4
7 collatio beneficii facta excommunicato non tenet. in c. postulastis. nu. 1. de cle. excommu. 189
6 collator beneficiorum nō potest sibi ipsi conferre, etiam quod transferat ius conferendi quo ad illud beneficium in alium, nisi trāsluleritomnimodā potestatem quo casu potest ab illo recipere. in c. fi. nu. 6. de insti. 64
7 collatio facta per legatum motu proprio, nō facta mentione de aliis beneficiis, quæ obtinet pronisus, valet, in cle. & si ab apostolicæ. nu. 1. de offic. ord. 291
collatio beneficii motu proprio facta, non inducit dispensationem, si alias de iure retinere non poterat. in clem. si Romanus. nume. 2. de prob. 299
collatio beneficii ad ecclesiam inferiorē pertinēs, per eius negligentiam nō ad diœcesanum loci, sed ad prælatum capituli deuoluitur, in cle. quia regulares. nu. 2 de suppl. negl. præl. 288
collatio beneficiorum per quemcūque ordinarium facta, licet habiti beneficii mentio non fuerit expressa, valet, secus in papa, & eius delegato, & quare, in clem. & si ab apostolicæ. num. 4. de offi. ord. 291
3 collatio beneficii facta ab eo, qui reputabatur superior, tradit iustam causam possidendi, in c. in literis, nu. 19. de resti. spo. 198
5 collatio beneficii facta excommunicato, qui putabatur absolutus non valet, in c. pastoralis. §. verum, nu. 15. de appel. 142
6 collatio beneficiorum non deuoluitur ad superiorem, etiam ad papam, si non fuit facta per alium, quia ignorauit, in c. ex parte Aßensis, nu. 13. de concef. præben. 79
collatio beneficiorum non potest pertinere ad laicū ratione præscriptionis, quia præscriptio non currit sine possessione, & spiritualia non possidentur per laicum, sed ex priuilegio posset bene laicus conferre. in c. dilectus filius. nu. 6. de præb. 56
collatio beneficii facta per collatorem, non valet, si papa ante sibi rescripsit, vt alteri conferret, & ad hoc misit executorem. in c. proposuit. nu. 1. 2. & 7. de concef. præb. 66
conferendi potestatem habens, debet conferre illis, qui soliti sunt ad alia beneficia promoueri. in capitu. possessiones. nume. 5. de rebus ecclesiæ non alienan. 90
2 collatio facta inhabili propter ætatem, an sit ipso iure nulla? in c. 2. nu. 4. 5. 6. & 9. de æta. & qua. 51
1 conferendi præbendas potestas non deuoluitur in superiorem propter negligentiam, si ibi non est diuisus certus numerus præbendarum. in c. cum ecclesia. nu. 7. de ele. 161
5 collatio beneficii facta post appellationem legitime, vel ex probabili causa interposita, est ipso iure nulla. in c. 1. nu. 1. de app. 101
collatio beneficii facta per papam contra prouinciam, quam tulerat, dicitur surreptitia, si de prouincia non fiat mentio. in c. cum olim, nu. 1. & 12. de re iu. 69. & seq.
collatio facta in præiudicium collationis, quam conferens sibi reseruauit, est nulla, si de ea mentionem non fecit. ibi nu. 14. 70
collatio beneficii, si facta fuerit per superiorem, & petitur confirmari per inferiorem, ille talem confirmationem petēs, tanquam ingratus cadit a tali beneficio, nisi fiat ad cautelam. ibid. num. 18.
7 collega dicitur in officio, in cle. si quis suadente, nu. 9. de pœnis. 316

Universidad de Deusto
Biblioteca

7 Collegium debet de iure communi eligere sibi prælatum immediatum, secus de consuetudine, in cle. & si principalis, nu. 5. de rescr. 286
Collegium quod Cardinales faciant, non debet censeri iure singulorum, licet singulariter sint in eorum titulis collocati. in cle. ne Romani, nume. 3. de electio. 287
1 collegia duo quando conueniunt ad aliquid explicandum, non requiritur maior pars personarum, sed maior pars vtriusque collegii, in cap. pasloralis. nume. 7. de rescrip. 58
5 Collegium cardinalium, vtrum possit aliquem famæ restituere? in cap. cum te. nu. 12. de re iud. 92
7 Collegium quomodo constituatur in aliqua ecclesia? in c. dilecta, nume. 1. de excef. Præla. 201
Collegia quibus casibus sint permissa? ibid. nu. 5. eo.
1 Collegium, si est congregatum, & postea aliqui discedunt, vtrū remanentes possint explere ea, quæ occurrunt, in c. cū nobis, nu. 10. de ele. 143
3 Collegiati in aliqua arte, si illam non exercēt, non gaudent eius priuilegio in c. 1. nu. 40. de iudi. 8
2 Collegium non habet aliquam iurisdictionem singularē de collegio, nisi aliud habeat consuetudo, in c. cum causa, nu. 7. de offi. deleg. 104
5 Collegium dicitur ecclesiasticum, si in eo pro maiori parte sint clerici. in rub. nu. 12. de appel. 101
1 Collegium, siue vniuersitas consistit in duabus partibus vocandorum, & quod fit a maiori parte illarum duarum partium, valet. in c. ecclesia vestra, nu. 6. de electi. 182
Collegium, an constet in his, qui sunt congregati, licet pauciores, si alii nolūt venire? in c. bonæ memoriæ, il 2. nu. 9. & 15. de post. præl. 118
6 Collegia plura, si aliquo casu faciunt vnam vniuersitatem, vel vnum corpus, statur maiori parti, respectu illius vniuersitatis, & nō respectu vniusc uiusque collegii de per se. in c. in singulis. nu. 2. de sta. mo. 212
1 Collegia inferiora, nil possunt statuere circa statutum ecclesiæ siue consensu episcopi, in c. edoceri, nu. 4 & 14. de rescrip. 68. & seq.
2 Collegia possunt facere artifices inter se, & eligere Rectorem, qui habet ordinariam iurisdictionem in ipsos, in ciuilibus, in c. cum ab ecclesiarum, nu. 7. de offi. ord. 134
1 Collegium, vel ius ipsius, vtrum sit extinctum, si sunt mortui, vel absentes omnes de collegio, in c. gratum, nu. 12. de post. præl. 114
Collegium, vel representans collegium debet citari, & non singuli de collegio, in c. bonæ memoriæ. il 1. nu. 18. de electi. 150
6 Collegium licitum faciunt illi, qui tenent hospitalitatem in aliquo hospitali priuato, & possunt eligere aliquem in Rectorem, & singulos actus collegii exercere, in c. inter dilectos, nu. 10. de don. 123
Collegiatus existens in collegio, vel consilio, tenetur contradicere his, quæ aguntur ibi, si nolunt consentire, alias habebitur pro consentiēte, & quo ad peccatum, & quo ad pœnam, si aliqua ibi male agerentur, in ca. 2. nu. 9. de his quæ fi. a præla. 78
2 Collegium consistit in duabus partibus omnium, nisi sit statutus certus numerus, vt interfit, in c. prudentiam, nu. 8. de offi. dele. 100
6 collegiatus quis non potest esse in duobus collegiis, quādo exercitium vnius impediret exercitium alterius, alias secus, in capitu. præterea, num. 4. de præben. 32
collegium ad sui essentiam non requirit Rectorem, sed omnis potestas rectoris est penes collegium, cuius vices possunt dari vni ex collegiatis, in ca. cum non ignores. nu. 6. eo. titu. eo.
collegium si est dissolutum, quid est fiendum de bonis suis? in c. recollentes, nu. 3. de sta. mona. 209
1 collegium, siue vniuersitas, an possit disponere de re particulari vnius, item an possit aliquem eximere ex banno? in c. cum omnes. nu. 6. de consti. 22
5 collegiati non possunt committere votum suum alicui, nisi sit de collegio, quando alii opponunt, quia interest collegii, ne eius secreta pateant forin secus, si alii non opponunt, potest votum extraneo commiti. in c. constitutus. n. 7. de appe. 134
1 collegium sit ex duobus, vel tribus personis, in c. 1. nu. 5. de ele. 122
collegium refertur ad vno, si alii sunt mortui. ibid. nu. 6.
collegium, ad hoc, vt valeat, non requiritur præsentia Prælati. ibi.
collegia plura si conueniunt ad aliquid faciendum, an computentur voces per capita, vel per collegia? in c. scriptum, nu. 6. de electi. 171
collegium, præsumitur ecclesiasticum, quando sunt plures clerici, vel pares, sed secus si sunt plures laici, in c. ex literis. nu. 4. de consti. 41
7 colligens vuas alienas, vel fructus, tenetur ad æstimationem, nisi excusare tur ob nimiam paupertatem, in c. si laserit. nu. 2. de iureiur. 233
6 colonus, vel dominus, quando dicantur colere agrum, sumptib. suis, & quā do dicatur colonus partiarius? in c. ex parte. nu. 2. de deci. 169.
7 coloni censuales, vel partiarii priuilegiatorum an & quibus casibus gaudeant dominorum priuilegio. in cle. religiosi. nu. 10. de decim. 303
6 colonus, qui colit agrum pro certa quota fructuum, debet illos dare domino non deducto semine, nec expensis agriculturæ, & tenetur de proprio agrum seminare, nisi contrarium pactum interuenerit. in cap. tua nobis, num. 3. de decimis. 174
colonus, an & quado teneatur soluere decimam de fructibus ex prædio conducto recollectis? ibid. nu. 15. 175
7 coloris diuersitas quo casu inducit diuersitatem habitus. in cle. cum Romani. nu. 4. de elec. 286
color vbi non est habitu, quibus casibus possint religiosi vti colore, vt eis placet. in cle. cum Romani. nu. 5. de electi. 286
2 Columba septem habet proprietates. in cap. vnico. §. per frontis. numero 6. de sac. vnc. 60
7 Comes dicitur in itinere, in clementi. si quis suadente, nu. 9. de pe. 316
4 Comes & episcopus an quis possit esse? in cap. inter dilectos, nume. 5. de fo. de instrumen. 114
7 Comedere cum infidelibus, an licitum sit Christianis, in cle. sedit, nume. 4. de iude. 311
Commenda ecclesiæ curatæ quare non possit fieri nisi actualiter sacerdoti, & vicaria sicut & rectoria etiam non sacerdoti, in clem. quæ de ecclesiis nu. 3. de off. vica. 290
1 Cōmendatarius, id est, qui habet in commendam aliquam ecclesiam, debet de fructibus prouidere illi ecclesiæ circa cultum diuinum, & super abū dātes tenere pro sustentaculo. in c. quæ vel am. nu. 1. de elec. 130
6 Commendatarii, id est illi qui habent in commendam aliquam ecclesiam, debēt tantum lucri facere fructus superfluos, & conseruare ecclesiam in statu suo, vt in ea seruiat numerus consuetus clericorum, & similia. in c. de monachis, nu. 3 & 8. de præben. 31
7 Commodum qui sentire non debet, vnde pœnam sustinere habeat. in c. & si necesse. nu. 5. de don. inter vir. & vxo. 60
6 Commodatum conceditur ad certum vsum vel tempus, & ante finitum vsum, vel tempus non reuocatur, precarium vero ad libitum & deratione diuersitatis. in c. si nu. 10. de precariis. 92
Commodatum non fit ad incertum generaliter, & indefinitum vsum. in ca. si. nu. 12. de præca. eod.
Commodatarius tenetur etiam de leuissima culpa, qui vero habet precarium tenetur tantum de lata culpa, de ratione diuersitatis. ibid. nu. 14.
7 Commodatarius si vendiderit rem commodatam per non idoneum, qui rem illam asportauit, tenetur secus si elegerit nuncium fidum. in ca. dura. super. nu. 3. de cri. fal. 178
6 Commodatarius tenetur etiam de leuissima culpa, quando commodatum est gratia sui tantum, de casu vero non tenetur regulariter, nisi casibus, in c. vnico. nu. 1. de commo. 92
Commodatarius si non potuit vti re commodata intra tempus præfixum non sua culpa, non poterit commodantem cogere ad iterum commodandum, ibid. nu. 7.
Commodatum si fiat ad certum, & specialem vsum, habet in se tacite tempus annexum. ibid nu. 9. 93
Commodatum quod fit gratia commodantis tantum, vel vtriusque, quando fiat. ibi. nu. 14.
Commodatum perditur, quando remittitur, puta famulus, per quem remittebatur, aufugit, cuius periculo perdatur. ibid. nu. 17.
Commodatum perditum apud commodatarium, si eodem modo non erat periturum apud commodatum cuius periculo pereat. ibid. nu. 20.
6 Communia sunt omnia tempore charistiæ, & licitum est tunc impune furari ob necessitatem, in c. 1. nume. 6. de emp. & vend. 95
3 Communitas quæ promisit refarcire damna in bello amissa, an potest tale statutum reuocare. in c. nouit ille, nu. 24. de iudi. 36
2 Commissio facta delegato, vt ecclesiam ordinet, quid importet. in ca. super eo. nu. 5. de off. dele. 96
3 Commissio facta super decisione causæ, intelligitur etiam super cognitione eiusdem causæ. in c. venerabilis. nu. 2. de iud. 48
1 Commissarius Papæ an possit esse simplex religiosus, in cap. cum in vniuersi nu. 2. de electi. 186
Commissarius quicqid facit, videtur factum a committentibus. in c. in causis. nume. 9. de electi. 159
6 Commissarius alicuius monasterii, an possit in eius executione exercere officium. in c. cum nostris. nu. 10. de concef. præb. 68
7 Commissarius per edictum citare non potest per mandatum a papa de citando factum, nisi specialiter & ex certa scientia mandet. in cle. dudum. nu. 8. de iud. 293
4 Commissio officii, an censeatur realis, vel personalis, & sic an censeatur electa persona, an dignitas. in c. mandata celestina. nu. 1. de præsump. 131
2 Commissio facta alicui sub nomine propriæ dignitatis, censetur personalis. in c. licet vndique. nu. 7 de off. deleg. 114
6 Commissio vel delegatio causæ, si est facta alicui sub nomine dignitatis residenti in aliquo loco, ille commissarius vel delegatus potest de causa cognoscere in illo resident, in c. exhibita, nu. 2. de re. permu. 106
Commissio causæ facta alicui sub nomine dignitatis non expresso loco vbi residet, debet commissarius in loco, vbi habet dictam dignitatem, cognoscere. ibid. 107
3 Comminatio iudicis de procedendo ad vlteriora, habet vim peremptoriam. in c. fi. nu. 45. vt li. non cont. §. in aliis. 140
7 Communicans alicui in eo actu, pro quo excommunicationem tunc incurrit an incidat cum illo in ex communicationem, in clem. eos. nume. 10. de cen sen. & offi. 310
7 Communis vsus loquendi habet etiam locum in interpretatione scripturæ, sacrę, in c. Ioseph. nu. 3. de verb sig. 273
6 Communis vsus loquendi attenditur etiam in interpretatione diuinæ scripturæ. in c. maiores. nu. 4. de baptis. 250
2 Communis vsus loquendi debet attendi in interpretatione verborum statuti. in c. inter corporalia, nu. 17. de transla. episcop. 4
7 Communis vsus loquendi præfertur propriæ significationi verborum statu-

tum. & Rex. nu. 3. de verb. sign. 273
Communis vsus loquendi habet locum etiam in statutis principum, & in verbis legis, in ca. capellanus, nu. 1. de feriis. 161
Communis usus loquendi habet locum in omnibus dispositionibus, in cap. 3. nume. 1. de arbi. 202
Communis vsus loquendi semper præfertur communi significatui verborum, vndecunque talis significatus descendat. in c. 1. nu. 37. de iudic. 8
Communis vsus loquendi præfertur propriæ significationi, in c. quamuis. nu. 3. de verbo. sign. 274
Communis vsus loquendi habet locum in omnibus dispositionibus. Ant. de Ba. in c. inter corporalia, nu. 19. de transla. præla. 21
Communicatio literarum sola, an operetur, quod epistolæ credatur. in c. 2. nu. 8. de fid. instru. 109
Communis vsus loquendi habet locum etiam in pœnalibus, in ca. ex tenore, tenne. 9. de foro compe. 82
Communis vsus loquendi semper primo attenditur in interpretatione cuiusliber dispositionis, in c. nonnulli, nu. 5. de rescrip. 77
Communis vsus loquendi habet locum in omnibus dispositionibus, in ca. ne pro defectu, nu. 3. de electi. 172
Communis vsus loquendi præfertur proprio significatui vocabuli, & statis intelliguntur secundum communem vsum loquendi, in proe. Grego. numero 8. 4
Competens seu idoneus, index quis dicatur, in clem. cum lite. numero 4. vt ibi pend. 295
Confessio facta super modo procurandi, vel modo procurandorum, valet. in cle. ad nostrum. nu. 2. de censi. 308
Compromissum factum in incertam personam in arbitrum eligendam non valet. in c. innotuit, nu. 1. 3. 4. & 8. de arb. 211
Compromissum potest fieri super causa delata a Papa in fauorē partium, secus si in fauorem publicum, & in casu quo potest fieri, non per hoc expirat iurisdictio delegata, ibid. nu. 2. & 5.
Compromissum secundum tollit primum. ibid. nu. 6.
Compromissum de rebus ecclesiasticis potest fieri in clericos, non autem in laicos. in c. cum apostolica, nu. 2. de his quæ fi. a præl. 80
Compromissum factum in feminam tanquam in arbitram, non firmatur iuramento. in c. dilecti filii. nu. 2. de arbi. 202
Compromissi pœna si fuerit soluta, an omnino possit agi, vt fletur laudo. ibid. nu. 17. 203
Compromissum expirat morte vnius compromittentium ante laudum data licet secus post, nec transit in heredes, nisi fuerit dictum. in c. compromissum. nu. 1. & 6. de arbi. 213
Videtur in nu. 4. vbi ponitur ratio, quare non transit in hæredem. eo
Compromissum factum in arbitratorem, vel amicabilem compositorem, an expiret morte vnius compromittentis. ibid. nu. 8.
Compromissum factum per prælatum de reusb ecclesiæ, an expiret morte eius compromittentis. ibid. nu. 10.
Compromissum potest firmari datione obsidum, vel pignorum, ca. exposita, nume. 1. de arbi. 210
Compromissum de puris, & liquidis, non potest fieri in arbitrum, secus in arbitratorem. ibid. nu. 3. 211
Compromissum factum cum clausula, vt intelligatur lis, & quæstio super nomine, & toto eo, quod fuerit laudatum non extenditur ad pura, & liquida. ibid. nume. 4.
Compromissum simplex, & laudum inde sequutum parit actionem de iure communi, in c. per tuas. nu. 8. de arbi. 208
Compromissum si est factum cum stipulatione, an pars nō acquiescens teneatur ad interesse, secundū vtrunque ius, laudo aliter non emologato. ibid. numero 10.
Compromissum iuratum, an ad quod pariat executionem, si non sit laudum sequutum emologatum. ibid. nu. 11.
Compromissum si continet pœnam sine iuramento, tunc pars si vult soluere pœnam non compellitur stare laudo. ibid. nu. 15.
Compromissum non potest fieri, nisi partibus consentientibus, nisi in casibus in iure expressis, vel ipsis consimilibus, & arbitris postquam ceperint cognoscere possunt compelli ad prosequendum, alias secus, in cap. 1. num. 7. de arbi. 199
Compromissum quod fit ab aliqua vniuersitate in aliquem, debet fieri nemine discrepante, quinimo debent omnes expresse consentire, & quare in c. cauſis. nu. 3. de ele. 159
Compromissum factum de aliquo eligendo ab vniuersitate non potest vnus de vniuersitate renocare, nu. 16. 160
Compromissum, an & quando possit fieri, tam super matrimonio carnali, quam spirituali, in c. ex parte, nu. 1. de arbi. 208
Compromissum expirat morte alterius compromittentis, quandocunque ante sententiam moriatur. ibid. nume. 2.
Compromissum quod fit in aliquem de eligendo, debent omnes de collegio approbare, & in ipsum consentire. in cap. constitutus. nu. 6. de appel. 134
Compromissum potest fieri de rebus, quæ sunt in loco, vbi compromittentes non possunt tute morari. in c. 2. nu. 4. de arbi. 215
Compromissum potest fieri super re spirituali. ibid. num. 5. & 6.
Compromissum dolo factum, an sit ipso iure nullum? ibid. num. 7.
Compromissum iuramento vallatum, an producat actionem, ibi. num. 8.
Compromissum factum in iudicem tanquam amicabilem compositorem, po test iudex in eodem facto procedere tanquam iudex, & tanquam arbitrator, in c. nisi essent, nu. 4. de præb. 36
2 compromissum factum ab aliqua vniuersitate, requirit consensum omnium vnanimiter præstitum. Ant. in c. post translationem, nu. 4. de renun. 35
4 compromissum, si est tanquam in arbitrum, & in arbitratorem, an sit arbiter, an arbitrator, in c. quintauallis, nu. 42. de iureiur. 170
4 compromissum factum a prælato super iure prælaturæ transit in successorem, licet de eo non sit facta mentio, in c. præsentata, nu. 1. de testi. 92
compromissum soluitur per mortem, & per longæuam arbitri absentiam, ibidem, nume. 2.
4 compromissum an possit fieri de causa criminali, in capitu. literas, num. 7. de præsump. 137
Per compromissum simpliciter factum non expirat iurisdictio delegata sibi per illa re, ibid. num. 11. 138
compromissum expirat, si itur ad iudicem ordinarium, vel delegatum, ibidem, num. 12.
4 compromitti non potest, quando agitur criminaliter de crimine secus si agatur ciuiliter, in c. veniens, nu. 2. de iureiu. 156
1 compromissarii debent determinare in illo loco, vbi fuit factum compromissum, in c. qua propter. §. vel saltem, nu. 4. de electi. 175
compromittentes non possunt soluta pœna procedere a persona electa, in ea. causam quæ, nu. 9. de electi. 133
2 compromittere non possunt, qui non possunt alienare, in cap. cum tempore, num. 3. de arbi. 204
compromissum super iuribus quæ alienari non possunt, an sit nullum si nulla est secuta per laudum alienatio. ibid. nu. 4.
compromissum an fieri possit per iudicem ordinarium? ibi nu. 5.
2 compromittens non tenetur ad pœnam compromissi in eo, quod non pendet ab eius potestate, in c. significan. nu. 4. de off. deleg. 121
1 compromittentes tenentur electionem factam a compromissariis acceptare, nisi ex iusta causa, in c. cum dilecti, nu. 1. de electi. 162
compromissarii si non omnes, sed maior pars consentiat, quicquid agunt, valet, ibid. nume. 2.
3 compromitti non potest res ecclesiastica in laicum, in capitu. verum, num. 16. de foro compe. 71
4 compromitti potest in feminam tanquam in arbitratricem, non tanquam arbitram, in cap. quintauallis, nu. 2. de iureiu. 164
compromissum factum in arbitrum, soluitur morte vnius ex compromittentibus, secus si compromissum factum in arbitratorē, ibi. nu. 18. 166
5 compaternitas impedit, & dirimit matrimonium post contractum. in c. cōsanguinei, nu. 1. de re iud. 68
7 compaternitas per catechismum contracta impedit matrimonium contrahendum, sed non dirimit contractum. in capitu. contracto. nume. 1. & 5. de cogna. spiri. 33
compaternitas an possit per procuratorem contrahi. in cap. Martinus. nu. 3. de cogn. spiri. eo.
compaternitas, siue actus spiritualis, cōmunicatur per coniugem coniugi, ibid. num. 4. & 6
compaternitas contracta per virum, extenditur ad eius vxorem iam cognitam. ibid. num. 6
compatres an efficiantur illi duo, vel plures, qui simul aliquem tenent in baptismo. dic quod non, & tales possunt contrahere, ibid. num. 8
compaternitas contrahitur inter patrem baptizati, & vxorem leuantis prius ab eo cognitam, contrahitur efficax ad matrimonium dirimendū. ibid. nume. 1
compaternitas scienter, vel ignoranter, inter coniuges superueniens matrimonium non dissoluitur. in c. si vir vel mulier. nu. 1. de cog. spi. 32
compaternitas potest dupliciter esse inter aliquos, vt si ego tenui filium tuū in baptismo, tu licite potes tenere filium meum, & per vtrunque istorū compaternitas contrahitur, in c. super eo. nu. 2. eo. tit. eo.
compatres debent interesse plures, in catechismo, in baptismo, in confirmatione, & omnes debent puerum tenere, sed si fiat contrarium, non vitiatur actus, & cognatio spiritualis oritur inter omnes, in c. contracto. nume. 4. de cogna. spiri. 33
1 compensatio non admittitur in deposito, in capitu. significasti. nmero 11 de electio. 126
6 compensatio non admittitur in deposito, in cap. bona fide. num. 16. & 10. de deposito. 94. & seq.
In compensationibus quantum temporis detur ad liquidandum debitum. ibid. nume. 10 95
compensatio sit ipso iure ad euitandum pœnā debentis soluere, vel vsuras, ibid. num. 11
compensatio admittitur in omnibus rebus, quæ in suo genere recipiunt functionem, id est, quod vna ex toto fungitur vice alterius. ibid. nu. 12
compensatio de specie ad quantitatem non fit. ibid.
compensatio est debiti & crediti inter se contributio. ibid.
compensatio habet locum in commodato. ibid.
cnpensatio indirecta an habet locum, vbi directa locum habere nō pōt. ibi.
compensatio indirecta est retinere rem debitoris pro debito, donec fuerit sibi satisfactum, intellige rem quæ peruenit ad manus creditoris. ibid.
3 cōpensatio non admittitur in deposito, & quare. in c. 2. nu. 22. de or. eo. 168
6 compensatio non admittitur in decimis, & tributis. in c. tua nobis. num. 10 de decimis. 175

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repert. rerum ac sent. selectiorum

1 Compensatio lucri, & damni an consideretur in eodem contractu, vel diuersis, & quomodo, in c. nihil. nu. 1. de elect. 178
6 Compensatio diuersarum specierum non admittitur. in c. mulier quæ. num. 5. de conuer. coniu. 200
5 Compensare est agere, in c. cum inter, nu. 23. de exce. 9
Compensare non potest, qui non potest agere. ibid.
Compensare, est soluere, adeo quo qui iurat soluere & compensat, est periurus. ibid. nu. 24.
4 Compensatio fit vbi ex parte actoris debitum est liquidum per confessionem rei, licet debitum non sit liquidum, in c. cũ Ioannes. nu. 2. de fi. inst. 119
3 Compensatio non opponitur a depositario contra deponentem. in c. 1. nu. 14. de mutuis pet. 114
2 Compositio quando fit super decimis, vel quælibet ecclesiastica alienatio, quid requiratur. in c. statuimus, nu. 3. de transac. 161
6 Compositio in spiritualibus licita est, maxime superioris authoritate, in capitu. dilectus filius, nume. 2. de præben. 56. Et vide capitu. nisi essent, in 5. no. eo. titu. 36
Compositio super decimis non tollitur per priuilegium sequens, nisi de compositione faciat mentionem. in c. ex multiplici. num. 1. de deci. 167
Compositio super decimis in futurum soluendis valet, etiam citra superioris authoritatem, quæ tamen non excludit vitam componentium, vel transgentium. ibid. nu. 2.
6 Compositio super decimis, tam præteritis, quam futuris potest fieri inter clericos etiam sine authoritate superioris, quæ tamen compositio non se extendit in vita ipsorum, a laicis vero potest fieri dicta compositio super decimis præteritis sine authoritate superioris, super futuris vero non nisi superueniat superioris authoritas. in c. cum homines. nu. 4. de deci. 168
Compositio de decimis non soluendis inter ecclesias adinuicem, valet. in c. di lecti filii. nu. 5. de deci. 168
1 Concilium debet adunari cum solennitate, alias nil ageret. in c. bonæ memoriæ il 2. nu. 10. de elect. 168
7 Concilium generale licet regulariter non possit tollere vel corrigere constitutionem Papæ, quibus tamen casibus id possit. vide in cle. ne Romani, nu. 1. de elect. 287
Concilium Viennen. in quo fuerunt editæ plures clementinæ, non durauit nisi per sex menses, in cle. dudum, nu. 1. de sepult. 302
Concilia generalia fieri quare non expediat priuilegiatis & exemptis, in cle. dudum, nu 1. de sepultu. 302
Concilium generale habet illam potestatem, quam habet a Papa. in c super quibusdam. nu. 3. de verb. sig. 280
6 Concilia vel parlamẽta fieri in ecclesia est prohibitum, nisi respiciant actũ pietatis. in c. cum in ecclesia. nu. 10. de immu. eccl. & cœme. 264
2 Concilium prouinciale potest congregari per Legatum & per Archiepiscopum. in c. quod translationem, nu. 7. de offi. dele. 128
6 Concilio interesse seu comparere quando aliquis ex aliqua necessitate non potest personaliter, potest comparere per procuratorem. in c. fi. nu. 3. de his quæ fi. a prela. 82
Concilium an possit appellari siue accusari suspectum, si sint suspecti præsidentes concilio. in c. in singulis. nu. 6. de statu mona. 212
4 Concilium, cœtus, & conuentus idem important. in c. 1. nu. 5. de testi. 39
7 Concilium iurisdictionem habet in causis decidendis, in capitu. 1. num. 4. de sponsa. 2
Concilii cõstitutio sub nomine concilii editur, & non Papæ tantum, secus tamen quandoque fit. ibid. nu. 5.
3 Concilium generale recusari non potest, quando Papa tali concilio præest, quid in prouinciali, vel alio inferiori, in repeti. c. si quis contra clericum, nu. 20. de fo. compe. 58
6 Concilium generale habet iurisdictionem, non autem solus Papa. in c. consensus, nu. 1. de re. eccl. alie. 86
Concessio prima in spiritualibus valet, non secunda, licet in secunda fuerit tradita possessio, secus in prophanis. in capitu. suggestum, numero 1. de iurepatro. 227
7 Concessio facta alicui ad eius vitam, quibus casibus dicatur perpetua, in cle. monasteriorum, nu. 6. de reb. eccl. non alie. 300
2 Concessio vel præscripitio vnius ex prohibitis nõ extẽditur ad alia prohibitas, licet sint eiusdem naturæ. in c. quod trãslationem. nu. 5. de of leg. 128
6 Concessio si fuit facta alicui de eo, quod maius est, censetur facta etiam de eo, quod minus est. in c. ex parte, il 2. nu. 2. de deci. 172
3 Concessio etiam penalis super vno ex æquiparatis extenditur ad alium, in c. prudentiam. nu. 10. de mu. peti. 118
7 Concessum simpliciter, concessum videtur sine temporis præfinitione. in c. fi. nu. 2. de secun. nup. 64
Concesso vno censentur concessa omnia, per quæ deuenitur ad illud. in c. cum infirmitas. nu. 4. de peni. & remis. 250
Comedere licet fugimen illis diebus, quibus licitum est comedere ouа. in c. consuluit. nu. 2. de iudæ. 121
6 Concessum propter necessitatem durat, quatenus necessitas postulat, in ca. Deus qui. nu. 2. de vita & ho. cle. 7
4 Concessio vbi non valet, ibi non valet confirmatio instrumenti falsi, etiamsi Princeps vtatur his verbis, supplentes, de plenitudine potestatis, in c. inter dilectos. nu. 8. de fid. instru. 114
6 Concessio solius epi tribuit iustam causam præscribendi, quãdo præscribens putabat capitulum consensisse, secus si putabat solam concessionem episcopi sufficere. in c. dudum. nu. 14. de dec. 178
6 Concessio an in dubio præsumatur realis vel personalis. remissiue, in c. cum venissent nu. 13. de institu. 63
Concedens aliquam rem, intendens illam dare integraliter, & non solum ius quod habet, non valet concessio etiam respectu sui iuris, in cap. quod autem, nu. 10. de iurepa. 222
2 Concessa sub nomine proprio transeunt in successorem, quando materia ejus naturæ, vt transeat ad successorem. Ant. de Bu. in c. quanto, nu. 2. de transla. episcopi. 22
7 Concessio facta ad mandatum Principis, præsumitur metu facta, & ideo potest reuocari. in c. cum olim, il 2. nu. 5. de priuile. 214
Concessionis tres sunt species, alia in hereditate, seu libera dispositione, alia in feudum, alia in vsumfructum. in c. nuper a nobis. nu. 2. de dona. inter vi. & vxo. 61
5 Concesso vno censentur alia concessa, sine quibus illud non potest commode expediri. in c. fi. nu. 5. de excep. 23
6 Concedens aliquod ius in re, censetur dominus illius rei, maxime ad suum incommodum. in c. cum olim. nu. 8. de censi. 237
4 Concessio generalis totius prouinciæ facta ab Imperatore, vni non præiudicat habenti castrum in illa prouincia ex cõcessione Imperatoris vel præscriptione. in c. nimis, nu. 2. de iurei. 184
6 Concesso consequenti censetur concessum suum necessarium antecedens, in c. cum liberum. nu. 4. de sepul. 157
Concubinatu, ex quibus coniecturis probetur, in c. tua nos. num. 8. de cohabi. cle. & mu. 14
7 Concubinam, vel aliam mulierem admittere quis non pot, et si vxorem habeat leprosam, & excõicari potest. in c. 1. nu. 6. de coniu. lepr. 29
3 Concubinatus est crimen mere ecclesiasticum. in c. cum sit generale. nu. 25. de foro compe. 75
7 Concubina clerici pot excõicari. in c. si cõcubinę. nu. 1. & 3. de sen. exc. 272
6 Concubinatus est prohibitus hodie de iure etiam ciuili, in c. conuenissent. nume. 2. 6. de iud. instru. 64
Concubina clerici potest per iudicem ecclesiasticum puniri, in c. 2. nu. 4. de coha. cle. & mu. 11
7 Concubinatus de iure canonico est omnino damnatus, & magis prohibetur quam simplex fornicatio. in c. tantam. nu. 14. qui fi. sint legi. 48
6 Concubinarius post longam continentiam potest promoueri in episcopum. in c. sane. nu. 3. de conuer. coniu. 193
Concubinatus potest tolerari etiã ad tempus in clericis, vt euitetur maius malum, in c. clericorum. nu. 4. de vi. & ho. cle. 8
Concubina clericorum possunt puniri per iudicem ecclesiasticum. ibi. nu. 7.
7 Concubina an efficiatur commater paretibus baptizati. in c. Matrimo. nume. 6. de cogna. spiri. 35
5 Conclusio, seu renunciatio in causa, non dicitur de substantia iudicii, in c. I. & A. nu. 12. de re iudi. 89
3 Conclusio libelli facta super vna ex rebus narratis, extenditur ad alias virtute clausulę petens iustitiam, & c. in c. 2. nu. 5. 2. de or. cog. 171
Conclusione facta in causa, non potest opponi, nec allegari, nec in iure, nec in facto. in c. 2. nu. 15. de or. cog. 168
Conclusum in causa est, quando nec in iure, nec in facto amplius dicendum, in c. pastoralis. nu. 7. de cau pos. & proprie. 185
4 Conclusio, & publicatio attestationum non sunt de substantia, vt aliter sentia non valeat, in c. cum dilectus. nu. 1. de fi. inst. 118
5 Conclusione in causa facta regulariter nõ admittuntur aliquę probationes, aut allegationes, nisi ex magna æquitate, in cap. exceptionem. nume. 20. de excep. 21
4 Conclusio in cã excludit instalẽ probationẽ. in c. licet. nu. 19. de prob. 25
2 Conclusione facta in causa nil potest obiici, siue consistat in facto, siue in iure. in c. auditis, nu. 4. de procu. 171
Conclusum in causa quando dicitur in c. cũ dilectus. nu. 8. de fide instr. 119
Conclusionem factã in cã nõ admittuntur, nec probones, nec allegationes consistentes aut in facto, aut in iure in c. pastoralis. 11. de excep. 6
1 Concordia non dicitur interuenire, si vnus dissentit. in c. licet de vitande. nu. 3. de elect. 127
5 Concorditer dicitur fieri, quod fit nemine discrepante. in c. in causis. nu. 8. de ele. fo. 178. & in c. non potest. nu. 19. de re iud.
CORSE. Vide gl. in c. cupientes. super verbo concorditer. de elect. li. 6. & in c. quorundã in ver. discordia. eo. ti. lib & cle. ne Romani. in verbo, concorditer. eo. ti. & ibi per Io. de Imo. quem alle. Abb. in ca. non potest. de re iud. & Io. And. in regula, in toto. de reg. iur. in mercu in causis. nu. 1. & Io. de Imo. in d. c. non potest tenet hanc partem, & per Abbi. in c. cã olim. in fi. de re iud. & in c. bonæ memoriæ. il 2. de postu. prela. nu. 2. & in c. in singulis. nu. 3. de stat. mo. & in c. 1. nu. 3. ver. secundo nota in fine tex & c. de maio. & obe. contrarium videtur sensisse glo. in c. si mo potest. & in d. c. 1. vbi id dicitur esse factũ concorditer, quod est factum a maiori parte. & gl. d. c. 1. sequitur D. Ant. inducens ad statutũ, pro quibus gl. pot allegari. tex. in d. c. ad petitionẽ. in verbo, concorditer. de accu. c. cum nobis olim. in verbo concorditer celebrare, & ibi Abb. num. 2. de elect. c. cum venissent, in verbo concorditer factũ. de in inte. rest. c. cum inter vniuersas ibi concorditer assumati. de elect. cum ecclesia Sutrina. de cau. pos. & pro. & tex. iuncta gl. in d. c. in singulis, & Do. Carã. in d. cap. non pot sequitur illam gl. intelligens cã quando aliquid venit ex electione a pluribus, tãquã a collegio, nõ tãquã a singulis, quia requiritur hic quid

q omnes consentiant nemine discrepante. alle. l. Sabinus, commu. diu. & regu. quod omnes. de reg. iu. in 6. Cal. in d. c. non potest. distinguit, aut est sic cautum, quod omnes & singuli concorditer aliquid faciant, & tũc non sufficit fieri a maiori parte, aut est prouisum a iure, quod in tali actu tales requirantur concordes, & non est verbũ omnes, & tunc quod fit a maiori parte, intelligitur factũ ab omnibus, dicit facere ad q. Perusii sunt quatuor cõsules in habẽtes singuli singulas iurisdictiones, sed vnã tantũ completiue. vnde si per eos dicatur aliquid debere fieri concorditer, & illud verbum, referatur ad personas, id intelligitur factum concorditer, quod fit a maiori parte, si vero referatur ad collegium, tunc dicitur vere factum, quia collegium vere dicitur concors, cum est collegium substantialiter & formaliter, sed in maiori parte consistit collegii, ergo etc. Et dicit, quod vbi pro forma requiritur numerus, debet esse numerus verus & non fictus. Item dic, quod facientes maiorem partẽ, debent simul pronunciare vnus hodie, alter cras. Et hæc distinctio Bal. fuit originaliter. gl. in c. ubi periculum. in §. idem quoque, uer. singulis. de ele. in 6. sentier cum nobis. nu. 4. de ele. 142
Concorditer dicitur id fieri, quod fit nemine discrepante, licet aliquando dicatur illud quod fit a maiori parte, in c. 1. nu. 5. de maio. & obe. 149
Condemnatus ad mortem iuridice, & fugiens carceres peccat mortaliter. in c. 1. nu. 3. de testi. cog. 100
Condemnatus ad mortem statim debet tradi vltimo supplicio, non expecta tis decem diebus datis ad appellandum, & hoc de consuetudine, licet sedecim diebus datis ad appellandum, & hoc de consuetudine, licet sedecim fit de iure. in c. querem. nu. 4. de offi. dele. 107
Condemnatus nomine alicuius colligit, transmittit condemnationem in succesorem in illo collegio. in c. querelam. nu. 8. de elec. 151
Condemnatus iniuste non tenetur soluere condemnationem in foro animæ. in c. quia plerique. nu. 19. de immu. eccl. 271
Condemnatus, si appellauit, remanet in statu, in quo erat ante latam sententiam, in c. si constiterit, nu. 5. de accusa. 71
Condemnatus pro modica iniuria, an efficiatur infamis, in ca. cum te. nu. 6. & 8. de re iudi. 91
Condemnatio expensarum non facta, ne reseruata taxatione, non valet, in c. constitutis, nu. 8. de procu. 174
Condemnatio expensarum non fit, nisi pro tempore quo uictus habuit iustã causam litigandi. in c. auditis. nu. 10. de procu. 173
Condemnandus quis non est per præsumptionem minarum de homicidio, de quo nescitur a quo actum sit. in c. literis. nu 3. de præsum. 136
Condemnatio de crimine quantuncunque graui, potest fieri per præsumptionem, quæ oritur ex deficientia in probatione vel purgatione. ibi. num. 5.
Condemnatus si ante executionem sententiæ reperiatur innocens, nõ potest sine licentia Principis relaxari. in c. suborta. nu. 1. de re iudi. 88
Condemnari potest quis ex violentissima præsumptione, etiam ex grauissima crimine. in c. excommunicamus, il 1. nu. 6. de hære. 131
Condemnatus sine punitus per vnum iudicem, an possit per alium condemnari, aut puniri, in c. de causis. nu. 15. de offi. dele. 89
Condemnatus capitaliter, non potest etiam ad pias causas testari. in c. accidens. nu. 3. de procu. 173
5 Condemnari qui habent dilationem ad soluendum possint pendente tali dilatione cauere de soluendo adueniẽte termino, nisi possideant immobilia. in c. quod ad consultationem, nu. 22. de re iudi. 75
7 Condemnatus ciuiliter de aliquo crimine, poterit postea per inquisitionẽ ex officio condemnari criminaliter, & sententia lata in prima cã, pariet pr̃iudicium in secunda. in c. qualiter & quando, il 2. nu. 3. de accusa. 87
5 Condemnatio expensarum etiam respectu unius articuli, potest reseruari in fine causæ. in c. sæpe contingit. nu. 25. & 26. de appel. 133
4 Condemnatio de iure ciuili repellit testem a testimonio ferendo, de iure canonico sufficit, q possit conuinci. in c. super eo. il 1. nu. 3. de testi. 54
2 Condemnatio expensarum fienda contra contumacem, non requirit nouam citationem. in c. 2. nu. 2. de proc. 168
3 Condemnatio aliquando fit maior uel minor, quam sit petitio. in c. cũ eccle sia. nu. 40. de cau. pos. & proprie. 180
5 Condemnatus si aliquis fuit de homicidio iniuste, & postea appareat uerus homicida, potest non obstante quod fuerit primo indebite punitus & iste decapitari, & idem in aliis delictis. in c. quamuis. nu. 6. de re iudi. 95
6 Conditio omnis est personalis. in c. tua nobis. nu. 11. de deci. 175
3 Conditio ex lege, an sit actio, vel officii iudicis, in c. sæpe. nu. 11. de restitu. spoliatorum. 222
7 Conditio in rescripto apposita, si vera non est, non tenet prouisio, nec excommunicatio inde lata, in cle. iudices, nu. 5. de offi. dele. 290
Conditio turpis in contractu matrimonii apposita, non vitiat matrimoniũ, sed conditio ipsa frangitur, in c. 1. nu. 1. de condi app. 21
Conditio an possit apponi in contractu matrimonii, & qualis vitiet matrimonium, ibi. num. 2. 22
7 Cõditio quod aliquid detur ex causa dotium, uel donationis, an sit honesta, vel turpis in c. de illis. nu. 3. de condi. appo. 22
Cõditio in sponsalibus posita, tollitur per carnalem copulam superuenientẽ, & consensum de præsenti. ibi nu. 4. & 5.
4 Conditio impediens matrimonium carnale, vel spirituale reiicitur. in cap. in præsentia, nu. 42. de proba. 20
7 Conditio apponi potest resolutiua libertatis in manumissione serui. in c. cum sit proprium. nu. 2. de condi. appo. 22
Condutionis acceptatio quid operetur, ibi. nu. 6.
6 Conditio suspendit actum, adeo quod interim non potest peti, modus uero nõ suspendit, sed qualificat adeo quod relictum potest peti præstita cautione de modo adimplendo. in c. Raynaldus. nu. 19. de testa. 148
7 Conditio, siue modus appositus in donatione facta ecclesiæ, an præsumatur, quod sit causa finalis contractus, & quid operetur, si est tanquam causa finalis, uel non, in c. uerum, nu. 2. de cond. appo. 22
Conditio apponi potest in donatione facta ecclesię, quod res donata nõ possit alienari. ibi. nu. 4. 23
7 Conditione deficiente sponsalia ex toto euanescunt, adeo quod copula sequẽs nihil operatur. in c. per tuas. nu. 4. & 5. de condi. appo. 23
4 Conditio si sine filius & c. in persona, quæ sine peccato non potest habere naturales, non intelligitur de naturalibus. in c. in præsentia. n. 15. de pb. 17
Conditio si sine filius decesserit ex suo corpore, in persona illius, qui habere non potest sine pacto, reiicitur. ibi. nu. 16.
7 conditio hæc, si pater consentiat in matrimonio apposita, honesta videtur. in c. super eo. nu. 1. de cond. appo. 23
conditio non improbata potest apponi in matrimonio. ibi. nu. 4.
conditio turpis uel impossibilis in contractu matrimonii apposita, habetur pro non adiecta, nisi sit contra substantiam matrimonii. in c. fi. nu. 1. & 3. de cond. appo. 24
conditio apposita contra substantiam matrimonii, utiiat matrimonium, & non uitiatur ipsa, siue sit suspensiua, uel resolutiua, ibi. nu. 2. & 6.
conditio turpis uel impossibilis regulariter vitiat contractum, & non uitiatur, secus est in matrimonio. ibi. nu. 3.
7 conditio contra substantiam actus, uitiat ipsum actum cuiuscunque qualitatis existat. in d. c fi. nu. 4. de cond. appo. eod.
conditioni turpi uel honestæ ad hoc, ut matrimonium uitiet, an sit necesse, quod ambo coniuges consentiant, ibi. nu. 7.
conditio quod clericus ordinandus in sacris, possit contrahere matrimoniũ, non valet & ordinandus remanet in sacris. ibi.
Conditio q monachus habeat propriũ, est contra substãtiam religionis. ibi.
Conditio in consecratione ecclesiæ apponi an possit, ibi nu. 8.
6 Conductor non tenetur soluere maiorem pensionem, siue mercedem propter vbertatem fructuum. in c. propter. nu. 5. & nu. 29. de loca. 101. & seq.
Conductor potest ex cã et ante tps finitu, domũ cõductã dimittere. ibi n. 7.
Conductor ad modicum tempus, si expellatur, nullum habet interdictum, quia ipse nullam habet possessionem. ibi. nu. 11.
4 Conductor an, & quando possit opponere de dominio locatoris. in c. inter dilectos. nu. 6. de fide instr. 114
6 Conductor minuit, & auget pensionem secundum q fructus minuuntur, vel augentur. in c. quanto. nu. 5. de censi. 236
Conductio prædiorum est interdicta religiosis, quando habẽt propria, ex q bus possunt viuere alias secus. in c. dilecti filii. nu. 3. de deci. 168
Conductor ea ratione qua non tenetur ad pensionem si patitur magnum dãnum, eadem ratione debet augere pensionem, si consequitur magnũ commodum. in c. prohibemus. nu. 4. de censi. 234

Universidad de Deusto
Biblioteca

6 Conductor propter pestem superuenientem, potest dimittere domum. in cap. propter. nu. 8. de locato. 101

CORSE. Adde quod no. Bar. in l. 1. ff. de bo. poss. ex test. mili. & Bald. in l. fi. C. de test. & Ang. in l. fi vacan. lib. 10. & in auth. de non alie. in §. qa vero. & Sal. in l. cum a matribus. C. qui pe. tu. gl. in c. ad supplicationem de renun. & ibi do. Ant. de But & gl. in c. si vero. de iureiur. tex. iuncta gl. in c. communis filius. 83. dist. putat tamen do. meus Barba. in d. c. propter. in 4. col. q inquilinus non potest dimittere domum hoc casu, quia non reperitur priuilegiatus in hoc, ergo quia non sequitur, hoc habet locum in locatore, ergo & in conductore, per id q voluit gl. in c. 1. de loc. ego teneo, q hoc casu licite potest dimitti domus, quia tempore pestis locus non dicitur tutus per id voluit Bar. in d. l. atate. & tex. iuncta glo. in c. communis filius, & gl. d. c. ad supplicationem, ita tenet Bal. in c. ex parte, il 1. in fi. de ap. & ibi Pe. Phil. Perusi. dicit ita esse tenendum indistincte licet Abb. in c. cum dilecti. de dol. ver. ex hoc dicto, dixerit esse in consideratione qualitatem complexionis personarum. Sed certe nullus debet se exponere tanto periculo, vt dicit Bar. d. c. ex parte. in fi. cum sit iusta causa timoris propter quam potest quis licite recedere a loco, & dimittere domum conductam, & debet sibi fieri remissio mercedis pro illo tempore, quo durauit pestis, vt in l. habitatores. §. 1. & ibi no. ff. loca. Et miror pro certo, q nec Abb. nec dominus meus viderint Bal. in d. c. ex parte. in terminis hanc quæstionem decidentē, qui eam refert ibi plenius. in 9. col. in vers. vlt. quæritur, & inquantum dicit do. meus quod in hoc non reperitur priuilegiatus, ego dico q de hoc est tex. quasi rotundus decidens hunc casum in d. l. habitatores, vbi dicitur, q si quis timoris causa recesserit de loco, si iusta fuerit causa, cur periculum deberet timere, quamuis periculum vere non fuisset, non debet soluere mercedē, cum ergo nulli dubium, q pestis est iusta causa timoris, mortis ergo non debetur merces. & ista practica esset obseruanda per illum text. contra dominum meum Barb. & Abb.

6 Conducentes domum pro certa quantitate, omnes tenentur pro rata, & nō insolidum. in c. constitutus. nu. 9. de re. do. 215

1 Confessio facta in uno iudicio, facit fidem in alio iudicio. in c. per inquisitionem. nu. 12. de ele. 154

Confessio procuratoris in uno iudicio, non præiudicat domino in alio. ibi.

Confessio defuncti non nocet suo hæredi, si non habuit effectum contra defunctum, & confessio filii non præiudicat patri. ibi.

Confessus in uno iudicio, utrum possit interpretari confessionem suā in alio iudicio, ibi. nu. 12.

5 Confessio spontanea mitius punitur, quam coniuncta, ibi. nu. 14.

6 Confessus mitius punitur, in c. fi. nu. 4. de cele. miss. 248

7 Confessio facta calore iracundiæ, non præiudicat. in c. statuimus, nume. 26. de maledi. 187

Confessio facta in tortura non præiudicat, nisi fuerit ratificata extra locum torturæ. in c. cum in contemplatione, nu. 7. de reg. iur. 284

3 Confessio clerici facta coram iudice seculari, non est sufficiens, vt sit ab episcopo condemnandus, in c. at si clerico. nume. 1. 2. 9. 13. 18. de iud. 11. 12. & sequen.

Confessus dicitur conuictus, & statuta facientia mentionem de conuictis, non habent locum in confessis, ibi. nu. 3. & 4. 11. & seq.

Confessio & alia acta facta coram iudice incompetenti, sunt nulla, & non sufficiunt ad aliquem condemnandum. ibi. nu. 5. 12

Confessio non redditur nulla ex defectu lit. conte. secus alia facta. ibi.

Confessio facta super processu inualido plene præiudicat, quando est facta coram iudice suo, ibi. nu. 6.

Confessio facta coram iudice sedente pro tribunali, inducit plenam probationem, secus si iudex non sedeat pro tribunali, ibi. nu. 6. & 17. eo. & seq.

Confessio operatur, ut quis mitius puniatur si est facta sponte, secus si confitetur timore probationis quæ potest contra ipsum fieri, ibi. nu. 8.

Confessus vel conuictus fictē, non dicitur proprie confessus uel conuictus, ideo q non cadit in statuto facienti mentionem de confessis, ibid. nu. 11.

Confessus coram non suo iudice, vtrum debet purgare illam confessionē coram suo iudice, & quid operetur confessio facta coram non suo iudice. ibi. num. 14. 30. 12. & 15.

Confessio facta coram non suo iudice, vel confessio extraiudicialis, an sit indicium ad torturam, ibi. nu. 16. 13

Confessio facta calore iracundiæ, nunquam est sufficiens indicium ad torturam. ibid. nu. 16.

Confessus in uno iudicio non cogitur repetere in alio si agitur ciuiliter, secus si criminaliter. ibi.

Confessus non habetur pro condemnato in criminalibus, sed requiritur sententia, ibi. nu. 15.

Confessio ad sui vilitatem, non requirit ualiditatem iudicii. ibi. nu. 17. eo.

Confessio inducta per contumaciam, dicitur ficta confessio, ibi. nu. 28. 15

Confessio facta in uno iudicio, parit præiudicium in alio, ibi. nu. 14. 12

3 Confessio procuratoris, siue administratoris, an noceat domino, in ca. 1. nume. 29. vt lit. non conte. 124

Confessio procuratoris potest per dominum reuocari, ibi. nu. 31.

Confessio principalis in vna causa, facit sibi præiudicium in alia, secus in confessione procuratoris. ibi. nu. 32.

5 Confessio aduocati præiudicat clientulo, nisi illam reuocet. in c. cum causam. nu. 2. de app. 153

Confessio aduocati potest reuocari per clientem etiam non probato errore, sed confessio propria, vel procuratoris, non potest reuocari nisi probato errore. ibidem.

Confessio erronea quæ præiudicat non solum circa merita causæ, sed circa processum potest reuocari. ibi. nu. 3. & 6.

Confessionem erroneam tam propriam, quam aduocati, an & quando quis possit reuocare dicto, vel non dicto de errore, vel vsque ad quod tēpus, ibidem, nume. 8.

3 Confessio vel contumacia prælati, & capituli, an noceat ecclesiæ, remissiue, in c. 1. nu. 28. de do. & contu. 227

5 Confessio inquisiti potest acceptari, quatenus facit contra se, & non aliter nisi probetur. in c. auditis. nu. 32. de præscr. 42

Confessio inquisiti qualificata, licet acceptetur, inquantum est contra se, tamen non operatur, q quis capitaliter puniatur, ibi.

6 Confessio aduocati nocet parti si eam non reuocauerit. in c. olim causam. nume. 2. de censi. 238

2 Confessio pœnitentialis post fieri coram laico tempore necessitatis. in c. pastoralis. §. præterea, nu. 3. de offi. ord. 112

5 Confessio non præiudicat confitenti, nisi respectu interrogantis. in c. quæsitum. nu. 3. & 4. de re iudi. 95

3 Confessio dicitur facta in iudicio, etiam quod in eo non sit lis contestata. in rub. nume. 2. de iudi. 2

7 Confessio mariti, & primæ uxoris non nocet secundæ, nisi de primo matrimonio aliter constiterit. in c. veniens, nu. 4. de eo, qui du. in ma. 29

Confessio coniugum quare matrimonio non noceat, quandoque tamen nocet. in c. super eo. nu. 2. 5. de eo, qui cog. consan. 35

Confessio amborum coniugum cum septima propinquorum manu, an sufficiat allegato impedimento, siue cohabitione triennii, in c. fin. nume. 4. de frigi. & male. 44

Confessio coniugum non est multum necessaria. ibi. nu. 11. 1

1 Confessus utrum habeat quadrimestre tempus ad soluendum, in ca. dudum. il 2. nu. 25. de elec. 191

6 Confitens propter tormenta illud, q non est verum, & propter hoc condemnatur ad mortem, decedit in peccato mortali, nisi in extremis reuocet illam confessionem. in c. ex parte. nu. 2. de sepul. 156

3 Confessio facta in iudicio, an ualeat, licet processus sit nullus, in c. Pisanis. nu. 9. de resti. spo. 224

Confessio ad sui vilitatem non requirit substantiam iudicii. ibi.

7 Confessio inducit infamiam, quando est tale delictum, de quo condemnatus esset eretur infamis, in c. super his. nu. 4. de pœnis. 239

Confessio uerecunda multum proficit in remissionem peccatorum. in ca. 1. nu. 1. de his, qui fil. occi. 138

Confitenti creditur de omnibus, quę dicit in foro animæ. in c. significasti. il 2. nu. 7. de homic. 147

2 Confessio facta absente parte, an & quando præiudicet. Ant. in ca. veniens. nu. 8. de renun. 38

1 Confessio facta in processu, qui non est ualidus in eo, q lis non est contesta ta, ualet, in c. dudum. il 2. nu. 11. de elec. 190

Confessio, an & quando possit pro parte acceptari, & pro parte non. in c. bonæ memoriæ 2. nu. 29. de postu. præla. 119

7 Confessio coniugum, an & quando præiudicet matrimonio carnali, sine fide vituali. in c. cum causa. nu. 6. de rapto. 161

6 Confessio presbyteri contentiose facta, præiudicat ecclesię non habenti capitulum, alias requiritur confessio capituli. in ca. dilectus. nu. 4. & 18. 218. & seq. de capel. mona.

Confessio facta in uno iudicio, facit fidem in alio inter easdem personas. ibidem, nu. 5. & 13.

Confessio facta super processu nullo, ualet, ibi. nu. 14.

confessio facta in summario iudicio, facit fidem in plenario. ibi. nu. 15.

4 confessio de filiatione directe facta in iudicio, vel nominato presente constituit nominatum in quasi possessione filiationis. in c. per tuas. numero 7. de proba. 29

confessio prima cum solennitatibus, excludit confitentem ad dicendum contrarium. ibid. nu. 10.

4 confessioni suæ iuratę in causa matrimoniali, an quis contrauenire possit. in c. mulieri. nu. 10. de iureiu. 189

1 confessio, an possit mutari per confitentem, & quid de libello, in cap. nostris nu. 5. de elec. 134

1 confessio prælati, quo casu noceat ecclesię, in c. dudū. il 2. nu. 32. de ele. 191

7 confessio pœnitentialis facta laico in causa necessitatis, valet propter fictā contritionis, non quod laicus habeat authoritatem absoluendi. in ca. nobis. il 2. nu. 10. de sent. excom. 262

4 confessio simplex sine causa, an ualeat, & an in probatione debita requiratur scriptura, & quid ueniat appellatione cautionis, in c. si cautio. nu. 1. de fide instr. 123

Et fundans se super mutuo si probat confessionem, non obtinebit. ibidem. numero 4. 124

confessio procuratoris de recepto non præiudicat domino, qui constituit ipsum ad recipiendum. ibi. nu. 5.

confessio facta absente parte etiam de iure canonico, non obligat confitentem, tam in ciuili, quam in criminali. ibi. nu. 6.

confessio absente parte facit semiplenam probationem. ibi, num. 7.

confessus quando quis bis fuit, non habet exceptionem non numeratę pecuniæ, uel dotis. ibi. nu. 13.

2 Confes-

Confessus in ciuilibus nunquam condemnatur, sed in criminalibus sic. in c. querenti. nu. 5. de offi. deleg. 107

Confiteri videtur non negans. in c. 1. nu. 2. de postu. præla. 111

Confitens unum videtur confiteri omne id, q sequitur ex illo. in c. cum venerabilis, nu. 25. de excep. 12

Confessio aduersarii confitentis titulum spoliati in re spoliata, an per hanc confessionem obtinebit spoliatus de beneficio agens interdicto recuperandæ. in c. in literis. nu. 25. de rest. spol. 198

Confessio socii criminis non est sufficiens causa ad causandam infamiam, vt c. significasti. nu. 7. de adul. & stu. 155

Confessio prælati asserentis rem per ecclesiam possessam esse alienam, quæ tamen est in bona fide, an præiudicet, in c. fi. nu. 43. de præscr. 55

Confessio vel constitutio generalis, an sit potentior quam specialis, vel ecō verso, in c. tua, nu. 9. de decimis. 174

Confessio facta coram arbitro potest reuocari etiam per sententiam latam, secus coram arbitratore. in c. Quintauallis. nu. 20. de iureiu. 167

Confessio de credulitate præiudicat confitenti, sicut de veritate. in c. 1. num. 27. vt lite non conteſt. 124

Confessio emanata præcedente iuramento de dicendo plenam, & meā veritatem, nō recipit aliquas excusationes ex post facto, sed secus est si prę cesserit iuramenti de respondendo ad interrogata. in c. cum dilecti. nu. 3. de accu. 80

Confessio iurata etiam cum iuramento calumniæ, recipit excusationem, & declarationem. ibi. nu. 4. & 13.

Confessio iurata quæ potest retorqueri ad bonum & ad malum, ex quo tamen prima fronte sonat in malum, interpretatur in malam partem, nisi confitens se excuset, secus si prima fronte non sonat in malum. ibi. nu. 5. & 10. Et ex confessione alicuius capitur, quod est contra eum, non autē quod pro eo potest elici. ibi. nu. 6.

Confessioni coniugum super impotentia coeundi non statur, sed requiritur alia probatio quo ad separationem. in c. 1. nu. 2. 5. de frig. & mal. 41

Confessio de credulitate æque præiudicat, sicut confessio de veritate. in c. ex literis. nu. 11. de iureiur. 186

Confessus in iure se commisisse simoniam, deponitur ab officio & beneficio, & quando, in c. cum super. nu. 1. & 7. & 8. de confes. 263

Confessus incidenter crimen suum potest puniri. & contra ipsum processus formari. ibi. nu. 12.

Confessio facta coram iudice incompetenti, vel extra iudicium, an præiudicet confitenti vel non, remissiue, ibi. nu. 5.

Confessio incidenter facta, licet non sit pro tunc punibilis, tamē est sufficiēs, vt ex ea inchoetur nouus processus. ibi. nu. 12.

Confessio facta in una instantia facit fidem in alia super eadem causa, licet diuersimode intentetur, secus per probationes, quia non faciunt fidē. ibi.

Confessio extraiudicialis de crimine non probat crimen, sed est sufficiens indicium ad torturam. in c. quam sit graue. nu. 2. de excef. prel. 198

Confessiones audiendi potestas, & ea quæ sunt curæ non possunt præscribi. in c. cum contingat. nu. 16. de fo. comp. 87

Confessio sine causa ad obligandum non valet, secus ad liberandum. in c. super hoc. nu. 3. de renun. 14

Confiteri nemo potest alii, quam proprio sacerdoti, quia non est suus iudex, & si confiteatur, non potest ab eo, nec absolui, nec ligari. in c. quod autē. nu. 3. de pœni. & remis. 242

Confiteri quis non potest peccata sua alieno sacerdoti, licet in eius parochia peccauerit. ibi. nume. 5.

Confitenti creditur in foro pœnitentiali. in c. cum illorum. nume. 15 sent. de excommu. 265

Confessio facta in uno iudicio ratione publicæ utilitatis, facit fidem in alio. in c. causam, il 1. nu. 5. de testi. 52

Confessio extraiudicialis est indicium ad torturam, an autem plene probet crimen, remissiue. in c. si quis de gradu. nu. 3. de purga. cano. 224

Confiteri potest quis in casu necessitatis illi, qui non sit sacerdos. tamen non potest ab ipso absolui, sed Deus dimittet sibi peccatum propter contritio nem. in c. fures. nu. 4. de furtis. 162

Confessus habetur pro condemnato in causa ciuili, nec est necesse contra eū ferre sententiam, sed secus est in causa criminali, vbi in confessum fertur sententia. in c. cum olim. nu. 5. de rer. permu. 106

Confessio erronea non præiudicat confitenti, si de errore doceatur ante finitum negocium. in c. fi. nu. 1. & 20. de confes. 265. & 267

Confessio procuratoris vel aduocati in iudicio facta, an noceat domino. ibidem, numero 3.

Confessio œconomi præiudicat ecclesiæ, quæ tamen restituitur, vel docet de erronea confessione, ibi. nu. 4.

Confessio infantis etiam cum authoritate tutoris, nil valet. ibid. nu. 6.

Confessio impuberis tutorem nō habentis, valet in casibus, in quibus habet legitimam personam standi in iudicio, alias secus, sed si habet tutorē, valet facta cum sua authoritate, alias secus, sed si est læsus restituitur. ibidem, nume. 7.

Confessio facta cum authoritate curatoris indistincte valet, sed ab ea restituitur minor, si est læsus. ibi. nu. 9.

Confessio adulti facta sine curatore quam habet, an & quo casu valeat, ibidem.

Confessio minoris facta in tormentis, & postea ratificata, valet etiam sine authoritate curatoris. ibi.

Confessio tutoris, & curatoris, vel alterius administratoris, an noceat pupillo, adulto, & similibus, ibi. nu. 10.

Confessio dicitur facta metu & non valet, quando est facta in tormētis, vel apud ea, vel in carcere, vel propter terrorem armorum, non tamen quilibet terror faciet confessionem factam metu. in d. c. fi. nu. 11. de conf.

Confessio facta calore iracundiæ non valet, nec præiudicat. ibi.

Confessio facta in tormentis, vel metu, quādo dicatur perseuerata ad hoc, vt præiudicet, ibi. num. 12.

Confessio facta in fauorem confitentis non valet, & quando, ibi. n. 13. 166

Confessio quo casu possit pro parte acceptari, & pro parte non, ibi.

Confessio in iudicio facta an ualeat sine causa, & an sit opus, q aliter probetur, ibi. nu. 14.

Confessio tam iudicialis quam extraiudicialis, tam dependens ex suo facto proprio, quam alieno, siue facta in libello siue non, an omni casu ad sui ualiditatem requirat præsentiam partis etiam si de iure canonico, ibid. nume. 15. & 16.

Confessio facta in libello, positionibus, testamento, & exceptionibus, an præiudicet. ibidem.

Confessio non dicitur facta in iudicio, nisi iudex ad hoc sedeat pro tribunali, ibi. nume. 17.

Confessus, tam in ciuili, quam in criminali, an & quando sit condemnandus, vel sit ei danda dilatio ad soluendum sicut ante, siue postli. cont. conficeatur. ibi. nu. 18. eo.

Confessio non infamat etiam si essemus in casibus, in quibus condemnatio infamaret. ibi. nu. 19. 267

Confessio erronea, siue iuris, siue facti, siue tacita, siue expressa, an & quādo possit reuocari, siue scienter fiat, siue non, siue propria, siue procuratoris, ibi. nu. 20. & 23.

6 Confitenti sacerdoti omnia creduntur, quæ in confessione dicit, quia solum agitur de præiudicio animę sue. in c. Raynal. nu. 14. de test. 147

7 Confessio pœnitentialis multum perficitur ex eo, q confitens uerecundatur, quia verecundia est maxima pars pœnitentiæ, in c. 1. nu. 5. de rapto. 157

Confessio pœnitentialis deberet fieri coram proprio sacerdote ad hoc, vt esset magis verecunda. ibi.

Confessio facta calore iracundię non ualet, nisi data perseuerantia, in c. cū olim, il 2. nu. 14. de priuil. 214

Confessio extorta per metum an valeat, etiam data perseuerantia, ibid.

5 Confessio facta calore iracundiæ non valet, nisi data perseuerantia. in c. cum parati. nu. 13. de app. 117

3 Confitenti crimen proprium non creditur contra eos, quos dixit fuisse criminis participes, & hoc regulariter. in c. 1. nu. 1. de confes. fo. 262. Et vide ibi. nu. 5. & 6. vbi ponuntur quidam casus fallentię.

Confessio socii criminis non est sufficiens indicium ad torturam, nisi sit coadiuuata aliis præsumptionibus, ibi. nu. 2. 6. 7.

confitens proprium delictum, non debet interrogari de aliis criminosis, ibidem, num. 4. & 8.

2 confessus mitius punitur, quam conuictus, Ant. ind. c. dilectus. nume. 8. de tempo. ordi. 47

7 confessio facta in iudicio, in quo de crimine agitur ciuiliter non præiudicat, si de eodem crimine agitur postea criminaliter, potest tamen bene compelli, confessas, ut perseueret in confessione, & interpretetur illam. in c. qualiter, & quando, il 2. nu. 35. de accus. 90

3 confessio facta in libello ualet, & prodest aduersario, licet tempore dati libelli non fuerit præsens. in c. 1. nu. 8. vt li. non conte. 122

7 confitenti creditur in foro penitentiali, sed in foro iudiciali. in c. sicut nobis. nu. 4. de sen. excom. 267

6 confessio dicitur fieri in præsentia partis, etiam q pars ibi accidentaliter reperiatur. in c. cum dilectus. nu. 5. de succef. ab intest. 132

confessio etiam declaratoria actus præteriti, requirit præsentiam partis. ibi.

confessio præiudicat confitenti, inquantum facit contra se. ibi. nu. 12.

confessio facta parte absente inducit semiplenam probationē. ibi. n. 15. 133

confessio incidenter facta ad interrogationem alterius, non præiudicat confitenti, tamen inducit aliquam præsumptionem. ibi. nu. 17.

confessio facta propter aliud ēt in præsentia partis, non plene probat. ibi.

confessio facta in testamento, puta de male ablatis ob quæ in dicto testamento fuerunt relicta aliqua in recompensationem, an præiudicet testatori conualescenti, scilicet, vt vigore predictæ confessionis possit cogi ad restituendum. ibi. nu. 19.

confessio partis dicentis in testamento se esse debitorem plurium, non præiudicat, quominus filio non debeatur legitima. ibi.

confessio facta in ultima voluntate præiudicat, si est iurata, vel a parte, vel a notario, ibidem.

5 confessio prælati non nocet ecclesię, nisi presumptio sit contra ecclesiam. in c. si diligenti. nu. 4. de præscr. 46

4 cōfessio facta corā arbitro facit fidē corā iudice. i. c. p̄sētata. n. 8. de test. 92

2 confessio procuratoris generalis nocet ipsi domino, in c. dilectus, numero 2. de procur. 174

1 confessio potest pro parte acceptari, & pro parte non. in c. 1. numero 7. de postul. præla. 112

7 confessio coniugum pro se & contra se, an sufficiat, in c. attestationes. nu. 8. de desponsa. impu. 18

6 confitens peccata sua & aliqua retinens, de quibus non vult confiteri, non potest pro cōfessis absolui, in c. maiores, § sed adhuc, nu. 1. de baptis. 250

Universidad de Deusto
Biblioteca

2 Confessio mulieris facta præcedentibus flagellis, & est nulla in ca. causam. nu 2. de offic. dele g. 97
confessio facta in processu inualido valet. ibi. nu. 4.
3 confessus habitus, seu pro confesso, non est statim condemnandus, sed dicitur pronunciari q habitus est pro confesso in c. cum causam. num. 16. de iura. cal. fo. 148. Contrarium sentit Abb. in c. seq. ibi. nu. 11.
confessio causata in contumacia non transit ad hæredes, nec eis præiudicat, si principalis non fuit condemnatus. ibi. in c. seq. nu. 11.
4 confessioni partium statur, si acta substantialia sunt deperdita, uel si dubitatur, an interuenerint, in c. fi. nu. 2. de prob. 38
3 confessio propriæ delicti grauat, ut confessus non possit promoueri, in cap. 2. nu. 43. & 44. de ord. cog. 170
7 confessio penitentialis debet esse integra, nec sufficit, quod uni sacerdoti quis confiteatur certa peccata, & quædam alteri, & ponitur hic ratio, sed eidem sacerdoti confiteri diuersis horis interpellatis forte secus. in ca. omnis utriusque nu. 1. de pœni. & remi. 246
confitens non debet detegere aliena peccata, nisi non posset dicere sua sine detectione aliorum secundum exemplum positum, in d. c. omnis utriusque. ibi. num. 2.
Confessus coram uno iudice, potest repeti ab alio iudice super eodem crimine. in c. ex parte, nu. 1. de verb. sig. 277
Confessio præter tu erroris non potest reuocari post diffinitiuã, sed bene post præceptum iudicis factum de soluendo, nisi præceptum, esset factum cũ causæ cognitione. ibi. nu. 7. 278
Confessio non facit notorium siue rem manifestam, quando contra ipsam aliquid opponitur. ibi. nu. 8.
1 Confessio criminis, an & quando valeat. in c. olim ex literis. numero 8. de rescrip. 74
Confessio extraiudicialis de crimine, an sit sufficiens, vt quis possit condemnari, vel pœna ad torturam. ibi. nu. 9.
Confessio facta parte absente, an præiudicet in criminalibus. ibi. nu. 10.
4 Confessio sine causa extra ius facta, an valet, in c. si cautio. nume. 2. de fide instrumen. 124
2 Confessio facta coram arbitro, an habeat vim confessionis iudicialis, in ca. compromissum. nu. 7. de arbi. 213
5 Confessio procuratoris nocet domino, & q ecclesia sit domina, dummodo sit constitutus a prælato, & capitulo, alias non præiudicabit. in c. suborta. nu. 1. de re iudi. 88
Confessio solius prælati non nocet ecclesiæ. ibi.
6 Confessio in iure reprobata vel non admissa, potest per confessum contra eã veniri. in c. cum super quæstione, nu. 10. de consef. præb. 71
7 Confessio extraiudicialis facit indicium ad torturam, & aliquando ad pœnam, & est sufficiens ad priuandum quem beneficiis suis, & glorians se commisisse tale crimen punitur pro delicto gloriationis. in c. de hoc. nume. 7. de simo. 96
Confessus in iudicio timore futuræ probationis, non dicitur sponte confessus, & ideo non gaudet beneficio confitentium. ibi. nu. 8.
Confessio spontanea dicitur illa, quæ fuit facta non precedente aliquo stimulo, sed sponte accessit ad iudicium, & confessus est crimen. ibi.
Confessus per viam inquisitionis acrius punitur, quam conuictus. ibid.
3 Confessio facta per contumaciam non plus operatur, quam vera confessio. in c. 1. nu. 25. de ind. 6
7 Confessione solius uxoris separatur matrimonium quo ad thorum, secus vbi agitur de substantia vinculi. in c. ex literis. nu. 2. de diuor. 57
Confessio facta calore iracundiæ an, & quando præiudicet. ibi. nu. 10.
Confessio propria an posit reuocari. ibi.
5 Confessio cedentis an noceat cessionario, remissiue, in c. quamuis. nume. 32. de re iudic. 98
2 Confessio pœnitentialis debet esse integra, nec potest per partes fieri. in c. ex parte. nu. 4. de offi. ord. 135
7 Confessio viri & mulieris, de matrimonio clandestino, non præiudicat matrimonio publice contracto, in c. quod nobis, nume. 5. de clande. desp. 19
5 Confessio indeliberate, & festinanter emanata præiudicat confitenti data perseuerantia. in c. cum venerabilis. nu. 12. de exce. 11
Confessio facta calore iracundiæ non præiudicat. ibi.
Confessio emanata non habita mentione instrumenti, si illud instrumentum reprobetur, remanet confessio, nisi præstito instrumenti reprobati reuocetur, ibi. nu. 34. 13
Confessio emanata vigore instrumenti non solennis valet, & non tollitur etiam instrumento apparente non solemni. ibi. nu. 35.
7 Confessio facta uel sacerdoti, vel iudici nemine audiente potest negari per confitentem. in c. ex tuo. nu. 2. de simo. 100
4 Confessio non est probatio, sed probationis releuatio, in rubric. numero 3. de probat. 2
3 Confessio prælati an noceat ecclesiæ, in c. si. nu. 21. de iura. cal. 151
4 Confitens falsum contra seipsum metu tormentorum, peccat mortaliter. in c. 1. nu. 3. de test. cog. 100
7 Confessus metus punitur, quam conuictus, nisi talis confessio sit facta timore probationis. in c. qualiter, & quando, il 2. nu. 20. de accu. 89
4 Confessio de credulitate præiudicat confitenti. in cap. quoties. numero 8. de testibus. 43
6 Confitenti sacerdoti creditur omne, quod dicit respiciens animam suam. in c. 3 nu. 4. de solu. 117
2 Confessio penitentialis potest per parochialem alteri committi, & etiam eius absolutio. in c. si. nu. 2. de offi. ord. 147
3 Confessio facta in uno iudicio etiam summario, nocet in alio, dummodo sit facta principaliter non incidenter. in cap. 2. nume. 26. 30. 43. de ordin. cogan. 169. & seq.
Confessio facta in iudicio alias nullo valet. ibi.
Confessio incidenter emanata facit iudicium. ibi. nu. 30.
7 Confessor spiritualis potest eligi ad libitum sine licentia presbyteri parochialis, vel alterius superioris, quando imminet necessitas maxima, ita q non possit haberi recursus ad superiorem. in capitul. fin. nume. 1. de pœniten. & remiss. 252
Confessor an possit eligi ad libitum per prælatos, ibi. nu. 2.
Confessor an possit eligi ille, qui non sit suus presbyter parochialis præter tu consuetudinis. ibi. nu. 4.
7 Confessionem sacerdos prius audire debet, pœnitẽtiam imponere, tertio absolutionem facere, qui ordo an sit de substantia. in cle. dudum. nu. 18. & 20. de sepul. 302
Confessor electus ad certam diœcesim, ipse extra locum, vel alienæ diœcesis venientes audire non potest. in cle. dudum. nu. 20. de sepul. 302
Confessus fratribus ad confessionem deputatis, an teneatur proprio sacerdoti confiteri. in cle. dudum. nu. 3. de sepult. 302
6 Confessio unius ex coniugibus, an præiudicet matrimonio, in c. uenientes nume. 8. de conuer. coniu. 198
Confessio monachi, an præiudicet monasterio, ibi.
Confessio licet præiudicet confitenti, non tamen præiudicat monasterio. ibi.
5 Confessoria est actio realis in corporalibus. in c. ueniens. nu. 30. de prasc. 53
5 Confessus tam in criminalibus, quam ciuilibus an possit appellari, in c. 1. de speciali §. porro. nu. 5. de app. 153
Confessio defuncti, q extorserat certam summam, præiudicat hæredi, alteri q probata rapina, & quantitate hæres cogetur soluere absque alio ordine iudiciario. ibi. nu. 7. 153
3 Confessus, an ulterius condemnetur, in c. si. nu. 13. de iur. cal. 151
7 Confessio mariti de dote recepta, an & quo casu ualeat, in ca. 1. nume. 7. de adul. & stup. 153
Confessione coniugum, an bene probetur impedimentum. in c. laudabilem. nu. 5. de fri. & male. 42
2 Confessio facta, siue in foro contentioso, siue penitentiali, siue mixto, an præiudicet confitenti. Ant. in c. quæris. nu. 8. & 11. de ætat. & qualitat. & sequen. 239
6 Confessio incidenter facta non præiudicat confitenti, sed oportet quod confiteatur principaliter propter illud. in capitul. inter dilectos. numero 6. de do. 123
6 Confessio emanata cum certa qualitate, potest per aduersarium accepta reiecta dicta qualitate in c. cum venissent. nu. 7. & 12. de insti. 63
2 Confessio facta coram arbitro, an habeat vim confessionis iudicialis, in c. compromissum. nu. 2. de arb. 239
7 Confessores sunt eligendi illi, qui sint sanctiores ad hoc, ut a Deo facilius exaudiantur. in c. Deus qui. de pœni remi. nu. 2 243
Confessio pœnitentialis quo iure sit introducta. ibi. nu. 18.
Confessus semel in uno, si postea reincidat in peccata, & habeat propositum confitendi, & non confiteatur, an aliquo modo illaqueatur. ibid. numero 22.
4 Confessio facta ratione tormentorum, vel renunciatio facta ratione pœnitentis, vel iracundiæ non præiudicat. in capitul. afferte. numero 2. de præsumptio. 129
7 Confitenti & habenti propositum emendandi, an debeat, & ad quid iniungi pœnitentia, in c. quod quidam. nu. 1. de pœni. & remi. 243
Confiteri nemo potest alieno sacerdoti, quia non potest iurisdictio confessionalis prorogari, nisi in casu necessitatis. in c. omnis utriusq;. nu. 15. & 16. de pœni. & remiss. 247
Confiteri potest quis laico, item non suo sacerdoti, vel illi quem habet ex iusta causa suspectum, vel alias in habili in casu necessitatis, vel quando habet sacerdotem proprium imperitum. ibi. nu. 17. 248
Confiteri an quis teneatur pluries in anno, ibi. nu. 20.
5 Confirmatio facta per Papam super aliqua re non potest per inferiorem infirmari, nisi fuerit surrepitia, vel facta super re litigiosa in ca. 1. nu. 1. 2. 4. 8. de confir. vti. vel inuti. 164
Confirmatio superioris, & quando tribuat ius, confirmato, ibi nu. 6. 173
Confirmatio in forma communi quomodo dicatur, ibi.
Confirmatio papæ, an & quando operetur, q res cõfirmata non possit amplius infirmari. ibi. nu. 8.
Confirmatio facta alicui super aliqua re operatur tantum, ut non possit infirmari res illa respectu præteritorum, secus respectu eorum, quæ de nouo possunt oriri. ibi. nu. 10. Et uide in c. ad nostram. nu. 6. in fine.
5 Confirmatio papæ facta in forma communi, nil operatur. in ca. examinata. nu. 3. & 6. de confir. vti. vel inuiti. 107
Confirmatio Papæ quando præsumatur facta ex certa scientia, ibi. nu. 3.
Confirmare non præsumitur Papa ea, quę sunt contra ius alio non expresso. ibid. nume. 6.
6 Confirmatus aliquam rem censetur confirmare illam secundum statum in quo reperitur, puta si est ualida. in c. dudum. nu. 11. 13. de decimis. 173
Confirmatio facta a Papa vel ab alio, an tribuat titulum & iustã causã possidendi. ibi. nu. 12.

Confirmatio & datio nõ possint fieri eodem actu. in c. cum venissent. nu. 3. de rest. spol. 202
Confirmatio alicuius rei puta legitimationis, vel possessionis, non potest poni, nisi prius super his molestetur. in c. 1. nume. 13. de confir. vti. vel inuti. 165
Confirmatio an præsupponat confirmatum validum. in c. inter dilectos. nume. 9. de fide instr. 115
Confirmatio sententiæ, a qua fuit appellatum, obtenta tacito de appellatione est surreptitia. in c. bone. nu. 1. de confir. vti. vel inuti. 165
Confirmatio in forma communi quomodo fiat, ibi. nu. 4.
Confirmatus arctatur ad petendum confirmationem intra sex menses, in ca. inter corporalia. nu. 22. de transla. epi. fo. 4. & quæ sit pœna non facienti se consecrare intra dictum tempus. ibi. nu. 23. 5
Confirmatio in forma communi, vel ex certa scientia, quando dicatur, in c. quia diuersitatem. nu. 9. de consef. præb. 67
Confirmatus in prælatura tunc habet potestatem administrandi, si non dubitatur de iuribus suæ confirmationis. in cap. cum olim. nume. 7. & 12. de dolo & contu. 238. & seq.
Confirmatio episcopi solenniter facta, vt dicitur, in d. c. cum olim. facit quod contra confirmatum non possit vlterius aliquid opponi, nisi a sententia confirmationis fuerit appellatum & quando, ibi. nu. 11. 239
Confirmatio electi facta sine causæ cognitione, est ipso iure nulla. in c. nihil, nu. 1. de elect. 178
Confirmatio potest dici electio. in capitul. cum dilectus. nume. 6. & 15. de consuetu. 104
Confirmatio, si non valet, remanet electio in pristino statu. in ca. ad probandum. nu. 5. de re iudi. 94
Confirmatio super electione nulla, an valeat. ibi.
Confirmatio electionis an, & quando habet vim diffinitiuæ sententiæ, in ca. constitutus. il 2. nu. 14. de app. 135
Confirmatio electi validet electionem alias nullam. in c. cum super, num. 4. de cau. poss. & propri. 182
Confirmatio ex certa scientia quid operetur, in c. venerabilis. nu. 1. de consuet. vel inuti. 168
Confirmatio principis quãdo requiritur ex voluntate partis in aliquo actu, intelligitur de confirmatione ex certa scientia, non autem de illa facta in forma communi. ibi. nu. 1.
Confirmatio quomodo est facienda per superiorem in electo, vel præsentato, in c. post quam. nu. 4. de ele. 123
Confirmatio postulationis ad quem spectet, in cap. fin. nume. 10. de postula. præla. 120
Confirmatus in episcopum quod ad uinculum spiritualis matrimonii æquiparatur consecrato. in c. inter corporalia. nu. 8. de translat. epi. 4
Confirmare simitur aliquando pro quadam confirmatione facti. in cap. 2. nu. 5. de offi. leg. 127
Confirmatio Papæ alicuius sententiæ corruit cassata illa sententia, in c. ex parte, nu. 4. de test. 46
Confirmia possunt probari per verba enunciatiua prolata in aliquo instrumẽto, etiam confecto ad alium finem. in c. super eo. nu. 3. de paro. fo. 164. Et ibidem, quod in factis antiquis admittitur probatio præsumptiua, quia probatio necessaria, & concludens non potest haberi.
Confirmia non præscribuntur, nec res principaliter, & individuę eis adhærentes. ibidem, numero 4.
Confirmia probantur per verba enunciatiua, etiam propter aliud prolata, in c. cum olim. nu. 14. de censi. 238
Confirmia proprietas cuius sit, & idem q ædificia in eis facta sub cuius protectione, vel dominio sint, c super eo. nu. 5. de paro. 164
Confirmia prouinciarum singularium, an possint præscribi, ibid. nu 7.
Confirmia non possunt dari alicui rebelli in ciuitate non subditi confinati, in c. postulasti. nu. 10. de fo. comp. 92
Confirmantur bona patrimonialia clerici ob delictum suum, non autem bona suæ ecclesiæ. in c. qui diuersitatem. nu. 14. de consef. præb. 68
Confirmatus potest dici electio. in capitul. cum dilectus. nume. 6. & 15. de consuetu. 104
Confirmatio, si non valet, remanet electio in pristino statu. in ca. ad probandum. nu. 5. de re iudi. 94
Confirmatio super electione nulla, an valeat. ibi.
Confirmatio electionis an, & quando habet vim diffinitiuæ sententiæ, in ca. constitutus. il 2. nu. 14. de app. 135
Confirmatio electi validet electionem alias nullam. in c. cum super, num. 4. de cau. poss. & propri. 182
Confirmatio ex certa scientia quid operetur, in c. venerabilis. nu. 1. de consuet. vel inuti. 168
Confirmatio principis quãdo requiritur ex voluntate partis in aliquo actu, intelligitur de confirmatione ex certa scientia, non autem de illa facta in forma communi. ibi. nu. 1.
Confirmatio quomodo est facienda per superiorem in electo, vel præsentato, in c. post quam. nu. 4. de ele. 123
Confirmatio postulationis ad quem spectet, in cap. fin. nume. 10. de postula. præla. 120
Confirmatus in episcopum quod ad uinculum spiritualis matrimonii æquiparatur consecrato. in c. inter corporalia. nu. 8. de translat. epi. 4
Confirmare simitur aliquando pro quadam confirmatione facti. in cap. 2. nu. 5. de offi. leg. 127
Confirmatio Papæ alicuius sententiæ corruit cassata illa sententia, in c. ex parte, nu. 4. de test. 46
Confirmia possunt probari per verba enunciatiua prolata in aliquo instrumẽto, etiam confecto ad alium finem. in c. super eo. nu. 3. de paro. fo. 164. Et ibidem, quod in factis antiquis admittitur probatio præsumptiua, quia probatio necessaria, & concludens non potest haberi.
Confirmia non præscribuntur, nec res principaliter, & individuę eis adhærentes. ibidem, numero 4.
Confirmia probantur per verba enunciatiua, etiam propter aliud prolata, in c. cum olim. nu. 14. de censi. 238
Confirmia proprietas cuius sit, & idem q ædificia in eis facta sub cuius protectione, vel dominio sint, c super eo. nu. 5. de paro. 164
Confirmia prouinciarum singularium, an possint præscribi, ibid. nu 7.
Confirmia non possunt dari alicui rebelli in ciuitate non subditi confinati, in c. postulasti. nu. 10. de fo. comp. 92
Confiscantur bona patrimonialia clerici ob delictum suum, non autem bona suæ ecclesiæ. in c. qui diuersitatem. nu. 14. de consef. præb. 68
Coniuges possunt licite separare cohabitationem ex causa continentiæ. in ca. nos. il 2. de iureiur. 171
Coniugibus permissum est inuicem se dimittere propter fornicationem, & separare matrimonium propter continentiam seruandam. ibi. nu. 3.
Coniugatus vnus non potest ingredi religionem, nisi alius ingrediatur. ibid. numero 4. 172
Coniugati uolentes continentiam, si alter labatur, an episcopus debeat eos reintegrare, ibi. nu. 5.
Coniugati uolentes continentiam, si reintegrauerint, proles nata est illegitima, ibi. nu. 6.
Coniugatus alterius thorum violãs, grauius punitur, quam clericus adulterans. in c. ut clericorum. nu. 6. de vi. & ho. cle. 8
CORSE. Et ibi dicit Abb. antiquum do. Anton. de Pet. & communiter Doct. cum hoc dicto transire, sed apud eum non est sine dubitatione, quia presbyter committit adulterium spirituale, & sacrilegium, ut notat glo. in virginibus. 27. q. 1. Sed tenz communem opin. per rationem d. ca. ut clericorum, quia coniugatus potest uti matrimonio, & clericus occidentalis, non ob gl. in d. c. virginibus, quia hodie nõ attendimus rigorem antiquorum canonum, vt est pulcherrimus tex. 34. dist. in cap. fraternitatis in ver. ætas nostri temporis, censuram antiquorum canonum manere non patitur.
7 coniuges propter alterius crimen non separantur, nisi spiritualiter fornicetur, & tunc durat coniugium eis etiam separatis. in cap. 2. nume. 1. de diuor. 56
coniuges separati propter fornicationem spiritualem, an absolui videantur a redditione debiti. ibi. nu. 4.
7 Coniuges possunt compelli ad redeundum, & se maritari affectione tractandum per ecclesiam propter periculum adulterii. in cap. ad id quod. nu. 3. de sponsa. 10
Coniuges separati debent ex voto continentiam seruare. in c. ex literis. nume. 6. de diuor. 57
coniuges non tenẽtur iurare super aliquo impedimento, sufficit enim q generaliter dicant non potuisse matrimonium consummare. in c. laudabilem. nu. 4. de frigi. & male. 42
Coniuges esse quomodo probetur, in c. lator. nu. 6. qui fil sint leg. 47
Coniuges possunt compelli ad reddendum debitum. in c. si. nume. 4. de eo qui cog. consan. 37
Coniuges separati an inuiti possint reintegrari, in c. ex literis. nume. 12. de diuor. 57
Coniuges separati sine iudicio ecclesiæ etiam propter hæresim, redire compelluntur. in c. de illa. nu. 1. 2. 4. eo. tit.
Coniuges separati propter hæresim, an reconcilientur, si lapsus in hæresim sit reuersus. ibi. nu. 4.
Coniugibus mortuis inquiritur de validitate matrimonii, quo ad legitimationem filiorum, & vsque ad quod tempus possit, in c. peruenit. num. 4. qui fil. sint legi. 50
Coniuges etiam sorores appellantur, vbi carnale commercium non excercetur. in c. consultationi. nu. 3. de frigi. & male. 42
Coniuges propter lepram separandi non sunt a coniugio, & leprosi matrimonium contrahere possunt, & inuicem sibi debitum reddere tenentur. in c. quoniam. nu. 1. & 6. de coniu. lepro. 30
6 Coniuges separari non possunt, excepta causa fornicationis. ibi. nu. 2.
Coniuges qui ad inuicem promiserunt continentiam, & ob hoc ambo, vel alter profitentur religionem, alter alterum petere non potest. in c. dudũ. nu. 1. & 3. de conuer. coniu. 199
7 Coniugatus si vouente prima, contrahit matrimonium in faciem ecclesiæ cum secunda hoc ignorante, proles erit legitima. in c. ex tenore. nume. 1. qui fi. sint legi. 53
Coniuges in alio seculo non se recognoscunt pro coniugibus. in c. super illa, nu. 3. de secun. nup. 64
6 Coniugatus non promouetur ad aliquos ordines ecclesiasticos, nec ad beneficia, nec vicarius episcopi, nisi vouerit castitatem, & vnam tantũ vxorem & virginẽ habuerit, intellige hoc de vxore in c. sane, il 1. nu. 1. 2. 3. & 4. de cleri. coniug. 15
7 Coniugatus iurans religionem, & reuocatus ad vxorem tenetur quantum in se est, seruare continentiam. in capitul. consuluit. numero 3. qui cleric. vel vo. 25
2 Coniugium spirituale contrahitur inter electum per eligentes, & inter ecclesiam. in c. inter corporalia. nu. 9. de transla. epi. 4
Coniuncta persona si fuit adhibita testis in causa coniunctæ personæ administrauit instrumento. in c. ex literis. nu. 2. de transa. 163
1 Coniunctæ personæ non potest solui. in c. querelam. nu. 11. de ele. 151
Coniuncta persona agit sine mandato, præstita tamen cautione. ibi.
2 Coniuncta persona an dicatur tam respectu sanguinis, quam alio respectu, in c. cum sacerdotis. nu. 4. de postu. 166
6 Coniuncta persona non agit pro cõiuncta in causis, in quibus requiritur speciale mandatum, in c. & cedens. nu. 5. de præb. 39
2 Coniuncta persona an dicatur clericus respectu suæ ecclesiæ, in c. 1. nu. 8. de procu. 168
1 Coniuncta persona non admittitur regulariter in casibus requirentibus speciale mandatum. in c. nonnulli §. sunt & alii. nu. 2. de rescr. 78
Coniunctę personę quæ dicuntur, vt possint agere sine mandato. ibidem numero 10.
1 coniuncta persona non admittitur ad agendum pro coniuncta, in his quæ requirunt speciale mandatum. in c. cum M. nu. 10. de const. 28
coniuncta persona etiam pater non posset recipere solutionem citra mandatum. ibidem.
coniuncta persona dicitur respectu sanguinis, & non alio respectu, ibidem. numero 12.
2 coniuncta persona tam coniunctione naturali, quam spirituali, an admittatur ad agendum sine mandato, in c. coram. nu. 5. de off. deleg. 117
coniuncta persona an intelligatur respectu coniunctionis ciuilis. in c. fi. num. 14. de procu. 177
7 coniuncta in propinquo gradu præsumuntur habere notitiam consanguinitatis. in c. & si necesse, nu. 7. de dona. inter vi. & vxo. 60
coniuncti in propinquo gradu quandoque excusantur a pœna, & an possint ex huiusmodi matrimonio aliquid lucri facere, ibi. nu. 9.
2 coniuncta persona an admittatur pro coniuncta sine mandato in spiritualibus, in c. cum pridem. nu. 7. de pact. 159
6 coniuncta persona non dicitur proprie ecclesia. in repe. ca. cum esses, nu. 20. de testam. 136
coniuncta persona quando in aliqua dispositione ponitur, intelligitur de coniunctione sanguinis, & non alia. ibi.
1 coniuncta persona non agit pro coniuncta in his, quæ requrunt speciale man-

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repert. rerum ac sent. selectiorum

datum, in c. ex parte decani. nu. 14. de reser. 87
2 Coniuncta persona dicitur illa, quæ est coniuncta coniunctione sanguinis. in c. 2. num. 5. de postu. 165
Coniuncta persona non admittitur, quando euidens est experiri contra voluntatem absentis. in c. constitutis. nu. 6. de procu. 174
5 Coniuncta persona agens pro coniuncta non præiudicat ei, nisi ratum habeat, in c. quamuis. nu. 5. de re iud. 95
2 Connexa habent idem iudicium principaliter. in cap. querelam. nume. 9. de elect. 151
5 Connexorum idem est iudicium. in c. ad pœnitentiam. nu. 3. de app. 114
2 Connexum an sit eadem dispositio. in c. præterea. nu. 6. de offi. del. 90
4 Coniuratio, & conspiratio quid sit. in c. si. nu. 1. de test. cog. 105
7 Connubium etiam dicitur matrimonium consummatum. in c. Martinus. nume. 5. de cogna. spiri. 33
2 Conscientia licet scrupulosa, est sequenda. Ant. in c. ad aures, nu. 5. de ætat. & qualita. 54
6 Conscientia non excusat aliquem facientem aliquem actum in sepium, sed ob aliquas causas prohibitum ab ecclesia. in c. si. nu. 4. de re. dom. 217
3 Conscientiæ vis hoc habet vt in his quę dependent ex secreto conscientiæ aliquius, statur eius dicto. in c. nouit ille. nu. 5 4. de iudi. 40
7 Conscientiæ debet esse consona iudicio rationis. & tenui & scrupulosa conscientia quis non est laudandus, sed vituperandus potius. in c. & si quæstiones. nu. 2. de simo. 99
4 Conscientiæ foro tenetur quis ad emendam damni dolo, vel lata culpa dati, secus si leui vel leuissima. c. quoniam. nu 18. de prob. 32
7 Conscientia temeraria an sit aliquo casu, in c. inquisitioni. num. 4. de senten. excommun. 269
Conscientia si sit erronea, non debet quis contra eam venire, ante quam ipsam deponat, & aliter veniens præparat sedem ad ignem æternum. in c. per tuas. il 2. nu. 3. & 4. de simo. 107. & seq.
2 Conscientia fundata super leui peccato, an sit attendenda, Anto. in cap. nisi. nu. 8. de renunc. 33
7 Conscientia probatur per iuramentum. in c. si vero. il 2. nume. 4. de senten. excommun. 253
5 Conscientia debet esse informata iudicio rationis, & secundum Deū, alias non excusaret. in c. constitutis. il 2. nu. 2. de app. 134
6 Conscius sui ipsius debet contemnere maledicta alterius. in c. magna. num. 13. de voto & vo. re. 205
7 Consanguinei mariti cum consanguineis vxoris licite contrahūt, in c. quod super. nu. 1. de consan. & affi. 39
Consanguinitas & affinitas quo ad prohibitionem matrimonii, hodie non excedit quartum gradum. in c. sponsam. nu. 4. de sponsa. 5
Consanguinitas quomodo probatur hodie, quia est reducta ad quartū gradum. in c. super eo. nu. 7. de eo qui cog. consan. 36
Consanguinei cognitum possunt impedire matrimonium ratione impedimēti, in c. contracto, nu. 2. de cogna. spiri. 33
Consanguinei an admittantur in testes pro consanguineis siue in causa ciuili, siue in causa criminali, in qua agatur ciuiliter, aut criminaliter, in c. cum oporteat nu. 3. de accu. 81
Consanguinei sponsam nullus vsque ad quartum gradum habere potest, & similiter sponsus non potest ducere consanguineas sponsæ. in c. ad audientiam. nu. 3. de spon. 4
4 Consanguinei præferuntur aliis testibus in consanguinitate probanda. in c. quoties. nu. 9. de testi. 43
Consanguineorum defectus ex parte patris supplebitur ex parte matris stante statuto & c. ibi. nu. 3. 5
5 Consanguinitas & affinitas vsque ad quem gradum faciat iudicem suspectum. in c. postremo. nu. 4. de app. 125
7 Consanguinitas de facili potest esse notoria, & hæc parentela ex communi tractatu dicitur notoria præsumptione iuris. in c. porro. nu. 5. de diuo. 56
Consanguineam prioris sponsæ etiam post sponsalia rupta cognoscens peccat, & priuatur saltem ad tempus potestate contrahendi matrimonium. in c. duo pueri. nu. 5. de despon. impu. 18
3 Consanguineus prælati recusatur in testem pro ecclesia ipsius prælati. in c. cum venissent. nu. 9. de iudi. 33
4 Consanguinitati probandæ sufficit, q duo testes probent de vno latere, alii duo de alio latere, in b licet ex quadam. nu. 10. de test. 90
6 Consanguineis debemus potius subuenire, quam extraneis. in c. ut super. nu. 19. de rebus eccl. alie. 89
2 Consecratus ad certam ecclesiam, licet non valuerit consecratio illius ecclesiæ, tamen quo ad generalem ecclesiam valet. in c. inter corporalia. num. 17. de transla. Epi. 4
Consecratio Episcopi siue Archiepiscopi, quomodo, & quibus interuenientibus fieri debeat, & qui habent consentire, si nolunt præstare consensum. Ant. in c. nec Episcopi. nu. 1. de temp. ord. 45
Consecrationi Archiepiscopi, vel Episcopi si aliquid opponatur, ad quē erit recurrendum. ibi. nu. 3.
7 Consecratus consentire non dicitur, licet sciat papam superiora beneficia contulisse, etiam si fuisset præsens in actu collationis. in cle. si duobus. nu. 5. ut lite pend. 294
2 Consecrari quomodo debeant Archiepiscopi, & Episcopi, & cum qua forma, Ant. in c. si Archiepiscopus. nu. 1. 3. de temp. ordi. 44
Consecratio Episcopi quomodo fiat. Ant. in c. vni. in prin. nu. 2. de sac. vnc. fo. 59. Et vide in §. scire. in prin. eo. tit.
2 Consecratio quo ad substantiam vinculi spiritualis nihil addit in capitur corporalia. nu. 10. de transla. Epi. 4
Consecratio quid addat circa vinculum matrimonii spiritualis, in capitur corporalia. nu. 3 4. de transla. Epi. 5
7 Consequens qui vult videtur tacite velle antecedens. in c. ex parte. num. de sponsa. 7
5 Consensus consentire debentis semper præsumitur. in c. veniens. nume. 2. præscrip. 14
6 Consensus alterius non requiritur, quando libere aliquid potest fieri. in c. vestra. nu. 4. de locato. 102
7 Consentiens in foro animæ mitius punitur, quam agens. in c. sicut dignum. nu. 4. de homi. 142
Consentire delicto, & auxilium præstare, censetur etiam ille, qui custodit vestes delinquentium. ibi. nu. 6.
6 Consentire quoties aliquis non vult in aliquo actu gerendo per vniuersitatem, debet expressa contradicere, alias habebitur pro consentire quo ad pœnam, & quo ad peccatum. in cap. 1. nume. 13. de his quæ fi. a maiore parte capit. 5
7 Consentiens cum faciente, an pari pœna puniatur, & qui dicantur consentire. in c. quantæ. nu. 3. & 5. de sen. excom. 269
6 Consensus vel consilium capituli in quibus casibus requiritur, dum expediuntur negocia ecclesiæ, in c. nouit. 7. de his, quæ fi. a præla. 78
7 Consensus mutuus solus est ad essentiam matrimonii. in c. licet. nume. 2. de sponsa duo. 21
Consensus tacitus facit connalescere matrimonium, in c. veniens, num. 3. de eo qui du. in ma. 23
6 Consensus præsumitur alteri ab illo, qui non credebat potestatem ad se pertinere, non facit actum inde secutum conualidare, nec respectu consentientis, quia ignorabat potestatē ad se pertinere, nec respectu illius cui fuit præstitus, quia non habebat potestatē, sed forte potest ratificari ab illo, qui habet potestatem, in c. ex parte asten sis, nu. 10. de concess. præb. 72. & c. 1. in fi. ne sede vac. per Abb. 7
7 Consensus contrahentium sufficit quo ad vinculum matrimonii. in c. cum. nu. 3. de sponsa. 8
Consensus quo ad matrimonium contrahendum non sufficit, nisi sit vna libertate, & securitate. ibi. nu. 4.
6 Consensus alicuius quotiescunque requiritur in aliquo actu, sufficit, quod interueniat ex postfacto. in c. cura pastoralis. nu. 2. de iure patr. 24
Consensus præsumitur ex cursu longi temporis. ibi. nu. 4.
7 Consensus legitimandi requiritur, & an requiratur, q parentes, & quos consentiant, in c. per venerabilem. nu. 28. & 29. qui fil. sint leg. 7
4 Consensus partis an ex facto amici, vel consanguinei præsumatur. in c. causam. il 1 nu. 19. de testi. 70
1 Consensus contrahentiū, sufficit q interueniat diuerso tempore unus ab alio. in c. cum inter canonicos. nu. 6. de ele. 142
1 Consensus in rebus ecclesiasticis debet præstari in communi, non in singulari, & omnia ista plene examinantur per Abb. in c. cum omnes. numero 2. de consti. 2
Consensus consanguineorum si requiritur in aliquo actu, ille actus potest fieri ne tali consensu celebrari in fauorem illorum, qui habebant consensum præstare. in c. cum in veteri. nu. 6. de elec. 187
7 Consensus superueniens de præsenti sponsalibus, de futuro sub aliqua condictione, quid operetur, in c. de illis. nu. 5. de cond. appo. 29
2 Consensus nullus ex ipsius perseueratione potest operari, quo ad facilitatem dispensandi, licet non quo ad validitatem electionis. in c. inter corporalia. nu. 28. de transla. Epi. 5
1 Consensus aliquorum laicorum, quando requiritur in electione ecclesiastica, in c. cum terra. nu. 8. de elect. 137
7 Consensus solus sufficit quo ad substantiam matrimonii, & ideo verba futura parentum, vel dominorum non sunt necessaria. in ca. cum apud. numero 2. de sponsa. 21
6 Consensus si nō præstatur ab illo, qui debebat præstare, suppletur per alium si ille irrationabiliter non præstabat. in c. quanto. nu. 5. de his quæ fi. a præla. 78
2 Consensus aliquorum si requiritur in aliquo actu debet quis sequi illorum consensum, secus si requiritur consilium, nisi consilium sapiat consensum in c. venerabilis. nu. 10. de offic. dele. 120
2 Consentiens an, & quando debeat puniri tanquam faciēs. in c. 1. num. 5. de offi. dele. 87
6 Cōsensus capituli nō est semper necessarius in negotiis ecclesiasticis expeditis, sed in his quę sunt communia inter prælatum, & capitulum. in c. cum vos. nu. 4. de his quę fi. a præla. 78
Consensus alicuius si requiritur in aliquo actu, an debeat præcedere vel continenti sequi, ibi. nu. 3.
5 consensus potest præstari per illum, qui fuit deputatus ab illo, qui habebat præstare. in c. non potest. nu. 12. de re iud. 60
6 consentire debent omnes præsides in aliquo loco nomine alicuius, alias actus est nullus, etiam vno discrepante. in c. in singulis. nume. 5. de stata mona. 212
consensus tacitus collegii sufficit in pertinentibus ad prælatum, et collegium. in c. ea nosc itur. nu. 8. de his quę fi. a præla. 79
consensus capituli an præsumatur interuenisse in alienationes rei ecclesiasticæ,

In Panormitani Commentaria. 36

vel in constitutione procuratoris facta per prælatum & quis habet probare consensum interuenisse, ibi. nu. 9.
consensus propinquorum si requiritur in contractu, non requiritur, si contrahitur cum ipsis propinquis. in c. cum in veteri. nu. 11. de ele. 187
consensus solus perficit, non tantum contractum matrimonii, sed etiā alios contractus qui sunt de iure gentium. in c. tuas. nu. 6. de sponsa du. 21
consensus solus non sufficit in matrimonio, quando consensus non potest haberi, nisi mediantibus verbis aut signis. in c. tua nos. nu. 10. de sponsi. 12
consensus partium, quod scriptura priuata exempletur sine iudice, præiudicat. ex ratione pacti, vel confessionis. in c. si. nu. 7. de fide instr. 127
consensus alicuius quando requiritur in aliquo actu, non requiritur, quod il dicat, authoritatem nostram impartimur, dummodo aliter non appareat de consensu. in c. quoties. nu. 1. de pac. 158
consensus legitimus quo ad matrimonium contrahendum, requiritur, & non sufficit nudus consensus, nisi sit legibus qualificatus. in cap. dilectus, num. 2. de spon. 11
consensus si non præstatur sine rationabili causa habetur pro præstito. in ca. quoniam. nu. 11. de vi. & ho. cle. 6
consensus superueniens postquam furiosus ad sanam mentem rediit, an validet contractus. ibi. nu. 4. 5
consensus an sit de necessitate, q simul eodem tempore interueniat, vel satis sit q alterius consensus superueniat, ibi. nu. 5.
consensus requisitus in actibus explicandis per vniuersitatem, non dēt singulariter præstari sed collegialiter. in c. quia propter. nu 12. de ele. 175
consensus solo legitimo contrahitur matrimonium, verba tamen, vel alia signa requiruntur quo ad probationem. in c. tuæ fraternitati. nume. 1. de sponsa. 11
consensus expressus an operetur plus quam tacitus, vel econtra, in c. dilecti. nu. 4. de foro compe. 96
consensus si non præstatur ab illo, qui habet præstare sine iusta causa, adit superior. in c. auaritiæ. nu. 6. de præb. 30
consensus extortus per metum non præsumitur ratificatus per simplicem tacitumitatem sequentis tēporis. in c. accedens. nu. 5. de conuer. coniu. 198
consensus sufficit ad essentiam matrimonii. in c. tuas. nu. 3. 6. de spon. duo. 21
consensus mutuus importat neminem discrepare. in c. scriptum. nume. 7. de elect. 171
consensus qui requiritur ad aliquem actum, si negatur iniuste ad debentib. consentire, iudex coget, vel ipse dabit. in c. 9. Dei. nu. 13. de sta. mo. 210
consensus, vel arbitrium aliquorum si requiritur in aliqua re, an sufficiat cōsensus vnius, maxime si non reperitur, nisi vnus, in c. ecclesia sanctæ Mariæ. il 2. nu. 3. vt lit. pen. 255
consentire in iudicem non censetur is, qui dedit sportulas, & fideiussore de stando iuri. in c. inter monasterium. nu. 6. & 9. de re iudi. 86
consentire in iudicem, an & quando quis censeatur ante li. conte. per aliquos actus coram eo factos. adeo vt amplius non possit eius iudicium declinare. ibi. nu. 7.
consensus aliquorum quando requiritur in aliquo actu, potest præstari per superiorem, si illi sine iusta causa denegent consentire. in ca. nullus. num. 1. de iure patro. 226
consensus alicuius si requiratur in aliquo actu, si sit ille actus sine huiusmodi consensu factus, an teneat, in c. causam. nu. 6. de offi. dele. 97
consentiens quo casu censeatur sibi præiudicare, in c. 1. nu. 4. de censib. 232
consideratur quandoq; id, quod decet. in c. 1. nu. 2. de nat. ex libe. ven. 31
consensus deliberatus in actu peccati mortalis, est mortale, & etiam in de lectationem ei annexam. in cle. ad nostrum. nu. 21. de hære. 313
consilium reuerentiæ obligat: secus in consilio perfectionis. in cle. cum iudei. nu. 5. de proba. 295
consilium vel fauorem præstantis appellatione non comprehenditur, qui nu dum vel fauorem præstitit. in cle. si quis suadente. num. 14. & quem consilium vel fauorem præstitit. in cle. si quis suadente. num. 14. & 15. de pœnis. 316
consilium vel fauorem præstans, vt aliquis pontifex capiatur, vel temere percutiatur, vel banniatur, punitur sicut principaliter committens. ibi. nume. 13. 295
consilium reuerentiæ quid sit, & quid consilium perfectionis. in cle. cum iudei. nu. 5. & 7. de testib. 73
consilium aliquorum quando est petendum in aliqua re, an sit etiam sequē dum. Ant. in c. cum de tua. nu. 2. de corpore viti. 203
consilium superioris si fuerit adhibitum in aliquo actu, censetur in illo actu eius authoritas adhibito. in c. dilecti filii. nu. 9. de arb. 26
consilium aliquando ponitur pro consensu, vel authoritate, & an sufficiat petere consilium in renunciatione beneficii, Ant. in c. admonet. in vlt. no. 12. de renun. 263
consilium licet aliquo casu quis teneatur requirere, & expectare, non tamen tenetur illud sequi. in c. non potest. nu. 21. de re iudi. 60
consilii oc casione, an & quando quis teneatur ex consilio, in c. nuper, nu. 7. de sen. ex com. 89
consilium sapientis non est sequendum in sententiando, si non videtur iustū iudici etiam stante statuto, vel commissione, quod iudex debeat ferre sententiam secundum consilium sapientis. in c. si pro debilitate. nume. 8. de off. deleg. 218
consilio alterius qui actum expedire habet, non tenetur sequi illius consiliū. in c. 1. nu. 3. & 6. de cap. mo.
consilium alicuius vbi requiritur in aliquo actu, an necessario sit requirendum licet requirens non adstringatur illud sequi de consensu. in cap. cum olim. nu. 2. & 4. de arb. 208
consilium an, & quando sapiat consensum, vel econtra, ibi. nu. 5.
6 consilium aliquorum vbi requiritur in aliquo actu, si non adhibeatur actus est nullus, licet quis non obligetur tale consilium sequi. in c. ad apostolicam. nu. 12. de regu. 187
5 consilium peritorum an teneatur iudex perquirere in decidendis causis. in c. ut debitus. nu. 28. de appel. 149
1 consilium aliquorum si requiritur in aliquo actu, oportet quod interueniat actus. in c. cum veteri. nu. 7. de ele. 187
consilium si requiritur in aliquo actu, & consulentes nolunt, vel differunt dare consilium potest actus fine consilio expediri, nisi consulentes fuerint requisiti in extremitate temporis. ibi. nu. 8. 9. 13. eo. & seq.
consilium aliquorum si requiritur aliquo casu, an in decisione casus sit omnino sequendum consilium, & quid de consensu, & quid si fuit iudicatum secundum malum consilium, ibi. nu. 12. 187
consilium debet requiri ante scrutinium, & est vtile iterato requirere scrutinio publicato, antequam sequatur communis electio. ibi. nu. 13. eod.
5 consilium siue propositū mutare in melius, sapientem decet. in c. cum cessante. nu. 6. de appel. 150
6 consilium alicuius si requiritur in aliqua re, non potest illa res expediri cō silio prius non petito, nisi immineret maxima necessitas, & celeritas. in c. tua nos. nu. 7. & 8. de eccl gdi. 258
consiliarii an teneantur de malo consilio, siue unus, siue omnes, siue insoliū. in c. aduersus. nu. 20. de immu. eccl. 268
4 consilium secretum si iurati non reuelare, intelligitur de honesto. in ca. ego N. nu. 7. de iureiur. 147
1 consilium an sit exquirendum ab illiteratis, et insipientibus. in c. ad nostrā. nume. 4. de consue. 98
6 consilium si requiritur in aliquo actu non potest fieri actus ille, nisi precedēte consilio & habito responso. in c. cum vos. nu. 5. de his quæ fi. a præl. 78
consilium alicuius si requiritur de necessitate, non est illud sequendum. in c. quanto, nu. 5 de his quæ fi. a præla. 79
consilium capituli præsumitur Abbas vel prælatus habuisse, & dicenti cō trarium incumbit onus probandi. ibi. nu. 7.
2 consilium ponitur aliquando pro consensu. in c. admonet. nu. 5. de renun. 13
7 consistorium vnde dicatur. in cle. pastoralis. nu. 8. de re iud. 297
7 consultor debet uti vocabulis propriis. in c. nuper a nobis. nu. 8. de dona inter vir. & vxo. 61
consulentes vel auxilium præstantes an, & quando teneantur etiam vnus pro omnibus in foro tam pœnitentiali, quam contentioso ad omnimodā restitutionem totius damni. in c. sicut dignum. nu. 15. de homi. 142
3 consors litis admittitur etiam post litem contestatam, & sine mandato. in c. cum dilecti. nu. 9. de do. & contu. 236
1 consors cuiusdem litis potest augere pro consorte sine mandato, dummodo caueat de rato. & istud consortium quomodo contrahatur. in c. cum M. nume. 9. de const. 28
7 consors dicitur in proœmio. in cle. si quis suadente. nu. 9. de pœ. 316
1 conspirantes contra prælatum an prohibeantur esse testes contra statum ecclesiæ. in c. per inquisitionem. nu. 9. de elect. 154
5 conspirantes habentur ac si essent capitales inimici, & ideo repelluntur a testimonio, licet aliquo casu admittantur. in c. cum I. & A. nume. 10. de re indic. 89
4 conspirantes contra episcopum vel facientes tumultum contra aliquē, quæ pœna plectantur. in c. si. nu. 4. de testi. 99
conspiratio, quid sit, in c. petitio vestra, nu. 2. de iureiu. 185
2 consuetudo generalis dicitur, quæ seruatur in vna prouincia. in c. ex tuarū. nu. 3. de auth. & vsu pal. 10
6 consuetudo iurata vel statutum per singulos de vniuersitate potest non obstante iuramento tolli ab omnibus de ipsa vniuersitate. in c. 1. num. 7. de his, quę fi. a ma. par. ca. 82
consuetudo vel constitutio capituli etiam iurata dispōnens, quod omnes de capitulo, vel saltem duæ partes debeant consentire, & aliter actus non teneat, non valet. ibi. nu. 8. 8
7 consuetudo an, & quando tollat ius commune, vel ab eo tollatur, in c. 1. nume. 2. de cogna. spir. 31
consuetudo potest inhabilitare personas habiles ad contrahendum matrimonium. ibi. nu. 3. 32
6 consuetudo, quod possit dispensari per episcopum super duobus beneficiis cō formibus, nō valet. in c. extirpādæ. in repe. §. qui uero. n. 41. de præb. 52
1 consuetudo non valet ut clericus exerceat actus episcopales. in ca. quanto, nu. 1. & 2. de consue. 99
consuetudo non facit quem capacem. ibi nu. 2.
6 consuetudo valet, vt appelletur ad papam omisso medio, item valet circa ea quæ sunt accidentialia alicuius actus, contra naturam & substantiam actus non valet consuetudo. in c. referente. nu. 4. de præb. 29
5 consuetudo tanti temporis, de quo non sit memoria in contrarium, bēt uim confessionis. in c. cum nobis. nu. 4. de præscr. 39
6 consuetudo non inducitur ex actibus qui sunt mere facultatis. in c. ex parte. nu. 7. de concess. præb. 72
consuetudo non inducitur ex non usu in his, quæ sunt meræ facultatis. in ca. quoniam. nu. 7. de ui. & hone. cle. 5
3 Consuetudo an valeat, quę tollit iuramentum calumniæ, & an possit ipsum deferre.

Universidad de Deusto
Biblioteca

differre, in c. ceterum. nu. 3. 4. 9. de iur. cal. 147
3 Consuetudo etiam q̃ sit a l. reprobata, licet aliqua iusta causa emanauerit, potest de nouo induci. ibi. nu. 9.
Consuetudo quod fructus non computentur in sortem, vel quod missus ex primo decreto lucretur fructus non ualet. in c. fi. §. in aliis. nu. 17. vt lite non contest. 136
6 Consuetudo, q̃ prælatus possit exercere iurisdictionalia sine consilio capituli, valet. in c. nouit. nu. 5. de his quæ fi. a prela. 78
4 In consuetudine probanda, an sufficiat probare, actus pro parte, ut duo probent de uno actu, alii de alio & c. in c. licet ex quadam. nu. 12. de test. 89
6 Consuetudo quod laici non soluant decimas, non valet. in c. ad apostolice. nume. 3. de deci. 172
6 Consuetudo diminuēs quotam decimę, non valet, nisi a papa approbetur. in c. aliquibus. nu. 7. de deci. 172
5 Consuetudo, vt stetur probationi non plenæ, an ualeat. in cap. 1. nume. 8. de appella. 102
6 Consuetudo dispones illud per ius commune, videtur ei aliquid addere. in c. cum venissent nu 3. de inst. 62
1 Confessio non potest per dominum reuocari etiam incontinenti, nisi probet de errore, & idem in confessione propria. in c. scriptum. nu. 9. de ele. 171
2 Confitenti delictum sponte ex ignorantia parcendum est, secus ex malitia. in c. inter corporalia. nu. 26. de transl. epi. 5
1 Consuetudo per quam prælatus solet dimittere prælaturam sine consensu superioris, non valet. in c. cum uenerabilis. nu. 1. & 6. de consue. 103
Consuetudo mala dicitur corruptela. ibi. nu. 4.
2 Consuetudo quæ attendenda erit in diuinis officiis & sacramentis. in c. pastoralis. nu. 9. de off. ord. 140
3 Consuetudo unius loci ligat etiam clericos, quando est communis clericis, & laicis. in c. cum venissent. nu. 3. de eo qui mi. in pos. 250
Consuetudo fori in preparatoriis iudiciorum ubi litigatur. in c. fi. nume 23. de feriis. 164
1 Consuetudo tribuit iurisdictionem non habenti. in c. ad nostram. nume. 2. de consue. 98
7 Consuetudo q̃ matrimonia possint contrahi in gradibus prohibitis non valet. in c. quod super. nu. 2. 4. de consan. & affi. 39
Consuetudo non potest habilitare inhabiles lege canonica ad contrahendum matrimonium, sed bene potest inhabiles de iure ciuili habilitari. ibidem nume. 4.
Consuetudo an ualeat contra ius canonicum, vel diuinum, ibid.
Consuetudo & statutum contra bonos mores non valent ibid.
Consuetudo quod matrimonium non possit contrahi in quinto gradu tenet. ibidem.
5 Consuetudo non inducitur ex actibus mere facultatis. in c. ad nostram audientiam. nu. 11. de confir. vti. vel inuti. 167
6 Consuetudo quod sportule possint peti a iudice ecclesiastico ordinario vel delegato non valet de iure canonico, quando habet, vnde viuat. sed de iure ciuil. sic. in d. c. cum ab omni. nu. 10. de vi. & ho. cle. 6. Et an sportule possint peti a iudice ecclesiastico delegato, quando non habet sufficiens beneficium vnde viuat, ibid. nume. 11. Item quod sportulas accipere iudex delegatus non potest nisi fuerit assessor. ibid. nume. 14. Et quid de arbitro. ibid. nu. 16. 16
7 Consuetudo non requirit titulum. in c. super quibusdam. nume. 9. de verbor. significa. 280
Consuetudo dat ordinariam iurisdictionem. in c. quoniam. nume. 4. ne prel. vi. sua. 116
6 Consuetudo an introducatur per non vsum. in cap. Ioan. nume. 9. de cle. coniugal. 19
1 Consuetudo quid sit. in rub. nu. 1. de consue. 95
6 Consuetudo prealet interpretationi doctorum super intellectu alicuius legis. in c. 1. nu. 8. de deci. 165
7 Consuetudo curię Romanę est non delegare causas matrimoniales. in c. 1. nu. 11. de consan. & affi. 38
Consuetudo loci quoad paternitatem & matrimonium, quando sit referuanda, in c. super eo, nu. 4. de cogna. spi. 32
Consuetudo an ualeat habilitandi, vel inhabilitandi aliquos ad matrimonium. ibid. nume. 5.
Consuetudo an possit tollere impedimentum publicę honestatis. ibid.
3 Consuetudo potest facere ne detur libellus, sed non, quod non detur aliqualis peritio, super qua iudex formet sententiam. in cap. 1. nume. 16. de libel. obla. 108
4 Consuetudo introducens superflua remedia tanquam irrationabilis, non valet. in c. 2. nu. 2. de proba. 5
consuetudo exigens sine causa iuramentum, seu aliquid vltra plenam probationem non valet, sed cum causa sic. ibi. nu. 3.
consuetudo faciat validam probationem, alias inualidam. ibi. nu. 4.
consuetudo valet principe etiam ignorante, ibi. nu. 5.
consuetudo rationabilis derogat legi non habenti clausulam derogatoriam. ibid. num. 6. 6
consuetudo damnata per legem ex noua causa, vel ex veteri non detecta, potest induci iterum. ibi. nu. 8.
consuetudo, pactum, vel lex restringēs facultatem probandi ad certam speciem probationis, non valet, & talis consuetudo non excludit in totum aliam probationem. ibi. nu. 10.
1 consuetudo vel statutum fori obseruatur in preparatoriis, vbi causa vertitur, in c. ecclesia sanctę Marię, nu. 19. de consti. 33
7 consuetudo si extat, q̃ mulier virgo benedicatur etiam si maritus alias fuerit benedictus, tenet. in c. vir autem. nu. 5. de secun. nup. 64
1 consuetudo cuius temporis non extet memoria, non posset reddere laicos capaces spiritualium. c. massana. nu. 4. 6. de clec. 196
consuetudo, item statutum, non valent contra ecclesias, sed si forte ab initio valebant, tunc officio iudicis annullantur, si ueniunt contra ecclesias, sed si grauamen est modicum valent. in c. 1. nu. 1. de consti. 98
consuetudo quo ad bona patrimonialia clericorum, an ualeat. ibi. nu. 3.
consuetudo vt canonici testentur de rebus acquirendis suę prębendę post earum mortem, valet, ibi. nu. 4.
consuetudo, an & quando ualeat, ut omni casu absentes vocentur, uel non vocentur, in c. coram, nu. 5. de ele. 167
2 consuetudo non inducitur in his, quę sunt meræ facultatis, in c. quod translationem. nu. 4. de offi. leg. 128
consuetudo onerosa & contra ius extenditur etiam ad ea, quæ sunt eiusdem naturæ. ibi. nu. 5. Si quis iuerit ad molendinum alterius etiam per mille annos, non per hoc est inducta consuetudo, vt ire teneatur. ibi. nu. 4.
6 consuetudo super pluralitate beneficiorum, an ualeat, dato quod de iure communi non possint plura teneri. in c. extirpandę in repeti. §. qui vero. nume. 35. de pręb. 51
consuetudo quod possint teneri plures ecclesię parochiales, non valet. idem quod possint teneri plura beneficia simplicia, siue exigant residentiam, siue non. ibi. nu. 39. 52
2 consuetudo circa rem actum contra ius, extenditur ad alios actus similes. in c. dilecti filii. nu. 5. de arb. 202
Consuetudo potest inducere, vt quis possit incidere ligna vel animalia pascere in alieno territorio. ibi. nu. 7.
7 Consuetudo licet prauа, & inhonesta excusat quem a pœna temporali, in c. cum in ecclesia. nu. 1. de simo. 95
Consuetudo quod clerici possint disponere de bonis acquisitis intuitu ecclesię valet. in c. cum tibi. nu. 2. de uer. sig. 270
1 Consuetudo diuturna, licet minus iusta præstat probabilem causam diuisionis. in c. cum causam. nu. 2. de cle. 135
Consuetudo mala est radicitus extirpanda, & non tollit ius. ibi. nu. 4.
Consuetudo non potest habilitare prorsus inhabilem. ibi. nu. 5.
Consuetudo potest inducere, vt possessio transferatur absque aliqua traditione. in c. ex literis. nu. 3. & 16. de consue. 96. & 98
Consuetudo Romanæ curiæ non extenditur ad alios. in c. bonæ memoriæ. in 1. nu. 12. de postu. præl. 116
Consuetudo aliarum ciuitatum est attendenda, si in propria ciuitate non est dummodo sit rationabile. in c. cum olim. nu. 1. 4. & 7. de consue. 102
7 Consuetudo si est quod in matrimonio contrahendo tradatur annulus cum certa solennitate. si probatur annuli traditio cum illa solennitate, probatur & matrimonium esse contractum. in c. tuæ nobis. n. 7. de desp. impu. 19
1 Consuetudinis rationabilis transgressor punitur, licut transgressor legis. in c. cum consuetudinis. nu. 3. de consue. 106
6 Consuetudo an ualeat, q̃ canonica portio debita episcopo, uel ecclesiæ parochiali sit intra quartam partem, vel vltra dimidiam, vel quod nihil debeatur? in c. certificari, nu. 4. 6. 7. de sep. 158
Consuetudo ad eius essentiam non requirit titulum, præscriptio vero sic. ibi. nume. 5.
1 Consuetudo contra ius naturale, cuius transgressio est peccatum non valet. in c. fi. nu. 1. de consue. 108
Consuetudo non excusat in peccatis, quo ad Deum. ibi. nu. 2.
Consuetudo contra decem præcepta non valet, nisi ratio suadeat statutum, quod pro homicidio ponatur pœna pecuniaria, an ualeat. ibi. nu. 3.
Consuetudo rationabilis, vel irrationabilis quomodo cognoscatur, ibidem, numero 5. 109
Consuetudo inducitur ab habente potestatem legis condendæ, & quomodo procedit in viris ecclesiasticis, ibi. nu. 8.
Consuetudo contra canones valet, sed statutum non, & quæ est rō. ibi. nu. 6.
Consuetudo inducitur ex scientia, non per errorem. ibi. nu. 12.
Consuetudo inducitur etiam ignorante illo qui habet potestatem iuris condendi, ibi. nu. 13.
Consuetudo inducitur illorum, quæ possunt alias præscribi. in d. c. fi. nu. 15. de consue. 110
Consuetudo ad hoc vt ualeat, non requiritur q̃ sit obtenta in contradictorio iudicio, ibi. nu. 16.
Consuetudo ex quot vicibus introducitur, ibi. nu. 17.
Consuetudo ad hoc, vt sit valida, an requiratur q̃ ea vtatur maior pars populi, ibi. nu. 18.
Consuetudo vtrum tollatur per vinculum actum, ibi. nu. 19.
Consuetudo si habet id, q̃ habet lex, an sublata lege sit sublata consuetudo, ibi. nu. 21.
Consuetudo contra legem diuinam, vel naturalem non valet, & qui contra leges, ibi. nu. 22. 111
Consuetudo semel reprobata, an possit amplius induci, ibi. nu. 24.
Consuetudo an tollatur per legem sequentem, ibi. Et quæ requirantur ad consuetudinem inducendam. ibi. nu. 7.
Consuetudo in dubio & in uno casu, an intelligatur de præscripta, in c. Cumana, nu. 4. de elect. 183

1 Consuetudo imitatur ius, quia succedit vbi deficit ius. Item interpretatur ius & derogat iuri, in c. de uxore. nu. 3. de sepul. 157
1 Consuetudo per quam tolluntur substantialia actu nō valet. in c. cum terra. num. 1. de elec. 137
Consuetudo mulctam non potest indicere. ibi. nu 2.
1 consuetudo, q̃ Abbas vnius monasterii eligatur de alio monasterio valet. in c. cum dilectus. num. 1. de consue. 103
Consuetudo tribuit intellectum legi, cui est standum, licet non sit bonus. ibi. num. 7. 104
1 consuetudo quòd clericus absens causa studii, etiam non petita venia, lucretur fructus sui beneficii valet, nisi ex hoc sequatur magnum incommodum ecclesiæ. in c. tuæ fraternitatis. num. 4. de cle. non resi. 24
1 consuetudo vt introducatur, quantum tempus requiratur, tam de iure canonico, quàm ciuili. in c. fi. nu. 11. de consue. f. 109. Item quòd similibus ad similia proceditur in consuetudine, aliquando secus. ibi. nu. 12. 110
1 consuetudo in maleficiis inducitur ex duabus vicibus, in c. monasteria. n. 6. de vi. & hone. cle. 5
1 consuetudo quòd credatur libris mercatorum in magna quantitate, an valeat. in c. bonæ memoriæ. il 2. nu. 20. de postu. præla. 119
Consuetudo de lucranda dote & donatione propter nuptias, valet. in c. dona tio. nu. 6. 12. de dona. inter vi. & vxo. 62. & seq.
1 consuetudo vt quis possit ad libitum eligere confessorem, cui confiteatur, non valet. in c. conquerente. num. 5. de off. ord. 140
1 consuetudo alicuius loci, quomodo probetur. Ant. in cap. fi. num. 5. & 8. de off. Archi. 84
consuetudo vnius loci, an & quando extendatur ad alia loca, & quæ requirantur in tali extensione, & circa quæ fiat? vide plene in materia extensionis consuetudinis circa spiritualia. Ant. de Butr. in d. cap. fin. num. 9. eo titu.
1 consuetudo transfert possessionem in alium circa aliquem actum corporalem. in c. cum venissent. nu. 14. de resti spol. 202
1 consuetudo onerosa non extenditur de loco ad locum, neque de persona in personam. in c. cum inter vniuersas. nu. 5. de elec. 141
1 consuetudo inferens præiudicium ecclesiæ, non valet etiam iurata. ibi. nu. 9.
1 consuetudo, per quam quis inducitur ad peccandum, vel ad sua bona dissipandum, non valet. in c. ex parte, nu. 3. de consu. 106
1 consuetudo talis quòd canonici absentes percipiant fructus beneficii, ualet, tc. cum omnes. num. 1. & 10. de consti. 21. & 23.
1 consuetudo non valet, per quam vitiatur sententia ecclesiastica censuræ. in cum inter. nu. 2. de consue. 107
1 consuetudo valet in interpretatione indulgentiarum legis, priuilegii, & statuti. in c. quòd dilectio. nu. 3. 7. de consan. & affi. 38
1 consuetudo potest inhabilitare habiles ad matrimonium. ibid. nu. 4.
1 consuetudinis omissio, siue defectus non vitiat matrimonium. in c. 1. num. 3. de sponsa. 2
consuetudo, leges, et statuta, an possint aliquid disponere circa matrimonium, & aliquam pœnam imponere? ibi. nu. 7.
consuetudo si est diuersa, n loco viri & mulieris, quæ sit seruanda? ibidem, num. 10.
consuetudo & statutum circa dotes quę sit seruanda, an loci viri, an vxoris ibi nu. 11. 3
1 consuetudo vel statutum dispones id, quod ius commune, an cēseatur sublatum, si tollatur ius commune? in c. cum esses. nu. 2. de testa. 133
1 consuetudo generalis ecclesiæ obligat, sicut præceptum. ibi. nu. 6. 134
1 consuetudo iam in esse deducta non tollitur, si contra eam bis, vel semel aliquid intentetur. c. auditis num. 11. de præscr. 40
1 confessio potest pro parte acceptari, & pro parte non, quando habet diuersas partes in c. preterea. il 2. nu. 1. de transa. 164
1 confessio illorum de capitulo præiudicat ecclesiæ. ibi. num. 2.
1 consuetudo inducitur ex vsu, nec ad eam inducendam requiritur causa vel titulus, quia loco ipsorum est vsus. in c. cum ecclesia. num. 45. de cau. posse. & proprie. 181
consuetudo inducta ad instar præscriptionis, puta contra certam personam requirit necessario titulum. ibi.
1 consuetudo Romanæ ecclesię non est de necessitate obseruanda in aliis regionibus. in c. consilium nu 1. de obser. ieiu. 254
1 consuetudo circa nuptialem benedictionem. in cap. consultationi. num. 2. de sponsa. 13
1 consuetudo potest tribuere plenum ius electo circa confirmationem quod recipit limitationem. in c. nihil. nu. 10. de elec. 179
1 consuetudo in pœnis seruanda est. in c. 1. nu. 5. de secun. nup. 63
1 consuetudo, vt beneficiatus pluribus beneficiis possit disponere de fructibus ad libitum suæ voluntatis, non valet. in cap. dudum. il 2. num. 36. de elec. 192
1 consuetudo excusat monachos, si meliori panno vtuntur in vno monasterio, seu prouincia, quàm in alio, in cle. ne in agro, num. 8. de sta. mona. 305
1 consuetudo legitimo tempore formata, an & quando a contraria obseruantia varietur, & liget, in clem. attendentes, num. 15. de statu mona. 306
1 consuetudo non præiudicat iuri positiuo, nisi sit irrationabilis. in clem. generaliter, nu 3. de pœ. & quali. 289
1 consuetudo semel a iure damnata, an possit iterum introduci, in clem. statutum. num. 2. de elec. 287
1 consuetudo ut inducatur contra ius alterius, requiritur titulus; quæ tamen potius præscriptio est, in clemen. quia contingit, numero 6. de rel i. domi fol. 307.
Consuetudine an introduci possit, vt hospitalium sacerdotes familiaribus suis & pauperibus ibi degentibus sacramenta ministrare possint. in cle. religiosi, nu 33. de priuil. & excess priui. 315
Consuetudine in hospitalibus si qua introducta fuerint, seruari debent, & ea cessante rediguntur sub parochia, in qua sita sunt, in cle. quia contingit, nu. 24. de relig. domi. 317
6 Consuetudo dispones id quod ius commune, quid operetur, in rep. cap. cum esses. nu 1. de testa. 134
Consuetudo contra vniuersum statum ecclesiæ, & contra legem diuinam non valet. ibid. nu. 2.
Consuetudo exigens superfluas probationes non valet, exigens vero vt minus sufficienti probationi adhibeatur fides, valet, ibid. nu. 3
1 Consuetum quod est apponi, habetur pro appposito, in cap. cum M. num. 5. de constitutio. 28
3 Consuetudo quod appellatur ad parem, vel ad minorem, vel de vicario ad episcopum, an ualeat in c. exposuit nobis, nu. 5. de dila. 157
7 Consuetudo Romanæ ecclesiæ in quibus casibus sit ab omnibus seruanda, in c. fi. de regu. iur. 284
1 Consuetudo et cuius temporis non extet memoria, non potest reddere laicum capacem iuris spiritualis, in c. sacrosancta, nu. 2. de elect. 185
5 Consuetudo laicorum rationabilis vel statutum, an astringat ecclesias, in c. cum causa, nu 3. de re iudi. 64
7 Consitutio non valet, vt quando res non potest aliter apparere, accusens & accusatus pugnent, & qui succubuit habeatur pro confuncto, in c. Henricus, nu. 1. de cle. pug. in duel. 152
6 Consuetudo, q̃ quis possit per alium seruire beneficiis curatis vel non an & quo casu ualeat? in c. quia nonnulli, nu. 7. de cle. non resi. 20
Consuetudo non valet, q̃ quis possit seruire beneficio curato per substitutum, neque q̃ possit ad longum tempus aliquem substituere, in cap. extirpandę, in repe. §. qui vero, nu. 46. & nume. 32. ver. ex prædictis, & nume. 2. de præben. 51. & 53
Consuetudo, quod ignobiles non admittantur in canonico, non valet quia apud Deum non est acceptio personarum, in cap. venerabilis, nume. 4. & 6. de præben. 57
Consuetudo rationabilis valet contra canones, statutum vero non, ibid.
Consuetudo patriæ potest dare potestatem consciendi instrumenta alicui quæ ualeant, & teneant, in c. sicut te, nu. 15. ne cle. vel mona. 280
7 Consuetudo non inducitur per actus mere facultatis, in cap. Abbate, nume. 10. de verb. sig. 279
Consuetudo non requiritur, quod sit obtenta in contradictorio iudicio, ibid. numero 13.
7 Consuetudo delinquendi aggrauat delictum, licet in se esset minus punibile, in c. 1. nu. 1. de cle. percu. 185
Consuetudo si est rationabilis, tollit ius publicum etiam quod non intercueniat consensus papæ, in c. cum ex officii. nu. 13. de præscri. 44
Et quod debetur ratione consuetudinis, potest contraria consuetudine tolli, licet si aliter deberetur non posset tolli consuetudine, ibid. nu. 17.
6 Consuetudo, q̃ a vicario episcopi appellatur ad episcopum non valet, quia censetur eadem persona, & appellatio requirit maioritatem personarum, in c. fi. nu. 4. de preca. 91
6 Consuetudo semel reprobata, an possit iterum indici? in c. 1. ateranensi, nu. 1. de præben. 54
Consuetudo non valet, quod decimæ non debeantur, in capitu. fi. num c. 5. de parochiis. 164
7 Consuetudo in fauorem ecclesiæ inducitur per actus, qui sunt meræ voluntatis etiam per laicos, in ca. ad apostolicam, nu. 4. de simo. 112
1 Consuetudo, q̃ electio ecclesiastica non confirmetur per superiorem non valet, in c. postquam, nu. 3. de elect. 122
3 Consuetudo, q̃ delinquens non remittatur ad locum vbi deliquit, quo casu valet? in c. fi. nu. 23. de fo. compe. 103
6 Consuetudo, q̃ clericus possit testari de bonis ecclesiæ, non valet, nisi quo ad mobilia & modica, in c. cum in officiis, nu. 5. de testa. 132
consuetudo quod clericus possit testari de fructibus percipiendis anno sequenti post eius mortem valet, quia præiudicat successori in beneficio, non autem ecclesiæ, ibid.
4 Consuetudo potest dare alicui potestatem tabellionatus, & iudex ex cōsuetudine potest scribere acta causæ, in capit. cum dilectus, nume. 2. de fide instrumen. 118
Consuetudo valet, vt credatur instrumento sine testium subscriptione, ibid. nume. 6. 119
3 Consuetudo laicorum non ligat clericos, in capitu. quod clericis. nume. 2. de foro compe. 76
consuetudo & iura fori, an seruentur in reconuentionibus, vbi sit reconuentio an prioris fori? ibi. nu. 14 77
Consuetudo inducitur ex tribus actibus, in c. cum ecclesiam, nume. 41. de cau. pos. & propri. 180
6 Consuetudo valet, q̃ in simplicibus beneficiis non sit opus residere. in cap. cum iamdudum, nume. 8. de præben. 34
Consuetudo non inducit ex facto minori pars ciuitatis, in cap. ex parte. nume. 7. de consti. 237
consuetudo an possit minuere, vel augere solemnitates requisitas in alienatione

Universidad de Deusto
Biblioteca

tione rerum ecclesiæ.in c.nulli,nu.6.de rebus eccle.non alie. 87
6 consuetudo, vt electores eligant vnum certũ non valet? Papa vero põt hoc facere,vt eligatur vnus certus,in c.ex ore sedentis,num.3. de his, quæ fi.a ma.par.ca. 84
3 consuetudinis fori seruatur in iudiciorum præparatoriis,vbi causa agitur in c.venerabilis,nu.12.de iudi. 49
7 consuetudo vnius loci necessario non est seruanda in alio loco, nisi reducatur ad ius commune,in c.cum inhibitio,nu.2.de clandest. desponsa. 20
1 consuetudo generalis,an debeat extendi ad loca particularia, in c.cum ecclesia,nu.6.de elect. 161
consuetudo præfertur iuri communi, etiam in prouisione beneficiorum, ibid.num.10.
7 consuetudo loci, an valeat super dotis restitutione, quando maritus vergit ad inopiam?in c.per vestras,nu.13.de don.inter vir.& vxo. 62
4 consuetudo impedicns productionem testium fiendam per eum non valet, in c.series,nu.6.de test. 65
consuetudo tolerans simoniam,vel inducens est nulla,in cap.non satis, nume.5.de simo. 95
7 consuetudo non valet,quod vxor non teneatur sequi virum, in c.1.num.3. de coniu.lepro. 29
consuetudo non inducitur per actus,qui sunt meræ facultatis,nisi fauore ecclesiæ,in c.suam nobis,nu.5.& 8.de simo. 103
consuetudo inducitur si omnes de vniuersitate aliquid faciebant, & vnus faceret,qui postea a tali observatione desidens, fuit ab aliis redargutus, ne faceret,qui postea observauit aliorum mores, nam hoc casu apparet de consensu populi volentis consuetudinem inducere,ibi. num.6.
consuetudo qua quis astringitur ad aliquid dandum in casu licito,inducitur spatio 10.annorum, & tribuit actionem volenti vigore dictæ consuetudinis aliquid petere,ibi.nu.9.
consuetudinem inducit continuata præstatio ad aliquod tempus de quo in c.suam nobis,de simo.prox.relata ad certam obligationem,ibid. num.7.
2 consuetudo de licitis facit illicita. Ant.in c.de eo.nu.2.de temp. ordi. 42
6 consuetudo,quod in beneficiis simplicibus, quis non cogatur residere, quo casu valeat?in c.extirpandæ,in repeti §.si vero,nu.31.de præb. 51
consuetudo non introducitur per non vsum,in c.cum sit generale. num.15. de foro compe. 74
2 consuetudo aliquando tollerat ea,quæ sunt contra ius. Anto.in c.sanè,num. 1.de tempo.ordi. 42
consuetudo potest ampliare,& interpretari ius diuinum,in c.quoniam,nu. 1.de feriis. 160
consuetudo Romanæ ecclesiæ non est necessario seruanda, nisi quo ad articulos fidei,nisi mandent,quod debeat seruari,ibid.nu.6.
1 consuetudo, quod liceat mercari diebus festis non excusat a peccato, in c. 1.nu.5.de feriis. 159
consuetudo non est simoniaca hoc dictans, & quare aliud in statuto, & aliud in consuetudine?in c.cum sit.nu.25.de consti. 30
1 consuetudo generalis attenditur, & allegatur ad decisionem causæ veritatis in loco particulari,in c.in Genesi.nu.6.de elect. 193
3 consuetudo transfert possessionem,in c.cum super, num.17. de cau. posse ss. & proprie. 183
consuetudo loci attenditur,vbi litigatur in præparatoriis iudiciorum, inc. licet ex fuscepto,nu.14.de for.compe. 81
5 consuetudo contra substantialia appellationis non valet, puta quod non appelletur ad superiorem,sed ad æqualem,vel inferiorem, in rub. num.2. de appell. 100
consuetudo dat iurisdictionem,etiam priuato,in c.cum contingat, nume.5. & 9.de for.compe. 86.& seq.
4 constitutionis alicuius transgressores non incurrunt pœnam, si finis, ad quem tendit constitutio,non violatur,in c.quoniam,nu.6.de prob. 30
7 constitutio pœnalis puniens delinquentem in ecclesia sua non extenditur ad delinquentem,in eccl. aliena.in cle.cum ex eo.num.9.de sen.exc. 318
constitutio pœnalis, licet sit restringenda, quibus tamen casibus indefinita non æquipolleant vniuersali,in cle.monasteriorum,num.5. de reb. eccle. non alien. 300
constitutio pœnam ipso facto imponens contra exercente aliquid,quod de iure tenere non potest,non habet locum pœna, si actus aliquo facto non tenuit,in cle.eos,nu.7.de conf.& affi. 310
constitutio puniens scienter contrahentem non ligat eum, qui ignoranter contraxit, licet post factum certificatus permanserit in contractum, ibid.num.4.
constitutio quandoque quo ad pœnam dicitur noui iuris editoriam, quæ non trahitur ad præterita,in cle.monasteriorum, nu.1. de rebus eccles. non alien. 300
constitutio quomodo & quando concernat futura negocia quo ad actus gerendos,in cle.1.nu.1.de testam. 301
constitutionem qui non potest tollere, non valet circa illam dispensare, in cle.ne Romani,nu.5.de elect. 287
constitutiones quando incipiam ligare,siue dispensatiuæ, siue declaratiuæ, siue priuilegiatiuæ sint,in progm.clem.nu.7. 285
constitutio respicit præterita respectu actus futuri pendentis à iam gestis de præterito,in cle.vt hi,qui.nu.4 de sta.& qual. 289
constitutionis ratio quando est antiqua, tunc constitutio ipsa extenditur etiam ad præterita,in cle.cum ei quem,nu.9.de concef.præb. 300
constitutio si contineat verbum,ex nunc, incipit ligare a tempore publicationis,non expectato duorum mensium lapsa,quod alias regulariter pro figitur,quod intellige,vt contra factum non valeat, non autem vt ignorantes obligentur ad culpam,in cle.nolentes,nu.1.de hæret. 312
7 Constitutio superioris septem modis, & quibus tangi dicatur.in cle. ne Romani.num.4.de elect. 287
Constitutio suspendès quem ab officio,an intelligatur de officio a diuinis,an vero de temporali.in cle. religiosi.nu.13.de deci. 304
Constitutio super certis criminib. pœnam inferens non habet locum super aliis delictis etiam grauioribus.in clemen.diœcesanis.nu.3. de vi. & hon. cler. 298
Constitutio vbi non habet causam insertam,debemus coniecturare causam illius,& si non potest naturaliter,nisi vna reddi,tunc ad illius limites debet constitutio extendi.in clem.religiosi.nu.18.de priuil. 315
Constitutio cocernens fauorem ecclesiarum non extenditur ad priuatas personas.in clem.religiosi.num.4. de decimis. 303
Constitutio concilii seu Papæ,licet aliquid inhibeat cum clausula, quolibet priuilegio non obstante,non tamen per hoc ligatur potestas Papæ,vel successoris, quominus possit concedere priuilegium in contrarium. in cle. vt professores.num.9. de regula. 304
4 Constitutio episcopi,si est q aliqua res non possit vendi sine licentia,si fiat alienatio, q præsumatur licentia episcopi. in capit. nonne bona. num.2.de præsump. 130
8 Constitutio etiã penalis loquens de religiosis habet locum in clericis secularibus,vbi subest eadem ratio non solũ expressa, sed indubitanter etiã præsumpta.in cle.etsi principalis, nu.1.de rescr. 285
Constitutio etiam pœnalis contra obtinentes dominium temporale,extenditur etiam ad personas ecclesiasticas dominium temporale obtinentes.in cle.multorum.num.1.de pœn. 316
Constitutio excommunicans scienter contrahentem matrimonium, solus sciens,alio in probabili ignorantia existente, incidit in excommunicationem in cle.eos.num.3.de consan.& affi. 310
Constitutio exorbitans a iure communi non est extra suos terminos dilatanda,in clem.sæpe,nu.3 de verb.sign. 319
Constitutio faciens mentionem de episcopis & superioribus, appellatione superiorum comprehendit archiepiscopos, & patriarchas,in clem.frequens.num.1.de excef.præla. 314
Constitutio faciens mentionem de necessitatibus quando extendatur ad pœ dentia,in cle.dispendiosam,num.14.de iud. 293
Constitutio fundans super aliquibus qualitatibus, eis vel earum alteris cessante,cessat & ipsa,in clemen.diœcesanis,num.5.de vita & honestat. cleri. 298
Constitutio loquens de feminis non extenditur ad masculos,in clemen.eum Romani,num.2.de elec. 286
Constitutio loquens de religiosis non comprehendit religiosos ecclesiis seculariibus præfectos,in clem.religiosi,num.4.de testa. 301
Constitutio loquens de religionis exemptis in præiudiciũ exemptionis non habet locum in clericis secularibus, licet eadem sit ratio in vtrisque,in cle.religiosi.num.8.de testa. 301
Constitutio militantis ecclesiæ ligat delinquentem, quantuncunque occulte delinquat,in cle.multorum,nu.24.de hæret. 312
Constitutio militantis ecclesiæ ligat delinquentem quantuncunque occulte delinquat,in cle.ad nostrum, num.24. de hæret. 313
2 Constitutio declaratoria trahitur ad præterita. Ant. in c.nimis, num.1.de fil.presby. 68
7 Constitutio loquens de episcopis non extenditur ad alios clericos nisi per extensionem legislatoris.in c.in eos.nu.1. de hær. 128
5 Constitutio siue regula alicuius religionis an & quando obliget transgredientem ad peccatum mortale.in c.clerici.num.1. de vi. & bone.cle. 8
5 Constitutio non ligat actus ante factos, licet habeant tractus successiuos. in c.cum apostolica.nu.11.de his quæ fi.a præl. 80
6 Constitutio pœnalis ligat non solum venientem contra verba ipsius, sed etiã contra mentem.in c.ad nostram.num.2.de emp.& vend. 98
7 Constitutio & statutum non trahuntur ad præterita. in c.non debet.nu.14. de consan.& affi. 41
Constitutio pœnalis an debeat extendi? in cap.ex tenore.num.6. qui fil.sint legit. 53
6 Constitutio Papæ non extenditur ad illos,qui habent contrariam consuetudinem.in c.1.nu.7.de baptis. 249
7 Constitutio antiqui iuris declaratoria, apponendo nouam pœnam respectu pœnæ non extenditur ad præterita,sed ad futura tantum,in ca.1.nu.2. ne præl.vi.su. 115
6 Constitutio pœnalis non extenditur ad casum non habentem omnimodam rationem,in c.Deus qui.num.4.de vi. & bo.cle. 7
Constitutio iuris antiqui declaratoria extenditur ad præterita.in ca.aqua. num.7.de consc.eccl.vel alt. 243
Constitutio dudum certo modo intellecta,non debet de nouo aliter intelligi. in c.dilectus fil.nu.4 de concef.præb. 73
5 Constitutio antiqui iuris declaratoria extenditur ad præterita. in c.pastoralis §.verum.num.4.de app. 141
Constitutio pœnalis concernens exercitium pœnalis, vel bona,non extenditur extra territorium.ibi.nu.20. 142
7 Constitutio edita contra religiosos, an includat religiosos trãslatos ad ecclesias seculares.in cle.monasteriorum.nu.3.de reb.eccles.non alien. 300
Constitutio antiqui iuris declaratoria addens pœnam, dicitur noua respectu pœnæ,adeo,quod non trahitur ad præterita,in cap. quoniam, nume. 3.de sim. 111
Constitutio edita in concilio generali, an edatur sub nomine papæ, an sub nomine ipsius concilii,in c.consensus,nu.1.de reb.eccl.non alie. 86
Constitutio specialiter loquens derogat generali, in capitu. 1. nume. 7. de iur.calum. 141
Constitutio contra religiosos generaliter lata non includit clericos seculares. in cle.cupientes,nu.3.de pœn. 317
Constitutio damnans consuetudinem per verba generalia, omnem consuetudinem,cuius etiam memoria non sit,damnare videtur,in cle.si vna, nu. 17.de reb.eccl.non alie. 301
Constitutio de clericis disponens non extenditur ad laicos,in cle.multorum, num.2.de pœn. 316
Constitutio de masculis loquens etiam pœnalis habet locum in feminis, in cle.vt professores,nu.2.de reg. 304
Constitutio de sui natura est perpetua,licet in ea non exprimatur,vt in perpetuum sit valitura,in cle.sæpe,nu.9.de verb.sig. 319
Constitutio disponens contra mendicantes non includit alios religiosos non mendicantes.in cle.cupientes,nu.1.de pœnis. 317
Constitutio disponens in genere contra religiosos comprehendit mendicantes,in cle.cupientes,nu.2.de pœn. 317
Constitutio disponens super obtinentibus ecclesias,comprehendit vicarios. in cle.quæ de ecclesiis,nu.8.de offic vicar. 290
Constitutio edita contra rel giosos includit etiam feminas in materia proprobabili,in cle.religiosi,nu.3.de decim. 303
Constitutio edita contra religiosos etiam in materia concernente pariter clericos seculares non extenditur ad ipsos clericos,in cle.monasterium,nu. 2.de rebus eccl.non alien. 300
Constitutio superioris septem modis,& quibus tangi dicatur, in cle. ne Romani,num.4.de elect. 287
Constitutio suspendens quem ab officio,an intelligatur de officio a diuinis,an vero de temporali.in cle.religiosi,nu.13.de deci. 304
Constitutio super certis criminibus pœnam inferens non habet locum super aliis delictis etiam grauioribus,in cle.diœcesanis, nume.3.de vita, & honest.cleric. 298
Constitutio vbi non habet causam insertam, debemus coniecturare causam illius,& si non potest naturaliter, nisi vna reddi, tunc ad illius limites debet constitutio extendi,in cle.religiosi.nu.18.de priuil. 315
Constitutio concernens fauorem ecclesiarum, non extenditur ad priuatas personas,in cle.religiosi,nu.4.de decimis. 303
Constitutio concilii,seu papæ,licet aliquid inhibeat cum clausula, quolibet priuilegio non obstante, non tamen per hoc ligatur potestas papæ, vel successoris,quominus possit concedere priuilegium in contrarium, in cl. vt professores,nu.9.de regula. 304
Constitutio generalis non extenditur ad ea,ad quæ specialiter est prouisum. in c.vt debitus,nu.13.& 25.de app. 148.& seq.
Constitutio pœnalis edita in fauorem vnius non ligat contrafacientem cum consensu illius,in cuius fauorem est edita,in c.1.nu.7.de loc. 100
Constitutiones laicorum collectantes ecclesias sunt ipso iure nullæ, nec vllo tempore conualescunt etiam factæ propter necessitatem laicorum, in c. aduersus,num.2.7.& 11.de immu.eccl. 267
Constitutio odiosa debet in dubio intelligi, vt sit potius ferendæ sententiæ, quam latæ,in c.ex diligenti,num.6.de simo. 99
Constitutio quibus modis sumatur.& vnde dicatur.in rub.nu.1.de cõst. 15
Constitutio si est lata contra certam personam, licet per verba generalia posint ab illa appellari per illam personam læsam, contra quam est lata, ibidem,nume.2.
Constitutio papæ ligat incontinenti,quod est publicata in curia Rom. nec requiritur quod publicetur alibi in c.nouerit,nu.3.de sen.exc. 271
Constitutio quæ continet consilium,non præceptum?an & quando liget homines contrauenientes ad peccatum?in c.1.nu.4.de consti. 16
Constitutio imperatoris contra ius naturale emanata, sine causa, in nullo foro est seruanda,in c.quia plerique,nu.37.de immu.eccl. 272
Constitutio sublata vel cassata, an & quando cassentur effectus per prius editi?in c.quæ in ecclesiarum,nu.3.de consti. 24
Constitutio noua an, & quando reguletur secundum,cap.quia nonnulli,nume.12.de reser. 94
Constitutio laicorum generalis,licet non tendat contra libertatem ecclesiasticam,tamen non extenditur ad ecclesias siue earum bona. in c. eccl.S. Mariæ,il t.num.2.vt lit.pen. 253
Constitutio non continens iniquitatem,& facta ab habente potestatem, an sit obseruanda in foro anima?in c.tua nos,nu.12.de vsur. 171
Constitutio pœnalis vbi est eadem, & omnimoda similitudo extenditur.in proc.Gre.nu.14. 7
Constitutio odiosa prouidens contra episcopum, non extenditur ad alios sacerdotes,in c.referente,nu.5.de præb. 29
Constitutio, lex, siue statutum potest in eodem facto etiam inseparabili aliquem ligare,vel aliquem non,in capitu.extirpanda,in repe.§. qui vero. num.57.de præb. 94
Constitutio, vel statutũ ex identitate rationis extenditur, sed non pœna ipsorũ,quia pœna nõ dẽt excedere casum propriũ,in c.1.nu.14.de loc. 100
7 constitutio antiqui iuris declaratoria non extenditur ad præterita, quo ad pœnam,quæ de nouo imponitur,in cle.ex graui.nu.3.de vsur. 314
constitutio antiqui iuris declaratoria non extenditur ad præterita, quo ad penam,quæ de nouo imponitur,in cle.ex graui,nu.3.de vsur. 314
constitutio aliud est,aliud sanctio, non constitutio est cum pœna, sanctio est sine pœna,in cle.sæpe.nu.10.de verb sig. 319
constitutio noua loquens de religiosis non vendicat sibi locum in aliis, licet eadem sit ratio in cle.cum sit.nu.1.de censi. 308
constitutio noua prouidens in certis casibus, extenditur ad casus similes expressis,in cle.attendentes,nu.13.de sta.mon. 306
constitutio odiosa,seu pœnalis,an possit extendi nedum ex ratione expressa, sed etiam ex tacita subintellecta,in cle.cum Romani,nu.8.de elec. 286
constitutio papalis,si aliquid sacramentum conferri prohibet,si contrafiat, non impeditur character.in cle.in plerisque,nu.1.de elect. 287
constitutio permittens aliqua fieri,non videtur negare de reliquis in materia permissiua,& indifferenti,secus in negatiua,in cle.noentes, nume. 9.de hæret. 312
constitutio pœnalis concernens certos casus sine causæ expressione, non debet extendi ad alios casus similes, vel maiores,in cle.rel igiosi, numer. 17.de priuileg. 315
constitutio secunda non tollit primam,nisi in ea, expresse caueatur, vel sit penitus contraria primæ,idem dic in statutis,in c.ex parte, il 3.nume. 1.de verb.sig. 282
constitutio secunda continens idem,quod prima,non tollit eam, sed operatur nouam formam agendi,nu.5.
1 constitutio siue edictum ligat dummodo solenniter, idest publicè promulgetur,in c.1.nu.9.de postu.præla. 112
Constitutio,siue lex,siue statutum solenniter edita,vel edictum ligat,licet, non promulgentur publicè,ibi.num.10.
constitutio ligat scientem non expectato cursu duorum mensium, ibidem. numer.11. eod.
1 constitutio canonis ligat omnem creaturam,in c.canonũ,nu.2.de const. 16
7 constitutio,an ad præterita trabatur,in c.tuas,nu.4.de spon du. 21
4 consumptio,& abrasio in quibus locis inducant suspicionem,in c. inter dilectos,num.12.de fi.instr. 115
3 contractus an sit vsurarius cuius iudicis est cognitio secularis, an ecclesiastici?in c cum sit generale,nu.17.de for.comp. 74
6 contractus factus sine certa solemnitate alias requisita valet,si fuerit iuratus,in c.ad apostolicam,nu.2.de regu. 187
contractus factus metu valet,licet possit rescindi,in c.cumdilecti, num 6. de empt.& ven. 96
contractus si est nullus ratione doli,tamen deceptus potest stare illi contractui si vult,ad petitionem autem dolosi non rescinditur, nisi contractus sit à iure prohibitus,ibi.nu.8. 97
6 contractus emptionis præsumitur vsurarius,si fuit appositum pactum de revendendo soluta maiori quantitate,quam fuerit empta, licet fructus medii temporis computentur in sortem,in cãllo vos,nu.1.de pig. 109
contractus resolutio potest conferri in voluntatem vnius ex contrahentib. substantialia vero contractus non possunt conferri in voluntatem partium,ibid.num.2.
contractum simulatum allegare potest hæres defuncti, licet defunctus tempore vitæ suę tacuerit, ibid.num.3.
contractum simulatum facilius præsumitur contra vsurarium, quam contra alium,ibid.num.4.
contractus vsurarius quando præsumatur ex eo, quod emptor, rem per se emptam statim locant venditori constituta certa pensione?ibi.nu.5.
6 contractus facti in ecclesia valent, quando expediuntur per iudicem secularem per viam voluntariæ iurisdictionis,secus si contentiosæ,in c. cum ecclesia,nu.6.de immu.eccl.& cęm. 264
contractus & gesta spectantia ad voluntariam iurisdictionem, possunt fieri de diebus feriatis,ibid.
contractus censualis transfert vtrumque dominium in accipientem, secus emphyteuticus,in c.constitutus,nu.20.de relig.do. 216
contractus qui ex verbis potest trahi ad diuersas species contractus, illius speciei creditur esse,quę conuenit naturę ipsius,ibid.num.22.
5 contrahere si quis impediatur ob aliquod obstaculum,& tamen contraxerit,contractus valebit remoto obstaculo,in ca. cum ex officii.nume.36. de prescrip. 45
5 contractus possunt fieri in ecclesia,licet contrahentes peccent,in cap. qua fronte,num.2.de app. 119
4 contractus de iure ciuili nullus,an per iuramentum validetur?in cap. cum contingat,nu.8.de iureiu. 178
contractus an statim rescindatur petita absolutione a iuramento validante contractum nullum?ibid.num.9. eo.
3 contractus quo ad solemnitates, regulatur secundum statuta loci, vbi celebratur,licet alibi sit destinata solutio. nam tunc vbi videtur contraxisse,quo ad exactionem, sed quid si in alio loco est confectum instrumen? tum?in c.si.num.30.& 31.de for.compe. 104
6 contractus initus cum ecclesia potest firmari ex pœna appositione, in c.2. nu.3.& 5.de preca. 91
contractus si non tenet,an valeat appositio pœnę?ibid.num.4.
3 contrahens cum aliquo,in loco domicilii,& postea illud mutat,coram quo iudice potest conueniri?in c.proposuisti,num.8.de for.comp. 109

Universidad de Deusto
Biblioteca

contrahens cum aliquo constituto in dignitate, an cessante coram quo iudi. conueniet, an coram illo, qui erat tempore dignitatis, an corã alio? ibi.
6 contractus censetur initus secundum consue. loci, & quod habet consuetudo videtur appositum in contractu, c. 1. nu. 2. de preca. 91
7 contractus dicitur purus vbi conditio aliqua non est expressa, licet tacite aliqua conditio intelligatur, in c. præterea, nu. 1. de spon. 3
4 contradicere, quis sibi dicatur, quis variare, & quis vacillare? in c. præterea, nu. 13. de testi. cog. 104
5 In contractibus bonæfidei non veniunt ea, de quibus cogitatum non fuit, nisi comprehendantur ex natura actionis, in c. cum venerab. nume. 20. & 21. de exce. 12
7 contractus matrimonii secundi viuente prima vxore non impedit matrimonium cum eadem mortua prima, si eam non cognouit viuente prima. in c. 1. nu. 2. de eo, qui du. in ma. 27
6 contractus emphyteuticus, & censualis in quibus differant? in c. constitutus, nu. 20. de rel. dom. 216
contrahere, vel confiteri quis potest in testamento suo, in c. cum dilectus, nu. 4. de succes. ab intest. 152
3 contractus facti de nocte valent, in c. quoniam, nu. 4. de fer. 160
6 contractus initus, per capitulum de rebus ecclesiæ, vel episcopatus sede vacante, an valeat? in c. 1. nu. 8. ne sed. vac. 76
3 contractus factus ab ecclesia pastore vacante est nullus, nisi sit actus eius in fauorem, in c. causam quæ. il 1. nu. 11. de iud. 27
7 contractus qui consensu contrahuntur, contrario consensu dissoluuntur, nisi illi contractus transierint in sacramenta spiritualia, vt matrimonium & similia, in c. 1. nu. 2. de reg. iur. 283
6 contractus simulatus non firmatur iuramento, in cap. ad nostram, num. 5. de empt. & vend. 98
1 contractus innominati non habent locum in spiritualibus, in cap. cum inter R. nu. 13. de elect. 139
6 contractus initus cum ecclesia, non potest per partem, quæ cum ea contraxit, retractari, sed ipsa ecclesia potest approbare, vel improbare, quia de eius fauore agitur, in c. diuersis, nu. 5. de cle. coniu. 17
4 contrahens non potest allegare debitorem suspectum propter paupertatem precedentem contractum, in c. quemadmodum. §. illud autem, nume. 6. de iureiur. 172
3 contractus initus sub nomine dignitatis non alteratur per interuentum successoris, in c. 2. nu. 57. de or. cog. 171
6 contrahens cum ecclesia vel ei mutuans, habet obligatam ecclesiam si probauerit versum esse in eius vtilitatem, ita quod verisimiliter fecisset de proprio si potuisset, alias secus, puta quando est expensum in pompas, vel picturas, in c. quod quibusdam, nu. 9. de fideiuss. 115
7 contrahens successiuè cum duobus per verba de præsenti, tenetur adhærere primæ, si autem prius contraxit per verbum de futuro, & secundo per verba de præsenti, debet adhærere secundæ, in c. 1. nu. 1. de spõ. du. 20
3 contractus facti ab excommunicato, etiam in eius fauorem valent, licet aliqui contra teneant, in c. veritatis, nu. 35. de do. & contu. 242
6 contrahens cum ecclesia ad hoc, vt possit agere contra eam non habet probare pecuniam versam in vtilitatem ecclesiæ, nisi in mutuo in casu, in quo pro eius restitutione oportet distrahere immobilia ecclesiæ, in c. 1. num. 9. de depo. 94
1 contractus innominati habent duplicem modum agendi ex parte obseruantis, vel agere, vt pars obseruet, vel repetere, quod dedit. in c. cum inter R. nu. 11. de elec. 139
7 contractus uratus contra rorum, non tenet, in capitu. rursus, nume. 3. qui cle. vel vo. 26
6 contractus nullus potest de nouo peti annullari quatenus de facto processit, & sustinetur libellus, quo petitur talis alienatio, in cap. si quis, num. 5. de rebus eccl. alie. 88
7 contractus initur cum excommunicato, in capitu. si vere, nume. 7. de sentẽ. excommun. 265
contractus prohibitus sub certa pena, si fiat, valet, sed pena cõmittitur, ibi.
1 contemptus si postea consentit, non auget numerum, in c. ecclesia vestra, il 2. nu. 10. de elect. 195
contemptus non potest allegari per alium, quam per ipsum contemptum, in c. in Genesi. nu. 10. de elect. 193
contemptus si postea consentit, an & quomodo augeat numerum? ibidem, nume. 11.
1 contemptus unius facit, quod cæteri electio ab omnibus facta, non tamen est ipso iure nulla, in c. bone memorię, il 2. nu. 14. 8. de elect. 167
contemptus vnius plus operatur, quam contradictio plurium, ibid. num. 7.
3 contradictio non obstat, quando contradicens non habet iustam causam, in c. si. nu. 5. de fer. 163
6 contradicens actibus qui geruntur in vniuersitate, quibus casibus teneatur appellare, & quos effectus operetur talis appellatio? in c. 1. num. 13. de his quæ fi. a ma. par. ca. 83
2 contradictio, vel protestatio nullitatis, non habet impedire iudicium, nisi sequatur appellatio, in c. cum olim Abbas. nu. 3. de offi. del. 116
4 contradicens alicui contractui celebrando a capitulo, auditur postea a superiore sine appellatione, & litis contestatione, in capitu. cum olim, nume. 10. de test. 74
7 contrarietatem indirectam licet probare per testes, publicatione aliorum non obstante si opponitur falsitas cum corruptione, in cle. testibus, nume. 3. de testib. 295
contra religiosos alterius negocia procurantes potest etiam post litem contestat. excipi de non licentia sui prælati, licet secus sit in limite, in cle. religiosus, nu. 4. de procur. 293
Contrariorum eadem est disciplina, vbi verba, & mens non resistunt, alias secus, in cle. ex frequent. nu. 11. de sent. excomm. 317
6 contrarius sensus dicitur subauditus, & extraneus, non autem expressus, in c. cum apostolica. nu. 8. de his quæ fi. a præl. 80
7 contritio peccatoris potest esse tanta, quod absolueretur absque penitentia exteriori, in c. Deus qui nu. 2. de pe. & re. 244
contritio confitentis posset esse adeo magna, vt ille qui confitetur posset mereri absolutionem citra aliam penitentiam sacerdotis, in c. 1. num. 1. de his qui fil. occi. 138
contumax non mulctatur incontinenti, sed debet in ipsa mulcta imponenda de nouo citari, in c. veniens, nu. 10. de accu. 74
3 contumacia actoris est maior, quam contumacia rei. in c. causam, nu. 15. de do. & contu. 229
2 contumax probat per iuramentum legitimam causam contumaciæ, in cap. ex literis, nu. 8. & 14. de resti. in integ. 189. & seq.
5 contumace quopiam existente aduersus eum, quomodo procedatur? venit sine, in c. per tuas, nu. 8. de app. 147
contumax non condemnatur in expensis ex contumacia, quando fuit processum contra eum absentem, in c. Nicolao, nu. 8. de app. 156
contumacia procuratoris ante litem contest. nocet domino, quia ipse debet reficere expensas, post litem vero contest. nocet ipsi, in cap. sæpe contingit, num. 2. de app. 131
contumax vel in citatione hominis, vel in citatione iuris, potest se excusare ex aliqua legitima causa, ibid. nu. 4. 132
7 contumax an puniatur habens legitimam causam non comparendi, in cap. veniens, num. 26. de acc. 74
1 contumax in vno iudicio citatus in alio, non potest opponere pendentiam litis, in c. ex tenore, num. 8. de reser. 62
3 contumax non appellat, sed per viam querelæ sibi subuenitur allegando iustum grauamen, in c. dilectus, nu. 5. de seq. poss. & fru. 260
3 contumax si antequam iudex procedat ad ulteriora, sponte venit ad iudicium, debet tamen de præterita contumacia mulctari, in c. 1. num. 6. de do. & contu. 225
3 contumax habetur pro confitente, vel negante prout est, cadit in præiudicium suum, in c. 1. nu. 5. vt lit. non conte. 122
Et per contumaciam procuratoris non excommunicatur dominus, nisi sciens ipsam purgauerit, ibi. nu. 10. 19. 21. eod. & seq.
contumacia procuratoris, in his qui sunt parui præiudicii præiudicat dominos secus in his, quæ sunt magni præiudicii, ibi. nu. 18. & 24. 123
contumacia procuratoris non impedit, quin dominus possit appellari, nisi dominus sciuerit, & non purgauerit, ibid. nu. 21. & 25. 124
contumax verus, & studiose non appellat, ibid. num. 26. 126
3 contumax potest excommunicari, non tamen priuari beneficio, in capi. 1. num. 1. & 10. de iud. 3. & seq.
contumacia est peccatum mortale, & an pro omni contumacia quis excommunicetur? ibi. nu. 10.
contumacia non sufficit ad condemnationem, nisi fuerit in ea perseueratum. ibidem. num. 27. 7
contumacia non facit quem haberi pro confesso, adeo vt quis perdat ius suum in ciuilibus meris secus in criminalibus. ibi.
contumacia manifesta non requirit aliam citationem, secus si non est manifesta, ibid. num. 28.
contumax notorius, an debeat citari ad audiendam condemnationem? ibidem, num. 30.
3 contumax condemnatur in expensis a die primę citationis factis, in c. cum dilecti, nu. 1. de do. & cont. 230
contumax non potest purgare moram quin veniat condemnandus in expensis, ibid. nu. 35. 237
contumax, an condemnetur in expensis a die citationis emisse, vel a die preteriti termini ad comparendum? ibi. num. 22.
contumacia, vel negligentia prælati nocet ecclesię, quę tamen habet recursum contra eius heredem, in c. 1. nu. 3. de seq. poss. & fru. 248
contumax non excommunicatur, quando contra eum fuit actum valide, quia tunc actor mittitur in possessionem petitę, secus quando fuit actum personali, in c. 1. de fraternitatis, nu. 3. vt lit. non cont. 127
contumax conuentus personali, an excommunicetur, vel diffinitiue condemnabitur? ibi nu. 4.
contumax, an sit condemnandus in expensis, non expectata diffinitiua in fine causę, in c. finem, nu. 12. 33. & 35. de dol. & contu. 233. & 233
contumax citandus non est in condemnatione expensarum, ratione contumaciæ suæ, ibi. nu. 17. 233
contumax in vno art. est citandus in alio, ibid.
contumax potest condemnari in expensis, & in omnibus damnis, quæ sustinuit presens ratione contumaciæ. ibid. num. 19.
contumax licet in causa obtineat, & non probans exceptionem etiam obtineat, adhuc non euitabit condemnationem expensarum ratione contumaciæ, vel exceptionis non probatæ, ibid. num. 20.
contumaciæ quot sunt species, & quis dicatur verus, vel fictus contumax in c. 2. nu. 8. de do. & contu. 238

contumax potest mulctari ab illo, qui non est iudex, cui contumax non obedit, ibid. num. 16. eod.
contumacia omnis est digna excommunicatione. in c. 2. nu. 4. ut li. non conte. 125
contumax excommunicatur. in c. fin. nu. 6. in fin. de fo. com. 101
contumax est ille qui misit procuratorem sine mandato, licet procurator petat inducias ad ostendendum procuratorium. in c. constitutis. nu. 3. de procurat. 174
contumax condemnatur in expensis absque alia citatione. ibi. nu. 4.
contumaciæ pena potest esse, vt interdicatur colonis, ne respondeant dominis de fructib. uel ne colant agros contumacis. in c. grauem. nu. 2. de sent. excommun. 271
contumacia unius non potest mulctari supra tres vices, quando. s. est commissa circa eandem rem, secus si circa plures. in c. 1. nu. 2. de pe. 235
contumax si non apparet in termino, an condemnetur in expensis, quando si comparuisset, omnino indices fuissent impediti, sine sit reus, sive actor 246
contumax. in c. si. nu. 5. de do & cont.
contumacia potest puniri per alium iudicem de mandato iudicis primi. dat. in c. cum bona. nu. 2. de eta. & qua. 54
contumax excommunicatus, si ultra annum steterit in excõicatione, perdit rem, de qua agitur. in c. contingit. nu. 7. de do. & cont. 244
contumax in vno articulo causa, debet tamen in aliis art. eiusdem causę ei iurin. c. ecclesia vestra. il 2. nu. 8. de ele. 195
contumax notorie potest mulctari absque alia citatione. in c. si. num. 12. de rer. iudi. 151
contumax in non parendo, vel in non veniendo, qui alias habetur pro confesso an appellet. ibi. nu. 17
contumacia est delictum. in c. si diligenti. nu. 32. de fo. comp. 86
contumax potest excõmuni pro debito ciuili, etiam si fuerit clericus. in ca. Odoardus. nu. 2. de sol. 117
contumax reputatur ille, qui cum sit personaliter citatus mittit procuratorem. in c. veniens. nu. 7. de acc. 73
contumax non dicitur consentire in iudicem alienum, a quo fuit citatus. in c. 1. & g. nu. 21. de off. d. d. 124
contumacia omnis est excommunicatione digna. in c. sane quia. nume. 5. de offi. dele. 92
contumax quomodo probatur. in c. si. §. porro. nu. 3. ut li. non cont. 132
contumax ad respondendum libello, an habeatur pro confesso, in c. cum causam. nu. 27. de iu. cal. 149
contumax in vno articulo citandus est alios artic. nisi fuerit citatus a pri. in eadem causam. in c. auditis. nu. 7. de proc. 172
contumax non condemnatur in expensis, quando eius contumacia non est superstitiua processus. quando ibi. nu. 9.
contumax in prima citatione, & in aliis non debet expensas primæ citationis reficere. in c. si quis episcopus. nu. 5. de acc. 66
contumacia unica non sufficit ad interponendum decretum, sed requiritur tertia citatio cum contumacia in c. si. nu. 11. de eo qui mi. in pos. 251
contumacia vnius in eadem causa, potest pluries puniri. in c. veritatis. n. 4. de do. & contu. 240
contumax potest propter inobedientiam excommunicari. ibi. nu. 8.
contumax potest dici præsens, quo ad suum præiudicium. ibi. nu. 12.
contumax vel absens quo puniatur, tam in ciuilib. quam in criminalib. tã de iure ciuili q̃ de canonam ante, quam post li. conte. ibi. nu. 19 241
contumax tam in ciuilib. quam in criminalib. de iure can. excommunicatur, ibi. nu. 21 246
contumax etiam dicitur qui venit, & sine licentia discessit. in c. prout. nu. 2. de do. & cont. 230
contumax semel potest compelli præstare cautionem iuratoriam de parendo iuri. ibi. nu. 3
contumax si postea comparet, sive sit actor, sive reus, quam cautionẽ præstare de iudicio sisti, ibi. nu. 10
contumax in ciuilib. sive sit actor, sive reus. sive ante li. conte. sive post, sive in reali, sive in personali, quo ordine, & quib. modis condemnabitur. ibi. nume. 18 231
contumax dicitur etiam ille qui venit, & non stetit. in c. consuluit. nu. 8. de offi. deleg. 105
contumacia an possit remitti per iudicem in præiudicium partis. ibidem nu mero 9 106
contumacia tanto maior est, quanto ex minori delicto insurgit, quia ex hoc cresc. tur quis magis iudicem contemnere. in cap. cum te. numero 7. de reiudica. 91
contumax si appareat, non potest suas exceptiones opponere, nisi illo tempore quo potuisset opponere, si fuisset præsens, in c. si duob. nume. 12. de appell. 108
contumax non habetur pro confesso simpliciter de iure communi. in c. veritatis. nu. 29. de do. & contu. 242
contumax habetur pro præsente, in c. 2. nu. 18. de dila. 155
contumax condemnatur in expensis, non expectata secunda & tertia citatione. in c. 2. nu. 8. de proc. 168
contumacia paris uel superioris ut conuincatur, an unica sufficiat, in cle. regressi. nu. 12. de decim. fo. 304
contumacia quæ resultat ex non parendo, consistit in actu negesto, Appellatio uero consistit in actu positiuo, vt cle. si ante. nume. 7. de dol. & contuma. fo. 294
contumax in parendo quare appellet, & contumax in non parendo non, in cle. si ante. nu. 8. de dol. & cont. 294
contumax quis dicatur uerus, ficius, euidens, & manifestus, in cle. si ante nu. 4. de dolo & contu. 294
contumax verus in non ueniendo, non appellat, fortius nec euidens, seu manifestus, ficius autem modo prædicto appellat. in cle. si ante, nu. 5. de dolo & contu. 294
contumax verus qui dicatur, in clem presenti, nu. 10. de censi. 308
conuentio & reconuentio simul tractandæ, & una sententia terminandæ sunt, & ideo ambę debent esse eiusdem naturę. in clem. sæpe, num. 49. de uerb sign. 320
conuentus in causa summaria, an possit actorem reconuenire super causa, quæ sui natura sit plenaria, in clemen sępe, numero 48. de verborum signifi. 320
conuersi laici, cum non sint in sacris, an sint exclusi a capitulo in cle. vt bi, qui. nu. 2. de eta. & quali. 289
3 Conuentus coram iudice incompetenti nullam cautionem præstabit de respondendo coram iud. competenti. in capit. prout. numero 19. de dolo & contu. 231
Conuentus coram Papa, quia inuenitur ubi est Papa, habet ius reuocandi domum ex causa, sed an teneatur satisdare. in c. si. nume. 45. 49. de fo. compe. 105. & seq.
5 Conuentus interdicto uti possidetis potest reconueniri interdicto vnde vi ante li. conte. non autem post, secundũ unam opi. in c. ueniens. nu. 3. & 26. de præscr. 49. & 51
Conuentus rei vendicatione & absolutus, an censeatur absolutus, quia nõ possidet, an quia nihil fuit probatum contra ipsum, in c. aduersario. nu. 11. de exce. 23
4 Conuentus totus an possit subtrahi pro vtilitate monasterii. in c. ex rescripto. nu. 4. de iureiur. 151
1 Conuentus an possit agere sine prælato sede vacante. in c. edoceri. num. 11. de reser. 69
Conuentus nunquam potest agere sine consensu prælati. in c. edoceri. num. 7. de rescrip. eo.
2 Conueniri potest ille cuius culpa factæ sunt expensæ pro recuperatione earum. in c. 1. nu. 13. de transl. epi. 3
3 Conueniri immediate possunt coram Papa illi, qui sunt de terris spectantib. ad ecclesiam in c. cum causam. nu. 27. de in. cal. 149
7 Conueniri dicitur ille, qui etiam extraiudiciaIiter interpellatur, licet secundum communem vsum loquendi aliud sit, quia in similib. attenditur in c. si quis episcopus. nu. 1. de accu. 66
3 Conueniri quis potest in foro domicilii de contractu, & de delicto alibi gesto. in c. cum contingat. nu. 7. de fo. comp. 87
7 Conuersi, siue oblati ad aliquam relig. non eximuntur a iurisdictione ordinaria, nisi hoc habeant ex priuilegio, vel sint plene oblati. in c. quidam, nu. 1. de priui. 223
6 Conuersi non interueniunt in actib. spirituali. b. vbi sunt clerici, in aliis uero sic. in c. 2. nu. 7. de inst. 61
7 conuersi gaudent priuilegio religiosorum. in c. de monialibus. nu. 3. de sent. excommu. 265
conuersi ad aliquam relig. si non sunt omnino conuersi, non gaudent ecclesiastico priuilegio, & remanent subiecti statutis ciuitatum & terrarum in c. tuarum. nu. 4. de priui. 212
conuersi non sunt nec monachi, nec pure laici. in c. illa præpositorum. nu. 2. de accu. 66
6 Conuersi oblati alicui monasterio debent sepeliri apud monast. vbi sunt oblati, nec debet solui portio ecclesiæ parochiali, si sunt plene oblati, puta quia dederunt se & sua, alias canonica portio debetur ecclesiæ parochiali. in c. in nostra. nu. 3. de sep. 159
4 Conuersi monasterii non sunt de capitulo, & possunt testificari pro monasterio. in c. si Christus. nu. 4. de iurein. 174
6 Conuersi alicui monasterio non dicuntur monachi, & non promouentur ad ordines sacros. in c. non est. nu. 2. de reg. 183
conuersi non possunt transire ad alia monast. etiam strictioris uitæ, quamquam petant licentiam a suo superiore. ibi. nu. 3.
2 Conuersus non potest petere vt recipiatur in monachum. in c. cum causam, nume. 8. de ele. 155
Conuersi alicuius religion. an habeant uocem. in capitu. cum olim. nume. 7. de arb. 208
conuersi alicuius relig. an habeant uocem. in c. in c. 1. nu. 9. de proc. 168
7 Conuersi alicuius ecclesiæ gaudent priuilegio canonis, si quis suadente in c. ex tenore. nu. 2. de sen. exc. 256
4 Conuersi oblati, seu donati, qui dicantur. in cap. tuis quæstionibus. nume. 1. de test. 82
7 Conuersi alicui religioni, qui proprie dicantur. in c. non dubium. nume. 4. de sen. excomm. 254
conuersi alicui religioni, an gaudeant beneficio canonis, si quis suadente dicbolo. ibid. 256
3 conuersi ecclesiarum gaudent priuilegio fori. in cap. nullus. nume. 8. de fo. compe. 54
7 Conuersantes cum amicis, & consanguineis inimicorum sunt suspecti. in c. cum oporteat. nu. 1. de acc. 81

Universidad de Deusto
Biblioteca

7 conuersatio, & cohabitatio virorum & mulierum, est valde periculosa, & ideo vitanda, in c. veniens, nu. 2. de eo, qui cog. conf. 37
conuictus per viam inquisitionis de simonia non in ordine commissa, priuatur beneficio, vel loco simoniacè acquisito, in c. dilectus filius, il 2. nume. 2. de sim. 104
4 copia capitulorum & interrogatoriorum, an sit danda parti aduersæ, in c. per tuas, nu. 2. de test. 91
1 copia rescripti debet exhiberi cum nomine Papæ, in c. eam te, numer. 15. de rescrip. 51
4 copia partis necessariè instrumenti sufficit dare, in c. 1. nu. 30. de prob. 4
7 copia indiciorum ad torturam est danda reo petenti, c. cum in contemplatione, nu. 3. de reg. iu. 284
5 copia relationum vel consultationum, quas mittit iudex ad superiorem est danda parti publicata, vel aliter authentica, & quando sit danda talis copia, in c. intimasti, nu. 1. & 2. de app. 159
4 copia excommunicationis factæ in curia episcopali debet dari ei, cuius nihil interest, in c. 1. nu. 23. & 24. de prob. 3
7 copula, & facit copulatum veuire principaliter, secus in dictione, cum, quę denotat accessiom, in cle sepe, nu. 7. de verb. sig. 319
copula, quando in aliqua dispositione ponuntur plura diuersa, non est ius, an repetatur inter illa, an vero vna copula in vltimo ponatur, ibi. nu. 6
4 copula apposita tempori a quo probatur possessio, denotat continuationem possessionis vsque ad tempus prefinitum, secus vbi copula non apponitur, in c. licet, nu. 11. de prob. 25
6 copulatiua posita inter duo, quorum vnum sequitur ad aliud resoluitur in expositiuam, in c. monasterii, nu. 4. de vi. & ho. cle. 5
1 copulatiua an & quando ponatur pro disiunctiua, & econtra, in cap. ex parte, nu. 6. de resc. 47
6 copulatiua inter æque principalia, resoluitur ad alternatiuam, in c. 2. nu. 10. de vi. & ho. cle. 4
7 copulatiua copulat rem copulatam principaliter, & non accessorie, secus dicto, cum. in c. querelam, nu. 5. 6. de sim. 98
7 correctio clericorum ad solum episcopum pertinet de iure communi. in cle. & clericorum, nu. 3. de offi. ord. 291
2 corporis promouendi diffirmitas, an sit scandalosa, relinquitur arbitrio promouentis. Ant. in c. cum de tua, nu. 1. de cor. vi. 73
corpore vitiatus quo casu dispensatur per Papam, & quo casu per Episcopum. Ant. in c. significauit, nu. 2. de cor. vi. eo.
1 corpus virginis gloriosi fuit assumptum in cęlum secundum veram catholicam, & approbatam opi. in c. ne inimaris, nu. 2. de const. 21
CORSE. Vide Bal. in d. c. ne inimaris, de constit. ibi no. quod dicam Bal. vero vbi querit, an hereticum sit credere, quod corpus B. Mariæ Virginis non fuit assumptum in cęlum, olim non fuit hereticum propter verita. sanctorum patrum opi. secundu.. . an. hodie vero est proprie hęresis, quia solennissimum festum fit de assumptione B. Mariæ Virg. cuius corpus, & anima pie credatur in paradisum ad pedes Iesu Christi. & dictis Inn. dicit ibi Bal. se concludere, quod non est hereticus ille, qui credit id in quo multos sanctos patres habet contestes, licet non omnes, quod dicit esse menti tenendum, ad excusationem do. facit ad hoc, quod voluit Gof. & Ioan. An. in c. capellanus, de ser. & quod voluit glo. in c. 1. de postu. prela. lib. 6. Ego sequor hanc communem opi. ex quo per ecclesiam hoc comprobatum est, nam festum assumptionis est celebrius festum aliis festiuitatibus Virginis. tex. est iuncta glo. in c. alma. de sent. excomm. lib. 6. in ver. assumptionis. vbi tempore interdicti campanę pulsantur in tanta solemnitate. Item habet vigiliam in precepto, quam non habet alias festiuitates eiusdem, in c. 1. de obser. ie. & licet ex bis non recte sequatur conclusio, tamen considerata tanta celebratione, & approbatione eccle się, ita tenendum est, & pertinaciter asserere contrariu esset hereticũ, arg. eis, quod voluit Pet. de Anch. in cle. 1. de vsu. & Sa. in l. cunctos populos, C. de summ. tri. & fi. cath. & quod leg. & no. in cle. 1. in verb. pertinaciter, de summ. tri. & fi. cath. & tex. iuncta glos. Bald. in l. 2. in ver. pertinaciter, C. vbi quis decurio. vel coarta. conue.
2 corporis maceratio facit sublimitationem spiritus, in c. 1. nu. 4. de ren. 11
corpore vitiatus, an & quando impediatur promoueri ad ordines? Ant. in c. fi nu. 1. de cor. vi. 74
7 corpus Christi, an debeat sumi in die pascatis resurrectionis, an in die iouis sanctiin c. omnis vtriusq; , nu. 13. de pę. & re. 247
6 correlatiua duo non possunt esse in eadem persona, in c. postulastis, num. 2. de concess. preb. 74
1 correlatiua quando vniformiter se habent, dispositio circa vnum ex correlatiuis, extenditur ad reliquum, etiam in materia penali. in progm. Gre. numer. 20. 8
CORSE. Adde eundem Abb. in cap. 1. de lo. num. 9. & Bart. in l. fin. ff. de accep. & in l. fi. C. de indi. vi tol. & in l. 1. C. de cupress. lib. 11. & gl. & Do. in cle. vnic. de consan. & aff. & Do. de S. Ge. in c. 1. de temp. or. lib. 6. & Abb. in c. quia cler. de iur. patr. in c. fi. de iu. & in c. cum contingat, de iureiu. in 8. col. & in l. non tantum, ff. de re iud. per Raph. & Are. sed quid si statutum dicat, de quolibet contractu venditionis soluatur gabella, an comprehendat emptionem, & venditionem adeo, quod vterq; teneatur, scilicet venditor & emptor? Dic quod solus venditor, & casus est in l. debet, in fi. ff. de edi. edi. Adde Bald. in rub. C. de re. cre. & sequitur Ro. in no suis in litera G. Adde Bal. in l. 1. C. de com. ser. ma. Adde glo. & ibi Sal. in rub. C. de re. cre. vbi dat vnam regulam, quod semper in correlatiuis lex loquens de vno trahitur ad reliquum, & ibi inducit ad statutum loquens de debito, an comprehendat creditum? & dicit, quod sic, quia non potest esse contractus debiti, quin sit creditj, quę hæc sunt correlatiua, & ponit præfatam q. quam dixi supra si statuto caueatur, vt de quolibet contractu debiti soluatur gabella, & non dicat per quem, vtrum ergo per debitorem, vel creditorem? arguit pro, & contra. Tandem concludit, quod ille tenetur ad onus rei ad quem ipsius rei emolumentum spectat. ff. de vsufr. l. habiens, & l. si quid. §. 1. & ff. de mu. & ho. l. rescrip. §. item quod ille debeat onus subire, qui habet commodum, C. de fur. l. manifestissimi, ff. de reg. iu. secundum naturam regu. qui semit, eo. ti. li. 6. ex quibus infert, quod si contractus est feneratitius soluere tenetur creditor, si simplicius mutui soluere tenetur debitor. Et pro illa diuersitate accedat, l. fi quis, nec causam, cum ibi not. ff. si cert. pet. si esset promissio causa donationis, tunc tenetur soluere creditor, & vide Io. de Ana. in c. fi. in 2. col. de iudæ. & in c. super eo. de vsu. in 2. col.
3 correctio alicuius delinquentis est fienda sub peccato mortali, quando ex tali correctione præsumitur delinquentem emendari, in capit. nouit ille, num. 35. de ind. 37
7 crassantibus multis, quomodo verba hæc exponantur, in clem. si quis suadente, nu. 24. de pœn. 316
2 creditor potest conuenire debitorem, non solum vt soluat, sed etiam ad lucrum cessans, & ad damnum emergens, in capitu. p. & g. nume. 2. de offic. deleg. 122
5 creditor litigans super dominio pignoris, agendo hypothecaria, infert praeiudicium domino scienti, quia censetur dedisse licentiam litigandi, super dominio, in c. cum super, nu. 19. de re iu. 80
creditor non potest agere hypothecaria, si fundus hypothecatus fuit vendituus ipso citato, & non comparente, in c. quamuis, nu. 36. de re iu. 98
creditor potest agere hypothecaria, etiam inuito debitore, in cap. quamuis, num. 8. de re iud. 95
creditores omnes censentur cepisse possessionem, si vnus ipsorum ipsam ingressus est, in c. cum aliquibus, nu. 11. de re iud. 63
3 creditor non agit hypothecaria aduersus tertium possess. nisi excusso principali debitore, in c. fi. §. in aliis, nu. 12. vt lit. non conte. 135
creditor an possit præscribere ius offerendi contra debitorẽ ibi nu. 44. 139
5 creditor, an possit propria authorit. capere possess. bonorum debitoris vigore pacti inter eos conuentiin c. de catero, nu. 13. de re iu. 85
3 creditor, qui habet pignus litigando super eius proprietate præiudicat domino, a quo a principio intelligitur habuisse ius litigandi, in c. cum olim, num. 13. de cau. poss. & propr. 190
5 creditor non potest repetere debitorem suum ab alio detentum, in cap. illicti, num. 4. de app. 144
3 creditor soluto debito tenetur restituere instrumentum crediti, in c. eccle. S. Mariæ, il 2. nu. 5. vt lit pen. 255
6 creditor qui mutuauit pecuniam rectori alicuius ecclesiæ, ad hoc, vt postea istam pecuniam repetere ab ecclesia, an sit necesse ipsam probare fuisse versam in vtilitatem ipsius ecclesiæ, in capit. quod quibusdam, numer. 4. de fideiuss. 115
7 credere faciliter quando tendit in præiudicium alterius, est vituperandum, alias secus, quia est signum bonæ simplicitatis, in capitu. licet beli. nume. 6. de sim. 105
creditur vnicuique pro se, & contra se, in foro conscientiæ, quia solum ibi agitur de eius præiudicio, in c. tua nos, nu. 5. de spon. 12
3 crimen prębatum per exceptionem incidenter, an veniat puniendum, & an impediat ad promotionem? in capitu. 2. nume. 28. 29. & seq. & nu. 44. de or. cog. 169. & seq.
5 crimen falsi solet puniri ex sola præsumptione, in c. porrecta, nu. 3. de cons. fir. vti. vel inu. 167
6 crimen non est committendum etiam propter bonum spirituale, quod inde potest sequi, in c. 1. nu. 5. de conuer. infi. 200
7 crimen hęresis est mere ecclesiasticum, & ideo seculares non habent super eo intromittere, nisi quo ad pęne executionem, in capit. excommunicamus, il 2. nu. 1. de her. 133
3 crimen probatum per viam exceptionis, an infamet saltem infamia facti? in c. 2. nu. 36. de or. cog. 170
7 crimen hęresis est maius crimine simonię, in c. licet heli. nu. 21. de sim. 107
2 crimen formationis est dignum depositione, in c. existente in sacris. Ant. in c. a multis, nu. 2. de ęta. & qua. 55
2 crimen punitum in vno foro, an possit puniri in alio foro, vel punitum culiter, an possit puniri criminaliter? in c. tuę, nu. 5. de proc. 170
3 crimen incidenter confessatum, vel probatum in iudicio, an & quo casu sit punibile? in c. cum super nu. 6. 13. 14. de confes. 269. & seq.
7 crimen occultum etiam efficit criminosum, in cap. cum non ab homine, nu. 5. de sent. ex com. 257
crimen per exceptionem probatum, non est causa aliquem puniendi, ex illa probatione, scilicet quod non punitur vel priuatur beneficio, quod habuit, sed illo quod vult consequi priuabitur, in cap super his, nu. 3. & 14. de acc. 77. & seq.
6 crimen incidenter probatum, an possit puniri, in capit. peruenit, nume. 14. de fideiuss. 114
5 crimen incidenter confessatum, an sit punibile, in c. 1. nu. 6. de exce. crimen quando dicatur contingere causam, ibid. nu. 17. 34
3 crimen falsi potest, & per iudicem ecclesiast. & secularem puniri, in cap. cum sit

nem sit generale. nu. 24. de fo. comp. 75
crimina quæ sint ecclesiastica, & quæ sint secularia? ibid. nu. 30.
crimen confessatum per viam exceptionis, an possit aliquo modo puniri. in c. cum super quæstione. nu. 8. de consess. præb. 71
crimen simoniæ æquiparatur crimini læsæ maie. in c. ex diligenti. nume. 6. de simo. 99
crimen fateri non censetur dans pecuniam, ne accusetur. in c. 1. nume. 9. de sim. dete. 182
crimen an possit probari per instrumentum. in c. cum in ecclesiis. nu. 2. de vsur. & obed. 152
crimen metu commissum, an sit punibile in c. sacris. nu. 2. & 5. quod me. cum. 182
crimen quod transiuit in notorium, neq; teste, neq; accusatore eget. in cap. ad nos, nu. 1. & nu. 3. de coha. cle. & mu. 14
crimina quæ dicantur grauia. in c. at si clerici. §. de adulteriis. nu. 5. & 7. de iud. 17. & seq.
crimina enormia impediunt executionem ordinis etiam peractą pœnę, si fuerit dispensatum. Ant. in c. 1. nu. 1. de cor. vi. 72
crimina, per quæ quis potest suspendi, deponi, & degradari, quæ sunt. in c. si clerici. nu. 3. 3. de ind. 15
crimen falsi non requirit ad eius acerbam punitionem, incorrigibilitatem. ibidem. 43
crimina depositione digna, quæ sunt, & quæ impediant promotionem ẽt peractą pœnitentia, & de qualitate criminũ tam illorum, quę sunt occulta, aut manifesta, vt notoria, in c. ex literarum. nu. 1. 2. 3. 4. de temp. ordi. 28
crimina per quæ clericus est deponendus. in c. cum non ab homine. num. 4. de iudic. 33
crimina quæ impediunt executionem ordinis etiam posi peractam pœnitẽ tiam. Ant. in c. nisi. nu. 7. de renun. 83
crimen dignum depositione, an impediat, q clericus non administret ordines peracta pœnitentia? in c. inquisitionis. n. 3. de accu. 191
criminosus conscius vtrum teneatur, si non reuelauit maleficium committen dum ei de iure ciuili, quam can. in c. 1. nu. 9. de resti. spo. 192
criminosus vtrum possit eligi in prælatum. in cap. dudum. il 2. nume. 24. de electione. 191
criminosus cuius delicta non possunt probari, non potest puniri. in c. si sacerdos. nu. 2. 5. 6. de off. or. 133
criminosus potest esse iudex, & non testis, quæ sit ratio differentiæ. in c. cũ canonicus. nu. 6. de of. deleg. 118
criminosus ante vel post promotionem ad beneficia, an cogatur illa relinquere ad tempus, vel perpetuo. Ant. in c. quæris. nu. 4. 5. 8. & nu. 10. de ęta. & qua. 53
criminosus non repellitur ab agendo regulariter nomine criminis. in c. fi. nu. 13. de ordi. cog. 173
criminosus si ad aliquem actum vocentur contra regulas iuris communis, non venit meretrix, nisi de ea fiat specialis mentio. in cap. tanta. nu. 3. de simon. 94
criminosus non auditur petens sibi restitui dignitate ecclesiasticas, si de eius crimine notorie constat. in c. ad petitionem. nu. 25. de acc. 85
criminosus non debet opponere in alium id, in quo ipse versatur. in ca. cum ecclesiastica. nu. 9. de excep. 5
criminosus ob vnicum delictum, si aliàs est virtute præditus, omnino est dimittendus. in c. nisi specialis. nu. 3. de of. leg. 127
criminosus an possit alium criminosum accusare? in c. 1. n. 6. de acc. 65
criminosus cum quo est dispensatum pòt testificari in omni cã, & quemlibet accusare, si vero non est dispensatus, non. in c. cum te. n. 14. de re iud. 92
criminosus & infamis admittitur ad excipiendum, & exceptionem proponendum, sed ipse non pòt probare. in c. tam literis. nu. 7. de testi. 80
criminosus notorie non potest ad episcopum assumi. Ant. in c. post translat. nu. 10. de renun. 36
crimen notorium impedit quem promoueri, etiam peracta penitentia. ibidem. nu. 11
crimen, emendatus de crimine non remanet omnino integer. in ca. testimonium. nu. 11. de testi. 97
Criminis dicatur emendatus de crimine. ibid. nu. 2
crimen criminosus repellatur ab officio iudicandi. ibi nu. 4.
Crimen quod si aliquis erat criminosus tempore depositionis, & non tempore inuentionis, vel econuerso admittitur in testem. ibi. nu. 5. eod.
Crimen falsi in crimine, & etiam emendatus repellitur a testimonio in causa criminali. ibi. nu. 8.
Crimen confessus in uno iudicio, repellitur in alio à testimonio ferendo, ibi. nu. 11. 107
Crimen potest conuinci de crimine obiectio per exceptionem, & emendatus repellitur a testimonio in criminalibus. ibi. nu. 12.
Criminosi, & infames, an & quando admittantur ad denunciandum alioriũ crimina. in c. in omni. nu. 5. de testi. 42
Crinalis locus, cappa, & retundellus quid sint, in cle. ne in agro. nume. 12. de sta. mona. 305
Crispe leuissima venit in omni contractu, qui celebratur gratia vnius tantum, secus si celebratur gratia vtriusque, vel commodantis tantum. in c. vnic. nu. 4. 12. de commo. 92. & seq.
Culpa in genere, & quælibet eius species & dolus, quæ sint. ibi. nu. 13
7 culpa lata non equiparatur dolo in penalibus. in c. quęsitum. nu. 2. de pœnit. & remiss. 244
7 culpa leuissima est, quam diligentissimus homo sciuisset præ cauere. in c. si culpa. nu. 1. de iniu. 235
7 cumulatio diuersarum actionum vna prius intentata, an fieri possit. in c. in tantum. nu. 7. de collu. dete. 183
3 cumulatio, an & quando potest fieri in uno, uel diuersis libellis. in c. 2. nu. 30. de libel. obla. 112
cumulatio quando permittitur, an erit idem libellus, eadem conclusio. & eadem instantia. ibi. nu. 31
3 cumulatio duarum actionum ad diuersa tendentium, & contra eundem permittitur in iure. in c. cum dilectus. nu. 2. de cau. pos. & propr. 187
3 Curator datus adolescenti inuito, ne incurrat damnum, alias secus, in cap. Imperatorum. nu. 8. de iura. calum. 146
7 curator de iure canonico, non tenetur animam suam pro pupillo dare. in c. per uestras. nu. 16. de don. inter vir. & vxo. 62
5 curator datus alicui tanquam prodigo, item minori, qui non sit, nec prodigus, nec minor, an teneat. in c. 1. nu. 30. de re iu. 58
7 curæ animarum appellatione quid veniat. in cle. quæ de ecclesiis, nume. 1. de offic. vica. 290
curia Romana si aliquid obseruat, debemus etiam nos obseruare, nisi apud nos sit statutum contrarium, in c. 1. nu. 5. de simo. 93
custodia ecclesiæ vacantis ad quem spectet de iure communi, in cap. bonæ memoriæ, num. 11. de appel. 138
6 custodia beneficii vacantis pertinet ad illum, qui habet ius illud conferendi, vel instituendi, in c. cum venissent, nu. 11. de insti. 63
2 custodi recipienti pretium de custodia, leuissima culpa imputatur. Ant. in c. ea quæ, nume. 2. de offi. archi. 79
custodiam committens alicui tenetur de fraude, & de offensa illius, cui commisit, ibid. num. 2.
7 custos beneficii potest, nisi specifice prohibeatur, conuertere reditus superextante in emptione prædiorum ipsius beneficii. in cle. ad compescendas. nu. 12. de seq. posi. & fruct. 295
custodes hæreticalis carceris non possunt officium alteri subdelegare, in cl. multorum, nu. 17. de hær. 312
custodes hæreticalis carceris, & alii ministri sub qua forma iuramentum præstare teneantur, in cle. multorum. nu. 16. de hæret. 312
custos alicuius rei, qui ipsam minus caute reliquit, adeo quod fuit furto subtracta, an teneatur de mala custodia remissiue. in capitu. ex literis, nume. 7. de fur. 164
custodia ecclesię vacantis, spectat ad illum, ad quem spectat eius collatio, in c. ad aures, nu. 3. de excess. prela. 195

De litera D.

1 DAMNVM commissum non ex proposito, vel lata culpa, non est in foro animæ reficiendum damnum passo, in capitu. 1. numero 11. de constitu. 17
7 Damnificans ecclesiam, non solum tenetur ipsi ecclesiæ damnum resarcire, sed etiam eidem de iniuria satisfacere, in c. conquesti. num. 1. de senten. excommun. 260
2 Dammum datum emendare, quod non processit ex dolo, vel lata culpa, non tenetur in foro conscientiæ. in c. dilecti filii. nu. 12. de arb. 203
6 Damnum graue potest dici quis pati in bonis suis licet non contingat in tota substantia, vel maiori parte. in c. apostolicæ. nu. 6. & in c seq. in 1. not. de donatio. 124
7 Dammum, si sensero, culpa alicuius tam in re, quam in persona, tenetur mihi ille satisfacere. in c. si quis. nu 1. de iniur. 233
6 Dammum quod quis habet culpa sua, quo casu sibi imputatur. in c. quia diuersitatem. nu. 13. de conces. præb. 68
7 Damni dati emendationem non tenetur quis remittere, & iniuriæ satisfactionem. in c. 1. nu. 3 4. & 7. de maledi. 186
7 Damnum datum prouenies etiam ex leuissima culpa, debet resici in foro animæ, secus pœna quæ in foro animæ non debetur. in c. si culpa. nu. 1. de iniur. 235
Damnum dare censetur ille, qui potuit obuiare damno, & non obuiauit, ibidem, numer. 4.
7 dammum datum, vel pœna, an debeat solui de iure canonico, in c. si egressus. nun. 1. de iniur. 233
damna si sunt remissa, non censentur remissæ expensæ, in capitu. in nostra, nu. 13. & nu. 7. de iniu. 235
6 dammum datum non ex proposito, sed ex negligentia, non est resarciendum in foro animæ, in c. 1. nu. 3. de custo. eucha. 252
7 damnatis ad mortem non est pœnitentia deneganda, nec sacra communio nec tandem sepultura, in cle. cum secundum, nu. 1. de pœ. & remiss. 317
damnatis ad mortem non debet princeps denegare ecclesiastica sacramenta, in cle. cum secundum. nu. 4. de pœn. & remi. 317
damnatorum ad mortem corpora de loco iustitia non sunt auferenda sine principis licentia, in clem. cum secundum, nu. 2. de pœn. & remi. 317
1 data rescripti est attendenda, dum quæritur de validitate, vel surreptione rescripti, in c. eam te, nu. 5. de rescrip. 51
2 data in litevis ad beneficia, attenditur si secundæ non faciunt mentionem de primis, in c. ex parte, il 1. nu. 3. de offi. deleg. 93

Universidad de Deusto
Biblioteca

4 debitores poterunt comparere iuramento non obstante emanato edicto, quod qui nouerit veritatem, compareat ad testimonium proferendum, in c.ad nostram, il 1.nu.12.de iureiur. 149
7 debitores hæreticorum sunt iure liberati, in c.fi.nu.1. de hære. 133
3 debitor postquam soluit debitum, potest compellere creditorem, vt reddat instrumentum, quia est inutile penes eum, & posset esse sibi nocium, in c.2.nu.11.vt lite non conte. 126
7 debitor non tenetur soluere excommunicato creditori adueniente die solutionis, in c.inter alia, nu.6.de sent.excomm. 264
4 debitor agens ad relaxationem pignorum, qua fit satisfactum forti ex fructibus pignorum, habet probare quantitatem sortis, & fructuum, in c. ex literis, num.1.de iureiur. 186
6 debitor necessarius, si legat creditori, videtur legasse animo compensandi, secus si est debitor voluntarius, in c.officii.nu.4.de testa. 141
4 debitores repetentes vsuras, ad probandum, quod creditor ipsas receperit, an sufficiat probare, quod creditor sit vsurarius, & quod tanto tempore durauerit obligatio, in c.ex literis, nu.9 de iureiu. 186
5 debitor agens super proprietate rei pignoratæ, & si succubuerit, an noceat creditori, & econtra? in c.quamuis, nu.9.& 10. de re iud. 96
2 debitor an possit conueniri in loco domicilii, de contractibus alibi gestis, in c.excommunicatis, nu.7.de offi.lega. 130
4 debitor, an teneatur soluere id, quod valebat moneta tempore contractus, quæ moneta fuit reprobata, vel deteriorata, in capit. quanto, num.12. de iureiuran. 160
4 debitores de quibus in c.ad nostram, il 1.de iureiu. ex violentia illata, an cadant a iure eorum? in c.ad nostram. 1.nu.4.de iureiu. 149
1 debitores soluentes non habenti administrationem, an liberentur? in capit. qualiter, nu.6.de elect. 140
6 debitor, si habet vnde soluat, non potest carcerari, sed debet fieri executio in bonis suis, in c.lator, nu.1.de pig. 108
debitor suspectus de fuga, potest capi, etiam, quod non venit dies solutionis, vt cadat creditori, in c.lator, nu 4.de pigno. eod.
3 debitor quantitatis vtrum teneatur ad rationem de iure cano. & quomodo probabuntur damna, in c.dilecti filii, nu.6.11.12.de for. comp. 96
3 debitor fugitiuus potest capi nulla præcedente solennitate, alias requisita, in c.1.num.33.de iudi. 7
2 debitor siue alteri obligatus volens intrare religionem, an sit per illos de religione recipiendus. Ant in c.vnico, num.8.de obl.ad ratio. 72
5 debitor an præscribet, tam in foro fori, quam poli contra suum creditorem negligentem petere, si ipse debitor ignoret se debere, vel sciat? in c.fi.nu. 9.13.14.15.18.21.23.& 30.de præscr. 53.& seq.
debitor, an & quando teneatur ire, ad domum creditoris offerendo debitum, vel econtrà? cm fuerit, ibi.nu.4. 52
debitor, quando præscribit contra debitorem, an & quo casu tollatur obligatio naturalis? ibi.nu.25. 54
6 debitoris impotentia, qui non potest soluere, non impedit, quin iudex debeat ipsum condemnare, sed impedit executionem condemnationis, in capit. Odoardus, nu.7.de solutio. 117
6 debitor qui non est soluendo, si excommunicatur, liberatur ab excommunicatione cum cautione de satisfaciendo, cum peruenerit ad pinguiorem fortunam, in c.Odoardus, nu.1.& 10.de solutio. 117
Debitor qui non est soluendo, an & quo casu possit lui in corpus, ibid.nu.5.
6 debitor licet remiserit pecuniam sibi debitam creditorũ suorum liberatur si dicta pecunia perdatur casu fortuito, in cap.vnico, nu.8.de cõmod. 93
3 debitor tamum naturaliter, non tenetur in foro animæ, in c.nouit ille, num. 33.& 49.de iudi. 37.& 39.
debitor constituitur in mora per interpellationem extraiudicialem, etiam quod vocatus in iudicio, tunc confiteatur debitum, quia omnino debet reficere expensas, sed secus esset, si non esset primo interpellatus, nisi dies interpellauerit, ibid.num.62. 40
3 debitor fugitiuus potest capi die feriato, etiam in honorem Dei, in c.significauerunt, nu.22.de iudi. 53
6 debitor non fraudat creditores, si potuit, & noluit acquirere, in c.ex transmissa, nu.2.de dec. 173
7 debitor excommunicari potest ad petitionem creditoris, si non soluat debitum, in c.ad aures, nu.2.de simo. 101
5 debitor vnus tunc luit in corpore, quando respectu sui id, quod venit soluendum, est pœna, sed respectu creditoris est interesse, in c.reprehensibilis, num.15.de appell. 121
3 debitor non potest se obligare, quod solutio non possit probari, nisi per instrumentum, in c.si diligenti, nu.8.de for.compe. 83
6 debitores meos mihi soluere impediens, est mihi obligatus, & possum contra ipsum agere, in c.dudum, nu.2.& 17.de deci. 178
debitor non debet incontinenti detrudi in carceribus, sed agitur primo contra eum, vt satisfaciat de bonis, in c.peruenit, nu.3.de fideiuss. 113
debitor quis proprie dicatur, in c.parochianos, nu.3. de deci. 170
1 debitor, an teneatur ire ad domum creditoris pro debito soluendo, an econtra, in c.significante, nu.9.de pig.111.& in repe.c.ecclesia Sanctæ Mariæ, nu.36.de consti. 39
4 debitum an augeatur ex solutione alteri facta, in c.ea te.nu.6.de iurei. 163
debitum alteri recipiens, an teneatur furti, ibid.nu.7. 1
debitor an possit soluere creditori creditoris, ita vt sequatur liberatio, ibidem, numer.8.
6 debitor naturale tantum, vel ciuile tantum, vel naturale, & ciuile, quis sint, in c.is qui, nu.4.5.7.& 8.de solu. 118
debitum ex testamento non solenni, dicitur debitum naturaliter, ibid. nu.6.
debitum naturale tantum si soluatur ex probabili errore facti, potest tantum indebitum repeti, ibi.num.12.
debitum ciuiliter tantum soluens quocunque errore soluat, potest repetere, ibidem, num.14. 119
debitum naturaliter, & ciuiliter soluens, sed per exceptionem indebitum, an, & quo casu possit repetere, ibi.nu.16.
debitor ciuiliter tantum post biennium, an habeat aliquod remedium, ibidem, num.18.
3 debitum si vigore statuti non potest probari, nisi per testes, non habebit locum in clericis, etiam litigantibus in foro seculari, in cap.quod clericis, nu.12.13.32.de foro compe. 77.& seq.
3 debitum cuius prætextu petitur sequestrum, potest probari per instrumentum, vel per testes, vel summarie in casibus, in quibus dubitatur de re leri consumptione, in c.dilectus, nu.28.de seq.poss.& fru. 261
6 debitum tantum naturaliter est soluendum in foro conscientiæ, in c.quia plerique, nu.9.15.de immu.eccl. 270
5 debitum vigore sententiæ, an præscribatur, adeo quod contra præscribentem non possit intentari denunciatio, in foro ecclesiastico, in c.fi.nu.30. de præscrip. 54
1 decanus non dicitur de capitulo, nisi sit canonicus, vel nisi sit consuetudo, in c.cum inter vniuersas, nu.2.de elect. 140
4 decanus, & capitulum an possit agere pro singulis beneficiatis in ecclesia, in c.cum olim, nu.6.de testi. 74
7 decedens, & non satisfaciens de re subtracta, siue quia non potest, siue quia non vult, an careat ecclesiastica sepultura, in c.sup eo nu.6.de rap. 359
4 deceptus vltra dimidiam iusti pretii restituatur, an petendo absolutionem audiatur, in c.cum contingat, nu.23.de iureiu. 181
4 deceptio inter contrahentes, an sit permissa de iure poli, in cap. cum contingat, num.4.de testi. 86
6 deceptus vltra dimidiam iusti precii, potest venire contra? etiam si in tali venditione interuenerit decretum iudicis, in capitu. cum causa, numer. 6.de empt & vend. 59
deceptus vltra dimidiam iusti precii, potest agere remedio d.c. cum causa, de emp.& ven.vsque ad 20.annos, ibi.nu.9.
6 deceptis, & non decipientibus iura subueniunt, in cap. cum vniuersorum, num.3.de rerum perm. 306
decimas, si quis non soluerit poterit per excommunicationem compelli ad soluendum, in c.peruenit, nu.3.de deci. 168
decimæ sunt soluendæ de omni reditu, & lucro personali, ibi.nu.2.
decimas soluere, qui differt, quia ab eo non petuntur, peccat, ibi.nu.3.
decimæ personales non debentur ante lapsum anni, prædiales vero postquam bladum est reportatum ad domum, ibi.
decimæ debent ferri vsque ad domum ecclesiæ sumptibus illius, qui dat ipsas, ibidem.
dectmæ, an debeantur de lana, lacte, & fœtibus pecudum? remissiue, ibi.
decimæ debentur illi, qui eas præscripsit, excepto de fructibus prædii, quæ ecclesia quæ præscripsit, non decimauit, in capitu. cum in tua, numer. 1. 3.4.8.de decimis. 177
decimæ fructuum eiusdem prædii possunt deberi duabus ecclesiis, ibidem, numer.6.& 7.
decimæ non soluuntur a religiosis de hortis, quos ad eorum vsum habent, in c.ex parte, nu.3.de decimis. 169
decimæ sunt soluendæ a colonis prædiorum exemptorum, quando scilicet sunt exemptæ ratione personarum, secus si ratione ipsorum prædiorum, ibidem, nume.4.
7 decimæ prescribuntur.40.an.cap.accedentibus, nu.2.de priuil. 215
6 decimæ quæ cum titulo detinentur a laicis non possunt per ipsos in alium laicum transferri aliquo titulo.in capitu.prohibemus, numer.1.& 2.de decimis. 172
decimæ possunt detineri in feudum sine peccato, non tamen animarum periculo, ibidem, num.2.
6 decimæ personales debentur ecclesiæ parochiali, de prædialibus vero, eo soluantur ecclesiæ parochiali, vel prædialistatur consuetudini, in cap. apostolica, nu.1 & 3.de dec. 170
decimæ aliquando soluuntur in duabus ecclesiis, in quibus quis pariter audit diuina, & percipit sacramenta, ibi.nu.4.
7 decimæ licet sint de iure diuino, tamen papa potest concedere priuilegium, de eis non persoluendis, in c.si de terra, nu.3.de priuil. 210
6 decimarum prouentus potest locari per personas ecclesiasticas, si constat ecclesiæ sit melior, non obstante statuto dicæsani aliter disponente, in c. vestras, nu.1.3.4.de locato. 101
decimæ quæ ex priulegio non soluuntur ex prædiis propriis laboribus cultiuatis soluuntur, si illa prædia aliis dantur cultiuanda, in capitu. licet, nume.1.de decim. 169
decimæ sunt integre soluendæ, alias non ita soluens peccat mortaliter, & potest excommunicari, in c.in aliquibus, nu.4.de dec. 178
decimæ sunt debitæ ex præcepto utriusque testamenti, ibi.nu.5.
decimæ prædiales sunt soluendæ a possessore pretii, licet ipse habuerit pactum a vendente, vel alias tradente ne teneretur, potest tandem ipse habere regressum contra talem promittentem, ibi.nu.6. decimam,

decimæ tam personalis, quam prædialis est de iure diuino, & vtraque est soluenda, & asserens contrarium, est quasi hæreticus, tamen in tali præstatione decimarum multum operatur cõsuetudo loci.ibi.nu.9. 179
decimæ quæ præstabantur de rebus inciultis, debent adhuc præstari de essem si sunt effectæ cultæ, & laboratiuæ, in cap. commissum, nume.1. & 2.de decimis. 167
decimæ debent solui de fructibus, siue de venditis, siue donatis, & de pensionibus domorum, ibi.nu.3.& 5.
decimæ an debeantur ex fructibus combustis, vel vineis incisis, ibid.nu.4.
decimæ an sint ecclesiæ, vel ei debeantur, & qua actione, ibi.
decimæ non debentur, si fructus non sunt recollecti propter guerras licitate ibid.num.5.
decimæ reales transeunt in quemlibet possessorem ipsarum rerũ, ibi.nu.3.
decimæ præteritæ, vel tributa, quæ non fuerunt soluta, debent solui ab illo, qui emit prædium, ex quo decimæ, vel tributa debebantur, quia censen- tur emisse cum illo onere, & quia illud prædium erat pro hoc obligatum
potest tamen Rector ecclesiæ agere, vel contra emptorem, vel venditorem, ibi.num.5.
decimæ non soluuntur de consuetudine ab hæredibus institutis, vel legatariis, nec donatariis, secus vbi non esset consuetudo, ibi.nu.8.
decimæ vel oblationes ecclesiasticæ non possunt concedi laicis, nec potest episcopus concedere domino domus, vbi est pictura alicuius sancti, vt de illis obligationib. disponat ad libitũ, in c.quis, nu.1.& 2.de dec.170
decimæ prediales sunt soluendæ expensis non deductis, in capitu. non est, num.1.de deci. 173
decimæ soluuntur de omnibus fructibus & rebus, quos, vel quas fidelis homo acquirit, ibid.num.3.
decimæ an soluantur de rebus immobilibus, puta si donatur domino, vel quid simile remissiue, ibi.
decimæ solui debent etiam a militibus de stipendio, quod eis datur, dum militant in bello iusto, alias secus, ibi.nu.4.
decimæ debentur de omni lucro personali, ibi.
decimæ non debentur de lucris, iniuste quæstis, ibid.
decimæ sunt soluendæ de animalibus captis in venatione, aucupatione, & piscatione, ibi.nu.5.
decimæ animalium captorum, an sint soluendæ ecclesiæ parochiali, an vero prædiali, & sic an tales decimæ sint personales, ibi.
decimæ animalium domesticorum sunt soluendæ, vbi pascuntur, ibi.
decimæ soluuntur de reditibus molendini aduentum, in cap. ex transmissa, num.1.eod.titu. 173
decimæ sunt soluendæ de rebus acquisitis, non autem de illis quas quis potuisset acquirere, si voluisset, ibi.nu.8.
decimæ non sunt soluendæ religiosis non habentibus ius parochiali. in cap. suggestum, nu.2.de deci. 169
decimæ fructuum statim solui debent deductis expensis factis in recolligendo, in c.cum homines, nu.1.& 3.de deci. 168
decimæ debent solui citra aliquam monitionem, ibi nu.3.& 7.
decimæ non possunt, nec possideri, nec præscribitur, ibi.
decimæ debent solui ab illo, qui tantum recolligit, quantum sufficit, & sibi & familiæ suæ, debet tamen ecclesiæ sibi remittere, ibi. nu.5.
decimæ præteritæ, an sint soluendæ ab eo, qui propter talem solutionem oportet, quod vendat omnia bona, ibid.
decimæ debẽtur ex omni lucro licite acquisito, ibi.
decimæ non solutæ a venditore alicuius fundi debent solui ab emptore eiusdem fundi, quia decimæ censentur eius onus reale, ibi.nu.6.
decimæ sunt debitæ de iure diuino, in c.parochianos, nu.1.& 3.de dec.170
decimas non soluentes vigore consuetudinis non excusantur a peccato, ibi.
decimandi ius laicis habere non potest iure hæreditario, & nullos citra Papam potest ius decimandi ad longum tempus laico concedere, in c. ad hæc, nu.1.& 3.eo.tit. 170
decimæ dicunt quid spirituale, & non possunt a laicis possideri, ibid. nu.3.
decimandi ius non potest concedi laico etiam ad modicum tempus, cum sit quid spirituale, fructus vero decimarum possunt concedi, ibi.nu.4.
decimæ soluuntur de omnibus fructibus prædialibus, in cap. ex parte, nu. 1.& 3.de deci. 169
decimæ sunt soluendæ sub præcepto omnes integre sine diminutione, ibid.
Quid autem si non petuntur integre remissiue, ibi.
decimæ sunt portandæ vsq; ad horreũ eccle.a debentib. ipsas soluere, ibi. nu.5
decimæ male detinentur a laicis, licet habeant in feudum ab ecclesia, tamen non incurrunt peccatum, in capitu. cum apostolica, nume.3. de his quæ fi.a prela. 80
decimæ non possunt hodie dari in feudum laicis, ibi.nu.11.
decima an & quando sit soluenda de illicite quæsitis, in cap. ex transmissa, num.3.& 4.de deci. 173
decimæ personales debentur in loco domicilii, sed prædiales in loco vbi prædia manent, in c.fi.nu.5.de parochiis. 164
decimæ debentur clericis & ecclesiis, siue sint pauperes, siue diuites, in rub.nu.1.de dec. 165
decimæ illorum, qui non sunt sub certa parochia spectant ad episcopum, in c.quoniam, nu.2.de deci. 170
decimæ illius loci, qui est intra duas parochias, & ignoratur sub qua parochia illarum sit, debent diuidi inter ipsas, non autem debentur episcopo, ibidem, num.5.
decimæ debent solui, licet super non solutione ipsarum fuerit sub quacunq; forma promulgata imperialis constitutio, in c.tua, nu.1.de deci. 174
decimæ si fuerint alicui in feudum datæ, non comprehendit decimas noualium, nisi sint concessæ clericis, quia tunc cõprehendit futuras, ibi.nu.7
decimas si quis theologus, vel alius dixerit non esse debitas, incurrit peccatum, ibid.num.5.
decimæ sunt soluendæ a locatore, & conductore eiusdem prædii, nisi ostendant se exemptos, & sic ecclesia petens decimas habet intentionem fundatam, & asserens se exemptum debet probare, in c.nobis tua, nu.1.2. & 3.de deci. 174
decimæ reales debent solui ab illis penes quos reperitur res, in c. de terris, num.3.de deci. 171
decimæ personales, an sint de iure diuino, vel positiuo, ibi.nu.6.
6 decimæ debẽt solui integraliter, alias nõ dicũtur solui, si c.1.n.1.de dec.165
decimæ præteriti temporis, si exhauriant totum patrimonium laici, an debeantur ecclesiæ cum tanto prciudicio laici, ibi.
decimæ debentur ex omni fructu, qui ex terra prouenit, ibi.nu.2.
decimarum quarta pars debetur hodie episcopo, ibi.nu.3.
decimæ primitia an sint sub præcepto, ibid. nu.8.
7 decimæ si remittantur indefinite censentur remissæ, & præteritæ, futuræ, in c.quia circa, nu.1.de priuil. 218
6 decimæ ex dispensatione Papæ, an non soluantur? remissiue, in c. proposuit, num.11.de concess præb 66
decimæ debentur non facta deductione seminis, & sumptuum, & debent solui ecclesiæ, non autem pauperibus, etiam quod clerici ducant malam vel passiuam vitam, in c.tua nobis, nu.1.de deci. 174
decimas reseruauit sibi Deus in signum vniuersalis dominii, & eas voluit tradi sacerdotibus pro cultu, quem faciunt ipsi Deo, ibi.nu.4.
decimæ non sunt principaliter debitæ pauperibus, sed clericis, qui debent de re superfluum, quod eis superest. pauperibus, ibid.
decimæ etiam antequam tradantur, dicuntur in dominio ecclesiæ, adeo q; potest ipsas vendicare, ibi.nu.5.7.11.& 12. eo.& seq.
decima est soluenda de cunctis prouenientibus, ibi.nu.6.
decimas soluere compelluntur laici appellatione remota, quando allegarent consuetudinem præscriptionum, sed si allegarent exemptionem papæ, tunc secus, ibi.nu.8.& 9.
decimæ non possunt præscribi a laicis, sed ab ecclesia ecclesiæ sic, quia non refert penes quam ecclesiam sint, ibid.nu.10. 175
decimæ qua actione petantur? ibi.nu.11.
decimæ quomodo soluantur a domino, & colono de fructibus collectis in prædio, antequam deducatur portio domini, vel coloni, ibi.nu.14.
decimæ an sint soluendæ clerico notorie simoniaco, vel fornicatori, ibidem, numero 16.
decimarum fructus possunt concedi laico ex causa in tempus sug vitæ cum authoritate tamen superioris, in c.quamuis, nu.4.de deci. 171
decimæ sunt de iure diuino, quia Deus ipsas sibi reseruauit in signũ vniuersalis dominii, in c.exhibita, nu.4.de ver.pevm. 106
5 decimæ non debentur episcopus, sed decimarum quarta, decimæ vero debentur ecclesiæ parochiali, in c.de quarta, nu.2.de præscr. 27

Universidad de Deusto
Biblioteca

decimæ sunt soluendæ de fructu apium, puta de melle, & cera. in cap. nuncios, num. 1. de deci. 168
decimæ possunt remitti laicis per Papã, in c. cũ venissent, nu. 8. de iud. 33
2 decimæ licet debeantur de iure diuino, tamen potest fieri super eis compositio, vt minus vel certo modo soluantur, & hoc fieri debet cum episcopi authoritate, in c. statuimus, nu. 1. & 2. de transa. 161
6 decimæ an sint soluendæ a clericis, vel episcopis, vel Abbatibus, siue de bonis patrimonialibus, siue de quæsitis per ipsos, in cap. nouum genus, num. 4. de deci. 166
decimas non soluens ex permissione Papæ, non est tutus, quo ad Deum, item nec possidens, vel detinens plura beneficia incompatibilia, in ca. a nobis tu, nu. 5. de deci. 173
2 decima est soluenda de pensionibus domorum per ipsum locatorem, in ca. plerique, num. 1. de pact. 160
6 decimæ non soluere priuilegiatus intelligitur de prædits propriis, secus de his, quæ ab alio conduxit. in c. dilecti filii, nu. 1. de deci. 168
decimæ, & omnes obuentiones spirituales, quæ fiunt intra ecclesiam parochialem cedunt presbytero parochiano, etiam si fiant alicui imagini, vel capellæ existenti intra parochiam, in capitu. pastoralis, nume. 2. de his quæ fi. a præla. 81
1 decima non debetur nihil soluto ipsis qui debent decimas, & quod consuetudo sit in contrarium, in c. 1. nu. 2. de consue. 98
3 decimæ prædiales debentur de iure communi ecclesiæ parochiali, vbi sita sunt ipsa prædia, quarum decimarum quarta debetur episcopo, in c. fin. num. 2. vt lit. pen. 256
6 decimas an debeantur ecclesiæ plebis, an capellis positis intra plebanatum, in c. ad audientiam, nu. 14 de eccl. ædi. 256
6 decimæ quæ debentur a persona ecclesiastica, possunt ex conuentione non integraliter solui, & sine peccato, in c. ex multiplici, nu. 4. de deci. 167
6 decimæ possunt remitti, in c. 2. nu. 2. de his, quæ fi. a præla. 77
decimarum quæ soluuntur ecclesiæ parochiali, quarta portio debetur episcopo loci, in c. cum olim, nu. 4. & 5. de censi. 237
decimæ an sint soluendæ in parochia, vbi sunt prædia, an vero vbi quis audit, & percipit diuina, statur consuetudini, & quid si non extet consuetudo, in cap. cum sint, nu. 1. 5. & 6. de deci. 171
5 declarare non est aliquid de nouo inducere vel facere, in capit. pastor. num. 3. de excep. 5
1 declarans aliquã rem, nihil de nouo inducit, in c. ex par. nu. 4. de cõsu. 106
CORSE. Vide Ioan. And. in proœ. decr. in ver. declaramus. & adduco Do. in c. 1. de sum. tri lib. 6. vbi dicit, datus fuit terminus ad producendum articulos in causa, quod poterunt articuli declarari post terminũ, cum ex declaratione nouum, qui fieri non dicatur, all. Old. in consi. 166. & dicit illum tex. esse optimum ad hoc, quod ille, qui declarat, non dicitur nouum facere, & vide Bal. in 1. const. C. in §. quibus, quod licet statutarii non possint addere ad antiqua statuta, possint tamen declarare illa, & gl. 33. d. c. si quis viduam, & ibi Do. quod quæ non potest articulare, potest antiquos articulos declarare, & Bal. in l. 1. §. huius studii, ff. de iusti. & iu. quod si fuit datus terminus alicui ad articulandum, & facit articulos generales, quod poterit illos post terminum declarare sicut, quod no. Bar. in rub. de re. perm statuto inquit cauetur, quod de quolibet contractu soluatur gabella, quod non debet solui de declaratione contractus, & vide eundem, in l. 1. post princ. C. de testa. manu. & in l. cum in testamento, in fi. C. de ma. test. & Io. de Imo. in d. l. hæredes palam. Et vide Bal. in l. fi. C. de testi. quæro nunquid testes, & c. quod licet testes qui iterato examinantur, debeant iterato iurare, vt est ibi glo. & ff. de dam. infe. l. si quis mihi bona, §. si quis stipulatus. quia in primo iuramento non est cogitatum de ista noua depositione. Item quia in alia instantia, & coram alio iudice. Item quia fides testis non est in eodem statu, nec eadem qualitas eius, ff. de carb. l. 2. §. duæ causæ, tamen secus dicit esse in testibus, qui in eadem causa recipiuntur ad declarationem eius, quod deposuerit, quia declarare non est de nouo testificari, sed demonstrare, d. l. hæredes palam. § sed si notam, alias §. si vero. facit, quia volant scribentes, in l. 1. §. si quis simpliciter ff. de verb. obl. & D. An. in c. indecl. de iude. & Bal. in l. si vt proponis, la 2. de nup. & Abb. in c. constituit, de in. & Abb. in c. pasto. in fi. de excc. vbi all. Arc. 13. q. 2. in sum. quod licet post terminum pars non possit excipere, poterit tamen exceptionem prius oppositam declarare, quia qui declarat & c. d. l. hæredes palam, & c. cum dilectus, de acc. & Inno. c. per inquisitionem, de ele. & conf sio potest declarari, & non perimi. vt in d. c. cum dilectus, & vide Bal. in contrario, in c. ea quæ, de re iudi. quod inferior non potest de sententia confirmata per superiorem iudicare, item nec declarare. Sed dic, quod illo casu interpretatio, seu declaratio legis operetur, id quia lex lata fidei ff. de in. f. f. & eius est interpretari cuius est condere, l. fi. C. de leg. c. inter alia. de fen. exc. & c. cum venissent, cũ ibi no. de iud. & vide dominum meum Bar. in rep. rubr. de fide instru. in 67. colum.
2 declarare vel expanere non est aliquid de nouo dicere, in c. super quæstionum, nu 2. de offi deleg. 108
decretum episcopi non requiritur in alienationibus rerum ecclesiæ, sed sufficit eius consensus, in c. statuimus, nu. 4. de transl. 161
decretum secundum potest interpoui, etiam non expectato anno a tempore primi, c consultationibus, nu. 3. de off. deleg. 92
decretum secundum conceditur absque alia litis contestatione, nu. 7.
decretum secundum reuocatur, quando iudex videt, quod causa propter quam fuit interpositum, erat nulla, ibidem.
2 decretum iudicis vbi intervenit, inducit præsumptionem iuris, quod omnia sint legitimè facta, non autem inducit præsumptionem iuris, & de iure, vt non possit probari contrarium, in capit. constitutus, numer. 8. de resi. in integ. 151
1 decretum siue scriptura, vtrum sint de substantia electionis, siue positionis, in c. innotuit, nu. 16. de elect. 135
3 decretum secundum interponitur etiam, quod mittendus ex primo non fuerit missus, & hoc in personalibus, in realibus vero non requiritur, quia post annum efficitur incommutabilis poss sor. in capitu. 1. numer. 2. dolo, & contu 225
3 decretum iudicis super alienatione rerum minoris extenditur ad rem ita tam extra territorium, in c. postu. nu. 8. de for. comp. 92
decretum primum etiam interponitur contra legitime absentem, si non defendatur, in c. contingit, nu. 6. de do. & contu. 244
Et per secundum decretum aliquando adiudicatur dominium? aliquando possessio cum fructibus? aliquando relenatur actor ab onere probandi. ibidem, nume. 10. 245
7 decretum irritans quibus casibus non operetur effectum suum distinctè, in cle. vt professores, nu. 8. de regular. 70
decretum papæ affectuum, vel irritatiuum, afficit & ignorantes, in illum cui ei quem, nu. 5. de concef præb. 300
1 decretum non est approbatum, nisi quo ad dicta sanctorum, & pontificum quæ ibi sunt inserta, in c. ex parte, nu. 9. de rescr. 47
5 decretum positum ex falsa causa non tenet, in capitu. 1. numer. 20. de re iudicat. 58
decretum iudicis, an præbeat iustam causam possidendi, ibid. 62
3 decretum primum, vel secundum quando interponitur, quæ forma seruari debeat, in c. 1. nu. 9. de eo qui mit. in poss. 248
decretum primum, & secundum dicuntur sententiæ interlocutoriæ, & possunt reuocari, quando consiterint indebite, ibi id. nu. 10.
decreti primi, & secundi distinctio, quæ sit. ibi nu. 11.
3 decretum secundum non requiritur, quando quis est missus in possessionem ex reali, in c. fi. §. in aliis, nu. 16. vt lit. non contest. 135
decretum secundum interponitur post annum, nec auditur reus vltra transactu anno, ibi nu 37. & 40. 239
decretum secundum non debet interponi, nisi iudici constet de debito, ibidem numer. 39.
decretum secundum quando interponitur, & quomodo, ibidem, numer. 41. & 46. 60. & seq.
3 decretum secundum non debet interponi, nisi sit præsens pars, contra quam petitur, in c. 1. nu. 5. de eo, qui mit. in poss. 247
decretum secundum quo casu potest interponi dum agitur reali, ibidem numer. 6.
1 Decretum an faciat plenam fidem contentis, in eo, in c. innotuit. numero 1. de elect. 135
3 Decretum secundum non interponitur contra absentem causa reipu. vel ad latitantem succurritur actori, vt detur curator bonis, qui suscipiat iudicium, in c. fi. nu. 10. de eo qui mit. in poss. 252
Decretum secundum non interponitur contra non malitiose absentem, cui obligatum personali, secus si ratione vitii realis, quo casu peruenitur ad secundum decretum etiam si malitiose non absit. nu. 15.
2 Dedicationes ecclesiarum possunt fieri omni tempore, Ant. in c. 2. numer. 5. de temp. ord. 42
Defectus scientiæ an, & quando sit causa sufficiens ad admittendum remissionem alicuius. in c. 1. num. 9. de renun. 11
7 Defendendo se qui percutit, non dicitur temerè, vel suadente Diabolo percutere, in cle. si qui suadente, num. 4. de pe. 330
7 Defensor quot modis dicatur, & etiam diuersimode puniatur. in cle. si quis suadente, num. 18. & 21. de pen. 330
7 Defensoris appellatione in materia etiam delicti is venit, qui criminosum defendit etiam post delictum, nisi aliud adiiciatur, in clemen. si qui suadente, nu. 17. de pen. 330
3 defensiones non sunt auferendæ etiam diabolo, si litigaret, in cap. cum contingat, nu. 27. de for. comp. 89
6 defensio orphanorum, viduarum, & aliarum miserabilium personarum pertinet ad iudicem ecclesiasticum, in repe. c. cum esset, nu. 33. de testi. 138
defensio promissa de iure, & de facto, intelligitur de facto si mouetur quæstio in iudicio, secus extra iudicium, in c. fi. nu. 7. de emp. & ven. 99
3 defendere socium ab iniuria sibi inferenda licitum est, aliter si non defenderetur, præsumeretur occultus socius in illo crimine, in c. cum non absque, nu. 13. 14. & 16. de iud. 29
defensio inculpatæ tutelæ, quomodo fiat, in capitu. olim, il. 1. nume. 15. 16. & 17. de testi. spo. 319
5 defendere potest quis aliquem inuitum, in capitu. cum super. numer. 29. de re iudica. 80
3 defendere & pascere aliquem quis teneatur sub præcepto, in capit. nouit ille, num. 37. de iud. 38
7 defendens se, si excessit modum in defendendo, venit puniendus, in cap. significauit, num. 5. de pe & remis. 242
7 defensio debet fieri cum moderamine inculpatæ tutelæ, & quid est dictum cum moderamine inculpatæ tutelæ? in capitul. significasti, il 2. numer. 5. de homi. 147

defensio

defensio rerum suarum vel personæ, an & quando, & quomodo sit permissa clericis, quam laicis, ibid. num. 9.
defensus extra ciuitatem potest in ciuitatem reportari, in c. in nostra, numero 10. de sepul. 160
degradatus clericus in effectu desinit esse clericus, in c. cum sit proprium, num. 7. de cond. app. 22
degradatio pro quibus delictis possit fieri, in capit. nouimus, numer. 3. de verbor. signif. 280
degradantur etiam clerici delinquentes etiam in minoribus ordinibus constituti, in capit. clericus, il 2. nu. 2. de iu. & bone. cle. 44
delatio actualis eximit clericum a potestate iudicis ecclesiastici, ibidem.
delatio autem verbalis, quæ est depositio, secus, in cap. ad audientiam, nu. 2. de cri. falsi. 177
delatio, & priuatio beneficii, & officii, an sint idem, in c. inquisitionis, num. 6. de accu. 83
delegatus quibus casibus est tradendus curiæ seculari, in c. at si clerici, num. 37. de iud. 16
delegatio potest fieri non solum ab ordine sacerdotali sed ab omnibus. in c. si quis presbyter. nu. 1. de cle. ex com. 188
delegatio presbyteri vel inferiorum clericorum, coram quot episcopis fieri potest, ibid. num. 5.
delegatus matrimonium contrahere non potest, licet perdat ne priuilegium clericale, in c. 1. nu. 11. qui cle. vel vo. 25
delegatus si celebrat, conficit verum corpus Christi, quia character imprimitur animæ, & est indelebilis, ibi.
delegatus, & depositus potest per Papam restitui, & constat, quod ex hoc est effectus infamis, in c. cum te, nu. 10. de re iud. 92
delegatus an possit compellere legatum ad exequendam sententiam ipsius delegati, in c. 2. nu. 6. de off. leg. 127
delegatus in causa sibi commissa, an sit maior legato, ibid.
delegatus debet cognoscere causam sibi delegatam eo modo, quo debebat cognoscere delegans, in c. cum in veteri, nu. 3. de elect. 186
delegatus datus ad causam instruendam, potest citare ad audiendam sententiam in remissione causæ, in capitu. cum olim, nu. 1. de testi. 73
delegatus potest citare, licet non sit facta fides de eius delegatione, dummodo citatione sit inserta copia sui rescripti, in capitu. 2. numer. 4. & 5. de dila. 154
delegato an credatur absque eo, quod ostendat copiam suæ delegationis, videlem.
delegatus infirmus potest subdelegare vices suas, in c. venerabili. nume. 5. de offi. deleg. 120
delegatus quod non potest subdelegare, ibi. nu. 12.
delegatus remittens causam ad delegantem, potest præfigere terminum partibus, in quo debeant comparere coram delegante, in ca. dudum, il 2. num. 1. de elect. 147
delegatus potest citare, contumacem punire, & singula ad causam spectantia facere, in cap. præterea, nu. 13. & 14. de off. del. 90
delegatus an possit officiales infideles punire, & testes delinquentes coram eo. ibi. num. 4.
delegatus habet potestatem etiam cognoscendi in tertios comparentes pro re suo, in c. super eo. num. 3. de offic. deleg. 96
delegatus Papæ in causa sibi commissa, est maior omnibus citra Papam, & in causa illa debet honorari tanquam Papa. in c. significasti. nu. 1. & 5. de offic. del. g. 90
delegatus potest mandare ordinario loci, vt suam sententiam exequatur, licet possit ipse suam sententiam exequi, & hoc procedit in delegato Principis. ibib. num. 2. 3. & 6. Et quid in delegato inferioris remissiue. ibid. num. 4.
delegari potest alteri absolutio ab excommunicatione. in cap fin. num. 1. de offic. ordin. 147
CORSE. Adde quòd delegatus potest absolutionem committere, dummodo ipse habeat iurisdictionem, puta, quia fuit delegatus in causa, in qua tulit excommunicationem, secus autem ubi sibi fuisset delegata nuda denuntiatio. et potest absoluendi, & sic loquitur cap. fin. de offic. delegat. Ita no. Abb. in cap. fi. de offic. ordin. num. 1. & 3. in fi. & ibi est glo singularis, quia Archid. Bono. ex priuilegio absoluit excommunicatos in studio Bononiensi commorantes, delinquentes ibidem propter violentam iniectionem manuum, & dicit ibi D. Abb. illam gloss. esse sing & se nescire alibi, quod mdum ministerium competens alicui ex priuilegio est delegabile per priuilegiatum, licet ergo priuilegium non excedat personam priuilegiati, vt in c. sane, de priui. & 8. q. 1. c. quia frater, & in regula priuilegium, de reg. iur. lib. 6. tamen eum per commissionem non committatur in alterius præiudicium, cum commissarius gerat vices delegantis, ita quod ipse delegans videtur facere, vt regula qui per alium, de reg. iur. lib. 6. non debet ille prohiberi, quominus possit subdelegare, & hanc opin sequitur Ioann. An. & dicit eam in practica fori. Ego existens vicarius Arch. Bonon. hoc anno 1483 practicaui gloss. quia absolui quendam scholarem propter manuum violentam iniectionem in clericum, tanquam vicarius, & commissarius ipsius Archidiaconi.
delegatus ad vniuersitatem causarum, dicitur quasi ordinarius, in ca. cum Bertoldus, num. 20. de re iud. 82
delegatus legati Cardinalis potest subdelegare, ibi. nu. 22.
delegatus regulariter non subdelegat, quia non habet iurisditionem propriam, sed alienam, ibi. nu. 23.
delegatus inferioris a principe, potest subdelegare cum potestate subdelegandi, ibid. mem. 24.
delegatus principis subdelegatus, an possit dare potestatem subdelegandi? ibi. num. 25. 83. Et an a delegato legati appelletur ad pap. um, ibidem, name. 40. 84
2 delegatus papæ potest in casu singulari committere causam appellatione remota, in c. pastoralis, §. cum autem, nume. 1. & 3. de off. del. 113
delegatus papæ licet sit maior quocunque in causa commissa, tamen tenetur superiori suo circa causam illam obedire, ibi. nu. 2.
2 delegatus papæ si del. gat totam causam non remanet iudex, secus si delegat partem, in c super quæstionum, §. porro, nu. 1. & in §. quem vero, num. 3. de offi. deleg. 109. & seq.
delegatus an possit dare potestatem subdelegandi, ibi. nu. 1. 110
delegatus papæ potest subdelegare reservata sibi executione, ibi. nu. 3.
delegatus papæ, & eius subdelegatus non potest recusari sine legitima causa, licet secus sit de iure ciuili, in d. c. super quæstionum, §. quem vero, num. 1. eod. titu. eod.
delegatus non potest subdelegare appellatione remota, licet ipse fuerit delegatus cum dicta clausula, in d. c. super quæstionum, § si vero, nu. 1. & 3. eo. ti fo. eo. Et an si vnus ex duobus delegatis a papa fuerit subdelegatus a suo collega, erit in eadem causa delegatus & subdelegatus, & resultabit effectus, de quo ibi. nu. 4.
delegatus principis non potest dare potestatem suo subdelegato subdelegandi, ibid. num. 6.
delegatus papæ potest subdelegare partem causæ irrequisitis partibus, in d. c. super quæstionum, §. si. nu. 1. eo. ti. 111
2 delegatio facta dignitati non expresso nomine proprio transit in successorem, nec requiritur noua præsentatio rescripti, siue commissionis etiam re integra, in c. quoniam, nu. 1. 4. 7. & 8. de off del. 125. & seq.
delegatus cui est commissa causa sub nomine dignitatis, si remota illa dignitate transeat ad aliam, an ipse cognoscat causam vel successor, & idem si talis delegatus moriatur. ibi. nu. 9. 10. & 14. 126
delegatio facta alicui expresso duplici nomine appellatiuo, & nomine proprio, an sit realis, an personalis. ibi. nu. 12.
delegatio si est facta alicui sub duplici nomine dignitatis, & illo mortuo, duo succedant ad illas dignitates, illi duo succedunt etiam in causa, ibidem. num. 13.
3 delegatus Principis potest subdelegare, in capitu. sane, numer. 2. de foro competen. 55
7 delegatio adimit iurisdictionem ordinariis, in cap. cum dilectus, il 2. num. 7. de pur. cano. 229
5 delegatus ad causam decidendam intra certum tempus post illud tempus non potest absoluere, si reum intra dictum tempus excommunicauit propter contumaciam, in capit. quod ad consultationem, numer. 34. de re iudic. 76
6 delegatus est maior legato respectu causæ sibi commissæ, in c. pro illorum, num. 15. de præb. 38
delegati iudices, & ecclesiastici non debent exigere decimam, vel aliam partem litis etiam si consuetudo sit in contrarium, in cap. cum ab omni, nu. 8. & 9. de vi. & hon. cle. 6
4 delegati qui pronunciauerunt vt arbitri, possunt pronunciare, vt delegati, in c. literas, nu. 13. de præsump. 138
5 delegatæ duæ potestates diuersæ possunt esse in eadem persona, cap. cum ex officii, nu. 24. de præscrip. 44
delegatus vnius asserens se delegatum alterius, reddit processum coram eo agitatum nullum, in c. cum ex officii, nu. 30. de præsc. 45
7 delegatio non extenditur vltra casum expressum, in capitu. fin. numer. 5. de verborum sign. 282
2 delegatus non dicitur perpetuare iurisdictionem per solare subdelegationem, in c. licet vndique, nu. 4. de off. dele. 114
2 delegatus papæ potest vsque ad annum integrum suam sententiam exequi, qui annus erit continuus, in capit. quærenti, num. 1. 3. & 7. de offic. deleg. 107
delegatus dicitur habere iurisdictionem, ibi. nu. 2.
delegatus an habeat iurisdictionem super noniter attentatis, ibi. nu. 8.
delegatus inferioris, an possit suam sententiam exequi, ibi. nu. 8.
2 delegatus potest per partem contumacem punire, in capitu. de causis, num. 3. de off. deleg. 89
delegatus principis est de maioribus iudicibus, ibi. nu. 13.
3 delegatus non iudicat iure proprio, sed iure delegantis, in cap. significasti, num. 25. de for. comp. 99
4 delegatio facta per consulem ante ingressum prouinciæ non valet, sed conualescit tempore ingressus proconsule in voluntate durante, in cap. post cessionem, nu. 12. de prob. 15
2 delegatus an cognoscat vltra comprehensa in rescripto, & quando? in cap. cum olim Abbas, nu. 3. 7. & 11. de off del. 116
delegatus ad cognoscendum in vna diœcesi, non potest cognoscere extra illam, nisi ex consensu partium expresso, ibi. nu. 3.
2 delegatus principis potest subdelegare ea, quæ sunt meri & mixti imperii, in c. quod sedem, nu. 6. de off. ord. 139

Universidad de Deusto
Biblioteca

2 Delegatus potest quicunq; ordinarius in c.fi.nu.3.de off.dele. 125
Delegatus etiam a Principe habet iurisdictionem,ibi.nu.4.
2 Delegatus Papæ potest quandocunq; coniunctim,vel diuisim causam subdelegare,in c.super quæstionum,nu.1.de off.del.fo.107.& nu.14. 109
Delegatus Papæ non potest subdelegare causam app.re.licet sibi fuerit facta delegatio app.re.ibi.nu.3. 108
Delegatus inferioris potest subdelegare aliquem articulum,saltem non iurisdictionalem,ibi.nu.4.5.9. eod.
2 Delegatus,si subdelegat causam,an remaneat priuata persona,adde quod non possit reassumere iurisdictionem,etiam volente subdelegato,in cap. significauerunt,nu.7.de off.del fol.90.& vide,in c.in literis,eo.ti. 91
Delegatus Papæ,an possit pro executione suæ sententiæ inuocare brachiũ seculare?ibid.num.8.
Delegatus Papæ,an possit manu militari sententiam suam exequi. ibi.nu.9
Delegatus Papæ non potest habere officiales armatos pro executione suæ sententiæ,ibi.nu.10.
1 Delegatus Principis potest non solum totam causam committere, sed partem citationem,vel similia,in capitu.pastoralis,§.item cum totum.nume.7.de offi.deleg. 111
Delegatus Papæ potest compellere omnes officiales necessarios in causa expedienda,ibi.nu.4.
Delegatus inferioris potest alteri committere actum non iurisdictionalem, & si noluerit acceptare,potest ipsum punire,ibi.nu.5.
2 Delegatio expirat morte delegantis re integra, etiam quod delegatus ignoret mortem delegantis,in c.relatum,nu.7.& 10.de off.del. 99
2 Delegato si cui sub certa forma, vel simpliciter fuit certa causa commissa, debet admittere legitimas exceptiones parti competentes, in c. ex parte,il 2.nu.1.de offi.dele. 93
3 Delegatus,sed.apo.est ordinarius in loco,in c.si quis contra,num.4. de foro comp.5 6.& in repe.nu.eo. 60
Delegatus dicitur executor,& econtra,sed non in statutis,ibi.nu.5.
Delegatus ad vnum articulum causæ, an cognoscat de appellatione facta ab illo articulo,ibi.nu.29. 63
Delegatus etiam ab inferiore a Principe,potest mittere in possessionem ex primo,& secundo decre.ibi.nu.28.& 32. 62.& seq.
3 Delegare non potest ille, cui est commissum certum ministerium sine iurisdictione,quando est magnum,& graue,secus si est paruum, quod relinquitur arbitrio iudicis,in c.fi.nu.7.de do.& contu. 247
Delegatus Principis potest subdelegare, quia non est deputatus ad nudum ministerium,ibid.
Delegatus inferioris a Principe non subdelegat, sed bene committit vnum articulum causæ,ibid.
1 Delegatus potest imperare ordinario in causa sibi a Papa commissa, in casu contingat,num.1.de rese. 72
3 Cognitio si est demandata alicui, an possit super illa etiam pronunciare, in c.cum super,nu.13.de cau.poss.& prop. 182
2 Delegatio causæ potest fieri inferiori,quam sint partes litigantes,in c.cum causa,nu.2.de off.deleg. 104
3 Delegari quæ possunt a Papa,& quæ ab episcopo?in c.2.num.5.de iud. 8
Delegatus si non bene cognoscit,appellatur ad delegantem,ibi.
3 Delegatus, licet sit alterius diœcesis, potest cognoscere de causis loci, vbi moratur,in c.significauerunt,nu.3.de iud. 51
7 Delegatus in matrimoniali causa,si diuortii sententiam ferat, pronunciare debet dotem restitui,in c.de prudentia,nu.1.de do.inter vir.& vxo. 59
Delegatus in causa diuortii lata sententia super matrimonio, non est functus officio,si non pronunciauit super dote,ibi.nu.4.
2 Delegatus Principis potest causam subdelegare, siue sit solus, siue habeat collegas.in c.quamuis,nu.1.de offi.deleg. 90
2 Delegatus si est negligens,ordinarius non potest se intromittere,nisi ex negligentia delegati partes persecurarent in peccato,in capit.significauit, num.2.& 5.de off.ord. 136
Et vide in cap.seq.eo.titu.
5 Delegabilia omnia sunt de iure can.in c.de cætero,nu.1.de re iud. 61
2 Delegatus quis sit,in rub.nu.1.de off deleg. 87
Delegatus papæ non solum habet iurisdictionem in partes, sed etiam in illos,qui eius iurisdictionem impediunt,in c.1.nu.1.eo.ti. eo.
Delegatus an habeat iurisdictionem in personas quomodocunq; delinquentes in causis,coram eo vertentibus,ibi.nu.6. 88
2 Delegatus Principis potest per se suam sententiam mandare executioni, in c.in literis,nu.1.de off dele. 91
1 Delegatus Papæ potest excommunicare,licet in literis hoc non dicatur,in c.Abbatem,nu.5.de rescr. 91
3 Delegatus delinquens in causa sibi commissa, an possit puniri per ordinarium,in c.fi.nu.12.de for.comp. 102
3 Delegatus non solet causam delegatam de honestate revocare si sine legitima causa,videlicet quando delegatus est negligens, in ca.cum causam, num.2.de iur.ealum. 148
2 Delegatus Papæ ad nudum ministerium,puta ad excommunicandum, vel absoluendum,vel ad dispensandum,an possit subdelegare,in c.fi.§.cæterum,nu.1.2.3.& 6.de off.dele. 126
Delegati,ad nudũ ministeriũ,an hẽant aliquã iurisdõnẽ coercẽdi, ibi.nu.5
Delegatio nudi ministerii facta sub nomine dignitatis, an transeat in successorem:ibid.num.7.

7 Delegatus ad vniversitatem causarum, potest sententiam suam corrigere, si errauit in iudicando,secus si est delegatus ad vnam causam,in c. quæliter,& quando,nu.2.de accu. 79
delegatus ad vniversitatem,censetur quasi ordinarius,ibi.nu.3.
6 delegatus quantuncunq; beneficiatus licite petit expensas, cum profiscitur,tam pro victualibus,quam pro vectura,non computato, quod expendisset domi,siue delegatus Principis, siue inferioris secundum distinctionem positam,in c.cum ab omni,nu.13.de vi.& ho.cle. 6
2 delegatio causæ non præsumitur,nisi probetur,in c.cum in iure.nume.1.de off.deleg. 115
delegatus in causa sibi commissa,est maior ordinario,ibid.num.3.
4 delegata iurisdictio extinguitur morte indicis delegantis, in cap. cum venissent,nu.2.de testi. 63
6 delegatus papæ deputatus in certo loco potest ex urgentissima causa vnum articulum causæ extra locum subdelegare in cap. constitutus,nume.6. de fideius. 114
5 delegati ad vniversitatem causarum censentur ordinarii, & habent iurisdictionem vnusquisque insolidum,licet Abb.teneat contrarium,in cap. fi.num.18.de re iud. 99
1 delegatus papæ potest quem conuenire,vbi posset ipse papa,qui est ordinarius omnium,in c.dilectus filius,nu.4.de rese. 90
3 delegatus potest peti a reo super actione mouenda per actorem,si habet ordinarii verisimiliter suspectũ,ẽ c.cõquerente,nu.5.et 10.de rest.sp. 200
2 delegatus papæ semper potest subdelegare, etiam si sit datus cum clausula prælectionis,quia non censetur eligere industriam personæ,in cap. finu.1.2.& 4.de off.del. 125
delegatus papæ,etiam si sit ille tertius datus ex voluntate partium,potest causam subdelegare etiam inuitis partibus, non tamen potest subdelegare conscio electo ab vna parte,ibi.nu.5. Item vnus ex pluribus delegatis potest subdelegatum compellere ad acceptandum, nisi velit subdelegare in collegam,ibid.num.6.
2 delegatus papæ,an possit absoluere incidenter excommunicatum coram se litigantem,in c.prudentiam,§.6.nu.4.de off.dele. 102
2 delegatus potest præcipere ordinario,vt exequatur suam,i. delegati sententiam,quam exequi debet,licet sciat iniustam,in c.pastor.§.quia vero, nu.1.& 4.de off.dele. 112.& seq.
1 delegatio eorum, quæ sunt iurisdictionis episcopalis potest fieri ab episcopo,secus eorum,quæ sunt ordinis,in c.quanto,nu.7.de consue. 99
delegatus post prohibitionem sibi factam,nil potest agere,ibi.nu.10.
3 delegatus specialis papæ in illa causa,est maior legato generalis, in regu. c.si quis contra clericum,nu.22.de fo.compe. 78
delegans vnum articulum causæ, an cognoscat de appellatione facta ab illo articulo,ibi.nu.29. 59
delegatus etiam ab inferiore a Principe potest mittere in possessionem ex primo,& secundo decreto,ibi.nu.33.
delegatus de iure ciuili sine causa recusatur, secus de iure canonico, ibidem,nume.24. 58
7 delegatus inferior a Principe, an possit committere nudum ministerium, seu articulum non iurisdictionalem,in cle.indices,nu.18.de of.del. 291
delegatus,qui prius cognouit plene de iure partium,si alteram in possessionem induci mandat,talis est merus executor, & nullam debet admittere re exceptionem,in cle.indices,nu.7.de off.del. 291
delegatus inferioris a Principe,licet non possit extraneo committere vices suas,secus tamen est, si vult committere collegæ in illo officio, in clem. multorum,num.13.de hæret. 312
delegatus principis potest subdelegare causam etiam criminalem, in clem. nolentes,num.7.de hær. 312
delegatus ad vniversitatem causarum potest nedum vnam causam delegare,sed etiam substitutum ad illam vniversitatem deputare retenta sibi potestate reuocandi,in cle.nolentes,nu.8.de hær. 312
2 delegatus Principis potest alteri subdelegare, & potest subdelegatum compellere ad acceptandũ,quando ex necessitate subdelegat,in c.si pro debilitate,nu.1.de offi.del. 88
delegatus principis non potest cuicunque causas subdelegare, sed tantum quibusdam personis,de quibus remissiue,ibi.nu.2.
delegatus principis quas causas non possit subdelegare,ibi.num.4.
2 delegatorum iudicum quo casu vnus potest sine collega cognoscere, in cap. cum super,nu.10.de off.dele. 104
2 delegatus potest subdelegare vni,vel pluribus, in cap. cum te consulente, nu.2.de off.del.fol.106. Vnus ex delegatis, an possit causam pluribus subdelegare,ibid.num.3.
2 delegatorum vlli non possunt soli in causa procedere, etiam parte volente, c.prudentiam,nu.20 de off.dele. 101
delegatus qui habet proficisci extra suum domicilium, an habeat expensas,ibidem,num.23.
delegatus principis etiam proprio motu datus potest ex insta causa revocari,in c.cum olim,num.6.de off.del. 117
delegatus non tenetur admittere collegam subdelegati, si in rescripto est clausula,quod si ambo &c.in c.coram,nu.3.eo.ti. 117
delegatus non tenetur admittere sibi collegam impetratum per literas subreptitias, ibidem.
delegatus an,& quando possit subdelegare,siue sit vnus, aut plures, siue dari simul,siue diuisim,vide plene,ibi.nu.14. 118

2 Dele-

gat papæ potest subdelegatum cogere ad acceptandam subdelegationem etiam constitutũ in dignitate,in c.pasto.nu.1.& 4.de off.del. 111
gatus Principis dicitur omnis illi, qui non recognoscit superiorem, idem,num.2.
gatus Principis censetur ordinarius,ibi.nu.3.
gatus Papæ potest subdelegare,etiam cã non subsistente,ibid.nume.6.
gatus Papæ quando dicatur subdelegare malitiose,ibid.nu.7.
gatus Papæ potest subdelegare cuicunque vult,prout poterat ipse Papa,ibi.& nu.10.
gatus potest ferre sententiam vltima die termini sibi præfixi,& quid si ordinarius in c.consuluit,nu.2.& 13.de offi.del. 105.& seq.
gatus Principis potest alteri subdelegare vices suas,qui non poterit in eam subdelegare ad vltandam infinitatem,in cap.cum causam, num.4.de appel. 153
gatus inferioris,an possit subdelegare,ibid.
gatus inferioris a Principe ad vniversitatem causarum,potest subdelegare,nu.12. 154
gni ad vniversitatem causarum, possunt vnus sine alio causam inquirere & finire,ibi.nu.13.
gnus cognouit non solum de eo, quod venit accessorie ad causam, sed etiam de eo,quod venit accessorie ad accessorium, in c. prudentiam,§. verũ,nu.2.de off.deleg. 103
gnus specialis Papæ in illa causa est maior legato generali, in c. fin. nu.10.de consue. 109
gnus papæ in causa sibi commissa, est maior quocunque ordinario, licet extra illam causam sit minor,in cap.sane,quia.num.1.3.& 8.de off. deleg. 92.& 93.
gatus fungitur vicibus delegantis, & habet iurisdictionem ab eo ibi.nume.2.
gatus potest remoueri ex noua causa etiam post litem contest. in c.insinuante,nu.1.& 10.de off.deleg. 106
gatus potest precise cogi a delegante superiore ad acceptandum, in c. prudentiam,§.adiicimus,nu.5.de offi.del. 102
gato facta sub nomine dignitatis delegantis non extinguitur per mortem ipsius,in c.irrefragabili,§.ceterum,nu.2.de offi.ord. 142
rum prælati nocet ecclesiæ,quo ad condemnationem expensarum, secus delictum tutoris,in c.Nicolao,nu.3.de app. 156
rum vnus, an noceat alteri,in capitu.2. numer. 4. & 9.de his, quæ fiunt a maio.par.cap. 83
rum non debet iudicari,nec seuerius,nec mitius, quam eius qualitas expostulat,ibid.num.5.
rum quando est punibile in vtroq; foro,an pœna imposita, ab vno iudice,impediat aliam imponendam ab alio iudice alterius fori, in c. fraternitas,nu.1.de maled. 187
rum vnius hominis,an debeat pluries puniri?in c.at si clerici, nume.12.& 32.de iud. 12.& 15
rum facit, quod quis sortiatur forum in loco, vbi delinquit, idem est in contractu:ibi.num.22. 14
rum prælati cum capitulo,an noceat ecclesiæ?in capitu.2. numer.11. de rel.cog. 167
rum si fuit punitum in foro contentioso, potest tamen puniri in foro penitentiali,& econtra,in c.accepimus,nu.2.de pur. cano. 230
rum commissum,calore iracundiæ non excusat.in capitu.1. numer.2. de his,qui si.occi. 138
rum commissum tempore furoris non est punibile,ibid.
rum si est notorium,potest puniri absque alia condemnatione, in cap. super bis,nu.3.de pœnis. 239
rum mariti non nocet vxori in dote sua,in c.ex literis,nu.2 de pig.110
rum prælati,an noceat ecclesiæ?in c.cum secundum,nu.11.de præb. 36
rum commissum ratione officii alienatur, si delinquens excessit modum,in cap.si vero,il 1.nu.2.de sen.excomm. 253
rum si fuit pronunciatum fuisse commissum,ipso iure est imposita pœna,in c.veritatis,nu.14.de do.& contu.fo.240. Item imposita pœna in dubio videtur pronunciare super delicto,ibi.
rum non probatur per suspicionem præcedentem, & admonitionem separatam,licet per hoc inducatur magna præsumptio,in c.2. nu. 3.de cohab.cler.& mul. 11
rum omnium occultum ligatur per constitutionem ecclesiæ militantis,in c.extirpandæ,in repe.§.qui vero,nu.21.de præb.
rum regulariter præsumitur grauius ex maioritate pœnæ, in cap.sane, nu.3.de cleri.coniug. 16
rum fuit commissum, non tamen capitulariter puniuntur tantum maiores de capitulo,in c.dilectus fil.il 2.nu.9.de simo. 104
rum commissum inter homines communiter viuentes,est minus punibile,in c.ex tenore,nu.3.de sen.excom. 256
rum prælati,& capituli,an noceat?remissiue,in c.fi.nu.12.de don. 125
rum mentale etiam in foro conscientiæ,mitius punitur,quam actuale, vt c.sicut dignum,nu.3.de homi. 141
rum si fuerit pluries ab vno perpetratum cum eo, an teneatur pro vno,vel pluribus delictis,ibi.nu.9.
rum probatur per duos testes contra Papam,sed an sit verum quando venit imponenda pœna mortis?in c.at si clerici,nu.3.de iud. 11
rum,an probetur per scripturam?ibid.

6 Delictum non est punibile eo casu, quo si puniretur, etiam innocens puniretur & damnum pateretur,in c.sacris,nu.4.de sepul. 161
3 Delictum prælati,an noceat ecclesiæ,in c.fi.nu.21.de iur.cal. 151
7 Delictum sine negligentia prælati,an noceat ecclesiæ,in c.Abbate, numero.19.de verb.sig. 279
2 Delicto,qui potest obuiare,& non obuiat,an peccet,in capitu.1.num.5.de offic.deleg. 125
6 Delictum commissum in ecclesia,est grauius, quam commissum in alio loco,in c.immunitatem,nu.3.de immu.eccl. 274
delictum commissum in ecclesia per laicum, punitur per iudicem secularem,ibid.num.5.
delictum vnum potest puniri variis pœnis, quando ex eo resultant diuersæ species delicti,ibid.num.6.
delictum vbi censeatur commissum,an in loco mandati, an in loco executionis,ibid.num.12.
6 delictum commissum in ecclesia,an debeat puniri per iudicem secularem, vel ecclesiasticum,in c.inter alia,nu.29.de immu.eccl.& cœmi. 267
7 delictum toties punitur,quoties iteratur,in c.1.nu.1.de pœnis. 235
delictum vnum pluries perpetratum eodem instanti, vel tempore, an pro pluribus puniatur stante statuto,q̃ delinquens puniatur, ibid. num.3.
5 de delicto vnius hominis non est sæpius quærendum, in c.quamuis, numer. 21.de re iud. 97
7 delictum inceptum habetur pro consummato, & an hoc indistincte sit verum in foro fori,& in foro poliz in c.adolescens,nu.2.& 3.de spon 15
delictum etiam occultum affi.it delinquentem,in capitu.porro, numer.2.de senten.excommun. 255
6 delictum aliquod procurans, vel affectans, ex quo ipse potest consequi aliquod lucrum,priuatur omni eius commodo,in capitu.postulastis, num. 7.de concess præb. 74
delictum vnius, an & quando noceat aliis,in capitu. ex parte, numer.9. de feudis. 107
4 delictum seu impedimentum habens causam successiuam commissum a consanguineo,seu amico,præsumitur,q̃ fiat ex voluntate amici,vel consanguinei,secus si delictũ sit momẽtaneũ,i c.cõstitutis,il 1.nu.3.de test.88
7 delictum factum cum lapide, vel sagitta, dicitur proprie factum cum manibus,in c.mulieris,nu.9.de sent.excomm. 254
delictum commissum in Episcopum,vel Abbatem,semper dicitur enorme, in c.cum illorum,nu.5.de sen.excom. 265
delictum vasalli non debet præiudicare domino,in cap. excommunicamus, il 1.num.3.de hær. 131
3 delictum notorium dicitur esse illud,cuius populus est testis,in c. cum non ab homine,nu.20.de iud. 29
3 Delictum non præsumitur in rebus modici præiudicii,in c.cum ecclesia,nu. 51.de cau.pos.& prop. 181
6 Delictum prælati & capituli,nocet ecclesiæ,in c.quod quibusdam.nume.6. de fideius. 115
5 Delictum prælati communicato consilio cum capitulo nocet ecclesiæ,præsertimin iudicio,in c.reprehensibilis,nu.21.de app. 121
Delictum quod potest esse punibile, & non punibile secundum exceptionem rei, præsumitur potius non punibile.in c.audatis,nu.30.de præsc. 42
7 Delicta quæ concernunt vindictam publicam,non tolluntur mutua compensatione, secus si concernunt interesse partis, in c.1.de iniur. 232
Delicta quædam sunt,quæ impedium matrimonium contrahendum,sed non dirimunt iam contractũ,in c.1.nu.7.de diuor. 56
Delicta plura quando oriuntur ex eodem facto,& ambo punienda,in c.transmissæ.nu.4.de eo qui cog.con. 35
5 delicta quantuncunque parua,sunt punienda. in capitu.cum te. nume.7. de re iud. 91
delicta paria mutua compensatione tolluntur,quando agitur ciuiliter,secus si criminaliter,ibid.nu.25. 93
6 delicta reiterata grauius puniuntur,maxime precedente monitione,in cap. graue nimis,nu.5.de præb. 44
7 delicta siue crimina,quæ dicantur leuia,& grauissima,in c.tuę discretionis nu.3.de pœnis. 238
4 delicta duo quę habent se vt species separatę,quando ex vno facto insurgũt de vtroque potest puniri.in c.literis.nu.2.de præsum. 135
2 delicta quantũcunque occulta ligant ex constitutione vel excommunicatione.in c.si sacerdos.nu.3.de off.ord. 133
3 delinquens non potest puniri,nisi in loco vbi sortitur forum,in c.fi.nu.3.de fo.compe. 101
deliquẽs citari an possit ī loco delicti existens ī alieno territorio, ibi.n.6.7
delinquens an possit puniri vbi reperitur,ibid.nu.13 102
delinquens an sit remittendus ad locum,vbi deliquit, & an debeat precedere causæ cognitio,ibid.nume.15.18.& 20. Et quid est vagabundus videnume.21. 101
delinquens in confinibus,sortitur forum vtrobique,ibid.nu.26.
2 delinquens efficitur sapiens in pœna,c.nisi specialis,nu.5.de offi.leg. 127
1 delinquens aliquando pro eodem delicto patitur duplicem pœnam,in c.cum in cunctis,§.clerici sane,nu.2.de ele. 132
6 delinquens prætextu officii tenetur satisfacere,etiam finito officio,si commoditas pervenit ad eum,vel ad alium,si non potest eum inducere ad satisfaciendum,sed quid si operatur,vt satisfaciat,sed non potest,in cap.aduersus,nu.9.14.& 18.de immu.ecc. 267.& seq

Universidad de Deusto
Biblioteca

3 delinquens in territorio vbi hēt bona licet non domicilium, an possit puniri per dominum illius territorii. in c.possid.nu.12.de fo.comp. 92
6 delinquens non pōt puniri dupliciter de eodem delicto,sed bene punitur in foro animę,& in foro iudiciali,in c.2.nu.2.de emp.& vend. 96
7 delinquens potest cogi,vt caueat,ne in futurum consimile delictum committat,in c.grauem.nu.3.de sen.excom. 271
delinquens debet satisfacere illi reipublicę vbi deliquit'. in c.nuper.nume. 12.de sen.excom. 264
3 delinquens in alterius parochia,seu territorio,quo ad forum penitentię, illi non subiicitur,etiam si delictum cadit in notorium,in ca. cum contingat,nu.33.ver.2.conclu.de for.compe. 91
7 delinquens,vel peccans in aliena parochia,non tenetur in loco, vbi deliquit illud peccatum confiteri,in c.1.nu.4.de rapto. 157
3 delinquens extra diœcesim,va quo iudice debet puniri, & quæ statuta seruantur in puniēdo ipsum:in c.cū conting.nu.6.& 8.de for.cō.86.& se. 7 delinquens,si ex eodem delicto lædit plures personas, debet omnibus satisfacere,in c.1.nu.2.de cri.fal. 177
6 delinquens an magis puniatur,si deliquit clam,vel palam,in cap. de homine.nu.5.de cele.miss. 247
4 delinquens cum pulchra magis excusatur,quam cum deformi,in cap. cum quidam,nu.2.de iureiu. 154
4 denunciatio de qua in c. significauit, de testi. an personaliter, an domi sit fienda,in d.c.significauit,nu.8.de testi. 85
7 denunciatio eius,qui sit publicus concubinarius, conspirator, & excōicatus non admittitur,in c.cum dilectus,nu.1.& 4.de accu. 82.& seq.
5 denunciatio sola excommunicationis non probat quem esse excommunicatum,in c.dilectus,nu.16.de app. 145
7 denunciatio canonica quos effectus operetur,in c.qualiter, & quando, il 2.nu.33.de accu. 89
7 denunciatio euangelica non potest per iuramentum remitti,in c.tuas,num. 6.de vsur. 172
5 denunciatio euangelica potest semper intentari, vbi subest obligatio naturalis,in c.si.nu.22.de præscr. 54
denunciatio in foro ecclesiast.non potest intentari,quando denegatur actio de iure ciuili ob magnam æquitatem,ibid.nu.26
denunciatio in foro ecclesiastico tunc demum habet locum, quando observantia iuris ciuilis induceret peccatum,ibi.nu.27.
3 denunciatio euangelica vtrum debeat fieri illi,qui habuit pro se sententiam iniustam,& ista denunciatio fundat se tantum super peccato, in cap.nouit ille,nu.20.& 23.de iud. 36
denunciatio euangelica quid sit,& vnde procedat, & an sit de præcepto, vel de cons.& quæ sit eius forma, et vnde dicatur? ibidem numer.34. 44.& 47. 37.38.& seq.
denunciatio euangelica potest fieri per omnes personas,etiam infames, secus per criminosas,ibi.nu.39.45.& 57. 38.& 40
denunciatio euangelica, an habeat locum pro peccatis manifestis, & non manifestis,ibid.num.41. 38
denunciatio euangelica,an requirat presentiam vnius testis, adeo quod sufficiat ibid.nu.43.44.46. 38.& seq.
denunciatio iudicialis quæ sit,et quid differat ab euangelica,et quare dicitur iudicialis,ibid.nu.48.55.et 58. 39.et 40
denunciatus,si negat,quæ sint partes iudicis,ibi.nu.53. 39
denunciatio canonica quid sit,et vnde dicatur, et quis teneatur ad eam obseruandam,ibi.nu.50.
denunciatio regularis quid sit,et vnde dicatur,ibi.nu.61. 40
5 denunciatio excommunicationis necessario non probat denunciatum esse excommunicatum,in c.pastor.§.verum,nu.5.de app. 141
denunciare aliquē fore excōicatū.an quilibet iudex possit,ibi.nu.23. 142
7 denunciatione,vel dicto vnius honestii viri, qui defert consanguinitatem, et de fama,vel scandalo,docet impediri matrimonium contrahendum, in c.cum in tua,nu.1.de spon. 12
4 denunciatus vel inquisitus de alio crimine,an possit esse testis, in c. non debet,nu.6.de testi. 99
denunciatores constituere qui possint.in c.præterea,nu.6.de testi.co. 103
denunciatoribus,an plene credatur,ibi.nu.7.
denunciator an admittatur in testem in causa,quam denunciauit, ibi.nu.8.
denunciator, non potest denunciare illas personas, contra quas non potest esse testis,vel illa non potest accusare,ibi.nu.9. eo.
denunciator an compellatur coram alio iudice,deponere, vel denunciare, ibidem,nume.10.
7 denunciator,et accusator,quando agitur ad impediendum,vel dirimendum matrimoniū possunt esse testes,in c.1.nu 6.de consan.et affi. 38
denuncians aliquod crimen punitur,si deficiat in probando, in c. cum dilectus,num.3.de calum. 92
denunciator,siue agat ad penam,siue ad denunciationem,et non probet,est puniendus,de calum ibid.nu.8.
denunciator criminis non se inscribit,prout facit accusator, in c.super his, nume.1.de accu. 77
denuncians an admittatur ad probandum ius sibi esse ædificandi, nisi reducat omnia in statum pristinum, in capit.cum ex iniuncto,numer.2.de ope.nou.nunc. 205
7 denunciare impedimentum tenetur vnusquisque sciens illud, in ca.tua nos, num.3.de cog.spiri. 34
denunciantes calumniose etiam puniuntur,in cap. cum inhibitio, nume.1. de clande.despon. 20
denunciator admittitur in impedimento matrimonii, etiam post terminum præfixum,ibi.nu.4.
denunciator in impedimento matrimonii, quilibet esse potest non criminosus,ibidem.
6 denunciari,an certus debeat,et quando, in capitul.fin.numer.9.de excep. et vendi. 100
4 denuncians an,et quando admittatur in testem,in capitu.in omni, numero 4.de testi. 26
7 de plano, istud verbum includit, quod possit procedi tempore feriarum in fauorem hominum introductarum,in cle.sæpe,nu.25.de verb.sig. 319
4 depositarius non potest opponere compensationem,sed deponens sic,in cap. quemadmodum,§.illud autem,nu.9.de iureiu. 173
6 depositarius,quando tenetur restituere res depositas deperditas, siue dolo,siue culpa,siue casu,in c.bona fides,nu.1.2.3.et 4.de depo.93.et seq.
depositarius non præsumitur in dolo, si non valens seruare omnes res seruauit suas,etiam viliores,et destituit depositas pretiosiores,ibi.nu.2. 95
depositarius regulariter non tenetur ad culpā, nisi sponte obtulerit se deposito,vel aliquid receperit pro eo.ibi.nu.3.
depositum, et alii contractus pendentes ex voluntate vnius possunt quandocunque dissolui,ibi.nu.5.et nu.1.
depositarius quo casu debet habere tantam, vel maiorem dignitatem in rebus depositis,quam in suis,ibid.nu.7.
depositarius vel commodatarius asserentes res depositas,& commodatas amissę, an & quo casu habens probare,quomodo perdiderunt ibi.nu.8.
Depositarius vel commodatarius allegantes & probantes amissionem rei ex aduerso allegatur dolus vel culpa,quis habet probare. ibid.nu.9.
6 Depositarius si vitur deposito contra voluntatem domini,vel denegat illud restituere,est infamis,& committit furtum,in c.2.de depo. 93
7 Deponens pecuniam apud vnum banchum, vt capitale sit semper saluum, & vt lucrum communiter diuidatur,nō est vsurarius. in c.naugarius ne.12.de vsu. 176
Depositio apud mercatorem pro lucro acquirendo, quomodo fiat. in c.per vestras.nu.7.de do.inter vi.& vxo. 61
2 Deponens apud aliquem secum sigillatum,si rehabuerit dissigillatum signatur in suo de perditione aliquarū rerum,in c.si.nu.7.quod me.ca. 184
4 Deportatus non amittit potestatem eligendi,in c.post cessionem. nume.19. de proba. 15
3 Deportati,quando possint esse in iudicio actiue & passiue,in cap.intelleximus nu.15.de iud. 26
4 Depositus clericus,vel irregularis matrimonium contrahere non potest,in c.1.nu.5.qui cle.vel uo. 26
Deponitur clericus pp homicidiū & non actualiter degradatus, ibi.nu.11
Depositio potest appellari degradatio,licet non sit actualis. ibid.
7 deponitur tanquā simoniacus ille,qui pecunia accepta eiecit aliquē de ecclesia sua,sc in ea inturbendo,in c.qui alium.nu.1.de simo. 93
depositio,vel excommunicatio iniuste prolata,an liget, in ca.1.nume.2.de cle.excom. 187
depositus etiam per homicidium dispensatur per episcopum quo ab beneficia,quo ad alia requiritur dispensatio papę, capitu.super eo. numero 3.de rap. 153
4 deponi quis potest a beneficio & ab ordine propter peruitium, in c.questam nu.2.de iureiu. 152
3 depositio episcoporum,vel aliorum est perpetua,non temporalis,in c.vt ratis,nu.13.de do.& contu. 240
7 depositus a beneficio,quia defecit in purgatione simoniæ,an possit per dispensationem episcopi ad illud,vel ad aliud admitti. in c.insinuatum. numero 7.de simo. 97
3 deprehensio in aliquo crimine,an inducat notorietatem, vel infamiam,& an sit sufficiens ad torturam,in c.cum non ab homine.nu.19.de iud. 29
7 desponsans duas per verba de præsenti, primam desponsatam habet in vxorem,etiam si prius secundam cognouerit, & non valet consuetudo in contrarium,in c.tuas,nu.1.de spon.duo. 21
desponsatam alterius in vxorem ducens & cognoscens nūquam in vxorē eam habere poterit.in c.accepisti,nu.1.de spon duo. 21
desponsatio quid sit,& differt a matrimonio.in capitu.accessit. nume.2.de despon.impub. 16
6 deputatus ponere aliquem in possessionem, vel conferre alicui beneficia non tenetur compellere contradictores, nisi hoc fuerit sibi mandatum. in c.pro illorum,nu.11.de præb. 38
7 desponsata inuita, & postea sponte cognita, non auditur contra matrimonium,in c.insuper, nu.1.qui ma.accu.pos. 54
detrusio in monasterium an debeat fieri ad tempus, an in perpetuum, in c.tuæ diseretionis,nu.7.de penis. 238
2 deuotio magis crescit in sene,quam in iuuene ceteris paribus,in cap.1.nume.7.de renun. 11
7 deus an exaudiat peccatores orantes.in cle.si dominum,num.23.de veri.& ven.sanc. 309
Deus proles est in matrimonio, in capitu.per venerabilem, nume.35.qui fil.sint legi. 55
Deus mutat aliqua,& an incommutabilis sit,in cap.non debet, nume.5.de consan.& affi. 40

quando incipiat,quo ad diuersas dispositiones, in capitu. quoniam, concto 3.de fer. 160
corona,& sertum,quomodo differant,in cle. Romani, numer.8. de iureiur. 296
septimanæ sanctæ, & dies Assensionis computantur inter dies festos,in cle.dudum,num.6.de iudi. 293
quibus interponitur appellatio, non computatur in termino ad prosequendum præfixo,in cle.sicut,nu.1.de appel. 297
interpellat pro homine, quo ad moram contrahendum, quando dies imponitur ad aliquid faciendum,in c.potuit,nu.5.de loca. 102
præsentationis rescripti,an computetur in termino,in capit. super,nu mer.11.de appell. 112
non computatur a domicilio rei,sed a sua diœcesi,in capit. nonnulli, nom.2.& 6.de rescr. 77
an computetur a loco commissi delicti,vel contractus, in c.dilecti filium.8.de for.comp. 96
computatio a quo loco debet fieri, tàm in actione reali, quàm personali,in c.dilectus filius,il 2.nu.3.& 6.de rescr. 80
computatio a quo loco sit in commissione causæ extra prouinciam, nu.ex parte B.nu.9.de for.comp. 94
vltra quam prohibetur quis trahi,commeruntur a fine diœcesis, nō etiam a loco habitationis,in c.olim,& infra nu.2.de excep. 15
an sit considerandа per aquam,an per terram, dato quod vna istarum viarum sit breuior,vel longior alia ibi.nu.5.
an considereturne vsque ad locum vbi causa est commissa, vel ad locum ad quem sui iudices conferunt,ibi.nu.6.
omnino,nullo modo,si ponantur in aliqua dispositione, operandum quod in illo casu non admittatur dispensatio,in c.non magno.nu.5. de cle.vel mona. 276
nullus,nulla & c.denotant omnimodam exclusionem, in c.gratum.8.de offi.ord. 147
incerte non operantur in his, in quibus aliquid est determinatè probandum,in c.literæ tuæ,nu.14.de dila. 157
iuxta,& secundū,aquipollent,in c.Abbate,nu.20.de verb.si. 279
intra,quid denotet Ant.in c.1.nu.1.de autho.& vsupal. 24
quondam,& dictio olim, possunt notare, & præsens, & futurum tempus,in c.cum contra,nu.3.de pig. 110
tamen,facit actum conditionalem.Ant.in c.licet,num.5.& 6. de transla.præla. 22
maxime,amen,& Kyrie eleison,in capitu. & si Christus. nume.9. de iureiur. 174
maxime,potest exponi pro tantum, in capit. charissimus,nume.8. de conuer.coniu. 196
præsertim,quo sumatur,in c.cum voluntate,nu.6.de sen.exc. 271
quasi,de sui natura importat improprietatem, vbi vero resultaret, ex absurditas inducit similitudinem,& est expressiua ueritatis,in cap. peruenerunt,nu.2.de deci. 176
posita iuxta tempus, facit quod pars quæ tenetur aliquid facere, possit ante aduentum temporis,facere secus si fuerit tale dictum tempore,quia ante non potest facere,in c.si.nu.22.de fer. 164
omnino, vel nullo modo excludit omnem gratiam, & dispensationem,in c.qualiter,& quando,il 2.nu.18.de accu. 88
quodammodo,est improprietas,in c.dudum,il 2.nu.19.de ele.190
quandoque respicit consequentia, in capitu. 2.ver.& no. de offi. cust. 85
etiam includit,in c.vnico,nu.3.de commo. 92
pene,fere quasi,& c.diminuunt parum de signo, vel re cui additur, nu.dudum,il 1.nu.9.de elc. 147
semper,denotant tempus, dictio vbique, denotat locum Anto. in c. honorem,nu.1.de autho.& vsupa. 24
præter,fiat inclusiue.Ant.in c.2.nu.2.de offi.vica. 85
taxatiua non excludit casus similes in materia fauorabili,& pia. in c.dilecti,nu.8.de confir.vti.vel inuti. 166
quasi,de sui natura non est expressiua veritatis, licet aliquando sic propter subiectam materiam,ibid.nu.10.
sicut,non semper denotat omnimodam similitudinem, in c. damnatum.nu.1.de sum.tri.& fi.catho. 15
maxime,quid importet:ibi nu.3.
vix,quid significat:in c.contractu,nu.3.de cog.spiri. 33
tanquam,quandoque ponit veritatem, non autem denotat similitudinem,seu proprietatem,in c.ex parte,nu.2.de spon. 5
omnimoda,quid importet,in c.conquestus,nu.4.de for.comp. 95
continue,importat factum continuum, licet habuerit modicum intermissum,in c.cum causam,nu.2.de electi. 155
nisi,quandoque facit positionem secundum habitum,quandoque secundum actum,in c.ex parte,nu.2.de spon. 5
quasi,denotat improprietatem,in c.significauerūt,nu.5.de iud. 51
ius importat dominium, quando profertur in materia, vbi cadit dominium:alias importat iurisdictionem,in capitu.pro illorum,num.2. & 8.de præb. 37.& seq.
pleno iure,importat omnimodam exceptionem,in cap.cum & plures,nu.5.de priv. 209
continenti,quid importet:in c.præterea,nu.12.de testib.cog. 104
quidam,quid importet,in c.quia frustra,nu.6.de vsu. 173
frustra,quid importet,in c.quia frustra,nu.6.de vsu. 173
Dictio,quasi,denotat causam imperfectam,in capitu.ad nostram,il 3.nume.2.de iureiur. 162
dictio,ex,denotat causam immediatam,sed dictio, ob denotat causam mediatam,in c.auditis,nu.3.de procu. 171
dictio,concorditer, posita vel prolata in materia iuris, & in negocio per uniuersitatem explicando, verificatur dummodo pars sufficiens consentiat,nisi aliud de uoluntate Principis appareat,in capit.cum olim, nume.29.de re iud. 71
dictio,suus,quandoq; denotat iurisdictionē.in c.nullus,nu.1.de iurei. 147
dictio,si quis,vel si qua,non comprehendit uniuersitatem,uel collegium in odiosis,in fauorabilibus sic,in c.nouit,nu.2.de his,quæ fi.a præla. 78
dictio,diutius,quid significat,in c.. nu.7.de coniu.lepro. 29
dictio,præsertim,quid importet,in capitu.discretionem,nume.9. de eo, qui cog.consan. 36
dictiones,incontinenti,statim,mox, & similes, vbi non habent determinationem temporis a iure communi,& recipiunt interuallum arb. iudi,in c.an sit deferendum,nu.8.de app. 130
dictio infra,quando iungitur certo tempori,denotat imperfectionem, in c. cum iurum,nu.2.de regu. 185
dictio,propter eos,& pro eis differunt,in c.petitis,nu.2.de priu. 218
dictio,lis,quando ponitur in aliqua dispositione,potest uerificari non solum in contentione iudiciali,sed etiam extraiudiciali, in capitu.sæpe contingit,nume.5.de appell. 132
dictio,sicut, denotat omnimodam similitudinem, & aliquando alios effectus secundum ea ad quæ referuntur,in c.inquisitionis,nu.8.de acc. 83
dictio,libere,denotat,quod non exigatur alterius consensus, in capitu. cum cessante.nu.7.de app. 150
dictiones iste,difficile,& uix, de sui natura important difficultatem, licet aliquando possint importare impossibilitatem,in capitu.cum sint,numero 9.de decimis. 172
dictio,quasi,est aliquando ueritatis expressiua,& aliquando non, in cap. 1.nu.5.de postu.præla. 111
dictio,quasi,importat improprietatem,in capitu.cum ecclesia,num. 36.de de cau.poss.& propr. 180
dictio,maxime,quomodo sumatur.Ant.in capitu. ad abolendam,num.17. de fil.presby. 62
dictio,alius,non semper facit positionem præcedentis qualitatis,in c. accedens,num.6.de præb. 39
dictio,præsertim,includit,in c.tum ex literis,nu.7.de resti.in inte. 189
7 Dictio,antequam,non semper implicat,in c.quicitur,nu.1.de ver.si. 273
Dictiones negantes actum certum tempore, non ponunt actum alio tempore,ibid.num.2.
6 Dictio,aliqua denotat certam moderationem,q.d.non omnia,in c.relatum, il 2.num.8.de testa. 140
5 Dictiones,præsertim, & maxime, important idem esse in casu contrario, in c.directe,nu.5.de app. 127
6 Dictio,oblationes comprehendit omnes reditus cuiusque qualitatis, in cap. ad audientiam,nu.15.& 14.de eccl.ædi. 256.& seq.
7 Dictio moderatio,continet & denotat diminutione, non augmentum, in c. si.nu.1.de verb.sig. 282
6 Dictio,diu,quando sumatur:in c.eum pro quo.nu.5.de fideiussorib. 116
5 Dictio,sicut,aliquando stat causaliter,& aliquando conditionaliter, in c. venerabilis,nu.4.de confir.vti.vel inuti. 168
6 Dictio,plus,refertur ad modicam quantitatem,in cap.pernitiosus, num.2. de celeb.miss. 248
7 Dictio,quamuis,de suo proprio significato aduersatur præcedentibus in iure,& in facto,licet aliquando ponatur ampliatiue,in capi porro.nume. 2.de priuil. 210
3 Dictiones,quasi & tanquam,denotāt improprietatem,sunt tamen aliquando expressiuæ veritatis,in c.si.§.in aliis,nu.29.vt lit.non contest. 13
1 Dictio,ex denotat causam immediatam,in c.qualiter,nu.5.de ele. 14
7 Dictio,donec,non semper implicat,quando sequeretur aliquid absonum, in c.Ioseph.nu.2.de verb.sig. 273
2 Dictio,assidue,exponitur,i.horis & temporibus congruis.Anto in cap.1. num.2.de offi.Archipresby. 84
Dictio collecta,quid denoter,ibi.nu.1.
5 Dictio,nulla, est uniuersalis negatiua excludens omne sub ea contentum aliquando secus.in c.si.nu.15.& 35.de præscr. 53.& seq.
5 Dictio,a,aliquando stat inclusiue,aliquando stat exclusiue, in c.super. nume.13.de app. 111
CORSE. Adde Cy.Bal.& alios.in l.a caligato,C. de nup. & vide elegantissimum consilium Old.in ordine quadragesimum nouum, vbi locu lenter loquitur.Et adduco gl.in cle.sicut,in ver.a die. de app.& ibi D. Abb.in apost.dicit,q dictio, a, coniuncta numero dierum excludit illū diem,cui adiungit.si no.in c.statutum,de præb.lib.6.& proprie denotat exclusionem seu separationem, vide plene de hoc per Moder.l.1.in 13. col.ff.si quis cau.& vide Spe.& ibi Io.An.in addi.in ti. de cit. in §.viso,uer.pe.& quod no.ff.de acc.emp.l.3.in fi.cum si.
6 Dictio,secus,quid importet,in c.1.nu.2.de vi.& hone.cle. 2
5 Dictio,etiam,est implicatiua,in c.cum sit Romana,nu.19.de app. 105
4 Dictio,præter,an ponatur inclusiue,uel exclusiue,in capitu.literas, nume. 10.de præsump. 138
7 Dictio,frustra,quid importet,in c.quia frustra,nu.6.de vsu. 173
4 Dictio,quasi,denotat causam imperfectam,in capitu.ad nostram,il 3.nume.2.de iureiur. 162
2 dictio,ex,denotat causam immediatam,sed dictio, ob denotat causam mediatam,in c.auditis,nu.3.de procu. 171
5 dictio,concorditer, posita vel prolata in materia iuris, & in negocio per uniuersitatem explicando, verificatur dummodo pars sufficiens consentiat,nisi aliud de uoluntate Principis appareat,in capit.cum olim, nume.29.de re iud. 71
4 dictio,suus,quandoq; denotat iurisdictionē.in c.nullus,nu.1.de iurei. 147
6 dictio,si quis,vel si qua,non comprehendit uniuersitatem,uel collegium in odiosis,in fauorabilibus sic,in c.nouit,nu.2.de his,quæ fi.a præla. 78
7 dictio,diutius,quid significat,in c.. nu.7.de coniu.lepro. 29
7 dictio,præsertim,quid importet,in capitu.discretionem,nume.9. de eo, qui cog.consan. 36
5 dictiones,incontinenti,statim,mox, & similes, vbi non habent determinationem temporis a iure communi,& recipiunt interuallum arb. iudi,in c.an sit deferendum,nu.8.de app. 130
6 dictio infra,quando iungitur certo tempori,denotat imperfectionem, in c. cum iurum,nu.2.de regu. 185
7 dictio,propter eos,& pro eis differunt,in c.petitis,nu.2.de priu. 218
5 dictio,lis,quando ponitur in aliqua dispositione,potest uerificari non solum in contentione iudiciali,sed etiam extraiudiciali, in capitu.sæpe contingit,nume.5.de appell. 132
7 dictio,sicut, denotat omnimodam similitudinem, & aliquando alios effectus secundum ea ad quæ referuntur,in c.inquisitionis,nu.8.de acc. 83
5 dictio,libere,denotat,quod non exigatur alterius consensus, in capitu. cum cessante.nu.7.de app. 150
6 dictiones iste,difficile,& uix, de sui natura important difficultatem, licet aliquando possint importare impossibilitatem,in capitu.cum sint,numero 9.de decimis. 172
1 dictio,quasi,est aliquando ueritatis expressiua,& aliquando non, in cap. 1.nu.5.de postu.præla. 111
3 dictio,quasi,importat improprietatem,in capitu.cum ecclesia,num. 36.de de cau.poss.& propr. 180
2 dictio,maxime,quomodo sumatur.Ant.in capitu. ad abolendam,num.17. de fil.presby. 62
6 dictio,alius,non semper facit positionem præcedentis qualitatis,in c. accedens,num.6.de præb. 39
2 dictio,præsertim,includit,in c.tum ex literis,nu.7.de resti.in inte. 189

Universidad de Deusto
Biblioteca

1 dictio. seu, quomodo ponatur, in c. bonæ memoriæ, il 1. numer. 17. de postu. præla. 116
3 dictio, vsque, ponitur exclusiue, vt euitetur absurditas, in cap. cum dilecti, num. 4. de dolo, & contu. 236
6 dictio, præter ex sui natura includit, in cap. cum ab omni, nume. 5. de vita, & honest. cleric. 6
2 dictio, semper, denotat tempus. dictio, vbi, locum, in cap. ad honorem, nu. 4. de autho. & vsu pa. 24
2 Dictio. quasi est diminutiua, in c. gratum, nu. 9. de offi. del. 99
1 dictio violenter, verificatur, tam in significatione actiua, quàm in significatione passiua, in c. dudum, il 2. nu. 37. de ele. 192
CORSE. Et ideo si testes deponunt, quod Titius cognouit Sempronianı violenter, & non probant, q Titius intulerit violentiam mulieri, quia illud verbum, violenter, potest verificari actiue & passiue, & probatio est interpretanda contra probantem, in c. in præsentia. de proba. hoc voluit Bar. in l. 2. ff. de duo. reis. idem Bar. in l. filius. fa. l. 1. ff. de test. vbi ita, in l. si vxor. § si quis vxorem, in fi. ff. de adul. hanc partem tenet Abb. in d. o. dudum, de ele. vbi supra, sed reperio do. meum Barb. in c. quia. de iud. dicentem, q contra Bar. facit ibi tex. & c. vt fama, in ver. violenter, de sent. ex. & c. cum pridem, in verbo violenter, de past. & c. præsens. 20. q. 3. vbi illud verbum capitur in significatione actiua, & licet capi posset in significatione passiua, nihilominus attendi debet natura subiecta, & illud quod est verisimile de præsum. c. quia verisimile. l. non est verisimile. ff. quod met. cau. Nam illud, quod non est verisimile est quædam falsitas imago, vt voluit Bal. in l. 1. alias in l. si fugitiui. C. de seru. fug. facit l. si is qui. vers. i. quod nemo sanus diceret, ff. de euic. Licet mulier possit inferre vim masculo, vt eam cognoscat carnaliter, vt voluit glo. sing. in l. 1. C. de rap. vir. nihilominus istud non est verisimile, nisi probetur, quia dictum testis debet intelligi secundum communē modum loquendi, vt voluit Inn. in c. cum clamor. de testi. & Bar. in l. stipulatio ista, § bi quoque. ff. de verb. obl. & iste videtur esse communis modus loquendi, & maxime intelligenti, & per text. præallegatos. ergo Bar. non bene loquitur, & iudicio suo, non debet iudex repetere testes, vt declarat illud verbum violenter, vt dixit Ang. in dd. 2. & not. bene quia satis recipit declarationem, secundum eum a communi vsu loquendi, & etiam dispositione iuris per allegatos tex. sed iudicio meo ab eo est recedendum ab opi. Bar. quia vbi verbum est æquiuocum, & testes simpliciter deponunt, interpretatio sit contra producentem testes, text. est, quia non potest cauillari, in c. in præsentia. de proba. secundo. In dubio debemus capere viam, vt excludatur delictum, ita dixit Bar. in l. non solum, § sed vt probari, de no. opc. nun. & Inn. in c. dudum, 2. de elec. facit l. merito. ff. pro socio. & c. dudum, de præsum. Non ob. de communi vsu loquendi, quia illud est verum, nisi agatur ad effectum pœnæ imponendæ, quia tunc benigniorem partem sequi debemus, vt pœna cuitetur per prædicta iura.
7 dictio vniuersalis, si impossibile sit stare in sua vniuersitate, resoluitur in particulare in interpretatione dispositionū. in c. nemo. nu. 5. de simo. 97
1 dictio, præter, an sit inclusiue, vel exclusiue, in capitu. dudum, il 2. numer. 16. de elect. 190
3 dictio. de plano non tollit omnem solennitatem ordinis iudiciarii, in c. nouit ille. nu. 31. & 56. de iud. 37. & 40
7 dictio, nunc, non semper denotat tempus instans, in c. 1. nu. 1. de ver. si. 273
2 dictio, imo, stat correctiue, aut declaratiue. Ant. de But. in c. inter corporalia. nu. 17. de transl. præla. 21
dictio, aliqua, verificatur etiam in re minima, in capitu. pastoralis, numer. 9. de offic. deleg. 111
7 dictio, alius, alta, aliud, quid significet, & in capitu. officii, nume. 2. de pœni. & remiss. 245
6 dictiones, meus, tuus, suus, denotant dominiū, licet large sumendo denotent ius, quod plus habet in re. in capitu. 2. nume. 6. de his, quæ fiunt a maio. par. cap. 83
7 dictio, ex actus, quid significat, in c. fi. nu. 5. de eo, qui cogn. consan. 37
3 dictio, vnanimiter, innuit, quod actus sit actus nemine discrepante, in cap. cum ecclesia, nu. 2. de cau. poss. & prop. 178
1 dictio, in, capitur multipliciter, in c. ad nostram, nu. 4. de consue. 98
3 dictio, maxime, exponitur aliquando pro tantum, in c. fi. §. porro, nu. 7. vt lite non cont. fl. 132
2 dictio, infra, denotat intrinsecitatem eius, cui opponitur, in c. 1. nume. 2. de autho. & vsu pal. 9
3 dictio, diu, verificatur in tempore vltra sex menses, in c. cum ecclesia, num. 50. de cau. poss. & propr. 181
3 dictio, quasi, est aliquando expressiua veritatis, quando dicendo aliud resultaret absurditas, & idem de huiusmodi dictionibus, in c. prout. num. 6. de do. & contu. 230
dictio, sicut, aliquando non denotat omnimodam similitudinem. in c. nouit ille, num. 5. de ind. 34
1 dictio, rite, denotat solennitatem, recte, vero causam. in c. 1. §. vna vero. nu. 1. de sum. tri. & fi. catho. 14
7 dictio, pauci, in quo verificatur. in c. latores. nu. 5. de cle. excom. 189
3 dictio, imo, venit correctiue ad præcedentia. in capitu. 7. numer. 9. vt lit. non contesta. 125
dictio, forte, non semper stat dubitatiue, ibi. nu. 23. 127
8 dictio, præsertim, quomodo sumatur in capitulicet ex suscepto, nume. 11. de foro competen. 61
2 dictio, vsque, stat aliquando inclusiue, & aliquando exclusiue tantum. in c. 1. nu. 6. de ord. ab episc. 59
1 dictiones, iste meum, & tuum, an importent dominium. in capi. 1. nu. 26, & nu. 30. de postu. præla. 113
7 dictio, proprie, refertur ad honestatem, in c. 1. nu. 2. de na. ex li. vent. 31
1 dictiones istæ, mox statim, illico, quantum tempus demonstrent. in ca. quia propter, nu. 17. de elect. 175
2 dictio, re, aliquando stat abundanter, aliquando denotat instantiam quandam cum sollicitudine, in c. super hoc, nu. 5. de ren. fol. 14. & nu. 37. de iud. 17
3 dictio, vicissim, quid importet. in c. 1. nu. 6. de nu. peti. 115
dictio incontinenti, quid importet tibi nu. 15. 115
1 dictio, alius, quas res includat. in c. sedes apost. nu. 13. de rescr. 61
dictio, continuo, importat, vt non fiat temporis interuallum, in c. cæterum. num. 4. de rejc. 47
7 dictiones, olim, dudum, & quondam possunt significare tempus præteritum, præsens, & futurum. in c. 1. nu. 3. de cle. excom. 187
7 dictio, per, denotat perfectionem, & augmentum rei, cui additur. in capite consuluerit, nu. 13. de accu. 72
1 dictiones, vr animiter, & concorditer, important, quod nullus discrepauerit. in c. bonæ memoriæ, il 2. nu. 2. de postu. præla. 117
1 dictio, nulla, excludit omnes actus, quibus adueret. in cap. cum ad nostram, num. 5. de elec. 169
6 dictio cum, copulat accessorie, & copulat principaliter quod facit ad media, licet aliquando illa dictio, cum, non copulat accessorie. in capi. cum Martha. nu. 3. de cele. miss. 215
3 dictio, & vltra, quid importat. in c. litere tue. nu. 10. de dila. 156
4 dictio, necessitas comprehendit de larga significatione vtilitatem, in cap. & si Christus, nu. 1. de iureiu. 174
3 dictiones, olim, quondam, dudum, significant tria tempora, in c. ex parte. B. nu. 2. de for. compe. 93
3 dictio, maxime, denotat idem in casu contrario, in cap. cum contingat, nu. 6. de foro comp. 86
1 dictio, imo. est correctiua. in c. innotuit. nu. 5. de elec. 144
2 dictio, imo, quid denotat. in capitu. inter corporalia, numer. 13. de transla. episcop. 4
6 dictio, pœna, & dictio quasi significant diminutionem, in c. vestra, nu. 32. de coh. cler. & mulie. 14
2 dictio, vnaniniter importat, quod actus fiat nemine discrepante, in cap. 1. cet, nu. 1. de offi. deleg. 114
6 dictio, forte, ponitur dubitatiue & affirmatiue. in cap. ex parte. numer. 3. de celeb. miss. 245
dictio, alius, alia, &c. facit positionem eiusdem qualitatis cum præcedentibus, in c. sæpe. nu. 2. de sepul. 161
7 dictio, prorsus, vel penitus, importat actum fieri ipso iure, etiam si fuerit iuncta cum verbo futuri temporis. in capitu. in quibusdam, numero 7. de penis. 249
5 dictio, præsertim, ponitur pro tantum. in c. 1. nu. 15. de excep. 3
5 dictio, tunc, denotat extremitatem temporis, in c. super. nu. 11. de appell. 112
dictio, a, quandoque est exclusiua, & quandoque inclusiua. ibi. nu. 13. 31
dictio, sicut, non semper denotat similitudinem, in capitu. quia, numero 6. de iud.
dictio, præsertim, si stat comparatiue, stat proprie, si stat taxatiue, stat improprie, nisi addantur alia adminicula. in c. per tuas, nu. 5. de simo. 108
3 dictio, in, aliquando stat augmentatiue, aliquando priuatiue. in c. 1. nume. 1. de fideiuss. 113
3 dictio. præsertim, sumitur diuersimode, in c. 2. nu. 34. de or. cog. 169
2 dictio, item, est continuatiua, & geminatiua præcedentium. in c. pastor. §. item. nu. 2. de offi. deleg. 111
6 dictio, infra, quid importet, in c. 1. nu. 3. de cle. coniu. 15
2 dictio, tanquam, & quasi, regulariter non sunt expressiuæ veritatis, in capi. solitæ, nu. 5. de ma. & obe. 150
6 dictio, ex eo, denotat causam immediatam, dictio, ob id, denotat causam mediatam, & remotam, in c. exhibita. nu. 3. de re. perm. 106
7 dictio, libere, importat actum non dependere a voluntate alterius, in c. nostro. nu. 2. de pe. & remiss. 251
3 dictio, infra, circa, vel circiter adiuncta tempori denotat imperfectionem temporis. in c. ex parte. nu. 3. de resti. spo. 213
7 dictio, vel, exponitur aliquando pro, & in c. qualiter, & quando. il 2. nume. 30. de accu. 89
7 dictio, & cætera, abbreuiare scripta comprehendit alia vltra præcedentia, in c. estote, nu. 4. de reg. iur. 283
dictiones, circa, plus, & vltra, quid, & quantum importent in c. tua nobis nu. 3. de despon. impub. 19
6 dictio, præsertim. potest exponi pro maxime, & pro tantum, in capitu. præterea, nu. 4. de censi. 254
dictio præcise, idem importat quod absolute, & sine causæ cognitione. in c. 2. num. 3. de rescrip. 47
CORSE. Adde Bal. in c. 2. in fi. vbi induxit illum text. ad q. statutum disponit, q reformationes debeant præcise seruari, quo debeat intelligi verbū præcise dicit posse argui ex illo tex. q. intelligitur sine cāe dissonē, sed hoc est falsū sedm eū per illū tex. nā hec dictio præcise excludit legitimas defensiones, vt in l. stipulatus sum, ff. de verb. obli. allegat Iac. de

Ale. Ave. ibi. & dictio præcise, recipit determinationem legalem. l. ita pudor. C. de adul. & intelligitur verbum præcise ad litteram prout iacet, q opus est etiam manu militari. Item & remedio carceris. l. sacrilegii. § fi. ff. ad l. Iul. pecu. l. qui restituere. ff. de rei ven. & in l. quod no. in fine & sine. § Prætor. ff. de procu. & adduco eundem Bal. in c. cum M. de constit. vbi dixit q. verba precisa Papæ recipiunt tacitam conditionē & interpretationem. alle. d. l. si stipulatus & idem Bal. in Lomnes popu. in vlt. char. ff. de iust & iur. dixit q. male statutum recepit determinationem laudabilem. alle. d. l. si stipulatus sum, & verbum præcise secundū eum intentores est, ac si dictum sit, q illud statutum præcedat omnia alia que aliter disponerent. Item exponitur præcise. i. necessario allegat l. sed hæc. § prætor. ff. de procu. & adduco eundem Bal. in rub. de constit. q vbi in Matuco apponitur verbum præcise, debet ad vnguem seruari allegat notata in cle. ne Romani. de elect. & tantum valet dicere præcise, quam omnimode, & indistincte, allegat tex. in l. semper in §. demonstratur ff. de iure immu. reuera tex. ibi vtitur verbo abscise. & gl. dicitur vel præcise. & adduco eundem Bal. in l. si causam. C. de execu. rei iud. in 2. col. q. virtus horum verborum, videlicet quod statutū sit præcisum hoc est, quod adeo sit stricti iuris. i. strictum, vt nullo non possit ab eo recedi, allegat no. in l. placuit. C. de ind. & adduco eundem Bal. in l. executio nem. C. de proba. in vlt. col. statutum disponit q accusatus teneatur respondere precise accusationi, reseruatis tamen exceptionibus sibi ipse opponit exceptionem iudicis incompetentis, an talis exceptio non admittatur ad contestationem litis impediendam. respondet quod sic per gl. in l. de seque poss. & fructi. facit quod voluit Bald. in l. commissorio, C. de pactis inter emp. & ven. vbi dixit statutum disponit, q iudex seruet formam statuti prout iacet ad literam, quod intelligitur saluo semper intellectu, quia litera occidit, spiritus autem vinificat. Et idem Bal. in l. 2. C. de pact. qui h. dictr. dixit, q si generale statutum disponit, q statuta debeant seruari ad literam quod tunc non sit extensio, quia litera dicitur quæ oculis, non quæ solo intellectu percipitur. & sic Bal. circa hunc passum reperitur varius dom. meus do. Barb. in d. c. 2. considerat in quantum dubio colligit ex illo tex. quod si statutum dicat, q reformationes debeant seruari præcise, & talia verba recipiunt determinationem legalem iudicis, suo, ipse non potest hoc colligere ex illo tex. Et monetur hac ratione, quoniam est prouisio facta per viam statuti, quam prouisio facta per viam rescripti. mirabile fuit dictum Inno. in c. quanto. de consue. retulit, tenet in l. 1. ff. de consili principum. Idem voluit Saly. in l. fi. C. quæ sit long. consue. & l. si. C. si contra ius, vel vti pub. in l. 1. C. de ser. reipub. ma modo posito quod ita sit, quod istud verb. præcise, appositum in rescripto cō cisso ad instantiam impetrantis, recipiat interpretationem iuris, vt intelligatur si preces veritate nitantur, non tamen idem erit in constitutione generali, quę est præceptum virorum prudentum. l. 1. de legi. & ex ista causa & generali dispositur. x. di. c. erit autem lex. & ideo secundum eū non adest ista argumentatio de illo text. loquente de rescripto impetrato ex importunitatem supplicantis, vt in l. 1. C. de peti. bono subla. li. 10. ad constitutionem generalem. & per consequens Bald. non bene loquitur secundum eum. quinmo tex. in d. c. 2. probat, q idem est dicere præcise, qd sine causæ cognitione, ut apparet ex illo tex. in quo non credimus ita præcise. Et ita firmant Doc. omnes ibi, & etiam facit tex. in d. c. contra clementem. si ergo non militat in rescripto, ut excludat causæ cognitio, nō multo fortius idem erit in constitutione præcise intelligenda, fatetur tamen quod si resultaret iniquitas, aut quod aliquis efficeretur locupletior cum alia iactura. quod tunc reciperet interpretationem legalem. arg. eorum in l. 2. C. de condit infer. & in l. conueniculam. C. de epi. & cle. & quod no. in l. ita pudor, C. de adul. & ita residet in hoc passu. Ego de certo, quod licet quclibet dispositio recipiat interpretationē a iure cō nouit, ut in rescripto, per c. causam quæ. de rescr. & l. falso. C. de diuer. rescript. Et idem in statuto, vt in c. cum dilectus. de consue. & in l. si seruitutes. C. de noua. & idem in priuilegio, l. si quando, C. de inof. test. in c. ecclesia nostra. de cle. Et idem in indulgentia, ut in c. dilecto, de ver. sig. tamen hoc est verum in dubio, sed vbi in aliqua dispositione verbum, præcise apponitur, debet proprie intelligi secundum naturam suam. i. absolute & sine cognitione. nam propria significatione vocabuli non est recedē dum. Ille aut ille §. cum in verbis. & in l. non aliter. ff. de leg. 3. & c. fin. de ver. sig. & hoc secundum rationem recti sermonis, nisi materia subiecta aliud requireret. ad l. si uno. ff. loca. Sed salua ratione recti sermonis, & maxime in statutis verba proprie accipienda sunt. l. 3. § hæc verba, ff. de neg. gest. l. 1. § si his qui nauem ff. de exerci. l. quicquid astringendę. ff. de verbor. obl. c. in nostra. de iniu. cum si. Et adduco ego Ang. de hoc verb. præcise. in consi. suo 53. vbi dixit, quod verb. præcise, est remotium omnis obstaculi, sicut dicitur in obligationibus dandi per respectum obligationis faciendæ, in quibus regulariter non tenetur quis ad factum præcise. i. vt l. stipulationes non diuiduntur. coniuncta, l. vbi autem non apparet. in §. fin. de verborum obliga. & ff. de re ind. l. si quis ab alio. in fin. in extrema gloss.
Vltimo, stat aliquando priuatiue. in c. 1. nu. 8. de renun. 11
Vltimo, præsertim, denotat idem in casu contrario. in c. veniens. numero 20. de præscrip. 50
Vltimo, tantum, est taxatiua in c. cū ecclesia. n. 9. de causa pos. & prop. 178
Vltra, denotat quandam annihilationem & nullitatem actus. in c. cum causa. nu. 24. de accu. 74
Vltra, quasi, de natura sua diminuit, licet aliquando sit veritatis expressiua. in c. quæsiuit. nu. 1. de verb. sign. 275
1 Dictio, maxime, quomodo ponatur in c. auditis. nu. 7. de ele. 158
2 Dictio, e, ponitur priuatiue. Ant. in c. 1. nu. 7. de renun. 11
Dictio, sæpius, notat iterationem. Anton. in cap. mandamus, numero 1. de offic. archid. 80
1 Dictiones, seu, stue, non semper inducunt alternatiuam, sed aliquando copulatiuam. in c. inter cæteras. nu. 4. de rese. 48
4 Dictum extraiudiciale primum præponderat secundo iudiciali cum & iuramento. in c. per tuas. nu. 5. de proba. 29
3 Dictum alicuius magni vel religiosi viri inducit præsumptionem in causa, licet ipse non iurauit, in testem vero non admittitur sine iuramento. c. cū olim. nu. 5. de do. & contu. 238
4 Dictum generale debet generaliter intelligi, vbi est eadem ratio, secus vbi diuersa. in c. ad nostram, il 3. nu. 1. de iureiur. 162
1 Dictum vnius inducit iustam causam credulitatis. in ca. cum contingat. nume. 5. de refer. 73
7 Dictum vnius creditur, vbi agitur de peccato vitando. in c. præterea. nu. 4. de sponsa. 7
1 Dicta sapientum possunt adduci in decisionibus causarum. in c. cum omnes, nu. 3. de consti. 22
Dicta sanctorum an sint necessario obseruanda, in c. ne innitaris. numer. 2. de constitu. 21
Dicta pontificum, si discordant cum dictis sanctorum, quibus potius est stādum, ibi nume. 3.
7 Diœcesis, territorium, & districtus, quid proprie significent, in cle. ne Roma. in nu. 19. de ele. 287
Diœcesani non se intromittunt de iurisdictione minorum, nisi in casu negligētia. in cle. grauis. nu. 10. de cele. miss. 308
Diœcesanorum appellatione qui veniant. in cle. quamuis. nume. 15. de foro competen. 294
Diœcesanorum appellatione an veniant ordinarii qui in loco habent iurisdictionem. in cle. diœcesanus. nu. 1. de vita & ho. cle. 298
Diœcesanorum appellatione licet regulariter in materia noua non veniāt inferiores prælati, limita tamen duplicite, vt per Ab. in cle. ut constitutio. nu. 1. de iurepatr. 307
6 Differentia quę sit inter mores, & ritus, in c. fi. nu. 1. de baptis. 251
5 Differentia non est inter publicum excommunicatum, & occultum, nisi in his quæ geruntur ratione publici officii. in c. pastoralis, §. verum, nu. 15. de appella. 142
2 Differentia inter iuramentum, & fidei præstationem. in c. ad aures. num. 3 quodmetus cau. 181.
Differentia quæ sit inter syndicum, & procuratorem. in rubr. numero 1. de syndic. 177
6 Differentia inter appellationem extraindicialem, & iudicialem. in c. bonæ memoriæ. nu. 8. de appel. 138
7 Differentia an sit inter filium puberem, vel impuberem quo ad sponsalia per patrem contrahenda, in c. 1. nu. 3. de despon. impub. 15
5 Differentia non est inter excommunicatum publicum, vel occultum in his quæ non geruntur ratione publici officii. in c. ad probandum. numer. 13. de re iudic. 94
6 Differentia est an alicui prouideatur in eccl. sia, vel de ecclesia. in c. fi. num. 2. de præben. 58
2 Differentia inter c. significauit. de testi. & c. quonian frequenter, vt lit. non contest. in d. c. significauit. nu. 3. 84
5 Differentia lata est inter consilium, & consensum. in c. qua fronte. nume. 14. de appel. 120
7 Differentia quę sit inter excommunicationem minorem, & maiorem, & quare, in c. fi. nu. 2. de cle. exc. 191
3 Differentia inter excommunicationem, & anathe. in ea. cum non ab homine. nu. 13. de iu. 29
6 Differentia nulla est in materia prescriptionum inter ius canonicum & ciuile, nisi quod de iure canonico non procedit prescriptio, cum nulla fide, in c. pernenit. nu. 3. de emp. & vend. 97
7 Differentia quę sit inter manifestum, & notorium, in c. cum olim. nu. 1. de verborum signif. 278
5 Differentia inter dictum unde vi, & viam attentari. in c. bonę memoriæ. nume. 17. de appel. 139
6 Differentia quę sit inter causam, & occasionem, in c. vnico, nu. 10. vt eccle. benefi. si. di. con. 85
3 Differentia inter depositionem & suspensionem, in c. at si clerici. numero 7. de iudic. 12
2 Differentia an sit inter transactionem, & amicabilem compositionem, in c. si quando, nu. 2. de offi. deleg. 91
2 Differentia inter rebellem & inobedientem, c. inter quatuor, numero 3. de maio. & obedien. 151
6 Differentia quę sit inter controuersiam, rixam, & litem, in c. 1. numero 4. ne cle. vel mona. 274
2 Differentia inter anathema & excommunicationem, in c. cum ab ecclesiarum. nu. 5. de offi. ord. 134
5 Differentia inter priuilegia & confirmationes. in c. cum inter. numero 20. de re iudic. 72
7 Differentia quæ sit inter interdictum & excommunicationem. in cap. dilectus. nu. 3. de excess. prela. 201

Universidad de Deusto
Biblioteca

Differentia inter epistolam decretalem, decretum, & constitutionem . in prœmio Grego. nu. 5 . 4
7 Differentia quæ sit inter maiorem & minorem, in c. si quem. nu. 2. de sent. excommu. 272
2 Differentia inter præsens & præsentialiter. in c. tuæ. nu. 1. de proc. 170
7 Differentiæ plures maris, & fœminæ ponuntur in loco, de quo remissiue, in c. noua. nu. 3 . de pœni. & remiss. 245
2 Differentia an sit inter rebelles, & contumaces, in c. sane quia, nume. 4. de offi. deleg. 92
5 Differentia inter excommunicationem maiorem & minorem, in c. a nobis. nume. 5 . de excep. 3
1 Differentia quæ sit inter consuetudinem & prescriptionem, in c. si. num. 20. de consue. 110
1 Differentia quę sit inter mandatum & præceptum, in c. eam te. numero 4. de rescrip. 50
6 Differentia quę sit inter pignus & hypothecam, in c. nulli. nu. 12. de rebus eccle. non alie. 87
2 Differentia inter priuilegium & beneficium. in c. inter corporalia. num. 36. de transla. epis. 5
3 Differentia inter causam, obligationem, et actionem, in c. dilecti filii, nu. 13. de iudic. 23
6 Differentia quæ sit inter manifestum, & notorium, & rumorem, & iudicium, & vide diffinitiones istorum. in cap. vestra. nume. 12. de coha. cle. & mu. 14
2 Differentia inter nolle, & non velle. in c. prudentiam. §. sexto, numero 5 . de offic. deleg. 102
Differentia quę sit inter laudum & sententiam, in c. cum dilectus. num. 3 . in c. 1 . de arbi. 199
5 Differentia quę sit inter appellationem iudicialem, & extraiudicialē cum. I. & A. nu. 16. de re iudi. 90
Differentia est magna inter cessationem a diuinis, & sententiam interdicti. in c. dilectis. nu. 18. de app. 145
1 Differentia quę sit inter proficere & sufficere, nam multa proficiunt, quę non sufficiunt. in c. 1 . nu. 8. de postu. prela. 112
Differentia an sit inter expensus, & damna, in c. quia nonnulli, numero 7 de rescriptis. 94
6 Differentia quę sit inter consensum & consilium, in c. cum uos . nume. 4. de his quę fiunt a prela. 78
2 Differentia inter amicabilem compositionem, & transactionem. in capitu. statuimus. numero 5 . de transact. fo. 161 . Et vide in ca. super eod. nu. 2 . eodem titul. 162
1 Differentia quæ sit inter rescriptum, priuilegium, & beneficium, in rubric. nu. 2 . de rescrip. 44
Differentiam inter clericos, & laicos circa scientiam articulorum. in rubr. nu. 6 . de fum. Tri. & fi. catho. 12
2 Differentia inter fictionem & præsumptionem. Ant. in c. literas. num. 4. de tempo. ord. 46
4 Differentia est inter iuramentum, & simplicem loquelam inualidam, secus si loquela est valida. in c. debitores. nu. 3 . de iureiur. 147
6 Differentia quæ sit inter stare & sedere, in c. 1 . nu. 3 . de vi. & hon. cle. 2.
4 Differentia inter positiones & interrogationes . in c. quoniam, numero 15. de probatio. 32
6 Differentia quæ sit inter consensum & consilium, in c. 1 . num. 5 . de his quæ sunt a prælato. 77
Differentia quæ sit inter commode viuere, & siue penuria viuere, in ca. 1, nu. 4 . de insitu. 60
2 Differentia inter appellationem iudicialem & extraiudicialem. in ca. dilecti. nu. 4 . de maio. & obe. 153
5 Differentia an sit in aliquo inter sententiam, & rem iudicatam. in rubrica. nu. 1 . de re iudi. 55
2 Differentia an sit inter syndicum & actorem, in c. 1 . nu. 1 . de synd. 177
7 Differentia quæ sit inter homagium & fidelitatem. in c. ex diligenti. num. 1 . de simo. 98
1 Differentia inter obreptionem & surreptionem. in c. cum dilecta, numero 7. de rescrip. 70
3 Difficultas permittit id, quod alias est prohibitum, in c. significasti. num. 11 . de foro compet. 98
7 Digitus an sit membrum, vel pars membri, in capitul. 1 . numero 10. qui cler. vel vo. 25
Digitum incidens alicui, an fiat irregularis, ibi.
1 Digitus non est membrum, sed pars membri. in cap. significasti. numero 10. de electi. 126
Dignitatem acceptare nolens, peccat si non reperitur alius id oneus. in c. venerabilem. nu. 14 . de ele. 165
Dignitas quæ solet auferri per electionem non debet semper dari illis, quorum antecessores habuerunt illam dignitatem. ibi. nu. 15.
2 Dignitates quæ habent annexum ordinem presbiteratus. Ant. in c. 1 . nu. 2 . de æta. & quali. 51
7 Dignitas & potentia aduersarii, an sufficiat ad probandum metum, in c. insinuante, nu. 8 . qui cle. vel vo. 26
6 Dignitates ecclesiasticæ non vadunt per viam consanguinitatis. in c. 1 . nu. 1 . & 3 . de præben. 27
7 Dignitas quę tribuitur personæ potest conferri in mortuum, sed nō illa quę consignatur, vel tribuitur scientiæ. in c. a nobis, il 2 . nu. 8 . nu. 11 . & nume. 12 . de sen. excom. 262 . & seq.
4 Dignitas delinquentis an grauet delictum, & quis magis puniatur maior in dignitate vel minor, in c. cum quidam, nu. 1 . de iureiur. 167
6 Dignitatis personatus, & officium quid sint, in ca. de multa. numero 21 . de præben. 44
Dignitates plures non possunt esse penes vnum, quando vnaquæque de per se requirit exercitium seruiendi, ibi. nu. 22.
7 Dignitas quantuncunque excellens, vilescit, quando sunt in num. personę illam habentes. in c. 1 . nu. 4 . de priui. 208
Dignitatem qua non habet si quis sibi adscribit, ita punitur, & nunquam poterit consequi dictam dignitatem, in c. ex literis, numero 1 . de cle. non ord. mini. 193
1 Dignitas non debet generare superbiam, sed humilitatem, in prœmio Gregorii. nume. 2 . 6
Dignitas non moritur. in c. significauit. nu. 4 . de rescrip. 89
7 Dignitatum, beneficiorum, & sacramentorum annexio quotuplex sit, quo iure & ordine fieri possit, & quę amittantur si non fiat, in cle. ut hi qui. nu. 12 . vsque, in fi. de æta. & qual. 289
Dignitatum appellatione quid ueniat, in clemen. aditor, numero 3 . de rescriptis . 286
Dignitas si vnica tantum, & principalis est in ecclesia, in qua prouideri alicui de dignitate mandatur, an illa debeatur, in clem. 1 . numero 10. de præben. 299
Dignitas non firmata per Papam, an possit de ecclesia cathedrali tolli per episcopum, & capitulum, in clem. si vna, numero 12 . de rebus eccles. non alien. 301
Dignitas cui prouidetur per electionem, an veniat si mandetur prouideri alicui de dignitate uacante, vel uacatura. in cle. 1 . nu. 9 . de præb. 299
Dignitatem, quę nullam habeat præbendam, si cui conferri rescribitur, an de habente annexam prębendam prouideri ei possit, in cle. si iuxta, nu. 2 . de pręben. 299
2 Dignus quis non præsumitur ad aliquam dignitatem, nisi probetur, in c. vna eo, nu. 6 . & nu. 8 . de scru. in or. 49
7 Dilapidatio quæ sit in bonis, ex quibus coniecturis appareat, in c. licet bella. nu. 9 . de simo. 105
3 Dilationes dilatoriæ non dantur reo, eo quia actor declarauit libellum ambiguum, si per expressa potuit reus deliberare, in cap. litere tue. nume. 1 . de dila. 155
4 Dilationes improbe petentes non sunt admittendi, vel eis iuramentum deferendum in c. nullus dubitat, nu. 3 . de presum. 129
Dilationes quando incipiunt currere. in c. ultra tertiam. nu. 6 . de testi. 99
Et his qui habuit dilationem trium mensium pro testibus in eadem prouincia existentibus, an habebit aliam dilationem sex, vel nouem mensium pro testibus in longinquo existentibus, ibi. nu. 7.
Dilationi quartę an sit locus in exceptionibus probandis, ibi. nu. 9.
5 Dilationes sunt minuendę maxime, quando causa est commissa breui tempore terminanda. in c. super, nu. 16 . & 18 . de appel. 113 & seq.
Cęterum in summariis etiam causis non sunt dandę tam breues dilationes, intra quas partes non possint docere ius suum, ibi. nu. 19.
Dilationes datę an possint reuocari sine causę cognitione, vel quando. in ca. significante, nu. 4 . & 7 . de appel. 69
dilatione vel termino pendente, potest iudex statuere alium terminum, vel
Dilationem ad alium actum successiue explicandum eidem parti uel alteri, quia non tendit in præiudicium primę dilationis. ibi. nu. 9.
3 dilationes dilatorię non dantur, quando reus habuit copiam rescripti, sed an in causa criminali, in c. 2 . nu. 6 . de dila. 154
dilatio solet dari reo pro amicis consulendis. ibi. nu. 11 . 155
dilationes quo casu dantur ad consulendum aduocatum. ibi. nu. 17 .
dilationes deliberatoriæ non dantur actori in principio causę. ibi. n. 13 . 154
dilationes an sit dandę iudice sedente pro tribunali, ibi. nu. 14.
dilationes datę sine causæ cognitione, an ualeant, ibi.
3 dilationes non sunt abbreuiandę quando agitur de rebus ecclesiasticis, secus si de prophanis. in c. 1 . nu. 4 . de dila. 152
dilatio quid sit, & quotuplex sit, nu. 15. 153
dilatio an possit dari a iudice parti non petenti, ibi. nu. 16. 24
4 dilatio probatoria dicitur peremptoria, in c. licet, nu. 4 . de prob.
2 dilationes iuris possunt abbreuiari, quando causa est commissa decidi intra breuem terminum. in c. de causis. nu. 6 . de offi. dele. 89
5 dilationes possunt, & debent abbreuiari cum causę cognitione. c. quod ad eō sultationem, nu. 17 . de re iud. 75
4 dilatio debet dari breuis, & causa cognita super reprobatione faciendā, & reprobatio ex causa. in c. licet dilectus. nu. 4 . de testi. 92
3 dilationes dantur reo, licet habuerint terminum peremptorium intra quē ob publicam utilitatem non potuit interesse . in c. expositi nobis. nu. 1 . & 2 . de dila. 157
dilationes sunt dandę ad consulendos eos, qui sunt informati, & quos causa tangit. ibid. num. 7.
7 dimidia licet contineatur nomine partis, attamen quando adiicitur hoc verbum, aliqua, tunc verificatur in qualibet particula . in cle. quamuis. nume. 3 . de foro comp.
dimidia distributionum ad ordinem annexum promoueri retinentibus subtracta, quib. veniat applicāda. in cle. vt hi qui. n. 19 . de æta. & qual. 289

7 Diœcesis dicitur parochia episcoporum. in c. parochianos. num. 1 . de senten. excomme. 256
Diœcesis tota de iure, regulariter spectat ad episcopum ipsius. in cap. graue. nu. 2 . de offi. ord. 147
Diœcesis appellatur parochia episcopi . in capitul. apostolicę. numero 2 . de donatio. 123
Diœcesis est parochia episcopi. in c. quoniam. nu. 2 . de deci. 170
Diœcesi qui non potest aliquid facere, non potest etiam indirecte. in c. dudū. il 2 . nu. 17 . de ele. 190
Diœcesanus debet tueri, & defendere opinionem magistri sui in c. omnes. nu. 2 . de maio & obe. 150
Dignitas diuitiarum, & nobilitas excludit parentes, & propinquos a testimonio in matrimoniali causa. in c. videtur, nu. 6 . qui mat. ac. pos. 54
Dignitas qualis esse debet, satis remittitur arbitrio iudicis. ibi.
Discordia quid significet. in cle. Romani, nu. 3 . de iureiur. 296
Discretio solet euenire post annos pubertatis. in cap. cum virum. numero 2. de reg. 185
Dispensatio inducit consensum. in capit. quoniam. numero 1 . ne prelatus vices suas . 115
Dispensatum quandoque capitur, & idem operatur, q̄ copulatiua. in cap. ex literis. nu. 7 . de sponsi. 6
Dispensatus in minori dignitate non videtur dispensatus ad maiorem. in c. cū Portuensis. nu. 8 . de ele. 153
Dispensatio an aliquo casu lite interpretetur, in c. literas, numero 7 . de fil. presbyt. 67
Dispensari potest cum homicida circa habentem beneficium curatum per Papam, non curatum uero per episcopum, in ca. Henricus. nu. 3 . 4 . & 5 . de cle. pug. in duel. 152
Dispensatus a Papa super pluralitate beneficiorum causa cognita, est tutus apud Deum, alias secus. in cap. extirpandę. in rep. § qui vero, nu. 43 . de præben. 53
Dispensari dicitur tam in matrimonio de præsenti, quam in matrimonio de futuro. in c. veniens il 2 . nu. 4 . despon. 8
Dispensatio & sponsus quid significent, ibi.
Dispensatus, vt possit promoueri ad dignitates, an possit promouere ad episcopatum, in c. dilectus filius. nu. 1 . de concess. preb. 73
Dispensatio est quid odiosum. ibi.
Dispensatus, vt possit esse episcopus, non potuit promoueri ad archiepiscopatum, & sic de maioribus. ibi.
Dispensatus ad sacros ordines, non intelligitur dispensatus ad beneficium cum annexum. Ant. in c. literas. nu. 6 . de fil. presb. 72
Dispensatus. Illud idem voluerunt Ioan. Mo. Arch. Io. And. Pet. de Anch. & de S. Geni. in c. 1 . de fil. presb. li. 6. idem voluit Dom. in c. 2 . eo. tit. & li. 5 . in c. licet canon. in prin. de ele. li. 6. Old. cons. 215 . inci. puncta bre. nu. in 4 . col. de Comp. in c. cum in cunctis. §. inferiora. de ele. spe. in ti. de li. 5 . fi. in uer. quod si dispensatum. Fel. in c. postulasti. in 18 . col. de reſ. & ibi gl. in cle. generalem, de æta. & qua. & d. Abb. in ca. pro illorum, de præb. tenet hanc partem gl. & Ab. in cle. ut hi qui de æta. & qual. Cęterum videtur sentire Io. Cal in c. 1 . de fil. presby. all. Inn. in ca. fi. eo. ti. sed dicas dictum eorum procedere in beneficio simplici. nec obst. c. nullus. de æta. & qual. ubi approbatus ad ordinem, uidetur approximus ad beneficium ordinis consecutiuum, quia secundum Do. An. ibi, illud cō. verum in minori, uel simili, sed in maiori uel separato non, & casibus seu requisitus ut consulerem, uolui, quia communis op. est non debetur dispensatus per rationem all. in præal. locis.
Dispensare & authorizare nemo potest sibiipsi, & cum seipso. in c. magnæ . nu. 2 . de noto & uo. re. 205
Dispensatio sine iusta & legitima causa est potius quædam dissipatio, & in eam vulneratio. & ideo nō ualet. in c. quia intantum. nu. 3 . de præb. 28
Dispensatio facta super una re intelligitur facta super omni consecutiuo & dependenti ex illa re. ibi. nu. 4.
Dispensatio facta cum minori, vt possit habere ecclesiam curatam. videtur dispensatum ut non teneatur se promoueri facere intra annum. ibi.
Dispensatus ut habeat plura beneficia curata videtur dispensatum ut ad libitum suum possit ex illis interpellatim per se uel alium seruire. ibi.
Dispensatus ad pluralitatem beneficiorum non est tutus quo ad Deum nisi sit in euidentem vtilitatem ecclesiæ, uel propter prærogatiuam literarū vel meritorum. in c. de multa. nu. 20 . de præb. 44
Dispensatio si in aliquo casu requiritur, nec dicatur per quem, potest fieri de episcopo. in c postulastis, nu. 8 . de cle. excom. 190
Dispensari quis non potest per illam a quo habuit causam ut mereretur dispensari. ibi.
Dispensatus a Papa contra ius diuinum sine causa non est tutus apud Deū. Dispensatus a Papa super pluralitate beneficiorum non est tutus apud Deū. Dispensatus a Papa in his quæ sunt de iure positiuo sine causa, an sit tutus apud Deum. ibid.
Dispensatio non præsumitur nisi probetur. in capitu. fraternitatis. nume. 2 . de Constitu. 135
Dispensatus vel legitimatus ab aliquo dicente se habere authoritatem dē
Dispensare ipsum dispensationem, sed etiam copiam authenticā
Facultatis sib. concessę ad ita dispensandum vel legitimandum. ibi.
Dispensare consetur princeps cum inhabili illum promouendo ad dignitatem. ibid. nu. 3 .
Dispensatio quod sit, ibi. nu. 4.
Dispensatio non potest fieri sine causæ cognitione licet aliquando sic. ibi.
Dispensatus, an & quando possit de crimine super quo sunt dispensatum accusari. ibi. nume. 6.
Dispensatus in foro animæ potest accusari super illo crimine in foro contentioso, ibidem.
Dispensatio circa schismaticos, quibus sit reseruata pap. ibi. nu. 7.
6 Dispensandi potestas concessa inferiori prælato citra Papam intelligitur cū causa hoc facere, alias non existente dispensatio non valet vel retractatur, in c. ad monasterium, nu. 17 . de sta. mona. 210
Dispensatio contra ius non potest fieri ab inferiore episcopo, nisi in casibus expressis, ibi. nu. 19 .
6 Dispensatio non potest fieri ab aliquo prælato citra episcopum nisi in casib. a iure expressis. in c. 1 . nu. 7 . de vo. re. 202
3 Dispensatio respectu dispensationis dicitur fauorabilis. in ca. at si clerici. §. de adulteriis. nu. 1 . de ind. 17
Dispensatio concessa in vno casu an extendatur ad alium casum. ibidem, nume. 8 . & 22. 18 . & seq.
Dispensatio facta sine causæ cognitione ab inferiore a Principe est nulla. ibid. nume. 12. 18
Dispensandi potestas an transeat in capitulum episcopo mortuo. ibidem. nume. 16 . & 17. 19
Dispensatus ab episcopo eo quia commisit aliquod crimen an videatur dispensatus ad beneficia acquirenda. ibi nu. 21.
5 Dispensatio gradus non inducitur ex eo quia Papa mandat vxorem restitui marito quando vxor apponebat consanguinitatem, in c. literas, nume. 24 . de restit. spol. 242
6 Dispensatio debet fieri ob publicam causam & non ob priuatam, nam tunc diceretur dissipatio. in c. de multa, nu. 8 . de præb. 43
Dispensatio quid sit, ibi.
5 dispensationem cogitur iudex concedere, si subest causa legitima concedendi. in c. pastoralis. nu. 17 . de ap. 141
7 dispensatio in matrimonium circa cognitionem spiritualem nunquam reperitur q̄ ab ecclesia Romana fuerit obtenta, secus in cognitione carnali. in c. accepimus. nu. 5 . de purg. cano. 230
1 dispensatio facta ab episcopo sine causa rationabili non valet. in ca. dudum. il 2 . nu. 38 . de electi. 192
2 dispensatio an in dubio præsumatur ex eo quod scienter fuit actum inhabili ad aliquid act. am. Ant. in c. veniens. nu. 7 . de fi. presb. 63
dispensatio non præsumitur nisi exprimatur verbum dispenso, secundum opinionem Hostien.
7 dispensatio si non cōcedatur per illum qui habet facultatem dispensandi an ipse peccet. in c. Henricus. nu. 3 . de cle. pug. in duel. 152
dispensatio concessa episcopis circa beneficia intelligitur de simplicibus, qa dispensationis verba debent stricte intelligi. nu. 5.
dispensatio quando reperitur simpliciter concessa sine permissis, intelligitur concessa episcopo, quia de Papa non erat dubium. ibi. nu. 6.
1 dispensatio super ætate in dignitatibus eccl. sticis, est reseruata Papæ est licet aliquo casu possit esse episcopus. in c. cum dilectus. nu. 9 . de elec. 162
dispensare contra constitutionem concilii solus papa potest. ibid. nu. 10. 163
7 dispensatio fit quandoque contra votum continentiæ, in c. veniens, nume. 4. qui cleri. vel vouen. 25
dispensatio contra votum castitatis ex quibus causis fiat. ibi. nu. 6.
1 dispensatio quæ processit motu proprio large interpretatur, secus illa quæ venit ad postulationem partis & quare. in c. cum in cunctis. §. cū uero. nu. 7 . de elect. 131
dispensatio est odiosa nisi veniat motu proprio, ibi. nu. 8.
dispensatio ad vnum extenditur ad consecutiua ad illud. ibi. nu. 9.
7 dispensatio super matrimonio dispensatur super legitimitate filiorum etiam quo ad hereditatem. in c. referente. nu. 4 qui fil sint leg. 49
dispensatio facta de contrahendo matrimonio in aliquo gradu intelligitur, q̄ vterque contrahentium toto gradu distet in stipite. in c. quod dilectio. nu. 1 . de consan. & affi. 38
dispensatio late uel stricte an sit interpretanda. ibi. nu. 7.
6 dispensatus ut possit promoueri ad maiorem dignitatem poterit promoueri ad minorem. in c. ex parte, nu. 2 . de deci. 169
7 dispensatio fit ex pluribus causis. in c. 1 . nu. 4 . qui ele. vel vo. 24
dispensatio non imponitur nisi post penitentiam. ibi. nu. 5 .
1 dispensatio est stricti iuris. in c. dudum. il 2 . nu. 15 . de ele. 190
6 dispensationis beneficio quod fieri potest, posse non dicitur. in cap. quod dei. nu. 8 . de sta. mona. 210
7 dispensatio respectu illorum quibus conceditur intelligitur stricte, sed respectu illius a quo emanat interpretatur large. in cap. mandato, num. 3 . de sim. 114
dispensatio matrimonialis ex falsa causa non ualet, nisi postea confirmetur, c. quia circa, nu. 1 & 5 . de consan. & affi. 39
dispensatio matrimonialis ex quibus causis concedatur, ibi. nu. 2.
dispensatio est nulla ipso facto non solum per surreptionem in exprimendo, sed etiam in verum tacendo. ibi. nu. 5 .
2 dispensatio sine causa contra iuramentū an absoluat iurantem quo ad Deū. in c. cum inter. nu. 9 . de renun. 12

Universidad de Deusto
Biblioteca

7 *Dispensationem quandoque inducit multiplicitas prolis siue filiorum, in c. cum haberet.nu.6.de eo qui dux.in ma.* 28

1 *Dispensatio Papæ contra ius diuinum non facit tutum dispensatum coram eo in c.significasti.nu.9.de ele.* 126

7 *Dispensationi faciendæ an sit necessaria mentio de affinitate & publica honestate, vbi simul concurrunt.in c.non debet.numero 12.de consanguin. & affinita.* 41

2 *Dispensari quomodo facilius possit in maiori dignitate quam in minori . in c si.nu.14.de transla.epi.* 7

6 *Dispensatio dicitur odiosa & stricti iuris, quia deuiata dispositione iuris.in in c.cum dilecti.nu.6.de dona.* 122

5 *Dispensatio facta per episcopum alicui scholari per sententiam fauore studii non potest sine causa reuocari.in c.significante.nu.8.de app.* 160

1 *Dispensatio non potest fieri sine causæ cognitione nisi a principe.in ca.innotuit nu.8.de ele.* 144

Dispensatio superueniens an habebat confirmare actum nullum.ibi.nu.11.

Dispensatio non est concessa alicui citra Papam, nisi specialiter a iure concedatur.ibidem.

2 *Dispensatio non potest in non subiectum exerceri.in c.ad extirpandas.nu.7. de fil.presby.* 66

7 *Dispensatio si specifice non referuatur Papæ, censetur permissa episcopo. in c.in quibusdam.nu.5.de pœnis.* 240

Dispensatio impetranda debet omnia clare narrare.in c.sponsa. numer.3.de sponsa. 5

6 *Dispensatio facta a Principe sine causæ cognitione valet, facta ab inferiore a Principe non.in c.diuersis.nu.3.de cle.coniug.* 17

2 *Dispensatio contra ius non extendenda etiã ad connexa si non potest in principali concesso aliquid operari.in c.2.nume.10.& 12.& 13.de eta.& qualitat.* 51

Dispensatus ad ætatem an per omnia habeatur pro maiore, ibidem.numero 12.& 13.

7 *Dispensatio cum illegitimis non fit nisi ex causa.in c.per venerabilem.nu.4. qui fil.sint legi.* 51

Dispensatur etiam cum adulterinis.ibi.nu.5.

Dispensatio non conceditur abbati vel inferiori prælato nisi in casibus a iure expressis, in c.2.nu.2.de eo, qui fur.ord.rece. 194

CORSE. Et ratio est quia grauiora sunt reseruata episcopis, vt in c.1. de offi.archi.& in c.ad hæc.& in c.fi.eo.tit.& in cle.1.de priui.secundũ Host.Imoc.& Pet.de Anch.in c.2.nu.2.de eo, qui fur.ord.rec. & ibi, do.Ab.dicit q. est communis opi.q. Abb. seu alius prelatus inferior non dispensat nisi in casibus a iure expressis.& vide plene per do.Abb.in c. at si clerici.in §.de adulteriis.nu.1.de iu.& quod no.in c.cum ex eo.de ele.lib.6.& dicit ibi, Abb. hoc dictum perpetuo mentitenendum, quia singulare.

6 *Dispensatio imminente necessitate est debita.in c.consilium. nume.4.de obserua.ieiun.* 255

7 *Dispensationis in materia sit extensio per identitatem rationis.in clem.quę de ecclesiis,nu.7.de offi.vic.* 90

Dispensatio super duobus beneficiis specifice nominatis non extenditur ad aliud comprehensorum alter simile, secus si dispensatio generaliter fit, in cle.si plures.nu.2.de præb. 299

Dispensatio cum sit stricti iuris, non extenditur ad casum separabilem, & quare.in cle.vt hi qui.nu.13.de eta.& qual. 289

Dispensationis diffinitio.in cle.ne Romani.nu.6.de ele. 287

Dispositio super materia tam christianis quam iudeis proportionabilis extenditur ad iudeos, licet nulla de eis fiat expressa mentio, in cle.ex graui, nu.15.de vsur. 314

1 *Dispositio c.quanto, de transla.epis.loquitur in episcopo qui transtulit se de facto ad alium episcopatum.in c.cum in cunctis.§. cum vero.nume.11. de elect.* 131

3 *Dispositio l.fin.ff.de rei ven.habet locum etiam in eo qui negat se suo nomine possidere & conuincatur de mendacio.in c.2.§.in aliis.nu.49. vt lit. non contest.* 140

2 *Dispositio c.1.de consti.lib.6.loquitur quando lex ex toto tolleret statutum vel consuetudinem, in c.constitutus, nu.9.de resti.in integ.* 195

7 *dispositio.c.omnipotens, sup.eo.loquitur, quando pendebat accusatio, seu denunciatio actualiter in c.meminimus, nu.9.de accu.* 72

6 *Dispositio c.quia propter.de ele.solum habet locum in ecclesiis cathedralibus, & regularibus collegiatis.in c.vnico, nume.18.in fi.ut eccles.bene. sine di.* 85

7 *Dispositio super certo casu contra priuilegiatos, apposita in fine clausulæ, priuilegiis non obstantibus quibuscunque, &c. non tollit priuilegia nisi quę ipsi dispositioni obstare possunt.in cle.religiosi.nu.15.de deci.* 304

Dispositio facta per verbum, quisquam, includit etiam Roman.Pont.in cle. Romani.nu.6.de iureiu. 296

Dispositio concepta in odium potestatis secularis non extenditur ad ecclesiasticam, licet illud fiat, propter quod fuisset locus pœnę seculari.in cle. multorum.nu.4.de pœn. 316

Dispositio concepta contra religiosos non habet locum in clericis secularibus, vel laicis excedentibus contra illam, secus in religioso translato, in cle.religiosi, nu.1.& 2.de deci. 303

Dispositio conditionalis cum clausula de præsenti, puta, decernentes ex nunc, & c.non operatur effectum suum, nisi post conditiones, in cle.cum ei quem.nu.3.de concess.preb. 309

Dispositio continens verba generalia excommunicationis comprehendit episcopos, licet de eis specialis non fiat mentio.in cle.ad compescendas.nu. 13.de seq.poss.& fruct. 295

Dispositio damnans consuetudinem extenditur ad præterita, & quare, in cle.si vna.nu.6.de reb.eccl.non alien. 301

Dispositio huius clem.cessat parte consentiente.in cle.ecclesiis.nume.4.de ecclesiis. 295

Dispositio in morte naturali habet locum in ciuili ex identitate rationis.in cle.ne Romani.nu.18.de ele. 287

Dispositio indistincte loquens comprehendit omnes etiam qui alias distinctione aliqua dignoscuntur, in cle.vt professores, nu.1.de reg. 304

Dispositio loquens simpliciter de monachis, habet locum in omnibus tam nigris, quam albis, & reliquis.in cle.ne in agro.nu.23.de sepul.mon. 305

Dispositio loquens de beneficio nouiter creato, an habeat locum in beneficio prius extincto, & nunc renunciato.in cle.literas.nu.1.de rescr. 286

Dispositio loquens de dignitatibus, an habeat locum etiam in beneficiis, in cle.1.nu.7.de preb. 299

Dispositio loquens de hominibus & religiosis, habet locum in fœminis, & monialib.in cle.cum Romani, nu.1.de ele. 286

Dispositio pœnalis extenditur propter identitatem rationis, verisimiliter & indubitanter presumptam.in cle.1.nu.1.de rescr. 285

Dispositio pœnalis disponens super missarum celebratione seu interessentia, non extenditur ad alia diuina officia.in cle.grauis, nume.14.de sent. excommu. 318

Dispositio priuans beneficiis obtentis, non videtur inhabilitare ad obtinenda nec econtra.in cle.multorum.nu.3. 316

Dispositio si aliquid prohibet non apposito decreto irritante, an actus in contrarium gestus teneat.in cle.nolentes.nu.5.de hære. 312

4 *Dispositio.l.in contractibus.C.de non nu.pec.an habeat locum in ecclesia.in c.si cautio.nu.8.de fid.instr.* 125

Dispositio c.licet.de spon.duo.an ad præcedentia matrimonia trahatur.ibi. numero 6. 124

5 *Dispositio.l.fi.C.de temp.app.loquitur in restrictione termini & non in prorogatione.in c.ex ratione.nu.8.de app.* 109

6 *Dispositio cap.1.de locato.an habeat locum in omnibus studiis, ibidem. numero 10.* 100

Dispositio.§.nunc videndum.in l.fi vt certo.ff.commo.loquitur, quando recipiens ex presse promisit si prælaturam æstimationem. in cap. vnico, nu.24.de commo. 93

1 *dispositio.c.ecclesia vestra.de ele.an habeat locum in omnibus electionibus vel in aliis negotiis explicandis per vniuersitatem, vt ad illorum maioritatem non sufficiat maior pars comparatione aliarum partium, sed requiratur maior pars totius vniuersitatis, seu capituli, ibi.nu.4.* 182

7 *dispositio c.ad falsariorum.de crimine falsi, habet locum, si literæ papales gratiolæ reperiantur falsæ, si vero sunt literæ de iustitia, procedit. c.accedens.nume.5.de cri. fal.* 179

1 *dispositio.c.pastoralis.de rescr.habet locum, vbicunque contingit dubitare tam super facto quam super iure.ibi.nu.5.* 58

7 *dispositio.c.fi.qui fil. sint legi. loquitur quando suberat impedimentum legis canonica tantum, ibi.nu.5.* 53

5 *dispositio.c.si quis episcopis.6.q.loquitur in episcopi prouinciæ cognitoribus ordinario iure, & non delegato. in cap.non potest. numero.14. de re iud.* 60

1 *dispositio.c.pia.de exce.li.6.habet locum in iudicio agitato coram ordinario.in c.dilectus filius.nu.9.de rescr.* 81

2 *dispositio legis fi.C.in quibus causis resti.in int.non est necesse.non habet locum in præscriptionibus iudicialibus.in c.beneficio.num.3.de restitu.in integrum.* 197

7 *dispositio.c.quod dilectio, hodie remanet, si hodie papa dispensaret, vt distantes a tertio & quarto g. du possint contrahere ad inuicem.in d.c. & dilectio.nu.8.de consan.& affi.* 39

4 *dispositio.c.sicut nobis. de test.habet locum, siue sententia sit talis, quæ transeat in rem iudicatam, siue non.ibi.nu.8.ti.e.* 50

dispositio.c.licet dilectus.de testi.non solum habet locum circa personas testium, sed etiam circa dicta.ibi.nu.2. 91

dispositio.c.fi.de testa.an habeat locum in inquisito, & denunciato. ibi. in d. c.fi.nume.7. 99

6 *dispositio legis, bene a Zenone.C.de quadri.præsc. quando habeat locum, in c.2.nu.6.de reb.ecc.non alie.* 86

CORSE. Adde q. dicta lex bene a Zenone, q. nuit q. non habeatur regressus contra ementem a principe, vel habentem causam a fisco, non habet locum nisi in Impe.non autem in inferiore a principe, secundum Bald.in c.ad apostolice.de re iud.l.6. Limita nisi princeps in territorio suo regalia, & iura fiscalia a Papa, vel ab Imperat. habeat, uel non recognoscat superiorẽ, vel possedisset regalia, & iura singularia fiscalia q. tanta ipse cuius initii memoria non extaret, cap.super quibusdam.§. præterea.de uer.sig.Hoc iure §.ductus aquæ.ff.de aqua quoti.& esti facium no.per Bar.in l.2.C.de inferiori principe non recognoscente superiorem, sicus de Impe.secundum Bar.in l.infamẽ.ff.de pub.iu.& in l.hostes.ff.de capt. & Bal.in c.cum venissent de eo qui mit in poss.Im.in c.cum D. tabellio de fid.instr.& Ab.in c.quæ in ecclesiarum, de const. Secundo non habet locum d.l.bene a Zenone. quando princeps non possedit rem alienam in

secundum Bar.in l.fi.C.si contra ius vel uti.publ. Tertio non habet locũ d.bene a Zenone, quando princeps esset in mala fide, vt quia scit rẽ esse alienam gl.no.in l.1.C.de ven.re.fisc.lib.10.& in l.2.C.de com.re. alie. Abb.in c.2.de reb.eccl non alien. Quarto non habet locum, de l bene a Zenone, nisi conslet, q. princeps velit vti plenitudine potestatis secundũ Bal.in prog.decr.refert tamen do.meus in c.2.de reb.eccl.non alie.in ciuitate Mantuæ se consuluisse q.d. l.bene a Zenone, procedit in absoluta potestate imperatoris.& alle.Ang.formaliter hoc dicentem, in d.l.bene a Zenone, & Bal.in l.nullum, C.de com.re.ali.dixit tamen domi. meus herb.in d. consi. 9. Papa de plenitudine potestatis potest uti priuilegio alicuius legis, & olim fecit hoc Gregorius contra quosdã ciues Perusinos, vt refert Ang.in l.omnes, C.de quadri.preferi.& in l.item si verberatũ. ff.de rei ven. Quinto non habet locum d.l bene a Zenone, quando venditor res nomine creditoris secundum Bal.in d.prog. decre. & vide Cy.in l.fin.C.si aduer.fisc. Sexto non habet locum d.l. in rebus ecclesiasticis, secundum Arch.23.q.fi.e.comunior. Septimo non habet locum in rebus ecclesiæ alienatis a principe vel fisco.gl 12.q.2.c.quicunque militum. & in c.2.de reb eccl.non ali.& ibi Abb.nu.7.& vide gl.16 q.3.c.placuit quam alle Io de Imo.in d.c.2. Octauo non habet locum in minore, quia minor potest petere restitutionem in integ l.1.C.si aduer.fisc secundũ Ang.in repe l.1.C.de fid.instr & iur.ha.fis.li.10. Nono non habet locũ, quando Princeps alienat ante traditionem secundum Bal.in l.§.fin.de iur.fideli.uoluit hoc Marti.Lauducen.in trac.suo de Principibus.in 2.col.voluit Bal.in l.fi.C.de iure emp.vbi tex.dicit q. si emphyteuta alienat rem emphyteuticam in consulto domino.& non tradidit possessionẽ, non cadit a iure suo.voluit idem Bald in c.1.in §.aut si bellario, quib. no.fen.amit.refert do.meus Barba.in c.episcopi de reb.eccle.non alien. dicit tamen do.Abb.in d.c.2.vbi supra, q. specie est in Principe, vt si ba rem communem cum priuato, possit tunc de illa in totum disponere, & satisfacere priuato de æstimatione, ergo secus vbi non datur illa commoditas.allrg gl.in d.l.2.& in d.l.1.quas dicit esse no.pro intellectu d.l. bene a Zenone.

dispositio c.fi.de præscr.an se extendat ad prescriptiones præcedentes ibid. numero 46. 55

dispositio c.decet.de immu.eccle.lib.6.habet locum in arbitrio, in c.Quinquaginta.nu.35.de iureiur. 169

dispositio.c.verum.de iureiur.an habeat locum in omni coactione, ibidem. numero 3. 164

dispositio c.volentes.de offi.legat.an habeat locum in legato non ratione dignitatis suæ, sed ratione personæ, vel econtra, ibi.nu.5. 130

dispositio c.1.habet locum, etiam si fit separatio facta quo ad totum, et nu seruitutem.in d.c.1.nu.2.de dona.inter vi.& vxo. 59

dispositio l.quod meo.ff.de acqui.pos.loquitur quando ille, qui tradidit vt & oculo erat in possessione, in c.ex literis, nu.10.de consue. 98

dispositio c.dilecto.de testi.habet locum, etiam si pars habet duos testes, de nume.4. 83

dispositio d.c.dilecto.habet locum etiam in causa criminali.ibi.nu.5.

dispositio d.c.dilecto, habet locum etiam in vno iudice, & in persona impe tus.ibi.nu.14. 84

dispositio specialis non dicitur superflua ex eo, q. contineatur sub generali, quia per eam plus teneatur, in c.si aduersus.nu.1.de hære. 131

dispositio non solum extenditur ex identitate rationis, sed etiam casus ex c.cum dilecta.nu.6.de consir.vti.vel inuti. 166

dispositio an censeatur realis ex eo, q. est facta expresso nomine dignitatis vel an censeatur personalis ex eo, quia est facta expresso nomine proprio, vel expresso tam nomine dignitatis, qua nomine proprio, in canonissa.nu.8.& nu.16.de offi.dele. 95.& seq.

dispositio pœnalis debet large interpretari, si aliter non haberet effectum, de bonæ memorie, il 1.nu.3.de postu.præla. 115

dispositio pœnalis debet excedere proprium casum, in c.non magno, nu.10. de elect.mona.fo.276. Et in pœnalibus non est recedendum a verbis di

positionis, maxime quando pœna imponitur ipso iure.ibi.nu.10.

dispositio debet intelligi cum aliquali in proprietate pro vitanda absurdita vel dilatione aliarum regularum.in c.1.nu.5.de cland.desp. 19

dispositio generalis non extenditur ad ea quæ speciali nota sunt digna. in sacramentum.2.de foro comp. 72

dispositio pœnalis extenditur ad limites rationis expresse, in c.1.num.15. de hæredi. 57

dispositio generalis limitatur per specialem, in c.immunitatem, num.7.de immu.eccle. 274

dispositio pœnalis loquens de vero extenditur ad fictum, Ant.in c.literas. nu.2.de testimo.ordi. 46

dispositio an sit realis, vel personalis magis attenditur subiecta materia, quã expresso verborum, in c.quanto, nu.3.de transla.epi. 6

dispositio verbalis ab ordine dicitur degradatio, & in ea requiritur mane Episcoporum, non autem in actuali, in ca.qualiter & quando, il 2. nu.15.de accusa. 87

dispositio contrahens vniuersos, extenditur ad singulos, in c.interdicimus, il 2.de dec.mis. 180

dispositio odiosa super quasi contractu, non extenditur ad purum contractum, nec econtra, in cap.cum ecclesia, numero 7.de immu. eccles. & cemi. 264

dispositio concernens tempus guerræ, videtur concernere tempus treugæ. in c.significauit, nu.1.de iudę. 122

Dispositio loquens personaliter concernens actum personæ comprehendit nedum facientem, sed etiam mandantem.ibi.nu.2.

1 *Dispositio pœnalis extenditur ex identitate rationis, ut seruetur, dispositio non quo ad pœnam, in c.quia nonnulli, nu.10.de rescr.* 94

7 *Dispositio super ecclesiis parochialibus non vendicat sibi locum super non parochialibus, in cle.quæ de ecclesiis nu.11.de offic.vic.* 290

Dispositione in eadem vbi plura facta iunguntur, qualitas posita vni non qualificat aliud, licet ambo facta eodem regulentur verbo, in cle.ne Romani, nu.14.de elect. 287

2 *Dispositio non variatur, vbi remanet eadem cã in substantia licet aliquod accidens varietur.in c.inter corporalia.nu.12.de transl.epi.* 4

Dispensatio vbi non est reseruata, quando videatur concessa inferioribus, Anto.in c.2.nu.10.de biga. 75

6 *Disposita in monachis & Abbatibus, censentur disposita in monialibus & Abbatissis, sed non econtra, in cap.ea quę, nume.5 & 6.de statu monachorum.* 213

6 *Depositum in casu vero, non extenditur ad casum fictum in penalibus, et si illa duo aliquando reperiantur parificata.in ca. Ioannes, nume.5.de cleric.coniuga.* 18

7 *Distributiones quotidiane non dantur residentibus, sed interessentibus diuinis.in c.olim, nu.6.de verb.sign.* 276

4 *Distributus quid sit, in c.licet, nu.1.de proba.* 24

3 *Diues abundans si non subuenit pauperi indigenti peccat, in c.sepe.nu.20. de vesti spol.* 223

2 *Diues quis in dubio non præsumitur, nisi semel diuitiæ fuerint probatę, Anton.in c.vnico, nu.8.de scru.in or.* 49

7 *Diues debet gratis succurrere proximo pauperi in suis necessitatibus, in c.nauiganti, nu.4.de vsur.* 175

5 *Diuitię an, & quando possint possidere sine peccato, in c.constitutis, il 2.nume.12.de appel.* 135

6 *Diuisio quę est tenda inter fratres de hæreditate paterna, an debeat fieri per maiorem natu, vel quomodo, in c.1.nu.4.de parochiis.* 163

Diuisio præsumitur facta inter fratres, si possederunt bona pro diuiso per decem annos, in c.peruenit, nu.4.de censi. 233

3 *Diuisio inter fratres pr. sumitur facta, si possederint pro diuiso spacio 10. ann.in c.in causa, nu.6.de cau.pos.& proprie.* 191

2 *diuina & futura præcauere an, & quando quis teneatur, in c.1.num.1.de sacr.non ordi.* 68

7 *Diuortium non est concessum inter virum & uxorem, etiam quod vnus ipsorum communem filium interfecerit, in c.intelleximus, nume.1.de his qui fil.occi.* 138

2 *Diuturnitas temporis præbet causam in facilius dispensando, Ant.in c.ex tua, nu.2.& 3.de fil.presby.* 65

7 *Diuturnitas in peccato non minuat, sed augmentat peccatum & an, pœna minuat, in c.cum haberet, nu.4.de eo qui dux.in ma.* 28

Doctorem se asserens, cum non sit, tenetur pœna falsi.in c.1.nume.1.de cle. non ord.mini. 193

Doctorari non potest quis post mortem, in c.a nobis, il 2.nume.8.de sentent. excommu. 262

3 *Doctores in legibus præferuntur medicis propter nobilius subiectum, in c. ceterum, nu.6.de iura.cal.* 147

2 *Doctor an possit allegari suspectus iudex in causa sui scholaris, in cap.cum R.canonicus, nu.3.de offi.deleg.* 118

6 *Doctores vel scholares conducentes domos aliis Doctoribus vel scholaribus locatas ante finitum tempus eorum, & sine eorum consensu sint excommunicati.in cap.1.nu.1.& 10.de loca.* 100

2 *Doctor qui confidendo per ignorantiam læsit tertium, tenetur in foro animæ, in c.ad aures, nu.3.de æta.& quali.* 54

Doctor tam in legibus quam in medicina, quas partes debeat habere, ibidem, num.4.& 8.

7 *Doctor conductus ad legendum, quas qualitates debeat habere, in cap.1. nume.5.de magi.* 118

Doctor post promotionem factus inutilis, debet degradari a doctoratu, ibidem, num.5.

1 *Doctores vel scholares possint aliquem ex causa priuare a collegio, in ca. ex literis, nu.3.de constitu.* 41

7 *Doctor potest ferre testimonium de vita, & peritia scholaris.in c.nemo, nume.3.de simo.* 97

Doctores promouentes scholarem, sunt idonei testes una cum aliis, qui habent scholarem examinare.ibi.

4 *Doctor, qui promisit legere sub certo salario, si non soluitur salarium potest non eligere, & si non legit an illo tempore debeat habere salarium, in c.peruenit, il 2.nu.4.de iureiu.* 144

Doctores non minus septem requiruntur in probatione scholaris, etiam in loco vbi tot doctores non requiruntur, in cap.proposuisti, numero 8. de probatio. 8

Doctores præsentantes possunt computari in numero, qui requiritur ad doctorandum scholarem, ibi.nu.9. 9

Doctores examinantes, & præsentantes scholarem debent iure, ibidem, numero 12.

Et quot requiruntur ad magisteriam dignitatem.ibi.nu.14. 10

Doctoratus est dignitas.ibi.nu.15.

Universidad de Deusto
Biblioteca

7 Doctor vel aduocatus, cuius imperitia causa est perdita, tenetur ad interesse, in c.si culpa, nu.3.iniur. 208
1 Doctores & scholares faciunt vniuersitatem. in proœ.Grego.nu.4. 6
6 Doctor committit vsuram mutuando pecuniam scholari, vt intret secum, alias non intratur, quando, ſ.ex hoc illi doctori augmentatur salarium, in c.1.nu.2.de depo. 94
6 Doctoratus a Papa precedit alios, licet ante doctoratos, in ca.poſt.clastis, nu.9.de concef.preb. 74
7 Doctor si dederit consilium per imperitiam, ex quo secuta est sententia tenetur parti, contra quam lata est sententia ad interesse, in c.tua nos, nume.3.de homici. 148
2 Doctor qui dedit malum consilium ex imperitia, an teneatur parti læſæ, in c.pastoralis.§.quia vero, nu.7.de offi.deleg. 113
4 Doctor & presbyter est egregia persona, in c.si qui teſtium, numero 5. de teſtibus. 49
1 Doctor qui promisit legere scholaribus, an possit alium aque idoneum substituere, quod recipit distinctionem, in cap.1.nume.2.de sum.trinita. & fi.catho. 15
1 Doctor debet in suis dictis esse breuis, & non superfluus, & idem in aduocato, in proœ.Grego.nu.4. 3
7 Doctor mutuans pecuniam scholari, vt intret secum, committit vsuras si de hoc doctor sperat aliquid lucrari, in capitul.nauiganti, numero 17. de vſu. 176
6 Doctorari qui is potest in ecclesia, in c.cum ecclesia, nume.9.de immu.eccle. & cœmi. 264
8 Doctores qui præferantur, an iur.cano.an iur.ciui.an Medicinæ vel Theologiæ, aut vtriuſ.iur.in c.clerici, nu.3.de iudi. 26
Doctoratus a doctoribus corruptis, non gaudet priuilegio Doct.ibid.
Doctor qui præfertur iunior, an senior, ibi.
Doctoratus an sit dignitas, ibi.
7 Doctoratus est dignitas, quando doctor legit.in capitu. quanto, numero 1. de mag. 118
Doctor præfertur militi.ibi.nu.2.
1 Doctor receptus in collegio vltra numerum, quam vocem habeat in collegio, in c.cum M.nu.32.de consti. 30
6 Doctoratus est dignitas.in c.clerici.nu.7.de vi.& hon.cle. 9
5 Doctorum dicta, licet non necessitent ad decisionem causæ, tamen faciunt magnam præsumptionem, in c.sicut nobis, nu.8.de re iud. 77
7 Doctor etiam cuiuscunque facultatis semel approbatus, reprobari potest, in c.de illis, il 1.nu.8.de despon.impu. 17
6 Doctor si post gradū doctoratus reperitur insufficiens, potest reprobari, & gradu doctoratus priuari, in c.cum secundum, nu.12.de præb. 33
2 Doctor an possit legere per substitutum, in c.cum dilecta, nu.11.de resc.70
Doctor an possit aduocare vel consulere contra ciuitatem, a qua est saluratus.in c.cum sacerdotis.nu.3. de postu. 166
3 Doctor impeditus legere, non potest tempore sequenti remittere. in c.significauerunt, nu.8.de iudi. 51
7 Doctores, siue magistri conducti ad legendum, an & quando possint petere salarium, siue a pauperibus, siue diuitibus, siue de publico salarietur, siue non, in c.quia nonnullis, nu.3.de magist. 119
6 Doctor an possit per alium æque idoneum legere, & consequi salarium, in c.extirpandæ.in repet.§.qui vero, nu.3.de præb. 47
Doctores possint interpretari legem dubiam, & ipsorum interpretationi statur, si aperte non conuincitur de errore, in c.1.nu.6.de deci. 165
5 Dolus debet probari ab illo, qui ipsum allegat.in c.aduersario, numero 8. de excep. 22
Dolus probatur ex coniecturis.ibi.
6 Dolus dans causam contractui bonæ fidei, annullat ipsum ipso iure, sed nō ita in contractibus stricti iuris.in c.cum dilecti, nu.6.de emp.& ven.96
Dolus inducens aliquem ad actum spiritualem, actus non annullatur licet dolus interuenerit.ibi.nu.7. 97
3 Dolus probatur ex indiciis.in c.pastoralis, nu.9.de cau.poſſ.& prop.184
1 Dolus non excusat, nisi caderet in constantem, adeo quod non succurritur dolum passo, in c.cum dilectus, de ele.nu.4.& nu.12. 162.& seq.
Dolus an æquiparetur culpæ, ibi.nu.14.
6 Dolus non potest probari, nisi per coniecturas.in cap.vni.numero 13.de commoda. 93
7 Doli capax admittitur ad denunciandum, in capit.fin.numero 7.qui mat. accu.poſt. 55
6 Dolus reperitur bonus & malus.in c.in nostra, nu.7.de sepul. 159
Dolus non potest probari, nisi ex præsumptionibus, & coniecturis, in c.bona fides, nu.2.de deposito. 95
7 dolus non præsumitur, nisi probetur, & probatur per coniecturas, in c.quāte, nu.8.de sen.excom. 269
3 dolus futuras non potest remitti, in c.2.nu.16.de resti.spo. 194
1 dolus non præsumitur, sed bene probatur ex coniecturis.in c.si autem.nu.4. de rescrip. 52
dolus plus punitur quam negligentia, in c.nihil.nu.3.de ele. 178
dolus præsumitur, nisi probetur, ibi.nu.5.
dolus præsumitur ex coniecturis, ibi.
3 domicilium utrum contrahatur ratione moræ, vel habitationis quam quis facit in alicno territorio, adeo q; possit conueniri de contractibus alibi gestis, in c.quod clericis, nu.4.& 5.de fo.comp. 76
domicilium originis retinetur, etiam quod ibi non habitetur, in c.accedens, il 2.nu.7.vt lit.non conte. 108
domicilium quis sortitur ratione rei, contractus, & delicti, in c.1.nume.6. de fo.compe.fo.53. Et vide in c.fane.
6 domicilium non constituitur, nisi cum animo ibi habitandi perpetuo, in ca. in nostra.nu.11.de sepul. 160
domicilium potest transferri per laicum de uno episcopatu in alium nō habita licentia a suo episcopo cuius iurisdictione liberatur, sed subiicitur iurisdictī oui episcopi domicilii, in c.fi.nu.1.2.4.& 6.de parochiis. 164
domicilium si fuerit mutatum per aliquem, adhuc retinet ille iura loci originis, nec eximitur a iurisdictione naturalis domini, & remanet subiectus quo ad onera personalia, adeo quod si a loco originis extrahatur ad aliquod officium, tenetur illud subire, ibi.nu.6.
domicilium censetur quis in alio loco constituere immediate, quando vellet bona in loco, vbi prius habitabat, & emit possessiones in loco, vbi vult vel incipit habitare, & sic ex coniecturis apparet, ibi.nu.8. 165
6 domicilium quis mutando eximit se a iuribus spiritualibus, in quibus prius erat obligatus, in c.ad apostolice, nu.2.de decimis. 172
3 domicilium vtrum quis sortiatur ex assidua conuersatione in aliquo loco, vel si habet maiorem partem bonorum, uel ex aliis, de quibus in cap.ex parte B.nu.8.de fo.comp. 92
domicilium quis sortitur ratione rei sitæ in alio loco respectu illius rei, 202 ratione contractus, ibi.nu.9.
1 domicilium quis non sortitur ratione domus, quam possidet in aliquo loco, in c.dilectus filius, nu.3.de resc. 75
2 domicilium quis sortitur ratione beneficii, in d.cap.dilectus filius, nume.1. de rescrip. 75
7 dominium temporale habentium appellatione veniunt episcopi, & alii clerici dominium temporale habentes, licet materia sit penalis.in vlegentibus, nu.2.de sent.exc. 319
2 dominium rei, non statim perditur per sententiam latam contra aliquem, in c.quanto, nu.14.de transla.epi. 7
3 dominium positum in libello, intelligitur de directo, siue vtili, secus in alia dispositionibus, in c.cæterum, nu.18.19.& 20.de iud. 21.& seq.
6 dominium vtile vel directum, an acquiratur per prescriptionem, ibidem. numero 20.
dominium rerum ecclesiasticarum est penes Deum. in repe.c.cum essent, nu. 29.de testa. 139
7 dominium non transfertur in emptorem, nisi venditor constituet se eius nomine possidere, quo casu per constitutum transfertur dominium, in c.fi. nu.8.de precariis. 92
6 dominium rerum ecclesiasticarum quo casu dicitur esse penes episcopum, in c.olim, il 1.nu.12.de resti.spol. 219.& seq.
dominium utile quod habet ecclesia in re, quam tenet in emphyteusim, non perditur per non solutionem canonis, in c.1.nu.18.de do.& contu. 220
3 dominium semel probatum presumitur semper fuisse continuatum, idem est de possessione, in capit.cum ecclesia, nume.19.& 20.de cauſ. poſſ. & prop. 179
dominium non probatur per famam, in cap.cum ad sedem, numero 20.de restitu.spol. 217
6 dominium fideicommissi vniuersalis an transeat in fideicommissarium citra aliquam restitutionem, in c.Raynaldus, nu.26.de testa. 148
2 dominium quomodo probetur, in c.super hoc, nu.26.de verum. 17
dominium transfertur absque traditione in societatem omnium bonorum legato, secus in legato rerum incorporalium, in c.inter corporalia, n.29. de transla.epi. 6
7 dominium transit in ecclesiam ex titulo solo, sed possessio non nisi corporaliter accipiatur, in c.pastoralis, nu.4.de priu. 217
5 dominium potest transferri in alium citra aliam traditionem, si confiteatur do hoc dictauerit in c.cum causa, nu.16.de re iud. 66
1 dominium transfertur absque traditione, si res erat penes contrahentem, in c.ex literis, nu.13.de consue. 98
6 dominium difficillimum est probare, in capitu.episcopi, num.1.deve.eccle. non alien. 86
1 dominium directum per vsucapionem acquiritur, per prescriptionem vero dic late, vt in rub.nu.4.de resc. 44
dominiū, an acquratur vtile, vel directū, vel vtrunq; ex prescriptione, ibi.
2 dominiū nō acquiritur sine traditione, vel vsucapione, intelligitur circa temporalia, secus tamen est in spiritualib.in c.cum M.nu.30.de consti. 30
5 dominium probatur ex eo, q; quis probat se percepisse fructus tanto tpe, quod sufficit ad prescribendum, in c.cum contingat, nu.2.de decim. 176
5 dominium rei, an perdatur per sententiam latam super illa vel in cap.cum aliquibus, nu.13.de re iud. 62
3 dominium rei si petatur, non sufficit allegare possessionem, in cap.in causis, nu.1.& 3.de cau.poſſ.& prop. 190
dominus an excommunicetur per contumaciam procuratoris, in c.1.nume. 34.vt lit.non conte. 124
dominus cōstituens dotē, vel donationē pp nuptias seruo, vel ancillæ, videtur ei conferre libertatem, in c.illud quoq;, nu.11.de præſump. 135
2 dominus semel semper presumitur dominus, nisi probetur contrarium, in c. præterea, il 2.nu.3.de transa. 165
dominus illius loci si vult locum subiicere alterius dominio, possunt homines illius loci contradicere, in c.dilecti, nu.1.de ma.& ob. 16

dominus in dubio præsumitur ille, qui possidet, in c.1.nu.2.& 4.de religio sis domibus. 213.& seq.
dominus consentiens alienationi de re sua, sibi preiudicat, in c.nuper a nobis, nu.7.de dona.inter vi.& vxo. 61
dominus an cogatur iurare de calumnia, si ad hoc dedit procuratorem, in c.cæterum, nu.2.de iure.cal. 147
dominus quibus denegatur accessus rei suæ, licitum est frangere ostia. in c. Vt intimationis, nu.14.de ele. 153
dominus qui ex facto & dolo procuratoris sentit damnum, potest primo agere contra procuratorem, quo si exiterit non soluendo restituetur in integrum, secus si procurator fuit negligens, in c.2.nume.17.& 19.de resti in integ. 187
dominus rei sug, quis priuatur propter vilitatem publicam, in c.cognoscens nu.3.de consti. 18
dominus tenetur de violentia illata a suis hominibus, & idem ecclesia a suis clericis, in c.1.nu.2.& 6.de resti.spol. 191
dominus an, & quibus casibus teneatur ex delicto suæ familiæ, ibidem. numero 6.
dominus vel alius eius loco, si per subditos nō fuerit admissus, censetur sua possessione spoliatus, in c.significauerunt, nu.4.de iudi. 51
dominus rei & ille qui prætendit habere aliquod ius, consuetudine, vel prescriptione acquisitum, si simul concurrant, ad vsum illius rei, quæ vterq; ambobus non sufficit, est præferendus verus dominus. in c.dilecti nu.7.de arbi. 202
dominus pro hominibus suis potest agere, quamuis tales homines sint liberi.in c.licet, nu.13.de proba. 25
dominus non potest agere pro furto commisso subditis suis.ibi nu.14.
dominus an possit agere pro injuria, furto, vel turbatione illatis subditis, vel colonis, in c.dilectis.nu.5.de appel. 144
dominus non habet iurisdictionem in illos qui ibi seruiunt, in c.cum contin nu.3.& 20.de foro compe. 86.& seq.
dominus si ratificauit gesta per falsum procuratorem, non potest vlterius reuocare, in c.ex parte Decani, nu.8.de rescrip. 86
dominus an quis præsumatur tunc ex eo, quia probatur olim dominus, tā diu agat se dominum, quam si asserat tam in prophanis, quam in beneficialibus, de rest.spol.in c.cum ad sedem, nu.18. 217
dominus si data est in pignus, & ipsam habituerit creditor, quomodo & eadem pensionem computabit in sortem, in c.cum contra.nu.10.& c. non vlt.no.de pig. 111
dominus feudi habet iurisdictionem ordinariam in vasallos, in cc.verum, nu.5.de foro compe. 71
dominus feudi habet iurisdictionem ordinariam in clericos, nisi agat crimi naliter, nam tunc absoluere, & condemnare, pertinet ad Prelatum, ibi nu.17. 72
dominus communis, si propter vnius delictum venit in parte delinquentis vendenda, an innocens habet aliquod remedium, si eius pars propter conditionē alterius venit damnificanda, in c.sacris, nu.4.de sepul. 161
dominus an & quando teneatur de euictione, remissiue, in ca.inter cætera, nu.8.de preben. 33
dominus an acquiratur possessio per solutionem pensionis rei donatæ, in c. verum, si venissent, nu.1.& 11.de resti.spol. 202
dominus aliqua bona alicui collegio vel monasterio, si inde postea exiuerit, & quo casu recuperet bona illa donata, in cap.quod a te.nume.4. de iudi.coniuga. 16
dominus prohibitus, non censetur prohibitus donare animo remunerandi, in c.per tuas, nu.6.de dona. 121
dominus sic accipienda est, vt in ea fiat latissima interpretatio, in c.cum dilectus.nu.10.titu. cod.
dominus alicuius rei multo tempore facta, inducit in ecclesia obligationem soluendi, in c.veniens ad nos, nu.2.de testi. 50
dominus an, & quo casu teneatur de euictione, in c.si.num.10.de empt.& distractione. 100
dominus recte aliquid famulo, vel alter nuncio portanti signum, vel sigillū domini, & ille qui vigore talis signi aliquid dat, excusatur, intellige in quibus sunt locus præiudicii, vel nisi talis persona verisimiliter signum domini esse crederit in c.significauit, nu.7.de app. 137
dominus si facta sit ecclesiæ sub modo de aliqua re, res donata statim efficitur ecclesiæ, nec reuocatur modo non seruato, nisi in contractu fuerit expressum in c.verum, nu.1.de condi.appo. 22
dominus potest in donatione, quam facit ecclesiæ conditionem seu modum apponere, etiam contra illas resolutionum. ibi.nu.2.
dominus habens an donationem factam ecclesiæ propria authoritate possit reuocare, ibidem.
dominus facta ecclesiæ an possit reuocari propter conditionem non seruatā per Prelatum, ibi.nu.3.
dominus Constantini facta ecclesiæ valet, in c.inter dilectos, numero 11.de testimen.
dominus inofficiosa reuocatur tantum respectu legitimæ, sed testamentum remanet in totum.in c.Raynutius, nu.22.de testa. 146
dominus remuneratoria inter virum & vxorem, valet etiam non expecta mente alterius coniugum, quia non est simp'ex donatio.in cap.cum in nu.4.de simo. 95
dominium bonorum præsentium, & futurorum facta ecclesiæ valet. in c.in præsentia, nu.2.de proba. 16
6 Donatio causa mortis, in qua est positum pactum de non reuocando, transit in vim donationis inter viuos, in c.si nu.4.de precariis. 91
Donatio facta solo Prælato de rebus ecclesiæ, an valuerit, attenditur quantitas rei, & loci consuetudo in c.cæterum.nu.1.de dona. 120
Donatio facta per prælatum alicui suo amico vel consanguineo, valet, si est consuetudo, quod possit facere.ibi.nu.3.
5 Donatio facta per episcopum de bonis eccl.sic cum consensu capituli valet. in c.cum inter, nu.19.de re iud. 72
6 Donatio centesimæ vel quinquagesimæ, quam fecit Episcopus potest per successorem reuocari, si ex ea resultabat ecclesiæ detrimentum, in c.apostolice, nu.1.de dona. 123
7 Donationes plures facte vni, quarum quelibet non excedit summam & sic non requirit insinuationem, omnes vero simul coaceruate excedunt summam, attenditur ista cumulatio, & requirunt insinuationem. ibidem. numero 5.. eod.
Donationes plures factæ vni, quarum omnes de per se non indigent insinuatione, sed omnes simul sic, an defalcentur omnes, vel vna ad hoc, vt reducantur ad summam iustam, ibi.nu.10. 124
7 Donatio facta mulieri seu sponsæ non contractum matrimonium, valet, dummodo non confiratur in tempus matrimonii, in c.1.nume.7.de adul. & stup. 153
Donatio remuneratoria non est prohibita inter vir.& vxo.ibi nu.8.
6 Donatio omnium bonorum facta ecclesiæ potest continere etiam bona futura, in c.cum dilectus.nu.2.de suc.ab intesta. 152
Donatio propter nuptias soluto matrimonio reuertitur ad hæredes viri, sicut dos, reuertitur ad hæredes mulieris, in c.peruenit, numer. 6.de emp. & vendi. 97
In donatione propter nuptias non agit mulier, nisi soluto matrimonio, vel viro vergente ad inopiam.ibi.nu.9.& 5.
Donatio propter nuptias ad quid fuit inuenta, & in quanta quantitate cōtineatur, ibidem.
Donatio inter coniuges facta an, & quando valeat, in c.donatio, num.1.& 2.de dona.inter vi.& vxo. 62
Donatio confirmatur morte donatoris, etiam facta constante matrimonio. ibi.nume.3.& 7. eo.& seq.
donatio facta constante matrimonio tribus casibus reuocatur. ibidem. numero 4.
Donatio inter coniuges an indistincte annulletur, ibi nu.7.& 8 63
donatio pura dicitur, quæ nulla ratione cogente fit, sed sola libertas est causa donationis.ibi.nu.3. 63
donatio propter nuptias an confirmetur iuramento, ibi.nu.9. 63
donatio propter nuptias facta a marito quid operetur, ibi.nu.12.
donatio sine insinuatione facta quæ alias non valebat, nisi vsque ad trecentos aureos, hodie vero valet vsque ad quingentos, sed non vltra. ibid. in d.c.donatio.nu.13.de dona.inter vi.& vxo.
donatio facta concubinæ an teneat, ibi.nu.14.
donatio facta vxori, vbi non est verum matrimonium, vel vbi putatiunm matrimonium, an teneat, ibi.
donatio facta vxori de pecunia pro resciendis gdibus dotalibus tenet. ibidem.numero 15.
donatio facta filio per patrem, an teneat, & quid si filius est emancipatus, ibid.numero 16.
donatio facta filio scholari pro libris & sumptibus necessariis nunquid in legitima computari debeat, & an scholaris moriens possit de eis testari.ibidem.
6 donatio reuocatur per ingratitudinem ab ipso donatore, non autem ab eius hærede, si donator tacuit, vel si in persona heredis sit commissa ingratitudo, in c.propter, nu.1.& 4.de dona. 124
Et ratio est quare hæres non reuocat, quando in defectum fuit facta ingratitudo, ibi.nu.6.7.& 8. 125
donatio facta in magna quantitate reuocatur, si donatarius negligit alere donatorem inopem, secus in parua, licet de alimentatione nil dicatur in contractu donationis, ibi.nu.2. 124
donatio an, & quando reuocetur per superuenientiam filiorum, siue sit facta extraneis siue filiis, siue ad pias causas, ibi.nu.5. 125
donatio non reuocatur ipso facto per ingratitudinem, sed venit reuocanda, idem si est inofficiosa, secus per superuenientiam filiorum, ibi.
donatio inofficiosa non potest reuocari per hæredem illius, qui poterat agere de inofficiosa donatione, licet per ipsum fuerit prœmissa querela, secus si per superuenientiam liberorum reuocetur, ibi.nu.6.
donatio quo casu possit reuocari ab hærede donationis, si donatarius extitit ingratus, contra quem, dum viuebat, non fuit actum.ibi.nu.7.
donatio quo casu possit reuocari ab hærede donatoris, si contra donatorem fuit commissa ingratitudo, contra quem donator non egit, ibi.
donatio reuocatur si donatarius carnaliter cognouit vxo.donantis, ibid.
donatio remuneratoria non reuocatur propter ingratitudinem, neq; alia donatio, quę non sit simplex, ibi.nu.11.
donatio facta alicui monasterio vel ecclesiæ non recusatur per ingratitudinem, quam committunt Abbas, vel prælatus cum capitulo, sed persone repelluntur a monasterio vel capitulo, ibi nu.12.
6 donatio, vocū, conf.ssio, vel quid simile, facta calore iracundię non obligant apud Deum, nisi data perseuerantia, in c.duāu, n.8.de conuer.cōiu.199

Universidad de Deusto
Biblioteca

6 Donatio remuneratoria non videtur pura donatio,in c.per tuas,numero 6. de donatio. 121
Donatio facta a clerico suæ concubinæ non valet,sicut nec facta a milite seculari,in c.1.nu.4 de cleric.ægro. 58
donatio omnium bonorum præsentium & futurorum an valeat, & an firmetur iuramento,in c.nulla ecclesiastica,nu.1.de concess.præb. 65
4 donatio facta per episcopum de rebus mensæ,c.an valeat, & an præviedicet successori,in c.sicut nostris,nu.4.de iureiu. 175
donatio facta per Constantinū an valeat,in c.intellecto,nu.6.de iureiu.188
Donatio facta vltra legitimum modum sine insinuatione,non firmatur iuramento,in c.cum contingat,nu.17.de iureiur. 179
6 donatio interpretatur secundum qualitatem donantis,& donatarii, in ca. pastoralis.nu.8.de dona. 122
donatio vltra quingentos aureos facta pio loco non requirit insinuationē, idem si esset facta in redemptione captiuorum,in c.relatum,il 1.num.4. de testam. 139
donatio siue venditio facta in fraudem filiorum reuocatur vsque ad legitimam,in c.de his,nu.7.de sepul. 156
7 donatio an præsumatur per ista verba,tollo hanc pecuniam,in c.& si quæstiones,nu.3.de simo. 99
6 donatio non potest fieri personæ vel ecclesiæ quę non est,legatum vero secus. in c.ad audientiam,il 2.nu.5.de eccl.ædi. 257
7 Donatio facta ecclesiæ post Constantinum est in pluribus locis approbata, in c.per venerabilem,nu.7.qui fi sint legi. 51
3 donatio facta ecclesiæ sub condutione, quanon seruata liceat donatori rem propria auctoritate accipere,an vitietur conditio,in c.verum,num.26. & 29.de fo.comp. 72
4 donatio facta a sponso sponsæ,& collata in tempus matrimonii ualet,si sponsus est inferior,in c.super eo,il 2.nu.4.de test. 62
6 donatio quid sit,in nu.nu.1.de dona. 119
donatio rei illicitę non valet.ibi.
donatio rei factæ illi, cui ciuiliter tantū erat debita,dicitur donatio,ib.n.2.
donatio rei factæ illi, cui naturaliter tantum erat debita,nō dicitur proprie donatio,nec requirit insinuationem,ibi.
donatio causa remunerationis facta,non dicitur proprie donatio, nec requiritur & insinuetur,ibi.nu.3.
donatio inter virum & vxorem facta nō valet,nisi præceserit inter eos aliqua obligatio naturalis.ibi.nu.4.
donare est actus nobilitatis,in c.1.nu.2.eo.tit.
6 donatio facta ecclesiæ præsumitur in dubio facta pro remedio animæ, nam omnis donatio facta ecclesię,dicitur causa pia,in c.iniustum, nume.1.de rer permu. 104
donatio facta ab excommunicato anteneat, in c.aduersus,numero 13.de immu.eccl. 268
donatio facta a prælato inconsulto c. non valet in damnum ecclesię,in cap. fraternitatem,nu.1.de dona. 120
donatio facta de rebus ecclesiæ, ad hoc, vt teneat, requiruntur copulatiue duo.primo,vt fiat in casu licito,secundo quod fiat cum debita solennitate,ibid nume.5.
donatio rei ecclesię,quæ est valida,potest retractari per ecclesiam per restitutionem in integrum,si sentit se enormiter lęsam, ibid.
donatio facta a non domino,est ipso iure nulla,in c.quod autem,numero 6. de iurepatron. 222
donatio facta vni ex sociis occasione societatis cedit ipsi soli, & non communiter,in c.postulasti,nu.5.de concess.præb. 74
donatio rei communis valet facta presente, & non contradicente illo, qui habet in re illam partem,in c.continebatur,nu.9.de his,quę fi.a pla.78
dos quę ex dispositione statuti lucratur per virum mortua vxore, an intel ligatur de morte ciuili,in c.cum sit,nu.6.de conuer.coniu. 193
3 dos constante matrimonio reperitur, quando agitur ad separationem thori propter adulterium commissum per maritum, & tunc vxor lucratur dotationem propter nup.in c.1.nu.2.& 6.vt lit.non conte. 122
7 dotis destitutio an facienda sit seruo vel domino,in c.proposuit, nume.7.de coning seruo. 31
dos non potest esse,vbi non est matrimonium. in c.& si necesse.nu.4.de dona.inter virum & vxo. 60
dotis repetitio super matrimonio nullo modo valet.ibi.
dotis an perdere debeant,& donationes propter nuptias,contrahentes matrimonium contra iuris dispositionem,ibi.nu.7.
dos fuit instituta propter onera matrimonialia supportanda, in cap.per vestras,nu.4.de do.inter vir.& vxo. 61
dos & donatio propter nuptias, hodie subiiciuntur oneribus matrimonii, ibid.nume.12. 62
dos quando marius vergit ad inopiam, non assignatur vxori, sed marito pro cautione vxoris,sed in hoc varia est opi.ibi.nu.13.
3 dotis repetitio potest pertinere ad iudicem ecclesiasticum,in c.ex tenore,nume.6.de fo.comp. 82
7 dos data a marito ipsi vxori ex eo,q ipsam ante euirginauerat, soluto matrimonio reuertitur ad vxo.in c.1.nu.3.de adul.& stup. 153
dos quando constituitur ex eo,quia aliquis euirginauit puellam,constituitur maior,quam expostat qualitas sua, ibi.nu.4.
dotium causa est accessoria matrimonii.in c.de prudentia,nume.2.de dona. inter vir.& vxo. 59
dotium repetitio qua actione, vel conditione petatur, & intra quod tempus debet restitui,ibi.nu.5.& 6.
dotium constitutio per statutum facta valet,in c.1.nu.8.de sponsa. 2
dos & donatio propter nuptias soluto matrimonio,an sit restituenda,in ca. donatio,nu.1.de dona.inter vir.& vxo. 62
dos soluto matrimonio non indistincte redit ad mulierē.ibi.nu.10. 65
dos soluto matrimonio siue vxore mortua sit restituenda illi,qui eam dotauit, distinguendum est,quia illud in patre, & aliud in extraneo dotante.addu.
6 dos ecclesiæ quæ dicatur sufficiens,in c.vt quisque.nu.2.de vi.& ho.cle. 4
7 dos est restituenda mat.dicet separato,etiam si fiat quo ad thorum,& alia debet integre restitui,in c.1.2 & 3.de do.inter vi.& vxo. 59
dos constituta ex pecunia fœneratitia, an debeat restitui creditoribus variis,in c.cum tu.nu.13.de usur. 168
1 dotis quæstio est vtriusque fori,& est locus præuentioni, in c.ecclesia sanctæ Mariæ,nu.16.de consti.fo.33.& in repe.nu.21. 37
3 dos restituitur si nullum interuenerit matrimonium,vel si de facto interuenit,sed non de iure,in c.ex parte.nu.10.de rest.spo. 213
2 dotis promissio metu facta est ipso iure nulla,in c.2.nu.9.& met.cā. 180
7 dotes viduarum ecclesia tenetur defendere.in c.nuper a nobis.nu.3.de dona. inter vi & vxo. 61
dotium causa fauorabilis est.in c.1.nu.6.de despon.imp. 15
dotalicium quid sit.in c.plerunque.nu.8.de dona.inter vi.& vxo. 60
dotes repetere an possit vxor separata propter adulterium, si postmodum constat de aliquo impedimento propter quod nullum inter eos potuit esse matrimonium,ibi.nu.9.
dubitans de morte coniugis,nisi certificetur,contrahere non debet,& si contraxit, reddat, sed non exigat debitum, & si postmodum sciat primum viuere,dimittat secundā in c.dominus.nu.1.4.5.de secun.nup.63.& fe.
1 dudum magnum sit resultat ex rescripto Papæ,est recurrendum ad papam. in c.1.nu.18.de postu.prel. 112
7 duellis initis ob aliquas differentias,si unus moriatur, non per hoc excusatur,q ille fuerit in culpa super dictis differentiis, in ca.significantibus, nu.2.4.de purg.vulg. 231
duello inito si quis pereat,non habet præsumptionem contra se, videlicet quod præsumatur conuictus de crimine super quod ipsi adinuicem contenderunt,in c.1.nu.3.de cle.pug.in duel. 152
duo vbi parificatur data potentia exercitii in vno,præsumitur in alio, inter fraternitatis,nu.8.de frig.& malefi. 58
6 duo quando sunt a iure æquiparata,quicquid postea adiicitur in vno,etiam si esset pœna, intelligitur adiectum in alio. in c.de multa.n.18.de sponsa.
CORSE. Adde Lab.in clem.statutum.de ele.vbi voluit hoc super verb. consuetudine.quod no Car.vbi dicit esse singulariter notandum, quia id quod venit per modum addendi,sit pars illius, cui additur.sed si mutę.ff de preca.In contrarium facit tex.iunct.gl.in cle.2.in S.fi.in verbi. sanctioni.de vi & ho.cle.vbi sanctio illa est penalis,& papa facit additionem illi sanctioni,& tamē gl.ibi.dicit,q illa additio non erit sanctio, quasi velit q cum sanctio sit penalis,additio non erit penalis,adeo quod pœna apposita in sanctione,non videtur habere locum in additione.concorda illam gl.esse veram, nisi statuens opponat aliquod verbum in additione,quod esset repetitiuum omnium existentium in statuto per textu. dicti c.de mulcta.in ver.hoc idem in personalibus.& ibi do.Anton. facta quod leg.& no.in l.Titia.§.1 ff.de verborum obliga. Et vide omnino ibi versi.statutum.
1 Duo contraria possunt esse simul vera, consideratis diuersis finibus,c.fin. nu.6.de consue. 109
7 dux,Marchio,Comes,Capitaneus,& vasallus quis dicatur.in cle.præsenti. nu.5.de baptis. 309

De litera E.

6 EBrietas assidua semper est peccatum mortale. in c.1.num.2.de reli.& ve.& san. 213
7 Ebrietas sola non est causa sufficiens ad priuandū sacerdotem sua ecclesia. in c.si constiterit.nu.3.de accu. 71
Ebrietas rara est veniale,& non mortale.ibi. 50
4 Ebrius delinquens qualiter puniatur,in c.sicut nobis.nu.5.de testi. 70
6 Ebrietas non est peccatum mortale,nisi quis assidue inebrietur. in c.a crapula.nu.2.de vi.& hone.cle. 8
5 Ecclesia restituitur aduersus sententiam propter necessariam probationē omissam, personæ uero ecclesiasticæ non.in c.inter monasterium.nume. 13.de re iud. 86
7 Ecclesia aduersus lapsum temporis intra quadriennium, quantum fuit impus lectionis.in cle.ab ecclesia.nu.1.de resti.in integ. 202
7 Ecclesia dicitur uacare ad hoc ut capitulo exercere possit iurisditionalia. in cle.multorum.nu.9.de hæret. 312
7 Ecclesia dicitur habere fiscum cui bona confiscanda acquiruntur.in cle.nolentes.nu.14.de.hæret. 312
6 Ecclesiæ possunt præscribi iure proprietatis cum titulo,alias secus in c. dudum.nu.4.de decimis. 178
6 Ecclesia debet iterum reconsecrari, quando fuit consecrata per notorie excommunicatum.in c.consuluisti.nu.5.de consc.eccl. vel altea. 242
7 Ecclesia nullam pœnam habet maiorem excommunicatione.in c.mulieres, nu.12.de sent.ex com. 255
6 Ecclesia an possit esse patrona sui ipsius,remissiue,in c.significasti,nume.2. de iure patrona. 226
Ecclesia polluitur,si in ea sepeliatur excommunicatus,in ca.consuluisti,nu. 2.de consc.ecc.vel altea. 242
Ecclesia vacantis custodia pertinet ad illum,qui habet ius instituendi in ea. in c.cum vos,nu.8.de offi.or. 135
Ecclesia vacans debet regi per œconomum, donec sibi prouideatur per patronum,vel collatorem intra tempus eis datum,ibid.nu.9.
Ecclesia dēt reuocari,si in ea fuit semen emissum, & coitus perpetratus, & hoc verum quando est publicum.si vero occultum,non requiritur reconciliatio,quę potius sit ad terrorem,quia ecclesia cum sit sancta, non polluitur,in c.significasti,nu.2.de adul.& stu. 135
Ecclesia dēt de nouo ędificari intra parochiam alterius ecclesię.quando ampliata ecclesia habet parochiam valde amplam, & populus non potest de facili conuenire ad illam, & illa ecclesia noua habebit obuentiones spirituales ex illa antiqua,in c.nouum genus.nu.7.de decimis. 166
Ecclesia non debet vendere rem plusquam valeat communiter, nisi emens plus uelit plus dederit,in c.1.nu.2.de emp.& ven. 95
Ecclesia vendens non debet recipere vltra verum pretium, & oblatum,in quia plerique,nu.29.de immu.eccle. 272
Ecclesia detrahit fidelitā de legato ecclesiæ,in c.in presentia.n.37.de pb. 19
Ecclesia si nō bēt tot facultates,q canonici possint cōmode viuere,non tenē per ipsi canonici ēt ad pces Papę alium recipere, ēt si unus nollet, secus si facultates suppetunt,in c.ex parte.Asten. nu.4.de concess.præb. 77
Ecclesia vnius diœcesis,si est unita ecclesiæ alterius diœcesis ex consensu papę nihil præiudicatur episcopo ecclesiæ unitæ.in c.quia monasterium,nu. 1.de religio.domi. 214
Ecclesia unita si colluctatur an colluctetur vbi est,an in loco vbi est unita, ibid.nume.5.
Ecclesia unita si alienatur,quis episcopus præstabit authoritatem an episco po loci,vbi est sita,an vbi est ecclesia,cui est unita,ibid.nu.6.
Ecclesia unita debet conseruari in statu suo.ibid.nu.8.
Ecclesia unita debet conseruari in statu suo.ibid.nu.8. n
Ecclesia quādo restituatur in integrū ex male gestis per procuratorē,& a tali restitutione requiratur libellus,in c.1.n.35.vt lite non cōte. 124
Ecclesia ligatur legibus ciuilibus loquentibus de euictione,in c.si.nume.4. de comp.& vend. 99
Ecclesia & cętera loca pia restituuntur,si se reperiantur læsa. in c.nulli. nume.4.de rebus eccle.non alie. 87
Ecclesia non tenetur de euictione,in c.si quis,nu.12.eo.tit. 88
Ecclesia lucratur cum aliena iactura.ibid.nu.13.
Ecclesia polluta sanguinis effusione non debet celebrari diuina, in cap.tuarum.nu.2.de primi. 211
Ecclesia quomodo potest pollui,& quomodo debet reconciliari,ibi.
Ecclesia non iudicat de occulto matrimonio, approbat tamen illud, si putetur,in c.quod nobis,nu.1.de cland.desp. 19
Ecclesia quando aliquid vendit,non debet recipere precium oblatum vltra ueritatem,in c.per tuas,nu.5.de dona. 111
Ecclesia non habens populum, non habet ius sepeliendi, potest tamen sibi concedi ab omni Prælato habente ius episcopale cum consensu tamen capituli,in c.certificari,nu.8.& 9.de sepul. 158
Ecclesia bona sunt deputata usibus clericorum, & pauperum, proprietas eorum est ipsius Dei,in c.non minus,nu.6.de immu.eccl.& cæmi. 262
Ecclesia an,& ad quę onera teneatur.ibi.nu.11.
Ecclesia tenetur ad refectionem vię, vel putei vicinalis, & pontium, & murorum ciuitatis,ibi.nu.16.& 18. eo.& seq.
Ecclesia ratione pacis factæ habet iurisdictionem in laicos, in c.sicut, & ipsa,nu.1.de iureiuran. 182
Ecclesia dicitur ad aliquē pertinere pleno iure, quando episcopus nullum ius ępale ibi exercet,& ideo præsentatio,institutio,& destitutio,pertinent ad illū,qui eam habet pleno iure,in c.in Lateranen.nu.4.de pb. 54
Ecclesia una potest cum pluribus permutari sine iure proprietatis,vel tituli,dummodo ille plures ecclesiæ tenerentur de iure communi,secus si cum dispensatione, quia dispensatio non transit in tertium, in c. cum venerabilis,nu.4.de excep. 11
Ecclesia quando est collegiata,electio spectat ad collegium, non autem ad episcopum,nisi consuetudo aliter disponat,ibi.nu.43. 14
Ecclesia quando est sita in parochia alterius an episcopus,vel Rector parochialis in ea præsentabit.ibi.nu.46.
Ecclesia,si aliqd allegat p se,nō tenetur illud cōtra se acceptare,ibi.n.53
Ecclesia an possit agere pro iniuria illata clerico,in c.contigit,numer.9. de sentēn.excomm. 266
Ecclesia parochialis potest conferri in titulum non sacerdoti, sed non in commenda,in c.si.nu.13.de transla.epi. 7
Ecclesia quomodo dicatur subiecta alteri ecclesiæ pleno iure, & præscribere,in c.cum inter,nu.16.de re iudi. 72
Ecclesia parochialis unita præbendæ, vel alteri dignitati potest per unum uerī ratione connexitatis,in c.extirpandæ,§ quia vero,nu.4.de pb. 45
Ecclesia non dat licentiam transeundi ad secunda vota, nisi certa sit de morte viri,in c.in presentia,nu.6.de sponsa. 10
Ecclesia quo ad spiritualia præsumitur subesse episcopo in cuius diœcesi est sita, secus in temporalibus, nisi contrarium de utroque appareat, in c. cum venerabilis,nu.1.de relig.domi. 316
Ecclesia censetur habere quoddam ius in prædio, ex quo debetur decimæ, in c.in aliquibus,nu.3.de dec. 178
6 Ecclesia sita intra parochiam alterius ecclesiæ, an præsumatur sibi subiecta,in c.dilectus,nu.3.& 11.de capel.mona. 218.& seq.
ecclesia parochialis quæ sit, vt sciatur cui parochiæ debeatur canonica portio,& sic an sit illa,in qua quis habet domicilium, vel habitationem, in c.in nostra,nu.10 de sepul. 160
ecclesia interpretatur ius diuinum,c quanto.nu.5.de diuor. 57
2 Ecclesia exempta non potest renunciare priuilegio libertatis.in c.cum tempore.nu.2.& 7.de arbi. 204
6 Ecclesia si fuerit contemplatione alicuius consecrata,debet per eūdem dotari,& eodem modo debet dotari per illum,qui fundauit,& debet dotari ita congrue,vt collegiati possint commode viuere,in c.cum sicut,nu. 1.2.3.& 5.de consue.ec.vel alta. 242
Ecclesia vel capellas fundantes possunt per iudicē ecclesiasticū ipsas dotare,& ista obligō transit in hæredē,nec dēt agi cōtra tales fundātes nulla tū scuere, quia talis obligō venit ex mera liberalitate,ibid.nu.3.& 4.
Ecclesia ēt non consecrata,in qua diuina officia celebrātur,gaudet immunitate ecclesiastica,quid si in dicta ecclesia non celebrātur diuina, an gaudeat immunitate,in c.ecclesiæ,nu.1.& 5.de immu.eccle. 273
2 ecclesia dicitur lesa quando timetur damnū etiam de futuro,puta quia locuit rem alicui potenti,in c.peruenit,nu.3.de arb. 202
6 ecclesia non potest ędificari intra parochiam alterius ecclesię sine magna causa.in c.tua nos.nu.2.de ec.ædifi. 257
2 ecclesia vna quando dicatur ab alia dependere.Ant.in c.eam te.nume.11. de ęta.& qual. 52
Ecclesia maior si euincatur,an censeātur euictę omnes ab ea dependentes. & annexæ.ibid.nume.12.
Ecclesia maior si non soluit iura episcopalia,an ab ea dependentes ecclesię possint pignorari,ibid.nu.13.
6 Ecclesia patronata non potest sine consensu patroni per aliquē occupari. in c.ex insinuatione.nu.1.de iure patro. 225
2 Ecclesia dicitur viduata dupliciter,in c.inter corporalia,nume.15.de transla.episco. 4
6 Ecclesia quomodo,& qualiter cognoscatur collegiata,in c.nobis, nume.8. de iure patro. 229
Ecclesia collegiata habet ius sibi eligendi prælatum,ibid.
1 Ecclesia non cathedralis debet in literis nominari sub nomine illius sancti, sub cuius vocabulo est alias literæ sunt subreptitiæ,aliæ vero secus.in ca. sacrosancta.nu.1.de elec. 185
7 Ecclesia feudataria recognoscit vigore temporalium aliquem dominum tē poralem in superiorem,alias si non sit feudataria,& possideat temporalia secus in c.veniens,nu.4.de accu. 73
6 Ecclesia non debet de nouo fundari cum præiudicio antiquarum,in c.cum contingat.nu.8.de decimis. 177
Ecclesia non pōt pscribere decimas debitas alteri cū titulo,vel p tanū tps de cuius initio non esset memoria, in c.cum in tua.nu.2.e.ti. eod.
Ecclesianon potest fieri censualis,& facta non tenet per simplicem constitutionem Rectoris sine consensu Diœcesani,quo casu requiritur causa rationabilis,in c.præterea,nu.1.2.& 3.de censi. 234
7 Ecclesiæ Edificatio in parochia aliena sine lnā epi non veniunt destruenda, sed cedunt cōmodo epali.in c.cum olim.il 2.nu.9.de priu. 210
4 Ecclesia defendere qui iurauit,an teneatur defendere sine requisitione.in c. breui scifeitatus,nu.5.de iureiu. 158
ecclesiam defendere promittens,an teneatur si ecclesia ei fidem non seruat, ibid.nu.6.
Ecclesiam defendere promittens si ecclesia, vel prælatus sibi auferat salarium,an teneatur defendere.ibid.nu.7.
Ecclesia iuxare promitttens,an teneatur contra conscientiam.ibid.num.8.
7 Ecclesia psumitur concessa alicui in perpetuū,non aūt ad tps,& dicenti cō trariū incūbit onus probandi.in c.si constiterit,nu.2.de accu. 71
Ecclesia pōt concedi alicui ad tps titulo commendæ,vel seruiendi,ēt ab inferiore a Papa,in titulum vero non conceditur,nisi a solo papa.ibid.
Ecclesia quando est data in commendam alicui ad certum tempus tunc ante illud non potest ex causa reuocari.secus si est data simpliciter in commendam,quia tunc potest ad libitum reuocari.ibid.nu.12.
5 Ecclesia restituitur aduersus præscriptionem sicut minor,in cap. 1.nume.9. de præscrip. 25
2 Ecclesiæ uersio in utilitatem ecclesiæ non præsumitur,nisi probetur,in c.super hoc.nu.18.& nu.22.de renun. 15
6 Ecclesia diruta,cuius expensis debeat refici,in c.1.nu.3.de ec.ædi. 255
Ecclesia tenetur de suis fructib. superabūdantib subenire laicis indigentib. & alteri ecclesiæ indigenti.in c.1.nu.5.de reb.ec.non alie. 86
Ecclesia recognoscit principes seculares in temporalibus,& ratione feudi, in c.2.nu.2.eo.tit. eod
2 Ecclesia non solum debet subuenire clericis indigentibus, sed etiam laicis. ibidem,num.3
6 Ecclesia secularis quinq; modis pōt spectare ad religiosos, & quo iure pōt pertinere talis ecclesia ad eosū,in c.de monach.nu.5.& 10.de pb. 31
1 ecclesia diues dēt alteri ecclesiæ supplere,in c.cū M.nu.28.de const. 30.
6 Ecclesia potest agere ad decimas rei vēdic.in c.ex parte,nu.6.de dec. 169
5 ecclesia vna præscribit contra alium,etiam iura specialia,in cap.ad aures, num.2.de præscr. 30

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ecclesia læsa dolo procuratoris habet duplex remedium, vnum contra procuratorem, aliud contra aduersarium, in c. 2. num. 19. & 20. de restitu. in integr. 187
Eccl sia si sit damnificatur, an sibi ius electione agere contra illum, qui damnificauit, an contra illum qui habet ius? uas, ibid. nu. 20.
5 Ecclesia quando est collegiata, electio spectat ad collegium, confirmatio vero ad superiorem, in c. significarunt, nu. 3 de excep. 18
7 Ecclesiæ inferiores circa sacramenta, debent se conformare maioribus ratio ne metropolitanæ ecclesiæ, in c. unas, nu. 2. de spon. duo. 21
6 Ecclesia potest præscribere aliam eccl. siam, vt subsit sibi. in c. cura pastoralis. nu. 1. de iurepa. 230
Ecclesia siue beneficium, non possunt præscribi quo ad titulum sine canonica institutione. ibid. 2
Ecclesiæ regimen non est committendum incognito, nec salua conscientia in cognitus eligitur, in c. 1. nu. 3 de renun. 11
5 Ecclesia secularis etiam collegiata potest esse pleno iure subiecta monasterio. in c. cum inter, nu. 2. de verb. iud. 71
Ecclesia quomodo dicatur pleno iure remissiue. ibi nu. 3. 12. & 16. & se.
7 Ecclesia non potest errare, & hæreticum esset dicere, quod ecclesia erret in c. rursus. nu. 6. qui cler. vel vouen. 26
1 Ecclesia non debet vacare suo pastore vltra tres menses, & non eligentes intra istud tempus pastorem puniuntur, in c. ne pro defectu. num. 1. & 3. de ele. 172
6 Ecclesia dicitur propric domus ordinis. in c. cum ecclesia, num. 1. de immu. eccl. & cœmi. 264
Ecclesia potest tempore necessitatis ad defensam rerum, & personarum municastellari contra hostes. ibid. num. 3.
6 Ecclesia in quibus casibus potest esse pœnæ exempta a iurisdictione episcopi, in c. cum venerabilis, nu. 4. & 6. de censi. 238 & seq.
1 Ecclesia collegiata debet sibi prouidere de prælato, et nullus alius citra papam potest hoc facere, in c. 1. & 2. de elec. 122
Ecclesia quomodo cognoscatur quod sit collegiata, ibid. nu. 2.
1 Ecclesia regitur non solum a iure canonico, sed etiam a consuetudine, in c. cum consuetudinis. nu. 3. de consue. 106
6 Ecclesia minor & fiscus æquiparantur, in c. ex literis, nu. 11. de pig. 110
Ecclesia parochialis requirit residentia, nec in ea regulariter per alium deseruitur. in c. extirpandæ. in repe. § qui vero, nu. 2 & 46. de præb. 47. 53
1 Ecclesia subiecta episcopo, debet in omnibus actibus consensum episcopi habere. in c. causam quæ. nu. 7. de elect. 133
6 Ecclesia patronata ecclesiasticis potest conferri a legato, etiam non vocato patrono ecclesiastico, secus si laicus est patronus. in c. cum propter. nu. 6. & in c seq. nu. 3. de iurepa. 230
Ecclesia quilibet particularis tenetur dare episcopo suo singulis annis duos aureos, in c. pastoralis. nu. 7. de dona. 122
4 Ecclesia non patitur, ut quis veniat contra proprium iuramentum, in c. nu lieri. nu. 4. de iureiu. 188
6 Ecclesia vacante an, & quæ bona possint alienari. siue vacet episcopatus siue alia inferior ecclesia, in c. 1. nu. 7. ne sede vacan. 75
1 Ecclesia vel pauperes si instituantur, non tenetur vltra vires hæreditarias. in repet. c. ecclesia S. Mariæ. nu. 17. de const. 36
6 Ecclesia potest dici collegiata, etiam quod in ea non sit prælatus. in c. cum non ignores. nu. 5. de præb. 32
Ecclesia ratione fendi. subiacet domino laico & temporali. in c. 1. nume. 9. de censibus. 232
Ecclesia si vacat, nō uacās eius possessiones, & ipsas tūc ingrediens dīnus fisor, & tanquā inuasor expellitur in c. cū sup. nu. 19. de ca pos & p. 183
Ecclesia præsumitur subiecta episcopo ex eo, quia dat ei aliquid episcopale, in c. in causa. nu. 5. de cau poss & prop. 191
4 Ecclesia potest agere triplici via contra illum, qui eam ædificauit, & remisit ius patronatus. in c. significauit. nu. 5. de rest. 85
2 Ecclesia non vacans non potest alteri promitti, etiam si consentiat Rector ipsius, in c. accepimus. nu. 1. de pac. 159
6 Ecclesiæ ordinamenta non potest ille, cuius non interest, impedire. in ca. ex ore sedentis. nu. 1. de his, quæ fi. a ma. par ca. 84
Ecclesia cathedralis pōt habere parochiā, & iura parochialia pertinēt ad capitulum, & non ad epm, in c. cum super, nu. 3. & 4. de sepul. 157
Ecclesia non tenetur ex deposito facto clerico ipsius ecclesiæ nisi in eius ecclesiæ vtilitatem conuersum fuerit in c. 1. nu. 1. & 4. de deposito. 94
Ecclesia tenetur ex deposito apud eam facto, ibid. nu. 4.
Ecclesia quando teneatur de deposito, & quando censeatur factum depositum apud eam, ibid.
Ecclesia quando teneatur ex delicto prælati vel capituli, remissiue, ibid.
Ecclesia secularis pōt conferri, & reparari ad statum regularem, sine tamen pīudicio clericorū, sed non est contra, nisi in defectum regularium, in c. ad audientiam, il 2. nu. 1. 2. & 6. de eccl. ædifi. 257
7 Ecclesia si concedatur in proprios vsus aliquibus religiosis, illi non poterunt eius possessionem accipere sine licentia epi, nisi alter dicatur in cōcessione, quæ intelligatur facta mortuo Rectore, qui in ista ecclesia permanet. in c. pasto. nu. 1. 2. 5. de priu. 217
Ecclesia pōt cōcedi alicui loco religioso in proprietatē, & in titulū ib. nu. 3
Ecclesia quando concedatur aliquibus religiosis in proprios vsus, cui cessatur concessa. ibi nu. 7.
Ecclesia concessa alicui in proprios vsus, non exmittur a iurisdictione episcopali ibi. nu. 8.
7 Ecclesia si concedatur alicui pleno iure, quid intelligatur concessum. ibid. nu. 9. Et vide in c. quoniam, in 1. no. eo. tit. 238
3 Ecclesia contra ecclesiā, an restituatur. in c. 1. nu. 38. vt lite non cōt. 135
6 Ecclesia est obligata creditoribus in quantum est meliorata, licet plus fecerit expensum. an c. quod quibusdam, nu. 9. de fideiuss. 135
Ecclesia an teneatur soluere collectas, seu alia onera pro possessionibus ei collatis, pro quibus ant. quam ad ecclesiam perueniss. soluerantur talia onera in c. ex literis, nu. 12. de vi & ho. cle. 10
5 Ecclesia præscribit vel priuati per spatiū x. ann. cū bona fi. & sine titulo tit. vero per spatiū 10. ann. in c. sanctorum. nu. 1. 5. de præscr. 26. & se.
6 Ecclesia parochialis quæ dicatur, & quis dicatur parochianus. in extirpandæ. in repe. § qui vero. nu. 10. & 11. de præb. 47
3 Ecclesiam aliquam fundans siue dotans, non per hoc dicitur dominus. in c. examinata. nu. 16. de iudi. 43
6 Ecclesia interdicta gaudet immunitate ecclesiastica. in c. ecclesiæ. nu. 8. de immu. eccle. 273
ecclesia vsque ad quantum circuitum circumeirca gaudeat immunitate ecclesiastica. ibid. num. 10
3 Ecclesia vniuersalis non potest errare. in c. 1. nu. 14. de iud. 4
5 Ecclesia parochialis siue baptismalis, potest pertincre ad ius monasterii. in c. ex transmissa, nu. 2. de præscr. 37
6 Ecclesiastica potest inire mutuum, & pro eo pignus capere etiam cuius ecclesiæ, dummodo insit necessitas illius qui exigit mutuum. in c. 1. num. 2. de feud. 207
7 Ecclesia est illa, quæ principaliter recipit ligandi, & soluendi potestatem. in cl. absolutionibus, nu. 3. de pœni. & remi. 317
ecclesia & alia loca quando, & quomodo possint fieri de mensa prælatitur. c non sen. per habet. specialiter gubernatores, in cle. 1. num. 7. de sepult. 283
Ecclesia habet iurisdictionem supra illos, qui viuunt sub quadam specie religionis, licet in reprobatis, in cle. cupientes, nu. 6. de pœn. 317
Ecclesia inferior nacans sicut viri alteri per episcopum, defendere non dotato, potest sic & ecclesia cathedralis vacans per papam alteri episcopo tui, in cle. si vero. nu. 6. de reb ecclesiæ non alie. 301
Ecclesia licet rectore eius nō vocato possit per episcopum viri, vnio facta de ea sine prælato fieri non potest, & de diuersitatis ratione, ibi nu. 5
Ecclesia matrix quæ sic dicatur. in cle. ex frequentibus, nume. 3. de sepult. ex com. m. 317
Ecclesia nacans quomodo diuinitus sit exemplata ab ecclesia triumphanti. in cle. ad nostrum, nu. 13. de hæret. 313
ecclesia maior appellatur ecclesia matrix, in cle. dudum. nu. 12. de do. 293
Ecclesia non restituitur ad proponendum crimina, vel defectus, qua tempori manum sibi præfixum neglexit proponere. in cle. non potest. nume. 5. de procuratorib. 291
Ecclesia non compellit regulariter iudæos, in clem pastoralis. num. 1. de iudæis. 297
ecclesia quando diffamari dicatur, in cle. & clericorum, nu. 1. de of. or. 295
ecclesia repræsentatur per sacrum concilium legitime congregatur, in c. abusionibus. nu. 4. de pœn. & remiss. 317
ecclesia si non probauit in peremptorio, propter quod passa est sententiam quando incipit currere quadriennium, an a fine termini, an a die sententiæ, in cle ecclesia, nu. 17. de rest. in inte. 292
Ecclesia sicut præbendæ, & ecclesiæ cathedrali per episcopum cum capitulo vniri potest, quare & non ipsi capitulo, in cle. si vna, nume. 1. de reb. eccle. non alie. 301
ecclesia nacans quare defendere non dato viiri potest, & non sic eius bona alienari, ibid. nu. 8
Ecclesia nacante an episcopus cum capitulo possit aliqua statuere in præiudicium ipsius nacantis, ita ut rector futurus teneatur illa observare, ibid. nume 9
Ecclesia vacare non desinit ex sola electione ad eam facta, sed per confirmationem subsecutam sic, in cle. si duobus, nu. 1. vt li. pen. 294
Ecclesia una non potest alteri viiri, seu subiici, nel loco religioso damnari per ep.scopum sine sui capituli consensu, qui est inscriptibilis, in clem. si vna, nu. 3. de reb. eccle. non alie. 301
Ecclesia una quibus modis possit alteri ecclesiæ uniri, & quod ius ex uno ne conferatur, in cle frequens, nu. 17. de excess. prel. 314
Ecclesia una dicitur, quia in uniuersali ecclesia est unum caput supremum cui omnes de ecclesia obedire tenentur s. papa, in cle. ad nostrum, nume. 12. de hære. 313
Ecclesia tā cathedralis, quām alia inferior suæ diœcesis, potest dici ipsius episcopi, in cle. attendentes, nu. 12. de sta. mo. 306
Ecclesiæ an competat restitutio contra præscriptionem 40. annor. in clem. ecclesia, nu. 1. de rest. in integ. 292
7 Ecclesiæ, decimæ, & alia iura spiritualia quibus hospitalibus, & quomodo accedere possint, in cl per literas, nu. 5. de præb. 299
Ecclesia matricis appellationc intelligitur in dubio de cathedrali, ratione aut. m adiuncti, vel subiectæ materiæ de alia principaliori, in cle. ex frequentibus, nu. 4. de sen. ex com. 317
Eccl siæ populum non habentes non habent de iure communi sepulturam. in cle. dudum, nu. 37. de sepult. 303
Ecclesiarum bona licet capi aut confiscari non debeant ob delictum clericorum, bona tamen ipsorum ex iusta causa capi, & confiscari non prohibentur. in clem. nolentes, nu. 12. de hæret. 312
Ecclesiarum bona vbi capi prohibentur, non autem propria clericorum, nō possunt capi bona quæ monachus acquisiuit intuitu personæ. in cle. nolentes, nu. 13. de hæret. 312
Ecclesiarum uniendarum, vel vnius alteri subiiciendæ ius an præscribi possit per inferiores episcopos. in cle. si vna, nu. 2. de reb. ecc. non alie. 301
Ecclesiastica res quibus casibus authoritas episcopi etiam cum consensu capituli non sufficit, non ad archiepiscopum, sed ad papam recurritur. in de si vna, nu. 13. de reb. ecc. non alie. 301
Ecclesia uēt respōdere epo in cuius diœcesi est de procurationib. quartarum decimarū, & aliis epalibus. in c. cum olim, nu. 1. & 3. de censi. 237
Ecclesia, q sit in diœcesi incumbit omus probandi episcopo, ibid. nu. 2.
Ecclesiæ possunt consecrari tam diebus festis, quam non festis, in c. tua. nu. 1. de consec. ecc. vel alta. 241
Ecclesiæ vni sit datus fuerit fundus, vt ipsa aleret dātem in vita sua, licet illæ fundus casualiter periret, adhuc ecclesia tenetur ad alendum. in c. exhibita, nu. 5. de rerum permu. 106
Ecclesia restituitur in integrum corā iudice ecclesiastico, sed qd si petit reduci ad bonū virū, in c. cum sit generale. nu. 10. & 11. de fo. comp. 74
Ecclesia non potest punire illum, qui commisit delictum in ea, secus est si aliquis rapuit bona ecclesiæ, ibid. nu. 27. 75
Ecclesia pōt se impedire, vbicunque nō reperitur alius iudex. ib. nu. 29. 76
Ecclesia pōt ædificari intra parochiā ex cā, puta qñ aliqui sunt nimis distantes ab ecclesia parochiali, in c. ad audientiā. nu. 1. de ec. ædi. 256
Ecclesia parochialis non debet cōstitui intra parochiam alterius ecclesiæ sine causa. ibid. nu. 2. & 3.
Ecclesiam fundans potest præcise compelli ad eam dotandam, ibid. num. 5.
Ecclesia potest ex magna necessitate construi sine dote. ibid. nu. 7.
Ecclesia ēt sita intra parochiam alterius, non præsumitur subiecta, nisi ecclesiæ cathedrali, & asserenti contrariū, incūbit onus probādi. ibi. nu. 8.
Ecclesiam dotans ex redditibus beneficii sui, acquirit ius patronatus alli beneficio, & non consanguineis suis, ibid. nu. 12.
Ecclesia quandoque restituitur aduersus necessariam probationem omissam etiam contra alia ecclesiam, in c. auditis, nu. 16. 18. de rest. in inte. 189
Ecclesia, minor, & ciuitas æquiparantur, & ēt imperiū, ibi. nu. 10. 11. 13
Ecclesia restituitur ī integrū aduersus proscriptionē cōtra eā factā, ib. nu. 12
Ecclesia restituitur aduersus lucrum cessans, ibid. nu. 15.
Ecclesia restituitur aduersus delictum prælati, in iudicis, ibid.
Ecclesia restituitur aduersus priuatam, an priuatus restituatur aduersus ecclesiam, nu. 17. eo.
Ecclesia, q fm q fuit, reficitur, non dīc eadē ecclesia, & iō opus est q iterū reconsecretur. in cap. proposuisti. li. nume. 8. de consec. eccle. vel al. 241
Ecclesia polluta vel execrata, an altare sit pollutū vel execratū. ib. n. x. 242
Ecclesia, vel altare quib. modis reconsecretur, vel reconcilietur. ibid. nu. 9.
Ecclesia si vult vti priuilegio legali, dēt vti cū moderationib. inductis ab ea lege, licet sint damnosæ ecclesiæ, in c. is qui. nu. 20. de sol. 119
Ecclesia in qua sunt commissa homicidia, aut vulnera non reconsecratur ite nom, sed reconciliatur potius ob terrorem, quam ob necessitatem, in c. proposuisti. nu. 1. & 5. de consec. ecc. vel alta. 241
Ecclesia polluitur per homicidium sine sanguine perpetratum, puta per suffocationem & huiusmodi, ibid. nu. 2.
Ecclesia an polluatur per homicidium ad defensam factum, vt per homicidium alicuius sancti, hominis, remissiue, ibid.
Ecclesia non polluitur propter rixam in eam factam sine sanguine & homicidio, ibid. nu. 4.
Ecclesia quando præsumatur consecrata, vel non, ibid. nu. 6.
Ecclesia reconsecratur, quando superficies parietum est combusta, quia in illi superficie consecratur ecclesia, idē si parietes corruant. ib. n. 7 & 8.
Ecclesia, an & quando teneatur ex facto prælati, in c. cum deputati, num. 23. de iudi. 45
Ecclesiastica persona potest agere pro iniuria sibi illata, in ca. 1. nume. 2. vbi non contest. 122
Ecclesia potest inducere legem, in quantum facit pro se, & inquantum facit contra se, non acceptare, in c. nouit ille, nu. 28. de iud. 37
Rector non semper punitur, in c. nouit ille, nu. 29. de iud. eod.
Ecclesia restituitur, si reperit se enormiter læsam, propter alienationē quā ēt cum solemnitate fecit, dēt tamen restituere pretium, si qua sunt facta melioramenta, in c. ad nostram, nu. 1. & 4. de re. ec. non alie. 90
Ecclesia restituitur in integrum in foro suo aduersus laicum, vel vbicūque vtitur aliquo priuilegio, ibid. nu. 2. & 6.
Ecclesia non vacans nō pōt concedi in beneficiū, sed in proprietatē sic, puta si cōceditur alicui monasterio sine præiudicio tamen rectoris, qui eam tenet dum viuit. c. consultationibus. nu. 1. & 2. de dona. 120. & seq.
Ecclesia non vacans potest viiri cū alia, ēt Rectore no vocato. ibi. n. 2. 121
Ecclesia non vacans vel benef. cium, quare non potest concedi in titulum, sed in proprietatem sic. ibid. nu. 3
Ecclesia dicitur quid vniuersale, tamen successor in ecclesia non dicitur vniuersalis, in c. quia, nu. 7. & 8. de iud. 31. & seq.
Ecclesia restituitur in integrum, si est læsa ex alienatione, vel donatione rite & recte facta, sed si esset nulla tunc non restituitur, quia ipso iure annullatur. in c. apostolicæ, nu. 13. de don. 124
Ecclesia polluta non pōt per simplicem sacerdotem reconciliari, nisi ex cōmissione papæ, in c. aqua. nu. 1. & 8. de consec. ec. vel al. 242. & seq.
Ecclesia, an & per quos possit gravari pretextu procurationis fiendæ, in c. quia plerique. nu. 1. de immu. ecc. 269
Ecclesia si fuit integraliter exacta per episcopum ex aliqua re vtili, habet postea regressum contra alias ecclesias. ibid.
Ecclesia collegiata si hēt presentandi ius, prælatus pōtest cum consensu saltē maioris partis capituli, in c. ea nos citur, nu. 1. de his, q fi. a prel. 79
Ecclesia etiam non consecrata si polluatur, adhuc est reconcilianda, sed non requirit illam solemnitatem, quam si esset consecrata, in ca. si nu. 1. & 6. de consec. eccle. vel al. 243
Ecclesia polluitur per immissionem seminis, ibi. nu. 4.
Ecclesia occulte polluta non requiritur, q vlterius reconcilietur. ibid. nu. 5
Ecclesia potest esse subiecta etiam quo ad episcopalia inferioribus prælatis episcopo, c. procurationes, nu. 2. de censi. 239
Ecclesia quę potest impedire episcopo visitandi, debent alię contribuere, ibid. nu. 4. & 7.
Ecclesia vocatur post consecrationem, basilica vero ante, in Rub. nume. 2. de consec. ec. vel altæ. 240
3 Ecclesia quando constituit syndicum, an requiratur licentia superioris, in c. imperatorum, nu. 7. de iur. cal. 146
4 Ecclesia collegiata nō pōt compelli, vt recipiat aliquē in fratrē, si facultates ecclesiæ non sunt sufficientes, in cap. dudum. num. 3. de præsum. 139
6 Ecclesia patronata, si emit ius patronatus, remanet libera, in c. quia clerici nume. 8. de iurepa. 222
Ecclesia debet respondere episcopo in cuius diœcesi est sita, nisi contrarium appareat, in c. constituius, nu. 1. 2. de reli. do. 215
Ecclesia si habet aliquid in emphyteusim, si cassauerit a solutione canonis, per biennium, vel triennium cadit, a iure suo. ibid. nu. 18. 216
7 Ecclesia si concedatur pleno iure, vel vtroque iure idem importat, in c. quoniam. nu. 3. de pri. 218
1 Ecclesia plebanalis, an possit tenere capellam positam in suo plebanatu non ponendo ibi rectorem, in c. ex parte, num. 1. de resc. 54
3 Ecclesia pōt priuari feudo pp feloniam prelati, & priuabitur dū viuit plātus, postea reconciliatur cum ecclesia, in c. 1. nu. 13. de dol. & cōtu. 226
3 Ecclesia cathedralis quando vacat non debet cōtra eam aliquid præiudiciale fieri, in c. verum. nu. 3. & 7. de fo. compe. 71
Ecclesia non privatur feudo propter delictum, q commisit clericus, nisi in uita clerici. ibid. nu. 19. 72
6 Ecclesia vsque ad quod spacium gaudeat immunitate sua. in c. inter alia. nu. 30. de immu. ecc & cœmi. 267
Ecclesia vna quando vnitur cum alia, debent interuenire solemnitates requisite in aliis alienationibus, nam ista dicitur alienatio, & in perpetuum, in c. tua nuper. nu. 4. de his, quæ fi. a prel. 81
Ecclesia restituitur, si est enormiter læsa aduersus alienationem, quam fecit etiam cum solennitatibus requisitis, & in casu licito. ibid. nu. 8.
Ecclesia non reconsecratur, si fuerit tectum parietibus saluis, & integris remanentibus, in c. ligneis, nu. 1. de consec. ecc. vel al. 242
7 Edicta publicationis in quibus, & quot locis debeant proponi. in c. cum inhibitio nu. 7. de clan. desp. 20
Edicta, & bannimenta quæ fiunt in ciuitate afficiunt existentes in diœcesi. in c. fi. nu. 2. & 4. qui ma. accu. poss. 55
4 Editio quo iure petatur, in c. 1. nu. 25. de prob. 4
Editio statutorum qualiter fiet, nu. 3 4. 5
7 Edictū vbi est permissiua materia, dicitur prohibitorium, & non permissorium, & dicitur edictum ad instar edicti prætorii, & alii tamen oppositum dicunt. in c. cum apud. nu. 2 de sponsa. 11
7 Aedificii alicuius noua constructione prohibita, an videatur prohibita reformatio. in c. consuluit. nu. 1. & seq. de iudę. 121
CORSE. Adde Bal. in l. si ut proponis. il 2. C. de mup. vbi dixit statuto Cauetur, q non possit fieri fortilicīū aliquod inconsulto Romano Pōti. quondam fortilicium fuit destructum tempore guerre, superuenit filius, & refecit illud castrum. dicit Bal. ibi, q non pōt inconsulto papa. & hoc modo intelligas scribentes in l. 1. §. si quis simpliciter. ff. de verb. ob. q si actus est annihilatus, & reficitur, non soluetur noua gabella, qa dēt intelligi quādo ī totū nō est annihilatus. facit gl. q. 18. q. 2. c. de mona. & quod no. Ho. ī sum. ā ti. de ec. ædi. ī fi. & gl. & Doc. ī cle. fi. de ref. In cōtrariū facit quod no. Ang. in Auth. de non alie. in §. hoc itaque. ad fi. col. 2. vbi dicit, q si domus emphyteutica comburitur, vel aliquo casu fortuito destruitur, q non dicatur in totū destructa propter solū, q remaneat, & ideo periculum spectat ad emphyteutam, & teneur illa reficere, & soluere pro solo illud, q tenebatur pro toto ædificio, ex quo dicto videtur posse dici secundum Io. de Ana. in d. c. consuluit, q si sinagoga cōburatur, possit refici pp aream quæ remanet, & non dicitur de nouo reficī, q dictum Ang. non credo verum per id, quod no. Bar. & alii. in l. 1. C. de iu. emphy. & no. per doc. in c. potuit. de loca.
6 Aedificare prohibitus, non censetur prohibitus ædificium reintegrare. cap. per tuas. nu. 3. de dona. 121
2 Effectus appellationis extraiudicialis in c. dilecti. n. 4. de ma. & obe. 166
1 Aegrotus licet non possit euadere, tamen non debet de eius dignitate, nel bonis aliquid fieri antequam actualiter moriatur, & sepeliatur. in c. bonæ memoriæ. il 2. nu. 2. 12. de elect. 167. & seq.
6 Aegrotus etiam in maxima infirmitate cōstitutus, pōt contrahere matrimoniū, tam carnale, quā spuale. in c sicut nobis, nu. 2. de reg. 188

Universidad de Deusto
Biblioteca

3 Aegritudo,& captiuitas, excusat quem a contumacia vera,in c.fi. §.por ro.nu 4.vt lit.non contest. 132
2 Electus non est ambitiosus,si consensit electioni de se factæ, vel prosequitur electionem suam canonice factam in iudicio.in capitu.2.nume. 2.de restitu.in integr. 186
Electio in ecclesijs collegiatis pertinet an capitulum, sed cõfirmatio ad episcopum.ibid.num.3.
Electio facta lite pendente non retractatur,sed differunt eius executio.ibid. nume.9.& 12. eod.& seq.
Electus non adhuc confirmatus,potest renunciare electioni suæ in manibus eligentium sine superioris licentia. ibid.nu.11.
Electio & fructus iuris eligẽdi,ẽt ante cõfirmationẽ,ib.n.21.22.187.et se.
Electio siue præsentatio facta ante litem motam super iure eligendi,vel præsentandi confirmatur,etiam plus litem motam, quia attenditur initium habile,ibid.nu.22.
7 Electio an comprehendatur sub verbo prouisionis.in cle.concessa,num.3.de elect. 288
Electio prælati si imminet, nec aliquis de capitulo est in sacris, quæ partes sint superioris.in cle.vt his,qui,nu.11.de æta.& qual. 289
Electionis alicuius actus perditio potest dici pœna.in cle.vt constitutio.de iurepatrona. 307
Electioni,etiam prius de eo factæ ipso ignorante,non potest religiosus consentire vigore licentiæ generalis.in cle.concessa,nu.5.de ele. 288
Electioni,vel prouisioni,si quã contingeret de eo fieri,consentiendi licentia religioso dari non pot,& quare,in cle. concessa, n.4.& 7.de elect.288
3 Electus in ea est codõne etiam,q non petat cõfirmationem,vel consecrationem,q possint contra eum obiici crimina, & tunquam indignum repellere,in c.cum dilecti,nu.10.de do.& contu. 236
6 electus acquirit ius per electionem, per confirmationem vero exercitium, in c.nobis.nu.4.de iurepa. 228
7 Electus simoniace in prælatu est deponendus,in c.de hoc,nu.2.de sim. 96
2 Electus an possit renunciare suæ electioni sine consensu sui superioris, etiam ad sui præiudicium,siue electio sit confirmata,siue non,in cap.ad aures, nu.7.quod met.cau. 181
7 Electus,& confirmatus in archiepũm vel epũm ante cõfirmationem,dr electus,non autem epus,vel Archiepus,in c.meminimus,nu.1.de accu. 72
2 Electi possunt eligere prælatum, qui sit extra capitulum. Am.in cap.post translationem,nu.5.de renun. 35
Eligi postulari,quis debeat,ibid.nu.6.& 8.& 15. eo.& seq.
Eligentes indignum non priuantur potestate eligendi,quando est vitium de facili dispensabile.ibid.nu.13. 36
7 Electus si fuerit repulsus ob crimen contra ipsum probatum,efficitur inhabilis ad dignitates consequendas, non autem priuatur consecutis, sed si talis poterit se purgare,non repelletur a dignitate consequenda, in c. super his,nu.14.& 15.de accu. 78
5 Electus an,& quando,& in cuius manibus possit renunciare iuri suo,in c. constitutus,nu.13.& 14.de appe. 134
Electio secunda,an & quando valeat,prima non cassata,ibid.nu.15.
7 Electione facta ad ecclesiam facta,non desinit ecclesia vacare,sed per confirmationẽ subsecutam sic,in cle.si duobus,nu.1.vt lit.pen.nib.nno. 294
Electus in imperatorem nondum coronatus an possit priuilegia concedere, & alter iura imperii exercere,in cle.Romani,nu.16.de iureiu. 296
Electis duobus in discordia,vterque administrat omnem imperii iurisditionem,donec alter ius electio per papam fuerit approbata, in cl.Romani, nu.17.de iureiu. 296
2 Electus in epũm,licet confirmatus,non dicitur episcopus ante consecrationẽ & idem in archiepiscopo.in c.1.nu.4.de transl.epi. 2
Electos, & Archiepiscopos Papa confirmat durante suspicione Patriarchæ,ibid.nume.12.
Electus in archiepiscopum per confirmationem, recipit episcopalia ministrandi,ibid.nu.5.
Electus,& confirmatus in Archiepiscopum, & nondum consecratus, an possit cõfirmare episcopos,beneficia conferre,iurisditionalia exercere, & de criminalibus cognoscere,ibid.nu.2.& 9.fo.2.& seq. An possit ea quæ sunt ordinis, committere alteri habenti potestatum exercendi ea, quæ sunt ordinis.ibid.nu.10. 3
6 Electus quo casu computabit vocem suam inter alias,in c.per vestras.num. 5.de iurepa. 229
7 Electus in Abbatẽ dẽt per epũm confirmari,in c.Ab.nu.3.de ver.sig. 279
Electio de necessitate restricta ad certam personam,est nulla,secus si ad incertam de certis,ibid.nu.4.
electio quando est facienda de certo gremio,intelligitur si, & inquantum ibi reperiatur persona idonea.ibid.nu.8.
6 Electus licet non solemniter,non tenetur in foro conscientiæ renunciare,quia electio habuit fundamentum naturale,licet solennitates iuris positiui defecerit,in c.quia plerique,nu.31.de immu.ecc. 272
1 Electus ante confirmationem non potest administrare, etiam q consuetudo sit in contrarium.in c.qualiter,nu.2.de ele. 140
Electio nulla propter defectum scientia electi, non confirmatur ex scientia superuenienti,ibid.nu.2.
Electus administrans,ante confirmationem,an perdat ipso facto ius, quod habet per electionem.ibid.nu.4.
Electus administrans,ante confirmationem,si contulit alteri beneficia sua, an cassata electione irritetur collatio beneficiorum,ibid.nu.7.
Electus,& cassatus quare ante confirmationem administrauit,& an possit denuo eligi,vel in illam, vel aliam ecclesiam, nu.8.
7 Electus ad aliquã dignitatẽ indistincte pot repelli exceptione crimis qd actus nõ hẽt ius in re. idem est in electo,& confirmato pcẽte consecrationẽ, quia q eũ pot oppoi exceptio,nisi illa fuerit opposita,et discussa tpe electionis,non tamen fuerit admissa,in c.accedens.nu.9.10. de accu.
1 Electus cõnumeratur inter eligentes.in c.cũ in iure,n.u.1. 5.6.de ele. 103
Eligendi potestatem habentes iure alieno, non possunt in alios compromittere,secus si iure proprio,ibid.nu.2.
Electus requiritur,q sit confirmatus,licet aliquando non, ibid.nu.3.
Eligendi potestatem habentes possunt vnum ex ipsis eligere.ibid.nu.4.
Electi ad distribuendũ inter pauperes Christi possunt se ipsos eligere.ib.nu.4.
Electio dẽt fieri a maiori,& saniori parte capituli,alias nõ valet,ib.nu.5.
Eligentes scienter indignum,an sint priuati potestate eligẽdi,ibi.nu.7.104
Eligendi potestas deuoluitur in socios,licet numero paciores,ibid.
7 Electus si pecuniam dedit suæ electioni dissentientibus,vt consentirẽt,simoniacus est,in c.Matthæus,nu.1.de simo. 101
1 Eligi non potest illegitimus in prælatum,sed postulari sic,in c.innotuit.nu. 1.de electio. 143
Electores possunt impugnare eorũ electionẽ i cã superueniẽte.ib.n.12.144
Electus non potest inuitus confirmari.ibid nu.13.
Electio criminosi occulti nõ est ipso iure nulla,sed annullãda.ibi.n.20.145
1 Electi in vna ecclesia,& propter aliquid remoti,an possunt iterũ eligi,in c. consideratus,nu.3.de ele.
Electus illegitime gerens se pro prælato non potest ad aliam dignitatem promoueri sine dispensatione papæ. ibid.
5 Electus,& confirmatus dẽt cõsequi possessionẽ,nõ obstãte appellatione vel electione de alio extraiudicialiter facta.i cõstitutus,il 2.n.6.de ap. 135
Electores qui eligunt idoneum,an vulnerent cõscientiam eorum,si possint idoneiorem eligere,ibid.nu.7.
7 Contra electum in epũm,vel ad aliã dignitatẽ, qui admittantur ad exceptionem de crimine ipsius,in c.super his,nu.21.de accusa. 79
6 Electus vel pñtatus ab illo,q est i quasi possessione pñtãdi,vel eligẽdi, venit, licet postmodũ reperiatur pñtatus nõ bẽ illius iuris ꝓprietate,quia modo esset in bona fide,alias secus.in c.cum dilectus.nu.4.de reli.do.217
Electio unius actionis an,& quo casu excludat,alias vomissue, ibid.nu.8.
3 Electus ab vniuersitate bẽt iurisdictionem ab ea,in c.2.nu.17.de iud. 10
1 Electus,& cassatus pp defectũ tpalẽ, pot defectu cessante iterum eligi,cuius si fuit cassatus propter crimen in capitu.officii,nume.3.de elec.169
6 Electus in prælatum alicuius ecclesiæ immediate subiectæ Papæ,debet immediate post consensum electioni præstitum ire ad Papam ad prosequendam electionem,alias priuatur ipso facto.in c.extirpandæ.in rep.§.sane vero.nu.20.de præben. 48
3 Electus,& confirmatus,& post spoliatus non restituitur si electio fuit nulla.in c.cum super nu.5.de cau.poss.& prop. 152
Electio inualida operatur,quod non possit fieri alia ipsa nõ cessata.ibi.nu.9
Electus inualide an possit vti fructibus beneficii.ibid.nu.3.
6 Electi duo ad vnam dignitatem si compromittant, possunt arbitrũ vnum electionem confirmare, & alter de prouentibus dictæ dignitatis prouidere,ad quos prouentus non tenebitur succedens in dignitate, neque ipse confirmatus si remoueatur a dignitate, vel ex ea non percipiat fructus, in c.nisi essent.nu.1.2.10.de præb. 36.& seq.
2 Electus,& non confirmatus non pot cõferre beneficia, & aliàs actus episcopales facere,& idem est in aliis electis.in c.nosti.nu.1.de elec. 134
6 Electus cassetur, si unum ex pluribus oppositis contra eũ probetur, quod tamen sufficiat ad eius cassationem.in c.cum iam dudũ.n.1.de præb.34
Electio alicuius ad dignitatem ecclesiasticam, ex quot, & quibus casibus possit cassari.ibid.nu.2.
1 Electus debet præsentari patrono,vt consentiat, vel vt possit opponere,si habet iustam causam opponendi.in c.sacrosan.nu.6.de ele. 180
Electio alicuius prælati quare non debet fieri ad præces laicorum qui sint potentes?ibid.nu.7.
Electus,& confirmatus si reperitur indignus, adhuc potest cassari.in c.nihil.nu.2.de elect. 178
Electi quo casu possunt ante confirmationem administrare in temporalib. & spiritualib.& quid de postulatis,ibid.nu.4.& 7.
Electus cõmissus examini unius ab illo,qui habebat examinare,& cõmissarius minus bene examinauit,an teneatur qui cõmisit examen.ibi.nu.5.
Electus,& cassatus,non propter vitium personæ potest ad aliam prælaturam eligi.in c super eo.nu.1.4.5.de elect. 137.& seq.
2 Electus in episcopum, non potest appellari episcopus ante consecrationem. in c.quanto.nu.4.de offi.ord. 136
1 Electus tãtum ad episcopatum,an ad alium episcopatum debeat eligi, vel postulari,in c.fi.nu.7.de postu.præla. 170
Electus in episcopum potest ab initio non acceptare, sed si semel est episcopus non habet vlterius voluntatem.ibid.nu.11.
Electus acquirit plenum ius,& potest facere se confirmari.in c.postulatum.nu.4.de postu.præla. 120
Electi ad aliquam dignitatem, an illam consequantur, si electores recesserunt a tali electione.ibid.nu.5.
6 Electus ad unã dignitatẽ vel ecclesiã,cogitur dimittere aliã quã habebat, alias non recipitur.in c.cum non ignores.nu.1.2.4.de præb. 32

tus,& consecratus non dicitur episcopus,in c.tua nuper.nu. 2.de his quæ fi.a præla. 81
Electus solus non potest disponere de rebus ecclesiæ etiam consentiente capitulo.ibid.
Electus si est industria personæ, q causa non possit subdelegari.in c.si pro dilectione,nu.4.de offi.dele. 88
Electus promittens danibus vocem suæ electioni beneficium,committit simoniam.in c.cum essent,nu.5.de simo. 97
Electus in abbatem debet confirmari per episcopum, cui subest ipsum monasterium,in c.sicut tuis,nu.3.de simo. 108
Electio debet necessario confirmari si per superiorem reperitur idoneus, in c.ppliquam.nu.1.4.5.8.de elect. 123.& seq.
Electus non potest habere plenum ius ante confirmationem.ibid.nu.2.
Electio facta a secularibus,an requirat confirmationem superioris, ibid.
Electus ante confirmationem,an possit cedere iudicio,in c.inter corporalia, nu.3.de transla.epis. 5
Electus non notatur ambitiose,si suam electionem quærit confirmare, in c. cubilta.nu.1.de iud. 47
Electus confirmatus,sed nondum consecratus potest dici prælatus, sed non episcopus.in c.tam literis,nu.2.de testib. 72
Electores si suspensum non sunt priuati potestate eligendi,licet electio sit nulla.in c.cum inter,nu.15.de elect. 139
Electores scienter indignum,sunt priuati potestate eligendi ipso iure in alios electos,in c.gratum,nu.2.10.14.& 16.de postula.præla. 114.& se.
Electores debẽt eligere personam notam,nam ignotus non potest eligi, nisi super idoneitate recipiantur testes,in capitu.bonæ memoriæ.il 2.nume. 5.de post. 118
Electi debet potius in loco qui peregit vitam suam ibi, quam alius extraneus.ibid.nume.16.
Eligentes, vel postulantes indignum, sunt ipso iure priuati potestate alium eligendi pro prima vice. in c.1.nu.31.de postu.præla. 113
Quid quomodo intelligatur pro prima,vide in c.cum Vitonienſis.nu.13 de ele.ad finem. 153
Electio facta a priuandis,an valeat,ibid.nu.13.
Electores sufficit quod sint in quasi possessione eligendi, licet nullum aliud ius habeant,in c.querelam,nu.5.de ele. 151
Eligendi mandatum habens intelligitur de idoneo, & quare,in ca. causam quæ.nu.4.de ele. 133
Electio prælati non potest committi laico,ibid nu.5.
Electores an & qñ possint variare,ibi.nu.10.Et vide in eo.c.cũ terra.in fi.
Electores possunt vnum ex seipsis eligere, in capitu. consuluit, numero 4. de iurepatro. 225
Electores non possunt ius eligendi in alium compromittere,vel aliquem ex eorum admittere,nisi omnes nemine discrepante consentiant,cap.scriptum,nu.3.de ele. 170
Electio & postulatio si simul concurrunt, quæ præfertur,ibid.nu.7.
Electores non possunt admittere procuratorẽ absentis nõ iurãtẽ legitimã ab eis,nisi oẽs cõsentiant,in c.qa pp,§.illud.nu.4.de ele. 177
Electores habent etiam officium post electionem factam in ea defendenda, nu.4.dudum,il 2.nu.4 de ele. 189
Electores imperii,si eligunt indignum scienter,electio deuoluitur ad papam in c.generabilem,nu.20.de ele. 1 166
Electores si compromittunt ius eligendi in alterum, debent omnes nemine discrepante consentire,ia c.quia propter.§.vel saltem,nu.6.de ele. 176
Electores si maior pars eorum eligit scienter indignum,an ptãs eligendi remanet penes minorem partem,etiam q stet in vno,ibid.nu.5.
6 Electores postquam elegerunt,non possunt vlterius variare, in capitu. cum autem,nu.3.de iurepatro. 228
1 Electus res solicitans pro sua electione, facit se indignum ad illam dignitatem,in c.per inquisitionem,nu.5.de ele. 154
6 Electores transferunt in electum,id,quod non habet,in c.cura pastio. nu.8. de iurepa. 230
1 Electores an debeant eligere prælatum de gremio ecclesiæ, in c.ne pro defectu,nu.7.de ele. 173
Electores non possunt variare publicato scrutinio, in c.publicato,nume. 14.5.7.8.de ele. 196.& seq
Electio facta de officiali absente,an possit retractari,ibid.nu.3.
6 Electores si nõ eligũt itra tps statutũ eo.qa cõtẽditur de ptãte eligendi nõ priuatur iure q habent ad eligẽdum,in c.quoniam,nu.6.de iurepa. 221
1 Electionis ius non dicitur scriptũ,nisi ꝓbetur q interuenerit plurics electio ni facte de aliquo ꝓlato,& vocẽ dederit,in c.cumana,nu.3.ne ele. 183
5 Electorhabens duas voces circa electionem alicuius non põt illas diuidere,vel dare vnam vni,& aliam alteri,in c.cum olim,nu.10.de re iu.70
Electionibus peragendis debent vocari etiam absentes,& sufficit concordia maioris partis existentium in collegio. ibid.nu.28. 71
Electio facta de excõicato est ipso iure nulla, si vero excõicatio venit post electionem,talis electio potest cessari,in c.dilecti filii,nu. 3.de excæ. 15
1 Electio,vt valeat,an requirantur omnes de c.præsentes.in cap.ecclesia vestra,il 2.nu.14.de ele. 196
7 Electio secundo loco facta lite pendente super prima,an valeat.in c. cum in apostolica.nu.4.de spon. 9
Electio papæ mortuo alio pertinet ad Cardinales,sed si papa est depositus, ad quẽ spectet electio dubitatur,in c.ad petitionem.nu.4.de acc. 85
Electio prælati inferioris, siue alter sit mortuus, vel priuatus semper spectat ad eundem.ibid.
1 Electio facta post appellationem extraiudicialem, an sit ipso iure nulla, in c.cum nobis,nu.1.2.7.8.de ele. 142
Electio debet fieri a maiori & saniori parte capituli,& habet locum in omnibus dispositionibus capitularibus,vel vniuersitate seculari, in c.ecclesia vestra,il 2.nu.1.7.11.13.de ele. 194.195.& seq.
1 Electio facienda de aliquo superiore potest compromitti, etiam in penitus extraneum,in c.causam quę,nu.1.& 2.de elec. 133
Electio facta a minori parte capituli, non potest confirmari, vel ratificari, c.auditis,nu.15.& 6.de ele. 158
Electio non potest dici facta communiter,si omnes de capitulo singulariter præstant consensum,ibid.nu.8.
6 Electio clandestine facta, an sit nulla? in c. vnico,num.18.vt eccl.benefi. si.di.con. 85
1 Electiones duæ quando emanauerunt,quæ dicatur potior, & validior? in c.auditis,nu.9.de elec. 158
Electio canonicorum de consuetudine,potest pertinere ad solum capitulum in c.cum ecclesia,nu.1.& 2.de elec. 160
Electio siue postulatio facta in loco interdicto,an valeat,in capi.1.nu.33. de postu.præla. 113
Electio clandestina,an sit ipso iure nulla? in c.quia propter,§. electiones, num.2.de elec. 177
Electio clandestina,an vitietur,ibid.
Electio quæ per vim est restricta ad certum hominem,non valet,secus si ad vnum ex certis,in c.cum terra,nu.3 de elec. 137
Electio non facta in loco consueto valet, dummodo aliud non deficiat, ibidem,num.5.
Electio alicuius cassata propter contemptum,põt iterum fieri de illomet, & ab eisdem,in c.bonæ memoriæ,il 2.nu.9.& 5.de ele. 167.& seq.
Electio ꝙsita per ambitionem,an & quando retractatur,ibi.nu.13. 168
7 Electio clandestina non valet,in c.1.nu.2.de clande.despon. 19
2 Electio facta per habiles,si vnus erat inhabilis,an sit nulla,in c. fin. num. 6.de procu. 176
6 Electio duorũ ad vnã præbendã non valet,intellige,quando põbenda est annexa canonicatui,alias secus,in c tuæ fraternit.nu.1.& 3.de ꝓb. 36
electio,& collatio ad beneficia debet esse pura,ibid.nu.2.
1 electio ipso iure nulla,aliquando confirmatur per superiorem, in c.quia diligentia,nu.4.de ele. 127
electio facta ab illis, quam veniebant priuandi, etiam contradicente illæ parte,ad quam potestas eligendi erat peruentura,valet.in ca. quia propter.§.nisi,num.5.de ele. 176
electio prælati spectat ad collegium illius ecclesiæ,vbi prælatus eligitur,in c.cum dilectus,nu.3.de consue. 104
electus,& non consecratus potest exercere ea,quæ sunt iurisditionis episcopalis,num.17.ibid. 105
6 electio si non sit facta ab habentibus potestatem eligendi intra sex menses, transit potestas eligendi ad proximum superiorem,in cap. cum nostris, nu.3.de concef.præb. 68
electio,& confirmatio potest fieri aliquo casu vnico actu, in c.dilectus filius,nu.3.de concef.præb. 73
7 electio prælatorum, vel aliorum similium, vt iudicum, est prohibita fieri per sortem inter laicos,tamen huiusmodi electio non prohibetur, in c.fi. nu.1.3.de sortile. 181
electores possunt vnum ex eis eligere,ibid.nu.4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Electio facta per sortem est nulla. ibid. nu. 5.
3 Electio facta per procuratorem, an debeat approbari per dominum. in c. cũ olim a nu. 8. de cau. poss. & prop. 189
Electio est actoris quando aliquis potest conueniri in duobus locis. in c. dilecti. fili. nu. 10. de foro comp. 96
1 Electio papæ licet nulla pōt conualidari, si superueniat consensus Cardinalium, q ascendat ad pfectũ numerũ, in c. licet de vitãda, nu. 8. de elect. 128
Electio papæ verum possit per aliquam exceptionem elidi. ibid. nu. 10. eo.
Electus per metum ipso iure nullam habet iurisdictionem, ibid. nu. 12. 129
Electus an computet vocem suam in numero eligentium? ibid. nu. 13.
3 Electio episcopi pertinet de iure communi ad canonicos cathedralis ecclesię, in c. cum ecclesia. nu. 5. de cau. possess. & propri. 178
Electio facta exclusis, vel non vocatis illis ad quos etiam pertinet, non est nulla ipso iure, sed annullanda. ibid. nu. 12.
Eligentes non possunt admittere forinsecos ad eligẽdum sine certis solennitatibus. ibid. nu. 43. 180
1 Electio facta a minori parte de digno, præfertur electioni factæ a maiori parte de indigno. in c. dudum. in 1 nu. 10. de elect. 147
Eligentes indigaum sunt priuati ipso facto potestate eligendi pro prima vice. ibid. nume. 11.
Electus ad aliquam dignitatem ecclesiasticam, an tempore electionis debeant esse in sacris. ibid. nu. 12
6 Electio prælati non potest fieri per sortem, in c. 1 nu. 6. ne sede vac. 75
1 Electio prælatorũ debet fieri secundum formam cap. quia propter, de elect. quæ sint de substantia, in d. c. quia propter, num. 1. & 12. 173. & 175
Eligere qui non possunt. ibi nu. 5. 174
Electio facta de indigno transfert potestatem eligendi in superiorem. in camonachi. nu. 10. de sta mon. 209
3 Electio facta per metum quo casu est ipso iure nulla, ideo gesta per ita electum sunt nulla. in c. olim inter, nu. 10. de rest. spo. 221
6 Electio, præsentatio, institutio, collatio, muestitura quid, & ad quos pertineant. in c. authoritate. nu. 5. de insti. 62
3 Electio quænam est validior, an facta absente proprietate eligendi, & non possessione, an absente possessione non proprietate, in c. cum eccles. num. 53. de cau. pos & prop. 181
Ad electionem admissus a toto capitulo, vel maiori parte, acquirit possessionem iuris eligendi, secus a minori parte apud quam erat ius eligendi pro illa vice, quia non potest præiudicare aliis in futurum, in c. cum ecclesia, nu. 35. de cau. pos. & propr. 180
6 Electio facta de aliquo contemptis aliquibus, confirmatur si intra certum tempus contẽpti non contradicunt, in c. 2. nu. 8. de bis, quæ fi. a præla. 77
1 Electio simoniaca est nulla, & non potest electus per simoniã ẽt ignoratẽ eo amplius eligi pro illa vice. in c. si alicuius, nu. 1. 2. 3. de elec. 219
Electio quid sit, in rub. nu. 2. de postu præla. 111
Electores. i. qui habent potãtẽ eligendi non possunt eligere illũ, qui per solã postulationẽ potest esse prælatus, alias electio esset nulla. ibid. nu. 3.
Electioni interesse nemo inuitus compellitur, nisi multum interesit ecclesiæ, in c. quia propter, nu. 4. de ele. 174
Electio episcopi in quo loco fieri debeat, & alio loco facta non teneat, in ca. quod sicut. § super eo. nu. 2. de ele. 156
Electionem possunt cessare contempti etiam post confirmationem & consecrationem. ibid. nu. 3. & 15. eo. & seq.
Electio nulla non potest per subuenientes confirmari. ibid. nu. 9.
Electio facta per metum, est ipso iure nulla. in c. bonæ memoriæ, il 1. num. 11. de elect. 149
Electioni cõsentiẽs de se factæ per abusum secularis potãtis efficitur incligibilis in alia dignitate, & electio est nulla, in c. q. quis. nu. 1. 3. 5. de cl. 177
Electus ad dignitatem ecclesiasticam a laico, & eadem obtinens a superiore ecclesiastico adhuc inuste illam tenet, & excommunicatus est excommunicatione minori. ibid. nu 2. 7. 8. eo. & seq.
Electi io facta per metum, est ipso iure nulla. ibid. nu. 5. & 6.
2 Electio attentata post mortem coelecti, est ipso iure nulla, in c. ex parte, nume. 3. de arb. 208
1 Ad electionem si vocantur non vocandi valet electio facta eis non expectatis, in c. cum inter vniuersas, nu. 11. de elect. 141
2 Electio siue postulatio an possit fieri de illis, qui sint de aliena prouincia. Ant. in c. si. nu. 5. de cle. pereg. 78
2 Electio prælati facta per metum, an teneat, in c. 2. nu. 13. quod me. cã. 180
1 Electioni consentiens de eo fiendæ, incidit in ambitionem, in c. cum post. nu. 2. 3. 5. de elec. 181
Electio siue postulatio facta contempto, & non vocato illo quam debeat interuenire, venit irritanda, in c. bonæ memoriæ, il 2. nu. 5. 6. 25. 26. 27. de post. præl. 117. & 119. & habet locum in omnibus actibus capitularibus. secundum Panor. in c. cũ inter, il 2. in ver. quo ad tertiam. de ele. 139
2 Eligi non potest licite alĩ egatus alteri ecclesiæ matrmonialiter, sed debet postulari, & eligentes sunt priuandi, seu suspendi potestate eligendi, in cap. quanto. nu. 8. de transl. episc. 6
1 Eligendi & confirmandi authoritatẽ habens vtrũ possit se vnico actu expedire. s. eligere, & confirmare simul. in c. causam quæ, nu. 6. de ele. 133
2 Eligendi liberam potestatem habens, non potest indignum eligere, in c. cum olim. nu. 13. de arbi. 209
6 Eligi nõ debet in prælatum existens in peccato mortali, sed electus nõ deiicitur, in c. per tuas. nu. 6. de voto, & vo. re. 207
1 Eligendi potestatem habens vna cum aliis, potest etiam non impedire constituere procuratorem de consensu aliorum, qui possunt obstare, vt vnus ex ipsis faciat procuratorem, in c. scriptum. nu. 12. de ele. 171
2 Eligi an dẽat sanctior & melior, Ant. in c. 2. in 1 opp. de offi. eusi. 92
6 Eligi qui non potest in episcopum, nisi saltem sit subdiaconus. in c. extirpandæ. §. qui vero. nu. 13. de præb. 96
7 Eligenda est pars tutor in dubiis, & precipue vbi periculum animæ versatur, in c. inuenis. nu. 1. de spon. 8
Eligi an possit in prælatum constitutus in peccato mortali. in c. fi. nume. 3. de cle. excom. 195
1 Eligendi prælatum potestatem habẽtes, possunt vnum ex eis eligere, etiam q sint duo. in c. 1 nu. 6. de ele. 132
2 Eligi uel postulari, qui debeant, in c. admoneat. nu. 12. de rerum.
5 Eligendus in prælaturam, an & quando sit potius doctus, dines, an pauper, & quando electio facta de aliquo istiorum cassetur, tanquam non expediens ecclesiæ, in c. constitutus, il 2. nu. 10. 11. de app. 131
1 Eligendi potestatem habentes, si intra tempus præfixum non eligunt, sed mittunt potestatem eligendi in superiorem, etiam si sunt discordantes in eligendo. in c. cum ecclesia. num. 12. de elec. 160
7 Eligi prohibitus an possit postulari, in cle. cum Romani, nu. 6. de cle. 3
2 Eligi an possint non constituti in sacris ad beneficia sonantia dignitates, quæ sint sine cura, & quę dispensatio requiratur. Ant. in c. præterea. nu. 7. de æta. & qual. 57
Eligi, vel postulari, quãdo qs dẽat. Ant. in c. licet. nu. 13. de transl. prel. 21
1 Eligi potestatem habens non potest seipsum eligere. in c. gratum. nume. 11. de post. prel. 114. Et vide in c. 1 nu. 6. de ele. 132
1 Eleemosinas per mendacia quæsluantes subiiciuntur locorum ordinariis, obstantibus eorum priuilegiis, in clem. abusiombus, nume. 1. de priuil. remiss. 267
Eligere vel præsentare debentium ex negligentia deuoluitur potestas ad superiorem, in cle. quia regulares, nu. 3. de sup. neg. prel. 268
7 Eleemosyna non debet recipi a publico peccatore, ne recipiens videatur fouere in peccato, in c. super eo. nu. 1. de rapto. 178
6 Eleemosyna non debet fieri de male acquisitis restitutioni subiectis, in c. nonnullus. nu. 2. de cens. 258
Eleemosinę conscientium in peccato, quę fiunt ecclesiæ, sunt recipiendę, nisi crimen sit notorium, in c. ex transmissa. nu. 4. de deci. 178
Eleemosynas pōt facere clericus cõstitutus in infirmitate de bonis ecclesiæ & de eisdem potest renunciare beneficia accepta tam a consanguineis quam ab extraneis. in c. cum in officiis, nu. 6. de testa. 173
6 Eleemosyna, qũ sit danda sub præcepto peccati. in c. auaritię. nu. 3. de præb.
Eleemosyna legata, vel alia relicta faciẽti ecclesię possunt p alia ecclesia repeti, i qua verisĩr fuissent facta in c. cũ liberũ. nu. 1. de sepul. 163
7 Eleemosyna de reb. alie. non licet fit. in c. si quis. nu. 4. de fur.
6 Eleemosina, an possit fieri per existentẽ in peccato mortali, & an ex ipso ad aliquid facere eleemosinas. in rub. nu. 11. de test.
Eleemosinam facere potest clericus de bonis ecclesię, dum tamen hõ moderatem faciat & hoc siue sit sanus, siue in infirmitate constitutus. ad hgc. nu. 1. & 2. 4. de testa. 132. & seq.
Eleemosyna non potest fieri de restitutioni subiectis, in c. quia plerique. 10. de immu. eccl. 270
Eleemosynam facere cõpelluntur tam clerici, quã laici facultates habentes vbi subest maxima necessitas, in c. 1. nu. 9. de emp. & vend. 96
Eleemosyna est de præcepto tempore necessitatis. ibi.
7 Eleemosyna debet dari condecens non minus recipienti quam dantis, adeo q potius est peccatum dando pauperi cibos delicatos. in c. et si quæ. nu. 7. de simo. 97
Eleemosyna data ad pompam potius demeretur, quam meretur, in c. 1. 4. de collu. deteg. 181
6 Eleemosyna est in præcepto etiam laicis, quãdo est tãta necessitas pauperis q famę moreretur. in c. de monachis. nu. 4. de preb. 71
7 Eleemosyne factę alicui imagini situatę intra aliquam parochiam cedunt lucro illius parochię. in c. nimis. nu. 3. de excess. prela. 202
4 Eleemosyna an sit in præcepto, in c. si vero, nu. 6. de iureiu. 150
6 Eleemosyna siue decima an, & quando sint soluendę de illicite quæsitis, intellige de decima personali, prędialis uero semper soluitur. in c. ex transmissa. nu. 3. & 4. de deci. 177
7 Eleemosyna in casu necessitatis, an possit recipi ab excõmunicato, in c. cum voluntate, nu 5. & 7. de sen. excom. 271
6 Emptio præsumitur facta ex pecunia illius, cuius nomine cantat instrumentum, in c. presbyter, nu. 3. de pecu. cle. 120
Emptio alicuius rei immobilis integrę, an sit licita ut eadem res integre maiori precio vendat, remissiue, in c. pasto. nu. 4. & 6. de dec. 170
Emptio alicuius rei ut carius illa vendatur, est prohibita tam laicis quam clericis, in c. 1. nu. 6. 9. & 10. ne cle. vel mon. 273
Emptio facta de bonis ecclesię, dicitur acquisita per ecclesiam, in cap. totum. il 2. nu. 3. de testa. 139
4 Emendatus, q qs sit quo, pbetur, & cui incũbit onus probãdi emẽdationẽ & sacerdoti creditur, in c. testimonium, nu. 14. de test. 98
Emendatus per dispensationem, an repellatur a testificando, ibid. nu. 15
6 Emens rem ecclesię a prælato prescribit, si credatur interuenisse consensui capituli, secus si credat prælatum posse solum uendere, in cap. apostolicæ. nu. 12. de dona. 144

Emens in fraudem creditorum, item contra interdicta legatum, item res reip. sine solẽnitate, itẽ mẽs per metũ, puta, q a cõpellit quẽ sibi vẽdere, tenetur fructus restituere perceptos, & qui percipi potuissent, quia reputatur possessor malæfidei, licet habeat titulum in c. grauis. nume. 8. & 17. de rest. spo. 206. & seq.
Emens a prodigo aut luxurioso an possit præscribere. in c. si diligenti, nu. 26 de præscrip. 47
Emens rem minus iusto pretio, quam valeat ignorante uenditore, turpiter acquirit. in c. 1. nu. 2. ne cle. vel mon. 274
Emens rem ecclesiæ, vel alio modo accipiens vltra modos a iure approbatos, nullum ius sibi acquirit, in c. episcopi, nu. 1. de reb. eccl. alie. 86
Emens, vel alio titulo accipiens, vel ipse alienans rẽ litigiosam, qua pœna puniatur, etiam si esset ecclesia. in c. ecclesia S. Mariæ. il 1. nume. 10. & 11. vt lit. pen. 254
Emens, vel vendens rem plus, vel minus iusto precio, non est usurarius, si huiusmodi res poterit plus, vel minus valere mutato tẽpore, secus si est certũ, & nec plus, nec minus valeat, in c. nauigãti. nu. 1. 6. 7. de usu. 175
Emens rem minus, quam valeat, scienter, & venditore ignorante non caret peccato. ibid. nu. 19. 176
Emens bona cõfiscata propter aliquã solutionem nõ seruatã, an emat cũ bona conscientia, remissiue, in c. quia plerique. nu. 40. de immu. ecc. 273
Emens bonafide rẽ alienam, si antequam præscribere finiat, sciat rem fuisse alienam, quod remedium habebit. an c. fi. nu. 45. de præscr. 55
Emens, vel vendens rem vltra, vel intra dimidiam iusti pretii, quo casu tenetur in foro animæ, quid autẽ si postea superuenit notitia maioris, ve minoris pretii. in c. quia plerique. nu. 28. de imm. ecc. 272
Emens fructus futuros non tenetur ad pretium, si fructus non nascuntur, in c. propter, nu. 13. de loca. 102
Emens rẽ ecclesiæ non seruata solennitate pũ conueniri ad ipsam restituendam coram foro ecclesiastico, in c. cum causa. nu. 5. de re iu. 64
Emens res ecclesiasticas sine debitis solemnitatibus, non potest pretium repetere, nec fructus lucrari, ibid. nu. 17. 66
Emens indebite res ecclesiasticas, tenentur eas restituere cum fructibus, si reperiantur, & perdunt omnes meliorationes, quas fecerunt, in c. si quis, nu. 1. 6. 13. de reb. ecc. alie. 88
Emens rem ecclesiæ, vel possidens, si est in bona fide, habet beneficiũ cedendarum contra vendentem. ibid. nu. 11. 13.
Emere an, & quo casu liceat, vt carnis vendatur. in capi. nauiganti. nume. 18. de usu. 176
Emere, vel vendere alicui soli adeo q alteri non liceat, non est licitum, in c. super quibusdam. nu. 8. de verb. sign. 280
Emptor potest emere res incertas, vt fructus nascituros, & similes. in cap. præterea. nu. 9. de iurepa. 228
Emptori decepto vltra dimidiam rei, non dico pretii, quomodo subueniatur, in c. per tuas. nu. 4. de don. 121
Emptor non cogitur stare locationi factæ per venditionem, in cap. quærimoniam. nu. 7. de iurepa. 224
Emptor cum pacto de retrouendo interueniendo iusto pretio lucratur fructus, donec retrouendat tam de iure canonico quam ciuili, in cap. ad nostram. nu. 8. de empt. & ven. 98
Emens vltra dimidiam iusti pretii, vel habet supplere residuum, vel rem restituere recepto pretio, in c. cum causa. nu. 1. eo. ti. eo.
Emptor molestatus in re empta dẽt denũciare iudiciũ vẽditori antequã iudicium finiatur, a's nõ aget de euictione, & nõ sufficit simplex denunciatio, sed vt veniat ad se defendẽdũ, in c. fi. nu. 2. & 3. de emp. & ven. 99
Emphyteuta ecclesiæ non potest vendere melioramenta, quę fecit in re, nisi seruata solemnitate, de qua in c. potuit, & contrafaciens, vel nou soluens canonem priuatur iure, nisi celeriter morã purgauerit etiam interpellatus, in d. c. potuit. num. 1. 6. 12. de loca. 102. & seq.
CORSE. Vtrum emphiteuta vadens vagãdo per mũdũ si ignoratur, vbi sit, an viuus vel mortuus sit, nullis relictis filiis aut nepotibus dimittit procuratorẽ, vt soluere pensionẽ ecclesię, modo ecclesia noluit accipere censum a procuratore propter dubiũ mortis, procurator aũt vult stare in possessione, donec certificatus sit de morte, an ecclesia possit rẽ vẽdicare sibi, & argnã ad partes. Et primo ad partẽ affirmatiuã videtur, q sic. ar. tex. in l. si ita pater. & in l. si filius, ff. de rit. nup. vbi in d. l. si ita pater dicitur, q si pater absit, & ignoret vbi sit, & an sit, & triennio afluxerit, q liberi vtriusq; sexus poterũt matrimoniũ, & nuptias lĩmas ibere, si apertissime pater fuit ignoratus, vbi degit, & in d. l. si filius, dr qsi pater est apud hostes, vel ante triẽniũ captiuitatis, vel absentię filius uxorẽ uxorẽ, vel filia nubat, matrimoniũ rectẽ ꝺbitur, dũmõ certus sit patrẽ non repudiaturã cõdõnẽ eius, cũ quo, seu qua matrimoniũ contrahitur. Sic ergo in casu, si emphiteuta vagatur, & ignoratur, vbi sit, & an sit ecclesia, poterit rẽ emphiteuticã sibi vendicare, ar. illorũ iuriũ. Sed confirmatur ex hoc per tex. in auth. de nup. § sed ẽt, in ver. si vero. col. 4. ubi inceptum fit, utrũ alter cõiux superfit, vel ne, expectãdũ est quinquennium quo elapso cõuolabitur ad sec. das nup. sine periculo. Tertio addu tex. ad hoc no. i. cũ dñi horreorũ. ff. lo. ubi dñi horreorũ poterũt apere eorũ horrea, & ea q̃ sunt ibi describere, si cõductores eorum diu apparuerũt, nec eius tpis pẽsionẽ exoluerint, & sic videtur ibi tex. pro hac opi. Quarto adduco gl. q reputatur sing. in c. nõ oportet. il 1. de cõse. di. 5. q. dixit, q si clericus tãdiu absit ut dubitetur, an viuat, an mortuus sit, desinat habere liberã administrationẽ. all. tex. inst. de usu. §. q aũt. il 2. ner.

si qs loci uacatis possessionẽ p absentiã, aut negligẽtiã, dñi, aut quia sine successore decessit, sine ui nascitur, sine malafide non possedit, sed bona licite vẽ usucapit. & illã gl. faciũt singularẽ Doc. & ibi Abb. in c. ex tue, de cle. non resi. & rõ est, q a ꝑsimitur mortuus. Quinto adduco tex. in l. libera peculii administrõ. ff. de pec. vbi dicitur q ille q nagatur, & nesciatur an uiuat, uel mortuus sit, ꝺdit liberã peculii administrõnẽ, ad hoc facit tex. in l. quod nisi, §. ex prouincia. ff. de ope. li. ubi libertus nõ tenetur r sequi patronũ uagabundũ ad ꝑstandũ operas. & ibi Ni. de Nea. inducit uasallũ, qui tenetur seruire dño, sed si incipit vagare per mũdũ, nõ tenere, & adduco, q uoluit Ni. de Nea. in l. rẽ ille. ff. de cõst. pec. ubi dicit, q debitor nõ tenetur inuenire creditorẽ uagabũdu, & soluere ei debitũ, licet alias secus, ut ibi plene no. & adduco gl. cũ tex. de usu. quã gl. reputauit ibi sin. do. meus. D. And. q licet vsurarius tenetur ꝑstare usuras illi, a quo extorsit, illud est verũ, sed si nõ scit ubi sit, tũc nõ teneatur p mundũ inquirẽdo uagari, & adduco gl. in c. vnaquæq;. 13. q. 2. que dicit, q uxor non tenetur sequi uirũ uagabũdum, q̃ gl. facit sin. d. Io. de Imo. ꝑ rub. ff. sol. ma. licet per errorẽ allegauerit gl. in c. ebrẽ. ea. cã & qõne, sed soleo allegare gl. aliã in c. de illis, de spõ. & in c. si qs r euitabili necessitate. 33. q. 2. & in c. 1. de cõiun. lepro. & in c. 1. qui ma. accu. pos. quę oẽs gl. limitantur, nisi scienter mulier duxisset in uirum aliquem histrionẽ, qui solet uagari. quo casu tenebitur sequi uirũ. Ita dixit gl. in d. c. unaqueque, & in d. c. si quis, facit, q uoluit Bar. in l. mensa. §. uxor. ff. de annu. le. & scribentes, in d. rub. & Io. de Imo. in l. si cum dotem, §. maritus ff so. ma. Sexto facit. quia eo ipso q quis longo tempore absuit, ꝑsumitur, q pro delicto absuit, tempore. n. inducit obliuionem, ut ff. de dam. infe. l. si finita. nõ autem. no. Bar. in l. de eo. §. si forte, ff. de acq. pos. & glo. insẽ. de usur. §. quod autem. il 2. in uer. propter absentiam. hanc partem approbat Spe. in tit. de loc. §. nunc aliqua, uers. 154. & Bal. in auth. qui rem. in fi. C de sacrosan. ec. quia in dubio indicandum est pro fauore ecclesiæ, quia maxima, & summa est ratio, quæ facit pro religione. I sunt personæ, in fi ff. de reli & sum. fun. licet dicat ibi Bald. recurrendum esse in hoc ad coniecturas. Et iudicio meo videtur probari eius theorica, in d. l. si ita pater. versi. postquam apertissime pater fuerit ignoratus vbi degit. hanc etiam opin. secutus est dominus meus in d. capit. cum tu. & in repe. rubric. C. qui admi. ad bon. poss. col. 66. & d. Ias. de Mai. in repe. l. 2. in versic. 34. quaro, in 37. col. C. de iure emph. & hoc dicit procedere in dubio, per d. l. sunt personæ, alias putat verius, quod cum ecclesia fundetur se ex morte, si cessarent coniecturæ mortis alio non apparente, qui d ecclesia non posset rem vendicare ab illo procuratore, qui soluit pro absente, in priuato tamẽ putat hoc expeditum, & hoc quo ad partem affirmatiuã. Capio partem negatiuam, & primo adduco tex. in l. nec nos, C. de capt. & postli. eo. vbi ille qui nititur, & fundat se super morte alicuius, dẽt eã probare saltẽ p famã, alias ꝑsumitur in dubio viuere, l. si quidem. & ibi no. C. fol. ma. & in l. 2. § si dubitetur. ff. quemadmo. test. ape. cum ergo ecclesia fundat se super morte, ergo eam probare debet per iura prælegata, & vbicunq; tractatur de commodo, seu de hæreditate ali cuius, sufficit probare mortem per famã, vel q consanguinei fecerunt lutũ, præsertim cũ tractatur de morte in longinquo loco secura, vt plene per gl. & Bar. in d. l. 2. § si dubitetur, & per Bar. in l. quoties. C. de naufra. lib. 11. & per gl. in c. quoniã frequenter, § si vero, in ver. si autẽ. in vers. ꝑsumitur, vt lit. non conte. & in l. & si de sua. & ibi no. ff. de acqui. hær. no. cano. & maxime Ant. de But. in c. in præsentia, de spon. & per Bar. in tra. de teste. circa tertiã chartæn. per gl. Cy. & Bart. in d. l. si quidem. & Ale. de Imo. consi. 25. incip. viso processu causæ vertentis in 4. vol. & Bar. in l. q præsens, C. de murileg. lib. 11. maxime cũ agatur de magno præiudicio secundũ Ang. in d. l. quoties. Secundo præsumptio iuris est liquida probatio. gl. sing. in l. si tut. C. de peric. tut. & ibi Bald. & Io. de Imo. & no. Doc. in c. cum olim essemus, de priu. & Ant. de Bu. in c. nestra. de coha. cle. & mulierum, in repeti. facit, q legi & no. in l. licet Imperator, ff. de leg. 1. cum sim. sed præsumptio iuris est, q homo præsumitur viuere per centũ annos, vt in l. fi. C. de sacrosc. eccl. & alibi per centũ, & viginti, vt in auth. de mona. in prin. ergo cum præsumptio sit pro emphyteuta, non poterit ecclesia rẽ sibi vendicare. Tertio priuare quẽ re sua est pœna, ita dixit Io. An. & Doc sequuntur, in c. fi. de elec. lib. 6. & per do. meum, do. And. in c. 2. de consti. & censura ecclesiastica non curat de pœnis ciuilibus, sed de mera restitutione, ita dicit Bald. in c. fi. cut, il 3. de iureiu. all. gl. in c. fraternitas, 12. q. 2. & Abb. in c. Rayn. de testa. & in c. 1. de const. & in c. si egressus, de iniur & in c. quia plerunque, de imm. eccl. & in c. audiuimus, de simo. & in rub. de app. in fin. & in c. tua, de vsur. in fi. Bal. in extractis gl. decreti. D. And. d. c. quia plerique, & in c. 1. de do. & cont. & in c. fi. de præscr. Pet. de Anch. in d. c. 1. de const. Bal. in l. si nondum, C. de fur. Lud. Ro. in rep. rub. ff. de arbit. in finalibus verbis. Præterea vbi pœna est imposita a lege, vel canone, illam imponere non debemus, gl. est sin. in c. fi. de iurep. secundũ Abbatem ibi, sed similis est gl. 2. 15. q. 8. & est bo. tex. in l. at si quis, in uer. Labeo ait. il 2. in verbo diuus. ibi pœnam tamen in eum statutam non esse, ff. de re li & sum. fun. facit tex. in Auth. de elig. secundo nubentes, in ver. non est lex tale, quid dicens, & l. si seruum. ver. non dixit prætor. ff. de acq. hære. Quarto ecclesia non debet locupletari cum aliena iactura, quinimo, nec etiam laicus, capit. calumniam, de pœnis. regula locupletari. de regu. iur. lib. 6. & l. nam hæc natura. ff. de condi. indeb. cum simi. sed si ecclesia vendicaret sibi rem, & iste uiueret, locupletaretur cum aliena iactura, ergo, &c. nam ecclesia debet esse cultrix iustitiæ, vt est bonus

Universidad de Deusto
Biblioteca

tex.in c.1.de nat. feu. Quinto vbicunque procurator soluit nomine emphyteutæ,prodest emphyteutæ.maxime ad hoc constitutus, vt legitur,& notatur in l.si procurator,ff.de cond.indeb.& est quasi omnium sua,& maxime Lu.Ro.in cõsi.103.viso in quæst.proposita themate,cæterisque deductis,&c.& etiam negotiorum gestorum,vt in l.soluendo.ff.de negest.quinimo in fortioribus terminis vbi tractatur de conseruatione iuris realis,vt est emphyteusis,non refert quomodo soluatur,aut a quo soluatur aut cuius nomine,dummodo solutum fuerit, vt in l.arboribus §. quid tamen,ff.de vsuf.quã rectius probatur.ff.quemadmodũ ser.amit.l. qui fundum.Item de hoc est casus quasi in terminis, & singula.l.forma. §.si cum ergo.ff.de censi.clare determinans,q̃ solutio census,aut canonicis facta per ius non habentem nõe suo ius habẽti,q̃ ad conseruationem emphyteusis,aut fundi censuarii prosit. hoc aperte decidit And.de Pis. Gul.de Cug.& Bal.eos referens.in l.solennibus. C.de rei vend. idem firmat Spe.in ti.de loca.§.nunc aliqua,ver. 82.& Lud.Rom.in præal. suo consi.& sic non ob.l.si pœnæ.§.1.ff.de cond.ind.& l.quæ vtiliter,ad fi.ff. de neg.ge. vbi indebiti soluti solutio per alium nomine suo facta creditori iure debenti soluere,prodesse non potest.Cum ergo in casu nostro procurator soluere nomine emphyteutæ poterit pro cõseruatione huius iuris realis rem emphiteuticã retinere, & per consequẽs ecclesia non poterit vendicare.Sexto adduco tex. attenta sui ratione,in c.quoniam frequenter.§.si vero.uer.si aũt.vt lite non cont.vbi si coniux absit tandiu debet expectari,donec de ipsius obitu verisimiliter præsumatur , quia cum sine culpa absens,& forsan aliqua iusta causa,puta captiuitate,ægritudine,vel alio iusto impedimento detinetur,ei præiudicare non debet, cum ergo.in casu nostro iste emphyteuta aliquo iusto impedimento detineri possit,nec propria voluntate, & sic non malitiose vult morari in alienis partibus,ergo ei præiudicare non debet nisi verisimiles præsumptiones extent contra eum,vt senectus,si est in acie, vel est alia verisimilis præsumptio de morte per famam.Septimo & vltimo validum est argu.a sufficienti partium enumeratione.c.venerabilem.de elec.c.quoniam contra. de prob.inst.de act. §. actionum.l.pro furioso , ff.de bis quæ sunt sui vel alie.iur.sed ego habeo tex.in quibus priuatur re emphyteutica. vt in l. 2.& 3.C.de iure emphy.& c.potuit.de loc.Item habeo casus,in quibus quis priuat re conducta.l.idem.C.loc.c.propter sterilitatem.eo.tit. ergo ex quo iste casus retinetur,ponere nos debemus.ar. l.si seruum.in versi. non dixit Pator.ff.de acqui.hę.cum vulg. Hoc itaque dubio ad vtrãque partem discusso respondere conabor ad argumenta deducta pro & contra,vt disputãs defendi,& tutari possit. Et primo ad tex.d.l.si ita pater. & ad tex.d.l.filius,dico,quia illa iura loquuntur in diuersa materia, & ex diuersis non infertur.l.Papinianus exuli.ff.de mino. cum vulga. imo sunt correcta per tex.in auth.bodie.C.de repud.& lex abrogata,seu correcta allegari non debet,tex.iun. glo.in ca.nouit.de iudi.& tex.in auth. de nau.usu.in prin.in ver. constitutionem præcedentẽ in totum esse imitalem.quem tex.allegauit Ni.de Nea.in præludiis feudorum & in l.1. de coniugen.cum eman.li glo.& Doc.in c.1.de const.Arc.in c.quicũque. 11.q.1.Doc.post gl.in l.1.C.de lati.lib.tollen.imo producens scienter statutum correctum incidit in pœnam falsi,secundum Bal.C.de Instini. codi.confir. Vel tertio dicere possumus,quia ibi non agitur de magno præiudicio tertii,nec obstat si dicatur,q̃ imo agitur de præiudicio partis ,q̃ l.Paulus,alias l.eum qui.ff. de sta. ho. vbi consensus partis requiritur de necessitate,quia respõdeo,q̃ parum,& quasi nullum est præiudicium, & consensus requiritur de iure can.de honestate, vt sunt duæ glo.in iure pontificio solitariæ,in c.sufficiat.26.q.2.& in c.si.32.q.2.non ob.tex. in Auth.de nup.§.sed etiam.in ver.si autem,nec ob.tex.in l. cum domini horreorum.ff.loca.quia secundum Rap.Ful.in d.auth.qui rem,illa l.nihil facit quia ibi loquitur , quando non tantum erat absentia , sed etiam cessatio solutionis.cæterum si esset qui pro absente solueret,vt in terminis nostris,nequaquam loqueretur.l.illa.Preterea protuli dicit Pau.de Ca.in d.l.domini,duo requiruntur,vt fieri possit,q̃ ibi dicitur,q̃,si steterit absens per biennium , & q̃ per biennium soluere cassauerit , nec videtur, sufficere,q̃ steterit absens minori tempore,licet cessaucrit,per biennium, & hoc quando conduxerat ad maius tempus, alias cessaret practica illius legis. In contrarium facit , quia considerantur ibi ambo , frustratorie consideraretur absentia , quia cessatio solutionis sufficisset per l.quæro.§.inter locatorem,ff.loca. sed dic verum esse hoc quo ad expulsionem conductoris , quo vero ad practicam illius legis,illa duo simul requiruntur . Preterea dici potest in contrarium. Amice sola cessatio solutionis non facit illam practicam introduci, quia datur remedium d.l.quæro.§.inter locatorem.ff.loca. sed sola absentia biennii , nam cum ibi agat de interesse,& præiudicio domini,per solam absentiam biennii, Iurisconsultus præuidit duo,vt aperiantur horrea, & ea quę ibi sunt de scriberentur . eodem modo in casu nostro cum agetur de præiudicio ecclesię,non habet alium emphiteutam, data absentia potcrit reuendicare dictam rem emphyteuticam per rationem illius legis . Sed tene primã solutionem Ful.& Pau.de Ca.Nec obstat glo. in ca.oportet.quia loquitur in casu beneficiali a iure determinato,vt in d.c.quoniam frequenter. §.si vero.& in c.ex tuę.de cle.non resi.& quia agitur de magno præiudicio ecclesię,quia ecclesia non debet esse destituta ministris,vt in c.peteo.tit.& sic veritur periculum.de elect.lib.6. nec obstat.c.quòd autẽ, quia loquitur in rebus prophanis mobilibus,que prescribuntur,& vsucapiuntur triennio,secus in rebus ecclesię.c.de quarta.de prescr.auth. quas actiones.C.de sacrof.eccle. cum simil . Nec obst.d.l.libera peculii administratio,quia ibi agebatur de magno præiudicio domini,quia propter absentiam serui,ne res suę pereant, & iacturam patiantur , Iurisconsultus voluit prouidere indemnitati suę , expedit.n.reip.ne quis re sua male vtatur Insti.de his qui sunt sui, vel alie.iur.§.sed etiam. Verterea in illo casu nemo erat,qui administraret,in casu nostro erat procurator loco emphyteutę,qui faciebat incumbentia ei, ergo alia ratio reformat pactum.l.interpositas. C. de transa. & hę responsiones sufficiũt quo ad argumenta istius partis affirmatiuæ . Quo vero ad argumenta partis negatiuę,& primo,quòd ille qui fundat se super morte.& per dicta legẽ,nec nos.cum aliis similibus,quia illud verum , vbi agitur de magno præiudicio,vel maximo,si cus si de leuissimo, seu minimo præiudicio,quia tunc leuissimę probationes sufficiunt secundum Doct. in prin. al.locis & Do.Machanum de Azoguidis in l.cum quędam.§.quod dicitur,ff.de acq.her.sequitur Bal.in l.quoties. C. de nauf.lib.11.vnde,quia ecclesia est fauorabilis , & multa specialia sunt introducta in fauorem ecclesię,vt no.Doc.in c.1.vt lit.non cont.& tex.in c.sunt qui opes.17.q. 4.c.si.de testa.D.Ant.& Ab.in c.1.de prob.Ab.in cap.in presentia.de prob.Lu.Ro.post Bar.in l.stipulatio hoc modo concepta.de verbo.obl.go terit vendicare rem emphyteuticam, & deinde compero errore potius restituere,quàm in dubio stare in periculo.argu.insti.de vsuca. in princ. preterea dicta iura habent locum , nisi aliud reperiatur de iure expressum sed ego habeo tex.in d.l.libera.pro opinione Spec.ergo, &c. & ad hoc adduco D.meum in rep.rub. C. qui admit.in 66. col. Tertio dico hoc procedere nisi Doc. & magistri aliter interpretarentur casum dubium,quia tunc est standum eorum interpretationi.iste est bo.tex.in ca. 1.ver.arbitrio magistrorum . de deci. Et hoc verum nisi conuincatur de errore,pro hoc facit, quod habetur in l.vnica.C.de profes.qui in vrb. constan.li.10.quia magistrorum opi.est probabilis & non necessaria secundum Doc.in l.1.& ibi Bar.ff.de leg.& in c.capitulum.de postu.prela.cum ergo in dubio ita interpretentur communiter Doct. ergo, &c. Nec ob secundo,quòd præsumptio est liquida probatio,&c. Et quia homo presumitur uiuere per centum annos.c. quia licet istud sit verum , eliditur a dispositione iuris , quę vult, quod in dubiis debemus fauere piæ causæ.c.ex literis.de prob.c.si.de re iud.facit,quod voluit Bal.in l. proxime.§.si.ff.de bis quę intesta.delen. Vel secundo dico illam legẽ non procedere in actu preiudiciali ecclesię,quę est fauorabilis , & summa est ratio , & c.l.sunt persone, &c. Vel tertio dico illud verum nisi in certis casibus ius presumat aliud.vt in d.l.libera. & non presumpta elliditur alia ualidiori presumptione.cap.literas. de presum.c.accedens. de cri.fal.l.diuus.ff.de in integ. restitu. Item in d.l.si. non dicitur ,quod presumitur ,sed quod longissimum uitę hominis tempus , sunt anni centum,& ibi Bald.nec obst.tertio , quod primare quem est pena,&c.quia actus agentium non operantur vltra intentionem eorum , vt leg.& no. in l.non omnes ff.si cer.pet.cum ergo ecclesia non intendat primare ,sed propter dubium mortis reassumere ad se rem emphyteuticam,ergo &c. Nec ob.quod ecclesiis non debeant locupletari cum aliena iactura, quia hoc casu non locupletatur attenta,& considerata eius mente , imo quoties error apparebit,ecclesia reddet rem emphyteuticam ipsi emphyteutę.Et sanctius est res ecclesię illibatas seruari , quàm in dubio privilegi ei subiici , nec obs.quod procurator soluerit nomine emphyteutę, & ille qui dimittit aliquem loco sui, non dicitur delinquere secundum Paul.de Ca.in l.cũ domini horreorũ ff.loca.faciunt ea quę leg.& no.in c.si.de eo qui mit.in pos.cã rei ser. & quod voluit Bald.in Rub.C. qui admit.& si quis incepit vagari,& nescitur vbi,possint amici cõparere , & petere decerni bo.pos.& facit,qd voluit Bal.per illũ tex.in l.cum scimus . C.de agr.& censi.li.11.& Ang.consi.269.inc.statuto ciuitatis,&c.tex.in l. 1.ff.de procu.quia respondet dicta procedere ad hoc vt non cedat a iure suo propter solutionem non facta a domino,sed per eius procuratorem, & licet non dicatur delinquere,hoc verum est a prin.licet data longa absentia,seu diutina,præsumitur delinquere,vel hoc procedit fauore ecclesię, propter dubium mortis. nec ob , q̃ voluntas non præsumitur mutata. eum qui,ff.de proba.c.maiores.de bap.quia tractu temporis,presumitur argumentum.c.ad id quod,de spon.cum sim.Pro parte negatiua facit,q̃ ecclesia debet facere id,quod decet.c.magnæ.de vo.l semper,ff.de vit. na. glo.in l.semper.ff.de reg.iu.glo.10.q.2.c.ea.n. §.hoc ius porrectum.cum si.Item non debet inhiare commodis alienis.ca.suam.de pe.c.ex parte.de censi.Item debet facere id, q̃ est in vulgi opi.ne iudicetur rigidus,& asperа,nec presumatur aliquid sinistrum , per id quod legitur, & no.in l. quis sit fugitiuus,& ibi Bar.de edil.edi.& per id quod no.in c.tua.de ireiu.nam aliquando id,quod est illicitum,iudicat licitum ecclesia.praterea generalis equitas quæ est,q̃ quis non locupletetur cum aliena iactura,preponderat culpę,& dolo partis aduersę, ita dixit Pet.de Anc. Io. de Imo.ibi per illum tex.in c. ad aures ,de reb. eccl.non alie facit etiam tex.sin.in l.si.ff.de fundo dotal.secundum Bal.in l.fistulas.§.qui fundum. ff.de contraben.emp.Pro parte affirmatiua facit tex.in l.1.§.illud.in fi.a l.sed,& si certum,§.1.ff.ad sil.vbi paria sunt, q̃ constet dominum occisum, & quod dubitetur vbi sit ipse ad hoc , vt torqueantur serui , facit tex.etiam in l.fundi.ff.de contraben.emp.vbi paria sunt aliquid non esse, & non apparere. Et his omnibus consideratis puto in hoc casu incumbendum esse ad coniecturas, quibus non extantibus dico de equitate theoricam Spe.in dubio procedere,de iuris vero rigore contrariam partem puto de iure veriorem.Laus Deo,& gloriosę virgini , & toti curię cęlestii triumphanti.

6 Emphyteu-

Emphyteuticum ius non potest alienari in potentiores.in c.potuit.nume.10. de locato. 103
Emphyteuta tenetur soluere integrum canonem,licet priuatur damnum in re emphyteuticaria,nisi tota res pereat, quo casu cessabit a solutione canonis.in c.potuit.nu.16.de loca. eod.
Emphyteuta non liberatur absolutione canonis propter sterilitatem , licet maximam.ibi.nu.17.
Emphyteuta non potest renunciare rei emphyteuticariæ domino contradicenti.in c.iudicatum.nu.1.de immu.eccl. 261
Emphyteusis dicitur perpetua etiam data ad annos 30.in c. nulli. nu.4.de reb.eccl.alie. 87
Emphyteusi data alicui & filiis suis, veniunt naturales ex tacita mente contrahentis.in c.in præsentia.nu.24.de prob. 18
Emphyteusis legari potest etiam irrequisito domino. ibi.nu. 27.
Emphyteusis concessio simpliciter facta, intelligitur vsque ad tertiam generationem.ibi nu.29.
Emphyteusis ecclesiæ extenditur in perpetuum,vbi alienatio valeret.ibid. numero 29.
Emphyteusis transit in ecclesiam per ingressum,nisi dominus reuocet. ibid. numero 70. 23
Emphyteuta pro canone soluendo debet ire ad domum domini, si vterq; est eiusdem fori,alias secus.in c.significante.nu.10.de pig. 112
Emphyteuta an teneatur illo tempore soluere pensionem , licet fundus emphyteuticarius nõ possit tolli ,pter guerrã in c.potuit.nu.18.de lo.103
Q̃RSE. Et communis opi.legistarum.in l.2.C.de iur.emph.est q̃ nõ teneatur rationibus,de quibus per Abb.in d.c.potuit.contrarium in q.facti consuluit D.Fran.Zabarella Cardinalis Padnæ , & idem collegium totum Paduanum principaliter motum per l.1.in fi.C.de iure emph.re quiritur.n.vt substantia ipsius rei penitus lædatur,q̃ non contingit, quã do non potest coli propter timorem hostium , nam reperiret eo tempore emptorem, & sic in recognitione dominii debet soluere canonem, maxime cum guerra sit temporalis.& hanc opi.putat verioremAb. in d.c. potuit.in fi.hoc intelligens,nisi fundus ex toto esset captus ab hostibus, nec esset spes de recuperatione, & hoc casu putat procedere opinionem contra fuit Iacobi de Are.quem sequitur Cy.Bar.Bal.Ang. & Cald.in d.l.1.& Pe.de Anch.in d.c.potuit.& Io.An.in add.Spe. in ti.de loc.§. vsus aliqua.ver.27.& sequitur D.An.in c. potuit. nisi modico tempore guerra durasset,quia tunc non fieret remissio,sed reperio Io.de Imo.in d. c.potuit.dicere se vidisse de facto istam q.consuluisse secundum opi. Iac. de Are.& sequacium,& dici, q̃ limitatio Do.Ant. non probatur lege, quia pro illo modico tempore nihil potuit percipere.Nec obst.d.l.1.quia pro modico tempore nihil potuit percipere.Nec obst.d.l.1.quia pro illo modico tempore nihil potuit percipere.Nec obst.d.l.1.quia solus dicitur interim perire tota res , ex quo propter vim hostium nihil potest consequi.Nec ob.secundum eum,si dicatur q̃ propter sterilitatem remissio pensionis , quia ideo est illud , q̃ interim hẽt patientiam vendi re emphyteutica, licet propter sterilitatem fructus non recipiantur,secus est in casu guerræ,& ista dicit fore communem opin.& ita cõ sulisse do.meum.D. Bar.in d.c.potuit. adducit Alb.de Ros.dicentem,q̃ pro parte rei emphyteuticæ diminuta tenetur emphyteuta ad integrum canonem,& non sit sibi remissio pẽsionis,ita etiam,& si res emphyteutica esset deperdita pro parte temporis, pro quo durat guerra .ita dicit se in arduis cautis consuluisse , & obtinuisse . facit pro eo quod in simili dicitur de colono partiario,quia censetur dominus una cum socio suo, quia non remittitur solutio debita domino,licet secus sit in colono simpliciter.est in l.si merces.§.vis maior.ff.loca.ergo ita est dictum in emphyteuta.Secundo facit dictum Spe.in d.§.nunc aliqua.versi.132.& ideo concludit dominus meus,quod si quãtitas illius canonis est ita magna, quod si res locaretur de anno in annum , non mereretur maiores pensiones,tunc procedat communis opi.Et ideo dicit Bal.in d.l.1. quod si censu est magnus debet fieri remissio propter guerram.& ibi Bar.dicit, q̃ proprie non est contractus emphyteuticus,quando datur tanta pensio, quanta daretur pro locatione,si vel modica esset pensio,in contractu emphyteutico,vt communiter fieri videmus,tunc non fit remissio mercedis ex.dl.si merces.§ vis maior.& l.ex conducto.§.1.& l.si vno ff.loca.& ita procedat consilium Alb.domini Car. collegii Paduani.& D.Abba. Sic facit,quod voluit Bar.in l.interdum.§.1.ff.de acqui. poss.& ibi per Mod.& ita residet do.meus,in d.c.potuit.in 14.& 15.columnis. Mihi videtur quod opi.Ia.de Are.& sequacium,& et Io. de Imo.sit verior. Nam interim quod propter guerram fundus non potest coli,& cultiuatus grauatur emphyteuta,ex quo in totum occupatur fundus ab hostibus & nihil potest percipere,vnde pro illo tempore quo durat guerra,videtur res tota perire , & hoc per iura allegata per eos .& ad hoc adduco Pet.de Anc.consi.87.vbi dicit quod ementes passagium,postea consequi remissionem mercedis,si superuenit guerra. Imo fortius diceret si esset timor guerræ,quia forte occuparetur fundus ab hostibus,ut non posset ibi tutus haberi accessus,vt dicit Pet. de Anch.in præal.consi.& adducit illud Seneca i trage peior est bello timor ipse belli.ideo dicimus, quod terror armorum operatur eundem effectum, quem operantur ipsa arma.l.1.§.idem Labeo.ff.de vi,ui arma.Item subito,quod appellatur a gravamine comminato.l.si quis pronocatione.C.de app.glo. iuncto tex.c.ad nostram.in c.cum cessante.eo.ti.& adduco tex.in l.nouissimę.§. si quis compulsus.ff.quod falso tu.aut.vnde idem operatur tenor tormenti,quod ipsum tormentum. facit bonus tex.in cap. 1.in uerbo timentes timuari,de dilat.quem ad hoc ponderauit do.meus Bar.ibi, quod timor grauaminis idem operatur,qd ipsum grauamen facit, quod voluit Do. in cap.1.de re iud.lib.6.vbi dicit,quod idem operatur præmium quo ad pœnam incurrendam,& expectatio præmii. & vide Abb.in c.personas. de ap.vbi potest appellari a grauamine comminato,vel preparato.& facit tex.in l.cum pater.C.de cessio.bon. & tex. in l. quemadmodum.C.de inoffi.test.& tex.& ibi Ang facit quod voluit Bal.in c.1.§.si quis iniuria.de pace iur.fir.in vsi.feu.& Cy.in l.1.C.vnde ui.post Pe.ibi,& Bar to.in l.2.ff.de noxa.& Ab.in c.sacris,qd me.cau.ex quibus infertur, q̃ idem operatur mortis metus sicut mors ipsa. & in hoc casu satis bene procedit opi.Abb.in c.potuit.ubi proxi.

1 Emphyteusis si est reuersa per mortem vasalli,debet potius cõcedi hæredi ipsius vasalli,quam extraneo.in c.bonæ memo.il 2.nu.28.de post. 119
6 Emphyteuta si non soluit canonem intra biennium, non cadit a iure suo,si ille,cui debebat fieri solutio,erat debitor emphyteutæ.in c.bona fide.nume.11.de deposito . 95
Emphyteuticæ rei renouatio de generatione in generationem , vel de tempore in tempus fit,ne longinquitate temporis aliquis dicat rem esse propriam.in c.1.nu.5.de preca. 91
Emphyteuta potest exponere ius suum veniale sine consensu domini,non tamen potest vendere.in c.potuit.nu.3.de loca. 102
Emphy.potest ius.quod habet in re alteri donare,vel legare.ibi.nu.8.303
Emphy.non potest ius,quod habet in re alienare in ecclesia, tanq̃ in potentiorẽ,sed si alienauerit eccl.nõ cõsequetur tatũ ţiuũ illius iuris.ib.n.10
Emphyteuta vendens irrequisito domino, vel cessans a solutione canonis , an possit propria authoritate expelli a domino.ibid.nu.13
Emphyteuta non soluens canonem, vel alienans irrequisito domino, perdit omnes meliorationes quas fecit ibi . Et si dominus rei in emphyteusim date si recipit pretium ab emphyteuta,qui cessauit soluere debito tempore,an censeatur ipsum reinteg rare.ibid.nu.14
2 Episcopus a propria sede expulsus,si fuit ad aliam electus,non potest ad illam propria authoritate transire,An.de Bu.in c.1.nu.4.de transl.pl.20
Episcopus electus licet non possit consecrare , potest tamen alteri episcopo hoc demandare.ibid.nu.6
Episcoporum cessio,translatio,& depositio,sunt de reseruatis sedi apostolicæ.in cinter corporalia.nu.7.de transl.epi. 4
6 Episcopi authoritas vbi interuenit,non præsumitur collusio.in c. cum clerici.nu.2.de censi. 235
5 Episcopus cum capitulo debent explicare negocium ecclesiæ , nec vnus sine alio.in c.cum non liceat.nu.2.de præscri. 35
6 Episcopus promotus non perdit ipso facto beneficia priora, sed post consecrationem,vel post lapsum tempus præfixum ad consecrandum . in c.de multa.nu.12.de præben. 43
5 Episcopi an possint aliquem famæ restituere.in c.cum te.n.14.de re in. 92
Episcopi dispensant a uotis,iuramentis,& fidelitatibus huiusmodi.ibid.
Eps non dispensat cum patiente defectum in natalib.quo ad ordines.ibid.
6 Episcopus potest compellere canonicos ad subdiaconatum.in c.extirpandę. §.qui vero.nu.3.de præben. 45
Episcopus potest ex beneficio pingui constituere duo ex causa.ibid.nu.7
Episcopus potest conferre beneficium filio suo legitimo,vel nepoti alias habili & digno,in c.quia clerici,nu.6.de iurepa. 222
2 Episcopus qui petiit & obtinuit licentiam de cedendo,an possit re integra ab ea recedere.Ant.in c.quidam.nu.2.de renun. 37
5 Episcopi plures possunt præesse vni episcopatui,vel ecclesiæ. in c.si. nu.12. de re indic. 99
Episcopi quod in consilio sint tanquam vniuersitas, & non vt singuli resultat effectus,de quo hic.ibid.nu.13
2 Episcopus non potest deponi per alium,quam per papam , sed cognoscere, an sit deponendus,potest spectare ad archiepiscopum,vel legatum . in c. 1.nu.5.de off.leg fo.126.& vide in c.seq.nu.3.in fi.eo.tit. 127
6 Episcopus non debet consecrare ecclesiam extra suam diœcesim sine licentia proprii episcopi,si consecrauerint,consecratio tenet , sed ipsi veniunt puniendi.in c.tua.nu.2.de consc.eccl.vel alt. 241
2 Episcopus vel alius prælatus absoluens subditos ab obedientia, non per hoc censetur renunciare prælaturæ,& quare?.Anto.in cap.lectæ.nu.4.5.6. de renuncia. 39
Episcopus an,& quando possit extra suam diœcesim celebrare?.An. in c.si. nu.1.de auth.& usu pal. 25
Episcopus priuatur propter omnimodum defectum scientiæ, & quid de aliis prælatis..An.in c.si.nu.1.4.5.de æta.& qua. 58
Episcopus si priuatur,remanet habitu officii & character.ibi. nu.3.
6 Episcopus loci potest intromittere,ne ex communicati uel usurarii sepelian tur etiam in loco a sua iurisdictione exempto,dummodo locus ille sit in sua diœcesi.in c.sacris.nu.7.de sep. 161
Episcopus non debet regulares absoluere,quia hoc pertinet ad eorum superiores.in c.quoniam.nu.5.de ui.& ho.cle. 5
7 Episcopus an possit dispensare cum clerico in sacris,qui matrimonium contraxit,& an in clerico percutiente alium clericum.in ca.1.mume.7.qui cle.uel uo. 24
2 Episcopus si non habet temporalem iurisdictionem,non potest habere officiales armatos in c.significasti.nu.10.de offi. del. 91
6 Episcopi omni die aut audire,aut dicere missam debet.in ca.1.nu.8.de uit. & hon. cle. 3
7 Episcopus spectat matrimoniales causas decidere,& ideo nullus alius prælatus

Universidad de Deusto
Biblioteca

latus de eis se intromittere habet. in c. 1. nu. 12. de consan. & aff. 38
6 episcopus cui ex negligentia patroni non præsentantis est delata potestas conferendi, habet sex menses ad conferendum. in c. transmissæ. nu. 7. de iu repat. ro. 231
episcopus nil debet derelictis monasteriis. in c. 1. nu. 1. & 4. de sta. mo. 208
3 episcopus potest concedere possessiones ecclesiæ pro oratoriis, & hospitalibus construendis. in c. olim. il 1. nu. 2. de rest. spo. 208
1 episcopus qui renunciauit episcopatui, an debeat eligi vel postulari, in c. sin. nu. 7. de postu. præla. 120
episcopus non potest dispẽsare super defectu ætatis. ibi. nu. 10.
episcopus potest dispensare super omnibus casibus a iure expressis, licet nõ sint expressi in persona episcoporum, sed generaliter. ibid.
episcopatus translati an vacent a tempore translationis factæ per papam, an a tempore acceptationis factæ per episcopum in trãslatu, ibi. nu. 13.
episcopus pt fieri solo verbo papæ citra aliquas literas, non tamen potest ille se gerere pro ẽpo nisi ostendat per literas. ĩ. c. ĩ nostra. n. 11. de ref. 85
7 episcopus non ligatur constitutione, quam fecit. in c. vniuersitatis, nu. 13. de sen. excom. 261
1 episcopus an possit libere vicariũ remouere. in c. edoceri. nu. 10. de rese. 69
episcopus sine capitulum, nec econuerso, non habet potestatem in iurisdictionibus, nisi præscripserit. in c. cum inter. nu. 1. de consue. 107
episcopus vtrum possit contra exemptos ferre sententiam, ibi. nu. 3.
6 episcopus non potest statuere in præiudicium ecclesiatum inferiorũ aliqua causa non vrgente. in c. nestra. nu. 2. de loc. 101
Episcopus potest statuere in diœcesi sua, nisi tangat iura aliorũ, in quorum p̃ iudiciũ statuere non possunt, nisi eis consentientibus tacite vel expresse. ibid. numero 6.
1 episcopus nõ potest eligi, si est psona illiterata. in c. cõgregato. n. 2. de el. 188
6 episcopus quod habet de iure speciali, potest sine consi. vel consensu capituli explicare, vel exercere. in c. cum apostolica. n. 4. de his quæ fi. a pl. 80
episcopus non potest concedere sine consensu capituli ecclesiam vacantem alteri ecclesiæ et habẽti inspatronatuus in ea. in c. tua nuper. n. 1. e. ti. 81
episcopus potest agere, & cõueniri respectu ecclesiæ inferioris, licet habeat Rectorem. in c. dilectus. nu. 10. de fur. ab inte. 152
episcopus an possit emere rem ecclesiæ ipso authore ĩ c. unico. nu. 20. circa fi. vt eccl. bene fi. di. consi. 85
2 episcopus dimittens primam ecclesiã sine licentia, & transiens ad aliã sine licentia, vtraque ecclesia priuatur, in c. quanto. nume. 12. & num. 2. de translatio. episcopi. 6. & 7.
episcopus tranſiẽs ad secundã ecclesiã, an sit priuatus ipso iure. ibid. nu. 12.
1 episcopus non dicitur ille, qui licet sit electus, & confirmatus, non tamen cõsecratus, & appellatione episcopi non venit electus, & confirmatus. in c. eam te. nu. 2. de resc. 50
episcopus, vel capitulũ an, & quando possit minuere, vel de nouo inducere dignitates in ecclesia. in c. cum accessissent. nu. 4. de const. 26
episcopus nõ potest dispensare contra institutionem beneficii sine licentia patroni, nisi cũ cã. ibi. nu. 5. Item non potest venire beneficium sine consensu patroni. ibid.
episcopus dicitur in mora petendi consecrationem. si non petit post tres mẽses a die confirmationis. in ca. cum in cunctis. §. cum vero. nume. 1. & 5. de electio. 130
episcopus electus, & confirmatus põt exercere ea, quæ sunt iurisdictionis, sed non ea quæ sunt ordinis episcopalis ante cõsecrationem. ibi. n. 2. & 6.
episcopus adhuc consecratus hẽt ea, quæ sunt iurisdictionis, non autem ea quæ sunt ordinis episcopalis. in c. transmissa. nu. 1. de ele. 137
episcopus vtrum possit exercere suam plenariam iurisdictionem, si non acceperit possessionem episcopatus. ibi. nu. 3. 138
episcopus ante consecrationem non potest clericum deponere, sed bene potest ipsum priuare beneficiis. ibi. nu. 4.
5 episcopus, & capitulum si volunt aliquid facere contra priuilegia ecclesiæ potest vnus solus contradicere. in c. veniens. nu. 21. de præscri. 50
1 episcopus non potest dispensare citra defectum ætatis. in c. cum in cunctis. §. inferiora. nu. 7. de ele. 131
episcopus conferendo beneficium scienter inhabili, non per hoc uidetur ipsũ habilitare, secus in principe. ibi. nu. 8.
episcopus oportet, quod si subdiaconus tempore, quo eligitur in episcopum. ibid. nume. 11.
5 episcopus cum ca. habet maiorem authoritatem in sua diœcesi respectu alienationum rei ecclesiasticæ, quam habeat legatus solus, etiam cum episcopo sine ca. in c. fi. nu. 7. de confir. vti. vel inuti. 168
episcopus debet priuari de episcopatu suo ex eo, quod populus de hoc scandalizatur, sed debet ei papa prouidere de bono cambio. ibi. nu. 13. 169
6 episcopi iurant non alienare ullo modo res ecclesiæ Romano Pontifice incõsulto, & iuramento extenditur etiam ad licitam alienationem, & non potest cum consensu legati de latere contra tale iuramentum venire. in c. tua nos. nu. 1 & 10. de ecc. ædi. 257. & seq.
episcopus fundans aliquam ecclesiam de nouo tenetur illam dotare, dum modo ex hoc ecclesia sua nimium non grauetur. ibi. nu. 14. 258
7 episcopus debet tractare sacerdotes non vt uasallos, sed ut fratres. in ca. 1. nu. 1. de excess. præla. 195
episcopus an possit excõicare, & alia exercere iurisdictionalia sine consensu capituli, & an possit prædicta præscribere contra capitulum. ibi. n. 2.
1 episcopus p̃ adeptionem episcopalis dignitatis perdit omnia beneficia, quæ ante habebat. in c. ecclesia uestra. il 2. nu. 3. de ele. 194
6 episcopi compelluntur venire ad concilia prouincialia, capitula uero ecclesiarum cathedralium inuitantur, non autem compelluntur. in capit. fin. nu. 2. de his quę fi. a præl. 81
episcopus potest aliquos ex suis canonicis compellere ad sibi deserendum vel associandum. in c. ad audientiam. nu. 3. 7. de cle. non re. 25. & seq.
episcopus cum maiori parte canonicorum vel solus, an possit statuere, vt canonici faciant residentiam in ecclesia tollendo consuetudinem contra riam, ibid. num. 4.
episcopus in aliquibus casibus dispensat, quod inconsuetus possit matrimonium contrahere. in c. 1. nu. 4. de eo, qui cog. con. 35
2 episcopus in diœcesi sua est maior quocunque principe seculari illius diœcesis. in c. omnes. nu. 1. de ma. & ob. fol. 161. & uide in c. solite. nu. 7. eod.
7 episcopus potest mittere suos clericos in exilium, neveniãt in eius diœcesim, nam pena exilii est approbata a iure canonico. in c. ad audientiam. num. 3. de cri. fal. 177
episcopus si ordinauerit aliquem, qui non habet unde possit uiuere, tenetur ad prouidendum sibi. in c. per tuas. il 3. nu. 5. de simo. 110
episcopus potest facere omnia quæ sibi papa specialiter non reseruauit. ibi. nume. 6.
2 episcopus delinquens extra suam diœcesim, potest per inferiorem puniri. in c. cum inferior. nu. 1. de ma. & obe. 156
7 episcopus habet iurisdictionem in laicos ad ipsos cogendum obseruare laudabilem consuetudinem ecclesiæ, & ad cogendum, an talis consuetudo sit laudabilis, vel non. in c. ad apostolicam. nu. 3. de sim. 112
episcopus an possit dispensare super facultate petendi debitum, in cap. transmissæ. nu. 6. de eo, qui cog. con. 33
episcopus an possit excommunicare religiosos regulares. in c. nimis præsumu. nu. 4. de excess. præl. 202
6 episcopus potest esse iudex in causa ecclesiæ suæ, ubi non uenit commodum sibi applicandum. in c. uenerabili. nu. 4. de censi. fol. 239. In expensis quę reficiuntur episcopo visitanti, computantur ea quæ ipse potuisset expendere domi, & idem in similibus. ibi. nu. 2.
7 episcopus loci ex suo mero officio, potest propter adulterium excommunicare adulterum, & adultrã. in c. intelleximus. nu. 1. de adul. & stu. 155
6 episcopus an possit ex redditibus ecclesiæ patronatæ constituere præbendas sine consensu patroni, in c. suggestum. nu. 3. de iurepa. 227
episcopus instituendo sc. unum præsentatum a patrono, an sit puniendus, in c. cum autem. nu. 10. de iurep. 228
2 episcopus quare dispensat in criminibus, & non super defectu, An. in c. mis. nu. 4. de fi. presby. 68
episcopus qui renunciauit episcopatui retinet ea quæ sunt ordinis. An. in c. 1. nu. 2. 3. & 6. de ord. ab epi. 50
episcopus in dubio renuncians episcopatui, an censeatur renunciasse loco tum, an ordini, & loco. ibi. nu. 8.
2 Episcopus non potest aliquid statuere contra canones. in c. quod super his nme. 1. de maio. & obe. 151
7 Episcopus, an possit dispensare in voto continentiæ. in c. veniens. nume. 6. qui cle. vel vo. 25
2 Episcopus cum visitat debet prædicare populis, & ad eũ principaliter pertinet officium prædicandi, in c. inter cætera. nu. 1. de offi. ord. 144
Episcopi visitantes per alios an possint aliquid exigere a uisitatis, ibi. nu. 2.
Episcopus mittens legatum ad aliqua loca, debet ipse illi prouidere de expensis, nisi expensa sit grauis, & mittat pro cõi negocio, ibi. nu. 3. 145
2 Episcopus non potest exigere alia iura episcopalia, nisi illa quæ sunt in iure expressa, nisi necessitas aliud suadeat. in c. conquerente. nu. 1. eo. tit. 144
Episcopus quæ iura episcopalia habeat in sua diœcesi. ibi. nu. 2.
6 Episcopi duo in solidum possunt esse in eadem diœcesi ex aliqua maxima cã, alias secus. in c. 1. nu. 2. & 3. de parochiis. 163
2 Episcopus qui propria authoritate de sua ecclesia se transfert ad aliam, cadit ab utraque. Ant. de But. in c. quanto, nu. 1. & 5. de transla. 22
Episcopus qui propria authoritate se transfert ad aliam ecclesiã, non est priuatus, prima ipso iure, ibi. nu. 6. eod.
2 Episcopus an, & quando possit dispensare super minori ætate ad beneficia. Ant. in c. præterea, nu. 4. 6. de ætа. & quali. 52
7 Episcopus vel alius prælatus, cui interdicitur ingressus ecclesiæ, nõ per hoc perdit iurisdictionalia. in c. sacro, nu. 10. de sen. excom. 270
Episcopus si dicatur, vel petatur maritus alicuius, fauebitur in dubio matrimonio spirituali. in c. cum causa, nu. 6. de rapto. 161
2 Episcopus potest quis fieri licet habeat filios. Anton. in c. ad hęc. nume. 2. de fil. presby. 64
episcopi potest alteri committere ea, quæ sunt consecrationis, seu ordinis, & potest compellere subditum ad acceptandum, sed alium non, & potest p dicta cõmittere pro libito uoluntatis. in c. p fedes. nu. 1. 2. 3. de of. or. 138
7 episcopus an possit dispensare cum incestuoso, ut contrahat. in c. uenientes. nu. 3. de eo, qui cog. con. 35
6 episcopus concurrit cum quolibet alio prælato in correctione subditorum, & est locus præuentioni. in c. si. nu. 1. de cap. mona. 219
4 episcopus ex officio potest procedere contra hæreticos, & multa possunt ad intelligentiam capituli. in c. literas. nu. 6. de præsum. 127
6 episcopus non potest recipere clericos alienos quo ad ordines his dãdos, sed quo ad beneficia sic. & postquam eis dedit beneficia poterit eos ordinare, quia incipiunt esse sui subditi. in c. cum iamdudum. nu. 7. de præb. 24
2 episco-

episcopus solus debet deferre annulum, inferiores prælati non, nisi ex priuilegio, in c. fi. nu. 5. de transla. epi. 6
7 episcopus non potest dispensare nisi in casibus a iure expressis, in c. de simoniace. nu. 7. de simo. 101
2 episcopus potest ordinare clericos suos, si clerici consentiant, & consentiat diœcesanus loci. in c. ex tuarum. nu. 1. de auth. & usu pal. 10
episcopus conferens beneficium indigno priuatur potestate conferendi pro prima vice, si scienter fecerit. in cap. cum in cunctis. §. clerici sine, numero 4. de ele. 132
6 episcopus instruens aliquem sine præsentatione patroni, institutio est nulla. in c. ex insinuatione. nu. 3. de iurepat. 225
7 episcopus transferens se de uno episcopatu ad alium sine licentia papæ debet utroque carere. in c. illud. nu. 1. 1. de cle. ex com. 189
6 episcopus qui reputatur, & non est, non potest conferre ordines, & si contulerit, non valet. in c. ad apostolicã. nu. 1. de presb. non bap. 252
1 episcopus loci delicti potest sententiare cõtra clericum delinquentem, & sẽtentia mandabitur executioni ab episcopo loci. in c. postulasti. num. 1. & 7. de for. comp. 91. & seq.
1 episcopi quot requirantur, siue agatur civiliter, sive criminaliter in depositione episcoporum, sacerdotum, diaconorum, & aliorum religiosorum. in c. non potest. nu. 4. & 11. de re iudica. fol. 59. & seq. Et in depositione episcopi, dum agitur criminaliter, requiruntur ad minus duodecim episcopi, vtra Metropolitanum qui habet tantum de re cognoscere, diffinere uero spectat ad papam. ibi. nu. 5. 59
episcopus per solum papã remouetur ab episcopatu, & nõ per aliũ. ibi. n. 7.
episcopus potest excommunicari sine alia pena, minor puniri per Metropolitanum. ibi. nu. 8. Item in depositione episcopi electi, & cõfirmati nõ dum consecrati, requiruntur sex episcopi. ibi. nu. 9.
episcopi vel alii qui requiruntur in depositione episcoporum, & aliorum a quibus eligendi, sunt. ibi. nu. 3.
episcoporum ad depositionem deputati, vel aliorum sufficit, quod pro parte maiori consentiat. in d. c. non potest. n. 14. & 15. de sen. & re iu. 60
episcopi vel alii electi ad deponendum aliquem, an sint omnes iudices. ibi. nu. 18. & 20.
episcopi qui deputantur ad aliquem deponendum, debent ire ad locum iuxta suis sumptibus. ibi. nu. 19.
episcopus de iure communi est superior in omnibus spiritualib. exercendis infra diœcesim. in c. cum olim. nu. 1. de præs. 48
episcopus solus dicitur diœcesanus in tota diœcesi. ibid. nu. 2.
7 episcopus non potest vendere suam iurisdictionem episcopalem. in c. 1. num. 1. de præl. ni. fu. fol. 115. Et uide in c. seq. e. ti.
episcopus si non instituit præsentatum intra sex menses, non per hoc priuatur potestate instituendi in c. pastoralis nu. 6. de iurep. 230
7 episcopus etiam hæreticus non potest deponi ab alio quam a papa. in c. excommunicamus. nu. 13. de hæret. 132
6 episcopus non debet promouere aliquem, qui non habet unde viuat, & sic ordinare aliquem sine titu. in c. 2. nu. 1. de præb. 27
episcopus qui tolerauit subditum in beneficio suo non potest ipsum compellere ad ostendendum titulum beneficii sui, potest tamen episcopus assumere onus probandi contra titulum. in c. dilecto. nu. 8. & 13. de præb. 40
episcopus consequitur canonicam portionem de relictis factis ecclesiis parochialibus sibi subiectis, in c. apostolicæ. nu. 2. de don. 123
episcopus potest in sua tantũ diœcesi construere monasteria, & illud dotare, ad aliquam aliam ecclesiam, licet exemptam a sua iurisdictione magnificare de quadam parte sui reditus. ibid. num. 3. & 7. ubi hoc declaratur. & nume. 8. 124
episcopus in vita an possit aliquid donare de reb. eccl. & an de illis testari possit. ibi. nu. 9.
episcopus tenetur sibi vicariũ cõstituere. in c. quoniã. nu. 3. de offi. or. 143
episcopi duo, an possint esse in eadem diœcesi, & omnino pares ex dispensatione papæ. ibi. nu. 4.
episcopus concurrit in iurisdictione cum omnibus prælatis inferioribus suæ diœcesis, & est locus præventioni, & forte hoc non procedit in prælatis regularib. ut infertur ex sequentib. in c. ii ab ecclesiarum. 9. de of. or. 134
7 episcopus potest quis fieri ante collationem ordinis presbyteralis. in c. unicum. 5. de cle. per sal. promo. 193
episcopus in die consecrationis non potest ordines conferre, sed papa sic. in c. quod sicut. § super eo. nu. 4. de cle. 156
episcopus potest punire nouum delictum, & imponere maiorem pœnã quã imponat ius commune. in c. cum dilectus. nu. 10. de consue. 104
7 episcopus non potest in uno ecclesiæ alteri tribuere. ibi. nu. 14.
episcopus potest ad se revocare causas vertentes coram eius vicario. in ca. ve nostrum. nu. 2. de ap. 145
episcopus non transfertur ad alium episcopatum, nisi primum episcopatum renunciet, in c. scripturam. nu. 8. de cle.
episcopatus non habet maiorem dignitatem supra se, sed habet maius officium. in c. licet deuitandam. n. 6. de ele. 171
7 episcopus qui simoniace emit episcopatum, non potest valide clericos ordinare, & ab eo ordinati non habent executionẽ. in c. p tuas. nu. 8. de fi. 108
6 episcopus non potest unum episcopatum remuere, & alium acceptare sine licentia papæ, alias priuabitur utroq; nõ ipso facto, sed per sniam, etiam si fuerit electus, vel postulatus ab ecclesia vacante, & idem in aliis clericis. in c. 1. nu. 1. & 2. de cle. non resi. 19
episcopus non potest priuari suo episcopatu nisi a solo papa. ibi. num. 6.
1 episcopus nondum consecratus potest concedere indulgentias. in c. suffraganeis. nu. 2. de ele. 135
2 episcopus iurat de calumnia si per ipsum litigat propositis, sed non tactis euangeliis, sed si per aliũ, iurat per illum. in c. si. nu. 1. 3. de iur. cal. 190
episcopus potest in causa pecuniaria per se litigare, & idem aliæ personæ illustres, licet de honestate non. ibi. nu. 4.
episcopi, & alii religiosi an teneantur iurare tactis scripturis an supra pectus eorum. nu. 6. 191
5 episcopus, vel alius prælatus non potest ad libitum disponere de rebus ad eius ecclesiam pertinentibus. in c. cum venerabilis, nu. 6. de exce. 11
episcopus, vel alter prælatus potest prescribere, vt habeat aliquas ecclesias sibi temporaliter subiectas. ibi.
episcopus potest dici dominus redditũ ecclesiæ quo ad administrationẽ, non quo ad hoc, vt possit fructus in suos usus convertere. ibi. nu. 43. 13
6 episcopus potest facere censuales ecclesias ex iusta causa, alias secus. in c. cum clerici. nu. 2. de cens. 235
2 episcopus qui propter crimen renunciauit episcopatui non potest ad illum amplius assumi. An. in c. post translationem. nu. 1. de ren. 35
episcopus siue papa an dispenset contra concilium aut decretum. ibi. n. 7.
episcopus qui transiit ad monachatum quibus casibus possit ad episcopatum reassumi. ibi. nu. 9. 12. & 15. eo. & se.
7 episcopus non potest sine licentia papæ se de uno episcopatu ad alium trãsferre, nec sufficit quod petat licentiam, nisi obtineat. in c. illud. num. 2. & 11. de cle. ex com. 189
2 episcopus non potest deserere episcopatum, & transire ad vitam solitariã, vel eremiticam. An. in c. nisi. in prin. nu. 1. de ren. 33
episcopus, vel alius prælatus aut clericus quibus casibus habent legitimã causam cedendi episcopatui, aut alteri prælaturæ. ibid. nu. 3.
episcopus an possit absque licentia superioris cedere episcopatui, quando illum non retinet cum bona conscientia. ibi. nu. 5. & 6.
episcopus infirmus an debeat cedere episcopatui, an autem debeat sibi dari coadiutor. in d. c. nisi. § alia vero. nu. 9. eo. ti. eo.
episcopus an teneatur cedere episcopatui propter defectum scientiæ. in d. c. nisi. § pro defectu. nu. 10. eo. tit. 34
episcopus si patiatur persecutionem aut in bonis, aut in personam, an deat fugere, vel resistere, & quomodo, in d. c. nisi. § propter. nu. 11. 34
episcopus non potest transire ad monachatum sine licentia superioris, sed alii prælati. in d. c. nisi. § verum. nu. 21. 35
6 episcopus si struxerit ecclesiam in diœcesi aliena, acquirit tantum ius præsẽtandi in c. præterea. nu. 1. de iurepa. 221
episcopus, an possit deserere Episcopatum, & transire ad aliquam religionem, quia uita activa est fructuosior contemplativa, sed ista est tutior. in c. licet. nu. 6. & 13. de reg. 188. & seq.
7 episcopus an possit dispensare cum homicida voluntario in minoribus ordinibus. in c. Henricus. nu. 7. de cle. pug. in duel. 152
episcopus non potest remittere iniuriam competentem ecclesiæ, quia clericus fuit percussus. nam videretur alienare bona ecclesiæ. in c. contingit. nu. 11. de sen. excom. 202
episcopus solus potest repudiare hæreditatem, vel legatum ecclesiæ. ibid.
6 episcopus siue presbyter parochialis non exercentes spiritualia per se, vel p alios nõ possant petere decimas & alia spalia ĩ c. fi. n. 3. de paro. 164
episcopus præest omnibus locis piis, quæ ipse debet ordinare ad usum destinatum, non autem, vt disponat de redditibus ad libitum. in c. de Xendocõiis. nu. 1. 2. & 3. de reli. do 214
episcopus non potest corrigere clericos sine consensu capituli de iure, licet secus sit de consuetudine. in c. Ioan. nu. 4. de reg. 182
episcopus potest se transferre cum licentia papæ tantum ad alium episcopatum. in c. ex tuę deuotionis. nu. 8. de cle. non resi. 23
episcopus acceptans aliam dignitatem, non priuatur episcopatu ipso facto, & collatio secundæ dignitatis tenet. c. cũ nostris. n. 4. & 7. de cõc. pb. 68
episcopus non potest deseri, nec renunciari sine expressa licentia papæ. ibid.
episcopus quo casu potest habere aliam dignitatem vna cum episcopatu ex dispensatione papæ, vel alterius, ibi. nu. 7.
episcopus potest ex officio suo exigere quo iure teneat duo beneficia incõpatibilia, & habeat in aliquo beneficio titulũ ibid. nu. 24. 69
episcopus non potest deponi, nisi a solo papa, suspendi vero potest a concilio prouinciali. in c. prauę nimis. nu. 3. de præb. 39
episcopus si non potest exercere episcopale officium propter morbum incurabilem, datur sibi coadiutor. in c. pe. nu. 1 & 2. de cle. ęgr. 59. & se.
episcopus electus confirmatus, & nondum consecratus, an possit ex toto remoueri per morbum superuenientem, ibi. nu. 4. 60
episcopus non potest nec ordinare, nec iudicare parochianum alterius sine ipsius licentia. in c. nullus episcopus. nu. 1. 2. & 3. de paro. 164
episcopus originis vel beneficii potest promouere quem ad sacros ordines sine licentia proprii episcopi, episcopus uero domicilii tantum non potest. ibid. nu. 4.
episcopus an possit esse canonicus in illa ecclesia, in qua ipse est episcopus. in c. postulastis. nu. 11. de conce. præb. 74
episcopus quando habet aliquid expedire cum consensu, vel consilio capituli, debet habere maiorem partem capituli, alias nihil agit. ibid. nu. 14
scopus non potest uotum in totum tollere, sed potest ipsum commutare. iin c. proposuit. nu. 12. de concef. præb. 66

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repert. rerum ac sent. selectiorum

6 Episcopi an sint magis honorandi, & digniores, quam Cardinales, in ca. cũ apostolus. nu. 1. de censi. 233
Episcopus an debeat examinare clericum sibi per literas commendatitias præsentatum. in c. in Lateranensi. nu. 5. de præb. 54
Episcopus non potest dispensare, q̃ quis hẽat duas præbendas, uel duos canonicatus in eadem ecclesia. in c. literas. nu. 3. de conce. præb. 71
Episcopus an possit dispensare super pluribus curatis, vel pluribus simplicibus, vel uno simplici, & alio curato, siue in una, siue in diuersis ecclesiis ibid. nume. 6.
Episcopus non potest delegare ea, quæ sunt ordinis illi qui non est episcopus & non habet similem ordinem. an c. aqua. nu. 2. 5. & 8. de consecra. eccle. vel alta. 242. & seq.
Episcopus potest committere potestatem excommunicandi aliis, licet non sint episcopi ibi. nume. 3.
eps potest delegare quicquid habet, quod sit meri imperii. ibi.
episcopatus est ordo, & non dignitas. ibi. nu. 6. 243
episcopus ordinando aliquem clericum ad preces alterius episcopi non debet, vel tenetur illum examinare, quia præsumit examinatum a præsentante. in c. cum secundum. nu. 7. & 13. de præb. 33
episcopus tenetur prouidere indigentibus, & maxime clericis. ibi. nu. 10.
Episcopus dispensat in pluribus simplicibus, vel in uno simplici & alio curato, nisi propter utilitatem, & necessitatem ecclesiæ, quo casu potest in duobus curatis dispensare, nisi sint in eadem ecclesia. in c. de multa. num. 19. de præben. 44
2 Episcopus solus potest dare ordinem, sed non potest deponere. in c. inter temporalia. nu. 1. de transl. epi. 4
Epi non possunt a Metropolitanis, deponi sine licentia papæ. ibi. nu. 2.
6 Episcopus non potest parochiales ecclesias vel earum obuentiones, et cum consensu patroni conferre alicui monasterio sine consensu papæ, vel capituli sui. in c. postoralis. nu. 1. de his quæ fiunt a prel. 81
Episcopus potest cum consensu capituli imponere pensionem ecclesiæ abundanti ad sustentationem ecclesiæ indigentis. ibi. nu. 3. 82
Episcopus an possit dare alicui ecclesiæ quinquagesimam, vel centesimam sine consensu sui capituli, ibi. nu. 4. & 6.
Episcopus quando vult de nouo constituere aliquam ecclesiam, vel reformare in nouam regulam, debet habere consensum capituli. ibi.
Episcopus ecclesiam constructam cum consensu capituli potest illam dotare sine eius consensu. ibi.
7 Episcopus licet possit de iure in aliquibus casibus dispensare, non tamen in distincte potest. an c. per venerabilem. nu. 6. qui fil. sint leg. 51
Episcopi sunt loco apostolorum. ibi. nu. 20.
Episcopatuum diuisio est de iure positiuo, ibi.
Episcopalia iura an possint præscribi p̃ platum inferiorẽ, ibid. nu. 37. 53
6 Episcopus potest aliquo casu dispẽsare circa pluralitatẽ beneficiorũ curatorum, in c. extirpandæ. in rep. § qui vero. nu. 3 8. & 40. de præben. 52
Episcopus potest dispensare super duobus simplicibus beneficiis differmibus, vel super uno curato, & alio simplici in eadem ecclesia, & quid in diuersis, ibi. nu. 41. & 42. eo. & seq.
Episcopus potest dispensare super duobus curatis, si hoc faciat principaliter ob bonum publicum, ibi. nu. 26. & 29. 49. & seq.
3 Episcopus potest dispensare super crimine adulterii, & minoribus adulterio commissis a clerico. in c. at si clerici, §. de adult. nu. 1. de iud. fol. 17. Et in quibus aliis possit dispensare. ibi. nu. 4.
Et an inferioribus ab episcopo liceat, ibi. nu. 13. 18
episcopus non potest dispensare contra suam constitutionem iurata, vel quę transiuit in contractum. ibi. nu. 10.
Episcopus non potest seipsum absoluere a iuramento, & authorizare non potest quis sibiipsi. ibi.
episcopus an dispenset cum clerico adultero ante depositionem, uel postu. ibi. nume. 14.
episcopus non potest quem restituere famæ, nisi indirecte. ibi. num. 15. 19
episcopus an possit dispensare sine consensu capituli, ibi. nu. 16.
episcopus non potest facere sine capitulo illa, quæ eo mortuo transeunt in capitulum. ibi.
Episcopus non tenetur sequi, sed requirere consilium capituli. ibi.
episcopus, an possit dispensare inuito aduersario illius, cum quo vult dispẽsari. ibi. nu. 18.
episcopus vtrum teneatur dispensare, ibi. nu. 20.
6 episcopus potest cum consensu capituli sui cõcedere iura pertinetia ad dignitatem suam, & ista concessio non potest per successorem retractari. in c. cum venissent. nu. 4. de instt. 63
episcopus qui de consensu capituli cõcessit ecclesiam alicui loco pio, ex qua ipse episcopus percipiebat certos fructus, censetur illos donasse, sed quid si ipse nil percipiebat. in c. pastoralis. nu. 1. & 8. de don. 122
episcopus si concessit alicui monasterio ecclesiam de consensu patroni, censetur patronus donasse ius patronatus. ibi.
episcopus de iure communi nullam portionem percipit de ecclesiis inferioribus, sed de iure singulari percipit. ibi. nu. 4.
episcopus non potest transferre eius, quod hẽt in aliqua ecclesia inferiori in locum pium sine consensu capituli, quia sapit quandam speciem alienationis. ibid. nu. 5.
2 episcopus an possit dispensare super minori ætate, ut promoueatur ad beneficium simplex, uel ad aliud, puta dignitatem? Ant. in c. 2. nu. 3. 5. 9. 10. & nu. 11. de æta. & qual. 51
7 episcopus non potest vnam ecclesiam alteri subiectam a seruitio illius liberare. in c. ad hæc. nu. 1. & 3. de exce. prel. 195
6 episcopi qui aliqui exigunt contra formam constitutionis, dum sun in visitatione, dẽnt restituere illud duplicatum. in c. curationis. nu. 4. de cẽ. 239
eps dũ visitat, non dẽt cessante cã vltra vnã diẽ morari in ecclesia. ib. n. 3.
episcopus visitans diœcesim, quas expensas potest exigere, ibi. nu. 4.
episcopus potest exigere expensas, quas facit ratione visitationis, licet ipse habeat redditus sui episcopatus. nu. 5.
6 Episcopus nullã cãm audire debet sine suo capitulo, vbi solemnitas iudicii requiritur, alias secus, in c. extirpãde. in repe. § q vero, nu. 25. de pb. 49
3 Episcopo dicenti clericum suũ esse criminosum non creditur, nisi aliae legitime conslet, in c. conquerente, nu. 2 & 12. de resti. spol. 200. & seq.
6 Episcopus in tangentibus totum clerum oportet, quod habeat consensum totius cleri, & non sufficit consensus capituli tantum. in ca. non minus, nu. 5. de immu. eccl. & cẽmi. 262
3 Episcopus potest dispensare cum clericis super crimine adulterii ab ipsis commisso. in c. at si clerici. nu. 2. de iudi. 11
Episcopus electus, & confirmatus non potest procedere super degradatione, ibi. nu. 20. 14
Episcopus per confirmationem, licet non sit consecratus, acquirit ea quæ sunt iurisdictionis, in c. verum, nu. 14. de fo. comp. 71
7 Eps præsens cãm directe, vel indirecte homicidio priuatur officio sacerdotali, & ab administratione epatus, in c. ex literis, n. 1. de exce. pl. 198
eps uel alter prælatus habens iurisdictionem temporalem, non debet præstare præsentiam suam, quando fit iustitia corporalis ex eo, quia videtur præstare opem, & ideo incurreret irregularitatem. ibi. nu. 2.
episcopus potest quis fieri, etiam ante acceptatum ordinem presbyteratẽ. ibid. nume. 4.
4 episcopus, vel alius prælatus potest alicui honestę personæ sigillum suum cõmittere, in c. 2. nu. 17. de fid. instr. 117
6 episcopus debet habere portionem de relictis factis ecclesiæ, etiam quod aliquid fuerit ipsi episcopo relictum, nisi ipsi relinquatur, ut non capiat portionem de relictis ecclesiæ, vel nisi ecclesię sint exemptæ. in c. officii. nu. 1. 2. & 6. de testam. 142
An autem debeat habere de relictis factis hospitali non constructo auctoritate episcopi ibi. nu. 7.
episcopus nullam portionem debet habere de bonis testatoris nisi de relictis factis ecclesiis. ibi nu. 7.
4 episcopus an compellatur ferre testimonium, & an solius episcopi testimonium sufficiat, in c. cum nuncius. nu. 5. de testib. 53
3 episcopus non potest deponi ab aliquo, nisi a Papa, sed cognitio depositionis potest ab alio fieri. in c. cum super. nu. 11. de can. poss. & prop. 182
6 episcopus non potest recipere aliquid de ecclesiis sibi subiectis, nisi quo ad iura episcopalia, in c. de monachis. nu. 7. de preb. 31
episcopus an, quomodo, & quo iure potest concedere ecclesiam secularem religiosis, vel monachis. ibi. nu. 15.
3 episcoporum depositio est reseruata soli Papæ, & non alteri etiam legato de latere. in c. 1. nu. 18. de iudi. 5
2 episcopus quot, & quas personas debet secum ducere, dum visitat monasteria, vide per totum, in c. vt iusta, nu. 2. de offi. ord. 145
3 episcopus recusatur suspectus a reo potest cãm alteri non suspecto delegare, & eius sententiam executioni mandare. in c. si quis contra. n. 1. 10. 11. & 18. de fo. compe. fo. 56 & in repe. 60. & seq.
6 episcopus efficitur executor testamenti negligentibus testamentariis executoribus intra tempus illud exequi, non autem episcopus succedit in locum illius, qui non declarat intra tempus illud, quod testator mandauit declarandum. in c. nos quidem. nu. 1. 8. & 11. de testi. fo. 129. & seq. vide tamen quod ponit idem Ab. in c. si hæredes. nu. 1. eo. ti. 131
6 episcopi, clerici, & alii prælati habent tantum administrationem rerum ecclesiasticarum & fructuum ipsarum, adeo quod non possunt de ipsis disponere pro libito voluntatis, sed tantum moderate. in rep. ca. cum ecclesiæ, nu. 23. de testi. 137
episcopus an possit indistincte cõpellere executores testamentorum ad exequendũ officium per eos susceptum, tã in legatis piis, quam non, ibid. nume. 32. 148
7 episcopus abundans an possit aliqua de bonis suę mensę, donare ipsi capitulo, in cle. si una, nu. 15. de reb. eccl. non alle. 301
episcopus an possit dare licentiam recipiendi sacramenta ab alio, quã a suo presbytero. in cle. religiosi, nu. 10. de priu. & exc. priu. 315
episcopus an possit cognoscere in aliena diœcesi extraneo agẽte cõtra subditum suum, in cle. quamuis, nu. 2. de fo. comp. 294
episcopus an, & quibus casibus possit subditum absoluere a sententia suspensionis, & excommunicationis a canone promulgata, in cle. multorum, nu. 25. de hær. 312
episcopus an, & quibus casibus subditum absoluere possit a sententia suspensionis, & excommunicationis a canone promulgata, in clem. ad vitandum, nu. 25. de hær. 313
episcopus an dispensare possit cum vicario perpetuo ecclesiæ curatæ, ne vacatione sluciii iura septennium non teneatur promoueri ad sacerdotium. in cle. quæ de ecclesiis, nu. 6. de offi. vic. 290
episcopus an possit dispensare super ætate ordinandorum. in cle. generali, nu. 9. de ęta. & qua. 289

7 Episcopus

In Panormitani Commentaria. 55

Episcopus delinquens in diœcesi aliena, potest per episcopũ diœcesanum puniri. in cle. quamuis. nu. 18. de fo. comp. 294
episcopus diœcesanus occasione contractẽs, vel rei, potest exercere iurisdictionẽ in alium ep̃scopum. in cle. quamuis. nu. 19. de fo. comp. 294
episcopus licet missam audiat, vel procurationem accipiat a male ordinato, non pro hoc vid. tur sede vacante dispensare, dato quod sit casus, in quo possit. in cle. si munus, nu. 9. de sen. excom. 318
episcopo monasteria visitanti licet eorum numerus personarum sit statutus, non tamen pro hac procurandorum numerus statutus intelligitur restrictus. in cle. attendentes. nu. 24. de sta. mo. 306
episcopus non peccat, non audiendo missam quolibet die, & quare, in clem. grani, nu. 3. de cele. miss. 308
episcopus non potest regulariter exercere iurisdictionẽ in aliena diœcesi inter suos subditos inuitos. & de licentia episcopi loci, & quando possit. in cle. quamuis, nu. 10. de fo. comp. 294
episcopus non potest dispensare, vt quis duos canonicatus habet in eadem ecclesia, licet possit dispensare in canonia, & personatu, vel officio. in cl. si in 11. nu. 7. de præb. 299
episcopus non potest dispensare in ætate eum assumendo in rectorem vel vicarium ecclesiæ curatæ. in cle quæ de ecclesiis, nu. 9. de offi. ni. 290
episcopus per loca exempta suæ diœcesis potest populum solemniter benedicere, & quandoque alia facere præter Cracis delationem, in clem. ar chiepiscopo, nu. 2. de priu. & excess. 315
episcopus non potest prohibere subditos, ne missas religiosorum audiant. in cle. frequens. nu. 5. de excess. prael. 314
episcopus potest in ciuitate plures habere officiales, æquales, & insolidum. in cle. 2. nu. 1. de resc. 285
episcopus potest ab exemptis, eorumq; subditis, subsidium charitatiuũ moderatum ramen, exigere. in cle frequens, nu. 11. de exce. prel. 314
episcopus potest ex causa fratres sibi præsentantes pro confessionibus audiendis refutare, cum sunt habeant qualitates requisitas, in cle. dudum. nu. 9. de sep. 303
episcopus sicut ecclesiam mensa suæ, vel capituli non potest, ita, & fortius non potest vnire mensæ communi, in cle. si vna, num. 10. de reb. eccl. non alienan. 301
episcopus qui se defendendo percutit, vel etiam interficit, non incidit pœnas latas. in cle. si qui suadente ibi, nu. 5. de pe. 316
episcopi an possit reseruare alios casus præter expressos in hac cle. in clem. dudum, nu. 35. de sep. 303
episcopi an, & quando, & qualiter in locis mendicantium possint celebrare, & iurisdictionalia exercere, in cle. archiepiscopo. nume. 5. de priui. & exce. 316
episcopi consensus non requiritur in permutatione iurispatronatus, licet secus sit donatione sienda in seculari persona. in clem. plures, nume. 7. de iurepatro. 307
episcopi, & alii superiores possunt ex speciali gratia concedere aliis absolutionem casuum sibi a iure vel ab homine reseruatorum. in cle. dudum. nu. 36. de sep. 303
episcopus debet habere completum 30. annum, & debet esse natus ex legitimo matrimonio, tamen ex legitima causa potest circa hoc dispensari. in c. cum in cunctis. nu. 1. & 2. de ele. 129
episcopus an possit dispensare super simonia. in cap. si aliquius. nume. 4. 5. & 6. de elect. 198
episcopus nõ ẽt dispensare, nisi sup his casibus, qui a iure exprimũtur. ibid.
episcopus an possit vnire vnam ecclesiam cuius collatio pertinet ad inferiorem prælatum alteri ecclesiæ. in c. consultationib. nu 4. de don. 121
episcopus vnire ecclesiã sibi subiectam, licet eius collatio per eius negligẽtiam sit deuolata ad papam, alio iure est deuoluta & alio iure vnit. ibi.
episcopus vel alius prælatus conferens alicui beneficium, quod conferre nõ potuerat, illo casu debet sibi de alio prouidere. in c. inter cætera. nume. 1. 3. & 9. de præb. 33. & seq.
episcopi asserenti aliquem criminosum, an credatur. in c. qualiter & quando. nu. 2. nu. 3. 0. de accu. 89
episcopus an possit concedere, quod in ecclesia interdicta celebretur. in c. ad hæc. 5. nu. 4. de ap. 126
episcopus non potest suspendere interdictum, quando persona ob suum delictum est interdicta, secus si ob delictum alterius. ibid. nu. 6.
episcopus non põt corrigere subditum sine consilio capituli, valet tamen cõ studio in contrarium. in c. quanto. nu. 6. de his qui fi. a prel. 79
episcopus debet subtrahere de fructibus sui episcopatus clericis non habentibus unde possint viuere. in c. ex posuisti. nu. 7. de præb. 55
episcopus potest facere statuta cum clero sine consensu populi in his quæ spectant ad iurisdictionẽ suam, in aliis secus. in c. si. nu. 5. de feriis. 163
episcopus an possit deputare fructus beneficii vacantis, in quo quis habet iuspatronatus in necessarios vsus irrequisito patrono. in c. unico. nu. 20. vt eccl. bene si. di. con. 85
episcopus an possit vnire mensę suæ, vel capitulo, vel aliis præbẽdis aliquã ecclesiam. ibid.
episcopus potest ad libitum eius vicarium remouere, & ab eo aliquã cautionem exigere. in c. dilecti filii. nu. 2. nu. 3. de ap. 157
episcopus conuenit subditos suos coram arbitris iuris, a quibus appellatur ad papam. ibi. nu. 14. 158
episcopus potest delegare causam suo vicario, quo casu potest ad ipsum appellari, sed si malitiose hoc facit eps, excõicabitur p superiorẽ. ibi. n. 18
6 episcopus non potest dispensare circa ea, quæ papa statuit. in c. sin. nu. 3. de reli. domi. 217
episcopus an possit aliquam ecclesiam eximere a iurisdictione sua, & quæ iura possit remittere in ecclesia sibi subiecta. in c. constituens. nume. 10. de relig. domi. 215
episcopus uel alius prælatus citra papam, quo casu possit concedere uni ecclesiæ aliquod ius in præiudicium alterius. ibi. nu. 11.
episcopus vel alius prelatus, non potest inuitus transferri sine causa rationabili. ibi. nu. 14.
episcopus habet intentionem fundatam de iure communi in omnibus piis locis. in c. quia monasterium. nu. 5. de reli. do. 214
7 episcopus potest adiuuare dispositionem canonis, quidam simpliciter loquatur, ipse potest imponere pœnam centra facienti. in c. si. num. 2. de eo qui furti. ordi. recc. 194
6 episcopi non possunt ecclesiam patronatam alteri conferri sine præsentatione patroni, & alter institutus nõ obtinet ipso iure. fallit in c. illud prætereundum. nu. 2. & 8. de iurep. 223
episcopus non potest præsentare aliquem sine consensu patroni, nisi patronus sit negligens, vel præsentauerit indignum. ibid. nu. 8.
episcopus nun potest emittere votum peregrinationis sine consensu capituli, vel papæ, quando peregrinatio esset longa. in c. magnę. nume. 9. 10. & 15. de voto, & vo. re. 205
episcopus nõ potest se absentare ab ecclesia sua, saltem diebus dominicis, & solennibus, quibus debet intereße officiis diuinis. ibi. nu. 11.
episcopi non possunt consecrari, nisi die dominico, & idem in Abbatibus benedicendis. in c. cum sis. nu. 2. de conse. eccle. uel alta. 242
3 episcopus ex euidenti & necessaria causa, potest statuere contra ius commune. in rep. c. si quis contra clericum. nu. 23. de fo. comp. 62
episcopus ex causa potest diminuere penitentiam iniunctam a papa. ibid.
episcopus ordinarius est totius diœcesis. ibi. nu. 41. 64
episcopus non potest prorogare sine licentia papæ. in ca. significasti. nume. 9. de for. comp. 198
episcopus nullam iurisdictionem habet in exemptos a se. ibi. nu. 11.
episcopus non potest prorogare iurisdictionem in laicos respectu clericorũ nec in ecclesiasticum inuito clero, sed inuito eo potest tam laico, quam ecclesiastico causam clericorum delegare, ibi. nu. 25. 99
episcopus non potest clericum inuitum cogere, vt accipiat ab alio sacros ordines, licet possit alium episcopum in hoc delegare. ibi.
3 episcopus potest donare ecclesiam alicui loco religioso non in titulum, sed in proprios usus, non potest tamen Rectorem illius ecclesiæ spoliare. in c. cum venissent. nu. 8. & 9. de resti. spo. 202
episcopus an, & quando potest constituere ecclesiam de nouo censualem, ibi. nume. 9.
6 episcopus non potest sine causa facere ecclesiam censualem, cum causa vero secus, in c. significauit. nu. 1. & 3. de censi. 235
episcopus an possit dare capitulo rem destinatam mẽsæ ipsius episcopi, vel econtra. in c. possessiones. nu. 3. de reb. ecc. non alie. 90
episcopus si consecrauerit ecclesiam indotatam, potest cogi de redditibus suę ecclesię, uel patrimonii suam illam dotare, in cap. cum sicut. num. 4. de conse. eccl. vel alta. 242
2 episcopus non debet appellari episcopus ante consecrationem, & idem in Archiepiscopo ante pallii receptionem, in c. nisi specialis. nu. 7. de auth. & vsu pal. 9
7 episcopus concurrit cum omnibus curatis in administrandis sacramentis hominibus diœcesis, in c. nos inter. nu. 1. de purg. cano. 225
1 episcopus potest eligi aliquis, licet non fit presbyter, dummodo tempore debito efficiatur presbyter. in c. 1. nu. 4. de ele. 122
7 episcopus an possit dispensare, quod Iudæus habet nutrices Christianas. in c. ad hęc. nu. 3. de inde. 122
6 episcopus potest deputare fructus beneficii vacantis in aliquem laudabilem usum ecclesiæ pro iusta, & necessaria causa. in c. unico. nu. 15. 20. vt eccl. bene si. di. con. 85
episcopus potest iura debita sibi ex aliqua ecclesia minuere ex causa, & consensu capituli. in c. cum venerabilis. nu. 1. de censi. 238
episcopus potest remittere ecclesiæ inferiori iura, quę super ea habet cum consensu capituli, & ex causa exceptis octo, de quibus. ibid. nu. 3.
Episcopus tenetur saltem semel in anno visitare suam diœcesim, & quomodo debeat se habere tam circa clerum, quam circa populum, remissiue. ibid. nu. 6. 239
episcopus potest instituere rectorem sine presentatione patroni, quando presentatis per patronum non potest esse sine scandalo, & quando tempus datum patronis ad presentandum est lapsum. in cap. quoniam. num. 5. de iurepatro. 221
episcopus an, & quo casu succedat in executione legatorum ad non pias causas negligentibus executore testamentario, & hęrede. in casi hęredes. nu. 7. de test. 131
7 episcopus an possit dispensare cum clerico in sacris, qui matrimonium contraxit. in c. ex literarum. nu. 5. qui cle. uel uo. 25
episcopus dispensat circa omne votum regulariter. in ca. ex multa. nu. 10. de uoto & uo. re. 207
7 episcopus, uel alius prælatus, an possit uti insignibus dignitatis suę extra locum sibi subiectum, in c. antiqua. nu. 9. de priu. 219

3* Episco-

Universidad de Deusto
Biblioteca

3 Episcopus de iure communi non potest tenere officiales armatos. in ca. cum non ab homine. nu. 8. de iu. 28
7 episcopi non possunt exercere iurisdictionalia sine capitulo de iure, sed secus si ipsi præscripserunt. in c. qualiter, & quando. il 2. nu. 6. de acc. 87
1 episcopus de iure cõmuni habet collationem beneficiorum in diœcesi sua. in c. Abbatem. nu. 1. de reser. 91
6 episcopus habet plenam potestatem in ecclesiis sibi subiectis. in ca. 1. nu. 2. de reb. eccl. alie. 86
episcopus si ædificauit aliquam nouam ecclesiam, potest illi donare de superabundantibus fructibus alterius, diumõ præcedat solennitates. ib. n. 5.
episcopi, vel clerici quicquid acquirunt ex eorum industria, acquirunt sibi, & non ecclesiis eorum. in c. cum in officiis. nu. 3. de testi. 132
episcopus potest tenere matrem, vel aliam non suspectam in domo, licet honestius esset, vt non teneret. in c. 1. nu. 1. de cohab. cle. & mu. 11
episcopus potest quas fieri, licet habuerit vxorem, vel concubinam, & consecrabitur. in c. vidua nu. 4. de reg. 181
2 episcopus electus, & confirmatus potest per solum papam transferri. Ant. de Bu. in c. inter corporalia. nu. 1. & 15. de transl. præla. 20 & seq.
episcopus vel Archiepiscopus non potest deponi ab inferiore a papa. ibid. nume. 5.
episcopus solus potest suspendere, & suspensum restituere, non autem deponere, vel contra depositionem dispensare, ibid. nu. 9. 21
episcopus potest puniri ab Archiepiscopo, non tamen deponi. ibi. 11
episcopus potest esse quis nullatenensis. i. sine aliqua administratione. ibid. nume. 16. eod.
7 episcopus fundat intentionem suam de iure communi super institutione. & destitutione beneficiorũ in sua diœcesi. & vendicãs hæc dẽt probare ista de aliquo iure speciali sibi cõpetere. in c. cũ ex inuncto. n. 2. de hær. 131.
2 episcopus, an possit cognoscere causas subditorum prælati ipso episcopo subiecti. in c. pasto. nu. 6. de offi. or. 140
6 episcopus potest dispensare q. clericus absens causa studii lucretur fructus etiam de beneficio curato, etiam, q non sit promotus. in c. tue fraternitatis. nu. 5. de cle. non resi. 24
episcopus non potest delegare vicario suo resignationem, nec collationem certi beneficii vacaturi. in c. constitutus. nu. 5. de concess. præb. 73
episcopus vel clerici, & similes qui possunt de bonis ecclesiæ aliqua donare, non possunt de ipsis in testamento disponere. in c. ad hæc. nu. 3. de test. 132
7 episcopus potest dispensare super crimine adulterii, de quo sibi constat per viam inquisitionis & super omni crimine, q non impediat ordinis executionem, vel beneficii retentionem, etiam post peractam pœnitentiam in c. qualiter, & quando. il 2. nu. 19. de acc. 88
3 episcopus iurat de cal. sine licentia papæ, sed quid de aliis clericis. in c. 1. n. 16. de iura. cal. 143
4 episcopo soli non credit in foro ecclesiastico, secus in seculari. in c. super nobis. nu. 3. de test. 94
6 episcopus non dispensat contra ius, nisi in casibus a iure expressis. in c. Ioa. nu. 7. de cle. coniu. 18
episcopus pro seruitiis ecclesiæ impensis alicui concedere ad vitam possessionem ecclesiæ. in c. si quis. nu. 3. de pecu. cle. 127
3 episcopus proprius quis dicatur. in c. 1. nu. 6. de fo. comp. 53
7 episcopus quibus casibus possit dare ordinariam iurisdictionem. in ca. quo niam. il 1. nu. 3. ne præl. iu. 116
6 episcopus si non instituit primo præsentatum an, & quo casu incumbat in pœnam. in c. pasto. nu. 9. de iurep 231
3 episcopus an possit promouere ad inferius beneficium, si renunciauit episcopatui. An. in c. ad supplicationem. nu. 6. de ren. fo. 36. Et num ad episcopatum, an quis possit inuitus promoueri, ibi. nu. 8.
episcopus nullius ẽpatus, vel diœcesis quod diœcesis quod habet. ibi. nu. 10.
6 episcopus ordinans aliquem sine titulo, & sic non habentem vnde viuere, dẽt pudere de suo, donec cõsequatur aliquẽ titulũ. in c. epis. n. 1. & p̃b. 27
3 episcopus potest agere, & respondere pro ecclesiis sibi subiectis, an debeat præferri aliis administratoribus ecclesiæ in agendo. in c. cum deputati. n. 12. 14. 15 & 21. de iu. 45
episcopus aliena bona ecclesia vacante nisi primo ei det specialem Rectorẽ. ibid. nu. 16.
6 episcopus quando venit ad ecclesiam reconciliandam, cuius expensis debet venire, in c. proposuisti. nu. 11. de confes. eccl. vel alta. 242
3 episcopus qui possidet, vel quasi causa custodiæ iura episcopalia, puta vngere, pœnitentiam dare, & similes actus facere, habet istorum actuũ exercitium. in c. contingit nu. 12. de dol. & cont. 245
episcopus quomodo habet punire clericum de crimine, quod non constat, nisi ipsi episcopo, in c. conquerente, nu. 12. de restit. spo. 201
6 episcopus si instituit aliquem sine præsentatione in casu permisso, debet omnino instítutum præsentare habenti ius patronatus, qui debet contentari institutione facta ab episcopo. in c. si vero. nu. 4. de iurepa. 225
1 episcopus non potest renunciari episcopatui sine licentia papæ. in c. si. nu. 11. de postu. præla. 120
6 episcopus cum capitulo potest constituere ecclesiam collegiatam, & q clerici seculares viuant in communi. in c. quoniam. nu. 2. & nu. 6. de uit. & hone. cleri. 5
episcopus potest testari de rebus patrimonialibus, sed de reb. eccl. vel intuitu ecclesiæ quæsitis non potest. in c. 1. nu. 2. de testi. fol. 128. Et, an habens filios possit promoueri in episcopum. ibi. nu. 2.
5 episcopus potest habere præbendam in ecclesia de iure speciali. in cap. cum olim. nu. 7. de re iud. 70
Episcopus quis potest eligi, licet non sit nisi diaconus, ibi. nu. 12.
6 episcopus non potest explicare ardua sine consensu capituli, in aliis vero sufficit consilium, in c. 2. nu. 2. de instit. 60
7 episcopus potest fortiliguis dispensare. in c. ex tuarũ tenore. nu. 5. de for. 180
3 episcopus sine capitulo, nec contra non potest agere in negotiis ordinis, sed q bona sit inter ipsos diuisa. in c. causam, quæ il 2. nu. 5. de iud. 47
episcopus si non constituit communia in ecclesia sua supplet Archiepiscopus. in c. Imperatorum. nu. 8. de iur. cal. 140
6 episcopus potest compellere canonicos ad distribuendos superfluos reditus ad necessariã fabricã ecclesiæ. in c. si. n. 7. de his q fi. a ma. par. ca 84
7 episcopus dispersat cum simoniaco ignoranter ad aliud beneficiũ cõsequendum aũt ad aliud, q simoniace bẽat. in c. ex insinuat. one. n. 5. de si. 102
episcopus, an possit cõcedere ecclesias religiosis, vt possint conuertere fructus in suos vsus proprios, in c. pasto. nu. 6. de priui. 217
5 episcopus, & quilibet administrator non solum dẽt esse idoneus, sed vtilis. in c. constitutis. il 2. nu. 2. de app. 134
6 episcopus habet totam iurisdictionem, quem explicare dẽt quandoque cum consilio, quandoque cum consensu capituli. in c. 2. nu. 3. de his quæ fiunt a ma. par. cap. 83
3 episcopus nõ dẽt soluere debita de redditibus ẽpatus sui, & an ad ea teneatur successor. in c. olim il 2. nu. 4. & 5. de resti. spo. 219
5 episcopus, vel prælatus excommunicatus minori non perdit ea, quæ sunt de iurisdictione. in c. duob. nu. 1. de sen. & re iud. 98
1 episcopi, & alii prælati prouisi per papam, videntur electi, & confirmati eodem instanti. in c. nosti. nu. 4. de ele. 134
3 episcopus potest celebrare in aliena diœcesi etiam in Pontificalibus. in c. 1. nu. 7. ut lit pend. 242
7 episcopus non potest aliquã ecclesiã a sua iurisdictione in totum eximere, & cum consensu canonicorum in c. cum olim. il 2. nu. 4. de priui. 214
episcopus non debet appellari dominus, nisi de hoc fuerit sibi prestitum iuramentum a vasallibus suis. an capi grauem, numero 1. de excess. prælator. 52
6 episcopus tenetur subuenire pauperibus, in c. 1. nu. 8. de cle. ægro. 72
7 episcopus an possit restituere quem famæ, in c. ex diligenti, nu. 7. de si. 95
6 episcopus debet esse presbyter, in c. scientes. nu. 2. de cens. 73
2 episcopus cum capitulo, an possit deputare fructus beneficiorum vacantium pro fabrica ecclesiæ, in c. 1. nu. 6. de ele. 122
2 episcopus depositus per solum papam dispensatur. Anto. in c. 2. numero 2. de biga. 71
5 episcopus potest ecclesiam a se abdicare, & iurisdictione sua ipsam eximere cum solennitatibus de quibus in c. cum inter. de re iud. exceptis quibusdam casibus. nide ibi. nu. 13. 72
4 episcopi non seruantes, vel seruare facientes sacros canones, an incidant in periurium, in c. ego. nu 3. de iureiu. 140
episcopi tenentur visitare limina apostolorum, singulis annis, & quidniat nomine liminum, ibi. nu. 6. 147
3 episcopus licet non possit esse procurator, tamen admittitur aliquando ex causa alicuius magni domi. in c. cum I. & A. nu. 30. de re iud. 91
1 episcopus an, & quæ potest facere, siue statuere, sine capitulo, in ca. consuetudinis. nu. 5. de consue. 108
episcopus si præscripsit iurisdictionem contra capitulum, idest quod non possit requirere eius consensum, poterit sine eo statuere, & quare, ibi. nu.
6 episcopus potest priuari episcopatu propter aliquod scandalum immineus licet nõ proueniat ex defectu suo, habet tamẽ ipse de bono cambio prouideri. in c. quæsitum. nu. 8. de re. permu. 305
episcopus habet iurisdictionem inter laicos, ubi uertitur pia causa. in ca. 1. nu. 5. & 9. de emp. & uen. 95. & seq.
episcopus habet in aliquibus casibus iurisdictionem in laicos, maxime negligente iudice seculari, & in notoriis. ibi. nu. 9. 90
1 episcopus qui est in aliquo collegio non tanquam episcopus, sed tanquam unus de collegio non debet alios præcedere, in cap. auditis. numero 4. de ele. 158
2 Episcopi præsunt principibus tẽporalibus. in c. solitæ. n. 7. de ma. & ob. 150
6 episcopus non potest esse minor triginta annorum. in c. super inordinata. nu. 11. de præb. 57
7 episcopus, & capitulum faciunt magnam coniunctionem inter eos. in c. clerici. nu. 2. de uer. sig. 270
1 episcopus per literas iustitiæ non tenetur prouidere habenti perpetuam vicariam, nec etiam per illas literas. in c. postu. nu. 6. de rep. 77
7 episcopus an possit dispensare cum illo, qui cum non esset ordinatus administrator diuina. in c. ex literis. nu. 3. de cle. non or. min. 197
6 episcopus non potest emittere votum peregrinationis, seu religionis sine licentia sui superioris. in c. scripturæ. nu. 9. de voto, & uo. re. 203
episcopus potest esse quis datum ecclesiarum cathedralium ex permissione papæ eas uniendo, vel non. in c. 1. nu. 1. ne sed. va. 274
episcopus solus an possit ad tempus alienare, vel concedere aliquam ecclesiam in titulum, vel concedere temporaliter fructus ecclesiæ, sine alienatione. per. nu. 5. de his quę fi. a præl. 81
2 episcopus a propria sede expulsus non potest cedere suo episcopatui, & transire ad alium sine authoritate papæ. in c. 1. nu. 8. de transl. epi. 57
6 episcopus potest se impedire, etiam vt exequantur relicta ad non pias causas. in c. tua nobis. nu. 8. de testi. 147
episcopus depositus qui ad hoc appellauit, exercet pendente app. omnia iura episcopalia. & idem in aliis. in c. 2. nu. 6. vt li. pen. 253
episcopus an possit dispensare in pluribus curatis beneficiis propter utilitatem ecclesiæ. in c. extirpande. in repet. §. qui vero. numer. 29. & 38. & 40. & seq. de præb. 50. 52.
episcopus non potest statuere, quod ab interlocutoria non appelletur. in ca. recedentes. nu. 4. de iureiu. 161
episcopatum non potest quis cogi ad accipiendum, vel acceptandum. in ca. innotuit nu. 13. de ele. 144
episcopus non potest statuere contra ius, & sic non potest inhibere appell. ab interlocutoria, nec præfigere terminum instantiæ. in ca. venerabilis, nunc. 8. de iud. 49
episcopi licet possint aliqua iura remittere ecclesiis, vel hospitalib. visitationum tamen, & correctionem abdicare ne queunt. in clem. quia contingit. nu. 7. de reli. domi. 307
episcopi non possunt reddere ius nisi in locis insignibus, & quare. in cle. quãtus. nu. 6. de for. comp. 293
episcopus competit malè ablatorum incertorum dispensatio. in cle. religiosi. nume. 24. de priuil. 315
episcopalis iurisdictio licet sede vacante denolnatur ad certas personas ex priuilegio, consuetudine, vel statuto, non tamen per hoc deuoluitur iurisdictionis emolumentum. in cle statutum. nu. 3. de ele. 287
episcopalis dignitatis ad commendationem vide multa, & an filii, an parentes debeant uocari episcopi. in cle. si quis suadente. nu. 26. de pæ. 316
episcopalib. iurib. qui est obnoxius, tenetur etiam ad procurationem. in cle. consit. nu. 2. de censi. 308
episcopatus, an & quo casu potest diuidi per papam, vel ecclesia parochialis, videlicet parochia per episcopum. in c. ad audientiã. nu. 16. de eccl. ædifican. 257
episcopatum nemo potest petere ratione ambitionis vitandæ. in cap. per nostras. nu. 2. de iurep. 229
Episcopatus vacantes intra quod tempus debeat conferri. in c. nulla ecclesiastica. nu. 4. de conce præb. fo. 65. Et uide in c. cum nostris. nume. 3. 68 & in c. dilectus. nu. 1. eo. ti. 73
episcopatuum vnio, vel subiectio pertinet ad solum papam citra aliquorum consensum. in c. sicut vnire. nu. 1. & 2. de exce. præl. 196
episcopus potest vnire beneficia posita in sua diœcesi, etiam q eorum collatio fit deuoluta ad papam propter eius negligentiam, ibi. nu. 6. 197
episcopus an possit vnire certa beneficia, q papa sibi reseruauit. ibid. nu. 7.
episcopatus licet aliqui habeant maiores redditus, sunt tamen paris dignitatis. in c. si. nu. 16. de transl. epi. 7
episcopus, cui data fuit indulgentia transeundi de vna ecclesia ad aliam, debet postulari, non eligi. ibi. nu. 18.
episcopalis quæ sunt ordinis, nõ possunt, nec cõsuetudine, nec præscriptione ac quiri, illa vero quæ sunt ant dignitatis, aut iurisdictionis, bene possunt acquiri. in c. accedentibus. nu. 2. & 3. de excæ. præl. 200
episcopus electus, & confirmatus, non tamen consecratus, an possit concedere indulgentias, maxime si non sit sacerdos, ibid. nu. 4.
episcopus confessata, vel cum sigillo scribentis facit fidem. in c. 2. nu. 8. de fide instrumento. 109
episcopus non debet cantari, nisi per subdiaconum etiam in necessitate. in ca. episcopus. nu. 3. de vi. & bon. cle. 4
episcopus est seruanda in indicando data personarum æqualitate, alias sententia per tuas. il 1. nu. 8. de simo. 108
episcopus inter pares clericos, si vero aliqui sint digniores, talis equalitas nõ seruatur. in c. cũ omnes. nu. 9. de cõst. 23
episcopus est iustitia dulcore minime temperata. in c. si. nu. 6. de transl. 165
episcopus in casu dubio, vel pari semper est preferenda rigori. ibi. nu. 9.
episcopus est iustitia dulcore misericordiæ temperata. in cap. magnę. nu. 3. de sen. & iu. re. 205
episcopatio nominis tam actoris quam rei an vitiet rescriptum. in ca. quia nonnulli. nu. 2. de res. 94
episcopus alias, aliud animal, si præter voluntatem domini aliquod damnum fecerit, non tenetur eius dominus ad aliquid. in ca. dilectus, nume. 2. de homic. 145
episcopus si probetur mortuus, & non probetur talis equus talis pilaminis, & non creditur probantem, in c. auditis. nu. 25. de pres. 42
episcopus dicitur si equitare domino suribundus aliquod damnum alicui intulerit etiam mortem, dominus non tenetur, quare presumitur ignorasse vitium equi. in c. significasti. il 1. nu. 1. de homi. 146
error iuris impedit prescriptionem, error facti non. in ca. cum non liceat. nu. 9. de pres. 36
error non debet præiudicare veritati. in c. examinata. nu. 20. de iu. 43
error in expressione beneficii, an habeat vitiare rescriptum, si constat de corpore, in significante. nu. 5. de res. 87
error communis an faciat ius. in c. gratum. nu. 11. de ost. del. 99
error, & quando hẽat actum impedire. in c. P. & G n. 22. de of. del. 124
error iuris licet hoceat ad prescribendum, tamen non tenet in acquisitione fructuum, sed in prescriptione fructuum sic, & de ratione. in c. si diligen. nu. 2. & 25. de pres. 47
errores non presumuntur, sed debent probari per allegantem. ibi.
errores non presumuntur in mala fide. ibi. nu. 31.
7 error iuris, & probabilis non excusat. in c. fraternitatis, num. 10. de frigi. & male. 43
error iuris, an tollat bonam fidem, in c. referente, nu. 5. qui fil. sint leg. 49
6 error communis absque possessione iuris, an facit ius. in c. consultationibus, nu. 3. de iurepa. 226
error communis facit ius, & excusat, quando quis facit actum authoritate publica quam gerit, secus si priuata. ibi nu. 6. 227
3 error in confessione quę petitur reuocari, quomodo probetur, siue sit confessio propria, siue procuratoris, in c. si. nu. 21. & 23. de conf. 267
1 error iuris inhabitabilis impedit prescriptionem. in ca. cum dilectus. num. 12. de consue. 104
error communis an faciat ius tam in ordinario, quam delegato. in ca, cum dilecta. nu. 10 de re. iu. 78
6 error communis non facit valere ea quę sunt ordinis, sed ea quę sunt iurisdictionis. in c. ad apostolicam. nu. 1. de presb. non bap. 252
errans in iure non prescribit. in c. 2. nu. 10. de his quę si. a præl. 78
1 error communis facit ius, quando intervenit etiam authoritas superioris per quam causatur communis error. in c. nihil, nu. 11. de ele. 179
3 error iuris nullo casu causat prescriptionem, sed bene aliquo casu acquisitionem fructuum. in c. grauis. nu. 17. de resti. spo. 206
2 error cõmunis in his quę geruntur, nõ excusat. in c. si. nu. 12. de proc. 177
5 error iuris impedit prescriptionem, sed non error facti. in c. de quarta. nu. 12. de presc. 27
6 error iuris excusat minores, fœminas, milites, & similes personas. in casibus qui, nu. 12. de sole. 118
7 error iuris, an & quando excuset. in c. perlatum, nu. 4. qui fil. sint le. 49
error conditionis seruilis impedit matrimonium. in c. proposuit, numero. 2. de coniug. seruo. 30
error quadruplex est, conditionis, personę, fortunę, & qualitatis, & quis eorum matrimonium impediat, ibi. nu. 5.
error extrinsecus matrimonium impedire non videtur, & in dubio indicatur pro matrimonio. ibi.
6 error iuris vel facti quo casu excuset ementem, vel alio modo possidentẽ a perceptione fructuum, in c. ad nostram. nu. 9. de reb. eccl. non alie. 90
error iuris impedit prescriptionem, error facti. non in c. significauit. nume. 5. de censi. 235
errans in iure non potest prescribere, licet habeat putatiuum, & coloratũ titulum. in c. Apostolicæ, nu. 11. de do. 124
error iuris dubitabilis, puta quando dubitatur probabiliter de intellectu iuris, non impedit præscriptionem. ibi.
error facti non impedit præscriptionem, licet ius restituat. ibid. nu. 12.
7 errare præsumitur aliquis, quando non resistit aliorum errori cum possit. in c. qui alios, nu. 1. de hær. 126
2 error cõis non facit ius quo ad intrinsum. in c. 2. nu. 4. de resti. in int. 186
6 error iuris impedit prescriptionem. in c. dudum. nu. 6. decimis. 178
æstimatio equa dati ad vecturam quem effectum operetur. in ca. vnico. nu. 23. de commo. 93
æstimatio in casu in quo facit emptionem, quid operetur, ibi.
2 æstimatio rei an debeat, vel possit peti si res ipsa extat vel non. in c. si. nu. 4. quod metus cau. 184
7 ætas quæ requiratur in ingressu religionis, & an perueniatur ex discretione. in c. attestationes. nu. 10. de despon. imp. 18
2 ætas habilis ad beneficia curata attenditur tempore impetrationis, secus ad prębendas. An. in rub. nu. 2. de æta. & qua. 50
7 ætas 18. an. hoc est plena pubertas requiritur in adoptante. in c. unico. nu. 4. de cogn. leg. 34
Ætas nostri temporis non patitur rigorem antiquorum iurium, cum nobis defecerit merita & virtutes corporales. i. cũ det. n. 2. & cõ. & af. 40
Ætas & discretio sine scientia requiruntur in matrimonio. in cap. ex literis. nu. 1. de spons. 4
Ætas 12. annorum in fœmina, & 14. in masculo est apta ad matrimonium. in c. insuper, nu. 3. qui ma. acc. 54
Ætas apta requiritur in matrimonio cõtrahẽdo, & nõ simpliciter coeundi potestas. in c. de illis, il 1. nu. 2. de despon. imp. 17
Ætate superueniente legitima conualidantur sponsalia cum minore septẽnio contracta, si tacitus superuenit consensus, & idẽ est intelligendum in matri. contracto per minores in c. literas. nu. 4. de despon. impu. 16
Ætas superueniens cum aliis admiculis, validat sponsalia. in c. duo puer. nu. 2. de desp. imp. 18
6 Ætas debet probari ab illo qui fundat se in ea. c. nullus, n. 5. de reg. 180
1 Ætas habilis requiritur tempore collationis, aliter collatio est ipso iure nulla, sed an requiratur in beneficiis non curatis. in c. cum in cunctis, §. inferiora, nu. 1. & 3. de ele. 131
7 Ætas certa vbi requiritur respectu discretionis, præueniri non potest. in c. iuuenis. nu. 5. de desp. 3
2 Ætas quæ requiratur ad quæcunque beneficia, Ant. in c. præterea. nume. 5. de æta. & qual. 52
7 Ætatem supplet potentiam coeundi. in c. continebatur. n. 2. de desp. im. 16
Ætate 11. annorum puella, & quãdoq; i decennio cõcipere pot, ibi. nu. 3.
Ætate nouem annorum quidam nutritum pregnantem reddidit. in ca. puberes. nu. 3. de desp. im. p. 16
Ætate habilis sed impotens ad coeundum matrimonium, licite contrahit, quam uis nonnulli contrarium dicant, ibi. nu. 4

Universidad de Deusto
Biblioteca

Aetas decem, & octo annorum est habilis ad coitum. ibid.
Aetas requiratur in dignitatibus, quanta esse debeat. in c. cum in cunctis. na. 6. de ele. 130
7 Aetas septennii habilis est ad contrahendum sponsalia de futuro, licet aliqui teneant contrarium. in c. gemma. nu. 6. de spon. 13
Aetatis defectus per paucos dies, an matrimonium vitiet, & an illud per superuenientiam aetatis legitime validetur. in cap. tuae nobis. nume. 5. de desp. impu. 19
Aetas 14. annorum dicitur perfecta respectu matrimonii contrahendi, quo vero ad aliud non nisi 25. anni attigerit. i c. 1. nu. 2. de desp. imp. 15
Aetas praesumitur non posse. in c. accessit. nu. 3. de desp. impu. 16
Aetas ad matrimonium non taxatur secundum canones, sed etiam secundu leges attenditur. in c. vbi non nu. 2. de desp. imp. 15
Aetas septem anno. quo ad sponsalia cois est masculo, & feminae, sed respe ctu matrimonii differentia est. in c. vbi non n. 2. de desp. imp. 15
Aetas quatuordecim annorum requiritur in masculo, duodecim vero femina. ibidem.
Euangelistae quare diuersimode figurantur in c. 1. de sum. Trin. nu. 8. 285
eucharistia vnde dicatur. in cle. religiosi. nu. 3. de priui. 315
eucharistiae admiranda liberalitas, vbi donatur venit in dono. in cle. si dominum. nu. 9. de reliq & vene. sanc. 309
eucharistiae mirabilis confortatio, quia fidelit animae nostrae substantiam, & qui negligit sumere debilitatur, & cadit a virtutibus. ibi. nu. 5.
eucharistiae mirabilis ministratio est, quia quo ad effectum, ita per malos sicut per bonos ministratur. ibi. nu. 4.
eucharistiae mirabilis mundtia est, quia nisi digne, & a dignis sumatur, p. pinquat mortis iudicium, ibi. nu. 6.
eucharistiae mirabilis transmissio, quia transmittitur etiam ad defunctos nō sume malos, nec sume bonos. ibi. nu. 8.
6 eucharistia est maius sacramentū, quā reperiri possit. in rub. nu. 1. de hap.
7 eucharistiam conficit sacerdos, etiam celebrans ante digestionem. in c. si consistente. nu. 4. de acc. 71
eucharistia potest confici tempore interdictae ciuitatis pro infirmis in c. per mittimus. nu. 1. de sen. excom. 272
6 eucharistia sumens debet stare ieiunus post sumptionem p aliquas horas, nec cibus naturalis misceatur sacris. in c. ex parte. nu. 5. de cel. mis. 245
eucharistia de substantia non debet sumi ieiune, sed ob reverentiā, tamen sacerdos contrafaciendo potest priuari beneficio. ibi. nu. 6.
eucharistia, dum conficitur, corpus Christi est in vtroq; sacramento integra liter. sua in Hostia qua in Calice, vbi sit vnum consecratum. in c. cū Martha c. 4. eo. ti. fol. 245. Sanguinis Christi, q replentatur p vinū consecratū euanesci, si in eo apponatur magna quantitas vini vel alterius liquoris. ibid. nume. 5. 246
eucharistia sola quare datur communicantibus, sacerdotibus vero celebrantibus datur etiam Sanguis Christi, ibi. nu. 6. Et quomodo, contingit, q eodem momento corpus Christi possit esse in infinitis Hostiis, ibi. n. 6. Et an Sanguis Christi efficiatur p appositionē solius aq vel solius. ibi. n. 10.
1 eucharistiam non potest conficere, nisi sacerdos etiam ex permissu papae. in c. 1. §. vna uero. nu. 1. de sum. Tr. & fi. cat. 14
6 eucharistia conficitur etiam in pane fermentato, licet ita conficiens graviter peccet. in c. si. nu. 5. de cel. mis. 248
eucharistiae substantialia, sunt tantum illa verba, hoc est. n. & c. alia vero orationes sunt de solemnitate. in c. de homine. nu. 2. de cel. mis. 246
7 eucharistiae mirabilis translatio, quia prece etiam iniusti fit transubstantiatio virtute, s. verbis, non merito sacerdotis, in cle. si dominum, nu. 7. de reliq. & vene san. 309
eucharistiam sumere quantumcunque perfectum tenēt nedum ecclesiae, sed etiam Christi praecepto in cle. ad nostrum, nu. 2 2. de haere. 313
3 euidenter dicitur fieri, quod fit per verisimiles coniecturas. in c. fi. §. porro. nu. 12 ut li. contest. 133
2 euidenter dicitur constare id, quod elicitur ex verisimilibus coniecturis. in c. super quastione. nu. 7. de offi. del. 108
7 euidens dicitur illud, qd sp apparet. i c. euidentia. nu. 2. de acc. 69
2 euictio an habeat locum in suita arbitrii. in c. cum dilectus. n. 3. de arb. 205
5 de euictione nō agitur antequam res euincatur, licet sciatur, q est aliena. in c. si. nu. 45. de praes. 55
6 euincere non potest ille, q agēdo pt exceptione repelli. in c. 1. n. 2. de te. 128
2 examinatus semel, an debeat iterum examinari, An. in accepimus. nu. 6. de eta. & qual. 57
examinatio, de qua fit mentio in litera, fit extra iudicium sine citatione alicuius. in c. fi. nu. 17. de transl. epi. 7
examen quando requiritur, an aliquis sit idoneus, non est citanda pars. An. in c. licet. nu. 14. de transl. 23
3 emptio dilatoria, licet non opponatur nisi ante li. con. tamen, & post potest opponi, si reo protestetur, q contestando litem non intendebat a dilatorius recedere. in c. ex conquestione. nu. 6. de resti. spo. 203
7 examinatio personae promouendae quando sit necessaria, & quando non in cle. Romani. nu. 9. de iureiu. 296
examinatio testiū nudatim fieri debet feriatis. i cle. iudices. n. 2. de of. del. 290
examinis priuati expensae fiscae a Doctorando non includuntur in summa taxata in Doctoratu. in cle. cum sit. nu. 10. de magi. 311
examinis priuati appellatione non comprehenditur Doctoratus tanquam pars eius, quod facit ad statuta, ibi. nu. 11.

2 exceptiones dilatoriae, quę ut potest pīsumi, malitiosē opponuntur, nō sunt admittendae, secus si sint peremptoriae, nisi sit maxima praesumptio quod malitiosē opponatur. in c. suscitata nu. 3. de rest. in integ. 192
exceptiones contra sententiam, vel instrumenta, si excluduntur a statuto si tamen tincti offerantur probari, debent admitti ibi. nu. 7. 195
5 exceptiones quę erant opponendę in prima instantia ante litem contestatā non possunt opponi in cā appellationis. in c. per tuas. nu. 5. de ap. 147
exceptio tua non interest, repellit quem ab actione. in rub. mancro. 1. quia metus cau. 178
3 exceptio quae dicatur emergens, & quę incidēs, in c. 1. n. 12. de or. co. 68
5 exceptio contra testes, an possit opponi in causa appellationis, si in prima non fuit opposita, in c. cū I. & A. nu. 13. & 19. de re iu. 89. & seq.
exceptio contra personā testatorū, debet tangere negotium principale, sed per obliquum. ibi. nu. 18. 90
4 exceptio peremptoria debet opponi in vim dilatoriae contra rescriptum gratiosum. in c. si. nu. 4. de presum. 139
6 exceptio Macedoniani non potest opponi, quando fuit mutuatum filio ex causa necessaria, in qua patris pietas verisimiliter non recusasset. nu. 2. quia plerique. nu. 26. de immu. eccl. 272
5 exceptiones censetur iudex non admittere procedendo adulteriora. in cle. parte. nu. 2. de app. 138
3 exceptio dilatoria proponi debet ante litem contest. in c. fin. nume. 5. de fo. ro compet. 101
5 exceptio excommunicationis non impedit appellantem, quo minus possit sua appellationem prosequi in c. significauerunt. nu. 1. de exc. 138
exceptio excommunicationis potest in qualibet parte litis opponi etiā post sententiam ad executionem differendam. ibi. nu. 17. 70
6 excipiens non videtur fateri c. s. in p qōne. nu. 8. de conce. prab. 178
2 exceptio transactionis dicitur exceptio litis finitae, & potest semper opponi in c. 1. nu. 3. de transa. 140
exceptio excommunicationis si fuit apposita coram delegato, quid habeat facere delegatus, ibi. nu. 13.
exceptio opposita, & nondum probata, an faciat supersedere processui. ibi. nume. 6.
exceptiones dilatoriae dum opponuntur, non debet lis super eis contestari, vel recipi de calumnia, & libellus offerri, ibi. nu. 7.
3 exceptio illegitimationis cognoscitur coram ecclesiastico, & dum ipse cognoscit, petitio here filet, in c. tuam, nu. 1. de or. cog. 172
exceptio peremptoria si ex sui natura examinatur coram alio, quā iudice principali causae, operatur effectum dilatorium, ibi. nu. 4.
exceptio tu es excommunicatus, cognoscitur coram ecclesiastico, ibid. nu. 9.
5 exceptio litis pendentię si non opponatur, non nitiat plures processus coram pluribus super eadem causa agitatos, in cap. cum ex officii, nume. 24. de presori. 34
3 exceptiones quę nam opponuntur contra agentem interdicto, quod ibi exclam. in c. item cum quis, nu. 5. de resti. spo. 193
exceptio criminis an, & quando repellat agentem possessorio recuperandā in beneficialibus, quam prophanis, vel agentem petitorio, maxime si incontinenti potest probari, ibi. nu. 9. & 11. 60. & seq.
exceptio cōsanguinitatis opposita marito petēti restitutionē uxoris sue quae casu sibi obstabit, in c. literas, nu. 1. de resti. spo. 210
exceptio defectus proprietatis non obstat agenti possessorio recuperandi, etiam si incontinenti offeratur probanda, nisi immunitate peccatum, 60. & seq. eius in possessorio adipiscendę, ibi nu. 5. 15. & 18.
5 exceptio excommunicationis potest in qualibet parte litis opponi, etiā post sententiā executionem differentiā. in c. significauerunt. n. 17. de excess. 2 exceptio dilatoria licet non proponatur, nisi ante litem contestatam si tamen proponatur post lit. contest. potest tunc opponi, vel si post li. contest. veniat ad notitiam. in c. insinuante. nu. 8. de offi. dele. 110
5 excipiens non videtur fateri ea, quę in exceptione includuntur. in cap. cum venerabilis. nu. 1. de excep. 10
exceptio falli potest per sententiam opponi. ibi. Et q ex Rei exceptione non fit datur intentio actoris, nec declaratur dubia probatio, ibi. nu. 58. 34
2 exemptiones in spiritualibus, non possunt concedi per principes seculares. in c. auditis, nu. 9. de resti. in integ. 168
3 exceptio dilatoria proponitur post li. conte. quando de nouo pervenit ad notitiam, vel de nouo est orta. in c. 2. nu. 5. de ord. cogn. 166
exceptio dilatoria non probatur semplene. ibi. nu. 55.
exceptio dilatoria si non fuerit probata intra 15. dies excipiens condemnatur in expensis. ibid.
exceptio spoliationis non datur contra hęredes, nisi ad eos pervenerit, nec dolo fecerint, vel nisi lis fuisset contestata cum defuncto, ibi. nu. 5. 371
exceptio spoliationis, an possit opponi in perpetuum. in d. c. 2. num. 5. eodem. dem titul.
2 excipere videtur ille, qui opponit factum, ex quo causatur exceptio. in c. super hoc. nu. 8. de renun. 27
4 exceptio peremptoria, vel exceptio opposita contra personas testium potest produci & probari, etiam post publicatas attestationes. in c. 1. de testib. nu. 5. de testi. 29
6 exceptio ineptitudinis libelli quo casu potest opponi per sententiam. in c. dilecti. nu. 3. de emp. & vend. 90
7 exceptio firmat regulam in contrarium. in cap. quoniam, numero 2. de iud. 3 no
5 Exceptiones quando opponuntur in curia, an remittantur ad partes pro illarum probatione. in c. 1. nu. 9. de ap. 102
exceptio, tu non es clericus, a quo debet probari. in c. si diligenti. nume. 28. de for. comp. 85
exceptio facta in aliquibus casibus, non firmat regulam in non exceptis et si illi casus sint exceptuati per dictionem taxatinam, in c. inter alia, nu. 15. de immun. eccle. 266
exceptiones modici praeiudicii possunt ex leui praesumptione per iudicē repelli, si vero sunt magni praeiudicii, non debent repelli sine vehementi praesumptione. in c. inter posita nu 2. de app. 161
exceptiones & eorum probationes si non sint admissae per iudicem, praebet legitimam causam appellandi. ibi. nu. 3. & 4.
exceptio peremptoria probari potest etiam post publicationem attestationū. in c. ex literis. nu. 5. de cogn. spiri. 34
5 Exceptionis renunciatio non numeratae pecuniae, non valet, si fiat in contenti. in c. si cautio nu. 8. de fid. instr. 125
Exceptio non numeratę pecuniae durat perpetuo ecclesiae in casibus, in qui bus necesse est probare, q pecunia sit versa in vtilitatem ecclesiae. ibi. n. 9
Exceptio non numeratę pecunię tunc habet locum, quando interuenit scriptura, secus si non interuenit ibi. nu. 11.
Exceptio doli elapso biennio in obligatione literarum, opponi potest, in d. c. si cautio. nu. 10. eo tit.
1 Exceptiones mistae possunt opponi post terminum elapsum ad opponendas dilatorias. in c. pastoralis. nu. 10. de excep. 6
Exceptio dilatoria orta post litem contestatam, & post terminum datum a iudice, potest opponi, ibi. nu 21. 7
Exceptio dilatoria orta post terminum datum a iudice, vel veniens ad notitiam partis post litis contestationem, numquid indistincte admittatur, ibi. nu. 22. & 23.
Exceptio dilatoria non opposita in causa principali, non potest opponi in causa appellationis. ibi. nu 29.
Exceptio dilatoria, quae post lapsum terminum non potest opponi, potest tamen prius opposita declarari. ibi. nu. 31.
Exceptio non verisimilis an sit admittenda, in c. super hoc, n. 2. de renū. 14.
Exceptio aliqua non admittitur contra ordinarium, donec toleratur in officium. in c. de priore, nu. 5. de app. 123
Exceptiones ex se concludentes, non tamen admittendae si de facto fuerint per iudicem admissae, debet iudex secundum illas pronunciare, alias ex eis haberet iustam causam appellandi, in c. cum contingat. nume. 8. de offi. deleg. 119
Exceptio iniustitiae non debet opponi contra sententiam, quae transiit in rem iud. tamē si fuit de facto opposita impedit executionem sententię. ibi. n. 9
Exceptio tua non interest, est dilatoria, in c. ex parte, nu. 6. de testi. 46
Exceptio criminis an habeat obstare prosequenti ius proprium, c. quia frequenter. nu. 7. de usur. fo. 173. Contra usurarium non possunt excipere conscientia ab eo, & non restituerit usuras, ibi. nu. 8.
Exceptio quam unus usurarius opponit contra alium, est dilatoria, & ante litem contestatam opponenda, & intra octo dies probanda. ibi. nu. 9.
Exceptio falsi procur. & omnis exceptio quae reddit iudicium vetro nullū, potest opponi quandocunque etiam post sententiam, in c. in nostra, nu. 4. & 7. de procu. 170
Exceptio dilatoria opponitur, aliquando etiam post sententiam, ibi.
Exceptio, tu non potes esse procurator, an possit opponi post lit. contest. ibi. nume. 7. & 9.
Exceptio quae non potest opponi in prima instantia post li. contest. non potest opponi in causa app. ibi. nu 8.
Exceptiones contra ali quam rem appositae debent prius examinari, antequam illa res mandetur executioni. in c. venerabilem. nu. 27. de cle. 166
Exceptiones propositae censentur refutatę, si iudex ad ulteriora procedat. in c. cum super, nu. 9. de offi. dele. 104
Exceptiones dilatoriae possunt discuti post lit conte. si iudex eas reservauit in f. ad diffuendum. nu 4. de despon. imp. 18
Exceptio contra personas testium nec est dilatoria nec peremptoria, in cap. presentium. nu. 1. de testi. 69
Exceptio intentionis dicitur illa, quę non excludit ipsam actionem, quare ante excipitur quā agatur, in c. dudū. il 2. n. 2. et 29. de ele. 189. et 191
Exceptio excommunicationis opponi potest dilatorie & peremptorie, & quomodo in vtroq; casu, in cle. excōicationis, nu. 1. de except. 296
Exceptio fieri debet, antequam agatur de nullitate sententiarum, quod etiā habet locum in causa criminali, cuius except. postmodum retractari pōt, in clem. calumniis, nu. 2. de re iud. 296
Exceptio nullitatis vbi notoria est, quo casu remoueatur illa, per quam negatur iudicis iurisditio. ibi. nu. 9.
Exceptio nullitatis aduersus sententiam vbicunque tollitur, non videtur sublata illa, per quam negatur iurisditio asserti iudicis, in cle. ad compescendā. nu. 16. de seq. poss. & fruct. 295
Exceptio spoliationis excludit appellantem, secus exceptio attentati, in c. an frs. deferendum, nu. 7. de app. 130
Exceptio, tu non fecisti residentiā in beneficio, non potest opponi, nisi ab illo a quo petuntur fructus dicti beneficii, in c. conquerente, num. 4. de cleri. non resi. 22
5 Exceptio excommunicationis non nocet, quin excommunicatus possit prosequi appellationem. in c. dilectae. nu. 1. de except. 17
excōicatio lata in collegium vel vniuersitatem, an afficiat oēs, ibi. nu. 2.
7 exceptio de illegitimatione persone est dilatoria, & idem in exceptione tua non interesse, & ideo debent proponi ante lit. conte. alias secus. nisi post venerit in notitiam. in c. 1. nu. 2. de accu. 65
2 exceptio non verisimilis non est admittenda per iudicem sine causę expressione, in c. super hoc, nu. 20. 31. 32 & 36. de renun. 18. & seq.
exceptio litis finitę per iusiurandum obstat, siue iusiurandum fuerit iudiciale, siue non, ibi. nu. 54.
6 exceptio concludens intentum excipientis, non vitiatur per verba inepta, in c. constitutus, nu. 23. de reli. dom. 216
5 exceptio recusationis iudicis an possit opponi quandoque ante li. cont. maxime quia fuit litigatum super aliis, & peruenium ad aliquos actus, in c. inter monasterium, nu. 5. de re iud. 85
exceptio falsi procuratoris an debeat opponi primo, quam exceptio declinatoria iudicii, ibi nu. 7. 86
exceptio per quā negatur iurisdictio potest semper opponi, licet fuerint aliae ante ipsam oppositę, ibi mu. 12.
exceptio peremptoria non opposita in primo iudicio, potest opponi in causa appellationis, nisi fuerit dolose omissa in primo iudicio, quod probatur ex coniecturis de quibus, nu 14.
exceptio alienus vel non debet opponi ab illo, qui in eadem re laborat, in c. cum ecclesiastica, nu. 3. 4. 9 de except. 4. & 5.
exceptio tu habes vel quęris plura beneficia, an possit obiici per illum qui etiam habet plura benefcia, ibi. nu. 5. 10. & 11.
exceptio non debet opponi ab illo, qui possit eadem exceptione repelli, ibidem, nume. 9.
exceptio famosa, vel de iure communi notoria admittitur contra illum, cui de beneficio est prouisum, ibi nu. 15.
exceptio generaliter proposita q potest obstare, & non obstare, non dēt reiici statim, sed iudex debet instare vt pars excipiēs declarare, & quatenus concludit, admittere alias secus. in c. 2. nu. 2. de resti. spo. 192
exceptio renunciationis tam in beneficialibus, quam in prophanis an & quando obstet agenti possessorio recuperandae, ibi. nu. 7. 193
exceptio non verisimilis an opponatur contra agentem possessorio recuperandae, vel etiam petitorio, ibi. nu. 12. & 13.
3 exceptio notoriae proprietatis, an obstet agenti possessorio recuperandae. in c. in literis. nu. 7. 10. 27. de resti. spo. 196. 197. & seq.
Et quando obstat, debet de ea incontinenti fieri fides, ibi. nu. 30. 199
exceptio defectus proprietatis, an obstet agenti possessorio recuperandae vel retinendae, vel adipiscendae, tam beneficialibus, quam nō. ibi. n. 27. 198
6 exceptio criminis cum infamia, obstat in beneficialibus, ibi.
exceptio dominii an possit opponi a non spoliante contra agentem possessorio recuperandae, ibi. nu. 33. 199
exceptio spoliationis non potest opponi contra tertium agentem. ibi.
7 exceptio peremptoria potest opponi ante li. cont. quando notorium est ipsā competere. in c. 1. nu. 11. de no. ope. nun. 204
exceptio contra perentem beneficium an, & quando admittatur. in c. accedens, nu. 8. de acc. 86
exceptio an, & qñ sit temporalis, & ppetua, in c. si autem, nu. 5. de ref. 60
5 exceptiones quando producuntur, non requiritur quod lis contestetur. in c. per tuas, nu. 5. de ap. 147
exceptionis diffinitio. in rub. nu. 1. de exce. 2
exceptio actionis quę sit, ibi.
exceptio intentionis quae sit, ibi.
7 excipiens de crimine & non probans, punitur extraordinarie. in ca. super his, nu. 1. 22. de acc. 77. & 79.
exceptio intentionis vel facti quae sit, ibid. nu. 5.
5 exceptio spoliationis obstat petenti, vel imploranti officium iudicis contentiosum, in c. nouit ille qui. nu. 9. de app. 131
exceptio nullitatis quę incontinenti potest probari, obstat executioni sententiae, ibi. nu. 18.
4 excipiens de falsitate auditur perpetuo, in c. licet, nu. 27. de prob. 27
exceptionem aptam, si pars omiserit opponere, potest iudex ex officio actū irritare, saltem antequam sententia transeat in rem iudicatam, in c. cum dilecta, nu. 9. de rescr. 70
4 exceptio falsitatis cum corruptione, potest opponi post publicas attestationes & sententiam, in c. licet, nu. 5. de proba. 24
3 exceptio excommunicationis, non potest opponi vltra duas vices in eadem instantia, in c. pastoralis, nu. 21. de cau. pos. & pro. 185
6 exceptionum alia temporalis, alia perpetua, alia odiosa, alia fauorabilis. & de pluribus speciebus vide in discursu, in capit. is qui, numero 4. de solutio. 118
exceptio Velleiani est fauorabilis, exceptio Macedoniani est odiosa, & vtraque est perpetua, ibi. nu. 9.
exceptio non numeratę pecuniae nō competit ecclesiae, nec eius personis post lapsum biennii. ibi. nu. 19. 119
7 exceptio adulterii an sit peremptoria, vel dilatoria, in capit. fin. nume. 9. de adult. & stup. 157
5 Exceptio rei iudicatae non competit reo absoluto, quia non possidebat, si

Universidad de Deusto
Biblioteca

post sententiam incœperit possidere. in c. aduersario.nu.1.& 3. de exce. 22.intellige,ut in nu.30. eod.

Exceptio rei iudicatæ obstat, si sit finis agendi, id est licet modus agendi sit diuersus.ibi nu.13. 23.

Exceptio rei iudicatæ obstat tantum in prosecutis, licet petitio fuerit generalis.ibi.nu.14.

3 *Exceptio spoliationis est dilatoria, & opponitur ante lit.contest.an autem post litem conte.aliquo casu opponatur, & debet probari intra 15.dies. in c.2.nu.2.6.53.de ord.cog. 166.& 171*

Exceptio spoliationis, an habeat locum contra non spoliatorem, videlicet contra eum qui successit in re spoliata; ibi.nu.12. 167

Exceptio excommunicationis potest opponi post cõclusionẽ in cã. ibi.nu.16.

Exceptio spoliationis non admittitur, quando factum est notorium, vel in obligatione iurata, sed fuit iussore sic.ibi.nu.19.fo.168.Et in quibus casibus excep.talis non obstet.ibi.nu.23.

Exceptio spoliationis non admittitur in deposito.ibi.nu.22.

Exceptio spoliationis admittitur in causa matrimoniali, vel spirituali. in d.c.2.nu.24.eod.tit. 169

Exceptio rei iudicatæ in exceptionibus non admissis, non obstat volenti super eadem re agere, secus econuerso.ibi.nu.26.& 27.

Exceptio rei iudicatę in causa criminaliter intentata, non obstat in eadem causa ciuiliter intentanda.ibi.nu.30.

Excipiens de crimine an scribat se ad pœnam talionis crimine non probato. ibi. nu.25

Exceptio quę nocuit alicui in uno iudicio, an noceat in alio iudicio. ibi. nu.30.& 42. 169.& seq.

Exceptio criminis probata in uno iudicio, non repellitur in alio.ibi.nu.29.& 42.

1 *Excipiens debet probare exceptiões suas.in c.cum nobis.nu.5.de ele.142.*

2 *Exceptiones contra sententiam vel instrumenta, si excludantur a statuto si quis incontinenti vellet eas probare, debet admitti.in c.suscitata. nu.7. de rest.in inte. 193.*

CORSE. Limita istud dictum Domini Abb. esse uerum, nisi esset præsumptio contra eum, quod calumnioſe exciperet, licet offeratſe probaturum incontinenti, istud voluit gl.quem ad hoc nescio alibi.in d.c.suscitata. quę glo.limitat dictum c literas. & istud dictum sentit do Abb. in d.c.super eo.vbi Bal singulariter dixit per illum tex.iunctа gl. quod a summaria cognitione potest quis repelli, vbi præsupponitur quis calumniari, quod dictum dicit mentitenendum. Putat tamen d.Abb.in d.c. super eo. illud dictum gl.& Bal.procedere ubi opponens offerret se probaturum in continenti, & presumptio est de malitia, quia per talem obligationem non purgatur psumptio malitiæ, q dictus ita limitatus perpetuo tenę mẽti.

3 *Exceptio declinatoria opponitur ante litem contest.in cap.fin §.in aliis.nu. 24.ut lite non contest. 137.*

4 *Exceptio quæ reddit dubiam petitionem actoris, si potest interuenire delictum, eam excludit.in c.in presentia.nu.6.de prob. 16.*

Exceptio reddens petitionem actoris æquiuocam, eam tollit. ibi.num.7.

5 *Exceptiones si non admittuntur, censentur reprobatæ. in c.sub orta. nu.9. de re iud. 88*

3 *Exceptio peremtoria opposita a reo post fundatam intentionem actoris, si non est probata, condemnatur reus in expensis, vel alio modo ad arbitrium iudicis ipso non existente soluendo, & idem in exceptione dilatoria. in c.finem.nu.1.& 19.de do.& contu. 232.& seq.*

Exceptio peremptoria quo casu post opponi post publicatas attestationes. ibi. num.3 232.

Excipiens si non probat, an condemnetur in expensis, & an statim uel expectata diffinitiua.nu.6.& 11. eo.& seq.

Exceptio quali perẽptoria est, quando opponitur contra testes.ibi.n.11.eo.

5 *Exceptio excommunicationis an possit opponi contra actorem in quacũq; parte litis, & si malitiose reus distulerit opponere, condemnetur in expensis, & an indistincte hoc casu reus condemnabitur in expensis, in c. exceptionem.nu.1.5.22.23.& 24.de excep. 20.& seq.*

Exceptio excommunicationis est dilatoria.ibi.nu.2.

Exceptiones dilatorię regulariter opponuntur ante lit.contest.ibi.

Exceptionum quot sint species,ibi.nu.9.

5 *Exceptio spoliationis an retractet executionem sententiæ,in cap.nouit ille, nu.8.de appel. 131*

2 *Exceptiones minus legitimas non tenetur admittere iudex siue sit ordinarius, siue delegatus.in c.ex parte.il 2.nu.2. de off.deleg. 93*

Exceptiones sublatæ per rescriptum principis, an compræhendant omnes exceptiones tam dilatorias quam peremptorias,ibi.nu.5.

Exceptiones si per statutum non possint opponi contra instrumentum publicum, poterit opponi illa quod non sit publicum, idem si contra sententiam, secus si statutum tollat defensiones, ibi.nu.6. 94

3 *Exceptio peremptoria potest opponi ante lit.conte.quando est notoria, in c. ex parte.B.nu.13.de fo.comp. 94*

Exceptiones inhabilitantes personam ad agendum possunt opponi etiã post rem iudicatam.in c.fi.nu.16.de iura.calum. 151

5 *Exceptio non requirens altiorem indaginem impedit actum, qui de sui natura exigit celeritatem, secus si requirit altiorem indaginem, in cap.cum dilecta,nu.22.de confirma.vti.vel inuti. 166*

Exceptio dicitur requirere altiorem indaginem, quæ licet ab initio videretur facilis, tamen propter dispensationem, vel aliam rem requirit longũ tractatum.ibid.

Exceptio contra personas, vel dicta testium vsque ad quantum tempus potest opponi, in c.1.nu.3.7.& 10.de excep. 2.& 3.

Exceptio contra testes non est peremptoria.ibi.

Exceptio peremptoria vel habens naturam peremptoriæ, potest opponi vsque ad sententiam, ibi.

Exceptio contra personas testium, an, & quo casu possit opponi in causa appellationis, ibi.nu.8. 3

Exceptio quæ potest opponi in primo iudicio ante sententiam, & litis contest. potest opponi in causa appellationis, ibi.

Exceptio omnes quæ malitiose non fuit opposita in prima instantia vel tempore congruo, non potest vlterius opponi, ibi.nu.9.

Exceptio contra personas testium, an possit opponi post sententiam in casibus, in quibus sententia non transit in rem iudicatam, ibi.nu.10.

Exceptio peremptoria non opposita in causa principali non potest opponi in causa appellationis, nisi malitiose fuerit pretermissa, dilatorię vero secus.in c.exceptionem.nu.17.de excep. 21

Exceptiones quæ possunt opponi post litem contestatam, possunt opponi in causa appellationis, ibi.nu.18.

Exceptiones peremptoriæ concernentes exactiones sententiæ, possunt opponi post sententiam, ibi.

Exceptiones anomalæ, peremptoriæ sunt illæ, quæ possunt opponi vel ante litem contest. vel post sniam contra naturam peremptoriarum.ibi.n.19.

Exceptiones anomalæ dilatoriæ sunt illæ, quę in qualibet parte iudicii possunt opponi contra naturam dilatoriarum, ibi.

Exceptio falsi procuratoris reddit iudicium retro nullum, & potest quandocunque opponi.ibi.

Exceptio excommunicationis probata vel detecta, an processus prius habitus remaneat nullus, vel sententia tam respectu iudicis, actoris, ant Rei, siue in causa principali, vel appellationis, siue coram ordinario vel delegato.ibi.nu.21.22.& 26. eo.& seq.

Exceptio excommunicationis si malitiose non fuit proposita per reum in tempore congruo, in quibus expensis condemnabitur, ibi.nu.25. 25

Exceptiones dilatoriæ concernętes ipsum iudicium non possunt opponi post litem contest. vel post terminum datum ad opponendum ex ratione mutationis de nouo superuenientis, vel ad notitiam deducantur.in c.exceptionem.nume.10.de excep. 21

Exceptio declinatoria ipsius iudicis est opponenda non solum ante li.cont. sed etiã antequam aliæ dilatorię opponantur, quia videretur aliasprimo proponendo consentire in iudicem, si vero simul opposuerint, efficiat primo declinatoria propositisse.ibi.nu.11.

Exceptiones dilatorię concernentes negocium principale possunt opponi ante, & post li.conte.vsque ad tempus.ibi.nu.12.& 13.

Exceptio dilatoria concernens negocium principale nota, vel non vera indici, si non sit opposita per partem, quid est agendum, ibi.nu.14.

Exceptionum peremptoriarum aliquæ non possunt opponi, nisi post li.cont. aliquę ante & post.de quibus vide exempla, ibi.nu.15.

Exceptio excõiectionis non eliditur, si contra excipientẽ replicatur, q ipse sit per participationem excommunicatus.in c.a nobis, nu.1.de excep. 3

Exceptio quæ potest opponi agenti, an possit opponi per excipientem, ibi. nume.17. 4

Exceptio peremptoria quo casu sit probanda per excipientẽ, ibi.nu.20.

1 *Exceptio omnis quę potest opponi post lit.conte.potest opponi in appellatione, in c.ad audientiam.2.nu.9.de rescr. 85*

Exceptio non opposita per ignorantiam potest iterum opponi.ibi.

5 *exceptiones dilatorię, an & quando possunt opponi post elapsum terminum datum a iudice, in c.pastoralis.nu.1.& 4.de excep. 5*

exceptiones dilatorię possunt opponi vsque ad litis contest.de re.ibidem.nume.2.& 5. eod.& seq.

Exceptiones peremptoriæ possunt de iure opponi vsque ad conclusionem in causa sed quid si ad eas opponẽdas fuit statutus per iudicem terminus, an eo elapso poterunt opponi, ibi.nu.6.& 9.fo.6.Vtrum stetur iuramento partis dicentis, quod post terminum pervenit ad notitiam suam exceptis peremptoria vel dilatoria, quam vult opponere.ibi.nu.6.& 8.

Exceptiones perẽptorię, possunt opponi vsque ad conclusionẽ in causa, nec dẽt præfigi terminus ad ipsas proponẽdas sine causæ cognitione, ibi.nu.9.

Exceptiones mistę possunt opponi post li.contest.indistincte.ibi.nu.10.

exceptio dilatoria orta post conclusionem in causa, non potest amplius opponi, in d.c.pastoralis, nu.11.eo.tit. eod.

Exceptio excõicationis potest dilatorie opponi, ẽt post terminum.ibi.

Exceptio, tu non eras iudex, an possit opponi elapso termino, quem talis iudex dederat ad probandum, nil fuit probatum.ibi.nu.14.

exceptio dilatoria quando post terminum opponitur, quæ forma spectatur, ibid.nume.17. 7

Exceptiones dilatorię vtrum indistincte non opponatur post terminum.ibidem, nume.18.

Exceptiones contrariæ an possunt vno, & eodem tempore opponi.ibi.n.19.

3 *Exceptio consanguinitatis non admittitur mulieri agenti possessorio ad restitutionẽ mariti sui, secus si agere petitorio, in c.1.n.3.de ord.cog.164*

Exceptio peremptoria potest opponi a reo post fundatam intentionem actoris, & sic post testes productos, ibi.nu.4.& 8. 165

Exceptio peremptoria elidit intentionem actoris.ibi.nu.5.

exceptio dilatoria an soleat proponi ante li.conte.ibi.nu.6. *Exceptio*

Exceptio peremptoria non opponitur regulariter ante li.conte.nisi sit notoria, vel litis finitæ & similes, ibi.nu.8.

Exceptio peremptoria nõ opponatur post publicatas attestationes, vel post sententiam.ibi.nu.9. eod.

Exceptio peremptoria quo casu debet ex iussu iudicis proponi post lit. cont. ibi.nu.10.

Exceptio dilatoria non potest opponi post litem contest.in c.fin.nume.7.de ord.cogn. 174

Excipiens de spoliatione, & obtinens contra agentem petitorio, si postea agit directe de spoliatione, an teneatur respondere super dicta petitione petitoria.ibi.nu.18. 175

Exceptio spoliationis an apponatur cõtra agentẽ, uti possidetis.ibi.nu.19.

Excipiens contra electũ vel formã electionis, hẽt hoc phare. & isto casu electus non confirmatur, nisi probet se idoneũ.in c.cũ super.n.20.d cõf. 264

Exceptiones dilatoriæ, proponuntur ante lit. contesta.in ca.mandato, nu.4. de proem. 175

Exceptio non admissa, & ob id fuit appellatum, debet coram iudice appellationis declarari vera.in c.olim, & inf.nu.1.de excep. 15

Exceptio spoliationis contra remedium attentati non obstat, quia talis reuocatio fit ex mero iudicis offi.in c.bonæ memoriæ, nu.20.de ap. 139

Exceptio tu non debes audiri, est dilatoria, & ante lit.cont. proponenda & intra octo dies probanda.in c.quia frustra, nu.9. de vsu. 173

CORSE. Tu Adde Bar.in l.omnes.C.de fun.patrimo. li.11. q isla exceptio introducta per statutum, q pars non debeat audiri impedit litis ingressum, an valeat lex seu statutum denegans alicui audientiam propter suum delictum, vide Host.in c.pastoralis de iud. & Ang.cosi.230 in fi. non speciali.C.de testa. & in l.1.C.de bo.vac.li.10. Bar. in fi cũ mulier.ff.sol.mat. & ibi per Nico.de Neap. & And.Bar.in Iubemus §.fine.C.de sacrof.eccle.& in rep.d.l.si cum mulier. & in quæstione instatuto cauetur. & in l.1.C.de pat.pote. & in l.peremptorias.C.sen.re cin.non pos. & in l.plane.ff.de peti.hær. & Ang.in l.uenditioni, C.de usu cap.pro emp.plene per Bar.in c.fi.de ord.cog. & in cap.quia frustra.de app. & in clem.in rub.de exce. & in cap.pastoralis. & Roma. in consil. in ord.ne meo, vbi concludunt omnes, quod valet lex seu statutum denegans alicui audientiam, ut probatur in d.c.fi frustra. & in d.l.uenditioni. & dixi plene in notabilibus meis in dictione, nullatenus, secus si statutum denegaret iustitiam, quia tunc non valeret, vt singu. dixit Inn. in cap.quæ in ecclesiarum. de constitu. refert Ang. in d.consi.230. & vide Ioan.de Ana.in d.c.quia frustra, an possit actori vel reo audiẽtia denegari ex quo defensio nulli aufertur, & si statutum vniuersalius denegat alicui audientiam, talis non potest agere possessorio recuperandæ. quod no. propter statuta denegantia bannitis audientiam, vide Ioan.de Ana. in c.ad abolendam.de hær. & ibi enumerat casus in quibus denegatur audientia alicui in iure.

3 *Exceptio spoliationis non obst.actori directe non agenti contra spoliatum. in c.cum ecclesia.nu.16.de cau.pos.& pro. 179*

Exceptio facultatis potest opponi post sententiam, si alias non opposuit & non succubuit.in c.fi.nu.26.de iur.calum. 152

4 *Exceptiones dilatorias excludit actus factus post litis contesta.in c.frater tuus.nu.6.de test. 58*

Excipiens de excommunicatione, si succubuit, potest postea probare de publica excommunicatione.ibi.nu.9.

3 *Exceptiones censentur reprobatæ, si iudex processerit ad vlteriora in c.dilecto.nu.11.de appel. 155*

Exceptiones calumniæ possunt per iudicem non admitti.in ca.de cętero.nume.10.de re iud. 62

2 *Excipiens non tenetur dicere causam suæ exceptionis, iudice cogente tenetur exprimere cãm.in c.super hoc.nu.3.9.16.& 19.de renũ.14.& se.*

Exceptio criminis an tollatur per replicationem eiusdem criminis, & an sit paria delicta mutua compensatione tollantur.in c.dilecti filii.num.7. & 17.de excep. 16

Exceptio tua, q gabella non est solata de contractu in quo me fundo, & ego excipio quod nec tu soluisti, tua exceptio non tollitur per meam replicationem.ibi.nu.8. eod.

3 *Exceptio legitima si non admittatur per iudicem, potest appellari.in ca.fi. nu.4.de lib.obla. 112*

Exceptio quæ incontinenti potest probari per reum, non impedit, quin admittat libellus admittatur.ibi.nu.8. 113

Exceptio peremptoria non admittitur ante li.cont. etiam si incontinenti esse vatur probatio, nisi sit notoria, & constet per instrumentũ ibi.n.9.et 10

Exceptio adilationis an ęquam probetur, non obstat agens interdicto vti possidetis.in c.cum venissent.nu.19.de insti. 63

Exceptio excommunicationis est admittenda, quando obiicitur, tamẽ onus probandi eam incumbit opponenti.in c.nihil.nu.14.de ele. 180

Exceptiones contrarias si quis opposuerit, videtur illas disiunctiue opposuisse.in canditis.nu.26.de præscri. 42

Exceptio peremptoria quo casu potest opponi post fundatã intentionẽ actoris, & post publicatas attestationes, in c.accepta.nu.3.de resti.spo.1 94

Exceptio Macedoniani, & Velleiani, & similes habent locum in vtroque forũ.in c.fi.nu.26.de præscri. 54

Exceptio falsi aliquando potest opponi ante lit.conte.tãtum, aliquando post sententiam.in c.super eo.nu.10.de appel. 111

Exceptiones dilatoriæ non possunt opponi in causa appell.tionis.in ca.corã.

nu.7.de rest.in integ. 194

6 *Exceptio si euidenter elidit ius actoris potest iudex non audire actorẽ tanquam notorie iniustitiam fouentem.in c.inter dilectos nu.7.de do. 123*

5 *Exceptio quælibet maxime declinatoria, potest dici defensio.in ca.cũ inter. nu.4.& 6.de excep. 7*

Exceptio competens eo principali cõpetit etiã eius fideiussori.ibi.n.26.10

2 *Exceptio ordinatoria, potest opponi post lit.contest quando est nouiter orta. Ant.in c.1.nu.5.de obli.ad ratioci. 71*

3 *Exceptio, tu non potes possidere rem, quam petis, est exceptio litis finitę, quæ potest opponi ad merita causæ, & ad processum.in ca.ex parte, nume.26.de resti.spol. 215*

6 *Exceptio non firmat regulam in casibus qui aliquo iure nõ possunt esse sub regula.in c.in nostra.nu.1.de sepul. 159*

5 *Exceptio rei iudicatæ est exceptio litis finitę, & impedit litis ingressum.in c sicut nobis.nu.3.de re iud. 77*

6 *Excipiens potest de vna exceptione ad aliam etiam contrariam transire. in c.cum dilectus.nu.9.de reli.domi. 217*

Exceptiones contrariæ possunt disiunctiue proponi.ibi.

3 *Exceptio rei iudicatæ an obstet illi, qui succubuit in rei vend.volenti agere ex noua causa, & quid in personalibus.in c.2.nu.14.de li.obl. 109*

Exceptio quæ non tollit sententiam, sed modificat executionem, potest opponi post sententiam ibi.nu.26. 111

Exceptiones possint opponi a reo, antequam conueniatur.in c.si quis cõtra, nu.2.de fo.compe.fo.56.& in repe. 60

Executor non potest, vt suspectus recusari.ibi.nu.1.

Executio sententiæ latæ a delegato, an fiat ab ipso, vel ab ordinario, ibi.nume.27.29.& 32. 62.& seq.

Executio sententiæ est meri, & mixti imperii.ibi.nu.30. 63

7 *Excommunicatio est iurisdictionis Episcopalis, & non ordinis. in c.canonica.nu.3.de senten.excom. 271*

2 *Excommunicari an possit non subditus ratione iurisdictionis prorogatæ.in c.P.& G.nu.3.& 6.de offi.deleg. 122*

Excommunicatio quare non fertur in vniuersitatem.ibi.nu.4.

Excommunicari an possit quis sine præcedente monitione, etiam ex suo consensu, ibi.nu.7. 123

Excommunicatio pro futuris culpis an possit ferri, ibi.nu.10.

Excommunicatio lata contra non soluentes censum, non ligat illos, qui per impotentiam non soluunt. ibi.nu.11.

6 *Excommunicationem nullam an reddat iniustitia notoria. in ca.Odoardus. nu.9.de solu. 117*

Excommunicatio non debet ferri contra debitorem notorie existente non soluendo. ibidem.

5 *Excommunicatio lata per errorem causæ vel facti, an teneat, in cap.inter cæteras, nu.9.de re iud. 66*

1 *Excommunicatio potest aliquando fieri a laicis, in ea.ecclesia sanctæ Mariæ.nu.5.de consti. 31*

3 *Excommunicatio an incurratur per expellentes religiosos de re ipsorum expellentium excedendo, vel non excedendo modum, in c.olim, il 1.nu.19. & 22.de resti.spol. 209.& seq.*

Excommunicatio requirit dolum, siue ignorantiam crassam & supinam, ibidem, nume.20.

Excommunicatio an inducat iustum metum, qui cadit in constantem virum, ibi.nu.10.& 11. 221

Excommunicatio est maior pœna, quam sit in ecclesia.ibi.

7 *Excommunicatio semper fertur propter contumaciam in aliquid non faciendo.in c.fraternitati.nu.1.de cle.excom. 189*

6 *Excommunicationẽ an incurrat ille, qui participat cum excõicato mortuo, puta ipsum sepeliendo.in c.consuluisti, nu.3.de conse eccl.vel alta. 242*

Excommunicatus sacerdos recte conficit eucharistiam veram, quæ non inget alia consecratione.ibi.nu.6.

6 *Excommunicatio an irrogetur ipso iure per ista verba, vitetur ab omnibus tanquam excommunicatus, in c.super specula, nu.1.ne cle.vel mo. 282*

Excommunicatus non potest esse procurator, ibi.nu.10. 283

7 *Excommunicatio non fulminatur per ista verba, statuo sub pœna excõicationis, etiã si proferantur per Papã.in c.dura sæpe, nu.1.de cri.fal. 178*

Excommunicatio potest pro eodem facto frequenter innouari.ibi.nu.4.

Excõicatio incurritur ipso facto p ista uerba, excõicationi subiaceat, ib.n.8

6 *Excommunicatio lata a delegato Papæ vltra contenta in delegatione, est ipso iure nulla.in c.fi.nu.5.de præb. 58*

Excommunicatio lata a delegato contra intentionem delegantis, an sit ipso iure nulla, ibidem.

excommunicatio lata sine causæ cognitione tenet, licet sit iniusta.ibi.

7 *excommunicatio fertur ipso iure per hæc verba, noscant se excommunicationi subiacere.c.excommunicationi, nu.1.de rap. 159*

6 *excommunicatio nunquam fertur, nisi pro crimine mortali in rempubli.c. cum esses.nu.7.de test. 134*

3 *excommunicatio an inducatur per ista verba, uidelicet nullus communicet cum tali.in c.1.nu.3.4.de tu. 7*

5 *excommunicatio iam lata non suspenditur per appellationem. in c.ad hęc. il 5.nu.1.de app. 125*

excõicatio & interdictũ in quos cõueniat, & in quibus differant, ibi.nu.3.

7 *excommunicatio nõ impedit monachatũ.in c.ueniens.nu.4. de symo. 100*

3 *Excõicatio non profertur p ista verba, a cõione habeantur alieni, & quid*

Universidad de Deusto
Biblioteca

imprtčt ista uerba,in c.si diligēti,n.5.21.& 22.de fo.cōp.82.& 84.
7 excommunicatio superueniens non impedit,quin cum tali excommunicato participemus in contractu cum eo initio,qui non potest sine communione explicare in c.si uere.nu. 1.& 3. de sen. exc. 265
excommunicato ab debitore licite exigitur,ibi.nu.2.& 4.
excommunicatum an teneamur vitare cum damno nostro, ibid.nume.7. & 10. eo.& seq.
excommunicatus an possit sibi aegrere spūalia, vel alteri conferre,ibi.n.9.
eum exōcitatis debemus vitare cōione voluntariam,ibi. nu. 10. eod.
excommunicatum debemus vitare quo ad sua commoda, ibi.
3 excommunicatio probata per viam exceptionis,an faciat, q; ille euitetur tanquam excommunicatus.in c.2.nu.38.& 39.de ord.cog. 176
exōcitatio nō ꝓbatur ex eo qđ qs petit absolutionē ab excommu. nu.39
excommunicatus in uno loco, reputatur excommunicatus in omnibus locis & apud omnes, ibi.nu.40.
excommunicatio probata per viam exceptionis, ar sic causa priuationis beneficii,vel alterius iuris,ibi.nu.41.
7 exōcitatio facta vel fulminata, a nen habente authoritatem non requirit aliquam absolutionem,sed tātum relaxationē in c.olim,n.4.de accu 90
exōcitatus non potest ferre testimonium pp periculum cōionis,scie.nu.6.
excommunicatio non debet ferri non premissa monitione,tamen lata tenet in c.apostolicæ.nu.5.de cle.excom. 191
excommunicatus pt absolui i morte.qui apparet signa contritionis,ib.n.8.
excommunicatus non potest allegare probabilem causam ignorantię, si scit per famam se esse excommunicatum,ibi.nu.9.
excommunicatio non nota excommunicatum infamia perpetua, sed eo absoluto tollitur infamia.in c.proposuit.nu.3.de cle. excom. 190
exōcitatus an ꝑsumatur absolutus eo,q; communicat cū superiore, ibi.n.5
5 excommunicatio tenet lata post appellationem,quando causa est commissa appellatione remota.in c.pastoralis,nu.9. de app. 140
2 excommunicatio vel alia sententia lata in exemplum, est ipso iure nulla. in c.graue.nu.3.de offi. or. 147
exōcitatus non pt absolui,nisi ab habente iurisdictionē in ipsum, ibi. n.14
7 Cum excommunicatio participans scienter in diuinis officiis, excommunicatus est,& per solum papam absoluitur.in c.significauit, nume. 1.de sen.excom. 258
excommunicatio uaior & minor,priuata sacramentis,ibi.nu.2.
excommunicatio per participationem hoc nō incurritur, nisi canonica monitione præmissa, ibi.nu.3. 151
5 excommunicatio lata contra debitorem,si non soluerit intra mensem,& creditor prorogauerit ad alium mensem.intra quem non fuit sibi satisfactū an dicta excommunicatio liget.in c.preterea.il 2.nu.4. de ap. 127
excommunicatio lata hoc modo,excommunico te ex nunc, si intra talem terminum hoc feceris,suspenditur per appellationem,ib.nu.11. 128
excommunicatio potest fieri in absentem hoc modo, si non satisfeceris intra mensem,cognoscas te esse excommunicatum,ibi.nu.12.
excommunicatio magis regulatur a mente proferentis, quam a conceptione verborum,ibi.nu.13.
excōmunicatio lata hoc modo,excommunico te, si hoc facies an liget post factum,vel quando vult facere,ibi.nu.15.
7 excommunicatio durat etiam post mortem excommunicati adeo quod associans cadauer,vel aliter participando cum eo,incurrit excommunicationem minorem.in c.ad hęc.nu.1.de priu. 209
excommunicatus qui fuit in sacro sepultus,debet dehumari, nisi fuerit p eum,quominus in uita absolueretur,ibi.nu.3.
1 excommunicatio unius ex compromissariis,an utilitet gestum ab omnibus, in c.in causis.nu.17.de ele. 160
7 excommunicatio lata contra subditum,quia non paret contra priuilegium sibi concessū,non valet.in c.cū ad quorundā.n.1.& 2.de exc. prel. 196
excommunicatio quos effectus pariat siue iusta,siue iniusta,in c.ata quorundam.nu.3.de Iude.& Saracē. 121
exōcitatus quo ad ecclia triumphare,parum aut nihil operatur, ibi.nu.4.
excommunicatio euidenter,nulla,non est timenda. ibi.
excommunicatio inducitur ipso iure per ista verba talis subiaceat excommunicationi,in o quia in omnibus, nu.9. de usur. 166
5 exōcitatio non suspenditur p appellationē subsequentē sed denoluitur ad superiorem, & tollitur eius præsumptio.in rub.nu.5.de ap. 100
7 excommunicatio etiam si feratur ad tempus,requiritur absolutio, secus in interdicto,& in suspensione.in c.non est.nu.7.de spon. 6
excommunicatio est maior pena ecclesiastica, cuius indæus non est capax in c.postulasti,nu.5.de indæis. 123
3 excommunicatio est pena contumaciæ non delicti.in c.cum non ab homine, nu.25.de iud. 30
6 exōcitatio ipso facto incurritur per ista verba,noueris te excommunicationi subiacere.in c.non minus.nu.9.de immu.eccl. & cœmi. 262
7 excommunicationem non incurrit inferiens manus violentas in clericum, officia diuina turbantem.in c.nouerint.nu.1.de sen. exc. 258
6 excommunicatio lata q; debitor soluat creditori intra tantum tps,non ligat non soluentē,si cōsentit te creditore non soluit.in c.1.nu. 7. de loca. 100
exōcitato pt ferri in condītione.in c.procurationes.nu.8.de cens. 239
5 excommunicatio siue suspensio non debent ferri,nisi prius monitione præmissa.in c.ri prohibitionis,nu.1.2.3. & 4.de ap. 120.& seq.
Excommunicatio non fertur ab homine,nisi per contumaciam in non parē do in iudicio.nu.2.
excommunicatio potest ferri ab homine nulla monitione præmissa, quando ius fulminat ipsam ipso facto pp aliquod delictum,ibi.nu.5.& 7.
exōcitatus a iure pt ꝑ eodem delicto ab hoc ꝑnunciari exōcitatus citra aliam contumaciā,& hoc quia homo est merus minister iuris, ibi.n.8.
excommunicatio lata sine monitione an teneat,ibi.nu.13.
4 excommunicatio conditionalis quamuis non debeat fieri, facta tamen tenet.in c.significauerunt,nu.11. de test. 76
6 excommunicatio non fertur,nisi pro peccato mortali. in cap. in aliquibus. nu.4.de decī. 178
7 Ab excommunicatione maiori nullus citra episcopum absoluit regulariter. in c.nuper.nu.5.de sen.excom. 263
CORSE. An monachus possit absolui a suo Abbate, & si nō potest an possit absolui ab episcopo monachus exemptus excōicatus a canone, ita quia portauit arma intra septa monasterii, dicas q; nō potest absolui ab abbate per regulam,q̄ hēt q; inferre prælatis ab episcopo non possunt absoluere a sententia canonis nisi in casibus a iure expressis,q; non per de sen.exc facit expresse.cle.1. de priv.vbi traditur regula,q; religiosi etiam exempti.vt colligitur ex gl quæ inci qui etiam suum monachum, vt no.ibi in gl.tia absoluere nō possunt excōicatos a canone.nisi in casibus permissis a iure,& sic regula traditur negatiue, & exceptio affirmatiue.si tamen dicitus Ab.hēt episcopalem, vel quasi iurisdictionem in parochialibus,& in membris sibi subiectis ex consuetudine,vel privilegio ultra illam iurisdictionem,quā habet de iure cōi in monachos suos, quæ non est episcopalis,sed propria & ordinaria,in illo casu talis potest Abbas absolui,per c.abbatē de priui.li.6.& per id quod no.in ca.1.de reb.eccl.non alie.in cle.ita concludit Fed de Se.consi.14.inc.monachus Perusinus & supra in ver.Ab.an possit absoluere.
excommunicationis sententia potest ferri sine aliqua citatione, licet iniusta.in c.1.nu.3.& 4.de excess.prael. 195
excommunicatio nunquam fertur in pœnam,ibi.nu.4.
6 excommunicatio non fertur per ista verba,præcipio sub pœna excommunicationis in contrafacientes,sed est quædam monitio. in c.clericis. nu.4. ne cle. vel mona. 277
excommunicatio est potius medicina,quam pœna,ibi.nu.8.
excommunicatio ipso iure infertur per ista uerba, talis subiaceat excommunicationi,ibi.nu.14. 278
3 excommunicatio minor potest etiam ferri ab homine, sed non est ita usitata.in c.si diligenti,nu.22.de fo.comp. 84
1 excommunicatio potest ferri per priuatam personam ex priuilegio excessi. in c.ex parte decani.nu.1.de resc. 85
1 excommunicato dicenti se absolutum non creditur, nisi probet per aliquas legitimas probationes in c.ad audientiam,nu.1.de res. 54
2 excommunicatio iniusta non ligat apud Deum.in c.cum dilectus, nu.6. eod. met.cau. 183
1 excommunicatio,licet lata sine causa rationabili,tenet.in c. ab excommunicato.nu.1.de resc. 92
excōicatus pt impetrare rescriptum sub iniustitia excommunicātis,ibi.n.2.
excommunicatio quando teneat,& quando ſt nulla,ibi,nu.2. 92
excommunicatio an reddatur nulla pp notoriā iniustitiā,ibi.nu.10. 92
excō catio iniusta,licet quo ad homines,tamen non quo ad Deum,ibi.nu.11
excōicatus iniuste si contemnat, ligatur apud Deum ex contemptu.ibi.
excommunicatus appellans,an debeat absolui a iudice ad quem an debeat fieri remissio ad iudicem a quo.ibi.nu.14. 93
excō. catus an possit inuitus,vel non petens absolui,ibi,nu.20. 93
1 excommunicatio lata post appellationem extraiudicialem est nulla. in c. consideraumus.nu.1.de ele. 154
6 excommunicationis sententia si est iniusta.an teneat.in c.cum apostolus, n. 4.de cens. 233
7 Cum femina excommunicata concubans,an incidat in excommunicationem.in c.si concubinæ. nu.3.de sen.exc. 272
excommunicatus propter delationem mercium prohibitarum ad infideles a quo possit absolui in c.quod olim.nu.2. de iudæ. 123
1 excommunicatio impedit promotionem etiam ad secularem dignitatem. in c.uenerabilem,an.11.de ele 165
3 excommunicatio non potest ferri p simplicem sacerdotem,nisi habeat aliquam iurisdictionem.in c.cum contingat,nu.30.de fo.comp. 90
excōicatio est maior pœna,quæ possit reperiri in ecclesia Dei.ibi. nu.31
1 excommunicatio minor non semper est peccatum mortale, in ca. dudum. il 2.nu.4.de ele. 189
7 excommunicatio lata in illos qui appellauerunt,an liget in c.ex parte.nu. 6.de pri. 213
5 excommunicatio debet ferri cum causæ cognitione, tamen lata sine tenet in c.ad audientiam,nu. 12.de app. 124
excommunicationis sententia non suspenditur per appellationem. in c. consanguinei nu.9.de re iu. 69
7 excommunicatio an inferatur ipso iure p ista verba, ꝑcipio sub pœna excōcationis,& illi præcepto fuerit contrauentū.in c uni.nu. 3.de sagi. 153
6 excommunicatio lata post appellationē et extraiudicialem,non ligat, nec tenet.in c.cum dilectus,nu.2.de rel.dom. 217
excommunicatio lata contra exemptum,est ipso iure nulla.ibi. nu.3.
excommunicatio lata ab habente bona fide possessionem tantum excommunicandi,& non proprietatem,an ualeat,ibi.nu.6.

Excommunicatio est iurisdictionis ecclesiasticæ,& non reperitur maior pena in ecclesia.in c.cum sit generale.nu.9.de fo.comp. 74
Excommunicatio debet ferri a iudice.ibi.
Excommunicatio lata ab homine non prouenit,nisi ratione contumaciæ, a iure vero prouenit ratione delicti.in rub.nu.1.de sen.exc. 251
Excōicatio non dicitur proprie,nec sententia diffinitiua,nec interlo.ibi.n.2
Excommunicationis diffinitio.ibi.nu.3. 252
Excommunicatio in dubio intelligitur de maiori.ibi.
Excommunicatio vnde dicatur.ibi.nu.4.
Excommunicatio tam iusta,quam iniusta quid operetur.ibi.
Excommunicatio non est ferenda,nisi præmissa monitione.in c.peruenit.nu. 3.de decī. 163
Excommunicatio nunquam fertur in pœnam,sed depositio sic. in ca.si quis presbyter.nu.2.de cle.excom. 188
Excommunicatus peccat ecclesia ingrediendo,& alios non vitando.ibi.n.9.
Excommunicatio iniusta non ligat excommunicatum.in c.cum in iure.nu. 3.de offi.deleg. 115
Excommunicatio iniusta non est nulla. in c.si.nu.17.de fer. 163
Excommunicatio missa ab vno iudice alteri,vt non procedat super causa, quo casu ligat.in c.cum contingat.nu.8. de referip. 73
Excommunicatio potest ferri in incertam personam ratione furti, & similium.in c.si sacerdos.nu.4.de offi.ord. 133
Excommunicatio lata in aliquem sub nomine dignitatis,non transit in successorem,nisi in eodem delicto reperiatur culpabilis, in c.aduersus,nume.10.& 17.de immu.eccl. 268
Excommunicatio in multis casibus potest post mortem fulminari.remissive.in c.si quis.nu.3.de hær. 128
Excommunicatio lata post appellationem iudicialem,vel extraiudicialem est ipso iure nulla.in c.dilecti filii.il 1.nu.2.de appel. 139
Excommunicatio infertur per ista verba ipso iure, videlicet talis videtur omnibus tanquam excommunicatus.in c.non magno.nume.4.ne cle. vel mo. 276
Excommunicatio quomodo intelligitur, q; non transit in tertiam personam. in c.cum causam.nu.11.de app. 154
Excommunicato communicans incurrit minorem tantum, per quam solū priuatur a perceptione sacramentorum.ibi.
Excommunicationem nullam incurrit participans cum illo, qui participat cum excommunicato.ibi.
Excommunicatio canonis incurritur per solam manuum iniectionē absq; sententia.in c.contingit.nu.3.de sen.exc.fo.266. Participans in crimine cum excommunicato,an sit tunc excommunicatus.ibi.nu.7.
Excommunicatio videtur contenti,si intra terminum assignatum,vel intra quem non fuit facta restitutio,vel ei paritū.in c.posiu.n.4.de homi. 149
Excōicatus si steterit in excōicatione vltra annū,ꝑsumitur hereticus.ibi.
Excommunicatio per quas personas potest fieri.in c.cum in cunctis.§.infe rira.nu.5.de ele. 131
Excommunicatio facta cum maiori solennitate,non plus ligat quo ad Deū quam alia,sed fit ad terrorem.ibi.nu.6.
Excommunicatio an probari debeat, q; sit emanata post appellationem.in c.per tuas.nu.5.de condi.appo. 23
Excommunicatio non incurritur si aliquis participiat ignoranter cum excommunicato.in c.a nobis.num.2.de excep.fo.3.Cum excommunicatis non est participandum,etiam in bonis operibus.ibi.nu.3.
Excommunicatus non potest neque agere, neque accusare etiam suam iniuriam prosequendo.ibi.4.
Excommunicatus minori non repellitur a limine iudicii, sed tantum a participatione sacramentorum.ibi.nu.5.
Excommunicationem minorem incurrit,quis etiam ex participatione coactus,nisi fuisset quædam coactio præcisa.ibi.nu.6. 4
Excommunicato est referuata omnis exceptio & defensio.in d.ca.a nobis. nu.7.& 11.de excep. eod.
Excommunicatus minori excommunicatione, quo casu repellatur a limine iudicii.ibi.nu.9.
Excommunicatus an admittatur ad replicandum, sicut ad excipiendum, ibidem.nume.12.
Excommunicationem maiorem incurrit participans cum excommunicato a Papa.ibi.nu.13.
Excommunicatio non fertur ab homine, nisi pro contumacia,a iure autem fertur aliquando ob delictum nulla præmissa monitione. in c.1.nume.2. de rep. 157
Excommunicatus in vno loco,est vbique vitandus.ibi.nu.3.
Excommunicatis communicantes non semper peccant.in c.veritatis.n.39. de do.& contu. 243
Excommunicatus an possit alium excommunicare.Anto.in c.cum clericis. nu.4.de ordi.ab epi. 50
Excommunicatus an possit impetrare rescriptum super nullitate sententię, a qua non appellauit tacito de excommunicatione. in c.quod ad consultationem.nu.35.de re iudi. 76
Excommunicatus contra executorem sententiæ potest legitimas exceptiones opponere,vt euitet grauamen iuris vel facti. ibi.nu.25.
Excommunicatus vno loco, est etiam excommunicatus in omni alio loco.in c.cum & plantare.nu.1.de priui. 208
Excommunicatio siue interdictum non fertur per ista verba,subiaceāt excommunicationi,vel interdicto ibi.nu.7. 209
Excommunicatus toleratus,non est vitandus in diuinis,sed in occulto sic, vt erubescat.in c.tanta.nu.4.de simo. 94
3 Excommunicatus non liberatur ex sola satisfactione,sed requiritur absolutio,secus est in suspenso.in c.1.nu.6.& 23.de iudi fo.4.& 6.& 7.excō municatus non priuatur beneficiis,sed eorum reditibus,et an statim vel per sententiam.ibi.nu.8.9.& 24.
3 Excommunicatus an, & quando admittatur ad defensionem suæ ecclesiæ. in c exhibita.nu.7.de iud. 47
4 Excommunicati non admittuntur ad testimonium, licet excommunicatio sit nulla,nisi absoluantur.in c.veniens.nu.5.de testi. 80
Excommunicatus inductus in testem,an & quando debeat absolui ad cautelam.ibi.nu.18. 81
Excommunicatus propter contumaciam, si steterit in excommunicatione vltra annum,an perdat causam.ibi.
4 Excommunicatus an possit esse arbiter,& quis dicatur notorie excommunicatus.in c.Quintaullis.nu.27.de iureiu. 167
3 Excommunicato non interdicuntur ea,quæ sunt sibi incommodo.in c.cum causam.nu.9.de iur.cal. 148
5 Excommunicatus non definit esse excommunicatus,nisi fuerit absolutus.in c.dilectis.nu.10.de appel. 144
Excommunicatus iniuste non est euitandus.ibi.nu.15.& 16. 145
7 Excommunicatus est uitandus ante denunciationem,quando certum est ipsum esse excommunicatum,secus si sciat solus.in c.cum non ab homine, nu.1.3.4.& 7.de sen.exc. 257
3 Excommunicatus an possit esse in iudicio, & quo,c.intelleximus.n.1.7.9. & 12.de iud. 24.& seq.
Excommunicatus participat de omnibus illis, quæ possunt esse sibi incommodo.ibi.nu.4.
Excōicatus maiori excōicatione prohibetur a cōione hominū regulariter,
Excōicatione minori prohibetur a participatione sacramentorū tantū.ibi.
Excommunicatio in dubio intelligitur de maiori.ibi.
Excōicatus pt constituere procuratorē,si vult nō tamē necessitatur.ibi.n.5
Excōicatus non perdit remedia, quibus potest se defendere,si vult.ibidem.
Excommunicatus potest appellare,& appellationem prosequi.in c.intelleximus.nu.5.de iud. 25
Excommunicatus non prohibetur participare cum patre, filio, & aliis similibus personis.ibi.nu.6.
Excōicatus spoliatus non auditur petens restōnem regulariter.ibi.nu.8.
Excōicatus an possit petere absolutionem per procuratorem. ibi.nu.10.
Excommunicatus potest constituere procuratorem in omnibus casibus, in quibus potest per se stare in iudicio.ibi.
Excōicatus si fuit de factō admissus,an valeat iudicium.ibi.nu.13.
3 Excommunicatus potest comparere per procuratorem.in c.pastora.num.7. de iudi. 40
6 Excōicatus dicitur traditus Sathanæ.in c.si quis.nu.3.de reb.eccl.alie. 88
Excōicatio parum vel nihil operatur,quo ad ecclesiam triumphantē.ibid.
6 Excommunicatus est absoluendus,si illam nō curando efficeretur deterior, & incorrigibilis.in c.clerico,nu.5.de coha.cle.& mu.12.
5 Excommunicatus potest stare in iudicio semper ad sui defensionem.in c.significauerunt.nu.4.de exce.
Excommunicatus iuste volens litigare super iniustitia excommunicationis non auditur nisi petita solutione ibi.nu.14.
Excommunicatus non debet in sui fauorem reportare sententiam.ibid.
Excommunicatus auditur dicendo sententiam nullam.ibi.nu.20. 20
Excommunicatus an audiatur,petēs se restitui aduersus sententiam,a qua non appellauit.ibi.nu.22.
6 Excommunicatus a concilio prouinciali,potest absolui ab episcopo suo.in c. graue nimis.nu.13.de præb. 45
Excommunicatus ex constitutione alicuius episcopi alieni, potest a suo episcopo absolui, secus si esset excommunicatus ab homine, quia non posset absolui,nisi ab illo vel superiore ipsius.ibi.nu.14.
Excommunicatus non est participans cum aliquo qui in actu participationis incurrit excommunicationem.in c.1.nu.14.de loc. 100
3 excommunicatus pro re dubia non absoluitur,nisi præstet cautionem super illa re.in c.Pisanis,nu.3.de restspo. 224
excommunicatus vel absoluens contra certam formam sibi datam, facit excommunicationem vel absolutionem nullam,ibi.nu.4.
7 excommunicatus priuatur communione aliorum actiue,& passiue. in c.illud,nu.6.de cle.excom. 189
excommunicatus priuatur etiam communione excommunicati, ibid.nu.7.
excommunicatus si ingerat se celebrationi diuinorum quomodocunq; grauissime peccat,& irregularitatem incurrit secundum aliquos.ibi.nu.8.
excommunicatio a quocunque ferenda debet ferri præmissa monitione, licet aliter lata liget etiam.ibi. nu. 9.
excommunicatus non potest salua conscientia retinere beneficium,quod acquisiuit tempore excōmunications.in c.postulastis,n.2.de cle.ex.190
excommunicatus occultus & manifestus non differunt in his, quæ concernunt suam vtilitatem,secus si aliquid faceret ratione officii, quia inter vtrunque est differentia, ibi.nu.4.
excommunicatis an sint auferenda beneficia,quæ ante excommunicationē habuerunt.ibi.nu.7, eod.
excommunicatio iniusta si cōtenatur,ligat et quo ad Deū,ibi.nu. 12. 164

Universidad de Deusto
Biblioteca

7 Excommunicatus pro manifesta offensa, non soluitur ante satisfactionem, nisi sit in articulo mortis, quo casu sufficit promissio de satisfaciendo. in c.in literis.nu.5.de rap. 160
Excommunicandus debet citari ad dicendum causam, quare non debeat excommunicari.in c.parochianos.nu.2.de sen.exc. 256
Excommunicatus omnis est suspensus, vnde absolutus ab excommunicatione, censetur absolutus a suspensione, nisi fuerit circa excommunicationē etiam suspensus, quia vtraque de per se requirit absolutionem. in c.dura sane.nu.9.de crim.fal. 178
Excommunicatus in vno loco, est excommunicatus in omni loco, vbi reperitur.in c.quod non nullis.nu.2.de priui. 220
5 Excommunicatus publice quis dicatur ad effectum, q̄ participans cum eo peccet, vel q̄ ipsum possit iudex a iudicio repellere.in cap.exceptionem. nu.27.de except. 22
Excommunicatus ingerendo se communioni hominum magis peccat. ibidem.nume.28.
2 Excommunicatus in vno loco est excommunicatus per totum orbem. in c. ad reprimendam.nu.2.de offi.ord. 137
Excommunicatus ab episcopo, an & quando possit per archiepiscopum absolui.ibid.neme.3.
6 Excommunicatus clericus si pertinaciter steterit in excommunicatione, remouetur ab administratione beneficii, & in totum ab eo excluditur, & priuatur suspenditur tantum scilicet ab administratione. in c.ex tuæ deuotionis.nu.7.de cle.non resi. 23
7 Excommunicatus non ligat sibi non subditos.in c.a nobis.num.1.de sentent. excomm. 259
Excommunicatio fertur ipso iure per ista verba, excōicatus sit. ibi.nu.3.
Excōicatio non solet ferri pro futuris culpis, tamen lata tenet ibi.nu.8.
Excommunicatus si interuenit in actibus vniuersitatis, non vitiantur gesta respectu aliorum, nisi fuerit scienter admissus. in c.nobis fuit.numer.2. de sim. 102
4 Excommunicatus repellitur ab officiis & beneficiis.in cap post cessionem. nu.2.de proba. 12
Excommunicatus obligat, & obligatur, sed exercitium non habet.ibidem. nume.11. 15
Excommunicatio siue tempore constitutionis, siue assumptionis, siue vtrius impedit validitatem procuratoris.ibi.nu.14.
Excommunicatus non potest esse procurator etiam pro cōsorte.ibi.n.20.eo.
4 Excommunicatus notorie in vna prouincia, si in alia gerat officium publicum, gesta eius eo sunt valida.in c.ad nostram il 3.nu.6.de iureiu. 163
7 Excommunicatus a iure, poterit excommunicari ab homine.in c.accusati. nu.5.de simo. 94
3 Excommunicatus sub conditione, qua pendente mutat domicilium adhuc est ligatus.in c.proposuisti.nu.10.de fo.compe. 100
Excommunicare an, & a quibus potest prescribi.in c.cum contingat.num. 16.de fo.comp. 87
Excommunicatio est meri imperii.ibi.nu.17.
7 Excommunicati largo modo appellantur hæretici. in c.firmissime.nume.2. de hære. 126
3 Excōmunicatus non sepelitur in sacro, nisi petierit absolui, vel nisi post mortem fuerit absolutus.in c.literas.nu.20.de testi.spol. 212
Excommunicatio potest etiam fulminari contra mortuum.ibi.
Excommunicatio iniusta quo ad Deum non ligat.ibi.nu.22.
6 Excommunicatus non est ipso facto ille, qui fecit aliquid contra constitutionem, quæ præcipit aliquid non fieri sub pena excommunicationis, sed venit excommunicandus.in c.1.nu.11.de loca. 100
7 Excommunicatus semel, an semper præsumitur excommunicatus.in c pro posuit.nū.4.de cle.excom. 190
Excommunicato iuste communicatur, qui ab omnibus habebatur pro absoluto.ibid.num.5.
1 Excommunicatus licite communicatur propter necessitatem. in ca.quanto, nu.14.de consue. 100
7 Excommunicatus an, & quando possit absolui absque eo, quod satisfecerit parti, ideo q̄ possit absolui præstita tantum cautione.in c.ex parte.nu.2. & 6 de ver.sign. 277.& seq.
Excommunicatio fertur propter contumaciam, & peccatum inobedientiæ. ibidem,nume.3.
Excommunicari non debet quis, nisi præmissis legitimis citationib ibi n.5.
Excommunicans per canonem, si quis suadente, potest in articulo mortis a quocunque absolui, dummodo si reconaluerit, vadat ad sedem apostolicam pro absolutione in c.ea noscitur.nu.2.de sen.exc. 257
1 Excommunicato communicans incidit in eandem excommunicationem. in c.1.nu.27.de postu.prel. 113
2 Excommunicatus ab quis presumatur per denunciationem publice factā, vel quia ista est publica fama.in c.prudentiam.§. sexta. nu.11.de offic. deleg. 103
Excommunicatus quando absoluitur, debet præstare iuramentum de parēdo mandatis ecclesiæ in c.prudentiam.§ si vero.nu.1.de offi.dele. 103
Excommunicatus ab hom.ne, non potest absolui, nisi ab illo vel ab eius superiore.ibi.nu.5.
3 excommunicans aliquem iniuste, an teneatur ad interesse, in c.1 nu.34. vt lit.non contest. 124
1 excommunicati ad alias inhabiles eligendo, an reddant electionem ipso iure nullam.in c.maiana.nu.3.de ele. 194
7 excommunicatus est permittens dolose clericum perenti, cum posset prohibere, & non prohibuit in c.quanto.nu.16.& 7.de sen.exc. 209
2 excommunicati in aliquibus sunt similes infidelibus, & in aliquibus sunt deterioris conditionis, in c.nouit ille.nume.5.de iudi. 34
5 excommun.catus potest prosequi appellationem, licet in rescripto ad hoc impetrato non fuerit facta mentio de excommunicatione. in c.ij.numer.1. de except. 23
excommunicatus potest appellare ab omni grauamine illato.ibi.n.2.& 7.
excommunicatus in se desinendo potest personaliter comparere & nō per procuratorem ibi.nu.2.
excōmunicatus dum litigat super validitate vel inualiditate suæ excōmunicationis, non auditur nisi primo petat absolutionem.ibi.nu.6.
2 excommunicare an possit quilibet sacerdos.in c.sacerdos.nu.8.de of.or. 133
excommunicare potest aliquis ratione consuetudinis. ibi.nu.9.
excommunicatio est meri imperii, nec debet ferri sine causæ cognitione.ibidem.numero 10.
excommunicatio nō debet fulminari nisi præcesserit trina monitio.ibi n.11
excommunicans si intendit vnum ex duobus excommunicare, & nescitur quis sit, quis eorum erit excommunicatus.ibi.nu.14.
4 excommunicatus potest iterum excommunicari, sed quid operabitur secunda excommunicatio remissiue.in c.tua nobis.nu.11.de app. 15
7 Cum excommunicatis non est participandum, nisi sint actualiter absoluti, nec sufficit q̄ sint contriti.in c.quod in dubiis.nu.2.de sen.exc. 264
Cum excommunicato participans, an incurrat maiorem vel minorem excommunicationem.ibi.nu.3.& 4.
excommunicare aliquem cum suis participantibus, quis possit.ibi.
7 Cum excommunicatis licite participant familiares & domestici. in c.inter alia.nu.1.3.5.& 6.eo.tit. eo.
excommunicatus non auditur petens restitutionem, licet spolians peccet ad restituendo.ibi.nu.5.
7 excommunicatus a delegato, an possit absolui ab eo. in c.ad hæc.nume.3. de sen.e.ccom. 268
excommunicatus pro iniuria manifesta non absoluitur, nisi primo satisfaciat.ibi.nume.4.
2 excommunicatus non potest, nec esse procurator, nec procuratorem constituere, licet postea absoluatur.in c.si.nu.1.de procur. 178
5 excommunicatus potest indistincte appellare, & appellationem iudicialem prosequi in causis, in quibus posset non excommunicatus idem facere. ibid.neme.15. 9
excommunicatus appellando si non fecerit mentionem de excommunicatione, non reddit literas nullas.ibi.
excommunicatus appellatus an possit aduersario non prosequente appellationem interpositam prosequi.ibi.nu.16.
excommunicatus an possit appellare extraudicialiter, & ipsam prosequi, in c.cum inter.nu.17.eo.ti.
excommunicatus an possit appellationem extraiudicialem prosequi, si posit appellationem fuit excommunicatus.ibi.nu.18.
excommunicatus absolutus an poterit appellare non obstante, q̄ tempora sint decussa.ibi.nu.19. eo.
excommunicato non valenti ius suum prosequi, an currant tempora.ibi.
excommunicato quo casu possit deferri iuramentum.ibi.nu.20.
excommunicatus conuentus non potest petere debitum compensari.ibi.n.23
excommunicatus licet per aduersarium non repellatur ab agendo, poterit tamen a iudice ex suo offi.repelli.ibi.
excommunicatus si aliquid ab eo petitur vigore alicuius contractus, potest a petente sibi dari, id, ad quod tenetur ex contractu.ibi.nu.25. 10
excommunicatus si conuenitur ab emptore, vt tradat sibi vē emptum, ipse poterit petere, vt pretium det.ibi.
excommunicatus conuentus si non potest compensare, poterit eius fideiussor hoc facere, si ipse conueniatur.ibi.nu.26.
excommunicatus repellitur a petendo præter communionis periculum, vt rubore suffusus citius ad communionem redeat.ibi.
excommunicatus habens exceptionem, non auditur implorans officium iudicis, vt vigore dictæ exceptionis imponat silentium actori nondum contra eum agenti.ibi.nu.27.
excommunicatus non potest suam iniuriam prosequi. nu.27.
7 excommunicatus si fleterit in excommunicatione per biennium, an sit suspectus de hæresi.in c grauem.nu.3.& 7. de pœnis. 241
excommunicati qui perseuerant in excommunicatione, possunt priuari per iudicem ecclesiasticum in bonis suis, & possunt prohiberi eorum debitores, ne eis soluant, imo ibi possunt a tali debito liberari, ibidem.numero 5.& 8.
excommunicatus licet appellauerit, nihilominus potest denunciari & hæc ficti reditibus spoliari.in capitul.pastor.§. verum.nume.1.6.& 17. de appellat. 141.& seq.
excommunicatus etiam non denunciatus est vitandus ab illis, quibus constat ipsum excommunicatum ibi.nu.3.
excommunicatio quare non suspenditur per appellationem, ibidem.numero 7.
excommunicatio lata post appellationem, an sit in suspenso in eius tempus appellationis ibi.nu.14. 142
Excommunicato non debet prouideri de necessitate. nec ei fieri electionem ipso iure, nisi fame periret.ibi.nu.16.
Excommunicatis interdicitur potestas administrandi, etiam in temporalibus.ibi.nu.18. eo.
Excommunicati non æquiparantur in omnibus nec deportatis, nec relegatis, sed est potius quædam species de per se.ibi.nu.19.
Excommunicatus in uno loco, censetur excōmunicatus in omnib. locis.ibi.
excommunicatus priuatus fructibus sui beneficii, non recuperabit illo, nisi fuerit absolutus, sed conuertentur in utilitatem ecclesiæ. ibi.nu.22.
2 excommunicatus ab episcopo appellans ad archiepiscopum, an & quādo debeat ad excommunicantem remitti pro absolutione. in c.per tuas.nume.1.5.8.& 10.de sen.exc. 267.& seq.
excommunicatus dicens excommunicationem nullam, auditur etiam ante absolutionem, si vere dicat iniustam non auditur, nisi primo absoluatur, & tunc poterit agere de iniustitia, ibi.nu.3.4.& 7.
excommunicatus iniuste, si est negligens petendo absolutionem ligatur ex contemptu quo ad Deum.ibi.nu.4
excommunicatus an, & quando possit appellare ab excommunicatione, ibidem.nume.7.& 3.
excommunicatio an, & quando sit ipso iure nulla.ibi.nu.11.
excommunicato asserenti se excommunicatum post appellationem an ei credatur.ibi.nu.13.
excommunicatus iniuste conquerens, de hoc debet absolui ante probationē iustitiæ in c.cum contingat.nu.1.de off.dele. 118
excommunicatus nulliter conquerens de hoc non soluitur ante probationem nullitatis.ibi.nu.2.
excommunicatus auditur docendo excommunicationem iniustam, vel nullam,ibidem.numero 3.
excommunicatio etiam iniusta, ligat quo ad ecclesiam militantem, secus si est nulla.ibi.nu.4. 119
excommunicatus potest appellare, & omnem aliam defensionem facere, conuenire autem non potest in c.cū inter.n.14.& 11.de exce.7.& 8.
excommunicatus conuentus potest per procuratorē respondere.ibi.nu.2.7
excommunicatus in casu, in quo potest esse in iudicio, an possit petere sententiam pro se ferri.ibi.nu.10.
excommunicatus conuentus non potest compellere actorem ad agendum, si actor oblato libello negligit prosequi.ibi.
excommunicatus potest esse in iudicio tanquam actor, si reus est fugitiuus, excommunicatus an tanquam reus possit indistincte esse in iudicio, ibid.num.12.
vel res tempore peritura, sed in hoc vltimo aliqui contra. ibi.nu.13.
excommunicari potest non obediens iudici seculari.in cap.2.numero 4. de iudi.& obe. 179
excommunicatus a b homine non absoluitur, nisi ab episcopo vel eius successore, excommunicatus vero a iure potest a quocunque absolui regulariter.in c.pastor.§.præterea.nu.1.de offi.ord. 112
excommunicatus potest a quocunque absolui in articulo mortis.ibi.nu.2.
excommunicatus quando absoluitur, iurare debet de parendo mandatis ecclesiæ v. iudicis.in c.ad hæc.il 2.nu.2.de app. 117
excommunicari potest homo mortuus, & operabitur, q̄ non sepelietur in sacro, vel sepulcris debumabitur.in c.mulieres.nu.7.de sen.exc. 254
Participans cum excommunicato etiam mortuo incidit in excommunicationem.ibidem.
excommunicatus absoluitur præstita cautione de satisfaciendo, licet creditores vel alii instant, q̄ non absoluatur, & de ratione.in c. qua fronte. nu.1.2.& 5.de app. 119
excommunicatus quando absoluitur, debet pars citari, si ad eius instantiā fuit excommunicatus, alias secus, tamen si de facto fuit absolutus sine citatione partis absolutio tenet.ibi.nu.6 fo.120.Et vide in nu.7.vbi in hoc distinguitur.
excommunicatio nunquam fertur ab homine, nisi propter contumaciā, id est aliter corrigi non potest.ibi.
excommunicatio potest ferri sine alia monitione, quando præcessit contumacia.ibidem.
excommunicatus non debet absolui, nisi prius præstita iuratoria cautione de parendo mandatis ecclesiæ, & hoc regulariter.ibi.nu.17.
excommunicatus debet repelli a limine ecclesiæ quacunque causæ intret.in c.cum ecclesia.nu.5.de immu.eccl.& cœmi. 264
excommunicatus non est ipso facto ille, qui transgreditur id quod erat sibi mandatum sub pœna excōmunicationis.in c.relatū.nu.5.de iurepa. 227
excommunicatus, per participationem scienter non solet absolui, nisi a primo excommunicatore, si vero ignoranter absoluitur etiam per alium, & quando, in c.nuper.nu.1.de sen.excom. 263
excommunicatus a lege potest a quocunque absolui, nisi conditor legis reseruauerit sibi absolutionem.ibi.nu.5.
excommunicato participare dicitur ille, qui dat auxilium, consilium, vel fauorem.ibi.nu.4.8.& 9.
excommunicatus debet absolui etiam si satisfecerit rei, pro qua erat excōmunicatus.in c.ad aures.nu.3.de simo. 101
excommunicatio communicans etiam in iudicio non euitat peccatum mortale, si excommunicatus est actor, si autem sit reus remittue. in c.excepționem,nu.3.de except. 20
excommunicato communicans quam excommunicationem incurrit, in ca. sacris.nu.3.& nu.8.quod me.cau. 182
excommunicato communicans propter metum, vel necessitatem an incurrat excommunicationem.ibi.nu.4.& 6
5 excommunicari an possit subditus absens, in c.cum sit Romana.numer.8. & 28.de appel. 105.& seq.
excōicatio an, & quo casu feratur contra non citatum. ibi.n.28.& 39.
excommunicatio nunquam fertur ab homine, nisi ratione contumaciæ.ibidem.nume.33.
2 excommunicatus in vno loco, est excommunicatus per totum mundum.in c.1.nu.2.de treug.& pa. 157
5 Communicantes cum excommunicato incurrunt minorem, nisi episcopus dixerit, si quis participauerit, sit excommunicatus, nam tunc participās incurrit maiorem.in c.peruenit.il 1.nu.4.de ap. 113
7 Excommunicatus ob manus iniectionem in clericos a solo Papa absoluitur nisi in articulo mortis.in c.non dubium.nu.1.de sen.exc. 254
3 excommunicatus in causa criminali post lapsum annum habetur pro conuicto, & contra eum feretur sententia diffinitiua, secus in ciuilibus.in ca. veritatis.nu.21.de do.& contu. 241
excommunicatus non potest esse arbiter, neque iudex, potest tamen testari, ibid.nu.32. 242
Excommunicatus qui communi reputatione habetur pro non excommunicato, quicquid agit, videlicet tam ratione publici officii, si quod habet, quam priuati, nisi ille qui cum eo contrahi sciat quo casu non valet in eius fauorem, vel si non credentes ipsum excommunicatum erat in crassa ignorantia.ibi.nu.33.42.43.& 45. eo.& seq.
excommunicatus est suspensus ab administratione rerum ecclesiæ, & quocunq; officio publico, & cōi hinc est q̄ non potest esse tutor, arbiter, & curator, & similes, & si qd vōne istorū officiorū facit, est nullū, ib.n.34
excommunicatus potest emere, vēdere, locare, & alios contractus nomine proprio facere & procuratorē constituere ad negotia, et si non ignoretur ipsum fuisse excommunicatum, & potest ingredi religionem, & contrahentes cū eo an peccent, in d.c.ueritatis.n.35.& 39.et i.242.& se.
excommunicato licite potest dari eleemosyna, ibi.nu.40. 243
excommunicatus vtrum possit agere pro iniuria sibi illata, ibi.nu.41.
excommunicatus mittens aliquem in possessionem rerum spiritualium, non facit actum nullum, ibi.nu.24. 241
excommunicatus potest agere omnia, quæ sunt meri facti, ibi.
excommunicatus an possit conferre, confirmare, sententiare, ordines, vel chrisma dare, ibi.
excōmunicatio quo ad Deum nullum vel minimum vinculum inducit quodam tamen effectus operatur & respū Dei & ecclesiæ miuātis, ibid. numero 44. 244
excommunicatus si in vno loco reputatur excommunicatus, & in alio nō, quomodo valebunt per ipsum gesta, ibi.nu.46.
excommunicatus siue publicus, siue secretus non potest eligere, neque rescriptum impetrare.in d.c.ueritatis,nu.47.et i. eod.
3 excōicatus potest iterum excōicari.in c.nullus.nu.3.de fo.comp. 54
1 excommunicatus pōt iterū excōicari.in c.capitulum sanctæ.n.1.de ref.81
6 excommunicatus a statuto papæ, vel inferioris a papa potest absolui a proprio episcopo, si statuens non reseruauit sibi absolutionem, excommunicatus vero ab homine non potest absolui, nisi ab excōicante, vel eius superiore.in c ex frequentibus.nu.6.& 12. de iurī. 61
1 excommunicatus non potest impetrare literas, vt admittatur ad agendum quando erit absolutus.in c.dilectus fil.nu.8.de ref. 81
excommunicatus potest absolui etiam a non sacerdote, dummodo habeat iurisdictionem.in c.transmissam.nu.2.de ele. 137
excommunicatus inuitus potest absolui, sed non quo ad peccatum.ibi.
excommunicare est meri imperii ibi.nu.4.
excommunicatus si aliqua gerit an teneant.in c.nihil.nu.13.de ele. 180
6 excommunicatus si est aliquis cum suis fautoribus, oportet illos declarare antequam (int excōicati.in c.in Lateranensi.nu.7.de præb. 55
excommunicatus occulte si conferat beneficium scienti, non valet collatio. in c.dilectus.nu.11.de præb. 42
7 excommunicari nemo potest, nisi competenti monitione præmissa, & causa rationabili, & manifesta.in c.sacro.nu.1.2.& 4.de sen.exc. 270
excommunicatio non fertur hodie sine scriptura, ibi.nu.3.
excōicare non potest prælatus aliquē ex causa ipsi soli prælato no.ibi. nu.4.
excommunicatus non solum potest conqueri per viam appellationis, sed et per viam querelæ.ibi.nu.6.
excommunicatio est pœna grauissima, ibi.nu.7.
excommunicatio an teneat non præmissa monitione, ibi.nu.9. eod.
excommunicatus an sit remittendus q̄ absolutione ad excōicatorē.ibi.n.12
excommunicatio si iniusta, non requiritur aliqua absolutio, sed reuocatio tantum, ibi.nu.12.
Excommunicator potest cognoscere de iustitia uel iniustitia excommunicationis, etiam parte absente.ibid.nu.14.
Excommunicatus participans incurrit excommunicationem, etiam q̄ sit participans episcopus, vel in alia dignitate constitutus.in c.cum desideres.nu.2.de sen.excom. 257
Excōicatus licet satisfecerit dānū passo, adhuc indiget absolutione.ibi.n.5.
Et habitus pro excommunicato per solam famam est vitandus.ibid.nu.6.
7 Excommunicatus si recipiat ordines sacros, quomodo punatur, in c.cum illorum, num.1.& 2.de sen.excom. 264.& seq.
Excommunicatum ob enormem iniuriam factam clerico episcopus non absoluit.ibid.num.9. eo.

Universidad de Deusto
Biblioteca

2 excommunicari possint etiam prælati inferiores episcopis.in c.cum ab ecclesiarum.nu.3.de offi.ord. 134
7 excommunicatus, vel suspensus ab vno non potest, nisi per illum vel eius superiorem absolui.in c.tuarum,nu.13. de priui. 212
excommunicatio semper præsumitur iusta,nisi probetur cõtrarium.ibi.nu.11.
excommunicatus ante legis reuocationem indiget absolutionem,etiam post legem reuocatum.in c.non debet.nu.14.de constan. & assi. 41
1 excommunicatus minori excommunicatione celebrando efficitur irregularis.in c.quisquis.nu.7.de ele. 177
5 excommunicatus repellitur tam a petitione iudiciali, quam extraiudiciali.in c.cum parati.nu.4. de ap. 116
excõicationem alterius potest etiam tertius denunciare & excipere.ibi.n.3
excommunicatio fulminata post appellationem etiam extraiudicialem nõ valet.ibi.nu.14 & 15. 117
7 excommunicare an quis hodie distincte aliquem cum omnibus fautoribus & participibus suis possit,in c.sacris.nu.1.de sen.exc. 267
excommunicatus non præsumitur absolutus,nisi probetur.in c. sicut nobis. nu.1 & 2.eo.ti. eo.
excommunicatis plurib.excommunicationibus sine ab vno,vel a pluribus prælatis oportet q̃ ab omnibus absoluatur.in c.officii.n.1.de sen.ex.268
excommunicatio lata ab homine non fertur nisi per contumaciã.ibi.n.2.
excommunicatus pluribus excõicationibus quomodo potest vna vice ab oĩbus absolui,sive sit ab vno,sive pluribus prælatis excõicatus.ibi.n.5.
excommunicatus ab vno prælato non potest ab alio absolui,nisi commiserit vices suas alteri.ibi.V ide in c.sacro.in 5.no. 270
forum quis potest habere in pluribus locis.in c.officii.nu.3.de sen.exc.268
1 excommunicatus minori excommunicatione potest esse in numero eligentiũ,non tamẽ potest eligi.in c.illa quotidiana.nu.1.4.6.& 8.de el. 170
excommunicatio si interuenerunt in aliquo actu,an ille actus,ruat,vel saltem respectu habilium remaneat firmus.ibi.nu.7.
excommunicatio quomodo cognoscatur,an sit maior,vel minor,ibid. nu.9.
7 excommunicatus minori si celebret,non efficitur irregularis, licet peccet & potest eligere,& ea quæ sunt iurisdictionis exercere, & sacramenta conferre,non tamen potest eligi.in c.si.nu.1.de cle.excom. 191
excommunicatus excommunicatione maiori celebrando diuina,efficitur irregularis,adeo q̃ amplius sine dispensatione celebrare non ꝑt.ibi. nu.2.
excommunicatus matrimonium cõtrahere potest, & matrimonium tenet. in c.significasti,nu.3.de eo qui du.in ma. 28
6 Excommunicari potest quis pro manifestis excessibus,puta pro homicidio, & similibus.in c.parochiano.nu.1.de sepul. 162
excommunicatus tam ab homine, quam iure potest in articulo mortis absolui a quolibet presbytero , etiam quando absolutio sit reseruanda Papæ.ibidem nume.2.
Excommunicatus potest absolui in articulo mortis,licet non satisfaciat,sed caueat de satisfaciendo. item absoluitur etiam citra articulum mortis, quando satisfactio exigit longum tractu.ibi.nu.3.
7 Excommunicatio est mucro episcopalis, qua nulla est maior pena in ecclesia,in cle.ex graui,nu.13.de vsur. 314
Excommunicatio, & prouisio,si condicio in rescripto apposita non est vera, non tenet,in cle.iudices,nu.5.de offi.deleg. 291
Excommunicationis pena ab ista cle.inflicta non incurrunt sepelientes in cãpis excõicatos,vsurarios,& interdictos,in cle.eos,nu.3.de sepul.301
Excõmunicationis exceptio apponi potest in qualibet litis parte,in cle.excommunicationis,nu.2.de excep. 296
Excommunicationis exceptio opponi potest dilatorie,& peremptorie, & quo in vtroque casu,in cle.excõicationis.nu.1.de excep. 296
Excõicationis publicitas pot esse duplex,& quo.in cl.eos,n.7.de sep.301
Excommunicationem an quis inciderit,vel reincideri, vbi potest probabiliter dubitari,non debet iudex illam denunciare,nisi præmissa citatione, & summaria cognitione.in cle.si qui suadente.nu.29.de pen. 316
Excommunicatione incurrunt religiosi non seruantes interdictum quod vident illius loci matricem ecclesiam obseruare,quamuis illa eis subsit,in cle.ex frequentibus.nu.5.de sen.excom. 317
excommunicationẽ expresse,& tacite,quibus casibus papæ reseruatis quis incurrat,vide hic enumeratos,in clem.ex frequentibus,numero 14.de senten.excom. 317
excommunicatus an debeat a scientibus euitari ante denunciationem,in c. grauis,nu.5.de sen.excom. 318
excommunicatus ex viribus constitutionis reuocatæ, quæ habita est pro infecta,absolutione non indiget.in clemen.quoniam, nume.2. de immu. eccles. 310
excommunicatus an præsumatur absolutus ex eo, quod Papa participat cum eo.in c.cum olim.in l.3.nu.7.de priui. 212
Excõicati sunt ipso iure illi,qui recipiunt aliquid ex eo,q̃ pr po ũt aliquid negocium pro aliis apud sedẽ apostolica.in c.cũ essent.nu.3.de simo.96
excõicatus salutatus per Papã non per hoc est absolutus nisi ex cõiecturis appareat Papã aliud voluisse.in c.si aliquado.n.1.3.& 4.de sen.ex.268
Cum excõicato non debemus etiam cum literis practicare.ibid.nu.2.
excommunicator participans in crimine cum excommunicato,incidit in eandem excommunicationem.in c.super.nu.10.de sen.excom. 264
Excommunicari potest subditus extra territorium excommunicantis. ibidem.
1 Excommunicatus etiam occultus eligens facit, quod electio sit nulla.in ca. Cumana nu.13.de ele. 189
7 Excommunicato participans per metum incidit etiam in excommunicationem,licet metus attenuet culpam.in c.referente nu.4.de deli.pue. 118
5 Excommunicatus appellat iudicialiter,sed extraiudicialiter non in eam deferendum.nu.7.de app. 130
6 Excommunicatus ratione officii,remanet excommunicatus,etiam deposito officio.in c.aduersus.nu 8.de immu.eccl. 267
1 Excommunicatus vt contumax,si non reperitur contumax,an sit excõmunicatus.in c.bonæ memoriæ.il 1.nu.20.de ele. 159
1 Excommunicatus iniuste potest petere, vt ante omnia restituatur ad primam communionem in c.quærelam.nu.13.de ele. 152
6 Excommunicatus an possit conferre beneficium, vel ordinari ad sacros ordines,in c.pro illorum.num. 16.de prab. 38
5 Excommunicatus an appellabit extraiudicialiter.in c.bonæ memoriæ.nume.10.de appel. 118
7 Excommunicato communicans in crimine, & post latam sententiam incurrit maiorem excommunicationem,in c.si concubinæ,nume.2.de sent. excommun. 272
1 Excommunicatus obligatur monasterio ex professione sua. in cap.officii. nu.6.de cle.c. 123
5 Excommunicatus qui appellauit,potest interim celebrare diuina,si apparet eum legitime appellasse.in c.ad præsentiam.nu.1.& 2.de app.134
Excommunicatio post appellationem lata est nulla.ibi.nu.2.
Excommunicatio nulla,an & quo tempore est vitanda.ibi.
6 excommunicatus si acquirit iuspatronatus , non acquirit eius exercitium, idest ius præsendi.in c.nobis.nu.3.de iurepa. 238
7 excommunicari potest vnus pro eodem facto,& alter non.in c.vniuersitatis.nu.3.de sen.excom. 260
1 excommunicatus occultus,an quę facit,recte facit.in ca.venerabilem,nume.3.1.de ele. 166
5 excommunicatus & periturus possunt pro defensione ecclesiæ ipsorum excipere & opponere illa crimina,quibus ipsi tenentur. in c.dilecti filii.n.1. de excep. 15
excommunicati possunt electionem de indigno factam incusare.ibid.
excommunicati & periturí non sunt ipso iure priuati beneficio,ibi nu.2.
excommunicatus , & periurus , an admittuntur tanquam rei voluntarię. ibid.nume.6.
excommunicatus appellans ab excommunicatione adeũdo iudicem a quo super absolutione,an censeatur appellationi renunciasse. in ca.quæsitum. nu.5.de appel. 117
excommunicatus pro manifesta nõ absoluitur,nisi prius integre satisfaciat, si possibile est,aut præstet cautionem de satisfaciendo,ibi nu.9. 118
excommunicatus iterum pro eodem delicto a quo primo fuerat absolutus, non debet absolui,nisi iterum caueat. ibi.nu.10.
7 excommunicatus potest absolui post mortem, si in eo apparent signa contritionis , & eius heres teneatur ad satisfaciendum ante tamen quã absoluatur,non est cum eo communicandum,& quomodo fiat talis absolutio in c.a nobis.il 2.nu.1.de sen.excom. 262
excommunicari an possit mortuus.ibi.nu.7.11.& 12. eod.& seq.Et an sit aliquo casu pro excommunicato orandum.ibi.nu.6.
ecclesia vniuersalis nunquam fallit,particulares vero aliquando.sic.in ca.nobis.il 2.nu.2.de sen.excom. 262
excommunicati vel interdicti licite possunt intrare ecclesias ad audiendas prædicationes.in c.responso.nu.2.de sen.excom. 268
excommunicato licite participamus ad eius correctionem.ibi nu.3.
excommunicari possunt simul,& semel omnes ciues vnius ciuitatis, dummodo sint capaces excommunicationis.ibi.nu.4.
6 excommunicati non debent intrare ecclesiam tempore quo celebratur, cuius forte si non celebratur.in c.1.nu.11.de vi.& ho.cle. 3
7 excommunicatus an possit absolui ab inferiore episcopo, in c.quamuis,nume.3.de sen.excom. 272
excommunicatio in dubio intelligitur de maiori,in c.si quem.numero 1. eodem titul. eod.
excommunicatio dicitur potius medicina, quam pena. ibi.nu.3.
6 excommunicatus si fuerit sepultus in sacro,debent eius ossa exhumari, & proũci,si discernuntur ab aliis,alias secus.in c.sacris.nu.1.de sep. 161
excommunicati & similes debent sepeliri in tanta distantia extra ecclesiã, q̃ voces clericorum cantantium non exaudiantur. ibi.nu.3.
7 excommunicatus a iure potest iterum excommunicari ab homine.in c.grauem.nu.5.de sen.excom. 271
6 excommunicatus iniuste non absoluitur,sed relaxatur. in ca.Odoardus.nume.4.de sola. 117
7 excommunicati non sunt vitandi a domesticis domus,secus ab aliis priuilegiatis etiam priuilegio Papæ facto sine causa.in c.nulli.nume.1. de sent. excommu. 255
excommunicatus tenetur vitare alium excommunicatum.ibi nu.3. 256
excommunicati non indigerent alia absolutione,si Papa tolleret constitutionem inducentem excommunicationem.ibi.nu.4.
3 excommunicatio est missi imperii.in repe. c.si quis contra clericum. nu.35. de foro compe. 63
5 excommunicatus potest acquirere ex contractu vel quasi,tamen non potest experiri,nisi post absolutionem,in c.ad probandum,nu.3.de re in. 94
excommunicatus potest esse in iudicio,nisi repellatur. Excom-

municatus quantumcunque manifestus potest testari,nisi forte contra eius testamentum excipiatur,ibid.
Excommunicatus potest legare ad pias causas,ibid.nu.10.
Excommunicatus etiam q̃ satisfecerit,aebet absolui.in c.ex tuarum tenore.nu.3.de sorti. 180
Excommunicato cõicans intendentibus ad salutem aĩe non est excõicatus licet interponat alia verba,in c.cũ voluntate,nu.1.& 4.de sen.exc.271
Excommunicatus pluribus excommunicationibus, potest vnica absolutione absolui.in c.ex parte,nu.5.de offi.ordina. 135
Excommunicatio lata ex falsa causa,an liget.ibid.nu.6.
Excommunicatio non fertur propter delictum,sed propter contumaciã surgentem ex eo,in c.significauit,nu.1.& 4.de offi.ord. 136
Excommunicati sunt ipso iure contrahentes matrimonium in gradu prohibito.ibid.
Excommunicatus pluribus excommunicationibus si in absolutione omnes non exprimat habetur pro non absoluto.in cap.cum pro causa,nume.1. de senten.excom. 261
Excommunicatus pluribus excommunicationibus,vel causis,an requirat plures absolutiones,ibid.num.6.
Excommunicatus quando per absolutionem , debet dare cautionem saltem iuratoriam de parendo mandatis ecclesiæ,& de satisfaciendo, in c.apostolicæ.nu.10.de excep. 17
7 Excusator admittitur etiam sine mandato ad excusandum inquisitum , qui non potest comparere, quia est infirmus , vel in carceribus, aut in alio impedimento ineuitabili.in c.veniens nu.21.de acc. 74
Excusator non admittitur allegando impedimentum rei, q̃ non possit comparere propter inimicitias, vel allegando incompetentiam iudicis.ibid.
2 Excommunicatus non præsumitur absolutus, nisi probet literas absolutionis quas debet ad cautelam seruare.in capitu.cum in iure, nume.11.de offic.deleg. 115
Excommunicatio lata post appellationem legitimam est nulla.in c.cũ olim Abbas.nu.1.& 12.eo.titu. eo.& seq.
4 Excommunicatus etiam absolutus,an a testimonio repellatur,in c.testimonium,nu.10.de testi. 97
1 Executio sententiæ quando sit non appellatur,nisi exequendo modus executandi.in c.q̃ ad consultationem.nu.1.10.& 24.de re iu. 74.75 & seq.
Executio sententiæ facta intra tempora data ad appellandum retractatur tam in causa ciuili, quam in criminali.ibid.nu.5. 74
Executio sententiæ non fit appellatione pendente.ibid.nu.26. 76
Executio sententiæ si fiat ordine nõ seruato,puta quia primo incepit ab immobili.quam a mobilibus potest a tali executione appellari.ibid.nu.27
Modus in exequendo quomodo excedatur.ibid.nu.24.& seq.Et ab iniusta executione sententiæ ad quem appellabitur, ibid.nu.28
Executio an per appellationem ab executione suspendatur in totum,ibidẽ. numero 31.
5 Executor testamenti si suscepit illud officium , tenetur ipsum exequi & ad hoc potest compelli.in c.Ioannes.nu.1.de testa. 149
Executor non compellitur suscipere officium exequendi, etiam in legatis ad pias causas,nisi verisimiliter coniecturetur vel re,vel verbo illud accepisse.ibid.nu 3.
7 Executor, cui mandatur prouideri de beneficio spectante ad collationem episcopi,an possit prouidere de eo,cuius est deuoluta ad ipsum episcopum per negligentiam inferioris, confirmatio vero spectat ad eum iure proprio.in cle.si de beneficio.nu.3.de præben. 299
Executor debet eum citare,de cuius præiudicio agitur,& vide exempla,in cle.iudices.nu.15.de offi.deleg. 291
Executor deputatus ad prouidendum de beneficio cum clausula, an & qui bus casibus teneatur assumere partes iudicis,& quibus non.ibid. nu.4.
7 Executor papæ potest prouidere de beneficio ad Papam deuoluto negligentia illius,in præiudicium cuius Papa mandauit prouideri , secus de deuolato ex alterius negligentia,vel cessante deuolutione , in cle.si de beneficio,nu.4.de præb. 299
Executor prouidet de beneficiis ad Papam deuolutis per negligentiam illius,in cuius præiudicium scribitur , si originalem ad eum spectabant , sed quid,si per negligentiam inferioris ad ipsum essent deuoluta , & finaliter ad Papam.ibid.nu.7.
Executor si notorię indigno confert,an collatio teneat, vel ad quem deuolutur,in cle.quia regulares,nu.8.de supp.neg. præla. 288
Executor testamentarius quibus casibus teneatur rationem reddere ordinario,etiam non petenti,in cle.religiosi,nu.11.de testa. 301
Executor testamentarius,an teneatur reddere rationem,si testator ab onere reddendi cum librauerit,ibid.nu.10.
Executor, vbi aliqua non est expressa clausula , potest iudicis partes assumere.& quare,in cle.iudices,nu.8.de off.del. 290
Executoris,si tertius,non principalis se opponat pro publico interesse,an sit ab eo audiendus.in cle.iudices.nu.17.de off.dele. 291
Executores,an possint agere contra hæredes , vt eis tribuant vnde possint exequi voluntatem defuncti,ibi.nu.4. eo.
Executor,an possit vendere bona hereditaria pro executione vltimæ voluntatis,ibid.num.6.
Executores testamentorum a quocunque factorum possunt esse etiam clerici,& in relictis ad non pias causas,ibi.nu.7.
5 Executor non recusatur,nec ab eo appellatur,nisi modum excesserit in exequendo,in c.nouit ille qui.nu.1.de appell. 131
Executor,an & quando possit recusari,ibid.nu.6. eo.
Executor deputatus per Papam in beneficialibus, an & quo casu possit recusari,ibid.num.7.
6 Executio testamenti intra quantum tempus deuoluitur ad episcopum, executore testamentario,vel hærede negligentibus,in c.si hæredes , numer. 9.de testa. 132
7 Executor ad iudicia tenetur exequi sententiam,siue iustam,siue iniustam, secus in executore extraiudiciali ratione differentiæ,in c. vniuersitatis, num.7.de senten.excomm. 261
4 Executor ad beneficia potest assumere partes iudicis,in capit.fi. num.12. de præsump. 140
Executor quo casu tenetur sumere partes iudicis,ibi.num. 13. Et an coram executore sit lis contestanda,ibid.nu.14.
2 executio sententiæ,an impediatur , si aduersus eam petitur restitutio in integrum,in c.fuscitata,nu.8.de rest.in integ. 193
executio sententiæ non debet fieri,postquam fuit postulata restitutio aduersus eam.ibid.nu.9.
executio sententiæ non retardatur per supplicationem factam Principi, ibid.num.10.
3 executio sententiæ,an & quando cum causæ cognitione fiat: in c.significauerunt,num.20.de iud. 52
executio facta die feriato in honorem Dei tenet , licet committatur peccatum,ibi.num.22. 53
5 executio sententiæ est delegabilis,in c.de cætero,nu.1.de re iud. 61
et coram eo,cui est commissa executio sententiæ , potest allegari nullitas ipsius sententiæ,super qua ipse executor non cognoscet,sed remitti superiori,interim supersedetur in executione,ibi nu.2.
executor sententiæ non potest cognoscere de fraude,vel nullitate , quæ allegatur in dicta sententia,ibi.nu.3.
executor criminalium causarum si cognoscit aliquem esse iniuste condemnatum,non debet ipsam sententiam exequi,ibi.nu.5. 62
executor sententiæ an possit resistenti violentiam inferre,quo ad actum executionis explendum.ibi.nu.6.
Executio in ciuili fieri non debet ante,quam de nullitate agatur,si talis executio esset irretractabilis,in cle.vt calumnias,nu 5.de re iud. 296
Executio si desit , vel in minima parte eius , quod pronunciatum est , non potest agi de nullitate,ibid.nu 6.
Executio trium sententiarum non impeditur , quamuis qui vult de earum nullitate agere reportauerit,bene per eum appellatum,ibi.nu 8.
Executio vbi mandatur,quibus casibus illic debeat audiri,qui aliquod prætendit præiudicium etiam extrinsecum , in clem.iudices , numer.16.de offic.deleg. 291
Executor ad beneficia sub conditione , si repererit illum esse vitæ laudabilis,& c.deputatus de existenti conditione,vt conster,quomodo se habere debeat,in cle.cum ei quem,nu.2.de concess præb. 300
Executor ad beneficia quibus enumeratis casibus debeat iudicis partes assumere,in cle.iudices,nu.11.de offi.dele. 290
Executor ad beneficia quibus casibus merus executor omnino esse dicator,ibid.num.10.
Executor ad beneficia,an appelletur iudex,ibi.nu.12.
Executor an possit vel non , iudicis partes assumere , & an teneatur exceptiones admittere,vbi el git viam meri executoris,ibid.nu.13. 291
Executor , cui mandatur , vt prouideat de beneficio spectante ad collationem certi episcopi , de illo prouidere non potest , quod tempore prouisionis deuolutum est ad alterius collationem, licet tempore datæ pertineat ad priorem episcopum,in cle.si de beneficio,nu.2.de præb. 299
5 executor cui est scriptum , vt det alicui possessionem remoto quolibet illicito detentore,an habeat iurisdictionem,in d.c.de cætero,nu.8.de re iu. 62
executio,cui est commissa,an possit cognoscere de surreptione , & falsitate rescripti,si coram eo opponatur,ibi.nu.9.
executor,an debet exceptiones oppositas admittere,ibi.nu.10
executio sententiæ,an possit committi parti vincenti,vt propria authoritate possit possessionem intrare,ibi.nu.11.
6 executio testamentorum pertinet ad iudicem ecclesiasticum,in repe.c.cum esses,nu 33.de testa. 138
executor testamenti si fuerit impeditus intra annum ad exequendum testamentum,an sit priuatus tali officio,ibi.nu 34.
executor datus ad faciendum prouidere , vel ad faciendum assignare , an possit per se prouidere,vel assignare,in c.pro illorum,nu.13.de ꝓb. 38
executor qui habet distribuere inter pauperes , poterit eligere suos consanguineos,in c.1.nu.5.de cohab.cle.& mu. 11
3 executio sententiæ petitur sine libello,in c.1.nu.18.de lib. obl. 108
executio testamenti,quo casu potest pertinere ad ecclesiasticum,in c. ex tenore,nu.7.de for.comp. 82
executio sententiæ,non impeditur per illum, qui dixit sua interesse , nisi de suo interesse summarie doceat,in c.h.nu.30.de for.comp. 104
executio sententiæ quando per appellationem supersedetur , sit sequestratio illarum rerum mobilium in quas debent fieri executio,secus si appellatur a sua,quatenus nõ sit sequestratio,in c.dilectus.nu.8.de seq pos & fru. 260

Universidad de Deusto
Biblioteca

3 Executio sententiæ facta intra tempus ad appellandum retractatur, ac si esset facta post appellationem, in c.tuam, nu.13.de ord.cog. 173
3 Executor ad conferendum, an & quando possit procedere ad collationem faciendam parte non citata, tàm in proprietate, quàm in possessione: in c.conquerente, num.9.de resti.spolia. 201
2 Executor datus ad beneficium potest contradicentes excommunicare, licet in literis nil dicatur de excommunicatione, in capitu. Abbatem, numer.4.de rescript. 91
5 Executor ad beneficia si non admittit exceptiones legitimas, licite ab eo appellatur, siue assumpserit partes iudicis, siue non, in capitu.dilecto, numer.3.de app. 154
2 Executor ad eligendum, si elegerit indignum, potest ordinarius loci talem electionem non admittere. Ant.in c.eam te, nu.2.de æta.& qua. 52
5 Executio sententiæ potest fieri sine alia citatione, quando appellans, in termino dato ad appellandum non appellauit, in c.cum causam, nume.14.de re iudica. 65
6 Executor datus ad beneficia, vt compellat ordinarium, vt conferat, non potest ipse providere ordinario nolente conferre, in cap. cum nostris, nu.9.de concess.præb 68
Executio vt mittat aliquem in possessionem, non poterit excommunicare contradictores, ibid.num.10.
Executio contra doctores non potest fieri in eorum salariis, & idem contra milites. in c.peruenit, nu.11.de fideiuss. 114
7 Executor merus sententiarum potest admittere exceptionem nullitatis oppositam contra sententiam, ne mandetur executioni, in capitu. super eo. numer.1.de cri.fal. 177
6 Executor datus ad beneficia potest primum vacaturum sibi reseruare, & collatori ordinario interdicere ne conferat, in c.si.nu.9.de præb. 58
3 Executio sententiæ, an differatur, quando tertius se opponit forte petendo interesse in re, super qua debebat fieri executio: in capitu. Pisanis, num.14.de restitu.spoli. 225
Executio sententiæ an differatur, si tertius summarie docet de iure suo, in c.cum super, nu.7.& 31.de re iud. 79.& 80
6 Executio sententiæ non potest fieri super stipendiis, nec clericorum, nec militum secularium, in c 1.nu.4.de cle.ægro. 58
3 Executio sententiæ latæ a delegato, an fiat ab ipso, vel ab ordinario, in repe.c.si quis contra clericum, nu.33.34.36.37.& 39. 63.& seq.
Executio sententiæ est missi imperii, ibi.nu.39. 64
6 Executores testamentorum possunt compelli ab episcopo ad exequendas pias voluntates testatorum, etiam quod testator hoc probauerit, in cap. tua nobis, nu.1.& 5.de testa. 146.& seq.
Executores testamentorum possunt esse, tàm laici, quàm clerici exceptis fratribus minoribus, ibi.nu.2.
Executores testamentorum, an episcopi debent distribuere male ablata testatoris, ibid.num.3.
Executores testamentorum non possunt commutare vsum destinatum per testatorem etiam in melioremvsum, et ex consensu episcopi. ibid.nu.4.
6 Executor testamenti non dicitur ille, qui habet declarare id, quod testator mandauit ab eo declarandum, in c.nos quidem, nu.12.de testa. 130
Executor testamenti si non potuit exequi testamentum intra annum, nihilominus deuoluitur potestas ad episcopum, in c. quia diuersitatem, nu.3.de concess.præb. 67
2 Executor testamenti, si non exequitur intra tempus datum a testatore, non potest ulterius exequi. Ant.in c.literas, nu.3.de suppl.neg.præla. 42
Executio laudi non potest fieri per ipsum arbitrum, sed per iudicem ipsius rei, in c.per tuas, nu.1.de arbi. 208
6 Executor datus ad dandum alicui canonicatum, non potest ei conferre, vel prouidere de præbenda vacatura, in cap.proposuit, nume.3.& 8.de concess.præben. 66
2 Executores testamentarii si sint plures dati, an vno nolente interesse, vel mortuo possit alter exequi, in c.prudentiam, nu.15.de offi.del. 101
1 Executores testamenti, quod faciunt, videtur mandatum ab ipso testatore, in c.an causis, nu.6.de elect. 159
2 Executores alicuius vltimæ voluntatis possint vnus ab alio exigere, quod debebat, in c.non iniuste, nu.9.de procu. 176
2 Executorum quot sint species, tàm ad beneficia, quàm ad alias res, & qualem iurisdictionem habeant tales executores, in c.pastoral.§.quia vero, numer.3.de offi.deleg. 112
7 Executioni resistentes excommunicari possunt etiam per delegatum, in c. venens, il 1.nu.7.de spon. 7
1 Executor meus, an possit punire impedientem eius officium, in cap. ex literis, num.4.de offi.deleg. 114
2 Executor siue deputatus ad nudum ministerium, an possit tanquam suspectus recusari, in c.super quæstionum, nume.5.de off.deleg.fol.108.& in §.verum, in 3.not. 109
Executor qui proprie dicatur, ibi.nu.10.
5 Executio sententiæ, an & quo casu possit fieri statim post datam sententiam, vel post aliquod tempus, in c.2.nu.1.de re iud. 58
4 Exemplis Principum recte iudicare possumus, in capitu.afferte, numer.1.de præsump. 128
6 Exemplatum si contineat plusquam originale, præsumitur falsum, in cap. cum matthæ, nu.1.de cele.miss. 245
7 Exempla non arctant regulam, in c.inquisitionis, nu.5.de acc. 83
6 Exempla sanctorum possunt allegari, & secundum ipsa iudicari potest, in c.verum, nu.4.de conuer.coniu. 192
4 Exemplatio instrumenti, vel priuilegii, qualiter facienda est, in cap. Albericus, num.5.de testi. 86
CORSE. Et sic limita.l.nemo, C.de sen. quæ dicit legibus non exemplis iudicandum, vide ad hoc gl.no. in c.si. 20. dist. Et exemplis veteris testamenti licitè iudicamus, maximè si sint diuina, vt in cap. qualiter.& quando, il 2.de acc.& 2.q.1. Deus omnipotens, vt no. Abb.in d.c. aferte. Adde quo ad primum dictum Bal.in d.l.nemo, q in dubio sequenda sunt exempla virorum magnæ authoritatis. & ibi dixit glo.q ex consiliis virorum prudentum, & ex consultationibus Principum nascitur consuetudo, q procedit, quando talia sunt deducta in notitiam populi, & subdit ibi Bal.q licet francigenæ non vtantur legibus, tamen vtuntur rationibus legum, & vide D.Ant.& Io.de Imo.in c.cum inter vos, de verb. iudi vbi dixerunt, q licet exemplis non sit iudicandum, inquantum inter alios est iudicatum tamen bene videtur posse iudicare exemplis, inquantum inter eosdem est iudicatum, sed in diuersa instantia, quo vero ad secundum, adde Ioan.de Ana.& D.meum Bar.in c.qualiter, & Inno.in c.ne innitaris, de cōsti. & intelligesi dicta veteris testamenti sunt approbata per nouum, §.his ita.6.dist.& Ioann. An. in c.certificari.de sepul.& per doc.in c.causam quæ.de ele.& vide glo.fin. in auth. vt iudi.sine quoquo sussra.in §.quanto.in ver.sacri eloquii, quam magnificiunt doc.in l.1 ff si cer.pet.probatur, in c.tua, de deci.& in cap.in omni negocio, & in c.licet vniuersis, de testi.& in c.nouit.de iud. & in c.licet heli.de simo.& in c.cum esses, & in c.relatum, de testa. cum simi. 127
4 Exemplatio quid sit, in c.si.nu.1.de fid.instr.
Exemplatio instrumenti, coram quo iudice possit fieri, ibi.nu.2.
Exempta solenniter scripta eandem habent fidem, quam habent originalia, ibi.nu 5. Partes cum authoritate iudicis possunt facere, quod vna scriptura priuata exempletur, ibi.nu.6.
Exemplatio præiudicat præsentibus, vel contumaciter absentib. ibid.nu.8.
Exemplatio coram quo iudice est petenda, ibi nu.9
6 Exemptio ecclesiæ, an præscribitur, in c.dilectus, nu.18.de cape mona.219
7 Exemptio concessa alicui monasterio, non censetur concessa capellis exemptis ipsi monasterio, in contrarium facit tex.in c.ex ore, nu.14.de priui fol.216. Et vide in c.quoniam, in co.ti. 218
Exemptus si deliquit in loco exempto a quo puniatur, ibi.nu.5.
7 Exemptio prælati habentis ius conferendi non impedit deuolutionem collationis ad diœcesanum in beneficiis non exemptis, in clem.quia regulares, nu.6.de suppl.neg.præl. 288
Exempti, qui inciderunt in excommunicationem propter delictum in loco exempto commissum non possunt ab ordinario loci, sine speciali Papæ permissione absolui, in cle.cum ex eo.nu.10.de sent.excom. 318
Exempti non tenentur præstare ordinariis locorum iuramenta fidelitatis, & obedientiæ, nec ex literis, in cle.frequens, nu.15.de excess.præl. 314
Exempti sunt subditi ordinariorum in multis casibus, in cle. quamuis, nume.5.de for.comp. 293
Exemptorum monasteriorum quot sint species, & a quibus visitentur, in cle.attendentes, nu.4.de sta.mona. 306
Exemptorum prælatus proprius est Papa, in cle.monast. num.9. de rebus eccle.non alie. 300
Exemptio siue immunitas non præsumitur, nisi probetur quare de iure communi quilibet est subiectus, in c.accepimus, nu.4.de pri. 213
Exemptio siue immunitas per quæ verba concedatur, remissiue, in c. accepimus, nu.2.de priui. eod.
3 Exemptus ab episcopo suo, an possit ab eo absolui, & suæ iurisdictioni submitti sine licentia Papæ, in c.significastis, nu.10.de for.comp. 98
Exemptus litigans, licet non opponat, nō valet processus, nam nec expresse potest renūciare exemptionis priuilegio, in c.si.nu.35.de fo.cōp 104
6 exemptus ipso facto eripitur a iurisdictione superioris, in ca. cum dilectus, nu.3.de reli.do. 217
2 exemptio non presumitur, nisi probetur, in c.1.nu.13.de off.ord. 132
exemptus nemo dicitur a iurisdictione Papæ, in c.graue, nu.1.de of.or. 147
exemptus non posset etiam si vellet submittere se alterius iurisdictioni sine licentia Papæ.ibi.nu.3.
exempti sunt sub iurisdictione delegati Papæ, ibi.nu.3.
5 exemptus non potest renunciare priuilegio exemptionis suæ, in cap. 1.nu. 9.de re iudic. 57
7 exemptus si committit delictum ex loco exempto in locum exemptum, punitur per ordinarium loci exempti, in c.patentibus, num.5. de priuileg. fol.211. Et vide in c.seq.nu.8.eo.ti. 212
7 exempti ratione loci, si deliquunt, vel alio modo se obligant in loco non exempto, per quem possunt puniri, in c.tuarum, nu.8.de priuil. 210
exempti ratione personæ, vt sunt familiares Papæ, si in aliquo loco deliquunt, vel se obligant, non possunt conueniri, nisi coram Papa excepto, quod in loco non traxerint domicilium, ibi.
exemptus siue priuilegiatus ratione certæ rei vel loci, non dicitur exemptus respectu alterius loci nel rei, in c.cum capell.nu.1.2.6.de pri. 216
1 exemptus non efficitur illius fori, vbi deliquit, in c.cum inter, numer.3. de consuetu. 107
6 exercitium unius iuris, seu articuli contenti sub vniuerso inducit ad possessionem iuris vniuersalis, in c.1.nu.3.& 5.de reli do. 213
7 exortatio quid sit, & quo reguletur, in cle.cum iudæi, nu.4.de testib. 295

Expectatio calumniosa quando præsumatur, in c.post electionem, num. 13. de concess præb. 70
Expendens pro me aliquid simoniacè nō repetit, etiam si sibi mandassem, & quare, in c bonæ memoriæ, il 2.nu.13.de postu.præla. 118
Expensæ indebite factæ in lite non debent resici, in capit. Odoardus, numer.4.de solu. 117
Expensæ quando excedunt valorem rei super qua sunt fiendæ, non debent petidicere aliquis ratione officii sui talem rem obligatus facere, in capit. de appellationibus, nu.5.de app. 111
Expensæ factæ in lite vel extra, quomodo probantur, in capit. dilecti filii, nota.11.de for.comp. 96
Expensarum taxatio quando fit per iudicem, debet iuramentum postea præstari parti, & non ante, in c.si.nu.3. quod inel.eau. 184
Expensarum condemnatio potest fieri, tàm in principio sententiæ, quàm in fine c.cum olim, il 2.nu.2.de priui. 214
Expensæ quæ restituuntur propter contumaciam, an statim debeant restitui, vel expectato aliquo tempore, in capit.si.§.in aliis, nume.19.vt lit. non contest. 136
Expensarum condemnatio non potest si fieri per iudicem post sententiam, nisi eodem die, in c.1.nu.22.de seq.poss.& fruct. 259
Expensarum condemnatio valet præmisso prius iuramento, & taxatione, ibidem, nume.29.
Expensarum condemnatio non est pœna, sed potius interesse partis, in cap. 1.num.23.vt lite non contest. 123
Expensarum condemnatio quomodo fit, quando fertur sententia in fauorem absentis contumacis, in c.calumniam, nu.3.de pœnis. 237
Expensæ & damna, an idem sint, in c.in nostra, nu.7.de iniur. 235
Expensæ siue damna, quo casu remittantur iuramento damnum passi. in c. sacro, nu.16.de sen.excomm. 270
Expensæ quæ fiunt in negocio electionis debent restitui postea ab electo, in c.vt præteritæ, nu.1.3.7.de electi. 180
Expensæ quæ fiunt in funeralibus Prælatorum, an fiant, de bonis Prælatura, vel de patrimonio defuncti, ibi.nu.6.
Expensarum condemnatio non fit post sententiam nisi principaliter petatur, in c.1.nu.10.de plus peti. 176
Expensarum condemnatio an debeat fieri, si non præcedat taxatio iudicis, & iuramentum partis, in c.cū venissent, nu.7.de eo, qui mit.in pos. 250
Expensarum condemnatio cuitatur propter legitimam causam non comparentis, in c.1.nu.14.de dila. 153
Expensæ tantum factæ in aliqua re repetuntur, licet res sint plus melioratæ quam sint expensæ, si autem plus sunt expensæ, quam melioramentum attendatur illa melioratio, & fructus percepti extenuant expensas factas, in c.1.nu.4.de rest.in integ. 185
Expensæ quæ, & quibus casibus sint deducendæ ante decimarum solutionem, in cle si beneficiorum, nu.10.de decim. 304
Expensæ factæ quomodo probabuntur, ibi nu.36.
Expensarum condemnatio fit etiam in causa criminali, in cap. cum dilecti, nu.17.de do.& contu. 237
Expensarum condemnatio indistinctè fit propter contumaciam non comparentis, etiam quod iustam causam habuerit litigandi, in capitu. finem, nu.14.de do.& contu. 233
Expensarum condemnatio an fiat indistinctè ratione contumaciæ, siue pro cedatur, siue non contra ipsum contumacem, ibi.nu.18.
Causa absolutionis ab expensis, an debeat poni in sententia, ibi.nu.22.234
Expensarum condemnatio habet etiam locum, dum agitur criminaliter, ibidem, numer.24.
Expensarum condemnatio quo fiat, si in parte quis obtineat, & in parte non tàm in prima causa, quam in causa appellationis, ibid.num.27. Et condemnatus in expensis, quas expensas tenetur restituere, ibi.nu.28.
Condemnatus etiam in expensis quando teneatur reciere illas expensas, quas fecisti aduersarius si non habuisset aduocatum gratis, vel si non legasset per se, an teneatur præstare expensas cibariorum, ibid. numer. 28.29.30.& 31. eo.& seq.
Expensæ factæ, tàm ante, vel post lit.contest. quàm etiam expensæ contumacia, quo iure, vel actione petuntur, ibi.nu.32.
Expressio nominis proprii, vel dignitatis, an & quando censetur facta cum relatione personæ, vel dignitatis, in capi. requisisti, numer.8.24.25. de testa. 142.& seq.
Expressio specialis obscentorum requiritur in rescripto, in capitu. in nostra, numer.4. de rescrip. 84
Expressio nominis non facit dispositionem personalem in materia dignitatem concernente. Ant.de But.in c.1.nu.1.de transa. Præl. 19
Expressio aliquorum verum eam clausulæ generali, an comprehendat alia res expressis. Ant.in c.si.nu.2.de off. Arch. 81
Expressio eorum, quæ tacitè insunt, quando aliquid operetur, in capitu. significasti, num.6.de elec. 126
CORSE. Adde, q vbi requiritur expressa mentio verba vniuersalia illum casum non includunt ad hoc tex.in c.2.de præb. libr.6.text.& ibi Gemi.in c quia periculosum, de sent.excom.eo.lib. Adde Bart.in l.1.ff si quis in ius voc.non ierit, & Bar.in l.1.in 2.col.ff de vulg. & pupil.vbi dicit, q expressum dicitur tribus modis Primo modo expressiuum illud, q in genere dicitur, vt in l.si.ff.C.quod cum eo. & ibi no.Secunda modo dicitur expressum, quod specialiter exprimitur, vt ff. ad l. Cornel de fal.in l.v.§.inter filium, & in l.fi.C.quod cum eo secundum aliam expositionem.m. Tertiò modo illud dicitur expressum, quod singulariter, & per proprium nomen exprimitur, vt hic quod in rerum. §. fi. de leg.1. & ibi glo.parua & vide glo.in l.negocium, in verbo, specialiter, C. de neg.gest.& in l.si in verbo specialiter, C.eo & vide do.Gemi in cap dudum, de prab.lib. 6. dixit arga. illius text. quod vbi requiritur specialis mentio, non sufficit generalis, & adduco Ioan.de Ana in c.qualiter, & quando, il 1 in verb. ultimo nota. de acc. quod illud, quod vitiat omissum, non vitiat inuiliter expressum, quia expressa nocent, quæ omissa non nocent, l.nonnunquam, ff. de collatio.bon. alias ff. de condit. & dem. & facit l.expressa, ff. de reg.iur.
3 expressio verborum in commissione, quæ insint ex natura rei, non inducit nouam formam, in c.exhibita, nu.8.de iudi. 48
6 extensio est licita ex identitate rationis, etiam in iure singulari, in c. Reynutius, nu.15.de testa. 145
extensio in pœnalibus sit ex identitate rationis, in capitu.fina. numer.5. de cl.non resident. 27
3 extensio ex maioritate, vel identitate rationis, non fit in penalibus, in c. at si clerici, num.40.de ind. 16
6 extensio in pœnalibus non fit, vbi non est eadem ratio, in cap.extirpandæ, in repe.§.qui vero, nu.48.de præb. 53
extensio in pœnalibus aliquando fit ad casum non habentem, per omnia identitatem rationis, in c.dilectus, nu.6.de præb. 41
1 extensio de casu ad casum non debet fieri, nisi militet omnimoda ratio. in c.coram, nu.4.de elec. 167
2 extensio non dicitur id, quod deprehenditur ex tacita, & coniecturata mente alicuius, quod est notandum pro statutis, in c.super quæstionum, nume.7.de offic.deleg. 108
7 extensio de uno casu ad alium non fit in exorbitantibus, in c.tua, nume.4. de senten excom. 258
1 extensio quomodo, & quando fiat in penalibus, in cap. 1. num. 31. de postula. præla. 113
6 extensio fit de casu ad casum ex identitate rationis in fauorabilibus, in c. 1.nu.15.de his quæ fi.a maio.par.ca. 83
7 extensio fit per identitatem rationis in materia dispensationis, in cle. quæ de eccl.nu.7.de off.uic. 290
7 extra iudicium quibus casibus quis possit precisè ad factum compelli, in cle.instrumento, nu.5.de procu. 291
1 extranei non uocati uenientes ad aliquod collegium, possunt per uim repelli.in c.cum Vinton.nu.14.de ele. 153
1 extranei possunt admitti ad eligendum, nisi alii uelint, in capit. cum Vinton.nu.3.de elec. 152
7 extranei quo ad dotandum mulierem intelligitur quilibet, qui non habet mulierem in potestate, in c.donatio, nu.10.de do.inter ui.& uxor. 63
4 exterminatores quibus pœnis subiiciantur, in c.ex literis, nu.13.de prob.7 extrauagans quando dicitur iure communi dissona, in c.pastoralis, nume. 3.de fide instrum. 118
1 exules si non possunt esse in ciuitate propter partialitatem, non potest contra eos, & eorum præiudicium aliquid ordinari, & possunt interpellare stantes in ciuitate, ut constituant eis locum tutum in expediendis negociis ciuitatis, in c.bonæ mem.il 1.nu.1.& nu.10.de ele.148.& seq.

De litera F.

7 FABRICAE ecclesiarum, an ueniant sub decimis beneficiorum, in clem si beneficiorum, nu.3.de dec. 304
7 Factum legitimè non retractatur, licet casus post euenit, a quo inchoari non potuit, in c.significanit, nu.6.de eo, qui du.in ma. 27
Factum ipsum magis consideratur, quàm iuris effectus, in cap. ad audientiam, nu.7.de spon. 4
5 Facta extraiudicialia non transeunt in rem iudicatam, in capi.cum sit Romanum.19.de appel. 105
2 Facto suo contrauenire, an quis possit, Anto.in cap.ueniens, numer.10.de fid.præsb. 63
5 Factum aliquid esse ex certa scientia Principis, quomodo probetur, & cui incumbat onus probandi, in capitu.porrecta, nume.5.de confir.uti.uel inutil. 167
2 Facta non præsumuntur, nisi probentur, in capitu. cum in iure, numer.2. de offic.deleg. 115
5 Factum quando est punibile certo loco, uel tempore, debet exprimi locus, & tempus, alias dubia probatio non releuaret, in c.auditis, numer.29. de prescript. 42
7 Factum ipsum magis consideratur, quàm iuris effectus, in capitu. iuuenis, nume.3.de sponsa. 3
6 Facto proprio, an quis contrauenire possit, in capitu. diuersis, nume.6.de cleric coning. 17

Universidad de Deusto
Biblioteca

6 Facto proprio quo casu quis authorizare possit, in c.vnico, numer.20. vt ecclesia.benef.si dicon. 85
3 Facta ad quæ quis tenetur ex obligatione iuris, in c.literas, nu. 29. de restitu.spol. fol.212. Item obligationes indiciales non recipiunt obligationem ad interesse,sed debent præcise adimpleri,ibi.
2 Factum a Papa dicitur factum a Deo,in c.inter corporalia, nu.5. de transla.episc fo.4.Et in c.quanto,num.4.eo.ti. 6
6 Factum siue consuetum aliquid fieri in ætate, vel tempore, si reperitur factum,illud præsumitur in illa ætate,loco,vel tempore,& alleganti contrarium incumbit onus probandi,in c.cum virum,nu.4.de reg. 185
1 Facto proprio contrauenire licitum est, quando illud factum non tenuit ex defectu potestatis,in c.nobis.num.3.de elec. 134
CORSE. Et an quis possit venire contra factum proprium, vide glo.in c.cum laici.de iurepa.& ibi Io.An.& Io.Cal.in c.si quis presbyter.de re.eccle.non alie.& ibi per Imo. & per eundem,in c.diuersis fallacijs. de cle.coniu.& ibi Abb.in fi.& per eundem.in d.c.cum laici, in c fin.de iurepa.& per Abb.in c.cum super.de concess.præben.& Bart.in l. post mortem.ff.de adop & in l.qui ea mente.ff.de fur.& per Cy. in l.si quis non dicam rapere.C.de episc & cler.vbi tractat, an sit locus pœnitentiæ in delictis,& aliquod per Abb.in c.1.de eo,qui mit.in poss.& licet quis regulariter non venire contra factum suum. Fallit primo vbi veritur periculum animæ,& si constiterit ecclesiam fuisse deceptam,vt no.in c. consanguinei,& in c.lator,& in c.tenor. de re iud. secundò fallit in iudice,qui iudicauit,a cuius sententia est appellatum, qui postea fit successor appellanti,poterit dictam appellationem prosequi, & venire contra sententiam a se latam voluit Ioan.And.in addi.Spec. in ti.de sent.prola. §.quoniam.ver.quid si procurator referunt do.Ant.& Imo.in c.1. de re iud.Ego adduco gl.& ibi Arch.in c.infames, in §. item si contra patrem,3.q.7.& quod no.in l.1.ff. de excep. rei indic. Tertiò fallit in eo, qui tanquam arbiter tulit sententiam, quoniam si illa causa est sibi delegata,poterit iudicare contra id,quod iudicauit tanquam arbiter. Ita dixit Arch.in d.§.item si contra, quem refert & sequitur Bald.in l.creditoribus,C.de fer u pign.dato manumiss. 7
7 Factum legitime retractari nõ debet, licet casus sequatur a quo non potuit inchoari,in c.discretionem,nu.11.de eo,qui cog. cons. 36
5 Factum non præsumitur aliquid ex certa scientia,nisi hoc exprimatur,in c. cum inter.nu.8.de excep. 8
3 Factores ecclesiarum,coram quo iudice conueniuntur, in capitu. nullus, num.6 de foro compe. 54
5 Facto aliquid explicare plus est,quam verbo,in cap.dilecti filii,il 1. num. 4.de appellat. 139
6 Facto proprio authorizare nemo potest,in c.possessiones,numer.3 de rebus eccles.alie. 90
2 Factum,quod episcopus sit transmissus ad aliam ecclesiam, non potest esse connotorium,in c.quanto,nu 6.de transla.epis. 6
Facere,an quis possit illud,quod tendit in commodum suum,& nocet alteri,in c.nisi specialis,nu.8 de au.& vsupall. 9
6 Facto proprio,quod viribus non consistit,licitum est contrauenire, in cap. transmissæ,num.3 de iurepa. 231
7 Facta vbi plura in eadem dispositione reperiuntur,qualitas posita vni non qualificat aliud, licèt ambo facta eodem regulentur verbo,in clemen.ne Romani,nu.14.de elec. 287
7 Facies est,in qua rei substantia fingitur,in cle.sæpe,nu.18.de ver sig. 319
5 Facilitas,quæ consideratur in vno casu,præsumitur in alio simili, nisi probetur contrarium,in c.constitutus,nu.4.de app. 134
Falsitas potest allegari vsque ad viginti annos,in capit. cum venerabilis, nu.42 de excep. 13
4 Falsitas potest accusari post sententiam,& regulariter probatur indirecte, nisi super falsitate sit mota lis in prima instantia, nata tunc requiritur appellatio,in c.licet,nu.21.de proba. 26
2 Falsum non præsumitur committi a magno viro.Anton.in capit.fin.nume. 2.de cleric.pere. 78
7 Falsum non committit quis si vtatur instrumento falso in iudicio, nisi ipse falsauerit instrumentum,vel scienter ipso vtatur, nam præsumitur ignorantia,si desistit ab eius vsu in c.inter dilectos,nu.5.de excep.prael.199
7 Falsum narrare peius est,quam verum tacere,in c.quia circa, nume.5. de consan.& affi. 39
Falsa causa expressa qualis esse debet ad implendum rescriptum, vel legatum:ibid.num.6.
7 Falsum committit testis,non solum si dicit mendacium, sed etiam si veritatem occultat,si super eafuit interrogatus,vel iurauit dicere veritatem in tota causa,in c.1.nu.13.4.de cri.fal. 177
Falsantes literas Papales per se,vel per alium sunt excommunicati,si vero sint clerici, degradantur, vel curiæ seculari traduntur etiam non expectata incorrigibilitate,in c.ad falsarium,nu.1.2.de cri.fal. 179
Falsis literis vtentes laici excommunicantur, clericis deponuntur, & beneficiis priuantur,& quandoibi.nu.6.10.
Falsans literas apostolicas efficitur de foro ecclesiastico,ibi.nu.4.
Falsarius an incurrat pœnas,de quibus,in d. cap. falsariorum,siue cum eo agatur ciuiliter,siue criminaliter,ibi.nu.8.
Falsantes literas,& scripte Principũ puniũtur vltimo supplicio,ibi. nu.9
7 Falsitas an præsumitur commissa per officialem Papæ, an per impetrantem,in c.fi.nu.4.de cri.fal. 180
Falsitas literarum apostolicarum ex quot, & quibus signis apparere possit,in c.ducet,nu.1.de cri.fal.fol.178.Et vide in c.fraternitati. 6
Falsæ præsumitur in literis Papales, si in eis episcopus vocatur filius, vel inferior frater,vel si vni scribitur in plurali,in c.quam grauis,num.1.2. 3.4.eodem titu. eod.
Falsæ præsumuntur literæ apostolicæ,quando emanent præter, vel contra, stilum stylum curiæ,ibi.nu.2.
6 Falsitatis præsumptionem presentia presbyteri in aliquo actu tollit, inrepe.c.cum esset,nu.12.de testa. 135
1 Falsificans literas Principis etiam inusitas,debet puniri, in c.olim, ex literis,nu.6.de rescrip. 74
4 Falsa latinitas, si resultat ex appositione vnius literæ loco alterius non vitiat rescriptum,in c.ex parte,nu.3.de fide instr. 122
3 Falsi latinitas non vitiat,quando potest per figuram saluari, in capitu.1. numer.13 de iud. 4
1 Falsa latinitas vitiat rescriptum Papæ,nisi possit aliquo modo, vel per figuram saluari,vel nisi surgat ex modico defectu,in cap.ad audientiam. num.2.de rescrip. 54
Falsa latinitas non vitiat instrumenta notariorum, & an vitiet literas aliorum Principum,ibi.nu.3.
6 Falcidia debetur ex hereditate,ex hausta legatis,vel occasione pœnæ institiæ per testatorem,in c.Reynal.nu.12.& 15.de testa. 128
Falcidia detrahitur contra voluntatem testatoris tacitam,sed non expressam,ibi.nu.16.
Falcidia & trebellianica non detrahitur de relictis ad pias cãs,ibi.nu.18
6 Falcidia tunc detrahitur delegatis ad pias causas, quando est instituta ecclesia hæres,in c.cum causam,nu.2. de præb. 57
4 Falcidiam potest detrahere ecclesiæ instituta hæres delegatis alii ecclesiis, vel ad pias causas,in c.in præsentia,nu.27 de proba. 18
CORSE. Vide doc.& Raph.Cu.in l.1.§.ad municipium.ff. ad le fal.& Alb.de Res in l.si quis ad declinandum,C.de epis & cler.& Lud.Rom. in repe.auth similiter,in 76.col.& per Dmeum Barb.in d.cin præsentia,co in c.fi.de or.cog.& per Abb.in c.cum pro causa,nu.3. de sentent. excom & in c.cum causam,nu.2.de præb.& d.c fi.de or cog.& in c.ad aures,de præscr.& consuluit super hoc quidam solennis doct. Franc.de Albergo f.cit quod not.in c.si pater, de testa.lib.6.& istam q.publice Bononiæ disputaui,dum essem scholaris communis opin.est, quod ecclesia poterit hoc casu detrahere falcidiam secundum Dyn. Ang. Raph.& Abb.an d.c in præsentia,vbi supra & Saly in auth.qui res, de sacr.sanct. eccl.& dicunt esset in practica obtinere contra authoritates Doctorum prædictorum secundum do.Ale.in d.§.ad municipium,& in l.Marcellus,§.res quæ ff.ad Treb.sed opi. quod non detrahitur falcidia in pueris iuris magis sibi placet per tex.in l.fi.ff. ex quib.cau.ma.& per mul.per Bar.in auth.quas actiones,C.de sac.sanct.eccl. Et cum ista opin. transmisit Lud.in d.auth similiter,& do.meus Barb.in d.c.in præsentia, vbi dicit infinitis vicibus se consuluisse contra Fran.& Abb.tam in iudicando, quam in consulendo adhærens communi opi.doctorum propter rationes eorum vrgentes & satis militantes.
6 Falcidia an debeat hæredi in foro animę,in cap.quia plerique,num.15.& 17.de immu.eccl. 270
7 Fama quid operetur in probanda filiatione,in capit.transmissę, nume.10. qui fil.sint leg. 46
4 Fama an,& quando facit plenam,vel semiplenam probationem,& quatenus,probat,in c.inter dilectos,nu.8.de test. 51
Fama an minus se habet,quàm notorium,in capit.ex literis, numer.2. de iureiuran. 186
Fama etiam diuulgatissima non facit plenam probationem, ibi.nu.3.
7 Fama quid sit,in c.super eo.nu.3.de eo qui cog. 35
Fama vicinię pro filiatione non attenditur alio non apparente, vbi dictum parentum est in contrarium,in c.trãsmissę,nu.3.8.10.qui fil.sint leg.46
6 Fama causatu a fide dignis præstat instam causam credulitatis, & bonestidei,& sic præscribendi,in c.cura pastoralis,nu.6. de iurepa. 224
7 Fama probatur per duos testes,si dicant se ita audiuisse apud bonos,et graues viros,idem infamia,in c.inquisitionis,§ quæsiuisti,nu.4.de acc. 85
Fama non potest habere originem a duobus tantum,ibi.
Fama posito,quod aliquibus casibus faciat aliqualem probationem, tamen quando est causa,quod inquiratur contra aliquem,tunc nil probat,quia non potest tenere locum accusatoris & testis,in c. qualiter, & quando, il 2.num.27.de accu.
4 Fama,uel cogitatio,an probent matrimonium carnale,uel spirituale, in c. illud quoque,nu.7.de præsump. 134
Fama cum actis proportionalibus,an probet matrimonium,ibi.nu.8.
1 Fama sola sufficit ad faciendum edictum esse promulgatum, in c.1. num.17. de postu.prælat. 112
Fama facit plenam probationem,ubi agitur de modico præiudicio,ibid.
7 Fama non semper semiplenam facit probationem,in c quod nobis, num.6. de clande.despon. 19
4 Fama & notorium totius vicinię probatur per testes,in cap tertio loco,numer.2.de præsumpt. 136
5 Fama præstat iustam causam credendi,in c.de quarta,nu.10.de prœsc. 27
Fama sola non sufficiat ad aliquem condemnandum, nisi cum uno teste uel aliis adminiculis,in c.1.nu.8 de app. 102
7 Fama in concernentibus fauorem animę inducit plenam probationem,in c. cum ilex-

cum desideres,nu.6.de sent.excomm. 257
1 Fama non est ita potens,quod auferat legitimam exceptionem, in capit.2. num.15.de rest.spo. 193
1 Famem suam qui negligit est crudelis,in c.magnæ, numer.13. de vo.& vo.re. 205
1 Fama probat impedimentum, & quandoque facit plenam probationem, sed non vbi agitur de maximo præiudicio,in cap. super eo. nume.47.de consan.& affi. 38
1 Fama inducit iustam credulitatem,in c.cum contingat,nu.4. de rescr. 82
1 Fama non restituere non possunt prælati inferiores episcopo,in capit. cum te, num.16.de re iud. 92
4 Fama cum adminiculis,quæ faciant semiplenam probationem in factis antiquis,probat,in c.inter dilectos,nu.6.de fi.inst. 114
1 Fama si solum est nota iudici, & quæ, & qualis matrimonium impediat contrahendum:in c.cum in tua,nu.6.de spon. 12
Fama probatur etiam per duos testes,ibi.nu.8.
1 Fama habet se ad bonum,& malum,& differt a clamore,in c.qualiter, & quando,il 2.nu.5.de accu. 87
1 Fama tota vicinię non probat copulam carnalem,in cap. præterea, nume. 3.de test. 66
4 Fama publica excusat accusatorem a calumnia,in cap.iuramentum, num. 15.de iureiuran. 192
1 Fama per se non sufficit ad dirimendum matrimonium, nisi cum aliis concurrat adminiculi,in c.super eo.nu.6.de eo qui cog.cons. 36
1 Fama maiorem fidem facit,quam vnus testis de auditu,& alius sine iuramento,in c.1.nu.3.de consan.& affi. 38
1 Fama restituere bodie non potest Senatus Romanus, quia apud eum nulla iurisdictio remansit,in c.cum te,nu.18.de re ind. 92
1 Fama restituere non possunt inferiores Principes, nisi in quandam consequentiam,ibi.nu.22. 93
1 Fama restituere possunt Principes, & ciuitates superiorem non recognoscentes,in c.cum te,nu.19.de re ind. 92
1 Fama in casu,de quo in c.illud facit plenam probationem,in d.cap.illud,nume.4.de cler.excomm. 189
1 Familiaris non potest aliquem conuenire coram suo patrono, quia est suspectus,in c.infamante,nu.5.de off.deleg. 106
1 Familiares repelluntur etiam ad faciendam qualemcunq; præsumptionem, in c.in litteris,nu.3.de testi. 63
Familiares qui dicuntur,& domestici, & an indistincte admittantur in testimonium,ibi.nu.5. Idem si tempore contractus non erant familiares, sed tempore depositionis sic,ibi.nu.6.
1 Familiares inimicorum meorum repelluntur ab accusatione mea, ac si essent mihi inimici,in c.repellantur,nu.1.de accu. 68
1 Familiares Cardinalium habentur pro præsentibus, quo ad perceptionem fructuũ suorũ beneficiorum,in c.cum dilectus,nu.8.de cle.non resi. 25
1 Familiaris alicuius prælati, si inseruit ei pro beneficio obtinendo committit simonium,in c.cum essent,nu.4.5.de simo. 97
Familiaris a prima ęua ætate nutritus in domo alicuius, non potest ipsum accusare,alias secus,in c.nulli Episcoporum,nu.6.de accu. 67
1 Familiaritas nimia parit contemptũ inter fatuos,in proœ.Greg.nu.2. 6
1 Familia episcopi,an gaudeat priuilegio Episcopi.Anto.in capitu.fi. num.5. de off.Archid. 82
1 Famulo confucto alicuius creditur, & aliquid sibi restituitur, vt patrono suo reddat,qui si commiserit fraudem,talis tradens non tenetur,in cap. ex literis,nu.9 de fur. 164
1 Famulus, per quem remittitur species,vel quantitas commodata, vel mutuata,si cum dictis rebus discedat,cuius periculo cedat, in c.significantibus.num.8 de pig. 111
Famulus missus ad recipiendum mutuum,si cum quantitate sibi data discesserit,periculum est mittentis,ibi.
1 Familii clericorum non gaudent priuilegio fori familia Episcopi sic,in cap. nullus,nu 8.de for.compe. 54
1 Famulus non tenetur obedire domino in rebus illicit, nec excusabitur de mandato,c.vn.ueritatis,nu.3.de sen.excom. 260
1 Famulus si infirmatur, est alendus a domino, & an dominus teneatur ad omnes expensas,in c.1.nu.7.de cle.ægro. 58
1 Famuli seu familiares religiosorum teneantur soluere decimas animalium licet ipsi,quibus seruiunt,sine exempti, secus si essent monasterio donatus,de cle.religiosi,nu.6.de deci. 303
Famuris appellatione etiam in materia pœnali includitur is, qui fauorem præstitit criminoso,nedum ante,sed etiam post delictum,in clem.si quis facultate,nu.16.de pœn. 316
1 Fauori suo qualibet renunciare potest,in cle.sæpe,nu.14.de verb.sig. 319
1 Fatalia quæ sint,& quæ dicantur,in c.ex ratione,nu.8.de app. 109
1 Fauor non debet redundare in alium, quando est concessus motu proprio, secus ad instantiam partis,in c.prudentiam,nu.7.de mu.pati. 118
1 Femina quæ de consuetudine,uel de iure communi habet iurisdictionem, potest in iurisdictione sua iudicare & sententias ferre,in c.dilecti filii, nu. 1.3.4.de arbit. 202
Femina non potest esse arbitrix,sed bene arbitratrix,& amicabilis compositrix,ibid.num.2.
Femina non potest, vel debet exercere officia virilia non pp incapacitatẽ, sed pp honestatem.Consuetudo contra honestatem non valet,ibi. num.3.
Femina quando dicitur habere iurisdictionem de consuetudine, vel de iure communi,ibid.nu.4.& 11. eo.& seq.
7 Fœmina citius pubescit,quam masculus,& vnde hoc procedat,in cap.vbi non.num.5.de despon impu. 15
Fœmina potest esse testis in codicillis,in c.forus est,nu.4.de verb.sign.274
Fœmina ex speciali priuilegio potest habere iurisdictionem contentiosam in c.noua.nu.1.de pœn.& remiss. 245
Fœmina si de facto ordinaretur non recipit characterem.ibi.
7 Fœmina habens ius patronatus,habet ius præsentandi,in capitu.ex literis, nume.4.de iurepa. 222
2 Fœmina coniugata,& iuuenis, & habens paruulum filium,si ingrediatur religionem præsumitur quo metu fecerit,& potest reuocari licet maritus consenserit,in c.1.nu 3.11.quod me.cau. 178.& seq.
1 Fœmina non succedit in feudum, in dignitatem vero sic.in ca.significauit, nume.3.de reser. 89
6 Fœmina potest deputari executrix testamentorum,in capitu.tua nobis,nume.2.de testa. 146
2 Fœmina non potest habere iurisdictionem', nisi ratione dignitatis quam habet,in c.dilecta,nu.1.de maio & obe. 153
Fœmina succedit in comitatibus,& regnis deficientibus masculis,ibid.
4 Fœmina ex capax iuris conferendi præbendas,etiam sacerdotales ex priuilegio,in c.dilecto,nu.1.de testi. 83
Fœmina est capax iuris præsentandi.ibid.nu.2.
7 Fœmina potest profiteri religionem masculorum, & morari in domo propria,in c.infamante,nu.4 qui cle.vel vo. 26
6 Fœmina succedit in iuspatronatus sicut masculus,in c.cum seculum,nume. 4.de iurepatro. 225
4 Fœmina potest esse arbitratrix,& non arbitra,in c.quia quidam,nume.2. de iureiu. 164
3 Feriæ non obstant in executione sententiæ,in c.significauerunt,num. 1.16. 20.de iud. 50.& 52
feriis introductis in fauorem hominum potest renunciari,secus in honorem Dei,ibid.nu.16. 52
feriæ non obstante,quando partes non læderentur litigare, ibid.nume. 18.
feriæ an currant in causis ecclesiasticis,ibid.nu.19.
feriæ non habent locum vbicunque periculum est in mora,ibi.n.24. 53
3 In feriis in honorem Dei licitum est operari propter necessitatem alimentorum,& in rebus tempore perituris,in c.licet tuam,n.1 de fer.fo.116
Et vide in c.fi.nu.14. 631
feria vnde dicatur,& quibus modis sumatur,in rub.nu.1 de fer. 159
feriæ si reperiuntur diuersæ in foro actori iudicis & rei attenduntur feriæ in loco iudicis,in c fi.nu.23.de fer. 164
feriæ vindemiarum & messium, an habeant locum,& currãt si non recolligitur vinum vel granum,ibid.nu.14.
3 feriis messium an gaudeant milites, & doctores, & similes, in capitu. fi.nume.25.de fer.
feriis inductis in honorem Dei non potest renunciari, nec processus sententia valebit,nisi ex necessitate vel pietate,aliis vero.sic indistincte, in c.fi.nu.2.3.& 9.de fer. 162.& seq.
feriæ fiunt in criminalib.per tempus quadragesimæ de iure ciuili, ibi.n.7
feriarum species quæ sint,ibid.nu.8. 163
feriæ si veniunt in termino quo casu pars restituitur,ibid.
feriis repentinis non est licitum renunciare,ibid.nu.11.
feriis renunciari potest,adeo q non possit pœnitere,ibid.nu.12.
feriarum tempore iudicium an sit indistincte interdictum, ibi.nu.13.
7 feria quare pro festo improprie dicatur,in cle.si dominum.nu.17.de reliq. & vene sanct. 309
feriæ honorem Dei fuerunt a iure certæ, & sine hominis ministerio introductæ.secus in aliis,in clemen.sæpe,nume.31.de verb.sign. 319
feriæ quæ sunt introductæ in honorem Dei,& sanctorum eius quarum tempore etiam partibus consentientibus nec in plenariis, nec in summariis procedi potest in clemen.sæpe nu.28.de verb.significa. 319
feriæ quædam sunt ob hominum necessitates introductæ,vt vindemiarum, & messium,quæ de partium cõsensu in causis plenariis remitti possunt, in summariis proceditur iuuitis etiam partibus,in cle.sæpe,num. 27.de verbo.sign. 319
feriæ quædam sunt repentinæ,ideo dictæ, quia repente ex contingenti principis coronatione,aduentu,vel alia re prosperegesta oriuntur, nec eis partes renunciat,in cle.sæpe,nu.29.de verb.sign 319
feriarum tres sunt species,& quomodo differant,in clem.sæpe,num.27.de verbo.sign. 319
feriarum tempore appellatio potest interponi, non tamen potest fieri eius prosecutio,ibid.
feriarum tempore in vtilitatem hominum sententia potest mandati executioni,ibid.
feriæ non obstant in omnibus causis piis, & necessitatem vel celeritatem habentibus,& aliis de quibus,in d.c.fi.nu.14. co.titu.
feriato die in honorem Dei tutor potest dari,& præstari alimenta pupillis ibid.nume.15.
feriatis diebus in honorem Dei decretum non interponitur in alienatione rerum minoris,ibid.
feriæ non obstant actibus extraiudicialiter factis,ibid.nu.16.
feriato die in honorem Dei excommunicare licet,ibid.nu.17.

Universidad de Deusto
Biblioteca

7 Feriato tempore in honorem Dei, an possit fieri executio personalis, ibid. nume. 19.
3 festinitas nouæ potest induci ad honorem Dei cum consensu Episcopi citra consensum Papæ, in c. quoniam, nu. 2. de fer. fo. 160. Et vide ni c. fi. nu. 4
festino tempore fieri potest opus agriculturæ propter necessitatem imminẽtem, in c. licet tam, nu. 9. de feriis, fol. 161. Et vide in c. fi. nu. 14. 163
6 feudatarius non potest alienare feudum irrequisito domino directo, sed potest alteri dare in feudum eo irrequisito, in c. cum apostolica, nume. 10. de his quæ fi. a præla. 80
feudum rei ecclesiastice, quod est penes laicum, potest per ipsum alienari in alienam ecclesiam irrequisita prima, a qua ipse habet, ibid.
3 feudi quæstio debet terminari per dominum feudi, siue laicum, siue ecclesiasticum, & si sint plures, quia non potest sine alio, in c. verum, num. 1. & 4. de foro compe. 71
feudum concessum ecclesiæ potest a domino feudi propria authoritate tolli non seruata conditione, secus fructus feudi, ibid.
4 feudum non transit in monasterium si seruitium est incertum, alias semper transit, in c. præsentia, nu. 69. de proba. 23
feudum receptum pro se, & filiis, non transit in monasterium, ibi. num. 71.
2 feudum an, & quando venit in fœminam, in c. dilecti filii, nu. 11. de arb. 203
5 feudalis res potest præscribi, contra dominum non tamen per vasallum, in c. si diligenti, nu. 8. de præscrip. 46
3 feudum non potest tolli vasallo etiam per Principem, nisi vasallus sit culpa connictus, in c. 1. nu. 5. de cau pos & propr. 177
6 feudum si fuerit datum in pignus a domino directo non computantur fructus in sortem, siue dominus fuerit, siue laicus ecclesia, in capitu. 1. nu. 1. 5. de feudis. 107
3 feudalis causa debet cognosci, & ventilari coram domino feudi, qui super hoc habet ordinariam iurisdictionem, in c. cæterum quia, nu. 1. de in fo. 20. Sed quid si alius sententiauit super hoc, ibi. nu. 9.
feudatarius negans feudum spectare ad dominum, quo casu cadat a feudo, ibidem, nume. 21. 22
feudum ecclesiasticum regulatur secundum consuetudinem feudi laicalis, non autem secundum iura canonica, in c. quod clericis, numer. 7. & 15. de foro compe. 77
1 feudum si habetur per clericum a laico, tunc clericus recognoscit laicum in superiorem, in c. Ecclesia Sanctæ Mariæ, nu. 23 de constit. 34
6 feudum non dicitur quid vniuersale, quando consistit in vno prædio, secus si consistit in villa vel castro, in c. cum seculum, nu. 1 de iurepatr. 225
2 feudum non potest inuito vasallo in alium transferri per ipsum dominum infeudantem, in c. dilecti, nu. 1. de maio. & obe. 153
5 feudum an quis possit præscribere respectu vtilis dominii, quod est penes vasallum directo remanente penes dominum, in cap. ad audientiam, nu. 14. & 16. de præscr. 38
feudum potest quis præscribere possidendo per triginta annos, & seruitia præstando, ibi. & nu. 15.
feudum si fuerit perditum, & dominus recuperauerit non tenetur illud alterius vasallo restituere, ibi. nu. 16.
3 feudalis causa super possessorio, & quando agunt miserabiles personæ cognoscit ecclesia, alias secus, in c. ex parte, ibi. nu. 11. de for. comp. 94
7 feuda vel iuspatronatus, an veniant in confiscatione bonorum, in c. vergentis, nume. 4. de hære. 130
3 feudum pignoratum domino non computat fructus in sortem, cap. licet ex suscepto, num. 16. de for. compe. 81
7 feudum alienari, & in dotem dari potest, in cap. super a nobis, nume. 6. de dona. inter vir. & vxo. 61
3 feudi quæstio debet terminari per dominum a quo habetur feudum, etiam quod sit inter clericos, & domino negligente cognoscitur iudex ecclesiasticus, in c. ex transmissa, nu. 1. de for. compe. 70
feudalis iurisditio non potest prorogari per vasallum sine consensu domini feudi, ibi. nu. 2. & 3.
feudum potest dari ab vno vasallo alteri, qui recognoscit primum vasallum immediate, & eo negligente cognoscit primum dominum, ibi. nu. 4.
feudum proueniens ab ecclesia in laicum, vel a laico in ecclesiam, an dicatur ecclesiasticum, vel seculare, ibi. nu. 5.
3 feudalis quæstio non dicitur, quando agitur possessorio super feudo, in cap. 2. num. 6. de iur calum. 144
4 feudum acceptum prose, & filiis non transit in monasterium, in c. in præsentia, num. 71. de proba. 23
CORSE. Adde nunquid Episcopus possit succedere in feudum, gloss. & Bal. in c. 1. de benefi fem. dicit, q. sic, & ibi dixit, quod Cardinalis succedit in feudum, & voluit Bal. in knullus, C. de male. & math. & monetur per l. quisquis, & par. l. ad similitudinem, C. de epis. & cleri. & an Papa succedat in feudum, & vi. Bal. in auth. nisi roga. C. ad Trebel. vbi dixit, quod sic, & præstabit seruitium per substitutum, & ita consuluit D. meus Barb. prout ipse refert, in d. c. in præsentia.
3 Infeudator prius recognoscitur in superiorem in causa appellationis, in cauerum, nu. 25. de for. comp. 72
2 feudum datum vasallo tã quam idoneo, si postea inueniatur improbus, non potest illo priuari. Anto. in c. fi. nu. 9. de æta. & qual. 58
6 feudum laici potest donari ecclesiæ, dummodo eccl. sia possit explorare honeste ad id, quod laicus tenebatur, in c. fi. nu. 7. de reb. eccl. alie. 91
6 feudum personale reuertitur ad dominum directum mortuo vasallo, vel si acceperit prose, & filiis, & moriantur filii masculi, femina vero non succedit, nisi expresse dicatur, in c. ex parte, nu. 2. de feu. 107
feudum potest dari in dotem in vita feudatarii, ibi. nu. 6.
feudum acquisitum pro se, & filiis, an perdatur propter delictum patris etiam respectu filiorum, ibi. nu. 9.
feudum an venat in publicatione bonorum, vel remanet penes descendentes vel consanguineos illius, cuius bona sunt publicata, ibid.
5 feudum an præscribatur eo solo, quod quis præsliterit seruitia domino per plura tempora, in c. fi. nu 33. de præscrip. 54
6 feudum quod habet in ecclesia a domino seculari dicitur feudum seculare, & habet naturam feudi secularis, in c. dilectus fil. nu. 4 & 5. de fib 61
7 Fictio iuris est, quando ius certum de aliquo facto fingit statuendo oppositum, in c. is qui, nu. 6. de sponsa. 14
6 Fideicommissarius decedens ante diem fideicommissi restituendi, nil transmittat ad suos hæredes, in c. Raynal. nu. 22. de testa. 146
Fideiubere in casu, in quo potest clericus, tenetur satisfacere de patrimonio suo, vel de reditibus beneficii deputatis ad vsum suum, de aliis non, in c. 1. num. 2. de fideiuss. 113
Fideiubere si clericus generaliter non potest pro laicis, tamen potest pro laico multum indigenti, ibi. nu. 3. & 4.
Fideiussor si potest esse clericus pro laico, in contractu, tamen non potest esse de iudicio fisti, ibi. num. 5
4 Fideiussor clerici potest conueniri coram iudice seculari, in c. ex rescripto, num. 2. de iureur. 151
6 Fideiussor & principalis si sunt absentes, quo remedio subuenitur sibi creditori, in c. peruenit, nu. 8. de fideiuss. 113
Fideiussor si pro debito, pro quo fideiussit, soluerit vsuras, an respectu vsurarum habeat principalem obligatum, ibi. nu. 9. 111
2 Fideiussores non offendendo possunt dari officio iudicis, vbi timetur scandalum, in rub. nu. 2. de treu. & pa. 157
6 Fideiubere potest clericus indistincte pro clerico, in c. peruenit, numer. 1. de fideiuss. 113
Fideiussor qui solait illud, pro quo fideiusserat, habet regressum principalem etiam non cessis sibi actionibus de omnibus damnis & interesse, ibid. numero 2.
Fideiussores plures in solidum diuidunt debitum inter eos, si sunt præsentes & soluendo, & hoc postulatur ante litem contest. ibi. nu. 5.
Fideiussor non cogitur soluere principali debitore indiscusso, etiam quod constituerit se principaliter debitorem, nisi specialiter renuncier beneficio auth præsente, C. de fideiuss. ibid. nu. 6.
Fideiussor qui soluit id, pro quo fideiusserat, habet beneficium cedendarum actionum, aliter denegari potest solutionem. ibid. nu. 7. Quis prius conueniatur, an fideiussor, an debitor principalis, ibid. nu. 8.
Fideiussor conuenitur ante debitorem principalem, si notorium sit ipsum non esse soluendo, vel non posse facile conueniri, quia est potens, ibid.
6 Fideiussor an teneatur, si debitum est augumentatum ex mora principalis in c. constitutus, nu. 7. de fideiuss. 114
Fideiussor, qui fideiussit pro eo, qui erat obligatus ad certum tẽpus, tenetur prorogato tempore principali, ibi. nu. 11.
7 Fideiussor potest repetere a principali si ipse, cum non haberet de suo, accepit pecunias sub vsuris, in c. 1. nu. 6. de vsur. 165
Fideiussionem idoneam præstare obligatus, & illam præstare si nõ potest, iuratoriam cautionẽ præstabit, & aliam cum poterit, in c. per vestras, nu. 5. de dona. inter vi. & vxo. 61
6 Fideiubere tenetur clericus pro laico multum indigenti, inter se vero possunt indistincte, in c. quod quibusdam, nu. 11. de fideiuss. 115
Fideiussor obligatus ex contractu non liberatur, si debitor differat solutionem, vel si creditor non petat, nisi sit obligatus de iudicio sisti, nam tunc liberatur tempore, in c. cum pro quo, nu. 1. eo. ti. 116
Fideiussor in aliquibus casibus potest agere, antequam soluat pro debitore vt liberetur ab eo, ibid. nu. 2.
Fideiussor si denunciauit creditori vt ageret contra debitorem incipiente male vti substantia sua, an teneatur creditori ad sui petitionem agere, alias, q. liberetur fideiussor, ibid. nu. 3.
fideiussor qui habet profisci in longinquas partes, vel ad studium potest petere, vt liberetur a debitore, ibid. nu. 4.
Fideiussor an possit agere, vt liberetur a debitore, si inter ipsos superuenit inimicitia, ibid. 117
Fideiussor non potest interuenire in causa criminali, vbi veniret imponenda pœna corporalis, in rub. nu. 1. de fideiuss. 112
Fideiussor non potest se obligare ex contractu ad pœnam capitalem, ibid.
Fideiussor qui molestatur a creditoribus potest per ecclesiasticam distinctionem compellere principalem, vt ipsum absoluat, in cap. constitutus, nume. 1. de fideiusso. 114
Fideiussor potest molestare principalem, vt eũ liberet etiam ante tempus, si ipse molestatur a creditoribus, ibid. nu 2.
Fideiussorius contractus nõ liberatur tempore ante satisfactionem, nisi fit de iudicio sisti, ibid. nu. 3. 149
2 Fideiussor idoneus si recusatur, potest agere actione iniuriarum, in ca. legebatur, nu. 1. de ma. & obe. 149
4 Fideiussor si se obliget ad plus, quam principalis, tenetur, in cap. cum contingat, nu. 28. de iureiu. 182
7 Fidei in dilatione versatur publica vtilitas, in c. fi. nu. 2. qui fi. sint legi. 53
7 Fidem

Fidẽ suam frangens potest sua ecclesia priuari, in c. querelam, nu. 3. ne prælat. vi. fa. 116
Fides non seruatur non seruanti, in c. propter, nu. 10. de loca. 101
Fidem non seruans an efficiatur infamis, & priuetur beneficio, in cap. que relatu, nu. 5. de iureiu. 153
Fidem violans, an priuetur beneficio, sicut violans iuramentum, in cap. ad aures, nu. 4 quod met. cau. 181
Fidem suam violans est infamis, sicut est violans iuramentum, ibi. nu. 6.
Fides est de re non visa, & dicitur fides, quare fiet, vel a firmitate, in c. 1. nu. 2. de spon. du. 20
Fidem dare non debet alicui mulieri de ducendo eam in vxorem post mortem vxoris, & faciendo grauiter peccat, in c. fi. num. 2. & 3. de eo, qui du. in mat. 29
Fides, an in dubio præsumatur bona, vel mala, in c. bonæ memoriæ, il 2. nu. 21. de postu præla. 118
Fides quæ est, & quomodo differat a spe, in rubr. num. 1. de sumn. trin. & fid. catho. 11
Fides præsentatio, an sit proprie iuramentum, in capit. constitutus, numer. 4. de transact. 162
Fidales non arctantur regulariter ad consitendum, & corpus Christi assumendum, nisi singulis annis: monachi vero singulis mensibus, in cle. negro, nu. 13. de sta. mona. 305
Fidales debent adiuuare dominum eorum etiam infidelem, in capitu. quod super, nu. 15. de voto & vo. re. 206
Figura est alicuius rei apparens forma, in cle. sæpe, nu. 18. de verb. sig. 319
Filia seruorum, an patrem vel matrem sequantur, in capitu. 1. numer. 5. de coniu. seruo. 30
Filii aliquando puniuntur propter delicta parentum, scilicet temporaliter, non autem æternaliter, in c. vergentis, nu. 3. de hære. 130
Filii hæreticorum si sint beneficiati, an propter delictum parentum priuentur beneficio, ibi. num. 4.
Filius illegitimi, licet sit legitimus excluditur a successione aui, & aliorũ ascendentium, & similiter eius descendentes, in capit. lator, nume. 2. qui fil. sint leg. 47
Filius ex masculo, & fœmina, simul habitantibus natus, an præsumatur legitimus, ibi. nu. 9.
Filius primogenitus succedit in regno, quo defuncto sine sobole succedit secundogenitus, & sic deinceps, in c. licet, nu. 6. de voto, & vo. re. 204
Filius progenitus succedit in regno, & aliis dignitatibus secularibus, & non secundo genitus, etiam si fuerit natus viuente auo, & sic antequam pater esset effectus Rex, ibi. nu. 7. 8. & 9. eod.
Filius progenitus, qui succedit in regno, vel alia dignitate debet consignare fratribus tantum, quod possint commode viuere, ibi. nu. 10.
Filius Principis maior natu, quis dicatur ad hoc, vt succedat natus ante regnum adeptum, an natus post regnum adeptum, ibi. nu. 11.
Filius tenetur adimplere votum paternum, etiam quod pater non mandauerit, quare adeundo hæreditatem censetur ad hoc se obligare, ibi. nu. 15
Filius hæreticus põt a patre exhæredari, in c. quintaual. nu. 4. de iurei. 164
Filius sacerdotis, quo casu potest de iure retinere beneficium olim paternum. Ant. in c. veniens, nu. 5. & nu. 11. de fil. presb. 62. & seq.
Filii naturales etiam ex illicito coitu ali debent a parentibus, in c. cum haberet, nu. 5. 7. 9. 10. de eo, qui du. in ma. 28
Filii æstimatio spuria ali, & dotari debet a parentibus, etiam in testõ. ibid.
Filii minores triennio ali debent apud matrem, maiores vero expensis patris, & quid de legitimis & spuriis aliis sit, ibi. nu. 9.
Filii in quibus casibus non debent alimentari a parentibus, ibi. nu. 10.
Filii spurii non succedunt parentibus, licet eis decernatur alimenta, ibi. nu. 2
Filii sacerdotum non possunt succedere patri, vel matri, ibid.
Filii illegitimi naturales, tamen quando non sunt nati ex coitu inf amato, succedunt matri etiam cum filiis legitimis, nisi mater sit illustris, patri vero vel aliis coniunctis per lineam paternam non succedunt, ibi.
Filii illegitimi naturales, tamen non dicuntur agnati, ibid.
Filii ex concubina in domo detenta, cum qua poterit esse matrimonium, succedant patri ab intestato in duabus vncijs hæreditatis non extantibus filiis legitimis, nec coniuge. ibi. nu. 12.
Filius in dubio non præsumitur hæres patris, in c. 1. nu. 5. de solut. 116
Filius non potest iurare de veritate se esse filium talis, sed de credulitate sic, in c. accedens, nu. 5. de purga. can. 228
Filiatio præsumitur, aut probatur ex eo, quod quis fuit habitus, & reputatus filius talis, licet fama sequatur postea contraria, ibid. nu. 6.
Filius præsumit ex eo, quod quis est natus ex vxore, licet maritus neget eam esse filium sum, nisi maritus probaret se tempore conceptionis fuisse absentem, ibid.
Filius præsumitur quis alienius, licet eius mater dicat ipsum natum, ex alio, quam ex marito, & licet etiam probetur tempore conceptionis mecum habuisse concubitum cum alio, ibi.
Filius potest grauari restituere omnia bona paterna, sed non potest grauari super quartis sibi debitis, in c. Raynal. nu. 2. de testa. 147
CORSE. Adde nunquid pater possit grauare filium in his, quæ debentur sibi ex legitima sibi debita, vel ex trebellianica Bartol. Bald. Sal. & alios, in l. quoniam in prioribus, C. de inoff. test. Bar. in cons. 4. incipiente. factum tale est Ia. pol. in consi. 34. inci. factum tale est Masius Martini de Assio, in ver. ad secundum. Ang. de Peru. cons. 262. incip. super pun-

Eto primo nullum est dubium, quod dicta filia, glo. in l. suus quoque, super ver. constat, ff. de hær. insti. & ibi doc. & no. in l. si prætor, C. de insti. & substit. sub condi fa. & vide in l. ex tribus, & in l. si pater, C. de inoff. test. & in l. cohæredi. §. cum filiæ. ff. de vulga. & pup. Lud. Ro. cons. 185. incip. pro decisione quæstionum in proposito themate. Ale. de Imo in consil. 56 incip. prospectis his. in ver. circa secundum dubium, in quarto suo volumine, & concludit, quod non, & intantum lex deficit filio ilsamlegitimam in bonis patris, quod priuat patrem testandi potestate in illa portione, etiam ad pias causas, ita dixit Abb. consi. 64. in 3. col. quod legitima filiorum, tanquam æs alienum detrahitur de hæreditate, antequam soluantur legata etiam ad pias causas, ita dicit Gaspa. de Cal. in ti. de test. consi. 33 in præalle. d. l. quoniam in prioribus, & ad prædicta adduco Ancha. consil. 120. incip. domina Antonia quondam Blasii Iacopeli, vbi tenet hanc partem.
7 Filii duorum compatrum per quorum alterum ad compaternitatem deuenitum est, si matrimonium contrahunt, separantur, in capit. tua nos, mum. 1. de cognispiri. 33
6 Filius rogatus restituere sub conditione, detrahit duas quartas vnam naturæ, & aliam trebellianicam, in quam computant fructus perceptos, post litem contestatam, in c. Raynu. nu. 1. de testa. 143
Filius licet aliquando denominetur a matre, tamen eius vera denominatio venit a patre, & ponitur causa demonstrationis, ibi. nu. 2. 144
Filius grauatus restituere in diem, vel sub conditione, detrahit duas quartas, si pure, vnam sed si filius est institutus, in re certa, & grauatus indistincte, detrahit vnam quartam, ibi. nu. 26. & 27. 146
Filius siue ex testamento, siue ab intestato, non potest partem hæreditatis adire, & partem relinquere etiam in legitima, ibi. nu. 28.
7 Filii geniti, vel concepti ante sententiam separationis matrimonii sunt legitimi, si bona fides præcessit, in c. cum inter, nu. 1. qui fil. sint legi. 46
Filii concepti habentur pro natis, vbi de fauore filiorum agitur, secus si de odio agatur, ibid. nu. 3.
Eilii concepti lite pendente super impedimento matrimonii, dummodo sint concepti ante sententiam diuortii, sunt legitimi, ibi. num. 4. 6. Bona fides coniugum siue alterius eorum facit filios legitimos, etiam si post modum tale matrimoniũ propter aliquod impedimentũ separatur, ibi. nu. 2
7 Filii nati ex clandestino matrimonio per ecclesiam approbato, sunt legitimi, in c. quod nobis, nu. 1. & 6. qui fil. sint legi. 49
Filius præsumitur hæres, ibi. nu. 3.
Filii nati ex coniugibus, qui post per aliud impedimentum separantur, an sint legitimi, ibi. nu. 4.
Filii nati ex coniugibus inter quos aliquod impedimentum esse dicit, tamen postmodum pronunciatur nullum esse impedimentum, an sint legitimi, ibi. num. 5.
Filii comitum etiam in vita parentum dicuntur comites, in cap. tanta, nu. 10. qui fil. sint legi. 48
Filii tantum naturales dicuntur largo modo omnes nati ex illicito coitu, sed proprie dicuntur nati ex concubina in domo detenta, & isti in aliquo parentibus succedunt, sed diuersa est opinio, ibi. nu. 12.
2 Filius sacerdotis non potest immediate pronoueri ad ecclesiam paternam, nisi ex dispensatione solius Papæ, & anlegatus poset. Anto. in c. dilectus, nu. 1. 2. 3. de fil. presb. 67. & seq.
7 Filius familias obligatur ex euicto, sicut illi, qui sunt sui iuris, in c. mulieres, nu. 6. de sent. excom. 254
Filii legitimantur per subsequens matrimonium etiam sine dote, & dotalibus instrumentis, & præferuntur patruo in hæreditate paterna, in ca. 1. nu. 3. qui fil. sint legi. 45
Filii illegitimi illegitimantur per subsequens matrimonium inter parentes, spurii vero non, in c. 1. nu. 1. qui fil. sint leg. 47
Filii nati ex illo, qui ignoranter contraxit matrimonium cum coniugata, sunt legitimi, ibi. num. 8. 48
Filii spirituales sacerdotis dicuntur omnes de sua parochia, ibi. nu. 11.
Filii spirituales Papæ dicuntur omnes christiani, ibid.
Filii spirituales Episcopi dicuntur omnes de eius ciuitate, & diœcesi, ibid.
Filiis illegitimis an possit aliquid legari per parentes, ibi. nu. 13.
Filius illegitimus quandoq; succedit matri, nisi sit illustris, ibi.
Filii illegitimi non legitimantur per sequens matrimonium, ibi. nu. 14.
Filii ex christiano, & infideli, an legitimẽtur per sequens matrimoniũ. ibi.
Filii secundæ vxoris viuente prima, vel illius, cui fidem dedit, nati, si de fide probari non potest, an cum aliis legitimis filiis succedant, in cap. veniens, nu. 5. de eo, qui du. in ma. 29
Filiis in matrimonio non obstante impedimento contracto dnobus modis sunt legitimi, primo si dispensatur super matrimonio, secundo si matrimonium fuit ignoranter contractum, in capitu. referente, numer. 5. qui fil. sint legi, 49
Filius clerici legitimus non potest immediate consequi ecclesiam si fuit beneficium paternum, nepos vero potest, in c. accedens, nu. 2. de accu. 86
Filii hæreticorum sunt liberati a patria potestate, in c. fi. nu. 3. de hær. 133
2 Filius sacerdotis etiam legitimus repellitur ab ecclesia, in qua pater immediate ministrauit etiam tanquam vicarius perpetuus, secus si non immediate. Ant. in c. ad extirpandas, nume. 1. 4. 5. de fil. presbyt. fol. 65. Et vide in c. seq. 66
Filius sacerdotis quare prohibetur intitulari in ecclesia paterna, ibi. nu. 2.
7 Filius non est in potestate patris, quo ad spiritualia, potest etiam nonnulla

alia

Universidad de Deusto
Biblioteca

alia agere sine consensu patris, in c. non est, nu. 1. de spon. 6
Filius pōt in spiritualibus agere contra patrem, & econuerso, ibi. num. 2.
filius familias potest esse procurator etiam in iudicio, si est maior, nec requiritur patris consensus, in c. non iniuste, nu. 1. de procur. 175
filius sacerdotis potest præesse illi ecclesiæ, in qua pater sine titulo ministrauit. Ant. in c. constitutus, nu. 1. de fil. presb. fol. 64. Et vide in c. ex tua. in 2. no. eod titu. 65
filius natus ex libero, & ancilla, liber est, si consuetudo loci extat, quòd partus sequatur conditionem patris, & vt liber matrimonium contrahat, in c. licet, nu. 1. de comm. ser. 31
filius sacerdotis, quo casu potest promoueri ad ecclesiam olim patris sui. Ant. in c. ex transmissa, nu. 2. & 5. de fil. presby. 64
filius natus ex vxore alicuius intantum præsumitur filius mariti, vt non credatur matri asserenti contrarium, etiam si probetur adulterium, vel fuerit natus in loco suspecto, in c. officii, nu. 3. de pœn. & remi. 245
filius cui mater dixerit ipsum non esse filium sui mariti, an debeat ei credere adeo, q restituat bona filiis, q erāt successuri abintestato, ibi. num. 4.
7 filius non præsumitur, licet fuerit nutritus in domo, in cap. transmissæ, nume. 2. qui fil sint leg. 46
filii non semper nutriuntur in domo, ibid.
filiationis in possessione existens, non debet excludi ab hæreditate, nec à iure filiationis, ex sola negatione parentum, ibi. nu. 4.
filius non tenetur credere verbis parentū ex quo est in possess. filiatio. ibi.
filius potest legitimam petere parente intrante monasterium, ibi. num. 16.
filius de vxore natus præsumitur filius mariti, & de legitimo matrimonio natus, ibid. num. 9. 10.
filiatio non potest probari ex parte patris, & quo probetur, ibi. & nu. 10.
filius concubinæ, quæ in domo tenetur præsumitur filius concubinarii, ibid.
filii duorum compatrum, quorum neutrum deuentum est ad compaternitatem adinuicem matrimonium contrahere possunt, consuetudo tamen contraria seruanda est, in c. super eo. nu. 1. & 4. de cog. spi. 32
filii leuantis, & baptizantis nulla ratione possunt inter se matrimonium contrahere, ibid. num. 3.
filii nati ex matrimonio, quod vir, & vxor, credebant fore legitimum, & in rei veritate non erat, sunt legitimi si fuerunt nati, vel saltem concepti ante sniam, & posūt succedere patrētib. in c. quānis, nu. 29. de re in. 97
6 Filius potius tenetur patriæ, quam patri, adeo quod licite occidit patrem bannitum, in c. peruenit, nu. 2. de immu. eccle. & cœmi. 259
filius rogatus restituere hæreditatem, retinet & legitimam, & trebellianicā de quibus pōt ad sūū libitū disponere, in c. Rayna nu. 1. de te. 147
filius potest gravari restituere omnia bona paterna, sed super quartis sibi debitis gravari non potest, ibi. num. 1.
6 filius familias recipiendo mutuum, est ciuiliter & naturaliter obligatus, & idem in fœmina fideiubente, tamen habent exceptiones perpetuas, in c. is qui, nu. 9. de solu. 118
7 filius illegitimus non potest contrahere matrimonium cum filia adoptata patris sui, in c. vnico, nu. 7. de cogna. leg. 34
filius nō sp succedit matri in dote, i c. donat. nu. 10. de don. iter vi. & vx. 63
6 filius familias obligatur voto duntamen tale votum non præiudicet patriæ potestati, in c. scripturæ, nu. 7. de voto, & vo. re. 203
filius potest offerri religioni, vel a patre, vel a matre, quando, scilicet filius est impubes, si vero pater, & mater discordant, potior est conditio prohibentis, in c. si quis autem, nu. 5. & 6. de reg. 181
filius non implendo voluntatem defuncti in præstandis legatis, siue ad pias causas siue non, licet priuetur successione tamen priuatur sua legitima, licet de hoc fuerit opi. in c. si hæredes, nu. 8. de test. 132
Filius potest petere legitimam suam a monasterio, quando eius pater se, & sua obtulit monasterio, in c. cum simus, nu. 1. & 3. de reg. 186
filius oblatus monasterio a patre non compellitur ibi stare, nisi vsque ad annos discretionis, ibi. nu. 2.
filius episcopi etiam legitimus, non potest habere etiam ab episcopo beneficium paternum, in c. 1. nu. 5. de præb. 27
filii ex marito, & vxore postquam vouerunt continentiam, sunt illegitimi. in c. charissimus, nu. 7. de conuer. coniu. 196
filius familias an, & quo casu teneatur in foro conscientiæ restituere pecuniā, quā mutuo accepit, in c. qa pleriq; nu. 16. & 18. de imm. ecc. 270
filius legitimus licet alibi natus, consequitur ciuilitatem ex origine patris, in c. si. num. 1. de paro. 164
4 filii legitimati succedunt vna cū ltimis ex alia vxore postea natis, sic nota, q ltimatiō vitiatur p supueniētiā filiorū, i c. 1. nu. 11. de iurei. 144
7 filius sacerdotis nō pōt succedere in ecclesia paterna ēt cum dispensatione epi, ne notetur q̄dā successio in ecclesia Dei, in c. ex dilig. nu. 7. de sim. 99
6 filii cōes, si vnus ex coniugibus infidelibus conuertitur ad fidem, assignantur conuerso, in c. ex literis, nu. 1. 7. 8. de conuer. infi. 201
7 filius familias obligatur ex contractu & delicto, in c. referente. nume. 5. de delict. pue. 184
filii ex matrimonio contracto in liberum, & seruam, quam putabat esse liberam, an sint legitimi, & ingenui, in c. ex tenore, nu. 7. qui fil sint le. 53
filii sequuntur ventrem, ibidem.
filii ex matrimonio putatiuo sunt legitimi, ēt quo ad ordines, ibid. num. 8.
filii duorum compatrum per quos neutrum deuentum est ad compaternitatem, licite inter se contrahunt, nisi consuetudo repugnet, in capitu. 1. nume. 1. de cogna. spiri. 31
filius compatris per quem ad compaternitatem deuentum fuit, non potest contrahere cum filius alterius compatris, ibi. nu. 4. eo. & s. q.
filius illegitimus licet ipse sit legitimus, excluditur tanquam illegitimus, quo ad successionem aui, & aliorum ascendentium, & sic successive descendentes, in c. causam quæ, nu. 3. qui fil. sint legi. 49
filii nati ante publicationem matrimonii censentur legitimi, in c. quod nobis, nu. 4. de clan. despon. 19
1 filius in multis fert delictā patris, in c. venerabilem, nu. 12. de ele. 165
3 filius fa. qui accepit mutuum, tenetur naturaliter, & tamen non est obligatus in foro conscientiæ, in c. nouit ille, nu. 33. de iudi. 37
7 filiorum appellatione regulariter non comprehenduntur nepotes, quibus tamen casibus comprehenduntur, & naturales non legitimi, in clemen. præsenti, num. 10. de bapt. 309
6 filius licet aliquando denominetur a matre, tamen eius vera denominatio venit a patre, & ponitur cā demōstrationis, in c. Rayn. nu. 2. de test. 147
CORSE. Adde ad Abb. quod leg. & no. in l. nullus, C. de decu. lib. 10. & ibi vide Bar. q. in honoribus, & dignitatibus sequitur patrem, & non matrem, quia nemo potest habere ab ipsa matre, quod mater non habet, & vide gl. in c. dicat aliquis 32. q. 4. & Bal. in l. fi. C. de fern. fugi. quod filius non nobilis, quamuis mater sit nobilis, quia cum nobilitas sit aggdam dignitas a parentibus deriuata, quæ dominatur a potentiori casu, & certum est, quia potentior est forma, quam materia. cum forma sit agens & materia patiens. & omne agens sit nobilius patiente. de quo vide per doc. in d. c. 2. alibi tamen dicitur, q Iesus Christus denominatus est a matre, quia dictus est de stirpe Dauit. & in c. nouit de iudi. potes dicere, q negari non potest, quin natus ex nobili muliere non dicatur nobilis, & si participet aliquid de nobilitate, cum omne compositū participet de materia & forma, 32. q. 4. c. fi. & Spe. in ti. de feu. §. quanq; ver. 5. Ita dicit Bal. in d. l. fi. vide gl. no. in d. c. dicat. quæ ponit tres casus in quibus filius sequitur patrem, & vnus in quo sequitur matrem.
1 filii naturales nati ex alia, quam ex concubina, nullo casu possunt patri succedere, in c. innotuit, nu. 17. de ele. 125
filii naturales proprie dicantur illi, qui sunt nati ex concubina retenta loco vxoris, ibid. nu. 18.
filii presbyterorum sunt insuccessibiles, quia non dicuntur naturales, sed spurii, ibid. num. 19.
7 filii nati ex clandestino matrimonio in gradu prohibito, vel contra modum ibi expressum contracto etiam per ignorantes de impedimento, sunt illegitimi, in c. cum inhibitio, nu. 1. & 4. de clan. despon. 20
filii nati ex publico matrimonio in gradu prohibito contracto, si ambo parentes sciunt impedimentum matrimonii, sunt illegitimi, ibi.
7 filius dicitur dies, si eius pater est dies, & tantum habere in bonis, quantum habet eius pater, in c. 1. nu. 1. de magi. 117
4 filius vel nepos rogatus restituere pure, non tenetur restituere, si habeat postea filios, in c. in præsentia, nu. 30. de proba. 19
filius ingressus monasterium propter ingratitudinem commissam in seculo, non potest a patre exhæredari, in c. testimonium, nu. 13. de test. 97
7 filius fa. cuius pater est absens, potest patre non expectato agere, in c. parochianos, nu. 4. de sen. excom. m. 250
filius familias non tenetur restituere mutuum etiam in foro animæ, in capfin. num. 19. de reser. 95
filii ex secundis nuptiis hodie licite contrahunt cum cognatione prioris uxori, in c. non debet, nu. 1. de consan. & affi. 40
7 filii post prohibitionem ecclesiæ geniti an sint legitimi, in c. per venerabile. nume. 36. qui filii sint legiti. 33
filii libertæ liberi sunt. in c. 1. nu. 4. de na. ex li. ven. 28
filius illegitimus de adulterio natus non legitimatur per sequens matrimonium, in c. tanta, nu. 8. qui fil. sint leg. 48
1 filius sacerdotis natus in sacerdotio priuatur ab ecclesia, nec succedit in ecclesia paterna, ēt q esset legitimus, in c. inter ceteras. nue. 1. de rese. 18
4 filius naturalis natus in seruitute in forma matrimonii, excludit subditum. in c. in presentia, nu. 13. de proba. 17
filius non pōt requirere pro anima sua sine consensu patris, ibid. nu. 55. 21
filius per ingressum monasterii perdit medietatem vsusfructus in aduentiis. ibid. nume. 56.
filius familias iurans in renunciatione Macedoniani, an renunciatio teneat. in c. cum contingat, nu. 22. de iureiu. 181
7 filius presumitur ille, qui est natus in domo, in qua vxor, & maritus simul cohabitant, etiam si probetur, q tempore conceptionis adulter habitaret, in c. intellexim us, nu. 7. de adul. & stu. 155
2 filius sacerdotis non potest promoueri in ecclesia, in qua eius pater administrauit. Ant. in c. ad præsentiam, nu. 1. de fil. presb. fo. 62. Et vide per totum, in c. seq. & c. conquerente, & c. seq. eo. ti.
filius sacerdotis non dēt beneficiari in ecclesia patris. Ant. in c. cum dilectum, nu. 1. de fil. presby. fo. 67. Et vide per totum, in c. seq. eo. titu.
6 filius non quærit vsumfructum patri in spiritualibus, in ca. consuluit, num. 3. de iurepatro.
7 filius ex sponsa de futuro legitimus est de aliquo impedimēto non apparente, in c. per tuas, nu. 4. qui fil. sint leg. 50
2 filius sacerdotis an possit per episcopum dispensari, vt teneat ecclesiam paternam, Anto. in c. ex tua, nu. 1. de fil. presby. 65
filius episcopi legitimus potest ad ordines promoueri, & in paterna ecclesia beneficiū obtinere. Antonius in c. ad hæc, nu. 1. & 3. de fi. presb. 66

Filia quæ nupsit inuito patre, an possit compellere patrem ad eam dotandam, vide accedens. nu. 6. de procur. 173
Filia si contrahit sponsalia, etiam illicito amore ducta parentibus ignorantibus, tenent, in c. nemens. il 1. nu. 3. de spons. 7
Filia nupta ætate 25. ann. si peccat in corpus suum, non potest a patre exhæredari, quia videtur quòd pater fuerit in culpa differendo nuptias tanto tempore, in c. ex literis, nu. 8. de diuor. 57
Filia quæ inscio patre matrimonium contraxit, an vitium ingratitudinis incurrat, & propterea possit a patre exhæredari. in c. 1. nu. 5. de despon. impu. 15
Filius de honestate non contrahit etiam sponsalia sine patris consensu, sed ad sponsalitium matrimonij & sponsalium non requiritur parentum consensus, in c. ex literis, il 2. nu. 2. de sponsa. 6
Filia obligatur ex sponsalibus contractis per parentes ipsa præsente, & non contradicente in c. 1. nu. 2. de matri. contra. cont. audiendi. 45
Filius quum pœnituit luxuriosse, debet a patre ali, & dotari. in c. Quintauallis nu. 5. de iureiu. 164
Filiatio quomodo, & ex quibus coniecturis probatur, in c. Michael. nu. 1. de presbyt. 66
Filii ad infinitum nunquam est fienda æquiparatio, in clemen. ad nostram nume. 6. de hære. 313
Filius reperitur etiam penès ecclesiam, in c. quia diuersitatem. nu. 14. de consti. aben. 68
Filius clericorum est penès Episcopum, & non penès Papam, in c. sancto. nume. 1. de succes. abintest. 151
Filius & ecclesia æquiparantur, in c. 2. nu. 5. de precariis. 91
Filius & ecclesia æquiparantur principijs alteri concessis, in cap potuit. nu. 8. de locato. 101
Filius habens rem communem cum priuato, potest totam vendere & priuatus non potest uendi tionem revocare sed bene partem precij repetere, rem autem priuati totam non potest uendere, nec etiam imperator, nisi reputet ratione possessionis, quo casu valet uendi tio & precium sibi restituitur. in c. quamuis. nu. 13. de re iud. 96
Filius & ecclesia æquiparantur. in c. uenerabilis. nu. 12. de iud. 49
Forum ecclesiasticum officialis episcopi quis dicatur. nam ab eo ad Episcopum appellatur, sicus in generali. in clem. 2. nu. 11. de rescrip. 286
Forma. secundum quam constituendi sunt nuncij Romanorum Regis per electis approbationem, & coronationem ab ecclesia, vel a Papa. in clem. Romani. nu. 7. de iure iur. 296
Forma quando concernit actum ad priuatam utilitatem, potest per partes ei renunciare, secus si concernat publicam utilitatem, in c. fi. §. is autem. nu. 5. de offi. deleg. 126
Forma certa procedendi ubi dicatur processus corruit non solum quando est attentatum contra formam sed etiam citra uel præter formam, in cap. prudentiam. nu. 5. de offi. deleg. 103
Forma data debet seruari, in c. 1. nu. 1. de auct. & usu pal. 9
Forma quotiescunque non est seruata, actus est ipso iure nullus, in c. cum post. nu. 1. de electi. 181
Forma dat esse rei, & eius omissio inducit nullitatem actus, in c. nulli. nu. 7. de rebi. eccle. alie. 87
Forma non seruata non uitiat actum, ex quo quis soli Deo obligatur, in c. porrectum. nu. 13. de regul. 186
Forma non seruata in una parte actus uitiat totum actum, in cap. publicato. nu. 9. de electi. 197
Forma dat esse rei, in c. fi nu. 15. de consuet. 110
Forma substantialis debet seruari, alias actus est nullus, etiam quòd ex necessitate non possit seruari. in c. debitum. nu. 2. de bap. 250
Forma certa ubi datur, pœna sunt aliquid facere contra, præter uel citra formam, in c. super quæstionum. §. uerum. nu. 4. de offi. deleg. 109
Forma si non seruatur, an reddat actū nullum, in c. cum olim. nu. 6. de arb. 208
Forma tradita ab aliquo priuilegio in impetratione rescriptorum debet seruari in rescriptis, aliter non ualent, in c. cum ordinem. nu. 3. de rescrip. 50
Forma ubicunque requiritur in aliquo actu fundans se super alio actu, debet probare formam præsisse, in c. nouit ille. nu. 4. de iudi. 34
Forma absolutionis ab excommunicatione canonis si qui suadente, in c. ex tenore. nu. 1. de sent. excom. 256
Forma quando dat esse rei, illa non seruata inualidat actum, in c. unico. nu. 3. de cog. leg. 34
Fornicatio est a iure diuino prohibita, & est peccatum mortale, in cap. inter opera. nu. 4. de spons. 10
Fornicatio subsequens dissoluit sponsalia de futuro quamuis iurata, in c. quemadmodum. §. illud autem. nu. 4. de iureiur. 172
Fornicatio generale nomen est, & comprehendit omnem illicitum coitum, in quemcunque. nu. 2. de dona. inter uir. & uxo. 60
Fornicarius & fornicaria efficiuntur una caro, in cap. de illo. nu. 2. de eo, qui cogn. consang. 35
Fornicatio potest esse notoria. ibid nu. 2.
Fornicatio an sit causa depositionis clerici. in c. at si clerici. nu. 35. de iud. 15
Fornicatores an possint promoueri ad ordines, & per quos possint dispensari. Ant. in c. qua clerici nu. 5. de big. 76
Fornicatio simplex est peccatum mortale, quantumcunque natura illam inclinet, & contrarium dicere est hæreticum, in clemen. ad nostram. nume. 19. de hære. 319
Forum quis sortitur ratione originis tam proprię, quàm paternę, & aui: eiu
clem. pastoralis. nu. 14. de re iud. 207
3 Forum non sui iudicis licet clericus secularis ratione delicti, vel contractus sortiatur religiosus tamen coram suo Abbate indifferenter conueniendus est, nisi uarium longa distantia aliud suadeat, in cap. cum contingat. nu. 33. uer. quinta conclusio. de foro compet. 91
3 Forum quis sortitur ratione rei, ubi sita est. in c. sane. nu. 1. de foro compet. 55
7 Forum non sortitur quis ratione delicti in pœnitentialibus, in c. quod autem. nu. 5. de pœnit. & remis. 242
3 Forum non sortitur de proximo recessurus, in c. cum super. nu. 8. de cau. poss. & propriet. 182
1 Forum quis sortitur ratione delicti contractus, uel rei, nō tamen efficitur subditus illius iudicis, in c. dilectus fil us nu. 5. de rescrip. 80
3 Forum quot modis quis sortitur, in c. fi. nu. 2. de foro compet. 101
Forum ratione delicti quis sortitur, & quis effectus sequatur ex hoc, & quomodo proceditur ibid. nu. 6.
Forum quis sortitur ratione contractus largissime etiā sumpti. ibid. nu. 29. 104
Forum quis sortitur ratione domicilij tam de contractibus alibi gestis, quam de delictis, & de re alibi sita ibid. nu. 38. 105
Forum quis sortitur in loco, ubi est sita res, quæ litigatur, siue stabilis, siue mobilis in loco per uenisse. ibid. nu. 43.
3 Forum quis sortitur ratione delicti, in c. postulasti. nu. 2. de foro compet. 91
5 Forū quid sit & quid ueniat eius appellatione, in ti. b. nu. 1. & 2. de fo. cōp. 53
Forum quis sortitur ratione rei mobilis, uel immobilis alibi sita, in cap. fi. §. in alijs. nu. 22. ubi lite non contest. 136
3 Forus ubi litigatur attenditur in iudiciorum præparatorijs, in c. 1. quod clericis. nu. 10. de foro compet. 77
7 Forus quando est masculini generis, uel neutri quid significet, in cap. forus est. nu. de uerb sig. 274
6 Forum quis sortitur ratione delicti, in c. sup specula. nu. 3 ne cler. uel mo. 282
7 Forum quis sortitur ratione delicti uel contractus non tamen efficitur subditus illius loci, nec ueniet appellatione subditorum, in c. super. nume. 11. de sent excom. 264
3 Forum quis sortitur ratione delicti, in c. sane. nu. 5. de foro compet. 62
Forum quis sortitur ratione delicti, uel contractus, in cap si diligenti. nu. 27. de foro compet. 85
7 Forum sortitur clericus coram illo Episcopo, a quo fuscepit ordines, in cap. exore nu. 6. de priuil. 217
7 Forum sortitur quis ratione delicti, quando imponitur pœna temporalis. secus si pœna pœnitentialis in c. 1. nu 14 & 6. de rap. 157
7 Forenses in aliquibus locis non admittuntur ad matrimonium cōtrahendum, nisi habeant literas testimoniales, quod utile esset, si ubique obseruaretur, in c. cum inhibitio. nu. 7 de clandest. despon. 20
7 Forenses an teneantur seruare consuetudinem loci, in c. 1. nu. 10. de spon. 2
7 Fragmentorum appellatione quæ ueniant. in clem. ad nostrum. nu. 4. de cēs. 308
7 Frater ordinis Minorum licet executor testamenti esse non possit pauperum tamen, in quos fiat distributio, electores deputari potest, in cle. religiosus. nume. 10. de procur. 292
7 Fratres ad confessiones deputati an possint in cofib. Episcopo reservatis absoluere confitentes in clem. dudum. nu. 34. de sepultu. 303
7 Fratres, & sorores de tertio ordine Sancti Francisci appellantur continentes, licet uiuant in coniugio, & quare, in clem. cum ex eo. nu. 7. de sent. exc. 318
7 Fratres & sorores appellari possunt illi de tertio ordine, licet proprie non sint regulares aut religiosi. in clem cum ex eo nu. 6. de sent excom. 318
7 Fratrum confessiones audire uolentium numerus qualiter taxari debeat, in clem dudum. nu. 27. de sepult. 303
7 Fratribus ad confessionem laicorum deputatis an clerici, uel Laici confiteri possint sine parochi licentia, in clem. dudum. nu. 30. de sepult. 303
7 Fratres Sancti Antonij, uel Sancti Spiritus, an licite possint petere eleemosynas, in c. tuarum nu. 1. de priuil. 211
7 Fratres uel sorores Sancti Francisci, an si sint excommunicati, absoluantur ab Episcopo uel eorum Generali, in c. de monialibus. nu. 6. de sent. exc. 265
6 Fratres Minores non soluant decimas bortorum quos habent ad ipsorum usus secus de illis ex quibus exponunt fructus uxuales, in c. cum dicat. nume. 5. de eccle. ædifi. 256
6 Fratres Mendicantes non possunt recipere aliquem ad professionem ante annum probationis, & alter receptus non obligatur illi religioni in specie, sed potest intrare quam uult, secus in aliis religiosis non mendicantibus, in c. ad Apostolicam. nu. 5. de reg. 187
1 Fratres Mendicantes citati coram Episcopo non tenentur comparere, & sic nō dicuntur contumaces. in c. cum ordinem. nu. 6. de rescrip. 50
7 Fratres Minores & Prædicatores debēt uiuere in arctissima paupertate, adeo quòd nil possint possidere, nec annuos reditus eisdem relinqui, in cap nimis prava. nu. 3. de excef. prala. 202
Fratres Minores, & Prædicatores, & alij omnes tenentur ire ad processiones, dummodo non fiat ex leui causa ibid. nu. 3. & 5.
4 Fratres Prædicatores & alij qui non sunt ordinis tantæ mendicitati possunt capere bona ingredientium, & eo ad ultimum uendere, in c. in præsentia. nu. 63. de probatio. 22
2 Frater pro fratre socius pro socio, scholaris pro scholari potest testificari, in c. cum R. canonicus. nu. 4. de offi. deleg. 118
2 Frater etiam si sit clericus tenetur dotare sororem suam, & si non habeat alibi unde possit ex redditibus sui beneficij. in c. pernenit. nu. 1. de arbit. 101
7 Frater non potest aliquem adoptare in fratrem, uel sororem, in c. unico. nu. 1.

Universidad de Deusto
Biblioteca

de cogna. leg. 34
5 Fratres Mendicantes possunt transire ad religionem Sancti Benedicti ex regula quam habent sed non ex constitutionibus quas postea fecerunt quibus statur, in c. ad nostram. nu. 6. de appel. 103
4 Frater an sit idoneus testis pro & contra fratrem, & an possit compelli, in c. literas. nu. 1. & 8. de præsump. 137
6 Fratres Mendicantes possunt audire confessionem aliorum parochianorũ, etiã sine licentia proprij presbyteri, sed alia sacramenta non possunt dare, in c. vt dominicis. nu. 1. de parochijs. 163
6 Fratres Prædicatores de obseruantia non possunt transire ad monasterium monachorum, in c. sane. nu. 5. de regu. 184
6 Fratres Minores quibus est aliquid relictum, quod tenere non possunt, debent illud vendere, vel mutare, vel in eleemosynam erogare, in c. recolentes. nume. 4. de statu mona. 209
6 Fratres Minores pro nulla re possunt esse in indicio, hinc est quòd eis relicta ipsi non possint petere, sed iudex etiam secularis ex officio suo potest cogere debentem exequi ad soluendum, in c. nos quidem. nu. 5. de testa. 129
7 Fratres conuersi sine oblati alicui monasterio, an gaudeant priuilegio immunitatis personæ vel fori, in c. vt priuilegia. nu. 3. de priuil. 219
7 Frater promittens alicui sibi sororem in vxorem dare obligatur ad inducendũ illam vt contrahat, in c. 1. nu. 6. de matri. contrac. contra interd. eccl. 45
7 Fratris relictam in vxorem ducere non licet, in c. fi. nu. 1. 2. 4. de diuor. 58
Fratris relicta in vxorem potest duci secundum legem Moysis, si frater sine prole decessit, & sic ducatur ad suscitandum semen fratris, & tunc filij dicuntur filij defuncti. ibid. nu. 3.
5 Fratres duo vterni & consanguinei contraxerunt matrimonium cum duabus sororibus vterinis & consanguineis, si sententia feratur contra vnum de impedimento matrimonij, non præiudicat alteri per rationes de quibus in c. quamuis. nu. 27. de re iud. 97
7 Fratri carnali hæretico potius subueniendum est quàm extraneo catholico, in c. si quis. nu. 2. de hæret. fol. 127. Et vide in c. seq. eod. tit. 128
7 Fratres tertij ordinis Sancti Francisci non gaudent ecclesiastico priuilegio, in c. cum & plantare. nu. 4. de priuil. 209
2 Frater potest esse testis in causa fratris. in c. insinuante. nu. 7. de offi. deleg. 107
6 Fraus a nemine debet adhiberi in contractibus maxime ab ecclesia, in c. per tuas. nu. 5. de dona. 121
6 Fraus an præsumatur ex eo, quòd clericus senex permutauit suum beneficium magnum cum vno paruo, quod habebat eius nepos, in c. 2. nume. 6. de cler. non resid. 20
7 Fraus & dolus probantur per coniecturas, in c. nobis fuit. nu. 4. de simo. 102
7 Fraus & dolus non præsumitur committi pro rebus modicis, in cap. accedens. nu. 2. de crim. sol. 179
7 Fraus, & dolus non debent alicui patrocinari, in c. si vir, vel mulier, nume. 5. de cogna. spiri. 32
6 Frequentatio ex quot vicibus inducatur, in c. monasteria. nu. 5. de vita & honesta. cler. 5
4 Fructus possunt peti in genere, si accessorie petuntur, in c. inter dilectos. nu. 2. de fide instru. 113
2 Fructus decimarum licet possint vendi & locari, non tamen possunt in dotem concedi, in c. peruenit. nu. 2. de arbit. 202
6 Fructus, an & quo casu dicantur deductis expensis siue proferantur a lege, siue ab homine, in c. pastoralis. nu. 9. de decimis. 176
Fructus si legauit testator alicuius prædij alicui dum viueret, non tenetur hæres reficere, seu colere ipsum prædium. ibid.
7 Fructus a quibus clericus est suspensus, cui accrescant, in clem. quoniam. nu. 6. de vita & honest. cler. 298
3 Fructus an possint peti vna cum ipsa re principali in eodem libello, in c. grauis. nu. 18. de restit. spoliat. 207
Fructus qui veniunt accessorie ad rem. si non sint petiti, non possunt amplius petitioniali lite super principali. ibid. nu. 20.
Fructus quando petuntur, quo casu in libello debeat exprimi eorum quantitas, & eo casu quo quantitas non exprimitur, debet in processu declarari, vt sententia exinde ferenda sit certa. ibid. nu. 21.
Fructus qui debentur, si extant petuntur ipsi, si non extant, petitur eorum æstimatio, si dubitatur, petuntur alternatiue, scilicet vel fructus si extant, si non, eorum æstimatio. ibid. nu. 22.
6 Fructus rei pignoratæ computantur in sortem principalem, in c. ad nostram. nu. 1. de empt. & vendi. 98
6 Fructus terræ restituendi Dei dicuntur naturales, sed respectu culturæ hominis dicuntur industriales, in c. cum in tua. nu. 2. de deci. 177
3 Fructus dilapidare quando quis dicatur ad effectum inducendæ sequestrationis, in c. si. nu. 8. de sequest. poss. & fruct. 261
7 Fructus rei pignoratæ computantur in sortem, nisi creditor habeat in re pignorata directum dominium, in c. conquestus. nu. 1. 4. & 5. de vsu. 170
6 Fructus dicuntur deductis expensis, in c. propter. nu. 13. de locato. 102
7 Fructus ecclesiæ si superexcrescunt, debent conuerti in vtilitatem ecclesiæ donec de eis aliter fuerit dispositum, in c. si. nu. 1. de verb. sig. 282
7 Fructus beneficij prouenientes post mortem, & ante collationem reseruantur successori, in c. querelam. nu. 7. ne prælu. vi. suas. 116
7 Fructus rei pignoratæ deductis expensis debent computari in sortem alias esset vsura, in c. 1. nu. 1. 2. de vsur. 165
Fructus rei pignoratę computantur in sortem, quando sunt consumpti si autem non sunt consumpti, debent restitui vna cum pignore. ibid. nu. 3.
Fructus percipiendi, vel qui percipi potuerunt, an & quando computentur in sortem. ibid. nu. 5.
3 Fructus industriales qui sint, in c. grauis. nu. 3. de restit. spoliat. 205
6 Fructus rei pignoratæ ad hoc, vt creditor cogatur computare in sortem, asitur etiam a laicis index ecclesiasticus, quia non computare fructus in sortem sapit vsuram, in c. significante. nu. 2. de pig. 111
6 Fructus rei, cuius lis pendet, an interim possint peti, in c. ex literis. nu. 6. & 9. de iurepatro. 223
3 Fructus alij sunt ciuiles, alij naturales, alij industriales, in c. grauis. nume. 3. de restit. spoliat. 205
7 Fructus beneficiorum, quæ sunt vacatura, licite impetrãtur ab Episcopo ad tempus pro debitis ecclesiæ soluendis, in c. tua nobis. nu. 1. de verb. sig. 182
7 Fructus quantuncunque modici, & ex vilibus arboribus nati, computantur in sortem, in c. quanto. nu. 3. de vsur. 175
2 Fructus beneficij, in quo non est facta residentia per proprium clericum quomodo distribuentur. Ant. in c. fi. nu. 1. de offi. vica. 86
2 Fructus ecclesiæ vacantis debent conuerti in vtilitatem ecclesiæ, vel seruantur pro futuro rectore, in c. cum vos. nu. 1. de offi. ord. 134
6 Fructus beneficij vacantis possunt deputari per Episcopum cum cap. in soluendis debitis quæ Episcopus contraxit nomine ecclesiæ, secus nomine suo, quia ecclesia tunc non tenetur, in c. vnico. nu. 20. ut ecclesia. benefi. si. dim. con. 85
4 Fructus rei pignoratæ non computari in sortem quando debitor iuraut non molestare, nisi prius sortẽ soluerit, in c. ad nostram. il 1. nu. 2. de iureiur. 149
6 Fructus rei pignori datæ computantur in sortem non solum percepti, sed qui percipi potuissent, in c. cum contra. nu. 1. & 9. de pigno. 110. & seq.
3 Fructus rerum feudalium quas habet pignori directus dominus, nõ computãtur in sortem, licet secus sit in alijs rebus, in c. at si clerici. nu. 23. de iudi. 14
3 Fructus decimarum possunt locari laico, in c. 2. nu. 22. de ind. 10
5 Fructus quo casu possunt petiue peremptа, in c. aduersario. nn. 12. de excep. 23
5 Fructus perceptos ex contractu inito contra ius, nunquam quis lucratur, in c. cum causa. nu. 17. de re iud. 66
6 Fugiens ad ecclesiam quomodo punietur in pœna aliqua si est in ecclesia, vel quomodo fiat contra ipsum executio, in cap. inter alia. nu. 9. de immu. eccle. & cæmit. 265
Fugiens ad ecclesiam non potest per iudicem ecclesiasticum puniri. ibid. nu. 11.
6 Fugiens manus iudicis, ut euitet pœnam legitimè inferendam peccat, in cap. ex parte. il 2. nu. 2. de sepul. 160
6 Fugiens ad ecclesiam, si fuit inde uiolenter extractus, potest ecclesia compellere extrahẽtẽ ad restitutionẽ, in c. inter alia. nu. 27. de immu. eccl. et cę. 269
Fugiens ad ecclesiam a quo debet alimentari. ibid. nu. 28.
7 Fuga quando timetur, potest huiusmodi suspectus in carcere manciparì, inc. ut fama. nu. 2. de sent. excom. 266
4 Fuga sola uel contumacia, an sufficiat ad condemnationem, in cap. nullus. nu. 2. de præsumpt. 129
¶ Corse. Adde Bar. in l. 3. C. de assess. ubi dixit ibi esse casum sing. in quo fuga facit quem haberi pro confesso. 103
3 Fuga inducit semiplenam probationem, in c. fi. nu. 19. de foro compet. 103
3 Fuga non probat delictum, nisi contra officiales inculpatos de aliquo delicto, in c. ueritatis. nu. 30. de dolo & contumac. 242
3 Fuga si quis potest euadere percussionem non tenetur fugere, sed potest impune offendere, in c. olim. il 1. nu. 17. de restit. spoliat. 209
1 Fundans se super paupertate, uel diuitijs debet illas probare, in c. bonæ memoriæ. il 1. nu. 15. de elect. 150
6 Fundus sterilis ecclesię potest dari in emphyteusim, ut reducatur ad culturam, in c. ad aures. nu. 1. & 2. de reb. eccle. non alie. 88
Fundus sterilis reductus ad culturam, non potest dari in emphyteusim, nisi illi, qui ipsum meliorauit, uel eius hæredibus. ibid. nu. 5.
1 Fundare an quis possit se super eo, quod alias impugnauit, in c. ex parte decani. nu. 5. de rescrip. 303
6 Funeralia quæ dicantur, in clem. dudum. nu. 40. de sepul. 303
7 Furiosus sicut non testatur, ita nec religionem profitetur, nec baptismum recipit, nec irregularitatem incurrit, in clem. si furiosus. nu. 2. de homic. 313
7 Furiosus matrimoniũ cõtrahere nõ potest, in c. dilectus. nu. 1. & 3. de spon. 11
Furiosus non potest contrahere, seu actum a consensu dependentem exercere. ibid. nume. 3.
6 Furiosus non præsumitur sanę mentis, etiam in se obligando Deo, in c. sicut tenor. nu. 3. de reg. 187
6 Furiosus semel. semper præsumitur furiosus, nisi probetur contrarium, in c. dilectus. nu 20. de suc. ab intesta. 153
Furor quomodo probetur. ibid.
Furiosum quem multi probant, & multi sanam mentem, quæ istarum probationum præualeat. ibid.
6 Furnum, uel molendinum si quis dederit in emphyteusim cum conditione, ut gratis uel dato aliquo precio possit ibi cum sua familia coquere, uel molere, an aucta familia possit ista facere, uel gratis, uel pro eodem precio, in cap. quanto. nu. 11. de censib. 236
7 Furore quandiu quis laborat continuo, uel per interualla, & pupillus. peti possunt iniuriam sed non facere. quia quadrupedi, uel tegulæ æquiparantur, in clem. si furiosus. nu. 1. de homic. 313
3 Furtum committit, qui reperit rem alienam, & eam non restituit, in c. fin. nu. 7. de restit. spoliat. 222
3 Furtum rei propriæ ab alio possessæ non obligat furantem ad restitutionem, licet committat peccatum, in c. olim. il 1. nu. 23. de restit. spoliat. 210

Furtum ascendens: summam quinque solidorum, punitur furca. intellige quando etiam ex tali furto rumpitur pax, alias secus, in cap. suanos. §. ad vltimum. nu. 8. de homic. 149
Furari licitum est in foro animæ tantundem, quantum sibi furatum fuit, in c. 1. nu. 7. quod mer. cau. 179
Furtum inconsimenti in hospitio factum, an presumatur factum per familiam hospitis, an per viatores. in c. 1. nu. 7. de restit. spoliat. 192
Fures possunt impune occidi si non possint aliter capi, intellige ab illis quibus fit furtum, in c. interfectisti. nu. 1. de homi. 139
Fur non euitat pœnam si restituat rem furatã, in c. 1. nu. 6. de do. & cõtu. 225
Fur quo casu excusetur dicendo, credebam dominum permissurum, in cap. dudum. il 2. nu. 18. de elect. 190
Fur non excusatur, etiam si dominus diceret postea, fuit factum ex consensu meo, nisi concurrant aliquæ verisimiles coniecturæ. ibid.
Furtum minus an puniatur pro pluribus ex multiplici contractatione, in c. 1. nu. 11. de rapt. 158
Furem licitum est occidere pro recuperandare sua de iure ciuili, de iure vero canonico omnia licent, præter cædem, in c. 2. nu. 3. de præscrip. 25
Fures famosi tantum possunt furca suspendi, alij aliter puniuntur, licet statuta aliter disponant, in c. inter alia. nu. 31. de immu. eccle. & cæmi. 267
Fures si sint nobiles, decapitantur, & non suspenduntur, in c. pastoralis. nu. 5. de offic. deleg. 111
Fur præsumitur furasse res quæ die antecedenti fuerunt visæ in domo, in quam fur intrauit, in c. fi. nu. 9. quod met. cau. 184
Furtis tantum punitur, qui non indicat furem tanquam particeps, quantum ille qui actualiter furatur, in c. qui cum fure. nu. 1. 2. 3 ide fur. 163
Furem tenetur quis indicare, alias posset excommunicari. ibid nu. 2.
Furtum indicare nemo tenetur, nisi ad instantiam iudicis hoc præcipientis sub pœna excommunicationis. ibid. nu. 5.
Furtum & quo casu potest intentare actionem furti, contra illum, qui sibi rem furtiuam furatus est, in c. in literis. nu. 8. de restit. spoliat. 197
Fur suspenditur pro tertio furto, licet alia duo alibi commiserit, quæ non potuerint in loco tertij furti puniri, in c. 1. nu. 2. de cler. percus. 185
Furto recuperare rem meam licitum est mihi, non per mendacium, si aliter illam recuperare non possum, in c. sicut & infra. nu. 15. de iureiur. 199
Furtum quo casu communeretur inter casus fortuitos, in c. vnico. nume. 16. de commodato. 93
Furens ex magna necessitate nullum incurrit peccatum, sed si necessitas non fuit multum vrgens, leuem pœnam incurrit, quia tempore necessitatis omnia sunt communia, in c. si quis. nu. 1. & 2. de fur. 162
Furens tempore necessitatis, debet illud restituere, scilicet quando habuerit vsum. ibid. nu. 5.
Furans ob necessitatem vrgentem, non punitur, nec in foro contentioso, nec in foro animæ. ibid. nu. 6.
Furtum non est punibile. quando quis credit tollere rem suam, vel quòd dominus verisimiliter erat permissurus, in rubr. nu. 1. de furt. 161
Furta commissa in alijs territorijs, aggrauant postea alibi commissum, non tamen potest ex illis specialiter puniri, in c. 1. nu. 4. de pœnis. 236
Furtiua res, vel alio modo indebite retenta, debet actualiter restitui, nec sufficit pœnitere de peccato, in c. quia plerique. nu. 8. de immu. eccle. 270
Furtiua rei inueniendæ causa an possim perquirere domum alterius, in cap. qui cum fure. nu. 6. de fur. 163
Furtiuus occultus potest promoueri ad sacros ordines post pœnitentiam, & rei furatæ restitutione sine aliqua dispensatione, in c. ex literis. nu. 1. 5. et 6. eo. ti. eo. et se. Furtum sine plus citer res ecclesiæ, non est excommunicatus ipso iure, secus si frequentia. & rapuit. ibid. nu. 2.
Furtiuus non potest promoueri ad sacros ordines sine dispensatione. ibid. nu. 3. Et inueniens nummos, vel alias res, quæ verisimiliter non erant habita pro derelicto, non committit furtum, si habuit animum restituendi, si patronus appareat, qui si nõ reperitur, debet erogare in pauperes. ibi nu. 4.
Furtum quadoque pœna puniatur secundum vtrunque ius, & quibus modis agatur contra furem. ibid. nu. 10.
Furtum quadoque solidorũ punitur morte. si ex hoc sequatur fractio pacis. ibi.
Furtum semper est in mora restituendi. Ant. in c. nisi. in prin. nu. 5. de renun. 33
Fur non tenetur in foro animæ restituere rem, cum pœna dupli, sed satis est satisfacere de delicto, in c. quia ingredientibus. nu. 5. de test. 129
Furem indicare & etiam furtum commissum potest quis compelli, in c. dilectus. nu. 1. de excess. præla. 201
Furauerum exponitur pro præterito, quando materia hoc requirit, in c. ad prodendum. nu. 20. de re iudi. 94

De litera G.

Gabella quæ non soluitur ab aliquo domino de aliqua re, an sit soluenda. si illa res perueniat ad alium, in cap. ex parte. il 1. nu. 5. de deci. 169
Gabella, quæ venit soluenda pro cõtractibus, debet solui ab vtraque parte. in c. fi. nu. 12. vt lit. non contest. 130
Gabellam fraudantes non tenentur in foro conscientiæ, & omnibus est licitum fraudare, nisi illis, qui communi consilio imposuerunt, in c. innouamus. nu. 5. de censi. 234
Gabellas fraudans tenetur in foro conscientiæ, si fuerint licite impositæ, in proœm. Greg. in ver. Rex pacificus. nu. 5. 11
Gabella non debet solui ab ecclesijs clericis, nisi fuisset imposita pro oneribus ad quæ tenetur ecclesia. in c. non minus. nu. 21. de immu. eccl. & cœm. 264
Gabella non soluit de bonis ecclesiæ, quæ ad alium locum portantur, in c. ex literis. nu. 10. de vi. & hon. cl. cler. 10
7 Generale verbum adiectum alicui speciei licet illam speciem ampliet, aliam tamen speciem non inducit. in clem. 1. nu. 8. de præb. 299
7 Grancis, prioratus, & pensiones, an veniant in dispositione decimarum beneficiorum, in clem si beneficiorum. nu. 4. de deci. 304
1 Generi per speciem an & quando derogetur, in c. 1. nu. 10. de rescrip. 52
5 Generi per speciem non derogatur, quando species est de per se, & non potest inferri ad genus, in c. cum olim. nu. 4. de re iud. 69
1 Generi per speciem, an & quando derogetur, in c. sedes Apostolica. nume. 12. de rescrip. 61
6 Generalias dẽt referri ad similia. in c. ad quæstiones. nu. 6. de ver. permu. 105
7 Generaliter in petitione nõ tenetur quis distinguere omnes casus, quàm possunt sub genere comprahendi, in c. de muliere. nu. 1. de spon. 4
1 Genitiuus an importet dominiũ, in c. 1. nu. 26. & 30. de postul. prel. 111. 113
1 Genus positum post speciem restringitur ad species pares expressis, in c. sedes Apostolica. nu. 2. de rescrip. 60
5 Genus quod non potest verificari. nisi in vna specie, non inducit aliquam incertitudinem, in c. 2. nu. 8. & 10. de appel. 102
2 Genus quod non potest verificari nisi in vna specie, erit potius species, quam genus, in c. ex parte. il 1. nu. 6. de offi. deleg. 93
1 Gesta a prælato non vero, an teneant tam respectu fori temporalis, quàm pœnitentialis. in c. dudum. il 2. nu. 20. de elect. 190
3 Gesta contra formam mandati sunt nulla, & etiam si mandatum non fuit plenè adimpletum, in c. Pisanis. nu. 5. de restit. spoliat. 224
1 Gesta coram aliquibus ex iudicibus delegatis, non valent, in c. olim ex literis. nu. 12. de rescrip. 75
6 Gesta ratione consuetudinis, quæ reputatur irrationabilis, sunt toleranda saltem ex misericordia, in c. aqua. nu. 7. de consec. eccle. vel alta. 243
3 Gesta ab inualide electo, tenent ratione publici officij, in c. cum super, nu. 6. de cau. poss. & propriet. 182
6 Gesta per occultè excommunicatum, non valent in fauorem scienter coram eo litigantis, in c. dilectus. nu. 11. de præb. 42
6 Gesta per excommunicatum toleratum tenent quãdo facit ratione publici officij, secus si fecit tanquam priuatus, in c. consultationib. nu. 7. de iurepa. 227
5 Gesta per excommunicatum medio tempore, quo appellauit, & sic dum est in suspenso an valeat excommunicatio, vel non an teneant, in cap. pastoralis. §. verum. nu. 15. de appel. 142
1 Gesta ab illo qui se gerebat pro prælato an teneant, si ille deijcitur a prælatura, in c. nobil. nu. 11. & 17. de elect. 179. & seq.
5 Gesta per excommunicatum qui communi opinione non reputabatur excommunicatus. sunt valida, licet postea appareat excommunicatus, & idem de alio inhabili, in c. ad probandum. nu. 2. 3. 7. & 11. de re iud. 93. & seq.
Gesta per prælatum intrusum qui communi opinione reputabatur prælatus, an teneant. ibid. nu. 8.
7 Gesta per antecessorem legitime facta, extenduntur ad successorem, in c. quia circa. nu. 2. de priuil. 218
1 Gesta posit appellationem, aliquando sunt nulla, aliquando sunt annullanda, in c. consideraumus. nu. 1. de elect. 134
Gesta contra ius sunt ipso iure nulla, secus si ignorantia iuris ibid. nu. 2.
4 Gesta cum procuratore excommunicato sunt nulla, in c. post cessionem. nu. 17. de probatio. 15
6 Gesta in aliquo consilio, & scripta manu publica, semper faciunt fidem, in c. 2. nu. 2. de cler. non resid. 20
2 Gesta per vicarium, censentur gesta per illum, cuius vicem gerit. Ant. de But. in c. inter corporalia. nu. 7. de transla. prela. 20
1 Gesta per habentes authoritatem, valent etiam non vocatis illis, qui erant inhabiles, in c. gratum nu. 15. de postul. præl. 115
1 Gesta a nõ habẽte authoritatẽ, nõ valent, in c. venerabilem. nu. 26. de ele. 166
2 Gesta per falsum procuratorem, non tenent in præiudicium domini, sed in præiudicium ipsius sic, in c. 1. nu. 2. de procur. 167
6 Gesta per officialem ratione publici officij post interdictum superioris, sunt nulla nisi quo ad ignorantes, in c. sicut te. nu. 11. ne cler. vel mo. 280
1 Gesta a capitulo ad hoc vt valeant, oportet quòd sciant collegialiter & in ipso collegio, in c. in Genesi. nu. 4. de elect. 193
5 Gesta per excommunicatum, coram ordinario valent antequam repellatur, sed coram delegato dubitatur, in c. cum inter. nu. 13. de except. 8
3 Glossæ opinio nec etiam communis, qua est falsa, & euidenter non est sequenda, in c. capellanus. nu. 3. de fer. 161
¶ Corset. Adde quòd glo. cateris opinionibus præponenda est per id, quod voluit Iac. But. in l. 1. C. qui pro sua iurisd. vbi dixit indicandum esse secũdum opi. gl. nisi consuetudo esset in contrarium, vt publice dixit Cy. in l. 1. C. de ac. & ob. quòd est iuris idolum. & Bal. in peculio suo, referens Cy. in l. non moriturum. C. de contrahẽ. & commit. stipul. dixit loqui aduocato, & dicit audi idolum tuum. & Bar. in consi. incip. Andriolus dixit sequere glo. ord. quæ melius præ cæteris intellexit Bald. in l. cum hæreditas. C. de posi. dixit quòd authoritas glo. omnes alios antecellit, & idem Bal. in l. fi. §. Sanctinus ver. necessitate. C. de bo. quæ lib. adhereas Odof. veritati. glo. & in perpetuũ nõ errabis & Bal. in c. 1. de nat. fuc. feud. quòd in cõsulendo multi sequitur gl. ord. qanõ pot adhærere meliori, itẽ dixit in l. precib. C. de impu. & in l. 1. ff. de vulg. & pup. & in auth. cessante. C. de leg. her. et in l. 2. C. de sen. q

Universidad de Deusto
Biblioteca

sine cer. quanti. Ba. in l. fi. C. de pæ. ind. qui male iud. quod non debemus recedere ab opi. sapien. & maxime glossarum, nec præsumitur, pro sententia iudicis qui solitus est sequi opiniones insolitas, & idem Bal. in c. contingit. de dolo & contuma. dixit quòd Bar. somniauit in quodam passu de quo ibi quòd dicit accidere Doctoribus volentibus infringere opi. gl. & idem Bal. in c. 1. §. iudices, de pac. iur. fir. quòd propter opiniones Doctorum non debemus recedere ab opinionibus approbatis, alleg. Io. Mo. in c. cupientes. de ele. lib. 6. dicit etiam quòd non debemus recedere a tex. & regularis. facit quod voluit Bal. in c. infirmitas, de cõsti. & in l. obseruare. §. proficisci. ff. de offi. procon. & Ang. in l. 2. ff. de accus. dixit non esse tutum recedere ab opinionibus glossarum, & adduco Sali. in l. traditionibus. C. de pact. dicentẽ, quòd ita debemus inhærere opinionibus glossarum sicut Bononienses Carotio, de quo dixit gl. fi. esse in l. omnis diffinitio. ff. de reg. iur. sed illa gl. dicit standũ esse regulæ sicut Bononienses & c. & idem Salic. dixit in l. 2. C. de sent. quæ sine cer. quanti. proser. quòd ille qui nescit equitare, teneat se super arzone, ita dixit de iudice, qui nescit iudicare ut sequatur opi. glossarum. & adduco Io. de Imo. in c. pastoralis. in prin. de offi. ord. quòd potius est standum opinioni glo. quam dicto Imo. & idem Imo. in c. cum contingat, de iureiur. dixit non esse tutum iudici recedere ab op. gl. Facit quod voluit Matth. Mathei in celebri tract. suo de eligen. opi. Hanc partem tenuit do. meus Barb. in d. c. capellanus. de fer. & Bar. in l. 1. ff. de iusti. & iur. quòd authoritas gl. omnes antecellit, & ibi vide Dominum Ias. May Bal. in c. 1. in princ. in tit. Imperator Lotarius, in usi. feu. Bal. in auth. cessante. in 2. col. C. de leg. hær. Io. de Imo. in l. 1. in 2. col. de vulg. & pupil. in contrarium facit glo. in l. sed licet. ff. de offic. præsi. quæ dixit no. arg. contra eos qui ad defectum legum probationem glossarum mouent, rectiõ glo. procedere, nisi opiniones Doctorum moueantur melioribus & subtilioribus rationibus. arg. opti. in d. c. capellanus, & ibi Abb. vel quando loquitur sine l. quia tantum creditur gl. & Doctoribus in quantum mouẽtur lege, vel ratione. ut est bo. tex. in c. ego solis. 10. dist. & ideo pulchre dixit Bal. in l. respublica. C. qui. ex can. ma. in integ. rest. quòd glo. nihil allegans loquitur ex capite suo. & q. standũ sit glo. adde Bart. in consil. incip. testator in suo testamento. Pau. de Cast. in consi. 59. incip. ad primum videtur dictas scrores. circa fi. & Io. de Imo. in l. Centurio. in 5. col. ff. de vulg. & pupil. 7 *Graduum computatio quomodo fiat, in c. quod dilect. nu. 2. & 6. de consang. & affinita.* 38

Gradus remotior a stipite attenditur, & ideo ambo in remotiori gradu esse dicuntur. ibid.

2 *Gradus consanguinitatis & affinitatis prohibitus ab ecclesia, non potest dispensari, nisi per solum Papam. in c. quòd translationem. nu. 9. de offi. leg.* 128

7 *Gradus secundus in linea æquali, prohibitus est de iure diuino, sed in linea inæquali, prohibetur tãtùm a iure canonico, in c. gaudemus. nu. 11. de diuor.* 58

2 *Gradus secundus in linea æquali, est dispensabilis per solum Papam ex maxima causa, in c. fi. nu. 8. de transact.* 164

7 *Graduum computatio etiam in linea inæquali, quomodo fiat, in cap. fi. nu. 3. de consang. & affinit.* 41

3 *Gradus consanguinitatis prohibitus a lege diuina, circa matrimonia, in c. literas. nu. 16. de restit. spoliat.* 211

7 *Gratia Dei est duplex, videlicet operans & cooperans, & de utriusque effectu, in cle. inter. nu. 3. de magi.* 310

7 *Gratia necessaria si non in eius confectione, sed in executione ipsius ad conseruationem indemnitatis beneficij ponatur, per talem expressionem non validatur gratia, in cle. cum ei quem. nu. 4. de concess. præben.* 300

7 *Gratiam habens vt prouideatur sibi cum beneficio acceptandi, potest acceptare sine executoris præsentia, quamuis cautius sit cum illius præsentia, in cle. cum ei quem. nu. 15. de concess. præb.* 300

Gratiam habens cum beneficio acceptandi, potest acceptionis actum per procuratorem explicare, & quomodo id exequetur. ibid. nu. 15.

Gratiam habens expectatiuam cum beneficio acceptandi infra mensem, & c. an possit beneficium vacans acceptare post mensem. ibid. nu. 10.

Gratiam habens, vt sibi prouideatur de beneficio, quod infra mensem duxerit acceptandum, non potest acceptare beneficium vacaturum, sed vacans solum. ibid. nume. 11.

Gratiam habens conditionalem ad beneficium obtinendum, an præferatur secundo purè impetranti, vel sub conditione, quæ prius fuit purificata, maximè si illa secunda impetratio fuit in forma gratiæ. ibid. nu. 6.

Gratiam habens ad beneficium vacans, potest acceptare beneficium vacans, etiam si vacabat tempore gratiæ. ibid. nu. 12.

7 *Gratiam in petrans ad beneficium curatum vel non, an teneatur, & quibus casibus facere mentionem nedum de beneficio quod obtinet, sed etiam de cura illius, in cle. 1. nu 4. de præb.* 298

Gratiam impetrans, an teneatur facere mentionem de qualitatibus beneficij habiti, de cura, ordine illi annexo, & quantitate reddituum. ibid. nu. 5.

6 *Gratia quibus modis sumatur in c. vt lite. nu. 2. de rescrip.* 92

1 *Gratia non præsumitur, in c. in causis nu. 12. de elect.* 160

6 *Gratiæ subrepticiæ non dicitur, si omnia non exprimatur dum tamen sint expressa illa, quæ si non essent expressa aut gratia non concederetur, aut cum maiori difficultate, in c. constitutus. nu. 5. de relig. do. m.* 215

7 *Gratia eadem non est indifferenter omnibus concedenda, in cap per venerabilem. nu. 8. qui fil. sint legit.* 51

2 *Gratia concessa alicui per Principem, an expiret morte Principis si ille cui est facta concessio, capit vti illa gratia in vita concedentis. Anto. in c. ex tua. nu. 4. de fil. presbyt.* 63

1 *Gratia senel concessa, non potest amplius reuocari, si est alteri ius quæsitum in c. cum inter vniuersas. nu. 12. de elect.* 141

1 *Gratia si est iusta Princeps potest compelli ad ipsam faciendam, in c. bonæ memoriæ. il 1. nu. 13. & 14. de postul. præla.* 116

7 *Gratia informans, & virtutes, qualiter paruulis non sentientibus infundatur, in clem. 1. nu. 12. de summa Trinit.* 285

7 *Gratia facta de beneficio, de cura non habita mentione non extenditur ad curatum, licet in fine addatur illa clausula. Quòd animarum cura si illi imminet, nullatenus negligatur, in clem. 1. nu. 3. de præb.* 298

Gratia expirat. si moritur concedens re integra, in c. literis. nu. 4. de rescri. 91

Gratia in dubio non est præsumenda, in c. congregato. nu. 4. de elect. 188

7 *Gratia concessa per sedem Apostolicam non potest probari nisi per literas, & non per testes excepto quando scriptura sit deperdita, in cap. ex diligenti. nume. 3. de fmo.* 98

1 *Gratia an possit probari sine literis, in c. in nostra. nu. 11. de rescrip.* 85

1 *Grauatur quis dum beneficia confert, in c. mandatum Apostolicum. nu. 3. de rescrip fol. 101. collatio beneficiorum, computatur inter fructus. ibid.*

7 *Grauatio, siue compulsio multiplex est, scilicet realis, personalis, directa, indirecta, in clem. grauis. nu. 13. de sent. excom.* 318

7 *Grauia omnia debent cum consensu capituli per Episcopum expediri, in clem. si vna. nu. 3. de reb. eccl. non alien.* 301

7 *Grauius quod est, debet prius expediri, in clem. dudum. nu. 5. de sepul.* 302

7 *Gratijs duabus pendentibus in eadem ecclesia super cõsimili beneficio, quarum prima est sub conditione nondum purificata, sed in forma huius cle. secunda verò est purificata, & talis, quæ afficit manus ordinarij, cuius tale beneficium esse debeat in cle. cum ei quem. nu. 7. de concess. præb.* 300

6 *Grauamen impositum a superiore, debet esse moderatum, alias debet reduci ad debitam moderationem, in c. præterea. il 2. nu. 7. de iurepat.* 228

2 *Grauamen extraiudiciale nunquam transit in rem iudicatam. Ant. in c. ad audires. nu. 12. de temp. ordi.* 44

1 *Grauare non debet ecclesiam ille, qui misit executorias, sed ille, qui primo misit monitorias, in c. literis. nu. 1. de rescri.* 90

5 *Grauamen eb quod fuit appellatum dilentitur coram iudice ad quem etiam, parte contumace, & lite non contestata, etiam in prima instantia, in cit. posita. §. sane. nu. 1. & 2. de appel.* 162

6 *Grauamen quod imponitur, non debet excedere cursum solitum, in cap. cum Apostolus. nu. 2. de censi.* 233

2 *Græcus presbyter ordinatus a Latino, an possit accipere vxorem. Anto. in c. quod translato. nu. 2. de temp. ordi.* 46

1 *Græci presbyteri habent vxores, in c. licet de vitanda. nu. 4. de elect.* 127

1 *Græci an teneantur ad obseruationem canonum, in c. 1. nu. 8. de constit.* 16

2 *Græcus presbyter qui licet retinet vxorem, si veniat inter Latinos, an cogatur dimittere vxorem, in c. cum secundum. nu. 2. de temp. ord.* 45

1 *Gregorius idem est, quòd vigilans & fuit perspicacissimi ingenij, & eminentis scientiæ, in proœm. Greg. nu. 7.* 7

3 *Guelfi dicuntur illi, qui adhæserunt ecclesiæ, Gibellini dicuntur qui adhærerunt Imperatori tempore, quo inter ecclesiam & Federicum Imperatorem fuit discordia, in c. Pisanis nu. 13. de restit. spoliat.* 224

7 *Guerra existente inter Christianos & infideles non solum est excommunicatus deferens arma, & alias merces prohibitas, sed etiam deferens quasumque merces, in c. quod olim. nu. 1. de Iude.* 125

De litera H.

7 *Habitus susceptio inducit tacitam professionem, in c. insinuante. nu. 4. qui cler. vel vo.* 26

7 *Habitus susceptio sine professione, impedit matrimonium contrahendum, sed non dirimit contractum, in c. consuluit. nume. 1. & 3. qui cler. vel vo.* 25

7 *Habitare seorsum, & habitare permixtim, quomodo intelligatur, in cle. cedit. nu. 1. & 3. de Iude.* 211

7 *Habitus assumptio, vel delatio, an & quando tacitam inducat professionem. in clem. eos qui. nu. 1. de regular.* 304

Habitus delatio, quo professi, nouitij, & vitam communem cum eis gerentes vtuntur, non inducit professionem in eo, qui in pupillari ætate illum assumpsit, quocunque tempore deferatur in religione. ibid. nu. 3.

Habitus delatio patenter distincti, vt in colore fissura, vel forma, quantocunque tempore non inducit professionem. ibid. nu. 2.

Habitus delatio extra religionẽ quãtocũque tẽpore non inducit. pfessionẽ. ibi. nu. 4.

7 *Habitus diuersitatem quo casu inducit diuersitas coloris, in cle. cum Romani. nu. 4. de elect.* 286

7 *Habitus distincti latenter, puta per benedictionẽ, delatio inducit per amissionem in monast. in quo delatus est, in clem. eos qui. nu. 6. de reg.* 304

Habitus etiam indistincte delatio inducit intra annum post pubertatem professionem tacitam. ibid. nu. 5.

Habitus nouitiorum delatio per annum tacitam inducit professionem, si post pubertatis annos quis portauerit. ibid. nu. 11.

Habitus professorum assumptio inducit professionem in genere, si triduo perseuerauerit. ibid. nu. 7.

7 *Habitus monachorum nigredo quare fuerit inuenta, in clem. ne in agro. nu. 1. de statu mona.* 305

Habitus professorum susceptio extra religionem a non habente potestatem incorporandi religioni, impedit matrimonium contrahendum, sed non dirimit

dirimit contractum. ibid.

Habitus probationis, vel professionis, an & quando matrimonium impediat, & dirimat. ibid. nu. 3.

Habitus probationis delatio per annum extra religionem, an obliget. ibi. nu. 4.

Habitus religionis susceptio, an votum solemnizet, in c. meminimus. nu. 4. qui cler. vel vo. eod.

Habitus non facit monachum, in c. porrectum. nu. 1. 4. 8. de reg. 185. & seq.

Habitus solus an sufficiat ad professionem, in c. sicut nobis. nu. 4. de reg. 188

Habitus facit præsumere quem esse qualis est habitus, in cap si vero. il 2. nu. 3. & 4. de sent. excom. 253. & seq.

Habilitatus ad aliquid dum in aliqua facultate, an censeatur habilitatus vt possit in ea doctorari vel legere, in c. 1. nu. 2. de mag. 118

Hæres mariti tenetur alere vxorem mariti defuncti, donec restituerit dotem, si nõ habet vnde aliunde se alat, aliàs secus, in c. salubriter. nu. 6. de vsur. 174

Hæres contumax in non satisfaciendo, facit præiudicium defuncto, qui in ulta sui negligens in restituendo, in c. in literis. nu. 4. de rap. 160

Hæres, an & quando teneatur ex delicto defuncti, etiam vltra vires hæreditarias. ibid. nu. 3.

Hæres censetur tacite grauatus per defunctum, vt restituat male ablata, si defunctum in vita pœnituit, & in forma ecclesiæ absolutus fuerit. ibid.

Hæres si non conficit inuentarium non potest detrahere Falcidiam etiam de iure canonico, in c. Raynaldus. nu. 13. & 14. de testa. 147

Hæres non conficiens inuentarium, tenetur creditoribus vltra vires hæreditarias, etiam de iure canonico, sed non in foro pœnitentiali. ibid. nu. 14.

Hæres qui probabiliter potest ignorare factum defuncti, potest præscribere, in c. cura pastoral. nu. 5. de iurepat. 214

Hæres qui soluit legata integra, non potest repetere, si credebat, quòd non detraheretur Falcidia, si vero soluit quia credebat hæreditatem sufficere, & non sufficit, potest repetere, in c. is qui. nu. 11. de sol. 118

Hæres non adimplens voluntatem defuncti non solum circa legata soluenda, sed etiam circa votum exequendum, & alia onera extrinseca mandata a defuncto perdit successionem, etiam si defunctus decesserit abintestato, & quando, in c. licet. nu. 4. & 15. de voto, & vo. red. 204. & seq.

Hæres an possit appellare si fuit actum contra eum ex confessione defuncti, in c. cum speciali. §. porro. nu. 7. de appel. 153

Hæres non tenetur vltra vires hæreditarias, etiam non confecto inuentario ad restituendas vsuras defuncti in c. tua nos. nu. 10. de vsur. 171

Hæredes non confecto inuentario non tenetur in foro pœnitentiali. ibid. nu. 11.

Hæredes non tenentur de delicto defuncti nisi in vita ipse defunctus inciderit in pœnam delicti, in c. si. nu. 4. de hære. 153

Hæres non potest declarare animum defuncti, in c. cum ad sedem. nume. 16. de restit. spoliat. 217

Hæres tenetur restituere vsuras, quas sucus defunctus extorsit, licet ad ipsum nihil peruenerit, quia conuenitur ex quasi contractu defuncti conditione indebiti, in c. Michael. nu. 4. de vsu. 174

Hæres pro parte, in qua est substitutus, tenetur approbare alienationem, quam fecit testator in vita sua de bonis ipsius hæredis, in c. 1. nu. 3. de testa. 128

Hæres vsurarij compellitur ad restituendas vsuras per eadem pœnas, per quas poterat ipse vsurarius compelli, in c. tua nos. nu. 4. de vsu. 170

Hæredes vsurarij tenẽtur ad restituendas vsuras, pro portionibus hæreditarijs sed si vnus effectus est non soluendo, alter tenetur insolidum. ibid. nume. 6. & 10. eod. & seq.

Hæres succedit in vitiis sui authoris, ideò testatoris etiam, quòd ipse sit in bona fide, in c. grauis. nu. 10. de restitut. spoliat. 206

Hæres a quo aliquo respectu aufertur sibi hæreditas, non perdit nomen hæredis, in c. Raynaldus. nu. 15. de testa. 147

Hæres tenetur ex delicto defuncti de iure canonico, in cap. cum secundum. nume. 11. de præb. 33

Hæres qui non implet iussa testatoris, potest cogi ab Episcopo, nec capiat bona sibi ab ipso testatore relicta, in c. si hæredes. nu. 1. & 2. de testa. 131

Hæres si negligit adimplere voluntatem testatoris, potest tam ecclesiasticus quam secularis iudex, etiam circa legata ad pias causas officium suum impertiri, & est locus præuentioni inter ipsos ibid. nu. 3.

Hæres intra quantum tempus debeat soluere legata, quæ si non soluerit, intra illud incurrat pœnam, & quam. ibid. nu. 5.

Hæres negans legata ad pias causas, & vsque ad sententiam perseuerans in negatione punitur pœna dupli. ibid.

Hæres tenetur pro mala administratione rectoris ecclesiæ, in c. ex præsentium. nu. 3. & 8. de pigno. 108. & seq.

Hæres debitoris potest allegare contractum sui actoris esse fœneratitium, licèt auctor suus tacuerit, in c. ad nostram. nu. 6. de emp. & vendi. 98

Hæres an possit capi in casibus, in quibus defunctus capi poterat, in c. compromissum. nu. 3. de arbit. 213

Hæres vsurarij siue filius siue extraneus, tenetur vsuras restituere, & ad hoc potest compelli, quasi ex contractu inito cum defuncto, in c. tua nos. nu. 1. & nu. 9. de vsu. 170. & seq.

Hæres an teneatur ex delicto defuncti, & quid tam de iure ciuili quàm de iure canonico, in reper. c. ecclesia Sanctæ Mariæ. nu. 23. de constitu. 34

Hæres non conficiens inuentarium non tenetur in foro conscientiæ vltra vires hæreditarias, in c. quia plerique. nu. 4. 1. de immu. eccle. 273

Hæres an teneatur in foro conscientiæ soluere legata in minus solenni testamento relicta. ibid. nu. 43.

Hæres non tenetur exonerare conscientiam defuncti non pœnitentis, aliàs secus, in c. 1. nobis. il 2. nu. 5. & 13. de sent excom. 262. & seq.

Hæres ante acceptam possessionem non potest intentare contra inuasorem rerum hæreditariarum interdictum recuperandæ, in c. cum super. nu. 19. de cau. poss. & propriet. 183

Hæres tenetur de delicto defuncti indistincte de iure cano. in cap. 2. nu. 57. de ord cog. 171

Hæres tenetur exonerare conscientiam defuncti, in c. 2. nu. 8. de præscri. 26

Hæres etiam laicus potest compelli ad satisfaciendum pro defuncto per iudicem ecclesiasticum, & quid de iure ciuili, vel canonico, in cap. parochiano. nu. 4. de sepul. 162

Hæres non potest conueniri coram iudice ecclesiastico, vigore iuramenti præstiti ab eius authore. ibid.

Hæres non conficiens inuentarium an teneatur vltra vires hæreditarias ex delicto defuncti. ibid. nu. 7.

3 *Hæres tenetur exonerare conscientiam defuncti, in c. cum sit generale. nu. 22. de foro compet.* 75

6 *Hæres non omne notum defuncti tenetur adimplere, in c. licet. nu. 12. de vo. & vo. red.* 205

2 *Hæredes vnius dicunt habentis iurisdictionem, an ipsi habeantur insolidum, an debeant simul contraeuenire, in c. prudentiam. nu. 11. de offi. deleg.* 100

6 *Hæres an naturaliter sit obligatus ad soluenda integra legata, in c. quia plerique. nu. 16. de immu. eccle.* 270

4 *Hæreditas non adita per monachum transmittitur in monasterium, in cap. in præsentia. nu. 77. de proba.* 23

1 *Hæreticus si aliquis damnatur, non per hoc damnatur eius opera, in c. damnamus. nu. 4. de summa Tri. & fide cath.* 15

7 *Hæreticus non est ille, qui errat in fide tamen credit illum errorem esse, fidem, & paratus est se corrigere, si aliud tenet ecclesia, in c. 1. nu. 2. de hære.* 126

7 *Hæreticus quis sit, & tam largè q. stricte, in cle. ex graui. nu. 18. de vsur.* 314

3 *Hæresis crimen est mere ecclesiasticum, nec iudex laicus posset nouas pœnas introducere, in c. cum sit generale. nu. 19. & 31. de foro compet.* 71. & seq.

7 *Hæretici an sint statim tradendi curiæ seculari, an vero sit eorum conuersio expectanda, in c. excommunicamus. il 1. nu. 10. de hær.* 131

1 *Hæreticus præsumitur, qui sustinet excommunicationem multo tempore, in c. ab excommunicato. nu. 21. de rescrip.* 92

7 *Cum hæretico nõ licite cõtrahimus, & quare, in c. si vero. nu. 5. de sen. exc.* 253

Hæreticus omnis est excommunicatus. ibid.

7 *Hæretici dicuntur, non solum qui male sentiunt de articulis fidei, sed etiam de sacramentis ecclesiæ, in c. ad abolendam. nu. 2. de hære.* 128

Hæresis dubia remittitur cognoscenda ad solum Papam, sed quando est clara ipsam punit Episcopus loci. ibid. nu. 3. 129

Hæretici vt euitent pœnam q forma seruata debeant reuerti ad fidẽ. ibi. nu. 6.

Hæresis est crimen mere ecclesiasticum, super quo nõ cognoscit index secularis, nisi in exequenda sententia ab ecclesiastico lata, ibid. nu. 7. & 12. 130

Et contra suspectum de hæresi quomodo procedatur. ibid. nu. 8. 129

Hæretici puniuntur pœna ignis. ibid. nu. 13. 130

2 *Hæresis est crimen omnino spectans ad iudicem ecclesiasticum, adeo vt nec indirectè possit laicus cognoscere, in c. 1. nu. 12. de offi. ord.* 132

7 *Hæretici vel alij infideles etiam si sint coniuncti, non possunt hæredes instituri, & si eos instituet aliqua persona religiosa erit excommunicata etiam posi mortem, in c. si quis. nu. 1. de hære.* 127

7 *Hæreticus præsumptus, si stat per annum in excommunicatione præsumitur vere hæreticus, in c. insinuatum. nu. 4. de fmo.* 97

7 *Hæreticis, seu paganis, non debet aliquid relinqui in testamento, in cap si quis. nu. 1 & 2. de hæret.* 127. & seq.

¶ *Corse. Adde, quòd collegio Iudeorum non potest aliquid in testamento relinqui, & per consequens collegio illicito, nec singulis Iudeis glo. est in c. Iudei. super verbo. permittantur, de Iude & quid in aliis. vide Io. de Ana. ibi, & vide gl. in c. sane. 24. q. 2. & in c. quis Episcopus. de hæret. & Ange. in l. 1. C. eod. posl glo. ibi, quæ tenet quòd licet non possit legari collegio Iudeorum, tamen vni vel singulis legari potest, & illam glo. sequitur ibi Butrig. & Bartol.*

7 *Hæreticus si suum errorem non extirpauerit impossibile est, quòd vitam æternam possit consequi, etiam si fecerit omnia bona opera in hoc mundo pro nomine Christi, in c. si missime. nu. 1. de hæret.* 126

Hæresis & schisma fraternizant, licet in aliquo discrepent. ibid. nu. 2.

Hæreticus est credens posse fieri duos Papas veros. ibid.

Hæretici vnde dicantur. ibid. nu. 3.

6 *Hæresis est delictum mere recognoscendum per iudicem ecclesiasticum, & non per secularem, cui nuda executio tantum committitur, in cap. ea quę. nu. 14. de statu mona.* 213

5 *Hæreticus est priuatus omnibus iuribus, & bonis, & est excommunicatus, in c. non licet. nu. 5. de præscri.* 36

Et tanquam hæreticus punitur ille, qui credit ecclesiam non habere potestatem canones condendi. ibid. nu. 6.

7 *Hæretici omnes, & cum eis quomodocunque participantes sunt excommunicati, in c. nouerit. nu. 1. de sent. excom.* 270

7 *Hæreticus est ille, qui credit Papam non habere potestatem legis condendæ, in c. 1. nu. 3. de aposta.* 135

6 *Hæretici licite possunt omnibus eorum bonis spoliari, quia magis delinquunt, cum fidem aliquãdo cognouerint, in c. super. nu. 11. de moto, & vo. re.* 206

1 *Hæreticus rediens ad fidem, an recuperet quæ prius habebat, in c. quia diligentia. nu. 9. de elect.* 127

Universidad de Deusto
Biblioteca

7 Hæresis probatur non solum per criminosos, sed per excommunicatos, simonia vero non probatur per excommunicatos, nisi in vno casu, de quo in c.licet Heli.nu.21.de simo. 107
3 Hæreticum est habere in terris duos vicarios Christi, & sic duos Pontifices, in c.nouit ille.nu.12.de ind. 35
5 Hæretici excòicati non possunt testari, in c.ad probandum.nu.10.de re ind.94
1 Hæreticus non dicitur ille qui errat in articulis fidei, nisi pertinaciter suum errorem defendat, in rub.nu.5.& 7.de sum.Trin.& fide cathol. 12
3 Hæreticus quis non presumitur ex presumptione facili, in c.1.nu.26.de iud. 7
7 Hæremita potest nomine vniuersalis ecclesiæ votum continentiæ recipere, in c. veniens.nu.3.qui cler.vel vo. 25
1 Hæremita non dicitur religiosus, licet gaudeat priuilegio ecclesiastico, & non habet superiorem hæremitam, in c.cum monasterium.nu.2.de elect. 136
6 Hæremitæ non appellantur personæ religiosæ, & nõ renunciant proprio, & sint sicut laicus sine rege, & dubitatur an gaudeant priuilegio ecclesiastico, in c.ex parte.il 2.nu.10.de conuer.coniuga. 197
3 Hæremitæ vtrum sint personæ ecclesiasticæ, & gaudeant priuilegio fori, in c.nullus nu.10.de foro compet. 54
7 Histriones an peccent, & ipsi, & alij, qui dant eis pecuniam, in c.1.nume.1.de cler.vena. 184
6 Histriones seu bussones non possunt promoueri ad clericatum, etiam peracta pœnitentia, dummodo exerciuerint eorum artem causa quæstus, in c.cum decorem.nu.2.de vi & ho.cler. 7
7 Histriones tenentur ad restitutionem illorum, quæ lucrati sunt vigore talis exercitij, in c.cum sit.nu.5.de iude. 124
6 Hypothecaria actio competens in bonis alicuius, transit cum translatione bonorum in tertium facta etiam cum authoritate iudicis, in cap.ex literis.nu.7.de pig. 110
Hypothecaria agens excluditur, si sibi auferatur debitum cuius vigore habet hypothecam.ibid.nu.4.
6 Hypocrita si quid acquirit contemplatione boni Christiani, debet in pauperes erogare, vel ecclesiæ restituere, in c.quamplerique.nu.36.de immu.eccle.272
7 Homagium, vel fidelitas an licite prestentur circa periculum simoniæ pro beneficio consequendo, in c.ex diligenti.nu.4.de simo. 98
7 Homagium quid sit, & vnde dicatur, & pro quibus rebus præstetur, in cap.si.nu.2.de reg.iur. 284
7 Homagium præstans, siue tributum alicui, censetur illum in superiorem recognoscere, in c.veniens.nu.7.de accu. 73
3 Homicidium computatur inter grauiora & horribiliora peccata, & idem est furtum, & rapina, in c.cum contingat.nu.22.de foro compet. 88
7 Homicidium necessarium non priuat sic coniugij, in c.1.nu.1.de diuor. 55
7 Homicida potest cum Episcopo dispensari, in cap.ex literis.nume.2.de cler.non ord.mini. 193
7 Homicida occidens aliquem vt liberet se, & sua, non punitur, vel etiam vt liberet res tantum, & hoc vltimo casu non punitur, scilicet in foro contentioso, secus in foro animæ, in c.inter fecisti.nu.2.de homic. 193
7 Homicida dicitur non solum ille qui interfecit, sed ille, qui ligauit hominem, vt facilius interficeretur, in c.fusc.epimus.nu.2.de homic. 144
6 Homicida non potest esse maritus illius mulieris, cuius virum ipsius mulieris contemplatione interfecit, secus si sine dolo, & fraude interfecerit, in c.1.nu.1.4.6.& 7.de conuer.infi. 200
7 Homicidium quo ad peccatum remittitur per simplicem sacerdotem, in c.perpendimus.nu.4.de sent.excom. 260
7 Homicida est, qui dat causam abortioni, quando scilicet conceptum erat viuũ, alias secus, & de iure ciuili capite punitur, in c.sicut.il 2.nu.1.2.3.& 8.de homic. 149
¶ Corse. Adde, quòd mulier faciens abortiuum, punitur, vt homicida, de quo in l.diuus ff.de extraord.cri.vbi habetur, quòd mulier quæ data opera fecit abortiuum, danda est temporali exilio, & subdit ibi litera Indignum enim videri potest impune eam maritum liberis fraudasse. Pondera illam rationem, vtrum illa lex cum simil.habeat locum in muliere non prægnante ex marito, sed ex altero. glo.ibi dicit, quòd illa lex procedit, si non erat grauida per 40.dies, quia post 40.dies tenetur de homicidio, secundum legem Moysi, vel Pompeiam de paricidijs, quia tunc partus erat animatus. Bar.ibi in illa l.diuus.dicit etiam, quòd non erat animatus, si fecit per pecuniam, capite punitur, per l.Cicero. ff.de pœnis. quę lex dicit, quòd grauius punitur illud, quod fit per pecuniam quàm sine, & sic facit secundum Bart. contra assessores, qui pretio accepto aliquid faciunt, & subdit in l.diuus, quòd quando dicatur partus animatus, vel non relinquendum est naturalibus, & remittit se ad notata in d.c.sicut.il 2. Ange.vero in d.l.diuus. primo colligit, quòd mulier studiosè faciens abortiuum, relegatur, & quòd partus masculus citius viuificatur in ventre quam fœmineus, quia masculus per 40.dies formatur in ventre, fœmina post 80. Et ideo post ista tempora tenetur lege Pompeia & lege Cornelia. Et vult etiam allegare d.c.sicut. Adde etiam prædictis, quod habetur in l.pe.C.de sica. vbi dicitur quòd si quis necandi infantes piaculum aggressus est, capitali supplicio punitur, & est ibi casus secundum Bald. quod non est necesse, quod offensus renocet ibi ad iniuriam & animum, & quod mulier faciens insultum causa occidendi, punitur vt masculus. Butr. ibi dicit, quod illa litera potest intelligi de infante nato, & de existente in ventre, & ideo facit ad quæstionem statuti cauentis, quòd occidens hominem, capite puniatur, quidam percussit prægnantem, & fecit abortiuum, vtrum debeat capite puniri percutiens. Quidam dicunt quod non, quia aut accusatur lege Cornei. de sica, & illa requirit dolum, sed iste non est in dolo, ergo & c. aut lege municipali, & idem, quia dicit hominem, sed iste non est homo, antequam nascatur. vt in l.pe.C.de postlim.hære.instit. unde dicitur esse in spe, & non in re, & minus est esse in spe, quàm in re, ut in l.minus ff.de reg.iur. Alij distinguunt, aut erat ante 40. dies aut post, & dic ut supra, & istud sciet si extrahatur de uentre, secundum Philosophos. But. dicit, quod in lege Corn. ipse distingueret, an homo esset in dolo, secus in lege municipali, ut ibi per eum. Ang. ibi dicit, quod inquantum ibi probatur in tex. & glo. quod percutiens mulierem prægnantem, capite punitur, procedit, si sciebat prægnantem, & sic sensit in dolo, & quod partus fuerit animatus. Sed istis duobus cessantibus, non potest puniri pœna capitis, sed alia pœna de quo remittit se ad notata per l.ptogy. C. de plagia. Salic. ibi dicit, quod pro decisione huius dubij sic recurrendum ad materiam illam, quãdo quis delinquit ultra cogitatum, an & qualiter puniatur, quam materiam ipse posuit in l.quoniam multa facinora. C. ad leg. Iul. de vi publ. & aliquid tangitur in c sicut dignum, de homi. & sub dit ibi Sal. quod illa l.pe. potest intelligi, quando sciebat prægnantem, et sic habebat animum occidendi uentrem. Et non putat uerũ quod dicit Butri. nidelicet, quod statutum nõ requirit dolum, quia statuta pœnalia recipiunt interpretationem restrictiuam. secundũ ius commune, de quo remittit ad notata per se in l.2. C. de noxal. facit quod no. in c. cum dilectus. de consuet. & in l.fi. §. in computatione. C. de iure delib. Et sic no. quod licet statutum puniat factum consummatum, & non animum, prout facit ius commune, tamen debet esse factum dolo consummatum. Mihi placet opi. Ange. quod d.l. diuus. procedat in sciente prægnatem, & sic si fuit in dolo, pro quo pondero tex. in d.l. diuus. in uer. data opera, & sic presupponit studium & scientiam. Optime facit l. data opera, & quod ibi no. C. qui accus. nõ poss. & quod uoluit Ang. in l.1. C. de thesau. lib. 10. in uer. studio. & Authẽ. de nup. in §. si uero ab initio. & in Auth. ut exact. ifta. do. in §. fi. & Bal. in l.1. C. de lati. liber. tol. & in l.1. §. huius studij ff. de insti. & iu. ubi dixit, statuto cauetur, q si quis fecit malefitium studiose, puniatur, quod intelligitur uoluntariè cũ applicatione animi, & uide gl. ordinariã in l.1. C. de his quiſe defe cũ simil. Item placet mihi illa opinio, aut corpus erat animatum, uel non animatum. Pro quo dico esse casum in diuiduo, in c. quod uero. 32. q. 2. & ita intelligatur statutum secundum ius commune, prout dicit Salice. quę omnia perpetuò nota.
7 Homicidium casuale, non imputatur ei, qui non occidit, nec fuit in culpa, nec exhibita.nu.1.de homic. 150
Homicidium casuale non impedit, quòd quis possit promoueri. ibid.nu.24.
2 Homicida potest p Papã dispẽsari, ut postea promoueat ad sacros ordines, licet hoc cũ difficultate cõcedatur, in minoribus antè per Episcopũ dispensatus, in c. sicut dignũ.nu.12.de homic.fol.141. Et in c.seq.in ult.no.eod.tit. 143
7 Homicidium casuale non imputatur ei, qui dat operam rei licitę, nec fuit in alia qua culpa, in c.dilectus.nu.1.de homic. 145
Homicidium casuale, & sine culpa, non facit quem irregularem. ibid.nu.3.
7 Homicidium licet non processerit ex culpa, tamen quia ille qui fuit causa, dabat operã rei illicitę, non excusatur, in c.tua nos.nu.4.de homic. 148
1 Homicida licet pœnitens non potest administrare sine peccato, in c.scisciatur.nu.14.de crescrip. 56
2 Homicida etiam peracta pœnitentia, prohibetur in sacris administrare, in c.fi.nu.3.& 5.de temp.ord. 28
7 Homicidium coniugis non impedit matrimonium contrahi, nisi hoc propositum factum fuerit, in c.super hoc.nu.4.de eo, qui dux.in matri. 27
7 Homicida dicitur etiam ille, qui dat sortilegia, siue malias, vel venena ad bibendum, ad hoc ne soboles nascatur, in c.si aliquis.nu.1.de hom. 140
Homicida est ille, qui dat ad bibendum pocula amatoria, si illa, quæ sumpsit, mortua est, licet præter intentionem dantis. ibid.nu.1.
7 Homicidium casuale non imputatur ei, qui non fuit in culpa, in c.lator.nu.1.de homi. 143
6 Homicida potest retinere beneficia, si non priuatur, nam ipse non est priuatus ipso iure, in c.cum nostris.nu.2.de concess.præb. 68
3 Homicida qualificatus grauius punitur, quàm simplex homicida, in c.at si clerici.nu.38.de iudi. 16
7 Homicidium casuale imputatur ei, qui dedit causam rei illicitę, vel licitę, dummodo diligentiam non adhibuerit, in c.continebatur.nu.1.de homic. 143
Homicida casualis non dispensatur, nisi per Papam, si culpa præcesserit casum, intellige in sacris ordinibus, secus in minoribus. ibid.nu.2.
7 Homicidium casuale non est punibile, in c.significasti.il 1.nu.2.de homic. 140
7 Homicida qui interfecit aliquem ob necessariam defensionem sui vel suarũ rerum, non comprehenditur sub statuto loquente de homicidio, in c.si persoliens.nu.1.de homi. 140
7 Homicidium casuale non imputatur ei, qui dedit operam rei illicitę, nec fuit in culpa, in c.Ioan.nu.1.de homi. 150
7 Homicida est ille sacerdos, qui dum vult percutere causa disciplinę, adeo modica excessit, q ex verberib. ille mortuus est, in c.presbyterũ.nu.1.de hom. 143
Homicidium & aliud delictum, vel damnum datum, si fuerit commissum sine dolo, non sunt punibilia in foro pœnitentię. ibid.nu.4.
7 Homicidium vel alia delicta commissa, ex lata culpa, non puniuntur in foro contentioso, in c.quæsitum.nu.2.de pœnit.& remiss. 244
7 Homicida non tenetur de homicidio, quod dolo non commisit, in c.1.nume.8.de iniur. 233
7 Homicidium casuale imputatur ei, qui licet dederit operam rei licitę, tamen non adhibuit diligentiam, in c.ad audientiam.nu.1.de homic. 144
Homicida dispensatur in sacris per solum Papam, in minoribus vero per Episcopum. ibid.nu.3.& 4.

Homi-

Homicida siue aliter debilitans aliquem, adeo quòd tempore vitæ suæ remanebit debilitatus, tenetur ad omnia, & ad quicquid ille potuisset lucrari, in c.1.nu.6.de iniur. 232
Homicidium causa defensionis non imputatur ad culpam, etiam quo ad pœnitentiam imponendam, in c.1.nu.2.de diuor. 56
Homicidium in vxorem, vel alias personas, in quibus casibus priuat homicidam, quid non possit contrahere matrimonium. ibid.nu.5. 55
Homicidæ omnes censentur, quando non apparet ex quo vulnere ille mortuus fuerit, in c.significasti.il 2.nu.13.de homi. 148
Homo mortalem vitam agens, per Dei etiam potentiam absolutam videt posse obtinere omnem gradum perfectionis beatificæ, in clem.ad nostrum.nume.15.de hæret. 313
Homo in quocunque perfectionis statu sit, debet semper orare, vt diuina virtute perseueret, ad quam perfectionem virtus propria non sufficit. ibidem.nume.9.
Homo quando diffamari dicatur, in clemen. & clericorum.nume.2.de offic.ordina. 291
Homo ligius, & vasalliticum, quid sit, & quomodo fiat, in clemen.pastoralis.nu.13.de re iud. 277
Homines unius prouinciæ præsumuntur scire edictum promulgatum in vna parte illius prouinciæ, si edictum concernebat totam prouinciam, secus si partem tantum, in c.1.nu.16.de postul.præla. 112
Honestas semper consideratur in matrimonijs contrahendis, in c.ad audientiam.nu.6.de spon. 4
Honestas in contrahendo matrimonio magis attenditur, quàm rei veritas, in c.inuenis.nu.2.de spon. 3
Honor quid sit, in c.licet.nu.1.de proba. 24
Honorandus est magis, qui recipit potestatem a maiore, quàm a minore, in c.per tuas.nu.1.de maiorita.& obed. 151
Horis canonicis non obligantur clerici non beneficiati in minoribus tantum constituti, in clem grauinu.nu.1.de celeb.misſ. 308
Hora canonicæ psalli & pulsari debent debitis horis in ecclesijs cathedralibus & collegiatis, in alijs autem ecclesijs sufficit quòd officia diuina debitè dicantur, licèt non cantentur, in clemen.grauinume.11.de celebra.misſ. 308
Hortus censetur legatus, legata domo, si hortus erat continguus, aliàs secus, in c.Raymutius.nu.4.de testa. 144
Hospitalia a quibus recipiunt Rectorem, ab Episcopo, vel a patrono, in c.olim.il 2.nu.3.de restit.spoliat. 219
Hospitale non præsumitur religiosum ex eo, quòd in eo interdum celebretur, nisi actus celebrandi sit publicus, ad quem omnes indifferenter admittantur, in c.fi.nu.3.de censi. 240
Hospitale non probatur esse religiosum, idest constructum authoritate Episcopi ex eo, quòd Episcopus unum ius Episcopale in eo exercuerit, in cap.1.nu.5.& nu.6.de relig.domi. 214
Hospitalium rectores, & alij laici deferentes ad specialem habitum non gaudent priuilegio istius decre. nec alio priuilegio clericali, in c.1.nume.22.de iera.calum. 143
Hospitalarij, & conuersi alicuius monasterij, non sunt personæ mere laicales, in c.dudum.nu.3.de deci. 178
Hospitalia gaudent priuilegijs concessis ecclesijs, in c.accedentibus, nume.3.de priui. 215
Hospitalium rectores quales esse debeant, aliàs eorum electio est ipso iure nulla, in clem.quia contingit.nu.11.de relig.domi. 307
Hospitalibus religiosi præsici non possunt, & quare, in clemen. quia contingit.nu.13.de relig.domi. 307
Hospitalia visitare qualiacumque sint, an possint Archiepiscopus, vel Episcopus, in c.sopitæ nu.5.de censi. 235
Hospitalia religiosa ad alium quàm ordinarium pertinere non possunt, nisi fundator de consensu ipsius ordinarij hoc statuerit, vel consuetudine legitimè prescripta fuerit inductum, in clemen. quia contingit.nume.4.de religio. domi. 307
Hospitale non curatum vt valeat per suos presbyteros familiaribus domesticis, & pauperibus suis sacramenta conferre, solus Papa per totum orbem, & Episcopus in sua diœcesi priuilegium concedere possunt, in cle. religiosi.nu.32.de priuileg. 315
Hospitale sine auctoritate Episcopi ædificatum, religiosum non est, immo potest erectorem quandocunque pœnitere, in clem. quia contingit.nu.26.de relig.domi. 307
Hospitale & ecclesiam spectantem ad præsentationem laici patroni Papa conferr. si de hoc in eius literis fiat mentio, nam omnes aliæ probationes non sufficerent. in cle.per literas.nu.6.de præb. 299
Hospitale vt sit religiosum & perpetuum, altare que & cæmeterium habeat, requiritur authoritas Episcopi. in clem.quia contingit.nume.25.de relig.domi. 307
Hospitalia & aliæ loca, quibus casibus in beneficium conferuntur, possint etiã cum alijs beneficijs permutari, in clemen. ne concessiones.nume.2., de rerum permuta. 301
Hospitalia & alia loca pia an includantur in dispositione de decimis beneficiorum loquente, in clem.si beneficiorum.nu.2.de deci. 304
Hospitalia militarium ordinum, & aliorum religiosorum a quibus sint exempta, & a quibus non, in clem.quia contingit.nu.23.de relig.domi. 307
Hospitalia non veniunt in prouisione clericorum per literas beneficiales, in cle.per literas.nu.1.& 6.de præb. 299
7 Hospitalia rectoribus an in perpetuum, an quandiu placuerit, committi possint, in clem.quia contingit.nu.16.de relig.domi. 307
7 Hospitalium rectores vltra victum & vestitum non possunt redditus & fructus in vsus suos conuertere, in clemen. quia contingit.nume.2.de religio.domi. 307
7 Hospitalibus quibus & quomodo accedere possint ecclesiæ, decimæ, & alia spiritualia, in cle.per literas.nu.5.de præb. 299
7 Hospitalibus monasterio subiectis, qui præsici debeant, in clem.quia contingit.nu.14.de relig.domi. 307
7 Hospitalibus præsici possunt, non tamen in titulum, nedum clerici seculares, sed etiam laici filios vel vxores habentes, nisi sint suspecti de dilapidatione, in clem quia contingit.nu.10.de relig.domi. 307
7 Hospitalia præsumuntur publica, & authoritate Episcopi constructa, si in eis est campana, & publice celebratur, in c.patentibus.nu.1.de priui. 211
5 Hospitalia præsumuntur religiosa in dubio, quando habent campanile cum campana, & ibi publicè celebratur quotidie, in c.sopitæ.nu.5.de cẽsi. 235
6 Hospitalia quo casu gaudeant immunitate ecclesiastica. in c.ecclesiæ.nume.7.de immunit.eccle. 273
6 Hospitale potest fundari sine authoritate Episcopi, & ita fundatum dicitur priuatum, & Episcopus nil habet facere, nisi quia habet in eo ius visitandi, & videndi an omnia procedant secundum voluntatem illius, qui mandauit construi, in c.inter dilectos.nu.12.de dona. 123
1 Hospitalia & alia loca religiosa gaudent priuilegijs ecclesiarum, in c.ex literis.nu.2.de consuet. 96
2 Hospitalium rectores non possunt renunciare administrationi sine authoritate Episcopi, in c.admonet.nu.6.de renun. 13
3 Hospitalia habent illa priuilegia, quæ habet ecclesia, in c.cum sit generale.nu.3.de foro compet. 73
6 Hospitale non constructum authoritate Episcopi, in quo tamen habitant infirmi, an dicatur locus religiosus, & pius, in c.officij.nu 7 de testi. 141
3 Hospitalium rectores quo casu gaudent priuilegio fori, in cap.nullus.nume.11.de foro compet. 54
6 Hospitalia fundata authoritate Episcopi dicuntur religiosa, & illis præest Episcopus, si vero non sunt fundata tali authoritate, non dicuntur religiosa & eis non præest Episcopus, nisi quo ad curam, in c.de Xenodochijs. nume.3.de relig.domi. 214
Hospitalium rectores an possint esse religiosi, vel clerici seculares vel laici. ibid.nume.4.
6 Hospitale dicitur religiosum, quando est fundatum authoritate Episcopi, in c.ad hæc, & infra.nu.2.eod.tit. eo.
Hospitale fundatum authoritate prophana, potest redire ad prophanos vsus ante mortem fundantis. secus post mortem. ibid.nu.4.
Hospitale etiam cum oratorio potest fundari a laico sine Pontificis authoritate. ibid.nume.6. 215
7 Humilitas quid sit, vnde dicatur, & de tribus eius gradibus, in cle.de quibus.nu.8.de relig.domi. 306
2 Humilitas contra obedientiam, est potius peccatum. Anto.in c.nisi.in princ. de renuncia. 33
7 Hymni & Threni qui sint, vnde dicantur, & quomodo differant, in clem.si dominum.nu.19.de reliq.& vener.sanct. 309

De litera I.

1 IDoneus quomodo quis probetur, in cap.1.nume.34.de postula. prælat. 113
1 Idoneus ad aliquod officium, quomodo quis præsumatur, in cap. postquam.nu.5.de elect. 123
Idoneum quem esse, ad quem spectat probare. ibid.nu.7.
5 Idoneus non est ille, qui aliqua exceptione submoueri potest, in c.vt debitus.nu.14.de appel. 149
1 Idoneus requiritur, quod quis sit tempore, quo eligitur, sed si postea efficiatur idoneus, non releuat, in c.dudum.il 1.nu.8.de elect. 147
4 Idoneitas extrinseca, an præsumatur, & si non præsumatur, cui incumbit onus probandi illam, in c.fi.nu.6.de præsumpt. 139
7 Ieiunia, quæ solent indici inquisitis ad veritatem, an sint tormenta, vt prohibitus tormentare. sit prohibitus talia ieiunia indicere, in clemen. multorum.nu.8.de hæret. 312
7 Ignis, quem posui in agro meo, si ex vi ventorum, vel alio casu dederit damnum in re vicini, an ego tenear ad dicti damni æstimationem, in c.si egressus.nu.1.de iniu. 233
7 Ignorantia iuris non excusat contrahentes, in c.ex literis.nu.4.de sponsa. 4
7 Ignorantia præsumitur ex cõiecturis, in c.cum illorũ.nu.15.de sent.excom. 265
2 Ignorantia an sit peccatum. Ant.in c nisi.§ pro defectu.nu.10.de renunc. 34
7 Ignorantia in aliquo excusat, in c.ex literis.nu.3.de eo qui cog.consan. 37
7 Ignorantia probatur per iuramentum, in c.si vero.il 2.nu.1.& nume.14.de sent.excom. 233.& seq.
2 Ignorantia vel dolus in dubio an præsumatur, & in c.super literis.nu.1.& 7.de rescrip. 74.& seq.
6 Ignorantia crassa, & supina æquiparatur dolo. in c.fi.nu.3.de celeb.missſ. 248
7 Ignorantia iuris excusat monules, & etiam monachos, qui clausi a non exeunt, in c.quoniam.nu.4.de simo. 111
Iuris ignorantia an excuset clericos, qa & ipsi sunt milites cælestis militiæ. ibid.
7 Ignorantia non cadit in factum proprium, nisi sit multum amiquum, & tunc

Universidad de Deusto
Biblioteca

non admittetur, si illud factum antiquum esset notabile, in capitu. cum illorum. nume. 7. de senten. excom. 265
7 Ignorantia iuris non excusat, quominus attentans factum, excommunicationis pœna damnatum, incidat in ipsam excommunicationem, in cle. eos. nume. 2. de consang. & affin. 310
Ignorantia quandoque presumitur de his, quæ palam sunt in ciuitate, in capit. fi. nume. 3. qui matr. accus. pos. 55
Ignorantia in facto alieno non excusat illum, qui ex officio sibi iniuncto tenebatur perquirere, in capitu. quamuis. nume. 1. de reg. iur. 284
7 Ignorantia iuris posttui admittitur in his, qui sunt minores. secus in ignorantia iuris diuini, uel naturalis, in c. ex literarum. nume. 4. de apost. 136
3 Ignorantia non admittitur de facili super factis notabilium personarum, in c. tuam. nume. 2. de ord. cog. 172
7 Ignorantia alterius coniugum sufficit, ad legitimationem prolis. si extat impedimentum, & oportet q; ipsa ignorãtia non tantũ in cõtractu matrimonij, sed tempore cõceptionis fuerit, in c. ex tenore. nu. 2. qui fi. sint legiti. 53
Ignorantia parentum, an & quando filios legitimos faciat. ibid. nume. 9.
2 Ignorantia crassa & supina, quę dicatur. Ant. in capitu. 1. nume. 7. de ord. ab Episcop. 50
1 Ignorantia in facto alieno non presumitur. si aliquis ex officio sibi iniuncto tenetur inquirere, in capit. innotuit. nume. 9. & 21. de ele. 144. & se.
Ignorantia potest probari per proprium iuramentum. ibid. nume. 22. 145
6 Ignorantia presumitur nisi probetur scientia, in c. posto. nume. 8. de except. 6
5 Ignorantia non habet nec bonam nec malam fidem, in c. fi. nu. 40 de iudic. 55
7 Ignorãtia iuris, an excuset. in c. & si necesse. nu. 7. de dona. inter uir. & uxo. 60
1 Ignorantia priuilegiorum est probabilis, secus ignorantia iuris, in capitu. considerauimus. nume. 2. de ele. 134
5 Ignorantia iuris, non excusat mulierem, nisi in casibus a iure expressis, in cap. 1. nume. 9. de conuer. coniu. 192
7 Ignorantia presumitur in facto alieno, in capitu. fi. nume. 6. de con. ser. 32
2 Ignorantia an scientia in dubio presumatur. Anto. in capitu. uenien. nume. 12. de fil. presby. 63
7 Ignorantia facti, an iuris, excuset, in c. referente. nu. 5. qui fil. sint legitimi. 49
6 Ignorantia crassa & supina non liberat quem a pena in capitu. super speciula. nume. 3. ne cle. uel mona. 262
4 Ignorantiam allegans contra presumptionem scientiæ ob uicinitatem, an admittatur, in c. quosdam. nume. 5. de presum. 131
7 Ignorantia, uel scientia presumitur ex conclusuris, & probatur ipsa ignorantia per iuramentũ. in c. a nobis. nume. 10. de sententia excom. 259
6 Ignorantia iuris tolleratur in religiosis, sicut in rusticis. in capitu. ex multa. nume. 2. de uo. & uo. re. 206
7 Ignorantia iuris non excusat quem a delicto, licet mitius puniatur, quãm si ex proposito peccaret, in cap. per tuas. ii 3 nu. 3. de simo. 110
6 Ignorantia iuris incurrere iurisperitus non præsumitur, in capitu. cum sis. nume. 2. de conuer. coniu. 192
6 Ignorantia iuris diuini, uel naturalis neminem excusat, in capitu. cum causa. nume. 13. de emp. & uen. 99
2 Ignorantia circa scientiam literalem præsumitur ex eo, quòd probatur quòd aliquis non habuit libros. & quòd nunquam intrauit scholas, uel doctorem audiuit. An. in capitu. fi. nume. 1. de eta. & qua. 58
5 Ignorans non restituitur, aduersus prescriptionem, in capitu. uigilanti. nu. 2. de prescript. 29
7 Ignorantia quomodo probetur, in d. cap. de his, nu 9. de accu. 68
7 Ignorantia probabilis excusat aliquem, aliàs non, nec requiritur quòd quis sit multum curiosus in sciendo, dummodo non sit nimis desidiosus, in capitu. apostolicę. nume. 2. de cle. excom. 191
Ignorantia crassa & supina quę sit & quę dicatur. ibid. nume. 3.
Ignorantia crassa & supina, & latiss. ma culpa equiparatur scientię etiam in pœnis delictorum. ibid.
Ignorantia ab errore quomodo differat. ibid. nu. 4.
3 Ignorantia toleratur in facto proprio de longinquo, secus in non intricato, sed diuturno, in cap. litere. tuę. nu. 11. & 13. de dila. 56. & seq.
1 Ignorantia non presumitur in facto proprio. in capit. ab excommunicato. nume. 4. & nume. 18. de rescrip. 92
7 Ignorantia, dicitur mater omnium errorum, in cap. cum ex iniuncto. nume. 1. de hęre. 131
6 Ignorantia probatur per iuramentum illius, qui illam allegat, in capitu. quia diuersitatem. nu. 7. de consuet. preb. fol. 67. Et in c. ex parte. nu. 13. eo. tit. 72
6 Ieiunium quid sit, & quotuplex sit. in rub. nume. 1. de obser. ieiu. 253
Ieiunans qua hora debet comedere, an peccet transgrediendo illam horam. ibid. nume. 1.
Ieiunium non rumpitur per potum, & collationem moderate sumptam. ibid. nume. 3.
Ieiunium non rumpit medicina necessaria. ibid nume. 4.
Ieiunians quo casu & quibus temporibus potest uti lacticiniis. ibid. nume. 5.
Ieiunium quibus temporibus debet fieri sub præcepto. ibid. nume. 6. 254
Ieiunare nemo compellitur sub precepto ante 20. an. post sic. ibid. nume. 7.
Ieiunare an cogantur mulieres coniugatæ. ibid. nume. 8.
Ieiunium ecclesię potest cum causa dispensari per Episcopos, sine causa uero a solo Papa. ieiunium uero uoluntarium etiam sine causa potest per episcopũ dispensari, dummodo commutetur in melius. ibid. nu. 9.
Ieiunium potest transferri in alium diem, ex aliqua iusta causa. ibid. nu. 10.
Ieiunium transgrediès quo casu obligetur ad mortale peccatum. ibid. nu. 11.
6 Ieiunia iniuncta ab ecclesia, non potest episcopus sine causa commutare, in c. magnæ. nume. 16. de voto & uo. re. 205
6 Ieiunare non valens uno die, an & quo casu possit, & teneatur alio die ieiunare, in capitu. ex parte. nume. 1. de obser. ieiu. 254
7 Ieiunium improbatur, si ex eo timeatur infirmitas uel mors, in capitu. cum infirmitas. nume. 3. de pœn. & remis. 250
6 Ieiunium non impedit medicina, in capitu. ex parte. nu. 2. de cele. mi. 245
7 Ieiunium si est impositum alicui in pane, & aqua, potest adimpleri in alijs cibarijs, deficiente pane, in c. licet. nu. 1. 2. de pœnit. & remis. 243
Ieiunium sine uotum, an possit cõmutari sine superioris authoritate. ibid. nu. 3.
6 Ieiunia indicta ab ecclesia, non possunt mutari, nec redimi. sine causa existente, ieiunia uero indicta per pœnitentiam, possunt arbitrio imponentis commutari, sine arbitrio eius secus, in c. 3. nume. 5. de voto & uo. re. 202
7 Ieiunium impositum, ut fiat tanto tempore, non intelligitur quòd fiat omnibus diebus illius temporis, sed quibusdã a iure determinatis, idem in alijs pœnitentijs, capitu. accusasti. nume. 3. de accu. 69
6 Ieiuniorũ cõsuetudo relaxatiua an ualeat. in capitu. consilium. nume. 2. de obser. ieiu. 255
6 Ieiuniorũ cõsuetudo relaxatiua, quo casu ualeat, in c. fi. n. 3. de obser. ieiu. 255
6 Illegitimus an & quo casu possit per episcopum dispensari ad beneficia. Ant. in capit. ad abolendam. nume. 4. de fil. presby. fol. 67. Et uide in capitu. nimis. in prin & in uer. quæro. eod. titu. 68
2 Illegitimus non ordinatur ad ordines, nisi ingrediatur religionem regularem. Ant. in cap. 1. nume. 1. de fil. presby. 62
Illegitimus est irregularis, illegitimi repelluntur a dignitatibus ecclesiasticis seu a secularibus. ibid. nume. 3. & 6.
Illegitimus promotus per ignorantiam, an recipiat characterem. ibid. nume. 4.
Illegitimus factus monachus, an possit esse Abbas. ibid. nume. 6.
6 Illegitimus qui potest ex dispensatione promoueri ad clericatum, intelligitur ut promoueatur ad minores. in cap. 2. nu. 6. de coha. cle. & mulier. 11
6 Illegitimatio, est ignominia, licet non sit peccatum. in capitu. per uenerabilem. nume. 3. qui fil sint. legi. 51
Illegitimi quare non possunt promoueri. ibid.
Illegitimi ex dispensatione non solum possunt promoueri in episcopos, uerum etiam in summos pontifices. ibid. nume. 5.
Illegitimi filij, incestuosi, & adulterini, & similes etiam dicuntur naturales, licet proprie naturales dicantur ex concubina nati, & quid requiratur ut naturales omnino dicantur. ibid. nume. 31. 58
Illegitimi nobilium filij an dicantur de domo parentum, & an eorum arma, siue insignia deferri possint. ibid. nume. 34. 53
2 Illegitimi quibus rationibus non possunt promoueri ad ordines. Ant. in cap. presentium. nume. 2. de fil. presby. 62
2 Illegitimus est irregularis ad ordines, & dignitates. Ant. in capitu. nisi. § pœnę. nume. 14. de renun. 34
Illegitimus promotus ad ordinem, potest dispensari, & dispensatio retrotrahitur. ibid. nume. 16.
Illegitimorum filiorum species quot sunt. ibid. nume. 20.
2 Illegitime natus quando dispensetur per episcopum, siue per Papam ad beneficia. Ant. in cap. nimis. nu. 2. de fi. presby. 68
2 Illegitimus potest quis esse & natus ex uxore legitima, & de ueritate. Ant. in capitu. literas. nume. 1. 2. 4. de fi. presby. 66
Illegitimus per solum Papam dispensatur. ibid. nu. 3.
Illegitimus habetur pro legitimo in eo quod est dispensatum, in alijs remanet illegitimus, in cap fi. nume. 21. de translа. epi. 7
7 Illegitimationem probat, probans parentes illius fuisse concubinarios per maiorem partem uitiæ, in capitu. per tuas. nume. 2. qui fil. sint leg. 40
6 Immunitate ecclesiastica an gaudeat palatium episcopi, in capitu. inter alia. nume. 29. de immu. eccl. & cœmi. 267
4 Immunitate quo casu gaudeat fugiens ad ecclesiam, in capitu. inter alia. nume. 23. de immu. eccle. & cœmi. 266
5 Immunitas onerum concessa aliquibus, an operetur ut onus incumbens immineat in solidum reliquis, in cap. accedentes. nume. 8. de præsc. 35
6 Immunitas ab exactionibus est concessa ecclesijs, clericis, & eorum bona a iure diuino. in cap. non minus. nume. 17. de immu. eccle. & cœmi. 262
6 Immunitas ecclesiastica uidelicet ut ad eam fugientes non possint puniri, non censetur concessa ipsis clericis & religiosis. in capitu. cum inter alia. nume. 12. de immu. eccl. & cœmi. 263
6 Immunitate ecclesiastica gaudet fugiens ad locum, ubi est corpus Christi, etiam quod non sit in ecclesia, puta quando portatur per sacerdotem, in c. sane. nu. 1. de cele. miss. 247
6 Immunitate ecclesiastica non gaudet, qui deliquit in ecclesia sub spe immunitatis, secus si extra ecclesiã, in c. inter alia. n. 17. 18. de immu. eccl. & cœ. 266
Immunitate ecclesiastica quare non gaudent famosi latrones, & quidam alij, de quibus, in d. c. inter alia. nume. 20. eod. titu. eod.
Immunitate ecclesiastica an gaudeat delinquens ex proposito. ibid. & nu. 25.
Immunitate gaudet fugiens ad ecclesiam pro debito, ut inde non possit iniuste extrahi, nisi propter tale debitum haberet alteri seruire, uel esset pro debito tributorum, & quomodo proceditur contra tales debitores. ibid. nume. 22. & 24. eod.
1 Immunis a collectis si semel soluit. sibi præiudicat in futurum, nisi fuerit prostatus, in c. cum accessissent, nu. 7. de constitu. 17
Immunis a muneribus uel bonoribus, an unum acceptando sibi præiudicet in alijs. ibid. nu. 8. eod.

Immunitas concessa uni per superiorem, an operabitur, ut totum onus immineat reliquis, in c. peruenit. nu. 6. 17. 18. 20. de immun. eccl. & cœmit. 260
Immunitas concessa non ualet, nisi concedatur motu proprio, uel nisi in priuilegio ponatur, non obstante tali lege. ibid. nu. 19.
Immunitas quo casu potest concedi per ciuitatem, uel decuriones ciuitatis, ibid. nume. 21.
Immunitas in genere concessa, non facta speciali mentione, a quibus muneribus neminem excusat, maxime ab oneribus ordinarijs. ibid. nu 23. 261
Immunitas concessa aliquibus uenientibus de nouo ad habitandum in aliquam ciuitatem, non potest amplius reuocari, quia transiuit in speciem contractus. ibid. nu. 24.
Immunitas concessa alicui, an per ipsum censeatur reuocata, si fecit actum contrarium immunitati puta soluendo. ibid. nu. 25. eod.
Immunitatem ecclesiasticam violans, qua pœna puniatur tam de iure ciuili, quam canonico. in c. ecclesiæ nu 1. de immu. eccle. 273
Immunitate non gaudent ecclesiastici qui prætextu immunitatis delinquunt in ecclesia, etiam si non deliquerint respectu immunitatis: an autem habeat locum in omni delicto commisso prætextu immunitatis, in c. immunitatem. nu. 1. 8. & 9. eod. tit. 274
Immunitatem ecclesiasticam violat ille, qui extrahit quem ab ecclesia per parietem mantelli, quæ erat extra ecclesiam, nisi ille sponte inerit. ibid. nu. 10.
Immunitate ecclesiastica gaudet ille, qui stans in ecclesia percutit alium alibi existentem. ibid. nu. 11.
Immunitate ecclesiastica an gaudeat ille, qui mandat delictum fieri in ecclesia, ad quam postea ipse aufugit, uel stans in ecclesia mandauit delictum alibi committi. ibid. nu 12.
Immunitate ecclesiastica non gaudent illi, qui in ecclesia propria commiserunt delictum prætextu habendæ immunitatis, in c. 1. nu. 1. de homici. 139
Immunitas concessa ecclesiæ censetur etiam concessa claustro dictæ ecclesiæ, in eum pro causa. nu. 4. de senten. excom. 261
Immunitatem violans ecclesiæ, an incurrat excommunicationem. ibid. nu. 5.
Impedimentum publicæ honestatis iustitiæ non oritur ex sponsalibus conditionalibus ante conditionis euentum, in c. de illis. nu. 2. de condi. appo. 22
Impedimentum iuris diuinis, ubi in matrimonio contrahendo, uel distrahendo allegatur, & probationes rei, uel actoris sunt dubiæ, sententia ferenda est prout eo in c. licet ex quadam. nu. 5. de testi. 89
Impedimenta tria ponuntur matrimonij, in c. 1. nu. 3. de eo qui dux. in mat. 27
Impedimentum non sufficit allegare, nisi probet quòd tempore impedimenti uolebat agere, & non potuit, in c. plerunque. nu. 6. de rescrip. 72
Impedimentum publicæ honestatis, quod accessorie procedit ex secundo & tertio genere affinitatis, hodie sublatum est, secus de aliis, in cap. non debet. nu. 1. de consang. & affinit. 40
Impedimentum publ. honestatis ex sponsa de futuro, & de præsenti oritur. ibid. nume. 13. 41
Impedimentum an probetur per iuramentum, in cap. ex ratione. nume. 1. de appellat. 109
Impedimentum pub. bon. iu. an ex nullo matrimonio oriatur, in c. cum in Apostolica. nu. 5. de spon. 9
Impedimentum an probetur per simplex iuramentum, in c. in literis. nu. 14. de restit. spoliat. 197
Impedimentum parentelæ obstat matrimonio, quo ad carnalem copulam, non autem quo ad mutua seruitia, in c. porro. nu. 9. de diuor. 56
Impedimentum naturale irreparabile arte medicorum, matrimonium impedit. in c. ex literis. nu. 1. & 4. de frigi. & malefi. 42
Impedimentum superueniens post matrimonium contractum, licet nondum consummatum, non soluit matrimonium. ibid. nu. 3.
Impedimentum accidentale idem operatur, quod naturale. ibid.
Impedimentum publicę honest. iustitiæ ex sponsalibus oritur, & unde hoc procedat. & quid importet, quando sponsalia fuerunt contracta inter maiores, uel minores septennio, & inter maiorem, & minorem, in c. iuuenis. nume. 4. de spon. 3
Impedimentum matrimonij contrahendi quilibet allegare potest & unus in hoc casu potest esse denunciator, & testis. an c. ad audientiam. nu. 1. de spon. 3
Impedimentum pub. bon. iust. oritur etiam ex sponsalibus omnino nullis, quæ propter aliquod impedimentum de iure non subsistunt. ibid. nu. 2.
Impedimentum pub. honestatis iustitiæ non oritur ex sponsalibus conditionaliter contractis ante conditionis existentiam. ibid. nu. 4. 4
Impedimentum pub. honest. oritur etiam ex sponsalibus cum minore septennio contractis, quæ postmodum superueniente ætate conualescunt, in c. duo pueri. nu. 2. de despon. impub. 18
Impedimentum publicæ honestatis ortum ex sponsalibus durat etiam illis dissolutis. ibid. nu. 3.
Impedimentum publicæ honestatis nedum impedit matrimonium sed etiam dirimit licet carnali copula sit consummatum. ibid. nu. 4.
Impedimentum non sufficit probare, nisi probetur quod fuit causa impeditiua, quod probatur si iuste fuit solicitus, non tamen potuit agere, in cap. ex transmissa. nu. 6. de præscrip. 33
Impedimentum etiam post multos annos allegari potest, in cap. fraternitatis. nu. 2. de frigi. & malefi. 43
Impedimentum uiri uel mulieris quod facto humano sine corporali periculo removeri non potest, reddit quem inhabilem ad contrahendum. secus si removeri potest ibid. nu. 6.
Impedimentum ubi per testes probari potest. propinquorum iuramentum non est necessarium. ibid. nu. 11.
Impedimentum quomodo præsumatur præcessisse. ibid. nu. 16.
Impedimentum si allegetur, licet non sit & fuerit pronunciatum impedimentum esse. pronunciatio ualet, in c. prudentiam. nu. 22. de offi. deleg. 101
Impedimentum pub. ho. iu. non oritur ex sponsalibus nullis ex defectu consensus, secus ex sponsalibus ueris, licet illa postmodum dissoluantur, in c. accessit. nu. 1. & 4. de despon. impub. 16
Impedimentum pub. ho. durat, ut sponsalia dissoluantur. ibid. nu. 4.
Impedimentum pub. ho. unde sit causandum. ibid.
5 Impedimentum iustum inducit inopia ad appellationem prosequendam, in c. ex ratione. nu. 1. de appel. 108
1 Impedimentum non sufficit allegare, nisi probet, quòd tempore impedimenti uolebat agere, & non potuit, in c. scisciatus. nu. 4 & 5. de rescrip. 55
Impedimentum superueniens pendente iudicio, an tollat iurisdictionem. ibid. nume 6.
Impedimentum quod tollit iurisdict. sublato impedimento, an restituatur iurisdictio. ibid. nu. 10. 56
Impedimentum notorium, licet occultum ibi, ubi actus celebratur, an uitiet actum. ibid. nu. 13.
7 Impedimentum matrimonij probans, non sufficit ad docendum prolem illegitimam, si matrimonium fuit in facie ecclesiæ contractum, in cap peruenit. nu. 2. qui filij sint legit. 50
7 Impedimentum pub. ho. iustitiæ non oritur ex sponsalibus contractis cum minore septennio. secus si cum maiore, uel minore, consentiente posti si ptennium, in c literas. nu. 2. de despon. impub. 16
7 Impedimentum pub. ho. iu. oritur inter sponsam & consanguineos sponsæ impediens & dirimens matrimonium, & habet locum in sponsalibus de futuro, in c. sponsam. nu. 1. de sponsa. 5
Impedimentum pub. ho. quandoque oritur sine affinitate, & quandoque cum affinitate. ibid. nu. 2.
Impedimentum pub. ho. extenditur usque ad quartum gradum. ibid. nu. 4.
7 Impedimentum si per alterum coniugum confitetur altero negante, quid agendum sit, in c. litere. nu. 2. de frigi. & malefi. 44
Impedimentum præsumitur præcessisse, si matrimonium non est consummatum, & illo probato separatur matrimonium. ibid. nu. 3.
Impedimenti causam specificans, & succumbens non poterit postmodum aliud impedimentum allegare. ibid. nu. 4.
5 Impedimentum absentiæ an probetur per simplex iuramentum, uel quomodo in c. cum Bertoldus. nu. 16 & 36. de reiud. 82. & 89
7 Impedimentum pub. ho. solu. oritur ex sponsalibus cum puella post septimum annum completum, in c. tuæ fraternitati. nu. 2. de eo qui cog. consan. 37
7 Impedimentum pub. ho. oritur ex sponsalibus contractis cum maiore septennio, in c. continebatur. nu. 4. de despon. impub. 16
Impedimentum pub. ho. extenditur usque ad quartum gradum, inter sponsum & consanguineos sponsæ, & inter sponsam & consanguineos sponsi. ibid. nu. 4.
7 Impedimentum non probatur sufficienter etiam ad matrimonium impediendum per unum testem de auditu, & alium sine iuramento, in c. 1. nu. 2. 3. de consang. & affinit. 37. & seq.
6 Impedimentum iustum proueniens post iniustam absentiam, excusat, in c. inter quatuor. nu. 3. de cler. non resid. 23
7 Impedimentum si quis credat, quando tamen non est in matrimonio contrahendo quo ad Deum contrahit, licet uerba proferat apta ad contrahendum, in c. cum in Apostolica. nu. 6. de sponsa. 9
7 Impedimentum inter se scientes esse si matrimonium contrahant proles exinde secuta illegitima est, in c. referente. nu. 1. qui fil sint legit. 49
Impedimentum pub. ho. impedit & diuinit matrimonium, & filij exinde nati sunt legiti. ibid. nu 2.
7 Impedimentum pub. ho. non oritur ex illicito coitu, sed affinitas oritur, in cap. tuæ fraternitatis. nu. 3. de eo, qui cog. consang. 37
1 Implicite & explicite, quid significet, in rub. nu. 4. de sum. Trin. & fi. cath. 12
7 Imperitia æquiparatur culpę, in c. si culpa. nu. 3. de iniu. 235
7 Imperatori reseruata quæ sint, in c. per uenerabilem, nu. 1c. qui fil. sint legi. 51
Imperator & eius Comites Palatini an possint legitimare in terris ecclesiæ, ibid. nu. 25. & 26. 52
Imperator non potest legitimare in spiritualibus. ibid. nu. 26.
1 Imperator siue Rex ex quibus causis possint deponi, in c. uenerabilem. nu. 7. de electio. 165
3 Imperator potest statuere in fauorem ecclesiarum, in c. si diligenti. nume. 10. de foro compet. 84
6 Imperator nil habet facere in bonis etiam temporalibus ipsius ecclesiæ, in c. 1. nu. 3. de rerum permut. 103
1 Imperator potest tollere actionem, quia est de iure ciuili, sed non posset facere quin administraretur iustitia ex obligatione, quando non potest tollere. in c. quæ in ecclesiarum. nu. 13. de constitu. 25
4 Imperator an iuste possit indicere bellum contra Papam, in cap. sicut & in fra. nu. 11. de iureiur. 183
1 Imperator an liget per leges suas non obedientes ei de facto, in c. 1. nume. 8. de constitu. 16
1 Imperator non eligitur a Papa, sed confirmatur siue approbatur, nam eius electio spectat ad certos Principes Alamaniæ. ic uenerabilẽ nu. 1. de ele. 164
1 Imperator adstringitur canonibus in concernentibus animum, in c. 1. nume. 6. de constitutio. 16

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repertorium rerum ac sent. selectiorum

1 Imperator licet sit dominus mundi, tamen non posset auferre rem priuati sine causa, in cap. quæ in ecclesiarum. nume. 11. de consl. 25
5 Imperator potest imperio suo subiectos famæ restituere, & aliter restituti citra aliam dispensationem possunt promoueri ad sacros ordines. in capitu. cum te. nume. 17. de re iud. 92
1 Imperator electus potest tunc ante coronationem administrare, in capitu. uenerabilem. nume. 26. de elec. 166
1 Imperator obligatur iure naturali, & obligatur ex contractu iuris cum subdito, in capitu. 1. nume. 7. de consl. 16
7 Imperator non habet facultatem interdicendi matrimonium, etiam ad tempus, in capitu. fi. nume. 3. de secun. nup. 64
6 Imperator non potest statuere contra legem Dei, in capitu. non minus. nume. 17. de immu. eccl. & cœmi. 262
4 Imperator non tenetur probare omnia contenta in rescripto. si habet intentionem fundatam iuris præsumptione, in cap. fi. nu. 5. de præsum. 139
7 Imperatori omnes tenentur obedire, dummodo hmõi obedientia non ueniat contra libertatem ecclesiasticam, uel contra iustitiam & suam propriam libertatem. in cap significauit. nume. 3. de pœni. & remiss. 242
7 Imperator non potest ligare papam. sed bene potest ligari a papa, in capitu. 1. nume. 2. de no. ope. nuncia. 204
3 Imperator est subiectus in spiritualibus etiam suo presbytero parochiano, in capitu. notit ille. nume. 8. de iud. 35
6 Imperator si donauit rem alterius ignoranter, non potest molestari post quadriennium, ante sic ad æstimationem, donatarius uero nunquam, in cap. 2. nume. 6. de rebus eccle. alie. 86
7 Imperator coronatur triplici corona; de qua materia, ad quid & in quib. locis, uide remissiue in cle. Romani. nume. 15. de iureiur. 296
Imperator de re quam habet communem cum priuato, potest disponere ad libitum suum, & priuato de pretio satisfacere. ibid.
1 Imperator recognoscit imperium a Papa in c. uenerabilẽ. nu. 18. de ele. 166
1 Imperator etiam ante confirmationem de consuetudine administrat, in capit. nihil. nume. 11. de elect. 179
7 Imperator potest filios naturales habilitare ad hereditatem per eius rescriptum & legem, in cap tanta nume. 12. qui fil sint legi. 48
4 Imperator potest conueniri a subdito suo coram Papa, in c. 1. nu. 2. de ꝓba. 3
Imperator habet imperium a Papa, ibid. nume. 3.
4 Imperator non potest aliquem priuilegiare in præiudicium canonum, in capit. nuper nobis. nume. 2. de testi. 94
5 Imperator non posset concedere priuilegium omnimodæ exemptionis, quia esset lacerare imperium, in cap. cum non liceat. nume. 16. de præsc. 37
6 Imperator non potest laicum suo patrimonio sine causam priuare, ita nec Papa clericum, in capitu. cum dilectus nume. 5. de iurepa. 230
7 Imperator licet fidelitatis iuramentum præstet Romano Pontifici, subditi tamen imperatoris de temporali dominio ecclesiæ non efficiuntur, in clem. Romani, nume. 14. de iureiur. fol. 296
7 Imperator non debet appellari ex sola electione in imperatorem, ab ecclesia etiam recepta, nisi incoronetur. in cle. Romani. nume. 11. de iureiu. fol. 296
7 Imperator potest ratione criminis absoluere omnes uasallos, a fidelitate, qua tenentur criminoso, in cle. pastora. nume. 16. de re iu. fol. 197
7 Imperator triplex iuramentum præstet Papæ tribus diuersis locis, in cle. Romani, nume. 21. de iureiu. fol. 296
2 Imperium merum & mistum penes quos iudices est. in c. quod sedem. nu. 5. de offi. ordi. 138
2 Imperium subest sacerdotio, & ei obedire tenetur. in cap. solitæ. nume. 1. de maio. & obe. 150
1 Impetrans aliquid, dicendo esse dignitatem, cum sit officium, non committit surreptionem, in cap. super literis. nume. 6. de rescr. 66
Impetrans beneficium uacans a renunciatione, cum sit uacans a morte, committit surreptiouem. ibid.
5 Impetrans iudicem non potest ulterius illum accusare. in cap. inter monasterium. nume. 11. de re iud. 86
1 Impetrans debet in rescripto facere mentioaem de pensione annua, quam habet, & de literis alias obtentis, licet eis renunciauerit, in capitu. ad audiẽ tiam, nume. 1. & 4. de rescr. 54
6 Impetratio facta de beneficio, in quo ipse impetrans fuit institutus uiuente primo rectore eiusdem, uel quòd uiolenter occupauerat, est surreptitia, si de prædictis in ea non fiat mentio, in c. 1. nu. 3. de concess. præb. 64
1 Impetrans beneficium debet asserere se esse clericum. in capit. cum adeo. nume. 2. de rescr. 62
6 Impetrans beneficium debet facere mentionem de primo obtento, etiam minimo, in cap. extirpandæ. in repe. §. qui uero. nu. 29. de præb. 50
7 Impetrare potest literas ad beneficia pater pro filio, & etiam quilibet extraneus pro alio, in c. ex ore sedentis. nu. 2. de bis q̃ fiunt a maio. par. cap. 84
6 Impetranti præbendam, potest obiici quod non sufficiunt redditus, & unus potest hoc opponere, etiam alijs inutilis. in capitu. quoniam. nume. 4. de ui. & hone. cle. 5
2 Impetrans rescriptum ad delegatum potest conueniri & præueniri a legato, tanquam ordinario, nec proderit ibi rescriptũ. quia non fuit præsentatum ante citationem. in capitu. 2. nume. 4. de offi. leg. 127
2 Impetrans aliquod beneficium, dẽt facere mentionem de dignitate, quam obtinet, alias non ualet rescriptum, etiam ꝙ Papa dixerit nõ obstante, quòd habeat aliud beneficium in cap. ad aures. nume. 1. de rescri. 51
Impetrans aliquid a Papa, an debeat de nobilitate & diuitiis facere mentionem. ibid. nume. 1.
Impetrans aliquod beneficium, an teneatur mentionem facere de qualitatibus beneficij impetrandi & illius quod habet. ibid. nume. 3. 6. 9. eod. & seq.
7 Impetrans rescriptum, uel offerens libellum, an teneatur probare causam expressam in rescripto, uel libello, in c. ex parte. nume. 8. di prin. 213
2 Impetrans diuersas literas an debeat facere mentionem secunda de prioribus. in cap. in nostra. nume. 5. de resc. 84
3 Impetratione secunda facta ad eosdem, an sint eligendi arbitri, & debeat procedi secundum formam c. pastoralis & c. cum contingat. de rescr. sicut quãdo sit impetratio ad diuersos, in c. audita. nume. 17. de restit. spol. 196
1 Impetrans dignitatem cum sit officium, non committit surreptionem, in capit. significante. nume. 6. de rescri. 87
Impetrans beneficium uacans per mortem, committit surreptionem si fuit uacans per renunciationem. ibid.
1 Impetrare literas in causa appellationis, & arripere iter ad principem, habet uim appellationis, in cap. dilectus filius. nume. 1. de rescri. 75
1 Impetrans secundas literas surreptitias, & eis utatur, ex nullis consequetur. Ex primis ualidis non quia uidetur renunciatum, ex secundis nõ, quia sunt surreptitiæ, in cap. in nostra. nu. 8. de rescr. 84
Impetrans beneficium debet facere mentionem de beneficio, quo ipse fuit spoliatus, ibid. nu. 10. fol. 85. Vtrum sit facienda mentio in rescripto de literis, quę possunt annullari. ibid. nume. 9.
1 Impetrans in eadem ecclesia beneficium, uno recepto, altero excluditur, in c. capitulum sanctæ. nume. 2. de rescrip. 81
1 Impetrans beneficium, si non facit mentionem de illo, quod habet, licet sit minimum, committit surreptionem, in c. si proponente. nume. 1. de rescr. 95
1 Impetrans per surreptionem, potest etiam criminaliter puniri, in capitu. quia nonnulli. nume. 18. de rescr. 96
3 Impetrans rescriptum in una causa appellatio. remo. utrum appellabit in cã. quam habet cum tertio. in c. prudentiam. nume. 11. de mut. peti. 118
5 Impetrans si non exprimit uerum ualorem beneficij, gratia est ipso iure nulla, & ipse tenetur probare ualorem, in c. fi. nu. 9. de præsum. 139
6 Impetrans a Papa beneficium, tenetur obseruare statuta & consuetudines ecclesiæ, uel loci ubi impetrauit, in cap. ex parte Astensis. nume. 14. de concess. præben. 72
6 Impetrans rescriptum ad beneficia, non tenetur facere mentionem de euidenti iusta possessione alterius in dicto beneficio, in capitu. cum nostris. nume. 23. de concess. præb. 69
7 Impotentia coeundi ex quibus arguatur, & quomodo probetur separatio propter impotentiam. post longum tempus petita. in capitu. 1. nume. 5. de frigi. & male. 41
7 Impotens ad copulam. est impotens ad matrimoninm contrahendum sine impedimentũ ętatis sit. siue natura. in c. quod sedẽ. nu. 1. de frigi. & male. 42
Impotentia allegare sufficit, etiam si qualitas non specificetur. ibid. nu. 5.
Impotentia temporalis & perpetua, an idem operentur. ibid. nume. 4.
9 Impotentia coitus non omnis matrimonium impedit, nisi sit talis, quod arte medicorum reparari non possit, & intellige de reparatione, quę sine periculo corporis fieri possit, in c. ex literis. nume. 2. de frigi. & male. 43
1 Impotentia an includat uoluntatem, in c. sciscitatus. nu. 3. de rescri. 55
2 Impotentia non includit uoluntatem, in c. coram. nu. 5. de offi. deleg. 117
7 Impotentia uiri & mulieris, an idem operetur. in c. fraternitatis. nu. 14. de frigi. & malef. 43
2 Importunitas repellenda est, in cap. 1. nu. 5. de reuun. 11
2 Impossibilitas quotuplex sit, & an & cui utiet diffositionẽ, in c. fi. n. 4. de pœ. 6 Impossibile reputatur illud, quod per solum principem fieri potest. in repetita. cum esses. nume. 10. de testa. 135
7 Improprietates sunt excusandæ, & fugiendæ. in c. uenies. nu. 24. de accusa. 74
7 Improprietates sunt fugiendæ. in c. per tuas. il 1. nume. 3. de simo. 108
2 Impubes potest fieri monachus. in cap. officij. nume. 2. de ele. 269
6 Impubes doli capax obligatur omni uoto, excepto uoto religionis. in cap. scripturæ. nume. 9. de uoto & uo. re. 203
7 Impubes doli capax obligatur ex iuramento, in c. uenies. nu. 24. de sponsa. 5
6 Impubes doli capax licet obligetur ad matrimonium carnale, tamen ad matrimonium spirituale, non, in c. significatum. nu. 4. de reg. 185
7 Impuberes ante pubertatem separari non debent, sed post pubertatem possunt. si contradicunt, nisi carnalis copula interueniat, uel tacitus consensus post pubertatem, in c. a nobis. nu. 1. de despon. impub. 17
3 Impubes facit indicium, in c. cum causam. nu. 12. de iura. calum. 148
7 Impubes maior septennio, licet sponsalia contrahere possit, tamen non obligatur priusquam ad ætatem peruenit legitimam, in c. de illis. il 1. nume. 4. de despon. impub. 17
6 Impubes factus monachus, & ingressus monasterium si intra annum non fuerit reuocatus a parentibus, post annum amplius non reuocatur, in c. si quis ante. nu. 1. & 2. de reg. 181
7 Impuberes ambo uel alter, nisi pro bono pacis coniungi non debent, in cap. ubi non. nu. 1. & 6. de despon. impu. 15
7 Impubes maior septennio adueniente ętate legitima, potest sine aliqua causa a sponsalibus, & matrimonio resilire, licet mulierem sæpe nixus fuerit corrumpere. in cap. attestationes nume. 6. de despon. impub. 18
Impubes factus pubes, si uult a sponsalibus resilire, concedenda est licentia. ambobus. ibid. nume. 6.
7 Impubes deponsata & traducta si petit licentiam pubes facta alteri nubendi, non auditur, si uir iurat eam cognouisse, nec etiam auditur proxima puberta-

In Panormitani Commentaria. 70

tati si probetur cognita, in capitu. continebatur, nume. 1. 2. 5. de desponsa. impub. 16
Impuberes licet matrimonialiter coniũgi non debeant, tamen si coniungantur, & puella appareat cognita, tenet matrimonium. ibid. nume. 2.
7 Indictio quando iungitur ablatiuo, significat intrinsece. sed quãdo accusatiuo, tunc significat extrinsece in clem. generalem. nu. 7. de æta. & qual. fo. 189
In punitur quandoque pro ualde in clem. pastoralis. nume. 2. de re iudi. 257
7 Incantatores possunt puniri in utroque foro, in capitu. cum sit generale. nume. 26. de foro competen. 75
Incantatores an possunt puniri per inquisitores hereticæ prauitatis. ibidem.
1 Incapax patiendo se eligi ad dignitatem, an puniatur, in capit. scisciatus. nume. 14. de rescr. 56
1 Incendiarius an sit ipso facto excommunicatus & an possit absolui ab episcopo. in capitu. tuo. nume. 1. de senten. excom. 258
7 Incestus inhabilitat aliquem ad matrimonium contrahendum, in capit. 1. nume. 2. de eo qui cog. con. 34
Incestus proprie committitur cum consanguineis proprijs, uel uxoris. ibidem.
7 Incestuosus non potest petere debitum, licet exigere possit, in capitu. ueniens. nume. 6. de eo qui cog. con. 35
7 Incestus proprie non committitur, nisi cum affinibus, uel consanguineis. in c. ueniens. nume. 4. de eo qui cog. con. 35
7 Incorporalia an possideantur, uel quasi. in c. 1. nu. 9. de cau. pos. & propr. 176
7 Incorporalia iura quasi possidentur, in c. cũ eccl. n. 39. de cau. pos. & pp. 181
7 Incorporalia non præscribuntur non data patientia illius, de cuius præiudicio agitur. in cap. cum contingat nume. 11. de foro competen. 87
7 Incorporalia proprie non possidentur, in c. conquestus, nu. 6. de foro comp. 95
4 Incorporalia prout iurisdictio, & similia, non possunt in alium transferri, nisi cum conscientia & patientia possessoris, in capitu. cum dilectus. nume. 7. de reli. do. 217
7 Incorporalia quasi possidentur, tamen procederet libellus loquens de possessione. licet non dicat. quasi, in c significauerunt. nume 5. de iu. 51
4 Incorporalia uendicantur ratione iuris, quod quis habet in eis, in capitu. cum uenerabilis. nume. 2. de reli. do. 116
7 Incorporalia quasi possidentur, & possunt quasi possideri per alium. in capitu. si diligenti. nume. 5. de præscr. 46
7 Indago quid sit. in cle. multorum. nume. 2. de here. fol. 311
7 In 18. anno. quem esse debere, aliud est & aliud est dicere, quem esse seu esse debere 18. annorum, in clem. generalem, nu. 6. de æta. & qualit. fol. 288
1 Indebitum si fuerit solutum uigore sententiæ indebite latę an possit repeti. in capitu. suborta. nume. 10. de re iud. 88
1 Indebitum si quis soluerit ad hoc ut repetat, habet hoc probare, in capit. is qui. nume. 1. & 2. de solu. 118
6 Indebita repetitio quo casu competat respectu obligationis antidoralis. ibid. nume. 3.
Indebitum soluens scieneer, non repetit, quia uidetur donare. ibid. nu. 15.
1 Indebite absolutus a iudice. si absoluat, an repetat. ibid. nume. 17. 119
1 Indefinita nõ semper equipollet uniuersali. in capit. auditis. nu. 16. de ꝓbat. 41
1 Indefinita equipollet uniuersali etiam in pœnalibus, in clem. quoniam, nume. 2. de uita & honest. cler. 198
1 Indefinita dispositio an equolleat uniuersali. in c. quia circa. nu. 5. de priu. 218
¶ Cor. Adde. si in aliqua dispositione dicatur, antiani uel domini sexdecim hoc fecerunt, an intelligatur collegialiter uel singulariter. et uidetur singulariter & non collegialiter, ꝙ id quod uoluit Spec. in tit. de syndico. §. si ubi uoluit, quòd si reperiatur in aliquo instrumẽto, quòd canonici ita fecerũt, quòd non dicitur capitulariter. Hanc partem tenuit Ol. Lau. consi. 315. ubi dixit, quòd in aliquo instrumento reperitur scriptum canonicos ita depositisse, ꝙ non uidetur, quòd capitulariter illud deposuerunt. Hanc partem tenuerunt scribentes in c. quãto. de his, quæ fit a pla. sine consensu cap. & adduco quod pulchre uoluit Io. And. in c. requisisti. de testa. ubi per ea, quę dicta sunt dixit, quòd si testator adscripsit legatum canonicis, quòd non intelligitur, ꝙ capitulariter eis reliquerit, & ita tale legatum tenetur colcare ecclesiæ & ibi uideas Ab. & adduco eundem Ab. in cap. 2. in glo. pe. de coniugio lepro. ubi refert Gaspar. Cal. ponentem unum uerbum satis. no. Old. dicentis, quod aut dispositio concipitur per nomina collectiua, & tunc indefinita equipollet uniuersali. Exẽplis, si dicitur capitulũ aliquid fecisse, perinde est enim ac si fuisset dictum, omnes de capitulo. ad hoc capitu. capitulum sanctę Crucis. de rescrip. Aut concipitur per uerba singularia, ut puta canonicatalis ecclesię hoc fecerunt & tunc equipollet uniuersali, imo uerificatur in duobus canonicis, quia pluralis locutio uerificatur in duobus. ut in regula. pluralis. de regul. iur lib. 6. & in l. ubi numerus ff. de test. canonizata. 3. q. 3. c. si testes. §. ubi numerus, quod facit ad instrumenta procurationum. Et tantum dicitur quod canonici talis ecclesię fecerunt talem procuratorem certe non probat, quod capitulum fecerit ratione prædicta, pro quo uide no. in capit. unico. de syndico. & in l. si ff. de albo scr. in contrarium adducitur text. in cap. si canonici. coninuncta doctrina Lapi. & Dom. de sancto Gem. ibi. de offi. ord. lib. 6. & cap. ad decimas. de rest. spol. lib. 6. & ibi per Lap. & Dom. ubi utrobique per illos duos text. dicuntur confundere doctrinam Specu. Old. quòd ubi uerbum canonici, exprimitur in aliquo actu intelligitur quòd capitulariter, & collegialiter interuenerit. Et adduco do. Ab. in capitu. tertio loco. de prob. in uerbo fratres, ubi dixit quòd illi fratres seu monachi stabant collegialiter. Et adduco do. meum Barb. in cap. cum omnes. in uerbo canonici. de consli. & in capitu. quę in ecclesiarum. in uerbo ciues Ternisini. & in rep. cap. cum M. Ferrarien. de consti. & in cap. cum ecclesia Sutrina. de causa pos. & propriet. & in c. tertio loco. de prob. in 14. col. ubi secutus est doctrinã Lapi. & Domi. in prælegatis locis, Soleo pro concordia dicere, quod aut sumus in actu, qui solet fieri capitulariter, & collegialiter, & tunc illud uerbum canonici seu antiani, intelligitur capitulariter & collegialiter, & ita procedunt iura prælegata in d. cap. si canonici. d. capit. ad decimas. d. c. cum omnes. cum aliis similibus. aut actus solet fieri singulariter, & per singulos, & tunc tale uerbum debet intelligi singulariter. & ita procedat doctrina Spe. & Old. Io. And. & Ab. in prælegatis locis, quod indefinita tali casu non æquipollet uniuersali, ex quo exprimitur ꝑ uerba singularia, & non collectiua, ut sentit Ab. in d. capitu. 2. de coniug. lepro. Item indefinita non equipollet uniuersali in teste. Ita singulariter dixit Ab. in capitu. auditis. in 5. colum. de præscr. & consuluit Alexan. de Imol. consil. 210. incipien. uisis actis simis. in primo uol. consi. Et ratio est, quia testes necessario & non presumptiue deponere debent. in c. in presentia. de proba.
7 Indefinita an & quando equipolleat uniuersali, in capitu. quoniam. nume. 6. de coniu. lepro. 30
1 Indefinita an & quando æquipolleat uniuersali. in c. in genesi. nu. 1. de el. 192
7 Indefinita an æquipolleat uniuersali. in c. tua nobis. nu. 5. de uerbo signi. 170
7 Indefinita an æquipolleat uniuersali, in c. quia circa. nu. 5. de priuile. 218
6 Indicia possunt esse adeo urgẽtia, ut sufficerent ad ferendam sententiam etiam in criminalibus. in capitu. uestra. nume. 13. de coha. cle. & mu. 14
2 Indicia si non purgantur per reum, habetur pro confitẽto, in capitu. ex parte. nume. 2. 7. de offi. ordi. 153
7 Indicia quæ sint sufficientia ad probationem filiationis. in c. transmissæ. nu. 10. qui fil sint legi. 46
4 Indictio debet poni in instrumẽto, in c. inter dilectos. nu. 13. de fide instr. 115
4 Indictio quid sit, & quando probetur falsitas per indictionem, & annos domini. ibid.
2 Indicia breuiantur uel dilatantur secundum consuetudinem loci. in capitu. dilectus. nume. 6. de procu. 174
3 Inducię deliberatoriæ quomodo dantur reo conuento, & actori reconuento coram eodem iudice. in cap. 1. nume. 8. de mut. peti. 112
3 Inducta in odium alicuius, non debet in eius fauorem redundare, & econtra. in c. intelleximus. nume. 3. de iud. 25
3 Inducię quo casu dantur propter absentiam aduocati. in capitu. 1. nume. 1. ut lite non conteft. 121
3 Inducię tam iuris, quam hominis duplicantur propter petitionẽ, & considerantur a tempore, quo petuntur non a tempore quo fuerunt datę. in capit. 1. nume. 13. & 14. de plus peti. 176
7 Inducię deliberatorię an sint de forma iudicij, etiam ubi proceditur simpliciter, & de plano. in cle. sæpe. nume. 10. de uer. sign fol. 318
1 Indulgentiæ quia uere pœnitentibus, & confessis dantur, licet id difficile sit, amare tamen interpretari non decet, in cle. si dominum, nume. 29. de reliq. & uene. sanct. fol. 310
7 Indulgentiis ut quis gaudeat in ecclesia, & non in alio loco orãdum est, in cle. si dominum, nume. 30. de reliq & uene. sanct. fol. 310
7 Indulgentię cõ esse pro recuperatione terræ sanctæ censentur concessæ inquisitoribus hereticę prauitatis. in c. excõmunicamus. il 1. nu. 4. de hære. 131
7 Indulgentiæ prosunt non solum quo ad pœnas purgatorij, sed etiam quo ad pœnitentiam hic iniunctam, adeo quòd tenetur perficere pœnitentiam, qui habuit indulgentias, in c. cum ex eo. nume. 3. & 6. de peniten. & remiss. 250
Indulgentiæ usque ad quantam quantitatem possint concedi. ibid. nume. 3.
Indulgentię non possunt concedi a Prælato inferiore episcopo. ibid.
Indulgentia siue ieiuniorum conceditur usque ad annum, an ille annus sit utilis, an continuus. ibid. nume. 6.
Indulgentia concessa ultra quantitatem dierum permissam, corruit, quatenus excedit or numerus dierum. ibi. nu. 8. Et uide in cap. seq. eodem titulo. 251
7 Indulgentię concessę per non sunum prælatum non prosunt non subditis, in capi. quod autem. nume. 1. de pœni. & remiss. 242
Indulgentiæ ad quid, & quando prosunt. ibid. nume. 8.
2 Indulgentię, priuilegia. pœnæ quę inducuntur per legatum an durent finito tempore legationis. in cap fi. nume. 9. de offi. lega. 131
7 Indulgentię concessę per episcopum unius dioecesis, non prosunt alijs alterius dioecesis, licet sint in dioecesi episcopi concedentis, & ibi exerceantur acta per quæ huiusmodi indulgentiæ sunt concessæ, in capitu. quod autem. nume. 4. de pœnit. & remiss. 242
7 Indulgentia concessa uere pœnitentibus, & confessis, an prosit illis qui sunt confessi semel in anno, & habent propositum confitendi, in capitu. omnis utriusque. nume. 21. de pœnit. & remiss. 248
7 Indulgentiæ usque ad quantam quantitatem possunt concedi. in capitu. cum ex eo. nume. 5. de pœni. & remiss. 250
¶ Cor. Adde, quod absolutio a pœna & culpa sic uulgariter dicta, est illa pleníssima peccatorũ remissio, quæ conceditur cruce signatis pro subsidio ultramarino, de quo plene nota. ꝙ doctores in capitulo ad liberandã. de indulg. ubi gl. in dicto textu in clement. 2. super uerbo, a pœna & culpa, de peniten. & remiss. & nota bene eam in fi. quatenus dicit, quòd hanc plenissimam indulgentiam seu remissionem solus Papa concedit, intelligitur enim quod gl. intendit excludere alios prælatos inferiores per capitu. cum ex eo. in ꝙ. de pœnitẽ. & remiss. Non autem concilium uniuersale. nam concilium uniuersale potest tales remissiones facere, cũ representet totam ecclesiam, per ea quæ no. Inn. in cap. quod autem. eod. tit. ecclesia enim est illam, quæ principaliter recepit ligandi & soluendi potestatem, ut dicit Hie. in capitu. omnibus.

Universidad de Deusto
Biblioteca

nibus. & Angelus in c. quocunque. & Cy. in l. de quitur. 22. q. 1. quære
presentatur per sacrum concilium legitime cõgregatum. & omnibus Apo
stolis simul collectis fuit per Christum dictum, Quecunque ligaueritis su-
per terrã erunt ligata & in cælo, & quæcunq; solueritis per terram erũt
soluta & in cælo. Matth. 18. cita cõcluditAb. in d. cle. 2. in apost. suis. &
dicit se alibi hunc articulum plene examinasse.

2 Indulgentia an sit latissime interpretãda. Ant. in c. licet. n. 9. de trãsla. pla. 23
2 Indulgentia contra ius stricte intelligenda, est, sed late interpretatur contra
concedentem dignitatem, in c. si. nu. 7. de transla. epis. 7
Indulgentia ad tollendum impedimentum fauorabile stricte intelligitur, se-
cus ad tollendum impedimentum odiosum. ibid. nume. 19. eod.
2 Industria persone ubi est electa non potest actus per alium explicari. in c.
si. §. is autem. nume. 2. de offi. deleg. 126
¶ Cor. Adde quòd industria persone uidetur electa per Principem quando
committit causam alicui cũ aduerbio personaliter, quod qualificat & dat
formam commissioni, idem si dicatur, cõfidentes de industria & circunspe-
tione tua. & in tali casu non potest commissarius causam alii committere:
quod intellige, quando negotium non est expedibile per alias personas quod
sentit innoc. & Ab. in d. c. si. nu. 6. §. is autem. licet aliter dicat ibi Abb.
propter uerbum personaliter, & adducit gl sing. in cle. 1. in uerbo persona
liter. de uita & hone. cler. & ibi plene per dominum meum Barb. Tu adde,
quod idem est, si statuto caueatur, quòd principalis citatus teneatur respon-
dere, alias habeatur pro confesso, quòd tale statutum non habebit locum in
procuratore contumace, secundum Bart. in l. neque infantes ff. de fideicom.
lib. Idem si dicatur, propriis manibus secundum Ioan. And. in c. sicut di-
gnum. de hom. Sequitur Dom. in c. si quis uiduum. 50. distinctio. Iacob. de
Bel. quem sequitur Bald. in c. 1. §. uel furtum. de pace iuramen. firman. in
usibus seu & in c. periculose. de pœnit. distinctio. 1. & in c. 1. de uerb signi
fic. lib. 6. idem si dicatur per manus nostros, secundum dem. Car. in cle. 1. de
iureiur. per tex. ibi. p manus nostras, refertes se in contingentia facti ita cõ
fuisse, & uide tex. in l. probatorias. in uerbo nostras. C. de diuer. of. lib.
12. & ibi Bar. induxit illum textum ad quæstionẽ statuti loquentis de in-
strumẽto facto manupublici notarii. Ite, si dicatur per te tex. est. in l. per
hanc. C. de erogatione mili. anno. lib. 10. ubi hẽtur quòd militantes pro re-
publica, debent recipere stipendia per se, ergo non per substitutum. & Bal.
inducit ad quæstionẽ doct. legentis & salariati de publico, ut non possit re-
cipere salarium suum per substitutũ, sed manu sua illud recipiat, & adduco
textum in l. seruus si hæredi. ff. de statu lib. in uerbo, personæ, quę demon-
stratur, adhęret. per quem textum pulchre dixit Bald. in c. 1. §. iniuria. de
pace iuramen. firman. statuto cauetur licere offenso assumere in dictam de
offensore, quod non poterit mandare illam in dictam assumi per alium, qa
uidetur electa industria persone ipsius offensi. quo casu dicit, quòd poterit ip
se assumere in dictam cum complicibus, non autem mandare aliis. Idem
uoluit Bald. in l. accusationis ff. quod metus causa. & in l. ut uim. ff. de insti.
& iur. & in c. nostram. de probat. & in cap. de catero, de re iud. & in c. si.
de iuramento calum. & in capit. quæ in ecclesiarum. de constitu. licet con-
trarium dixerit in l. Gracchus. C. de adulte. sed re uera loquitur in adul-
tero, quo casu pater potest occidere adulterum. l. nec in ea. ff. de adulte. &
maritus occidere adulterum, ut in d. l. Gracchus. quo casu potest manda-
re filio, ut occidat adulterum. Illud procedit causa intollerabilis doloris qa
deterius sibi reputat maritus adulterium, qu im occisionem filii sui, ut est
celebris tex. in l. codicillis. §. matre, alias, instituto filio ff. de leg. 2. de quo
tex. fecit festũ Bal. in l. athletas. § calumniator ff. de his. qui no. infa. & in
c. si de consuet. & sic erit casus specialis in adultero. facit quod uoluit Bar.
in consi. 32 incipien. Factum sic se habet, ubi consuluit, quòd per illa uerba
ipsis filijs imponatur industria persone, quod no. per c. mulieres. cum ibi no.
de sen. exc. & in c. si quis suadente. 18. q. 4. & uide textum in c. in crimi-
nali. 1. q. 3. & ibi Domi. quòd si mandatur actum fieri per se, non poterit fie
ri per substitutum. facit l. singulos ff. de testa. in uerbo proprio chirographo,
ubi gl. colligit, quòd non poterit scribere p aliũ. facit c. si. in uerbo proprio
iuramento, quod metus cã. uide domi. Ant. in c. licet ex quadam. de testi.
Arch. & Io. And. in c. ut circa. de electio. lib. 6. uide Ludou. Roma. in no-
tabili 9. incipien. an iuramentũ. Sed quid si dicatur, tuam conscientiã onera
mus. uide Archid. Io. And & Domi. in c. 2. de testa. lib. 6. & Bal. in l. nul
li. C. de epis. & cleri. Abb. in c. cũ in ueteri, de electi. & in c. si. §. is autem.
de offic. de leg. & ibi p dominum meum Barb. Ange. in authen. ad hęc. C. de
iudic. Barb. in c. fi. de dila. Bal. in c. 1. §. notandũ. in fi. in ti. de no. se ud. & in
quãtum dicit de uerbo p se, uide tex. in l. sępe audiui Cæsarem. ff. de off. ipsi,
in uerbo, ipse. facit quod uoluit Bart. in l. si cum miles ff. de alie. iudi. mu.
cau. fac. Abb. in consi. 93. Bald. in l. unica. §. ne aũt. C. de cadu. tollend facit
glo. singula. in l. 1. alias, in l. quoties, ff. de ui & ui arma. Old. consi. 13. qđ
uoluit Bal. in l. 1. in ultima quæstione ff. de ver. diui. ubi loquitur de iuramẽ
to fidelitatis, qđ debet præstari per uasallũ in propria persona & uide eun-
dẽ Bal. in l. si. C. de cõdi. inser. sp uasallus teneatur tre ad domũ domini ad p
standũ fidelitatem domino, licet aliud senserit in d. l. unica. §. ne autem. per
tex. in c. 1. §. personã. in ti per quos fiat inuesti. tamẽ primũ dictum est ue-
rius secundũ dominum meum in d. c. fin. de dilat. Itẽ ubi Papa in comissio
ne tacite uel expresse eligit industriam p iong nõ pot cõmissarius alium surro-
gare, ut est bonus tex. in c. is cui. de offi. dele. lib. 6. tex. & ibi Ab. in d. c.
fin. in §. is aũt. ubi supra. Item si in commissione apponatur uerbum, præci-
pue, uidetur electa industria persona. gl. est sing. in l. sępe audiui ff. de offi. pre
si. secundum 10. de Imo in cle. sępe. de uerb signi. Item si est electa fides ali
cuius, qa tũc nidẽ inhibita surrogatio. tex. & Ab. in d. §. is autẽ. ut supra.

& no. de uerbo fidem qđ ponit ibi pro legalitate. An autem in aliis efficit
possit quis per substitutum seruire. uide tex. & Bar. in l. pe. C. de agen. in-
bus. lib. 12. Et quomodo cognoscet, utrum comitis uideatur elegisse indu
striam persone, Ab. in §. is autem. Item uidetur eligere industriam perso-
næ, qñ negotium cõmissum non est pariter expedibile per alios, quod sentit
In. in d. c. is autem. & pro hoc tex. in c. is cui. de offic. dele. li. 6. ubi non ap-
ponitur aliqđ uerbũ. q. denotat industriã persone sed solum ex materia subie
cta Papa ibi dicit, q uidetur electa industria persone. & est ille tex. semper
tenendus, qa multum declarat dictum §. is autem. q legitur, si fuit
appositum uerbum personaliter, nisi uelis dicere, q ille tex. de quo
committitur nudum ministerium sine iurisdictione, ut in §. cęterum. c. si.
Secus autem, ubi cõmittit negotiũ cum causæ cognitione. qa tunc quæcun
cunque sit arduũ, nõ uidet tunc Papa eligere industriã persone nisi exprimat
expresse uel tacite, secundum Ab. in d. §. is autem. Item uidetur electa in-
dustria persona secundum In. qñ negotium cui missum est magnum, secus si
parum. qa licet tunc dicat. personaliter exequaris, nihilominus potest alte-
ri sub delegare uices suas, nisi sit dictum, cõfidẽtes de industria tua, & cum
hoc dicto trãsit d. Ant. in d. §. is autem. licet aliter uelit ibi Ab. Item uide
tur etiã electa industria personæ. si nudum ministerium exequendum com-
mittitur sine iurisdictione, tex. & ibi Abb. in d. c. si. §. cęterum. Item fal-
lit si uid. ẽ electa industria persone in exactore tributorum. q non potest alte
ri delegare officium suum. uide Alb. de Rosa. in l. & qa ff. de iurisd. om. in-
di. ubi alleg. tex. in l. 1. in princip. cum l. seq. C. de cano. sacra largi. lib. 11.
Et est ratio iudicio meo, qa babet nudum ministerium, & sic uidetur ele-
cta industria persone, argumen. d. §. cęterum. Item uidetur electa industria
personæ si executor alicuius ultimæ uoluntatis relictus est in testamento,
quia non potest executionem alteri committere, nisi esset persona illustris,
puta episcopus uel Cardinalis secundum Bal. in l. si nullus. C. de decu. li. 10.
per illum text. Sed an facientes autem p substitutum, gaudeant priuilegio
immunitatis. uide Bar. in rub. C. de nau. lib. 11. in uer. circa istam rub. &
Lud. Rom. in nota fuis, ubi in contrarium alle. tex. a nemine ponderatum
in l. si. circa prin. ff. de excus. tut. Item uidetur electa industria persone quã-
do in commissione dicitur, tu secundum Bal. & do. Card. in d. c. si. licet alit-
ter uelit ibi 10. de Imo. ut ibi per do. meum Barb. & hęc omnia tene men-
ti de industria personæ, quia alibi non habes hęc in unum fasciculum collecta.

6 Infamis non potest esse tabellio, nisi rogetur a partibus, procurator sic, in c. 279
sicut te. nume. 4. ne cle. uel mo.

5 Infamia facti est illa, quę obuenit ex communi hominum oblocutione, quæ
non potest aboleri, nisi contrario facto, uidelicet, quòd contrarium dicatur,
in c. cum te nume. 9. de re iudic. 52

Infamis ex forma alicuius statuti, potest restitui famę per principes & ciui-
tates superiorem non recognoscentes. ibid. nume. 20.

3 Infamis existens in possessione beneficij suspenditur, donec se purgauerit, in c. 190
cum olim. nu. 16. de cau. poss. & prop.

1 Infamia patrum nascatur per crimen probatum per exceptionem, in c. super eo. 155
nu. 7. de electi.

Infamis infamia facti, suspenditur a beneficio. donec se purgauerit. ibid.

1 Infamia priuat iudicẽ ipso facto iurisdictione, in c. Sciscitatus. nu. 7. de reser. 55

7 Infamare aliquem est grauissimũ delictũ, in c. cum dilectus. nu. 9. de calum 92

7 Infamatus non solum super causa criminali. sed & super defectu & inhabilita- 228
tis. debet priuari, in c. accedens. nu. 1. de purg. cano.

Infamatus non admittitur ad purgandum, quando eius infamia potest per te- 6
stes probari ibid. nu. 4.

6 Infamati infamia generante scandalum, debent purgari, alias habentur pro 14
conuictis, in c. tua nos nu. 5. & 6. de cohab. cler. & mulie.

7 Infamatus si se non purgauerit habetur pro conuicto, in c. accedens. nu. 4. 15.
de accusatio. 86. & seq.

Infamatus si est in possessione beneficij, & non se purgauerit, non per hoc priuatur eod.
beneficio, sed si tantum petebat, & non se purgauerit, priuatur beneficio. ibid. nu. 8.

7 Infamis tam infamia iuris, quàm facti repellitur ab accusando secundum ca- 65
nones sed secundum leges tantum repellitur infamis infamia iuris, in c. 1.
nu. 9. de accusat.

7 Infamia orta ex non probabilibus coniecturis, & ab emulis, est nullius esse- 228
ctus, in c. cum in iuuentute. nu. 1. de purga. ca.

3 Infamis an efficiatur damnatus per inquisitionẽ, in c. 2. nu. 36. de ord. cog. 170

7 Infamatus de graui delicto potest incontinenti suspendi ab administratione 216
diminorum si delictum est enorme, alias secus, in c. ex tuarum. nu. 1. & 3.
de purg. ca fol. 225. & seq. Et uide in c. inter. eod. tit.

Infamia semel purgata, non debet amplius purgari, nisi de nouo oriatur. ibid.
nume. 2.

Infamia facti in crimine successiuo, tollitur per contrarium factum. ibid. nu. 4.

Infamatus si se purgauerit, an postea poterit de illomet crimine accusari. ibid.
nume. 5.

1 Infamia facti non solum priuat quem a beneficijs obtinendis sed obtentis, in c. 154
per inquisitionem. nume. 11. de ele.

Infamia facti debet purgari contra infamatum. ibid.

1 Infamis an quis efficiatur propter extraiudicialem confessionem criminis, in c. 74
olim ex literis. nume. 9. de rescri.

Infamis, an priuetur beneficijs. ibid.

2 Infamiam euitat damnatus per inquisitionem, & mitius punitur quam damna- 3
tus per accusationem. in rub. nume. 5. de iudi.

3 Infamia in dubio intelligitur de infamia iuris, in c. super his. nu. 2. de pe. 239

Infamis efficitur quis absque alia condemnatione, si delictum erat tale, quod
irrogabat infamiam si de eo fuisset condemnatus. ibid. nu. 3.

1 Infamia facti tollitur per contrarium factum. in c. ex diligenti. nu. 6. de simo. 99

Infamia canonica, quę irrogatur pro peccato mortali, tollitur p pœnitentiã. ibid.

Infamia iuris tollitur per solum Principem. ibid.

Infamia an & quando debet præcedere ad inflictiã inquisitionis, siue fiat p ordi
narium, siue per delegatum, in c. qualiter & quando. il 2. nu. 14. de accu. 88

Infamia nisi tollat, si infamatus fuit absolutus, in c. qa diligẽtia. n. 8. de el. 127

7 Infamatus nõ pot eẽ iudex, nec procurator, i c. cũ deputati. nu. 4. & 6. de iud. 44

Infamia quomodo purgetur, in c. si quis. nu. 4. de purg. ca. 224

Infamis non potest petere purgationem, quando delictum est probabile, in c. si
quis de gradu. nu. 1. eod. tit. fol. 60. Et uide in c. nos inter. in 2. no. eo. tit. 225

Infamia sufficiens ad inquirendum non potest causari ex dictis paucorum, sed
sufficiens ad denunciandum sic, in c. si. nu. 2. de accu. 91

7 Infamatus de aliquo enormi crimine, licet se purgauerit, tamen temporaliter
ab administratione officij suspenditur, in c. inter. nu. 1. de purg. ca. 226

Infamatus ex eo, quia ipse dedit causam infamiæ. licet se purgauerit, non tamẽ
est sopita infamia, secus si ipse non dedisset causam. ibid. nu. 3. Et contra in-
famatum quomodo procedatur. ibid. nu. 4.

4 Infames de iure uel de facto, quibus casibus admittãtur ad testificandum, &
quibus repellantur, in c. testimonium. nu. 6. de testi. 96

7 Infamia a maleuolis orta, an & quo casu debeat per taliter infamatum purga-
ri, in c. qualiter & quando. il 2. nu. 28. 30. de accusa. 89

3 Infamia orta ex confessione illius qui non debebat examinari, quo casu est pur-
ganda per infamatum, in c. 1. nu. 10. de confes. 263

3 Infamia opposita agenti possessorio recuperandæ an inducat suspensionẽ, ne in-
terim obtineat, & inducat suspensionem beneficij in capitu. item cum quis.
nume. 10. de restit. spoliat. 200

7 Infamia quotuplex est. in cap. dudum. il 2. nume. 5. de ele. 189

7 Infam. a non nascitur a turpibus, & uilibus personis sed a grauibus & hone-
stis. in c. inquisitionis. §. quæsiuisti. nume. 5. de accu. 85

Infamia sine fama quomodo inducatur. ex maiori parte uicinis, uel uniuersi-
tatis sine alicuius magni uiri, sine non. ibid. nume. 6.

4 Infamis nunquid ipso iure priuet quem titulis sui beneficij, dignitatibus & ho
noribus, in cap. querelam. nume. 5. de iureiu. 152

3 Infamia non semper est sufficiens indicium ad torturã. in c. 1. n. 6. de depo. 94

3 Infamia quæ multum grauat opinionem infamati, est omnino purganda, un-
decunque ipsa processerit, in cap. at si clerici. nume. 10. de iu. 12

Infamis dicitur ille, qui est damnatus ex crimine publico, licet sit damnatus
ciuiliter. ibid. nume. 26. 14

Infamis an dicatur ille, qui est confessus crimen, non tamen est condemnatus.
ibid. nume. 27.

Infamis infamia iuris est priuandus, uel priuatur beneficijs, & debet deponi,
in infame infamia facti aliud est. ibid. nume. 31. 25

7 Infamia tollit exercitium cuiusque dignitatis, & quæsitum & quærendum, &
operatur quòd non habet amplius exercitium ordinum. in cap. licet Heli.
nume. 19. de simo. 106

Infamia uitiatur, si dubitans sententiam infamiam inductiuam ante eius pro-
bationem soluat. ibid.

7 Infamia proueniens ex calumniosa accusatione, an sit purganda, in capitu. ue-
nerens. nume. 27. de accu. 75

4 Infamis infamia facti, non excluditur a testimonio in causa ciuili. in capit. li-
cet. nume. 7. de prob. 24

7 Infamis apostasiæ, uel aliorũ crimũ, dẽt se purgare, in c. tuæ. nu. 1 de apos. 136

3 Infamia notoria punitur citra aliam probationem. secus si non est notoria. Nã
tunc requiritur probatio duorum testium. in c. quia nos. nu. 1. de ap. 122

Infamia purgatur per iuramentum infamati, & aliorum de credulitate depo-
nentium. ibid. nume. 2.

Infamia an sit sufficiens ad suspensionem episcopi, donec ueritas discutiatur, re
missiue. ibid. nume. 4.

7 Infamatus de crimine simoniæ, si non se purgauerit, deponitur, licet contra eũ
non præcesserit certus modus agendi, prout fit in aliis criminibus, in capit.
infinuatum. nume. 3. de simo. 97

Infamatus de aliquo crimine, si de eo non purgatur, punitur tanquam convi-
ctus. ibid. nume. 4.

Infamia licet teneat locum accusatoris, tamen facit aliqualem gradum præ-
sumptionis. ibid. nume. 5.

7 Infamatus de excommunicatione est uitandus, donec se purgauerit, in capitu.
cum desideres. nume. 1. de senten. excommu. 257

3 Infamis est idoneus testis in causa, in qua non defertur solennitati iuris ciuilis,
etiam die feriata. in cap. dilecti filij. nume. 6. de iud. 23

Infamatus deficiens in purgatione, punitur ut conuictus, in capitu. cum P. nu-
me. 1. de purga. canon. 225

7 Infamatus quomodo dicatur in purgatione deficere. ibid. nume. 3.

Infamis an, & quomodo admittatur ad iurandum, siue ad eius commodum,
uel alterius. in cap. 1. nume. 4. de purga. cano. 224

3 Infamis an possit esse procurator in c. imperatorum. nume. 9. de iu. ca. 140

7 Infamis etiam infamia facti non est capax officiorum spiritualium. ibid.

Infamatus de crimine notorio, non potest se purgare, sed debet condemnari. in
cap. cum dilectus. nume. 1. de purga. cano. 227

Infamatus quomodo purgatur, quando nulla præcessit inquisitio contra ipsum,
nec accusatio. ibid. nume. 8.

6 Infamis, & criminosus possunt repellere suum accusatorem regulariter. in cap.
a nobis. nume. 11. de excep. 4

3 Infamatus aliquo crimine tenetur se purgare, adeo quòd si se non purgauerit,
reputatur conuictus. in c. cum super. nume. 17. de confes. 264

7 Infamis matrimonium contrahere pot. in c. si. nume. 4. de eo qui du. in ma. 29

1 Infans furiosus, & infidelis sunt incapaces excommunicationis. in capitu. ab
excommunicato. nume. 9. de rescrip. 91

6 Infans usque ad triennium debet lactari a matre, nisi sit aliqua nobilis, nam
tunc traditur alendus alteri expensis patris, si est locuples aliter maris. si
est diues. in c. ex literis. nume. 4. de conuer. infi. 201

Infans usque ad quot tempus dicitur. in cap. nullus. nume. 3. de reg. 180

6 Infantes decedentes sine baptismo, priuantur uisione Dei, aliam uero pœnam
actualem non patiuntur, in cap. maiores. §. fe. adhuc. nu. 2. de bapt. 150

7 Infantia est inhabilis ad matrimonia, & sponsalia contrahenda, in capit. gem-
ma. nume. 6. de sponsa. 13

6 Inferior non potest tollere legem superioris, maxime in præiudicium tertij. in
capit. 1. nume. 2. de concess. præben. 64

4 Inferior an possit relaxare suspensionem, uel excommunicationem factam a
Papa. in cap. tam literis. nume. 3. de testi. 72

7 Inferior ab episcopo potest in mortis articulo absoluere in casu Papæ reser-
uato satisfactione premissa, si tempus patiatur, in clem. ad nostram, nume.
26. de hære. fol. 313

7 Inferior ab episcopo potest in mortis articulo absoluere in casu Papæ reserua
to, satisfactione tamen premissa, si tempus patiatur, in clem. multorum,
nu. 26. de hæret. 312

7 Inferiores a Papa non debent absoluere, nisi in forma ecclesiæ, in clem si sum-
mus. nume. 6. de senten. excom. fol. 318

7 Inferior iurisdictionem habens an possit iuuare legem superioris apponendo,
uel augendo pœnam. in cle. Romani, nume. 3. de ele. 286

6 Inferiores episcopis de suis sedibus expulsi nequeunt contentiosam exercere
iurisditionem eis competentem in alienis diœcesibus, in clem. quamuis, nu-
me. 1. de foro competen. 193

1 Infideles non ligantur canonibus saltem in spiritualibus, in capitu. 1. nume. 5.
de constitutio. 16

6 Infidelis simul, & eodem tempore de iure diuino plures nõ potest habere uxo
res. in capitu. gaudemus. nume. 7. & 13. de diuor. 58

Infideles ex quibus per iudicem ecclesiasticum, uel secularem puniri possunt.
ibid. nume. 12.

Infidelis si dicat pluribus mulieribus, ego duco uos in uxores, & ille pariter
respondeant, an ille sint eius uxo. uel saltem aliqua earum. ibid. nu. 18.

Infidelium filij etiam qui matrimonium contraxerunt in casu a lege canoni-
ca prohibito post baptisma sunt legitimi. in capitu. gaudemus. nume. 1. qui
fil. sint legi. 53

Infidelium matrimonia contracta in casibus a lege canonica prohibitis, tenẽt.
ibidem. nume. 3.

Infideles non astringuntur lege canonica, sed diuina sic. ibidem.

Infidelium filij ad fidem conuersi nati post repudium ex secunda uxore prima
uiuente, an sint legitimi, & an secunda reputetur uxor. ibid. nume. 4.

7 Infidelis ad fidem conuersus, & eius coniunx noluit secum cohabitare, uel sine
peccato soluitur coniugium, & conuersus contrahere poterit. in cap. quã-
to. nume. 1. 2. 5. 6. 7. de diuor. 57. & seq.

6 Infideles coniuncti in gradu prohibito a lege canonica, post baptismum non
separantur, in cap. de infidelibus. nume. 1. de consan. & affi. 39

7 Infidelis non compellitur baptizari, sed si fuerit baptizatus, potest compelli in
baptismate remanere. in cap. quidam. nume. 1. de apostat. 157

Infideles minus peccant, quia non agnouerunt Christum, quam qui agnouer-
runt, & dereliquerunt, ibid. nume. 3.

6 Infidelis uel hæreticus dici non potest ille, qui aliquando super fide dubitans nõ
perseuerat in illa cogitatione. in cap. 1. nume. 1. de hæret. 126

Infideles non possunt esse testes contra Christianos. ibid. nume. 3.

6 Infideles nouiter redeuntes ad fidem sunt tolerãdi in moribus et ritibus eorũ,
dummodo non sint tales, quod offendatur Deus. in c. si. nu. 2. de baptis. 251

7 Infidelis conuersus ad fidem, potest uti matrimonio cum relicta fratris prius
per ipsum contracto. in cap. fi. nume. 2. de diuor. 58

7 Infideles sunt capaces excommunicationis. in capitu. relatum. nume. 1. de sen-
ten. excommun. 267

Infidelis percutiens clericum, non est excommunicatus sed aliter punitur. ibi.

6 Infideles non infesti a Christianis, & recognoscentes dominium ecclesiæ, non
sunt molestandi, & licite retinent principatus & dominia. in capit. quod
super. nume. 10. de no. & no. re. 206

Infideles si delinquunt, possunt puniri per Papam, qui est generalis uicarius
Dei in terris, uel per Imperatorem. ibid. nume. 12. & 14.

Infideles & Iudei an possint expelli a Christianis. ibid. nume. 15.

Infideles possunt uocari in auxilium a Christianis in bello licito. ibid.

7 Infidelis conuersus ad fidem, potest cohabitare cũ uxore infideli ex quo uult
secum cohabitare sine peccato, in c. quanto. nume. 2. de diuor. 57

Infidelis, qui ad fidem non uult conuerti eius coniuge conuersa relictus non est,
sed reliquit coniugem. ibid. nume. 2.

7 Infideles quo ad probationem matrimonij, & alia spiritualia, non includun-
tur lege canonica, lege autem diuina sic. in capitu. gaudemus. nu. 2. & 12.
de diuor. 58

Infideles delinquentes contra ius diuinum, puniri possunt. secus si delinquunt
contra ius canonicum. ibid. nume. 3.

5 Infidelium cibis non licet uesci regulariter, in c. quam sit. nume. 2. de inde. 122

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repertorium rerum ac sent. selectiorum

1 Infideles non possunt sine causa priuari bonis suis, nec a Papa nec ab Imperatore, in cap. que in ecclesiarum. nume. 12. de consti. 25
5 Infideles non possunt cogi ad fidem suscipiendam. in capit. maiores. §. item queritur. nume. 2. de baptis. 250
5 Infirmitas grauis excusat quem a contumacia, secus si est leuis. in capitu. tenor. nume. 3. de re iudic. 67
Infirmitas quo modo probetur. ibid. nume. 2.
6 Infirmitas corporis non impedit uotum. nec relicta dependentia ex uoluntate, sed infirmitas animi sic. in cap. porrecti. n. nume. 2. de reg. 185
2 Infirmitas tam sua, quam suorum, an sit legitima causa non comparendi in iudicio. in cap. 2. nume. 5. de proc. 168
Infirmitas quomodo probetur. ibid. nume. 4.
7 Infirmitas superueniens quantuncunque grauis, non soluit matrim. consumatum. in capitu. 1. nume. 4. de coniu. lepr. 29
6 Infirmitas superueniens quantuncunque grauis, non soluit matrim. etiam quo ad thorũ & mutuam seruitutem, siue furor sit uel dementia, etiam si claudatur mulier. in c. quoniam. n. nume. 3. de coniu. lepr. 39
Infirmitas non impedit matrim. contrahendum. ibid nume 4.
2 Infirmitas non facit aliquem actum nullum, dummodo non excludat mentem actum facientis. Ant. in c. ex transmissa. nume. 2. de ren. 12
1 Infirmitas impediens est causa ne aliquis promoueatur in prælatum. in capit. cum inter canonicos. nume. 2. de ele. 145
7 Infirmi non obedientes medicis non incurrunt crimen inobedientiæ. in capit. tua nos. §. ad ultimum. nume. 5. de homi. 149
Infirmitas quæ prouenit ex defectu infirmi, causat peccatum. ibid.
Infirmitas, & senectus est causa probabilis dispensandi cum aliquo super pœna delicti, in cle. religiosi, nume. 29. de priui. & excess. 315
6 Infirmus in extremis constitutus, præsumitur sanæ mentis, nisi contrarium probetur. in cap. cum dilectus. nume. 9. & 13. de suc. ab intest. 153
7 Ingenium supplet tempus in bene studentibus, in cap. si. nu. 5. de magi. 119
5 Ingenuus simpliciter pronunciatus, an habeatur pro ingenuo quo ad omnes. in capitu. quamuis. nume. 19. de re iudic. 97
2 Ingratitudinem committunt aduocatus, & procurator, exercendo officium contra illũ, a quo fuerunt beneficiati. in c. cũ sacerdotis. nu. 1. de postu. 166
6 Ingressus religionis metu, uel imperio superioris, puta patris, an teneat, in capit. cum uirum. nume. 8. de reg. 195
6 Ingressus religionem seductione, an possit allegare seductionẽ ad invalidandũ ingressum. in cap. ad nostram. nume. 3. de reg. 183
6 Ingressus religionem per uim si intra annum non reclamauerit ulterius non auditur cum censeatur consentire. in cap. si quis ante. nu. 1. & 4. de reg. 181
7 Ingressus religionis non uitiatur, si fiat per excommunicatum, idem de matrimonio, in cap. cum illorum. nume. 4. de senten. excom. 365
7 Ingredi monasterium uolens potest ut miles, in capit. in præsentia. nume. 49. de prob. fo. 10. Et ascendentes, & descendentes, qui debent aliquid capere, debent expectare mortem ingressi monasterium quòd potest habere bona, sed si non potest, statim debent consequi. ibid. nume. 58. 21
7 Ingressus relig non tollit defectus contractus cum peccato ingredientis, secus sine peccato. in cap. ex tua. nume. 4. de simo. 100
3 Ingressus religionis remouet omnem defectum, quem habet ingrediens. in c. cum deputati. nume. 3. & 7. de iud. 44
6 Ingressus religionis dolo factus, tenet, sed bona ingressi non acquiruntur monasterio, si auiditate patrimonii fuit dolo inductus ad religionem. in capit. in nostra. nu. 7. de sepult. 159
2 Ingressus religionis dolo factus, non uitiatur. in capit. cum dilectus. nume. 12. quod met. cau. 182
6 Ingressus religionis per dolum factus, non uitiatur, in cap. ueniens. nume. 2. de conuer. coniu. 197
3 Inhabilis censetur habilitatus si episcopus eum scienter promouit. Ant. in ca. ueniens. nume. 1. 2. 3. 6. 7. de fi. presby. 62. & seq.
Inhabilis an censeatur habilitatus, si cum eo fuit per superiorem scienter aliquid actum. ibid. nume. 7. 63
1 Inhabiles an utile nt actum. per ipsos, & habiles celebratum, in capit. fin. nume. 4. 7. de procu. 68
1 Inhabilitas unius utrum suppleatur per habilitatem alterius. in capi. illa quotidiana. nume. 7. de ele. 170
2 Inhabilis promotus ad officium non pandens suum defectum punitur. in capit. fi. nume. 12. de proc. 177
6 Inhabilis ad pugnandum non dicitur ille, qui inhabilis est corpore, sed consilio. pollet. in cap. ex multa. nume. 7. de uo. & uo. re. 206
Inhabilitationis ad beneficia pœnam potest imponere episcopus, aut legatus, tam clerico, quàm laico, in perpetuo, & ad tempus, in clem. quoniam, nume. 7. de uita, & bone. cle. 298
Inhabilis ad beneficia obtinenda retentis obtentis non potest etiam permutare sua, ut alia obtineat. in clem. siquis suadente. nume. 12. de pœn. 216
2 Inhibitio iudicis contra ius facta, non inducit nullitatem actus gesti contra illã inhibitionem, etiam quod pars non appellauerit. in capitu. 2. nume. 5. & 12. de rest. in int. i186. & seq.
2 Inhibitoria si non est missa ad aliquem iudicem. qui super causa processit, an ualeat processus. in cap. tuam. nume. 11. de ord. cog. 174
Inhibitoria quando mittitur, an requiratur causę cognitio. ibid.
6 Inimicus præsumitur aliquis si alium non soluat. in cap. cum cessante. num. 8. de ap. 150
5 Inimicus an possit putari ille, qui resistit alicui, ne faciat aliquid contra ius ordinẽ, adeo ut repellat a testimonio, in c. cũ i. & a. nu. 21. de testi. 90
5 Inimicus manifestus debet repelli ex iudicis officio. in capitu. memninimus. nume. 4. de accus. 72
3 Inimicus quomodo quis probetur. in c. cum super. nume. 5. de offic. deleg. 113
7 Inimicus præsumitur ille, qui uult testificari contra aliquem in causa criminali, & ideo ab eius accusatione repellitur. in cap. cum P. manconella. nume. 1. de accus. 69
Inimicitia contracta cum uno ex attinentibus, transit in alios propinquiores in gradu. ibid. nume. 3.
4 Inimicus non præsumitur pluries in eadem causa, si unus producitur contra alium. in cap. cum causa. il 1. nume. 2. de testi. 94
7 Inimicus censetur ille qui asserit aliquem non diligere. in cap. inquisitionis. §. tertio. nu. 6. de acc. fol. 84. Et asserenti se inimicum alterius creditur absque eo, quod nullam inimicitiæ causam allegat. ibid. nume. 7. & 10.
7 Inimicus præsumitur quis ex eo, quod nõ salutat illum, quem solitus erat salutare, in cap. olim. nume. 6. de iniu. 234
7 Inimicitia causatur siue præcesserit iusta, uel iniusta causa. in capitu. memninimus. nume. 8. de accus. 72
4 Inimicitia consideratur, etiam quod habuerit originem ex iusta causa. in cap. 1. nume. 2. de iud. 3
Inimicitia capitalis solet oriri propter contentionem omnium bonorum, uel maioris partis. ibid. nume. 3.
7 Inimicitiæ capitales oriuntur ex accusatione. in d. c. de his. nu. 8. de accus. 68
3 Inimicitia capitalis tantum est causa recusandi iudicem. in cap. accedens. il 2. nume. 3. ut li. non cont. 128
Inimicitia quot modis dicatur capitalis. ibid.
7 Inimicitię capitales quomodo oriantur. in c. cum oporteat. nu. 4. de accus. 81
Inimicitia an sit legitima causa repellendi aliquem a testimonio, relinquitur arbitrio iudicis, dummodo inimicitia non sit capitalis. ibid.
7 Inimicitia & amicitia probatur ex cõiecturis. in c. repellatur nu. 2. de acc. 68
Inimicitia probatur ex hoc, quod aliquis multum familiariter conuersatur cũ inimicis meis. ibid.
Inimicitia capitalis dicitur quando quis minatus est mortẽ, uel accusat criminaliter, uel quãdo est contentio de maiori parte bonorum. ibid. nume. 4. 69
Inimicitia capitalis tantum, repellit quem ab accusatione. ibid.
Inimicitia capitalis causantur, siue quis habeat iustam causam litigandi, uel non. ibidem. nume. 5. Et quod quis potest excipere contra inimicum, licet inimicitia sit causata culpa ipsius excipientis, nisi in hoc commiserit dolum. ibidem.
3 Inimicitię oriuntur inter spoliantem & spoliatum, habiles ad recusandum nõ solum eorum testimonium, sed etiam eorum consanguineorum. in capitu. item cum quis. nume. 2. de rest. spo. 199
7 Inimicitia non repellit testem inimicum quando coactè uenit. secus si sponte. in capitu. cum p. manconella. nume. 13. de accu. 70
7 Inimicitia causatur non inspecta causa, unde processerit, iusta uel iniusta fuerit. in cap. licet Heli. nume. 15. de sim. 106
7 Inimicitiæ graues oriuntur inter denunciatum & denunciantem, in capitu. olim. nume. 7. de accu. 90
7 Inimicitię dicuntur iustum impedimentum adeundum ad aliquem locum. in capitu. de cætero. nume. 11. de senten. excommun. 256
7 Inimicitia quelibet, an repellat accusantem. in cap. 1. nume. 8. de accus. 68
Iniungo, & oportet, ista uerba sapiunt præceptum, in clem. quia contingit. nume. 9. de relig. dom. 307
7 Iniurię inferendę proximo, an quis teneatur obuiare remittue, in capitu. quantę. nume. 8. de senten. ex commun. 269
5 Iniuriam adinuicem dicentes, potest alter alterum accusare. in capitu. cum te. nume. 25. de re iudic. 93
Iniuriosum uerbum est dicere alicui, tu es bastardus, animo iniuriandi. ibid. nume. 27. & 28.
2 Iniuria fit alicui cuius uerbo credi debebat, si ab eo exigitur scriptura. in cap. legebatur. nume. 1. de ma. & obe. 149
4 Iniuriam propriam, & suorum, etiam criminaliter, quis licite prosequitur & de iure cano. in cap. de cætero. nume. 8. de testi. 54
7 Iniuria enormis dicitur illa, quę est facta in loco notorio, licet sanguis ex percussione non exierit, in cap. cum illorũ. nu. 9. & 10. de senten. excõ. 265
Iniuria facta cũ pugno in naso, unde multũ sanguinis exiuit, nõ dicitur atrox. ibid. nume. 10.
Iniuria facta clerico, an sit leuis, uel enormis relinquitur arbitrio episcopi, ut si sit leuis, ipse absoluet, si uero enormis, remittet ad Papam. ibid. nu. 11.
7 Iniuriam clerico inferens, tenetur satisfacere, nedum etiam clerico, sed ecclesię. in c. postul. nu. 3. de iudæ. fo. 123. Et cognoscens de iniuria criminaliter põt ex officio compellere iniuriantem ad satisfaciendum lęso. ibid. nume. 4.
1 Iniuria non committitur ab illo, qui utitur iure suo, in cap. cum ecclesia. nu. 11. de electio. 161
3 Iniuriam tenetur quis remittere, sed non eius in satisfactionem. in c. conquestus. nu. 3 de foro compet. 95
5 Iniuria fit alicui, etiam si ei dicis ueritatem, dummodo animo iniuriandi dicas, in c. cum te. nu. 1. & nu. 26. de re iud. 91. & 93
2 Iniuria enormis dicitur, omnis iniuria habens in se membri inutilationem. Ant. in c. exposuisti. nu. 2. de corp. uitia. 74
7 Iniuria illata clerico parit actionem iniuriarum, & sibi, & ecclesiæ suæ, etiam si habeat plures, nec unus in præiudicium alterius remittit, in c. parochianus. nume. 4. de senten. excommun. 256

Iniu-

In Panormitani Commentaria. 72

Iniurians clericum conuenitur coram iudice ecclesiastico. ibid. nu. 5.
Iniuria leuis, mediocris, uel enormis, quæ sit statur arbitrio iud. in c. peruenit. nu. 3. de sent. excom. 258
Iniuriam committitur, qui habet animum iniuriandi, licet erret in persona, in cũlibet antem. nu. 9. de præscri. 31
Iniuria non est alicui inferenda ratione causæ fauorabilis, in cap. nuper a nobis. nu. 3. de dona. inter uir. & uxo. 61
Iniuria, an fiat uolenti, in c. contingit. nu. 2. de sent. excom. 266
Iniuria dicitur fieri quando non conceditur successori id, quod erat concessum prædecessori, in c. bonæ memoriæ. il 2. nu. 28. de postul. præla. 119
Iniuria tanto dicitur atrocior, quanto coram pluribus facta est, in c. 1. nu. 2. de maledi. 186
Iniuriatus si fuit superior, an possit ipse iniuriantem punire. ibid. nu. 5.
Iniuriatus si uult satisfactionem nemo tenetur remittere, sed rancorem. ic. ibid. nu. 7.
Iniuriatus si dixerit sacerdoti, remitto iniuriam, intellige de odio non satisfactione. ibid.
Iniuriam inferre non dicitur, qui uult capere, ut ad iudicem ducat, in clem. si quis suadente, nume. 20. de pœn. 316
Iniuriam proximo inferendam, licet ille prius nocuerit, licet repellere, in clem. si quis suadente, nume. 19. de pœn. 316
Iniuriatus si irrogatur episcopo, censetur irrogata omnibus ecclesiis sibi subiectis, adeo quòd possunt pro tali iniuria agere. in c. olim. nu. 2. de iniu. 234
Iniuria illata a clerico. põt per ipsum estimari, & pœna applicatur sibi. ibi. nu. 3.
Iniuriarum æstimatio, & condemnatio quando fiat. ibid. nume. 4.
Iniuriatus an cesseatur remisisse iniurlã ex eo, & salutat iniuriatẽ. ibid. nu. 7.
Iniurians clericum conuenitur coram iudice ecclesiast. quia commisit sacrilegium, in cap. cum non ab homine. nu. 2. de senten. excom. 257
Iniurians aliquem uerbaliter, an teneatur si dixerit ueritatem. in capit si culpa. nume. 5. de iniur. 235
Iniuriatus si remiserit iniuriam, non censetur remisisse suum interesse, sed tantummodo rancorem. in cap. 1. nume. 7. de iniur. 232
Iniuriatus non tenetur remittere iniuriam, nisi ab eo petatur. ibid.
Iniuriatus potest agere contra iniuriantem criminaliter, & ciuiliter, non tamen simul. ibid. nume. 9.
Iniuriantes se adinuicem non compensant, imo alter alterum accusat. in capit. ex fide. deferendum. nume. 4. de appel. 130
Iniurians licite iurat se stare mandato iniuriati pro satisfactione iniuriæ, & cum ea iniuriæ. in c. ea noscitur. nume. 2. de senten. excom. 257
Iniuriata pars nunquid possit ignoscere gratis parti iniuranti. in capitu. ueniens. nume. 1. de iureiur. 156
Iniuria notoria, quando dicatur. in cap. 2. nume. 17. de dila. 113
Iniuria continet in se nullitatem, quod facit ad multa, sed non econtra. in c. cum contingat. nume. 5. & 15. de offic. deleg. 119
Iniuria non debet alteri fieri prætextu miserabilis personę. in capitu. ex tenore. nume. 4. de foro competen. 82
In materia dispensationis sit extensio per identitatem rationis, in clem. quę de ecclesiis. nume 8. de offi. uica. 290
Innocentia accusati, quod interfecerit banmitum potest per quemcunque allegari & probari. in cap. illa præpositorum. nume. 4. de accu. 66
Innocentia inquisiti potest per quemcunque allegari. in capitu. ueniens. nume. 22. de accusa. 74
Inobedientia est peccatum mortale. cap. ex parte. nume. 3. de uer. si. 27
Inops dicitur ille, qui uiuit ex proprio artificio. in cap. quod super. nume. 4. de uo. & uo. re. 206
Inopia opposita conuento, impedit executionem sententiæ, etiam interdicto possessorio. in cap. olim. il 2. nume. 1. de restit. spo. 119
Inopia differt solutionem in ciuilibus, sed non in criminalibus, nam tunc succedit pœna corporalis. ibid. nume. 2.
Inopia seu paupertas, an impediat executionem sententiæ, uel processum iudicij. ibid. nume. 6. 220
Innotuit post citationem lite pendente, reuocanda sunt iu priſtinum statum ex mero iudicis officio, secus lite non pendente, quia tunc libellus, & litis contestatio requiruntur. in clem. cum lite pendente, nume. 1. ut lit. pend. ubi innou. 195
Innouare possessor quando aliquid dicatur, & quando non, in clem. cum lite pendente, nume. 2. ut lit. pend. 295
Inquisitio an aliquid in specie, & nunquid temporalia petere liceat. in clem. si dominum. nume. 25. de reliq. & uene. sanct. 309
In procuratorio si post aliquorum casuum enumerationem subijcitur clausula generalis, an ueniat sub tali generalitate casus etiam maiores expressis, & qui ueniant, & qui non, in clem. non potest. nume. 9. de procu. 291
In præmissum renunciantium permutationis causa non ualet collatio alteri facta, nec electio seu præsentatio, in cle. ne concessione. n. 8. de rer. pmu. 301
Inquisitio semper debet continere qualitatem criminis, & circunferentias, quando sit ad pœnam imponendam, alias forte secus, in capitu. accepimus. nume. 7. de pier. ca. 230
Inquisitio potest iterari noua infamia, uel indicijs nouis. in capitu. fi. nume. 2. de cle. missi. 248
Inquisitio contra prælatum non debet fieri, nisi precedente infamia scandalosa, uel periculosa. in c. in tantum. nu. 2. & 6. de collu. deteg. 182. & seq.

7 Inquisitio non requirit unam solam clamosam insinuationem, sed plures. quod tamen remittitur arbitrio iudicis in c. licet Heli. nume. 5. de simo. 105
7 Inquisitio siue generalis siue specialis, dummodo non fiat ad pœnam imponendam, sed tantum ex debito officij, non requiuit, quod precedat infamia. in cap. qualiter & quando. il 2. nume. 11. de acc. 88
3 Inquisitio non est al cui inferenda ratione causæ fauorabilis, in cap. nuper a nobis. nu. 3. de dona. inter uir. & uxo. 61
Inquisitor hæreticę prauitatis delegatam, nõ ordinariam habet iurisdictionẽ, officiũ tamen mortuo Papa nõ expirat. in cle. ne romani. n. 16. de ele. 187
Inquisitor hæreticæ prauitatis potest nedum citationes, sed sententiarum prolationes committere, & totam causam, & uicarium, seu substitutum dare. in clem. nolentes, nume. 6. de hęre. 312
7 Inquisitio facta ex officio, & facta ad instantiam alterius differunt in multis, de quibus. in cap. qualiter & quando. il 2. nu. 17. de acc. 88
Inquisitus ex officio non potest producere probationes super bona fama, sed si est inquisitus ad instantiam alterius potest. quia non ita præsumitur contra iudicem, sicut contra partem. ibid.
7 Inquisitio potest fieri contra suspectum, quæ prius debet fieri super infamia, quam super ueritate criminis. in cap si quis. nume. 1. de pur. ca. 224
7 Inquisitio quãdo fit ad denunciationem alterius puta publici officialis, ut sunt syndici castrorum, non requiritur quod precedat infamia. in cap. qualiter & quando. il 2. nume. 12. de acc. 88
Inquisitor hæreticæ prauitatis, & episcopus licet non ualeant illicitis modis prætextu officij exigere pecunias pœnas tamen pecuniarias fisco applicandas imponere, & exigere possunt. in cle. nolentes, nume. 10. de hæreti. 312
Inquisitor hæreticæ prauitatis quæ non possit exercere contra inquisitos sine episcopo loci, in cle. multorum, nume. 6. de hæret. 312
Inquisitor hæreticę prauitatis, & episcopus, an possit unus sine alio ferre sententiam absolutoriam. in cle. multorum. nume. 7. de hęre. 312
Inquisitor licet possit ex causa remoueri ab officio, & corrigi a suo prælato, facta tamen uirtute officii non potest alterare, sed recurrendum est ad Papã a quo dependet immediate inquisitorum iurisdictio, in clem. nolentes. nume. 15. de hęre. 312
Inquisitori, siue episcopo quæ permissa sint exercere contra inquirendum, in clem. multorum, nume. 16. de hęre. 312
Inquisitores hæreticę prauitatis debent attigisse 40. ann. etiam si deputentur per prælatos prouinciales, uel ministros alios, uel episcopos in clem. nolentes, nume. 3. de hęre. 312
Inquisitores hæreticę prauitatis si de facto minoris ętatis 40. anno fuerint deputati, an talis commissio ualeat. in clem. nolentes, nume. 4. de hæret. 312
7 Inquisitio fieri non debet, nisi infamia precedat. in c. qual. & quando. il 2. nume. 1. de acc. 87
1 Inquisitio afficit mitiori pœna inquisitum, quam accusatio accusatum. in cap. per inquisi. nume. 14. de ele. 155
6 Inquisitio generalis potest fieri aliqua fama non precedente, specialis uero. i. quando fit contra certam personam, non potest fieri aliqua fama non precedente. in c. graue nimis. nume. 9. de præb. 44
In inquisitione generali si nominetur certa persona, contra quã postea specialiter inquiratur, depositiones factę in inquisitione generali non faciunt fidẽ in inquisitione speciali. ibid.
7 Inquisitio ad dicta paucorum denunciantiũ committitur. in c. fi. n. 2. de ac. 91
¶ Corse. Hoc tenet Host. in cap. inquisitionis. in fi. de accu. Ioan. And. in d. c. fi. eo. ti. tenet contrarium. nam Host. ibi dixit, quòd licet dicta paucorum non infamem. per tex. in d. capit. inquisitionis. in fi. tamen committitur inquisitio, quod non placet Ioan. And. in d. capitu. fi per text. ibi qui dicit, inquiratis ueritatem. sed opi. Host. magis placet, & Ab. quia ex quo Papa non expressit, & istum haberet pro infamato commissa simpliciter inquisitione ueritatis, nidet tanquam præambulum & antecedes tomissum negotium super infamia. Quod non est uerisimile, quod in simplici commissione Papa uoluerit uiolare regulas iuris. Per hoc uidetur tex. cum ibi no. secundum eum, in capitu. cum oporteat. de acc. & ita redet Ab. in d. capit. fi. Sed iudicio meo opin. Ioan. And. uidetur uerior, quia in casu d. capitu fi. non erat necesse prius inquirere de infamia, prout dicebat Host. quia Papa ibi non dubitabat de infamia, & ad hæc pondero mihi uerba ibi, famę suæ prodigus & salutis. nam responsio debet congruere petitioni. Aut responsum. C. de transactio. l. si defensor. §. qui interrogatus. ff. de inter. act. capit. de muliere. de spõ. in capitu. inter dilectos. §. cæterum. de fi. inst. uel possumus saluare Abb. quòd cum fuerit dictum, quòd erat prodigus rerum & famæ, & Papa mandet inquiri de ueritate, quòd intelligatur super utroque. Nec ob. quòd fuerit dictum famę suæ prodigus, quia illa uerba sunt narratiua, quæ non inducunt iuris ministerium. glo. est sing. in l. unica, C. quando non peten. partes uoluit Ioan. And. in capitu. dilectis. de præb. glo. in capitu. Abbate sane. in uer. iudicio. de re iud. lib. 6. & in cle. dispendiosam. de iudi. & in capitu. auditis. de ele. cum simi.
7 Inquisitio generalis si fuit facta, & fuit repertus aliquis culpabilis, an possit puniri uigore probationum in generali inquisitione productarum. in capitu. ad petitionem. nume. 2. de acc. fol. 85. Et contra inquisitionem formatam contra aliquod collegium, uel uniuersitatem possunt omnes singulariter cõtradicere, quia singulariter omnium interest. ibid. nu. 3.
3 Inquisitio an sit iudicium extraordinarium, uel ordinarium in rub. nume. 3. de iud. 2
8 Inquisitio super fama potest formari et iam non precedentibus legitimis indicijs. in capitu. licet in beato. nume. 7. de acc. 72

Universidad de Deusto
Biblioteca

6 Inquisitus respondendo se non fecisse, si postea conuincatur, quòd fecit, potest dicere se fecisse. quia tenuit sibi in cap. is qui. nume. 3. de sol. 118
3 Inquisiti, accusati, vel de nunciati debent habere copiam testificatorum, & nomina testium. in cap. olim. nume. 8. de acc. 90
Inquisitiones quę non tendunt ad pœnam, possunt fieri nulla precedente infamia secus si tendunt ad pœnam, quia debet precedere infamia. ibid. nu. 9.
7 Inquisitor hæreticæ prauitatis an habeat ordinariam, uel delegatã potestatẽ, & ab ipso ad quem appellatur. in c. excommunicamus. n. 12. de hęre. 151
7 Inquisitus licet absoluatur, quia contra eum nil extitit probatum, omnino debet purgari propter aliqualẽ infamiam. in c. cum oporteat. nu. 2. de ac. 71
Inquisitio si fuit commissa alicui simpliciter a Papa, an possit uel debeat prius inquirere de fama. ibid. nume. 7. 82
Inquisitio super ueritate criminis non facta prius inquisitione super fama, an ualeat sine sit facta per ordinarium, uel delegatum. sine opponatur. sine nõ. ibid. nume. 8.
Inquisitus contra quem est probata infamia per testes, an possit probare per alios testes se esse bonæ famæ, & sic repellere inquisitionem super ueritate. ibid. nume. 10.
3 Inquisitus mitius punitur, quàm accusatus, in c. at si clerici. nu. 34. de iu. 15
5 Inquisitores positi ad requirendum de aliquo crimine possunt repertum culpabilem priuare officio & beneficio. in c. cum is, & 2. nu. 2. & 3. de re ind. 18
Inquisitores an possint dici iudices, & in quibus differant a iudicibus. ibid. nume. 4. & 8.
Inquisitores deputati super aliquo crimine, & in certo loco, nõ possunt de alio crimine, & in alio loco inquirere. ibid. nume. 7.
Inquisitor deputatus super pluribus criminibus, & contra plures personas nõ tenetur super omnibus, & contra omnes simul procedere. ibid. nume. 8.
Inquisitores habent delegatam non autem ordinariam iurisd. ibid. nume. 9.
7 Inquisitor hæreticę prauitatis, an & quando possit cognoscere utrum aliquod crimen sapiat hæresim. in cap. 1. nume. 4. de sorti. 180
7 Inquisitus, accusatus, uel denuntiatus, an possit eligi ad dignitates, in capitu. omnipotens. nume. 4. de acc. 77
7 Inquiri de fama alicuius debet in loco, ubi est conuersatus. in capitu. postquã. nume. 6. de ele. 122
3 Inquisitus non tenetur respondere, nisi fuerit citatus, & crimina exposita, secus in ciuilibus. in cap. 1. nume. 5. de ind. 3
7 Inquirere non licet contra prælatos, & alios superiores nisi precedente infamia quę scandalum & periculum potest inferre. sed contra alios sufficit simplex infamia, & quando. in c. qualiter & quando. il 2. nume. 9. de acc. 87
7 Inquisitus quando citatur, an debeat in citatione poni tenor inquisitionis. in capitu. licet in beato. nume. 3. de acc. 72
Inquisitores hæreticę prauitatis, dicuntur delegati ad uniuersitatem causarum, & fauore fidei habent iurisdictionem insolidũ. in c. si. nu. 19. de re iudic. 99
4 Inquiri potest ad utilitatem ecclesię, nulla precedente infamia. in capitu. sicut nostris. nume. 2. de iureiur. 175
4 Inquisitio si fiat contra prælatum infamatum de dilapidatione, interea interdicitur sibi omne genus alienandi exceptis bonis, quæ seruando seruari nõ possunt. in capitu. si nume. 1. & 6. de acc. 91
7 Inquisitus mitius punitur de iure cano. quàm accusatus, nam punitur extraordinarie, nisi crimen sit confessatum, uel notorium, quo casu punietur pœna ordinaria, de iure ciuili tantum punitur. inquisitus quantum accusatus. in capitu. qualiter & quando. il 2. nume. 10. de acc. 89
Inquisitio proprie est illa, quæ fit ex officio iudicis puro & mero nemine defendente, uel impetrante. ibid. nume. 21.
Inquisitio non debet fieri contra aliquem ex sola infamia, a malinolis orta. ibi. nume. 29.
7 Inquiri non debet contra aliquem de ueritate, nisi precedat infamia. in capitu. inquisitionis. §. tertiæ. nume. 1. 2. & 3. de acc. 84
7 Inquisitus si non probatur contra eum, nisi per famam, uel testium credulitatem, non punitur, sed requiruntur probationes clarę. in capitu. inquisitionis. §. quęsiuisti. nume. 1. & 2. de acc. 84
4 Inquirendo non proceditur super iuribus singularium personarum nisi sint miserabiles personę. in capit. ad nostram. il 1. nume. 9. de iureiu. 149
7 Inquisitores generales possunt procedere ad inquirendum, non receptis testibus super infamia, dummodo de eis conster per frequentem clamorem, secus si esset deputatus ad unam cãm tantũ. in c. cum dilecti. nu. 2. de acc. 80
7 Inquiri potest etiam contra prælatum ad denunciationem unius. in capit. cum dilectus. nume. 1. de calum. 92
7 Inquisitus si pendente inquisitione efficiatur episcopus, an ab inquisitione sit desistendum. in cap. per tuas. il 1. nume. 14. de simo. 108
7 Inquisitus mitius punitur, quàm accusatus. in c. inquisitionis. nu. 6. de acc. 83
Inquisitus non interrit infamiam, sed accusatus sic, quando est tale crimen, qđ soleat irrogare infamiam. ibid. nume. 2.
1 Inquisitores hæreticę prauitatis, habent delegatam, non ordinariam potestatem. in cap. causa restitutionis. nume. 1. de restit. in inte. 196
5 Inquisitores hæreticę prauitatis, an possint inquirere post quinquennium a morte hæretici ad effectum confiscationis bonorum. in capitu. cum nobis. nume. 8. de præscr. 39
7 Inquisitio generalis potest fieri nulla precedente infamia, specialis uero non, capit. 1. nume. 2. de off. or. 132
In sacramento corporis & sanguinis multa mirabilia denotantur. Primo mirabilis productio, quia de cœlo producitur est, & ad nocem sacerdotis aperuntur cœli in cle. dominium, nu. 2. de reliq. & uene. sanct. 309
In sacris si nullus de capitulo reperitur, & immineat negotia, per quem expediri debeant. in cle. ut hi qui, nume. 10. de ætate. & qualit. 289
3 Inscriptionibus monumentorum, librorum, & inscriptionibus columnarum, an credatur. in cap. quanto. nume. 10. de iureiur. 160
7 Inscriptio, quam faciunt accusatores, nil aliud est, nisi quòd ipsi se obligent ad pœnam talionis. in capitu. super his. nume. 7. de acc. 77
Inscriptio ad pœnam talionis non est necessaria, quia licet non fuerit facta nihilominus ad eã tenetur. si in accusatione defecerit accusator. ibid. nume. 7.
7 Insignia an quis possit portare, & ex cuius priuilegio. in c. dilecta. nume. 5. de excess. prael. 201
Insignia aliquorum non est licitum facere. siue portare. ibid. nume. 4.
2 Insignia denotantia iurisdictionem, non possunt portari extra limites suæ provinciæ. in capitu. 1. nume. 2. de auth. & usu pal. 9
3 Insignia denotantia superiorem possunt ex priuilegio, uel cõsuetudine, uel prescriptione portari ubique alia non, nisi in quibusdam specialibus, utrum autem sufficiat alterum istorum ad portanda insignia predicta. in capitu. 1. nume. 3. 7. & 9. ut li. pen. mil inno. 252
Insignia non denotantia superioritatem, sed dignitatem insigniti, possunt ubique portari. ibid. nume. 7.
Insignia pontificalia, an possint per inferiorem episcopo præscriptione acquiri. ibid. nume. 10.
5 Insignia quę dantur Abbatibus potius sunt ad decorem, quàm ad substantiã. in cap. inter monasterium. nume. 25. de re iudic. 87
7 Insinuatio est descriptio donationis in actis publicis coram iudice, & inuenta fuit, ne fiat fraus. in cap. donatio. nume. 13. de donat. inter uir. & uxo. 63
4 Insinuatio quid sit. in cap. si nume. 1. de fi. instr. 127
Insolentia quid sit. in cle. & clericorum. nume. 4. de offi. ord. 121
5 Instantia non potest per partes prorogari. in c. ex ratione. nu. 8. de appel. 109
3 Instantia non potest de cõsensu partiũ prorogari. in c. 1. nu. 12. de lib. obla. 107
6 Instantia tam iuris, quàm statuti, si est perempta, an ualeant acta postea facta, in cap. de causis. nume. 10. de off. deleg. 89
5 Instantia si est perempta, res inducitur fere ad illum statum, in quo res erat prius. in capitu. illud autem. nume. 20. de præscr. 32
4 Instantia an currat coram arbitro, uel arbitratore. in c. Quintauallis. nume. 22. de iureiur. 167
2 Instantia quanto tempore perit coram iudice, tanto tempore perit coram arbitro, in cap. cum dilectus. nume. 21. de arb. 207
2 Instantia finita an pereat acta postea facta, in c. significasti. nu. 2. de off. del. 90
3 Instantia in quibus casibus duret minori tempore. in c. uenerabilis. nume. 13. de ind. 49
Instantia durat per 20. dies tantum, quando officialis syndicatur. ibid.
In notoriis perempta instantia potest fieri adhuc sententia. ibid. nume. 8.
3 Instantia incepta cum uno clerico super una ecclesia, non transit in successorem in illa ecclesia, secus si instantia esset inchoata super ecclesia, quia ignitas non moritur. in c. quia V. nume. 9. & 10. de iu. 32
Instantia non transit nisi in successores uniuersales. ibid.
Instantia inchoata contra unum, an & quando transeat in successores. ibi. nu. 11.
3 Instantia iudicij non perit lapsu triennij. in cap. uenerabilis. nume. 1. 4. & 5. de ind. 48. & seq. 49
Instantia peremptа non expirat in risdictio delegata. ibid. nume. 2.
Instantia quãdo est peremptа per subterfugia partis. uel ex defectu iudicis an detur restitutio. uel quomodo succurratur illi, qui non est in culpa. ibi. nu. 9.
Instantia certi temporis non currit, quando iudex est legitime impeditus. ibid. nume. 10.
Instantia non perit lapsu triennij, quando in foro seculari agitatur causa ecclesiastica. ibid. nu. 12.
Instantia in criminalibus durat biennio. ibid. nu. 13. 50
Instantia perempta, quæ acta pereant. ibid. nu. 14. 87
Instantia utrum prorogetur per compromissum, sicut per appellationem. ibid.
Instantia non potest consensu partium prorogari etiam si iurauerunt. ibid. & nume. 15.
Instantia finita non debet iudex sententiam ferre, etiam quod aperte non opponatur. ibid. nu. 16. & 17.
Instantia currit arbitro sicut iudici, secus arbitratori. ibid. nu. 21.
Instantia etiam habet locum in causis summarijs. ibid. nu. 22.
Instantia perit, quando iudex procedit per inquisitionem. ibid. nu. 23. 112
5 Instantia quare de iure cano. non perit, in c. super. nu. 5. de appel. 53
3 Instantia quando est peritura, iudex ex officio potest uenire ad diffinitiuam, in capit. significauerunt. nume. 23. de iudi. 208
1 Instantia inchoata transit in hæredem. in c. ex parte. nume. 2. de arbi. 214
7 Instantia de iure cano. non perit per lapsum triennij. in cap. cum olim, il 2. nume. 3. de priuileg.
1 Inspirati a Deo, dicuntur illi omnes, qui nemine discrepante aliquid faciunt in bonum. in c. quia propter. §. nisi. nu. 12. & 13. de ele. 175
6 Institutio beneficiorum spectat ad episcopos, uel eorum officiales, adeo quod clerici propria autho. uel sine ipsorum licentia institui non possunt, ad alios autem non spectat, nisi de iure speciali. e. ex frequentibus. nume. 1. 2. & 9. de instit. fol. 61. Nec valet consuetudo in contrarium. ibid. nume. 5.
5 Institutio facta per episcopum in ecclesia patronata antequàm patronus sit in mora præsentandi, an conualescat si patronus in termino nullum præsentauit. in c. cum Bertoldus. nume. 14. de re iudica. 81
6 Institutus in re certa, non per omnia habetur loco legatarij. in capitu. Reynutius. nume. 13. de testa. 145

Instituere

Instituere nemo potest seipsum. in cap. si nu. 1. de instit. 64
Institutio facta de patre, & filijs, non censetur facta ordine successiuo, sed quòd pater nocetur pro dimidia, & filij collectiue uocati in alia dimidia. in cap. Reynal. nume. 11. de testa. 147
Institur nemo debet ultra facultates ecclesiæ inuitis clericis, qui isto casu non tenentur aliquem recipere ad mandatum cuiuscunque. in capitu. authoritate. nume. 1. & 2. de instit. 62
Institutio, uel destitutio in ecclesia non stectante ad aliquem pleno iure pertinet ad episcopum, & non ad alium, nec ualet consuetudo in contrarium. in capitu. cum & plantare. nu. 2. de priui. 209
Institutio beneficiorum ad quem pertinet? ad illum pertinet ad quem & destitutio, nisi habuerit instituendi ex consuetudine, uel præscriptione. quia si tunc ipsis, non sequitur prescripsit aliud. in capitu. cum ex inuncto, nunum. 3. & 4. de hær. 131
Institutio & collatio confunduntur, adeo quòd non uitiaretur libellus, uel rescriptum. in cap. post electionem. nu. 10. de concess. præben. 70
Institutio in beneficijs & custodia beneficiorum uacantium pertinet ad episcopum loci, de iure communi. in c. cum uenissent. nu. 2. & nu. 10. de inst. 62
Institutus quoties quis tenetur & potuit comparere in termino. non auditur petens ulteriorem terminum ad instituendum. in capit. coram. nume. 3. de restit. in integ. 194
Institutus in ecclesia ut clausstralis, debet habere socium secus tanquam ut qui libet clericus in cle. quia regulare, nu. 15. de sup. negl. prela. 187
Institutum ut ualeat, debet tabellio de eo esse rogatus. in clemen. romani, nume. 5. de iureiur. 206
Instrumenta communia ratione proprietatis, sunt edenda. in capitu. 1. nu. 7. de proba. fol. 3. & nu. 28. 4
Instrumentum communia natura negotij, ut sunt scripta ab exercente aliquod officium, sunt edenda. ibid. nume. 8. 3
Instrumenta originalia, & communia inter partes ratione materię, quæ in eis continetur sunt edenda. ibid. nu. 11.
Instrumenta non originalia, sed exemplata pecunia partis, non sunt edenda. ibid. nume. 12.
Instrumenta propria petentis debent edi, & possunt uendicari. ibid. nu. 13.
Instrumenta quando debeant edi. ibid. nu. 26. 4
Instrumenta integraliter sunt edenda a persona publica, ratione interesse petentis. ibid. nume. 27. eo.
Instrumenta integraliter, sunt edenda, ut falsitas redarguatur circa diem & confidem, secus circa contenta in instrumentis. ibid. nume. 29.
Instrumenti editio debet fieri sine die, & consule, nisi editio nihil prodesset sine die, & consule. ibid. nume. 30. Et nomen Papę, & Imperatoris apponitur instrumentis hodie. ibid. nume. 33.
7 Instrumentum per ditum, & eius tenor probatur per testes. qui illud perlegere si deponũt de tenore, et quòd erat sine nitio. in c. cũ olim. n. 2. de pri. 212
Instrumentum, quod fuerit deperditum, an fletur iuramento perdentis. ibid. nume. 10. 213
4 Instrumentum an & quando dicitur falsum. debeat iurari de calumnia, uel malitia in capitu. accepimus. nu. 7. de fid. instr. 112
1 Instrumentum non dicitur commune ex solo esse fieri facta iudici absque petitione instrumenti in computari nu. 1. de fid. instr. 123
Instrumenta contraria directe, uel indirecte sibi inuicẽ fidem derogãt. ibi nu. 2.
1 Instrumenta sine priuilegia possunt scribi, & publicari tam in charta pergamena quam bombacina. in c. cum dilecta. nu. 9 de confir. uti. uel inuti. 166
4 Instrumenta in quibus casibus possunt produci post conclusionem in causa. in c. cum dilectus. nu. 1. de fi. instru. 118
Instrumenta prouocare ad pars possit ante conclusionem si intra tempus statutum a iudice ad producendam instrumenta, non produxit. ibid. nume. 4.
Instrumenta in quibus adhibetur fides ex consuetudine. faciunt fidem in foro ecclesiast. & in negotijs ecclesiasticis. ibid. nu. 5.
Instrumentũ cõfectum per notarium infamẽ, an sit ipso iure nullũ. ibi. nu. 7. 119
Instrumentũ ad hoc, ut sit publicũ, quę requntur. in c. 1. nu. 4. de fide inst. 107
Instrumentum facit fidẽ in fauorẽ alterius ex mandatoribus 6. ibi. nu. 5. 108
Instrumentum si constat de errore, an possit aliquis abradere. in capitu. ex literis. nume. 3. de fid. instru. 111
4 Instrumenta guarentigiata non habent locum contra clericos, nec eos ligant. sicut te. nume. 17. ne cle. uel mo. 280
4 Instrumenta producta in iudicio non sunt de actis, sed productio sic. in capit. quoniam. nume. 8. de proba. 31
Instrumenta guarentigiata stante statuto de eorum executione mandantur executioni non solum circa ea, quæ directe continentur, sed quæ indirecte. in cap. cum olim. nu. 10. de censib. 237
Instrumentum, uel sententia si producitur ab uno, an produ ctus teneatur contra se recipere. ibid. nume. 11.
4 Instrumentum non infirmatur, si post reperiatur inhabilitas testium, & idem in sententia. in c. super eo. il 1. nu. 1. de testi. 55
2 Instrumentum publicum habet presumptionem pro se, & contrarium allegãti incumbit probatio. in c. unico. nu. 9. de fyndi. 178
1 Instrumenta falsificans, uel acta in aliqua causa, an debeat perdere illam causam uel aliter puniatur. in c. cum uenerabilis. nu. 30. de excep. 12
Instrumentum continens factum manuidum, non potest pro parte acceptari, & pro parte non alias secus, & idem in confessione ibi. nume. 40. 13
4 Instrumenti reprobatio quando ponitur, an admittantur duę reprobationes, uel plures. in c. licet dilectus. nume. 3. de testi. 91
5 Instrumẽtum potest loqui per uerba preteriti temporis, licet actus fiat in presenti. item post loqui in tertia persona, & in prima. in capitu. quod autem. nume. 4. de iur. pat. 221
2 Instrumentum producens censetur tacite confitei omnia contenta. in eo. in c. cum super. nume. 7. de offic. deleg. 104
5 Instrumenta si penes aliquem sunt aliqua sibi inutilia, sed alteri præiudiciale potest cogi ad illa tacendãda. in c cũ dilecta. nu. 5. de cõsir. uti. uel inuti. 164
Instrumentum redditur suspectum ex rasura, seu superlineari scriptura. in cap. cum uenerabilis. nume. 6. de reli. domi. 216
Instrumentum locationis non probat, neque dominium, neque possessionem esse penes locantem. ibid. nume. 7.
4 Instrumentum an possit fieri circa consanguinitatem probandam. in capitu. series. nume. 2. de testib. 64
Instrumenta possunt produci usque ad conclusionem. ibi d. nu. 4.
4 Instrumenta solum dotis, uel donationis propter nuptias, an probet matrimonium. in cap. illud quoque. nume. 7. de presump. 133
6 Instrumentum factum ab excommunicato, an ualeat. in capitu. aduersus. nu. 13. de im. eccl. 268
7 Instrumentum reprobari potest per aliud instrumentum dignus. in capitu. 1. nume. 5. de nat. ex liber. uen. 31
4 Instrumenta producens non potest illa reprobare. in capitu. presentium. nume. 9. de testi. 70
Instrumentum si arguitur de falso, an possit producens, ut euitet pœnam falsi, dicere se nolle uti illo instrumento. ibid. nume. 10.
6 Instrumentum si utietur, potest notarius aliud conficere, quod non utiabitur, si sit factum super eodem facto, licet cantet in alia persona. in capitu. dudũ. nume. 5. de conuer coniu. 299
Instrumentum potest loqui in prima, uel in tertia persona. ibid. nume. 6.
In Instrumento illud censetur fuisse actum, quod reperitur conscriptum. ibid. nume. 7.
4 In Instrumento publico non est necesse, quòd teste, se subscribant. in capit cum Io. nume. 5. de fid. instru. 120
4 Instrumentum exemplatum a notario sine authoritate iudicis, consensu partium, facit fidem. in c. Albericus. nume. 7. de testi, 87
6 Instrumentum impugnans perdit commodum, quòd potest habere ex eo. in c. cum olim. nume. 6. de cens ib. 237
Instrumentum producens censetur fateri omnia contenta in eo, & pars aduersa potest ex ipso tueri si uult. ibid. nume. 7.
1 Instrumentum confectum a notario excommunicato est nullum. in proœm. Gre. nume. 17. 8
4 Instrumentum non facit fidem, nisi de eo quod potuit interuenire illo tpe quo facta fuit instrumentum. in c. quoniã. n. 27. de pba. 33. Et an instrumẽta sic uel producta, & exemplata in iudicio sint iterũ producenda. ibi. nu 36. 35
4 Instrumentorum uitia uisibilia impediunt exemplationem, innisibilia non. in c. si nume. 3. de fid. instru. 127
7 Instrumentum si in uno capitulo uel parte reprobetur, uel reddatur falsum, an censebitur totum falsum. in cap. fraternitatis. nume. 4. de hær. 127
4 In Instrumento duo sunt inscripti expresse eorum nomine, & cognomine, qui negant se interuenisse in illo instrumento, an tale instrumẽtum ualeat. in c. cum Ioannes. nu. 16 de fid. instru. 121
¶ Cor. Adde. quòd si instrumenta duo mandati reperiuntur sub eodem tẽpore & loco, & unum est diuersum ab altero, nec constat quòd prius fuerit factum. stabitur illi in quo minor ballia continetur. all. l. Sempronius proculo. ff de le. 2. Ita signanter dixit Bal. in l. falsus. in 13. col. C. de fur. quod dictũ uerificari potest p tex. in l. 1. § si stipulati. ff. de uerb. ob secundũ Ale. ibi pro quo uide et Bal. in d. l. scripturę. C. de fi. instr. & in l. cum proponeretur. ad fi. ff. de le. 2. & in l. Imperatori. in pen. col. ff de sta. ho. quod intellige uerum secundũ Ale. in præal. loco ubi sit diuersitas in quãtitate. secus si in qua litate mandati secundũ eundẽ. ibid. in 2 fal. Et ita apud Foliuium in fasti contingentia consului. ubi erant duo instrumenta facta ab uno, & eodem notario, & inquantitate discordabant, dixi standum esse utrique in ea parte. in qua conueniebant. p d. l. Sempronius. pendo, & adduxi Salyc. in d. l. scripturę. in uersic. nunc istam materiam concludo, ibi, aut sunt compassibiles.
4 Instrumenti productio postquam est conclusum in causa, an releuet, in capitu. quoniam. nume. 17. de proba. 32
5 Instrumenti dubia probatio non releuat, nisi factum aliter certificetur. in capitu. auditis. nume. 3. de præscrip. 40
7 Instrumentum notarij mortui exemplatum, an & quando facit fidem. in cap. Abbate. nume. 14. de uerb sign. 279
Instrumentum quando exemplatur, debet citari pars cuius interest. ibid.
4 Instrumentum, an probet, si tempore rogationis prothocollum non fuit lectũ coram partibus. in cap. cum p. nume. 4. de fid. instru. 126
3 Instrumentum crediti si fuerit redditum debitori, præsumitur liberatus a contentis in eo, uel solutione, uel remissione. Idem si fuit traditum unum ex instrumentis idem continentibus, & quando. in cap. eccl. S. Mariæ. il 1. nume. 10. 13. & 16. ut lit. pen. 255 & seq.
Instrumentum emptionis aliquarum rerum si fuerit ab emptore donatum uel legatum præsumitur donasse illas res. uel legasse. ibid. nume. 11. & 12.
Instrumentum crediti, uel pignoris si fuerit redditum. in dubio non presumitur donatio. si ex alia causa potest presumi fuisset redditum. ibid. nume. 13.
Instrumentum, in quo erant mihi plures obligati. si uni reddidi, an sibi soli presumatur donatum, an etiam alteri. ibid. nu. 14. 256
Instrumentum crediti si reddidi debitori meo, & ipse reddiderit mihi, an presuma-

Universidad de Deusto
Biblioteca

sumatur in persona mea facta donatio. ibid. nu. 15.
Instrumentum crediti si reperiatur cancellatum, an præsumatur facta solutio. ibid. nume. 17.
Conditiones & circunstantiæ personarum multum operantur circa istas præsumptiones bonas vel malas. ibid.
2 Instrumenti tenor scriptus apud acta ita demum probat, scilicet instrumentum esse talis tenoris, si fuit scriptus voluntate partium, alias secus, in cap. cum in iure. nu. 6. de offi. deleg. 115
6 Instrumentum non vitiatur si dicat, Aeneas filius Mariani, & non fuit apposita dictio, quondam, & cum Marianus sit defunctus, idem si esset posita dictio, quondã, & præter non esset mortuus. in c. cũ contra. nu. 2. de pig. 110
2 Instrumentum traditio, vel donatio, vel legatum, an inducat traditionem vel donationem, vel legatum rerum in eis contentarum. Anto. in c. sane. nu. 4. de renuncia. 31
1 Instrumentum transsumptum sine solemnitate, non facit fidem. in c. scriptum. nume. 10. de elect. 171
¶ Corse. Adde. præsertim hoc censetur aliquid posterius, & anterius. glo. est sing. in l. si ex pluribus. §. fi ff. de tol. Et an sit de iuris solennitate, vt hora apponatur in instrumentis. dic. quod non est iure cautum, vnde non vitiabitur instrumentũ de defecta horæ. Ita eleganter dixit Io. And. in addit. Spec. in tit. de instr. edi. in prin in 3 col. adduco Bal in l. Imperator. ff. de sta. ho. & in l. præscriptione. C. si contra ius vel vti. pub. & in l. fi. C. de ed. diui Adria. tol. & in l. cum proponas. C. de interd. mat. & in c. qui contra. de proba. & in c. ego N. de iureiuran. in quibus locis reputat illam glo. sing. & in c. 2. de confess. & in c. licet causam. de probat. Dixit idem Bal per illam glo. quod nihilominus iudex ex officio suo potest interrogare testes de hora, & ad hoc allegat. tex. ho. in l. si prius ff. ad Syllanianum. 126
7 Instrumenta confecta a notarijs suspensis, non tenent. in cap. si aduersus. nu. 3. de hære. 131
5 Instrumenta quibus casibus habeant maiorem fidem, quam testes. in c. ad audientiam. nu. 8. de præscrip. 37
7 Instrumentum redditur dubium propter rasuras, & propter subscriptiones plurium vna manu factas. in c. cum olim. d. 2. nu. 18. de priuil. 215
5 Instrumentum an censeatur reprobatum ex eo, quod contra ipsum ferat sententia in c. suborta nu. 8. de re iudi. 88
Insula pillens quid significent, in clem. quoniam. nu. 11. de vita & honestate cleric. 298
4 Intellectus ad capitulum cum clamor. de testibus. ibid. nu. 1. 94
6 Intellectus implicantes contrarietatem vel repugnantiam, non sunt admittendi in c. maiores. §. sed adhuc. nu. 3. de bapt. 230
6 Intellectus iuris non sunt trahendi ad gratiam. in c. cura pastoralis. nu. 3 de iurepatro. 230.
2 Intellectus alicuius legis vel statuti euidens dicitur ille, qui extrahitur per aliquem subtiliter intelligentem, licet non omnes scirent extrahere. Anto. in c. literas. nu. 1. de temp. ordi. 46
6 Intellectus impropriantes, vel violantes verba dispositionum sunt minime recipiendi. in c. ad audientiam. nu. 2. de deci. 170
2 Intellectus plures si iura habent, debent intelligi secundum intellectum magis dubitabilem. in c. super quæstionum. §. si vero. nu. 7. de offi. deleg. 110
1 Intellectus verus ad c. susceptum. de rescrip. lib. 6. in cap. significante. nume. 7. de rescrip. 87
7 Intellectus continens absurditatẽ est uitandus. in c. ex ore. nu. 2. de priui. 216
6 Intellectus captur in odiosis, minus iuri exosus, & contrarius. in c. de multa. nu. 4. de præben. 43
1 Intellectus iuris non debent trahi ad gratiam. in c. eam te. nu. 1. de rescrip. 50
2 Intellectus ad l. annua. §. 1. ff. de annu. leg. in c. quoniam. nu. 7. versic. vnde aduerte. de offi deleg. 126
7 Intellectus plures si possunt dari ad aliquem text. ille est dandus qui continet dubitationem. in c. peruenit. nu. 1. de sent. excom. 258
5 Intellectus ad §. hoc quoque. in Auth. vt sponsal. larg. in c. ex ratione. nume. 6. de appellat. 109
7 Intellectus ad l. seruum quoque. §. publice ff. de procur. in cap. veniens. nu. 19. de accusa. 74
2 Insufficientia alicuius, est causa legitima, ipsum remouendi ab officio. Anto. in c. si. nu. 1. de renunc. 39
3 Interlocutoria, an possit reuocari per iudicem, non citata parte, in cuius fauorem fuit lata. in c. finem. nu. 36. de dolo, & contu. 235
5 Interlocutoria potest reuocari per illum, qui dedit tam est ordinarius, quam delegatus, etiam si ab ea fuerit appellatum. in cap. cum cessante. nu. 3. & 4. de appellatio. 150
Interlocutoria, an transeat in rem iud. tam respectu partis, quam respectu iudicis. ibid. nu. 6. & 7. eod.
Interlocutoria potest per iudicem, qui tulit, reuocari regulariter fallit in casibus, de quibus ibid. nu. 10.
Interlocutoria habens vim diffinitiuæ, an possit amplius reuocari, vel si per eam finiatur officium iudicis. ibid. nu. 11. & 12.
Interlocutoria non potest amplius reuocari, si fuerit ab ea bis appellatum, & semper fuerit confirmata. ibid. nu. 13.
Interlocutoria non reuocatur, si est lata ex consensu partium. in d. c. cum cessante. nu. 14. de appel. eod.
Interlocutoria non reuocatur, si iudex, qui tulit, detulit appellationi. ibid. nume. 15.
Interlocutoria, an reuocetur si ab ea fuit appellatum, & iudici qui tulit, fuit inhibitum. ibid. nu. 16.
Interlocutoria potest per iudicem reuocari vsque ad diffinitiuam, ex officio suo. sed ad petitionem partis, vsque ad decem dies. ibid. nu. 17. 151
In reuocatione interlocutoriæ an debeat iudex, qui tulit adhibere causæ cognitionem, vel partis consensum. ibid. nu. 18.
5 Interlocutoria data ex consensu partium, non potest per ipsum iudicem, quia lit, amplius reuocari. in c. significante. nu. 4. & 7. de appel. 160
4 Interdicto subiici potest terra sua propter delictum domini. in c. sicut & infra. nu. 3. de iureiur. 181
5 Interdicto vti possidetis sufficit probare possessionem, vtile tamen esset probare dominium, quia si vterque probat de possessione, præsertur ille qui probat etiam titulum. in c. veniens. nu. 8. de præscrip. 50
Interdictum recuperandæ & retinendæ sisimul cumulentur, vnum ab actore, aliud a reo, in reconueniendo quomodo sententiabitur, & quomodo procedetur. ibid. nu. 24. 51
In interdicto recuperandæ debet probari possessio tempore contestationis, & turbationis. ibid.
Interdictum vti possidetis, datur non solum contra possidere contendentem, sed etiam contra illũ, qui turbat, licet possidere non contendat. ibid. nu. 27.
7 Interdictum generale dicitur etiam, si sit emanatum in vna villa. in c. cum in partibus. nu. 1. de verb sig. 276
4 Interdictum, vnde vi, datur hæredi. in c significauerunt. nu. 2. de testib. 75
Interdicti tempore quamuis possint diuina celebrari alta voce in quatuor festis anni, non tamen licet tunc mortuos in cœmeterio sepelire, vel sacramenta prohibita ministrare. in clem. eos. nu. 5. de sepult. 301
Interdictus non nominatim potest in cœmeterio sepeliri, dummodo locus non sit interdictus. in clem. eos. nu. 8. de sepult. 302
Interdictum non licet soluere nec in capellis, nec in ecclesijs insignibus in clem. grauis. nu. 7. de sent. excom. 318
Interdictum, quod ecclesia matrix obseruat, religiosi tenentur seruare, quamuis ex aliqua iusta causa prætendatur nullum in clem. ex frequentibus. nume. 13. de sent. excom. 317
Interdictum quod metropolis ecclesia seruat, religiosi, qui non sunt de illa diœcesi. seruare non tenentur in clem. ex frequentibus. nu. 8. de sent. excõ. 317
Interdicti vel excommunicati debent a celebrantibus nominatim moneri, vt exeant ecclesiam ad hoc vt in nouam incidit excommunicationem, quæ sedi Apostolicæ reseruantur in cle. grauis. nu. 16. de sent. excom. 318
Interdicti mentio in iure simpliciter habita, locum sibi vendicat in quolibet interdicto. siue latum ab hominem siue a iure in clemen. grauis. nume. 3. de sent. excom. 318
Interdicto locum subiectum scient, an illud seruare teneatur denunciatione a iudice prius non facta, in clem grauis. nu. 4. de sent. excom. 318
Interdictorum, vel excommunicationis prætextu clerici a diuinis cessare, vel quem euitare non tenentur, nisi sit facta per iudicem declaratio. in cle. grauis. nu. 6. de sent. excom. 318
1 Interdictum Papæ violans, non potest poslulari ad prælaturam. in c. 1. nu. 1. de postula. prælat. 111
7 Interdictum iudicis, vel ecclesia an, & quando matrimo. impediant. in cap. 1. nu. 4. de matri. contrac. contra interd. eccle. 45
3 Interdictum recuperandæ non datur contra illum, qui non spoliauit, nec mandauit, nec spoliationem ratam habuit. in cap. cum ad sedem. nume. 1. de restitut. spoliat. 215
Interdictum vnde vi, datur contra singularem successorem succedentem in vitium. ibid. nu. 25. 218
Interdictum possessorium vtile competit contra illum, qui possidet, cuius familia, sine eius consensu spoliauit. ibid. nu. 29.
3 Interdictum, vti possidetis, intentatur etiam ab habente malam fidem, secus interdictum de itinere, & c. & de aqua quoti. & æsti. in c. cum ecclesia. nume. 26. & 32. de caus. possess. & propriet. 179. & seq.
1 Interdictum, vnde vi, licet non detur nisi ad immobilia, tamen datur ad mobilia venientia accessoria. in c. querelam. nu. 15. de elect. 152
Interdictum, vnde vi, aliud est directum, & aliud vtile. ibid.
3 Interdictum, vti possidetis concludit, vt aduersarius cesset a turbatione, & vt satisfaciat de damnis. in c. conquestus. nu. 3. de foro compet. 95
Interdictum, vnde vi, vel vti possidetis non competit pro incorporalibus, sed interdictum quasi vnde vi, vel quasi possidetis. ibid. nu. 5.
3 Interdictum quorum bonorum, datur bonorum possessoribus. in c. pastoralis. nu. 12. de caus possess. & propriet. 184
Interdictum quorũ legatorii, datur hæredibus contra legatarium. ibid. nu. 13.
Interdictum saluianum datur pro rebus, quas intulit colonus vel inquilinus in rem conductam, ne dominus perdat pensionem. ibid. nu. 14.
3 Interdictum retinendæ an detur pro omni molestia etiam iniusta. in c. audita. nu. 8. de restit. spoliat. 195
7 Interdictum, vnde vi, & actio de dolo non dantur contra consilium dantem, nisi principali non existente soluendo, vel si contra eum non potest agi. in c. sicut dignum. nu. 15. de homic. 142
3 Interdicta sine remedia possessoria, an sint perpetua vel annalia. in c. 2. nu. 14. de restit. spoliat. 195
3 Interdictum, vnde vi, transit in successorem vniuersalem. in c. quia V. nu. 7. & 11. de iudi. 31. & seq.
3 Interdictum, vnde vi, directum competit pro rebus soli, sed vtile pro rebus incorporalibus. in c. cum ecclesia. nu. 37. de caus possess. & propriet. 180
5 In interdicto, vnde vi, licet alias debeat probari, spoliatus possidebat, et quod fuerit spoliatus, tamen quando intentatur a peregrinantibus sufficit probare quod tempore itineris arrepti ille possidebat, & quod nunc reperitur penes alium. in c. 1. nu. 7. de cler. pere. 164
Interdictum latum pro pecuniario debito est nullum. in capitu. ex rescrip. nu. 3. de iureiur. 151
Interdicta unde ui, & similia, requirunt libellum. in c. 1. nu. 14. de libel. 108
Interdictum unde ui, datur contra mandantem, uel ratum habentem. in cap. ex parte b. nu. 6. de foro competen. 93
Interdicti potest tota diœcesis ob delictum, siue contumaciam, Episcopi. in ca. sane. quia. nu. 6. & 7. de offic. deleg. 100
Interdicti potest citans per Prælatum inferiorem Episcopo consuetudine. in c. dilectus. nume. 17. de appel. 145
Interdici quo casu potest ecclesia pro delicto uniu, nam regulariter non potest. in cap. 2. nu. 8. de his quæ si. a ma. par. capi. 83
Interdicta omnia quasi sunt in rẽ scripta. in c. super hoc. nu. 40. de renun. 17
Interdictum unde, ui, est mere personale, adeo quod non datur in successorẽ inre uitiosa etiam scienter. ibid.
Interdictum uti possidetis datur quandoque contra possidentem, & molestãtem. in c. licet. nu. 35. de proba. 28. & ibid. practica pronunciandi super interdicto uti possidetis. nume. 36.
Interdicere ecclesiam non spectat ad canonicos sed ad Episcopum cum capitulo. in c. 2. nu 1. 3. & 7. de his quæsi. a ma. par. capi. 83
Interdictum latum contra aliquam ecclesiam ab habente potestatem indicẽdi non debeat obseruari ab Episcopo loci. ibid. nume. 10. 84
Interdictum ecclesiæ ex impedimento non perpetuo dirimit matrimoniũ postea contractum. in c. ex literis. nu. 3. de ma. cõtract. contra interd. eccl. 45
Interdicto unde ui, debet probari spoliatio, & possessio. in cap. bonę memorię. nume. 19. de appel. 139
Interdicti tempore intelliguntur excepta quatuor sacramenta, quę etiam tunc confici possunt uidelicet baptisma, pœnitentia, confectio chrismatis. & et matrimonium, dubium tamen est nuptiarum solennitate, & ordinum collatione, in cap. non est. nume. 8. de spon. 7
Interdictum quandoque ponitur in persona. quandoque in loca. ibid.
Interdictum uti possidetis competit pro controuersia iudiciali. Anto. in cap. 2. nume. 4. de renun. 25
Interdicto quando agitur unde ui in beneficialibus, oportet colorare, & instare possessionem. in cap. bonę memoriæ. nu. 21. de ap. 139
Interdictum retinendę non solum datur inter duos contendentes possidere, sed si unus possidet, & aliter molestet, in cap. audita. nume. 4. de resti spo. 195
Interdictum uti possidetis datur pro controuersia iudiciali. in capitu. cum inter. nume. 7. de renun. 11
Interesse quod uariatur uariato tempore, quomodo æstimabitur. in capit. uniego. nume. 21. de commo. 93
Interesse quomodo probetur. in c. dilecti filij. nume. 12. de foro compet. 96
Interesse non uenit in obligationibus factis promissis in iudicio siue in factis in iudicio explicandis, ut melius loquar. in c. significasti. nu. 1. de foro cõpet. 97
Interesse cadit causam super spiritualibus. in c. accedẽs. nu. 4. de cõcess. pbẽ. 73
Interesse proueniens ex contractu debet per testes probari, sed si prouenit ex maleficio probatur iuramento damni passi. in c. 1. n. 2. de restit. in integ. 185
Interesse si soluitur ab uno cæteri liberantur, non autem sic in pœna ad quam omnes in solidum tenentur. in c. si quis. nume. 10. de reb. eccl. nõ alienan. 88
Interesse quomodo consideretur, & ad quid quando potest peti in aliqua causa. in cap. per tuas. nume. 17. de arbi. 208
Interesse an possit peti si sponsalia fuerint contracta per stipulationem. in cauenima. nume. 11. de spon. 13
Interpellatio ut quę in mora constituat præsertim ad pœnam, oportet quòd fiat per eum cuius interest, in cle. religiosi. nu. 30. de priui. & excess priuil. 315
Interpretatio licet fiat statuta in beneficialibus. contra tamen concedentem sit larga in cle. si de beneficio. nu. 6. de præb. 299
Interpretatio longa, an fiat in beneficialibus. in c. pro illorum. nu. 8. de pb. 38
Interpretatio iudicis aliquorum iurium facit ius quo ad causam coram eo agentem sed interpretatio Imperatoris facit ius quo ad omnes. in capitu. cum speciali. nume. 7. de app. 151
Interpretatio alicuius iuris dubij debet fieri per ipsum principem. ibi. nu. 8. eo.
Interpretatio rescriptorum, uel priuilegiorum, uel sententię quando fit, an debeat citari pars cuius interest. in capitu. olim. nu. 2. de uer. si. 276
Interpretatio est cœcessa iudici quo ad unã cãm. in c. 1. nu. 2. de iura. cal. 141
Interpretatio in dubijs semper fieri debet. quæ tendat in mitiorem partem. in cœlestes. nu. 1. 3. 6. & 7. de reg. iur. 283
Interpretatio statutorum, uel constitutionum, uel mentis testatoris debet fieri prout apparet de mente ipsorum, ut de ratione expressa uel tacita, aut secundum alias dispositiones, aut secundum consuetudinem, aut secundum similia. quibus deficientibus recurritur ad interpretationem. principis, & sic eius qui fecit. in c. ad audientiam. nume. 2. de deci. 170
Interpretatio sententiæ debet declarari diffinitiuę & partibus præsentibus, & si iudicialiter, secus extraiudicialiter. in c. in his. nu. 3. de uerb. sig. 275
Interpretatio principis super aliqua lege dubia omnes stringit, secus interpretatio inferioris. in c. si. nume. 7. de consti. 38
Interpretatio larga quomodo sit in pœnalibus. in c. 1. n. 27. de postul. prela. 113
Interpres an dicatur corrigere. in c. super quæstionum nu. 8. de offi. deleg. 108
Interpretari rescripta & priuilegia pertinet ad Papam. in cap. 1. nume. 9. de seque. poss. & fruc. 158
Interpretatio plena sit in contractibus, in testamentis plenior. in beneficijs plenissima. in c. cum dilecti. nume. 4. de dona. 121
6 Interpretationi summorum pontificum potius standum est super lege diuina, quam sanctorum patrum. in c. tua. nu. 5. de decisio. 174
6 Interpretari ius dubium pertinet ad principem, & illa interpretatio facit fidemque ad omnes. Iudex uero potest etiam. sed sua interpretatio facit fidẽ tantum quo ad causam coram se uertentem. in capitu. inter alia. nume. 2. de senten. excommun. 264
6 Intestati proprie dicuntur illi qui cum alias possint testari, non testantur. in rub. nume. 1. de succes. ab intest. 151
Interrogare potest iudex partes in summarijs, etiam post conclusum in causa ad partis instantiam, & equitate suadente, in clem sepe nume. 70. de verb. significa. 320
Intimatio alicuius actus ubi requiritur, quo casu sufficit scientia eiusdem actus intimandi, & quibus in cle. causam. nu. 3. de ele. 287
Intimatio appellationis, vel alterius scripturæ quando fit, eius expensis dari debet, cuius nomine fit intimatio in clemen. causam. nume. 1. de electione. fol. 287
Intimatio debet fieri ad domum solitę habitationis. in clemẽ. causam, nu. 2. de electio. 287
2 Intitulatus quando aliquis dicatur in aliquo beneficio. Ant. in capitu. conslitutus. nume. 5. de fil. presby. 64
2 Intrusus possessor quis dicatur. Ant. in capitu. cum satis. nume. 1. de offic. Archidiac. 79
3 Intrusus in aliqua dignitate, exercebit iura dignitatis excluso uero domino. in cap. olim. inter. nu. 17. de resti spol. 221
6 Intruso in aliqua dignitate reuerentia, seu obedientia prestita, non facit illum legitime esse in dicta dignitate. in cap. ex ore sedentis. nume. 9. de his, quæ si. a ma. par. capitu. 84
2 Intrusus appellatur ille qui habuit dignitatem c. non habente potestatem & quicquid agit nulliter agit. in c. 2. nu. 4. de rest. in integ. 186
6 Intrusus in aliquod beneficium non habet potestatem absoluendi in capitu. cũ nostris. nume. 7. de concess. præben. 69
6 Intrusus in beneficio dicitur ille. qui sine authoritate illius, ad quem spectat collatio, illud tenet. in c. quia diuersitatem. nume. 2. de concess. præben. 67
7 Interpellatio extraiudicialis requiritur, quando debitor tenetur sine adiectione dici, alias si creditor citauerit reum non præmissa dicta monitione, tenebitur, & ad expensas, alias secus, si si est debitor cum adiectione diei. nisi sint diuersi fori. in cap. licet Heli. nume. 13. de simo. 106
2 Interrogatio potest fieri per iudicem ante, uel post litem contest. ut equitas iudicis suadebit. in cap cum causam. nume. 13. & 15. de iura. calum. 148
Interrogationes an fiant officio iudi. an iure actionis. ibid. nume. 19. 149
6 Inuentarium si heres non conficit, non tenetur in foro animę ultra uires hereditarias. in c. 1. nume. 4. de solu. 116
6 Inuentarium si filius heres patris non conficit, non tenetur satisfacere creditoribus de legitima sua. ibid. nume. 5.
Inuentarium non solum de rebus mobilibus, sed etiam immobilibus debet cõ ci. in cle. quia contingit. nu. 20. de relig. dom. 307
6 Inuentarium licet non conficiant ecclesia, & fiscus non tenetur ultra uires hereditarias. in c. 1. nu. 6. de solu. 116
5 Inuentarij confectionem potest remittere iudex ex causa, puta si expediat pupillo, ne secreta sui patrimonij reuelantur. in capit. ex parte M. nu. 7. de appellat. 159
6 Inuadens rem alterius ex titulo euidenter inualido, dicitur illam rem rapere. in cap. 2. nume. 4. de reb. eccl. alie. 86
1 Inuentor rei alienę quo casu potest euitare suspicionem furti. in capit. dudum. il 2. nume. 18. de elect. 190
6 Inuestitura non transfert in inuestitam possessionẽ corporalem, intellige quãdo inuestitura sit in absentia rei inuestitę. in capitu. proposuit. nume. 4. & 22. de concess. præben. fol. 66. & sequen.
6 Inuestituram non petens a nouo domino, uel renouationem cadit a iure suo. in capitu. 1. nume. 5. de præca. 91
2 Inuestitura beneficij uidetur transferre, quasi possessionem beneficij in capit. cum inter. nume. 5. de renun. 11
6 Per Inuestituram quando transferuntur collatio, infirmatio, uel possessio. in capit. authoritate. nume. 9. de insti. 62
2 Inuestitura beneficij transfert quasi possessionem ipsius. Anto. in capitu. 2. nume. 3. de renun. 25
6 Inuestitura quę sit in presentia rei habet instar traditionis, & per ipsam trasferuntur possessio. in c. per tuas. nu. 10. de dona. 121
5 Inuestitura alicuius beneficij præsumitur facta in presentia iudicis. in capitu. tenor. nume. 11. de re iudi. 68
6 Inuestitura beneficij potest fieri per annulli immissionem. in capitu. ex ore sedentis. nume. 4. de his quę si. a ma. par. capitu. 84
7 Inuitus dicitur, qui uoluntatem ostendit suam cum alio signo quam uoce. in c. veniens. d. 1. nume. 4. de spon. 7
1 Inuitatus debet uocari per inuitantem hora prandij, vt veniat ad prandium, si initiatus fuerit forensis, uel mulier sed alij non nisi essent graues personę. in cap. cum inter uniuersas. nume. 1. 3. de electio. 141
¶ Corse. Ego adduco do. Ant. de Bu. in cap. quidam de renunc. in fin. ubi dicit, quòd si aliquis inuita aliquem ad comedendum, quòd debet mittere pro eo hora debita per text. 23. q. 4. dicit secundum Io. de Deo. disputatem hũc possum, & subdit etiam ibi quòd si inSlantiam scholaris, doctor promisit secum comedere, si ille postea dare licentiam non curet, compellendus

Universidad de Deusto
Biblioteca

erit per d.c.quidam, & inquantum dicebat vxor Cardi. esse mittendum pro mulieribus forensibus, & grauibus personis, & non pro alijs dico indistincte, pro omnibus esse mittendum per tex. in d. c. displicet in fi. indistincte loquentem ibi, misit ad inuitatos nam lex indistincte loquens indistincte debet intelligi. l. 3. ff. de offic. præsi. l. de precio. ff. de publi. c. si Romanorum. 19. dist. c. quia circa, de priuil. contra Cald. & Abb. quòd intelligo nisi aliter se haberet loci consuetudo, quia illa est seruanda. c. illa. 12. dist. Inuitans tenetur ad interesse inuitato, nisi adimpleat quod est pollicitus. si inuitatus prandium acceptauerit, licet Io. And. contrarium senserit in proœm. Grego. in c. Rex pacificus. super ver. per Fratrem Raymundum. cuius sententiam reprobat per Abb. in d. c. cum inter vniuersas. circa fi. ibi. & faciunt ad quæstio vbi supra.

6 Inuitatus ab aliquo si postea repellatur potest agere contra inuitantem actione de dolo. in c. si nu. 13. de preca. 92
Io. And. studuit in sacra pagina, in clem. ad nostrum. nu. 2. de hæret. 313
Irregularitatem non euitat. qui cum fugiendo potest euitare mortem mutilat seu occidit aggressorem, in clem. si furiosus. nu. 4. de homic. 313
7 Irregularis non efficitur ille, qui interrogatus respondit, quòd pro tali delicto est pœna mortis, nisi tunc immineret casus, & ob hoc consilium ille mortuus est, nam isto casu incurritur irregularitas. in c. 1. nu. 3. de fur. 162
7 Irregularitatem nec peccatum incurrit presbyter interficiendo aliquem in necessariam defensionem sui corporis, secus si rerum suarum. in c. interfecisti. nu. 3. de homi. 139
7 Irregularis efficitur clericus in sacris matrimonium contrahens ita quòd ad maiores ordines non potest promoueri, nec in susceptis ministrare. in c. 1. nu. 3. qui cler. vel vo. 24
Irregularis non causatur ex sanguinis effusione, nisi mors sequatur. ibid. nu. 8.
7 Irregularitatem an incurrant illi clerici, qui exercent aliqua officia in ecclesia, ad quæ non sunt ordinati. in c. tanta, nu. 5. de excess. prælat. 203
Irregularitatem an incurrat, qui audit diuina ab irregulari, vel ille, qui facit irregularem celebrare. ibid. nu. 6.
7 Irregularitatem non incurrit quis ex eo, quod agit contra aliquem ciuiliter, ille vero punitur postea in sanguine. in c. postulasti. nu. 1. de homic. 149
7 Irregularitas incursa per clericum inducit dispositionem. in c. latores. nu. 2. de cler. excom. 188
2 Irregularitas non priuat quem ipso iure beneficio. Ant. in c. nisi. in princ. nu. 4. & 6. de renunc. 33
Irregularitas an oriatur ex peccatis occultis adeo, quod requirat dispensationem. in d. c. nisi. §. personæ. nu. 15. 34
Irregularitas quare ita dicatur, & quotuplex sit, & de quo iure sit introducta. ibid. nume. 17. 18. 19.
5 Irregularitatem incurrit sacerdos etiam forensis, si celebrat in loco interdicto. in c. dilectis. nu. 18. de appel. 145
Irregularitatem non incurrit ille qui celebrat in ciuitate, vbi cessatur a diuinis. ibid. nu. 19.
Irregularitatē nunquā quis incurrit, nisi in casibus a iure expressis. ibid. nu. 20
7 Irregularitatem quis incurrit, & quòd bono zelo accuset aliquem qui ex hoc patitur pœnam corporis afflictiuam. in c. accusasti. nu. 1. de accus. 69
Irregularitas incurritur sine peccato. ibid.
7 Irregularis non est ille, qui ad nutum potestatis dedit signa alicuius latronis, qui ab ipso potestate & eius curia mortuus est. in c. tua nos. §. ad vltimum. nu. 1. de homic. 148
Irregularitatem quis incurrit ex sola membri debilitatione, vel abscissione. ibid. nume. 7. 149
3 Irregularitatem incurrunt prælati, quando faciunt mori suos clericos in carceribus forte, quia non satisfaciunt de victu. in c. cum non ab homine. nume. 31. de iudi. 31
7 Irregularitatē nō incurrit homicida mētalis. in c. si aliquis. nu. 3. de homi. 140
7 Irregularitatem incurrit clericus, vel alius, si clamauit, cum viderit furem, vnde vicini venerunt, & furem occiderunt. in cap. significasti. il 2. nu. 12. de homic. 148
7 Irregularis efficitur quis ob membri detruncationem, siue mutilationem. in c. 1. nu. 1. de cler. pug. in du. 152
Irregularis an efficitur quis ex sola membri debilitatione. remissiue. ibid.
Irregularis ob homicidium vel membri truncationem, non dispensatur per Episcopum. ibid. nu. 2.
7 Irregularitatem incurrit clericus, siue alter ex delicto commisso, etiam ex lata culpa. in c. quæsitum. nu. 2. de pœnit. & remissio. 244
Irregularitas non incurritur ex delicto commisso ex sola culpa leuissima. ibid. nume. 3.
2 Irregularitas inducitur ex omni graui, & notorio delicto, quo ad alios, sed quo ad se omni peccato. Ant. in c. si. nu. 2. & 4. de temp. ordi. 48
Irregularitas impedit susceptos ordines ministrare, & prohibet a suscipiendis. ibid.
Irregularitas an, & quando proueniat tam ex peccatis magnis quam paruis, & occultis siue publicis adeo, quòd impediat susceptos ministrare, & prohibeat suscipiendos etiam peracta pœnitentia vsque ad finem. ibid. nu. 5.
6 Irregularitatem incurrunt testes, iudices, & officiales præstantes aliquā opē, vel adminiculum sententiæ continentis sanguinem adeo, quòd non possunt promoueri ad sacros ordines. in c. sententiam. nu. 2. ne cler. vel mona. 280
2 Irregularitatem an inducant delicta occulta. Anto. in c. quæris. nu. 1. de ætate & qualita. 53
7 Irregularitatem, an incurrat ille, qui celebrat in ecclesia interdicta, siue interdicto iuris, vt pollutione. siue interdicto hoīs. in c. tuarū. nu. 5. de priui. 112
Irregularitatem, an incurrat clericus celebrando, si hoc fuit sibi interdictum per Episcopum. ibid.
2 Irregularitatem, an incurrat crimino⁹us celebrando. Anto. in c. 1. nu. 4. & de cler. pereg. 77
6 Irregularitas semper incurritur a clerico alium offendente, & quando. in c. 2. nu. 2. & 3. de vita & honest. cler. 3
Irregularitatem incurrunt iudex. siue testis in causa criminali. ibid. nu. 4.
2 Irregularitatem an, & quando quis incurrat per homicidium, vel vulnera alteri illata. Ant. in c. 1. nu. 2. de corpo. viti. 72
7 Irregularitatem potest incurrere infans doli capax. in c. 1. nume. 5. & 6. de delict. pue. 183
Irregularitatem incurrit iudex. si facit aliquē decapitari etiam iuste. ibi. nu. 6.
3 Irregularitatem incurrit clericus. si se defendendo, vel res suas excedit moderate. in c. olim. il 1. nu. 19. de restit. spoliat. 209
7 Irregularitatem, an incurrat clericus si interfuit alicui homicidio, non tamen ipse dedit causam ipsi homicidio in cap. præsentium. nume. 1. & 3. de clerc. percus. 185. & seq.
Irregularitatem, & non peccatum incurrit quis interficiendo aliquem ad defensam sui consanguinei. ibid. nu. 3.
Irregularitatem an incurrit aliquis, si interfuit in aliquo conflictu, in quo fuit commissum homicidium, in quo neque verbo, neque facto non præstitit opem adeo, quòd sine alia dispensatione poterit promoueri. in cap. si. nu. 1. eod. titu. 186
6 Irregularis non est priuatus ipso iure beneficio, sed venit priuandus, in c. clericis. nu. 2. ne cler. vel mona. 277
Irregularitatem non incurrit clericus ex sola debilitatione membri. ibid. nu. 3.
Irregularitatem non incurrit prælatus si suus officialis puniuit quem pœna sanguinis ex generali mandato ipsius prælati. ibid. nu. 12.
Irregularitas incurritur ex solo consilio. ibid. nu. 10.
Irregularitatem incurrunt clerici bellantes, etiam in bello iusto de consensu Papæ. ibid. nu. 13. 278
7 Irregularitatem incurrunt suspensi, si administrant. in c. si quis presbyter. nume. 4. de cler. excom. 188
Irregularis per quem potest dispensari. ibid. nu. 11.
Irregularitas incurritur ipso facto citra aliam sententiam. in cap. clerici. nu. 1. eod. titu. eod.
Irregularis ex eo, quòd suspensus celebrauit, an possit dispensari per Episcopum. ibid. nu. 2.
7 Irregularitatem incurrunt prælati. si permittunt mori carceratos in carceribus. scilicet attenuādo cibum, & victum. in c. a nobis. nu. 1. de apostat. 137
¶ Corse. Adde nunquid pœna perpetui carceris imposita per Episcopum vel eat. si in sententia reseruauit sibi potestatem minuendi dictam pœnam, vide Io. de Ana. in c. qualiter, & quando. il 2. in §. si. in 2. col. in ver. nunquid autem Episcopus. de accusa. vbi allegat. Gui. de Cuīn auth. interdicimus. C. de Episc. & cler. videtur dicere. quòd sic per tex. in l. si quis. in prin. testamenti ff. de leg. 3. Bal. ibi dicit, quòd contra naturam pœnę declaratę in sententia non potest fieri reseruatio, quia esset implicare contraria arg. no. in l. seruū. ff. de vsu, & habi. fallit forte secūdum Io. de Ana. in sententia Episcopi, quia mitius debet agi cum eo, quam cum alio. arg. d. auth. interdicimus. Sed vera reseruatio quam faciunt indices in sententia, non esset contra naturam pœnę puta quia pœna esset arbitratoria, vel quia reseruatio tędit ad aliquid declarandum non ad perimendum iam pronunciatum, vel non reseruatum per subsantialibus sed super accidentalibus, & tunc valet per ii quod notat. glo. in l. item Labeo. §. 1 ff. sam. ercis. facit quod plene no. maxime per Imo. in l. iudex postquam ff. de re iudic. mihi placet hæc distinctio Bald. sed opinio Guil. est æquior, quia iudex potest alterare pœnam ex causis emergentibus, vt singulariter voluit Imo in c. 1. de consslit. quem refert Bal. in c. 1. §. iniuria. de pace iur. firm. & in l. & si senior. C. ex quib. cau. infa. irro. & facit etiam quia sanctitas vitæ dedit ei gloriam ignoscendi, vt est tex. in l. si quis in hoc genus. C. de Episc. & cler.
7 Irregularis est ille, q dat causam homicidio. in c. de cętero. nu. 1. de homi. 144
3 Irregularitas impedit executionem ordinis etiam peracta pœnitentia, nisi Papa dispenset. in c. veritatis. nu. 24. de dolo, & contuma. 241
2 Irregularitatem non inducit homicidium casuale. Anto. in cap. ad aures. nu. 2. de ætate & qualita. 54
7 Irregularitatem non incurrit clericus si presentiam suam exhibuit alicui homicidio. in c. ex literis. nu. 2. de excess. prela. 198
Irregularitatem an quis incurrat per ista verba, talis meretur decapitari ob crimen, quod commisit. ibid. nu. 5.
7 Irregularitatem incurrit aliquis ex solo consilio, propter quod secutum est homicidium, siue directe, siue indirecte, nisi forte consuleret quis rem licitam puta mori pro fide, & similia. in c. ad audientiam. nu. 5. de homic. 145
7 Irregularitatem incurrit prælatus, qui facit clericos carceratos mori in carceribus propter extenuationem victus. in c. nouimus. nu. 4. de verb. sig. 280
7 Irregularitas an tollatur per ingressum religionis. in cap. ex literarum. nu. 5. de apostat. 136
7 Irregularitatē an, & quo casu incurrat, clericus qui cū inciperet aliquā rixā, fu⁹ puenerūt eius affines, et interfecerūt vnū. c. Petrus. nu. 1. de homi. 146
Irregularitatem, an incurrat clericus, si scit aliquem tractatum, & non reuelat. ibid. nume. 2.
7 Irregularis est ille qui vulnerauit aliquem per mortuus est, licet ignoretur an ex illo vulnere, vel balneis animū ipsum occidendi, vel letaliter vulnerandi, ideo

idem si non letaliter, tamen propter illud vulnus, non potuit fugere ideo ab alijs occisus. in c. significasti. il 2. nu. 1. 6. 8. 10. & 11. eod. tit. eod. & seq.
Irregularitatem incurrit clericus, vel alius. si clamauit cum viderit furem venerunt, & furem occiderunt. ibid. nu. 12. 148
2 Irregularitas non incurritur per clericum. si teneat plures concubinas. Anto. in c. quia circa. nu. 2. de bigā. 76
7 Irregularitatem non incurrit clericus, si commisit homicidium casuale sine sua culpa. in c. dator. nu. 4. de homic. 144
7 Irregularitatem incurrit clericus ex solo consensu. & auxilio prælatium ad homicidiū, licet ipse manū nō iniecerit, in c. sicut dignum. nu. 10. de homi. 141
Irregularitatem non incurrit clericus, si aliquem interfecit ne interficiatur, secus si ad defensionem alterius, vel rerum suarum, vel vbi necessitas fuit euitabilis. ibid. nu. 14.
Italia tota quare interdicta sit, & quare clerici in ea celebrantes sint irregulares. in clem. præsenti. nu. 6. de censi. 108
7 Itinerans per prædium alienum potest ibi pascere iumentum suum, si hoc fiat sine damno domini, in c. si laserit. nu. 2. de iniur. 233
Italiæ ciuitates quæ non recognoscunt superiorem in temporalibus possunt exercere ea, quæ sunt reseruata Imperatori, in cap. per venerabilem. nu. 10. & 26. qui fil. sint legit. 51. & seq.
6 Iteratio debet fieri quotiescunque dubitatur, an quis sit factum, in c. veniens. nu. 2. de presbyt. non baptiz. 252
7 Iubeo, hoc verbum est præceptiuum, & obligat ad peccatum, in cle. præsenti. nu. 1. de censi. 308
7 Iubilare & plaudere, quid sit. in clem. si dominum. nu. 20. de reliq. & venerat. sanctorum. 309
7 Iudæi asserentes vsuram non esse peccatum, non ex hoc incidunt in hæresim. vt per ecclesiam puniri possint, nisi inter Christianos talia dogmatizarent, in clem. ex graui. nu. 19. de vsuris. 314
7 Iudæi non habent specialem linguam in vulgari, nam ea enauit, in clem. inter. nu. 7. de magi. 310
7 Iudæi non compescuntur regulariter per ecclesiam, sed per iudices seculares, cessat tamē exceptos vide remissiue, in clem. cum Iudæi. nu. 2. de testib. 295
7 Iudæus super vsuris potest compelli ad edendum rationum librum etiam per censuram indirectē, in cle. ex graui. nu. 11. de vsu. 314
7 Iudæos non possunt Principes priuilegiare in his quæ sunt opprobriosa fidei, in clem. cum Iudæi. nu. 7. de testib. 295
7 Iudæi possunt emere iura, & introitus alicuius prouincie, tamen pro eis exigendis eligitur aliquis Christianus non suspectus, per quæ ipse Iudæi consequentur dicta iura, qui tamen Christianus non est per ipsos Iudæos eligendus, in c. ex speciali. nu. 1. de Iudæ. 125
6 Iudæi habent filios in potestate quia sint sub Romano Imperio, & legitimas nuptias contrahunt. in c. ex literis. nu. 3. de conuer. infid. 201
Iudæus conuersus ad fidem debet habere omnia bona, nisi sint quæsita per vsuriam prauitatem. ibid. nu. 9.
7 Iudæi debent discerni a Christianis in qualitate habitus nedum de nocte, sed etiam de die. in c. in nonnullis. nu. 1 de Iudæ. 124
7 Iudæi compelluntur soluere decimas de possessionibus suis, & oblationes ecclesiæ dare. in c. quanto. nu. 1. 5. de vsur. 175
Iudæi compelluntur restituere vsuras quas extorserunt. ibid.
Iudæi ratione vsurariæ prauitatis sortiuntur forum ecclesiasticum. ibid. nu. 3.
Iudæi possunt acquirere terram dominia. ibid. nu. 4.
7 Iudæi coguntur restituere vsuras coactione causatiua, videlicet quia priuantur mercimonijs & communione fidelium, in c. post miserabilem. nume. 1. de vsuris. 172
Iudæi & Christiani licite conuersantur in mercimonijs, dummodo non sit nimia familiaritas inter eos. ibid. nu. 3.
Iudæi excommunicantur indirecte in quantum priuantur communione Christianorum. ibid. nu. 4.
Iudæi possunt compelli in vtroque foro restituere vsuras. ibid. nu. 6.
Iudæi committentes contra eorum legem in moralibus, subiacent iudici ecclesiastico. ibid. nu. 7.
7 Iudæis pœnales clericum temporaliter punitur & si de facto puniri non potest, inter dicitur ei Christianorum conuersium, in c. postulasti. nume. 2. de Iudæ. 123
Iudæus de iure communi temporaliter non est subiectus iurisdictioni ecclesiæ. ibid. nume. 2.
7 Iudæi vel aliter infideles nullum officium possunt habere inter Christianos, vel dignitatem sed inter ipsos bene possunt. in c. cum non sit. nu. 1. de Iudæ. 124
Iudæus non potest assumi ad Doctoratum, quia Doctoratus est dignitas. ibid. nume. 2.
7 Iudæus non potest Doctorari. in c. quanto nu. 1. de magi. 118
7 Iudæus sine alijs infidelis si commiserunt aliquod maleficium, an per assumptionē baptismatis possit de illo vlterius puniri, in c. de his. nu. 5. de acc. 68
6 Iudæi peccantes in moralibus debent puniri per ecclesiam, vel per imperatorem. in c. quod super. nu. 13. 14. de voto & vo red. 206
7 Iudæus factus Christianus est capax beneficiorum, in c. eam te. nu. 7. de rescr. 51
6 Iudæi tenentur soluere decimas de prædijs, vel prædia dimittere, & idem de alijs infidelibus. in c. de terris. nu. 1. & 5. de decī. fol. 171. Et quid de decimis personalibus. ibid. nu. 6.
Iudæi, & infideles alij possunt possidere immobilia inter Christianos. ibid. nume. 2.
7 Iudæi ad fidem conuersi non tenentur dimittere bona iuste acquisita ante conuersionem, secus si essent acquisita ex vsuraria prauitate, in c. Iudæi. nu. 1. de Iudæ & Sarac. 120
Iudæi conuersi ad fidem non perdunt ius succedendi inter se. ibid. nu. 2.
6 Iudæus ante quam recipiatur ad baptismum, debet omnia restituere quę extorsit per vsurariam prauitatem, illa vero quę licitè quęsuit non, in c. debitum. nu. 4. de baptiz. 251
7 Iudæi inuiti nec baptizandi, nec sine indicio puniendi sunt, nec rebus sunt spoliandi, nec in festiuitatibus molestandi, nec eorum cęmeteria violanda sunt, in c. sicut Iudæi. nu. 1 de Iudę. 122
Iudæus fugiens ad Christianos, & petens baptismum, non debet incontinenti baptizari. ibid. nu. 2.
Iudæi non compelluntur susciperе fidem Christianam. ibid. nu. 3.
7 Iudæi non adstringuntur legibus canonicis circa sacramenta, ideo licite contrahunt matrimonia contra legem humanam, in c. de infidelibus. nume. 2. de consang. & affinit. 39
Iudęorum gesta secundum legem antiquam non mutantur post baptisma. ibid. nume. 3.
Iudæus potest compelli per Papam ad obseruationem legis diuinę ibid.
Iudæus an possit matrimonium contrahere cum pacto, quod liceat dare libellum repudij. ibid.
3 Iudæi & alij infideles appellantur proximi, in c. nouit ille. nu. 3. de iudicijs. 34
7 Iudæi scholares non prohibentur intrare scholas cum Christianis, in c. 1. nu. 1. de Iudę. & Sarac. 120
Iudæi non potest Doctorari. ibid. nu 2.
7 Iudæi an possint habere nutrices Christianas extra domum, in cap. ad hęc. nume. 2. de Iudę. 122
6 Iudæus fugiendo ad ecclesia, an gaudeat immunitate, ne possit vlterius super illo delicto corporaliter puniri, in c. inter alia. nu. 6. & 23. de immu. eccle. & comit. 265. & seq.
4 Iudæ ratione humanitatis a Christianis, sunt fouendi, in cap. Iudæi. nume. 2. de testi. 61
Iudæus non potest esse Doctor. ibid. nu. 4.
Iudæus an possit excipere contra Christianos eos repellendos a testimonio, & ab accusatione. ibid. nu. 5.
3 Iudex potest consensu partium causas summarię diffinire, in c. 1. nume. 15. de libel. cōcla. 108
3 Iudex ex officio potest procedere contra excommunicatum, in cap. 2. nu. 40. de ord. cog. 70
5 Iudex ad euitandum scandalum potest se intromittere, vbi non habet iurisdictionem. in c. constitutus nu. 9. de appel. 134
Iudex a quo potest se intromittere ad faciliorem exitum appellationis, ex officio tamen suo videlicet, vt hoc ab eo gestum teneat, non autem quod pars teneatur suę citationi patere. ibid. nu. 11.
1 Iudex non debet ferre sententiam contra contumacem, nisi sibi constet de meritis causę saltem vnius partis, si illa est contumax, in c. dudum. il 1. nu. 4. de electio. 147
4 Iudicis relationis creditur, vbi datur potestas iudici, vel arbitro, vt procedat sine scriptis, in c. quoniam. nu. 3. de proba. 30
7 Iudex ecclesiasticus potest iure proprio exercere suam iurisdictionem etiam in laicos exercentes detestabile vitium maledictę sodomię, in c. in Archiepiscopatu. nu. 7. de vsu. 159
7 Iudex ecclesiasticus habet inrisdictionem in laicum, vt satisfaciat quę debebat eius author defunctus, in c. ex literis. nu. 1. eod tit. 160
7 Iudex appellationis non habet iurisdictionem in causa principali, nisi post iustificatam appellationem, in cap per tuas. nume. 6. 10. de senten. excommunicatio. 268
5 Iudex a quo, an possit appellanti prefigere terminum breuiorem termino iuris ad prosequendum, non autem ad finiendum appellationem, in c. cum sit Romana. nu. 3. 12. & 17. de appel. 105
Iudex ad quem potest ex causa restringere terminum datum ad appellationem. ibid. nume. 17.
2 Iudex potest cognoscere, an sua sit iurisdictio. in c. ex parte Decani. nume. 3. de rescript. 85
1 Iudex non facit litem suam iudicando pro vna parte in casu multum dubio. in c. 1. nu. 16. de constit. 18
3 Iudex debet prouidere, vt solennitates seruentur in iudicijs, in c. causam quę. il 1. nu. 1. 3. & 4. de ind. 26. & seq.
4 Iudex videns testes vacillare, debet facere scribere in actis, quanta fides sit eis adhibenda, in c. quoniam. nu. 34. de probat. 34
6 Iudex volens clericos sub se litigare, & sic impediens iurisdictionem Episcopi, an sit excommunicatus. in c. aduersus. nu. 5. de immu. eccle. 268
3 Iudex si arbitratus pœnam arbitrio suo potest ab eius sententia appellari, & potest, vt si suspectus recusari, in c. cum venissent. nu. 9. de iud. 33
Iudex cui impeditur iurisdictio, an ipse possit procedere, & quid si est iudex delegatus. ibid. nu. 11. 34
3 Iudex qui arctauit terminum sine causę expressione, facit quod ob hoc possit appellari. Et quid si causa exprimat, & qū, in c. 1. nu. 8. & 10. de dila. 153
Iudex moderando terminum iuris, an presumatur facere eam causa. ibid. nume. 11.
3 Iudicem alias suum declinans ex causa, vel ex priuilegio, debet saltem verbo cauere de respondendo coram illo iudice suo. si sit absens alias non requiritur cautio aliqua si est presens, in c. prouenit. nu. 10. de dolo & contu. 230
6 Iudex ecclesiasticus, quam secularis potest compellere coniuges ad red-

Universidad de Deusto
Biblioteca

dendum coniugale debitum,in c.ex publico.nu.3.de conuer.coniug. 194
7 Iudex ecclesiasticus iudicat de causa temporali laicorum,si venit accessorie ad causam ecclesiasticam,& similiter de incidenti temporali quæstione, in c. de prudentia.nu.2.de dona.inter vi.& vxo. 59
Iudex secularis non iudicat de incidenti quæstione spirituali, sed remittit ad iudicem ecclesiasticum.ibid.
Iudex ecclesiasticus est iudex competens in dotium restitutione etiam si principaliter de ea sine matrimonio agatur, varia tamen est Doctorum opinio. ibid.nume.7.
Iudex lata sententia super principali, an possit se postmodum de accessorio intromittere.ibid nu.8.
1 Iudex non potest esse aliquis,qui sit vel seruus, vel infamis, in cap.scisitatus. nu.3.de rescrip. 55
Iudex non repellitur, si contra eum obijciatur aliquod crimen, secus est in tesle,& quæ est ratio differentiæ.ibid nu.8.
Iudex an possit se excusare quod sit infamis.ibid.nu.14.
Iudex illiteratus cui est commissa causa,potest repelli.ibid.nu.15.
7 Iudex a quo,& iudex ad quem,qualiter se habere debent,cùm cõtumax prætensus appellat,in clem.si ante.nu.6.de dolo & contumac. 294
7 Iudex datus cum clausula,simpliciter,de plano,&c. si videt ex processu feriatum tempore agitando partem lædi,debet supersedere & quare,in clem.sæpe.nu.33.de uerb.sig. 319
Iudex datus ut procedat summariè,&c.non tenetur, sed potest procedere tempore feriarum ob necessitates hominum introductarum.ibid.nu.32.
Iudex debet elaborare in omnibus causis,& præsertim in summarijs,vt litem, quàm possit,breuiorem faciat, & quibus medijs hoc consequi possit.ibid. nume.16.
Iudex,qui procedit sine figura, &c. potest etiam inuita altera parte assignare terminum ad ponendum & articulandum simul, secus inuita utraque parte.ibid.nu.39. 320
Iudex potest recusari in iudicijs deliberatorijs.ibid.nu 21. 319
Iudex potest tam in summarijs quàm in plenarijs ex officio, ad instantiam tamen partium ipsas partes interrogare,vbicunque æquitas suadet.ibid. nume.69. 320
7 Iudex inferior Papa non potest regulariter citare per edictum,in cle.dudum. nu.7.de iudic. 293
7 Iudex non debet declarare quem incidisse in pœnam constitutionis, illo prius non vocato.in cle.præsenti.nu.7.de censi. 308
7 Iudex, nudus minister, seu examinator, quando efficiatur, qui testium receptioni deputatur,in cle.iudices.nu.1.de offi.deleg. 290
5 Iudex a quo non potest statuere terminum ad audiendam appellationem, & si statuerit,intelligetur de prosequenda,in cap.ex insinuatione.nu.1.2.& 4. de appellatio. 137
Iudex potest procedere parte absente,quando certum est partinon competere aliud ius, nisi illud quod iudex habet in mandatis.ibid.nu.6. eod.
1 Iudex etiam delegatus Papæ perperam procedit sine citatione,in cap.venerabilem.nu.5.de elect. 165
5 Iudex potest terminum a iure statutum abbreuiare,si sibi videbitur, in c.pastoralis.nu.2.de except. 5
Iudex de cuius incompetentia est oppositum non potest se in causa intromittere, donec de sua iurisdictione sit iudicatum, & interim super illa causa non est ei parendum.ibid.nu.13. 6
Iudicis incompetentia potest allegari etiam post sententiam,in cap.pastoralis. nu.6.de except. eod.
Iudex potest opponere dilatorias post lapsum terminum ex officio suo in casibus,in quibus potest ex officio supplere.ibid nu.13.
7 Iudex vnius loci patiendo,vel sustinendo iudicem alienum procedere,non per hoc prorogat æius iurisdictionem,in c.ad petitionem.nu.7.de accusa. 85
7 Iudex qui aliquem licet iuste ad mortem condemnauit, non potest promoueri ad sacros ordines sine dispensatione,in c.dilectus.nu.3.de homic. 145
6 Iudex potest condemnare ad interesse, vel æstimationem, licet non fuerit petitum a parte in obligationibus rem dari,vel tradi,in c.olim causam.nu.5. de censi. 238
7 Iudex potest ex officio inuestigare innocentiam ipsius rei inquisiti, in cap.ueniens.nu.19.& 22.de accus. 74
7 Iudex an ex officio possit reijcere accusationem ob turpem causam factam, in c.significante.nu.4 qui matri.accus.poss. 54
3 Iudex ecclesiasticus potest procedere contra laicum peccatorem, & periurum,in c.nouit ille.nu.1.de iudi. 34
Iudex secularis potest compellere partes ad pacem.ibid.
Iudex ecclesiasticus non potest cognoscere,an res super qua litigatur,sit de suo foro.ibid.nu.19. 36
Iudex ecclesiasticus cognoscit de pace,& iuramento.ibid.nu.49. 39
7 Iudex ecclesiasticus non solum est iudex competens in causa matrimoniali, sed etiam vbi agitur de consecutiuis ad ipsum matrimonium, & per cõsequens occasione pœnæ in eo permissæ,& de dote,in c.gemma.nu.5.de spon. 13
5 Iudex impetratus per rescriptum subreptitium cognoscet super ualiditate rescripti,quod si inueniet subreptitium,condemnabit impetrantem in expensis,in c.vt debitus.nu.6.de appel. 148
Iudex ad quem,si non condemnauerit in expensis sriuole ab interlocutoria appellantem,iudex a quo reseruabit condemnationem expensarum in fine litis.ibid.nu.7.
Iudex ad quem succedit loco iudicis a quo, iustificata causa appellationis, & procedit super causa principali, sicut fuisset processurus iudex a quo.ibid. nume.8.
Iudex a quo non deferens appellationi, uel deferens appellationi friuolæ venit puniendus.ibid.nu.27. 149
Iudex potest leges interpretari quo ad causas per eum decidendas.ibi.nu.28.
Iudex potest iudicare contra communem opinionem,si viderit illam notoriæ falsam,vel posse conuinci pluribus rationibus.ibid.nu.25.
Iudex a quo debet deferre appellationi, quando dubitat, an causa appellandi sit legitima,vel non.ibid nu.30.
Iudex potest allegari suspectus etiam,quod suspicio prouenerit culpa illius,qui allegat ipsum suspectum.ibid.nu.32.
Iudex a quo non potest allegari suspectus per appellantem, nisi posset probare iudicem fuisse sibi comminatum.ibid.
6 Iudex ecclesiasticus non debet scuire in clericos pœna laicali,nisi prius fuerit vsus pœna ecclesiastica,in c.cum non ab homine.nu.7.de iudi. 28
Iudex secularis non potest cognoscere, an clericus qui dicitur depositus,sit de foro suo,si talis clericus obiecit de priuilegio suo, & si aliter non fuit declaratum per iudicem ecclesiasticum.ibid.nu.29. 30
3 Iudex,an possit condemnare in fructibus,si non sint petiti in libello,in c.grauis.nu.19.de restit.spoliat. 207
7 Iudex ordinarius potest inquirere de fama, contra aliquem simpliciter & de plano sine ordine,in c.cum in tua.nu.5.de spon. 12
5 Iudex delegatus non potest se intromittere in causa,si pars aduersa ante notitiam commissionis miserit super dicta causa nuncium ad superiorem, in c. ad hæc.il 4.nu.1.de appel. 123
2 Iudex non solum debet causas decidere secundum ius,sed etiam eas concordare si potest,in c.ex parte.nu.2 de transact. 45
Iudex debet semper inclinare se in partem æquiorem, & habere æquitatem præoculis.ibid.nu.4.
Iudex an possit cum bona conscientia reducere partes ad concordiam, quando iura partium,sunt clara ipsi iudici.ibid nu 7.
5 Iudex si non admittat tacite,vel expresse exceptiones licitè ab eo appellatur, in c.ex parte M.nu.2.de appel. 158
Iudex non admittendo, vel refutando exceptiones propositus, an & quo casu possit ab ipso appellari.ibid.nu.3. eod.
6 Iudex ecclesiasticus potest se impedire circa delicta notoria laicorum, quando iudex secularis est negligens ad puniendum, in capitu. parochia. nume.1. de sepult. 162
7 Iudex sententiam ferre potest sine testibus de eo, quod est sibi notum, vel notorium,in c.de illo.nu.4.de eo,qui cogno.consan. 35
3 Iudex non debet impendere officium suum adquirutam vtilitatem nisi parte petente,in c.prout.nu.19.de dolo & contumac. 231
1 Iudex non admittendo exceptionem legitimam cum grauat partes,& possunt appellare,in c.significante.nu.2.de rescrip. 87
2 Iudex ex quibus causis possit recusari,in c.cum super.nu.3.de offi.deleg.104
3 Iudex potest recusari,vt suspectus, etiam postquam est conclusum in causa,in c.1.nu.10.de nu.pe. 114
Iudex vtrum possit partes ad concordiam constringere.ibid.nu.16. 110
7 Iudex si timetur de violentia etiam parentum,debet puellam subripere, & in loco tuto ponere,in c.cum locum.nu.5.de spon. 8
3 Iudex datus super proprietate,an possit cognoscere super causa possessoria,in c.pastoralis.nu.10.de can.poss.& propriet. 184
7 Iudex,an possit supplere illud,quod non potest facere pars vigore sorte alicuius statuti,in c.nulli Episcoporum.nu.3.de accusa. 67
1 Iudex excommunicatus minori potest absoluere excommunicatum,in cap.ab excommunicato.nu.15.de rescrip. 92
Iudex licet non sit sacerdos,potest quem ab excommunicatione absoluere. ibid.nume.16.
4 Iudex ex officio potest prouidere, quando debitore iurant non repetere vsuras,in c.ad nostram.il 2.nu.3.de iureiur. 161
Iudex vbicunque æquitas suggerit, & pars non potest agere potest ex officio prouidere parti.ibid.nu.4.
Iudex ex officio, an possit inquirere de aliquo impedimento canonico inter coniuges.ibid.nu.5.
Iudex ex officio potest inquirere de iuribus Principis.ibid.nu.6.
Iudex regulariter ex officio non inquirit de crimine cum agitur ad pœnam temporalem.ibid.nu.7. 162
Iudex pot procedere ex officio super iuribus ecclesiæ,& in actu pio.ibid.nu.8.
1 Iudex cui fuit commissa causa,vt eam cognoscat cum cõsilio aliquorum, potest dictam causam alteri delegare, & delegatus debet cognoscere cum dicto consilio sapientis,in c.cum in veteri.nu.3.de elect. 186
¶ Corse..Adde quod voluit Bal.in l.si puellam. C.si manci. ita fuerit alic. vbi dixit testator mandauit executori, q. distribuat bona sua in pauperes secundum consilium Guardiani Sancti Francisci, ipse executor fuit negligens intra annum ad exequendum voluntatẽ testatoris,deuoluta est potestas ad Episcopũ,per l.nulli.C.de Epis.& cler.c.nos quidem.de testi.& quod vtroque non tamẽ Episcopus tenetur seruare formã, quia dẽt exequi secundũ consilii Guardiani, quia licet sit recessum a persona executoris tamen non est recessum a forma pro quo dicto do.meus dicit esse casum,in cap.dura,in verſic.iuxta præscriptam formam de cri.fal. Ego adduco tex.in clem.pna. de sup neglig.præla & Ioan.And.& Abb.in c publicato. de elect.nu.5
3 Iudex suspectus non potest cognoscere,an sua sit iurisdictio,in c.conquerente. nu.11.de restit.spoliat. 205

Iudex delegatus qui habet cognoscere de causa spoliationis potest cognoscere de causa restitutionis,quia uidetur hoc sibi tacite commissum.ibid.nu.14.
1 Iudex unius territorij non potest mãdare executioni sententiam suam in alio territorio.in c postulasti.nume.3.de foro competen. 91
Iudex potest priuare delinquentem etiam in bonis sitis in alieno territorio. ibid.nume.9.
Iudex nemo potest esse in causa propria,nec consuetudo aliter dicens,ualeret, ibid.nume.14.
1 Iudex potest ex officio publicatis attestationibus testes recipere non ad petitionem partis.& si non ult recipere,non cogitur,licet obscure deponant. ne c.cum clamor.nume.1.de test. 94
1 Iudex minor an possit iurisdictionem exercere in præsentia maioris iudicis? in cap.volentes.nu.4.de off.deleg. 130
1 Iudices deputati in certa causa possunt illam delegare,in capit.ceterum.nume. 15.de iudi. 21
1 Iudex potest recusari pro causa etiam modica. in capitu.cum R.canonicus. nume.5.de offi.deleg. 118
7 Iudex non recusatur, si ab eo non appellatur.in capitu.qualiter & quando.il 2.nume.15.de accu. 88
Iudex ordinarius non potest repelli,uel recusari per exceptionem criminis,qd autem de delegato? remissiue.ibid.nume.16.
6 Iudex quando procedit ex præsumptionibus debet multum temperare sententiam suam,ut modice,uel raro pœnam imponat.in capitu.2.nume.3.de cohabi.cleri.& nu. 11
1 Iudex an teneatur in syndicatu si iudicauit secundum opinionem multorum, quę tamen non est uera.in cap.1.nu.10.de iudi. 4
Iudex non sequendo communem opinionem est in culpa, nisi sit falsa,uel possit probabilibus rationibus conuinci.ibid.
7 Iudex potest ex officio libellum lacerare si uidet ius non competere actori manifeste in spiritualibus,in quibus regulariter iudex supplet ex officio.in cap. cum ecclesiastice.nume.8.de except. 5
7 Iudex ecclesiasticus potest inter laicos de causa dotis iudicare.in capitu.proposuit.nu.4.de coniu.ser. 30
1 Iudex ecclesiasticus potest coercere iudicem secularem non administrante iustitiam petentibus.in cap.cum deputati.nume.3.de iudi. 49
Iudex non debet procedere ad missionem bonorum propter cõtumaciã unius, quando plures erant uocandi.ibi.nu.10.& 18.et seq.
6 Iudex appellationis quando sententia est nulla, quia fundata super nullo processu,habet tantum pronunciare sententiam nullam, sed si sententia licet nulla,uel iniqua sit formata super processu ualido,ipse haberet formare sententiam.in cap.cum dilecti.nu.4.de empt.& uend. 96
4 Iudex potest iterum ex officio interrogare testes obscuros, secus ad petitionẽ partis.in cap.in presentia.nume.35.de proba. 16
1 Iudex potest recusari si est dominus aduersę partis.in c.1.nu.6.de of.iud. 148
Iudex potest recusari suspectus ex quibusdã causis,de quibus usque in finẽ ibi.
1 Iudex excommunicatus non potest alium excommunicare, in cap.ab excommunicato.nu.7.de rescri. 92
Iudex occulte excommunicatus,an possit aliquem excommunicare.ibid.nu.8.
1 Iudex dubitans an exceptio sit admittenda uel ne,qualiter debeat eam admittere?in cap.cum contingat.nu.11.de offic.deleg. 119
1 Iudices plures ubi reperiuntur, electio est actoris coram quo, uel iterum conuenire.in c.1.nu.4.de offi.deleg. 116
7 Iudex potest in arbitrariis imponere pœnam corporalem. in cap.accepimus. nume.8.de purga.cano. 231
1 Iudex a quo extitit appellatum,an possit per appellationem in alia causa recusari ut suspectus. in c.ad hęc.il 1.nu.2.4.& 5.de app.109.& seq.
Iudex de imperitia, uel negligentia tenetur ad interesse parti, licet a sua sententia non prouocauerit.ibid.nu.6.
Iudicis suspitio, an possit de utroque iure allegari tam respectu delegatorum, quàm ordinariorum, tam cum expressione causę, quàm sine.ibid.num.2.& 4.
6 Iudex potest supplere defectum allegationum partis,ideo potest allegare illud quod non allegatur per partem & ex ipso causam decidere.in cap.ex parte afflictis.nume.11.de concess.præben. 72
Iudex secularis non debet cognoscere, quoties oritur dubium super iuramento.in c.cum contingat.nu.15.de iureiu. 179
1 Iudex secularis lite pendente non exercet officium suum contra ecclesiasticas personas,etiam in causis incidentibus.in rep.c.ecclesia sanctę Mariæ.nume. 9.de consti. 35
Iudex potest procedere ad diffinitiuam ex præsumptione uiolenta.ibi.nu.11.
Iudex debet attendere ad statuta,& consuetudines litigantium.ibid.nume. 41.44.& 52. 39
6 Iudicis recusatio danda est scriptis.in c.quoniam.nu.13.d prob. 31
Iudex dicens in sententia per A.& B. fuit bene probatum, presumitur pro eius sententia,si non retulit se ad acta.ibid nu.21. 33
Iudex debet sententiam retractare consilio sibi de iniustitia,etiam si iniustitia fuit detecta per unum admissum de facto ad respondendum.ibidem nume.22.
1 Iudex an & quando possit uenire contra sententiam suam? in capitu.nosti.nume.5 de ele. 134
1 Iudici asserenti se delegatum & habere commissionem, an, & quando credatur? in c.sicut nobis.nume.21.de re iud.
Iudicis incompetentia non potest allegari post litem contesta. uel postquam sententia transiuit in rem iudicatam.ibid.
Iudex non tenetur sequi consilium sapientis, nisi sit iuridicum etiam quod ex forma statuti teneatur requirere.ibid.nume.17. 77
6 Iudex ordinarius non potest regulariter petere expẽsas,cum proficiscitur extra domicilium occasione causę sibi delegatæ. in capitu.cum ab omni. nume.12.de iud.& ho.cle. 6
7 Iudex potest procedere ex officio suo per inquisitionem si accusator uel denũciator desistat.in cap.licet Heli.nume.7.de simo. 105
3 Iudex non cogitur citare aliquem extra prouinciam,in c.cãn.nu.14.de do. & contu. 229
5 Iudex si non admisit appellationem, non potest appellanti præfigere terminũ ad prosequendum.in c.peruenit.il 1.nu.3.de app. 113
7 Iudex ecclesiasticus est iudex cõpetens inter laicos in causa peccati,nedũ post peccatũ sed etiam ante,ut peccatum euitetur.in c.ex literis.nu.9.de spõ.G
2 Iudex si unus ex iudicibus datis requiratur, ut intersit,& non comparet in termino, præsumitur non posse, uel nolle interesse, & ideo tota iurisdictio consolidatur in collegam.in c.cum causa.nu.5.de of.deleg. 104
6 Iudex ecclesiasticus aditur cõtra laicum nolentem exhibere coniugi affectum maritalem.in c.charissimus.nume.3.de conuer.coniug. 195
6 Iudex potest ex officio etiam parte non excipiente personas indignas a testimonio repellere in c.dilecti filij.nu.12.de exceptio. 16
1 Iudex potest allegare pro utraque parte,& aperire dubia processus.in apit. bonæ memoriæ.il 1.nume.9.de postu.Præl. 117
Iudex an,& quando possit officio suo supplere.ibid.nu.9.
3 Iudex potest lacerare libellum,ut inptitudo sit notoria, licet non constet ex libello,in capitu.si clericus.nu.4.de foro competen. 68
Iudex an possit cognoscere,an sua sit iurisditio.ibid.nu.8.
Iudex procedendo super certa qualitate,qua si est uera,licet sibi non constet, valet processus.ibid.nu.12. 69
6 Iudex potest repetere exceptiones partis aduersę quando calumniose proponit.in cap.post electionem.nu.13.de concess præb. 70
7 Iudex in notoriè iniustis potest extra iudicialiter & de facto se intromittere. in cap.quia clerici.nume.4.de iurepa. 222
7 Iudex præcipiendo alicui sub pœna si ille contrafecerit,non incidit in pœnam ipso iure.sed uenit puniendus.in cap.unico.nume.3.de sagit. 153
7 Iudex in inquisitionibus non tenet locum partis,quia talem locum tenet diffamatio,quæ est contra inquisitum.in capitu.qualiter & quando.il 2.nume. 7.de accus. 87
Iudex debet esse omnibus idem,& nemini complacere contra ueritatem.ibid. nume.8.
3 Iudex non suppleat officium suum ad utilitatem priuatam, nisi uertatur periculum animæ.in c.in literis.nu.1.de restit spo. 196
5 Iudex an debeat pronunciare super replicatione,uidelicet an obstet, uel non? in cap.nobis.nu.21.de except. 3
Iudex procedẽdo ad ulteriora,cessetur pnunciare exceptiones nõ obstare.ibi.
2 Iudex qui male tulit sententiam siue ab ea fuerit appellatum siue non,adhuc tenetur in syndicatu ad interesse partis.in c.pastoralis.§.quia uero.nu.5.de offic.delega. 113
Iudex,an debeat iudicare secundum allegata,& acta.si repugnat conscientia sua,uide plenissime ibid.nu.8. eod.
1 Iudex secularis non debet se intromittere inter personas ecclesiasticas,etiam in causis incidentibus.in c.ecclesia sanctę Mariæ.nume.2.de constit. 31
5 Iudicum datorũ unus si allegetur suspectus, uel moriatur,expirat iurisdictio omnium,quia censetur talis iurisdictio data pro parte, secus si sit insolidũ, in capitulo cum inter.nume.3.de excep. 8
Iudices suspecti utrum possint dari per Papam ex certa scientia.ibid.nu.9.
6 Iudex non debet ad utilitatem priuatam suum officium non petitum interponere.in cap.apostolica.nu.1.de excep. 17
2 Iudices plures si dantur in aliqua causa,an possit unus sine alio sententiare etiã interlocutoriè? in c.causam.nu.3.7.& 8.de offi.deleg. 97
4 Iudex an post litis contestationem teneatur docere de sua iurisdictione, uel an procurator de mandato.in c quoniam.nume.37.de proba. 35
5 Iudex qui remittit negocium ad superiorem, potest cuilibet partium dare attestationes suas ipsi superiori deferendas,& statuere utrique parti terminũ peremptorium ad comparendum, & superior potest pronunciare absque alia citatione,in c.cum Bertoldus.nu.4.de re indica. 91
Iudex an possit restituere quem etiam maiorem aduersus sententiam quam ipse iudex tulit.ibid.nu.8. 92
Iudex potest procedere ad decisionem causę per iura partis præsentis, si credit illa sufficere ad ipsam decisionem.ibid.nume.32. 83
Iudex ordinarius qui tulit sententiam licitam per obreptionem uel dolum malum,potest eandem reuocare.ibi.nu.33.
2 Iudex delegatus si in eadem causa fuerit electus arbiter,an possit uti utraque iurisdictione.in c.innotuit.nu.7.de arb. 211
2 Iudex an,& quando possit cogere partes ad pacem, uel concordiam tam in ciuilibus quàm in criminalib.in rub.nu.1.& 3.de treu.& pa. 157
Iudex potest cogere partes ad faciendam treugam.ibid.nume.7.
7 Iudex contra iudicem non ita de facili præsumitur, sicut contra alium.in cap. qualiter,& quando.il 2.nu.31.de accu. 89
4 Iudex potest usque ad sententiam,& post conclusionem in causa interrogare circa merita causę.in cap.cum Ioannes.nu.8.de fi.inst. 120
5 Iudex ecclesiasticus potest cogere partes ad treugam.in c.1.nume.1.de treu. & pac. 157

Universidad de Deusto
Biblioteca

5 Iudex non potest recusari sine causa rationabili, in c. super. nu. 1. de appel. 111
Iudex commissarius si reperit se legatum tempore, quo sibi præsentatur rescriptum, an tempus in rescripto contentum currat a die præsentationis. ibid. nume. 15. 112
Iudex cui est commissa causa terminanda intra breuiorem terminum termino iudicis, an possit breuiare dilationes, & in ipsis non seruare ius commune ad hoc, vt in termino sibi præfixo possit causam terminare. ibid. nu. 16.
Iudex non restituit quem ad suas defensiones finito officio ipsius iudicis. ibid.
Iudex cui fuit mandatum, vt intra certum tempus causam instruat, & instructam remittat mandanti, potest causam remittere non instructam, quia ex defectu partium non potuit hoc facere. ibid nu. 22. 113
7 Iudex ex officio prouidere debet, quod coniuges iuuenes non stent seorsum propter periculum adulterij. in c. 1. nu. 8. de coniu. lepro. 29
Iudex non compatitur, q; coniunx sit cum leproso cõiuge, nisi petat. ibid. nu. 9.
5 Iudex licet possit breuiare terminos, tamen non tenetur, in cap. personas. nu. 3. de appellatio. 103
Iudex delegatus potest terminum appellanti præfigere ad prosequendam appellationem. ibid. nu. 5. 104
1 Iudex delegatus an debeat dari de consensu vtriusque partis. in capitu. cæterum. nume. 11. de rescript. 48
5 Iudex delegatus qui recusatur, utetur sua iurisdictione, si causa recusationis nõ sit legitima, de qua cognoscent arbitri ad hoc eligendi. si uero fuit pronunciata legitima, remittet causam ad superiorẽ, & an debeat alteri cõmittere de cõsensu recusatoris in c. cũ spãli. nu. 1. 4. 11. & 13. de app. 151. & seq.
Iudex non potest recusari de iure canonico, nisi ex causa allegata & probata, secus de iure ciuili. ibid. nume. 2. 151
Iudex potest de iure canonico in totum recusari, sed de iure ciuili datur aduncus. ibid.
Iudex potest allegari suspectus ex multis causis, quæ iure non exprimuntur, quæ arbitrio iudicis de hoc cognoscentis relinquuntur. ibid. nu 7.
5 Iudex ex officio suo potest actorẽ repellere, quando notorie constat, quòd nulla competit sibi actio. in cap. ad aures. nume. 9. de præscrip. 30
5 Iudex an possit eodem tẽpore dare diuersas dilationes ad diuersos actus. in c. significante. nu. 10. de app. 160
3 Iudex datus alicui non potest transire ad illum, qui non erat in rebus humanis tẽpore dationis iudicis, puta ad eius heredem. in c. quia V. nu. 5. de iud. 31
3 Iudex an & quando possit ferre sententiam post terminum elapsum. in capit. venerabilis. nu. 17. de iudi. 50
Iudex qui tenetur aliquid facere sub certa pœna non incidit in eam, nisi pars insteterit, ut illud faciat. nu. 19. ibid.
Iudex quando uidet instantiam perire, potest ex officio uenire ad sententiam. ibid. nume. 20.
7 Iudex ex officio potest inquirere de impedimento matrimonij, si fama refert illud existere. in cap. porro. nu. 1. & 4. de diuor. 56
Iudex ex officio, si impedimentum est notorium, potest matrimonium separare. ibid.
5 Iudicis suspicio semper potest allegari, licet ab eius pronunciatione possit appellari. in cap. proposuit. nu. 6. de app. 119
2 Iudex suspectus debet recusari, qui si non admiserit recusationem tunc potest ab eo appellari. in cap. super quæstionum. nu. 12. de off. deleg. fol. 118. Et ui de in § fi. in pe. no. 108
Iudex appellationum non potest de iure ciuili causas subdelegare, secus de iure canonico. ibid. nume. 15. 109
Iudex ordinarius an possit causas subdelegare, reseruata sibi sententia? ibid. nume. 16.
5 Iudex appellationis an censeatur tacite condemnare, uel absoluere si pronunciauerit male, uel bene sententiatum & c. in c. cũ causa. nu. 7. de re iudi. 65
Iudex a quo qui præfixit terminum ad appellationem prosequendam, & aliter non detulit appellationi, non potest termino pendente procedere contra appellantem. ibid. nu. 11.
7 Iudex an debeat supplere? in cap. ex literis. nu. 9. de diuor. 57
5 Iudex ecclesiasticus inter laicos non cognoscit de causa ciuili, cognoscit tamen an qs sit de legitimo matrimonio natus. in c. causam. nu. 2. q fil. sint legi. 46
5 Iudex appellationis uidens appellationem friuolam, & iniustam debet appellantem remittere ad iudicem a quo. in cap. cum ecclesia. nu. 1. de app. 126
4 Iudex potest procedere ad diffinitiuam ex præsumptione violenta non probata nec allegata. in cap. afferte. nu. 3. de præsump. 129
Iudex an possit ex præsumptionibus infligere pœnam corporalem, uel pecuniariam, & quando agitur ciuiliter, uel criminaliter. ibid. nu. 6.
4 Iudex an teneatur consulere superiorẽ. in c. pastoralis. n. 3. de fide instr. 118
7 Iudex a quo potest omnia facere, quæ tenuint in faciliorem exitum appellationis. in c. sacro. nu. 8. de senten. excom. 270
Iudex a quo potest absoluere excommunicatum, licet appellauerit, quando periculum est in mora. ibid.
Iudex ad quem, an & quo casu debeat citare iudicem a quo, ad defendendum sententiam quam tulit. ibi. nu. 15.
4 Iudex potest committere examinationem testium etiam in causa matrimoniali, & quo nomine appelletur ille cui est commissa talis examinatio. in cap. 1. nume. 1. de test. cog. 100
3 Iudex quot modis recusatur suspectus. in capitu. accedens. il 2. nume. 2. ut lit. non conte. 128
Iudex potest fauere uni parti, dummodo non excedat modum, nec reputabitur suspectus. ibid. nume. 8.
Iudex loquens secrete cum una partium, dicitur suspectus. ibid.
5 Iudex potest in una re ex pluribus petitis pronunciare, si iudex uiderit illam claram, & super aliis procedere, in c. cum inter. nume. 14. de re iudi. 73
5 Iudices an possint dilationes dilatas iure abbreuiare uel prorogare. in capitu. ultra tertiam. nume. 4. de testi. 98
4 Iudex ecclesiasticus compellit laicum relaxare iuramentum turpiter receptũ in omni materia. in capitu. sicut & infra. nume. 2. de iureiu. 182
3 Iudex in quibus casibus cognoscit, & non decidit. in cap. cum super. nume. 11. & 13. de cau. pos. & prop. 184
2 Iudex proprius non potest præcipere subdito, ne litiget coram alieno iudice. in cap. p. & g. nu. 13. de offic. deleg. 123
7 Iudex ecclesiasticus cognoscit de legitimatione inter laicos. in capitu. 1. nu. 2. qui fil. sint legi. 45
2 Iudex appellationum potest de iure canonico causas subdelegare. in capitu. pasto. nume. 4. de offi. ord. 139
7 Iudex ecclesiasticus quando potius debeat imponere pœnam pecuniariã quã spiritualem. in cap. postulasti. nume. 6. de iudæ. 124
5 Iudex qui tulit sententiam nullam, an possit super eadem causa iterum pronunciare. in cap. 1. nu. 25. de re iudi. 56
Iudex delegatus, qui probabili errore ductus tulit aliquam sententiam potest illam reuocare, & super causa iterum pronunciare, quod an procedat. ibid. nume. 26. & 28. 58
5 Iudex potest ex officio publice excommunicatum a iudicio repellere. in capit. exceptionem. nu. 1. de excep. 20
Iudex ex officio suo potest supplere in multis casibus ut iudicare in notorijs, inhabilem a limine iudicij repellere, etiam si non repellatur a parte, & alia similia facere. ibid. nu. 7.
Iudex potest repellere actorem, quãdo constat sibi quòd nullum ius habet ibi. nume. 14. 21
Iudex in notorijs non debet pati causam decidi in iudicium. ibid. nu. 16.
Iudex tenetur ex officio suo inquirere de habilitate actoris, uel accusatoris & super hoc examinare. ibid. nume. 28. 22
3 Iudex an debeat perquirere ex officio super spoliatione ad utilitatem priuatã? in cap. 1. nume. 4. de resti. spo. 192
7 Iudex ubi proceditur ex præsumptione, debet multum temperare sententiam suam, intellige de præsumptione hominis, non iuris. in capitu. accedens. nume. 5. 6. de accu. 86
6 Iudex impetratus per literas nullas, uel index aliàs incompetens, potest pronunciare se non esse iudicem, & quo ad istam pronunciationem habet iurisdictionem ordinariam, & non delegatam & potest condemnare partem in expensis, tamen per istam pronunciationẽ non desinit esse iudex, adeo q causa possit committi. in c. dilectus filius. nu. 1. & 2. de preben. 78
7 Iudex an possit corrigere errorem suum, siue factum in processu. siue extra iudicium. siue in iudicio. aut in parte, aut in toto, an in diffinitiua aut interlocutoria? in cap. qualiter & quando. nume. 4. de acc. 79
Iudex potest interpretari sententiam, quam tulit, capiendo scilicet interpretationem pro congrua uerborum dispositione. ibid.
7 Iudex ex officio suo potest procedere si reo obstet aliqua dispositio statutaria, seu legalis. in capitu. nulli. nu. 3. de accu. 67
¶ Cor. Adde Pe. de Anch. in c. cum inter, de excep. ubi alle. Oldr. & Iac. de Are. in l. apud Labeonem. § item ait prætor. ff. iniur. & Bald. in rub. C. de manu. uin. & in l. cum lege. & ibi Ioan. de Imo. ff. de testa. & Bald. in quadã sua dispu. inci. statuto cauetur quòd fenerator & Io. de Imo in l. de popolo. § si curator. ff. de no. ope nun. oõs in l. 1. § sublata. ff. ad treb. Bal. in c. 2. de resc. li. 6. ita concludit Ang. in l. pe. & in l fi ff. de peti. her. Ant. in c. cum dilectus. de cõsue. & in c. bonæ il 1. de postu. prela. ubi alleg. Imo. in c. cum olim. alias in c. cũ uenerabilis. de censi. & in c. cum uenerabilis. de except facit quod uoluit idẽ Ant. in c. 1. de iudi. & in c. cũ Io. eremita. de fid. instr. & in c. unico, de lit. cõte. & facit quod uoluit Do. de S. Gemi. in c. identitatib. § sane. de elect. lib. 6. & Bar. in cons. suo inci. Dominico de Bononia. In contrarium uidetur facere quod no. Bart. in l. non solum. § fi. ff. de iniu. ubi tenet quòd si alicui deroganr audiẽtia uigore statuti, non põt iudex ex officio procedere contra offensorem illius. do. meus Barb. uiua uoce in cathedra dum legeret, dicebat hanc concordiã dari posse, quòd aut qs est prohibitus facere aliquid ex dispositione legis, & tunc iudex non poterit, quia lex omnino prohibet, & ita procedat d. l. non solum poterit. § si. quod uoluit ibi Bart. aut quis est prohibitus facere aliquid ex facto & dispositione sua, & tunc procedãt alia dicta in contrarium. hanc partem tenuit domi. meus in d. c. nulli, & in rub. eo. tit. & uide Bal. in l. 1. § 1. si tutor uel cura. nõ ge. Ego intelligerẽ dictũ domini mei. procedere, quãdo lex intederet denegare precisè audientiã & tolleret omnimodã facultatẽ audiẽdi, aliàs secus. Abb. tamẽ in d. c. nulli. uidetur illã doctrinã Bar. nõ procedere dẽre, sed magis sibi placere opi. glo. ibi, quæ opinio cõiter ab omnibus approbatur & iudex procedit ex offo suo, quãdo delictũ est euidens, & notoriũ. Abb. in cap. euidentia. de accus. nam tunc iudex hoc potest ex officio suo, licet non iudicet de eo, quod est sibi notum ut notorium, & sic intelligitur glo. sing. 1. 1. C. qui & aduer. quos. Abb. an d. capitu. euidentia. in fi. 11

1 Iudex an, & quando possit cognoscere de exceptione opposita contra eius personam. in c. secundo requiris. nu. 13. de appel. 130
Iudex si fuerit remotus tanquam suspectus, quis cognoscit de causa, in qua ipse a principio erat iudex. ibid. nu. 15.
1 Iudicis nomen, a quo fuit appellatum, non est necesse apponere in literis, quæ impetrantur in causa appellationis. in c. oblatæ. nu. 3. de appel. 146
Iudex a quo potest restringere terminum ad prosecutionem appellationis, sed iudex ad quem non. ibid. nu. 6.
1 Iudex an aliquis possit esse in causa, quando eius commodum saltem in consequentiam venit applicandum ipsi iudici, in c. ad audientiam. nu. 8. & 10. de appellatio. 124
Iudex non potest cognoscere, an sua sit iurisdictio, quando si esset iudex in illa causa possit consequi magnum emolumentum. secus si paruum. ibid. nu. 10.
Iudex a quo potest cognoscere de iniustitia appellationis ad hoc, ut sciat, an debeat deferre. uel non. ibid. nu. 11.
7 Iudex potius debet admittere, & audire probationes superfluas, defectiuas, vbi agitur de periculo animæ, in c. 1. nu. 5. de frigi. & malefi. 41
1 Iudex potest præfigere terminum partibus absque alia citatione, in cap. quoniam. nu. 2. de offi. deleg. 125
Iudices plures si sunt dati cum clausula. quòd si non omnes & c. potest vnus sine alio facere, secus si non est apposita, quia non potest etiam mortuo collega. ibid. nu. 5.
Iudex cui fuit intimatum a parte, uel ab alio iudice, quòd non procedat, quid habeat facere. in c. cum contingat. nu. 6. de rescrip. 73
1 Iudex electus de consensu partium non potest, nisi ex noua causa recusari, in c. super quæstionum. § uerum. nu. 2. de offic. delega. 109
1 Iudicis inferioris manus ligantur per reuocationem alicuius negocij ad sedem Apostolicam adeo, vt postea nil valide coram eo attentetur, in cap. vt nostrum. nu. 1. de appel. 145
1 Iudex dicitur functus officio suo postquam tulit sententiam, & ipsam mandauit executioni, in c. in literis. nu. 2. de offi. deleg. 91
Iudex siue ordinarius, siue delegatus, an dicatur functus officio suo siue validam. siue nullam sententiam tulerit. ibid. nu. 3.
1 Iudex si dubitatur an mulier sit cognita uel ne, quid agere debet. in c. attestationes. nu. 8. de despon. impub. 18
1 Iudex a quo cognoscit de causa, si appellans non prosecutus est in termino suã appellationem, in c. ad hæc. il 3. nu. 4. de appel. 121
Iudex recusatus potest causam alteri committere. ibid. nu. 3.
1 Iudex a quo est appellatum, si renocauit grauamen, potest super causa principali procedere, nisi detulerit appellationi, quo casu non potest reuocari, in c. cum cessante. nu. 1. de appel. 150
Iudex an possit recusari suspectus aliquo uerbo, quod protulit minatorie. ibid. nume. 8.
Index non potest accusari suspectus, si grauamen, quod intulit, postea reuocauit. ibid. nume. 19. 151
Iudices possunt interpretari iura in causis uertentibus coram ipsis, in c. quoniam. nu. 6. de constitu. 43
1 Iudex appellationis potest condemnare in plus, quam condemnauerit iudex a quo. in c. 2. nu. 29. de libel. obla. 112
1 Iudex a quo. si non admisit appellationem iustam, qua pœna puniatur, in c. de priore. nu. 7. de appel. 123
1 Iudex uel testis debet dicere ueritatem, etiam quòd per hoc esset venturum aliquod scandalum, in c. officij. nu. 6. de pœnit. & remis. 245
1 Iudex negligens facit litem suam, dummodo fuerit interpellatus a parte, & sic iudex in omittendo non incidit in pœnam, nisi interpelletur, in c. cum sit generale. nu. 5. de foro compet. 73
Iudex cognoscit an sua sit iurisdictio, & constito quòd non sit sua, condemnauit actorem in expensis, & mittet ad suum iudicem. ibid. nu. 14. 74
1 Iudex secularis in terris ecclesiæ recusabitur secundum canones non secundum leges. in c. licet ex suscepto. nu. 17. de foro compet. 82
1 Iudex an, & quando possit cogere partes ad concordiam, in cap. cum inter R. nume. 9. de elect. 139
1 Iudex qui cognoscit causam tanquam ipse, & tanquam fungens persona alterius, non potest in illa causa diuersas sententias ferre, in cap. quamuis. nu. 2. de offic. deleg. 90
Iudices plures si sint dati in causa, omnes habent iurisdictionem in solidum, sed exercitum pro parte. ibid. nu. 3.
1 Iudex delicti puniet delinquentem secundum statuta loci, vbi est ipse iudex, in c. 1. nu. 7. de rap. 117
Iudex originis an puniet subditum alibi delinquentem secundum statuta sua. ibid. nume. 8.
Iudex originis, uel domicilij cognoscit de crimine alibi commisso, uel de contractu alibi gesto per suum subditum. ibid. nu. 9.
Iudex qui non potest cognoscere de aliquo delicto, debet delinquẽtem ad suum iudicem dimittere. ibid. nu. 10.
1 Iudex an possit cogere partes ad transigendum, in cap. si quando. nume. 3. de offic. delega. 91
1 Iudex, cui est commissa causa appellationis in vno articulo, illo finito an possit cognoscere de causa principali. in c. vt debitus. nu. 34. de appel. 149
Iudex ad quem potest de consensu partium, uel solius appellati cognoscere prius de negotio principali, quam de articulo super quo fuit appellatum. ibid. nume. 35. eod.
1 Iudices possunt deponere super gestis coram eis & crederetur eis deposito officio. sed an faciant plenam probationem, & quid de inquisitoribus, in c. cum dilecti. nu. 7. de accus. 80
4 Iudex ex officio tenetur compellere reum ad edendum actori acta ex magna causa. puta si originalia sunt deperdita, in c. 1. nu. 21. de proba. 3
5 Iudex & si non suspectus, ab eo tamen non potest recedi per appellationem, nisi acceptauerit recusationem quam fecit recusans de eo, in c. nouit ille qui. nume. 2. de appel. 131
6 Iudex an & quo casu possit cognoscere, an sua sit iurisdictio, in cap. licet. nume. 4. de regul. 188
7 Iudices possunt deponere tanquam testes coram aliis iudicibus de gestis coram se, in c. inter dilectos. nu. 3. de excess. præla. 199
6 Iudices quando sunt in peccato mortali, non prohibentur iudicare ex potestate officij, in rubr. nu. 2. de vita & honest. cler. 2
Iudex qui est in peccato, magis peccat alios iudicando. ibid.
2 Iudex ecclesiasticus potest se intromittere in criminibus secularibus data negligentia iudicis secularis, in c. 1. nu. 7. de offi. ordi. 132
Iudex an debeat iudicare secundum conscientiam suam, an secundum acta. ibid. nume. 8.
Iudex iudicans iniuste per errorem non committit peccatum. ibid. nu. 9.
4 Iudex uel notarius ex licentia eis data, quod possint extendere instrumentum, non possunt addere iuramentum, uel stipulationem, in c. clericus. nume. 4. de iureiur. 190
5 Iudex quotiescunque procedit contra absentem debet pro ipso ex officio supplere, in c. per tuas. nu. 8. de appel. 147
7 Iudex debet habere præ oculis & misericordiam, & seueritatem simul, & non vnum sine alio. in c. estote. nu. 3. de reg. iur. 285
5 Iudex non admittendo exceptionem partis, non dicitur illam grauare, nisi forte quia putabat illam falsam, vnde debet expectari, donec probetur ueritas, in c. interposita. nu. 2. de appel. 161
3 Iudicem non declinare promittens, non potest ipsum amplius pœnitere, in c. 1. nu. 15. 16. & 17. de iudic. 4
Iudex non debet interponere officium suũ ad priuatam utilitatem. ibi. nu. 4. 3
Iudex potest circa tendentia ad decisionem causæ interrogare partem ante & post lit. contest. ibid. nu. 5.
Iudex potest mulctare contumacem etiam parte non petente ibid nu. 7.
Iudex potest recusari, & si est suspectus, etiam ciuitas potestas recusari, & quodcunque tribunal illius ciuitatis. ibid. nu. 14. 4
Iudex quoties potest quem mulctare super eadem re, ibid. nu. 32. 7
2 Iudex potest cogere partes ad compositionem, in cap. cum pridem. nume. 8. de pact. 159
4 Iudex an teneatur mittere ad examinandas egregias personas, in cap. si qui testium. nu. 4. de testi. 49,
4 Iudex qui de per se non potest instrui de causa. uel potest sed honestas non patitur, debet recurrere ad iudicum petitorium, in cap. proposuisti. nume. 3. de probatio. 8
3 Iudex debet ex offi. declarare processum esse nullum, quando est etiam parte non petente, in c. 1. nu. 4. de lit. contest. 122
2 Iudex quando possit cogere partes ad compositionem faciendam, in c. fi. nu. 2. de maiorit. & obed. 156
3 Iudex recusatur vt suspectus in causa sui superioris uel familiaris, in cap. 2. nu. 8. vt lite non contest. 122
Iudex non reputatur suspectus, si cognoscit inter duos, inter quos cadit par causa affectionis. ibid. nu. 21. 123
1 Iudex potest ferre sententiam ad consilium sapientis, in cap. ad nostram. nu. 3. de consuetud. 98
3 Iudex potest iudicare in notorijs absque alia probatione, in cap. dilecti filij. nume. 3. de iudic. 23
Iudex non potest iudicare de eo, quod constat sibi vt priuato, & non vt iudici. ibidem.
Iudex debet ex officio suo prouidere parti quando aduersarius lucratur cum sua iactura. ibid. nu. 17. 24
7 Iudex qualis esse debeat, & præcipue in matrimoniali causa, in cap. 1. nume. 7. de consang. & affinit. 38
Iudex ordinarius delegare potest. ibid. nu. 8.
2 Iudex potest ex officio supplere in tangentibus publicam utilitatem. Anto. in c. tuam. nu. 2. de æta. & qualit. 55
2 Iudex potest supplere ex officio, quando in iudicio sibi constat de iure tertij sunditus exclusiui intentionis agentis. Anto. in c. licet. nume. 3. de supplen. neglig. prala. 41
Iudex potest ex officio supplere in tangentibus publicam utilitatem. ibid.
5 Iudices ordinarij habent iurisdictionem in solidum, in cap fi. nu. 9. de re iudic. fol. 98. Et ibi quod ordinarius & delegatus Papæ electi iudices in vna causa. si discordant, recurritur ad Papam, idem si vnus vno modo, & alter alio modo sententiauerit. nu. 14. 99
4 Iudex potest segerere tripliciter circa recipiendos testes probatorios, & reprobatorios, in c. cum causam. il 1. nu. 1. de testi. 76
Iudex secundum qualitatem causæ potest quandoque plures, quandoque pauciores testes admittere. ibid. nu. 3.
Iudex omittens interrogare testes in causa scientiæ, tenetur parti ad interesse. ibid. nu. 7. fol. 77. Et quæ sint circunstantiæ de quibus iudex interrogat ultra causam scientiæ. ibid. nu. 10. 78
Iudex inferior a Papa an possit alteri committere examinationem testium. ibid. nume. 22. 79

Universidad de Deusto
Biblioteca

4 Iudex potest ex officio statuere terminum, & si non petatur & non statuit, non tenetur in sindicatu. in c. licet. nu. 15 de probat. 25
7 Iudex qui iudit sententiam non potest ipsam revocare, nec eius successor, & quæ sit ratio. in c. significantibus. nu. 6. de purg. vulgari. 232
4 Iudicis in arbitrio est an primo admittat testem an exceptionem testium exceptis quatuor casibus in c. ex parte nu. 8. de testi. 47
6 Iudex non incurrit excommunicationem. si ex iusta causa carcerat clericum, in c. 1. nu. 7. de depo. 94
5 Iudex a quo si semel detulit appellationi, non potest vlterius causam reassumere in se, quia iurisdictio est transfusa in superiorem, in c. dilectis. nu. 12. de appellatio. 145
2 Iudex appellationis confirmans sententiam debet appellantem in expensis condemnare & istam condemnationem potest vterque iudex exequi, in c. pastoralis. § præterea. nu. 8 de offi. deleg. 112
4 Iudex quid debeat facere. si mulier petat poni banna, ut in c. fi. de cland. desponsi. in c. mulieri. nu. 11 de iureiur. 189
7 Iudex secularis non est competens in causa separationis matrimonij, in c. plerunque. nu. 3. de dona. inter vi. & vxo. 60
5 Iudex a quo potest statuere terminum appellanti, quando contra eum est præsumptio. quòd calumnioſè appellauerit, in c. peruenit. il 2. nu. 5. de app. 122
6 Iudex appellationis potest de nouo condemnare, quando condemnatio ad ipsum tranſmissa fit iuridica, etiam quòd non dicat male appellatum, & bene sententiatum, in c. Rayn nu. 10. de testa. 144
Et in c. Raynaldus. in 10 so. 147
Iudex appellationis potest reformare sententiam, licet per partem non allegetur, nel petatur. ibid.
Iudex potest, & debet ex officio suo supplere illud, quod sibi est notum, etiam quòd a partibus non petatur, nel allegetur. ibid. nu. 11.
5 Iudex ordinarius, nel appellationis non potest a se abdicare onus iudicandi, in c. accepta. nu. 1. de appel. 124
3 Iudex potest interpretari legem, seu canonem circa causam coram eo uertentem, in c. capellanus. nu. 3. de fer. 161
4 Iudex ecclesiasticus, & secularis est competens iudex ad compellendum coniuges ad cohabitandum, in c. tua nos. il 2. nu. 2. de iureiur. 171
3 Iudex cui est commissum, ut citet aliquem in suo territorio, debet hoc facere, alias punitur, maxime si nō remittit, in c. fi. nu. 8. 9. & 16. de foro cop. 102
Iudex qui non potest cognoscere de aliquo delicto, potest tamen delinquentem remittere ligatum ad iudicem qui potest cognoscere. ibid. nu. 17. & 11.
Iudex puniens delinquentem in foro delicti potest puniri secundum statuta loci, ubi delictum est commissum. ibid. nu. 24 & 39. 103. & 105
Iudex habet omnimodam iurisdictionem in rem, & personam illius qui contraxit in loco suæ iurisdictionis licet non possit ipsum extra territorium citare, nisi quo ad missionem bonorum in loco contractus. ibid. nu. 36. 104
Iudex non tenetur regulariter remittere contrahentem ad iudicem loci, ubi contraxit. ibid. nu. 37.
7 Iudex ecclesiasticus potest adiri principaliter in dotis restitutione matrimonio prius separato, in c. significauit. nu. 2. de dona. inter vi. & vxo. 59
5 Iudices plures delegati non censentur in dubio habere iurisdictionem insolidum sed pro parte omnibus competente, in c. ad probandum. nu. 4. & 21. de re iudic. 94. & seq.
1 Iudex. an & quando teneatur defendere sententiam quam dedit, in c. dilectus filius. nu. 6. de rescript. 75
3 Iudex an possit dari altera parte absente, vel inuita, in c. 1. nu. 4. de so. cōp. 53
4 Iudex habet necesse deferre iuramentum necessarium, in c. iuramentum. § fane nu. 3. de iureiur. 193
5 Iudex delegatus an possit facere quem absolui ad cautelam, in cap. ad præsentiam. nu. 3. de appel. 114
Iudices siue auditores dati in curia, an habeant ordinariam. ibid.
3 Iudices plures, vel absentes habentes aliquam potestatem, an possint illam exercere omnes insolidum, uel debeant insimul conuenire, in cap. prudentiam. nu. 6. de offic. deleg. 100
5 Iudex a quo non habet suspensam iurisdictionem in his. quæ tendunt in facilioremexitum appellationis in c. quæstioni. nu. 7 de appel. 118
8 Iudex extra territorium potest cognoscere inter subditos suos ex eorum consensu, & consensu iudicis territorij, in c. nouit. nu. 4 de offi. leg. 129
4 Iudicis admonitio habetur pro trina citatione, in c. 7. nu. 2. de testib. 39
Iudex potest facere ad instantiam partis, ut testes examinentur clandestinè, quando timetur potentia aduersarij ibid. nu. 9. 40
5 Iudex appellationis ex quo recipit appellationem emissam ex probabili causa, potest inhibere iudici a quo, ne procedat super principali, in c. super eo. nume. 5. de appel. 111
2 Iudex potest absoluere, & punire subditum delinquentem extra territorium, in c. excommunicatis. nu. 6. de offi leg. 130
Iudex habet iurisdictionem in non subditum ratione delicti commissi in suo territorio & potest ipsum aut absoluere aut condemnare. ibid. nu 7.
Iudex, an habeat iurisdictionem in aliquem ratione domicilij ad ea quæ prius fuerunt commissa. ibid.
1 Iudex ex officio suo potest repellere non habentem mandatum, in c. innotuit. nu. 10. de electio. 144
2 Iudex potest ex officio supplere, ubi tangatur publica utilitas, uel peccatum. Ant. in c. conquerente. nu. 1. de fil. presbyt. 62
3 Iudex ex officio non tenetur condemnare partem in expensis, nisi fuerint petitæ, in c. auditis. nu. 11. de procur. 172
2 Iudex ordinarius ita demum tenetur obedire delegato, si delegatus ostendit suum mandatum, in c. cum in iure. nu 3. de offi. deleg. 115
Iudicis incompetentia non potest opponi post lit. contest. ibid. nu. 7.
Iudicis incompetentia, an possit opponi per contumacem, uel absentem postea comparentem. ibid.
1 Iudex cui rescribitur, potest cognoscere de subreptione rescripti, in c. super literis. nu. 3. de rescriptis. 65
Iudex an possit cognoscere de sua iurisdictione, si contra eam opponitur. ibid. nume. 10. 67
7 Iudex in notorijs potest procedere sine accusatione, intellige in notorijs facti permanentis secus facti transeuntis usque ad finem, in c. euidentiam. nu. 1. & 2. de accusa. 69
5 Iudex tenetur in syndicatu de peritia, etiam quòd pars appellauerit & defecerit, in c. sæpe contingit. nu. 17. de appel. 133
Iudex appellationis an pronunciabit super expensis, & quando. ibid. nu. 19.
Iudex a quo præfigendo terminum ad appellationem prosequendam, non censetur per hoc deferre appellationi. ibid. nu. 22.
Iudex appellationis potest condemnare in expensis factis non solum in secundo iudicio, sed in primo, item potest reuocare condemnationem expensarum factam a primo iudice, & addere, & detrahere sententiæ primæ. ibid. nume. 23.
Iudex potest ex suo officio condemnare partem in expensis factis non solum post, sed etiam ante lit. contest. ibid. nu. 24. eod.
1 Iudex, an et quando possit per partes pronunciare, idest pronunciare super uno articulo super alio supersedere, in c. cum dilectus. nu. 8. de consuet. 104
2 Iudex habens ordinariam, & delegatam, an in dubio procedat tanquam ordinarius, an tanquam delegatus, in c. licet. nu. 6. de offi. ordi. 141
1 Iudices diuersi impetrati a diuersis personis super pluribus rescriptis. si non concordant in causa est eligendus tertius arbiter, & si aliter est factum, an vitietur processus, in c. pastoralis. nu. 1. & 6. de rescrip. 57. & seq.
3 Iudex potest ex officio suo statuere terminum partibus ad pronunciandos testes, in c. fi. nu. 2. de dolo & contumac. 246
Iudex potest simul contumacem condemnare in expensis, & contra eum missionem facere. ibid. nu. 6.
Iudex non tenetur victum condemnare in expensis, nisi fuerit petitum a parte. potest tamen ex officio. si uult, & si iudex non condemnauerit, pars quæ hoc non petijt, non poterit appellare. ibid. nu. 4.
1 Iudicis dationum valet. si est mortuus ante dationem ille contra quem datur, in c significauit. nu. 5. de rescrip. 89
7 Iudex ecclesiasticus potest præcipere sponso, ne contra promissionem suam ad alia uota transeat, etiam si sponsalia non fuerint iurata, in c. ex literis. nu. 2. de matri. contrac. contra interd. eccle. 45
5 Iudex ad quem, an & quo casu possit abbreuiare terminum datum a iudice a quo, in c. personas. nu. 12. de appel. 104
Iudex appellationis pendente dilatione data a iudice a quo non est iudex. ibid.
6 Iudex non tenetur impendere officium suum non imploratum in vtilitatem priuatam nisi essent miserabiles personæ, in c. si hæredes. nu. 7. de testa. 131
4 Iudex quis est competens a relaxatione a iuramento, in c. peruenit. il 1. nu. 3. de iureiuran. 144
7 Iudex non multum doctus quomodo monetur, in c. per tuas. nume. 6. qui sint legitimi. 50
1 Iudex potest iudicare super notorio, licet non fuerit in actis deductum, in cap. dudum il 1. nu. 6. de elect. 147
5 Iudex a quo non habet suspensam iurisdictionem, quin possit fauere ipsi appellationi interpositæ, in c. cum teneamur. nu. 1. de appel. fol. 115. Et vide late in c. peruenit. nu. 4. & 5. 122
3 Iudex qui misit plura præcepta pœnalia, & non fuit eis obeditum an possit exequi omnes pœnas, & quid si ultimo præcepto fuit obeditū, an peret pœnam aliorum præceptorum, in c. tuę fraternitatis. nu. 5. vt lit. nō cōtest. 127
7 Iudex potest suum officium nobile impartiri ad utilitatem priuatam, nbi uertitur periculum animarum, in c. tuas. nu. 4. de usur. 172
6 Iudex potest ex officio suo concedere restitutionem ecclesiæ, uel minoribus etiam non petentibus, in c. cum uenisset. nu. 9. de instit. 63
3 Iudex potest ex causa interpretari legem dubiam, in cap. licet tam. nume. 3. de feriis. 161
7 Iudex ecclesiasticus ubi pronunciat quem esse legitimum, potest etiam simul pronunciare eum hæredem, in c. quod a nobis. nu. 3. qui fil. sint legit. 49
7 Iudex ecclesiasticus se intromittit de dotis restitutione, maxime cum difficultat dissolutionem illicitimatrimonij, c. & si necesse. nu. 6. de dona. inter virum & vxo. 60
6 Iudex non debet sciure in omnes delinquentes simul, sed incipere a principalioribus, ut alij perterriti arceantur, in cap. clericos. nume. 4. de cohabit. cler. & mulie. 13
3 Iudex debet cognoscere de peremptoria exceptione ante sententiam, & de ea super principali pronunciare, in c. 1. nu. 1. de ord. cog. 164
Iudex procedens super dilatoria & principali simul, uel processus erit nullius uel appellabitur. ibid. nu 7. 165
Iudex an habeat pronunciare super exceptione emergenti, uel incidenti. ibid. nume. 11.
1 Iudex ordinarius, an & quando possit committere, uel cognoscere de causa extra suam diœcesim, in c. nonnulli. nu. 4 & 7. de rescrip. 77
1 Iudex potest iudicare de eo quod est sibi notum, ut notorium & extra iudicium, in c. ad nostram. il 3. nu. 5. de iureiur. 163

Iudex si processit tanquam super notorio, & sibi non constabat, an processus valeat. ibid. nume. 7.
Iudex an in notorijs, & summarijs possit inuitis partibus, uel consentientib. procedere in eis ordine seruato, an possit iuramento se adstringere ad hoc. ibid. nume. 8.
Iudex debet attendere statuta, & consuetudines litigantium. in capitu. quod clericus. nu. 21. 27. & 37. de foro competen. 77. & seq.
Iudex ecclesiasticus debet esse talis, ut sciat distinguere inter lepram, & lepra. in cap. per uenerabilem. nu. 38. qui fil. sint legi. 53
Iudex potest contumacem in expensis condemnare, & contra eum missionem facere uno, & eodem tempore in c. 2. nu. 17. de dolo, & contu. 28
Iudex procedens ex præsumptione debet multum temperare pœnam, uel sententiam suam, ut modice, uel raro pœnam inferat. in capitu. 2. nume. 4. de coha. cle. & mulie. 11
¶ Cor. Tu adde eundem Abb. in cap. asserte. nume. 8. de præsumpt. post Host. & Inn. in cap. quia uerisimile. de præsum. hoc uoluit Ab. antiquos. in cap. asserte. uoluit Ro. in l. Cornelia. ff. ad Sill. Bald. in l. sciant cuncti. C. de proba. & dominus meus Barba. in rubri. de proba. tit. & in d. capitu. asserte. & vide glo. in capitu. inter, de purgat. cano. & Specu. in tit. de præsump. in § fi. uer. in summa, licet aliter uoluerit Host. in d. capitu. inter. per text. in capitu. de hoc. de simo. Sed iudicio meo ille text. facit pro Innocen. & alijs. & pondero mihi dictionem tanquam, quæ de sui natura importat similitudinem, per not. in capitu. cum pro causa. de senten. excommun. adde ad hoc Iogu. dictum Bald. quod refert ibi Salic. in l. is qui cum telo. C. de Sic. quod iudex hoc casu, si uult potest temperare pœnam, sed non necessitatur. allegat text. singu. in l. aut facta. § eueniens ff. de pœnis. Limitarem tamen hoc dictum Innocen. Host. Ab. antiqui, & aliorum sequacium, nisi præsumptiones essent urgentissimæ, & indubitatę, quia tunc non posset puniri criminaliter. l. sciant cuncti. C. de probatio. hoc uidetur sentire Ab. in capitu. communicamus. § credentes. nume. 2. de hæret. Ioan. And. in additio. Specu. in tit. de proba. § fi uerſic 3. Bald. in d. l. sciant. & Bald. in capitu. 1. § furtum. de pace iuramen. firm. & in capitu. 1. qui succe. tenean. ubi dicit nauere statutum, quod ex contumacia non aliter probato delicto quis condemnetur ad mortem. alleg. Ioan. And in capitu. ueritatis. de dolo. & contuma. Spe. in in tit. de fideiuss. § 1. uersi. sed pone. & Roma. in d. l. Cornelia.
Iudex licet constet sibi actorem, qui tamen nihil probauit ex confessione rei habere iustitiam, debet eum absoluere ab instantia. in cap. ex conquestione. nume. 15. & 16. de rest. spo. 204. & seq.
Iudex an possit esse cæcus aliquo sensu corporeo in proœmio Gre. nume. 17. 5
Iudex dicitur iudicare secundū conscientiam informatā iurib. partiū. ib. nu. 18.
Iudex ecclesiasticus debet præstare auxilium iudici seculari, & econtra. in cap. ut si clerici. nume 12. de iudi. 12
Iudex habet potestatem eligendi penam pro uno delicto pro quo reperiuntur plures pœnę & diuerse in iure. ibid. nume. 36. 16
Iudex potest super una ex rebus petitis pronunciare, si uiderit eam claram, super reliqua uero maturius procedere. in c. suborta. nu. 7. de re iudic. 88
Iudex si uiderit excipientem quòd malitiosa excipiat, non debet talem exceptionem admittere, nec de appellatione curare. in capitu. super eo. nume. 13. de appella. 111
Iudex a quo non est citandus in discussione appellationis. in capitu. interposita. § fane nume. 4. de appel. 162
Iudex debet procedere secundum æquitatem iure informatam, nō autem debet sprета forma iuris æquitatem amplesti. in capitu. ex parte, il 2. nume. 3. de offi. deleg. 93
Iudicem propitium in casu dubio propter doctorum uarietatem bonum est habere. in cap. 1. nume. 15. de consti. 17
Iudex secularis an possit priuare laicum iure patronatus ecclesię. in capitu. ex parte. nume 9. de feudis. 107
Iudex fauorabilem habere quando prodesse in cap. consuluit nume. 2. de offic. delegat. 105
Iudex a quo fuit appellatum potest contumacem excommunicare, non obstante eius friuola appellatione. in c. solicitudinem. nume. 1. de appel. 143
Iudex non potest cognoscere, an sua sit iurisdictio, quoniam propter hoc posset iudicari suspectus. ibid. nume 7.
Iudici iniuste aliquid facienti, an possit impune resistere in capitu. cum causa. nume. 4. de offic. deleg. 104
¶ Cor. Adde si aliquis dat unam alapam potestati alicuius terræ propter singularem inimicitiam, quam habet cum eo, an possit capitaliter puniri reperia Bald. in capitu. 1. § iniuria, de pace iura. fir. in usi seu. determinantem quòd sic, propter atrocitatem facti. Nam pœnę arbitrariæ extenduntur usque ad mortem inclusiue propter excessum facinoris. Ista est glo. ordi. insti. de iniur. § in sum. & dicit Innocen. quòd propter emergentes casus licitū est legem transgredi. ut ipse no. in capitu. 1. de const.
Iudex appellationis potest reformare, supplere, & pro parte approbare. prout melius uidetur sententiam a qua extitit appellatum, in rub. nume. 8. de appellatio. 160
Iudex appellationis si non reperiatur in loco, appellatur ad superiorem loci. ibid. nume. 10. 101
Iudex tenetur parti syndicatu respectu iniquæ sententiæ, siue pars non appellauerit siue appellauerit, & succubuerit. ibid. nume. 14.
Iudex cui est data certa forma in pronunciando si illam excedat, reddit actum nullum. in cap. causam. nume. 10. de re iud. 74
Iudex ad quem potest se informare ex actis factis in prima instantia, si in iudicio appellationis nil adducatur. ibid.
7 Iudex delegatus potest procedere non seruato tenore rescripti, quando rescriptum continet monitionem potius, quam conditionem. in cap. illud. nume. 10. de cle. excom. 189
5 Iudex an possit delegare causam post litem contestatam. in capit. cum causam. nume. 10. de appell. 154
2 Iudex ex officio suo ubicunque potest supplere, non allegatur ad supplendum, nec potest appellari, si non suppleat. in c. super hoc. nume. 10. de renun. 14
5 Iudicis recusatio est de iure naturali. in c. cum inter. nu. 9. de excep. 8
3 Iudex secularis condemnans clericum sua authoritate excommunicatur. in c. nullus. nume. 1. de foro competen. 53
Iudex in dubio, an intelligatur de ecclesiastico, uel de seculari? ibid. nume. 4.
5 Iudex, an teneatur condemnare uictum in expensis si non fuerunt petitæ, & si non condemnauerit, an pars appellare possit, in capitu. significauerūt. nume. 5. de excep. 19
Iudex quotiescunque potest facere aliquid ex officio suo, et non facit non potest ad hoc appellari. ibid. nume. 10.
Iudex non tenetur impartiri officium suum ad commodum priuatum, nisi petatur. ibid.
Iudex si omisit condemnare partem in expensis petitis, tenetur refarcire de suo, alias secus. ibid.
Iudex appellationis potest habere considerationem expensarum, licet nō fuerint petitæ in primo iudicio. ibid. nu. 11.
Iudex appellationis succedit in locum primi iudicis. ibid.
Iudex appellationis si uidet appellantem fouere iustitiam, & esse excommunicatum, an debeat pro appellante excommunicato pronunciare, an expectabit ipsum absolutum. ibid. nume. 15.
7 Iudex in concernentibus utilitatem publicam supplet ex officio. in capitu. si constiterit. nume. 15. de accu. 72
3 Iudex ecclesiasticus potest inhibere iudici laico, ne procedat super causa pendente ex eo, quam ipse cognoscit. in c. tuam. nu. 5. & 11. de ord. cog. 172
Iudex secularis quo casu potest cognoscere de causa spirituali incidenter, & iudex ecclesiasticus de causa laicali. ibid. nume. 7. & 9.
Iudex potest absque requisitione aliqua procedere in concernentibus præiudicium animę. ibid. nume 12. 173
Iudex secularis non potest statuere terminum iudici ecclesiastico, intra quem haberet terminare quæstionem spiritualem, quam ei remisit ipse iudex laicus. ibid. nume. 14. eod.
1 Iudex qui stat extra territorium, potest delegare causam subdito qui stat in territorio. in cap. quoniam autem. nume. 3. de rescript. 62
Iudex qui habet iurisdictionem habito respectu personarum, non potest ipsas citare antequam exprimantur. ibid. nume. 4.
Iudex delegatus super pluribus causis potest primo diffinire unam, & postea aliam. ibid. nume. 6.
1 Iudex non debet pronunciare sup nō petito. in c. cū inter. nu. 4. de consue. 107
Iudex non tenetur pronunciare super exceptione peremptoria, sed potest si uult. ibid. nume. 5.
Iudex potest supplere ex officio suo quando defectus consistit in iure. ibi. nu. 6.
4 Iudex ordinarius pōt esse arbitrator, & nō arbiter. in c. qntaudlis. n. 14. 166
7 Iudex ad quem, si reuocat priorē sententiam ex nouiter actitatis, debet causam exprimere, & seruetur honor primi iudicis. in c. cum olim. il 2. nu. 11. de priui. 214
Iudex, si partes non concordant in formatione puncti, quid agere debeat. in c. intimasti. nume. 3. de appella. 159
Iudex quando habet mittere causam ad consilium sapientis, non debet facere punctum ex se. quia tunc nulla adhibetur fides, sed debet inserere consensus partium, quæ si nolunt consentire seruat. ibid. nume. 3. & 4.
3 Iudex qui habet cognoscere super pluribus articulis, potest si uult unum expedire, & postea reliquos. quid enim si cognouit super omnibus, an possit p partes sententiare, & quid si fuit unicus articulus? remissiue. in capitu. 1. nume. 5. de sequest. pos. & fruc. 258
Iudex dicitur functus officio suo in sententiando, quando sententiauit super toto, seu super parte. nu. 11. ibid.
Iudex qui pronunciauit sup proprietate, non pōt amplius cognoscere sup possessorio. quia petitorium absorbet causam possess. sed non econtra. ibid. nu. 12.
Iudex potest cognoscere de multis casibus nō commissis. remissiue. ibi. nu. 15.
Iudex utrum possit reseruare condemnationem expensarum, sicut potest taxationem. in d. c. 1. nume. 22. & 25. de sequest. pos. & fruct. 259
Iudex potest per sententiam reseruare partis ins, & facultatem petendi expensas absque eo, quòd iudex in eis condemnet. ibid. nume. 21. & 24. eo.
Iudex non debet dicere partibus quam sententiā hēt ferre. ibid. nume. 29. eo.
3 Iudex delegatus non potest esse quicunque maior 20. anno. maior uero 18. ex consensu partium, minor 18. datur a principe tantum dummodo sit maior 14. in c. cum iuuenum, nume. 1. & 2. de offi. deleg. 124
Iudex an & quādo possit dari inutus, & inuitis partibus? ibid. nu. 5.
Iudex delegatus cuius ætatis esse debeat. ibid.
6 Iudex a quo non potest esse testis coram iudice ad quem super restitudine processus in c. unico. nu. 6. ut eccl. bene. di. con. 85
3 Iudicis secularis negligentia an & quando transmittat cognitionem in iudicem ecclesiasticum. in c. licet ex suscepto. nume. 9. de foro competen. 80
2 Iudices plures dati non possunt unus sine alio procedere. in capitu. cum causa. nume. 1. de offic. deleg. 103
Iudex non iudiciuliter procedens, p̄sumitur p̄sona priuata. ibi. nu. 4. & 5. 104

Universidad de Deusto
Biblioteca

Iudici iniuste aliquid facienti.potest impune resistii.ibid.
3 Iudex potest recusari ex omni causa, per quam verisimiliter præsumitur incli nare in favorem alterius partis in c.causam quę il 2.nume. 1.de iudi. 46
Iudex delegatus potest quandocunque revocari,licet honestũ sit allegare causam revocationis.ibid.nume.2.
5 Iudex debet sequi in sententiando opinionem suam, & non voluntatem.in rub.nume.2.de re iud. 55
5 Iudex commissarius deputatus, ut indicet sub commemoratione loci ubi resident,non potest ultra illum locum indicare.in capitu.olim & infra.nume.6. de exceptioni. 15
Iudex appellationis si ad ipsum fuit appellatum citra verum articulum an debeat,vel possit se intromittere super tota causa?ibid.nume 7.
1 Iudex quid habet facere quando repetit cesum dubium,& opiniones doctorũ contrarias.in c.1.nume.14.de consti. 17
6 Iudex non debet confidere uni cum graui præiudicio alterius. in capitu.quanto.nume.10.de cens. 236
1 Iudex si non seruat formam rescripti processus est ipso iure nullus.in capit.cum dilecta.nume.4.de rescrip. 70
3 Iudex,an & quo casu possit libellum ineptum ex suo officio reijcere?in capitu. examinata.nume.21.de iudi. 43
7 Iudex ecclesiasticus iudicat de causa temporali laicorum si venit accessorie ad causam ecclesiasticam, & similiter de incidenti tempo rali quæstione, nam accessoria causa commissa uidetur. si principalis est commissa. in capitu.de prudentia.nu.1.& 2.de dona inter uirum & uxo. 59
¶ Cor. Facit in simili text.aureus, & celebris in l interdum. §. qui furero ff. de fur.ubi licet iudex maleficiorum principaliter non possit cognoscere de causa ciuili, tamen accessorie,& in consequentiam poterit cognoscere,quod est nalde singulare secundum Bar.ibi,& tene menti pro limitatione. l. solemus.§.latrunculator.ff.de iudicijs.
1 Iudex potest interpretari leges quo ad causas decidendas per eum.in capitu.1. nume.20.de postul.præla. 112
7 Iudex potest nuncium constituere ad citandum etiam consanguineum citandi.in c.peruenit.nu.3. qui sit legi. 49
Iudex ecclesiasticus ubi de legitimatione cognouit,potest,& debet se interponere, ne is quę legitimum pronunciauit, ab hereditate excludatur ibi nu.4.
5 Iudex qui non potest aliquę condemnare ex aliquo respectu,an possit pronunciare condemnandum?in cap.non potest.nume.6.de re iudicata. 59
1 Iudex potest facere si quis uari fructus rei petite si reus est contumax.in cap. olim ex literis nu.1.& 4.de rescrip. 74
Iudices possunt esse testes in causa coram eis agitata, si illa causa agatur coram alio iudice.ibid.nume.7.
Iudex eo officio suo potest supplere, quando partes delinquunt in iudicio? ibid.nume.11. 75
7 Iudex ecclesiasticus quando imponit pœnam, & publicam ignominiam.in c. cum haberet.nu.3 de eo qui du.in ma. 28
7 Iudicis arbitrio relinquuntur illa quæ sunt dubia.in capitu.super specula.nu. 5.de priui. 222
3 Iudex ordinarius potest,ut suspectus recusari,de iure canonico,& deputabitur alius iudex.in c.si quis contra.nu.6.8.& 9.de foro competen. 56
Iudex electus ex consensu partium non potest recusari sine legitima causa.ibi. nume.9.
Iudex potest suam iniuriam uendicare.ibid.nume.11.& 17. eo.& seq.
Iudex recusatus ut suspectus, an indistincte det in causa delegatum, & an tali delegatione requiratur consensus partis, & an remittat in causam ad superiorem.ibid.nume.12.& 13.14.& 18.
Iudex committens causam alteri an uideatur suspectus.ibid.nume.22. 58
3 Iudex condemnans aliquem propter eius contumaciam, debet primo ipsam contumaciam patefacere.in capitu.cum dilecti.nume.8.de dolo,& contuma.& in repe. 236
Iudex qui sine indicijs inquisuit contra aliquem, si postea absoluat reum, tenetur sibi expensis.ibid.nume.17. 237
2 Iudex potest allegari suspectus etiam si habeat plures collegas.in capitu.causam quæ.nume.1.de offi.deleg. 98
3 Iudex quomodo iurabit de calumnia? in c.1.nu.11.de iur.calum. 142
1 Iudex appellationis,an debeat statim mittere inhibitoriam iudicis a quo.in c. dilectus filius.nu.7.de rescrip. 80
2 Iudex recusatus ut suspectus non potest cognoscere de causa suspicionis.in cap. suspicionis.nu.2.de offi.delega. 121
5 Iudex a quo potest pręfigere terminum ad appellationem prosequendam siue ex officio.siue ad partis instantia.in c.cũ speciali.§.porro.nu.2.de appel.152
Iudex a quo qui procedit ex officio, & ab eo fuit appellatum, debet citari per iudicem ad quem, alias processus esset nullus, sed an idem,quando processit ad instantiam partis.ibid.nu.8. 153
Iudex denegans iustitiam clericis qua pœna uenit puniendus? in capitu si diligenti.nume.6 de foro compe. 82
Iudex cuius iurisdictio est prorogata poterit inquirere contra illum, qui prorogauit etiam super quo est iurisdictio prorogata.ibid.nume.15. 84
Iudex qui non potest cognoscere super principali,aliquando cognoscit super accessorio,quod procedit in casu posito.ibid.nu.13.
Iudex aliquis licet non sit, dummodo possit esse, potest punire contumacem in suo tribunali, secus si non potest esse iudex.ibid.nu.33. 86
7 Iudex, cui est commissum, ut se informet, & referat potest citare partes.ut se præsentent coram iudice ad quem fit remissio, nisi ab eo fuerit appellatum.in c.fi.nume.7.& 8.de accusa. 91
Iudex a quo potest statuere terminum,intra quem et pellans compareat ad iudicem ad quem.ibid.
Iudex qui cognoscit super surreptione,vel obreptione potest condemnare partem in expensis pronunciando literas surrepitias.ibid.
Iudex a quo licet non deuolverit appellationi,tamen potest statuere terminum ad appellationem.ibid.nu.8.
5 Iudex ordinarius si est delegatus Papæ potest procedere utraque authoritate,& tunc ab eius sententia appellatur ad Papam.in capitu.cum ex officij. nume.18.& 25.de præscri. 44
Iudex ordinarius,& idem & delegatus, potest uti in eadem causa partim ordinaria partim delegato iurisdictione.ibid.
Iudex vel tutor qui in ueritate habent officium, si ipsi ignorent, & procedunt circa aliquę actum explicandum annullare iudicem.ibid.nu.28.45
Iudex ordinarius, & idem delegatus procedendo in causa simpliciter non exprimendo potestatem, censetur procedere non ex quo processus nullideatur.ibid nume.31.
7 Iudex a quo licet appellationi deferat,potest tamen prætervi, ne attentet id propter,quod appellatur.in capitu.ex literis.in rub.de matri.contrac.contra inter.eccle. 45
Iudex a quo potest attentare omnia tendentia ad faciliorem extra causa appellationis,non tamen de uiribus appellationis cognoscendo.ibid.
3 Iudex an possit mittere actorem in possessionem, & reum contumacem aliaqua multare.in c.si.§.in aliis.nume.8.ut lit.non contest. 135
Iudex ordinarius potest commutere pœnas, delegatus uero.non ibid. nume.34. 138
Iudex potest ex causa abbreuiare tẽpus a iure statutũ. ibid. nume.43. 138
7 Iudex ecclesiasticus licet de incidenti quæstione coram seculari iudice deposita cognoscere habeat, tamen de principali coram eodem seculari iudice cepta se intromittere non pot.in c.lator.nume.5.qui fil sint legi. 47
Iudex ecclesiasticus si de legitimatione principaliter quæstio coram ipso fuerit proposita, poterit accessorie de principali cognoscere.ibid. & nume.7.
Iudex ecclesiasticus cognoscit de incidenti quæstione temporali coram ipso oppesita.ibid.nume.7.
5 Iudex non potest tãquam suspectus recusari nisi ex causa legitima,& quę sint causa legitimæ remissiue in cap.inter monasterium.nume.2.de re iudic 85
Iudex debet allegari suspectus ante litẽ contest. quia exceptio iudicis recusatoria est exceptio dilatoria,nisi suspicio uel enenerit uel detecta fuerit post litem contest.ibid.nume.3.
Iudicis persona censeatur a partibus approbata per aliquam pronunciationẽ quam ad partium instantiam ipse iudex ante litem contestatam tulit, adeo, quòd non possit ulterius opponi exceptio declinatoria iudicij. ibid. nume.7.& 8. 86
Iudex recusatus suspectus non potest cognoscere de causa suspicionis, sed ad ipsum cognoscendam eliguntur arbitri.ibid.nume.10.
3 Iudex potest circa tendentia ad decisionem causa interrogare partem, & post litem contestatam.in c.1.nu.5.de iud. 3
¶ Cor. Adde do. An.in d.c.1.de iud. & in cap.cum to.de fide instr.& in cap. 1.de litis contest. ubi uoluit iudicem posse in qualibet parte litis interrogare partem ad ueritatem facti eliciendam, & etiam ad fundandam probationem posi conclusionem in causa per l. generaliter. §. 1. C. de rebus credit & per gloss.ff.dict.l.ubicunque refert & sequitur Ioan. de Imo. pro quo dicto d. Ant. uidetur optimus tex.in d.capit. cum to. & addunco And.de Iser.in c.1.§.si qs hominem,de pace tenen.& uio. eius ubi uoluit quòd iudex posi conclusum in cã potest interrogare partes si semel vel plures factus fuit insultus & allegat in argu.dicti c.cum to.& Spec in ti.de renun.& conclu.in princ.uer.& scias.Bald.in l.1.C sent.rescin.non posse & facit glo.in cle.sape.in uerbo interrogabit. de uerbo signific. Bald.in l. 1.C.ut quę desint aduoca. in 1.col.& in 4.colum. & Bal.in l.accusator. C.de accusatio.& in l.in bonæfidei. C.de rebus cred.& iureiu. ubi dixit, quòd sape defertur iuramentum parti posi conclusum in causa ad declarationem actitatorum. allegat ad hoc dictum. in capitu. cum Ioã. quòd dictum uidetur esse contra communem doctrinam doc.nam Bart & Bald. in l.adm.onendi.ff.de iureiur. & Bald.in capitu.1.§.item si vasallus. in tit. de controuer. inuestit. tenuerunt iuramentum esse deferendum ante, conclusum in causa potest dici,quod communis opin.procedit regulariter,sed dictum Bald procedat quando equitas hoc suadet, quod tunc licet pars sit exclusa ad petendum iuramentum deferri propter conclusum in causa. & nihilominus equitate suadente poterit iudex ex officio suo deferre. facit similc quod uoluit do.Ant.in cap.cum dilectus.de consuetu.& in cap.bona. il 1. de postulatio prælato.ubi dicit se de facto dixisse, quòd licet pars non possit opponere obstante statuto, tamen poterit opponere iudex equitate suadente.facit glo.in c.nulli.de accusatio.
4 Iudex & notorius potest quis esse in causis modicis.in c.ex literis. nume.11. de probatio. 7
6 Iudex non potest sententiare si per re in futurum debita uel debenda, nisi ius sit in presenti fundatum,licet habeat tractum in futurum. in capit.nulla. nume.6.de sepul. 159
4 Iudex delegatus qui inrat se nihil scire in causa,qua petitur remoueri,non remouetur ataestimonio dicendo.in c.dilecto.nu.6.de test. 13
Iudex impetratus qui nolebat esse meus aduocatus,non remouetur.ibi nu 7.
Iudex delegatus si antequam incipiat cognoscere, committat totam causam, an teneat scommissio,& an possit testificari in causa coram suo subdelegato. 10.

to ibid.nume.8.
Iudex a quo si efficiatur iudex ad quem committit alteri causam.ibi.nume.9.
Iudex maior falsum deponens, an possit a minore iudice punire.ibi.nume.12.
Est an aduersarius possit opponere contra iudicem remotum quando ipse impetrauit iudicem.ibid.nu.13. 84
Iudex non debet suum officium non postulatum impartiri ad utilitatem priuatam.in cap.ea quæ.nu.2.de re iudi 52
Iudex appellationis debet procedere iuris ordine seruato & iudicialiter, nisi uerit Papa.qui extraiudicialiter potest super hoc cognoscere.ibi.nume.6.
Iudex quando procedit contra aliquem per viam inquisitionis potest imponere mitiorem pœnam,tamen ad hoc non adstringitur,& potest ex causa imponere maiorem.in c.cum super.nume.10.de confes. 263
Iudex appellationis potest retractare sententiam iudicis a quo,quia non fuit tatur ex actis factis in prima instantia, & potest sequi dicta testium quæ iudex a quo noluit sequi, & ideo non fecit scribi in actis.in capitu. cum ad sedem.nu.6.de restit.spol. 216
Iudex debet interdicere matrimonium, si de impedimento suspicatur.in cap. 2.nu.2.de mat.contrac.contra inter.eccle. 45
Iudex tam delegatus, quam ordinarius potest recusari, si est aut affinis, aut consanguineus alterius partis, aut si fuit aduocatus in illa causa,nel quia p to consuluit.in cap.postremo.nu.2.& 3.de appellatio. 125
Iudex an possit allegari suspectus, si est consanguineus impetrantis tamen causa non est impetrantis sed alterius.ibid.nu.6. eo.
Iudex in pœnis arbitrarijs habet considerare qualitatem personæ,& excessus. in c.inquisitionis.nu.4.de accusa. 83
Iudex in pœnis arbitrarijs non debet excedere pœnas ordinarias, nec secundũ eas punire.sed ipsas diminuere,uel secundum consuetudinem taxare, alias dicetur grauasse partes.ibid.nu.9. 80
¶ Cor. Adde quòd in commissis arbitrio iudicis, si iudex cognouit ut iudex, poterit ab eo appellari,& sic procedit. glo.in d.capitu. super his,de accusationibus & probat per tex.in l.si qua pœna.ff.de ver borum significat.ubi multa imponitur arbitrio iudicis,tamen poterit appellari si modus excedatur, & hoc sentit glo.in d.l.si qua. & ibi Bartol.in fi. quæstio.dicens, quòd si pœna debet imponi ad arbitrium iudicis, poterit ab eo appellari, secus si aliquid committitur arbitrio iudicis libere.in argum. l.nunquid ff.de ind.& in capitu.consuluit.de offic.deleg.Nam tunc non potest ab eo appellari.ad hoc quod no.Ioan.And. in additio.Specul.in tit. de citatio.§.sequitur,uersic sed nunquid credetur.Abb.in capitu.super his.in 3.colum.de accusf.ego addnco eundem Abb.in cap.ex parte Ade.in 7.col. de test.& in capitu. quòd ad consultationem. de re iud.Pe. de Anch.in c. fi.de eo qui fur.or.rece.& in capitu.fi.de transla.& in q.fua inci. C.laicus. Innocen.in capitu.ad petitionem.de accu.Bartol.in l.admonendi. ff.de iureiur.d.Ab.in capitu.præterea.de test.d.Barb.in d.capit.ex parte.& plenissime per eum in capit.1.de dila.Innocen.in capitu.fi.de fer.& banc opi. sequere.licet Bartol.mutauerit opi.in l.1 ff.de leg.2.allega. Innocen.in ca. Rattutum,de rescrip.lib.6.tamen to.de 1mol.& Moder. tenerent ibi contrarium,& iudicio meo casus est pro ista q. recte intuenti.in capitu.1.de dila.ubi dilatio est arbitraria:& si iudex arbitratur paruam dilationem, & nimis breuem appellatur,ut ibi est casus.
Iudex a quo non deferens appellationi licet alius puniatur, tamen quando causa est commissa appella.remota, non puniretur,in capitu pastoralis.nume. 10.de appel. 140
Iudex potest in primo præcepto imponere mulctam contumaci.in capitu.2. nu.2.de test.cog. 101
Iudex excommunicauit testes non comparentes in termino prefixo, & testes in dicto termino fuerunt impediti,nunquid sint excommunicati.ibid.nu.6.
Iudex debet facere scribi in actis, quomodo examinat testes si perpendit eos macillare,uel cum trepidatione loqui,& si habet eos suspectos.in cap.consultus.nume.5.de fide instr. 114
Iudex quando malitiose uidet partes exceptiones opponere, potest ipsas non admittere.ibid.nume.9.
Iudex potest legitime,ne suspectus recusari quando aliquid agit, ex quo conciditur nimis fauere alteri parti.in c.2.nu.6.de test.in integ. 186
Iudex quando cognoscit ut bonus uir,ab eo non appellatur. Idem quando committitur conscientiæ suę.in cap.super his.nume.16.de accu. 78
Iudex in cõmissis arbitrio dei seruare equitatẽ,ubi ius scriptũ nõ est.ib.nu.18.
Iudex potest parte citata procedere, quando notorium est ipsam nullam habere defensionem.in cap.causam quæ nu.3.de rescrip. 63
Iudex arbitrio relinquuntur multa.in c.cum in tua.nu.9.de sponsa. 12
Iudex si dixerit se non habere iurisdictionem,non pot postea illa etiã partium consensu reassumere.in c.significatibus. nu.1.& 7.de of.del.130.& seq.
Iudex utrum possit interpretari sententiam suam.postquam tulit.in capitu.1. nume.22.de postu.præla. 113
Iudex potest repellere illegitimum accusatorem ex officio suo,licet non petatur a parte,quia concernit non solum commodum priuatum, sed etiam bonorem suum.in cap.1.nume.13.de accu. 65
Iudicium agitatum cum illo,qui poterat exceptione repelli,& non fuit repulsus valet & tenet.ibid.nu.14. 66
Iudex ecclesiasticus debet laicis conquerentibus de clericis iniustitiam facere. in c.qualiter & quando.nume.1.de iud. 45
Iudex ecclesiasticus supplet defectus iudicis secularis.sed non econtra.ib.nu.7.
Iudex a quo etiam quòd sit delegatus,potest præfigere terminũ ad prosequendã appellationem,quo elapso reassumit iurisdictionẽ,licet appellationi detulerit,in cap.ad aures.nume.1.de appel. 124
3 Iudex qui non condemnauit partem rei sentem iurare de calumnia,an teneatur alteri parti?in cap.si.nu.23 de iura.cal. 152
1 Iudex potest ex officio suo annullare processum factum super literis surreptitijs,& quod non sit surreptio appesita. in capitu.ad audientiam. nume. 11.de rescrip. 83
5 Iudex,qui non potest aliquem condemnare ex aliquo respectu, an possit pronunciare condemnandum in c.non potest.nume.6.de re iud. 59
¶ Cor. Adde,quòd absoluere aliquem quandoque non potest iudex, potest tamen pronunciare absoluendum ut in l.1.in prin.& ibi Ange. Are.in uer. no.9.quòd aliud est aliquem absoluiter deportare & aliud pronunciari deportandum.simile habetur in l.si quis filio.§.eius qui ff.de inius.test.& facit in fi.l.1.cum ibi not per Bar.Bald.Sali.& Ang. C.si aduersus lib. quãdo consultor consuluit.Titium condemnandum,& iudex pronunciat secidum formam consilij,an sit condemnatus.quòd etiam facit secundum Bal. & Io.de 1mo.in d.§.eius qui si statuto cauetur,ut est Mediolani,quod potestas ultimo mense sui regiminis non possit aliquem absoluere, poterit tamen pronunciare absoluendum fore,sed hoc nõ est dictum ipsorum, sed fuit dictum Bar.ad literam.in l.solent.in prin ff.de of.procon.& per ista putarem ueras & saluarem glo.2.q.5.capitu.biduum.& in capit.frater noster. 16.q.1.quas uidetur sequi Arch.in capitu.accusatus.3.q.6. Et licet Metropolitanus non possit episcopum deponere,potest tamen cum pronunciare deponendum.sicut præses prouinciæ licet non possit in insulam deportare,pronunciat tamen aliquem deportandum, ut d.c.biduum.& l.relegatorum.ff.de interdi.& relega.quod non placet do.Abb.in capit.non potest. nu.6.de re iud. quia secundum eum non solum depositio reseruatur Papę, sed ipsius eause decisio seu definitio, ut in d.capitu accusatus potet in cap. quamuis & c.dudum eadem causa & q.Nec ob.simile de præside.quia præses habet potestatem deportandi.si habet insulam, in quam nulc deportare subiectam.ut in d.l.relegatorum,uel pronunciat deportandũ,et expectat, ut princeps assignet sibi insulam,ut ibi,& sic ideo deficit ibi iurisdictio, sed in casu nostro deficit potestas in decidendo tantum,quod in exequendo tantum,quod secundum eum est tenendum, sed iudicio meo d.Ab.non recte reprehendit illas glo.quia licet Archiepiscopus non possit deponere,tamen bene potest pronunciare deponendum per Papam,ad quem spectat episcoporum depositio.argu.præallegatorum iurium,nec est uerum, quòd præsidi prouinciæ non desit potestas deportandi.quia glo.& doc.loquuntur, quando deficit sibi potestas.præterea Archiepiscopi & similes æquiparãtur præsidibus,ut no.glo.in cap.1.de offi.dele.lib.6.in uer.proconsulum, & glo.in l.unic.super uer.iudicaturus.ff.de offi.præfe.præto.cum ergo præsides possint hoc facere, ergo, & Archiepiscopi, quia ubi duo equiparantur iure dispositum in uno habet locum in reliquo, ut est glo. in capit.si postquam. de ele.lib.6.cum uulg.nec ob.iura allegata per Ab.quia procedunt in diffinitione seu cognitione cum effectu subsequente, sed sola pronunciatio non intelligitur archiepiscopis prohibita, ex quo executio non fit per eos.facit ad hoc qđ eligitur & no.p Ab.in l.postulasti.de fo.cõp.nu.1.7.cũ sim.
1 Iudices diuersi non debent impetrari contra eundem siue super uno negotio, siue super pluribus.in c.quia nonnulli.nu.5.9.10.& 13.de rescri. 94
Iudex qui pronunciat rescriptum non ualere, uel se non esse iudicem,potest cõdemnare partem in expensis.ibid.nu.14. 95
Iudex non tenetur aliquem condemnare in expensis, nisi fuerit petitum.ibid. nume.15.
Iudex non impartit officium suum ad utilitatem priuatam,nisi petatur.ibid
Iudex delegatus delinquens,an possit puniri per ordinarium loci.ibid. nu.17.
5 Iudicis incompetentia potest allegari etiam post sententiam. in cap.pastoralis. nu.16.de excep. 6
¶ Corset. Adde quòd incompetentia fori semper allegari potest glo.est sing.in cle.1.de sequest.poss.& fruc.secundum Do.ibi & Ang.in consi.190.tex. & glo.in l.non erit.§.dato.& ibi Ang.ff.de iureiuran.text.in l.fideiussor. §.prætor ait.ff.qui satisda.cog.& ibi Bal. & illum tex. allegauit pro singul. Do.Cardi.in d.clemen,unica.tex.& ibi Ange.in l.1. de his qui notan.infa. tex.in l.qui testamenta & ibi Bal.C.de testamen.tex.in l.1.§.fi.ff.de pœnis tex.in l.scire oportet.ff.de excusa.tuto.& ibi Bal.tex.in l.si quis ff.de iniust.rup.testamen.& ibi Bal.dicit.quod si iudex secularis propter delictũ condemnat clericum, & mittit ad furcas, quòd non perdit testamenti factionem,& vide Bal.in l.fi. C.de except.& in l.fi. C. de iud. & in l.licet de procura.& in l.1.C.de iur.& fac.igno.Ange.in l.1.C.si a non compe.iud. Et limita hoc non habere locum in suspecto de fuga, secundum domi.meum Bar.in c at si clerici.de iud.ubi dicit se uidisse dubitari de facto, suspectus captus fuerat per incompetentem iudicem petebatur illum relaxare tanquam captum a non iudice suo,consuluit,quòd ubi est periculum mortis propter fugam, nunquam admittitur exceptio incompetentiæ, allegauit elegans consilium Per.de Anchara.consi.180.facit glo sing.in l.nullus. C.de Iudæ.& quod habetur in l.ait prætor.§.si debitorem ff.quæ in frau.credit. Limita secundo.quòd non habet locum exceptio incompetentiæ fori, si iudex est incompetens super principali.quia super incidenti bene poterit pronunciari,& valebit pronunciatio super incidenti.ifud uoluit glo.in c.fi.de rescript.probatur in tex.melioni de iure,in clemen.1.de rescript & in c.dispendia.eod.tit.lib.6.facit quòd uoluit Spec.in tit.de excep.§ iuxta uersic.9.cuius dictum non procedit per c. cum appellationibus. de appellatio. lib.6.& per l.pe.ff.de re iudic.& per c.vt debitus. de appellatio & damnauit D.Abb.in c.fi.ad fi de rescrip.Ioan.de Imo. in l.iudex. ff.de re iudic. Limitatertio, nisi iudex pronunciasset se competentem, nec fuisset ab eo appel-

Universidad de Deusto
Biblioteca

appellatum, quia actus, postea ab eo gestus valebit. Non ob incompetentia, singulare fuit dictum Innoc. in c. super literis. de rescript. voluit Lap. Abb. ibi. 1. cod. tit. lib. 6. quod Domi. ibi reputat singul. voluit Ange. in l. 1. ff. si quis in ius vocan. non ier. & in l. 2. C. si a non compe. iudi. & domi. meus Bario in d. c. super literis. Limita quarto non habere locum in electione Romani Pontificis, quia si electus est a duabus partibus Cardinalium, remouetur exceptio incompetentiæ contra ius electionem. Ita probatur, in c. licet. de elect. vide ibi D. Ant. idem voluit Bal. in addit. Spec. in tit. de exce. & est ratio, quia in illo actu proceditur secundum merum ius naturæ, nec ex toto subijcitur iuri positiuo. cui si opponeretur exceptio naturæ scilicet quòd Cardinales non consenserunt. Limita quinto si non esset persona cum qua iudicium nullitatis intentari posset, vt in Papa, cui omnis creatura subdita est, vt dixit Inno. in c. 1. de constit. facit c. cuncta per mundum. 9. q. 3. ideo non posset opponi, quòd Papa sit incompetens. Limita sexto, nisi esset talis actus qui non tenderet ad præiudicium vocati, quia licet quis non erat subditus iudicis eum vocantis, tamen actus valebit, text. est in l. non tantum. § senatus. in verbo præsides prouinciæ cognoscunt. ff. de fideicō. lib. vbi est casus mirabilis secundum vnum intellectum, vbi dicit Ang. quòd nullo modo subditus iurisdictioni vocatis vocari potest per iudicem ordinarium & actus per eum gestus tenet, & ratio est secundum eum, quia actus ille non tendit ad præiudicium vocati, & per consequens non obstabit exceptio fori incompetentis. Limita septimo, nam iudex secularis quo ad clericum est incompetens. in c. si diligenti. de foro competen. tamen si secularis iudex citat clericum, vt compareat coram eo ad videndam confectionem inuentarij, quòd talis citatio valet, & tenet, nec potest infringi tanquam facta fuerit ab incompetenti, ita pulchre dixit Angel. in l. 1. §. hæc stipulatio. ff. si cui plus quam per l. Falci. dicit tamen ibi quòd si de facili posset haberi copia superioris ipsius clerici, quòd iudex laicus, coram quo debet confici inuentarium, deberet scribere illi superiori, quod moneat clericum, si sua putauerit interesse, vt compareat coram dicto iudice laico ad videndum confici inuentarium, & est via tutior secundum eum, tamen prima practica valida est procedit de iure secundum eum sequitur ibi 10an. de Imo. & vide Pet. de Anchar. in c. significasti, de foro compet. vbi querit, quidam petit se mitti in possessionem ex edicto diui Adria. de quo in l. fin. C. edi. di. Adria. tollen. facit proclama quicunque putauerit sua interesse, compareat, vt voluit glo. sing. in l. ea quidem. C. si manci. ita fu. alie. modo comparet clericus, dubitatur si processus coram eo factus valeat, refert quendam solennem Doctorem consuluisse in contingentia facti processum nō tenere per dictum c. si diligenti, non tamen commemorat nomen indiuiduum consulentis, ipse vero distinguit, aut clericus possi lebat res hæreditarias, & sic censeretur reus, & isto casu processus non teneat per d. c. si diligenti, aut non possidebat, & tunc censeretur actor, & valeret processus per c. si clericus laicum, eod. tit. & dicit esse dictum suum nouum, quod dictum magnificauit Ioan. de Ana. in d. c. significasti, & vide eundem Pet. in repetit. c. ea quæ. de reg. iur. lib. 6 in 17. q. vbi format eandem quæstionem, & dicit quòd ille Doct. consulens fuit Do. Ray. de Monte Vbiano egregius aduocatus Perusij, ita refert ibi in 58. col. & vide Bar. in consi. incip. Diambra porrexit, vbi tangit, an clericus possit a laico iudice citari, quando quis mittitur in possessionem ex edicto diui Adria. & vide Bal. C. de test. & in l publicati. alias in l. testamenta. vbi dicit, statuto cauetur quòd legata non valeant, nisi inuenitur Capitaneo populi, modo quidam clericus fuit institutus in testamento, in quo fuerant legata relicta quibusdam laicis qui petunt insinuationem legatorum, & fecerunt citari ipsum clericum hæredem coram vicario capit. uneo, quo non comparente iudex pronunciauit dicta legata insinuata esse, quia clericus non potuit trahi directe vel indirecte ad forum seculare, per d. c. si diligenti. In contrarium videtur, nam si hoc esset sequeretur quòd dicta legata non valerent, cum insinuari non possent, alius enim quàm iudex citare non posset. Non ob. quòd iudex laicus debet scribere iudici ecclesiastico, vt citet suum clericum, vt compareat ad opponendum de insinuatione, nam aut citabit, quòd compareat in curia Episcopali, & hoc est impossibile, quia nec per formam statuti nec de iure communi habent hanc iurisdictionem cognoscendi super hac insinuatione, vt in d. l. testamenta, & in l. consulta. eod. tit. & in l. repetita. de Episc. & cler. aut citabit clericum vt compareat coram iudice seculari, & hoc videtur impossibile per d. c. si diligenti. decidit, quòd dicta insinuatio valet, quia super talibus est iudex cōpetens secularis, non autem aliquis iudex ecclesiasticus, si ergo erit iudex causæ, & per consequens omnium quæ dictæ causæ debent adesse, & quilibet volens opponere siue sit clericus siue laicus, oportet quod opponat corā eo, qui est iudex causæ. l. a diuo Pio. § si super rebus. ff. de re iud. citatio quæ fit de hærede, non est simplex, nec absoluta citatio, sed potius conditionalis in effectu, scilicet si vult se opponere, si autem non opponit non est aduersarius, vt d. l. ea quidem. in glo. ideo talis citatio omnes attringit. c. fi. qui mat. accus. poss. c. fi. de elect. lib. 6. & potius videtur esse citatus ad veritatem exquirendam quàm ad causam. Idem si citatus esset forensis, quia iudex bene potest citare forensem intra suum territorium. Ita dicit fuisse consultum Perusij per antiquos sapientes Do. meus Barb. in rub. de foro compet. dicit pro hoc dicto fore casum meliorem de iure. in dict. l. non tantum. § senatus. ff. de fideicō. libe. Limita octauo, nisi essent tres sententiæ vniformiter latæ, quia tunc non posset opponi exceptio incompetentiæ propter authoritatem illarum trium sententiarum glo. est sing. in clem. 1. de re iud. de quo dicendum vt vbi no. nisi sententia lata a non suo iudice fuisset confirmata per superiorem ex certa scientia, quia tunc non posset opponi nullitas incompetentiæ, allegatur sing. dictum Inno. in c. 1. de constit. vti. vel inuti. sed Bal. in l. 1. C. si a non compe. iud. ad si quærit an sententia lata falso iudice delegato possit ratificari per ordinarium, cuius nomine exercitata est, & dicit quod non per glo. ord. in l. in stat. C. de iure ff. lib. 10. quia hoc negotium spectat ad ratificantem, ideo oportet precedere delegationem, & dicit idem esse in iurisdictione ordinaria superuenienti non habenti, quia initium debet spectari, ideo non firmatur secundum eum actus iam gestus. Sed cōtra dictum Bal. allegat gl. in l. 1. C. qui pro sua iurisdictione, facit quod voluit idē Bal. in l. falsus. C. de fur. Limita nono, nisi iudex a principio esset incompetēs, sed pendente processu esset adeptus iurisdictione, quia tunc processus confirmabitur, nec obstabit exceptio incompetentia. Ita est gl. sing. in l. 1. C. qui pro sua iurisdictione. vide ibi Doct. Limita decimo, nisi iudex incompetens delegasset causam cuidam habenti iurisdictionē ordinariam, non tamen in illa causa, & partes scienter litigauerunt, quod nihilominus valet iudicium, ita dixit glo. in l. 1. C. qui pro sua iurisdictione, quia valet tanquam factum coram ordinario, de quo vide ibi per Scribentes. Limita vndecimo, nisi inferior Episcopo haberet iurisdictionem in clericos, vel ex præscriptione, vel priuilegio, vel consuetudine, & clericus ille fuisset conuentus, vel inquisitus coram proprio Episcopo, & non coram illo iudice inferiori, nec opposuisset incompetentiam, quia valeret processus cōtra illum clericum factus coram Episcopo, nec obstaret quod non interuenerit consensus illius iudicis, iuxta c. significasti, de foro compet. quia non requiritur quando adiitur suus iudex naturalis, quia res de facili reuertitur ad naturā suā. c. ab exordio. 35. dist. l. si vnus. § pactus ne peteret. versic. quod in specie. ibi, formæ suæ redditur. ff. de pact. Ita consuluit Abb. in consi. incip. Attingam prædicta dubia concluiue. Limita duodecimo non habere locum in Episcopo expulso a propria sede, quia tunc in foro alieno poterit excipi sores, & fautores eorum citare & excommunicare, nec poterit opponi exceptio fori incompetentis, tex. ibi sing. in clem. 1. in c. 1. de foro compet. Limita 13. non habere locum in Episcopo expulso, quia in alieno foro poterit reddere sub ditis proprijs in ius. tex. sing. in d. clemē. 1. Limita 14. non habere locum in statuto populi, poterit enim statuere populus, quod reus sequatur forū actoris, ita sing. dixit Bal. in l. iuris ordinem. C. de iurisd. om. iud. Limita 15. non habere locum in vagabundo, quia poterit puniri in foro, in quo deprehenditur, nec poterit petere se remitti ad forum ad se spectantem. gl. est in l. eius. ff. ad municip. & in l. 4. § prætor ait. de dam. infe. & l. 1. C. vbi de crim. agi opor. & in l. haeres absens. ff. de iudi. & ibi dicit Bar. quod multi ribaldi suspenduntur in ciuitatibus alienis, sequitur Io. Calder. in c. 1. de rap. alitertamen sentit ibi Inn. vide do. meum in c. fi. de foro competē. Limita 16. nisi iudex pronunciaret territorium esse suum, quia tunc præiudicaret iudici illius territori, quia non fuit appellatum. poterit ibi conueniri, nec admittetur exceptio incompetentiæ. Elegans fuit dictum Innoc. in c. super literis. de rescript. Limita 17. nisi iudex citaret in alieno territorio, est tamen dubium egens declaratione Cyaris, vt per Ang. in l. fi. de iurisd. om. iud. Bar. in l. 1. de requir. reis scriben. in clem. pastoralis. de re iud. & in c. Romana. § contrahentes. de foro competent. lib. 6. & in c. 2. de consuet. eod. lib. cum simi. Limita 18. nisi partes prorogassent expresse. quod delegatus in vno loco cognosceret in alio. quia tunc non posset opponi incompetentia, sing. est text. in c. 1 statutum. §. in nullo. de refer. in 6. in ver. expressus ad id partium consensus secundum Ang. in fi. de iurisd. om. iud. aliter tamen dixit Do. Abb. in c. cum olim. nu. 5. de offic. deleg. vide per Dominum Barb. Limita 19. nisi esset iudex ordinarius. quia possent partes prorogare iurisdictionem in alieno territorio, ita voluit Cy. & alij in l. si quis ex consensu. C. de Episc. audien. vide plene per Bal. in l. fi. ff. de iurisd. om. iud. Limita 20. non habere locum in absolutoria ab excommunicatione propter eius magnum præiudicium, quod pateretur extra proprium territorium, ita dixit Inno. per verbum forte, in c. nouit. de offic. lega. sequitur Ang. in d. l. fi. ff. de iurisd. om. iud. vide quæ dixit do. meus in d. c. nouit. Limita 21. si Præses duarum prouinciarum abest ab vna prouincia, & adest in alia, quia in eadem poterit expedire negotium vtriusque prouinciæ ita voluit Inno. in d. c. nouit. Ange. in d. l. fi. facit quod habetur in l. si vt proponis. C. quomodo & quando iudex. Limita 22. non habere locū, si propter partium consensum iudex dimittat solitum locum causarum, & cognoscit in alio loco, ita dicit Bal. in l. fi. ff. de iurisd. om. iud. alleg. d. l. si vt proponis. & sufficit secundum eum tacitus partium consensus. Limita 23. nisi esset clericus communi opi. reputatus laicus, quia citatus coram iudice seculari comparuit, & confessus est debitum, & recepit præceptum a iudice seculari de soluendo, quod tale præceptum valet, & tenet, & illa confessio præiudicat sibi saltem vt extraiudicialis, ita pulchre consuluit in contingentia facti Gasp. de Cald. in suis consi. in tit. de foro competen. consi. 11. quod adde ad ea quæ dixit do. meus in c. at si clerici. super de iud. Limita 24. non habere locum, quando emittitur edictum per plebanum pro factis ecclesiæ cathedralis, de ecclesia posita in suo plebanatu sine licentia sui Episcopi. opinetuit enim committi edictum in foro alieno nec admittitur exceptio in foro compet. ita pulchre consuluit Do. Domi. quod consilium inuenitur inter consilia Ioan. Calder. in tit. de electio. consi. 2. Limita 25. non habere locum in causa reconuentionis, cum index in ea sit competens. l. cum Papin. auth. & consequenter. C. de sent. & interlo. om. iud. c. 1. de mu peti. glo. in c. at si clerici. de Iudæ. vide plene dicta ibi, licet ergo requiratur, quod forus sit competens per iura allegata superius. Ad vnum tamen aduerte, quod posito quòd sit iudex competens, tamen si modus procedendi est incompetens, potest opponi de incompetentia modi, ita dicit Iac. But. quem refert & sequitur Bal. in l. licet. C. de procura. Pone exemplum, quando in iudicio non sunt omnes personæ quæ ad iudicis instantiam requiruntur, ista exceptio opponi potest quandocunque, quia reddit iudicium retro nullum. Limita 26. nisi inciderit

per esset iudex incompetens. quia esset competens super principali negotio, & super incidenti esset incompetens. & nihilominus potest principaliter pronunciare super principali, & super incidenti ex implum in iudice maleficiorum, qui duntaxat potest cognoscere de crimine, sed non de causa ciuili, quòd nihilominus cognoscendo de crimine, pronunciat super causa ciuili incidenter, ut fuit restituat rem quam furatus est. text. est sing. in l. interdum. § qui furē ff. de fur. quòd no. pro limitatione. l. solemus. § latrunculator. ff. de iud facit. l. 4. § si dicatur. ff. si. reg. facit quod voluit Cy. in l. si quis ad fundum. C. ad leg. Iul. de ui pub. & vide ibi per Bar. Bal. & alios licet Sali. aliter ibi loquatur. vide Bal. in l. fi. C. ubi causa fis. Inno. 10. And. & alios in c. cum oporteat. de accu. Bal. in l. is apud quem. C. de eden. facit text. in l. quot. C. de iu. vide Ant. in c. qualiter. ff. 2. in fi. de accus. Bal. in l. 2. C. si a non cōpe. iu. ubi dicit, quòd fur in eadem sententia mittitur ad furcas, & condemnatur ad rem restituendam, & dicit se ponere unum nouum, quòd ubi impo natur pœna mortis, potest accumulari ciuilis, & criminalis causa, & vide Bald. in rub. de re iudi. ubi limitauit hanc doctrinam non habere locum in iudice delegato, & ratio esset potest, quia eius iurisdictio est stricti iuris. ut no. glo. in c. 1. de refer. lib. 6. & in cl. 2. de offi. ord. voluit Ab. in c. cum dilectus. de cl. non resi. Limita 27. per gl. in d. l. interdum. § qui furem, sed illa glo. cōiter damnatur. f. quando quis daret se torquendum pro furtum, quia non possus furtum posset torquere & non esset incompetens. Limita 28. nisi laicus occupasset rem ecclesiæ, quia nihilominus posset conueniri coram ecclesiastico, licet regulariter sit incompetens, respectu laici, & addi possunt casus qui enumerantur per gl. & Doct. in c. cū generale. de fo. comp. Limita 29. ubi quis esset priuatus homo & consuetudo daret sibi iurisdictionem, quia licet esset priuatus vō tamē posset opponi incompetentia iudicis. nam consuetudo dat iurisdictionē homini priuato. ista est gl. sing. in l. fi. C. de eman. li. secundū Ang. in l. imo. ff. de leg. & vide bo. tex. in c. cū contingat. de foro comp. quæ no. And. ibi dicit esse meliorem de iure. Limita 30. ubi index hēret territorii, & haberet iurisdictionē in personas, ut est rector scholarium. ut in auth. habita. C. ne fil pro patre. Limita 31. quòd licet iurisdictio diuidatur per partes, nel per quarteria, & unus iudex unius quarterij non posset se impedire de quarterio alterius, tamen si esse pestis in ciuitate, ex index unius quarterij seu portę al ū aret. f. u nihilominus index alterius quarterij, seu portæ poterit se impedire. Ita pulchre dixit Ang. in repet. l. Mucan. C. de bo. uacan. lib. 10. & refert & sequitur do. meus Barb. in rub. de fo. comp. ex quo infero, quòd hæc regia ciuitas Bononiæ quæ regitur per quarteria. quia quodlibet quarterius habet suum tribunum plebis. i. consalorium populi, quòdsi unus aliqua de causa absentaret, se alter posse impedire se de quarterio illius. argu l. si hominem ff. mand. Regitur etiam per do minos 16. inter quos inuictissimus & glorios simus ac morum capitaneus & strenuus miles aureatus dominus Ioan. Bentiuolus resplender quē immortalis Deus cum gloriosa familia sua sempiterno quo conseruet secundet, fortunet, ac prosperet Bentiuolus est Trimeps, & ideo Bentiuolus, non ens enim est cōsequēs rei. in fi. de do. § ēt & aliud. c. cum secundum Apostolū. Limita 32. no habere locū in foro pœnitentiali, ut in c. 1. de rap. & in c. fi. de fo. comp. quia in tali foro non attenditur forum delicti. sed attenditur cū taxat proprijs sacerdotis, & ideo iniungitur sibi pœnitentia a sacerdote p prio parochiali. glo. est unica & sing. in c. placuit. il 1. 16. q. 1. quam gl. magnifacimus Doc. & ibi Ab. in c. cū contingat. de fo. comp. & sic in uno foro delinquit. & in alio imponitur pœnitētia. Et est ratio, quia offenditur Deus & in foro pœnitētiæ Deus est ubique, ergo index est ille, qui est in loco Dei, & unus est proprius sacerdos, quia iura parochialia non concernunt locū aut territorium, sed personas, facit cap. super eo. de parochi. & si aliter diceremus sequeretur quòd confessio fieret p partes, quòd non est dicendum, vt uoluit gl. in c. nō tibi dico. de pœnit. dist. 1. Limita 33. non habere locum ubi delictum effet factū in exercitu huius ciuitatis quæ esse cōtra Mutinā in territorio Mutinē. & in tali exercitu unus forensis occideret alium forensem, quia tūc potestas huius ciuitatis pōt illum homicidam punire, quia ex quo ciuitas ista hēt ibi exercitū uidetur hēre territorii ibi ideo delictū ibi factū uidetur factū in territorio huius ciuitatis. pulchrum dictū Nartide fili. quòd sequitur Iac. But. Bart. Bald. & alij. in l. cunctos populos. C. de sum. trī. & monētur p l. pupillos. § territorium ff. de uer. sig. & est cōe dictum. sed do. meus Barb. in d. rub. de fo. cōp. in fi. dicit quòd si subtiliter ponderetur tex. d. §. territorium. confunditur p illum tex. dictū eorū, na ibi dicitur p prīas, cuius est territorii, hēt ptātē terrēdi. ergo sequitur p non solus. na territorii est ī nuersitas agrorū, ergo ad locū referūr, & non ad ager loci, & maxime sit ius iusdictio adhereat loco, ut p Bar. in l. 1. ff. de iurisd. om. iu facit etiā, qa in territorio hostiū ēt seruari ius cōe l. qa latrones. an prin. ff. de test. & p cōsequēs non recte loquūtur do. secundū eū. Ego dicere commune dictū doc. posse saluari, qa eo tēpore quo exercitus est in alieno territorio. et dicitur ibi terrere, qa bona efficiuntur capienūa in bello, uel saltem publicātur si sunt bona immobilia, ut no. p Bar. in l. fi. qd in bello. & in l. si captiuus. §. 1. & in l. hostes. ff. de cap. & no. Ab. in c. sicut il 3. de iureiu. 4. col. unde negari non pōt quin ille locus, in quo est exercitus, non sit ipsorum capientium, unde q ibi deliquit, in isfectione dicitur delinquere in territorio eorū, et p consequens tollitur motiuū domin. mei. Limita 34. non habere locum in ciuitatibus & pulchre dixit Bart. in l. cunctos populos. C. de sum. trī. & in l. non dubito. p illum text. ad hoc singularem. ff. de capti. Limita seu amplia. 35. quòd forum capitur p maria, nā si capitur p territo-
no, ut dicunt doc. p eodem modo comprahendit mare adhæ ens territorio. & ad hoc adducto Bar. in l. insule ff. de iud. p illum tex. dixit se semel dixisse contra quosdā piratas qui uexabant in mari, & reducebāt sein

quēdā insulā prope Tisas, quòd licet dicatur quòd mare est cōe, & sic ibi non possint conueniri. ut. pf. dixit, quòd illa insula est pars illius, cui adhereat facit gl. in alde singularis in c. licet. de fer. ubi mare censetur esse eiusdem iurisdictionis, cuius est territorium adiacens. & vide glo. in cap. ubi periculum. § porro. de elec li. 6. & tex. in l. 1. C. de classi. li. 11. quem tex. repu tat sin. Ang. in d. l. insulæ. & vide gl. Insti de actio. in §. rursus. & Bal. in l. si. C. de test. in c. licet. de fer. & in c. accedēs. il 2. ut lit. non conte. & c. ex literis. & in c. licet cām. de probat. & in l. 2. ff. quēad. testi ape. & in l. 1. C. ubi de cri. agi. opor. & per do. meum Barb. in rub. de fo comp. in d. c. licet cām.

7 Iudex ecclesiasticus potest impedire de dote. in capitu. per vestras. nume. 2. de dona. inter ui. & uxo. 61

Iudex ecclesiasticus est iudex competens, etiam inter laicos pro miserabilibus personis. ibid. nume. 3.

7 Iudicandum an sit secundum Romanam eccle. in capitu. consulationi. nume. 4. de frigi. & male. 42

5 Iudex potest ex officio suo testes indignos repellere. capitu. cum 1. & A. nume. 21. de ve iudic. 90

7 Iudex debet uitare nimiam familiaritatem cum subditis, ne eius authoritas contemnatur. in c. dilectus. nu. 2. de pœnis. 240

Iudex non potest illum, qui ipsum iniuriat punire, nisi iniuria sit notoria. ibidem. nume. 3.

5 Iudex ecclesiasticus potest ius dicere in ecclesia, iudex secularis non, & si secus fecerit, reddit iudicium nullum. in capitu. quafronte. nume. 2. & 13. de appel. 119. & seq.

Iudex ad quem an eligatur ad electionem appellantis, an appel. ibi. nume. 11.

3 Iudices si litigant super limitibus prouinciarum, quid fiet? in capitu sane. nume. 7. de foro competen. 55

7 Iudex ex officio procedere potest contra usurarios. in capitu. cum in diœcesi. nume. 3. de usur. 173

7 Iudex qui dicatur competens seu idoneus. in clemen. cum lite pendente. nu. 4. ut lite penden. 295

7 Iudex qui posset ratione suspicionis recusari, agente administrare ecclesiæ immediato, poterit recusari agente superiore mediato de iurib. ipsius ecclesiæ inferioris. in cle. 1. nu. 4. de rescri. 285

7 Iudex si aliquid ex officio facere potest & nō faciat, non potest ab eo appellari. in cle. auditor. nu. 5. de rescrip. 286

7 Iudicis arbitrio commissum, si prætermittatur pars læsa potest appellare: sensi. si iudicis uoluntati, uel potestati committatur. in clemen. sæpe. nu. 34. de uerbo. sign. 319

7 Iudici quando aliqua facultas datur, non tenetur illam exercere ex partium petitione, sed ad beneplacitum suum. in cl. dispendiosam. nu. 12. de iud. 293

7 Iudices ordinarij citra Papam & legatum eius possunt citare, & causam committere ultra unam diætam. in cle. 1. nu. 3. de rescr. 285

7 Iudicium per primam citationem confirmatur & perpetuatur, & præuenitur iurisdictio. in cle. dudum. nume. 1. de iudi. 293

7 Iudicium cum pupillo & seruo non valet, & de eorum defectu non potest quādocunque excipi. in cle. religiosus. nume. 6. de procu. 292

7 Iudex ordinarius potest de iure canonico in totum recusari. in cap. 1. nume. 6. de maledi. 186

4 Iudicibus an sit credendum. in c. quoniam. nu. 29. de proba. 34

Iudex potest deputare notarium ad recipiendos testes. ibid. nu. 30.

5 Iudicium an possit concipi in personam soli us tutoris tutorio nomine, & quando possit etiam concipi contra pupillum. in capitu. sua nobis. nume. 1. de appellatio. 156

6 Iudicium quod fit pro pupillo vel contra eum potest fundari in persona tutoris, quando solus agit vel in persona pupilli. si cum authoritate tutoris agit. in c Raynu. nu. 8. de test. 144

3 Iudicium transeundo de vna in aliam personam alteratur, nam alio modo proceditur contra vnam. & alio contra aliam. in c. quia V. nu. 2. de iudi. 31

5 Iudicium captum coram vno iudice non potest finiri coram alio, etiam si sit legatus. in c. cum in ecclesia. nu. 5. de appel. 126

6 Iudicio alicuius si quid committitur, videtur commissum tanquam in discretum & bonum virum. in c. cum autem. nu. 6. de iurepat. 228

3 Iudicium an dicatur criminale, quando imponitur pœna pecuniaria. in rubri. nu. 5. de iud. 3

¶ Corse. Adde quòd communis opi. est, quando pœna pecuniaria applicatur fisco, dicitur iudicium criminale, vt est gl. in d. l. 3. §. diuus. in contrarium facit tex. in l. Caius ff. ad Syll. secundum do. meum in d. rubr. vbi agebatur ad pœnam delicti applicādam fisco pro delicto, & dicitur ibi quòd causa est ciuilis, per quem tex. confunditur secundum eum cōmunis doctrina Doct. Ego dico q ille tex. non facit cōtra, quia ibi agebatur actione petitionis hæreditatis ad vindicandam necem defuncti & hoc sentit ibi Bart. & glo. in l. 1. C. de his quib. vt indig. & quòd hoc sit verum interuenit ibi procurator, qui non interuenisset si causa fuisset criminalis, & sic ciuilis agebatur. ibid.

6 Iudicium agitatum super rebus ecclesiæ vacantis, non tenet. in c. si nu. 1. ne sede vacan. fol. 283. & in c. 1. in fi. eod. tit. 275

Iudicium non solum non potest intentari sede vacante cōtra ecclesiam, sed etiā intentatum non potest continuari siue ecclesia sit actrix siue rea, nisi periculum sit in testibus habendis per mortem, vel alio modo. ibid. nu. 3.

3 Iudicium redditur notorium ex confessione extraiudiciali coadiuuata aliis indicijs. in c. fi. nu. 19. de confes. 266

3 Iudicium an sit individuum in c. significauerunt. nu. 14. & 15. de iud. 52

2 Iudicium agitatum cum illo, qui non poterat stare in iudicio, an teneat si non fuit

Universidad de Deusto
Biblioteca

fuit oppositum, in c. non iniuste. nu. 6. de procur. 175
2 Iudicium cœptum coram vno ex ordinarijs parem iurisdictionem habentibus, non potest coram alio finiri, nisi dato impedimento primi. in c. prudentiam. nu. 11. de offi. deleg. 100
1 Iudicia ecclesiastica sunt vegenda secundum canones, etiam quòd agitentur coram iudice seculari, nam tùc deciduntur secundum canones, licet secundum eos non tractentur, & quare. in c. canonum. nu. 3. de constit. 16
2 Iudicium vniuersale & particulare quia sit. in cap. conquerente. nume. 3. de offi. ordina. 143
7 Iudicium debet finiri vbi est inchoatũ, et quãdo in c. postul. nu. 2. de homi. 149
¶ Corse. Do tibi pulchras limitationes ad l. vbi cœptum. ff. de iu. quam allegat Abb. in d. c. postulasti. vbi supra. Et primo limita cum secundum eundem in c. postulasti. vbi ei ius per illum tex. ex quo ibi cœptum fuit iudicium coram ecclesiast. co, & finitum coram laico, quòd d. l. vbi cœptum habet locum, çũ coram primo iudice controversia potest habere finem, alias secus, nam in casu d. c. postulasti. continebatur excom. & sic nõ poterat finiri iudicem per ecclesiasticum iudicem, & fuit recursum ad secularem iudicem. Secundo limita regulam secundum Bal. in l. Imperiolem. §. præterea. de prohib. alie. fen. per Fed. ubi dicit quòd d. l. vbi cœptum. non habet locum, vbi agitur de præiudicio alterius iurisdictionis. Nam si vasallus litigat super feudo, & non recurrit ad dominum feudi, sed vadit ad alium, tunc dominus feudi potest mandare sub pœna, quòd amplius non compareat coram eo, & subdit q Io. Mo. in c. accusatus. de hær. lib. 6. dixit hoc. Tertio limita per id quod voluit Bar. in l. sepulchri. ff. de sepul. viol. vbi quærit, formata est inquisitio contra aliquem in marchia, ille absentat se, & vadit ad ducatum. Dux incipit inquirere contra eum, & dixit quòd iudicium est cœptum, & sic non potest amplius in hoari. dicit ibi Bar. quod regula d. l. vbi cœptum. non potest allegari per eum, & dicit sæpenumero consuluisse super hoc. Quarto adduco illud quod dicunt Doct. in c. cum plures. de offi. deleg. lib. 6. quod d. l. vbi cœptum habet locum respectu personæ, & non respectu loci. nam si committa sit causa mihi, & incœpi iudicium in isto loco, postea committitur duobus aliis, qui potuerunt finire in loco, vbi voluerunt, & non obstat d. l. vbi cœptum, quia vt dixi habet locum respectu personæ, & non respectu loci. Quinto adduco. quod volunt Doct. in c. vt debitus. de appel. vbi dicunt iudicium principale est incœptum ab vno iudice principale appellatur ab vno articulo ad alium. quem iudicem potest prosequi & decidi ille articulus coram eo, & sic non habet locum d. l. vbi cœptum. Sexto adduco tibi Bal. in auth. sed nouo iure. C. de ser. fugi. vbi dicit duo sunt in ciuitate, qui habent æqualem iurisdictionem, puta Potestas & Capitaneus, inchoatur iudicium ab vno nunquid possit recurri ad alium, quia locus est præuentioni, dicit aut opponitur, & tunc potest, aut non opponitur, & non potest, & dicit fuisse singulare dictum Imo. in c. cum M. Ferrariensis. de constitut. vide ibi Do. Abb. Septimo adduco Abb. in c. cum in ecclesia. de appellat. vbi dixit, quod licet legatus possit adiri per viam querelæ, vt in c. 1. de offi. leg. tamen coram ordinario loci nõ potest adiri, quia vbi cœptum est iudicium &c. d. l. vbi cœptum. Octauo adduco d. Abb. in c. ex tenore. de test. vbi per illam glo. iunctam tex. dicit quod faciens citare aduersarium coram diuersis iudicibus non debet regulariter perdere causam, sed satis est, quod reo excipiente condemnetur in expensis secundi iudicy, & dicit sic esse intelligendam, d. l. vbi cœptum. & dicit saltem fauore libertatis, quod author tunc perdat causam & sic intelligitur l. 1. C. de asser. tol. Ex quo no. quod quando incœptum est iudicium vigore literarum, quæ nullæ erant coram delegato, si inde emanant secundæ literæ & inchoatur idem iudicium coram iudice secundarum literarum non potest opponi de l. vbi cœptum, ex quo primum iudicium erat nullum, & sic d. l. vbi cœptum, non habet locum, vbi iudicium esset nullum, nec secundæ literæ dicunt facere mẽtionem de primis nullis. Abb. in c. obla. 8. nu. 4. de appel. Ange. & Imo. in c. tenor. de re iud. Doct. in cap. bonæ de confirma. vti vel inuti. Nono adduco Abb. in c. dilecti. de foro competen. vbi dixit, quòd data negligentia iudicis ex contumaciarei non obstante dispositione l. vbi cœptum. potest adiri alius iudex & remittit se ad no. per Bar. in l. quamuis ff. de dam. infect. & in d. l. sepulchri. & ad tex. iuncta gl. & quod voluit ibi innoc. in c. conquestione. de restita. spoliat. & has celebres limitationes ad d. l. vbi cœptum, per me in vnum fasciculum collectas perpetuo notabis.
3 In iudicijs vniuersalibus venit illud quod reperitur reus possidere tempore sententiæ secus in generalib. in c. 2. nu. 21. & 25. de libel obla. 110. & seq.
3 Iudicium quid sit, & quomodo diffinitur. in rubr. nu. 1. de iud. 2
Iudicium non dicitur proprie ante litem contesti. ibid nu. 2.
3 Iudicium non dicitur postquam est conclusum in causa. in cap. 1. nume. 13. de mut pet. 114
4 Iudicium extraordinarium quid sit. in c. quoniam. nu. 7. de proba. 31
1 Iudicium debet fieri, vbi est cœptum, quod intellige. si excipiatur, secus si non excipiatur, nã tunc valet processus viriusque. in c. cũ M. nu. 35. de cõsti. 31
4 Iudicium vel quasi nullũ est coram arbitratore, in c. præsentata nu. 6. de test. 92
3 Iudicium agitatum etiam cum notorię excõcato valet antequam sibi interdicatur, vel repellatur ab agendo. in c. veritatis. nu. 36. de dolo & cõtu. 243
3 Iudicium vniuersale dicitur quando petitur ecclesia, quia veniunt omnia pertinentia ad eam. in c. cum ad sedem. nu. 9. de restit. spol. 216
2 Iudicium aliquando sumitur pro discretione animi, quod est not. pro compromittentibus. Ant. in c. ex parte. nu. 4. de corpo. vitia. 73
2 Iudicia agitata per tyrannos sunt ipso iure nulla. in cap. P. & G. nume. 22. de offic. deleg. 124
3 Iuramentum habet vim clausulæ, si non valet quod ago, vt ago & c. in c. si diligenti nu. 10 de foro compet. 85
7 Iuramentum exigi potest a reo, licet actor nihil probauerit, vbi vertitur periculum animæ. in c. continebatur. nu. 8. de despon. impub. 16
7 Iuramentum non recipitur contra iuris præsumptionem. in c. si. nu. 9. qui matrimo. accus. poss. 55
2 Iuramentum semper seruandum si non contineat in se peccatum. quantuncunque tale iuramentum prohibeatur interponi tam a lege diuina, quam humana. in c. 2. nu. 8. de arbit. 200
4 Iuramentum accessorium an valeat si non valet id, super quo est interpositum iuramentum. in c. debitores. nu. 2. de iureiur. 147
3 Iuramentum intelligitur, & regulatur secundum naturam contractus, super quo interponitur. in c. 1. nu. 21. de iud. 5
7 Iuramentum non est de substantia matrimonij, tamẽ addit fortius vinculum. in c. super eo. nu. 5. de consang & affinit. 38
7 Iuramentum in defectum probationis plene non datur denunciatoribus, vel accusatoribus in c. cum dilectus. nu. 4. de calum. 92
2 Iuramentum affectionis potest præstari ante, & post taxationem factam per iudicem. in c. si. nu. 3. quod met. can. 184
Iuramentum quod præstatur pro rebus amissis requirit duo. primum difficultatem probandi res amissas secundum odium violentia. ibid. nu. 5. & 8.
Iuramentum quod præstatur pro rebus amissis, an habeat locum in omni specie violentiæ. ibid. nu. 6.
7 Iuramentum contra bonos mores non est obligatorium. in c. donatio. nu. 9. de dona. inter vi. & vxo. 63
6 Iuramentum, & votum faciunt laicum esse de foro ecclesiastico. in c. licet. nume. 3. de voto & vo. red. 204
2 Instrumentum calumniæ non præstat procurator sine speciali mandato syndicus vero sic. in c. quia. nu. 2. de procur. 171
3 Iuramentum, vt seruetur, potest esse cognitio secularis, in c. cum sit generale. nu. 18. de foro compet. 74
7 Iurandum. & carnalis copula nihil addunt ad substantiam matrimonij. in c. si inter virum. nu. 4. de sponsa. 14
4 Iuramentum tollit beneficium Velleiani. in c. ex rescripto. nu. 9. de iureiu. 152
3 Iuramentum calumniæ non præstatur per collegium, seu vniuersitatem, seu per eorum administratorem. in c. Imperatorem. nu. 1 & 5. de iura. calum. 146
2 Iuramentum super re turpi an & quando valeat. in c. si nu. 2. de pactis. 160
7 Iuramentum generaliter præstitum debet restringi quantum potest, vt minus obliget iurantem. in c. cum clerici. nu. 4. de verb sig. 276
7 Iuramentum præstandum per religiosos debet præstari tactis scripturis. in c. quoties. nu. 1. de purg. cano. 225
Iuramentũ de veritate vel credulitate, quando admittitur in facto alieno ibi.
7 Iurans aliquam in vxorem accipere. si centum sibi donauerit, non tenetur illam in vxorem accipere, nisi postea pure consenserit, vel eam cognouerit. in c. de illis nu. 1. 3. de condi. appo. 22
1 Iuramento notorię illicito contrauenire licet propria authoritate, aliàs debet adiri superior. in c. venerabilẽ. nu. 24. de elect. fol. 166. Et contra iuramentũ licitum potest quis venire propria authoritate ex magna necessitate. ibid.
7 Iurans cum aliqua contrahere impedimento cessante, contrahere cogitur per ecclesiam. in c. ex literis. 2. nu. 1. de spon. 6
Iurans contrahere cum vna ex filiabus alicuius, & deinde cum aliqua ex eis coeat, an teneatur illam ducere. ibid. nu. 7.
6 Iuramentum contra vtilitatem ecclesiæ non ligat iurantem. in c. si quis. nu. 7. de reb. eccle. non alie. 88
Iuramentum non ligat iurantem ad iniquitatem. ibid.
Iuramentum non ligat administratorem ecclesiæ quominus petat restitutionem in integrum. ibid.
7 Iuramentum non est de substantia matrimonij, licet fortius obliget in c. licet. nu. 3. de spon. duo. 21
1 Iuramentum an sit licitum, vel non spectat ad Papam vel Episcopum, non autem ad iudices seculares. in c. venerabilẽ. nu. 13. & 24. de ele. 165. & seq.
4 Iuramentum in defectum semiplenæ probationis, an deferatur in causis matrimonij. in c. mulieri. nu. 6. de iureiu. 188
Iuramentum in defectum semiplenę probationis, an deferatur stanti contra matrimonium. ibid. nu 7. 189
Iuramentum in defectum semiplenę probationis, an differatur in causa monachatus. ibid. nu. 8.
6 Iuramentum præstitum contra legem emanentem principaliter in fauorem publicum non tenet, in c. ex tenore. nu. 3. de conces. præben. 73
6 Iuramentum non datur in defectum probationis in causis magnis, etiam si ille qui vellet iurare, esset aliquis prælatus, & sic egregia persona. in c. cum dilectus. nu. 21. de succes. ab intest. 153
6 Iuramentum non obligat vltra cõcessum. in c. vnico. nu. 19. de commodato. 95
7 Iuramentum intelligitur secundum intentionẽ iurantis in foro conscientię. sed in foro iudiciali secundum intentionem dantis. in c. ex literis. nu. 6. de spo. 5
3 Iuramentum de calumnia non præstatur in causis mere spiritualibus, nec in eis annexis. in c. quanto. nu. 2. & 4. de iud. 10
7 Iuramentum metu præstitum non est obligatorium. in c. significauit. nu. 5. ibi eoqui dux in matri. 27
Iuramentum contra bonos mores non valet. ibid.
Iuramentum contra substantialia matrimony non tenet. ibid.
Iuramentum metu extortum non tribuit libertatem consensus. ibid.
4 Iuramentum an sit deferendum in causa criminali in defectum probationis. in c. tam literis. nu. 6. de testi. 72

4 Iuramentum non obligat iurantem in præiudicium iuris superioris, dummodo inuet superre pertinente ad superiorem. in capitu. uenientes. nume. 2. de iureiuran. 161
1 Iuramentum calumniæ an possit explicari per uniuersitatem. in capitu. pastoralis. nume. 6. de iud. 40
Iuramentum calumniæ potest per alium subiri, dummodo habeat speciale mãdatum. ibidem.
4 Iuramentum non ligat coniuges de se ad inuicem dimittendo. in cap. ueniens. nume. 4. de reg. 189
1 Iuramentum ubicunque exigit tacturam euangeliorum, non sufficit tangere aliam scripturam. in capitu. si. nu. 3. & 9. de iura. calum. 150
Iuramentum de consuetudine præstatur super quacunque scriptura. ibid.
Iuramentum calumniæ quibus casibus remittitur. ibid. nu. 5.
Iuramentum calumniæ præstatur a syndico absque alio mandato secus a procuratore. ibid. nume. 1. c.
Iuramentum calumniæ, si fuerit ab aliqua parte iam recusatum, postea poterit præstari usque ad sententiam. ibid. nume. 19. 151
Iuramentum calumniæ, non potest expresse remitteit. ibid nu. 20.
Iura. cal. si non præstatur a tuto. cui uel non nocet pupillo uel adulto ib nu. 21.
Iura. cal. si non præstatur a prælato uel syndico, an præiudicet ecclesię. ibid.
4 Iuramentum de non tollificando etiam in causa criminali non tenet, in capit. consuluris. il 1. nume. 2. de testi. 88
Iuramentum temerarie an admittatur in testem. ibid. nume. 4.
Iuramentum potest quis exigere per procuratorem. in capitu. significasti. nume. 1. de elect. 124
Iuramento excipitur authoritas superioris, hoc quomodo intelligitur ibid.
1 Iurans cum aliqua contrahere moueri potius debet quam compelli in capitu. requisiuit nume. 1. despon. 9
4 Iuramentum si non potest seruari in forma specifica, debet seruari eo modo, quo potest, in c. quanto nu. 2. de iureiu. 159
4 Iuramentum de non alienando intelligitur de alienatione illicita. in capitu. tuanos. nume. 3 & 5. de eccle. ædifi. 237 & seq.
Iuramentum operatur nim clausulę si non ualet quod ago, ut ago & c. ib. nu. 4.
Iuramentum debet intelligi ut aliquid operetur. ibid.
Iurans permanere in aliquo loco, potest iuramento non obstante se absentare ex necessitate, uel utilitate illius loci. ibid nu 5. 258
Iuramentum de non alienando non extenditur ad alienationem modicæ rei idẽ credo in prohibito alienare. ibid. nu 9.
Iurans non alienare uel pignorare bona ecclesiæ suæ, potest fructus possessionum uendere usque ad 20. ann. ibid nu. 11.
7 Iuramentum obedientiæ præstitum alicui, intelligitur quòd obediet in his q̃ spectant ad officium illius qui recipit tale iuramentum, in capitu. super quibusdam. nume. 5. de uerb. sig. 280
1 Iuramentum calumniæ exigitur in spiritualibus. in capitu. dudum. il 2. nume. 30. de ele. 191
6 Iuramentum calumniæ non potest per consuetudinem tolli. in capitu. constitutus nume. 4. de fideiuss. 114
4 Iuramentum malitiosę toties est præstandum, quoties usum fuerit iudici in cap. presentium. nu. 11. de testi. 70
Iurans se malitiose non opponere, si deficit in probationibus an excusetur ab expensis. ibid. nume. 13. 71
1 Iuramentum metu præstitum an liget. in capitu. cum dilectus. nume. 10. quod metus causa. 183
7 Iurans non accusare aliquem, repellitur ab accusatione si ipsum accusauerit. in cap. peniens. nu. 25. de accu. 73 & 74
7 Iuramentum non exigendum a reo in causa clandestini matrimonij, & etiam actore non probante tamen distinguendum est. in capitu. quod nobis. nume. 2. de clandesti despon. 19
4 Iuramentum an extendatur ad actus futuros. in capitu. clericus. nume. 1. de iureiurando. 189
Iuramentum est stricti iuris, & stricte interpretatur propter periculum animę. ibid. nume. 2. 190
Iuramentum non extenditur ad alia ex conuentione partium, quàm ad ea. super quæ fuit interpositum. ibid. nume. 3.
4 Iuramenti exceptio est exceptio litis finitę. in c. si Christus. nu. 2. de iurei. fo. 143
Ad iuramenti substantiam non est de necessitate uerbum iuro, sed satis est quod interponat Deum implicite uel explicite. ibid. nume. 3.
Iurare per crucem, per euangelium per Angelum, & per salutem principis an sit licitum. ibid. nume. 6.
3 Iuramentum calumniæ non excusat uictum a condemnatione expensarum, in cap. sinem. nu. 21. de dolo & contu. 233
Iuramentum non ligat, quando quis iurauit nolle aliquid facere, quod est bonũ in capitu. nouit ille. nu. 40. de iud. 38
Iurans obseruare fidelitatem alicui tanquam imperatori. sed declaratur, quod non est imperator, non tenetur iuramentum obseruare. in capitu. uenerabilem. nu. 2. 17. & 21. de ele. 164. & seq.
Iuramentum quatenus uenit in derogatione iuris, uel communis uel iuris alterius, est stricte interpretandum. in cap. in nostra nu. 4. de iniur. 234
6 Iuramentum quod præstant prælati de non alienando bona ecclesiæ, an extendatur ad bona omnium ecclesiarum suæ diœcesis. in capitu. tua nos nume. 15 de eccle. ædifi. 258
Iuramentum debet stricte intelligi. ibid.
3 Iuramentum calumniæ quando defertur, an possit peti terminus ad deliberandum. in cap. cum causam nu. 5. de iura. cal. 148
Iuramentum calumniæ utrum præstetur ab excommunicato. ibid. nu 9.
Iuramentum calumniæ præstatur a tutore, & curatore & patre quando est legitimus administrator. ibid. nu. 10.
Iuramentum calumniæ præstatur per illum, qui respondet ad interrogatoria. ibidem. nume. 17. eod.
Iuramentum calumniæ si est præstitum super tota causa, an sit amplius prosiliendum de nouo. ibid.
6 Iuramentum confirmatorium contractus alias prohibiti uel permissi, nullã producit actionem, sed agitur uigore contractus, & actione descendente ex eo. in cap. cum uenissent nu. 25. de insti. 64
Iuramentum oppositum super aliquo contractu non facit mutare forum, sed accumulare forum foro, & est in optione actoris coram quo iudice uelit agere. ibidem.
Iuramentum obligationis inductorium positũ super obligatione naturali præcedente producit actionem secundum utrumque ius. ibid. nume. 16.
6 Iuramentum de non infeudando de nouo non extenditur quãdo prælatus uult integrare uasallum in mensura deceptum. in capitu. per tuas. nume. 1. & 3. de do. 121
3 Iuramentum in litem precedit, quando dolose restituitur res, uel quando dolo non possidetur, & potest excedere ualorem rei. in capitu. si. §. in aliis. nume. 26. ut lit. non cont. 137
6 Iuramentum non ligat iurantem in præiudicium ecclesiæ. in capitu. grauis. nume. 3. de censi. 236
4 Iuramentum etiam temerarium est obligatorium. Ant. in capitu. 2. nume. 6. de renun. 25
Iuramentum, transactio & rescriptum non extenduntur ad incogitata, & ad postea supernenientia. ibid. nu 7. & 9.
4 Ex iuramento super uisu solui dis præstita obligatio saltem secundaria, acquiritur parti suscipienti in cap. 1. nu. 1. de iureiur. 142
Ex iuramento puro oritur parti suscipienti obligatio, saltem naturalis. ibidem. nume. 1.
Iuramentum continens turpitudinem ex parte si scipientis tantum, est obligatorium. ibid nume 3.
Iurans alia absolutione non indiget. si ille in cuius fauorem iuratur, obligationem remittit. ibid nume 4.
Iuramentum ubi ualidat contractum sublato iuramento, non propterea rescinditur contractus ibid. nume. 12. 143
Index ex officio suo potest cognoscere peccato. in capit. 1. nu. 5. de iureiu. 143
7 Iuramentum in supplementum semiplenæ probationis, non defertur in causis præiudicialibus uel grauissimi præiudicij. in cap. cum causa. nume. 7. de rapto. 165
7 Iuramentum non est fortius uinculum uoto, unde non ualet iuramentum cõtra uotum. in c. ut iusus. nu. 5. qui cler. uel uo. 26
6 Iuramentum quod præstatur a singulis ligat ipsos singulariter contrauenientes, non autem collegialiter. in c. 1. nu. 7. de his quę fi. a ma. par. cap.
Iuramentum tendens contra utilitatem ecclesiæ non est seruandum, imo dicitur potius periurium. ibid. nume. 9. 83
Iuramentum temerarium quos effectus producat. ibid nu. 10. & 7.
7 Iuramentum de non repetendis usuris non efficit, quin usurarius possit compelli ipsas restituere. in c. tuas. nu 1. de usur. 172
Iuramentum de non repetendis usuris, non inducit liberam remissionem usurarum. ibid. nume. 2.
Iurans non repetere usuras, potest absolui a iuramento, & ipsas postea repetere. ibid. nume. 5.
3 Iuramentum calumniæ præstatur per generales administratores notitiam habentes de causa & tunc iurant in animam propriam, alias in animam domini in c. in pertractandis. nu. 1. 2. & 4. de iura. calum. 145
7 Iuramentum a reo exigi potest in causa matrimoniali, etiam si actor nihil probauerit. in c. attestationes. nu. 11. despon. impub. 18
4 Iuramentum non defertur reo, quando actor nil probauit. in cap. iuramentũ. §. sane. nu. 1. de iureiu. fo. 192. Et an semper recurrendum sit ad iuramentum dato aliquo gradu probationis. ibid. nu. 8. 193
Iuramentum cui sit deferendum indefectu, scilicet, an actori, an reo. ibidem. nume. 9. eo.
Iuramentum an sit deferendum, quod actor plene probauit & reus semiplene, & cui sit deferendum. ibid nume. 10.
Iuramentum illud ut deferatur, an pars petere debet. ibid. nu. 15.
6 Iuramentum non est deferendum illi, contra quem præsumitur transgressione. in c. clericos. nu. 2. de cohab. cler. & mulie. 12
4 Iuramento alicuius standum est in dependentibus a conscientia sua. in c. præsentium. nu. 3. de test. 69
6 Iuramentum non est præstandum, quando timetur de contrauentione. in c. ex parte. nu. 2. de cler. non resid. 19
Iuramentum debet verificari in casu vero, & non ficto. ibid. nu. 3.
Iuramentum regulatur secundum naturam actus, vbi interponitur. ibid. nu 4.
Iuramentum extenditur ad connexa, non ad extranea. ibid.
3 Iuramentum calumniæ non debet, nec potest præstari a clerico sine licentia superioris. & potest per clericum alteri committi. in c. 1. nume. 11 & 16. de iura. calum. 142. & seq.
Iuramentum calumniæ præstatur post litis contestationem, & aliquando ante. ibid. nume. 4.
Iuramentum calumniæ si non est præstitum, non vitiatur processus. ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

*Iuramentum calumniæ quid debet continere?ibid.nu.10. 142
Iuramentum nunquam debet ab aliquo peti, quando ueriſſimiliter dubitatur de tranſgreſſione ibid.
Iuramentum calumniæ an præſtetur in cauſis criminalibus?ibid.nu.12.
Iuramentum calumnię præſtetur, quando redarguitur inſtrumētū de falſo.ibi.
Iuramentum calumniæ in quibus caſibus ſubeatur.ibid.nu.13.
Iuramentum calumniæ præſtatur,etiam in cauſis modicis ibid.nu.14.
4 Iuramentum cōtra inſtrumentū,an ualeat in c.intellecto.nu.8.de iureiu.188
Iurans non alienare,ſi locauit per centum annos, an efficiatur per iurus.ibidem.nume.10.
3 Iuramentum non poteſt præſtari a clericis ſine licentia ſui ſuperioris. in cap. ſignificauit.nume.8. de foro comp. 97
4 Iuramentum quid ſit ,quid ſacramentum,& quid iuſiurandum. in rub.nu.1. de iureiur.fol.14. Et ſuper quo eſt iurandum.ibid.nu.2.
7 Iuramentum non inualidat actum ſpiritualem ſuperuenientem. in d.capit.de illis.nume.3.de ſpon. 4
3 Iuramentum calumniæ an præſtetur in cauſis ſpiritualibus,uel annexis. in ca. 2.nu.1.2.4 & 5 de iura cal. 144
3 Iuramentum calumniæ quid differat a iuramēto de ueritate dicēda.ibi.nu.10.
Iuramentum calumniæ eſt iterum præſtandum quando dicetur melius cognoſcere ueritatem,licet ſemel ſit præſtitum.ibid.nu.11.
Et ibidem quod per iuramentum de ueritate dicenda nō reſpondetur per uerbum.credo.ſecus in iuramento,de calum.nu.10.& 12.
4 Iuramentum non eſt ſeruandum, quando ſine interitu ſalutis æterne uel corporalis ſeruii non poteſt.in cap ſi uero.nu.2.de iureiu. 150
Iuramentum tendens in diſpendium ſalutis, an ſit ſeruandum,& qualiter dicatur tendere in diſpendium.ibid.nu.3. eod.
Iuramentum quod nunquam erit epiſcopus uel clericus an ſit obligatorium, ibidem.nume.4.
Iuramentum quod quis preſtat de non ſideiubendo pro aliquo , an ualeat.ibidem.nume.5.
Iurameutum,& confeſſio facta dolore iracundiæ,an ualeat.ibid.nu.7.
Iuramentum ſeruare debet is ,qui iurauit redire ad carcerem.ibid.nume.8.
Iuramentum metu extortum,an obliget,in foro pœnitentiali , & in foro fori. ibidem.nume.9.
Iuramentum metu extortum,an obliget contra uenientem ad peccatum mortale ad ueniale,ibid.nume.10. 151
Iuramentum metu extortum,& an obligetur,in c.cum contingat.nume.3.de iniu. 176
Iuramentum an ualeat, & obliget contra legem interpoſitum?ibid.nu.4.
Iuramentum eſt nalidum factum contra legem humanam ſuper ſauore, uel odio priuato fundatam.ibid.nu.6. 177
Iuramentum temerarium ſi non eſt contra bonos mores, & ex eius obſeruātia non ſequitur peccatum eſt ſeruandum.ibid.nu.7.
Iuramentū an excludat ſimulationē cōtractus.in d.c.cū cōtingat,nu.18 179
Iurans obſeruare id,quod ſit contra legem uel ſtatutum,an audiatur petendo abſolutionem.ibid.nume.21. 180
Iuramentum operatur, quòd ſi actus non ualet eo modo, quo agitur , ualeat quo ualere poteſt.ibid nu.25. 181
Iuramentum ſupplet defectum ſolennitatis formalis.ibid.nu.27. 182
Iuramentum non ualidat contractum ratione rei , ſeu materiæ prohibitum. ibidem.nume.29.
Iuramentum ſuper ſtipulatione facta alteri,nō operetur obligationē.ib.nu.31.
Iuramentum an obliget fideiuſſores dotare, & an ſirmet pactum de non bonis cedendo bonis.ibid.nume.32.
3 Iuramento contraueniens non facit actum nullum,licet ſit periurus.in capit. ueritatis.nume.18.de dolo,& contu. 243
Iurans ſoluere excommunicato intra certum tempus , an teneatur adimplere.ibidem.nume.39.
Iuramentum non obſeruans ex legitima cauſa,non eſt periurus.ibid.
Iuramentum interpoſitum ſuper aliqua re,intelligitur ſi illa res in eodem ſtatu permanſerit.ibid.
Iuramentum contra iuris diſpoſitionem non obligat.ibidem nu.40.
Iuramentum ſine altero ex ſuis comitibus eſt ſeruandum ſi eſt boneſtum.ibid. nume.8. 240
4 Iurandi modus diuerſus.in c.& ſi Chriſtus.nu.10.de iureiu. 175
Iurare à indiſtincte prohibitum ſit ceſſant utilitate,uel neceſſitate.ibi.nu.12.
Iurans ſine cauſa & iocoſe qualiter peccet.ibid.nu.15.
3 Iuramentum illicite extortum,non impedit petitionem inſti debiti. in capitu. nouit ille.nume.52.de iudi. 39
4 Iuramentum de non loquendo, uel de non præſtando officium charitatis, an ſit obligatorium.in c.cum quidam.nu.6.de iureiu. 159
7 Iuramentum de ueritate nunquam quis tenetur, nec debet,ſubire quando non poteſt haberi ueracſcientia.in c.accedens.nu.5.de pur.cano. 228
7 Iuramentum quòd præſtat abſoluēdus ab excōmunicatione,an ſit de ſubſtātia abſolutionis.in c.cum deſideres.nu.4. de ſent.excom. 257
4 Iuramento non creditur,ſi ex aduerſo contrarium probatur.in capitu.propoſuiſti.nu.1.de proba. 7
4 Iuramentum an ſit de ſolennitate teſtimonij , in capitu.tuis queſtionibus.nume.2.de teſti. 82
Iuramentum quod defertur teſtibus,ut remittatur a partibus,an requirat cōſenſum iudicis.ibid.nume.3.
Iuramento remittendo teſtibus,requiritur conſenſus utriuſque partis.ibidem.nume.4.
Iuramentum teſtibus,an partes in cauſa criminali poſſint remittere.ibi.nu.6.
Iuramentum calumniæ poteſt tacite a partibus remitti , ſed non expreſſe, & quæ ſit ratio differentiæ inter iuramentum calumniæ & illud quod præſtatur teſtibus.ibid.nume.6.
Iuramentum an fuerit remiſſum, ſi non appareat nec præſtitum an præſumatur præſtitum.ibid.nume.8. 83
3 Iuramentum quod uertit circa opus pietatis poteſt dari diebus feſtis. in cap. 1.nume.3.7.9.de ferijs. 159 & ſeq.
3 Iuramentum calumniæ præſtatur hodie , etiam in ſpiritualibus. in literis. nume.19.de teſti.ſpo. 198
Iuramentum quo quis ſe aſtrinxit ſtare mandis eccleſiæ, non ligat in his, quæ ſunt contra Deum uel animum.ibid.nu.20.
Iuramentum quo ad Deum , intelligitur ſecundum intentionem iurantis.ibidem.nume.21.
Iuramentum non debet quis ſeruare licet ſit conſcius ſolus ipſe de cauſa non ſeruandi iuramentum,& licet habeatur periurus ab eccleſia.ibid.nume.26.
3 Iuramentum an ſit ſeruandum.eſt cognitio eccleſiaſtica.in capitu.cum uenisſent.nume.4.de iud. 33
2 Iuramentum deciſorium & ſuppletium defertur illi qui proſe habet unum teſtem.in c.ex inſinuatione.nu.2.& 6.de procura. 169
Iuramentum ſuppletium datur etiam in cauſis non leuibus.ibid.nu.3.
Iuramentum ſuppletium datur etiam, quod ſemina ſit adducta in teſtem. ibid.nume.7.
3 Iuramentum operatur,ut quis conueniatur coram iudice eccleſiaſtico. in cap. cum contingat.nume.23.de foro comp. 88
7 Iuramentum præſtatur tactis ſacroſanctis ſcripturis, & ſi non tangātur , non ualet.in capitu.laudabile.nu.3.da frigi.& male. 43
4 Iuramentum clerici præſtitum laico in dependentibus a poteſtate ſua eſt obligatorium.in c.petitio ueſtra.nu.1.de iureiu. 185
Iuramentum extortum an obliget.ibid.nu.3.
Iuramentum generale de nō eſſendo cōtra aliquem, an extendatur ad cauſas ſuas conſanguineorum eccleſiæ ſuæ uel patriæ ſuæ.ibid.nu.4.
4 Iuramētū nō exigitur in purgatione facienda.in c.literas.n.9.de præſum. 138
3 Iuramenti poſiti in contractu uigore poteſt principalis conueniri in foro eccleſiaſtico.ſed an eius hæres.in c.cum ſit generale.nu.22.de foro comp. 75
4 Iuramentum in foro pœnitentiali interpretatur ſecundum intentionem iurantis.ſed in foro iudiciali interpretatur ſecundum ius.in capitu.penens.nume.4.de iureiu. 157
Per iuramentum ſecundum, non tollitur promiſſum alteri factum ſolenniter.ibidem.nume.6.
Iuramento ſe obligans ad factum compellitur præciſe,nec ſuccedit obligatio ad intereſſe.ibid.nume.7.
Iurans ſeruare laudum intelligitur,iurare de ſoluenda re laudata uel de ſoluēdam pœna.ibid.nume.8.
4 Iuramentum appoſitum ſuper actu,intelligitur cum omnibus conditionibus & limitationibus illius actus.in capitu.quemadmodum.§.illud autem.nu.5.de iureiur. 172
Iurans non accuſare,an poſſit denunciare, iurans non denunciare,ſi denunciat an incurrant periurium.ibid.nu.7.
In iuramēto multæ conditiones generales,quę ſubintelliguntur.ibi.nu.8.173
Iuramentum contra legem non tenet.ſi iuramentum eſt reprobatum per iura canonicum.ibid.nume.11.
Iurans non accuſare an obligetur,& quomodo?ibid,nu.14.
4 Iuramentum de ueritate dicenda poteſt deferre iudex in cauſa ꝟſurarum & in cauſa qua imminet peccatum deficientibus aliis probationibus.& eminentibus indicijs.in cap.ex literis.nu.4.de iureiu. 187
Iuramentum de ueritate dicenda hodie a parte exigi poteſt omni cauſa indirecte mediantibus poſitionibus.ibid.nu.5 fol.Si probetur contrahentem eſſe ꝟſurarium & per famam probetur quodam ſuos contractus ꝟſurarios, eſt locus delationi iuramenti indefectum.ibid.nu.6.
Iuramentum indefectum defertur repetenti uſuras,qui probauit aduerſarium ſuum ſuiſſe uſurarium ante,& poſt,& tempore contractus.ibid.nu.7.
Per iuramentum de ueritate ſi non poteſt de uera ſorte liquere,iudex ex conieCturis iudicabit. ibid.nu.8.
In iuramento de calumnia reſpondetur per uerbum,credo, & non credo iuramento ueritatis per uerbum.ſcio,& neſcio.ibid.nu.10.
6 Iuramentum de non infeudando non obſtat, quin aliquo caſu poſſint res infeudari.c.ex parte nu.1.& 3.de feudis. 107
Iuramentum de non infeudando Roma. Ponti. inconſulto,comprehendit res quarum eccleſia habet utrumque dominium, non autem res infeudatas uel emphyteuticharias , ſi aliquo caſu uel tempore reuertantur . ibidem.nume.3.
7 Iuramentum corporale ꝟbi requiritur,non ſufficit ſola præſentia ,ſed requiritur tactura,& an ſufficiat tangere qualibet ſcripturam.in clemen. multorum.nu.18.de hæret. 312
7 Iuramentum calumniæ ſi tacitè omittatur, etiam in cauſis ſummarijs non uitiatur iudicium.in clemen.ſæpe.nume.43. de uerborum ſignificatione. fol. 319
7 Iuramentum non eſt ſeruandum, ſi ſine periculo mortis ſeruari non poteſt. in clem.paſtoralis.nu.9.de re iud. 297
6 Iuramentum quando concernit utilitatem iurantium , non poſſunt illi contrauenire,quia nemo poſtea ſeipſum abſoluere, ſed concernens ſanatem-

terij poteſt per ipſum remitti. in c.dilectus.nu.21.de preben.fol.42.Cōtra iuramentum poteſt uenire ſubſiſtente cauſa, maxime ſauore publicū concernente.ibid.
Iuramentum calumniæ ſufficit tantum ſemel præſtari in cauſa.in cap.prudē. tiam §ſexta.nu.8.de offic.deleg. 102
Iuramentum honoris regulariter eſt interdictum periuro , ſed iura iuramentum oneris,quod tendit ad ipſum obligandum, non eſt ſibi interdictum, ſi debitetur ne deijceret.in cap.quæſtioni.nu.12.de appel. 118
Iuramenta licita ſubire non eſt peccatum.in cap.& ſi quæſtiones.nume.2. de ſumo. 99
Iuramentum ſi requiritur cum tactura ſcripturæ non ualet,ſi ſcriptura non tāgatur.in c.nullus.nu.2.de reg. 180
Iuramentum calumniæ præſtatur poſt litis conteſta.immediate.in rub.nume. 1.de iura.calum. 141
Iuramentum delatum a parte patri,non admittit poſtea probationem in contrarium.in c.quia propter.§.illud.nu.3.de elect. 176
Iuramentum ſubditi de præſtando obedientiam illi , cui non debet eſſ illicitum in c.ea te.nu.3.de iureiu. 163
Iuramentum fidelitatē pro ſyndicatu archiepiſcopo,an ſit feudo prinādus.ibid.nu.5.
Iuramentum quo caſu poſſit ſubiri in his,quæ dependens ex animo,& conſcientia noſtra.in c.uidua.nu.5.de reg. 181
Iuramentum non impedit ualiditatem actus,licet attentas ſit periurus.in cap. diligenti.nu.7.de præſcrip. 46
Iuramentum ad commodum partium præſtitum per partem remitti poteſt,in cap.preterea.nu.3.5.de ſponſa. 3
Iuramentum ſponſalium per ſponſos poteſt remitti.ibid nu.4.
Iuramentum quandoq; principaliter dirigitur Deo , & quandoq; nō ibi.nu.6.
Iuramentum non requirit neceſſario tacturam alicuius re in capitu. ad aures. nume,3.quod me.cau. 181
Iuramentum magis eſt obſeruandum,quando interponitur ſuper corpore Chriſti, quam ſuper alia creatura.ibid nu.3.
Iuramenta teſtium debent ſcribi per notarium. in capitu. quoniam.nu.35.de probatio. 34
Iuramentum non eſt deferendum illi,qui eſt ſuſpectus deierari.in capit.paſto. rale.6.de excep. 6
Iuramentum quando interuenit & compromiſſio , tunc poteſt peti executio nec requiritur alia emologatio,nec ſuccedit obligatio ab intereſſe.in cap.per tuas.nu.13.de arb.fo.208.De quo uide in nu.19.
Iuramentum habet uim clauſulæ rato manente pacto.ibid.nu.14.
Iuramentum ubi interuenit in ſponſalibus facit quòd maiores compelli poſſunt cōtrahendū matrimonium.in capitu.de illis.il 1.nume.4.de deſpon.impuber. 17
Iuramentum præſtitum per prelatum in alienatione iurium eccleſiæ præiudicat ſibi,ſed non eccleſiæ.in c.cum ueniſſet.nu.14.de iuſti. 63
Iuramentum primum preiudicat ſecundo.ibid.
Iuramentum litis deciſorum, quod præſtatur in ſupplementum probationis, parit actionem ſecundum utrunque ius.ibid.nu.24. 64
Iuramentum non petitur, quando ueriſimiliter timetur de non obſeruatione illius.in cap.cæterum.nu.4.de iur.cal. 147
Iuramentum calumniæ poteſt omitti.etiam parte præſente.ibid.nu.8.
Iuramentum calumniæ poteſt ex aliqua cauſa rationabili remitti ex conſuetudine.ibid.nu.9.
Iuramentum calumniæ poteſt per principis reſcriptum tolli,per alium non etiā ſi eſſet legatus principis.ibid.nu.10.
Iuramentum receptum ab uſurario,inducit magnam præſumptionem contra eum.in c.illo uos.nu.6.de pig. 109
Iuramento contrauenire uolens ex nona cauſa ſuperueniente, an audiatur.in cap.cum inter.nu.8.de renun. 11
Iuramentum an ligauerit iurantem ſpectat iudicem eccleſiaſticum,in capitu. ſignificante.nu.2.de pig. 111
Iuramenti dubij interpretatio non ſpectat ad ſeculare.ſed ad eccleſiaſticum iudicem,ibi,iuramentum poſitum in caſu a lege prohibito obligat iurantē, ſi prohibitio legis manauit in odium alicuius,& in fauorem iuranris, non tamen tale iuramentum firmat contractum.ibid.nu.4.
Iuramentum iudiciale neceſſarium quid operetur,& iudiciale ſimplex, & qd uoluntarium.in c.iuramentum.nu.1. de iurein. 190
Ex quolibet iuramento licito naſcitur actio de iure canonico dummodo materia ad hoc ſit apta.ibid nu.1.
Iuramentum iudiciale, quando defertur,neceſſe habet pars uel iurare, uel referre,ſi iuſſa eſt a iudice,aut iurare aut referre,ſecus ſi non.ibid.nu.4.
Iuramentum iudiciale uel neceſſarium recuſandi, quæ ſit iuſta cauſa.ibidem. nume.5. 191
Eſt iuramentum præſtitum an poſſit recedi per nouas probationes in contrarium repertas?ibid.nu.7. eod.
Iuramentum non defertur in ſupplementum ſemiplenæ probationis , quando agitur de titulo beneficij.in c.cū ſuper.nu.10.de cauſa poſ & ſpp. 182
Iuramentum quantuncunque generale,non comprehendit illicita.in cap.cum iuramento.nu.1.de hoin. 140
Iuramentum eſt perſonale ex parte iurantis,& facit mutare forum.in cap.pa ſtoralis.nume.4.de ſepul. 162
Iuramentum ſine cautio iuratoria non ſunt exigenda ab illis,qui præſumuntur perſeuare.in c.qua fronte.nu.18.de app. 120
Iuramento temerario an priuetur quis beneficio,uel inhabilitetur ad pro-
motionem.uel deponatur.in c.tua nos,il 1.nu.3.de iureiu. 153
Iuramētū licitū an ſregredies uel temere iurans qualiter peccat.ib.nu.4.154
Iuramenti forma quod præſtatur a clerico epiſcopo.ibid.nu.5.
Iuramentum generaliter preſtitum dēt intelligi ciuiliter,& reſtringi ad cām boneſtam,& ueriſimiliter excogitatam.in c.ad hęc.nu.5.de app. 117
Iuramentum indiciale retractatur p nouas ,phationes ubi uertitur periculum animę non remiſſibile p partes, in c.iuramentum.nu.8.de iureiu. 191
Iuramentum referre quare non eſt licitum in actionib.famoſis?ibi.nu.12.
Iuramentum deferre indiſtincte nunquid licitum ſit in actionibus famoſis,& aljs crimmibus?ibid.nu.13.
A iuramento iudiciali an per nouos teſtes poſſit recedi.ibid.nu.10.
1 Iuramentum operatur quod ualet ſtipulatio alteri facta in progn.Greg. nume.25. 8
4 Iuramentum an ſit obligatorium, quando interponitur ſuper rebus iurātis me tu.in c.peruenit.il 1.nu.2 de iureiu. 144
Iuramentum prelati an preiudicet eccleſię,an prelatus obligetur.ibid.nu.4.
Iuramentum emanatum calore iracundię non obligat.in capitu. ſicut ex literis.nume.2.de iureiu. 155
7 Iuramentum calumnię non excuſata condemnatione expenſarum. in capitu. calumniam.nume.4 de panis. 237
4 Iuramentum de redeundo ad carcerem an ſit obligatorium.in cap ſicut & infra.nume.4.de iureiu. 182
Iurans an obligetur ſi non conſentiat ille, cui ſit iuramentum.ibi.nu.5.Si duo inuicem iurant & alter iuſte impediatur adimplere.ſecundo iurans nō obligatur.ibid.nume.6. 183
7 Iuramentum, & ſimplex promiſſio differunt, & facilius permittitur contrauentio contra perniſſionem,quem contra iuramentum.in cap.preterea.2. nume.6.de ſpon. 7
6 Iuramentum extraiudiciale, quod ſit inter partes , nulla inter eas interueniente obligatione ſaltem nuda, eſt ſufficiens ſecundum utrumque ius, ut ex eo agatur ad eius obſeruantiam.in c.cum ueniſſent.nu.26.de inſti.64
Iuramentum poteſt remitti a parte parti.ibid.nu.27.
7 Iuramentum de parendo mandatis eccleſię non habet uim abſolutionis.in c. quod in dubijs.nu.1.& 2.de ſent.excom. 264
4 Iuramenti illiciti relaxatio eſt neceſſaria.in c.ſi.nu.3.de teſti.cog. 105
4 Iuramentum metu mortis uel rerum amiſſione interpoſitum eſt obligatorium quo ad eccleſiam militantem.in c.uerum.nu.1.de iureiu. 156
Iuramentum uano metu interpoſitum,an ſit obligatorium?ibid.nu.2.
4 Iuramentum nunquid ſit remiſſum debitoribus per illa uerba teſtatoris,ut hęredes reſtituerem uſuras,qui probarent,& c.in capitu.ad noſtram.il 2.nu. 11.de iureiur. 162
7 Iuramentum non impedit matrimonium ſequens,licet tranſgrediens ſit periurus.in cap ſicut.nume.3.de ſpon. 10
Iuramentum an,& quando inualidet actum ſpiritualem,& temporalē ſubſequentem?ibid.nu.4.
Iuramentū non ualet contra ſimplicē promiſſionem alteri factam.ibid.nu.8.
4 Iuramentum malitiæ ſemper poteſt exigi quamuis iuratum ſit de calumnia. in capitu ultra tertiam,nu.1.de teſti. 98
4 Iuramento contraueniens reſpectu quantitatis reatus magis peccat, quam qui uenit contra ſimplicem loquelam.in c.clericus.nu.5.de iureiu. 190
7 Iurans temere mortaliter peccat.in c.ad audientiam.nu.5.de ſpon. 4
4 Iurans alicui,& ſucceſſoribus,uel iurans alicui tantum expreſſo nomine proprio,uel nomine dignitatis, an teneatur ſucceſſoribus iurare?in capitu.ueritatis.nume.2.de iureiur. 155
Iuramentum non ligat hęredes iurantis, & ſic obligatio circa ſpiritualia non tranſmittitur ad hęredes.ibid.nu.3. 156
7 Iurans non ire niſi facta pace ſi uadit facta tamen treuga,an incidat in pœnam excommunicationis ſeu periurij?in cap ſignificauit.nu.3.de iudę. 123
3 Iurare de calumnia.recuſans,ſi nō eſt condemnatus, & iterum incipiat agere, an poterit repelli.in c.ſi.nu.23.de iura.cal. 152
7 Iurans non reuelare ſecretum.ſi adducatur in teſtem poteſt ipſum reuelare ſine metu periurij.in c.dilectus.nu.5. de excel.prelato. 201
Iurare nemo poteſt nolle teſtificari, & ſi iurauerit iuramentum non ualet.ibi.
6 Iurans ſtare in aliquo loco, ſi pro intereſſe dicti loci aliquando ſe abſentet non ſuccurrit periurium.in c.ex parte.nu.1.de cle.non reſi. 22
7 Iurans rigore alicuius rei ceſſante illa re, abſolutus eſt a iuramento, in capit. cum ex iniunCto.nu.6.de no.ope.nn. 205
Iurans obedire ſuperiori ſi ille non erit amplius ſuperior cenſetur abſolutus.ibidem.
7 Iurans contrahere cum aliqua,ſi uult religionem ingredi,debet prius contrahere,& poſtmodum religionem poterit ingredi.in c.commiſſum. nume.1. de ſponſa. 9
4 Iurans non diuertere,an ex cauſa poſſit diuertere,& non incurrere periurium. in c.tua nos.il 2.nu.7.de iureiur. 172
Iurans non redire ad maritum an obſtante iuramento poſſit redire.ibid.nu.8.
6 Iurans alienare nolle bona eccleſię,non poteſt alienare illa, de quibus dubitat, an ſint eccleſię.in c.ut ſuper.nu.1.de reb eccle.alie. 88
Iuramentum de non alienando bona eccleſię, non extenditur ad bona quæ tempore iuramenti non ſunt de menſa capituli.ibid.
Iuramentum de non alienando, an extendatur, ut non poſſit alienare in utilitatem eccleſię uel rem modici ualoris.ibid nu.15.& 18. 89
Iuramentum ſimpliciter preſtitum intelligitur ſecundum materiam ſubiectā.ib.
Iuramentum eſt ſtrictī iuris.ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Iurans non alienare in consulto Papa, vel sine licentia superioris, non poterit etiam licitam alienationem facere. ibid. nu. 16. 17.
4 Iurans alicui non revelare secretum si producitur in testem, debet revelare, & non peccat. in capitu intimauit. nume. 3. de testi. 60
3 Iurare recusans ex aliqua obstinatione damnabili, præsumitur hæreticus. in c. 1. nume. 8. de feriis. 160
4 Iurans per metum observare id, ad quod tenebatur de iure, si contrauenit incidit in periurium, sed potest petere absolutionem a tali iuramento. in c. ad nostram. il 3. nu. 3. de iureiur. 162
3 Iurans de stando, & parendo iuri, vel mandatis ecclesiæ, non prohibetur appellare ex legitima causa, secus ex friuola. in c. prout. nume. 11. de dolo & contumac. 231
Iuramentum quantuncunque generale, non extenditur ad illicita. ibid.
Iurans non recusare iudicem, non prohibetur ipsum recusare ex causa legitima superuenienti ibid. nu. 12.
5 Ius tertij, an & quando liceat opponere ad excludendum ius agentis. in c. veniens. nu. 25 de præscrip. 51
6 Ius conferendi habẽs, potest beneficiũ recipere a Papa. in c fi. nu. 6. de insti. 63
7 Ius ciuile non dicitur præiudiciale ecclesijs quando potest se habere ad præiudicium, & fauorem. ita c. 1. nu. 4. de ope. no. nuncia. 204
Ius canonicum seruatur in vtroque foro in concernentibus animam vel interpretationem iuris diuini in quibusdam alijs, de quibus in d. c. 1. nu. 5.
Ius canonicum seruatur in vtrunque foro in casu, in quo ius ciuile non prouidet. ibid. nu. 5.
Ius canonicum, & ciuile si discordant, & vtroque sit rationabile vtrunque seruabitur in foro suo. ibid. nu. 7.
Ius ciuile, an & quando seruabitur per clericos. ibid. nu. 8.
1 Ius eligendi sine præsentandi denoluitur ad eum, qui habebat electum vel præsentatum confirmare si omnes de collegio, vel patronus sine heredibus mortui sunt. in c. 1. nu. 10. de elect. 123
6 Ius quod quis non habet, quo casu potest in alium transferre. in c. cura pastoralis. nu. 8. de iurepa. 225
7 Ius canonicum in omnibus in quibus contrariatur iuri ciuili, obseruatur in terris ecclesiæ. in c. peruenit. nu. 1. de adult & flu. 154
Ius ciuile seruatur in terris imperij indistincte, vbi eius obseruantia non inducit peccatum. ibid. nu. 2.
2 Ius eligendi quomodo, & quibus interuenientibus acquiritur in c. 2. nu. 23. de restit. in integ. 188
5 Ius canonicum seruatur in terris ecclesiæ, vbi discordat a iure ciuili, etiam in non concernentibus animam in c si duobus nu. 6. de appel. 107
6 Ius instituendi præsentatum, vel confirmandi electum, an transeat in alium. si Episcopus est negligens in instituendo, vel confirmando. in c. nulla ecclesiastica. nu. 12. de concef. præben. 65
5 Ius suum dicitur prosequi ille qui non vult superiorem non idoneum. in c. dilecti filij. nu. 6. de except. 15
7 Ius legitimandi potest præscribi per inferiorem a Principe. in c. super quibusdam. nu 2. de verb sig. 280
6 Ius instituendi transit in capitulum sede vacante, sed non ius conferendi. in c. ex frequentibus. nu. 8. de insti. 61
5 Iure suo non priuatur quis ex sola contumacia, sed debet procedi contra ipsum aliis remedijs oportunis. in c. cum super. nu. 12. de reiud. 80
6 Ius in re acquiritur in spiritualibus ex solo titulo citra aliquam traditionem. in c. inter cætera. nu. 5 de præb. 33
2 Ius decimandi est quid spirituale, nec potest cadere in laicum. in cap. peruenit. nu. 2. de arbit. 202
1 Ius diuinum potest limitari, minui, & augeri, vel distingui si ratio suadet ab ipsa lege positiua, secus si ratio non suadet in c. fi. nu. 3. de consuet. 108
7 Ius percipiendi oblationes in alterius ecclesia, quomodo, & in quanto tempore præscribatur. in c. cum inter vos. nu. 1. de verb. sig. 281
6 Ius præsentandi habens, potest præsentare filium alias idoneum. in c. ex ore sedentis. nu. 2. de his quæ fi. a maio par. cap. 84
7 Iuri canonico statur in matrimonijs contrahendis. in c. fi. nu. 2. de rapto. 161
7 Ius quando aliquid inducit ex præsumptione certa, seu ex aliqua facto non satis sit iuri, nisi factum sit perfectum, & non sufficit inchoasse. in cap. adolescens. nu. 2. de spon. & mat. 15
6 Ius accrescendi non habet locum in feudis, neque in emphyteusi, nisi expresse fuerit dictum. in c. ex parte. nu. 8. de feudis. 107
5 Ius decimandi an habeat causam continuam. in c. de quarta. nume. 13. & 21. de præscrip. 27. & seq.
1 Ius habere, in aliqua re, an significet respectu proprietatis, an respectu possessionis, in c. bonæ memoriæ. il 2. nu. 7. de postula prælat. 117
3 Ius eligendi est præscriptibile. in c cum ecclesia nu. 5 de cau. poss. & prop. 178
Ius eligendi an perdatur ex eo, quia in actu electionis aliquis non fuit vocatus. ibid. nu. 11.
Ius decimandi si fuerit habitum in perceptione certæ speciei fructuum sufficit ad præscribendum ius decimandi quo ad quoscunque fructus illius fundi. ibid. nu. 54. 181
6 Ius baptizandi pertinet ad ecclesiam cathedralem alio non constito. in cap. 1. nu. 1. de relig. domi. 213
7 Ius commune fundatur in intentione Imperatoris in toto orbe, Episcoporum vero in eorum diœcesibus. in elem. pastoralis. nu. 11. de re iudi. 297
7 Ius dubium declaratur a consuetudine, & fortius a iure canonico. in clemẽ. ab ecclesia. nu. 8. de restit. in integ. 292
7 Ius nouum, vel priuilegiorum derogatiuum disponens de regularibus non extenditur ad clericos seculares, licèt in vtrisque eadem sit ratio. in clem. quia regulares. nu. 1. de supp. neglig. prælat. 288
7 Ius patronatus non perditur per donationem, vel confirmationem iudicis secularis. in clem pastoralis. nu. 17. de re iud. 297
7 Ius patronatus non potest vendi hoc modo, vendo tibi villam cum iure patronatus quod habeo in ea, se d isto alio modo sic, vt vendo villam cum iure patronatus, quia primo casu venit principaliter, secundo accessorie. in cap. querelam. nu. 6. de simo. 98
6 Ius conferendi beneficia est præscriptibile, ius vero instituendi an præscribatur, remissiue. in c. ex frequentibus. nu. 3. de institu. 61
2 Ius conferendi transit gradatim in superiores ipso iure, si illi ad quos spectat, fuerunt negligentes. Ant. in c. literas. nu. 2. de supp. neglig. præla. 42. & in c. seq. in 2. no. 79
7 Ius canonicum attenditur in materia spirituali. in cap. proposuit. nu. 3. de coniug. seruo. 30
2 Ius canoniæ & accessoria ad illud, vt est stallus in choro & locus in capitulo, dicuntur spiritualia iura. in c. cum inter. nu. 1. de renun. 11
1 Ius naturale & eius constitutio, quomodo extenditur ad præterita. in c. fi. nume. 8. de constit. 43
6 Ius humanum quotiescunque est fundatum super præsumptione, non est obseruandum in fori animæ si veritas est in contrarium. in c. Raynal. nu. 14. de testa. 147
7 Ius accrescendi habet locum in iurisdictionalibus. in c. ad abolendam. nu. 10. de hære. 129
3 Ius funerandi est concessum laicis quo ad possessionem, non quo ad dominium. in c. quanto. nu. 10. de iud. 11
Iuris funerandi cognitio, ad quem iudicem spectet. ibid. nu. 11.
4 Ius diuinum allegari potest in decisionibus causarum. in c. licet. il 1. nume. 3. de testi. 61
Ius diuinum potest limitari per ius positiuum. ibid. nu. 3.
3 Ius patronatus participat de spiritualitate & temporalitate. in rubri. nume. 4. de iudic. 2
6 Ius excommunicandi non potest præscribi a non habente aliquam iurisdictionem vel prærogatiuam, prout est capitulum, præpositus, vel archidiaconus. in c. 2. nu. 7. de his quæ fi. a ma. par. cap. 83
7 Ius conferendi beneficia habens non potest illa pro suo vsu retinere, sine ibi conferre. in c. ad aures. nu. 1. & 2. de excess. præl. 195
7 Ius percipiendi fructus ad tempus de beneficijs vacaturis pro debitis ecclesiæ soluendis, a quo concedi potest. in c. tua nobis. nu. 1. de verb. sig. 282
6 Ius instituendi potest pertinere ad non Episcopum de iure speciali. in c. cum venissent. nu. 1. & nu. 10. de instit. 62. & seq.
3 Ius conferendi, vel eligendi acquiritur per vnicam collationem, vel electionem non autem proprietatis. in c. cum olim. nu. 5. de cau. poss. & propriet. 189
4 Ius canonicum debet dici ius diuinum. in c. nimis nu. 7. de iureiu. 185
6 Ius decimandi est quid spirituale, nec potest concedi in perpetuum, sed ad tempus sic. in c. exhibita. nu. 4. de rerum permut. 106
7 Ius ad rem acquiritur per electionem, sed per collationem acquiritur ius in re. in c. super his. nu. 3. de accus. 77
6 Ius funerandi si est concessum alicui ecclesiæ, censetur concessum cum clausula, quod non intelligatur derogatum, quin ecclesia parochiali debeatur canonica portio. in c. certificari. nu. 10. de sepul. 138
6 Ius conferendi, vel instituendi habens, potest etiam mittere in corporalem possessionem. in c. ex parte. Astensis. nu. 2. de concef. præb. 72
6 Ius diuinum non potest tolli sed bene limitari distingui, vel interpretari. in c. significatum. nu. 3. de reg. 184
6 Ius instituendi vel confirmandi transit in capitulum sede vacante, sed non ius libere conferendi, quando collatio spectabat ad solum Episcopum. in cauthoritate. nu. 8. de insti. 61
¶ Adde, quod capitulum sede vacante, licet non succedat in libera collatione beneficiorum, transit tamen in eum ius instituendi præsentatum per patronos, quæ est collatio necessitatis, & non libera, nam ex quo præsentatus est idoneus debet institui per fi. periorem de iurepatro. cap. nobis. libera enim collatio dicitur quædam donatio, quę non transit in capitulum, neti. m in vicarium Episcopi sine speciali mandato, vt in c fi. de offic. vicar. lib. 6. quod autem ius instituendi transeat ad capitulum, licet non ius conferendi sede vacante sacit. in capitu. cum olim. de maioritate & obedien. & cap. vnicum. ne sede vacan. lib. 6. & vide no. per Bart. in l. omnes popu. li. ff. de instit. & iur & Ioan. Calder. in cap. fi. de cler. non resid. no. Abb. in cap. ex frequentibus. de insti. nu. 8. & optime facit c. 1. de insti. lib. 6. Ad de Ludo. in singul. suis sing. 611. incipien. fundatores vbi dicit, quèd licet vicarius Episcopi generalis non possit conferre beneficia, vt in d. cap. fi. potest tamen instituere præsentatum per fundatorem, casum dicit esse notandum in dict. cap. ex frequentibus. & adde eundem Ludo. singul. 702. incipien. de longeua vbi dicit quòd si Episcopus abest in remotissimis partibus, ad quem impossibile est habere recursum, an eo casu vicarius possit consilium præstare in ecclesijs conferendis, seu locis alijs videtur dicendum quòd non per dict. cap fi. sed dicit Archidiac. in curia Romana obtinuisse contrarium, prout ipse refert in capitu. Rebatina ecclesia. 63. distinctio. per text. singul. in dict. capitu. frequentibus. sed Rom. tenent contrarium per casum. in capitu. 1. in fi. ne sede vacan. lib. 6. vbi dicit, quòd **in hoc casu** valet collatio, etiam si nullum consilium, vel consensus accesserit secundo alleg. Fed. de Sen. consi. 268. vbi firmat, p cõsensus Episcopi requisitus ad validitatem statu-

si facti per capitulum non potest præstari per generalem Episcopi vicarium & est ratio secundum eum quia est voluntaria iurisdictionis, vt in d. c. fi. de offi. vica. lib. 6. sed pondera quia d. c. vnicum in fine sede vac. & d. c. fi. loquuntur in collatione beneficiorum & c. ex frequentibus. loquitur in institutione quo casu vicarius Episcopi. non potest ex officio suo instituere, & alibi non ita bene probatur secundum Abb. ibi. & proprie institutio fit de præsentato per patronum, & sic est quædam collatio non libera, quia ex quo præsentatus est idoneus, debet institui per superiorem 16. q. 7. decernimus de iurepat. c. nobis. sed collatio est libera quando s. sine præsentatione alicuius prouidet alicui de beneficio. ista enim est quædam donatio non transit donatio in vicarium per generalem concessionem per d. c. fi. credo tamen in casu d. c. vnici. in fi. per illum rex. Romanum fuisse bene locutum.
Ius præsentandi habens potest præsentare clericum per literas, in c. ea noscitur. nu. 3. de his quæ fi. a præla. 79
Ius canonicum in concernentibus materiam ecclesiasticam seruatur vbique in alia materia secus, quia seruatur in terris ecclesiæ, & iuo ciuile in terris imperij. in c. clerici. nu. 2 de iudi. 26
Ius præsentandi clericum in aliqua ecclesia, an sit præscriptibile. in c. querelam. nume. 9. de elect. 151
Ius primogenitura est transmissibile in hæredem. in capitu. licet. nume. 8. de voto & vo redemp. 204
Ius eligendi habentes si non eligunt intra sex menses vel tres, bodie transfertur ius eligendi in proximum superiorem. in cap. dilectus filius. nume. 2. de concef. præben. 73
Ius portandi insignia extra prouinciam. potest habere quis ex priuilegio, vel consuetudine. in c. ad honorem. nu. 7. de autho. & vsu pal. 9
Ius decimandi præscribitur in aliena parochia spatio quadraginta annorum. in c. ad aures nu. 1. de præscrip. 30
Ius spiritualia non possunt possideri per laicum, etiam per tantum tempus de cuius initio non est memoria in contrarium. ibid. nu. 2.
Ius potest alicui competere, vt non vendantur victualia in alio loco, nisi in suo, vel vt non coquatur panis, vel non moletur granum in alio furno vel molendino, & hoc quia volentes alibi exercere fuerunt prohibiti, & prohibitioni acquieuerunt per tempus longum. in capitu significante. nume. 1. de appellatio. 160
Ius canonicum seruatur vbique in his, quæ concernunt animam. in cap. sæpe. nu. 4. de restit. spoliat. 222
Ius quod procedit limitative ad regulas iuris potest extendi data paritatis rationis. in c. iuranit. nu. 3. de probat. 11
Ius canonicum habet dependentiam a iure diuino in multis, & in multis a iure ciuili. in c. qualiter & quando. il 2. nu. 3. de accusa. 87
Ius personalia non possunt ad alios transferri. in capitu. 2. nume. 2. de autho. & vsu pal. 9
Ius Episcopalia petens, censetur petere tam ea quæ competunt de iure communi quam ea quæ de iure speciali. in c. constitutus. nu. 24. de reli. do. 216
Ius Episcopalia possunt præscribi per inferiorem prælatum, in c. conquerente. nu. 8. de offi. ordi. 145
Ius Episcopalia vel parochialia possunt cum titulo præscribi. c. cum sint. nume. 7. de deci. 172
Ius & bona spectantia ad Papam possunt præscribi etiam per ecclesiam inferiorem. sed eius suprema potestas non præscribitur. in c si diligenti. nu. 11. de præscript. 46
Ius ritum correctionem non debent inducere intellectus subauditi & suppleti. in repet. c. cum esses. nu. 13. de testa. 135
Ius Episcopalia possunt præscribi in aliqua ecclesia posita in aliena diœcesi. sine cum titulo sine fine, per tantum tempus de cuius initio non est memoria. in c. super eo. nu. 6. de paro. 164
Ius eloquentia de electione non habent locum in postulatione. in c. quia ingredientibus. nu. 4. de testa. 129
Ius personalia non transferuntur etiam per contractum commodati. Ant. in c. ad hoc. nu. 1. de autho. & vsu pal. 24
Ius reseruata Imperatori in signum supremæ potestatis præscribuntur tanto tempore de cuius initio non sit memoria. in capitu. cum nobis. nume. 3. de præscrip. 39
Ius Episcopalia quæ sint præscriptibilia. in c. cum ex officij. nu. 6. de præscr. 43
Ius Episcopalia possunt præscribi contra Episcopum. in cap. cum venerabilis. nu. 5. de censi. 238
Ius sunt consideranda secundum sensum, qui cadit in intellectu periti, & subtiliter intuentis. in c. inter corporalia. nu. 14. de transla. Episc. 4
Ius spiritualia an, & quo casu transeant cum vniuersitate, siipsa vniuersitas alienetur. in qua continebantur dicta iura spiritualia. in cap. ad quæstiones. nu. 6. de rer. permut. 105
Ius & etiam regulæ possunt limitari per solam rationem naturalem. in c. vt debitis. nu. 36. de appel. 150
Ius Episcopalia possunt acquiri per inferiorem prælatum forte per præscriptionem. in c. 1. nu. 3. de reb. eccle. alie. 86
Ius licite deducuntur in argumentum, & hoc quando aperte non probat intentum allegatis in c secundo requiris nu. 4. de appel. 129
Ius spiritualia & ecclesiastica possunt vendicari rei vendicatione vtili, non directa datur vero domino. in c cum venerabilis. nu. 2. de reli. do. 216
Ius Episcopalia possunt pleno iure præscribi, sed non illa quæ sunt ordinis. in canditis. nu. 4 & 23. de præscr. p. 40. & 42
Ius excommunicandi, vel visitandi potest esse apud plures insolidum, & locus

cus est præoccupandi. ibid. nu. 14. & 17. 40. 41
7 Iuris appellatione quid veniat, vt cum aliquid secundum ius decidi mandatur, sciamus de quo intelligatur. in proœm. clem. nu. 1. 285
3 Iurisdictionem contentiosam in personas duntaxat obtinentes eam in tota diœcesi etiam extra loca propria exercere possint, secus si habent iurisdictionem in territorio limitatam, iurisdictionem vero pœnitentialem etiam extra territorium dicere possunt. in cap. cum contingat. nume. 33. versic. 8. conclu. de foro competen. fol. 91. & in repet. c si quis contra clericum. nu. 54. eod. tit. 67
1 Iurisdictio ex quibus actibus perpetuetur. in c. pastoralis. §. quoniam autem. nu. 5. de rescript. 59
2 Iurisdictio delegata non perpetuatur per subdelegationem. in c. pastoralis. nume. 3. de offi. deleg. 111
6 Iurisdictio data a lege dicitur ordinaria. in c. in singulis. nu. 3. de sta. mo. 212
Iurisdictio delegata censetur illa quæ datur per ista verba vice nostra. ibid. nu 7.
3 Iurisdictio si datur alicui respectu certæ qualitatis, euanescit pro tunc si negatur illa qualitas. in c. si clericus. nu. 6. 8. 9. de foro compet. 68
3 Iurisdictio non perpetuatur ex actu nullo, quæ perpetuatur ex citatione. in c. significauerunt. nu. 17. de iudi. 52
6 Iurisdictio in genere an censeatur ad vnum pertinere per exercitiũ vnus actus, vel articuli in iurisdictione. in c. 1. nu. 3. & 5. de rel. do. 213
2 Iurisdictio prorogata in aliquem constitutum in dignitate, an transeat in successorem illo remoto a dignitate. in c. nouit. nu. 6. de offi. lega. 129
2 Iurisdictio si fuerit præscripta in tantum est penès præscribentem, in quantum ipse est solicitus in ea exercenda, alias potest ordinarius supplere. in c. irrefragabili. nu. 1. & 2. de offi. ordi. 142
3 Iurisdictio delegata vtrum duret post absolutionem ab instantia iudicij. in c. examinata. nu. 22. de iud. 43
6 Iurisdictionis quasi possessio iniuste habita, non causat actum validum. in cap. cum dilectus. nu. 4. & 5. de reli. domi. 217
5 Iurisdictio iudicis a quo non suspenditur in his, quæ tendunt in faciliorem exitum appellationis. in c. qua fronte. nu. 16 de appel. 120
2 Iurisdictionem ordinariam dant Lex, Princeps, & consuetudo. in c. duo simul. nu. 2. de offi. ordi. 138
5 Iurisdictio vicarij est suspensa suspenso, vel excommunicato Episcopo. in c. dilecti filij. il 2. nu. 3. de appel. 157
3 Iurisdictio Episcopalis etiam cum territorio potest præscribi. in c. 1. nume. 10. de lit. pend. 252
7 Iurisdictio temporalium causarum spectat ad Regem in regno suo, in c. causam. nu. 3. qui fil. sint legit. 46
3 Iurisdictionem prorogantes an teneantur stare sententiæ latæ a tali iudice. in c fi. de offi. deleg. 99
2 Iurisdictio delegata durat tanto tempore, quanto durat actio ante sententiam, nisi contrario rescripto sit sublata. in c. quæsenti. nu. 7 de offi. deleg. 107
2 Iurisdictio Episcopalis an possit acquiri per alium citra Episcopum in aliena diœcesi & posito quòd sic an sit totaliter acquisita, an vero sit locus præuentioni. in c. postoralis. nu. 7. de offi. ordi. fol. 140. Et vide in c. irrefragabili. in no. eod. tit. 142
2 Iurisdictio tam ordinaria, quam delegata perpetuatur per litis contestationem. & per citationẽ in delegatis. in c relatum. nu. 1. 2. & 4. de of. del. 98
Iurisdictio in dubio præsumitur concessa ordinaria, non delegata. ibid. nu. 5.
3 Iurisdictio prorogatur per actum alium citra litis contest. in c. 1. nu. 8. de iud. 5
3 Iurisdictio non potest prorogari ad aliam iurisdictionis speciem omn. no separatam. in c si diligenti. nu. 30. de foro compet. 85
3 Iurisdictio ordinaria conseritur per legem. in capitu. cæterum quia. nume. 2. de iudic. 20
Iurisdictio concessa alicui respectu certæ rei durat, quantum ille vult & potest. ibid. nume. 5.
Iurisdictio denoluitur ad ordinarium, quando ille qui primo habebat, non potest vel non vult vti. ibid.
Iurisdictio potest præscribi. ibid.
Iurisdictio domini super feudo non potest prorogari a vasallo sine licentia domini. ibid. nu. 9.
Iurisdictio si fuerit alicui interdicta adhuc valent acta facta, nisi talis iurisdictio sit alteri tributa. ibid. nu. 10.
Iurisdictio denoluitur ad alium proximum superiorem, si ille qui eam habebat erat negligens. ibid. nu. 12.
Iurisdictio data pluribus intelligitur data non omnibus insolidum, sed omnibus simul. ibid. nu. 15. 21
6 Iurisdictio tota an censeatur præscripta per præscriptionem vnius actus iurisdictionis. in c. dilectus. nu. 19. de capel. mona. 219
7 Iurisdictio ordinaria non extinguitur per mortem illius qui dat, secus iurisdictio delegata. in c. ad abolendam. nu. 15. de hære. 129
6 Iurisdictio voluntaria potest exerceri in extraneos consentientes. in c sicut tenu. 13. & 14. ne cler. vel mona. 280
3 Iurisdictionem fori pœnitentialis duntaxat obtinentes excommunicationem in parochianos, etiam indeterminate proferre nequeunt, in habentibus vero iurisdictionem etiam si Episcopo inferiores existant, aliud est sentiendum. in c. cum contingat. nu. 33. ver. 6. conclu. de foro compet. fol. 91. & in repet si quis contra clericum. nu. 54. eod. tit. 67
7 Iurisdictio Episcopalis licèt sede vacante deuoluatur ad certas personas ex priuilegio, consuetudine, vel statuto, non tamen per hoc deuoluitur iurisdictionis emolumentum. in cle. statutum. nu. 3. de elect. 287

Universidad de Deusto
Biblioteca

7 Iurisdictio non habetur in subditos, in quibus casibus possit actu per alios prorogari. in clem. religiosi. nu. 16. de priuil. 315
7 Iurisdictio quot modis summatur. in cle. quamuis. nu. 14. de foro compet. 294
7 Iurisdict. vt perpetuetur, sufficit citationem emanasse a iudice, tamen quo ad litis pendentiam oportet quòd peruenerit ad partem. in clem. cum lite pendente. nu. 6. vt lite pend. 295
7 Iurisdictionem ordinariam vel delegatam an habeat auditor camerae, aliique auditores. in clem. auditor. nu. 1. de rescrip. 286
3 Iurisdictio data alicui per primas literas, tollitur per secundas ipso facto. in c. 2. nu. 4. de dolo & contumac. 227
2 Iurisdictio delegata perpetuatur per citationem. in c. fi. nu. 1. & nu. 5. & 10. de offi lega. 141. & seq.
2 Iurisdictio pluribus simpliciter delegata expirat mortuo vno ex delegatis. in c. vno delegatorum. nu. 1. de offi. deleg. 135
2 Iurisdictio perpetuatur etiam per simplicem commissionem citationis, licet non peruenit ad citandum. c. nemini. in fi. nu. 11. de offi. leg. 142
5 Iurisdictio delegata potest praeuenire per ordinarium, antequam literae delegationis praesententur, in c. vt debitus. nu. 4. & 21. de appel. 148. & seq.
2 Iurisdictio potest esse penes aliquem absque exercitio. in cap. volentes. nu. 1. de offi. leg. 140
2 Iurisdictio vsque ad certum tempus data finito tempore, an expiret, in cap. de causis. nu. 19. de offi. deleg. 96
Iurisdictio delegata potest per partes prorogari. ibid. nu. 2.
3 Iurisdictio prorogata est eiusdem naturae cuius erat prima. in c. prudentiam. nu. 4. de mut. peti. 117
1 Iurisdictio potest acquiri ex consuetudine. in capitu. ex parte decani. nume. 2. de rescriptis. 96
2 Iurisdictio merum, & mixtum imperium quid sit, & eorum species, & an delegentur. in c. quod sedem. nu. 2. de offi. iud. ord. 149
6 Iurisdictionem praelatorum turbantes, & moniti non desistentes, sunt ipso facto excommunicati. in c. non minus. nu. 8. de immu. eccle. & coemit. 262
6 Iurisdictio censetur vniuersaliter praescripta, licet sit praescriptus tantum actus illius iurisdictionis, in c. cum in tua. nu. 5. de decimis. 177
2 Iurisdictio quae competebat vni soli, an sit indiuidua respectu plurium successorum. in c. prudentiam. nu. 13. de offi. deleg. 109
7 Iurisdictio non debet vendi quia ementes, vt aliquid lucrentur vltra pecunias iam datas per phas & nephas, inducuntur ad extorquendum, in c. 1. nu. me. 4. ne praela. vic. suas. fol. 115. t. t vide in c. seq. in 1. no.
2 Iurisdictio quę habetur habitu tantum, an possit delegari. in c. quoniam autem. nu. 2. de rescrip. 67
7 Iurisdictio iudicandi causas matrimoniales ex consuetudine, seu praescriptione acquiri potest. in c. 1. nu. 11. de consang. & affinit. 38
5 Iurisdictio ordinaria non censetur reuocata per delegatum. in c. cum ex officij. nu. 19. 20. 21. & 23. de praescrip. 44
Iurisdictio ordinaria censetur tunc reuocata per delegatum, quando Princeps, delegat ex certa scientia. ibid. nu. 22.
Iurisdictio si perueniat illi, coram quo partes coeperunt litigare, an confirmet acta iam facta. ibid. nu. 34. 45
5 Inquisitor haereticae prauitatis non perdit officium per mortem committentis. in c. ex officij. nu. 21. de praescri. 44
2 Iurisdictio ordinaria & delegata, an possint simul concurrere. Anto. in c. significauit nu. 1. de corpo. vitia. 79
3 Iurisdictio est indiuidua sed eius exercitium est diuiduum. in cap. cum sicut. nu. 6. de eo, qui mit. in poss. 249
3 Iurisdictio quam quis habet solo habitu operatur effectus, de quibus in c. cum contingat. nu. 19. de foro compet. 88
Iurisdictionem quam habent pater, dominus, maritus in filium, seruum, & vxorem. ibid. nu. 20.
2 Iurisdictio certo tempore terminata expirat finito tempore licet causa fuerit coepta. secus si terminus est praefixus iudici. in capitu. significasti. nume. 2. de offi. deleg. 98
2 Iurisdictio delegata an perpetuetur per subdelegationem alteri factam. in cap. venerabili. nu. 8. de offi. deleg. 129
2 Iurisdictio ordinaria, & delegata, si simul concurrant, an censeatur dignior delegata. in c. super quaestione. §. si vero. nu. 5. & 8. de offi. deleg. 119. & 120
5 Iurisdictio Episcopi propter eius delictum nō denoluitur ad Archiepiscopum, sed ad Papam. in c. veniens. nu. 10. de praescrip. 50
5 Iurisdictio tota non praescribitur, si quis exercetur in certis casibus, & hoc si aliter possidet vniuersaliter, alias secus. in c. cum olim. nu. 6. de praescrip. 49
2 Iurisdictio collata alicui in certo loco ex priuilegio non potest exerceri in alio loco etiam in subditos. in c. excommunicatis. nu. 5. de offi. leg. 141
2 Iurisdictio data a lege vel statuto, an sit ordinaria. in cap. suffitionis. nume. 9. de offi. deleg. 131
2 Iurisdictio delegata non potest prorogare ad personas non expressas in rescripto. in c. P. & G. nu. 1. 5. & 13. de offi. deleg. 132. & seq.
Iurisdictio in quibus casibus possit prorogari videlicet, an de re ad rem, de tempore ad tempus, de persona ad personam, & de loco ad locum, de casu ad casum, & de causa ad causam. ibid. nu. 12. 133
Iurisdictio per quos possit prorogari. ibid. nu. 12. 133
Iurisdictio non potest prorogari in causa feudali sine consensu domini. ibid. nume. 18.
2 Iurisdictio delegata expirat re integra morte mandantis. in c. licet vndique. nu. 1. de offi. deleg. 123
Iurisdictio delegata nō perpetuatur, nisi per actū iurisdictionalē. ibi nu. 4. 124
Iurisdictio perpetuatur per solam citationem. ibid. nu. 5.
Iurisdictio delegata ad diuersas causas, an perpetuetur per citationem ad vnā causam. ibid. & nu. 6.
Iurisdictio delegata an extinguatur morte vel dispositione delegati an vero transeat in successorem. ibid. nu. 7.
Iurisdictio delegata an suspēdatur per excōmunicationē delegantis. ibid. nu. 8.
Iurisdictio vicarij suspenditur, si Episcopus excommunicatur. ibid.
Iurisdictio delegata potest prorogari tacito consensu partium de re ad rem, vel de tempore ad tempus, sed de loco ad locum requiritur expressus consensus, in c. cum olim Abbas. nu. 3. 9. 10. de offi. deleg. 125. & seq.
3 Iurisdictionem prorogans, an & quando & vsque ad quod tempus potest ipsum pœnitere. in c. 1. nu. 19. de iudi. 5
7 Iurisdictio in pœnitentialibus non potest prorogari. sed in iudicialibus sic. in c. quod autem. nu. 6. de pœnit. & remis. 242
2 Iurisdictio ordinaria competit illis qui sunt electi a collegio vel vniuersitate, vel per superiorē. in c. cū ab ecclesiarum. nu. 5. & 7. de offi. ord. 144. et seq.
2 Iurisdictio quando petitur prorogari, quae requiruntur ad hoc, vt talis prorogatio fieri possit. in c. P. & G. nu. 20. de offi. deleg. 134
Iurisdictio metu prorogata, est ipso iure nulla. ibid. nu. 22.
2 Iurisdictio ecclesiastica an possit prorogari per personas ecclesiasticas. in c. duo simul. nu. 5. de offi. ordi. 149
5 Iurisdictio iudicis magis suspenditur per reuocationem causae quam facit superior, quam per appellationem. in c. vt nostrum. nu. 3. de appel. 145
2 Iurisdictio delegata perpetuatur per citationem. in capitu. gratum. nume. 1. de offi. deleg. 107
Et quae citatio requiratur. ibid. nu. 3.
Iurisdictio delegata non perpetuatur per simplicem subdelegationē. ibi nu. 5.
Iurisdictio delegati re integra finitur per mortem delegantis, nec valet processus postea agitatus, & licet delegatus ignorauerit mortem delegantis. ibid. nume. 10. 108
7 Iurisdictio alterius iudicis prorogatur ex tacito partium consensu litigando coram ipso siue in causa ciuili, siue criminali. in c. ad petitionem. nu. 7. 8. 9. de accusatio. 85
Iurisdictio iudicis delegati potest vitiari, si partes volunt coram alio litigare siue causa sit ciuilis siue criminalis, intellige coram alio, scilicet cumulatiue, sed nō priuatiuè, s. q in totum velint a iudice delegato recedere. ibi nu. 8. 9.
3 Iurisdictio illorum, qui praesunt alicui collegio, potest prorogari. in c. significasti. nu. 2. de foro compet. 97
Iurisdictio non prorogatur in non habentem alias iurisdictionem. ibid. nu. 5.
Iurisdictio est insolidū penès vnumquemque ex iudicibus datis. ibi nu. 16. 98
Iurisdictio potest prorogari etiam ex tacito consensu. ibid. nu. 18. 99
Iurisdictioni alicuius praesentis & acceptantis se submittens, non potest amplius ipsum pœnitere. in d. c. significasti. ibid. nu. 3. 97
5 Iurisdictionem alicuius iudicis possunt prorogare partes, ex sola litis contestatione, & ex tacito consensu, nec requiritur expressus. in cap. vt debitus. nu. 12. de appel. 148
2 Iurisdictio an trāseratur intercedente metu. in c. 2. nu. 12. quod met. cā. 194
6 Iurisperitus non praesumitur decipi. in c. super eo. nu. 5. de reg. 184
2 Iuspatronatus qui habet in aliquo beneficio, an debet grauari, si alius vult tale beneficium conferri. in c. Abbatem. nu. 2. de rescrip. 103
1 Iuspatronatus non dicitur quid spirituale, sed annexum spiritualitati. in c. sacrosancta. nu. 4. de elect. 206
6 Iuspatronatus an probetur per praesentationem factam longissimo tempore. in c. 1. nu. 4. de relig. domi. 214
6 Iuspatronatus & ius praesentandi potest esse apud fœminam constitutam in dignitate vel non constitutam. in c. fi. nu. 2. 7. & 9. de concess. preb. 75
Iuspatronatus an transeat in maritum, quando mulier dedit in dotem quid vbi est iuspatronatus. ibid. nu. 8.
3 Iuspatronatus in pignus habens praesentare non potest. in c. examinata. nu. 15. de iudic. 42
7 Iuspatronatus transit in vniuersitate vendita, quia participat de temporalitate, ius vero mere spirituale non transit cum vniuersitate. in c. querelam. nu. 4. de simo. 98
6 Iuspatronatus non potest adiudicari vni ex haeredibus, quia penès omnes debet esse insolidum. in c. querimoniam. nu. 3. de iurepa. 224
Iuspatronatus non potest cedi per creditores nil in bonis habentes. ibidem nume. 4.
6 Iuspatronatus acquiritur ex constitutione ecclesiae cum consensu Episcopi, alias secus. in c. nobis. nu. 2. de iurepat. 228
Iuspatronatus non quaeritur per Iudaeos, haereticos, & similes. ibid. nu. 3.
Iuspatronatus transit cum confiscatione bonorum. ibid.
1 Iuspatrona. dicitur quid spirituale, & quare acquiratur. in cap. querelam. nume. 9. de elect. 151
6 Iuspatronatus quo casu possit concedi alteri sine consensu Episcopi tam inter viuos, quam in vltima voluntate, siue concedatur laico, siue loco religioso, & quare requiritur consensus Episcopi. in cap. illud praetereundum. nu. 31. & 6. de iurepat. 223
Iuspatronatus quando alienatur cum vniuersitate, non requiritur authoritas Episcopi. ibid. nu. 4.
Iuspatronatus non transit cum vniuersitate, quando dicitur, vendo villam vel castrum cum iurepat. in eis existente. ibid.
6 Iuspatronatus licet non posset vendi in specie, tamen transit cum vniuersitate

in cap. tua. nume. 9. de elect. 174
5 Iuspa. non potest per laicum praescribi. in c. ecclesiam. nu. 4. de praescr. 30
6 Iuspatronatus transit in haeredes et extraneos. in c. 1. nu. 2. de iurep. 210
Iuspatronatus non transit, nec in filios, nel filias, siue alios in certa re haeredes instituntos dato alio haerede vniuersali. ibid. nu. 2. & 8.
Iuspa. transit non solum in masculos, sed etiam in faeminas. ibid. nu. 3.
Iuspatronatus si competit infanti, an praesentabit tutor, vel pupillus remissiue. ibidem. nume. 4.
Iuspatronatus trāsit in haeredes, vel successores in stirpes, non in capita. ib. n. 5.
Iuspa. est individuum etiam penes plures heredes. ibid. nu. 6. & 7.
Iuspatronatus est apud quemlibet heredum insolidum, etiam si sint heredes p inequalibus partibus. ibid. nume. 7.
Iusp. potest praescribi per laicum. in cap. dilectus. nu. 3. de off leg. 129
7 Iuspatronatus quando competit laico, non potest Papa illud beneficium conferre non facta mentione de tali patronatu laici. ibid. num e. 4.
6 Iuspa. quid sit eius diffinitio. in rub. nu. 3. de iurepat. 210
Iuspatronatus acquiritur, aut quia quis dotauit ecclesiam, aut construxit, aut concessit locum pro ea edificanda. ibid. nu. 6.
Iuspatronatus potest esse penes plures dotantes, vel fundantes vel construētes ecclesiam. ibid.
Iuspatronatus non acquirit ille qui modicum dat pro dote ecclesię, nisi concurrat cum alij, insimul dotantibus, quo casu tam ille qui modicum, quam ille qui multum dat, efficitur patronus. ibid.
Iuspatronatus semel acquisitum transmittitur ad heredes. ibid. nume. 7.
3 Iuspatronatus causa subijcitur cognitioni ecclesiasticae. in capitu. quanto. nume. 1. & 4. de iudi. 10
Iuspatronatus non potest uendi, nisi cum uniuersitate, secus ius mere spirituale. ibid. nume. 5. 7. 9. eo. & seq.
Iuspatronatus transit ad heredes etiam extraneos. ibid. nu. 8. 11
Iuspatronatus quod est ad uniuersitate, super qua iudicauit laicus, an iudicii annullet respectu ipsius iuspatronatus. ibid. nu. 9.
Iuspatronatus an confiscatur per crimen lesę maiestā ibid. nu. 11.
Iuspatronatus si fuit donatum uel aliter alienatum, iudex ecclesiasticus cognoscit super ualiditate talis alienationis. ibidem. nu. 11.
6 Iuspatronatus quando confertur extraneo requiritur consensus episcopi, seu si confertur compatrono. in c. ex insinuatione. nu. 4. de iurepa. 225
Iuspatronatus non transit, nisi in succedentes in hereditate. ibid. nu. 6.
Iuspatronatus si donetur alicui in perpetuum, potest donatarius donatorem praesentare, secus si concedatur ad tempus. ibid. nu. 7.
6 Iuspatronatus ut possit praesentare quem uult debet eo priuari etiam emēs ipsum cum uniuersitate. in cap. quia clerici. nu. 1. & 5. de iurepa. 222
7 Iuspatronatus non potest uendi, nisi cum uniuersitate, nec potest diffiniri in iudicio seculari. in cap. consulere. nu. 4. de simo. 111
6 Iuspatronatus si fuerit donatum a patrono siue etiam ecclesia cum consensu episcopi, an uideatur donatum non solum respectu praesentādi, sed etiam quo ad temporalia. in c. de monachis. nu. 11. de praben. 31
Iuspatronatus non potest concedi laico sine consensu episcopi, si uero concedatur loco religioso, tunc non requiritur consensus episcopi. nu. 13.
Iuspatronatus laicum datum ecclesiae, uel alicui religioso, assumit naturam iuris patronatus quod habent religiosi. ibid. nu. 6. & nu. 14.
6 Iuspatronatus potest esse penes ecclesiam, in c. significasti. nu. 1. de iurep. 226
6 Iuspatronatus consistens in aliqua vniuersitate temporalium, transit cum dicta vniuersitate, nisi in specie fuerit exemptum. in cap. ex literis. nume. 1. & 10. de iurepatro. 222. & 223
Iuspatronatus potest esse accessorium rebus temporalibus. ibid. nu. 2.
Iuspatronatus non transit cum villa pignorata. sed locata sic, quando locatio est ad longum tempus. secus ad modicum. ibid. nu. 5.
Iuspatronatus dicitur transire, cum vniuersitate, quando venditur villa, vel castrum in quorum vniuersitate, inest iuspatronatus. secus si quis vendat iura q̄ qs hēt in aliqua villa quo casu nō uenit iuspatronata. ibi n. 10. 223
Iuspatronatus uenit appellatione bonorum. ibid. nu. 12.
Iuspatronatus transit cum hereditate uendita. ibid. nu. 13.
Iuspatronatus quod quis habet in aliquo loco ad quem itur per palatium, nō transfertur uendito dicto palatio. ibid. nu. 14.
5 Iuspatronatus non transit in creditorem qui habet in pignus locum, ubi est ecclesia patronata. in c. cum Bert. nu. 2. 3. 6. 38. de re ind. 81. 83. & seq.
Iuspatronatus transit in emptorem, & conductorem. ibid.
6 Iuspatronatus non quaeritur in ecclesia per donationem factam licet unus minus dederit in dotem quā aliquis in c. ad audientiam. nume. 4. de eccle. edific. 256
Iuspatronatus non queritur ex non sufficienti dotis constitutionem, ad quam integram potest patronus compelli. si uult iuspatronatus exercere. ibid.
Iuspatronatus an habere potest una ecclesia in aliam. ibi. nu. 6. 10. 11.
6 Iuspatronatus consistens in re feudataria, in alienato feudo alienetur iuspatronatus. in cap. cum seculum. nu. 2. de iurepa. 225
Iuspatronatus transit in heredes etiam extraneos. ibid. nu. 3.
Iuspatronatus non transit in filiam dotatam quę renunciauit hereditati paternę ibid. nume. 4.
Iuspatronatus non transit in filios non heredes. ibid. nu. 5.
Iuspatronatus potest transferri titulo particulari siue regulari in laicos cum consensu episcopi, in clericos uero etiam sine consensu episcopi. ibid. nu. 6.
6 Iuspatronatus acquiritur propter reędificationem ecclesię. in capitu. quoniam. nume. 8. & 11. de iurep. 221
Iuspatronatus an. & quomodo queratur ex noua constitutione dotis facta ecclesię iam simulatae. ibid. nu. 9.
Iuspatronatus est species seruitutis ipsius ecclesiae. ibid.
Iuspatronatus non quaeritur ex sola datione rei ecclesiae. sed oportet dicere ratione dotis, uel animo quaerendi iuspatronatus. ibid. nu. 10.
Iuspatronatus, quod quaritur ex sola constructione ecclesiae. perdit si ecclesia, ruat, secus illud quod acquiritur ex datione feudi, uel alterius loci, ubi construitur ecclesia, uel illud, quod queritur ex dotatione. ibidem. nume. 11.
7 Iuspatronatus non quaeritur in ecclesia edificata sine licentia episcopi. in capit. cum olim. il 2. nu. 9. de priui. 214
5 Iuspatronatus non quaeritur, nisi constructione & edificatione. in capitu. cum uenerabilis. nu. 4 6. de exec. 14
Iuspatronatus non acquiritur populo, si ecclesia non habet patronum. ibidem. nume. 47.
Iuspatronatus an acquirit populus ex consuetudine uel praesentatione. ibid.
6 Iuspatronatus titulo singulari uendi non potest, sed titulo uniuersali sic. in capitu. de iure. nume. 1. & 2. de iurep. 226
Iuspatronatus dicitur res spiritualitati annexa, & non recipit aestimationem. ibid. nume. 2.
3 Iuspatronatus quaeritur per traditionem fundi, in quo habet aedificari ecclesia. Ant. in cap proposuit. nu. 1. de fil. presby. 64
4 Iuspatronatus, quod transmittitur in haeredes, acquiritur ex sola fundatione ecclesiae. in cap. significauit. nume. 1. de testi. 84
7 Iuspatronatus contra patronum est praescriptibile, secus contra ecclesiam. in capitu. sane. nume. 2. de priui. 211
6 Iuspatronatus non potest concedi inter uiuos sine authoritate episcopi alias secus. in cap. quod autem. nu. 9. & 11. de iurepa. 222
6 Iuspatronatus an publicetur publicatis bonis alicuius delinquentis. in capitu. ex parte. nume. 9. de feudis. 107
6 Iuspatronatus potest donari a patrono uno loco religioso sine licentia Praelati. in c. consultationibus. nu. 4. de dona. 121
6 Iuspatronatus confiscatur cum alijs bonis, & transit in fiscum. in capitu. cum clerici. nume. 1. de iurepa. 224
7 Iustitia non debet praeuaricare respectu consanguinitatis uel amicitię. in c. nemo. nu. 4. de simo. 97
7 Iustitiae ministri, an peccent exercendo officium suum. in c. perpendimus. nu. 5. 9. & 11. de sentē. exc. fol. 260. Et uide quae habentur in c. seq. eod. titu.
2 Iustus siue religiosus si deliquerit mitius punitur, quam laicus propter merita precedentia. in cap. nisi speciali. nu. 2. de off. deleg. 127
1 Iustum & honestum si concurrunt, praefertur honestum. in capitu. bonę memoriae il 1. nu. 17. de postu. Prela. 150
5 Iussus iudicis de mittendo aliquem in possess. durat biennio, postea uero requiritur nouus processus, nisi creditor ex rationabili causa, fuerit impeditus, quo casu habetur pro possessore. in capitu. cum aliquibus. nume. 7. de re iudic. 63

De litera L.

4 Laborans eodem vel simili aut dissimili delicto repellitur a testimonio. in c. personas. nume. 1. de testi. fol. 61. Et an testis possit testificari si habet consimilem causam illi in qua testificatur. ibid. nume. 2.
6 Laicus non tenetur obedire Papae in temporalibus. in c. veniens. nu. 4. de voto & vo. red. 202
6 Laicus non potest praebendari in ecclesia, vt sit ibi tanquam canonicus, sed vt habeat praebendam in stipendium sic. in capitu. ea quae. nume. 11. de statu monac. 213
7 Laicus an postulari possit in praelatum religiosum. in clemen. cum Romani. nume. 7. de elect. 286
7 Legatus quem delegatum facere non potest etiam ex certa scientia. in clemen. & si principalis. nu. 13. de rescrip. 286
3 Laicus si conuenitur a clerico coram iudice laico, potest etiam conueniri coram ecclesiastico, nisi suspectus. in capitu. si clericus. nume. 1. de foro competenti. 67
Laicus ex consuetudine potest conueniri coram iudice ecclesiastico, licet non agatur de re gaudente priuilegio fori. ibid. nu. 5. & 7. 68
Laicus regulariter non conuenit laicum coram ecclesiastico, nec de hoc Papa concedit literas. ibid. nu. 7.
6 Laici non possunt in canonicos institui, quia ius spirituale non cadit in laicos, possunt tamen habere praebendas simplices, quia consistunt in temporalitate. in c. 2. nu. 1. & 4. de instit. 60. & seq.
Laici non possunt esse vel interuenire in electione alicuius praelati, etiam de consuetudine, nisi essent laici habitu & professione. prout sunt monachi laici vel conuersi, alij secus. ibid. nu. 6. 61
Laici non possunt praescribere iura spiritualia, nisi sint laici conuersi, quia isti non sunt simpliciter laici. ibid. nu. 7.
1 Laici an possint statuere etiam in fauorem ecclesiarum. in c. ecclesia S. Mariae. nu. 4. 9. & 12. de constit. 31. & seq.
Laici non possunt statuere super bonis patrimonialibus. ibid. nu. 21.
Laicis non possunt committi causę clericorum nisi a Papa. ibid. nu 5 31
4 Laici admittuntur in testes, quando contra clericos agitur ciuiliter, uel de crimine ciuiliter. in cap. ex parte. nu. 2. de testi. 46

Universidad de Deusto
Biblioteca

6 Laici etiam cum clericis non habent electionem prælati, nisi ex consensu solius Papæ.in c.nobis.nu.9.de iurepa. 229
7 Laicus potest conueniri pro pace rupta coram iudice ecclesiastico. in cap. super quibusdam.nu.10.de verb.sig. 280
7 Laici publice delinquentes possunt puniri a iudice ecclesiastico.uel per excommunicationem uel per aliam pœnam. in capitu. excommunicationem. nume.2.de rap. 159
7 Laicus potest adire ecclesiasticum iudicem ut compellat sponsam ad contrahēdum,an autem possit adire iudicem secularem,& quando in capitu.ex literis.nume.4.de spon. 61
4 Laici non admittuntur in testes in causa criminali contra clericos.in capitu.de cætero.nume.3.de testi. 54
Laicus admittitur in testem contra clericum,ubi crimen clerici,non potest probari nisi per laicum.ibid.nu.3.
Laicus admittitur in testem contra clericum, quando eius delictum est notorium.ibid.nume.4.
Laicus testificans contra clericum de crimine.saltem facit iudiciū.ibid.nu.5.
Laicus admittitur in testem contra clericum, quando agitur de crimine ciuiliter,& in exceptis criminibus.ibid.nu.6.
1 Laicus non potest habilitari ad ius spirituale tenendum,nisi a Papa.in capitu. sacrosancta.nume.2.de ele. 185
3 Laicus non potest uigore præscriptionis conferre beneficia, sed ex priuilegio potest.in cap nouit.ille.nu.22.de iudi. 36
1 Laicus utrum possit esse notarius in causis spiritualibus.in capitu.innotuit.nume.15.de ele. 145
1 Laicus ex priuilegio potest habere ius eligendi, secus ex consuetudine, in cap. quisquis.nume.4.de ele. 177
3 Laici admittitur in testes contra clericos in spiritualibus,& in alijs ciuilibus, secus tamen in criminalibus.in c.cum olim.nu.4.de do.& contu. 238
6 Laici etiam Reges non possunt donare,nec ecclesias,nec decimas, nec huiusmodi donatarij ex tali titulo possunt præscribere.in capitu.dudum.nume.1.5. & c.de decimis. 177.& seq.
6 Laicus de consuetudine an possit habere ius conferendi? remissiue.in cap.quod autem.nume.12.de iurepa. 222
6 Laici imponentes collectas clericis,uel ecclesiis,uel eorum iurisdictionem usurpantes si non desistunt,sunt excommunicati cum eorum fautoribus.in cap. non minus.nu.1.& 7.de immu.eccle & cœmi. 261.& seq.
3 Laici possunt prorogare iurisdictionem sui iudicis sine eius consensu, & aliorū superiorum,& loquitur tam in temporalibus quàm in spiritualibus.in cap. significasti.nu.4.7.& 15.de foro competen. 97.& seq.
2 Laicus conuentus coram suo iudice seculari,si postea efficiatur clericus,an quæstio sit terminanda coram seculari, an coram ecclesiastico iudice.Ant.in c. 1.nume.4.de obli.ad ratioci. 71
7 Laicus potest testificari contra clericum, quando crimen est notorium.in cap. cum dilectus.nu.5.de purga.cano. 227
3 Laicus est incapax proprietatis & possessionis iuris spiritualis, secus nudæ detentionis.in cap. 2.nu.6.9.de iura.calum. 144.& seq.
Laicus cognoscit de iniuria illata ecclesiæ uel ecclesiasticæ personæ.ibi.nume.8.
1 Laicus utrum possit habere prabendam.in c.cum M.nu.21.23.de cōstitu.29
3 Laici non possunt cognoscere de causis connexis spiritualibus.in capitu.quanto.nume.1.de iudi. 10
3 Laicus potest statuere circa clericos in eorum fauorem citra Papæ uoluntatē. in capitu.1.nume.3.de iura.cal. 141
6 Laici quo casu possunt ecclesias conducere,saltem quo casu redditus suos.in c. secundum nume.2.ne cle.uel mo. 278
5 Laicus potest statuere super rebus ecclesiæ ipsas priuilegiando. in c.cum nobis. nume.1.de præscrip. 38
2 Laicus non potest etiam cum clerico cognoscere de rebus spiritualibus,nec tāquam iudex nec arbiter, aut arbitrator, uel amicabilis compositor etiam per uiam reconuentionis, nisi ex iussu Papæ solius.in capitu. contingit. nume.1.de arbi.fol.108.& nu.3.& 4.
Laicus potest esse assessor iudicis ecclesiastici.ibid.nu.4.
3 Laicus an, & quo casu potest prorogare iurisdictionem sui iudicis? in capitu.si diligenti.nu.14.de foro competen. 84
7 Laicus subiacet iurisdictioni ecclesiasticæ ratione peccati. in capitu.a nobis.il 2.nume.5.de senten.excom. 262
6 Laicus potest interuenire aliquo casu in concilio generali,quod facere solet Archiepiscopus maxime quando tractantur negotia pertinentia ad laicos quo casu uocantur non solum ut audiant, sed ut iudicent.in capitu.si.nume.5. de his quæ si.a præla. 82
3 Laicus spoliatus iure decimandi, an possit intentare possessorium, in capitu.ex parte.nume.19.de resti.spo. 214
6 Laicus potest habere prebendam quando non est annexa canonicatui,canonicus uero non potest esse.in cap.maioribus.nu.4.de præben. 29
7 Laicus propter adulterium subiicitur foro ecclesiastico.in capitu.significasti. nume.2.de eo,qui du.in ma. 28
7 Laici qui in clandestinis matrimonijs interueniunt, peccant,& an puniri debeant.in cap.cum inhibitio.nume.5.de clande.despon. 20
1 Laici in concernentibus peccatum habent iudices Papam, & Imperatorem. in cap.ex parte.nu.5.de consue. 107
3 Laicus non potest declinare forum Papæ etiam conuentus a clerico.in capitu. cum causam.nume.20.de iura.calum. 149
6 Laicus committens sacrilegium decapitatur, & bona applicantur monasterio cui intulit iniuriam.in cap.monasteria.nume.8.de ui.& hon.cle.
7 Laicus baptizans etiam efficitur pater spiritualis, & per hunc actum oritur cognatio spiritualis, prout in alijs dictum est.in capitu.ex literis. nume.8. de cogna.spiri. 34
2 Laicus an possit semper conueniri ex quacunque causa coram iudice ecclesiastico.si non reperiatur iudex secularis, uel nolit iustitiam facere? in capitu. significantibus.nu.5.de offi.deleg. 121
1 Laicus licet possit esse procurator in spiritualibus, non tamen potest esse arbiter.in c.causam quæ.nu.5.de elect. 133
1 Laicus non potest esse canonicus.in capitu.bonæ memoriæ.il 1.nume.4.de postula.præla. 115
7 Laici capere possunt clericos ex uoluntate episcopi sine metu excommunicationis,& quare? in c.ut famę.nu.1.4.7.de sent.excom. 266
1 Laicus nunquam potest præscribere actum spirituale.in capitu.quanto.nume.2.de consue. 99
Laicus de mandato Papæ,an possit dare chrisma.ibid.nu.8.
Laici,an & quādo sacramēta pñs ministrare tēpore necessitatis.ib.nu.14.100
1 Laicus ex præmissu Papæ potest excommunicare. in capitu.ab excommunicato.nume.6.de rescrip. 92
6 Laicus potest excommunicari, & esse commissarius in causa spirituali ex permissu Papæ.in c.si.nu.2.de cle.egro. 60
1 Laicus non potest cognoscere causas spirituales, nisi ex commissione Papæ.in c. massana.nume.2.de elec. 194
Laici eligendo rēddunt electionem ipsa iure nullam.ibid.nu.3.5.
4 Laicus etiam fœmina admittitur in testem contra clericum, quando de crimine agitur ciuiliter.in cap.quoniam.nu.1.de testi. 41
3 Laici possunt esse testes contra clericum infamatum,sed regulariter non in cap. cum non ab homine.nu.20.& 22.de iudi. 29
Laicus dicitur minister ecclesiæ, & debet eam iuuare in occurrentibus.ibid. nume.24. 30
6 Laicus ex incapax iuris spiritualis.in cap.quamuis.nu.2.de deci. 171
Laici conuersi sunt capaces spiritualitatis, & possunt eis concedi decimæ,& oblationes ecclesiasticæ, & possunt habere ecclesias,in quibus tamen debet seruire per clericos.ibid.nu.5.
2 Laicus an possit cognoscere spiritualia una cum clerico? in capitu.per tuas.nume.3.de arbi. 208
3 Laicus potest esse assessor iudicis ecclesiastici.in capitu.decernimus. nume.13. de iudi. 9
¶ Cor.Hoc idem tenet Ho.ibi alle.c.contingit.de arb. quia accessor non iudicat,nec habet iurisdictionem.ut in l.1.de off.asse. nec habet aliquam potestatem, nisi officium consulendi, nec potest sibi committi facultas dictandi sententiam in spiritualibus.qđ Hoſt.dictum sequuntur d.Ant.& do.Abb. & ibi sequitur Bal.qui dicit quòd assessor būt potius consulere quàm iudicare,ut l.metū.§.et licet quòd met.cau. quia assessor bēt assistere,& consulere non pronūciare, nisi sit interlocutoria iuris. puta talis libellus est ineptus pro certo uidetur, quòd nō sit uera doctrina secundum do.ne.d. Barb.in c. decernimus.licet hodierni episcopi cōmuniter habuerit assessores laicos uersutos, & teneat uicarium qui sepenumèro est unum pecus, & literas ignorat, & illi assessor laici quo ad effectum iudicant & mouetur his rationibus quòd laicus non possit esse assessor episcopi. Primo ex text. d.cap. decernimus. vbi dicitur,quòd laicus tractare causas ecclesiæ, coniuncto.c. tua.de his quæ si.a præla.cum gl. sua ubi secundum eum uidetur casus contra communem opi. Secundo adducit text.in cap.in noua.16.q.7.ubi dicitur,quòd laici non possunt tractare negocia ecclesiastica.Tertio quòd præla ti non possunt disponere causas ecclesiasticas iudicio laicorum. Quarto si aliter diceremus sequeretur,quòd iſlud verbum,tractare, apponeretur superflue.in d.c.decernimus. Quinto,quòd laici communiter sunt ignari circa causas ecclesiasticas, uel melius,prælati sunt ignari circa causas decidendas,& constituunt laicos assessores,quorum consilia decidunt causas contra dispositionem,d.capitu.decernimus & posito quòd communis opi.esset uera,tamen procedit quando non esset clerici sufficientes ad consulendum, argum.d.capitu.relatum sme cler uel mo.Sed melius,argum.in capitu.quatuor.de relig.domi.iudicio meo iſte rationes non militant. nec stringunt, quia ex quo assessor non iudicat.nec exercet aliquam iurisdictionem,sed tamen consuluit, quòd hęc iura non probet cum a peritioribus habendum sit consilium per text. celebrem. in l.si alia, C. de inge.& ma.in uersicu. si tractatum cum peritioribus habuisse facile cognoscetes. nec ob.dict.capitu. decernimus;quia consulendo proprie quis non dicitur iudicare,& tractare prout capitur in d.capitu.decernimus, quia illud uerbum ibi positum habet importare actum iudicy ad hoc, ut ille text. congruat rubro.argumen.l.Imperatores. ff.de indi.adie.& glo.in capitu. tibi quod, de reſcri.lib.6.& in capitu.cum monasterium.de ele.& in capitu.bona memorie.de confir.vti.vel inuti.& in capitu si super gratia, de off. dele. lib. 6.& in cle.1. de offi.deleg. Et adde quod si reperiatur scriptum,quod episcopus constituit laicum uicarium suum, impropriabuntur uerba,& intelligetur de assessore.per l.pater seuerinam.§.conditionum uerba. ff.de condi.& demonſtr.l. & puto.ff.fami.ercis.l.proculus. ff.de usufr.capitu.constitutus.iuncta glo.de religio.domi.ità concludit Bald.in capitu. decernimus.de iudic. quod non placet do.meo ibi quia interpretatio cadit super re dubia.ut in cap.cum contingat.de reſcrip. & in l.2.C.de leg.sed in casu nostro nulla est dubitatio, ergo cesſat interpretatio, vt in Lille. §. cum in verbis.ff.de leg.3. Itē quia interpretatio cōtra proferētē, ut in l.uetteribus,C.de pact.nec obſt.d.§.conditionum.qa concurrebant uerba & mens in

ingenere,& fauor ultimæ uoluntatis sed iudicio meo magis placet dictum Baldi,quia semper debemus capere intellectum,vt res potius ualeat,quam pereat.l.quoties ff.de rebus dubijs,c.Abb.de verb.significa.cum simil.nec obſt.l.weteribus,quia illa lex loquitur in contractibus, seu in materia præiudiciali,sed in creatione vicarij seu assessoris est fauorabilis & nemini præiudicialis, nec est verisimile, quòd Episcopus ignoret laicum non posse esse vicarium,vnde debemus mentem suam coniecturare in saniorem partem, & impropriare ne actus remaneat inualidus,per d.§.conditionum verba, cum alijs iuribus prælegatis.
1 Laicus non potest accusare clericum criminaliter. in cap. nulli Episcoporum. nu.8.de accusa. 67
1 Laicus non potest habere beneficium ecclesiasticum. in tit.in c.Ioan.nume.6. de cler.coniug. 18
1 Laici respectu piæ causæ conueniunt,& conueniuntur a iudice ecclesiastico. in repet.c.cum esses.nu.33.de testa. 138
1 Laicus potest decimas quas habet in feudum ab vna ecclesia alteri donare cum consensu solius diœcesani. in c.cum Apostolica. nu.1.7.de his quæ si. a præla. 80
3 Laicus potest deprehendere clericum in facinore.in c.cum non ab homine. nu.10.11.& 12.de iudi. 28
3 Laici etiam in temporalibus conueniuntur coram legato Papæ in terris subiectis ecclesiæ quo ad temporalem iurisdictionem, alias secus etiam vacante imperio.in c.cum venissent.nu.2.de eo qui mit.in poſſ. 250
1 Laicus etiam ex consuetudine non habet ius eligendi, quia est quid spirituale. in c.querelam.nu.6.de elect. 151
Laicus an præscribat ius patronatus.ibid.nu.9.
Laicus non potest,nec possidere,nec præscribere ius patronatus.ibid.
1 Laicus non potest excipere contra clericum,qui vult testificari coram eo. in c. si clerici.nu.21.de iud. 14
1 Laicus non potest esse vicarius.in c.cum causam.nu.9.de elect. 133
3 Laici siue inimici non possunt accusare clericos criminaliter,etiam si de crimine sint infamati in c.cum P. Manconella.nu.1.5.6.de accusat. 69
1 Laicus an possit relinquere aliquid ecclesiæ cum onere, vt dicantur singulis mensibus tot missæ,vel huiusmodi.in cap.quoniam.il 2.nume.2. ne præla. vices suas. 116
1 Laici nullo modo possunt tractare negotia ecclesiastica.in cap.2.nu.1.3.4.5.7. 9.& 10.de iud. 8.9.& seq.
Laicus non potest excommunicare,nisi ex permissu solius Papæ.ibid.nu.5.
Laicus non potest esse vicarius Episcopi.ibid.nu.9.& 12. 9
Laicus an possit præiudicare.ibid. eod.
Laici possunt in necessitatibus baptizare & confessionē audire.ibid.nu.19.10
7 Laicus efficitur de foro ecclesiæ propter adulterium. in c.1.nu.6. de coniug. lepro. 29
3 Laici versantes bona ecclesiæ puniuntur per iudicem ecclesiasticum. in cap. conquestus.nu.1.de foro compet. 94
2 Laicus habet iurisdictionem in clericos, quando habet iurisdictionem respectu cuiusdam causæ quæ viget in clericis.in c.cæterum.nu.6.de iud. 20
1 Laici neque præscriptione,neque consuetudine acquirunt spiritualia.in c.si nume.25.de consuet. 111
6 Laici valde honestè possint appellari religiosi.in capitu.abolendæ.nume.4.de sepult. 161
6 Laicus non potest præscribere res spirituales,quia eas non potest possidere. in c.cum Apostolica.nu.12.de his quæ si.a præla. 80
Laicus non acquirit titulum rei ecclesiasticæ,etiam quòd ad eam detinuerit tanto tempore de quo non extat memoria in contrarium.ibid.
6 Laici non possunt disponere etiam super rebus temporalibus ecclesiæ,nec super spiritualibus & annexis.in c.si.nu.4.5.de reb.eccle.alie. 90
Laici possunt statuere in ampliandis vel restringendis pœnis exequialibus, dummodo non concernant animas defunctorum, puta quòd non celebrentur nisi tot missæ quo casu credo,quòd non possint statuere.ibid.nu.6. 91
1 Laici non possunt præscribere ius decimandi, quia cum sit quid spirituale non possunt illud possidere in c.causam.nu.1.de præscript. 30
Laici conuersi qui possunt dici religiosi possunt spiritualia præscribere, quia non sunt simpliciter laici.ibid.nu.5.
2 Laicus est incapax vniuersalis administrationis bonorum ecclesiæ.Ant.in c.2. nu.2.8.de ætа.& qualit. 51
7 Laicus ex permissu Papæ potest excommunicare,sed non permissu Episcopi.in c.canonica.nu.3.de sent.excom. 271
6 Laicus potest esse procurator ecclesiæ, sed non generalis œconomus.in c.sacerdotibus.nu.5.de cler.vel mona. 276
1 Laicus an habeat iurisdictionem in clericos ratione feudi, etiam in eos manus iniiciendo.in c.verum.nu.23.de foro compet. 72
3 Laicus non potest laicum conueniri in foro ecclesiastico, nisi in defectum iustitiæ,vel ex consuetudine.in c.licet ex fide dicto.nu.1.de foro compet. 79
3 Laici conueniuntur coram Papa,vel eius delegato,quando sunt de terris subiectis Papæ,vel quia inuadunt res ecclesiasticas,vel ex consuetudine,vel quia laicus non excepit.in c.2 nu.46.de ord.cog. 171
3 Laicus non potest præscribere possessiones audiendi nec animas absoluendi & similia.in c.olim inter.nu.18.de reſtit.spoliat. 221
6 Laicus non potest ignorare decimas quas detinet siue sine titulo,siue cum titulo,nisi isto vltimo casu pignoret clericis, & cum consensu diœcesani.in c. vterdicimus.nu.1.3.& 4.de decimis. 180
7 Laicus patronus non potest clericum criminaliter accusare,secus ciuiliter. in c.cum P. Manconella.nume.1.de accusa.fol.69. Et in cap.illa.nume.5.7. eod.titu. 66
Laicus accuset clericum criminaliter si vult, aut suam, aut suorum iniuriam prosequi.ibid.
Laici an indistincte vnus accuset alium.ibid.nu.12.
6 Latro nocturnus,& depopulator agrorum qui sint. in c.inter alia.nume.5.de immu.eccle.& cœmet. 265
5 Laudum latum contra formam iuris,vel compromissi etiam confirmatum per Papam in forma communi,est nullum.in c.examinata. nume.1.de confir. vti.vel inuti. 167
2 Laudum latum contra vnum mandatur executioni contra eius heredes. in c. ex parte.nu.2.de arbi. 208.
2 Laudum emologatum habet executionem tam de iure ciuili quàm canonico. in c.per tuas.nu.3.de arbi. 208
Laudum etiam nullum potest per partes emologari.ibid.nu.5.
Laudum dicitur emologari non solum per partium subscriptionem,sed etiam per aliam approbationem sine subscriptione.ibid.nu.9. 209
Laudum sequitum ex compromisso sine iuramento tamen pœnali,an possit tacite,vel expresse emologari.ibid.nu.15.
2 Laudum non potest emologari antequam feratur.in cap.cum dilectus.nu.15. & 19.de arbit. 206.& seq.
2 Laudum dolo arbitri datum,an sit exequendum.in c.2.nu.9.de arbit. 200
Laudum siue arbitrium iniquum debet per superiorem retractari intra decem dies.ibid.nu.14. 201
Laudum continens peccatum, vel notoriam iniquitatem, an sit ipso iure nullum.ibid.
1 Laudum ipso iure nullum non reducitur ad arbitrium boni viri, secus si est iniustum.in c.causam,quæ.nu.8.de electi. 133
2 Laudum arbitrorum non dicitur propria sententia. in c.irrefragabili. §.cæterum.nu.3.de offi.ordi. 143
2 Laudum pœnale non emologatur taciturnitate decem dierum.in c.dilecti filij. nu.17.de arbit. 203
2 Laudare,& seipsum commendare, an & quando sit licitum. Ant. in cap.nisi. §.verum.nu.22.de renun. 35
5 Lecturæ plures vbicunque possunt elici ex vno textu,illa est amplectanda,quæ magis conuenit rubricæ,vbi est positus ille tex.in cap.bona.nu.5.de confir. vti.vel inuti. 165
7 Lectisternium quid designet.in cle.ne in agro.nu.2.de statu mona. 305
5 Legatus qui non est de latere, non habet collationem beneficiorum. in cap.3. de appellatio. 103
6 Legatus de latere non potest venire contra priuilegia concessa ecclesiæ.in c.pro illorum.nu.15.de præb. 38
2 Legatus etiam de latere non potest Episcopos transferre, Episcopatus vnire, vel vnum diuidere.in c.nisi specialis.nu.1.de offi.leg. 127
Legatus de latere post excommunicatum ob manuum iniectionem absoluere.ibidem.
Legatus etiam de latere nil potest attentare contra canones, vel generalem consuetudinem.ibid.nu.3.
Legatus non potest causam committere simpliciter,& de plano & c.ibid.
6 Legatus non potest venire contra statutum Papæ,maxime in præiudicium priuatarum personarum.in c.authoritate.nu.2.de instit. 62
2 Legatus natus dicitur ille,qui statim quòd promotus est aliquam dignitatem, est ipso iure legatus.in c.1.nu.1.de offic.leg. 147
Legatus Papæ concurrit cum quolibet ordinario in prouincia sua,& habet potestatem conferre beneficia ad eorum collationem spectantia.ibid.nu.2.
Legatus Papæ dicitur habere ordinariam potestatem.ibid.nu.3.
Legatus Papæ habet illam iurisdictionem, quam olim habent proconsules. ibidem.
Legatus Papæ non potest a se auocare causam motam, seu mouendam coram iudice competenti.ibid.nu.4.& 6. 148
Legatus non potest compellere appellantem ad Papam litigare coram se. ibid.nume.6.
Legati de latere tantum habet iurisdictionem exemptos.ibid.nu.6.
Legati de latere qui dicantur.ibid.
7 Legati de latere dicuntur ex eo, quia mittuntur de latere Papæ ex eo, quod semper assistant lateri Papæ.in c.ad eminentiam.nu.1.de sent.excom. 259
7 Legato,vel commissario,vel alteri asserenti se venire mandato superioris, an credatur si non ostendat commissionem.in capitu. cum olim.il 1.nume.9. de priuil. 213
6 Legatus de latere post ecclesiam patronatam ecclesiasticè conferre sine patroni licentia,nisi in illa ecclesia habeat ius patronatus laicus. in c.transmissam. nu.9.de iurepatrona. 231
2 Legatorum plures species & eorum authoritates. in c.excommunicatio.nume.1.2.& 3.de offic.leg. 130
Legatus Papæ ad certam prouinciam potest vti insignijs legationis etiam dum est in itinere ad illam prouinciam.ibid.nu 4.
Legatus Papæ equiparatur proconsulibus.ibid.
Legatus an possit absoluere subditos extra prouinciam.ibid.nu.5.
Legatus Papæ non potest alienare bona spectantia ad ecclesiam Romanam,vtiā in terris subiectis ecclesiæ quo ad temporalia.in cap.cum venissent.nu.2.de eo,qui mit.in poſſ. 250
7 Legatus etiam de latere non dispensat contra concilium.in c.quod dilectio.nume.5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

me. 5. de consang. & affinit. 38
5 Legatus Principis secularis potest esse etiam prelatus, vel Episcopus. in c. cum parati. nu. 3. de appel. 116
Legatus Papæ est tanquam Papa ibid. nu. 7.
7 Legatus sedis Apostolicæ an possit uti vestibus, & insignijs Papæ. in c. antiqua. nu. 4. de priuil. 219
6 Legato Papæ debent subuenire etiam clerici in eius necessitatibus. in c. quia plerique. nu. 1. de immu. eccle. 269
6 Legatus Papæ non potest conferre beneficia, nisi habeat ex indulgentia Papæ. in c. dilecto. nu. 4. de præb. 40
Legatus Papæ non potest dispensare contra consilia, nec contra constitutionem Papæ, nisi in casibus in quibus potest Episcopus. ibid. nu. 5.
7 Legatus antequam ingrediatur prouinciam, non potest causas delegare, & idem in quolibet alio officiali. in c. a nobis. nu. 7. de sent. excom. 259
2 Legatus de latere potest omnia dispensare, quæ non sint expresse reseruata Papæ. in c. fi. nu. 5. de transact. 48
Legatus in prouincia est maior omnibus ordinarij circa Papam. ibid.
6 Legatus Apostolicus, nec alius citra Papam potest dispensare contra constitutionem concilij. in c. non in magno. nu. 5. ne cler. vel mo. 276
1 Legatus de latere potest dare prælatis exemptis licentiam transeundi ad alias dignitates. in c. cum venerabilis. nu. 3. de consuet. 103
1 Legatus de latere non potest committere causam appellatione remota, nec committere causam simpliciter, & de plano. in c. 1. nu. 1. de rescript. 44
2 Legatus de latere potest conferre beneficium patronatum inuito patrono ecclesiastico, secus si sit laicus, vel laicus, & clericus. in c. dilectus. nu. 1. 4. 5. & de offi. leg. 129
Legatus de latere concurrit in collatione beneficiorum cum quolibet ordinario prouinciæ. ibid. nu. 2.
4 Legato Cardinali non creditur in præiudicium tertij, Papæ vero sic. in c. cum a nobis. nu. 1. de testi. 66
6 Legati sedis Apostolicæ, & eorum nuncij non solum stantes in loco destinato, sed etiam transeuntes licite petunt procurationes ab omnibus ecclesijs, & monasterijs non obstante aliqua prescriptione. in c. cum instantia. nu. 1. 2. & 3. de censi. 236
7 Legitimus habet maiorem iurisdictionem in prouincia, quam habebat Archiepiscopus. in c. nostro. nu. 4. de pœnit. & remiss. 251
Legatus potest adiri sine appellatione per quemlibet de prouincia. ibid.
2 Legatus non potest se intromittere in causa alteri specialiter commissa, nisi ex aliqua causa vrgentissima. in c. 1. & 2. nu. 1. & 2. de offi. leg. 127
6 Legatus de latere non potest disponere circa ea, quæ sibi specialiter Papa reseruauit. in c. sua nos nu. 10. de eccle. ædifi. 258
Legatus de latere concurrit cum quolibet prælato prouinciæ suę non autem cum alio, nisi quo ad bona posita in sua prouincia. ibid.
Legatus de latere remittit iuramentum præstitum inferiori prælato qui sit de prouincia sua, alias secus. ibid.
5 Legatus de latere non potest tollere appellationem. in cap. pastoralis. nume. 7. de appellatio. 140
7 Legatus Apostolicus matrimoniales causas in sua prouincia audire potest, & matrimonium separare in casibus a iure permissis. in c. fi. nu. 2. de coniug. seruo. 31
Legatus in sua prouincia concurrit cum Episcopo in his, quę pertinent ad dignitatem episcopalem. nu. 3.
3 Legatus de latere non potest committere causam cognoscendam simpliciter, & de plano ordine iudiciario seruato. in c. dilecti filij. nu. 5. de iudi. 23
2 Legatus plurium prouinciarum, an possit reddere in hominibus vnius prouinciæ in alia prouincia. in c. nouit. nu. 1. & 2. de offi. leg. 129
Legatus, vel alius iudex existens extra territorium, an possit exercere ea, quę sunt voluntariæ, vel contentiosæ iurisdictionis in subditos. ibid. nu. 3. & 5.
7 Legatus de latere, an possit vnire beneficia posita in sua legatione, licet in alterius diœcesis. in c. sicut vnire. nu. 5. de excess. prela. 197
5 Legatus Papę habet ordinariam iurisdictionem, ideo potest causam iure legationis, sibi competentem delegare in c. cum Bertoldus. nu. 5. de re iud. 81
2 Legatus, an & quando possit statuere contra ius commune. Ant. de But. in c. fi. nu. 2. de offi. archipresbyt. 84
2 Legatus prouinciæ non censetur reuocatus per aduentum alterius. in c. volentes. nu. 2. de offi. leg. 129
2 Legatus de latere non habet potestatem in exemptos, & non alius, nisi sibi specialiter Papa concedat. in c. quod translationem. nu. 10. de offi. leg. 128
Legatus de latere, an possit alienare illa quę sunt de temporali dominio ecclesiæ. ibid.
6 Legatus potest edere statuta in legatione sua præter iuris communis dispositionem, quę durant etiam finito tempore legationis, in c. 1. nu. 2. de locato. 100
7 Legationis ex mero officio non venit potestas conferendi beneficia secus in legato Cardinali. in cle. & si ab Apostolicę. nu. 5. de offi. ordi. 291
7 Legatus etiam de latere non confert hospitale in titulum, etiam si habeat ecclesiam annexam, nec confert ecclesiam ad presentationem laici patroni pertinentem in clem per literas. nu. 7. de preb. 299
7 Legatus Papę potest prouidere de beneficijs deuolutis ad Papam, in illis tamen executor Papę præfertur ipsi legato, quę in mandato continentur. in cle. si de beneficio. nu. 5. de preb. 299
2 Legatus an possit extendere manum ad beneficia, quorum collatio spectat ad aliquem de iure speciali. in c. dilectus. nu. 6. de offi. leg. 129
¶ Corset. Tu dic quòd conclusio est, quòd legatus latere non potest conferre beneficium patronale laicorum, nisi sit ius patronale laicorum acquisitum præscriptione, consuetudine, & commodo possessionis secundum Feder. de consi. 65. & Ant. de But. & Abb. in d. c. dilectus. de offi. leg. licet Imo. teneat ibi contrarium sed Mar. Laude defendit Fed. & sequaces. quoniam subrogatum sapit naturam eius in cuius locum subrogatur. § fuerat. Inst. de act. sed laicus qui præscripsit ius presentandi contra Episcopum subrogatur loco Episcopi ergo censetur ius patronale ecclesiæ ratione originis. Secundo monetur quoniam præscriptionis est restringibile tanquam odiosum. no. in c. fi. de præscript. & in l. fi. de edi. di. Adria. tollen. nec ob. c. cum dilectus. de iurepat. allegatum a Ioan. quia loquitur in iurepas. laicorum ratione fundationis, vel donationis. nec ob. ratio 1mole, quia laici retraherentur a beneficiendo ecclesijs, quia cum reuerentia hęc ratio facit contra eum, nam laicus prescribens ecclesię iuspatronatus non benefacit ecclesię, & ideo ratio Doctorum loquitur, quando laicus bene facit ecclesię dotando vel fundando ecclesiam secundum Dom. de Rot. in 3. decis. in fi. dom. meus Barba. in c. dilectus. tenet opi. Imo. Adde Do. Bar. sequentem Feder. in d. c. dilectus. in clem. 1. vt lit. pend in 7. q. & Do. Alex. de Imo. consi. 73. incip. viso puncto. in 4. volu. adde etiam quod voluit Rom. consi. 361. incip. in casu propositę consultationis, vbi dixit, quòd legatus de latere potest conferre beneficium situm in sua prouincia quod vacat, si ille ad quem spectat præsentatio, vel collatio ipsius beneficij, stat extra illam prouinciam dicto legato commissam, ex quo est situm in sua diœcesi, sed hoc dictum Roma. non attingit q. nostram, tamen voluit hic interserere quod notabis, sed videretur quòd opi. Imo. & Barb. sit de iure verior, nam habeo regulam, quòd legatus de latere potest conferre iuspatronatus laicorum. Quomodocunque ergo acquiratur, stabimus regulæ, ex quo iure aliud non probatur, quia lex indistincte loquens, indistincte debet intelligi. c. solitæ. de maiorita. & obedien. præterea laicus præscribens iuspatronatus laicorum succedit in illud ius, quod habebant laici vere patroni ergo eo iure vti debet, vt gaudeat eodem priuilegio per regulam Mar. quia subrogatus, &c. tamen indicando, & consulendo nō est tutum recedere ab opi. Fed. & sequacium, quæ est communis.
7 Legati de latere non coguntur ostendere mandatum in his, quæ veniant in re legationis, in alijs vero secus. in capitu. ad eminentiam. nume. 2. de sententia excommunica. 259
Legatus de latere potest absoluere excommunicatos vigore canonis, si quis suadente, etiam de enormissima iniuria. ibid. nu. 3.
5 Legati dicuntur illi qui habent legationis officium vigore dignitatis, quibus legationis officium indultum est ex priuilegio Apostolico. in c. cum in ecclesia. nu. 4. de appel. 126
1 Legatus Papæ potest confirmare electionem factam de promouendo in Episcopum, tamen non potest dispensare scismaticum. in c. quia diligentia. nume. 7. de elect. 127
6 Legatus non habet potestatem confirmandi collationem factam de præbenda vacatura. in c. constitutus. nu. 3. de concess. præb. 73
Legatus non potest contra concilium disponere. ibid.
7 Legatus Papæ potest absoluere a sententia canonis si quis suadente. in c. quamuis. nu. 1. de sent. excom. 272
5 Legatus etiam de latere non potest concedere ecclesiam alicui in præiudicium iurium quę debentur diœcesano loci in capitu. fi. nume. 1. de confirmat. vti vel inuti. 168
Legatus etiam Cardinalis non potest eximere aliquam ecclesiam a iurisdictione sui ordinarij. ibid.
Legatus non potest committere causam cognoscendam simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura iudicij. ibid.
Legatus de latere non potest aliquid facere, quod tendat ad violationem iuris communis. ibid. nu. 2.
Legatus de latere an possit authoritate suæ legationis vnire ecclesias, vel vni alteri concedere. ibid. nu. 4.
Legatus in legatione sua concurrit cum quolibet ordinario quicunque sit vel Episcopus, vel ab & c. ibid. nu. 5.
Legatus de latere non potest ecclesiam secularem facere religiosum. ibid. nu. 7.
Legatus non potest alienare rem spectantem ad Romanum Pontificem, nec supprimere aliquam dignitatem in ecclesia. ibid. nu. 7.
Legatus qui non est legatus de latere, non habet collationem beneficiorum, legatus vero de latere sic in aliquibus ecclesijs. ibid. nu. 8.
2 Legatus non potest committere causam simpliciter, & de plano, quia non potest tollere substantialia iuris. in c. officij. nu. 5. de elect. 183
Legatus de latere habet magnam potestatem, & est pars corporis Papæ. Ant. in c. dilectus. nu. 3. de fil. presbyt. 68
Legatus de latere non potest contra canonem concilij dispensare. ibid. nu. 4.
4 Legatus ex quo gerit vices Papę, an possit extendere manus circa quæ potest Papa. in c. mandata cœlestia. nu. 2. de præsump. 131
2 Legatus Papæ habet ordinariam iurisdictionem. in c. fi. nu. 3. de offi. leg. 131
Legatus an possit facere statuta solus sine consensu aliorum. ibid. nu. 6. 7.
Legatus non potest derogare canonibus & iuribus generalibus. ibid.
1 Legatus potest interpretari rescriptum Papæ. in capitu. 1. nume. 18. de postula. prælat. 112
6 Legatus de latere potest ecclesiam patronatum ecclesiasticam etiam non vacantem suæ collationi reseruare, secus si iuspatronatus laici. in c. cum dilectus. nu. 1. 2. 3. 11. de iurepat. 230
7 Legatus Papæ potest absoluere ab excommunicatione lata vigore canonis, si quis suadente. in c. quod de his. nu. 1. de sent. excom. 261
5 Legatus generalis Papæ non impedit se de causa alteri specialiter commissa.

in c. dilecti filij. il 1. nu. 2. de appel. 139
Legatus de latere potest conferre beneficia vacantia in sua legatione. in capit. proposuit. nume. 1. de cle excom. 190
1 Legatus de latere non potest se impedire in specialiter commissis per Papam. in cap. ad petitionem. nume. 1. de accusa. 85
Legatus Papę habet ordinariam iurisdictionem. in capitu. cum in iure. nu. 8. de offic. deleg. 115
1 Legatus de latere, tantum & non alter legatus habet ius conferendi beneficia. Ant. in c. literas. nu. 4. de sup. neg. præla. 42
1 Legatus de latere non potest dare alicui ius ad vacaturum beneficium licet possit reseruare sibi collationem beneficij vacaturi etiam respectu certæ personæ. in c. dilectus filius. nu. 3. de præben. 56
Legatus principis non potest tollere substantialia iudicij. in capit. ceterum. nume. 10. de iura. calum. 147
1 Legatum relictum uni ut restituat alteri, si ille alteri ante restitutionem moriatur remanet penes primum. in c. 1 oannes. nu. 5. de testam. 150
Legatum nudis uerbis relictum debet legatario præstari, nec fit differentia, an sit ad pias causas uel non, nam sufficit probare per testes. in capitu. iudicante. nume. 1. & 2. de testa. 130
Legata ad pias causas, an debeantur ex testamēto non solemni. ibi. nu. 3.
Legata ad pias causas non uitiantur respectu incertitudinis, personarum uel locorum quibus fuit legatum. ibid. nu. 4.
Legati dubij electio siue optio, an pertineat ad heredem uel legatarium? ibidem. nume. 5.
Legatum ad pias causas indefinite & generaliter factum interpretatur, quod debeatur de meliori re. ibid. nume. 6.
Legatarius an & quo casu debeat consequi rem legatam expensis hæredis uel testatoris? ibid. nume. 7.
Legatum ad pias causas factum de re aliena, an ualeat etiam respectu æstimationis. in cap. filius. noster. nu. 1. de testa. 130
Legatum rei alienæ siue in totum siue in partem, an & quando ualeat? ibidem. nume. 4. 131
Legatum rei alienæ ignoranter factum ecclesiæ, an ualeat tanquam ecclesia habeat coniunctā personā? ibid. nu. 5. & 6.
Legans scienter rem alienam, censetur legasse æstimationem rei si uero habeat aliquod ius, illud censetur legare. in c. pastoralis. nu. 6. de dona. 122
Legatum factum Camillo filio Pellimi. sub cuius est potestate, non censetur factum contemplatione partis. c. Raynu. nu. 2. de testa. 144
Legatus si fuerit calix, intelligitur de argento, secus forte si debet fieri ab illo, qui uouit. in c. ex parte. nume. 4. de censi. 237
Legatum relictū pro male ablatis in certis distribuendis inter pauperes Christi per executores testamenti, an debeat dispensari per episcopum. in capit. cum sit. nume. 6. de iudæis. 125
Legatum factum pro restitutione malo ablatorum conuertitur ad pias causas, si male ablata non reperiuntur. ibid.
Legata res si est in patrimonio testatoris, debet sine mora præstari alias heres tenetur ad præstationem cum omni fructu & interesse. in capitu. si hæredes. nume. 4. de testa. 131
Legata pia nullo alio dato exequitur episcopus, delegatis uero pro male ablatis fere mittit. si uero executor est negligens, episcopus succedit in exequēdo legata ad pias causas. ibid. nume. 6.
Legatum uel quodcunque relictum factum ecclesiæ cum aliquo, onere si illud onus excedat lucrum, potest etiam ex post facto tale relictum repudiari. in capitu. 1. nume. 4. de testa. 128
Legatum factum pro anima, dicitur ad pias causas. in c. 2. nu. 10. de rescrip. 26
Legatum quando petitur, & non apparente testamento defertur iuramentū, potest a tali iuramento recedi. si postea reperiatur testamentum. in cap. iuramentum. nume. 9. de iureiu. 191
Legatarius potest assistere heredi litiganti in iudicio super ualiditate testamēti pro interesse ipsius legatarij. in c. ex parte. nu. 6. de deci. 169
Legatum rei alienæ scienter factum an de iure canonico ualeat, ut possit peti eius æstimatio in repe. cum esses. nu. 18. de testa. 136
Legata ad pias causas possunt peti coram iudice seculari, qui habet terminare secundum canones, & non secundum leges tam in terris ecclesię, quam in terris imperij. in cap. relatum. il 1. nu. 3. & 8. de testa. 139
Legata ad pias causas debentur etiam non adita, uel repudiata hereditate. ibi. nume. 6.
Legata ad pias cās dicuntur omnia, quę reliquuntur pro anima. ibid. nu. 7.
Legata ad fabricam non debent conuerti in ornamenta ecclesiæ. in capitu. de his. nume. 2. de testa. 150
Legatum factum quolibet anno de certa re danda ecclesię, an duret perpetuo. ibid. nume. 5. 151
Legatum censetur ademptum si fuit ademptū onus propter quod fuit factū, le gatum, uel presumatur factum. cap. in nostra. nu. 4. de sepul. 159
Legatum factum pauperibus talis loci, uel tali loco. semper censetur legatum factum loco. in cap. dudum. nu. 4. de conuer. coniu. 199
Legatum potest fieri monasterio constituendo, sed non donatio. capitu. nos quidem. nume. 2. de testa. 129
Legatum potest fieri incerte personæ, donatio non. ibid.
Legatum factum in diem debetur legatario adueniente die cum fructibus interim perceptis, si dies fuit appositus in legatarij. ibidem. nu. 7. eod.
Legatū a quod principio tenuit, si postfacto deficiat, an & quo casu remaneat penes grauatum? ibid. nume. 14. 130
Legatum factum pro maritanda tali puella, si illa moriatur, an remaneat penes grauatum uel conuertetur in maritanda alia? ibid.
1 Legatum factum filię de mille si nuberet, & si monasterium ingrediatur quod habeat quinquaginta, malet & habebit mille in repe. cap. ecclesia S. Mariæ. nume. 35 de consti. 38
3 Legatum factum de omnibus rebus quæ sunt in domo, non extenditur ad illas, quæ sunt causa uendendi. in cap. si. nume. 44. de foro compet. 105
6 Legans aliquam rem censetur legare ius, quod habet. in capit. inc. Raynaldus. nume. 4. de testa. 147
Legatarius non potest petere legatum, nisi hæreditas adeatur, & sufficit, quòd adeatur ab uno hærede, ut ab illo partē legati possit petere. ibid. nume. 10.
6 Legata ad pias causas debentur ex testamento non solenni, etiam si non sit apposita clausula codicillaris. in c. Raynaldus. nu. 24. de testa. 148
7 Legere, & cantare ponuntur ut diuersa, & facit pro statutis. in capit. quod in te. nume. 6. de pœni. & remiss. 246
1 Legere an dicatur ille qui mente legit, uel qui non intelligit, quod facit ad multa in proœ. Greg. ibid. nu. 13. 4
6 Legitima non per omnia succedit loco alimentorum. in capitu. Raynaldus. nume. 2. de testam. 147
Legitima debetur filio in omnibus bonis paternis, & potest detrahi de singulis rebus, nisi testator, uel officium iudicis aliud disponerit. ibid. nume. 8.
6 Legitima an sit debita filio, si pater suus est monachus? in capitu. cum simus. nume. 4. de regu. 186
Legitima non debetur filio, nisi post mortem patris. ibid. nu. 6.
6 Legitima filiorum potest diminui per consuetudinem. in capitu. Raynutius. nume. 12. de testa. 147
Legitimam filij tollere possunt in totum. statutum uel consuetudo, quando habent unde uiuere possunt, alias secus quo casu in totum tolli non potest legitima. sed minui sic. ibid.
Legitima debetur filio statim, quòd eius pater est ingressus monasterium. in c. in presentia. nu. 59. de proba. 21
6 Legitima debetur filio in bonis patris, & matris, & auiæ, nec in illa potest gravari. in capitu. Raynutius. nume. 1. de testa. 143
Quę imputentur in falcidiam, quę in trebellianicam, & quę in legitimam, & quę sit ratio quod diuersa computantur in uiam, & diuersa in aliam. ibidem. nume. 23. 146
Legitima non debetur filio uiuo patre etiam, si pater fuerit ingressus monasterium. ibid. nume. 29.
1 Legitima an possit, tolli, uel minui per statutum? in c. fi. nu. 23. de consue. 111
¶ Cor. Adde Dy. in reg. indultum. de reg. iur. in 6. & ibi Bald. in apostillis, & Cy. in l. sancimus. C. de nup. Bar. et Mod. in l. Titio centum. §. titio genero. ff. de cond. & dem. Bartol. in consi. incip. ex facto proponitur quod nobilis. Bald. in l. 1. §. ius naturale. ff. de iusti. & iur. & in l. cunctos populos. C. de sum. tri. in uer. subsequenter quæritur. Bald. & Sal. in auth. nouissima. C. de inof. testa. in l sancimus præalleg. Oldra. in consi. 77. 78. & 103. & 113. Sal. in l. sancimus. C. de inoffi. testa. Bald. in l. tali. §. socer. ff. de iure do. & in repe. capitu. si pater. de testa. lib. 6. & in 7. colum. & in l. fi. C. de fructi. & lit. expen. & in l. maximum uitium. C. de li. præte. Alb. de Ro. in 2. parte statutorum. q. 103. & q. 104. & in l. quoniam in prioribus. C. de inof. test. & in proœmio forum. & Ang. in l. Papinianus. in §. quanta. ff. de inoff. testi. & in consi. 189. alias 303. incip. in Dei nomine consultatio. & in l. quod de bonis. in §. fi. de le. Falcid. & in Auth. de hære. & fal. in prin. & Pau. de Cast. in d. auth. nouissima. & Ro. in consi. 133. inci. pro declaratione primæ dubitationis. & in consi. 32. circa fi. incip. visa municipali constitutione. & in l. sequens. ad fi. Ioan. And. Ant. & 1mo. in d. c. Raynu. 10. in addi. Spe. in ti. de fuc. ab inte. in rub. in addi. incip. sed reducitur in quæstionem in 5. colum. 10. Cald. in consi. 15. incip. an statutum augeat in ti. de cōsti. & in consi. 24. & in consi. 32. in ti. de testi. per d. de Ro. in deci. 18. ubi Abb. antiquus. in d. capitu Raynu. per do. meum Barb. in d. capitu fi. & in d. c. Raynu. in repet. Ang. in l. 1. §. ius naturale. ff. de iusti. & iu. Dy. in l. citatio. de bo. dam. Richar. Mal. disputauit hanc quæstionem, ut refert Cy. in d. l. sancimus. & communis opi. doc. est, quòd licet statutum, seu consuetudo non possit in totum tollere legitimam potest tamen eam minuere, & facere quòd filia debet stare contenta dote sibi assignata, uel assignanda, & idem in filio uide quod dixi supra in uer. consuetudo. Abb. in consi. 64. in 4. colum. & in consi. 76. in 9. col.
5 Legitima an minuatur filio ex eo, quòd eius pater confiteatur debitum absorbens totum patrimonium? capitu. quamuis. nu. 33. de re iud. 98
7 Legitimus quis esse quomodo probetur? in c. dator. nu. 6. qui fil. sint legi. 47
5 Legitimatus si impetrat beneficium, non tenetur de priori defectu, seu legitimatione prius facto dispensatione facere, in capitu. ueniens. nume. 14. de præscrip. 50
7 Legitimatio quomodo probatur, & similiter contra eam quomodo probatur in cap. peruenit. nume. 4. qui fil. sint legi. 50
1 Legitimatus per rescriptum Papę potest in episcopum præmoueri. in capitu. cum Vinton. nume. 5. de elec. 152
Legitimatus per Papam an succedat in temporalibus? ibid.
Legitimari an possit per Papam natus ex fratre, & sorore. ibid. nu. 8. 153
Legitimatus an succedat in feudo? ibid.
7 Legitimati per subsequens matrimonium, an sint uere legitimi, uel habeantur tanquam legiti. & an teneant in dispositione statuti loquentis de legitimis? in capitu. tanta. nume. 3. qui fil. sint legi. 47
Legitimati per sequens matrimonium non excludu. ntur ab hereditate paterna.

Universidad de Deusto
Biblioteca

na.ibidem.
Legitimati persequens matrimonium, an succedant patri in feudo,& quid de legitimis per rescriptum Principis?ibid.
Legitimatus per sequens matrimonium potest esse episcopus.ibid.
Legitimi filij tantum dicuntur adoptiui,& si sunt emancipati, non succedunt patri.ibid.nume.9. 48
Legitimi,& naturales dicuntur filij nati ex uero matrimonio,uel putatiuo,& isti excluſis eius succedunt parentibus, & sunt quaſi domini illis uiuentibus ibid.nume.10.
Legitimi,& spirituales filij dicuntur ſuſcepti in baptiſmate,uel confirmatione, & iſti in nihilo parentibus ſuccedunt.ibid.nu.11.
7 Legitimandi ſpurios poteſtatem habens, item inceſtuoſus,an poſſit legitimare ſpurium,& inceſtuoſum ſimul?in c.mandato.nu.5.de ſimo. 114
Legitimum ſe pronunciari, an quis petere poſſit?in c.cauſam.nu.7. qui fil.ſint legi.fol.50.Et uide in c.quod a nobis.nu.2.eo.ti.
2 Legitimatus per ſubſequens matrimonium non poteſt promoueri ad epiſcopatum ſine diſpenſatione d.Ant.in c.ad extirpandas.nu.11.de fil.preſby. ſo.66.Et uide in c.ſeq.in 2.no.
7 Legitimare an poſſit princeps ex certa ſcientia non uocatis agnatis? in c.per uenerabilem.nu.12.qui fil.ſint legi. 51
¶ Cor.Vide Bar.Bal.& alios in l.Gallus.§.quid ſi tantum. ff.de li.& poſtlim. Io.And.in ti.de ſuc.ab inte.§.1.in uer.ſed ex facto.Ab.conſ.85.incip.illud.in ſumma.in 2.colu.Io.de Ana.conſi.29.incip.uiſa imperiali,& apoſtolica.& c.in uer.circa quintum Cy.in conſi.inci.in Chriſti nomine amē. Io.habuit duos filios.Iac.Bu.Cy.& Bald.in l.nam diuus.ff.de adop.Pau. de Ca.conſi.225.inci.in Chriſti nomine ſuper primo dubio uidetur dicendum Alexan.de Imo.in conſi.2.inci.uiſis codicillis legitimatione,& aliis, in 1.uol.conſiliorum ſuorum,& in 8.colum.Bald.in cap.guerram.in prin. in pe.col.in ti.hic finitur lex corradi. facit quod uoluit Bald.in l.ſi.inſi.C. de iu.& fac.igno.& in l.reſcri.C.de preci.Impe.offe.in l.Deo nobis. C.de epiſc.& cle.& Pa.de Caſ.conſi.22.Ioan.Cald.in ti.qui fil.ſint legi.in conſi.5.incip.legitimatio facta,& c.& communis concluſio eſt,quòd ſic.& ita conſului apud Mantuam.
1 Legitimatum ad unam dignitatem non eſt capax alterius dignitatis maioris. in cap.innotuit.nu.4.de ele. 143
Legitimatus per ſubſequens matrimonium dicitur etiam ille, qui non eſt natus ex alia.ibid.nu.17. 145
Legitimatus per ſubſequēs matrimonium dicitur uere legitimus,etiam in materia ſtricta,& ſuccedit in feudo paterno.ibid.
3 Legitimantur omnes filij naturales, ſi pater unum ex eis appellauit ſimpliciter filium in teſtamento.in c.prudentiam.nu.10.de nunt.peti. 118
1 Legitimatus ſequens matrimonium poteſt eſſe epiſcopus.in capitu.cum in cūctis.nume.3.de ele. 129
7 Legitimum ſe probare quis poteſt per matrimonium inter eius parentes cōtractum in facie eccleſię. in cap.peruenit.nu.2.qui fil.ſint legi.fol.50.Et petere debet ab eccleſia pronunciari ſe legitimum ille contra quem de illegitimitate agitur.ibid.nu.3.
3 Legitimandi poteſtas uel tabelliones creandi,an poſſit preſcribi.in capit.cum contingat.nume.15.de foro competen. 87
7 Legitimatio eſt decor,& bonor in c.per uenerabilē.nu.3.qui fil.ſint legi.51
Legitimare eſt iuriſdictionis.ibid.nu.11.
Legitimatio eſt quædam diſpenſatio.ibid.nu.12.
Legitimatus in ſpiritualibus uidetur legitimatus ad alios honores, & dignitates ſeculares.ibid.nu.21.
Legitimatus in ſpiritualibus, an cenſeatur etiam legitimatus in temporalibus quo ad ſucceſſionem?ibid.nu.22.
Legitimatione propriè ad quem ſpectat,& an Papa indiſtinctè poſſit ubique legitimare, etiam quo ad temporalia.ibid.nu.22.& 25.eo.& ſeq.
Legitimati per comites palatinos,an ſuccedant cum pręiudicio agnatorum. ibid.nume.24.
Legitimatus non extantibus filijs legitimis ſi poſtmodum filij legitimi naſcātur,an ſuccedere habeat,uel talis legitimatio euaneſcat?ibid.nu.30.
5 Legitimare,& famæ reſtituere procedit a pari.in c.cū te.nu.11.de re iud.92
5 Legitimatus ſimpliciter an habeatur pro legitimo ad omnes effectus.in capit. quamuis.nu.18.de re iud. 97
6 Legitimare quis poteſt filios ſuos tanquàm pater,ſed tanquàm habens authoritatem legitimandi.in c.nouum genus.nu.5.de deci. 166
6 Legitimatus an deſinit ſuccedere per ſuperuenientiam filiorum ex legitimo matrimonio.in c.ſuggeſtum.nu.5.de deci. 169
7 Legitimati perſonarum ante omnia diſcutitur in iudicio.in c.1.nu.1.de ac.65
6 Legitimatus ab Imperatore,uel ab alio ſeculari Principe, an poſſit promoueri ad ſacros ordines uel alia ſpiritualia.in c.tua.nu.3.de decim. 174
7 Legitimandi multi ſunt modi.in c.per tuas.nu.7.qui fi.ſint legi. 50
2 Legitimare, ſpurios,reſtituere fame.creare tabelliones,licet ſint de reſeruatis Imperatori, tamen quilibet ſuperior non cognoſcens ſuperiorem, poteſt iſta attentare.in c.quòd translationem.nu.1.de offi.lega. 128
7 Legitimationem ſatis probat probans per maiorem partem uicinię parentes illius fuiſſe legitime coniunctos.in c.per tuas.nu.1.qui fil.ſint leg 50
7 In legitimatione exprimenda quæ ſunt.in cap.per ueherabilem.nume.27.qui fil.ſi nt legi. 52
6 Leproſi debent habere propriam eccleſiam & presbyterum,nec ſe cū alijs cōiacare,nec debent ſoluere decimas de eorum hortis ad uſum ſuum deſtinatis, alias ſecus.in capitu.cum dicat.nu.1.& 5.de ecc.ædi. 256
Leproſi debent ſepeliri cum alijs Chriſtianis.ibid.nu.2.
Leproſi non dicuntur facere collegium religioſum.ibid.nu.6.
6 Leproſi non ſunt ſepeliendi in cœmeterio,ubi alij ſepeliuntur.in capitu.ſacris. nume.6.de ſepul. 161
7 Leproſo coniugi uel alias infirmo,an poſſit compelli ſanus ad reddendum debitum,& quid iuris ſi infirmitas illa eſt contagioſa?in capitu.quoniam.nu.5. de coniu.lepro. 30
6 Leproſo poteſt interdici ingreſſus eccleſiæ, ſi non poteſt ingredi ſine ſcandalo aliorum,etiam ſi clericus ſit leproſus.in capitu. de Rectoribus.nume.3.& 4.de cle.egro. 59
7 Lepra ſuperueniens matrimonium non ſoluit,nec eius effectum,ideo coniuges debent ſe adinuicem maritali affectione tractare, aut ad perpetuam continentiam induci.in c.1.nu.2.de coniu.lepro. 29
Leproſi licite excluduntur a communione fidelium.ibid.nu.2.
2 Leſio non preſumitur in contractibus ad modicum tempus factis, in capitu.1. nume.5.de reſti.in inte. 185
2 Leſio magna,uel parua per quē conſideraberitur?in c.1.nu.8.de reſti.in inte.eo.
2 Leſio an preſumatur,an uero debeat probari?in capitu.auditis.nume.7.de reſti.in integ. 188
5 Letanijs cantandis quę perſonę dicuntur intereſſe, & ad quem locum in cap. cum inter.nu.4.de re iudic. 71
7 Leuans in baptiſmate filium unius,& credit alterius,an contrahat compaternitatem.in c.ſi uir,uel mulier,nu.4.de cogna.ſpi. 32
4 Lex quæ prohibet actum fieri apponendo pœnam,an uideatur actum etiam annullare.in cap.2.nu.5.de teſti. 39
1 Lex poſitiua ſiue eccleſiaſtica, ſiue ciuilis, an & quando liget in foro conſcientię?in c.1.nu.9.de conſti. 17
Lex fundata ſuper præſumptionem quę non eſt uera, non ligat contrafacientem in foro animę.ibid.nu.10.
7 Leges ciuiles præſertim in ſpiritualibus ſubijciuntur apoſtolorum dictis & canonicis.in c.ſi nu.1.de ſecun.nup. 64
Leges quæ in aliquibus matrimonia prohibent, correctionem percipiunt a canonibus.ibid.nume.2.
1 Leges uel ſtatuta an præſumatur quis ſcire poſt duos menſes.in capitu.cognoſcentes.nu.8.de conſti. 19
6 Lex generalis poteſt a certo genere perſonarum recipi, & certo non, & non recipientes non peccant.in c.cum olim.nu.4.de cle.coniu.
6 Leges uel ſtatuta canonibus non contraria ſunt ſeruanda in utroque foro, niſi ſint eccleſiis,uel eccleſiaſticis perſonis damnoſa quo caſu ad eorum ualiditatem requiritur ſpecifica approbatio a Papa.in capitu.non minus.nu.20. de immu.eccl.& cœmi. 263
1 Legem aut canonem male intelligere non eſt peccatum. in capitu. cum poſt. nume.4.de elect. 181
7 Legum authoritas in matrimoniali cauſa attenditur.in capitu.ubi non.nu.5. de deſpon.impu. 15
6 Leges ciuiles quo caſu ſunt obſeruandæ in foro conſcientiæ?in capitu.quia plerique.nu.7.de immu.eccle. 270
5 Lex communis reuocat alium,licet de ipſam mentionem non faciat.in capitu. uenlens.nume.11.de preſcrip. 50
7 Lex ciuilis poteſt in argumentum allegari in deciſionibus cauſarum,ſpiritualium in capitu.in audientia.nu.6.de ſent.excom. 261
5 Lex noua uel ſtatutum concernat futura, tamen quando habet omnimodam dependentiam a preteritis,non concernit ea.in capitu.paſtoralis.§.uerum. nume.2.de appel. 141
2 Lex ciuilis dubia defertur per conſuetudinem,& per ius canonicum.in capit. cum tempore.nu.6.de arbi. 204
2 Lex noua corrigens recipit extenſionem ad conſequētiam antique legis.Ant. in cap.a multis.nu.1.de eta.& qualit. 55
7 Legis finis eſt inuariabilis,licet conſtitutiones mutentur.in capitu.non debet. nume.2.de conſan.& affi. 40
1 Legum correctio ut cuitetur, debet fieri ſtricta interpretatio.in capitu.eccleſia uoſtra,il 1.nume.6.de elec. 182
6 Lex ciuilis ſouens luctum proximo odioſum,non debet ſeruari in foro animę. in cap.filius noſter.nu.3.de teſta. 131
6 Lex ciuilis non ligat eccleſiam, niſi approbetur, & acceptata fuerit? in capit. inter alia.nu.16.de immu.eccle.& cœmit. 266
1 Lex ſi reperitur multum dubia excuſatur quis a iuris ignorantia. in cap.quoniam.nume.2.de conſti. 43
Lex uel ſtatutum ſ'ebent cōcernere futura,& non preterita, niſi exprimatur. ibid.nume.3.4.& 9. eo.
Lex uel ſtatutum ſimpliciter loquens,an & quando extendatur ad preteritas? ibid.nume.11.
7 Legis finis concernit neceſſitatem uel utilitatem ſubditorum.in capit.non debet.nume.3.de conſan.& affi. 40
5 Legis auxilium fruſtra inuocat,qui in legem committit,& quando?in capitu. an ſit deferendum.nu.2.5.de app. 130
1 Lex illa dicitur prejudicialis clericis, uel eccleſijs quę eſt apta, aſſerre ſemper incommodum, ſecus ſi poteſt habere aliquando commodum, aliquando incommodum. in repe. capitu. Eccleſia Sanctę Marię.nume.17.de conſtitu. 36
Lex ciuilis in materia ſpectante ad eccleſiam, dato quod de illa principaliter non [illegible] ſed proceda tollendo lucrum, quando alias deberet non uaſ lei.ibid.nume.19.& 20.

Leges prohibentes matrimonium inter certas perſonas non prohibitas in iure canonico, pura inter tutorem & pupillam,& ſimiles perſonas,non ualent. ibidem.
Lex nona quę uenit ad corroborationem legis antique,non uidetur eam corrigere.ibid.nume.32. 37
Legis inducentis peccatum promulgator tanquàm contra ius diuinum diſponens conuincitur potius errare,quàm legem condere.ibid.nu.16.
1 Lex ciuilis, quæ poteſt ſe habere ad lucrum & damnum, eſt ſeruanda.etiam contra eccleſiam, maxime cum eccleſia illa lege utitur pro ſe.in capitu.1. nume.1.de reſti.in integ. 185
1 Lex prohibitiua non ſolum comprehendit caſum expreſſum.ſed etiam extenditur ad omnes caſus qui ſequuntur ex illo.in capitu.nam concupiſcentiam. nume.1.de conſti. 20
Legi uel regulę contraeuenies, an & quando incurrat peccatum mortale,& ponit perfectum diſtinctionem?ibid.nu.2.
1 Lex canonizata contraria canonibus non eſt ſeruanda.in capitu.ſuper eo.il 1. nume.4.de teſti. 54
7 Lex debet conuenire tempori.in c.non debet.nu.2.de conſan.& affi. 40
Lex proditur ut appetitus noxius ſub iuris regula limitetur.ibid.
Lex debet eſſe rationabilis & deſeruit fini.ibid.
Leges ſummorum Pontificum, & conciliorum, appellantur ſtatuta humana, & ſic non poſſunt dici ius diuinum.ibid.nu.4.
7 Contra legem facit ille,qui committit non ſolum contra uerba legis.ſed etiam contra eius mentem.in c.quanto.nu.2.3.& 4.de priui. 220.& ſeq.
1 Lex ciuilis non adſtringit clericos.in c.uerum.nu.22.de foro competen. 72
Tegter legem uel contra legem,an idem ſit?in c.cauſam.nu.7.de re iud. 73
Lex abrogata,an & q poſſit allegari.in c.nouit.n.23.& 27.de in.3.6.& ſe.
¶ Cor.Adde quòd abrogare eſt deſtruere, uel in totum delere unde dicitur lex abrogata.i.in totum ſubłata,uel deſtructa.ſed derogatur ei quando in parte tollitur,uel detrahitur.ff.de uerb.ſig.l.derogare. & no.glo. in §.leges.4.diſt.& etiam interdū abrogare eſt addere aliquid.Et ſeptem de cauſis aliquid abrogatur.ut no.in 4.diſtin.§ hæc,& ſi legibus. Primo contraria conſuetudine quæ nota eſt Principi,ut in d.§.leges. & ff.de leg.l.de quibus.Secundo cōtraria conſti.31.diſt.ante triennii.Tertio cauſę ceſſatione. 61.di.c.neophitus.Quarto locorum uarietate. c.lites.31.diſt.Quinto nimio rigore canonico.34.di.c fraternitatis.Sexto ſi præcibus occaſione mabignandi.habeat.16.q.1.c.legi.Septimo propter malum inde ſequens.63. di.§.uerum.Sed an abrogata lex poſſit allegari gl in c.nouit.ſuper uer.quicunque.de iudi.cōcludit q ſic,nō,ut faciat ius,& ut cauſa decidat ſecūdum illam.ſed ut habeatur ipſius notitia,& pōt allegari p p ratione ſui, qa ratio non tollitur ut in l.eos ff.de cōdi,& hos rationes ſentit Inn.in d.l.nouit.uel ſecundum Io.And ibi bene pōt Princeps arguere p l.abrogatam.l.2.§.& nemini. C.de conſtit.pe.non autē inferiora Principe. Vel ſecundum Innoc. Princeps nō poſſunt abrogare, & in totum tollere legem in prejudicium ecclefię,cui fuit aliquod priuilegium conceſſum,ita refert do.Abb.in d.c.nouit.in gl.ſuper uer.quncque.in 6.col.ubi eſt ſingulare, uidelicet, q priuilegiū conceſſum non ſubdito nō pōt reuocari.& uide do.Abb.in c.1. de conſtit.ubi exponit abrogata in ſublata per aliā legē, uel cōſtitutionem.& quęrit an conſtitutiones,ut leges,poſſunt abrogari? remittit ſe ad nota.in d.c. nouit.Ego adduco gl.in c.canonū ſtatuta.de conſti.ſuper uer.ſtatuta, quæ nuſq; quòd ſtatuta canonū abrogata nō ſunt ſeruāda quàm gl.& ſupra dicta limitabis,niſi ſtatuta eſſent abrogata in parte,& in parte non ſi le eſt caſus ſing.& ibi Bald.in l.1.C.de lati.liber.tol.& ibi dixit glo ſing ſecundū Bald.quòd lex pro parte tenet,& pro parte non.Secundo limitabis hoc procedere,quando cōſtitutio corrigens tenuit,ſed ſi de iure non tenuiſſet, tunc prima conſtitutio tenet,& obſeruatur, caſus eſt celebris.in c.cū omnes.de conſti. ubi non fuit ſublata antiqua conſuetudo per nouam cōſtitutionem nullam & inquā.Tertio limitabis. niſi quis iurałſet ſeruare cōtenta in ſtatuto,quia licet ceſſetur,& abrogetur ſtatutū, non liberatur iurans.ſecus ſi iuraſſet ſeruare ſtatutū.ut no.in c.1.de his quæſi.a malo.par.capitu & ibi. Abb.& no.in c.conſtitutus.de reſcrip.& Abb.in c.dilecto.in prin.4.col. in uer.ſed aduerte,de preb. & Pau.in cle.1.de reg.& ibi alij faciunt enim hoc,differentia utrū iuretur obſeruātia legis, uel obſeruātia eorum quæ cōtinentur in lege:primo caſu annihilata lege, annihilatur iuramentum tanquam eius acceſſorū.ſecundo caſu ſecus, quia non dependet iuramentum a ſtatuto.Simile habes in alia materia,utrū uitiato ingreſſu utretur oblatio bonoriē.nā diſtinguitur utrū bona ſint ablata p ſe, an ſint ablata p accidēs, ſeu acceſſorie? ut no.C.de ſacroſan.eccl.in auth.ingreſſi.ita dixit Bal.in pīu diſs ſeudo.in 7.col. Quarto limita nō habere locum regulam in habēte poteſtatem legis condendę, quia p eum allegari poterit lex abrogata,ita habetur.in d.c nouit.& in c.quicunq;.11.q.1.& in c.Ray.de teſta.ubi Papa allegauit l.lombardem.quę tamē eſt ſublata.& non ſolum Princeps poteſt allegare leges correctas ſituatas in corpore iuris ſed etiā eas quæ non ſunt in corpore iuris clauſæ ſecūdū do.meū.dom.Ant Barb.in c.canonū ſtatuta.in 7.col. Quinto limita,niſi lex uel ſtatutū traſiſtet priuilegiū uel cōtra eccłium cum non ſubdito, quia tunc allegari poterit,licet ſit abrogata,uel abrogatum,quia non potuit abrogari,& tolli in prejudicium iuris quæſiti non ſubdito.ita pulchre dixit Inn.in ca.nouit.de iud & in cap.dilectus.de rēp. ordina.Io.And.in addi.Spe.in ti.de cerſi.§.nunc dicendum.& in ti.de inſtitu.edi.§ nunc uero aliqua.in c.cor ſtitutus.de reſcri.do.& do.Ant.in d.c. nouorum.& in d.cap.nouit.& in d.cap.dilectus & in cap.cum omnes.alias cum M.Ferra.de cond. Card.in l.omnes populi ff.de iuſti.& iur.& in l.ei qui.ff.de iureiu.& in l.quòd ſemel. ff.de de cre.ab ordi. facit Areb.in d.c. quicunque. & bene facit quòd uoluit in l priuilegia.l.C.de ſacroſanct.eccle. Bald.in l.qui ſe patris.C.unde li.& in l.Princeps. ff de le.& in l.1.& ſi ff. de conſti.prin.& in l ſi cum mihi. ff de dolo,& in capitu.1.de prob.& ibi omnes.in capitu. 1.de nat.ſeu.& in capitu.1 ſeu.ſine culpa.non amit. & in l.unp ff.de ſera.Io.de ſan.& omnes.in capitu.1.de conſti.lib.6.Pe.de Anc.in conſi.4.alias 6.& per Cy.Bald.& alios.in d.l digna uox.C.de legi.& plene per do.meum do.And.in d.ca.canonum.& in d.capitu.nouit. cum alijs concor.tamen priuilegium,uel ſtatutum tranſiens in quaſi cōtractum cum ſuo ſubdito poteſt bene per Principem ex iuſta cauſa reuocari, ſingulare fuit dictum Innocen.in capit.in noſtra.& ibi doc de iniurijs,& danda.pro quo eſt tex.ualde ſing.in l.titius.ff.de obſeſſ & alibi illum tex. allegauit pro ſing.ad hoc Lud.Ro.in l ſi uero.ff.ſol.mat.& in ſing.ſuis ſing. 467.incip.An. Dux Mediolani,& d.Anto.in d.capitu.nouit facit cap. pe.de cle.non reſi.& cepit ſuggeſtum.de deci.& l ex ſacto ff.de uulg.& pup.& quod no.in capitu cum omnes & in capitu. quæ in eccleſiarum.de conſti.& in d.capitu.dilectus.Sexto limita, niſi lex abrogata allegaretur quo ad ſui rationem, ut dictum eſt,& hoc uoluit Bald.in capit translato. de conſti.Septimo limita niſi allegaretur quo ad ipſius notitiam,ut dictum eſt per gl.& doc.in d cap nouit.Et ſic habes regulam,quòd ex legibus abrogatis non debent ſumi argumenta in cauſis per text. coniuncta glo.C de abrogatis non debent ſumi argumenta in cauſis per text. coniuncta glo.C de no.C.con ſir.§.hoc ergitur ſuper uer.neceſſe.& per d.l.1.coniuncta glo.ſuper uer.imaginem.C.de lati.li.tol.& Bald.colligit ex illo text.quòd reuocatis ſtatutis reuocata ſunt omnes reformationes facte circa ſtatuta,ſallit in caſibus pradicti s,in contrarium facit text.in Auth.de nau.uſu.in uer aliarius ſus negotiatoribus & c.col.9.ubi in totum tollitur, & eſt inutilis conſi.tutio precedens quem text.alleg.Nic.de Nea.in preludys ſeu.& in l.1.ff.de coniurgen.cum emanci.li.ipſe reſpondet,quòd hoc intelligitur quo ad negotium principale, ſecus quo ad rationem, & quo ad argumentum. Et conclude de hac materia, ut per Ioan.de Imol.poſt d.And.in d.capit. canonum, & ibi plene per do.meum.& uide Hoſtien.in ſum.de immu.eccle.§ inquantum uer.nec credendum eſt. Arch.in capitu.ſi.de leg.lib.6. doc.poſt glo.in capitu.nouit.& in d.capitu.quicunque.& ibi Arch.glo.& doct.in d.§.nunc igitur.& glo.& doc.in d.l.1.doc.in fi.ff.de fal.& in cap. in primis.2.q.1.& facit c.fuerunt.7.diſt. Nic.de Neap.in preludys ſeu. & in d.l.ff.de coniungen.cum eman.li.& de allegantibus apoſtillas aliquorum, quorum non fuerunt per Bartol.in d.l.ſi. unum tamen non omittam, nam Bald.in d.§.hinc igitur.in uer. neceſſe dixit, quòd producens inſtrumentum ſcienter incidit in pœnam falſi.quod dicit eſſe uerum ſi ſtatutum non faciat ad cauſam, puta quod terminatur per ſtatutum petus non per nouum,quòd agitur de negotio preteri, quòd pertinet ad legem antiquam, & non ad nouam,& iſtud non eſt pœnale,immo licitum eſt producere tale ſtatutum, cum uigore eius quantum ad cauſam illa non ſit ſublatum, ut in Auth.ut cum de ap.cogno. in prin. niſi lex noua corrigeret legem preteritam,& in futurum, quia tunc nullo modo poſſet allegari in iudicio, in argumentum tamen allegatur ex quo reperitur in corpore iuris clauſa,poluit glo.& Bal.in d l.1.ff.de coniun.cum emanci.li. licet enim lex tollatur,non tollitur eius ratio,ſi expreſſe per legem corrigentem non tollatur d.l.eas.ff.de capi.dimi.
1 Lex etiam pœnalis recipit interpretationem extenſiuam ex ſimilitudine rationis,uel connexitate negotij.in c.translato.nu.1.de conſti. 20
Lex ſtatutum,uel conſuetudo extenduntur ad caſum ſimilem,niſi ille caſus ſimilis decidatur per aliam legem.ibid.nu.4.
7 Legem uel canonem male intelligere non eſt peccatum, niſi ex hoc malo intellectu committatur aliquod peccatum.in capitu.per tuas.il 2.nume.9. de ſimo. 108
5 Geſta contra legem ſunt nulla, niſi lex ultra procedat ipſa confirmando.in c. quod ad conſultationem.nu.2.de re iudi. 74
6 Lex Imperialis fauens eccleſiæ ipſo facto uidetur approbata ab eccleſia, niſi contradicat ſi uero eſt damnoſa ecclesijs, uidetur approbata, niſi expreſſe approbetur.in c.is qui.nu.20.de ſolu. 119
5 Lex continens in ſe peccatum etiam ueniale eſt ipſo iure nulla.in c.ſi.nume.1. de præſcript. 52
6 Lex uel alia diſpoſitio non exprimens cauſam debet conſiderari, quòd ſit fundata in ratione naturali, & iuxta illam rationem debet interpretari. in c. ſuggeſtum.nu.2.de appel. 114
4 Lex ſi facit mentionem de pœna capitis, intelligitur de pœna deportationis.in c.quanto.nu.7.de iureur. 159
6 Lex uel ſtatutum emanatum ob aliquam iuſtam cauſam, an dicta cauſa ceſſante debet obſeruari.in c.quia plerique.nu.19.de immu.eccle. 273
1 Lex extenditur tantum ad futura, niſi expreſſe caueatur, ut extendatur ad preterita.in c.cognoſcentes nu.1.& 4.de conſtit. 18
Lex loquens per uerba preſentis temporis,non extenditur ad futura quod habet locum.ſi per hoc daretur materia delinquendi.ibid.nu.2.
Lex uel ſtatutum an,& quando ligat ignorantes.ibid.nu.6.
1 Lex domina poteſt allegari in deciſionibus cauſarum. in cap.cum cauſam.nu.5. de electio. 145
1 Lex poſitiua an debeat obſeruari in foro conſcientiæ.in proœm Gregorij.in uer. Rex pacificus.nu.4.& 6. c.& ſeq.
1 Lex Principis præiudicialis eccleſijs non extenditur ad eccleſias, niſi expreſſe an probetur per Papam.in c.eccleſia S Mariæ nu.9.de conſtit. 32
Lex ciuilis ſpecifice diſponens ſuper eccleſijs an ſit ſeruanda in foro canonico.ſi non reperitur canon contradicens.ibid.nu.10.
Lex ciuilis,quæ non poteſt ſeruari ſine peccato, in nullo foro eſt ſeruanda. ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ibid.nume.11.
Lex ciuilis, si generaliter loquitur, nec canoni contradicit, an sita clericis seruanda.ibid nu.13.
Lex ciuilis rationabilis, & deuians a canone est seruanda in foro suo, sed si sumus in terris subiectis ecclesiæ etiam temporaliter, seruatur canon. ibid. nume.14. 33
Lex ciuilis nullo modo potest disponere contra libertatem matrimonij imponendo pœnam.ibid nu.15.
Lex ciuilis quando vnum præsumit, & lex canonica aliud, cui standum est. ibid.nume.17. 38
7 Legis nouæ superuentione non debet mutari id, quod gestum est secundum legem antiquam.in c. de infidelibus.nu.3.de consang.& affinit. 39
7 Legem in sui fauorem ad actum inualidandum allegare non potest qui scienter contra legem venit.in c.1.nu.2.de eo,qui dux.in matri. 27
2 Lex positiua vtrum obliget contrauenientem ad peccatum.in c.1.nume.4. de treu. & pace. 157
Lex vel Statutum, & quando tollatur per desuetudinem.ibid.
1 Lex decisa siue resecata, an & quando possit allegari in proœm. Grego. in ver. Rex pacificus nu.7.& 10. 11.& seq.
7 Leges ciuiles in fauorem fidei sunt approbatæ per Papam in c.excommunicamus.nu.12.de hæret. 132
6 Leges ciuiles conferunt multum scientiæ theologicæ, & canonicæ, & in studio camerario possunt a religiosis videri. in c. super specula. nu.17.ne cler. vel monac. 284
1 Lex etiam correctoria extenditur, vbi ratio legis correctoriæ militat. in c. nihil.nu.9.de elect. 179
Lex correctoria, & pœnalis extenditur fauore ecclesiarum.ibid.
3 Leges ciuiles pœnales generaliter loquentes, habent locum etiam in rebus ecclesiasticis, ex quo canones non contradicunt.in cap.ecclesia S.Mariæ.il 1. nume.4 vt lit.pend. 253
3 Lex quando aliquid prohibet sub pœna, & contraueniatur, actus remanet validus, licet pœna comittat.in c.veritatis.nu.37.et 38.de dolo & cõtu.243
1 Lex canonica, an liget delictum omnino occultum.in c.1.nu.12.de constit. 17
6 Legis ratio dominatur legi sicut anima corpori, & in qualibet lege potest considerari aliqua ratio saltem naturalis.in c.ad aud.nu.2.de deci. 170
7 Lex nouæ non extenditur ad causam pendentem vel decisam, etiam si ad præterita referatur.in clem. dudum.nu 5 c.de sepul. 303
7 Legem superioris an inferior iurisdict. onem habens iuuare possit apponendo vel augendo pœnam in cle.ne Romani.nu.2.de elect. 287
7 Libellus quibus casibus omitti potest tacitè vel expressè & quibus casibus nõ. in clem.sæpe.nu.13 de verb.sig. 319
Libellus ne tradatur in scriptis, reus renunciare potest tacitè & expressè. ibid.nume.15.
Libellus an sit de substantia iudicij. ita vt aliter iudicium non valeat.ibid.nu.11.
Libellus de necessitate non exigitur, vbi mandatur procedi simpliciter & de plano.ibid.nu.16.
7 Libelli exemplum triplex faciunt cauti aduocati, & procuratores actoris, & ad quid, & a quibus danda sit.in clem.sæpe.nu.55.de verb.sig. 320
Libelli oblatio actoris expensis reo fieri debet.ibid.nu.47.
6 Libellus generalis admittitur super accessorijs.in capitu.dilectus.nume.2. de cap.monac. 218
5 Libellus a quo petitur renouatio attentatorum per appellationem, quomodo formabitur siue pendente appellatione iudiciali, siue extraiudiciali. in c.cõsuluit.il 2.nu.7.de appel. 115
3 Libellus non vitiatur, si primo ponitur conclusio, quàm narratio. in c. literas. nu.3.de restit.spoliat. 210
3 Libellus est attendendus in sita conclusione, non autem in modo narrandi.in c. literæ tuæ.nu.2.de dila. 156
Libellus dubius quando interpretatur pro libellante.ibid.nu.12.
Libellus quando est generalis non tenetur reus respondere.ibid.
5 Libellus in interdicto vti possidetis, debet concludere, vt reus non impediat per se, vel per alium, quominus actor libere, & quiete valeat possidere.in c. veniens.nu.1.de præscrip. 49
6 Libellus an admittatur in appellationis a diffinitiua vel interlocutoria. in cap. Raynal.nu.27.de testa. 149
3 Libellus in actione personali debet continere causam, alias reus non tenetur respondere, sed si reus non opponit iudicium, procedit.in c fi.nu.1.& 2.de libel.obla. 112
Libellus si est ineptus, debet reus dicere, nolo respondere, quia causa non exprimitur, & ita debet iudex pronunciare.ibid.nu.3.
Libellus si continet causam ineptam non poterit post lit. contest. declarari, sicut si nullam causam continet.ibid.
Libellus in personali quam causam continet.ibid.nu.5.
Libellus sufficit, quòd concludat in effectu iure communi.ibid.nu.6.
Libellus notoriæ iniustus, est lacerandus per iudicem.ibid.nu.10. 113
3 Libellus super possessorio si in eo est narratio proprietatis, non aggrauat libellantem in probatione proprietatis.in c.ex parte B. nume.3.& 12.de foro competen. 93.& seq.
Libellus alternatiuus, an & quando valeat, & ibidem de rescripto. ibid. nume.4.& 7.
Libellus non vitiatur, licet non concludat in iure communi, vel municipali, sed in iure speciali, quod postea probatur.ibid.nu.5.
3 Libelli conclusio semper attenditur, sine conclusio [illegible] libellandi in c.1.nu.2.
de lit.contest. 121
Libellus continens conclusionem iuris sine alia narratione valet ibid.
Libellus in quo petitur executio, & non condemnatio, valet.ibid.nu.23.
Libellus in quo petitur condemnatio, & non executio condemnationis, valet & concludit.ibid.nu.24.
2 Libellus est largissime interpretandus in fauorem libellantis. in c.auditis.nume.2.de restit.in integ. 188
5 Libellum famosum si quis repererit, & in eo contenta propalauerit, grauiter punitur, in c.cum te.nu.30.de re iud. 93
3 Libellus continens plus debito, an possit totus negari. in capitu.1.nume.15.de plus peti. 176
4 Libellum fundans super confessione probatiua obligationis, vel inducliua, an debet obtinere.in c.si cautio.nu.2.de fide instru. 124
7 Libellus, & ordo iudiciarius, an sit seruandus super incidenti quæstione ad ecclesiast.forum delata.in c.lator.nu.8.qui fil.sint legit. 47
5 Libellus in quo quis petit subiectionem aliquorum, & sic in generali, vel vniuersali iudicio potest esse generalis, & in processu sufficit deuenire ad particularia, & illa probare.in c.cum inter.nu.5.de re iud. 71
3 Libellus quibus casibus reddatur dubius, & incertus. in cap.2.nume.47.de ord.cog. 171
Libellus obscurus si fuit admissus, an sequatur condemnatio.si res non fuerit declarata, & licet non soleat admitti, tamen admissus valet.ibid.nu.48.& 51.
Libellus generalis admittitur super accessorijs, rei specialiter petitæ.ibidem.nume.50.
Libellus si potest ex eius narratione continere aptam, & ineptam actionem, videtur intentata apta virtute dictæ clausulæ, secus si ineptam tantum. ibid.nume.52.
3 Libellus quando non porrigitur, iudex potest ex officio suo supplere, licet non petatur a parte.in c.1.nu.2.de libel.obla. 106
Libellus est offerendus in scriptis.ibid.nu.4.& 8. eod.& seq.
Libellus debet esse clarus, nec alternatiuus, nec conditionalis.& c.ibid.nu.5.
Libellus quo casu debet subscribi ab offerente.ibid.nu.6. 107
Libellus an offeratur iudici, vel parti.ibid.nu.7.
Libelli oblatio interrumpit præscriptionem.ibid.nu.9.
Libellus vtrum sit de substantia iudici.ibid.nu.10.
Libellus an requiratur in denunciationibus vel inquisitionibus.ibid.nu.13.
Libellus requiritur in actione damni infecti ibid.nu.18. 108
Libellus cuius expensis debet dari reo.ibid.nu.20.& vide in seq.c.in nu.3.
1 Libellus potest continere plures petitiones contra eundem rem, in c. cum ecclesia.nu.4.de elect. 161
1 Libellus in possessorio licet faciat mentionem de proprietate, tamen non extenditur iudicium proprietatis.in c.ex parte 2.nu.2.de reseri. 54
Libellus debet extendi in conclusione, non autem in narratione.ibid.nu.3.
3 Libellans videtur confiteri contenta in libello. in cap.examinata. nume.4.de iudic. 41
Libellus semper debet interpretari pro libellante.ibid.nu.18. 43
2 Libellus alternatiuus admittitur, quando quis est incertus de actione vel remedio sibi competente.in c.constitutus.nu.9 de restit.in integ. 195
3 Libellus quando est ineptus potest iudex ex officio supplere. in cap.dilecti filij. nume.2.de iud. 22
Libellus cuius ineptitudo ex intrinseco venit non debet a iudice lacerari.ibid.
Libellus sine causæ expressione non debet a iudice recipi.ibid.nu.17. 24
2 Libellus continens notoriam iniustitiam potest repelli, tanquam ineptus. Ant. in c.1.nu.2.de offi.vica. 85
6 Libellus generalis in accessorijs procedit, & etiam incertus. in c.cum venerabilis.nu.5.de relig.do. 216
2 Libellus est latissimi iuris & semper debet interpretari, quantum fieri potest in fauorem libellantis, licet contineat verba impropria.in cap.2.nu.10.de restit.in integ. 106
3 Libelli contrarij super eadem re, & eodem iudicio admittuntur dati ex parte actoris, & rei, in c.cum ecclesia.nu.6.de causa possess. & propriet. 178
3 Libellus defectiuus potest suppleri ex officio iud.in cap.causam quæ.il 1.nu 3. de iudic. 27
6 Libellus procedit, si dicatur, peto talem compelli ad solutionem, licet non petatur primo ipsum condemnari.in c.olim causam.nu.3.de cens. 253
3 Libellus interdicto recuperandæ procedit sine conclusione.in c.in literis.nu.2. de restit.spoliat. 196
7 Libelli diffamatorij clam producti, an & quando possunt esse causa inquirendi contra illum in eis infamatum.capitu.inquisitionis.§.tertio.nume.4.de accusatio. 81
3 Libellus an requiratur, quando transmittitur reo copia rescripti, in c.2. nu.7. de dilatio. 154
Libellus, vel citatio criminalis, an debeat continere tenorem inquisitionis. ibid.nume.9.
Libelli copia transmissa reo non sufficit ad lit. contestandam.ibid.nu.10.
Libellus potest offerri etiam die feriato.ibid.
3 Libellus debet interpretari vt conueniat personæ iudicis, & iuri actoris.in c.si clericus.nu.10.& 14.de foro compet. 69
7 Libellus quomodo formatur propter impotentiam mariti.in cap.3.nume.4.de frig.& maleficijs. 41
6 Libellus contrarius sustentatur ex idonea conclusione.in cap.sicut tenor.nu.2. de regul. 15

Libellus super rei vendicatione sufficit, quòd duntaxat concludat se pronunciari dominum.in c.2.nu.17.vt lit non contest. 126
Libellus super appellatione debet concludere sententias latas post & contra appellationem legitimam declarari irritas, & inanes. in c.dilecti filij.il 2. nu.2.& 5.de appel. 157
Libellus potest continere plures articulos contra eundem, qui possunt eadem sententia terminari.in c.cum olim.il 2.nu.1.de priuil. 214
Libellus alternatiuus procedit quando dubietas non resultat ex facto libellantis.ibid.nu.10.
Libellus, an & quando possit emendari tam in ciuilibus, quàm in criminalibus. in c.2.nu.24.de libel.obla. 110
Libellus, an & quando possit immutari.ibi.nu.27. 111
Libellus appellationis an possit minui super quantitate in eo posita.ibidem. nume.29. 112
Libellus alternatiuus admittitur ratione incertitudinis rei petitæ. in c.grauis. nu.22.de restit.spoliat. 207
Libellus alternatiuus procedit.quando vnum est in obligatione, & aliud in solutione.in c ex literis.nu.4.in fi.de pig. 110
Libellus non continens in se actionem, sed officium iudicis, valet.ibid.nu.5.
Libellus aut sententia quomodo formatur.quando prælatus vult vendicare aliquam ecclesiam.in c.cum dilecta nu.4.de confir.vti.vel inuti. 165
Libellus alternatiuus & incertus, tunc valet, quando incertitudo non reddit rem dubiam, alias regulariter non procedit. in c.cum causa.nu.2. de empt. & vendit. 98
Libellus concipitur contra monasterium non contra monachum, in c.in præsentia.nu.78.de proba. 24
Libellum suscipiens rei vendicatione, an videatur se offerre liti, adeo quod rebus teneatur, licet non possideret.in c.examinata.nu.11.de iudi. 42
Libellus vnus potest formari super eodem crimine contra plures, secus super diuersis criminibus.in c.significantibus.nu.1.de purg.vulg. 231
Libellus vel citatio quo casu possint fieri, vel dari tempore feriarum.in c.significauerunt.nu.17.de iudi. 52
Libellus in quo petuntur debita alicui dignitati, an includat debita tam de iure communi, quàm speciali. Ant.in c.fi.nu.3.de offi.Archid. 81
Libellus in istis vniuersalibus, quomodo concipiatur.ibi.nu.4. 82
Libellus in possessorio non vitiatur, si in eo aliquid de proprietate tangatur. Ant.in c.constitutus.nu.2.de fil.presbyt. 64
Libellus plura potest continere, & pars inepta non potest vitiare modum optum.in c.ad dissoluendum.nu.6.de despon.impub. 19
Libellus generalis in iudicijs vniuersalibus admittitur, secus in singularibus. item admittitur in accessorijs rei petitæ, & in interdicto vnde vi, & in quo veniunt omnia accessoria ad rem principalem. in c.cum ad sedem. nume.8. & 10.de restit spoliat. 216
Libellus ambiguus interpretatur pro libellante, quando verba patiuntur istam interpretationem.ibid.nu.14. 217
Libellus generalis in iudicio vniuersali sufficit, quòd declaretur in executione sententiæ, & in iudicio particulari debet declarari in processu.ibid.
Libellus vniuersalis procedit super vniuersalibus absque eo, quòd in specie aliquid exprimatur.in c.constitutus.nu.3.de reli.do. 215
Libelli copia si vna cum citatione fuit transmissa reo cum termino competenti, non debet ei vlterius dari terminus deliberatorius. in c.1.nume.13.de dilatio. 153
In eodem Libello quis potest plura, & diuersa petere. in c. cum Ioan.nu.1. de fide instrumen. 119
Libellus est largissime interpretandus, vt comprehendat omnia, quæ possunt adaptari ad causam deductam in iudicio, nisi expresse illa sint excepta etiam oblatus coram arbitro.in c cum ecclesia.nu.13.38.& 39.de cau. poss.& propriet. 178.& 180
Libellus criminalis intentatus ciuiliter, debet continere locum, & tempus, prout si intentaretur criminaliter.in c.tua.nu.2.de procur. 170
Libellus potest dirigi contra subditos absque eo, quòd prius dirigatur contra illum, qui subiectionis possessionem prætenditur.in c.cum super.nume.2 & 17.de re iud. 78.& seq.
Libellus in vniuersalibus vel generalibus non est necesse, quod contineat vel exprimat specialiter contenta in petitione.in cap.conquerente.nume.4. de offic.ordi. 143
Libelli forma quo petitur aliquem fore illegitimum. in cap.tuam. nume.8.de ord.cog. 172
Libellus non continens certam & determinatam causam, an admittatur. in c.super hoc.nu.2.de renun. 15
Libellus super restitutione in integrum debet continere læsionem enormem, nõ autem læsionem iniquam.in c.tum ex literis.nu.1.de restit.in integ. 190
Libellus in restitutione in integrum, quomodo formatur.ibid.nu.4.
Libellus continens plura in se copulatiue procedit ad victoriam, licet vna vel alia tantum probetur in c.significante.nu.6.de appel. 160
Libellus quotiescunque est ineptus, quia non concludit ius agendi, totus processus & sententia sunt nulla.in c.cum dilecti.nu.4.de empt.& vendi. 96
Libelli ineptitudo in quacunque parte iudicij appareat, absolvitur reus ab instantia iudicij in examinata.nu.12.de iudi. 42
Const. Aldr. quòd absolvitur reus, quandocunque constat de ineptitudine libelli & fusc. pie. si bellum in rei vendicatione etiam si litem contestetur & causam prosequatur, non videtur se liti offerre, vt teneatur si non reperitur possidere, ideo debet absolui, quando constat eum non possidere, & illius actoris intentionem esse ineptam, ita sing. dicit tex. in c.examinata.de ind.quòd sing. no.pro limitatione l. is qui se obtulit. ff. de rei vend. qui tex. intelligitur quando interrogatus, an possideret, respondet quòd sic, secus si simpliciter cæpit libellum.& lis contest.est vt est tex.in d.c.examinata, de quo Bar.facit magnum festum, in l.si ate.§ si quis.ff.de excep.rei indic. dicens quòd ille tex. est scribendus literis aureis. Ex quibus no. quòd semper debet sequi absolutio quandocunque & in quacunque parte iudicij constat de ineptitudine libelli.hoc idem no.Pet. de Anchara.& Ioan.de Imo.in c. dilecti. de empt.& vendi. qui dicunt quod etiam post sententiam potest opponi de ineptitudine libelli, quod limitat ibi Abb. quando ineptitudo cõcernit ipsam sententiam, quod est no.& vide Roma.& Moder.in l.si se non obtulit, quæ est l.3.ff.de re iud.in 2.col.
3 Libellus continens notorium peccatum debet dentibus lacerari. in c.ex parte. nu.23.de restit spoliat. 215
6 Libellus quando agitur contra monachum, an sit concipiendus in persona sua vel monasterij.in c.dudum.nu.2.de conuer.coniug. 199
5 Libellus potest formari generalis in accessorijs.in c.cum venerabilis.nume.2. de exceptio. 11
3 Libellus debet continere rem certam, quæ petitur, non autem sub genere.in c 2.nu.1.de libel.obla. 108
Libellus non debet continere obscuritatem, & reus tunc non tenetur respondere.ibid.nume.4.
Libellus generalis non vitiatur, quando genus est restrictum ad vnam speciem. ibid.nu.5 8.10.& 19. 109.& seq.
Libellus in actione reali quid debet continere.ibid.nu.6.
Libellans potest iurare se ignorasse circunstantias rei petitæ in libello, & statur suo iuramento.ibid.nu.7.
Libellus in quo petuntur fructus non expressa certa quantitate valet secus in sententia.ibid.nu.11.
Libellus incertus quo casu non vitietur.in d.c.2.nu.11.de libel.obla.
Libellus an debeat continere causam.ibid.nu.12.& 13.
Libellus in quo quis petit rem iure dominij vel quasi, quomodo procedit. ibid. nume.16. 110
Libellus in vniuersalibus, & generalibus iudicijs, an valeat absque eo, quòd in eo exprimantur res singulares.ibid.nu.18.
Libellus in quo petitur villa cum pertinentijs valet, sed quid si petantur omnia bona, quæ sunt in tali loco.ibid.nu.19.
Libellus in generali iudicio debet in processu causæ declarari, licet non ita in vniuersali, & de ratione diuersitatis.ibid.nu.20.& 22.
Libelli forma in repetitione hæreditatis.ibid.nu.23.
1 Libellus ineptus non vitiat processum, si in causa illa non solebat dari libellus. in c.bonæ memoriæ.il 1.nu.9.de elect. 149
2 Libellus alternatiuus, an & quando sit admittendus. in c.cum contingat. nume.14.de offi.deleg. 119
6 Libellus qui necessario non concludit contra reum, debet incontinenti per iudicem reijci.in c.1.nu.5.de depo. 94
2 Libellus quo petitur, vt aliquis inducatur ad subiectionem alterius, quomodo formabitur.in c.inter quatuor.nu.9.de maiorit & obed. 151
3 Libellus super incorporalibus concludens in possessione, an vitietur.in cap.conquestus.nu.5.de foro compet. 95
Libellus largissime interpretatur, vt concludat intentionem agentis.ibid.
3 Libellus est late interpretandus in fauorem actoris.in cap.cæterum.nume.18. de iudic. 21
3 Libellus continens narrationem non ostendit, an actor velit agere petitorio, vel possessorio.in c.pastoralis nu.2.de cau.poss.& propriet. 183
Libellus generalis quam actionem contineat.ibid.nu.3.
Libellus si est datus super petitorio, iudex non potest pronunciare super possessorio.ibid nu.11. 184
3 Libellus quid sit, & vnde dicatur.in rub.nu.1.3.de libel.obla. 106
Libellus debet dari in scriptis ibid.nu.2.
6 Libellus in quo petitur aliquas res solitas habere, vel habens pertinentias nulla facta mentione de pertinentijs, comprehendit etiam pertinentias, & super eis etiam ferenda sententia.in c.inter dilectos.nu.3.de dona. 125
1 Libelli verba intelliguntur lata in fauorem libellantis.in c.Cumana. nume.4. de electio. 183
7 Libere, hæc dictio excludit alterius consensum, & siue vacet ecclesia siue non. in clem plures.nu.5.de iurepat. 307
6 Liberæ potest illud fieri, quòd non dependet ex consensu, vel licentia alterius.in c.statuimus.nu.12.de reg. 190
1 Liberæ quis potest facere aliquem actum, quando non requirit consensum alterius.in c.fi.nu.3.de postula.prala. 120
3 Liberæ qui potest aliquid facere, non tenetur eligere voluntatem alterius.in c. accepta.nu.7.de restit spoliat. 194
7 Liberæ dicitur quid fieri posse, quando non dependet ex alieno arbitrio. in cap. omnis vtriusque.nu.15.de pœnit.& remis. 247
6 Liberæ dicitur quis posse facere aliquem actum, quando non requiritur consensus alterius.in c.illud præterea eundum.nu.5.de iurepat. 223
7 Liberæ dicimur aliquid posse facere, quando non indigemus alterius auxilio. in c.lator.nu.4.de homic. 134
3 Liberum arbitrium quando est concessum alicui in iudicando, quod videtur sibi concessum.in c.dilecti filij.nu.7.de iudi. 23
2 Libera potestas data alicui non extenditur, quod aliquid faciat contra ius. in c.1.nu.4.de offi.ordi. 132

Universidad de Deusto
Biblioteca

7 Libertatis causa favorabilis est, & in dubio pro ea iudicatur. in c. licet. nu. 4. de coniug. ser. 31
7 Libertas an sit res spiritualis. in c cum sit proprium. nu. 5. de condi. appo. 22
7 Libertas in matrimonijs, & sponsalibus debet esse, vt promissio pœnæ in eis nõ obligat. in c. gemma. nu. 1. & 4. de spon. 13
Libertas non solum requiritur in matrimonijs tempore promissionis de eo cõtrahendo, sed etiam tempore contractus. ibid. nu. 4.
6 Liber feudorum est approbatus in c. ex parte. nu. 11. de feu. 107
7 Liber homo quis se vendi permisit, an & quando seruus efficiat. in c. 1. nu. 6. de na. ex lib. ven. 31
5 Liber censualis alicuius ecclesiæ repertus in loco non suspecto, facit fidem. in c. ad audientiam. nu. 4 de præscri. 37
Libri antiqui probant diuisionem diœcesum. ibid. nu. 11.
Libris extractis ex archiuo publico habentibus testimonium notarij archiui datur fides. ibid.
1 Librimercatorum faciunt fidem pro eis in parua quantitate. in c. bonæ memoriæ. il 2. nu. 30. de postul. præla. 119
4 Liber rationum non facit fidem pro scribente, sed cum adminiculis facit præsumptionem. in c. 2. nu. 9. de fide instru. 109
Liber rationum an faciat fidem contra scribentem, & quid si aliquid contineat pro scribente, & aliqui contra scribentem. ibid. nu. 10. 110
Liber rationum an faciat fidem contra tertium. ibid. nu. 11.
Liber rationum an debeat haberi dum, & consulem. ibid. nu. 12.
4 Libris antiquis, historicis, chronicis scriptis in lapidibus, vel scripturis in archiuo publico productis, an credatur. in c cum causam. nu. 1. de proba. 36
2 Librum rationum si aliquis nixus est vitiare, non potest postea ipsum reprobare. in c cum olim. nu. 3. de offi. deleg. 117
7 Libris, & scripturis hæreticorum non datur fides aliqua. in c. fraternitatis. nume. 1. de hæret. 127
7 Libellorum appellatione veniunt filij, nepotes, & descendentes ab eis. in clem. præsenti. nu. 9. de baptis. 309
7 Liber pontificalis est approbatus ab ecclesia. in clem. Romani. nume. 10. de iureiuran. 296
7 Libræ signum, quem Sol ingreditur in mense Septembris, sic appellatur, quia tunc dies & noctes æquantur. in clem. pastoralis. nu. 4. de re ind. 297
7 Libri, calices, & alia ornamenta diuinis officijs deputata, quamuis capi non possint pro solutione decimæ secus tamen est in alijs libris atque iocalibus. in clem si beneficiorum. nu. 16. de decim. 304
7 Librorum edendorum prouisio contra vsurarios edita, extenditur ad ipsorum hæredes. in materia proportionabili. in cle. ex graui. nu. 16. de vsur. 314
7 Libris priuatis non creditur, nisi contra conficientem. in clem. ex graui. nu. 11. de vsuris. 314
7 Licentia superioris tacita non sufficit in casibus in quibus tenetur subditus petere licentiam & obtinere. in clem. religiosi. nu. 6. de testam. 301
7 Licentiæ generalis vigore non potest religiosus consentire electioni absque requisitione licentiæ si eius præsentiam habere non potest. in clem. quamuis. nu 17. de foro compet. 294
7 Licentiam vbi quis petere & non consequi tenetur, potest procedere absque requisitione licentiæ, si eius præsentiam habere non potest. in cle. quamuis. nu. 17. de foro compet. 294
7 Licentiam suscipiendi executionis officium si superior dedit, potest illam reuocare. in clem. religiosi. nu. 7 de testa. 301
7 Licentiam fratribus super confessionibus audiendis concessam, non potest Episcopus sine causa reuocare in cle. dudum. nu. 28. de sepul. 33
6 Licentiatus potest dum assumit gradum Doctoratus, probari etiam si paruo intercallo post licentiam Doctoretur rationibus de quibus in c. cum secundum. nu. 14. de præb. 33
6 Licentia vel consensus non sufficit. quòd petatur, si non concedatur. in c. tuæ fraternitati. nu. 3. de cler. non resid. 24
6 Licentia vel consensus qui debent requiri in aliquo casu, debent ante actum, & non post intervenire. in c. licet. nu. 1). de reg. 189
2 Licentia quæ datur religioso, vt ingrediatur aliud monasterium, sufficit quod præsetur a prælato solo. nec requiritur quod præsetur a cap. Ant. in c. post translationem. nu. 16. de renun. 36
6 Licentia superioris si debet adhiberi in aliquo casu, est petenda etiam quod ille actus sit licitus, quia superior censetur sibi reseruasse cognitionem, an casus sit licitus, aut non. in c. vt super. nu. 17. de reb. eccle. non alien. 89
6 Licentia debet præcedere actum, qui sine ea non potest expediri. in c. tua nos. nu. 7. de eccle. ædifi. 258
6 Licentia non intelligitur regulata nuda voluntate, sed regulata ratione. in cap. cum ad monasterium. nu. 23. de sta. mona. 211
2 Licentia sine consilium sufficit quod petatur, licet non obtineatur. in c. admonet. nu. 4. de renun. 13
2 Limitatio ad c. pastoralis. de offi. ord. & ad cap. venerabilibus. de sent. excom. lib. 6. c. in literis. nu. 5. de offi. deleg. 91
1 Limitatio ad l. Arrianus. ff. de act. & oblig. & ad c ex literis. de proba. c. cum contingat. nu. 9. de rescrip. 73
4 Limitatio ad c. 1. de pac. in c si cautio. nu. 2. de fide instru. 124
5 Limitatio ad c. porrecta. de confir. vti. vel inuti. nu. 4. 167
6 Limitatio ad clem. 2. de reb. eccle. non alie. in c. vnico. nu. 20. in fi. vt eccle. be si. dim. con. 85
6 Limitatio ad c. admonet. de renun. in cap. ex ore sedentis. nu. 10. de his quæ fi. a ma. par. ca. 84
7 Limites siue confinia non possunt præscribi sed bene quæ sunt intra confinia. in c. cum inter vos. nu. 2. de verb. sig. 181
6 Limites & confinia non possunt præscribi, nec eis adhærentia. in c. cum sint. nume. 8. de deci. 172
5 Limites ecclesiarum vel prouinciarum quo casu præscribantur. in c. quia inuitante. nu. 11. de præscri. 33
6 Limitibus cohærentia quo casu possunt præscribi. in cap. cum contingat. nu. 4. de deci. 176
2 Lite pendente si quid fuerit intentatum pendet quo ad eius validitatem ex futuro euentu. in c. 2. nu. 21. de restit. in integ. 187
Lite pendente non prohibetur possessor percipere fructus rei litigiosæ, nisi ad scandalum vitandum. ibid.
5 Litis contestatio non requirit solennem interrogationem, aut responsionem, immo potest contestari per responsionem aduocati, si reus ipsam approbat. in c. cum causam. nu. 1. de appel. 153
Litis contestatio non inducitur per obiectionem solam exceptionum peremptoriarum. ibid. nu. 9.
3 Lis dicitur pendere etiam quando pendet appellatio. in cap si. nu. 4. de sequest. poss. & fruct. 261
3 Lis in quibus casibus non contestatur. in c si. nu. 4. vt lit. non contest. 119
7 Litis pendentia super matrimonio non impedit secundum matrimonium contrahi, si primum erat nullum. in c. cum Apostolica. nu. 1. de spon. 9
6 Lis si recusetur contestari, potest fieri immissio in possessionem rerum recusatis ex primo, & secundo decreto. in c. inter alia. nu. 10. de immu. eccle. & cœmet. 265
7 Lite pendente non potest quis impediri in possessione sua. in c. ex tuarum. nume. 4. de purg. ca. 226
7 Lite pendente super matrimonio, non licet transire ad aliud matrimonium. in c. tua fraternitas. nu. 3. de spon. duo. 21
2 Litis contestatio vbi non requiritur, tunc primus actus, qui solet fieri post lit. contest. operatur effectus litis contestationis. in c. insinuante. nu. 9. de offic. deleg. 107
7 Liti quibus modis quis possit renunciare, & quando non. in c. 1. nu. 5. de colu. deteg. 182
3 Lis debet decidi secundum iure existentia tempore quo mota fuit, non secundum priuilegium lit. pendẽ impetratum, nisi de litis pendentia fit in eo mentio expresse, vel nisi fuerit emanatum motu proprio. in cap si. nu. 1. 4. 8. vt lit. pend. 236
Lis non terminatur secundum priuilegium ea pendente impetratum, & concessum, sed vide an hoc sit verum a quocunque priuilegium concedatur. ibid. nume 9.
3 Litis contestatio excludit omnes dilationes. in c si clericus. nume. 17. de foro compet. 99
3 Litis contestatio causatur etiam per responsionem factam ad narrata in libello, licet non ad conclusionem libelli. in c. cum ad sedem. nu. 4. de restitu. spoliat. 216
Litis contestatio inducitur per ista verba, non credo narrata esse vera. ibid. nume. 5.
7 Lite pendente reus non priuatur re sua, puta beneficio, nisi pendeat lis super alio graui crimine, quo casu quis suspenditur a re sua, donec causa finiatur. in c. accusatum. nu. 3. de simo. 94
3 Lite penden. super coniugio, vel adulterio, non interdicitur copula carnalis, quando maritus vel vxor sunt in possessione, secus si matrimonium esset contractum lite pend. quo casu copula interdicitur. in cap. 2. nu. 1. 2. 3. 4. vt lit. pend. 253
3 lite pendente sine causæ cognitione, reus non priuatur commodo possessionis, etiam si Princeps rescripserit non considerato, an iuste, vel iniuste possideat. in c. 1. nu. 1. vt lit. pend. 252
Lis quando dicatur pendere. vide remissiue ibi, & etiam quædam quæ lite pendente reuocant ur. ibid. nu. 11.
5 Liti se offerre quomodo quis dicatur ad hoc, vt non vitet pœnam offerentis se liti. in c. aduersario. nu. 9. de except. 32
3 In causis electionum vel prouisionum ecclesiarum proceditur sine contestatione litis. Idem in possessoris. in c. 1. nu. 20. de lit. contest. 121
Lis contestatur etiam si reus respondeat negando ius tantum, vel causam. ibid. nume. 25.
Lis non contestatur per ista verba, volo litigare, vel non confiteor, nec nego. ibid. nume. 26.
Lis ad hoc, vt fit contestata, an sufficiat respondere per verbum, credo, vel dubito. ibid. nume. 27.
Lis contestatur si reus respondeat per verba iniuriosa, videlicet tu mentiris. ibid. nume. 28.
Litis contestatio probatur si in actis dicitur. ibid. nu. 29.
3 Litis contestatio an fiat absque eo, quòd pars dicat animo litem contestandi. in c. cum causam. nu. 5. de iura. calum. 148
Litis contestatio etiam facta, non inducitur, si reus non vult respondere libello. ibid. nume. 27. 149
Litis contestatio si non fit, quia reus non vult respõdere libello iudex procedes contra eum ad missionem ex primo decreto absque alia citatione. ibid.
2 Litis contestatio an proprie fiat coram arbitro. in c. super quæstionum. nu. 6. de offi. deleg. 108
3 Litis contestatio non fit in causa summaria. in capitu. venerabilis. nume. 22. de iud. 50

Litis contestatio non fit, si reus confitetur ante oblationem libelli, in c. dudũ, il 2. nu. 25. de elect. 191
Litis contestatio an requiratur in spiritualibus. in ca. dudum. il 2. nume. 11. 190
Litis dicitur proprie post lite contesta. ea vero, quæ præcedunt litis contest. sunt potius quædam præparamenta. in cap. super quæstionum, nu. 13. de iudi. 108
Lis pendente super impedimento, coniuges debent sibi debitum reddere. in c. porro, nu. 8. de diuor. 56
Litis contestatio an requiratur, quando agitur super nullitate sententiæ, vel an requiratur libellus. in c. per tuas. nu. 9. de app. 147
Litis contestatio non requiritur in notoris, ibi. nu. 10.
Litis contestatio requiritur, quando aliquis petit restitutionem in integ. ibid. nume. 11. vbi non est necessaria litis contestatio, non requiritur libel. ibid.
Litis contestatio fit per responsionem rei petitioni actoris, nisi reus protestetur, quod non intendit litem contestari. in cap. dudum. il 2. numero 10. de elect. 190
Litem esse motam non sufficit scire ad hoc vt scienti præiudicet, nisi sciant sibi ius in illa re competere. in c. quamuis, nu. 11. de re iu. 96
Litis contestatio coram arbitro interrumpit præscriptionem, secus coram arbitratore. in c. Quintauallis, nu. 21. de iureiu. 167
Lis pend. super primo matrimonio, vxor secunda non debet de sua possessione amoueri. & interim licite debitum petit, & exigit. in cap. veniens, n. 4. de eo, qui du in ma. 29
Litis contestatio an requiratur in beneficialibus, Anto. in cap. accepimus, n. 9. de ætа & qual. 58
Litis contestatur per solam responsionem factam in libello, nec opus est alia expressione verbali. in capitul. 1. numero 4. vt lite non contestata. 122
Litis non contestatur per contumaciam rei, quia in hoc requiritur verus consensus. ibi. nu. 5.
Lis pendente exercitium matrimoniale suspendi non debet. in c. cum inter, nume. 4. qui fil sint leg. 46
Litis contestatio an inducatur per exceptionem factam a parte. in cap. cum venerabilis, nu. 13. de exce. 11
Lis pendente non debet reus spoliari, vel prohiberi vti iure suo alias a lege improbato, licet illud ius sit contra intentionem actoris. in c. significante. nu. 3. de app. 160
Litis contestatio, an & quando requiratur in inquisitionibus. in c. cum dilectis. nu. 3. de pur. cano. 227
Non potest esse inter episcopum & capitulum absque eo, quod capitulum habeat curatorem ad litem. in capitu. cum ecclesia. numero 3. de offi. del. 161
Litis dicitur nota, cum fuerit contestata. in cap. ex parte, il 2. nume. 13. de verb. sign. 281
Litis contestatio fit coram papa per narrationem facti, & verbalem contradictionem, & sine libello. in capitu. in causis, numero 6. de re iudicata. 85
Litis contestatio potest fieri iubente iudice, no partes descedant antequam lis contestetur, & si vna pars discedit, mulctatur, & alia mittitur in possessionem. in capitu. fina. in aliis. numero 9. vt lit. non contesta. 135
Lite pendente super matrimonio ex causa seruilis erroris, an debitum & alia præstanda sint. in c. proposuit, nu. 6. de coniu. ser. 30
Litis non contestatur quando examinatur aliquis clericus. in cap. cum secundum. nu. 8. de præb. 33
Litis contestatio an inducatur per responsionem indirectam, vel opponendo exceptionem peremptoriam. in cap. prouis, nume. 5. de dolo, & contu. 230
Litis contestatio inducitur etiam per responsionem rei factam sine iussu iudicis. ibi. nu. 9. & 13. eo. & seq.
Litis contestatio non inducitur per responsionem ad petitiones, sed ad petitionem etiam & responsio fiat ex interuallo, ibi. nu. 14.
Litis contestatio non potest fieri sine libello, ibi. nu. 15.
Litis contestatio an requiratur, quando imploratur officium iudicis. in capitulo iudicis officium, numero primo, 3. 6. 9. 10. de officio, iudicis. 148
Litis contestatio inducitur per actum, qui potest fieri post litem contestatam ad hunc effectum. scilicet quod non admittantur exceptiones quæ solent admitti ante lit. contestata tantum. in cap. cum oporteat. numero 9. de acc. 82
Litis contestatio constituit in mala fide reum, & actorem respectu fructũ. ut c. significauerunt, nu. 6. de test. 76
Lis habetur contestata, quando ventum est ad actum, qui debet celebrari post li. cont. in c. 2. nu. 19. de dil. 155
Lis dicitur mota post eam contestatam. in capitulo 1. numero 4. de iuramen. calum. 141
Litis exordium est post li. cont. ibi.
Litis contestatio fit etiam in causa appellationis. in capitu. per tuas. num. 2. de appella. fol. 146. & vide plene in nu. 3. vbi ponitur, an requiritur libellus.
3 litis contestatio & alia quæ consistunt in facto, debet fieri ab ipsa parte principali, & non ab aduocato, nisi aduocatus respondeat parte præsente & tacente. in c. pastoralis, nu. 1. 4. 5. de iu. 40
5 litis contestatio non requiritur in causis summariis & parui præiudicii. in c. cum dilecta, num. 21 de confir. vti. vel inuti. 166
litis contestatio non requiritur, quando agitur sub renouatione vel transumptione instrumenti, ibi. nu. 23.
3 lis quando dicatur pendere ad hoc, vt priuilegium ea pendente impetratum non habet vires. in capitulo finali, numero 12. vt lite penden. 257
CORR. Adde Bal. in l. 1. C. de rela. quod vbi impetratur rescriptum non debet solum fieri mentio de litis pendentia, sed de statu causæ, & dicit se audiuisse quod curia Ro. hoc seruat, allegat. capitu. inter monasterium. de re iud. dicit tamen Lap. & Abba. allega. 79. quod ista regula limitatur in causa matrimoniali, quod valet rescriptum in causa matrimoniali, licet non faciat mentionem de litis pendentia, hoc uoluit idem Bald. in l. Deo nobis, C. de episcop. & cle. & hoc fauor matrimonii. Limita secundo nisi rescriptum esset gratiosum, & Princeps concederet, gratiam lit. penden. quia tunc non est opus quod faciat mentionem de litis pendentia, ita dixit Domi. Anto. in cap. 2. de in integ. resti. alleg. Inno. in cap. dudum, de elect. Limita tertio vbi lis non teneret. probatur in cap. bonæ. de confirma. vti. vel inut. Docto. & Goff. in cap dilectæ. de except. Dom. Anton. & Ioan. de Imo. in ca. tenor. de re iud. Pet. de Ancha. consil. 15. alias 16. & vide eundem. capitu. nonnulli. de rescript. vbi apponit rationem, quare debeat fieri mentio de litis pendentia, do. meus Barba. in d. capitu. causam dicit se consuluisse q̃ si fuit impetratum rescriptum lit. pen. & non fuit facta mentio de statu causæ, dixit quod erat surreptitium, per id quod habetur, in cap. inter dilectos. de fide instrumen. facit quod voluit Ioan. de Imo in d. cap. inter monasterium, quod vbi secundæ literæ non faciunt mentionẽ de priuilegio per primas concesso, vel de processu habito per illas non valeat, adducit quod habetur, in cap. cæterum, de rescrip. & in cap. dilectus. il 2. & in cap. super eo. de coha. cle. & mu. facit quod voluit Ab. in c. oblatæ, de app. nume. 4. in versic. vltimo, no. fo. 53. vbi dicit q̃ secundæ literæ valent non facientes mentionem de prioribus, dummodo priores sint non legitimæ impetratæ. De literis ergo surreptitiis non est necesse in secundis facere mentionem, ita colligit ibi in arg. a contrario sensu. & vide gl. expressam. in c. ex tenore. de rescrip. in c. cum nostris. de concess. præben. & in c. suggestum. de iurepa. quod procedit etiam in beneficialibus, vt no. in præal gl. & hæc bene no. in practica.
Litis contestatio inducitur per petitionem, & responsionem factam in iudicio, quæ si omittitur processus est nullus. in capit. 1. numer 1. & 5. de lit. contest. 118. & seq.
Litis contestatio an inducatur per responsionem ad positiones, ibidem nu-nume. 6. 119
Litis contestatio vtrum possit fieri vna parte absente, & sic sine verbis, ibid. nume. 7.
Litis contestatio an inducatur per responsionem factam ex interuallo, in d. c. 1 nu. 7. de lit. conte. eod.
Litis contestatio quid sit, ibi. nu. 9. & 10. 120
Litis contestatio perpetuat actionem vsque ad trig'n. annos. ibidem, numero 11. 121
Litis contestatio vtrum inducatur per confessionem factam a reo, ibidem. numero 13. 120
Litis contestatio inducitur per confessionem aduocati animo litigandi, si nõ reuocetur confessio. ibi. nu. 14. eod.
Litis contestatio inducitur, licet in responsione non dicatur animo litem cõtestandi, ibi nu. 15.
Litis contestatio an inducatur, licet reus dixerit, respondeo, non tamen animo litem contestandi, ibi. nu. 16.
Litis contestatio an inducatur per obiectionem exceptionum, ibi. nu 8
lis an contestetur per responsionem factam libello, in quo simpliciter ponitur narratio & non petitio, ibi. nu. 19. & 23. 121
litigans pro vna opinione alicuius multum si dubitabili, si succubuerit, non condemnatur in expensis, ibi. nu 6.
litigans cum consilio alicuius acutissimi doctoris, si succubuerit non condẽnatur in expensis. ibi.
litigiosa res vel actio siue vniuersalis siue particularis, quando dicatur quæ an possit cedi sine uel cum vitio litigiosi, siue quando agitatur personali vel reali, vel mixta, siue ad corporalia, siue ad incorporalia. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. il 1. nu. 7. vt liti pen. 254
litigiosam rem locans, quo casu incidit in vitium litigiosi contractus. in ca. ecclesia sanctæ Mariæ. il 2. nu. 9. ut li pen. 255
litigiosa res si uendatur, debet in eius locum altera æquiualens surrogari in c. ecclesia sanctæ Mariæ. il 2 nu. 2. vt li pen. 255
5 litigiosa non efficitur proprietas, si quæstio est super possessione mota. in c. 1. nu 5. de confir. vti. uel inut. 164
3 litigiosæ rei legatum fide commissum & transactio, an ualeat. in ca. ecclesia sanctæ Mariæ. il 1 nu. 8. ut li pen. 254
litigiosa res non potest sine vitio litigii pignorari, obligari, vel alienari, nec locari ad longum tempus, sed ad modicum sic. ibid. numero 9.

Universidad de Deusto
Biblioteca

3 litigiosi vitium non habet locum super incorporalibus,de quo remissiue, in c.h.nu.7.vt li.pen. 256
4 litigiosam rem an faciat sola commissio causæ,vel notificatio vel citatio,vt priuilegium lit.pen.valeat,vel non valeat,in capi.causam, il 2. nume. 5.de testa. 60
2 litigator,qui recedit a lite,dicitur consequi magnum commodum.in ca. 1. nu.2.de transa. 160
5 litigans coram iudice non suo an censeatur in ipsum consentire , adeo quod non possit ipsius competentiam allegare.in ca.pastoralis, nu. 16. de exceptio. 6
litigare coram iudice suspecto periculosum est,in cap. cum inter. nume.5.de exceptio. 8
7 litigator qui semere contradicit iudici,coram quo litigat , punitur arbitrio superioris.in c.dilectus,nu.1.4 de pœn. 240
5 litigans coram iudice quem accusauit suspectum , censetur exceptioni renunciasse .in capitulo inter monasterium. numero tertio , de re iudica. 85
3 litigans periurus etiam in spiritualibus,non perdit causam.in c.prout , nu. 6.de do. & contu. 230
7 litigans temere vel calumniose si succubuerit,condemnatur in expensis.in c. calumniam.nu. 1.de pæ. 237
CORSE. Adde quod licet in expensis debeat condemnari victus victori,vt in d.c.calumniam.& in l.sancimus,C.de iud.& in l properandum. §.sinautem alterutra.C.eo.tamen si statutum dictaret victum victori in expensis condemnari , habebit locum etiam in habente iustam causam litigandi,licet secus sit de iure communi,& hoc vt statutum aliquid ad dat iuri communi.Ita sing.dixit Barto.in l.3.§.si rem ff.de leg 3.quam op Bar.in d.§.si rem,expresse tenet Ang.in Aut. de exhi.re.in prin. ad hoc ponderans gl.ibi in ver.causam.quam dicit sin.no & idem no. Ang. in l.non solum.ff.de rei vend.facit quod voluit Bar.in l.4.§ prætor. uer. quæro quid si statuto,ff.de dam.infect.& in l.2.de vsucap. licet contrarium sentiat Bal.in l.in terminato,ad fi.C.de fruct.& li.expen. & in l. eos §.in cautione.C.de appel.in fin.pen.col.vbi pro hoc alie.no. per glo. in §.tripli.Inst.de act.bene facit quod no.glo.in Anth generaliter, C. de epis.& cle.in verbo iniuste.vbi notatur an statutum debeat interpretari secundum ius commune,hic non examino, dicam plene inf. in verbo statutum,teneas tamen q si statutum disponat victum victori &c. q habebit locum etiam in habente iustam causam litigandi,& dicitur iusta causa,quando quis habet pro se opiniones Doctorum . Ita dicit Pet. de Anch.in cle.ne Romani.post antiquos de elec.per consilia Doc. per l. in bonorum.& ibi no.Bar ff.de bo.poss.ti.generali & Mod.in d.§.sinautem.Limita vt per Barto.& plenius per Bal. in l.iuris. C. qui admi.& ibi Bald quod non sufficit consilium vnius periti, sed requiruntur duo si haberi possunt,vt in Authen.de non alienan.§.quod autem.per Bart.in proœmio ff in fi.prin.& in l.1.§.fina.ff. de verborum obli. & ibi Mod. Doct.& Abb.in capi.proposuisti,numero 5 de probatio. Item vbi opiniones aliquorum Doctorum essent pro una parte. Ioan. And. in cap.vt debitus.de appel.pro quo vide ibi glo.in verbo , rationabili.& Spec.in ti.de expen.§ nunc videndum.in 1 col.& Ioan.And.in c. 1. de postula. præla.in princ.in nouel.Bal.in d.Auth generaliter,Imo.in l qui ante Kalendas,de ver.obl.limita nisi communis opinio esset in contrarium dom. Anto.in cap.finem litibus.de dolo & contu. Item iusta causa præsumitur in eo,qui habet semplenam probationem. Anto.& Pet. de Anch. in d.cap.finem litibus.Bal.in l.quæ non probasse,C.de calum.& in l. 1. C.de aliuoca.diuer. iudicum . Item si aliter de bona fide litigantis constat.quia est religiosa persona.Hostien.& Ioan.And.in d.cap.finem litibus.Anto.& Pe.in cap.2.de no.oper.nun. Facit quod voluit Anto.in cap.postremo.de app.& Ang in l.si a bonæfidei.ff.de rei vend. Inno.& Doctores in cap.nisi essent de prabend. Item ille qui probauit per testes qui postea fuerunt reprobati respectu personæ. Ita notat Bald. in Auth. generaliter & limita prout dicunt Moder.in d.l.properandum,§ sinautem.vbi etiam per d.Ale.de Imo & per do.meum Barb.in d.c. finem litibus.in apostillis suis.
5 litigator potest in quacunque parte iudicii petere se remitti ad iudicem ecclesiasticum cum munimentis causæ,& hoc ex speciali priuilegio ecclesiæ in c.super.nu.4.de ap. 112
litigatores non tenentur ius alterius allegare,ne pars aduersa efficiatur instructior,nisi forte dolose tacuisset , quia tunc non valeret processus. in c.si duobus.nu.10.& 17.de app. 108
litigans scienter coram excommunicato tolerato non debet reportare aliqd commodum,& talis processus retractatur quatenus venit in sui fauorem,ibi.nu.15.
7 litigans super certo beneficio,si beneficium aliud receperit,quando dicatur primo renunciare.in cle.gratiæ,nu.1.de res. 286
litis pendentia vt inducatur,copia libelli debet inferi in citatione.in cle.cum lite pendens.nu.7.vt li.pen. 295
litis pendentia quando incipiat,& quando desinat.in cle.cum li.pen. vt lit. pen.nil imo.nu.3. 295
litis motio facit definere pacificam possessionem.in clem.ad compescendas. nu.10.de seq poss.& fruct. 295
litigans eo ipso quod succumbit in causa præsumitur calumniose, vel temere litigasse.in c.calumniam,nu.2. de pœnis. 237
litigiosi vitium non dependet ex voluntate sua . in capitu. cum olim , nume. 19. de re ind. 70
litteræ impetratæ præter stylum curiæ sunt de falsitate,vel surreptione suspecte.in c.quod super,nu.2.de fide instr. 116
litteræ executoriales valent etiam,quod non procedant monitoriæ. in c.ex insinuatione,nu.1.de ref. 89
litteræ ad beneficia , an requirant insertionem patrimonii impetrantis.in c.postulasti.nu.3. de rescrip. 76
litteris alicuius adhibetur fides in præiudicium suum. in c.si quorundam, nume.6.de solu. 117
litteras alius destinatas aperiens quomodo puniturin cap.cum olim. nu.2. & 4.de offi.deleg. 117
litteras falsas habens,si ipsas intra viginti dies non destruat uel resignet, incurrit excommunicationem,cuius absolutio reseruatur soli papæ.in ca. dura sæpe.nu.10.de cri.fal. 178
litteris episcopi an credatur . in capitulo ad probandum . nume. 19. de re ind. 94
litteras vitiosas reddit expressum omne , quo tacito gratia non fuisset obtenta saltem ita faciliter . in capitulo , final. numero primo , de præsumptio. 139
litteras apostolicas non potest quis recipere in curia ab alio, quam a papa vel eius officialibus,ad hoc deputatis sub excom. pœna quæ incurritur ipso facto,si vero extra curiam,tunc secus. in cap. dura sæpe , nume. 2. & 7.de cri.fal. 178
litteras ad lites non potest vnus pro alio impetrare , nisi habeat speciale mandatum,idem ad beneficia.in capitu.dura sæpe.nume. 6. de crimine, falsi. eod.
litteræ præter solitum stylum curiæ impetratæ præsumuntur falsæ , nisi fuerit positum ex certa scientia,& portantes huiusmodi literas præsumuntur falsarii. in c. porrecta , numero 2.& 4.de confirma. vtile vel inuti. 167
litteræ prælatorum siue scribant pro , siue contra vnum , multum operantur , & licet non faciant plenam fidem , faciunt tamen præsumptionem . in capitu. veritatis . numero , 10. de dolo , & contumacia. 240
litteræ prælatorum , an & quando probent , in c.cum in ecclesiis.nu.3.de maio. & obe. 152
litteræ commendatitiæ dimissoriæ possunt recipi a quolibet prælato respectu subditi sui,& etiam a capitulo sede vacante.in cap. fraternitati , nu.5. & 6.de cle.non resi. 21
litteræ commendatitiæ ad ordines. i.ut clericus possit recipere ordines ab episcopo alieno possunt concedi a proprio episcopo vel sede vacante a capitulo,ibi.nu. 6.
litteræ dimissoriæ ad tempus puta causa studii ab omni prælato respectu sui beneficii conceduntur,ibi.
literis credentiæ an , & quando sit adhibenda plena fides , ibidem. numero 7.
litteræ papæ etiam si nunquam fuerint exhibitæ , probantur per testes si fuerint deperditæ . in capitulo , cum olim . numero 11. de priuileg. 213
litteræ ad beneficia dicuntur priuilegium,i.beneficium principis.in ca.ex parte.il 1.nu.8.de offi.del. 93
litteræ de simplici iustitia non præsumuntur , falsarii , nec quis punitur ,si illis non utatur. in capitulo accedens . numero 1. de crimi. falsi. 179
litteræ papales gratiosæ,si reperiantur falsæ , habet locum dispositio, ca.ad falsiarorum,eod.ti si vero sunt litteræ de iustitia procedit.d.c. accedens. ibi.nume.8.
litteræ solius prælati,an faciant fidem,in c.ea noscitur,nume.7. de his quæ fi.a præla. 79
litteræ credentiæ non probant aliquem esse assumptum ad aliquod officium. in c.coram nu.10.de offi.del. 118
litteræ impetratæ per excommunicatum,indistincte sunt ipso iure nullæ.in c. fi.nu.11.de proc. 177
litteræ secundæ non facientes mentionem de prioribus non legitime impetratis valent,& idem est in rescripto.in capitu.oblatæ , numero 8. de appel. 146
litteræ surreptitiæ ad lites tribuunt iurisdictionem , licet elidibilem , vnde opus est appellatione .in capitulo 22. numero 14. vt lite non contestata. 126
litteræ testimoniales faciunt magnam præsumptionem, licet non plenam, in c.cum inter. R.nu.4.de ele. 139
locatio ad longum tempus non potest fieri por ecclesiam inferiorem sine cõsensu episcopi ad modicum tempus,sic puta ad nouem vel decem annos. in c.requisisti,nu.11.de test. 142
locare perpetuo operas suas nemo potest , quia esset species seruitutis , potest tamen quis se obligare perpetuo seruire alicui hospitali etiam primato,quia inest favor spiritualitatis.in capitu.inter dilectio, nume. 11.de dona. 123
locatio facta ad certum tempus , vel canonicum , vel vsufructuarium expirat ex mortuis . in capitu. ad audientiam , numero 2. de rebus , ecc.alie. 89
locare in perpetuum non potest prohibitus alienare,ibi.nu. 3.
Locatio ad maximum tempus non transfert dominium vtili, ibi.
6 Locatio ad modicum tempus non transfert possessionem in conductorem , sed simplicem detentationem.in capitul.ex literis.numero 5.de iurepatronatus. 222
Locatio prædii si est facta rectori ecclesiæ, successor tenetur stare colono, secus si fuit facta a canonico vel vsufructuario. in c.nouum genus.nume.6.de deci. 166
3 Locatio non probat possessionem respectu locantis,quando possideret, alias secus.in c.cum venissent.nu.12.de rest.spo. 202
Locatio præsumitur renouata transacto anno.in c.in causa.nu.10.de caus. poss.& prop. 191
6 Locator potest inquilinum repellere de domo ante finitum tempus conditionis,si peruenerit ipsi aliqua necessitas , vel inquilinus male versetur vel pensionem non soluat . in capitul.propter . nume.2.6.& 10.de loca. 101
Locator expellens conductorem peruerse habitantem in domo ante finitum tempus , an remittet sibi pensionem pro rata temporis . ibidem. numero 16. 102
7 Locare ad modicum tempus potest ille,qui prohibitus est alienare, obliga re,vel vendere,in clemen.monasteriorum,nume.13.de rebus eccles.non aliena. 300
6 Locare an possit quis in perpetuum operas suas. in ca.iudicatum,nume.2. de immu.eccl.& cæmi. 261
6 Locare quis tenetur domos scholaribus . in capitul.1.numer.6.de emptio. & venditio. 95
Locatio ad longum tempus an dicatur alienatio,in cap.nulli.nume.13.de rebus eccl. 87
4 Locum famosum prœponens in aliquo festo , ratione ludi non excusatur a pœna.in c.1.nu.4.de præsum. 128
6 Locus religiosus non ex hoc solo præsumitur, q ibi aliquando celebrantur missæ, nisi probaretur, q omnes ibi admittebantur ad dicendum & audiendum missam . & q haberet campanam elevatam in campanili . in c.inter dilectos.nu.8.de dona. 123
Locus religiosus non præsumitur de necessitate , licet cognominetur ab aliquo sancto.ibi.nu.9.
7 Locus tutus assignari debet puellæ,si timetur de violentia.in c.cum locum. nu.1.& 5.de spon. 8
6 In loco interdicto hodie licite celebratur submissa voce & clausis ianuis . in c.quæsitum.nu.5.de coha.cle & mu. 15
Locus religiosus de quibus religiosis reformari debeat. in ca.inter quatuor. nu.1.de rel.domi. 215
3 Locus an attendatur in delictis , vbi fuit factum vulnus , an locus ex quo fuit emissum telum ad vulnerandum, in c.fin. numero 25. de foro competen. 103
6 Locus an efficiatur religiosus, propterea, quod ibi sit aliquis sepultus sine authoritate pontificis in c.abolendæ.nu.4.de sepul. 161
Locus deputatus authoritate episcopi ad fundandum hospitale vel ecclesiã est effectus sacer,adeo q non debet redire ad vsus prophanos. in cap. ad hæc & inf.nu.1.de reli.domi. 214
Locus religiosus non efficitur ex eo,q laicus sepelierit cadauer,in eo, in ca. ad hæc & inf.nu.3.de reli.domi. eod.
Locus religiosus non efficitur per laicos.ibi.
Loca pia non dicuntur oratoria priuata . in capitul. fin. numero 1. de censibus. 249
7 Loca pudibunda olim inspicebantur, hodie vero non. in c.puberes.nume.2. de despon.impu. 16
Loca vicina quæ dicantur.in c.super specula,nu.5.de priui. 222
6 Loca pia quæ dicantur,in c.de his.nu.3.de testa. 151
7 Locupletior & pauperior,quando dicatur fieri donator,vel alius,in c.donatio.nu.8.de dona.inter vi.& vxo. 63
Lucrum iniuste extortum,an sit restituendum pauperibus Christi, an vero aliis,in c.cum sit.nu.8.& 9.de iudæ. 125
Lucrum quæsitum ex commercio damnato subiacet restitutioni similiter . acquisitum per excommunicatum.in capitul.ad liberandam,numer.1. eodem titul. eod.
Lucrum honestum prouenire potest ex pecunia.in c.per vestras.num.6.de dona.inter vir.& vxo. 61
6 Ludi inhonesti non debent exerceri in ecclesiis neque a clericis in ca. cum decorem.nu.1.de vi.& hone.cle. 7
7 Ludus noxius est in culpa.in c.exhibita.nu.5.de homi. 150
Ludus an sit prohibitus clericis cum laicis.in cap.continebatur.numer.3. de homi. 143
Ludus solatiosus non est clerico interdictus.in capitul. lator, numero 2. de homi. 144
6 Ludens & vincens an , & quo casu sit obligatus ad restitutionem in foro animæ,& in foro fori , in capitul. quia plerique , numero 35. de immu.eccles. 272
Ludum,illud,quod vincitur in ludo scacchorum,vel in ludo,qui consistit , & sit gratia virtutis experiendæ non subiacet restitutioni,nisi quis principaliter ludat causa spoliandi proximum vel vincendi, in cap.clerici, nume.12.de vi.& hone.cleri. fo.19. Illud quod vincitur in ludo fortunæ,vel ingenii & fortunæ non habetibus administrationẽ,puta filio &c. dẽt restitui patri.& similib.ibi.nu.13.Quod vincitur cũ fraude in ludis

Universidad de Deusto
Biblioteca

habenti administrationem an subiaceat restitutioni, & quid si sine fraude, ibidem.
Consuetudo, q illud quod vincitur in ludo non restituatur, non valet licet aliqui contra. ibi. nu. 14.
Ludenti pecuniam mutuans non potest repetere, secus si alteri non ludenti licet in ludo mutuet. ibi. nu. 15. 10
In ludo transactio facta non valet, ibi. nu. 16.
In ludo vendens rem an teneatur de euictione, ibi. nu. 17.
Ludendo si vnus vendit alteri emens non præscribit, & venditor non tenetur de euictione, secus si vendit alteri. in c. si diligenti, nu. 27 de pres. 47
7 Ludentes si ex constitutione episcopi sunt excommunicati, incurrunt excommunicationē, etiam si ludant cum ipso epō, licet episcopus nō incurrat, quare non potest ligari sua constitutione. in c. 1. nu. 9. de simo. 93
Luere in corpus in defectu pene habet locum in penis pro maleficio, secus si est obligatus ex contractu. in c. Statuimus, nu. 2. de maled. 187

De litera M.

Machinatio in mortem coniugis privat quem spe coniugi, si aliqd sequatur homicidium. in c. 1. nu. 1. & 3. de diu. 55
Machinatione mulieris in morte viri, an vir possit eam deserere, & econtra, ibi. nu. 4.
machinatio quid sit. in proœ. Cle. nu. 2. 285
7 Machinatio vnius tantum in mortem coniugis, non sufficit a impediendum matrimonium, nisi adulterium præcesserit. in c. super hoc. nu. 4. de eo qui du. in ma. 27
machinantem in mortem vxoris, vxore mortua non potest in vxorem ducere, & an impediat, & dirimat matrimonium, in cap. 1 nume. 3. de eo qui du. in ma. 27
Machinatio in mortem coniugis sufficit ad impediendum matrimonium, vbi adulterium intercessit, & dirimit iam contractum. in c. super hoc. n. 3. de eo qui du. in ma. 27
machinatio in mortem coniugis adhibita ab adultero, vel adultera dirimit matrimonium post cum tali contractum. in c. significasti. nu. 6. de eo qui du. in ma. 29
machometus fuit nutritus a quodam clerico nobili Romano, qui cum tempore Bonifacii papæ IIII. quædam petita impetrare non potuisset, apostatauit a fide in cle. cedit, nu. 12. de iudæ. 311
magistri qui conducuntur docere in aliqua ecclesia collegiata, an debeant percipere de prebendis singulorum, si non vacat alia quæ sit sibi assignata, in c. quia nonnullis, nu. 4. de mag. 129
magister vnde dicatur. in cle. cum sit. nu. 3. de mag. 311
6 Maior pars omniū qui sunt in aliquo consilio attenditur, licet ibi sint duæ partes diuersarum factionum, & sic non attenditur maior pars cuiuslibet factionis, sed maior pars omnium simul in concreto. in cap. 1. numero 5. de paro. 163
5 Maiori parti vniuersitatis statur in his, quæ geruntur per ipsam vniuersitatem, nisi minor pars aliquid rationabile opponat in contrarium. in c. fi. num. 13. de re iud. 99
1 Maior pars intelligitur de maiori parte præsentium in concilio. in c. licet de vitanda. nu. 14. de elect. 129
7 Maiores septennio si contrahunt sponsalia neuter ante puberitatem vestire potest. in c. de illis. il 1. nu & 5. de spon. impu. 17
Maior si cum minore contrahit contractus claudicat, quia maior obligatur & minor non saltem priusquam ad ætatem pervenerit legitimam. ibi. nume. 3.
7 Maior censetur ille in dignitate, qui est in honorabiliori loco in c. antiqua. nu. 2. de priui. 219
2 Maior pars dicitur & consideratur non solum respectu numeri, sed dignitatis. in c. prudentiam. nu. x. de offic. deleg. 100
6 Maior pars canonicorum potest facere et alia parte inuita, q oēs teneantur certam partem suorum reditum ad opus fabricæ cōferre in repe. c. cum esses. nu. 22. de test. 136
1 Maioris partis iudicium non tenetur sequi minor pars contra conscientiā. in capitu. bonæ memoriæ. il secundo. numero 24. de postulatione. prælato. 119
Maior pars non potest aliquid statuere super communi omnibus vt singulis quibus sit præiudicium. in capitulo cum omnes. numero 5. de constitu. 22
Maior pars potest aliquid facere, quando illud factum sit ex necessitate, secus ex voluntate. ibid. Item quæritur, q vocentur absentes. ibid.
7 Maior an quis sit, vel minor habitu, & ex aspectu cognoscitur. in c. puberes. nu. 3. de despon. impu. 16
1 maior pars duplo importat duas partes totius. in cap. scriptum. num. 7. de elect. 171
maior & sanior pars copulatiue requiritur in electionib. in c. quia propter. nu. 7. de elect. 174
6 maior pars canonicorum non potest facere sine episcopo, q bona ecclesiæ in communi ponantur, & q ipsi communiter viuant. in c. quoniam. nu. 9. de vi. & ho cle. 5
maior pars requiritur respectu collegii, quando per collegium aliquod explicatur, si vero aliquid explicatur respectu singulariū per-sonarū, tūc sufficit maior pars respectu ipsorum. in c. quoniam. n. 13. de iurepa. 121
1 Maior pars id quod facit in delictis, videtur factum ab omnibus, si illi alii expresse contradicunt, secus si tacent, & quare. in ea. grauem. nu. 6. de post. præ. 114
Maior pars intelligitur numero & authoritate, & ista copulatiue requiruntur. in c. coram. nu. 2. de ele. 167
Maior pars potest renunciare honori introducto in fauorem totius collegii. in c. cum inter canonicos. nu. 9. de ele. 146
Maior pars in electionibus consideratur respectu capituli, non autem respectu aliarum partium. in capitul. ecclesia vestra. numero 1. 2. 4. de elect. 194
6 Maior & sanior pars requiritur copulatiue in negociis ecclesiæ explicandis. in c. fi. nu. 3. de his quæ fi. a maior. par. ca. 84
Maior pars non potest disponere super rebus spectantibus ad omnes vt singulos, si illi non habent iure proprio, & illud quod disponitur est distribuendum in pios vsus, alias secus. ibi. nu 4. 5. & 7.
3 Maior non debet se subiicere iurisdictioni minoris, quando per hoc derogatur honori, ac priuilegio superioris, in cap. at si clerici. numero 25. de iud. 14
6 Maior pars capituli vel collegii quod facit, non impeditur a minore parte, nisi aliquod rationabile & alleget & probet. in c. 1. num. 1. & 5. de his quæ fi. a ma. par. ca. 82
Maior & sanior pars copulatiue requiritur in negociis ecclesiæ explicandis. ibi. nu 3. & 11. eo. & seq.
Maiori parti quando minor contradicit, habet causam contradictionis probare coram superiore ipsorum, non autem coram ipsa maiori parte. ibidē, nume. 12. 83
7 Maior cum minore contrahentes tenetur expectare minorem donec ad ætatem peruenerit legitimam. in capitul. ex literis. numero 4. de despon. impu. 13
1 Maior numerus habet præsumptionem pro se. in c. ecclesia vestra. il 2. nume 4 de elec. 194
2 Maioritas in ordinibus quos effectus pariat. in c. Statuimus. numero 1. de maio. & obe. 155
1 Maior pars si eligit indignum, statim minor pars habet eligendi potestatem in c. congregato. nu. 3. de ele. 188
6 Maior vel sanior pars collegii requiritur in explicandis negocii pertinentibus ad collegium. in capitul. ea noscitur. numero 5. de his quæ fiunt a præla. 79
2 Maritus si consentiat an censeatur concessum minus vel æquale. Anto. in c. licet. nu. 8. de transla. præla. 23
malæfidei possessor non facit fructus suos. in c. cum ecclesia. nu. 26. de cauſ. poſ. & proprie. 179
5 malæfidei possessor dicitur ille qui habet scientiam rei alienæ. in c. vigil. nu. 1. de præscr. 29
malæfides, an indistincte vitiet vel impediat prescriptionem. ibi. nu. 5.
5 malæfides, prædecessoris in beneficio non nocet successori habenti bonam fidem. in c. de quarta. nu. 9. de præscr. 27
malæfides ex quibus coniecturis probetur. in cap. sanctorum. numero 4. de præscrip. 27
malæfides præsumitur si fuit denunciatum emptori ne emeret quia res erat alterius, secus si ex post facto in eo fi diligenti. nu. 22. de præsc. 47
malæfides præsumitur si res fuit acquisita contra ius, vel non seruata iuris solennitate, nisi longo tempore quis possederit. ibi. nu. 23.
malæfides authoris, an noceat successori in bonafide, siue sit successor vniuersalis, vel particularis. ibi. nu. 29. & 30. eod.
malæfides potest debet probari per illum qui dicit non fuisse in præscriptione, vel quia præscribens confessus fuit in iudicio quod res erat aliena. in c. fi. nu. 5. de præscr. 52
malæfides interuenisse in præscriptione. probatur, quia fama erat in loco, q res erat aliena. ibi. nu. 6
malæfides probatur ex coniecturis, vel quando præsumptio iuris est contra possidentem, & ex aliis, de quibus. ibi. nu. 46. 55
malæfides purgatur ex diuturnitate temporis, vel ex iusto colore. ibi.
6 malæ vel bonæfidei possessor quomodo quis dicatur vel cognoscatur esse. in c. consultationibus. nu. 5. & 8. de iurepa. 227
7 male ablatorum subtractio, seu clandestina vsurpatio, vera alia non canonica dispositio, videtur tendere in præiudicium episcoporum. in cle. religiosi. nu. 26. de priui. ex cess. priui. 315
maleficiatus si triennio habitauit cum vxore, & non potuit consummare ipsis cum septima propinquorum manu hoc iurantibus matrimonium separatur, & ibi de frigido. in c. fi. nu. 1. & 6. de frig. & mal. 44
1 maleficium in quo loco dicetur commissum. si proiectus lapidem ex vno loco offendat vnum qui erat in alio loco. in c. cum inter. n. 3. de cōiug. 107
7 malitia supplet defectum ætatis q. o. ad matrimonium contrahendum, sed non in aliis rebus agendis, & quid sit ista malitia, & eius diffinitio. in c. de illis. il 2. nu. 3. de dispon impu. 17
6 malitia licet soleat dici, quod supplet ætatem, tamen non habet locum quo ad

ad testamenti factionem, & quo ad hoc vt eximatur a tutela. in c. Raymundus. nu. 7. de testa. 144
6 Malitia supplet ætatem in matrimonio carnali, sed in spirituali secus. in ca. cum virum. nu. 7. de regula. 185
5 Malitia probatur ex coniecturis, id est quod pars aliquid fecerit malitiose. in c. suggestum. nu. 9. de app. 114
malitiose quid actum non præsumitur nisi probetur. in c. pasto. nu. 6. de offi. deleg. 111
malum an sit committendum prætextu boni futuri. in c. non magno. nu. 12. de cle. vel mona. 277
7 Malum plerique non faciunt, quia non possunt. in c. significante, nu. 3. qui matri. acc. poss. 54
Minus malum tolerandum est, vt maius euitetur. in c. requisiuit. nume. 3. de sponsa. 9
Mandatum iniustum non est executioni mandandum. in c. vniuersitatis, n. 7. de sen. excom. 261
mandatum speciale requiritur in beneficialibus, & aliis spiritualibus nec sufficit generale. in c. accedens, nu. 5. de præb. 39
mandato superioris qui non obedit sine causa peccat. in c. eam te. num. 4. de rescrip. 50
mandata diuersa & diuersæ formæ si emanant a principe agitur ex primo ante receptionem secundi, licet secundum mandatum examinauerit antequam actus expediretur ex primo. in c. bonæ memoriæ. il 2. num. 8. de postu. præl. 118
mandatum licet generale de eligendo intelligitur de idoneo, alias electus non idoneus non est recipiendus. in capitu. causam quæ. numero quarto, de elect. 133
mandatum ad delictum inducitur per ista verba, nunquam reuertatis domum nisi aliud sentiam de te. in c. ex literis, nu. 3. de exce. præl. 198
mandans verberari aliquem, si sequatur mors tenetur de homi. ibi.
mandatum generale non extenditur ad actus iniquos. in c. grauem. nume. 5. de sen. excom. 271
mandatum speciale sufficit comprehendi sub generalitate verborum, in c. coram, nu. 5. de rest. in integ. 167
mandatum speciale vbi requiritur, sufficit quod præsletur cautio de rato. ibid. nu. 6.
mandatum siue procuratorium probatur per testes, vel per vnum cum iuramento partis. in c. cum pro causa. nu. 3. de proc. 171
mandatum non solum continet expressa, sed etiam vicina expressis. in ca. in causis. nu. 10. de elect. 160
mandatum secundum reuocat primum. in cap. exposuit nobis, numero 16. de dilat. 58
mandatum factum cum certa forma continens duo, si non possunt illa duo simul adimpleri, valet si factum est quod fieri potuit. in c. Pisanis, nu. 6. de resti. spolia. 224
mandatum factum alicui vt executori & delegato non expirat per creationem ordinarii. in c. eam te. nu. 10. de reser. 51
mandatum, an & quando quis præsumitur habere ad hoc, vt admittatur cum cautione de rato. in c. coram, nu. 9. de of. del. 117
mandatum factum in longinquis partibus in quo dicitur q Aemilius facit Aeneam procuratorem & negetur iustum esse illum Aeneam, facit præsumere pro eo. ibi. nu. 11. 118
mandatum procuratoris non extenditur vltra comprehensa in eo. in c. cum olim Abbas, nu. 4. de off. del. 116
mandatum non requiritur quando quis agit nomine capituli, quando capitulum tacet & tractatur res sibi fauorabilis. in cap. quia propter. nume. 11. & 13. de elec. 174. & seq.
mandatum speciale ubi requiritur, admittitur quis cum cautione de rato. in c. 1. nu. 7. de proc. 168
mandatum factum capitulo de conferendo, non extenditur ad singulares canonicos habentes potestatem conferendi alio modo quam capitulari. in c. eam te. nu. 8. de reser. 51
mandatum non requiritur, quando quis impetrat literas ad beneficia pro alio secus ad lites. in c. ad aures. nu. 10. de ref. 52
mandatum præsumitur quoties quis agit nomine alicuius ipso præsente & non contradicente. an c. æterum, nu. 11. de in. 206
mandatum non debet esse frustratorium. in capitu. cum olim. numero 6. de præben. 58
mandatum speciale requiritur in impetranda dispensatione, secus in impetranto beneficio, in c. innotuit, nu. 10. de ele. 144
mandatum extinguitur morte naturalis mandantis non ciuili. in c. licet undique. nu. 8. de of. del. 114
mandatum factum an expiret re integra morte mandantis, quando est factum sub nomine dignitatis mandantis, & quid si ignoretur mors mandantis. in c. relatum. nu. 3. 9. & 10. de of. del. 98. & seq.
mandatum speciale tunc inducitur per promissionem de rato, quando fuit data in procuratorio libera potestas omnia faciendi, quæ potest ipse cōstituens. in c. per tuas. nume. 7. de arb. 208
mandatum ad contrahendum matrimonium quale debet esse, remissiue. in c. accedens. nu. 7. de præb. 39
mandatum delegationis qualiter probetur, in cap. cum in iure. nume. 6. de of. del. 115
mandatum requiritur in impetratione literarum ad lites secus ad beneficia
in c. nonnullis § sunt & alii, nu. 1. de res. 78
mandatum q interceserit vel non, quis habet probare, procurator an dominus, ibi. nu. 8. 59
3 mandatum, an requiratur clericis uolentibus agere uel defendere pro sua ecclesia etiam sine cautione. in c. 1. nu. 10. de rest. spo. 192
mandato generali, ueniunt ea quæ sunt de natura actus. in cap. 1. nu. 28. vti. non conte. 124
3 Mandatum an præsumatur, ex quo res, de qua litigatur, reperitur penes illum, de cuius mandato & consensu dubitatur. in c. cum ad sedem. nu. 29. de rest. spol. 218
5 mandatum procuratoris non extenditur ad illicita. c. cum venerabilis. nume. 8. de excep. 11
2 Mandatum procuratoris non reuocatur re integra per mortem domini, si in procuratorio dominus cauit pro procuratore. in c. mandato, nume. 6. de procur. 175
Mandatum non tenetur quis ostendere nisi petatur. in c. cum in iure. nu 4. de offi. deleg. 115
7 Mandans committi delictum in vno loco, punitur in eo loco, non autem in loco vbi factum est mandatum. in capitul. patentibus. numer. 5. de priuil. 211
Mandans certum delictum, vel illud faciens, si in aliqua dispositione punitur, an & quibus casibus pœna incurratur, etiam non secuto effectu. in cle. si qui suadente. nu. 6. de pœn. 316
mandare, & iubere, parificantur in dispositione principis. in cle. dudum. nume. 11. de iud. 293
mandati generalis ad cedendum reuocatio cui intimari debeat. in cle. cum illusto nu. 5. de renun. 288
mandatum non facit conditionale clausula, si persona est idonea, licet illa tacite intelligatur in commissione prouisionis fiendæ. in cle. iudices. nume. 9. de offi delega. 290
4 mandans tenetur de casu fortuito, de quo verisimiliter erat cogitandum. in c. sicut & inf. nu. 17. de iureiu. 184
mandans in loco, vt fiat delictum in alio loco, debet conueniri vbi delictum fuit commissum. in c. 1. nu. 2. de præsum. 128
7 mandans an teneatur de delicto. in capitul. sicut dignum. numero 11. de homicid. 141
CORSE. Vide Nic. de Neap. in l. si quis mihi bona. §. q si mandauit. ff. de acqui. hær. vbi per tex. in l. certe. §. 1. ff. de precario in ver. me mandante vel ratum habente, dixit q statutum loquens de faciente, habet locum in mandante, per gl. sin. vbi quasi voluit q licet statutum sit pœnale, tamen si emanauit ad publicum fauorem debet extendi, quia cēsetur fauorabile, & non pœnale quod est bene no. pro eo q dicit Bar. in rub. ff. de oper. nou. nunc. in contrarium posset adduci quod voluit Bal. in l. illud de sacrosan. eccl. vbi dicit q vbi constitutio fauorabilis apponit pœnam, semper dicitur odiosa. & per tex. d. l. certe. §. 1. dixit Bal. in l. 1. C. de acq. poss. q hæc est veritas, q modus ille acquirendi est fictus & ciuilis, sed illud quod acquiritur, est materia subiecta. ad hoc alle. d. l certe. §. 1. & sic apparet q est translata vera possessio per actum fictum, sed opponi posset illum tex. non probare hanc doctrinam. eo quia alter atur significatus illius verbi proprie, quia subdit ibi tex. dico proprie possidere. Nam illud verbum proprie, denotat actum proprię personæ, per id quod voluit Io. An. in d. c sicut dignū. § fi. & Do. in c si quis viduam. 50. dist. re uera tamen fuit dictum Iacob. de Bel. quem refert & sequitur Bal. in c. 1. §. vel furtum. de pa. iu fir. in vsi feu. & est tex. in c periculose. in ver. in propria per. de sen. excom. & in c. quicunque. in verbo proprius manib. de hære. lib. 6. & in l singulos. in verbo proprio chirographo. ff. de testa. coniuncta gl. & tex. in c. de his. in verbo proprias personas, de sen. excō. & facit in l. 1. in verba proprie, non per conecturas. ff. si ta. testā. nul. exta. ergo Iurisconsultus non potuit dixisse ibi, q proprie possidet ille qui q alium possidet, quia illud repugnat materię subiectæ. dic, q Iurisconsultus non permansit in illo verbo proprie, sed alterauit naturā eius per verbum, dicor. nam aliud est esse, & alius dici esse, ut in l. 1. §. hæc autem. ff. quod quisque iur. in verbo pro nullo habetur ac est. & per consequens est differentia inter esse & dici. l. inter eos ff. de verborum signif. & pro certo Bar. posuit verba sua non conformia illi literę, quia dicit proprie ego possideo. & tamen tex. dicit dicor possidere, & sic licet verbum proprie importet veritatē, non tamen illud importat verbum dicor. & ideo tex. in d. c. periculose. dicit q iudæi hora nona propriis manibus occiderunt Christum, & nō dicitur tex. dicuntur occidisse. & sic loquitur per verbum veritatis. & actus corporalis facit quod habetur. in c. si cupis esse quod diceris. 16. q. 1. vbi probatur formaliter q aliud est esse, & aliud dici, posset tamen pro concordia dici. aut dominus est præsens, quando venditur, & constituit se possidere nomine Titii procuratoris talis domini, & tunc dicendum, quod dominus vere possit, & ita procedat dictum Bar. & Bal. & Ang. in locis præal. & ad hoc allego. l. 3. §. si iusserim. ff. de acq. poss. & Bal. cons. 103. incipien. in quæstione proposita. ubi etiam consuluit, quod paria sunt numerare pecuniam in manu tua, vel numerare in manu alterius te præsente, & mandante, per d. l. 3. §. si iusserim. facit quod pulchre voluit Bald. in l. cessante. C. quomodo, & quando iudex. vbi si citatio facta est ab iſto iudice personaliter, habet vim peremptorii, de quo in capitul. consuluit. de offic. deleg. nam dicit Bald. in dicta l. cessante. pone quod nuncius citat iudice præsente, & manifeste dicit, q perinde est ac si iudex citasset per id q. quod habetur. in visi

Universidad de Deusto
Biblioteca

procuratori præsenti, ff.de verbo.oblig.aut dominus est absens & non p̃sens, & tũc dicatur ficta possessio, ex quo non apprehenditur ab ipso domino, et isto modo procedat Doctrina Guig. de Cug.in l. ab emptione, ff.de pactis. vbi dixit si aliquis dixit, constituo me precario possidere nomine Titii procuratoris Andreæ, quod penes Andream non est vera possessio, ne duplex fictio concurrat circa idem, sed dici potest q̃ non est nisi vna fictio, quia propriè ego possideo, & sum verus possessor. ita dicit Barto.in d.l.certe.§.1.vbi dicit illum tex.apponere in profundo illud dictum Gui.de Cu. in d.l.ab emptione.& idem sequitur ibi Ang. tamen potest concordari, vt dixi.& vide plene de hoc per d. meum Barba in rep.rub.de causa pos.& propriè.circa fi.facit bonus te in l. mulieres.de senten.excommu.ubi habetur, quod si mando alicui vt percipiat clericum, q̃i mandato meo percutit, dicitur ibi, quod vere crimen committit, is cuius authoritate vel mandato commissum est delictum, & loquitur ibi tex.de actu corporali si quis iniecerit manus violentas in clericum.de quo habetur in cap.si quis suadente. 17.q.4. & emanauit d. capitu.mulieres.ad declarandum.d.cap.si quis suadente, & sic potestas legis tanta est, quod vbi requiritur actus corporalis, operatur actum verum per modum fictum.& sic videtur ille tex.declarare tex.d.l.certe §.vt potius attendatur verbum propriè quam verbum dicor. Aduertas tamen quod d.capi.mulieres.vtitur illo verbo committit, quod ille qui mandat fieri crimen, vere committit crimen secundum Do. meum in rub.vbi dicit se ita consuluisse,& adducebat Alb.de Ros. in tract. statutorum.vbi dicit de illo verbo committit & alle.Iac.But.in l.non dubium. C.de leg.idem dicit Sal.in l.non ideo minus.C.de accu.quæ omnia perpetuo memoriæ manda.& de natura huius verbi committo, dixi in notabilibus meis,in uer.committo, & quo ad primum dictum vide plene p Bal.in d.c.mulieres,vbi de mandato an includatur ex interpretatione, an ex proprio intellectu verborum.

6 *Mandans aliquem verberari vel vulnerari, si ille mandatarius occiderit, mandans tenetur de homicio.in capitu.sententiam.nume.20.ne cleri. vel monach.* 282

Mandans famulo vt non reuertatur, nisi ipse sentiat aliquid de tali re, tenetur mandans de omni eo q̃ fecit dictus famulus.ibi.

Mandans aliquod delictum, punitur absque eo quod mandatum consequatur effectum.in capitulo, non magno, numero 9.ne clericis, vel monach. 276

Mandans non dicitur facere per se in materia priuilegii.in cap.licet,nume. 3.de deci. 169

3 *Mandans maleficium in aliquo loco committendum an puniatur in loco commissi delicti, an in loco mandati. in capitu. fina. nume. 27.de foro comp.* 103

1 *Mandare videtur ille qui patitur aliquem agere in causa sua, & non contradicit.in c.ex parte decani,nu.9.de rescr.* 86

7 *Mandans clericum percuti, est excommunicatus sicut percutiens. in c.mulieres.nu.1.de sen.excom.* 254

Mandans dicitur vere committere delictum, etiam in materia pœnali & odiosa,ibi.nu.4.5.9.& 11. eo.& seq.

Mandans,an debeat puniri tanquam principalis, tam de iure communi, quam statutario,ibi.nu.9.

Mandans non censetur vere facere veritate inspecta,nisi quo ad peccatum. in c.Henricus,nu.2.de cle.pug.in duel. 152

Mandatarius vt committeret maleficium, si fuerit in illo interfectus an mandans in aliquo tenetur maxime quo ad irregularitatem mandantis. in c.ad audientiam,nu.6. de homi. 145

Mandatarius si post longum tempus vltra determinatum interfecerit aliquem, mandans tenetur si mandatum non reuocauit, ibidem. numero 7.

4 *Manifestum est id quod a pluribus prædicatur de quibus in ca.3.loco,numero 3.de præsum.* 136

7 *Manifestum quandoque capitur pro notorio,& quid operatur. in c. super eo.nu.6.de consan.& affi.* 38

Manifestum dicitur illud quod constat per confessionem, vel legitimam probationem,vel facti euidentiam.in capitu.cum olim, nume. 1.de verbo. significa. 278

Manifestum in dubio quomodo summatur, ibi.nu.2.

6 *Manifeste & euidenter dicitur fieri illud quod sit ex verisimilibus coniecturis.in c.1.nu.3.de cle. non resi.* 19

7 *Manualia,quæ sint de mensa, vacant post mortem vel reuocationem illorum,qui illis præsident.in clem.quia regulares.nume.17.de supplen. negligen.præla.* 288

Marscalius,cameravius papæ,& auditor camerę,quam iurisdictionem habeant.in cle.ne Romani,nu.15.de elec. 287

Marito & vxori quomodo & quando credatur quo ad copulam.in c. duo pueri,nu.6.de desp.imp. 18

6 *Maritus habens alia bona,per quę potest esse consulutum vxori,potest uendere rem vxoris, & emptor qui saltem rem possedit longo tempore non potest ab ipsa molestari,in capitu.peruenit, numero 1.de emptio. & vendi.* 97

Maritus interficiens vxorem suam,causa aliam rehabendi,priuatur,quod non potest vlterius contrahere matrimonium.in cap.1.nume. 8. de conuer.infi. 200

7 *Maritus & vxor possint se ad inuicem vendicare,& quam potestatem habet alter in alterum.in c.attestationes.nu.3.de desp. imp.* 18

2 *Minę maritorum,an inducant iustum metum uxoribus. in c. causam.nu. 5.de of.del.* 97

7 *Maritus propter onera matrimonialia non potest nisi fructus dotis lucri facere.in c.1.nu.3.de do.inter vi.& vxo.* 59

Marito petenti uxorem,an possit opponi exceptio excommunicationis. in c.inter alia.nu.5.de sen.exc. 264

6 *Maritus qui de licentia vxoris intrauit religionem,si uxor est suspecta de incontinentia,restituetur sibi maritus,in cap.1.nume. 14.& 8.de conuer.coniu.* 191.& seq.

Maritus vel vxor,an & quando ambo, vel unus sine altero, vel utroque consentiente,vel altero tantum possint intrare religionem, ibidem. numero 5.

Maritus vel uxor uouens castitatem,tenetur reddere debitum,sed non exigere,ibi.nu.9.

7 *Maritus, vel alia coniuncta persona ludens cum muliere cum ludo honesto,& dedisset causam abortioni, non imputatur sibi mors fœtus si soluisset aliqui persona cum qua non licebat ludere,etiam q̃ mulier concepisset ex eam.c.sicut.nu.6.de homi.* 149

Maritus vel vxor non potest etiam de consensu alterius intrare religionem quando.s.remanens in seculo sit inuenis,& de continentia suspectus.in c. cum causa.nu.3.de rap. 161

Maritus qui scienter contraxit cum impotente ad coitum etiam q̃ ei alia contrahat,tenetur necessaria subministrare illi impotenti mulieri.in ca. consultationi,nu.2.de frig.& mal. 42

Maritus potest compelli non tantum ad vxorem redire, sed etiam q̃ eam maritali affectione tractet.in c.ex parte,nu.5.de spon. 5

Maritus non potest propria authoritate uxorem dimittere, alii tamen aliter sentiunt.ibi.nu.9. 6

Maritus & vxor an possint simul aliquem de sacro fonte leuare, in c.matrimonius,nu.8.de cogn.spiri. 53

Maritus & vxor si efficiuntur compatres spirituales per talem compaternitatem non dissoluitur matrimonium,& tenentur debitum reddere & exigere,sed distinguitur & est varia opinio Doctorum.in cap. si vir.vel mulier,nu.5.de cogn. spir. 32

Maritus compellitur redire ad vxorem,& sic uxor ad virum. in c.1.nu.6. de sponsa. 2

6 *maritus potest emittere votum vltramarinum pro subsidio terræ sanctæ sine consensu uxoris. in capitu. ex multa, numero.2. & 8. de uoto & uoto redem.* 206.& seq.

7 *maritus exactus uerbo uel signo tenetur reddere debitum.in c.fin.nu.5.de eo qui cog.consang.* 37

maritus & vxor qui negant aliquem filium,statur eorum verbo, nisi testibus vel indiciis probetur contrarium.in ca.transmissæ,nume.1.3.& 4. qui fil.sint leg. 46

6 *maritus non cogitur reconciliare vxorem suam adulteram, etiam post pœnitentiam peractam,quæ tamen debet poni in aliquo monasterio ad agendum penitentiam,potest tamen maritus ipsam reconciliare, si vult eam iuuitam.in c.gaudeamus,nu.1.3.& 4.de conuc.coniu.* 198

maritus potest relinquere suam uxorem adulteram non expectata alia sententia,quando adulterium est notorium.ibi.nu.5.

maritus, aut vxor si altero ignorante profiteatur religionem, & ob hoc de monasterio educitur, non cogitur illud reingredi illo mortuo, si uero moriatur antequam egrediatur monasterium, non poterit amplius ad secundum redire.in capi.placet,nume. 1.3.6. de conuer. coniug. 196

maritus & uxor an possint uotum continentiæ, uel abstinentiæ imito altero emittere. ibi.nu.2.

6 *Maritus & vxor si sunt iuuenes, non potest unus sine altero religionem profiteri.in c.ad apostolicam.nu.1.eo.tit.* 196

Maritus an possit ingredi monasterium, quando vxor est suspecta de alio crimine circa continentiam.ibi.nu.2.

Maritus qui inuita vel ignorante vxore fecit se promoueri ad sacros ordines,tenetur ea mortua continentiam seruare, in c.placet.num.7.de conuer.coniu. 196

Maritus factus monachus,non potest reuocari a coniuge adulterata.in ca. constitutus.nu.1.& 4.& in c.seq.nu.7.eo.tit. 197

Maritus potest imita vxore adulterata ingredi religionem, & promoueri ad sacros ordines.ibi.nu.4.& 5.

Maritus si efficitur compater,ex tali actu vxor efficitur commater.ibidem. numero 6.

Maritus qui cognouit scienter vxorem suam adulteratam,an possit amplius promoueri ad sacros ordines.ibi.nu.7.

marito leproso non est subtrahenda uxor,nec contra sine eorum consensu. in c.de rectoribus,nu.4.de cle.ægr. 59

7 *maritus,& uxor an possint, uel debeant post alterius mortem aliquid lucrifacere.in capitu.nuper a nobis,nume.9.de donati. inter virum, & vxorem.* 61

marito ad inopiam vergenti peti potest satisfatio pro dote.in c.per uestras, nu.1.12.14.& 15.eo.ti. eo.& seq.

maritus repellere potest uxorem,si dos promissa sibi non soluitur,& illa ex pulsa dotem petere,ibi.nu.4.& 9.

maritus non tenetur onera matrimonialia dote non soluta,ibi.

maritus non tenetur ad traducendum vxorem dote non soluta, ibid.

marito ad inopiam vergente potest vxor dotem repetere, & idem est si male incipit uti substantia sua,etiam agere potest ad donationem sibi factã propter nuptias,ibi.nu.12.13.14.& 15.

maritus quam cautionem præstare tenetur uxori pro dote,& an sufficiat p̃stare iuratoriam cautionem,ibi.nu.13.

maritus quandoque dotat mulierem,& hoc seruatur in Hispaniis, & an post contractum matrimonii hoc facere possit.in c.& si necesse.nu.2. de do.inter vi.& vxo. 60

maritus,& vxor non tenentur ad inuicem ad debitum reddendum si sciunt aliquod impedimentum matrimonii.in c. inquisitioni. nume. 1. desent. excom. 269

maritus & vxor efficiuntur vna caro.in c.de illo.nume. 2. de eo qui cogno. consan. 35

maritus qui intrauit monasterium an possit licite relinquere habitum propria authoritate,& exire monasterium.in ca.accedens.nume.3.de conuer. coniug. 198

maritus potest separationem matrimonii petere,etiam ex impedimento prio.in c.1.nu.1.de frig. & male. 41

maritus dicitur caput vxoris,ibi.nu.3.

maritus professus religionem vxore sciente, non potest ea mortua redire ad seculum.in c. consuluit,nu.1.de conuer. coniu. 195

maritus qui intrauit religionem inuita uxore,an censeatur ratificare ingressum post mortem vxoris, quando maritus ignoret mortem, ibidem, numero 2.

maritus consentiens vxori uouenti continentiam,an censeatur & ipse uouisse.in c.charissimus.nu.5.eo. ti. eod.

maritus & vxor uouentes continentiam ad tempus,lapso tempore non obligantur,ibi.nu.6. 196

maritus & vxor,qui uouerunt continentiam, possunt compelli per iudicẽ ecclesiasticum ad obseruandum votum,ibi. nu.7.

marito mulier debet lauare caput & pedes, & opera obsequialia facere, quod intellige inspecta conditione mulieris,in cap. literas. nume. 27.de rest.spol. 212

CORSE. *Adde nunquid maritus teneatur vxorem suam vocare dominam.pone exemplum in vxore alicuius militis aut Doctoris, quæ recipit priuilegium a marito, vt vocetur domina,per not. in l.2.C.de dignitat.§.fi.ff.de bo.pos.contra tab.ubi ita tenet Bar.argu.illus tex.in uersi. item facit ad quæstionem,& in l.anicissimos.§ fi.ff.de excu.tu. & in l. petendę,C.de temp.in integ.rest.ita concludit do.meus Barb.in c. fin.de ordi.cog.In contrarium facit,l.vxorem.in verbo domina vxor, ff.de le. 3.& in l.Titia,§.qui Marco.in ver.sanctissima domina,ff. de ann.le.& adduco,l.medico,§.vxori.ff.de aur.& ar.leg.vbi maritus appellat vxorem dominam,et q̃ voluit ibi Nic.de Neasi ergo eo casu, quo vxor nõ est priuilegiata vt appelletur domina & maritus eã appellat dominã, ergo multo fortius appellabit eã dominã eo casu quo hẽt priuilegiũ, vt ita dicatur,nec ob.si dicatur, q̃ vxor ẽ famula & subdita marito.c.hęc imago.33.q.5.& irradiat radiis maritalibus.l.si tam angustę.ff.de leg. 2.& priuilegiatus ab alio non debet posserti priuilegio contra eũ a quo ẽs priuilegiatus, sed posset dici q̃ licet vxor acquirat tale priuilegium amarito,nihilominus acquirit mediante dispositione legis, ergo efficitur maritus priuilegium proprium vxoris,& adduci posset argumẽtum illud,quod voluit Inno.in c.nouit.de iud.vbi dicit q̃ lex imperialis priuilegians ecclesiam, non potest ab Imperatore reuocari in præiudicium ecclesiæ, licet habuerit ortum ab ipso Imperatore. ita dicamus in proposito, vt maritus teneatur vocare vxorem dominam, cum non possit illud priuilegium reuocare,ex quo mediante lege illud acquisiuit.Item quia vxor est pars corporis mariti,ita quod non debent ad imparia iudicari, cap. gaudemus.de diuor.*

Concluderem q̃ ex necessitate maritus non tenetur vocare vxorem dominam,si a marito cõsequitur illud priuilegium.arg.l.9. fauore.C.de legi. & c.quod ob gratiam.de reg.iur.lib.11.& cum sit subdita viro, non debet esse supra virum,nec prædominari viro,cum et dictum fuerit,sub potestate viri eris,secus de honestate.& ita communiter videamus de cõsuetudine seruari,vt maritus non nocet vxorem suam dominam, fateretur tamen si vxor ex genere suo esset magnifica & nobilis,& tunc posset vocari domina.& ita possent procedere tex.allegati in contrarium. Sed consuetudo in vtroque casu erat in contrarium, quæ seruanda est,l. minime.ff.de leg.& no.in l.quibus.ff.eo.& illud quod est consuetudinẽ non est arbitrarium.ita dicit Bal.in l.quicunque.C.de ser.fu.

Maritus potest constituere dotem vxori suæ,quando illa est de nobiliori genere quam sit ipse, & talis constitutio valet.in capitul.1.numero 8.de adul.& stup. 153

Maritus sicut non potest intrare monasterium vxore recusante, ita etiam non possunt fieri fratres Hierosolymitani.in c.vxoratus.num.1.de conuer.coniug. 194

Maritus si de licentia vxoris intrauit religionem, potest officio iudicis reuocari,& vxori restitui illa non obseruante continentiam,sed si vxor voluerit continentiam,compellitur intrare monasterium.ibi.nu.5.& 6. 95

Maritus & vxor quando uolunt profiteri,non requiritur de necessitate cõsensus episcopi,licet de institia & honestate sic.ibi.nu.7.

Maritus qui intra claustrum vel extra facit professionem,& vxori fuerit restitutus,ea mortua non poterit cum alia contrahere, sedcompellitur intrare monasterium,in c.ex parte.nu.1.eo.tit. 195

Maritus potest se obligare religioni etiam viuente vxore,qua mortuia tenetur votum adimplere.ibi.nu.2.

Maritus an de necessitate requirat consensum vxoris,quando vult ingredi monasterium,professio tamen non debet fieri sine licentia vxoris tamen facta tenet.ibi.nu.3.& 5.

7 *Maritus & vxor quandoque iudicantur ad imparia. in c.gaudemus.num. 14.de diuor.* 58

Maritus reuocat votum vxoris,sed non econtra.ibi.

maritus accusat vxorem criminaliter,sed non econtra.ibi.

6 *maritus quando abest præsumitur fraudulenter abesse,& est in magna culpa.in c.ex tua.de deuotionis.nu.11.de cle.non resi.* 23

6 *maritus qui vult ingredi religionem,non est ordinandus ad sacros ordines, nisi vxor promittat continentiam.in capit.coniugatus.numer.1.de conuer.coniug.* 193

maritus uel uxor non possunt uouere in præiudicium iuris maritalis, ibid. nume.2.

maritus an possit ordinari ad aliquos ordines etiam minores,ibi.nu.3.

maritus ad sacros ordines ordinatus,an possit habitare cum uxore, ibidem numero 5.

maritus siue uxor potest ante matrimonium consummatum intrare religionem altero inuito, alter remanẽs potest transire ad secunda uota. in c.verum,nu.1.& 2.de conuer.coniu. 192

maritus si acceperit sacros ordines, potest cõpelli retinere vxorem,ibidem nume.2.& 3.

maritus & uxor non sunt una caro ante consummationem matrimonii, ibid.nu.5.

maritus qui uxore inuita ingressus est religionem,si fuerit aliquo casu ipsi vxori restitutus,non potest cogi ea mortua ingredi monasterium, licet non debeat cum alia contrahere e.in c.quidam.nu.1.e.ti. 192

maritus & vxor non habent plenam sui corporis potestatem,nam unus dependet ab alio,ibi.nu.2.

maritus uel uxor qui uouit continentiam potest exigi, sed non exigere, ibi. nume.4.

7 *maritus non lucratur de dote uxoris, nec vxor de donatione mariti soluto matrimonio,sed dos restituitur vxori,& donatio marito,in cap. donatio,nu.5.de do.inter ui.& uxo.* 62

maritus propter adulterium vxoris,lucratur dotem, ibi.nu.12. 63

7 *maritus compelli potest per excommunicationem ad recipiendum vxorem incaute dimissam.in c.porro,nu.3. de diuor.* 56

6 *maritus an possit intrare religionem inuita uxore, in cap. ueniens, numero 8.de regu.* 189

4 *maritus si tenet uxorem extra lectum & mensam non tractat eam ut uxorem.in c.illud quoque, nu.5. de præsum.* 133

maritus potest uendicare vxorem adiecta causa de iure canonico,& de iure diuino,& datur etiam ei officium iudicis, & interdictum, & c.ibi. nume.10. 134

6 *maritus non potest ordinari in præiudicium uxoris,etiam q̃ uxor adhuc nõ sit cognita.in c.mauore,§.item quæritur,nu.7. de bapt.* 250

7 *maritus non lucratur dotem separato matrimonio propter adulterium per secularem iudicem.in c.plerumque,nu.3.de do.inter ui.& uxor.* 60

maritus an possit propria authoritate vxorem adulteram expellere, ibid. nume.4.

maritus adulter perdit donationem propter nuptias, quam facit uxori, ibid.nume.6.

maritus & vxor ad paria iudicantur. ibi.

marito licet credatur super copula contra mulierem negantem, secus tamen est circa essentiam matrimonii. in capit. 1.nume.3.de clandest. despon. 19

maritus & uxor ad paria iudicantur.in c.discretionem,nu.5.de eo qui cogno.consang. 36

maritus & vxor si affines sunt,matrimonium exercent ad petitionem illius,qui non fuit affinitatis conscius,ibi.nu.6.

maritus an possit obiicere vxori adulterium de quo ipse fuit causa, & quæ causa sit sufficiens.ibi.nu.8.& 9.

maritus & uxor vltra debitum tenetur sibi ad mutua obsequia, & seruitia necessaria etiam infirmis.in c.1.nu.5.de coniu.lep. 22

3 *mariti & uxoris fœuitia aduersus alterum ex causa separationis thori.quãdo est magna,quod relinquitur arbitrio iudicis.in cap. literas, nume.7. de rest.spo.* 211

maritus potest agere possessorio recuperandæ contra uxorem, etiam si ipse expulerit eam.ibi.nu.9.

mariti etiam fœuitia prouenies ex facto vxoris est causa, ut maritus præstet cautionem vxori de non offendendo,ibi.nu.23. 212

maritus non agit possessorio recuperandę ad vxorem non præcedentibus sponsalibus legitimis & aliis de quibus.in c.ex parte.nu.1.de re.spo.fo. eo.Vide latius,in nu.22.& seq. 214.& seq.

maritus potest agere possessorio ad vxorem quam simpliciter carnaliter cognouit non interuenientibus non sponsalibus, ibidem, numero 27.

6 *maritus regulariter non intrat religionem, nisi & ipsa etiam intret.in ca.cũsis.nu.1.3.& 4.de conuer.coniu.* 192.& seq.

Universidad de Deusto
Biblioteca

6 maritus potest in omnem casum intrare religionem, si uxor sua commisit adulterium. ibi. nu. 4.
3 maritus petens restitutionem uxoris suæ debet primo ostendere ipsam desponsasse, & agnouisse. in capit. ex transmissa. nume. 1. & 5. de restitu. spo. 201
6 Maritus & uxor non possunt emittere uotum abstinentiæ sine licentia, & consensu alterius. in c. scripturæ. nu. 8. de uo. & uo. re. 203
Maritus si consentit uxori uouenti abstinentiam, potest postea reuocare, licet male faciat. ibi.
7 Maritus tenetur ad prouidendum uxori de necessariis, etiam si dotem non habuit. in c. ex literis. nu. 3. & 4. de diuor. 57
Maritus potest accusare uxorem de adul. ibi. nu. 4.
6 Mariti exilium est iusta causa, vt uxor repetat dotem. in capitu. ex literis, nu. 6. de pig. 110
7 Maritus ignobilis si aliquid dat uxori nobili in recompensationem parentelæ, licite dat, & huiusmodi donatio valet. in capit. cum in ecclesia. nume. 3. de simo. 95
Marito & mulieri asserentibus matrimonium creditur, ac si matrimonium esset in conspectu ecclesiæ ab initio contractum. in c. quod nobis. num. 3. de clandest. despon. 19
Maritus & uxor quomodo communiter acquirant bona. in c. significauit. nu. 3. de do. inter vi. & uxo. 59
Maritus excommunicatur, si absque iusta causa uxorem dimittit. in c. significasti. nu. 2. de diuor. 56
Marito non creditur de adult. uxoris. ibi.
2 Maritus potest agere pro uxore absque aliquo mandato. in c. constitutis. n. 1. & 5. de procu. 174
3 Maritus in lucranda dote attendit statuta domicilii sui non uxoris suæ. in c. si. nu. 30. de fo. comp. 104
4 Maritus an possit castigare uxorem suam, & inuinculare. in c. quemadmodum, §. illud autem. nu. 15. de iureiu. 173
7 Maritus & uxor quomodo habeant potestatem alter alterius corporis, & ad quid tenetur uxor marito. in c. non debet, nu. 7. de consan. & affi. 40
Maritus accusans uxorem de adul. an subscribet se ad pœnam talionis, & an sit necessarius libellus. in c. maritis, nu. 2. de adul. & stu. 154
Maritus non debet uxori fornicanti necessaria ministrare, nec cum ea habitare, alias erit particeps criminis. in capitu. si vir. numero 1. & 2. de adul. & stup. 154
6 Maritus & uxor an dicantur ante matrimonium consumatum, in c. ex publico. nu. 6. & 9. de conuer. coniu. 194
7 Maritus potest se absentare ab uxore, dummodo diutius non stet absens. in c. 1. nu. 7. de coniug. lepro. 29
Maritus non tenetur fructus pro dote promissa in sortem computare, secus est in suo hærede. in c. salubriter. nu. 1. 2. & 4. de usur. 173. & seq.
3 Maritus accusat uxorem criminaliter de adulterio, & nõ ecõtra, sed quo ad thori separationem, unus accusat alterum. in ca. 1. numero. 3. vt lite non contesta. 122
Maritus est legitimus procurator suæ uxoris sine mandato, nisi constet de contraria uoluntate uxoris. in c. fi. nu. 2. de confe. 265
7 Maritus potest propria authoritate negare debitum coniugale, & uxorẽ expellere, quando scit ipsam adulterantem, dotem uero non lucratur, nisi secuta sententia. in c. fi. nu. 6. de adul. & stup. 156
Maritus si aduleram uxorem cognouit, censetur reconciliatus cum ea, ad eo q̃ non potest vlterius ex præterito adulterio niti, ibi nu. 7.
6 Maritus qui est factus infidelis, si postea reuertitur ad fidem, potest suam uxorem repetere, quæ tamen cogitur redire, si vult ingredi monasterium, alias secus. in c. mulier quæ. nu. 1. de conuer. coniu. 200
Maritus aut uxor, si efficiuntur infideles, perdunt dotem & donationem propter nuptias, & debet esse remanentis in fide. ibid. nu. 3.
Maritus an possit ingredi monasterium in vita uxore iuuene, quæ commisit adulterium, & ita uxor marito adulterante. ibi. nu. 3. & 4.
1 Masculinum concipit femininum in rescriptis. in c. significauit. nume. 2. de rescriptis. 89
7 Masculinum an concipiat femininum ex interpretatione ex propria significatione. in c. mulieres. nu. 15. de sen. exc. 255
6 Masculinum concipit femininum, sed non econtra. in c. super ordinata. num. 8. de præb. 56
1 Materia posita in diuersis locis, inducit difficultatem studentibus. in prog. Greg. nu. 3. 2
2 Materia permissiua & prohibitiua, quomodo cognoscatur. in c. inter corporalia, nu. 38. de transl. epi. 6
Mater est legitima testis quo ad legitimitatem, uel illegitimitatem filiorum. An. in c. 1. nu. 5. de fil. presb. 62
7 Mater est certa. in c. transmissę. nu. 6. qui fil. sint leg. 46
Matrem sponsę cognoscens nec matrem nec filiam habere poterit. in ca. veniens. nu. 6. de eo qui cog. consang. 35
5 Mater non potest esse tutrix filiorum, nisi renunciauerit secundis nuptiis & Velleiano. in c. ex parte M. nu. 5. de app. 159
Mater relicta tutrix testamentaria debet seruare solemnitates, de quibus in auth. matri & auiæ. ibid. nu. 9.
Mater nõ solum potest esse tutrix filiorum, sed etiam curatrix idem in auia ibid. num. 10.
7 Matrem sponsę qui in uxorem ducit, & eam cognouit, nec matrem nec filiam habere poterit. in c. literas. nu. 1. de desp. imp. 16
4 Matri asserenti filium non esse natum ex suo marito, non creditur. in c. pertuas, nu. 4. de prob. 29
mater admittitur in testem pro filiis, vbi agitur de matrimonio contrahendo, vel vbi reuocatur in dubium matrimonium contractum vbi esset æqualitas, & c. in c. super eo. il 2. nu. 1. & 8. de test. 61. & seq.
mater, an sit idonea testis, vbi filia sua excellit in uno, & vir in alio. ibid. nume. 9. 62
matris testimonium non est ita suspectum in sponsalibus, sicut in matrimonio. ibi. nu. 10.
7 matres tenentur lactare filios propriis uberibus, causa legitima cessante aliter earum expensis ablactentur. in ca. cum haberet, nume. 8. de eo qui du. in ma. 28
mater sponsę siue uxoris potest accusare seu denunciare matrimonium. in c. significante. nu. 2. qui mat. acc. pos. 54
6 mater priuatur tutela filiorum non solum si transierit ad secundas nuptias sed etiam si incontinenter uixerit. in cap. uxoratu, nume. 2. de conuer. coniuga. 195
3 matricidium in foro animę est minus peccatum, quam interficere matrem. in c. at si clerici. nu. 8. de iu. 12
7 matricis ecclesiæ appellatione uenit materialis ecclesia. in cle. ex frequentibus, nu. 6. de sen. exc. 317
matrimonium solennizare quid sit. in clem. religiosi, nume. 4. de priui. & ex cess. priu. 375
matrimonium metu in constantem virum cadente contrahentes in casibus prohibitis, non incidunt in excommunicationem, quia matrimonium est nullum ex defectu consensus. in cle. eos, nu. 5. de consan. & affi. 330
matrix ecclesia dicitur ecclesia maior. in cle. dudum, nu. 12. de in. 295
matrix ecclesia aliquando intelligitur de Romana, & aliquando de cathedrali. in c. uenerabili, nu. 1. de uer. sig. 277
Et vide per totum.
matrimonium contrahere non potest ille, qui non potest semen emittere, licet habeat virgam erectam. in c. quod sedem. nu. 5. de fri. & mal. 42
matrimonium propter fornicationem etiam inter infideles, nõ soluitur quo ad vinculum. in c. gaudemus. nu. 8. de diuor. 58
matrimonium separatur statim si constat de impotentia coeundi. alias cohabitabunt simul per triennium, & si probabitur, quod operam dederunt carnalem, & non potuerunt coniungi separantur, in c. laudabilem, nu. 1. de frig. & male. 42
matrimonium non potest contrahere illegitimus cum filia spirituali patris sui, in c. unico, nu. 7. de cogn. leg. 34
matrimonium non potest subsistere inter adoptatum, & filium adoptantis adoptione durante. in c. unico, nu. 1. 5. & 6. de cogn. le. 34
matrimonialis causa summaria est, vnde testes possunt recipi ex officio et post publicationem, & renunciationem. in capitulo. sicut. numero 6. de sponsa. 10
matrimonialis causa secundum canones, & non secundum leges terminatur. in c. 1. nu. 4. de desp. imp. 15
matrimoniali in causa vbi de fœdere matrimonii agitur reo contumaciter absente, possunt testes recipi, & sententia ferri. in c. 1. nu. 1. 3. & 6. quæ ma. accu. poss. 54
matrimonialis causa fauorabilis est, & semper in dubio pro matrimonio iudicatur. in c. ex literis. nu. 7. de spon. 6
matrimonialis causa delegari potest, etiam non episcopo. in c. 1. nume. 10. de consan. & affi. 32
matrimonialis causa non transit in rem iudi. ibi. nu. 12.
matrimonialis prohibitio hodie est restricta ad quartum gradum. in ca. 1. nu. 12. de consan. & affi. end.
matrimonialis causa agitari potest coram vicario episcopi. in c. ex literis, num. 4. de cog. spir. 34
matrimonium contrahens sub conditione non improbata, non compellitur illud consummare. in c. super eo. nu. 1. de cond. app. 23
matrimonio contracto per verba de præsenti, potest alter coniugum compelli ad consumandum. ibi. nu. 2.
matrimonium potest conferri in alterius arbitrium, & non solum parentum, sed etiam alterius. ibi. nu. 3.
matrimonium etiam de præsenti sub conditione contractum, non habet effectum de præsenti, sed suspenditur in euentum conditionis, ibid. nu. 5.
matrimonium spirituale contrahi non potest sub conditione, secus est in matrimonio carnali. ibi. nu. 6.
matrimonium pure contractum post matrimonium conditionale ante conditionis euentum, an teneat, ibi. nu. 7.
matrimonium conditionale habet vim sponsaliorum de futuro. ibi.
matrimonium contractum inter quos extat impedimentum sub conditione, si papa dispensauerit, vel demum papa dispensauit, vtrum sit matrimonium sine alio consensu, vel contractu. dic, quod non, ibidem, numero 8.
7 matrimonium quo ad legitimationem filiorum, an sit necesse, quod fuerit contractum præmissa denunciatione. in cap. cum inter. numero. 5. qui fil. sint leg. 46
6 matrimonium consummatum non dissoluitur per ingressum religionis, secus si non est consummatum, quo casu statim per ingressum soluitur. in c. merum, nu. 1. 2. 6. & 8. de conuer. coniu. 192

7 matrimo-

1 Matrimonium contrahere non potest incestuosus, sed si contrahit tenet, videlicet cum extraneis, sed non cum propinquis, in c. ex literis, num. 3. de eo qui cogno. consang. 37
Matrimonium metu contractum est ipso iure nullum, nec est opus quod petatur rescissio actione quod metus causa, in c. significauit, nume. 2. de eo qui dux. in mat. 27
Matrimonii existentia sola etiam ante carnalem culpam, causat impedimẽtum perpetuum contrahendi matrimoniũ cum qua consumauit viuente prima uxore. ibid. nu. 4.
1 Matrimonii separatio, non potest fieri per solam coniugum confessionem, in c. lator. nu. 4. de re iudi. 64
1 Matrimonium contrahere non potest persona per quam deuentum est ad compaternitatem cum filiis baptizantis, sed leuantis, siue sint ante, siue postea geniti, in c. 1. nu. 4. de cog. spiri. 32
Matrimonium metu contractum est ipso iure nullum, in c. cum olim. il 2. nume. 14. de priui. 214
Matrimonium de facto contractum per aliquem religiosum, an teneat, in c. vt priuilegia. nu. 3. de priuile. 219
Matrimonii impedimenti denunciatio quomodo fiat, in c. ad dissoluendum, nu. 7. de despon. impu. 19
1 Matrimonii spiritualis vinculum post confirmationem efficitur indissolubile, quod ante erat solubile, in capitu. inter corporalia, num. 39. de translatio. episco. 6
1 Matrimonium contrahentes in gradu prohibito, sunt hodie ipso facto excommunicati, in capitu. fina. numero 3. de matrimo. contract. contra inter. eccle. 45
Matrimonium contractum per filium sine patris consensu secundum leges non tenet, secus secundum canones, in capitu. videtur, nume. 4. qui matri. accusa. poss. 54
1 Matrimonii contractus potest fieri omni tempore, copula carnalis non, vel solennitates in contractu. in c. capellanus, nu. 2. & 4. de feriis. 161
1 Matrimonium contrahentes in impedimento pu. honestatis an pœnas incurrãt impositas contra leges contrahentibus, in c. & si necesse, nu. 11. de dona. inter vi. & uxo. 61
Matrimonii forma dicuntur ipsa verba, vel æquipollentia signa. in cap. tua nos. nu. 10. de sponsa. 12
1 Matrimonium licet sit fauorabile, non tamen super eius contractu statur soli iuramento, in c. mulieri, nu. 1. de iureiur. 188
1 Matrimonium cum alienigena contractum valet etiam non seruata consuetudine patriæ, dummodo sit eiusdem fidei, in capitu. 1. nu. 1. de sponsa. 2
Matrimonialis causa in consilio tractari potest, ibid. nu. 4.
Matrimonium cum infideli vel hæretico contractum, est nullum, nam oportet quod sint eiusdem secte vel fidei, de hæretico tamen dubitatur, in c. fi. nu. 5. de condi. ap 24
Matrimonium professio, & ordo, an principaliter dirigantur Deo. ibid. numero 7.
Matrimonium contrahere potest cum matre minoris septennio, quam quis prius desponsauerat secus sit tempore sponsalium erat maior, vel si tunc erat minor, & in eadem voluntate permanens facta sit maior, in c. literas. nu. 1. de despon. impu. 16
1 Matrimonium contractum metu, an valeat. in capitu. cum terra. numero 4. de electio. 137
1 Matrimonium spirituale contrahitur inter electum, & ecclesiam mendian tibus. el gentibus. in c. licet. nu. 3. de transla. epis. 71
Matrimonium spirituale potest diuidi in tres partes, ibid. nu. 4.
Matrimonium spirituale habet partes quatuor in se. ibi. num. 10.
Matrimonium carnale per copulam, & spirituale per consecrationem reciunt consumationem ibid. nu. 11.
7 Matrimonium metu contractum si postea in eum non consentit, non tenet, & si alteri postea nubit, valet. in capitu. veniens, il 1. nume. 1. 5. & 8. de sponsa. 7
Matrimonium contractum propter parentum reuerentiam, etiam si alias non contraxisset, dummodo metus, qui caderet in constantem, non interueniat, tenet. ibid. nu. 5.
Matrimonium metu contractum, an sit ipso iure nullum, vel annullandum. ibid. nume. 8.
Matrimonii virtutem non potest inferior a Papa impedire ex aliquo temporali impedimento, nam & in ipso papa dubium est. in c. ad dissoluendum, nu. 10. de despon. impu. 19
Matrimonium contractum per verba de præsenti cum impubere in qua malitia non supplet etatem, non matrimonium, sed sponsalia sunt etiam si subarrhatio interuenerit, in capitu. tuæ nobis, numero 1. de desponsa. impube. 19
Matrimonialis causa fauorabilis est, in dubio pro matrimonio iudicatur, ibid. nume. 7.
Matrimonium ex alterius coniugi delicto separatur, sed etiam hæresi non separatur, in c. 2. nu. 1. de diuor. 56
Matrimonium separatio fit propter adulterium, & crimen sodomiticum a marito commissum. ibi.
Matrimonii separatio fieri potest, si maritus conatur uxorẽ ducere ad aliud delictum præter hæresim. ibid. nu. 3.
Matrimonium non separatur ad confessionem coniugum, qui dicunt assumitatem præcessisse, si rumor sit vicinæ, in capit. super eo. num. 1. & 2. de eo qui cog. consan. 35
Matrimonium non ab homine, sed ab ipso Deo dependentiam habet. ibid. numero 2.
Matrimonium separatur propter affinitatem præcedentem, etiam ex illegitimo coitu, ibid. nu. 4.
Matrimonium ex quorum dicto, seu confessione impediatur, & dirimatur, ibid. nu. 2. & 5. eod.
Matrimonium etiam contractum dirimitur, si extat impedimentum publicæ honestatis iustitiæ, in c. sponsam, nu. 5. de spons. 5
Matrimonium de presenti contractum est, si vir, & mulier sibi promittunt, quod ab eo tempore se loco coniugis habeant, in capit. ex parte, nume. 1. eod. titu. 5
Matrimonium de præsenti quandoque contrahitur per verba futuri temporis, ibid. nume. 3.
Matrimonium nõ dissoluitur quo ad vinculum propter adulterium, sed quo ad separationem thori. ibid. nu. 4.
Matrimonium separatur etiam propter spiritualem fornicationem, in cap. de illa. nu. 3. de diuor. 57
Matrimonium non soluitur, altero coniugum in hæresim lapso, in cap. quanto. nu. 1. eo. titu. eod.
Matrimonium, & verum, & consummatum soluitur in casu isto. ibid. nu. 2.
Matrimonium non potest esse inter christianam, & infidelem, nisi infidelis conuertatur, & eius uxor remaneat in infidelitate, ibid.
Matrimonium etiam est inter infideles, ibid. nu. 8.
Matrimonium consumatum inter christianos, nunquam potest dissolui, ibid. nume. 4.
Matrimonium quare inter cõuersum ad fidem, & infidelem solui possit, & non inter christianos, ibid. nu. 5.
Matrimonium claudicare non potest quo ad substantiam, secus est quo ad debitum reddendum, ibid. nu. 6. 58
6 Matrimonium potest inter absentes per nuncium contrahi, in ca. ex parte, nu. 2. de conuer. coniu. 195
Matrimonium contractum per verba de presenti licet non sit carnali copula confirmatum, non potest per Papam sine iusta causa dissolui. ibid. numero 13.
Matrimonium posset dissolui, si ecclesia statueret altero coniugum habente in hæresim, & quod alter transiret ad secunda uota, ibid. nu. 7.
7 Matrimonium metu contractum, an ipso iure sit nullum, in ca. cum locum, nume. 6. de spon. 8
Matrimonium est sacramentum, & significat vnionem inter Christum, & ecclesiam, in quo requiruntur fides, et proles. ibid. nu. 7.
Matrimonii secunda institutio facta fuit, vt euitetur fornicaito. ibid. nu. 8.
3 Matrimonium potest peti separari ab altero coniugum propter consanguinitatem, licet ipsam ab initio sciuerit, in cap. literas, nu. 2. de rest. spo. 210
6 Matrimonium contractum dolo non vitiatur, in cap. cum dilecti. nume. 7. de emp. & vend. 97
2 Matrimonium non potest dissolui ab alio, quam a Deo, Anto. in c. licet. num. 2. de transla. prela. 22
1 Matrimonium non contrahitur nutu, & non compellitur, quis contrahere matrimonium, nisi prius præcesserint sponsalia, in capitu. publicato, nume. 2. de elect. 196
7 Matrimonium habet essentiam a iure diuino, & sicut Deus est immutabilis, ita & matrimonium, in c. tuas, nu. 6. de spon. duo. 21
Matrimonium non consumandi propositum non impedit vires matrimonii, dummodo in pactum non deducatur, in capitu. commissum, numero 2. de spon. 9
Matrimonium verum fuit inter Beatam Virginem, & Ioseph, licet omnino Beata Virgo in copulam non consenserit, ibid. nu. 2.
Matrimonium contractum cum concubina in mortis articulo causa prolis legitimandæ, an verum sit, ibid. nu. 3.
4 Matrimonii an per hoc probetur, si per duos testes probetur, & vir iacuit cum vna muliere, & vir intendat conseruare possessionem iuris matrimonialis, & hoc intendat mulier, in capitu. illud quodque, nume. 9. de præsumptio. 134
Matrimonium an præsumatur, si probatur, quòd maritus dederit annulum mulieri, ibid. nume. 12. 135
Matrimonium an præsumatur, si probatur tantum, quòd mulier portet annullum, ibid. nume. 13.
7 Matrimonium soluit sola mors maturalis, in capitu. in præsentia, nume. 2 de sponsal. 9
Matrimonium de præsenti non dissoluitur per absentiam quacunque mariti, etiam si de vita, vel de morte ignoretur, ibid. nu. 3.
Matrimonii separatio propter adulterium facta, est pœnalis sententia, in c. porro, nume. 8. de diuor. 56
1 Matrimonium carnale requirit mandatum de certa persona faciens mentionem, in c. in causis, nu. 15. de elect. 160
Matrimonium scienter contrahens cum impotente ad copulam non separatur, in c. consultationi. nu. 1. 2. de frigi. & male. 42
Matrimonium verum esse non potest cum impotente ad coitum, nam desinit causa institutionis matrimonii. ibid. nu. 2.
Matrimonium institutum est propter spẽ sobolis, vt euitetur fornicatio, ibi,
Matrimonium secundo loco contractum per potentem cum potente tenet, non obstante, q̃ prius scienter cum impotente contraxerit, ibid.

Matri-

Universidad de Deusto
Biblioteca

Matrimonium scienter contrahens umc impotente, tenetur cum ea coſte morari tanquam cum ſorore, ibid. nu. 3.
matrimonium etiam in mortis articulo contrahi poteſt, & filii ante geniti per contractum huiuſmodi legitimantur, in capitu. quoniam, nume 4. de coniu lepro. 30
matrimonium de præſenti non conſumatum per carnalem copulam, non ſoluitur ſuperueniente lepra. in c. literas, nu 2 de conu. lepro. 30
matrimonium de præſenti etiam non conſummatum, non ſoluitur niſi per ingreſſum religionis, ibid.
matrimonium de præſenti dicitur conſummatum per conſenſum quo ad ſui eſſentiam, ibid.
7 *matrimonium cauſa vbi ſuper vero matrimonio fundatur petitio, actor probando matrimonium præſumptum præſumptione iuris, & de iure obtinet, ac ſi verum probaſſet matrimonium. in capit. per tuas. nume. 2. de condi. appo.* 23
matrimonium poteſt conferri in arbitrum etiam extranei. ibid. nu. 3
matrimonium pure contractum poſt matrimoniũ conditionale præiudicat primo, vade conditio poſtea adimpleta non releuat. ibid. num. 8
1 *matrimonium ſpirituale contrahitur inter eccleſias, & prælatos. in c. dudũ. il 2. num. 33. de elec.* 192
7 *matrimonium de præſenti non contrahitur per verba de futuro. in c. de illis. num. 1. de ſponſ.* 4
matrimonium contractum contra iuramentum, licet periurus ſit. ibidem. numero 2
matrimonium prius contractum non ſoluit inceſtus. in c. tranſmiſſa. num. 1. de eo. qui cogn. conſan. 35
matrimonium ſeparatum propter impedimentum reintegratur, ſi poſtea appareat eccleſiam fuiſſe deceptam. in cap. fraternitatis. num. 1. & nu. 13. de frigi. & malef. 43
matrimonium nullum tractu temporis non formatur, ibid. nu. 2.
matrimonialis cauſa per inferiorem epiſcopo cognoſcitur, quandoque iudex ex officio allegato impedimento poteſt imponentes inſpici facere, ibid. nume. 3.
matrimoniũ ſeparatum propter impotentiam ex maleficio prouenientem, non integratus, ſi poſtea aliam ducat, & cognoſcat, ibid. nu. 13.
matrimonium ſeparatur, etiam propter præcedens impedimentum, ibid. numero 15.
Pro matrimonio in dubio non ſemper iudicatur, ibid nu. 16
matrimonium contrahentes contra præceptum iudicis ex eo, q conſanguinei dicebantur, debet ſeparari, donec de cauſa cognoſcatur. c. fi. nu. 1. de matri contract. con. int. eccle. 45
matrimonium contractum contra interdictum, ſi cauſa impedimenti eſt perpetua, eſt nullum, ſecus ſi ſit temporalis. ibid. nu. 3.
matrimonium contractum contra interdictum propter ſuſpicionem conſanguinitatis ſi conſanguinitas non reperitur, tenet. ibid.
matrimonium quãdo ſeparatur quo ad thorum, ſi ex delicto mulieris vir lucratur dotem, ſi ex delicto viri vxor lucratur donationem propter nuptias, & iſto caſu vterque debet ſeruare continentiam, alias vnus reſtituitur alteri, in c. fi. nu. 3 de adul. & ſtup 156
matrimonium poſt copulã carnali ex nulla cauſa, poteſt diſſolui, in ca. cum cauſa. nu. 2. de rapto. 161
matrimonii prohibitio vſq; ad quartum gradum reſtricta intelligitur de collateralibus, quia talis prohibitio inter aſcendentes, & deſcendentes durat vſque ad infinitum, in capitu. non debet, numero 8. de conſangui. & affinita. 40
matrimonialis prohibitio ex quibus cauſis hodie ſit reſtricta, ad quartum gradum tantum, ibid. nu. 9.
matrimonii inſtitutor, an fuerit Adam, in c. fi. nume. 8. de frig. & ma. 44
matrimonium cum illa quis contrahere non poteſt, quam vxore viuente cognouit, ſi machinata fuit in mortem coniugis, in c. ſuper hoc, nu. 1. de eo qui du. in ma 27
matrimonium ſi contrahatur cum alia mortua vxore non obſtante fide præſtita. & matrimonio contracto cum alia, an teneat, in c. 1. num. 3. de eo qui du. in ma. 27
matrimonium contra impedimenta predicta contractum ad cuius petitionem poſſit, & valeat ſeparari, ibid. nu. 4.
matrimonium non poteſt claudicare. ibid.
2 *matrimonium non præſumitur niſi probetur, Ant in ca. quia circa. nume. 4 de biga* 76
3 *matrimonium ſeparatur quo ad torum propter nimiam, & irreparabilem ſæuitiam mariti, in c. ex tranſmiſſa, nu. 4. de reſt. ſpo.* 201
7 *matrimonio ſoluto cogitur vir dotem reſtituere, & bona diuidere, quæ communiter obuenerunt eis. in capitu. ſignificauit, nume. 1. de donatio. inter vir & vxor.* 59
matrimonium, licet ſit inductum cauſa ſobolis procreandæ, & incontinentię euitandæ, tamen ſi ob aliam cauſam cõtrahatur, tenet. in c. tua nos, num. 4. de ſponſa. 12
matrimonium per dolum vel deceptionem contractum, ſi in veritate non conſenſit, non tenet quo ad Deum, ſecus eſt quo ad eccleſiam in foro iudiciali, ibid. nu. 6.
6 *matrimonium contractum cum ſecunda viuente prima vxore non reconuaſcitur moriente ipſa prima vxore, in cap. conſuluit, nume. 2. de conuer. coniug.* 195
7 *matrimonium dirimitur ex eo, q coniuges aſſerant aliquod impedimẽtum ſanguinis, in c. nos inter, nu. 2. de purgatio. cano.* 225
matrimonium ſecundum lite pendente ſuper primo contractum tenet ſi primum erat nullum, & an idem ſit in ſpirituali matrimonio, in ca. cum in apoſtolica, nu 3. de ſpon. 9
matrimonium debet eſſe liberum exquo infertur, quòd qui ſponſalia contraxit de futuro ſi compellatur ad matrimonium contrahendum de præſenti, quòd tale matrimonium non teneat, in cap. requiſiuit. numero 2. de ſponſa. 9
matrimonium cum ſerua ignoranter contractum, ſi poſtquam liber ſciuit, non ſenſit ſeparatur, & cum alia contrahere poterit, in cap. fi. nume. 1. de coniug. ſeru. 31
matrimonialis cauſa eſt dignitas epiſcopalis, ibid. nu. 3.
matrimonium non ſeparatur ad dictum vnius aſſerentis affinitatem inter coniuges præceſſiſſe, in c. de illo, nu. 1. de eo qui cog. conſangu. 35
6 *matrimonium factum contra interdictum eccleſiæ tenet, licet contrahentes venant puniendi, in c. quia in inſulis, nu. 5. de regu.* 182
matrimonium non poteſt conſiſtere inter illos, qui ſunt diuerſæ fidei, niſi ex poſt facto in eadem fide reperiantur, in capitu. 1. numero 3. de conuerſ. infid. 200
matrimonium non debet ſeparari quo ad torum ſine licentia epiſcopi, non tamen ſine licentia ſeparatum tenet, in capitulo 1. numero. 3. de conuerſ. coniuga. 191
7 *matrimonium an poſſit pluries accuſari de impedimento, in c. cum inhibitio. nu. 10. de clande. deſpon.* 20
6 *matrimonium dirimitur, ſi coniuges religionem profitentur, in c. veniens, nu. 1. & 8. de reg.* 189
matrimonium ſi ſeparetur ex communi conſenſu, ſemper poteſt reintegrari, ſi alter coniugum petat, & ſi non admittantur, poterit agere tanquã ſpoliatus poſſeſſorio recuperandæ. ibid. nu. 5.
matrimonium poteſt ſeparari quo ad torum propter continentiam ſeruandam. ibid. nume. 6.
5 *Ad matrimonium accuſandum, vel impedimentũ, vel ad ipſum reintegrandum, ſi eſt indebite ſeparatum, admittitur quilibet de populo, in c. cum. nu. 7. de re iud. fo. 67. Et vide in c. ſe. in primo no. eod. titu. Licet in dubio præſumatur pro ſententia, & interim mandetur executioni, tamen ſecus eſt in cauſa matrimonial, in qua nil innouatur pendente litigio ſuper nullitate primæ ſenteutiæ, ibid. nu. 9.*
7 *matrimonium contrahens poſt votum ſimplex peccat, ſed eccleſia permittit, vt euitentur maius malum, in capitu. veniens, numero 6. qui ele ri. vel vouen.* 25
matrimonium contrahendi licentia non datur poſt votum ſimplex, ſed non prohibetur contractum, ibid.
matrimonium non impedit diſpar conditio inter ſcientes, & hoc de iure canonico, ſecus de iure ciuili, in c. propoſuit, nu. 3. de coniug. ſer. 30
6 *matrimonium metu factum poteſt retractari intra annum a minori 25. 2 maiore vero quam citius poteſt, in c. ſi quis ante, nu. 4. de reg.* 184
7 *matrimonium contrahere poteſt diſtans a ſtipite quarto gradu, vel exteriori cum diſtante quinto, vel vlteriori, in capitu. ſina. nume. 1. de conſang & affinita.* 45
matrimonium verum eſt inter Iudeos, & alios infideles. in cap. de infidelibus, nu. 4 & 5. de conſan. & affini. 39
matrimonii in gradu prohibito contracti ſeparatio non ſeparat, quos Deus coniunxit, quia Deus non coniungit prohibitos lege canonica. ibid. nu. 5.
5 *matrimonium eſt magnum ſacramentum in eccleſia Dei, in ca. conſuluit, il 1. nu. 1. de appel.* 113
7 *matrimonium inſtante vxore ſeparatur propter viri adulterium. in c. fideruṇque, nu. 6. de do. inter vi & vxo.* 60
matrimonium ignoranter contractum per liberum cum ſerua ſeparatur, ſi poſtea hoc ſciens illam cognouerit an capitn. proposuit, num. 1. de coniug. ſeruo. 30
matrimonium poteſt eſſe inter liberum, & ſeruam, ibid. nu. 3.
matrimonium de præſenti etiam non conſummatum, non ſoluitur, niſi per ingreſſum religionis, in c. ex literis, nu. 3. de fri. & malef. 42
matrimonium non poteſt contrahere inceſtuoſus, in c. duo pueri, nume. 7. de deſpon. impu. 18
matrimonium contrahere, an inhibeat perpetua, vel ad tempus inceſtus, ibid.
matrimonium nõ poteſt accuſari, quod non eſt, vt ſi cum minori ſeptemio ſit contractum, denunciari tamen poteſt impedimentum, ne in poſterum contrahatur, in c. ad diſſoluendum, nu. 1. & 3. eo. ti. eo.
matrimonium contractum contra interdictum Papæ, etiam cum clauſula decreti irritantis, tenet alio non obſtante impedimento, in hoc tamen varia eſt opinio. ibid. nu. 6. 19
matrimonium conſummatum fortius eſt, quam non conſummatum, quia non ſoluitur per ingreſſum religionis, in capitulo, licet, numero 4. de ſponſa. duo. 23
6 *matrimonium factum ex voluntate coacta, non tenet, in c. maiores, §. item queritur, nu. 4. de baptiſ.* 250
7 *matrimonium allegantiincumbit onus probandi illud, in c. 1. num. 1. & 4. de clande. deſpon.* 19
3 *matrimonium quibus temporibus non poteſt contrahi, in c. capellanus, nume. 7. de feriis.* 162

Matrimonium contractum cum ſecunda viuente prima, poſt mortem ẽt primæ non tenet, nec conualeſcit, niſi nouo interueniẽte conſenſu, in c. veniens. nu. 2. & 3. de eo qui du. in ma. 29
Matrimonium contractum contra interdictum iudicis, vel eccleſiæ, propter hoc ſolum non diriminitur, pœnitentia tamen contrahentibus imponitur, & ſeparantur donec de cauſa interdicti cognoſcitur, in c. 1. nu. 1. de matri. contractio. 45
Matrimonium poſt ſponſalia de futuro contractum, non tenet obſtante receptione munerum, amplexibus, oſculis, & niſu ante copulam, ibid. numero 3.
Matrimonium contrahens cum aliqua viuente prima vxore peccat, & afficitur infamis, in c. ſi. nu. 3. de eo qui du. in ma. 29
Matrimonium præſumptum habet tantam vim quantam verum, ex hoc infertur, q diſpoſitum in caſu vero habet locum in præſumpto, in ca. veniens. il 2. nu. 6. de ſponſa. 9
Matrimonium metu contractum, eſt ipſo iure nullum, ibid. nu. 7.
Matrimonium negans, quòd ab altero clam contractum eſſe dicitur, non compellitur, ſi aliter probari non poteſt, in cap. quod nobis, nume. 1. de clan. deſponſa. 19
Matrimonii clãdeſtini publicatio qualiter fiat, ibi. nu. 4.
Matrimonium publicum præiudicat clandeſtino, & quid iuris ſit, ſi per vnum teſtem, & famam pro clandeſtino iudicatur, ibi.
Matrimonium contractum cum ea quam viuente vxore ſine fidei donatione cognouerat, tenet, dummodo in mortem defunctæ non fuerit matrimonium, ſignificaſti. nu. 1. de eo qui du. in matr. 28
Matrimonium poteſt contrahi cum polluta per adulterium alio non interueniente. ibid. nu. 5. 29
Matrimonium inſtatuis intelligitur de carnali, non ſpirituali, in c. cum inter canonicos, nu. 10. de cle. 146
Matrimonium poteſt eſſe inter fidelem, & infidelem, ſi ante conuerſionẽ contractum fuit, alias ſecus, quia non poteſt eſſe inter diſpares fidei, in c. gaudemus, nu. 5. de dinor. 58
Matrimonium ad ſui eſſentiam duo requirit, in cap. tua nos, nume. 10. de ſponſalib. 12
Matrimonium non vitiat clandeſtinas, ſolus enim cõſenſus ſufficit, ſcilicet, clauſula ſit præſtitus, peccant tamen ſic contrahentes, in c. 1. num. 2. de clan. deſpon. 19
Matrimonium inter certas perſonas, & ad certum tempus per leges contrahi prohibetur, ſed talis prohibitio non valet, in cap. fi. nume. 2. de ſecun. nup. 64
Matrimonium contractum a clericis in minoribus ordinibus conſtitutis tenet, & ipſi dimittunt beneficia ipſo iure, ſi vero fuerint in ſacris, matrimonium non tenet, in c. 1. & 4. de clẽri. coniu. 15
Matrimonium non ſoluitur propter adulterium, niſi reſpectu ſeruitii, quod coniugi debet, in c. conſtitutus, nu. 8. de conuer. coniu. 197
Matrimonium ſecundum contrahens viuente vxore cogi poteſt per eccleſiam ad agendum pœnitentiam, & puniri de delicto, iu c. cum haberet. nu. 3. de eo qui duxit in matrimo. 28
Matrimonium publicum contrahendi datur modus, & forma, in c. cum inhibitio, nu. 1. de clan. deſpon. 20
Matrimonia clandeſtina contrahentes puniendi ſunt. ibid.
Matrimonium quando contrahitur, præsbyter debet venire, vel ſaltem de eius ſcientia contrahitur. ibid. nu. 3. eod.
Matrimonia clandeſtina pluribus modis contrahuntur, & quot ſunt eius ſpecies, ibid. nu. 9.
Matrimonium clandeſtinum, an dicatur, ſi modus de quo in d. c. cum inhibitio, non ſeruatur. ibid.
Matrimonium quomodo dicatur contrahi in faciem eccleſiæ, ibid nu. 10
Matrimonialis ſententia non tranſit in rem iudicatam, ibid.
Matrimonium contrahere non poteſt inceſtuoſus, in c. veniens. num. 1. 2. & 3. de eo qui cogno. conſang. 35
Matrimonium eſt ſacramentum. in c. 1. nu. 6. de ſecun. nupt. 63
Matrimonium, vt contrahatur non ſufficit proximitas ætatis, ſed oportet, quod ſit talis, quod carnaliter coniungi poterit, in cap. de illis, il 2. nume. 2. & 4. de deſpon. impube. fol. 17. In matrimonio contrahendo pro- *ximitas ætatis, & potentia coeundi, an ſimul requirantur, vel vnum de* *per ſe ſufficiat, ibid. nu. 4.*
Matrimonium non ſoluitur propter captiuitatem, etiam apud infideles, & hoc de iure canonico, ſecus eſt de iure ciuili, in cap. dominus, nume. 2. de ſecun. nup. 63
Matrimonium ſola morte ſoluitur, ibid.
Matrimonium contrahere non debet inceſtuoſus, ſed ſi contrahit, tenet, & tunc tenetur reddere debitum, ſed nõ petere, nihilominus tenetur vxori neceſſaria miniſtrare, in capitu. tranſmiſſæ, nume. 1. 2. & 3. de eo qui cog. conſan. 35
Matrimonium præſumptum tenet, licet ſecundum verum matrimonium ſu *perueniat, in c. is qui, nu. 3. & 4. de ſpon.* 14
Matrimonium ſecundum contractum poſt primum præſumptum eſt de iure nullum, & hoc an ſit verum in foro pœnitentiali, ibid. nu. 5.
Matrimonium ſpirituale, an ſit fortius, quam carnale, in c. inter corporale, nu 3 1. de transla. epi. 5
Matrimonium ſolus conſenſus facit. in rub. nu. 4. de ſpon. 2
Matrimonium dolo factum tenet, niſi eſſet tam magnus dolus, qui tolleret conſenſum, in c. cum dilectus, nu. 13. quod me. cau. 183
7 *Matrimonium an faciat cõſenſus præſtitus circa finem impubertatis, vel principium pubertatis, in cap. atteſtationes, numero 7. de deſponſatio. impub.* 18
Matrimonium cõtractum ex mulieris pulchritudine, ſeu appetitu copulæ extorquendæ valet, in c. 1. nu. 4. de ſpon. duo. 20
Matrimonium abſque annuli traditione, & ſolennitate, ſecundum loci conſuetudinem tenet, ibid. nu. 5
6 *Matrimonium contractum cum moniali ex diſpenſatione papæ tenet propter bonam fidem contrahentis cum moniali, ne decipiatur ex licentia Principis, ſed illa profeſſa non debet exigere debitum, ſed reddere, in c. cum ad monaſterium, mnm. 22. de ſtat. mona.* 211
Matrimonium ſumpſit cognomen a matre potius, quam a patre propter maiora onera quæ ſuſtinet mater, in capitu. ex literis. numero 2. de conuer. infid. 201
Matrimonium ſi propter adulterium ſit ſeparatum quo ad torum apud quem filii ſint alendi, & cuius expenſis. ibid. nu. 10 eod.
7 *Matrimonium nullum ex defectu ætatis ratione metus conualidatur & ſpontanea cohabitatione, & maxime ſi interuenit copula carnalis, in c. inſuper. num. 2. qui ma. accu po.* 54
Matrimonii prohibitio nunc non excedit quartum gradum. c. non debet, nume. 1. & 8. de conſan. & affi. 40
4 *Matrimonii ſeparatio quo ad torum propter adulterium, vel inceſtum poteſt fieri, in c literis, nu. 3. de præſum.* 136
7 *Matrimonium eſt vnum de ſeptem ſacramentis, & an per illud conferatur gratia, in c ſignificante, nu. 6. qui matri. accu. poſſ.* 54
6 *Matrimonium factum per profeſſum, vel ſacerdotes dirimitur, in ca. clericus. il 2. nu. 3. de vita, & bone. cle.* 5
7 *Matrimonium metu contractum ſpontanea cohabitatione conualeſcit, ſed dic quod conualeſcit, vt ex nunc, non vt ex tunc, in cap. ad id, quod, nu. 1. de ſpon.* 10
3 *Matrimonium an teneat, vel non ſeruatur vſquequaque iuris ordo, in c. 1. nu. 6. vt lit. non conteſt.* 122
7 *Matrimonium per verba de præſenti per impuberes contractum, iuris interpretatione ſponſalia, ſunt de futuro, & ab eis ante pubertatem reſilire non poſſunt, in c. a nobis, nu. 2. de deſpon impu.* 17
Matrimonium contrahere poteſt omnis, cui expreſſe non prohibetur, in c. inter opera, nu. 1. de ſpon. 10
Matrimonium non facit contractus ante pubertatem, in c. atteſtationes, nume. 1. de deſpon. impu. 17
Matrimonium non facit niſus ad culpam. ibid.
Matrimonium ſeparatur propter adulterium vxoris, & ſi vir poſtea formicatur reintegratur, in c. ex literis, nu. 1. & 6. de diuor. 57
Matrimonium non ſeparatur propter adulterium, niſi quo ad torum, & mutuam cohabitationem. ibid. num. 5.
Matrimonium reintegratur propter viri incontinentiam. ibid. nu. 6. & 11.
Matrimonium, quod per duos teſtes probari poteſt, valet. in c. conſultationi. nu. 3. deſpon. 13
Matrimonium non præſumitur etiam probata cohabitatione. ibid. nu. 5.
Matrimonio ſeparato quo ad torum propter adulterium, remanet nihilominus matrimoniale vinculum, etiam ſi adultera intrauerit monaſterium in c. ex literarum, nu. 2. de eo qui du. in mat. 27
Matrimonium contractum, & cõſummatum non ſoluitur, niſi morte naturali, ibid.
Matrimonii ſecundi contractus cũ adulterio ſecuto non impedit, quominus mortua legitima coniuge poſit adulter cum alia contrahere, ibid. numero 3.
6 *Matrimonium non dicitur confirmatum, niſi interueniat copula carnalis, in ca. ex publico, nu. 5. de conuer. coniu.* 194
matrimonium ad ſui eſſentiam non requirit commiſtionem carnalem, ibi. numero 12. 211
matrimonium fuit inſtitutum a Deo in ſtatu innocentiæ, ibid.
matrimonium per copulã carnalem conſummatum eſt indiuiduum, & inſeparabile, ante vero copulam carnalem ſecus, licet etiam tunc ſit verum matrimonium quo ad ſui eſſentiam. ibid. nu. 13.
matrimonium ante ſui conſumationem ex conſenſu vtriuſque poteſt Papa diſſoluere, etiam ſine cauſa de poteſtate abſoluta, ibid. numero 14. & 16. eo.
7 *matrimonium propter impedimentum ſeparatur, non obſtante lapſu multorum annorum, in c. fi. nu. 2. de frigi. & male.* 44
matrimonium fuit inſtitutum a Deo, & in ſtatu innocentię, in paradiſo, & alia excellit ſacramenta propter multa. ibid. nu. 5. & 8.
matrimonium ſeparatur propter impedimentum tam frigiditatis, quam maleficii, ibid. nu. 6.
matrimonium debet differri, & impeditur cõtrahendum ad ſolam famam deferentem impedimentum, in capitu. cum in tua, numero 4. & 6. de ſponſalib. 12
3 *matrimonium poteſt contrahi cum conſenſu ſine verbis, in c. ex parte, num. 8. & 28. de reſti. ſpo.* 213. & 115
4 *matrimonii de præſenti inducitur per iſta verba, promitto, quod tenebo te in vxorem, in c. quemadmodum. §. illud aut. no, nu. 2. de iureiu.* 172
2 *matrimonium metu factum, eſt ipſo iure nullum, in capitu. 2. num* ero 8 *quod met. cau.* 179

Universidad de Deusto
Biblioteca

7 matrimonium quomodo dicatur esse contractum in facie ecclesiæ, in ca. ex tenore, nu. 4. qui filii sint leg. 53
matrimonio scienter contracto non obstante impedimento, an filii sint legitimi, etiam si in facie ecclesiæ fuerit contractum, ibid. nu. 5.
matrimonium quid sit, vnde, vbi, & per quem fuit institutum, & causæ instituendi, ac eius impedimentum, in rub. nu. 2. de spon. 2.
matrimonium subsequens legitimat filios naturales ex soluto, & soluta genitos, etiam quo ad hereditatem, in c. 1. nu. 1. & 3. qui sit. sint leg. 45
6 matrimonium an soluatur per mortem ciuilem, in cap. cum sis, nume. 5. de conuer. coniug. 193
7 matrimonium impeditur contrahendum, si non sit iuratum, dicto vmus, in c. 2. nu. 1. & 8. de spon. 7
matrimonii tanta est virtus, quòd filius illegitimos legitimat, etiam quòd contrahatur sine dotibus instrumentisque dotalibus, & hoc est verum de iure canonico, sed legistæ tenent contrarium, in c. tanta, nu. 2. qui fil. sint legit. 47
matrimonium si aliud contrahatur intermedium, an filii illegitime legitimentur per aliud matrimonium, ibid. nu. 3.
6 matrimonium contractum cum conflituto in sacris est nullum, secus si est conflitutus in minoribus, in capitu. vt clericorum, nume. 2. de vita, & honest. cler. 8
4 mediatores, vel proxenetæ quo casu compellantur ad testificandum, in c. dilectorum, nu. 3. de test. cogen. 104
7 medicus semel approbatus reprobari potest, in cap. de illis, il 1. nume. 8. de despon. impu. 17
6 medici an efficiantur irregulares ex eo, q. aliqui infirmi in manibus eorum moriantur, in c. sententiam, nu. 12. & 13. ne cle. vel mo. 282
7 medici vocati ad infirmos debent ante omnia inducere ipsos ad confessionẽ sub præcepto peccati, nec valet consuetudo in contrarium, in c. cum infirmitas, nu. 1. & 7. de pæni. & remis. 249. & seq.
medicus si promisit aliquem sanare ab infirmitate sua, qui sanatus post ali quot dies veincidit in infirmitatem, an dicatur sanasse, vel non, adhoc vt possit petere precium sibi promissum, in capitu. presbyterum, nume. 5. de hom. 143
medicus siue alius artifex qui per imperitiam aliquod damnum commisit, tenetur ad interesse, in c. si culpa, nu. 3. de iniu. 235
medicus quando est peritus, & in nulla culpa reperitur, non imputatur ei mors infirmi, secus si nõ est peritus, vel dedit medicinas malas, in c. tua nos. §. ad vltimum, nu 4. de hom. 149
2 medicus qui aut ex negligentia, aut imperitia non sanauit infirmum non potest sine dispensatione promoueri, secus si mors infirmi non potest aliquo modo medico imputari, in capitu. ad aures, nume. 1. & 2. de æta. & qualita. 54
medicus tenetur infirmum pauperem gratis curare. ibid. nu. 7. eo.
medicus medicans qui pro danda sanitate precium recipit, an euitet crimen simoniæ. ibid.
medicus de publico salariatus potest a sano salarium accipere, ibid. nu. 8.
6 medium præsumitur extremis probatis, in cap. accedens, nume. 4. de conuer. coniu. 198
meliorationes factæ per beneficiatum in beneficio sunt suæ, etiam si dimittat beneficium, vel eo priuetur propter delictum, de illis tamen testari non potest. in c. si quis, nu. 1. & 4. de pecu. cleri. 127
meliorationes factas per prælatum in ecclesia de patrimonio ipsius prælati potest ipse vel eius heres repetere, ibid. nu. 2.
membrum proprie quod dicatur, in capitu. cum illorum, nume. 8. de senten. excommu. 265
membri mutilatio, & truncatio differunt, ibi.
2 membri difformitas, an & quando impediat aliquem promoueri. Anto. in c. 1. nu. 3 de corp. vitia. 72
membri mutilatio enormis impedit quem promoueri ad ordines. Ant. in c. exposuisti, nu. 2. de corpo. vitia. 74
7 membri mutilatio an intelligatur esse, quando membrum debilitatur, vel inutile sit, & an ex hoc sequatur irregularitas, in cap. 1. nume. 9. qui cle. vel vouen. 15
membrum quid dicatur, ibid. nu. 10.
2 mendacium, vel simulatio, an aliquando sit permissa. in cap. 1. num. 7. quod metus caus. 179
7 mendacium inductum ad matrimonium contrahendum non impedit essentiã matrimonii, in c. cum apostolica, nu. 2. de spon. 9
mendacium non debet quis dicere ad hoc, vt proximus euitet iniuriam suã. in c. qui scandalizauerit, nu. 1. de reg. iu. 283
2 mendacium an in aliquo casu sit permissum. Ant. in c. nisi specialis, nu. 1. de auctor. & vsu pal. 24
5 mentiri est peccatum mortale, in c. cum cessante, nu. 20. de appel. 151
2 mendicare non est licitum episcopis, vel clericis, quia tendit in vituperium ordinis ecclesiastici. Anto. in capitu. ad supplicationem, numero 3. de renunciatio. 39
7 mendicantium de ordine transiens ad non mendicantes etiam de auctoritate sedis apostolicæ non euitat pœnas, in clem. vt professores, de regula. ibid. nume. 5. 304
mensæ siue, vel capituli sicut episcopus ecclesiam vnire nõ potest, ita & fortius non potest vnire mensæ communi. in cle. si vna. nu. 10. de rebus eccl. non alie. 301
7 menses 10 tantum habuerunt antiqui, & qua ratione postea 12 mensibus annus fuerit distinctus, in clemen. si dominum, numer. 13. de relig. & vene. sanct. 309
6 mens contrahentium colligitur ex tenore, & serie instrumenti, & in omnibus dispositionibus dubiis recurritur ad mentem disponentium, in ca. cum dilecti, nu. 2. & 3. de dona. 121
7 mens disponentis colligitur ex causæ expressione, in cap. quod dilectio, nume. 7. de consan & affi. 38
2 mensis ex quot dies constat, & quomodo sit ipsorum computatio. Ant. in c. licet, num. 6. de sep. neg. præla. 41
6 mensura & pondera fraudans qua pœna venit puniendus, in capitu. 2. nu. 3. de empt. & vend. 96
7 mentio, an fieri debeat in rescripto ad lites de sententia, & processu nullo, in c. per vestras, nu. 11. de do. inter vir. & vxo. 62
mentio beneficii obtenti quando, & qualiter fieri debeat, in cle. est ab apostolicæ, nu. 2. de offi. ordin. 291
mercator volens transportare suas merces ad alium locum, ubi carius venduntur, & alius antequam mercator portet illas ad locum offert id, quod poterat ibi carius vendere, non incurrit crimen vsuræ si talis mercator sibi vendat, in c. nauiganti, nu. 15. d vsu. 176
7 mercator potest agere contra debitorem ad interesse, quod verisimiliter fuisset lucratus, in c. per vestras, nu. 6. de don. inter vir. & vxor. 61
2 mercator vilis non præsumitur habere res preciosas, idem de paupere, in c. si. nu. 1. quod met cau. 184
7 mercimoniam prohibitum est clericis exercere, si tamen indigent possunt aliquam honestam negotiationem facere, vt emere chartas, & scribere libros, & c. in c. nauiganti, nu. 19. de vsu. 176
meretricem in vxorem ducere, quæ vult se corrigere. pium est, & ad remissionem proficit peccatorum, in c. inter opera, nu. 1. de sponsi. 10
meretricium quantuncunque publicum, non prohibet matrimoniũ. ibi. nu. 2
meretrix dicitur publicum quæstum facere, quæ quæstus causa duos admittit, ibid. nu 5.
6 meretrix, & hostio licet turpiter quærant, tamen licite retinent, an autem sit peccatum dare talibus pecunias remissiue, in capitu. ex transmissa, num. 3. & 4. de dec. 173
meretrix non tenetur ad restitutionem turpis quæstus, sed bene debet pœnitentiam agere, tam ipsa, quàm illi, qui dant, simile in istis mathematicis qui non tenentur etiam in pauperes erogare, in c. quia plerique, nu 12. & 13. de immu. eccl. 270.
meretrix potest facere eleemosynam de pecuniis, quas acquisiuit, nec tenetur restituere, secus illa, quæ non est meretrix, ibi. nu. 14.
meretrix licitè potest petere, quod sibi promissum est, secus si non est meretrix, ibidem.
3 merum, & mistum imperium, an possit præscribi, maxime per inferiorem episcopo cum territorio, in c. cum contingat, nu. 10. & 18. de fo. com. 87
7 merum & mistum imperium, an possint præscribi, in capit. signifi cantibus, nume. 3. de purga. vulga. 231
7 meta vnde dicatur, & est finis termini agri, & cuiuscunque rei, in cle. nonnullorum, nu. 1. de hær. 214
3 metus purgatur si postea promissio facta metu fuerit ratificata, in capit. 2. nu. 8. de restit spo. 193
7 metus, sed non omnis, excusat matrimonium, videlicet ille, qui possit cadere in constantem, in c. consultationi, nu. 4. de spon. 13
metus minus excusat mulierem, quam virum, ibid.
metus licet annullet ipso facto matrimonium, tamen per copulam subsequentem conualescit, nisi etiam copula fuerit per metum, ibi. nu. 7.
metus conditionalis, an excusset, ibi.
7 metus siue promissio facta metu, tollitur per spontaneam solutionem subsequentem, in c. si. nu. 1. de rapto. 101
6 metum iustum, an inducat reuerentia paterna, vel dominica, in cap. cum virum, num. 8. de regu. 185
metum iustum inducunt minæ & verbera, ibi.
1 metum iustum regulariter preces principis non inducunt, in cap. cum inter R. num. 8. de elec. 139
7 metus non vitiat actum ipso iure, quando qualitas libertatis non est de substantia actus, in c. cum olim, il 2. nu. 14. de priui. 214
metus etiam pecuniæ soluendæ impedit libertatem consensus, & an metus perditionis alicuius rei faciat matrimonium esse nullum, in c. gemma, num. 2. de sponsa. 13
metus seuitiæ sponsi non habet dirimere sponsalia, nisi maxima sit seuitia, in c. veniens, nu. 2. qui cle. vel vouen. 25
metus an requiratur etiam ex parte viri, & qualis, in c. cum locum, num. 6. de sponsa. 8
metu & violentia facta, quæ & quando teneant, ibi. nu. 7. & 9.
metum iustum minæ parentum inducunt, & maxime in muliere, in cap. ex literis, nu. 4. de despon. impu. 38
metus siue reuerentia paterna non facit matrimonium nullum, nisi sit talis metus, qui possit cadere in constantem. in c. 1. nu. 4. de despon. impub. 15
5 metus qualiter probetur, quod quis propter ipsum non possit appellare, tàm respectu iudicis, quàm aduersarii, quàm statuti, in c. si iustus, num. 4. de appella. 163
2 metus non præsumitur interuenisse in actibus factis coram iudice, in cap. super hoc, nu. 29. de rerum. 16

metus quomodo probabitur nõ interuenisse, vel interuenisse in aliquo actu. ibid. nu. 34. & 35. eod. & seq.
metus, & violentia si probentur, non admittuntur testes volentes probare voluntatem liberam, ibi. nu. 18.
metus, vel violentia purgantur per solutionem postea spõtaneè factam, ibid. nume. 19. 15
metus non excusat, nisi fuerit talis, qui caderet in constantem virum, in ca. cum dilectus, nu. 1. & 3. quod met. cau. 183
metus qui cadit in constantem virum est metus mortis, vel corporis cruciatus, ibid. nu. 2.
metus iustus an causetur propter timorem excommunicationis, ibid. numero 6.
metus non excusat quem, qui sua culpa sentit. ibid.
metus iustus an inducatur ex præcibus alicuius tyranni, relinquitur arbitrio iudicis, ibid. nu. 8.
metus non excusat iurantem, nisi caderet in constantem virum, ibid. numero 10.
metus an dicatur inferri per iudicem, ibid. nu. 11.
metus iustus, an & quando causetur ex minis aliorum, in c. 1. nume. 3. de offic. deleg. 87
metus sufficiens impedit matrimonium contrahi, etiam si interueniat iura vxorum, in c. significauit, nu. 5. de eo, qui du in ma. 26
metus an sequatur ex Regis siue Principis Imperio, in c. infinuante, nu. 7. qui cle. vel vouen. 26
metus minor attenditur in mulieribus, quam in masculis, in ca. causam, nu. 2. de offi. deleg. 97
metus non præsumitur in muliere in præsentia mariti. ibi. nu. 5.
metus iustus infertur ex cuaginatione gladii, in capitu. 1. nume. 1. quod met. causa. 87
metus semel illatus per tyrannum potentem, præsumitur durare dum viui ille tyrannus, ibid. nu. 2. & 12. eo. & seq.
metus excusat, licet non fuerit de eo protestatum ob aliquam iustam, causam, ibid. nu. 6.
metus iustus infertur ex amissione omnium bonorum, vel maioris partis bis. c. 2. nu. 1. & 6. quod met. causa. 179
metus iustus infertur, etiam ex precibus alicuius tyranni. ibid. nu. 4.
metus an vitiet actum ipso iure, ibid. nu. 5. & 7.
metus non excusat, quando venit culpa multum passi. ibid. nu. 7.
metus vitiat constitutionem procuratoris, ibid. nu. 18. 180
metus non vitiat actum, qui imprimit characterem, vt in baptismo. ibid. numero 20.
metus in actu meritorio vitiat ipso facto, ibid.
metus quo casu annullat actum, ipso iure, in capitu. olim inter. num. 10. de restit. spolia. 221
metus & violentia excludit consensum, & per consequens annullat actum in spiritualibus, vbi requiritur consensus liber, in aliis autem non in ca. cum locum. nu. 2. de sponsa. 8
metum passo, quæ remedia dentur, in capitu. ad audientiam, nume. 1. quod vtrè. causa. 181
metus an præsumatur durare si postea appareat aliquid voluntarie factũ. ibid. nume. 3.
metus excusat aliquem, licet peruenerit culpa sua, in c. vt debitus. nume. 32. de appel. 149
metus sponsalia sicut matrimonium impedit, in capit. ex literis, nume. 2. de despon. impu. 18
metum, vel dolum non facit præsumere reuerentia maritalis, vel clericalis. in c. cum contingat, nu. 1. de iureiu. 176
metus qui non cadit in constantem, non impedit actum etiam summam libertatem requirẽtem, nec etiam libertas per eum excludit, in c. veniens 2. nu. 5. de sponsa. 9
metus a iure approbatus, an excusat vt si comminata fuerit alicui mors, qui inuentus fuerit cum aliqua in actu venereo, ibi nu. 8.
metus non vitiat actum ipso iure regulariter, sed venit rescindendus per actionem, quod metus cau. in rub. nu. 1. quod met. cau. 178
metus præsumitur in persona carcerati aliquid promittentis, in c. accedens nu. 1. & 3. de procu. 173
milites seculi non potest conuenici, nisi inquantum facere potest, de ducto ne egeat, nec debet cedere bonis, in c. Odoardus, nu. 8. de solu. 117
milites non est licentiandus durante bello, in capit. 1. numero 6. de renunciatio. 11
milites nostri temporis, an gaudeant priuilegiis militaribus per legem indulgentiæ, in c. in nostra, nu. 8. de procu. 170
milites celestis militiæ, sunt digniores militibus seculi, in c. Nicolao, nu. 1. de appel. 155
militare nemo cogitur stipendiis suis, in capitu. cum ex officii. numero 8. de præscri. 43
miniter iustitiæ non peccat imo meretur, in c. 1. nu. 6. de feriis. 159
ministerium nudum competens alicui iure proprio, potest per alium exerceri, in c. cum Bertoldus, n. 8. de re iud. 81
minor non restituitur aduersus dolum, niji dolus sit præsumptus, in c. 1. nu. 9. de do. & contu. 235
minor, & ecclesiæ æquiparantur in materia restitutionis, in integrum in c. 1. nu. 9. de præscri. 25
7 minor ex defectu ætatis excusatur de ignorantia, in c. si. num. 6. qui matri. accusa. possint. 55
minor cuius ætatis possit accusare, vel denunciare, ibid. nu. 7.
minores apti ad matrimonium ex contractu matrimonii obligantur nisi violentia intercedat, in c. de illis, il 2. nu. 1. de sponsal. 8
minus valet, quod nihil valet, in c. licet beli. nu. 14. de sim. 100
minor ætas non excusat in delictis, sed alleuiat pœnam, si est doli capax, alias secus, in c. 1. nu. 2. & 5. de sen. excom. 252
minor 25. & maior 14. potest esse in iudicio in omnibus causis spiritualib. in c. ex parte, nu. 7. de rest. spo. 213
minor 25. & maior 14. potest inito patre intrare religionem, & in ea profiteri, & aduersus eam non restituitur, quia consuluit animæ suę. secus si est minor 14. ibid. nu. 11. & 16. eo. & seq.
minor si lædatur circa spiritualia, an & quo casu restituatur, ibidem. numero 12. 213
minor non restituitur si credebat accipere vxorem diuitem, & erat pauper. ibid.
minor an, & quo casu restituitur aduersus sententiam latam contra matrimonium, ibid. nu. 13.
minor renuncians beneficio ecclesiastico, quod habet, an possit illud repetere vigore restitutionis in integrum, ibid. nu. 14. 214
minor restituitur aduersus damnum etiam re non integra, sed aduersus lucrum, & tunc cum res est integra, ibid. nu. 15.
minor in casu in quo restituitur ad beneficium, qui renunciauit non requirit nouam collationem, ibid. nu. 18.
7 minor non potest se obligare ante pubertatem voto continentiæ, sed aliis votis sic, si est doli capax, ut in capitu. unico, numero 3. de cler. per sal. promo. 193
2 minor 14. an non potest dispensari, nisi a Papa, Ant. in c. in decorum, nu. 3. de æta. & qualit. 51
minor 14. ann. non potest dispensari a papa, ibid.
7 minor, an restituatur ex eo qd processus fuit factus contra ipsum minorẽ, licet sententia fiat lata contra ipsum maiorem, in capitu. quanto, nume. 4. de priuile. 221
2 minor vel ecclesia læsi restituuntur aduersus alienationes etiam solemniter, & iuris ordine seruato factas, in ca. constitutus, nume. 8. de resti in integ. 195
minor, vel ecclesia, an restituantur aduersus eorum contumaciam, in cap. auditis, nu. 14. de rest. in integ. 188
6 minor non obligatur ad votum religionis, nisi factus maior ratificet, sed minor doli capax potest se obligare diabolo, in capitu postulasti, nume. 2. & 3. de regu. 190
5 minor 14. non obligatur, neque matrimonio, spirituali, id est, monasterio, nec matrimonio carnali, in c. ad nostram, nu. 2. de reg. 183
2 minor, 15. anno non potest esse de consilio, & regimine ciuitatis, nisi consuetudo aliter obseruet, uel necessitas suadeat, in c. cum nicesimum, nume. 4. de offi. deleg. 344
6 minor 14. etiam profitendo non obligatur religioni, nisi maior habuerit ratum, in c. significatum, nu. 1. de reg. 184
minor 14. oblatur a parentibus monasterio, debet ibi permanere usque ad annos pubertatis, & post exire, si uult, si uero non fuit oblatus, potest ante pubertatem ad libitum exire, ibid. nu. 2.
minor 14. oblatus monasterio censetur tacite profiteri, si post pubertatem stetit per annum in religione, ibid. nu. 5. 185
minor 14. uel 12. si est femina oblatus monasterio, si post pubertatem accipit habitum professorum, ad seculum non potest amplius reddire, in cap. cum uirum, nu. 1. de reg. 185
minor 15. anno. nunquam restituitur aduersus religionis ingressum, sed aduersus alia etiam circa beneficia, in quibus reperitur læsus sic ibid. numero 6.
minor restituitur aduersus alienationem, licet interuenerit decretum iudicis, & auctoritas tutoris, in capitu. cum causa, numero 6. de emptione & uenditio. 99
minor si iurauit de non contraueniendo, licet non possit restitui, tamen potest si fuit deceptus ultrã dimidiam, utitur beneficio, d. c. cum causa, ibid. nume. 11.
minor ex aliquo contractu iurato per se facto, si senserit se enormiter læsum potest petere abiolutionem ad iuramento, ibid. nu. 11.
minor semper præsumitur deceptus, ibid.
1 minor pars prætendat ius deuolutionis ex electione maioris partis facta, sciester de indigno, an possit procedere ad electionem ex primo scrutinio in c. congregato, nu. 6. de ele. 189
3 minor 25. anno. an restituatur, aduersus confessionem factam in iudicio, in casibus in quibus potest esse. in c. si. nu. 8. de confes. 265
minor 25. ann. non potest iurare de ueritate credenda, sed bene de ueritate dicenda, ibid. nume. 9.
minor potest esse testis, & respondere sine authoritate curatoris, ibid.
4 minor, 15. anno alienat bona sine curatore, et decreto iurando monasterii, in c. in presentia. nu. 11. de proba. 17
minor non potest alienare in pias causas sine decreto, ibid. nu 12.
2 minor quid dispensatiue ob defectum ætatis est promotus ad aliquam dignitatem, an habeat uocem in capitulo. Anto. in cap. 2. nume. 9. & 13. de æta & qualita. 51

Universidad de Deusto
Biblioteca

7 Minor 20. annis non repellitur ab accusando, licet repellatur a testificādo in criminalibus, in c. 1. nu. 19. de accusa. 65
6 Miraculum dicitur illud proprie, quod contingit contra naturam, in c. 1. cum Matthæ, nu. 7. de cele. mi. 246
Mir acula possunt fieri ab eo, qui non est sanctus, in c. 1. nu. 4. de reli. & vene. sanct. 233
3 Miserabiles personæ quæ dicantur, in c. nouit ille, nu. 51. de iudi. 39
Miserabiles personæ quæ sint quæ possint adire iudicem ecclesiasticum immediate, in c. licet ex suscepto, nu. 7. de fo. compe. 80
7 Miserabiles personæ, vt viduæ, & populi sunt sub protectione ecclesiastica, & conueniunt laicos coram iudice ecclesiastico, licet causa in se sit prophana, in c. super quibusdam, nu. 4. de verb sig. 280
2 Miserabiles personæ quæ dicantur, & quibus respectibus, in c. significantibus, nu. 6. de offi. deleg. 121
3 Miserabilis persona potest conuenire laicum interdicto vnde vi coram ecclesiastico, etiam in causa feudali, in capitu. ex parte, B. numero 1. de fo. competen. 93
5 miserabiles personæ si grauētur in collectiis, possunt implorare auxilium ab ecclesia, in c. licet, nu. 2. de censib. 232
3 Miserabiles personæ sunt sub protectione ecclesiastica, & cōueniunt suos veos coram iudice ecclesiastico, in c. cæterum, nu. 16. de iudi. 21
2 Miserabiles personæ sunt illa quæ actu, & non habitu tantum ostendunt miseriam, in c. 1. nu. 2. de postu. 165
7 Misquitam Saracem, Iudei Synagogam, Nos ecclesiam vocamus, in cle. cedit, nu. 10. de iudæ. 311
1 Missa an sit de substantia collationis ordinum, in c. quod sicut, §. super eo. nu. 12. de elect. 157
6 Missa non potest celebrari in locis priuatis, etiam super altari viatico sine licentia episcopi, in rub. nu. 1. de consecr. eccle. vel alta. 240
Missæ duæ possunt celebrari eodem die ab eodem ob causam, puta per aduētum alicuius episcopi, vel alterius magni viri. in c. consuluisti, num. 3. de cele. missa. 244
7 Missa si audiatur, vt facilius quis possit fœminas videre, potius est peccatum quam meritum, in c. 1. nu. 4. de collu. dete. 181
6 Missa integra debet audiri diebus dominicis, & festis sub precepto peccati mortalis, in c. vt dominicis, nu. 3. de paro. 164
missa debet audiri diebus festis sub precepto peccati mortalis, in c. 1. nu. 8. de vita, & hone. cleri. 3
missam audire singulis diebus non tenentur sacerdotes, non curati. ibid.
Missa non potest, nec debet dici in loco non consecrato, nisi cum altari viatico, in c. fi. nu. 3. de consec. eccl. uel alta. 243
Missa non est audienda, ut quis habeat meliores segetes, sed ob deuotiones, in c. quidam, nu. 1. de cele. missa. 346
missa non potest celebrari sine igne, aqua, uel cum pane fermentato, nel ase ligneo, & si quis isto modo celebrauerit, deponitur perpetuo a beneficio, in c. fi. nu. 1. de cele. missa. 248
7 Missa non est de septem horis canonicis, quę ex necessitate per clericos psalli debent. in cle. graui. nume. 2. de celeb. mis. 308
Missas layci audientes exire non debent ante finem & benedictionem sacerdotis, diebus scilicet dominicis, & sollemnibus, in clem grau. num. 7. de celeb missa. 308
3 Missus in possessionem ex primo decreto, post annum efficitur uerus possessor, licet reus intra annum uoluerit cauere, sed non cauit. in c. 1. nu. 1. de eo qui mit. in poss. 247
Missio in pos. per contumaciam partis, habet locum etiam in religiosis, tam in ca res spirituales, quam temporales, ibid. nu. 2. & 3.
Missio in possessionem causa rei seruandę, habet etiam locum in interdictis in rem, ibid. nu. 4.
Missus in possessionem ex secundo decreto lucratur fructus, & præscribit sed si per potentiam aduersarii non admittitur, tunc solum non præscribit, ibid. nu. 9. 248
Missio in possessionem fieri non debet ob unius contumaciam, quando eius rei defensio pluribus competit, imo omnes sunt citandi, in cle. 1. nu. 6. de rescr. 285
Missio in possessionem ipsarum ecclesiarum potest fieri, quando ipse petuntur, in d. c. 1. nu. 17. 249
Missio in pos. debet fieri in nomina debitorum, quando non reperitur aliud quę reuocabitur quandocunque debitor ueniat, & offerat uelle stare iuri. ibid. nu. 18.
missio in posse. quando non potest fieri, uel non habet locum, quomodo procedetur contra contumacem, quomodo succurretur actori, remissiue, ibid. nu. 19.
Missio in posse, quando fuit actum actione in rem scripta, uel actione ex empto, fit in rem quę petitur, & si aliquid plus debetur ratione interesse, sit in alia bona, ibid. nu. 20.
Missio in posse. pro rebus spiritualibus, an fiat in subsidium in bona temporalia, vel e contra, ibid. nu. 21.
3 Missus in posse. etiam in reali ex primo decreto, non possidet intra annum, sed post annum sic absque alio decreto reo in cōtumacia permanente, in c. 1. nu. 2. de do. & contu. 225
Mittendus in posse. & non admissus, quo casu habetur pro admisso quo ad iuris effectus, de quibus, ibid. nu. 8. eod.
Missus in posse. an possit compellere reum ad recuperandam causa, in cap. 2. nume. 18. de dolo, & contu. 228
5 missio ex primo decreto potest fieri contra absentem, etiam causę reipublicę, si non sit, qui eum defendat, in capitu. ut debitus, numero 19. de appella. 148
3 Missio in posse. causa rei seruandę non debet locum, quando agitur de beneficio obtinendo, in c. 2. nu. 7. de iura. calum. 144
missus in pos. in reali, post annum, est incommutabilis possessor & quoad personali, in capitu. 2. §. in aliis, numero 11. 20. 21. & 24. ut li. non contesta. 135. 136. & seq.
missus in possess. rei hypothecariæ excludit reum volentem comparere intra annum, si missus vult probare incontinenti de iure suo, ibidem, numero 13. 135
missus in possess. causa rei seruandæ, quomodo tedio afficit reum, ibidem, numer. 14.
mittendus in posse. ex personali nō debet capere omnia bona, sed pro quantitate debiti, ibid. num. 35. 138
missus ex personali, ex primo decreto, an admittat reum venientem non restituta prius re in quam fuit missus, ibid. nu. 36.
missus ex primo decreto, nec post annum facit fructus suos, nec relcuatur ab onere probandi, sed requiritur secundum decretum, ibidem, numer. 38. & 40. 139
missio in pos. an fiat sine trina peremptoria citatione, ibid. nu. 45.
missioni est facta contra plures non auditur unus volens recuperare pro rata sua, ibidem
3 missio in possessionem reuocatur, si non stetit per reum, quominus intra annum caueret, in c. cum sicut, nu. 1. & 5. de eo, qui mit. in poss. 249
missio in pos. in ecclesiam habet locum, quādo ecclesia petitur, vt propietas, alias secus, ibi. nu. 2.
missio in posse. in reali efficitur possessor verus post annum, etiam in spiritualibus, ibid. num. 3.
missio in poss. reuocatur intra annum si est oblata cautio etiam vni ex pluribus iudicibus, qui cognoscebant, in causa, ibid.
missionem possus ex eius contumacia ante litem contestatam recuperatur intra annum contumaciam purgando, secus si contumax est post litem contest. nam tunc non auditur, nisi super proprietate, in cap proui, num. 8. de do & contu.
7 missio in poss. causa rei seruandæ habet locum etiam inter religiosos, in querelam, nu. 3. de simo. 98
3 missio in pos propter contumaciam, quo casu habet locum, etiam quando petuntur res eccl. siasticæ, in c. 2. nu. 2 & 3. de do & contu. 227
missio ex primo decreto potest reuocari oblata cautione intra annum de iudicio sisti, quæ non potest prohiberi a iudice, ibi. n. 13. 228
3 missio in poss. fit reo citato, absente, vel ante, vel post citationem, & in defenso. secus si aliquis amicus, vel procurator compareat pro eo, in causa. nu. 1. 3. & 5. de eo, qui mit. in poss. 251
missio causa custodiæ non explicatur officio iudicis, sed pars debet petere, & iudex concedere, alias appellabit, ibid. nu. 4.
missio ex primo decreto fit etiam in absentem causa reipublicæ, sed restituitur absens reuersus præstita cautione de iudicio sisti, & non refert expensas quas missus fecit, nisi fecerit circa fructus, ibi. nu. 7. & 8.
missio in pos. causa rei seruandæ non fit in beneficialibus, in c. olim extenus, num. 5. de rescrip. 74
missus in pos. reuocata missione recuperat, tam expensas litis, quam fructas in re, in c. cum venissent, nu. 11. de eo qui mit. in pos. 250
7 missus in posse. causa rei seruandæ, non tenetur restituere reo etiam parato satisdare possessionem talis, si missus est absens ex causa necessaria, in c. dilecto, nu. 1. de verb sig. 180
missus in possessionem debet citari ante, quàm cogatur restituere possessionem, ibidem.
3 missio in pos. in ecclesiam fit, quando ipse petitur ratione proprietatis, & non tituli, in c. dilectus, nu. 2. de scq. pos. & fru. 209
missus in poss. ex primo decreto non facit fructus suos, & tenetur ipse conseruare, nisi ex nimia contumacia rei index misso adiudicauerit fructus, ibidem, num. 3.
missus in pos. & ex primo decreto, si est suspectus de dilapidatione fructuum cauebit de restituendo in tempore, sed si dissipat, sequestrabuntur fructus, missio autem non reuocabitur, ibid. nu. 6. 10. 13. & 19. eo. & seq.
missus in possessionem ex primo decreto non possidet in ca. contingit, nu. 2. & 5. de dolo & contu. 244
missus in possessionem ex primo decreto in reali non efficitur possessor, nisi post annum quo casu non requiritur secundum decretum, ibidem, numero 3. & 4.
missus in possessionem in reali, efficitur possessor ipse ex closo reo, sed restituit rem cum fructibus reo intra unum comparenti, ibid. nu. 5.
missus in possessionem ex personali non efficitur possessor intantum, quod reus possidet quo ad culturam agri, ipse uero custodit ne fructus dissipentur. ibid.
missus in possessionem ex secundo decreto in personali, uel in reali post annum ex presumpta contumacia rei, qui in ueritate non est contumax propter iustam causam absentię, uel audiet reum restituturum probata causa absentię, uel audiet, quod non sit restitutis secundum diuersas causas, de quibus. ibid. nu. 6.
missus in possessionem ex primo decreto in vna re, an prohibeatur petere

re aliam, in d. c. contingit, nu. 8. de dolo, & contu. 245
missus in possessionem in reali ex primo decreto post annum, efficitur verus possessor citra alium iustum iudicis, secus quando est missus ex persona. ibid. nu 10.
missio in possessionem tam ex primo quam ex secundo decreto an habeat locum in spiritualibus, vel beneficialibus, siue petantur ratione tituli, siue proprietatis, & tam in beneficio obtinendo, quam obtento, ibid. numero 11.
missio in possessionem ex primo decreto, non potest fieri in his rebus, in quibus habet exerceri iurisdictio, ibid. nu. 17.
missus in possessionem ex primo decreto, non facit fructus suos, nisi fuerit constitutus in magna contumacia, ibid. nu. 18. 246
missus in possessionem ex carboniano, vel ventris nomine, facit fructus suos quo ad alimenta tantum, ibid.
missus in possessionem ex primo decreto, si deficiatur, vel molestetur, an habeat interdictum retinendæ, & recuperandæ, ibi. nu. 19. eod.
si vendicatur res, in quam est facta remissio, an agetur contra missum vel missionem possum. ibid. nu. 21.
missio in possessionem, tam ex primo quam ex secundo decreto a quo debet fieri ab ordinario, an a delegato, ibid. nu. 22.
missus in possessionem ex decreto iudicis potest præscribere, quia decretum dat sibi titulum, in capitu. pastoralis, §. præterea, numero 4. de offic. ordina. 141
missio in possessionem causari rei seruandæ conceditur etiam religiosis. in c. 1. nu. 8 de seque. possess. & fru. 258
missus in possessionem debet restituere ipsam, etiam si fuit ablata cautio de standoiuri iudici, & non parti, nu. 20. 259
missus in possessionem propter contumaciam rei realiter constituendi non facit fructus suos intra annum, nisi ex magna contumacia. in c. fi. §. in aliis, nu. 5. & 17. vt li. non contest. 135. & seq.
missio in possessionem non reuocatur, nisi prius præstita cautione fideiussoria vel pignoratitia, in c. qua fronte, nu. 17. de appel. 120
missio in possessionem ex primo decreto, an possit fieri per contumaciam procuratoris, in c. cum deputati, nu. 10. de iudi. 44
missio in possessionem antequam fiat, an sint requirendi amici absentis, in c. consultationibus, nu. 4. de offi. deleg. 92
missio bonorum non fit in causa criminali, nisi pro ea agatur ciuiliter, & quibus casibus non fiat, in capitu. tuæ fraternitatis, num. 6. vt lit. non contesta. 127
missio ex primo decreto fit contra quemlibet absentem ex iusta causa, quia est modici preiudicii, in capitu. consultationibus, numero 2. de offic. delega. 92
missio in possessionē ex primo decreto potest reuocari, seruato tamen iuris ordine, ut lit. non contest. & similibus, ibi. nu. 7.
militum an veniat sub simplicib. in rub. nu. 4. de vi & ho. cler. 2
mitium sequitur naturam simplicis dignioris, in capitu. quanto, numero 2. de iustic. 10
modius si non sit seruandus, an resoluat rem ipso iure, in cap. verum, num. 29. de fo. compe. 72
modius largo modo potest appellari conditio, in cap. cum Ioan. name. 3. de fide instrumen. 119
molendinum consuetus petere ad molendum, vel farnum venire ad coquendum panem per 40. annos non per hoc astringitur in futurum continuare, in capitu. ex parte asensis, nume. 7. de concess præben. 72
molendinum alterius quis adire non cogitur, ex eo, q multo tempore per prius incrit, secus si iuste de necessitate, etiam q extraindiciaiiter fuerit domino molendini obtemperatum, in c. Abbate. nume. 10. & 11. de verbo. signif. 279
molendinum licet fuerit per me frequentatum per multos annos, non per hoc prohibetur ire ad aliud si volo, in cap. quoniam, nume. 8. de vita, & honesta. cle. 5
molendinarii, vel fornarii mutuantes ad hoc, vt veniant ad molendinum, vel furnum suum committunt usuram quæ est restituenda pauperibus. in c. nauigami, nu. 17. de vsu. 176
monestare quid importet, in c. in nostra, nu. 3. de rescr. 84
monachus fugitiuus si non mutat statum, quicquid acquirit, acquirit priori monesterio, & quid si mutauerit statum in capitu. fina. nume. 3. de regul. 191
monachus, vel religiosus alicuius ordinis stricti non potest quis fieri, nisi sit annorum 18. in c. quia in infantis, nu. 1. & 3. de reg. 182
monachus an possit esse arbiter, vel arbitrator, in cap. quintauallis. nume. 13. de iureiuran. 165
monachi, & alii religiosi, an possint emittere uotum pro subsidio terræ sanctæ sine licentia abbatis, vel alterius superioris, in cap. fi. nu. 2. de uoto, & voti redemp. 208
monachus non potest eligi in papam sine consensu Abbatis, ibid. nu. 3. eo.
monachus quis non potest creari in alto monasterio, in quo pro tūc non est Abbas, in c. officii. nu. 7. de elec. 123
monachus non potest iurare sine licentia abbatis. in c. cum contingat, nu. 23. de fo. compe. 88
monachus qui est in studio, potest monasterium obligare usque ad probabilem summam, ibi. nu. 24.
monachus potest agere pro Abbate incarcerato, ut liberetur, in cap. cum olim. nu. 5. de testi. 74
6 monachus potest promoueri in episcopum, in c. licet, nu. 6. de reg. 178
1 monachus non professus, non potest exigi ad aliquod officium administrationis, in c. cum in magistrum, nu. 3. de elect. 183
monachus potest esse cum licentia abbatis uicarius episcopi, in c. cum causam, nu. 9. de elec. 156
3 monachi sunt exempti a decimis persoluendis, in capitu. fi. numero 6. vt lit. pendente. 256
5 monachi possint exercere curam animarum, ubi de hoc est consuetudo, in c. cum non liceat, nu. 17. de præscri. 37
5 monachus assumptus ad episcopatum, vel ad aliam dignitatem secularem, an ex quo casu astringatur seruare regulam. prout seruabat in monasterio, in c. Deus qui, nu. 1. de vita, & hone. cle. 7
6 monachi nō sunt sub iurisdictione episcopi nisi in defectum abbatis, in c. ea quæ. nu. 1. de statu mo. 213. Et inter monachos debet seruari æqualitas, & in cibis, & in penis, & similibus, nisi sint multum delicati, & male complexionati, ibid. nu. 3
7 monachi adinuicem se percutientes, absoluuntur per eorum Abbates quibus deficientibus per episcopum loci, & ibidem in aliis religionibus, in c. monachi, nu. 1. 4. & 5. de senten. ex com. 252
monachorum correctio pertinet ad Abbatem, vel ad episcopum eo negligente, aut deficiente, ibid. nu. 2.
6 monachi & alii religiosi possunt habere aliquam pensionem ex permissione abbatis quæ potest eis auferri nisi habuerint confirmationē a papa, non tamen debet illud tenere ut proprium, in capitu. nisi essent, numero 12. de præben. 37
monachi possint statuere vt eis debeatur certa pensio quolibet anno, ibid.
5 monachus, vel alter religiosus non potest per superiorem poni in aliqua administratione quo ad vixerit, imo papa non posset concedere nisi hoc faciat ex certa scientia, in capitu. porrecta, numero 1. & 4. de confirma. vti. vel uti. 167
1 Monachus unius monasterii potest eligi in abbatem alterius monasterii. in c. cum monasterium. nu. 1. & 3. de elect. 136
7 Monachus quis non efficitur ex eo, q deferat habitum, si ipse non intendebat profiteri. in c. tuam. nu. 6. de priuil. 212
Monachus, qui iocose simulat se monachum, non obligatur ad monachatū. ibid. num. 7
Monachus qui fecit professionem in monasterio monialium non uadet professio, & compellitur illud exire, & monasterium monachorum intrare. ibidem.
Monachus an sibi possit reseruare proprium ex pacto. in c. insinuante. nu. 6. qui cle. vel nouen. 26
Monachus etiam baptizans efficitur pater spiritualis. in c. ex literis. nu. 2. de cogna spiri. 34
Monachus an possit assumi in magistrum. in cap. quia nonnulli. numero 1. de magistris. 119
Monachus promotus ad ecclesiam secularem non tenetur obseruare austeritatem regulæ sine religionis. ibid. nu. 2
6 Monachi, vel moniales an subsint presbytero parochiali quo ad sacramenta recipienda. in c. dilectus. nu. 16. & 17. de cap. mona. 219
2 monachus an debeat postulari an eligi. in capitu. licet. numero 2. de officio legati. 128
4 monachus clausstralis vnius monasterii si efficitur prior alterius monasterii acquirit prioratui. in c. in præsentia. nu. 67 de proba. 22
4 monachus, & fratres minores an possint testificari sine licentia superiorū. in c. cum nuncius nu. 4. de testib. 53
7 monachus an possit perpetuo manere in prioratu manuali de licentia superioris. in c. insinuante. nu. 6. qui cle. vel vo. 26
CORSE. Adde quod Abbas potest ad libitum suum remouere priorem manualem, vt sunt commendatores, institutores, & præceptores, de quibus in c. cum deputati. de iud. & tex. in c. cum ad monasterium. §. tales. ver. nec alicui. de sta. mona. & vide Doct. in c. 2. de sta. mona. facit. quod no. Bar. in auth. ingressi. C. de sacrof. eccl. vbi sentit hoc, licet nō alle glo. & Inno. in d. c. insinuante. & facit ad hoc glo. iu cle. & si principalis. super ver. electionem de rescri. secus est si prior, qui consuevit p electionem assumi, vel si est perpetuus, quia talis non potest ad nutum remouari sine causa et institutionibus regule seruatis, vt in d. c. 2. § priores. sed an prior manualis possit sine iusta causa remoueri, conclusio est, quod sic, vt per 10. An. in nouel. in c. cum singula. de præben. lib. 6. & ibi plene per Dom. de S. Gemi. in ver. sed circa præmissa dubitatur, & per Doc. in d. c. insinuante. & in d. c. 2. § priores. ad vnum tamen aduertas, quod Papa potest prioratum manualem, seu claustralem concedere religioso ab eo toto vitæ suæ tempore possidendum, quod secus est in abbate, per d. c. cum ad monasterium. § tales vers. nec alicui. sentit Inno. in c. fi. qui cle. uel nouen. & Fed. de Se. consi. 159. inc. casus talis est posito pro constanti, & ubi latissime de hoc, & q Papa possit hoc facere adducto tex. apertissimum, in c. cum inter Rabi, dum uueret possidendos, de cle. & ibi, consiculus meas Abba. in 3. no. nu. 2. colligit hoc, quem tex. diligenter notabis pro limitatione c. porrecta, & c. ad nostram, de confirm. vti. uel inutili, ubi habetur q non patet religioso confirmari prioratus ad uitā, pcdāt illa uua, & similia nisi Papa illud faciat ex certa scientia, ut in c. ut cum inter R. quod tenet etiam Inno. ibi, & no. in c. nisi. de præb. et si Abbas vellet ipsum remouere sine causa, non posset, quia quo ad

Universidad de Deusto
Biblioteca

ad istum prioratum est obedientiarius Papæ, & non abbatis, sed remanebit in aliis subiectus abbati, ita dicit Vinc. in d. ca. cum inter. R quem refert ibi Abb. nu. 10. ver. in glo. 2. remanet in aliis subiectus Abbati. & no. hoc dictum Vincen. singulariter, & de materia vide plene Abb. in d. cap ad nostram audientiam, & in cap porrecta, nume. 2. & 4 & in cap. ni i præsl. g & Doc. in clement. quia regulares, de suple. negli. præla. cum simi.
6 monachus, vel alius religiosus effectus episcopus quicquid acquisiuit cedit episcopatui, in c. 1. nu. 5. de testa. 129
monachus nouitius non potest eligi in Abbatem, & talis electio est ipso iure nulla, potest tamen postulari, & ita postulatus dicitur tacite profiteri in c. quia ingredientibus, nu. 4. eo titu. eo.
7 monachi an teneantur obedire pontifici contra eorum regulam, & an Papa possit dispensare cum religioso, vt ducat vxorem, in cap. ne Dei ecclesiam, nu. 2. de simo. 113
9 monachus ex dispensatione Papæ, an possit habere proprium, in ca. proposuit, nu. 15. de concess præben. 66
7 monachus excomunicatus quo casu possit per Abbatem absolui, in c. cum illorum, nu. 3. de senten. ex com. 265
2 monachus potest stipulari monasterio absque alio mandato, in c. quanto, nume. 2. de off. ord. 136
7 monachatus an sit officium, in cle. dispendiosam, nu. 2 de iud. 293
monachus, cui episcopus contulit priorat um propter negligentiam abbatis, non desinit esse claustralis & obedientiarius, in cle. quia regulares, nu. 16. de suppl. negl. prælat. 288
monachus an æquiparetur seruo ibid.
monachus delinquendo non obligat monasterium, ibid.
monachus qui de licentia abbatis est in studio, potest monasterium prosuis necessitatibus obligare, ibid. nu. 5.
6 monachi possunt licite habere ecclesias parochiales eis subiectas quo ad temporalia super non quibus habent ius instituendi, sed tantum præsentandi, institutio vero pertinet ad episcopum, in c. de monachis, num. 1. 2. & 8. de præben. 31
monachi, vel alii religiosi, qui habet ecclesias seculares quo ad titulum collatorum possiunt in eis instituere rectores, non autem aliquid de fructibus percipere, idem si haberent quo ad titulum, ibi. nu. 7. eo.
monachi, vel alii religiosi qui habent ecclesias facultates quo ad temporalia, & spiritualia quam iurisdictionem in his habent, ibidem, numero 9. & 12.
monachi vel religiosi fundantes aliquam ecclesiam quo iure habuerunt illam. ibid. nu. 16.
5 monachi, & alii religiosi appellant a correctione superioris qui in corrigendo excedit moduꝫ, in c. ad nostram, nu. 1 de appella 103
Et vide in numero 7. vbi ponit quid sit agendum in tali appellatione, monachi delinquentes circa regulam, & ipsius ordinationes sunt plectendi per abbatem, si vero deliquunt circa alia crimina, ob quæ venit formanda contra eos inquisitio, remissiue, ibid. nu. 2 & 3.
monachi, & alii religiosi, vel clerici seculares, an possint post professionem adstringi, vt viuant sub strictiori, regulam, quam in ingressu inuenerint, ibid. nu. 4 & 5.
6 monachi sub præcepto peccati mortalis obligantur tantum ad tria, s. castitatem, obedientiam, & paupertatem, circa quæ papa non potest dispensare cætera contenta in regula non obligant ad mortale, nisi transgrediantur ex contemptu, vel nisi regula præceptiue prohibeat, in ca. Deus qui. nu. 3 de vita, & honesta cle. 7
monachi possiunt comedere carnes, sit non est memoria in contrarium maxime papa sciente, & tollerante, ibid.
monachi propter scandalum vitandum non possunt mittere substantialia, regulę ibid.
monachus vel alius regularis portans habitum religionis inferius, exterius vero non, incidit in penam, ibid. nu. 4.
monachus potest promoueri ad ecclesiam curatam, & fieri canonicus in ecclesia secularj ratione curę animarum, alias secus, ibid.
7 monachi denunciantes abbatem, & denunciationem prosequentes debent habere expensas a monasterio, & eas propria authoritate accipere in c. olim, nume 3. de accusa. 90
monachi, & alii regulares, licet nihil possideant, tamen possunt possessorium recuperandæ aliquo casu intentare, ibid. nu. 11. 91
monachus, vel alius regularis spoliatus per suum superiorem aliqua dignitate, an possit agere possessorio recuperandæ ad ipsam dignitatem, ibi. numero 12.
6 monachus potest profiteri absque eo, q suscipiat habitum in c. porrectum, nu. 1. & 7. de regu. 181. & seq.
monachus non potest qui fieri ex voluntate nisi acceptetur, ibidem, numero 10.
6 monachus habens peculium sine licentia abbatis priuatur fratrum, communione, & sepultura, in c. monachi, nu. 1 de statu. mona. 208
Monachus si dederit pecunia pro habendo aliquo officio in monasterio, & ipse decipientes decipiuntur. ibid. nu. 2.
monachus qui præficitur alicui ecclesiæ parochi. li tanquam simplex clericus non habet vlterius aliquam communionem cum suo monasterio, ibid. numero 3.
Monachus non potest habere proprium, etiam ex consensu Papæ, nisi pro alendo seipsum, quo casu sufficit consensus Abbatis, ibi nu. 4.
monachus non potest inuito Abbate tenere aliquam administrationem, ibidem, numer. 11. 209
7 monachus potest promoueri ad rectoriam ecclesiæ secularis, vel ad episcopatum, an autem possit promoueri ad inferiores ecclesias, remissiue, in c. sicut tuis, num. 2. de simo. 108
monachi possunt deputari legati sedis apostolicæ, in capitu. cum dilecti, numer. 1. de accu. 80
monachus potest accusare Abbatem, & expensas quas facit in accusa. debet soluere monasterium. quia versatur viduas etiam monasterii, in c. ex parte, nu. 1. & 3. de accu. 70
Dic, vt in nunc. 9 ibid. 71
monachi non veniunt contra obedientiam, quando accusant eorum prælatum minus idoneum, quia in illicitis non debent ei obedire, ibidem, numer. 2. 4. & 5.
monachi tenentur pendente accusa abbati obedire, dummodo ex hoc accusa. non turbetur, ib. nu. 4. & in c. cum dilectus, in fi. eo. ti. 83
monachus an & quando admittatur ad accusandum abbatem proprium, vel alios, ibid. num. 6. & 9.
monachus potest accusare Abbatem non petita venia, ibid.
monachi non possunt aliquam rem etiam peculiarem obligare, sed eleemosynam competentem facere sic, ibi. nu. 7.
monachi, an possint & quando obligare monasterium pro eorum propria necessitate, ibi. nu. 8.
3 monachi ecclesiæ cathedralis quando possunt vocari canonici possunt esse commissarii, sed apostolicæ, in c. cum quæ, il 1. nu. 9. de iudi. 27
6 monachus potest esse laicus, & interesse singulis tractantibus monasterii, vna cum aliis qui sunt clerici, in c. 2. nu. 6. de insti. 60
monachus per professionem fictam in vno monasterio desinit esse monachus primi, nam nemo potest esse monachus plurium monasteriorum etiam consentientibus prælatis, in c. præterea, nu. 2. & 3. de preb. 32
2 monachi nigri habent stricriorem regulam, quam albi Anton. in capitu. ex parte, nu. 2. de temp. ord. 45
6 monachus si reperitur habere proprium, & nolit dimittere est priuandus ecclesiastica sepultura, & si ibi fuerit sepultus debet exhumari, in cap. super, nu. 1. de sta mona. 209
Monachus an possit ad aliud monasterium transire temere, & an possit aliquid habere, in c. Ioannes. nu. 1. & 6. de reg. 132
monachus ex concessione Abbatis potest habere administrationem ali quarum rerum spectantium ad monasterium in suas necessitates conuertendas, ibid. num. 5. 133
monachus an possit eligi in Papam inuito abbate suo, ibid. nu. 7.
7 monachus simoniacè receptus est priuandus illo monasterio, & est in arctiori detrudendus, in illo vero non nisi dispensatiuè, in cap. dilectus filius, il 2. nu. 4. de simo. 104
6 Monachi, & canonici regulares in quibus casibus æquiparentur, in capitu. quod Dei, nu. 2. de sta. mona. 210
monachi, vel canonici regulares, an & quo casu possunt promoueri ad dignitatem episcopalem, aut ad ecclesiam inferiorem, ibi nu. 5. 10.
monachus vnius monasterii non potest eligi in abbatem alterius habitus, vel religiosis, ibid num. 6.
monachus, vel alius religiosus, an possit præsentari per patronum ad ecclesiam parochialem, ibid. nu. 7.
monachus dispensatus ad curam alicuius ecclesiæ parochialis est solutus ab obedientia sui monasterii, nisi illa ecclesia sit sub protectione, & obedientia ipsius monasterii, ibi. nu 9.
monachus promotus ad curam alicuius eccl siæ, an & quo casu debeat habere cum socium, ibid.
monachus non potest promoueri ad aliquam dignitatem, et iam in Papam sine licentia sui abbatis, qui compellitur consentire si vtilitas, vel necessitas suggerit ad promouendum, ibid. nu. 12.
monachus non est recipiendus citra suum monasterium in aliquo loco, vt ibi diu moretur, in c. non est, nu. 5. de reg. 185
monachus electus in Papam non potest consentire papatui, quia non habet, nec velle, nec nolle, & habet abbatem super caput suum vice Dei, ibidem.
monachus, an & quando possit transire de vna religione in aliam, sine strictiorem, siue æqualem, siue laxiorem, & an requirantur licentia Papæ, vel alicuius prælati, ibid nu. 6.
3 monachus remanet ciuis suæ ciuitatis, quo ad commoda, in cap postulasti, num. 5. de for. compe. 91
monachus potest ordinari ab episcopo originis, licet monasterium sit in alia diœcesi, ibid. nu. 6. 92
7 monachus stans in studio, vel cuius prælatus abiit, potest agere ex præsumpta voluntate, & licentia superioris, in cap. parochianos, numer. 3. de senten. ex com. 230
monachus nunquam desinit esse monachus, in c. cum sit proprium, nume. 7. de condi. appos. 23
1 monachus tenetur magis obedire Abbati suo, quam episcopo loci, in c. ita pro defectu, nu. 5. de ele. 13
6 monachus an possit ex dispositione Papæ accipere vxorem ad tempus, nec accipiat filium, & postea ingrediatur monasterium, in capitu. ex publico, nu. 15. de concer. coniu. 194

Ad mo-

Ad monachatum, & aliam religionem potest quis adduci blandis verbis dummodo ei dicantur omnia dura regulæ, in cap. ad nostram, nume. 3. de regu. 183
Monachus, vel alius religiosus potest esse episcopus, vel prælatus cum dispensatione, beneficia vero simplicia, vel canonicatus habere non potest etiam dispensatiue, in c. super eo. nu. 3. eo. ti. 184
Monachus vel alius religiosus, qui intrauit monasterium in quo tempore ingressus non obseruabatur quædam rigorositas, quæ iam erat in obseruantia, si postea superior vult dictam antiquam rigorositatem obseruari, an possit prædictus religiosus cogi ab obseruandum, an possit inde exire, ibid. nam. 4.
Monachus acquirit monasterio si perseuerat in illo, secus si transit ad aliud monasterium, vel ecclesiam, in c. cum olim, il 2. nu. 6. de priui. 214
Monachus factus episcopus non soluitur a nexibus regulę in substantialibus, in cæteris concernentibus solemnitatem secus, ibi. nu. 7.
Monachus professus potest extrahi de monasterio, & episcopatui prefici fauore publico, in c. per tuas, nu. 5. de voto, & voti redemp. 207
monachus electus in episcopum absoluitur ab obedientia Abbatis, & nullam amplius habet communionem cum primo monasterio, ibi. nu. 7.
Monachus si ante professionem mortuus est, an succedat ei monasterium, an heredes sanguinis, in c. quod a te, nu. 6. de cle. coniu. 16
Monachus fugitiuus quicquid acquirit, acquirit monasterio de quo aufugit, & Abbas potest ipsum vendicare cum omnibus bonis quæsitis, ibid. num. 7.
Monachus ingrediens religionem strictiorem, vel factus episcopus alterius ecclesiæ, recuperat bona patrimonialia in primum monasterium translata, & alteri acquirit, ibi. num. 8.
Monachus an possit agere pro monasterio sine mandato, in cap. 1. nume. 3. de offi. iudi. 147
Monachi de iure communi non habent parochiam, sed ex priuilegio sic, in c. in nostra, nu. 5. de sepul. 159
Monachus dicitur habere peculium, quando aliquid tenet Abbate sciente & patiente, in c. quod quibusdam, nu. 10. de fideiuss. 115
Monachus de licentia Abbatis potest procurare negocia laicorum amicorum monasterii, si in consequentia potest redundare in vtilitatem monasterii, in c. sacerdotibus, nu. 2. ne cleri. vel mon. 275
Monachus non potest esse minor 14. annorum, in c. super inordinata, nume. 10. de præben. 57
Monachus non potest fieri aliquis furiosus, nisi post furorem habeat ratam per professionem expresse, vel per delationem habitus per annum, postquam furor decessit, in c. sicut tenor, nu. 1. & 4. de reg. 186. & seq.
Monachi corriguntur per episcopum loci, quando Abbas est, vel negligens, vel dissolutus, in c. relatum, nu. 2. ne cle. vel mon. 278
Monachi, & alii religiosi male viuentes in monasterio, & incorrigibiles, sunt remouendi a monasterio, & alii in loco eorum ponendi, ibi. nu. 2.
Monachus assumptus ad regimen alterius ecclesię eximitur ab obedientia Abbatis, si illa ecclesia non erat subiecta monasterio, alias secus, in c. fi. nu. 2. de capel. mona. 219
Monachus cogitur quis fieri qui habitum monachalem portat, vel illum desinat portare, in c. vt clerici, nu. 1. & 3. de reg. 181
Monachus qui ingressus est religionem, vt efficeretur Abbas, licet non consequatur intentum fuit um, nihilominus remanet monachus, ibi. nu 2.
Monachus non debet quis fieri, ut postea credetur Abbas. in c. cum ad nostram, nu. 3. de elect. 168
Monachi possunt habere dignitates seculares curatas, sed non curatas non. ibidem, num. 4. 169
Monachus vnius monasterii electus Abbas in alio monasterio, non habet amplius vocem in primo monasterio, etiam si ex consensu capituli hoc sibi seruauerit, in c. constitutus, nu. 1. & 2. de elec. 181
Monachus non potest habere locum in duplici monasterio, ibi. nu. 3. 182
Monachus non potest acceptare episcopatum sine licentia Abbatis, in cap. ecclesia vestra, il 2. nu. 16. de elect. 196
Monachus non acquirit sibi relicta, vel legata, sed acquiruntur monasterio, in c. cum ad monasterium, nu. 2. de sta. mon. 210
Monachus effectus Episcopus, an possit comedere carnes, remissiue. ibidem, num. 7.
Monachus non dicitur habere proprium, quando administrat, vel expendit aliquid ex permissu, puta si est in studio, vel alio modo, ibidem, numero 9.
Monachus ex consensu Abbatis potest comedere carnes, qui ex causa potest concedere, ibi. nu. 16.
Monachi qui reperiuntur comedere carnes, quia diu in ipsorum monasterio vsus carnium fuit in vsu. presumuntur licite carnes concedere, ibidem, numer. 18
Monachus potest conueniri de gestis ante monachatum, nec liberatur per ingressum monasterii, & si condemnatur, debet sententia ferri in personam vtriusque videlicet, & monachi, & monasterii, in capit. cum I. & A. nu. 27. de re iudic. 90
Monachus potest esse procurator alicuius laici, quando ex hoc posset resultare utilitas monasterii. Item ex aliis causis de quibus, ibidem, numero 29.
Monachus non potest recipere literas, quantuncunque priuatas sine licentia superioris, ibid. nu. 31. 91
6 monachi retinent iura sanguinis, & succedunt proximioribus, sed acquirunt monasterio, in c. quia nos, nu. 2. de testam. 183
5 Monachus prosequendo causam propriam, & contumax non condemnatur in expensis, quia nihil habet, sed considera quomodo monachus potest prosequi causam propriam, in c. Nicolao. nu. 3. de app. 156
6 Monachus potest fieri masculus in ætate 14. anno, fœmina vero in ætate 12. an. in c. nullus. nu. 4. de reg. 180
4 Monachus an obligetur naturaliter, & cum consensu Abbatis, an oblige tur ciuiliter, in c. ex rescripto, nu. 1. de iureiu. 151
3 Monachus habet interdictum recuperandæ, quia possidet nomine monasterii, per se autem nihil possidet etiam cappam quam habet, in c. cum venissent, nu. 5. de restitutione spo. 202
2 Monachus an possit esse aduocatus in causa, quæ in consequentia potest esse vtilis monasterio, in c. 2. nu. 3. de postu. 166
Monachus potest aduocare pro amico monasterii cum licentia abbatis, ibid. nume. 3.
6 Monachus alicuius monasterii quo casu possit præesse curiæ animarum, & remaneat sub obedientia Abbatis, in capitu. 1. numero 5. de capel. moncho. 218
1 Monachus electus in abbatem, an & quando requirit consensum in electione a superiore, in c. cum dilectus, nu. 2. de consue. 103
Monachus in causa monasterii, non agit sine mandato, ibid. nu. 9. 104
3 Monachus an possit esse in iudicio sine licentia Abbatis, in c. intelleximus. nume. 1 6. de iudi. 26
6 Monachus factus dolo, & matrimonium contractum dolo non vitiatur, in c. cum dilecti, nu. 7. de emp. & vend. 97
4 Monachi, vel moniales defenduntur per syndicum monasterii. in c. causam nume. 3. de proba. 38
6 Monachi magis tenentur obedire abbati, quam episcopo, in ca. 1. nume. 2. de sta. mona. 208
6 Monachus promotus in episcopum, vel Cardinalem non mutat habitum monachorum, neque regulam quo ad illa tria substantialia, & non acquirit sibi, sed ecclesiæ cui præest, in cap. clerici, nume. 5. & 19. de vita & honest. cle. 9. & 10
7 Monachus per ingressum religionis non liberatur a contractu, vel delicto ante ingressum perpetrato, in capitu. 1. numero 3. de eo qui fieri. ordinem recep. 194
1 Monachus hodie non potest esse delegatus, nisi papa ex certa scientia sibi deleget, in c. per inquisitionem, nu. 3. de ele. 154
2 Monachi an possint præsentare monachum ad ecclesiam subiectam monachis, quæ consueuit regi per clericos seculares. Ant. in c. 2. nume. 4. de sup. negli. præla. 41
5 monachus magis debet obedire abbati, quam episcopo, in capit. 2. nume. 6. de appella. 102
6 Monachus qui de consensu Abbatis, & capituli stat in studio, cessetur habere licentiam faciendi eleemosinas congruentes de sibi concessis a superiore, in c. nouum genus, nu. 3. de deci. 166
3 Monachus debet magis obedire abbati, quam episcopo in concernentibus regulam, in c. cæterum, nu. 8. de iudi. 20
2 Monachus vnius monasterii promotus Abbas ad aliud monasterium, si postea renunciauit, an possit repetere locum in primo monasterio. Ant. in c. ex transmissa, nu. 7. de renun. 26
6 Monachus transfert in monasterium omnia bona, & iura, realia, & personalia, in c. veniens, nu. 5 de conuer. coniu. 197
6 Monachi diuersorum habituum, licet sint eiusdem ordinis, non possunt stare in eodem monasterio, sed in diuersis. in capitu. ex parte, numero 1 de deci. 169
2 Monachus si vocatur ad aliquam dignitatem, quis dispensabit cum eo, An. in c. post translationem, nu. 14. de renun. 36
Monachus an impediatur eligi ad illam dignitatem, quam dimisit, vt efficeretur monachus, ibid. nu. 22. & 24. 37
6 Monachi non perdunt ius succedendi, in capitu. relatum, numero 6. de sepul. 155
2 Monachi magis tenentur obedire eorum Abbati, quam episcopo, in c. cum ab ecclesiarum, nu. 10. de offi. ordi. 134
6 Monachus clerici, & prælati non desinunt esse ciues loci originis, licet efficiantur ciues locorum vbi habitant, & vi habeant dignitates, & Prelaturas, in c. si. nu. 7. de paro. 165
Monachus religiosus potest sine licentia sui Abbatis se defendere, & eleemosinam facere in casu necessitatis, & si non potest licentiam commode petere, in c. 2. nu. 9. de vi. & ho. cle. 4
Monachus non habetur pro mortuo circa ea, quæ sunt iuris naturalis, ibidem.
6 Monachus potest fieri quis post 40. ann. inuitis parentibus, in capit si quis autem. nu. 2. de regu. 181
Monachus habetur pro mortuo, & liberatur a patria potestate, ibid.
Monachus non potest quis fieri inuitus, etiam oblatus a patre, nec monasterium debet recipere, ibid. nu. 9.
Monachus impubes oblatus a patre non obligatur perpetuo monasterio, sed vsque ad ætatem annorum 14. & tunc potest remanere, vel exire prout vult, ibid. nu. 10.
6 Monachatus est antiquior, quam institutio aliorum religiosorum, in c. auaritiæ. nu. 5. de præben. 30

Universidad de Deusto
Biblioteca

7 monachus nedum simplex,sed etiam prior non potest se ad studium conferre sine sui abbatis licentia, in clemen.ne in agro, numero 35. de statu monacho. 305
monachus quando,& quam eleemosynam facere potest,& quando non.in cle.quoniam,nu.14.de vit.& hone.cle. 298
monachus simplex an possit esse vicarius episcopi, vel coadiutor alterius prælati,in cle.2.nu 8.de rescr. 286
monachus, si vltra iuris debitum grauatur a superiore suo potest ad superiorem superioris supplicare,vel appellare,in clemen.ne in agro. nume. 36.de statu monacho. 306
monachum quibus casibus abbas absoluere possit,vt aliud intret monasterium,in cle.concessa,nu.6.de elect. 288
monachalem ordinem non professus non potest præfici alicui prioratui regulari,vel administrationi.in cle.ne in agro.numero 33. de statu monachorum. 305
monachi,& canonici regulares intrantes curias principum animo damnificando monasterium vel prælatum,incurrunt excommunicationem ex solo etiam accessu.in cle ne in agro,nu.19.de statu monacho. 305
monachi non possunt vti scapuli sine cappa, nisi cum induuntur ad seruiendum in diuinis,in cle.ne in agro.nu.11.de sta.mo. 305
monachi tenentes arma intra septa monasterii sine abbatum licentia sunt ipso facto excommunicati, in clemen. ne in agro.numero 20. de statu monacho. 305
monachi vnum,pluresve botones in veste proxima habitui portare non debet,in cle.ne in agro.nu.6.de sta.mo. 305
monachos non posse habitare sine socio in capella, in quo monacho habeat locum,& in quo non in cle.ne in agro.nu.28.de statu mo 305
monachorum appellatione an veniat prelatus.in clemen.religiosus,num.3. de procur. 292
monachis cuiuscunque habitus, & canonicis regularibus prohibitum est accedere ad curiam principum secularium absque speciali prelatorum licentia,in cle.ne in agro.nu.17.de sta.mo. 305
monasteria an visitari possint pluries, quam semel in anno, & quando, & in quibus habeat locum, in clemen.attendentes, numero 7. de statu monacho. 305
monasteria singulis annis visitari,quomodo intelligitur.in cle.attendentes. nu.6.de sta.mona. 306
monasteria habent officia hospitaliorum, quæ tamen non veniunt sub literis beneficialibus,in cle.per literas.nu.4.de præb. 299
monasterio vacante,vel abbate suspenso,beneficiorum collatio ad quem de uoluatur,in cle.ne in agro.nu.16.de sta.mona. 305
4 monasterium habet dominium,& possessionem bonorum statim,cum quis est factus monachus, in c.in presentia,nu.74.de probatio. 23
monasterium non venit iure hæredis in bona ingressi.ibid.nu.75. 214
6 monasterium quod venit fundandum ex dispositione testatoris, non potest eius administratio,vel subiectio relinqui alteri,quam episcopo,in ca.requisisti,nu.22.de testa. 143
monasterium vnitum cum alio,debet retinere Abbatem.in c. quia monasterium,nu.7.de reli.domi. 214
5 monasterium potest prætendere subiectionem,vel ius eligendi actiue,& passiue in alio monasterio, in capitu. inter monasterium, numero 1.de re iudica. 85
6 monasterium si subiacet episcopo,electio abbatis spectat ad ipsum vel alteri superiori cui subiacet, in capitu. monachi, numero 10. de statu monacho. 209
monasterium non acquirit bona ingressi, quando dolose propter eius bona circunuenit illum,ut ingrederetur,secus si vt seruiret Deo. in c.dudum, nu.9.de conuer.coniu. 199
monasterium non debet damnificari ex delicto particularis monachi, nisi omnes delinquerent,ibid.
5 monasterium potest habere pleno iure ecclesiam inferiorem subiectam, aut ex priuilegio,aut ex præscriptione,in capitu. auditis,numero 4. de præscriptio. 40
6 monasterium non mutat statum suum respectu exemptionis, vel si non mutat statum ex respectu habitantium,in cap.dilectus,numero 9.de capel. mona. 218
monasterii rota potestas est penes Abbatem. in capitu. Ioan. numero 4. de regul. 182
monasterium est obligatum ad sustentandum monachos,in c. super inordinata,nume.10.de præb. 57
7 monasterium potest habere clericos seculares ibi beneficiatos, qui tamen non faciant vnum corpus cum monachis,in capitu.quoniam,numero 1. de priuileg. 208
6 monasterium curam animarum si habet, debent clerici seculares huiusmodi curæ præsse, quorum institutio, vel depositio pertinet ad episcopum loci cum consilio monasterii, in capitu. 1.numero 1.2.& 6.de capel.mona. 218
monasterio vacante ob depositionem Abbatis,uel aliter an succedat capitulum tam in temporalibus,quam in spiritualibus,in capitu.ea quæ,nu. 8.de statu mona. 213
2 monachus an possit de licentia solius abbatis ad aliud monasterium transire. Ant.in c.si.nu.2.de renun. 39
6 monasterium subiectum est episcopo in cuius diocesi est situm, nisi probetur exemptum,in c.cum dilectus,nu.1.de reli.domi. 217
5 monasterium obligatur ex facto monachi,quo casu omnia contipiuntur in personam monasterii, in capitu. cum I. & A.numero 28. de re iudicata. 90
7 monasterium exemptum dicitur esse in diœcesi episcopi, in c.de monialibus, nu.4.de senten.excom. 265
3 monasterium statim,quod apprehendit possessionem alicuius tanquam monachi apprehendit etiam absque apprehensione reali possessionem omnium quæ habebat in gressus,in capitu.cum ad sedem,numero 13.de restitu.spolia. 217
6 monasterium non potest per episcopum sine causa spoliari monachis,ut alii alterius ordinis apponantur in eo.in capitu.relatum, numero 4. ne clerici vel mona. 278
monasterium si habet monachos incorrigibiles,an & quo casu possint in ea clerici seculares poni,ibid.nu.5.
6 monasterium potest erigi in ecclesia cathedrali,si papa mandat,in c.1. nu. 1.ne sede vacan. 75
monasteria tenentur ad eleemosinas faciendas,& ad hospitalitatem tenendam,& ad religionem seruandam,ibid.nu.2.
2 monasteria possunt habere iurisdictionem temporalem, & episcopalem in subditos,in c.dilectus,nu.1.de offi.ordi. 146
monasteria an & in quibus subsint iurisdictioni episcopali,& in quibus sint exempta,uide per totum,ibid.nu.4.
monasteria an sint obligata ad decimas prædiales,ibid.
4 monasterium potest quis donare se & omnia bona sua,vt efficiatur conuentus,& non monachus,in c.in presentia,nu.1.de proba. 16
6 monasterium monialium frequentans, si est clericus, suspenditur. si est laicus excommunicatur,nisi ex iusta causa,& manifesta,in c.monasteria. nu.1.2.& 5.de uita,& honesta.cle. 5
monasteria subsunt episcopo loci de iure communi,in capitu.ex parte, nume. 2.de reg. 190
monasterium non potest grauari per episcopum nouo censu,in capitu scientes.nume.1.de censi. 232
monasteria debent esse exempta ab omnibus oneribus, & prestationibus, ibid.numero 3.
5 monasterium condemnatur in expensis ex contumacia Abbatis,& capitu li.in c.Nicolao.nu.3.de appel. 156
6 monasteria non subiacet episcopo,nisi in causa correctionis,in c.1.nu.1.2. 3.5.& 6.de sta.mo. 208
monasteria an teneantur contribuere, quando episcopus uadit ad aliquem locu pro utilitate diœcesis,ibid.nu.6.
monasteria an teneantur episcopo ad charitatiuum subsidium, sicut alia ecclesig.ibid.nume.7.
monasteria tenentur contribuere in uisitationibus, quas facit Archiepiscopus,in c.fopita,nu.1.2.& 4.de censi. 235
6 monasterio alicui potest quis se, & sua dedicare absque eo, quod efficiatur monachus, in capitu. cum dilectus, numero 2. de successionib. ab intesta. 152
moneta debet solui illius ualoris,cuius erat tempore quo fuit promissa, in c.olim causam,nu.4.de censi. 238
7 monetam falsam scienter expendens non punitur pena falsi regulariter,in c.ad falsariorum,nu.5.de cri fal. 179
4 monetæ falsarius qua pena puniatur, in capitu. quanto, numero 4. de iureiuran. 159
monetam falsam scienter expendens qua pena puniatur,ibidem nu.5.
monetam cudere an licitum sit inferiori a principe.ibid.nu.6. An inscribi eo. nomen alterius in moneta incurrat falsum, ibid.nu.9.
monetã cudendi ius habens,quot modis princeps, uel alius dicatur eã fraudare,ibid.nume.11. 160
monetæ ualor qui erat tempore testamenti,attenditur,si in testamento relinquitur pecunia,ibid.nu.13.
moneta quæ currebat tempore statuti,an attendatur in statutis, mandatis, & gratiis,an quæ currit post conditum statutum,ibid.nu.14.
7 monetæ si plures in loco curruut,potest si beneficiatus, de qua uult solui decimam,in cle.si beneficiorum, nu.15.de deci. 304
monialis,religiosus,& clericus insacris,impune contrahunt matrimonium, si cum papæ dispensatione hoc faciunt,in clemen.eos. nume. 1.de consan. & affinita. 310
moniales an possint nutrire comam.in clemen.attendentes, numero 11.de statu mona. 306
moniales etiam exemptæ tenentur ad procurationem,quãdo uisitantur, in cle.attendentes,nu.12.de sta.mo. 306
monialium monasteria prælati non uisitantes singulis annis peccant,in cle. attendentes,nu.8.de statu mona. 306
monialium monasteria,quomodo,quando,& per quos uisitari debeãt.in cle. attendentes,nu.2.de statu mona. 306
monialium monasteria, ubi subsunt aliis monasteriis monialium, quando, & per quos uisitari debeant, in clemen. attendentes, numero 3.de statu mona. 306
1 moniales habent electionem,in c.cum dilectus,nu.19.de consue. 105
7 moniales excommunicatæ absoluuntur per episcopum loci,etiam quod excessus sit enormis,in c.de monialibus,nu.14.& 15.de senten.excom. 265
moniales gaudent priuilegio canonis,si quis suadente,ibid.nu.2.
6 monia-

monialis professa potest contrahere matrimonium, si ex hoc potest venire magna vtilitas reipublicæ Christianæ, in c.cum ad monasterium,num. 21.de statu mon. 210
Monialis gaudet priuilegio canonis,si quis suadente,in cap. veniens,nu.2 de senten.ex.com. 258
Monialis quæ ante assumptionem habitus fuit corrupta, non consecratur, electus vero in Episcopum consecratur, licet ante habuerit vxorem, de ratione differentia remissiue,in capitu.tua,nume.3.de consecrat. eccles. vel alta. 241
Moniales quando recipiunt aliquam in sororem,non debent ab ea,uel eius consanguineis aliquid petere, sed vel ipsi consanguinei aliud sponte offerant monasterio,vel quod ipsi dicant uolenti intrare, vt aliquid portet pro victu,non autem pacisceturr quia esset simonia,in capit.non satis, num.6.de simo. 95
Monialis potest ingredi aliud monasterium strictius,in capitu.ea quæ, nume.7.de statu mona. 213
Moniales etiam prætextu paupertatis non debent recipere aliquid ab intrare volentibus monasteria, quia debent tot recipere, quot possunt ex redditibus viuere,nisi hoc faciant per viam protestationis simplicis, in c.quoniam,nu.5.de simo. 111
Moniales tenentur deferre habitum seculavem, & secundum consuetudinem loci illum portare,& si non fecerint, non per hoc iudicantur seculares,si se monasterio dedicauerunt,in c.quia ingredientibus, nume.1. 2.& 3.de testa. 129
Moniales carnaliter cognoscens committit tria delicta, adulterium sacrilegium,& incestum,in c.cum dilectis,nu.2.de purg.can. 227
Moniales non possunt elaustrum exire, sed possunt procuratorem constituere,in c.cum dilecta,nu.1.de rescrip. 69
Monialis vitiata committuntur tria crimina,adulterium, sacrilegium, & incestus,in c.at si clerici,nu.35.de iudi. 15
Moniales vtrum de iure debeant tonsurari,in cap.vxoratus, numer.4.de conuer.coniu. 195
Monialem violans incurrit plura peccata,de quibus in c.monast.nu.6.de vita,& hone.cler. 5
Moniales possunt compromittere electionem Abbatissæ in masculum, in c. causam quæ,nu.3.de elect. 133
Moniales,& conuersi non debent habere clericam,sed caput tonsum,in c. si quis ex clericis,nu.2.de vita,& hone.cler. 4
Monitio iudicis sedentis pro tribunali habet vim trinæ admonitionis, in c. ecclesia S.Mariæ,nu.8.de consti. 32
Monitio non requiritur quando certum est illum,cui debet fieri,non habere facultatem aliquid faciendi,vel in aliquo actu interueniendi, in cap. extirpandæ, in repe. §. qui vero, numer. 22.& 29.& seq. de præben. 48.& seq.
Monitio si non procedat, clericus non priuatur beneficio propter non residentiam,in c.vnico.nu.18.vt eccles benefi.sine dimi.confe. 85
Monitio iudicis facta in præsentia partis,habet vim trinæ citationis, in c. consuluit,nu.12.de offi.dele. 106
Monitio, an requiratur, quando agitur ciuiliter de crimine, vel quando agitur in causis mere ciuilibus,in c.si quis episcopus,nu.4.de accu. 66
Monitio quantuncunque extraiudicialis,debet esse trina, quando requiritur superior de conuincenda eius negligentia. Anton. in c.1.num.1.de sup.negl.præla. 40
Monitio una regulariter requiritur in actibus extraindicialibus,in cap.ex literis,nu.8.de consti. 41
Monitio de qua in c.si quis episcopus, de accu. non est necessaria in accusationibus,ibid.nu.6.
Monitio generalis sufficit,vbi non addit nominatim, & qui dicatur nominatum monitio,in cle.graui,nu.17.de sent.excom. 318
Mortis se quis offerre potest propter iniustitiam auertendam, sicut Ambrosius,& Auguste fecerunt,in clem.pastor.nu.10.de re iud. 297
Morte in naturali dispositio habet locum in ciuili ex identitate rationis, in cle.ne Romani,nu.18.de elect. 287
Mortalitas,vel alia pestis,an excuset a comparitione iudiciali, in cle. per quandiu.nu.2.de appe. 297
Morbus superueniens alicui animali empto, an præsumatur antiquus, vel nouus,in c.iniustum,nu.6.de rerum permu. 104
Mors tribus modis probatur,& quæ probatio excuset uxorem,si ad secunda vota transeat,in c.in presentia,nu.6.de spon. 10
Mors quomodo probetur,in c.fi.§.porro,nu.12.vt lit.non contest. 133
Mors non est alicui danda diebus festiuis,vbi aliqui excipiuntur, qui possunt condemnari,in c.1.nu.2.de fer. 159
Mors ciuilis,an & quibus casibus æquiparetur morti naturali, in c. cum sit,nu.5.de conuer.coniu. 193
Mortis pœna quando reperitur in canonibus, intelligitur de excommunicatione,in c.1.nu.4.de furtis. 162
Mortuus in aliquo facinore, præsumitur mortuus in peccato mortali, nisi apparent aliqua signa contritionis,c.fures,nu.1.eo.tit. eod.
Mors vbicunque in canonibus nominatur,intelligitur de ciuili, in capit.1. num.2.de homi. 139
Mortuus resuscitatus,an recuperet vxorem,filios,& alia bona, in ca.fraternitatis,nu.22.de frig.& male. 43
Mortuus resuscitatus an sit baptizandus, vel iterum ordinandus, & an soluatur religio.ibid.
7 mortuus quis non præsumitur,licet habita diligenti inquisitione ignoretur, vbi sit,in c.in præsentia,nu.4.de sponsa. 9
3 Mori melius est,quam peccare,in c.literas,nu.25.de resti.spo. 212
7 Mora vltima nocet,in c.significasti,nu.8.de diuor. 56
5 mora interpellat pro homine in foro contentioso,sed non pœnitentiali, in c. si.nu.19.de præscrip. 99
2 moræ purgatio non committitur,vbi est facta executio a iure.Ant.in cap. licet magister,nu.2.& 5.de supple.neg.præl.41.& vide in capit.fina.in 2.not.eod.titu. 42
7 mora vltima nocet,quando prima est purgata,alias secus,in cap. constitutus,nu.4.de pœnis. 238
2 moræ,quando est periculum, multa conceduntur, quæ alias non concederentur,in c.ad reprimendam,nu.3.de offi.ord. 137
6 mora potest incontinenti purgari in dispositione pœnali, si in ipso iure post lapsum temporis non committitur,alias secus,in cap. potuit, numer.6. de locato. 102
1 mores alicuius sunt inquirendi in loco,vbi diu ille fuit versatus, in cap.scriptum,nu.2.de elect. 170
5 moratoria facta alicui,vt intra tantum tempus non molestetur, habet inclusam conditionem, si interim caueat de soluendo in termino, nisi ille, qui obtinuit,possideat immobilia,in capitu.quod ad consultationem, nume.23.de re iudi. 75
6 motus proprius principis,tollit omnem surreptionem,in capit. cum nostris, num.19.de concess præb. 69
7 motus proprius Papæ,an tollat surreptionem & obreptionem,in cap. quia circa,nu.7.de consan.& affi. 39
motus proprius non ampliat gratiam,& vim verborum, in clem. per literas,nu.2.de præb. 299
motus proprius Papæ validat gratiam contra vitium surreptionis, & quid de alia inualiditate,in cle.si Romanus,nu.16.de præb. 299
motus proprius non firmat contra intentionem scribentis, nec supplet qualitates intrinsecas beneficii, in clement. si dignitatem, numero 2. de prebend. 298
1 motus principis non confirmat gratiam contra intentionem principis,in c. per inquisitionem,nu.7.de elect. 154
motus proprius principis,ad referendum excludit surreptionem, in c. ad aures,nu.5.de rescrip. 52
2 motus proprius cadit in inferiorem a Papa.Anto.in cap. tuam, numer.1. de æta.& quali. 55
5 motus proprius principis, non firmat gratiam contra præsumptam intentionem concedentis,in c.cum olim,nu.15.de re iud. 70
7 motus proprii efficacia quanta sit,vide remisse, in clement. per literas, num.3.de præb. 299
2 mulcta siue pœna est applicanda fisco,& non iudici imponenti,in c.irrefragabili,§.cæterum,nu.1.de offi.ordin. 142
6 mulcta quæ imponitur clericis pro delicto,an applicetur multanti, in cap. quia diuersitatem,nu.14.de concess.præb. 68
3 mulcta, id est pœna, quam imponit iudex, an habeat locum de iure canonico,in c.1.nu.3.4.5.6.7.& 9.de dolo & contu. 225
2 mulcta an possint imponi per iudicem delegatum, vel subdelegatum, in c. de causis.nu.12.de off.deleg. 89
multa quid est,& quando imponatur,ibid.
multa permittuntur incidenter,quæ alias non permitterentur,in c.causa restitutionis,nu.3.& 7.de testi.in integ. 196
6 multi verificantur in duobus,plures vero non.in c.ad nostram, num. 5. de reb.eccle.alie. 90
6 multa licet,quæ tamen non decent, in capitu. magnæ, numer.3.de vo.& vo.redempt. 205
7 multitudo hominum,si commiserit aliquam coniurationem, facit quod delictum mitius propter scandalum vitandum puniatur,principales, vero graniter puniuntur,in c.latores,nu.3.& 4.de cle.excom. 188
mulier pauper,& pupillus regulariter non admittuntur ad accusandum, nisi forte prosequendo iniuriam propriam,in capitu.1.numer.9.& 10. de accusa. 65
mulier per quantum tempus matrimonium differre debeat post mortem viri,saltem de honestate,in c.fi.nu.3.de secun.nup. 64
1 mulier transiens ad secunda vota post paucos dies a morte primi mariti, an puniatur propter sanguinis commistionem,in cap.Ecclesia San.Mariæ, num.15.de consti. 33
3 mulier committens adulterium,perdit dotem suam,in capitu.1.nume.3.ut lit.non contesta. 122
7 mulier tempore appropinquantis partus,an possit ponere,& accipere corpus Christi,si est in ciuitate interdicta,& sic assimiletur morientibus.in c.quod in te.num.8.de pœni.& remis. 246
mulier an sit credendum de copula videlicet an fuerit ante, uel post quam conditio defecit,in c.per tuas,nu.5.de condi.appo. 23
6 Mulier tuta exceptione Velleiani, non tenetur in foro animæ.in c. quia plerique,nu.27.de immu.eccle. 272
4 Mulier non admittitur in testem de iure canonico, quando de crimine agitur criminaliter,in c.quoniam,nu.2.de testib. 41
4 Mulieres duæ sufficiunt ad perhibendum testimonium super contrahendo, vel dissoluendo matrimonio,in c.super eo.il 2.nu.2.de testi. 62

Universidad de Deusto
Biblioteca

4 Mulieres nobilitantur ex personis virorum suorum, & talem honorem retinent etiam in viduitate, ibid. nu. 3.
7 Mulier superinducta a tertio viro, an possit contra aliam opponere de iure suo, in c. veniens, il 1. nu. 9 de sponsa. 7
6 Mulier quæ prohibetur contrahere sine certa solennitate, non prohibetur adire hæreditatem etiam sine illa solennitate, in c. cum ecclesia, nu. 7. de immu. eccle. & cœmi. 264
Mulier quæ sine causa incidit sibi capillos, est excommunicanda, in cap. si quis ex clericis, nu. 1. de vita, & hon. cler. 4
4 Mulier nondum à viro cognita, an sit uiro nesliuenda, cessante causa monachatus, in c. causa, nu. 2. de proba. 37
7 Mulier essici potest mater spiritualis, sed non legalis, in c. veniens, num. 3. de cogna spiri. 33
Mulier adoptare non potest, nec arrogare, ibid.
Mulier si per iudicium ecclesiæ separata a primo viuente illo contrahit cũ secundo, legitima erit proles, quam ex illo suscepit, in c. perlatum, num. 1. 4. 5. qui sit sint legi. 49
Mulier non excusatur a fornicatione etiam propter paupertatem, in ca. significastii, nu. 3 de diuor. 56
Mulieri asserenti se commisisse adulterium cum aliquo, non creditur, in c. significastii, nu. 4. de adul. & stu. 155
Mulieris inspectio, quomodo per impatronas fiat, in ca. fraternitatis, nu. 4. de frigi. & male. 43
4 Mulier potest intrare in locũ religiosum inuito marito, si matrimonium non est consummatum, in c. proposuisti, nu. 16. de prob. 10
5 Mulier non potest regulariter esse procuratrix, aut arbitrix, aut iudex, in c. cum dilecta, nu. 17. de consir. vti. vel inuti. 166
Mulier potest habere iurisdictionem, quando succedit in aliquo regno, vel comitatu, ibidem.
Mulier regulariter non est procuratrix ad iudicia, sed ad negocia sic, de quo vide remissiue, ibid.
3 Mulier an possit renunciare Velleiano, in capitu. si diligenti, numer. 7. de foro compcten. 83
CORSE. Adde, quod communis opi. quæ seruatur, est hæc, quod potest, dummodo mulier fuerit certificata, & vide do. Ant. & Ioan. de Imo. in cap. diligenti, in glo. 1 & vide dom. Alex. post Bartol. d. l. si. & Bart. in l. si quis in conscribendo, C. de pact. Addetamen singulariter, quod licet renunciauerit cum iuramento Velleiano, nihilominus non intelligitur renunciasse nouæ constitutioni, quo mulierem ipso iure releuat, de quo in Authen. vt nulli iudicum, § sed illud, ver. ita modo. voluit Bald. in l. 1. C. ne vxor pro mari in l. 1. C. ad Velleia. Et an requiratur certioratio? Bal. tenuit, quod non, in l. si mulier. ff. ad Velleia. sed Ioan. Andr in c. cum causam, de emptio. & vendit. tenet, quod requiratur, alle. gl. in l. si. §. penul. ff. ad Velleian. & ibi per gloss. an præsumatur certioratio, ad quod vide Alex. de Imo. in l. 2. de rescind. vend. & predicta intelligit Io. And. etiam si iurauit, sed do. Anto. in c. cum contingat, de iureiur. dicit quod si interueniat iuramentum, præsumitur certioratio. vide Bar. in l. si quis pro eo ff. de fideiusso.
7 Mulier cogitur ex officio iudicis donata sibi a viro propter nuptias per consecrationem illiciti matrimonii relaxare, si talis donatio præstat impedimentum dissolutioni talis matrimonii, in capitu. & si necesse, nu. 1. de dona. inter vir. & vxo. 60
7 Mulieri, quę negat in matrimonio consensisse, non creditur, si maritus probat contrarium secus si probat se per metum consensisse, qui potest cadere in constantem, in c. consultationi, nu. 1. de sponsa. 12
Mulier potest inuita cognosci, in capitu. discretionem, numer. 3. de eo, qui cog. consang. 36
Mulier si est arcta, & non appareat, quod absque periculo corporali habiis reddi possu. separatur matrimonium, in cap. fraternitatis, num. 1. & 6. de frig. & male. 43
Mulier ab vno cognita, præsumitur quod sit cognoscibilis a quocunque, ibidem, nume. 7.
Mulier impotens separata a primo viro, si postea ab alio cognoscitur, an sit restituenda primo ibi. nu. 19. 20.
6 Mulier quæ transiuit ad secunda vota, dicitur castè viuere, in cap. vt cleri cum. nu. 5. de vita, & hone. cler. 8
4 Mulieres duæ contendentes de filio, si decedant, an vtrique vel neutri, vel cui succedere debeat ille filius, in capitulo afferte, numero 7. de præsumptio. 129
7 Mulier petens separari propter impotentiam, non tenetur specificare causam impotentiæ, in c. si. nu. 4. & 7. de frigid. & maleis. 44
7 Mulier asserens se concepisse ex aliquo, si ille dicat contrarium, cui est credendum, remissiue. in c. sicut, nu. 4. & 5. de homi. 149
6 Mulier non excusetur ab ignorantia iuris in aliquo casu, in c. veniens, nu. 3. de conuer. coniu. 197
7 Mulier si corrumpatur inuita, non dicitur corrupta, quo ad Deum, in cap. super specula. nu. 4. de priui. 222
5 Mulier potest vendicare maritum suum, in capitul. 1. numer. 2. de ordin. cogni. 164
6 Mulier pro dote sibi restituenda agit contra quemcunq; bona mariti possidentem, in c. ex literis, nu. 1. de pign. 109
Mulier an præsumatur in dote repetenda creditoribus habentibus expressam hypothecam, ibi. nu. 9. 110
Mulier an habeat obligata bona mariti respectu donationis propter nuptias, & in ea præferatur anterioribus creditoribus, & quid in bonis paraphernalibus, ibid. nu. 9. & 10.
1 Mulieres non possunt inducere consuetudinem, in capitu. fin. numer. 8. de consuetud. 109
6 Mulieres quo casu peccant mortaliter, in colorando eorum facies, in cap. 1. nu. 11. ne cle. vel mona. 275
7 Mulieres non excusantur per coarctionem modicam, in ca. insinuante, nu. 5. qui cle. vel vo. 26
Mulier non reclamans contra matrimonium post 12. annum, non auditur postea, in c. insuper, nu. 4 qui matri. accu. poss. 54
7 Mulier iubens intra annum lugubrem, hodie infamiam non incurrit, in c. super illa, nu. 1 de secun. nup. 64
Mulier debet lugere virum defunctum per annum, & vestes lugubres deferre, sed hodie aliud est, ibi. nu. 2.
7 Mulieres cuiuscunque gradus, & generis sint, si percutiant clericos, possunt absolui ab Episcopo loci, in capitu. mulieres, nume. 2. de sentent. excommunic. 254
4 Mulier sine iuramento non obligatur etiam naturaliter vendendo rem dotalem, nec eius fideiussor. in capitu. cum contingat, numer. 2. de iureiuran. 176
3 Mulier etiam maritata dicitur in potestate patris, nisi sit emancipata, in c. literas, nu. 27. de testi spol. 212
6 Munera quæ dicantur, tàm realia, quàm personalia, vel mista, & similia, & qui teneantur ad ea. in capitu. non minus, numer. 11. de immu. eccle. & cœme. 262
Munera personalia sunt, quæ labore corporis explicantur, sine rerum detrimento, ibid. man. 12.
Munera personalia iurisdictionem non habentia, non possunt subire fœminæ, alias secus, ibid nu. 13. cod.
Munera ordinaria sunt illa, quæ illa imponuntur a lege, vel a principe, in c. licet, nu. 4. de censi. 232
7 Munera an inducant simoniam consideratur persona dantis, & recipientis qualitas, & quantitas muneris, in capitu. & si quæstiones, numer. 1. de simonia. 99
Munerum receptio, amplexus, oscula, & nisus ad copulam, nisi plene cognoscatur, non faciunt transire sponsalia in matrimonium, in capitul. 1. num. 3. de ma. contrac. 45
2 Mutatio pilli eum tempore iuuentutis, discriminis, periculi, seu belli videtur periculosa, in c. 1. num. 2. de renun. 11
7 Mutilatio quid sit, in cle. si furiosus, nu. 7. de homi. 313
Mutilatio quo ad irregularitatem contrahendam æquiparatur homicidio in cle. si furiosus, nu. 6. de homi.
Multiplicatio mirabilis in eucharistia, qua quotidie corpus conficitur, nec consumitur, in clemen. si dominum, numer. 13. de reliqu. & venerat. sanct. 209
6 Mutuum factum sine temporis præfinitione non potest incontinenti revocari, in c. si. nu. 11. de precar. 92
Mutuum acceptum per religiosum, si non sit versum in vtilitatem ecclesiæ, non tenetur ecclesia, in capitul. quod quibusdam, numer. 1. de fideiuss. 115
4 Mutuum, vel depositum pecuniarium, an debeat restitui in eadem forma, & materia, vel an possit restitui in diuersa forma, vel in diuersa materia, in c. quanto, nu. 15. de iureiur. 160
6 Mutuans ad hoc, vt tali tempore recipiat frumentum, debet fieri æstimatio frumenti secundum tempus solutionis, in capitu. 1. numer. 3. ne clerici vel mona. 275
7 Mutuum probatur, si testis dixerit, vidi pecuniam sibi numerari, licet non dicat, nomine mutui, in c. & si quæstiones, nu. 3. de simo. 99
Mutuarius si fuit in mora restituendi mutuatam pecuniam, poterit concurriri ad interesse, sine metu vsuræ, in capitu. nauiganti, numero 14. de vsuris. 179
Mutuans frumentum, quod valebat tunc decem, si tempore receptionis valet viginti, an possit cum conscientia recipere, si plus valet, ibidem, numero 20.
7 Mutuo recipiens pecuniam, quamuis naturaliter mutuando obligetur ad antidora, & sic ad mutuandam ei similem quantitatem, non potest tamen id deduci in pactum, alias esset vsura, in clemen. ex graui, numer. 11. de vsu. 314
Mutus, sine verbis potest contrahere matrimonium, in c. tuæ fraternitati. nume. 3. de sponsa. 31
Mutus, & surdus, & quicunque qui expresse non prohibetur matrimonium contrahere potest, in c. cum apud. nu. 1. de sponsa. 25
Mutus, & surdus possunt explicare omnem contractum, qui solo consensu contrahitur, ibid. nu. 4.
Mutus, & surdus, & cæcus simul, nunquid possint matrimonium contrahere. ibid. nu. 6.

De litera N.

7 NARRATA in impetratione, probari debent per impetrantem, & opponens ea probare non tenetur, in cap. quia circa, num. 3. de consan. & affi. 39

Narratorum veritas consideratur secundum tempus impetrationis, quia non sufficeret, quòd essent vera ante, vel post, ibi. nu. 4.
Natura superflua in libello vltra eius conclusionem non subiicitur necessitati probandi, in c. 1. nu. 22. de lit. contest. 121
Natura multas nobis dedit blandicias, quas plerunque virtus cohibet, in cle. ad nostrum, nu. 11. de hæret. 313
Natura negocii alterari non debet per ea verba, quæ possunt referri ad extraiudicialem instructionem, in cle. iudices, nu. 14. de off. del. 291
Naturalis excludit substitutum, quando persona instituta non potest habere filium legitimum, in c. in presentia, nu. 14. de probat. 17
Naturalis non excludit substitutum, si testator erat honestæ vitæ, ibidem, numer. 18.
Naturalis, an excludatur a successione matris per substitutum, ibidem, numer. 21.
Natus ex libera, vel liberta, liber est, in capitu. 1. numer. 1 de natis ex lib. ven. 31
Natus ex ciuibus in comitatu dicitur esse ciuis, in capit. Rodulphus, nume. 8. de rescrip. 88
Natus ex parentibus per aliquem locum transeuntibus, non dicitur ciuis illius loci, ibi. nu. 9.
Natus ex adultera, præsumitur natus ex legitimo patre, non adultero, c. per tuas, nu. 1. de prob. 29
Natus ex concubina præsumitur natus ex concubinario, ibi. num. 2.
Nepos legitimus filius illegitimi, non succedit auo, in cap. ex tenore, num. 2. qui fil. sint leg. 53
Nepos proprie dicitur filius ex filio, vel filia, ex fratre vero, vel sorore dicitur nepos etiam, sed impropriè, in capitu. accedens, numer. 2. de accusatio. 86
Nepotes ex filio presbyteri, an possint intitulari in ecclesia anita. Anto. in c. ad extirpandas, nu. 8. de fil. presb. 66
Necessitas quando imminet, & periculum est in mora, potest actus explicari sine solemnitate alias requisita, in c. non minus, nu. 19. de immu. eccle. & cœme. 263
Necessitas facit cessare iuris solennitates, in capitu. tua nos, numer. 8. de eccle. ædif. 258
Necessitas excusat quem a furto, tàm respectu pœnæ, quàm culpæ, in cap. quoniam, nu. 5. de simo. 111
Necessitatis tempore omnia sunt communia, ibid.
Necessitas aliquando necessitat, si subiecta materia non patiatur, in c. inter alia, nu. 4. de sent. excom. 264
Necessitas facit aliqua, quæ citra necessitatem non essent facienda, in c. venerabilem, nu. 4. de cle. 164
Necessitate vrgente, vel propter euidentem vtilitatem, recedendum est a dispositione iuris communis, in capitu. non debet, numer. 3. de consang. & affin. 40
Necessitas non subiacet legi, & peccatum commissum tempore necessitatis, non est punibile, in c. quod non est, nu. 1. de reg. iu. 283
Necessitas si cogit aliquem ad rem alias illicitam, debet ille in recompensationem facere aliquam eleemosynam, in capitu. licet tam, numer. 4. de feriis. 161
Necessitate urgente, vel pro bono pacis, potest quandoque recedi à iuris dispositione, in c. vbi non, nu. 3. de despon. impub. 15
Necessitas, & vtilitas æquiparantur in iure, in cap. vt super, num. 15. de reb. eccle. non alie. 89
Negatiua quæ habet inclusam affirmatiuam, non est proprie negatio, in c. quoniam, nu. 1. de proba. 30
Negatiua, an possit probari, ibid. nu. 2
Negatiua quomodo probetur, quando est probata affirmatiua, & quomodo admittatur huiusmodi probatio, in c. ad nostram, nu. 3. de prob. 36
Negatiua coarctata loco, & tempore, potest per testes probari, in capitu. de testibus, nu. 1. de purga. cano. 228
Negatiua non astricta loco, & tempore, licet non probetur per testes, tamen aliquando probatur per iuramentum patris negantis quando non apparet aliud in contrarium, in capitu. accedens, numer. 3. de purgat. cano. 228
Negatiuam debet probare fundans se super illa, in capitu. fin. numer. 11. de præsumpt. 139
Negatiua an, & quando possit probari, in c. bonæ memoriæ, il 1. numer. 13. & 16. de elec. 116
Negatiua an, & quando transferat onus probandi in aduersarium, vel negantem, ibid. nu. 4. 115
Negatiua præposita verbo potest, importat necessitatem, in c. si quis contra, num. 15. de foro comp. 57
Negatiua coarctata loco, & tempore, potest probari, in cap. cum ecclesia, nu. 28. de cau. pos. 179
Negationes duæ quando faciant affirmatiuam, & quando negent. in c. & si Christus, nu. 5. de iureiur. 174
Negatiua quæ habet implicitam affirmatiuam, est probabilis, in ca. super hoc, nu. 6. & 15. de renun. 14 & 15
Negatiua quomodo probatur, in c. consanguinei, nu. 6. de re iudic. 68
Negatiua pro batur, quando est coarctata ad certam qualitatem, in cap. 1. num. 3. de lit. contest. 119
Negociatio ab initio iusta, ex postfacto uero non, an sit licita, in capitu. 1. num. 11. ne cle. vel mon. 275
Negociatio in veneno vendendo, est licita, idem in armis, ibid.
7 Negociorum gestor, vel factor alicuius si fuerit condemnatus, potest dominus per se, vel per procuratorem comparere, ut differatur executio, donec reddat rationes, in c. uenions, nu. 13. de accu. 74
6 Negociatores qui sint, & qui artifices, in c. ex literis, numer. 14. de vita, & honest. cler. 11
6 Negociorum gestor non acquirit dominium absenti, ante quam illi ratificet, in c. accedens, nu. 4. de preb. 39
Negociorum gestor potest interuenire, etiam in spiritualibus, ibid.
Negociorum gestor non acquirit neque dominium, neque possessionem illi, cuius negocia gerit ante eius ratihabitionem, ibi. nu. 4. & 8.
7 Negligentia prælati, est peccatum mortale, in cap. illa præpositorum, nume. 3. de accusa. 66
3 Negligentia vnius iudicis, facit transire iurisdictionem in alium, in cap. ex transmissa, nu. 7. de for. comp. 70
1 Negligentia non præsentantis literas ad beneficia, quando incipit currere, siue habeatur competrator, sine non, in c. capitulum sanctæ crucis, num. 5. & 7. de rescrip. 81
7 Negligentia prælati, vel alterius officialis, in administrando iustitiam, an sit aliquo casu punibilis, in c. dilecti, nu. 2. de pri. 209
3 Negligentia iudicis ecclesiastici in non recognoscendo, an transferat iurisdictionem in iudicem laicum, in capitu. verum, numer. 16. de foro compcten. 71
7 Negligentia, vel ignorantia in prelato, imputatur culpæ, in cap. quamuis, numer. 2. de reg. iur. 284
Negligentia alicuius antequam accusetur, debet præcedere monitio. in ca. prohibeas, nu. 3. de magi. 118
Negligentia affectata æquiparatur dolo, in capitu. quæsitum, numer. 2. de pæni. & remis. 244
6 Negligentia superioris, potest aliquo casu per inferiorem suppleri, in cap. nulla ecclesiastica, num. 6. de concess præb. 65
5 Negligentia in prælato, est peccatum mortale, in capitul. 2. numer. 4. de præscript. 26
Negligentia non cadit in ignorantem, in c. 1. nu. 2. de præscr. 24
2 Negligentia, est delictum in prælato. Anton. in capitu. ea quæ, nume. 1. de offic. Archid. 79
7 Nemine discrepante vnanimiter, & concorditer, idem significant, in cle. ne Romani, nu. 17. de elect. 287
Nemo in hac vita potest esse impeccabilis, & contrarium dicere, est hæreticum, secus secundum Dei potentiam absolutam, in clem. ad nostrum, num. 3. de hæret. 315
6 Nemo potest in facto proprio authoritatem interponere, in cap. fin. numer. 5. de institu. 64
3 Nemo potest sibiipsi ius dicere, nisi quando non inueniat iustitiam ab alio, in c. qualiter, & quando, nu. 2. de iudi. 46
7 Nisus ad copulam, non facit sponsalia de futuro transire in matrimonium. in c. adolescens, nu. 1. de spon. 15
6 Nobiles literatæ, & sublimes personæ magis honorantur ab ecclesia, & prelatis, quam alię, in c. de multa, nu. 5. & nu. 7. de preb. 43
7 Nobilitas quid sit, & an tollatur per ingressum religionis, in c. 1. nu. 1. & 5. de purg. cano. 224
7 Nobilitas siue cingulum militię potest dari per Principem etiam alicui mortuo. in c. a nobis, il 2. nu. 7. de sen. excom. 262
2 Nobiles mitius puniuntur, quam plebeii in pœnis inferendis in persona. in c. pastoral. nu. 5. de off. deleg. 111
6 Nobilis quis dicatur, in c. 1. nu. 2. de dona. 119
Nobilis & plebeius si sint pares uirtutibus, quis præferatur remissiue. in c. venerabilis, nu. 8. de præb. 57
1 Nobilitas attenditur in clericis secularibus, secus in religiosis, & vox nobilium est maioris authoritatis aliis, in capitu. dudum, il 1. numer. 2. de elect. 147
7 Nobilium & dominorum temporalium appellatione veniunt episcopi, & alii ecclesiarum prelati, etiam in materia penali in cle. grauis. numer. 1. de sent. excomm. 318
7 Contra nobiles mitius proceditur, quam contra alios etiam de iure cano. in c. grauem, nu. 4. de pœnis. 241
1 Nolo hoc facere, non importat nolle facere in futurum, sed in presenti, in c. ab excommunicato. nu. 17. de rescr. 92
2 Nolens, non dicitur non posse, in capitu. prudentiam, §. adiicimus, numer. 2. de off. deleg. 102
7 Nomen proprium, & dignitatis si exprimatur, an uideatur contemplata persona, vel dignitas. in cle. & si principalis. nu. 3 de rescr. 286
Nominatim, dictio qd importet, ī cle. diœcesanis, nu. 8. de vi. & ho. cl. 298
3 Nomine sententię, uenit diffinitiua, in c. si. nu. 10. de sequest. pos. & fru. 262
4 Nomine districtionis ecclesiasticę, quid ueniat, in capitu. 1. numer. 14. de iureiuran. 144
1 Nomine religiosorum, quę personę ueniant, in cap. ecclesia Sanctę Marię, nume. 3. de consti. 31
4 Nomine instrumentorum, an ueniant testes, in capitu. peruenit, il 1. num. 1. de testi. cog. 102
1 Nomine filiorum non uenit nepos de communi usu loquendi, licet de proprio significatu ueniat, in prog. Greg. nu. 9. 4

Universidad de Deusto
Biblioteca

Nomine nepotis venit nepos ex sorore vel fratre, de communi vsu loquendi etiam in odiosis. licet secus sit de proprio significatu, ibidem numero 10. eod.
7 Nomine sponsæ, an veniat vxor, & econtra, in capitu. si inter virum, num. 2. de spon. 14
Nomine beneficiorum veniunt etiam maiora beneficia, puta episcopatus, & similia, in c. tua nobis, nu. 2 & 3. de verb. sig. 282
4 Nomine filiorum veniunt naturales, si expresè vel tacitè apparet de voluntate testatoris, in c. in præsentia, nu. 17. de proba. 17
Nomine filiorum non veniunt naturales in emphyteusi ecclesiastica, ibidem, nu. ner. 25.
Nomine hæredum, in re transmissibili veniunt extranei, nisi aliqua iniquitas resultaret, ibid. num. 26. 18
6 Nomine doctorum, & magistrorum, non veniunt scholares, in capitu. 1. num. 5. de locato. 100
Nomine magistrorum, veniunt doctores cuiuscunq; facultatis, ibid.
Nomine scholarium, an veniant doctores, ibi. nu. 6.
6 Nomine beneficii, non venit dignitas, vel rectoria, nec beneficium curatum, nisi non reperiretur aliud beneficium, quam curatum, in capit. fin. num. 1. 3. 6. & 7. de præb. 58
Nomine ciuium, an veniant comitatini, vel econuerso, remissiue, ibidem numer. 8.
Nomine ciuitatis, veniunt suburbia, ibid.
1 Nomine notorii venit notorium facti, & non iuris. in capitu. dudum, il 1. nume. 7. de elect. 147
7 Nomine beneficii, venit feudum precarium, & similia, in capit. ad aures, num. 2. de pœnis. 239
2 Nomine partis venit dimidia, nisi fuerit adiecta dictio, aliqua. in capit. pastoralis, num. 9. de offi. deleg. 111
1 Nomine iuris, an veniant statuta, & cõsuetudines, in rubri. numer. 2. de consuet. 95
3 Nomine iuris, an veniat consuetudo, & idem statutum saltem in contrarium, in c. cum venissent, nu. 4. de eo, qui mit. in poss. 250
6 Nomine domus non venit, nec area, nec hortus, in capitu. 1. numer. 3. de censibus. 232
2 Nomine matricis ecclesiæ continetur cathedralis, non plebanalis. Anto. in c. si. nu 1. de o sic. Archipresby. 84
7 Nomine filii, in lata significatione, veniunt omnes descendentes, in stricta autem secus, in c. nam & ex. nu. 3. de verbor. sign. 273
Nomine matrimonii, quid veniat, in rub. nu. 4. de sponsa. 2
6 Nomine diœcesani, veniunt inferiores, habentes in loco iura episcopalia, prout sunt abbates, quando sumus in materia, vbi verisimiliter ponderatur potius iurisdictio episcopi, quam officium episcopi, in capit. Iouines, num. 2. de testa. 150
Nomine clericorum non veniunt episcopi, in materia odiosa, sed secus in materia fauorabili, in rub. nu. 4. de vita, & hone. cler. 2
Nomine ecclesiæ parochialis, non venit illa, quæ est parochia, & collegiata, ibidem.
7 Nomine vxoris, an veniat sponsa in materia odiosa, in capitu. si vero, il 1. num. 9. de sent. excom. 253
Nomine patris, non veniunt alii ascendentes, in odiosis, ibid.
Nomine filiorum, non veniunt nepotes, in materia stricta, ibid.
1 Nomine scholarium rector venit, in proœ. Greg. nu. 21. 9
Nomine capituli Prælatus non comprehenditur, ibid.
7 Nomine monachorum, in materia mere pœnali, & odiosa, veniunt conuersi, secus in materia simul, & fauorabili, & odiosa, in c. non dubium, num. 3. de senten. excom. 254
Nomine ecclesiæ parochialis, non venit ecclesia, quæ sit collegiata, & parochialis, in materia odiosa, ibid.
2 Nomine dignitatis, an veniat episcopatus, in capitu. solitæ, num. 6. de ma. & obedien. 150
6 Nomine monachorum, in odiosis, non veniunt canonici regulares, in capit. quod Dei, nu. 2. de sta. mona. 210
1 Nomine canonis, venit omnis constitutio ecclesiastica, in capit. canonum, num. 1. de consti. 16
2 nomine nepotis, venit etiam filius fratris, etiam in materia odiosa, & hoc propter communem vsum loquendi, in c. 2. num. 1. de arbit. 200
1 nomine beneficii, an veniat præbenda, vel beneficium curatum, in c. postulasti, num. 2. de reser. 76
2 nomine filiorum, non veniunt nepotes in materia odiosa. Ant. in cap. ad extirpandas, nu. 8. de fil presby. 66
6 nomine capellæ, venit etiam ecclesia parochialis, in capitu. exposuisti, nume. 6. de præb. 55
2 nomine secularium, non veniunt clerici seculares, in capitu. licet, numer. 5. de offi. ordin. 141
1 nomine Bononiensium, vel huiusmodi, an & quando veniant Comitatenses, in proœ. Greg. nu. 27. 9
4 nomine suorum, qui veniant, in c. de cætero, nu. 7. de testib. 54
1 nomine filiorum, non venit nepos, de communi vsu loquendi, licet de proprio significatu veniat, in proœ. Grego. nu. 6. 4
3 nomine diœcesis, non venit ciuitas, in materia odiosa, alias secus, in c. cum contingat, nu. 2. de for. compe. 86
6 nomine populi, non veniunt clerici in materia stricta, & quid in materia priuilegiata, in c. 1. nu. 1. de vita, & honest. cleri. 2
nomine laicorum, veniunt fœminæ, ibid. nu. 4.
nomine laicorum, an veniant clerici coniugati, ibid. nu. 6. 3
6 nomine religiosorum, venit Abb. in c. de uxo. nu. 5. de sepul. 157
nomine bonorum, veniunt mobilia, immobilia, iura, actiones, seu nomina debitorum, in c. relatum, il 2 nu. 2. de testa. 139
nomine ecclesiæ, non semper venit ipsum corpus inanimatum ipsius ecclesiæ. sed aliquando capitulum, aliquando successor, ibi. nu. 4. 140
1 nomine capituli, non venit Episcopus ex propria, & stricta significatione, in c. eam te, nu. 13. de rescrip. 51
6 nomine pœnæ stricto modo sumptæ, non venit nisi pœna corporalis, in cap. inter alia, nu. 4. de immu. eccl. & cœm. 265
2 nomine hæredis, an veniant hæredes hæredis, in capitu. compromissum, numer. 10. de arbi. 213
1 nomine iuris, regulariter venit ius commune, licet aliquando veniat ius speciale, venit etiam consuetudo, in c. cumana, nu. 11. de elect. 185
6 nomine proprietatis, venit aliquando plenum dominium, in ca. cum ad monasterium, nu. 1. de sta. mona. 210
nomine possessionis venit aliquando plenum dominium, ibid.
nomine dilationis, quid veniat, in cap. pro illorum, num. 2. in 2. no. versi. not. 2. de præben. 37
nomine populi, non venit, clerus. in c. 1. nu. 2. de præb. 27
4 nomine exceptionum non venit recusatio stricte, sed large sic, in c. quoniam. num. 14. de proba. 31
5 nomine ordinarii, venit non solum episcopus, sed quilibet alius habens ordinariam potestatem, in c. cum olim, nu. 2. de præscr. 48
1 nomine ecclesiæ venit capitulum, & non episcopus, in capitu. eam te, num. 3. de rescript. 50
6 nomine bonorum, venit iuspatronatus, in capitu. ex literis, nume. 12. de iurepatro. 227
nomine ecclesiarum, venit ecclesia cathedralis, quando iura indistincte loquuntur de ecclesiis, & hoc in fauorabilibus, secus in odiosis. in cap. cum super. num. 2. de sepul. 157
2 nomine mortis, venit ex communicatio, in capitu. 2. nume. 4. de maioritat. & obedient. 149
nomine electionis, an veniat postulatio. Anto. in capit. post translationem, num. 5. de renun. 35
7 nomine patris, venit medietas. in capit. super eo. numer. 3. de eo, qui cogno. consang. 35
nomine clericorum, veniunt canonici, in capitu. cum tibi. nume. 1. 3. 4. 5. de verborum signif. 276
nomine clericorum, venit omnis persona in totum translata in obsequium diuinum, in c. de monialibus, nu. 2. de sent. ex com. 205
nomine monachorum, veniunt moniales, ibid.
2 nomine comitum, an veniant comites palatini, in cap. legebatur, num. 3. de maior. & obedien. 149
3 nomine prælatorum veniunt Abbates. in c. 2. nu. 2. de iud. 8
6 nomine sacerdotis in materia odiosa, venit tantum presbyter, in materia uero fauorabili, veniunt omnes constituti in sacris, in c. 2. nu. 2. de cohab. cleri. & mulier. 11
nomine clericorum, veniunt in quacunque dignitate constituti in materia fauorabili, ibid. num. 5.
nomine beneficiorum, in materia stricta, comprehenduntur tantum beneficia simplicia, & non curata, vel dignitates, in capitu. si. num. 4. de concess. præbend. 75
2 nomine clericorum, veniunt omnes, in ordinibus sacris constituti. Ant. in c. cleri cos, num. 1. de off. uica. 86
7 nomine monialium, non venit Abbatissa, vel Priorissa, vel aliter prælata. in cap. quoniam, nu. 1. de simo. 111
nomine monialium, non veniunt monachi, ibi. nu. 2.
3 nomine populi, non veniunt clerici, in capitu. cum non ab homine, nume. 21. de iud. 29
2 nomine sententiæ, venit etiam interlocutoria, ubi non surgit absurditas, in c. causam, num. 3. de off. deleg. 97
3 nomine fructuum, veniunt pensiones domorum, in c. grauis, nume. 3. de rest. spoliat. 205
1 nomine ecclesiarum, an veniant monasteria, vel alia loca pia, in capitu. 2. nume. 1. de consuetu. 96

CORSE. *Vide plenissime per dom. meum Barb. & Abb. in c. si. de testa. & Io. And. in c. 1. & 2. de integ. rest. lib. 6. & in c grandi, de supplen. neglig. prælator. eod. lib. & ibi Ioan. de Fantu. & alios, & per doc. in l. omnia priuilegia, C. de episc. & cler. & Host. in c. conquestus, de for. compet. Abbas, in c. accedentibus, de priuileg. scribentes, in c. de quarta, de præscr. Bal. in auth. licentia, C. de episco. & cleric. Angel. in Authen. de aliment. & emphy. § si nunc quidam, Bald. in l. si quis ad declinandam. C. de episcop. & cleric. Archidiaco. 17. quæst. 4. cap. diffinimus, & Bald. in Authen. hoc ius porrectum, C. de sacrosan. eccles. Innocen. in cap. cum ad sedem, de restitu. spolia. & ibi Abbas, & vide eundem Abb. in cap. cum sit generale, de foro competen. Petr. de Anchar. in clemen. dispendiosam. de iudi. & in clemen. 1. de in integ. resti. & in cle. causam, de cle. Pau. in d. cle. dispendiosam, & in d. cle. constitutione. Lap. in capitu. 1. § hæc autem, de elect. lib. 6. Domi. de san. Gemi. in d. capitu. grandi. & in cap. sciant cuncti, & in c. generali, de ele. lib. 6. & super hoc distinguas hoc modo*

hoc modo, aut materia in qua profertur, est proportionabilis alteri eorum, & tunc id comprehenditur cui proportionatur. Vnde appellatione monasterii, comprehenditur ecclesia secularis tantum, vt est casus secundum intellectum glo. in c. memini. 16. q. 7. & no. glo. pen. in clem. 1. de elect. & sic econuerso appellatione ecclesiæ comprehenditur monasterium tantum, vt est tex. de censibus. quanto. Aut materia est aqualiter proportionabilis, & tunc aut profertur in materia stricta, & appellatione ecclesiarum, non includuntur monasteria, quia de propria significatione vocabuli vnum differt ab altero, & ideo monasteriorum appellatione in materia stricta non comprehenduntur ecclesiæ seculares, vt not. glo. in d. clemen. 1. in verbo monasteriis, quia proprie sumendo monasterium, non includit secularem ecclesiam, vt not. Archid. 10. q. 1. sic appellatione ecclesiarum non comprehenduntur monasteria, & ita possent intelligi tex. in d. c. grandi. & in d. c. 2. de consue. & de elect. c. sciant cuncti. Aut profertur in materia larga, & tunc appellatione ecclesiarum comprehenduntur etiam monasteria, & ita possent intelligi iura, quæ allegat Ioan. And. in c. Ioannes, de reg. & in d. cap. grandi. vbi ita distinxit Do. de sancto Gem. post alios.
1 Nomine ecclesiarum prouinciæ, veniunt ecclesiæ exemptæ, in cap. pro illorum, num. 6. de præb. 38
Nomine mortis, an veniant ciuilis, an naturalis, in cap. nisi essent, nume. 11. de præben. 37
1 Nomine rei, vel bonorum, veniunt iura, & actiones, in capitu. fin. numer. 17. de præscrip. 53
1 Nomine nepotum, veniunt filii fratris, vel sororis, in cap. tua nos, nume. 2. de consan. & affi. 40
1 Nomine processus, an veniant sententia, in cap. cum I. & A. numer. 5. de re iudica. 89
1 Nomine partium, veniunt testes, & confessiones legitimorum documentorum, in c. quoniam, nu. 38. de proba. 35
1 Nomine clericorum veniunt canonici, in capitu. ad abolendam, numer. 9. de hæreti. 129
1 Nomine monachorum, an veniunt canonici regulares. Anto. in c. 2. nume. 1. de sup. negli. præla. 41
1 Nomine alienationis, quid contineatur, in cap. nulli, numer. 1. 4. & 13. de reb. eccle. alie. 87
1 Nomine immobilium, venit res mobilis destinata pro immobili, ibid. nu. 2
1 Nomine mobilium vel immobilium, an veniat iura, & actiones, ibidem, numer. 9.
1 Nomine rerum mobilium, vel immobilium, an veniat seruitutes, ibidem, numer. 10.
1 Nomine rerum immobilium, veniunt annui redditus, ibid.
1 Nomine vxoris, continetur illa, cum qua facta est copula carnalis, & illa quæ per verba de futuro est desponsata, in c. 1. nu. 5. de cle. coniug. 58
7 Nomine diuinorum officiorum, venit baptisma, & pœnitentia, in cap. non est. nu. 5. de sponsa. 6
7 Nomine monachorum, venit Abbas, quia per abbatiam non desinit esse monachus, & hoc procedit in fauorabilibus, secus in odiosis, in c. mandato, nu. 1. & 2. de simo. 114
1 Nomine scholarium venit rector, quia per rectoratum non desinit esse scholaris, secus in materia odiosa, ibid.
1 Nomine beneficiorum non veniunt dignitates, vel rectoriæ, ibi. nu. 2.
1 Nomine ecclesiæ parochialis in materia odiosa, non venit ecclesia parochialis collegiata, ibid. num. 4
6 Nomine regularium, vel religiosorum, non veniunt fratres, vel sorores tertii ordinis sancti Francisci, & hoc in odiosis, secus in fauorabilibus, in rubr. num 2. de reg. 180
1 Nomine religiosorum, an veniant rectores hospitalium portantes certum habitum, vel nestem certi coloris, & gaudeant priuilegio fori, ibidem, numer. 4. 6.
6 Nomine clericorum, veniunt monachi in fauorabilibus, secus in odiosis, conuersi uero nunquam veniunt, in c. 1. nu. 7. ne cle. vel mon. 275
1 Nomine ecclesiarum, an veniat monasteria, remissiue, ibid.
1 Nomine scholarium non comprehenduntur doctores etiam in materia fauorabili, secus in actu indiuiduo, in proœ. Greg. nu. 4. & 9. 6. & 7.
6 Nomine clerici, quandoque intelligitur de capitulo ecclesiæ cathedralis. in c. cum apostolica, nu. 13. de bis, quæ fi. a præla. 80
1 Nomine episcopi, non venit capitulum, ibi. nu. 14.
2 Nomine sacerdotum, veniunt omnes habentes sacrum ordinem, in c. cum sacerdotis, nu. 5. de postul. 167
1 Nomine fratris, venit frater iunctus uinculo sanguinis, non autem uinculo ciuili, in c. licet, nu. 2. de offi. leg. 128
6 Nomine dignitatis, non venit episcopatus in odiosis, in capitu. uenerabilis, num. 5. de præb. 57
1 Nomine bladi, uel tritici, uenit omne id, quod in terra, 'uel in agro conteritur, in c. ex multiplici, nu. 3. de decim. 167
1 Nomine frumenti, uenit omne id, quod habet aristam, sed de communi usu loquendi, uenit granum solum, ibi.
1 Nomine suorum ueniunt adhærentes, in c. 1. nu. 28. de postu. præl. 113
6 Nomine clericorum & ecclesiarum, non ueniunt monachi, nec monasteria, in c. 1. nu. 3. de institu. 60
1 Nomine sacerdotum, ueniunt episcopi, sed non in materia pœnali, in c. non potest, num. 2. de re iud. 59
6 Nomine presbyterorum, ueniunt clerici inferioris ordinis, in capitu. 1. nume. 2. de pign. 108
4 nomine sociorum in materia odiosa, non ueniunt scholares, stantes in eadem domo, secus in materia fauorabili. in capitu. inter dilectos, numer. 18. de fide instru. 116
6 nomine presbyteri, uenit aliquando episcopus, in capitu. scientes, numer. 2. de censi. 232
7 Nomine hæredis, quandoque veniunt filii legitimi tantum, in cap. nuper a nobis, nu. 4. de do. inter vir. & vxo. 61
4 Nomine legitimorum documentorum, veniunt testes & confessiones partium, in cap. quoniam, nu. 38. de proba. 35
CORSE. Adde, quod acta possunt probari per testes, vt dicit gloss. in l. quoties. § si. ff. de proba. idem glo. in l. etiam, C. de testibus, & gloss. in l. quoniam, C. de hære. Paul. de Cast. consi. 2. idem tenet alleg. Innoc. & Ioan. And. in d. c. quoniam contra falsam, de prob. Idem tenet Ang. in l. testium, C. de testi. dummodo acta fuerint deperdita, & quod interfuerint actis, & ita dicit intelligendas esse prædictas glo. idem Bal. in l. gesta, C. de re iudica. & in l. scire oportet. § oportet, ff. de excusa. tuto. Bar. in l. etiam, & in l. ne in arbitris, C. de arbi. do. Abb. & do. meus do. And. in d. c. quoniam contra falsam prope fi.
2 Nomine hæredis, an veniant vsque in infinitum. Ant. in ca. ex transmissa, nu. 4. de fil. presby. 64
1 Nomine suspensionis, an intelligatur de maiori, in capitu. cum dilectus, nume. 18. de consue. 105
Nomine diœcesis, an veniat ciuitas, in capitu. Rodulphus, numer. 1. & 5. de rescript. 88
Nomine comitatiuorum, an veniant illi de comitatu, ibi. nu. 6. 100
Nomine comitatiuorum, an veniant ciues, ibi. nu. 7.
3 Nomine clericorum, an veniant monachi, in c. 1. nu. 9. de iura. cal. 141
Nomine ecclesiarum, aliquando veniunt monasteria, & non econtra, ibi.
6 Nomine locationis, non venit nisi locatio constituta in pecunia in materia stricta, in cap. propter. nu. 15. de locato. 102
7 Nomine oblationum, quod veniat, in capitu. cum inter vos. numer. 3. de verborum significat. 281
6 Nomine villæ, aliquando comprehenditur ciuitas, licet non ex proprio significatu vocabuli, in c. venerabili, nu. 1. de censi. 239
Nomine pœnitentiarum, quid veniat remissiue, in capit. cum venerabilis, num. 5. de relig. dom. 216
4 Nomine neptis, venit filia fratris ex vsu loquendi, qui præfertur propriæ significationi vocabuli, in c. per tuas, nu. 6. de proba. 29
7 Nomine hæredum, veniunt extranei, nisi aliud voluerit testator, vel quando sumus in materia non transmissibili ad extraneos, in c. quibusdam, num. 3. de pœnis. 240
2 Nomine præpositi, qui comprehendantur. Anton. in cap. ad aures, nume. 4. de tempo. ord. 44
6 Nomine membri, venit omne membrum habens officium distinctum, in c. clericis, nu. 3. ne cle. vel mona. 277
1 Nomine dignitatis, non venit dignitas episcopalis in materia stricta, in c. cum Vinton. nu. 8. de ele. 153
2 Nomine diœcesis, an veniat ciuitas, in c. 1. nu. 2. de off. ord. 131
Nomine monachorum, veniunt omnes religiosi regulares etiam canonici regulares, nisi ex aliqua qualitate appareat, quod intelligatur de monachis tantum, in c. 2. nu. 1. de postu. 166
6 Nomine domus, an veniat porticus, in c. 1. nu. 4. de deci. 165
1 Nomine studentium, comprehenditur doctor in fauorabilibus, secus in odiosis, in proœ. Grego. num. 6. 4
3 Nomine causæ spiritualis, non venit ius patronatus in odiosis, secus in fauorabilibus, in c. 2. nu. 5. & 7. de iura. cal. 144
2 Nomine famulorum, comprehenduntur serui. Ant. in ca. de famulis, num. 1. de ser. non ord. 69
Nomine ecclesiæ continetur prælatus, ibid. nu. 2.
2 Nomine religiosorum, an veniant clerici seculares, in cap. dilecta, numer. 4. de maio. & obed. 153
Nomine religiosorum, an veniant isti milites gaudentes, & isti de tertio ordine sancti Francisci. An. in c. 1. nu. 6. de obligatis ad ratiocinia. 72
3 Nomine cautionis, quid veniat, siue simpliciter, siue sufficienter fuerit postulata, in c. ex transmissa, nu. 6. de resti. spo. 201
6 Nomine capituli, an & quando veniat prælatus, in c. post electionem, nu. 8. & 9. de concess. præb. 70
Nomine sacerdotis, an veniant clerici in sacris vel in minoribus constituti. in c. clericis, nu. 8. ne cle. vel mona. 277
Nomine obuentionum, vel oblationum, quid veniat, in ca. ad audientiam, nu. 14. & 15. de eccle. ædifican. 256. & seq.
1 Nomine beneficiorum, non veniunt stricte habentes canonicatus sine præbenda, in c. in nostra, nu. 1. de rescri. 84
6 Nomine agricultoris, venit etiam hortolanus, in cap. ex parte, numer. 2. de decimis. 169
1 Nomine clericorum regulariter non veniunt canonici, in c. bonæ memor. il 1. num. 2. de postu. præla. 115
3 Nomine mercatorum, qui veniant, in c. causam quæ, il 1. nu. 8. de iud. 27
2 Nomine excessus, continetur delictum in committendo, & omittendo. Ant. in c. 2. nu. 3. de sup. neg. præla. 41
6 Nomine dignitatis, non venit episcopatus in odiosis, secus in fauorabilibus

Universidad de Deusto
Biblioteca

libus, in c. dilectus filius, nu. 1. de concess. præb. 73
6 Nomine sanguinis, venit modicum sanguinis, nisi dicatur effusio sanguinis, in c. proposuisti, nu 3. de consec. eccl. vel alie. 241
3 Nomine officii ordinarii, non venit inquisitio in materia stricta, in rubri. num. 3. de iud. 2
3 Nomine fratrum, an veniat prior, in c. cum olim, nu. 5. de re iud. 69
6 Nomine ecclesiæ, venit illa, quæ nondum est consecrata, in c. ecclesiæ, num. 2. & 4. de immu. eccle. 273
5 Nomine ciuium, veniunt clerici & ibi beneficiati, & omnia collegia ciuitatis, in c. cum causa, nu 4. de re iud. 64
7 Nomine legis, venit consuetudo, in c. 1. nu. 2. de sponsa. 2
6 Nomine rei, non veniunt iura, & actiones, in c. quia monasterium, numer. 3. de reli. dom. 214
3 Nomine fratrum, non veniunt monachi, in statutis odiosis, in cap. causam quæ, il 1. nu. 2. de iud. 26
6 Nomine armorum, non venit cultellus paruus, aptus ad incidendum panem & moderandum pennas, in c. 2. nu. 7. de vita, & bone. cler. 3
CORSE. Quæ veniant appellatione armorum, vide tex. in l. armorum appellatione, ff. de verb. sig. & Insti. de interd. in §. qui autem, & quod not. in c. quorundam, de iud. æ. & in c. si perfodiens, de homi. & quod not. Pau. & doc. in c. ne. in agro. de statu mona. & ff. de publi. iudic. l. item, l. Cor. & de vi. publ. l. armatos, & de vi. & vi arma. l. idem, §. 2. C. quæ res expor. non possunt, l. 2. & ibi per Alb. de Ro. Conclude, q. appellatione armorum, veniunt fustes, ligna, & lapides, & ita procedunt glo. in d. c. si perfodiens, & in d. c. ita quorundam. quod intellige in larga significatione, prout habetur in d. l. armorum appellatio, stricte vero non veniunt, nisi ea, quæ naturaliter sunt inuenta ad offendendum. Casus est in l. si pignore. §. furem. ff. de fur. & ibi per Bar. & Ange. Aret. insti. de publ. iud. §. item lex Cornel. Bar. in l. 1. ff. ad leg. Iul. de vi. pub. dixit, q. appellatione armorum, non venit gladius ad præparandas pennas, glo. est sing. in Auth. de ar. in §. pen. col. 6. de qua Ang. fecit festum, in d. l. si pignore, & in d. §. pe. & in d. l. 1. nec venit etiam pelta, id est bucculerium, Bar. in loco extraneo, in l. pediculis, §. argento. ff. de aur. & arge. leg. vbi dicit, q. vbicunque quis uteretur armis defensibilibus ad offendendum, venirent appellatione armorum, & sic pelta. Quod tene menti pro limitatione limitationis, scilicet quod appellatione armorum, non veniunt arma defensibilia, quia illud verum, nisi vtaris eis ad nocendum, secus si ad defendendum, vt dicit Bar. in d. l. 1. & in l. si seruus, C. de his, qui ad eccles. confu. Guli. de monte. lau. in d. cle. ne in agro. in verbo arma. dixit, q. prohibitum est monachis portare arma monachi in portu tenet lapides, & gladium, attendi debet secundum eum, ad quam finem teneant ibi, an ad pennas, & pro defensione, an ad aliud, & alio modo. Adde Flo. de Sancto Petro, in l. si seruus seruum, ff. ad l. Aqui. referentem Lud. Ro. dicentem, q. Io. in suis reportatis gloss. dicæ cle. ne in agro. in ver. arma. singulariter notabat, q. illud, quod dicitur appellatione armorum continentur lapides, & c. illud procedit post factum maleficium, secus autem dicit esse ante factum, & commissum, quia tunc non continentur. Quod facit ad statuta facientia mentionem de armis, puta siquis fuerit inuentus cum armis, & subdit do. Flo. quod statutum non habet locum in paruis armis, puta in moderatorio, per glo. in rubr. C. de fabr. lib. 11. & in Auth. de ar. §. pe. Facit quod voluit Bal. in l. pe. alias fi. C. de ædi. ac. & do. Flor. in Lex hac lege, ff. si quad. pau. feci., dica. Item prædictum statutum non habet locum in calcaribus tex. est notabi. in cle. ne in agro. §. 1. iuncto §. præsate. & ibi glo. de statu mona. nam appellatione armorum calcaria non continentur, vt ibi maxime, quando quis venit de foris ad claustrum, non animo tenendi. Adde etiam, q. appellatione armorum, continentur dentes, vt est tex. notabi. in c. noli, de pæni. dist. 1 sed Bar. consuluit in consilio suo incip. statuto ciuitatis cauetur. vbi dicit, quod statutum puniens vulnerantem cum armis non habet locum in vulnerante cum dentibus, quia armorum appellatione dentes non continentur. Sed salua ipsum, quia loquitur de communi vsu loquendi, qui semper debet inspici. vt in l. Labeo, §. idem Tubero. ff. de supleg. & in c. ex literis, il 1. de sponsa. cum sim. De quo vsu non videtur, q. appellatione armorum contineantur dentes. Secus autem, si de iure communi, vt in c. noli. Vel dic. hoc procedere in larga significatione, secus in stricta, quo casu procedit doctrina Bar. & qualiter puniatur rusticus, vide tex. in c. 1. §. si quis rusticus, de pace tenen. & vio. eius vbi etiam no. per illum tex. an licitum sit equitanti per ciuitatem arma ad sellam equiportare, & ibi gl. dicit, quod ille, qui portat arma vetita debet perdere arma, & ille qui portat arma, præsumitur habere animum malum, nisi portaret ea alligata, & ibi Bal. dicit illam gl. esse, in § seq. Item no. quod licitum est portare arma, vt quis defendat se a latrone, vt ibi dicit Bal. & gl. in d. c. clerici. Item no. q. ad palatium communis Florentia, quod est in Italia magnæ excellentiæ nemo potest portare arma, sicut nec ad palatium, Comitis, Ita concludit Bal. in d. §. si quis rusticus, & §. si quis alium eiusdem, c. tene menti tex. quod quis pilans capillos punitur pœna, 10 lib. applicandarum de iure communi patri offensæ, & in 20. libris auri applicandis fisco. Ita singulariter dixit do. Flor. in d. l. si seruus seruum, & quo ad primum, vide glo. in c. clerici, 23. q. vlt. Ioã. de lig & alios, in d. cle. ne in agro, & an clericus debeat iuuare Papam. cum armis. vide do. Abb. in c. ego. N. de iureiur. & vide gloss. in c. scisciaris. 8. q. 1. & vide Io. de Ana. in d. c. ita quorundam, in gloss. 2. & in 2. col. de iudæ.

7 Nomine rerum, veniunt etiam incorporalia, in c. 1. nu. 1. de reg. iu. 285
Nomine contractus, an veniat contractus matrimonii, ibi nu. 4.
Nomine monachorum, an veniat Abbas in cap. vniuersitatis, numer. 12 de sentcn. excomm.
4 Nomine vxoris, an veniat illa, cum qua contractum est matrimonium. per verba de præsenti, & non est traducta ad domum, nec carnaliter cognita. in c. tertio loco, nu. 5. de præsum. 136
6 Nomine liberorum, an veniant bastardi remissiuæ, in capitu. Raynaldus, num. 21. de testa. 148
4 Nomine Romanæ ecclesiæ, an veniant Cardinales, & Papa, in ca. ego. N. num. 1. de iureiur. 146
Nomine membri, quid veniat, ibi nu. 2.
7 Nomine degradationis, venit aliquando dispositio, in cap. ad audientiam, num. 2. de cri. fal. 177
6 Nomine laicorum, veniunt Reges & Imperatores, in capitu. tua, nume. 2. de decimis. 174
1 Nomine beneficii non venit annua pensio. in capitu. ad audientiam, nume. 1. de rescript. 82
2 Nomine prælatorum, etiam comprehenduntur inferiores episcopo. Auto. in c. si nu. 1. de cle. pere. 78
4 Nomine sententiæ, venit diffinitiua, in c. cum olim, nu. 8. de testi. 74
6 Nomine clericorum, qui veniant, in rub. nu. 4. de vi. & ho. cle. 2
2 Nomine vrbis, quandoque sola comprehenditur ciuitas, & appellatione parochiæ diœcesis. Ant. in c. 1. nu. 2. de off. Arch. 7
7 Nomine prælatorum, venit Archidiaconus, in capitu. 1 num. 2. de eo, qui furt. ordi. rece. 194
2 Nomine arbitrorum, veniunt etiam arbitratores, nisi in eis detur ratio diuersitatis, in c. vno delegatorum, nu. 4. de off. del. 125
1 Nomine iuris, venit consuetudo & statuta, in capitu. cum nobis, numero 6 de elect. 142
6 Nomine legentium, an ueniant scholares, in cap. non magno, nume. 3 de cle. vel mon. 276
2 Nomine prælatorum veniunt non solum superiores. sed etiam inferiores habentes iurisdictione, in c. cum ab ecclesiarum, nu. 1. de off. ord. 133
7 Nomine patris, veniunt omnes accedentes in lata significatione, non autē de propria significatione, in capitu. nam & ex numero 1. 3. & 4. de verbo. signif. 273
2 Nomine parunlorum comprehenduntur minores, 14. annos. Ant. in c. indecorum, n. 1. & 2. de ætate & qual. 51
7 Nomine fratris, ueniunt omnes Christiani, & vnum patrem habent scilicet, Deum, in c. gaudemus, nu. 4. de diuor. 58
2 Nomine sacerdotum, an veniunt clerici vel econtra. Ant. in c. si. num. 1. de temp. ord. 48
Nomine ecclesiæ, an & quando veniat alia ecclesia, ultra cathedralem. Ant. in c. 1. nu. 1. de autho. & vsu pal. 24
6 Nomine matrimonii aliquando intelligitur de consummato, & aliquando non, secundum subiectam materiam in c. verū, nu. 7. de cōuer. cōiu. 192
Nomine presbyteri, an ueniat episcopus, in capitu. presbyter, numero 2. de pecu. cle. 126
2 Nomine ecclesiæ, an veniat cathedralis tantum, in cap. 1. nume. 3. de aut. & vsu pal. 9
Nomine diœcesis an comprehendatur prouincia, ibi nu. 9.
6 Nomine ecclesiæ, uenit in materia fauorabili basilica, quę est ecclesia non consecrata, in c. si. nu. 2. de consc. eccle. uel alta. 243
4 Nomine actorum, uenit sententia, in ca. quoniam, nu. 5. de proba. 30
6 Nomine clericorum, veniunt clerici cuiuscunque ordinis, in fauorabilibus in odiosis se remittit, in c. 2. nu. 2. de præb. 27
Nomine dignitatis, non venit episcopatus in materia odiosa, in ca. cum nostris, nu. 4. de concess. præb. 68
2 Nomine sententię, non uenit laudum in materia restringibili. in c. 1. nume. 2. de arb. 199
Nomine eunuchi, ueniunt tam castrati a natiuitate, quam non a natiuitate. Ant. in c. ex parte. nu. 3. de corpore uitiatis. 73
Nomina uerbalia habent duplicem significationem, s. actiuam, & passiuā. in rub. nu. 2. de ele. 122
Nomina debitorum, an possint emi minori precio, quam sit in ipsorum exactione. in c. ex parte, nu. 6. de alie. iudi. mut. cau. fac. 198
Nomina propria deberent emi magno pretio, si uenderētur, in proœ. Greg. numero 7. 7
Nominis proprii mutatio uoluntaria in seruo prohibetur. in libero secus cessante dolo. ibid. nu. 9.
Nomen appellationis seu impositum ab euentu, durat durante potentia & habitu non omino remoto. ibid. nu. 11. & 12. 8
6 Nomina uerbalia ex quot actibus uerificentur. in ca. clerici. nume. 11. de ui. & honest. cle. 9
3 Nomen proprium alicuius si requiritur in aliquo actu sufficit, q. exprimatur per euidens appellationis, maxime quādo proprium scri nō potest in c. 2. nu. 49. de ord. cog. 171
1 Nomen papę in terris ecclesię, & imperatoris in terris imperii, in temporalibus si nō inferatur in instrumento instrumentum corruit, nisi aliud inducat consuetudo in proœ. Greg. nu. 14. 15. 7. & seq.
7 Nomen si dolo mutatur per contrahentem in propria persona, non vitiatur contractus ex quo de corpore constat, in c. tua nos, nu. 3. de spon. 12

5 Nomen

1 Nomen collectiuum potest adiungi verbo pluralis numeri, in c. significaue runt, nu. 2. de excep. 18
6 Nominatim expressi in pœnalibus dicūtur illi, qui nomine proprio, vel per indubitatas circunstantias exprimuntur, scilicet quando pœna in curritur ipso iure, secus, quando incurritur pœna ipso facto. in c. in Lateranen. si. nu. 7. de præben. 55
7 Nominatio & communis reputatio excludunt nominantem, dicentē contrarium etiam cum iuramento. in c. per tuas, nu. 9. de prob. 29
Nominatio non acquirit aliquod ius nominato, & quotuplex sit, in c. quod sicut. §. super eo. nu. 1. de cle. 156
Nominatio non acquirit aliquod ius nominato, in capit. auditis, numero 3. de elect. 158
Nominatus primo, præsumitur dignior. in c. cum dilecta, numero 4. de rescriptis. 70
1 Nominatus in iudicio, debet citari. in capitul. verum, numero 4. de foro competen. 71
1 Nominatus in iudicio si in termino sibi dato, nō comparet, non per hoc priuatur iure suo. in c. cum super, nu. 23. de re iud. fo. 80. Et iudicium contra aduocatum, an præiudicet parti principali vocatę, & præsenti, ibidem, nume. 24.
2 Nominis proprii expressio in materia concernente dignitatem, facit dispositionem realem q. priuilegia concessa prælato acquiruntur dignitati, in c. 1. nu. 2. de transla. epi. 2
1 Nominatus primo præsumitur magis dilectus, & dignus. in ca. sedes Apostolica, nu. 5. de rescr. 60
1 Nominatio sola incidenter facta, an constituat quem in quasi possessione filiationis, donec contrarium probetur, quando sit in actu. qui magis cō uenit filio, quam extraneo, in c. per tuas, nu. 6. 7. 8. de prob. 29
CORSE. Tu aduerte quod Bar. in l. 1. §. Iulianus, ff. de lib. agno. notanter tenet, quod sic, etiam in nato extra domum, arg. l. quidem, ff. de proba. & videtur eum sequi. do. Ant. in d. c. per tuas. de proba. quod tamen dictum Abb. in d. cap. per tuas. vbi supra non credit procedere, per tex. in cle. si summus Pontifex. in 2. respon. de senten. excom. & opi. Abb. videtur sequi do. meus Barb. in d. c. per tuas, sed do. Franc. Are. ibi videtur sequi opin. Bar. & do. Ant. per tex. in l. 1. §. ad quæstionem, ff. de quæst. Non ob. tex. in d. cle. si sumus, quia nominatio cum tractatu probat in præiudicium tractantis, sed non ad præiudicium tertii. nam si ex assertione sui Pontificis probaretur aliquis esse prælatus, hoc præiudicaret ecclesię vel tertio, vnde dicit tex. in c. ex ore. de his, quę fi. a ma. par. ca. vbi no. Q. si aliquis tractat aliquem, vti prælatum præsumitur contra ipsum pro prælatura, ponderat etiam tex. in c. licet ex quadam de testa. quod quamuis tractatus duorum, qui se habent pro consanguineis probet ad eorum præiudicium, tamen non probat præiudicium descendentium ex eis, nisi aliud concurrat & sic concludit, quod si aliquis nominatur filius in actu proportionabili soli filio, tunc per talem nominationem probatur filiatio. per d. l. 1. §. ad quæstionem. & ita ibi resident. in 7. co. Ego pro opi. Ab adduco tex. Inst. de adop. in fi. vbi si dominus actis interuenientibus nominauerit seruum filium suum, licet constituatur liber. tamen per hoc non acquirit ius filiationis, nec sufficit hoc ad accipiendum ius filii. Et tamen prima facie videretur, q. illa, uerba prolata in iudicio ueni huc fili mei, deberent operari omnem effectum, non solum libertatis sed etiam filiationis & tamen contrarium ibi decidit. Tamen iudicio meo opi. Bar. & Ant. posset procedere, vbi ex euidentissimis coniecturis apparet testatorem, seu nominantem hoc uoluisse in tali actu proportionabili magis filio quam extraneo per iuras allegata per eos. & arguę nō nec per tuas. qui fil. sint leg. alias in dubio procederet op. Ab. quia verba generalia, & simpliciter prolata non obligant. cap. cum ueniissent. de inst. & no. in l. si Russinus, C. de test. mi. cum talia verba aliquando dicantur ad complacentiam. Nec ob. d. §. fi. quia cum ibi posset agi de præiudicio aliorum, debemus interpetrari verbum, vt minus legat, & sufficit vt aliquid operetur. s. libertatem & non ius filiationis. Item q. a. ibi non sumus in actu proportionabili magis filio, secundum opi. Barto.
2 Nominatio facta in iudicio de domino, habet locum, etiam si sit petita res mobilis. in c. fi. §. in aliis, nu. 22. ut li. non cont. 136
Nominatio an possit fieri in iudicio de domino, si nominans habet aliquod iur in re. ibi nu. 23.
Nominatio debet fieri ante li. cont. ib nu. 24. 137
Nominatio si est facta in iudicio, valet processus contra illum, qui nominauit, non contra dominus, ibi nu. 25.
Nominatio per quem debet notificari nominato, ibi nu. 27.
Nominans aliquem in iudicio, non iurat de calumnia, ibi nu. 32. 133
Nominans aliquem in iudicio, an debeat probare se possidere nomine nominati, ibi d. num. 46. 140
Nominatio non habet locum in iuribus incorporalibus, ibi nu. 50.
Nominatio habet locum, etiam, quando agitur possessorio, ibi nu. 51.
3 Non refert, an aliquid publice, vel occulte fiat in his, quæ concernunt publicam vtilitatem, in c. intelleximus, nu. 13. de iud. 25
5 Notarius an possit per alium scribere instrumentum, & postea se subscribere, in c. inter dilectos, nu. 7. de fi. iust. 114
6 Notarius non debet se rogare de aliquo, quod venit in incommodum suum. in c. fraternitati, nu. 8. de cleri. non resi. 21
4 Notarius tenetur edere instrumenta communia, propter materiam quæ in eis continetur. in c. 1. nu. 10. de proba. 3
2 Notarii habent iurisdictionem ordinariam inter consentientes tantum, inde est quod præcipiunt per guarentigiam, & c. in c. P. & G. nume. 14. de offic. deleg. 123
1 Notarius potest alteri stipulari, & ei acquirere, citra aliquam cessionem, licet in vno casu secus sit. in proę. Greg. nu. 22. 9
7 Notarius damnatus de falso, an & quando possit se rogare de instrumētis conficiendi, in c. fraternitatis, nu. 5. de hære. 127
Notarius excommunicatus an possit conficere instrumenta, & ab eo confecta, an teneant, ibi.
4 Notarius a quibus debet esse rogatus, vt instrumentum valeat, in c. 1. nume. 4. de fide instrum. 107
Notarius qualiter debeat esse rogatus. ibi nu. 5. 108
Notarius, an teneatur scire iura, ibi, nu. 7.
4 Notarius unus sufficit quod exemplet, & non requiruntur plures, in c. fin. nu. 4. de fide instrum. 127
6 Notario asserenti in instrumento aliquid se fecisse, non creditur ei. Nam creditur notario in eo quod est gestum coram eo, nō id, quod ipse gessit, in c. cum causa, nu. 12. de emp. & vendi. 99
5 Notarius si condemnatur de falso instrumento, non præiudicat illi ad cuius instantiam fuit factum instrumentum, in cap. quamuis, nume. 26. de re indicata. 97
6 Notarius causa delegante debet habere salarium, secus si est notarius ordinarii, cui est delegata causa. in cap. cum ab omni. numero 15. de vita & bone. cleri. 7
7 Notarius siue sacerdos, qui semper pro talibus habiti sunt, si moueatur quæstio quod non sit notarius, vel sacerdos, quid agendum, in c. si. nu. 6. de eo qui fur. ord. rece. 194
5 Notarius præsumitur bene diligenter exercere officium suum, & non præsumitur aliud scribere nisi id quod testes dicunt. in c. ad audientiam, nume. 6. de præscr. 37
6 Notario asserenti hoc esse factum nomine vniuersitatis, ei an credatur, in c. quanto. nu. 7. de his, quæ fi. a præla. 79
Notarius in scribens instrumentum falsum quo casu puniatur pœna falsi, ibidem. nume. 8.
4 Notarius attestatur tantum de duobus, de visu & auditu, in c. cum causam, il 1. nu. 1 1. de testi. 78
Notarius non potest conficere instrumentum de facto suo, sed de eo, quod faciunt partes, ibi nu. 12.
5 Notarius qui in depositione testium scripsit, talis iuratus & c. facit fidem, quod talis testis iurauerit, in c. sicut nobis. nu. 18. de re iudic. 78
1 Notarius in actibus spiritualibus non requiritur, quod sit clericus, nisi in aliquibus, in c. quia propter. nu. 10. de ele. 174
6 Notarius constitutus per statutum loci potest inter subditos in alio territorio instrumenta conficere, in capitul. sicut te, numero 14. ne cler. vel mona. 280
6 Notarius si in instrumento asserit quid fore factum ab omnibus de collegio, creditur sibi dicenti contrarium incumbit onus probandi, in c. inter dilectos, nu. 2. de dona. 123
7 Notarius episcopi an licite accipiat aliquid temporale citra peccatum simoniæ eo quod scribit clericos ordinatos, in c. 1. nu. 3. de simo. 93
6 Notarius creatus a laico saltem de consuetudine, potest conficere instrumenta in terris ecclesiæ, etiam in spiritualibus, in c. sicut te, nume. 12. ne cle. vel mo. 280
4 Notarius vnus ad hoc, vt publicet instrumentum de quo fuit rogatus alius notarius, quę requirantur, in c. cum P. nu. 1. de fide instr. 125
Notarius quomodo publicabit rogationes mortui, si abbreuiate sunt scriptæ per dictionem & c. ibi nu. 5. 126
Notarii subscriptionis forma, qui publicat rogationes alterius, ibi nu. 6.
Notarius an possit conficere instrumentum extra territorium illius qui ipsum constituit notarium. ibi nu. 9.
Notarius an per alium possit conficere instrumentum, ibi nu. 10. eo.
2 notarius debet deponere de his, quæ percipit sensu corporeo, non autem iudicio intellectus, & idem in teste, in c. vnico, nu. 8. de syndi. 178
4 notarius an possit abradere instrumentum, in cap. ex literis, numero 3. de fide instrumen. 111
notarius mandato iudicis debet scribere vacillationem, in capit. quoniam, nu. 36. de proba. 35
2 notarius non potest facere fidem de eo, de quo non est rogatus, sed de productione coram eo facta, sic. in c. cum in iure, nu. 6. de offi. deleg. 115
notario asserenti in actis talem esse procuratorem, talis non adhibetur fides, nisi de mandato ipse fuit rogatus, ibi nu. 9.
7 notarius assumptus ad officium, in quo notariatum exerceret, non debet iuvare de illo fideliter exercendo, cum iuramentum in creatione prestitum sufficere debeat, in cle. multorum, nu. 23. de hæret. 3 12. & in cle. ad nostrum, nu. 23. eo. tit. 313
notorietas non releuat ab onere proponendi, licet releuet ab onere probandi, in cle. appellanti, nu. 2. de appel. 297
notorium dicitur id quod constat ex actis, in clemen. presenti, numero 12. de censib. 308
notoria ponuntur, nulla monitione præmisse, in cap. illud, numero 3. de cle. excommun. 189
3 notorium facti sit per confessionem, vel probationes in iudicio admissas, noto-

Universidad de Deusto
Biblioteca

notorietas iuris quæ sit,in cap.in literis , nume.29. de restitutione spoliatorum. 199
1 Notorium potest appellari,postquam est conclusum in causa,in c.dudum, il 1.nu.7.de.ele. 147
6 Notorium iuris vel facti,an requirat probationem,an quam, in c.vestra, nu.19.de coha.cle.& mu. 14
5 In notoriis quis potest esse iudex in facto proprio,quando pœna venit terminanda a iure,secus si ab ipso iudice.in capitul.proposuisti,numero 8. de appellat. 119
1 Notorium dicitur omne id,quod est in iudicio probatum, in c.si.numero 7. de tempo.ordi. 49
7 notorium probatur ex eo,quod omnes de vicinia sciunt,in c.cum dilectus, nu.6.de purga.cano. 227
3 notorium non inscitur ex sola negatione,in c.si clericus,numero 4.de foro competen. 68
notorium potest opponi a iudice,licet opponatur a parte,ibi.
notorietas excusat quem ab onere probandi, ibi.nu.11. 69
5 notorium vel publicum præsumitur , quod quis sciat,nisi ille probet se in tali loco fuisse,quod verisimiliter potuit ignorare, in c.pastoralis,nu.7. de excep. 6
5 notoria non debet iudex pati deduci in iudicium,in c.interposita, nume.6. de appella. 161
2 notoria non exigunt causæ cognitionem,in capitul.nouit, numero 3. de offic.legat. 129
3 notorium facti permanentis,non requirit etiam probationem, vel solennitatem in procedendo,in capitul.item cum quis, numero 10. de restitut. spoliatorum. 200
7 notorium facti permanentis,& facti interpellati, procedunt a parti,in ca. cum in diœcesi,nu.5.de usur. 173
notorium quare sufficiat ad statim dissoluendum matrimonium,in c.porro, nu.9.de diuor. 56
4 notorium non inficitur,licet pars aduersa negauerit factum.in cap.super eo. nu.1.de testi.cog. 101
7 notorium quando dicatur esse crimen adulterii,vel incestus, in c.cum dilectis,nu.4.de purga.cano. 227
6 notorium illud dicitur,quod fit coram papa,in capitul.1.numero 1.ne cler. vel mona. 274
7 notorium facti permanentis, non requirit aliquam probationem, sed notorium iuris,vel facti transeuntis,secus,in capitul.licet Heli.numero 12. de simonia. 104
notorium dicitur illud quod fit in iudicio,in c.cum olim,nume.2.de verborum signific. 278
notorium inducitur per probationes in iudicio factas,post tamen conclusionem in causa,ibi.nu.3.
notorium aliquo casu potest offuscari.ibi.nu.3.
notorium iuris potest reprobari per contrarium notorium, ibi.
2 notorii circunstantiæ licet non sint notoriæ,non impediunt effectum notorii. in c.quanto,nu.11.de transla.epi. 6
4 In notoriis an requiratur citatio,vel sententia , in c.ad nostram,il 3.nu.4. de iureiuran. 162
3 notoria non debent venire in iudicium, in capitul. fina.numero 10. de lib. oblatio. 113
6 In notoriis non requiritur ordo iuris,in c.ex parte, nu.4.& in c.qualiter , nu.6.de cle.non resi. 22
5 Super notoriis, non est de facili procedendum ante,quam constet an sit in veritate notorium,in c.consuluit,il 1.nu.2.de app. 113
Super notorio non debet pati iudex,quod fiat processus,nu.3. 114
6 notorium insurgit & sententia , ex confessione in iudicio facta , & operis euidentia,in c.vestra,nu.3.de coha.cleri.& mu. 13
notorium iuris inducitur ex spontanea confessione in iure facta probatione, & sententia,ibi.nu.14. 14
notorium præsumptionis est,quoties ius aliquid indubitanter præsumit.ibi.
notorium facti , est quædam clamosa locutio ex euidentia rei proueniens , ibidem.
notorium facti permanentis,facti transeuntis,& non redeuntis,& facti interpellati,quid sit,ibi.nu.15.
notorium inducitur ex scientia ad minus decem hominum,& res debet fieri in loco non secreto de die,& aliis modis prout diligentia iudicis considerabit,ibid.nu.16.
notorium probatur per duos testes,sicut fama,ibi.nu.17.
notorium iuris vel facti an requirat ordinem iuris,in eo probando,ibidem. numero 18.
3 notorium dicitur illud esse iudici,quando perfecta est probatio, & in causa conclusum,in c.2.nu.5.vt lit.pend. 253
2 In notoriis nõ requiritur discussio iudicis,vel probatio testium,secus in manifestis,Ant.in c.quoniam,nu.1.2.& 3.de fil.presb. 65
5 notorium inducitur ex priuilegio aliquo impetrato vel indulto,item ex probationibus factis in iudicio,in c.inter monasterium,nume.21.& 23.de re iudica. 87
notoria licet excusent ab onere probandi,tamen non releuant ab onere proponendi,in c.vt debitus,nu.1.de app. 147
7 notorium & fama,probatur per duos testes,in c.cum olim,il 1.numero 8. de priuil. 213
6 Notorium illud censetur,quod constat ex instrumento. in cap. cum olim. nu.9.de censi. 237
5 Notorium dicitur illud,quod constat ex tenore bullarum papæ.in c.1.nu. 9.de confirm.vti.vel inut. 165
3 In notoriis non requiritur accusator vel testis , sed iudex ex officio potest punire.in capitu.veritatis , numero 9.18.& 25.de dolo , & contumacia. 240.& seq.
1 Notorium de necessitate non recipit probationes.in c. bonæ memoriæ.il 1. nu.4. de elect. 148
Notoria an & quando indigeant citatione, ibi.nu.5.
Notorium licet aliquid sit,si tamen non constat iudici, debet ipse super hoc accipere probationes,ibi.nu.12. 149
6 Notorium non redditur dubium,si negetur. in c.tua nos , nu.4.de cohabit. cler.& mu. 14
5 Notorium causatur ex attestationibus factis,si contra eas oppositum sit.in c.cum speciali,§.porro.nu.4.de app. 152
3 In notoriis ordo est ordinem non seruare.in cap.conquerente.num.2.de restitu.spolia. 200
CORSE. Adde ad Abb.gl.reputatam sing.in c.significauerunt.in verbo liquere.de testa.Ang.in l.si unus.§.pactus ne peteret.circa fi. super glo. in opponendo.ff.de pact.vbi alle.dictum Inn.in cap.ex insinuatione & Bal.in auth.ad hæc.C.de vsu.in 4.col. vbi pro hoc dicto Inno. allegat ibi tex.in l.pro sententia,C.de pœnis.facit glo.in cap.bonæ.de postu.prælat. & in cap.euidentia.de acc.omnia enim quæ constant ex actis, dicuntur notoria,& in omni notorio iudex de facto supplet,& procedit,iuris ordine non seruato,quia in notoriis iuris ordo non requiritur.in c.3. de testi.cogen.c.ad nostram.il 3.de iureiu.ca.bonæ memoriæ. il 1. de electio. no.gl.in l.1.C.qui & aduersus quos per Inn.in c.cum in tua qui matr. accu.possunt.& adduco Ang in consi.259.lib.2.vbi dicit,quod acta faciunt rem notoriam , & possint acta principalis causæ produci notario causæ appellationis,& ita seruat communis consuetudo mundi , vt ibi per eum.
7 In notoriis licet non seruetur ordo iuris , tamen quando factum potest esse notorium,& non potest,tunc secus.Item,si aliqua facta sint notoria, aliqua non.in c.olim,nu.5.de iureiu. 234
3 Notoria non requirunt sententiam,vel minus solennem. in cap. cum venissent,nu.8.de iudi. 33
5 In notoriis in quibus nulla potest competere defensio , potest deueniri ad sententiam sine citatione,alias secus.in capitu. cum olim , numero 20. de re iud. 70
In notoriis potest ferri sententia sine libello,& litis contestatione. ibidem, numero 21.
5 Notorium inducitur etiam per inspectionem actorum.in cap. ex insinuatione.nu.5.de app. 157
7 Nouum non dicitur esse aliquid post annum.in c.si.nu.1.de priu. 225
noua non dicitur res,nisi sit tota noua, nec sufficit , quod aliqua pars sit noua.in c.1.nu.2.de uerb.sig. 273
3 nouatio tollit omnia priuilegia actionis præcedentis , & fideiussores & pignora si est voluntaria,secus si est necessaria.in c.examinata, nume.14. de indic. 47
7 noualia quæ dicantur.in capitu.quid per nouale. numero . 1. de verborum significa. 277
nouitiorum appellatione qui ueniant.in clem.ne in agro.numero 14.de statu mona. 305
6 nouitius debet stare per annum ante professionem , tam ut ipse experiatur austeritatem monasterii,& monasterium mores suos. in c. ad Apostolicam,nu.3.de reg. 187
nouitius potest prohiberi facere professionem,si mores eius non placẽt monasterio,ibi.
nouitius non potest de iure aliquando profiteri ante triennium , ibidem. numero 8.
nouitius qui stat in religione per sex menses, & postea exiit, & ex interuallo rediit & stetit per sex alios menses,nõ dicitur fecisse professionem, ibi.numero 9.
nouitius potest intra annum probationis ad seculum redire , nisi appareat voluisse omnino mutare vitam,& quæ sint signa , quod voluerit mutare vitam . in capitu.consuluit,nume.1.2.& 6.& in cap statuimus.in fi.de regu. 190
nouitius siue receperit habitum nouitiorum , siue professorum , qui intra annum probationis exit monasterium,an possit contrahere postea matrimonium,& an licite possit stare in seculo,& an sit obligatus alicui religioni in genere,ibi.nu.3.& 4.
nouitii qui exigerunt religionem,non prohibentur reaccipere uestes , quibus intrauerunt,nisi sint nimis lasciuæ,quas non debent portare in signũ antiquę religionis,ibi.nu.5.
nouitius qui intra annum probationis redit ad seculum, potest licite ad beneficia,& ad ordines promoueri . in capitu.postulasti , numero 1.& 2.eod.titu.
nouitius non debet profiteri ante annum , tamen professus tenetur stare, licet Abbate hoc permittente,puniantur.in cap.quia in insulis , num.4. de regu.
nouitius sponte se gerens in actibus professorum,censetur professus, nec potest retrocedere,asserens non fecisse animo profitendi.in c.vidua,nu.1. 2.6.& 7.

2.6.& 7.de reg. 181.& seq.
Nouitii non debent interesse in capitulo cum professis , ibi.nu.7.
Nouitius maior 14.ann si acceperit habitum professorum, & in ea triduo perseuerauerit,obligatur professioni,in capitul.ad nostram, nume.15. de reg. 183
Nouitius censetur professus,si vltra annum portat habitum monachalem, in c.ex parte,nu.1.de reg. 190
Nouitius intra annum probationis,potest libere redire ad seculum,nisi appareat vitam mutare voluisse,vel tacite vel expresse, in ca.statuimus, nu.1.& 3.eo.tit. 190
Nouitius qui exiuit intra annum monasterium,an recuperet bona donata, vel aliter alienata,ibi.nu.4.
Nouitius accipiens habitum nouitiorum potest intra tempus ad seculum redire,si vero acceperit habitum professorum compellitur ibi permanere, vel ad aliam religionem transire etiam laxiorem,in c.super eo.nume.1. & 2.de reg. 184
Nouitius potest probare regulam alicuius religionis etiam in habitu seculari,licet de hoc sit standum consuetudinis,ibi.nu.7.
Nox quando dicatur esse,ad hoc ut sciatur, quando delictum sit commissũ de nocte,vel de die,in c.si perfodiens,nu.2.de homi. 140
Nullum & minus vtile,quando æquiparentur,in c.si proponente,nume.2. de rescrip. 93
Nullum dicitur illud,quod potest annullari,sed largo modo, in c.cæterum, nu.8.de rescr. 48
Numerus pluralis quandoque ponitur ad exclusionem maioris , & quandoque minoris numeri,in c.gaudemus,nu.13.de diuor. 58
Nuncii missio ad superiorem,an aliquid operetur,in c.audita,nume.10.de restitu.spol. 195
Nunciatus non potest etiam præstita cautione de demoliendo interim edificare,si denuncians non vult,in c.significantibus,nu.1.de nou.oper.nunc. fo.207.Et vide in c.seq.eo.tit. 208
Nuncians nouum opus tenetur intra tres menses docere de iure suo , alias nunciatus ædificabit data cautione de opere demoliendo,ibi.nu.2.
Nuncii missi ad vocandum aliquos,possunt testificari super vocatione facta,in c.dilectus,nu.6.de capel.mona. 218
Nucius missus pro pallio si moriatur in via, vel infideliter agit an sufficiat ad pœnam euitandam,quod nuncium semel misit,in c.ad honorem,n.9. de autho.& usu pal. 9
Nuncius missus pro pallio,quid debet habere,in capitul.mandatis.ibidem. numero 10.
Nuncius missus a iudice,vt ponat creditorem in possessionem bonorum,& ipse assignauit vnam pro alia,non transfert possessionem in ipsum creditorem,in c.cum aliquibus,nu.8.de re iud. 63
Nuncio publico , & iurato creditur, in capitul.quoniam , numero 10. de probat. 31
Nuncii accedentes pro aliis ad sedem Apostolicam , gaudent ne interim a partibus molestentur,in c.1.nu.5.de cle.pereg. 164
Nunciis an,& quando detur fides,in cap.prudentiam , numero 21.de offic.deleg. 101
Nuncius vel aliis credatur,non solum si asserant aliquem citasse,sed etiam si asserant aliqua quæ sint vicina,& proxima ipsi citationi, in cap.cum parati,numero 4.& 12.de app. 116
Et cui magis credatur nuncio,vel parti,vel nuncio,vel notario,& quanta fides adhibeatur istis,ibi.nu.12.
Nuncius si dixerit se citasse ad domum,non intelligitur quod prius perquisierit personam,in c.causam,nu.8.de do.& contu. 229
Nuncius si fuerit missus ad superiorem,an operetur aliquos effectus, in c. 2.debitus,nu.18.de app. 148
Numero an sit credendum,in c.presentia,nu.6.de spon. 10
Nunciis publicis creditur sine literis, in capitul.sciscitatus, numero 16.de referip. 57
Nunciatio noui operis sufficit,si fiat vni ex pluribus dominis,in c.cum deparati,nu.10.de iud. 44
Nunciatio noui operis haberet locum etiam quando ecclesiæ ædificatur,& opus post denunciationem constructum debet destrui expensis ædificantis,in c.1.nu.1.de noui ope.nunc. 203
Nunciatio noui operis non operatur , q̃ ædificium postea constructum destruatur,quando notorium est nunciantem nullum ius habere secus si dubitatur,ibi.nu.10. 204
Nunciatio noui operis non debet , nec potest fieri illi , qui est in aliqua dignitate vel magistratu,nisi dignitas vel magistratus sint perpetui, in c. cum ex iniuncto,nu.1.de noui ope.nun. 205
Nunciatus si velit ostendere sibi esse ius ædificandi, potest nuncians excipere,quod non audiatur, nisi demolito ædificio, quod est uerum si excipitur ante litem contestatam, post vero non admittitur talis exceptio, ibidem.nume.3.
Nunciatio noui operis , an transeat in successorem nunciati , ibidem . numero 8.
Nunciatio noui operis,non haberet locum in operis rusticanis vel ubi in dilatione esset periculum,ibi.nu.9. cod.
Nuptiæ simulatæ tenent in foro iudiciali,quia ibi iudicatur secundum extrinseca , secus in foro pœnitentiali , in capitul. tua nos, numero 8. de sponsali. 12
Nuptiæ inuitę multa procreant mala, in capitul. requisiuit, numero 4. de sponsa. 9
Nuptię secundæ non benedicuntur,& benedicens puniendus est, in c.1.nume.1.& 3.de secun.nup. 63
Nutritor non tenetur nutritum,ut filium instituere,in ca.transmisse,nu.2. qui fil.sint legi. 46

De litera O.

2 OBedientia an & quando, & in quibus est præstãda per subditos prælato,vel alteri superiori.Anto.in capitul.ad aures, numero 1. de tempo.ordin. 44
3 Obediens alicui,an præsumatur facere tanquam superiori , an ex timore , uel quomodo,in c.olim inter.nu.9.de rest.spo. 220
5 Obedientia propter quę crimina est deneganda prælatis, in ca.cum non licet,nu.2.de præscr. 35
6 Obedientia solius prælati,vel abbatis exempti præstita superiori non præiudicat ad transferendum subiectionis possessionem, nisi interueniat consensus capituli,in c.cum dilectus,nu.7.de relig.domi. 217
4 Obedientia non est præstanda superiori mandanti id,super quo ipse potest dispensare,Ant.in c.dilectus,nu.3.de temp. ordi. 47
3 Obedire ecclesiæ quis non cogitur, nec debet quando ex tali obedientia resultaret peccatum,in c.literas,nu.25.de resti.spo. 212
7 Oblatus plene monasterio , vel ecclesiæ secularis quis dicatur,in cle.religiosi,nu.16.de deci. 304
4 Obligatio etiam naturalis non nascitur ex simplici promissione de soluẽdis usuris,in c.debitores,nu.1 de iureiur. 147
3 Obligatus ad aliquid si in termino dato non facit , quia impeditus, tenetur post terminum facere , in capitul.cum dilecti, numero 8.& 12.de do. & contuma. 236
5 Obligatio iurata quæsita alteri non potest etiam per Papam tolli, in c. cũ parati,nu.9.de app. 116
Obligatio bonorum si sit facta primo vni sub condi.& postea alteri pure, veniente condi. prefertur prima , in capitul.præterea,numero 6.de appellat. 128
6 Obligatio succedit ad interesse in obligationibus facti etiam de iure canonico,in c.accedens,nu.4.de concef.præb. 73
7 Obligatio non inducitur ex illicite gestis.in c.quod latenter , numero 1.de regul.iur. 283
2 Obligatio nulla potest esse inter monachum,& abbatem,vel dominum,& seruum,in c.præterea,il 2.nu.4.de transa. 164
7 In obligatione generali de contrahendo matrimonio , subintelligitur nisi quicquam turpe superueniat , in capitul.literas , numero 1. de coniug. lepro. 30
6 Obligatio non succedit ad interesse in obligationibus facti, quando est electa industria personæ,in c.lator,nu.2.de pigno. 108
5 Obligatio si non fuit per vnam ex partibus adimpleta altera non tenetur etiam adimplere.Intellige,quando vna istarum obligationum est respectiua ad alteram,alias si sunt separatæ,secus, in ca. an sit differendum, nume.6.de app. 130
6 In obligatione generali non veniunt ea,quæ specialiter quis non fuisset obligaturus,in c.1.nu.4.de pignoribus. 108
5 Obligatio bonorum simpliciter facta intelligitur de futuris , & præsentibus,in c.cum aliquibus,nu.4.de re iud. 63
6 Obligatio cõditionalis, vel in diem non est sufficiens ad agendum ante diẽ, vel conditionem,nisi talis obligatio a principio esset pura, sed in ea subintelligeretur tacite dies,vel conditio,in c.cum super quæstione,nu.6.de concef.preben. 71
7 Obligatio omnium bonorum indefinite facta concernit etiam bona futura , in c.quia circa,nu.5.de priuil. 218
5 Obligatio naturalis non oritur ex sententia iniusta,a qua non extitit appellatum,in c.quod ad consultationem,nu.7.de re iu. 75
obligatio in obligationibus facti quare succedit ad interesse , & in obligationibus dandi non,in c.cum venerabilis,nu.18.de excep. 11
Et in obligationibus facti,post moram interesse est in obligatione , secus in obligationibus dandi,ibi.nu.19. 12
2 obligatio defuncti,an transeat in heredem,in c.compromissum, numero 2. de arbit. 215
Et in obligationibus facti an succedat obligatio ad interesse , quando interuenit iuramentum,in c.per tuas,nu.12.de arbi. 208
6 obligatio naturalis oritur ex contractu ipso iure nullo,ratione solemnitatis non seruatæ,in c.quia plerique,nu.31.de immu.eccl. 272
obligatio an & quomodo quæratur ex diuturna protestatione alicuius rei, in c.peruenit,nu.2.de censi. 233
7 obligatio non oritur ex facto a iure improbato,in c.super eo. nu.8.de conditio.appos. 23
6 obligatio,promissio,stipulatio,incerta ualet de æquitate canonica, & erit taxanda arbitrio boni viri,in c.ex parte,nu.5.de censi. 237
4 obligatio ad interesse , an succedat in obligationibus facti, quando factum potest adimpleri,in c.veniens,nu.9.de iurein. 157
6 obligatus rem restituere illi qui potest in integrum restitui , an teneatur in foro animę illam rem restituere,in cap.quia plerique,numero 2. de immu.eccle. 269

Universidad de Deusto
Biblioteca

4 Obligaui me sub certa conditione, vel sub spe aliquid consequendi, si mihi non seruatur fides, ego non teneor alteri seruare, in c. peruenit, il 2. nu. 3. de iureiur. 144
6 obligatus naturaliter tantum peccat, nisi adimpleat, quod promisit, in ca. quia plerique, nu. 11. de immu. eccl. 270
obligatus ciuiliter tantum puta in chirographo vltra biennium nō tenetur in foro animæ, ibi. nu. 18. 271
3 obligatus ad aliquam rem tradendam, tenetur illā tradere liberam, & a nemine occupatam, in cap. ecclesia S. Mariæ, il 2. numero 4. vt lit. pendente. 255
6 obligans se eo sponte magis meretur, quam ille qui necessitatus se obligat. in c. magnæ, nu. 5. & 6. de voto & voti redem. 205
obligans se ad faciendum aliquod opus pro certa mercede, quo tempore potest petere illam mercedem, in c. quia propter, nu. 19. de locato. 102
obligatus ad seruiendum aliquibus sub nomine collectiuo, puta, vni collegio, debet secundum quod numerus crescit, vel decrescit, in c. quanto, nu me. 5. & 9 de censi. 236
7 obligare potest se aliquis ad perdendum causam, vel beneficium, si aliquid non facit, in c. si. nu. 3. de cri. fal. 180
2 obligatus ad aliquid faciendum si ingrediatur religionem, quomodo succurretur creditori, Ant. in c. vnico, nu. 8. de obli. ad ratio. 72
6 obligare se & quando possit quis non emere, vel non vendere, in ca. nuper, nu. 2. de decimis. 179
1 obligare si quis non potest ad pœnam beneficii perdendi, in cap. cum dilecti, nu. 14. de elec. 163
6 obligatus ad dandum fideiussorem non liberatur dando clericum, in cap. 1. nu. 5. & 6. de fideiusso. 113
7 obligatus ad certam quantitatem certo die, sub pœna soluenda si partem intra terminum soluerit, non tenetur ad integram pœnam, in cap. tuam ad, nu. 1. de pœnis. 239
obligatio diuidua, vel indiuidua, quæ dicatur, ibi. nu. 5.
obligatus ratione oneris realis, potest se exonerare, dimittendo ipsam rem oneratam, in c. de terris, nu. 4. de decimis. 171
obligatus qui potest per se vel per alium obligationem expedire, si non potest per se, tenetur per alium in capitul. licet. numero 13. de voto & voti redemp. 205
obligationes factæ transmittuntur ad hæredes, & executores ipsarum, ibidem.
obligationes quæ fiunt imagini depictæ in muro alicuius parochiæ cedunt ecclesiæ parochiali, & idem si fiant capellæ existenti intra parochia, in c. pastoralis, nu. 2. de his quæ fiunt a præla. 81
7 oblationes alicuius ecclesiæ debitæ alicui ex prescriptione, non faciunt quod ille teneatur ad onus fabricæ illius ecclesiæ, in c. cum inter vos. nu. 5. de verb. signif. 281
6 oblationes vel eleemosynæ factæ alicuius imagini, vel picturæ existenti intra limites parochiæ, licet in domo alicuius priuati cedunt lucro presbyteri parochialis, in c. quoniam, nu. 1. de decimis. 170
oblationes factæ alicui capellæ cedunt lucro ecclesiæ parochialis, sub qua est capella, in c. 1 nu. 4 de sta. mona. 208
oblationes quæ fiunt imagini, quæ est intra limites parochiæ, cedunt lucro presbyteri parochialis. Idem si fiant capellis, vel altaribus fundatis intra parochiam, in rub. nu. 2. & 4. de parochiis. 162
oblationes factæ in aliqua ecclesia censentur factæ contemplatione ecclesiæ & non celebrantis in ea. in capit. pastoralis, numero 2. de his quæ fiunt a præla. 81
7 oblationes quæ sint quæ proprie dicantur, de quibus rebus, & a quibus debeant fieri, & quando debent fieri, in cap. causa, nume. 1. de verborum significa. 275
5 oblationes quæ fiunt capellis sitis intra aliquam parochiam cedunt de iure ecclesiæ parochiali sub qua sunt sitæ, in capitul. ex transmissa, numer. 3. de præscrip. 33
6 oblati alicui monasterio dicuntur illi, qui se & sua obtulerunt habitu non mutato, in c. non est, nu. 2. de reg. 183
7 oblati non tamen plene alicui religioni non gaudent priuilegiis illius religionis, in c. cum & plantare, nu. 4. de priui. 209
6 oblatus alicui monasterio dando se & sua, intantum efficitur seruus illius monasterii, vt non possit transire ad strictiorem religionem, in c. quoda te, nu. 5. de cle. coniug. 16
oblationes factæ in aliquo altari censentur factæ contemplatione ecclesiæ, secus præsumuntur factæ contemplatione ipsius altaris, & idem in aliis velictis, in c. 1. nu. 3. de successio. ab intestato. 151
2 obliuio cadit etiam in Papam, in capitu. ex parte, il 1 numero 3. de officio delegat. 93
1 obreptio vitiat processum ipso iure, in capitul. cum dilecta, numero 7. de rescrip. 70
7 obseruare aliquid is dicitur, qui abstinet ab illo, animo obseruandi, secus, si non illo animo, in clem. ex frequentibus, numero 12. de senten. excommunicat. 317
obses, laici an possit dari in obsides, in capitul. ex rescripto, numero 7. de iureiurand. 151
Et monachi & clerici, an & quando possint dari in obsides, ibidem, numero 8. 152
occasio captandę mortis dari non debet, tam in matrimonio, quam in promissione beneficiorum ante vacationem, in capitu. fin. nume. 2. de eo, qui dux. in ma. 29
occidens illum, qui de iure positiuo veniebat occidendus, tenetur in foro animæ, secus si de iure vel naturali, vel diuino, quia in nullo foro punitur, in c. interfecisti, nu. 2. de homic. 139
occidens parentem vel filium punitur secundum leges etiam in terris ecclesiæ, quia secundum canones non reperitur in hoc aliqua pœna. in capit. 1. nu. 3. de his qui filios occiderunt. 138
occidens aliquem ad defensionem filii, fratris, seu alterius cuiuscunque, pro vita illi saluanda, quæ alter saluari non poterat, efficitur irregularis. in cle si furiosus. nu. 9. de hom. 313
occidere pro sua defensione, quis potest sine metu aggressorem suum nedum tenendo arma, sed etiam vibrando contra eum. in cle si furiosus, nu. 10. de homi. 313
6 occidere non est licitum alicui seipsum ex aliqua causa etiam ad vitandum peccatum. in c. ex parte, nu. 2. de sepul. 156
7 occidere an possit patrē inuentum cum filia in actu venereo. in c. ueniens, il 2. nu. 8. de spon. 8
3 occultans se vt impediat citationem, quo casu habetur pro peremptorie citato. in c. si. in §. porro, nu. 6. & 11. vt li. non cont. 133. & seq.
7 occultum dicitur aliquid esse, etiam quod aliquibus sit notum. in c. quæsitum nu. 4. de pœn. & rem. 244
occupatores & usurpatores rerum ecclesiarum & hospitalium possunt super illorum repetitione conueniri coram ecclesiastico, & qua actione. in cle. quia contingit, nu. 1. de relig. do. 307
3 odium si concurrit cum fauore, consideratur fauor. in c. in literis, num. 34. de resti. spol. 199
4 odium priuatum, & non publicum repellit quem a testimonio, in c. quoties, num. 4. de test. 43
6 In odiosis centum & centum, non faciunt. 200. in c. ad apostolicam, nu. 9. de regu. 187
3 Oeconomus specialis æquiparatur procuratori. in c. Imperatorum, num 6. de iura. cal. 146
offensio licita est propter defensionem personæ alterius iniuriatæ in persona vel rebus. in c. olim, il 1. nu. 18. de rest. spo. 209
6 officiales vel consiliarii, an tenēatur potius dimittere officium quam aliud constituere vel consentire, q. non sit bonum. in c. aduersus, nu. 19. & 21. de imm. eccle. 268. & seq.
officialis an, & quo casu teneatur finito officio de gestis in officio, eiusque ad quantum tempus. in cap. aduersus, nume. 14. de immu. eccl. 268
2 officiales si capiunt clericum violenter de mandato episcopi, non incurrunt excommunicationem. in c. 1. nu. 5. de offi. or. 132.
6 officiales possunt puniri & inquiri de male gestis etiam finito officio. in ea quæ. nu. 4. de sta. mon. 213
7 officialis iniiciens manus in clericū, incidit in excommunicationem, in c. si vero, il 1. nu. 13. & 6. de sen. exc. 253
officialis capiens clericum de nocte, & illum ducens ad curiam episcopi, non incurrit excommunicationem, vel si fecerit mandato episcopi, ibid. nume. 6. & 7.
officialis capiens clericum euntem de nocte, non incurrit excommunicationem. in c. vt fame, nu. 6. de sen. ex com. 206
officiales an licite possint aliquod munus accipere. in c. & si quæstiones. nu. 8. de simo. 99
2 officiales non possunt cognoscere inter suos subditos in alieno territorio, nisi consensu partium expresso, & de licentia iudicis illius territorii. in c. P. & G. nu. 15. de offi. del. 123
6 officiales non debent habere aliquod premium si capiunt exhannitos, quia ratione officii tenentur, licet capienti si statutum certum præmium. in c. ecclesiis, nu. 1. de censi. 238
6 officialis vltra debitum exigens, tenetur in foro conscientiæ restituere. in c. quia plerique, nu. 33. de immu. eccl. 272
2 officiales an possint per substitutum seruire, remisse. in c. si. §. is autem, nu. 4. de of. del. 126
officialis an possit conueniri tam ciuiliter quam criminaliter donec est in officio. in c. legebatur, nu. 3. de ma. & obe. 149
3 officialis electus ante, quam accipiat possessionem officii, non administrat idem extra territorium. in c. significauerum, nu. 6. de iu. 51
officialis electus ad aliquod officium si non exercet ex aliqua causa, an currant sibi tempora, ibi. nu. 8.
officialis cui aliquid opponitur, interim non administrat, ibi. nu. 10.
2 officiali iniuste exequēti, an & quādo licitum sit resistere impune sine pœna grauata appellet, sine non in c. si quando. nu. 2. de of. del. 91
officialis negligens deponitur ab officio. Ant. o. in capitu. 1 nume. 1. de officio. 85
6 officialis excommunicatur volens constringere clericum, etiam in minoribus legere vel dictare sententiam sanguinis, vel vt sit minister iustitiæ. in c. sententiam. nu. 9. ne cle. vel mo. 281
5 officialis an teneatur dimittere officium, si non potest alicui iniuste rei obuiare. remisse. in c. consuluit, nu. 6. de app. 122
7 officialis secularis si condemnauit clericum, & ex hoc ipse clericus passus fuerit damna, tenetur ipse officialis refarcire omnia damna, & ei de iniuria satisfacere. in c. olim, nu. 1. de iniur. 234
2 officiales si sunt simul extranei, quis eorum præfertur, in cap. 1. numero 4. de maio.

de maio. & obed. 149
7 Officiales episcopi multiplici nomine nuncupantur, quique possint elici delegati Papæ, in cle. 2. nu. 4. de rescrip. 286
Officium quid sit. in cle. dispendiosam, nu. 3. de iudi. 293
2 Officiali iniuste exequenti potest resisti, etiam per tertium, in cap. ex literis, nu. 2. & 5. de offic. deleg. 114
5 Officium iudicis datur contra quemlibet possessorem, ex naturali æquitate. in c. bonæ memoriæ, nu. 16 de appel. 139
7 Officio duplici incompassibili nemo potest fungi, in c. qualiter & quando, il 2. nu. 7. de accu. 87
2 Officium iudicis, & actio, an sint idem, in cap. iudicis officium, numero 2. de offic. iudic. 148
Officium iudicis quando imploratur, an requiratur in libello conclusio, & quomodo, ibi. nu. 6.
Officium iudicis extenditur ad accessoria, quæ venerunt post litem contest. secus ante, ibi. nu. 4.
Officium iudicis nobile & mercenarium, quod sit, & eius exempla, ibidem. numero 5.
Officium iudicis non perpetuatur per litis contestationem, ibidem. numero 8.
7 Officium chirurgiæ est interdictum omnibus clericis, & peccant exercendo, etiam intuitu pietatis, in c. tua nos, nu. 2. & 5. de homi. 148
Officium si quis non potest habere, quia fuit ad hoc inhabilitatus, si est tamen ad illud eligi, vel sic secundum aliam literam, qui non potest habere vnum officium, quia inhabilitatus, potest eligi ad aliud, in c. excommunicamus, nu. 5. de hære. 131
3 officium iudicis, an possit implorari ante li. conte. in c. significante, numer. 6. de appellat. 160
3 officium iudicis multum consideratur circa spiritualia, & beneficialia, in c. veritatis, nu. 9. de do. & contu. 240
6 officia diuina possunt celebrari etiam in ecclesia non consecrata, cum aut bona vitate episcopi, in c. ecclesiæ, num. 3. de immu. eccl. 273
3 officium aduocatorum est respondere de iure, in capit. pastoralis, numero 9. de iudic. 41
6 officium dignitatis siue iurisdictio, an expirent mortuo illo, a quo ista habentur, in c. 1. nu. 5. ne sede vacan. 75
2 Officium iudicis rescindens, clauditur quadriennio, in ca. tum ex literis, nu. 12. de resti. in integ. 191
7 officium quod non spectat ad aliquem, si ille exercet, an sibi imputetur si ex hoc aliquod scandalum oriatur, in c. 10. nu. 3. de homi. 150
officia assumentes contra iuris, vel statutorum dispositionem, qua pœna puniantur, in c. cum sit, nu. 3. de iudę. 124
officialis depositus propter barattariam, debet tantum habere salarium pro tempore præterito, & tenetur conducenti ad interesse, ibi.
6 Oleum non consecratum si misceatur cum oleo consecrato, & totum sit consecratum, in capitul. quod in dubiis, numero 1. & 2. de consecra. ecclesiæ vel alta. 241
2 omissum in materia prohibitiua, censetur prohibitum, in materia permissiua quod non est prohibitum, censetur permissum, in ca. inter corporalia, nu. 37. de transla. episcopi. 6
omissum habetur pro prohibito in materia prohibitiua. in ca. inter corporalia, nu. 21. de transla. episcopi. 5
5 onus probandi incumbit ei, qui asserit se esse talem, nisi multo tempore pro tali habitus fuerit, in c. sicut nobis, nu. 23. de re iud. 78
3 onus probandi, q. vnus actus præcesserit alium, incumbit alleganti actum præcessisse, in c. constitutus, nu. 2. de rescrip. 64
4 onus probandi cui incumbit, si fuit exceptum de insufficientia facultatum alicuius ecclesiæ, in c. si. nu. 10. de præsump. 139
3 onus probandi incumbit gratiam allegati, in c. bonę memoriæ, il 2. nu. 10. & 19. de postula. præla. 118
4 onus probandi cui incumbit, quando aliqua opponuntur contra rescriptū, vel contra gratiam, in c. si nu. 8. de præsum. 139
3 onus probandi in causa appellationis, cui incumbit remisse, in c. causam. nu. 11. de re iud. 74
6 onus impositum super aliqua re, facit illam rem minus valere, in ca. in aliquibus, nu. 2. de decimis. 178
7 opem dicitur præstare, qui potest delicto obuiare, & non obuiat, in c. quātę, nu. 3. de senten. excom. 269
opinio euidenter falsa potest appellari temeritas, & præsumptio quędam. in c. quantę. de sen. ex com. 269
opinio communis doctorum seruari debet, & in iudicando vel consulendo, graue est ab ea recedere, in c. si. nu. 4. de secun. nup. 64
3 opiniones quando sunt dubię in aliquo casu, an stetur determinationi ecclesiastici. in c. licet ex suscepto, nu. 10. de fo. comp. 81
2 opinio in quam concurrunt plures doctores, est tenenda, nisi probabilibus rationibus conuinci possit, in capitul. prudentiam, numero 4. de officio delegat. 100
opinio communis est tenenda, Abb. in cap. tua nos, de vsu. & in capit. prudentiam, de off deleg. & in c. quærenti, eod. tit. in prin & in ca. nouimus, de verborum signific. & in c. cum sint. de deci. & in cap. 2. de cogna spir. & in cap. venientes, de censib. & in cap. 1. post Io. an. And. de constitut. vide omnino eum in dictis locis, an & quando sit sequenda opi. communis, & quando non.
4 opinio quid sit, in c. quanto. & inf. nu. 2. de præsump. 132
7 opinio equior est sequenda, vbi varii sunt doctores, & si vtraque est & rationabilis, sequendum est plurimorum iudicium, & quando, in c. 2. nu. 3. de cog. spiri. 32
CORSE. Adde quod quando Iurisconsultus refert diuersas opiniones, & non eligit aliam ex illis, in dubio videtur sequi illam, quam vltimo loco retulit Cyn. in l. 1. C. de sacrosan. eccl. legitur & notatur in l. qui filium, §. Sabinus, ff. ad Treb similiter dicimus de Innoc. quod illa opinio dicatur teneri ab eo, quam ultimo loco refert. Ita dicit Ioan. And. in c. 1. de priui. lib. 6. & Bal. in aut. ex testamento, C. de collat. & Barb. in repetitione c. Raynal. de testamen. in 53. charta. & vide gl. in l. ea lege, C. de condi. ob causam, quę dicit altera pars est vera, quę est vltima. Optime facit tex. & in l. bonafides, ff. deposi. & in l. si idem. de iurisdictio. om. iud. & in l. damni infecti, §. Sabinus, ff. de dam. infect. nisi doctor aliquam de liberate uideatur tenere, puta quia repetiit in pluribus locis per tex. in l. dui fratres, ff. de inrepa. & vide Ioan. And. in c. fin. super gl. ut quia, de sen. excommu. lib. 6. & in c. pen. eo. lib. Bal. dicit, quod illa presumitur esse opin. Doct. uel Iurisconsulti, quę reperitur ultima in scriptura, vt ipse no. in titu. an apud do. quęstio. feu. ter. de vsi. feu. & presumitur quęstio determinata pro illa parte, & opinione, si aliter non constat, de expressa decisione, vt no. per eum in d. l. bona fides, vbi ergo in gl. reperiuntur contrarię opin. vltima tenenda est, ut ipse no. in l. si matertera, C. ne destatu defunc. Quare in dubio vltima opi. magistrorum videtur approbata, ut ibi no. per eum in l. 1 in fi. ff. de consti. prin. & gl. in d. l. qui filiū. in §. Sabinus.
1 opinio communis doctorum inducit probabilem errorem, & iudicans secundum eam, non tenetur ad pœnam, in capitul. 1. numero 24. de postul. prælato. 113
3 opinio gloss. nec etiam communis, quę est falsa euidenter, non est sequēda, in c. capellanus, nu. 3. de feriis. 161
De authoritate gl. uide supra, in ver. in litera G.
6 opinio commun. s non est tenenda, si apparet euidenter falsa, in ca scientes, nu 4. de censi. 232
opiniones diuersę quando sunt inter doctores, est tenenda opinio media, ibi.
3 opiniones plures si reperiuntur in aliquo præcepto, non peccat, qui non seruat illud præceptum, in c. capellanus, nu. 6. de feriis. 162
6 opiniones doctorum quotiescunque reperiuntur contrariæ, difficile est profare sententiam, in c. cum sint, nu. 3. de decimis. 171
opinio communis doctorum si est euidenter falsa potest contemni, & contra eam debet iudex iudicare, ibi.
3 opinio communis doctorum inducit iustam causam litigandi. Item opinio singularis alicuius doctoris, quę sit probabilis, in c. finem, nu. 23. & 26. de dolo & contu. 234
4 opinio lewis, quę sit, in c. licet, nu. 8. de proba. 24
7 opinio communis doctorum si est falsa, non est admittēda, & contra ipsam legitime pronunciatur, in c. tua nos, nu. 9. de vsu. 171
opinio a pluribus approbata, in dubio est sequenda, in c. nouimus, num. 1. de verbo. signi. 280
1 opinio communis doctorum, est seruanda, si non est euidenter falsa, in ca. 1. nu. 15. de consli. 17
opponens aliquas solennitates defuisse in aliquo actu, habet probare, in ca. cum dilecti, nu. 13. de ele. 163
3 optio an detur iudici, vel parti in remediis alternatiue a iure inductis, in c. prout, nu. 22. de do. & contu. 231
7 Ora, & hora quid designent, in clem. quoniam, numer. 12. de vita & honest. cleric. 298
orandi modus requirit humilitatem corporis, cordis deuotionem, attentionem, & breuiloquium, in clem. si dominum, numero 27. de reliq. & ven. sancto. 310
oratio quid sit, unde dicatur, eius diuisio, qualiter, a quo, & ad quem, ad oratio, & sacrificium missæ est faciendum versus orientem, in cle. si dominum, nu. 27. de reliq. & ven sanct. 310
quid sit porrigenda, & eius effectus, in clem. si dominum, numer. 1. de reliq. & ven sanct. 309
orationis effectus, in clem. si dominum, nume. 28. de reliq. & ven sanct. 310
orationes nostras quare omnes sancti cognoscant, in clem. si dominum. nume. 22. de reli. & vene. sanct. 309
6 oratio generalis quę sit pro mortuis, an tantum prosit defunctis, quantum oratio specialis, in c. fraternitatem, nu. 4. de sepul. 155
oratio quæ fit pro defunctis, si eis nō prodest, prodest saltem aliis defunctis, vel facienti, ibi.
7 oratoria priuata non gaudent priuilegio ecclesiarum, in c. patentibus, nume. 3. de priuil. 211
6 oratorium ab ecclesia, quomodo differat, & in quibus, in cap. fin. numer. 3. de censib. 240
oratorium non gaudet immunitate ecclesiastica, nisi sit constructum pontificis authoritate, ibi. nu. 4.
oratorium constructum authoritate pontificis, non potest vlterius ad humanos vsus deputari, secus si authoritate priuata, ibi.
4 ordinarius an possit produci in testem coram suo vicario, vel officiali, vel iudice forani, in c. dilecto, nu. 11. de testi. 83
ordinarii authoritas an sit semper necessaria in publicatione per alium notarium facienda, in c. cum P. nu. 2. de fide instr. 125

Universidad de Deusto
Biblioteca

3 ordinarius an possit recusari,si assessor est suspectus,in capitul.1.nume.14. de iudic. 4
4 Ordinarii appellantur episcopi,& etiam inferiores,in c.post cessionem,nume.1.de proba. 12
1 ordinarius ex quibus impedimentis priuetur iurisdictione, in c.sciscitatus, nu.7.de rescr. 55
7 ordinarius potest interdicere sponsalia clandestina,in ca.cum inhibitio,nu. 6.de clande.de sponsa. 20
3 ordinarius potest,quando vult commissum iurisdictionem reuocare,in c.accedens,il 2.nu.9.vt lit.non contest. 129
4 ordinarius potest iudicare vltima die suæ iurisdictionis si successor non venit,delegatus vero indistincte potest,in cap. & si Christus, numer.7.de iureiuran. 174
2 ordinarius censetur effectus delegatus,si papa sibi rescribat, tanquam cuilibet extraneo,in c.graue,nu.5.de offi.ordi. 147
7 ordinarius habet potestatem ligandi & soluendi in habitu, in actu,in c.1. nu.7.de simo. 93
ordinarius loci potest facere religiosum quemcunque exemptum denunciari excommunicatum, postquam sibi constiterit eum incidisse in excommunicationem,in cle.religiosi,nu.22.de priuil. 315
ordo iuris non requiritur in notoriis, & ideo accusans notorie criminosum, non se inscribit,nec requiritur clamosa insinuatio, in c.licet Heli,nu.3. de simo. 105
2 Ad ordines quilibet præsumitur idoneus,nisi probetur contrarium,Ant.in c.ex parte,il 2.nu.2.de corpo.viti. 73
2 ordines sacri possunt per solum episcopum conferri,non tamen tolli,Anto. de But.inter corporalia,nu.3.& 4.de transla.præla. 20
ordines sacri conferuntur per solum episcopum, intellige remotis aliis episcopis,non tamen remoto consensu sui capituli,ibi.nu.8.
ordo iudiciarius potest remitti in totum conuentione partium,& tunc pronunciatio facta per iudicem,valebit in vim pacti,in parte vero non potest remitti,in c.de causis,nu.8.de off.deleg. 89
7 ordo primus beati Francisci est arctissimus,& caret proprio,in clem.cum ex eo,nu.2.de sent.excom. 318
ordo secundo beati Francisci est sanctæ Claræ,in quo licet arctissimo, sorores tamen habent proprium in communi,ibi.nu.3.
ordo iudiciarius in dubio debet seruari,in clem.dispendiosam, numero 13. de iudi. 293
ordo tertius beati Francisci est marium, & feminarum in coniugio etiam viuentium,& proprium in singulari habentium,in cle.cum ex eo.nu.4. de sent.excom. 318
ordines beati Francisci tres sunt, in clemē.cum de quib. numer.1.de relig. domibus. 306
ordinans a collatione ordinum, ordinatus non ab executione illius ordinis suspenditur,si ante legitimam ætatem quis fuerit promotus,in cle.generalem,nu.8.de æta.& qua. 289
2 ordines sacri intra quod tempus possunt vel debent accipi.Ant.in c.præterea,nu.3.de æta.& qual. 52
6 ordines plures sacri non possunt vni eadem die conferri,in c.cum sit, nu.1. de consc.eccl.vel alta. 242
2 ordines non possunt conferri in die natiuitatis domini, Ant.in c.1.nu.2. de temp.ordi. 42
ordinatus non congruo tempore,licet recipiat characterem, non tamen recipit ordinis executionem,Ant.in c.2.nu.2.eo.tit. eod.
ordinans extra tempora ordinandi, priuatur potestate ordinandi, ibidem. numero 3.
3 ordinis iudiciarii omissio respiciens nullitatem sententiæ, an respiciat probationem contrariam,in cap.cum ad sedem, numero 32. de restitutio. spoliator. 219
2 ordo subdiaconatus, est ordo sacer.Anton.in cap.1. numero 4.de ordin.ab episcop. 50
ordines sacri,an & quibus casibus liberent filios a patria potestate, Ant. in c.indecorum,nu.4.de æta.& quali. 51
1 ordines sacri non debent conferri extra quatuor tempora, in c.quod sicut, §.super eo.nu.13.de ele. 157
3 ordo iudiciarius quo ad forum laicorum,non potest tolli a papa, in c.quod clericis,nu.6.de fo.comp. 76
7 ordines plures sacri citra quatuor minores non possunt eadem die conferri, in c.cum H.lator,nu.1.de eo qui furti.ordi.recep. 194
2 ordo clericalis,an sit dignitas, Anton.in c.eo libentius, numero 1. de ser. non ordi. 70
ordinari an debeant ad ordines sacros administratores bonorum alterius, Ant.in c.1.nu.1.2.3.7.9.10.de obli.ad ratioci. 71.& seq.
ordo episcopalis an imprimat characterem,Ant.in c.post translationem,nume.25.de renunc. 37
5 ordinis ea quæ sunt episcopalis,non præscribuntur,in c.veniens, nume.4.de præscrip. 49
ordo episcopalis quis sit,ibi.nu.5.
ordines sacri etiam prima tonsura non debent capi,nisi a proprio episcopo, nisi in casibus,de quibus,ibi.nu.6.
1 ordo absolutionis ab excommunicatione,in c.ab excommunicato,num.19. de rescrip. 93
7 ordines sacri non debent recipit a prælato simoniaco,in cap.per tuas,il 2. nu.1.de simo. 109
ordines sacri non sunt recipiendi a simoniaco prælato,vel excommunicato, aut deposito & suspenso, ibi.nu.10. 110
6 ordines sacri dicuntur a subdiaconatu supra,per excellentiam, alii etiam sunt sacri,sed non illo modo.in c.1.nu.2.de cle.coniu. 15
7 ordo si non seruetur in aliquo actu,an reddat actum nullum.c.vniuersitatis nu.10.de sen. excom. 261
2 ordines sacri quando & quibus diebus conferantur,& an omnes simul possint conferri.An.in c.de eo autem,nu.1.de temp. ord. 42
3 ordo iudiciarius seruatur in modo sententiandi, quando etiam inter certas personas quis habet iurisdictionem,licet in decidendo seruetur consuetudo rei super qua litigatur.in c.exterum,nu.24.de iud. 22
ordo iudiciarius quotuplex sit,& quo casu in eo requiritur libellus. in c.veritatis,nu.17.de do.& cont. 241
1 ordo iuris appositus in rescripto,an inducat nouam formam.in c. cum dilecta,nu.11.de reseri. 70
6 ordines sacri quo casu possunt conferri infanti,in capitu.nullus, nume.3 de regu. 180
2 ordines plures uni eadem die conferri non possunt, etiam de consensu Metropolitani.Ant.in c.dilectus.nu.1.de tem. or. 47
5 ordo iudiciarius an sit seruandus,quando agitur de nullitate,in c.inter cæteras,nu.12.de re iud. 67
3 ordi. omissio in processu,an vitiet processum.in c. cum dilectus,num.8.de can.poss.& propr. 188
5 ordo iudiciarius seruatur in interdicto,vnde vi,etiam contra contumacia, secus si agitur via attentati.in cap.bonæ memoriæ .nume. 17. de appellatione. 139
7 ordines sacri non possunt recipi ab alieno episcopo,nisi obtenta licentia a proprio,c.fi.nu.1.de eo,qui fur.ord.rece. 194
ordines plures sacri non possunt eadem die uni conferri, tamen collati tenent,licet eorum administratio sit prohibita,& quando.c.fi.nu.3.& 5.de eo,qui furti.ordina rece. eo.
ordo sacer habet annexum votum continentiæ.in c.unico, nu. 3.de cle.per sal.promo. 193
3 ordo procedendi in causis spiritualibus, vendicat sibi locum in causis ipsis connexis.in c.quanto,nu.3.& 6.de iud. 10
ordo iuris si in aliquo casu remittitur non censetur remissa citatio.in. ca.1. nu.4.de can.poss.& proprie. 177
1 ordines reseruati episcopis.in c.quanto, nu. 3.de consue. 99
2 ordo iuris seruandus est in quolibet possessorio,in c.consultationibus, num. 9.de offi.del. 92
2 ordinatus ad ordines,nullum beneficium habens potest agere contra ordinantem,vt sibi de beneficio prouideat.Anto.in c. ueniens, numero.5.de fil presb. 62
ordinatus a papa,an possit per inferiorem deponi.in cap.per tuas, num.2. de maio.& obe. 151
2 ordinatus extra quatuor tempora,recipit characterem,non tamen executionem ordinum,nisi fuerit cum eo per episcopum dispensatum.Anton. in c.consultationi,nu.1.2.& 3.de temp.ord. 47.& seq.
7 ordinatus a schismatico est ab officio repellendus,nisi probauerit fuisse cum ipso postea dispensatum.in c.fraternitati,nu.1.de schisma. 135
ordinatus si fuerit aliquis sub promissione de non petendo ab ordinatore prouisionem per aliquod tempus,vterque an puniatur ad tempus,& peterquam a papa non restituitur. in cap.si quis, numero primo,& 2.de simo. 114
2 ordinatus ab excommunicato,recipit characterem, sed non executionem, An.in c.cum clericis,nu.1.& 3. de ord.ab epi. 50
ordinatus ab excommunicato,a quo dispensabitur,ibi. nu.2.
7 ordinatus sine examinatione & consensu superioris,recipit ueros ordines, tamen non habet eorum executionem,siue dispensationem.in c.1. nume. 1.de eo qui furti.ord.rece.. 194
6 ordinatus in aliqua ecclesia,debet consequi,alimenta in illa ecclesia,etiam si sint plures ordinati,in c.postulasti,nu.2.& 3.de iurepa. 231
ordinari possunt plures in eadem ecclesia,non tamen possunt esse omnes rectores eiusdem ecclesiæ,ibi.nu.3.
2 ordinatus si non habet beneficium,potest ordinantem compellere ad prouidendum de beneficio & eius successorem, Ant.in c.accepimus,nu.2.3. & 4.de æta.& quali. 57
ordinatus contra mandatum Apostoli,recipit characterem, & habitum ordinis,Ant.in c.2.nu.2.& 5.de biga. 74
7 ordinatus ad titulum ecclesiæ alterius clerici,cum consensu tamen suo, debet viuere ex reditibus ipsius ecclesiæ dummodo ibi in diuinis seruiat, alias secus,vel facultates ecclesiæ non sufficerent,in c.per tuas,il 3 nume. 1.& 2.de simo. 110
2 ordinatus a papa,nō potest per inferiorem promoueri,& licet habeat multa priuilegia,tamen non eximitur a potestate sui episcopi, in ca.cum in distribuendis,nu.1.de temp.ordi. 46
ordinatus ab vno, citra papam potest per alium promoueri, ibidem. numero 2.
ordines sacri quibus diebus conferendi sint,Anton.in capitul.literas, nume.3.eo.tit. eod.
ordinans puerum ad ordines,priuatur potestate conferendi ordines,non tamen ipso iure,sed per sententiam,Anton.in capit.vel non est,numero 1. & nu-

& nume.2.eo.tit. 47
ordinatus in inhabili etate ad ordines sacros, recipit ordines, & eorum executionem,nisi suspendatur,ibi.nu.3.& nu.9.
ordinati primo,præferendi sunt ceteris paribus,in c.1.nu.1.& 3.de maior.& obed. 149
ordinatus ad maiores ordines, non est obligatus seruire in minoribus nisi ex necessitate,in c.ut quisque,nu.4. de vita & hone.cle. 4
ordinandus tenetur omnino prodere ea,quę impediunt ordinis executionē, in c.cum causam,il 1.nu.14.de testi.& attesta. 78
ordinatio alicuius in presbyterum, quomodo, & cum qua solennitate fieri debeat,Ant.in c.nec episcopi,nu.2.de temp.ord. 45
ordinans,& ordinatus extra tempora punitur,Ant.in c.cum secundum,nume.1.eo.tit. eo.
ordinatus extra quatuor tempora,caret executione,nisi per papam dispensetur,ibi.nu.2.3.4.5. eod.
ordinatio presbyteri cum qua solennitate fieri debet, vel aliorum, Anto.in c.fi.nu.2.de sacra.non ite. 61
ordinatio vel consecratio non censetur simoniaca si ordinatori aliquid fuerit donatum,non tantum ex pacto,in capitul.& si quæstion.numer.1. & 4.de simo. 99
Originale ostenatur iudici,vt videat,sufficit tamen, quod copia remaneat in iudicio,in c.1.nu.32.de proba. 4
Ad originale recurritur,si transumptum discordat cum originali,in ca.cū venerabilis,nu.7.de excep. 11

De litera P.

Pactum apponi an possit in contractu matrimonii, p vxor non tenetur sequi virum,& quod vir teneatur stare in certo loco,in ca.1.nu.5. qui matri.accu.poss. 54
Pactio & promissio potest appellari fides, & veniens contra promissionem,dicitur venire contra fidem præstitam, in capitul.1.numer.2. de sponsa.duo. 20
Pacta contra accidentalia contractus valet,contra substantialia vero non. in c.vni.nu.6.de commodato. 92
Pactum appositum contra naturam contractus,possibile est, p faciat ipsū transire in vim alterius contractus,ibi.nu.10. 93
Pactum de futura successione,an & quando valeat,& an firmetur iuramento,in c.nulla ecclesiastica,nu.10.de consec.præb. 65
Pactum licite fit de eo,quod a lege permittitur,in c.de infidelibus,nu.6. de consan.& affin. 39
Pactum nudum sine causa,an valeat,in cap.si cautio, numero 2.de fide instrumentor. 12
Pactum,quod periculum spectet ad recipientem pecunias, an sit fœneratitium,in c.per vestras,nu.8.de dona.inter vi.& vxo. 61
Pactum de non petendo se ad inuicem,factum inter maritum & vxorem, non impedit restitutionis petitionem,s.quando vnus diuertit ab alio,in c. literas,nu.10.de resti.spo. 211
Pactum de non diuidenda societate,non valet, in c.si diligenti,nume.8. de foro compe. 83
Pactum, nudum ligat de iure canonico, in capitul.1.numero 1.& 5. de pactis. 158
Pactum nudum quid sit,& quibus modis resiliatur,ibi.nu.4.
Pactum positum in compromisso,vt oligatur unus,non valet, in cap.quia propter,§.vel saltem,nu.3.de ele. 175
Pactum de non petendo ius sibi in futurum competitum,valet in capi. ex multiplici,nu.7.de decimis. 167
Pactum quod monachus habet proprium,an valeat,in c.insinuante,nu.6. qui cle.vel.vo. 26
Pactum contra naturam contractus,quid operetur,ibi.
Pactum & pollicitatio quomodo differant.in clem.Romani,numero 12.de iureiuran. 296
Pactum vel consuetudo contra naturam contractus,non valet,nisi per appositionem pacti ille contractus transeat in vim alterius contractus, in fi.nu.4.de preccariis. 91
Pactum de lucranda dote,& donatione propter nuptias soluto matrimonio,valet dummodo sit æquale,& quomodo fieri debeat,in ca.donatio, nu.11.de dona.inter vi.& vxo. 63
Pactum de reuendendo facit præsumi contractum vsurarium, coniunctum cum modicitate precii,& emptor consueuit vsuras exercere, in c.conquestus,nu.7.de vsur. 170
Pactum de lucrandis fructibus,positum in contractu emptionis,reddit ipsum suspectum,quia natura talis contractus est lucrari fructus, in c.illos vos,nu.6.de pigno. 109
Pactum de futura successione iuratum quo casu valeat, in c.venerabilem, nu.24.de elect. 166
Pactum legis commissoriæ,an habeat locum in pignore, in c.significante, nu.1.& 6.de pigno. 111
Pactum legis commissoriæ quare regulariter improbatur in pignore, sed non in contractu emptionis,ibi.nu.7.
Pactum nudum est efficax ad agendum, nec valet statutum in contrariū, in c.dilecti filii,nu.9.de iudi. 23
Pactum de retrouendendo cum modicitate precii, an faciat presumi contractum fenerattitium,in c.ad nostram, nume.4.8.9.10.11.& 21. de emp.vendi. 93
3 pactum nudum & iuramentum non producunt actionem, in ca.nouit ille, nu.50.de iudi. 39
2 pactum vel iuramentum de non cedendo bonis,an valeat,in capit.fina.nume.3.de pa. 160
7 pacta per dissolutionem matrimonii,non tenent,in c.& si necesse,num.3.de dona.inter vi.& vxo. 60
pacem reformare inter chriſtianos,ad papam, & alios prælatos spectat, in cle.Romani.nu.4.de iureur. 296
pagani coniuncti,in gradu prohibito lege canonica tantum, conuersi ad fidem non separantur,in c.gaudemus,nu.1.de diuor. 58
paganus conuersus ad fidem, qui plures prius habebat vxores adhæreret primæ,& si repudiata vxore cum secunda contraxit, secundam dimittat,& adhæreat repudiatæ etiamsi repudiata cum alio contraxisset, secus si esset fornicata,ibi.
6 palatium episcopi gaudet immunitate ecclesiastica, etiam quod sit extra circuitum ecclesiæ. in capitul.ecclesiæ,numero 9. de immun.eccl. 273
2 palleum quid sit in rub.nu.2.de autho.& vsu pal. 9
palleum scribendum per,e,& vnde dicatur,ibi.nu.4.
pallei forma quomodo debet esse,ibi.nu.5.
palleam habent concedere patriarchæ archiepiscopus sibi subiectis. ibid. numero 3.
Quid designant cruces in palleo,ibi.nu.6.
2 palleum significat plenitudinem pontificalis officii, in c.ad honorem,nu.2. de autho.& vsu pal. 9
palleum instanter est petendum,& debet peti intra tres menses a die consecrationis de iure,nisi fuerit impeditus,ibi.nu.8.
2 palleum an possit accomodari,in capitul.2.numero 6.de aut.& vsu pal. 9
Ante traditionem pallei non transfertur plenitudo pontificalis officii, in c.nisi specialis,nu.1.eo.tit.
Quę potest archiepiscopus confirmatus ante acceptionem pallei, ibidem. numero 3.
palleum quid sit,a quo concedatur,& vnde dicatur,& quæ sit eius forma. Ant.in rub.nu.1.& 2.de autho.& vsu pal. 24
6 papa siue Cardinalis si reperiantur habere vxores,facere debent vt intrēt monasterium,in c.sane,nu.3.de conuer.coniu. 193
papa vel Princeps secularis,an possit ius vnius ecclesiæ alteri conferre,in c.constitutus,nu.12.& 15.de reli.domi. 215
papa non est dominus rerum ecclesiasticarum, nisi quo ad administrationē tantum,ibi.nu.13.
papa incurrit vitium simoniæ si pro iuribus spiritualibus recipit aliquod temporale,ibi.
papa illud ius habet in bonis clericorum, quod habet Imperator in bonis laicorum,ibidem.
papa non potest priuare aliquem suis beneficiis sine causa rationabili.ibidem.num.14.
papa præsumitur quod facit,facere cum causa.ibi.nu.15.
papam dando consanguineis bona ecclesiæ, ut ipsos diuites faciat, peccat mortaliter,secus pro sustentatione.ibi.nu.16.& 17. 216
5 papa interrumpit præscriptionm etiam per protestationem extraiudicialē quia non habet maiorem iudicem, coram quo querelam exponat, alius vero non.in c.2.nu.9.de præscrip. 26
6 papa non dispensat cōmuniter, quod inhabilis possit esse cardinalis, sed potest si vult.in c.dilectus filius.nu.1.de concess præb. 73
5 papa si mandet, vt prouideatur Titio reperto habili de beneficio si fiat collatio,& postea apparet inhabilis, an valeat, in c.1.nume.29.de vel indic. 58
1 papa si aliquid facit ex plenitudine potestatis, non præscribit, in c.bonæ memoriæ.il.2.num.22.de postu.præla. 119.
6 papa habet Cardinales coadiutores,sine quibus non explicat ardua vel cōdit legem uniuersalem super statu orbis,licet penes ipsum sit omnimoda iurisdictio.in cap.2.nu.3.de his, quæ.fi.a ma.par.ca. 85
papa potest ex aliqua magna causa dispensare, quod monialis possit contrahere matrimonium,in c.1.nu.8.de vo & vo.re. 202
papa potest ex causa dispensare contra votum continentiæ, & alius citra papam non potest dispensare,ibi.nu.8.& 9.
papa non potest eligere sibi successorem in vita.in ca. Apostolicę, nume.9. de donatio. 124
papa non potest tollere obligationem,vel contractum initum inter partes super iure priuato, sed obligationem initam super iure ecclesiastico potest ad libitum tollere. Idem in Imperatore.in cap. ex multiplici, numero 6.de decimis. 167
papa in clericis habet plenitudinem potestatis,ibi.
3 papa indistincte concedit literas clericis,vt trahant laicos ad forum ecclesiasticum,etiam iudice seculari non negligente,nisi in causa feudi. in ca.si clericus,nu.7.de fo.comp. 68
2 papa an possit esse iudex in laicos sibi temporaliter non subiectos. in c.exposita,nu.2. de arb. 210
7 papa debet ordinem iudiciarium seruare de potentia ordinaria, secus de absoluta.in c.accusatum,nu.2.de simo. 94
1 papa habet subditos omnes creaturas,& nemo potest declinare a sua iurisdictione,in ca.quoniam,nu.1.de const. 43

Universidad de Deusto
Biblioteca

Papa habet iurisdictionem etiam in infideles,ibi.nu.5.
2 Papa si mandat prouideri in aliqua ecclesiarum diœcesis, an possit prouideri in ecclesia cathedrali,Anton.in capitul. accepimus, numero 7. de ætat.& quali. 58
7 Papa solus dispensat contra canones,nisi in quibus casibus tacite,vel expresse dispensatio permittitur inferiori. in capitul. fin. numero 3. de apostat. 137
1 Papa non potest eligi a laicis etiam,quod consuetudo ita se habeat,sed laici bene possunt cum clericis interuenire,in capitul. massana, numero 1. & 2.de elec. 194
6 Papa mandans prouideri alicui de beneficio ecclesiastico, non intelligitur de beneficio solito gubernari per regulares,in c.possessiones, numer.4. de rebus eccle.alie. 90
Papa in dubio non præsumitur velle derogare consuetudini loci, ibi.
7 Papa non dispensat contra dispositionem veteris,& noui testamenti, nisi in casu necessitatis, qui tamen casus necessarius non sit de sui natura prohibitus,in c.super eo.nu.2.de vsur. 166
Papa potest conferre beneficium iuris patronatus laicorum, dum tamen in collatione fiat mentio,quod erat iuspatronatus laici, alias collatio esset surreptitia,legatus vero Papæ hoc non potest, in c.dilectus filius,nu.5. de præben. 56
1 Papæ solutatio remittit peccata venialia, nisi adsit mortale, in proœmio Grego nu.6. 6
6 Papa potest dare licentiam clerico pugnandi in bello iusto,sine metu irregularitatis,in c.2.nu.5 de vi.& hone.cle. 3
4 Papa si uominet quem clericũ in collatione beneficii, non est sufficiens probatio clericatus,in c.si.nu.7.de præsum. 139
3 Papa nec alius,non potest contra partem non citatam pronunciare,in c.1. nu.4.de caus.pos.& proprie. 177
6 Papæ potestatis plenitudo est supra omne debitum papalis dignitatis, in c.vnico,nu.11.vt eccle.benefi.si.di.con. 85
5 Papa mandans aliquam sententiam ferri,an censeatur ipse ferre,in c.nouit ille.qui.nu.5.de app. 131
6 Papa potest dispensare contra votum religionis ex magna causa, in c.cum ad monasterium,nu.20.de sta.mona. 210
Papa non potest dispensare sine causa contra substantialia regulæ, & si dispensauerit,non valet,ibi.nu.22. 211
5 Papa dicitur habere potestatem temporalium, saltem habitu, adeo quod deficiente superiore ad ipsum recurritur,in c.si duobus,num.5.de appellatio. 107
2 Papa incidens in hæresim,potest corrigi,alias nõ,& hic potest deponi per concilium generale,in c.quanto,nu.10.de transla.episcopi. 6
1 Papa non potest se sponte subiicere iurisdictioni Imperatoris, & non posset causas clericorum committere laicis,adeo vt iudicio suo iudicent clericos,in c.ecclesia Sanctæ Marie,nu.6.de consti. 31
Papa potest delegare causas laicis,ibi.
7 Papa an possit statuere, quod tollatur primum matrimonium non consummatum per secundum consummatum,in cap.tua nos,numero 5. de spon.duo. 12
Papa amplissimam habet facultatem in matrimoniis consummatis,ibi.
1 Papa potest delegare collationem ordinum,licet confectionem Eucharistiæ non in c.quanto,nu.9.de consue. 99
Papa vtrum possit prohibere episcopis, ne conferant sacramenta, ibidem. numero 11.
Papæ non est obediendum, si attentat contra vniuersalẽ statum ecclesiæ, ibidem.
5 Papa potest restituere famæ tam laicos,quam clericos sibi subiectos alios vero non,in c.cum te,nu.10.de re iudi. 92
Papa non legitimat alteri suppositum, ibi.
1 Papa refcribit pro indigno,an sit ei obediendum,in c.cum adeo,numero 4. de rescrip. 62
7 Papa non legitimat in temporalibus alienę iurisdictionis subiectos, nisi ex magna causa,in c.per venerabilem,nu.1.qui fil.sint legi. 51
4 Papa iuste potest priuare Imperatorem, & alios Reges, in c.sicut,& inf. nu.12.de iureiuran. 183
6 Papa potest in vno episcopatu constituere duos episcopos,alias citra Papã non posset,in c.tuæ fraternitatis,nu.4. de præb. 36
Papa subiacet confessori suo,quo ad illum actum,in capitul.si.numer.6.de institu. 64
Papæ in illicitis,an sit obediendum, in cap.cum ad monasterium,nume.6. de statu mona. 210
1 Papa non potest alienare bona ecclesiæ sine magna causa, in cap.dudum, il 2.nu.27.de ele. 191
5 Papa & Imperator licet sint domini in vniuerso, non tamen verum particularium,in c.si diligenti,nu.2.de præscrip. 46
5 papa quando rescribit ex certa scientia censetur, perinde acsi papa diceret se velle facere ex plenitudine potestatis, in capitul. cum inter.nume.8. de excep. 8
papa & Imperator possunt esse iudices in causa propria. in c.cum dilecta, nu.19.de confir.vti.vel inuti. 166
2 papa non potest sibi eligere successorem in papatu, in c.accepimus,num.2. de pactis. 159
papa an teneatur confiteri peccata sua proprio sacerdoti.remissiue.in c.fin. nu.3.de cle. ægro. 60
papa non succedit in iurisdictione Imperatoris, qui non est negligens.in ca. quod super,nu.13.de vo.& vo.re. 206
papa debet iuuare Imperatorem ad domandum rebelles, ibi.
7 papa dispensat vbicũque in iure positiuo etiam sine causa, & an peccet hoc faciendo.in c.per uenerabilem,nu.2.4.qui fil.sint leg. 51
papa gerit vices Dei,& debet se quantum potest,conformare, ibi.
papa habet omnimodam potestatem in terris ecclesiæ, ibid.nu.7.
papa in terris alienis,regulariter non potest exercere iurisdictionem temporalem,sed casualiter sic,ibi.nu.15. eod.
papa ex causa deponit Regem Francorum, & alios principes, ibidem, numero 16.
papa appellatur sacerdos,& Imperator in spiritualibus.ibid.nu.17.
papa an debeat ardua negotia explicare de concilio Cardinalium, vel episcoporum,ibid.nu. 20.
papa est loco Petri, ibi.
papa ex causa dispensat in casibus a diuina lege prohibitis, ibi.nu.21.
papa potest dispensare cum religioso,vt contrahat matrimonium,ibi.
papa an possit legitimare prolem susceptam ex matrimonio per clericum in sacris contracto,ibi.nu.22.
papæ potestas contra ius positiuum maxima est, & tollere potest constitutiones,quo ad effectus præteritos,ita quod excommunicatus illarum vigore non indigebit aliqua absolutione, ibi.
papa adeundus est,vbicunque aliquod dubium,seu ambiguum oriatur, ibi. numero 38. 52
6 papa non uidetur uelle tollere priuilegium,si semel mandat aliquid contra illud,nec obedientes videntur illi renunciare.in cap.pro illorum, nu.14. de præbend. 38
papa solus sine concilio non potest statuere contra vniuersalem statum ecclesiæ.in c.maiores,nu.2.de bap. 249
5 papę certa scientia colligitur quando confirmat aliquam rem cuius tenorẽ inserit in confirmatione,in c.si.nu.9.de confir.vti.vel inu. 169
papa an possit priuare aliquem episcopum suo episcopatu sine causa, ibid. numero 10.
papa habet plenam potestatem in ecclesia militante,& omnes recipiunt potestatem ab eo.ibi.
papa non potest obligationem iure diuino contractam sine causa dissolvere, ibid.nume. 11. eod.
papa omnia potest,claue non errante,ibi.nu. 12.
papa non potest sine causa episcopo inuito diœcesim suam in duas diuidere, & duos ponere episcopos,ibi.
papa non potest causa cessante,transferre episcopum inuitum de uno episcopatu in alium,sed cum causa potest, ibi.nu.13.
papa nil potest disponere contra euangelium.in capi. significasti, nume.2. de electio. 124
papa quando est,& in quibus casibus contra concilium, & in quibus concilium contra papam,ibi.nu.3.
papa qui est in notorio & incorrigibili peccato,& in eo persistit, potest tam quam hæreticus puniri,ibi.nu.4. 136
papa non potest quem absoluere a iuramento sine legitima causa,ibidem, numero 9.
6 papa solus potest conferre beneficia vacatura, licet de honestate non debeat facere.in c.proposuit,nu.5.de conce. præb. 66
papa potest dispensare contra statuta concilii generalis,ibi.nu.6.
papa in quibus casibus non dispensat,ibi.nu.9.
papa non dispensat in concernentibus fidem,ibi.nu.10.& 20.& seq.
papa in totum potest tollere votum ex causa,alias non, episcopus vero non potest tollere in totum,sed potest ipsum commutare,ibi.nu.12.
papa potest facere omnia, quæ potest ipse Deus, claue tamen non errante. ibidem.
papa sine causa non potest quem absoluere a iuramento,neque seipsum. in d. c.proposuit,nu.13.de conce.præb.
papa non potest dispensare circa vniuersum statum ecclesiæ, nisi ex aliqua iusta causa,ibi.nu.14.
papa non potest dare potestatem principi seculari,ut possit iudicare inter clericos,nisi ex magna causa, ibi.
papa non dispensat in secundo gradu, in linea inæquali, sed in linea æquali, eo. sic,ibi.nu.16.
papa non potest iudicari,nec ab Imperatore,nec a toto clero,nec populo,nisi de sola hæresi, quo casu est deponendus non a semetipso, sed ab alio, ibidem, nu.17.
papa existens in peccato mortali, debet moneri secundum denunciationem euangelicam,& si erit peccatum notorium, per q ecclesia scandalizabitur,& monitus nõ desiterit,poterit priuari,quia sapit hæresim,ibi.nu.18
papæ est obediendum circa omnia illa quæ præcipiet, nisi contineat peccatum mortale,ibi.nu.19. 87
papa in omnibus potest dispensare,præterquam in articulis fidei, vel præter ea,quæ sui natura sunt mala,ibi.nu. 20.
papa solus potest dispensare circa plures dignitates,personatus,& beneficia curata,quando ista principaliter concedentur in honorem personæ quo casu legatus de latere non potest.in c.extirpandæ.in rep.§. qui vero, nu. 38.& 39.& seq.de præb. 52
papa licet possit tollere ius positiuum pro libito voluntatis, procedit quo ad eccle-

ecclesiam militantem, sed quo ad Deum, non potest quando est fundatũ super bono & æquo,ibid.nu.44. 53
papa de sola hæresi potest iudicari,de aliis vero non,quia papa iudicat omnes, & a nemine iudicatur.ibid.
papa committit simoniam, recipiendo pecuniam de beneficiis uel de titulo ipsorum,ibid.nu.53.& 58.quia gratis sunt conferenda,pecunia etiã conuertenda in vsus pios,ibid.nu.54. 54
papa peccat, si committit aliquid, quod sit contra Dei instituta, ibidem numero 54. 54
papa non potest facere ea, per quæ denigratur status ecclesiæ,ibidem,numero 56.
papa habet iurisdictionem in terris imperii, ratione delicti ecclesiastici & eius vigore imponere potest pœnam confiscationis bonorum, in capitu.vergentis,nume.2.5. de hære.fo.130.Et vide infequen.in 3. nume. eod.titu.
papa non dispensat,vel non est consensus dispensare in gradibus consanguinitatis diuina lege prohibitis,secus si humana,in c.literas,nume.4.& 12.de vest.spo. 210.& seq.
papa tenetur legem diuinam vsque ad animam, & sanguinem defensare,ibid.
papa non dispensat contra præcepta moralia negatiua,ibi.nu.4.& 12.
papa non potest dispensare circa vniuersum statum ecclesiæ sine rationabili causa,ibid.num.13.& 14. eod.
papa an possit ardua attentare sine consilio Cardinalium,ibid.
papa non posset concedere principi seculari potestatem iudicandi,& eodem nandi clericos suæ prouinciæ,ibid.nu.14.
papa non potest dispensare in secundo gradu ascẽdentium,& descendentiũ, sed in secundo collateralium, sic dummodo sit in linea æquali, puta inter filios duorum fratrum, non autem inter neptem & patruum, ibid. numero 17.
papa dato, quod possit dispensare in secundo gradu diuina lege prohibito, dispensat prout ex nunc,non prout ex tunc, adeo q filii antenati, non erunt legitimi.ibid.
papa potest ecclesiam vni episcopo subiectam exemptam facere, & illam ita eximendo censetur priuare episcopum omnibus iuribus episcopalib. quo ad ecclesiam,in c.cum inter,nu.15.de re iud. 72
papa condens constitutionem contra legem diuinam, dicitur potius errare, quam legem condere,in c.qualiter & quando,il 2.nu.2.de ac. 87
papa nõ habet dominium rerum ecclesiasticarum,sed bene habet liberam administrationem, in c.constitutus,nu.9.de rescr. 65
papa uacante regno in quo habet proprietatem, ipse succedit, & succedit in iura vbsalli rebellis,vel schismatici,in c.cum inter vniuersas,num.7. de elect. 141
papa quare appellat episcopos fratres, alios vero filios,in ca.quam grauis, nu.3.de cri.fal. 178
papa scribens Cardinalibus episcopis, appellat ipsos fratres,alios vero filios,intellige de illis episcopis,prout est Sabinensis,Prouensis,& similes.ibid.nume.4.
papa rescribens infidelibus,an appellat eos filios,ibid.nu.5.
2 papa rescribens pro notorie indigno, an sit obediendum ei.in c.si quando, nu.3.de rescrip. 49
papa non habet potestatem peccandi.ibid.
6 papa non potest facere quin clerici dicant officium, sed bene potest dare facultatem mutandi officium,in c.1.nu.3.de celebra.miss. 243
papa potest instituere strictiorem vitam in religione, quam eius regula exposcat,puta quod religiosi non exeant claustrum,& similia, in ca.super eo.nu.6.de regu. 184
papa dispensat super re inducta a iure diuino, & talis dispensatio dicetur facta authoritate diuina,ibid.
papa tenet locum Dei.in c.non est,nu.5.de voto & vo.rc. 203
papa debet eligi saltem a duabus partibus Cardinalium, alias electio est nulla,in c.licet de uitanda,nu.1.5.de elect. 127
papa potest facere constitutionem super electionem sui successoris, quem tamen non potest eligere ipse.ibid.nu.2.
papa si reperitur,quod tempore suæ electionis erat vxoratus, tamẽ debet remanere in papatu. ibid.nu.4.
papa non arctatur seruare formã iuris.in c.peruenit.nu.14.de fideiuss. 114
papa quo casu debet,uel potest vti plenitudine potestatis,in c.illa quotidiana,nu.2.de elect. 170
papa non videtur uti potestate absoluta,nisi expresse dicat,in c.si.nu.5.de matri.contracto cont.inter eccle. 45
papa,& Imperator debent adinuicem in necessitatibus adiuuare,in c.monuit ille.nu.2.de iudi. 34
papa habet iurisdictionem in infideles,peccantes contra legem naturalem vel contra eorum legem, ibid.nu.3.
papa an habeat potestatem in tẽporalibus,& spiritualibus.ibi.nu.11. 35
papa semper est adeundus in necessitatibus siue factì, siue iuris, ibidem, numero 16. 36
papa succedit deficiente imperio.ibid.
papa criminosus det denunciari denunciatione euangelica, ibi.nu.38. 38
papæ non est obediendum,in concernentibus peccatum,in c.significauit,nume.3.de offi.ord. 136
papa vel alius prælatus an possint esse iudices in causa propria, vel ecclesiæ,uel possint esse testes,& quibus casibus papa habeat iudicẽ,in c.cũ venissent.nume.6.de iudi. 33
papa non potest accusari,nisi de crimine hæresis, vel de delictis notoriis scandalosis.ibi.num.7.
papa non est dominus rei ecclesiæ,adeo quod non est ei licitum alienare sine causa.ibi.nu.8.
papa in dubio quicquid facit,præsumitur facere ex causa rationabili.ibid.
1 papa non potest aliquid facere contra dispositionem diuinam.in c.2.§ vna vero.nu.1.de sum.trin.& fi.catho. 14
2 papa non posset clericos subiicere potestate laicali.in c.2.nume.2. de maiori.& obed. 149
2 papa si rescribit episcopo Fulgitanti,vt prouideat alicui de beneficio,poterit episcopus sibi prouidere de beneficio, alias exempto a iurisdictione episcopi.in c graue.num.1.de offi.ord. 147
7 papa sententia prædecessoris sui reuocare põt,& contrariam conflõnem facere,& ius diuinum interpretari.in c.licet.num.5.de spon duo. 21
1 papa non potest committere non sacerdoti, vt conficiat corpus Christi.in rep.c.ecclesia S.Mariæ.num.6.de consti. 35
papa potest se subiicere iudicio simplici sacerdotis in confessionis actu.ibi. numero 7.
2 papa an dicatur præcipere illud,quod præcipit eius legatus. Ant.in c.dilectus.nu.5.de fi.presby. 68
5 papa quando rescribit pro aliquo beneficiando, an admittantur exceptiones propositæ contra executorem,contra beneficiandum,et contra rescriptum.in c.de cætero.nu.4.de re iud. 61
6 papa solus potest dispensare super non residente in perpetuum in beneficio, sed ad tempus ex causa qualibet superior potest.in c.extirpanda.in rep. §.qui vero.num.2.de præben. 47
3 papa est iudex ordinarius omnium, & nullus potest eius forum declinare in sponsalibus.Idem in Imperatore.in c.fi.nu.45.de fo.comp. 105
6 papa,an possit solas dispensare contra constitutionem concilii. remissiue. ri c.ex parte tua.nu 3.de capel.mona. 219
1 papa non cognoscit superiorem,ad quem recurratur.in cap postulationem. nu.4.de postu.præla. 120
3 papa potest committere causam iudici suspecto, & præcludere viam recusandi.in c.ranssmissa.nu.5.de fo.comp. 70
6 papa non potest tollere obligationem alteri quæsitam.in ca.veniens.num. 4.de voto,& vo.re. 202
3 papa ligatur constitutione capituli omnis vtriusque sexus de pœnitent. & remissione,quia est de iure diuino.in cap.significasti.numero 13.& 14. de foro comp. 98
papa an ex necessitate submittat se iurisdictioni alterius.ibi.
7 papa est Christi vicarius & non Petri,quia vicarius vicarium dare non potest.in clem.Romani.nu.1.de iureiu. 256
7 papa cum excommunicato scienter participando non ligatur minori excommunicatione,qua alii participantes ligantur.in clem.si summus.nu.3.de sent.excommu. 318
7 papa est ordinarius exemptorum.in clemen.cum ex eo.num.12.de sentent. excommunicatio. 318
7 papa est proprius prælatus exemptorum.in cle.monasteriorum.nume.9.de reb.eccl.non alien. 300
7 papa etiam cum concilio non potest imponere legem papæ.in cle.vt possessores.nu.10.de regular. 304
7 papa ex certa scientia potest citare hominem quantumcumque remotum. in cle.dudum.nu.4.de iud. 293
7 papa licet aliquem vocet siue tractet sub nomine alicuius dignitatis,nõ per hoc censetur illi quicquam noui iuris tribuere.in cle.si summus.nu.8.de senten.excommunic. 318
7 papa nõ solum,sed etiam episcopi omnes possunt dici Sanctissimi,& quare. in cl.si quis suadente.nu.25.de pœn. 316
7 papa potest suam,vel suo prædecessoris constitutionem renocare, & illam habere pro infecta.in cle.quoniam.nu.1.de immu.eccl. 310
7 papa potest per quemcumque actum absoluere excommunicatum,dummodo absoluere intendat.in clem.si summus.nu.3.de sent.excom. 318
papa sicut excommunicato participando ipsum non absoluit,ita nec aliquẽ euitando ipsum excommunicat.ibi,nu.1
1 papa non ligatur constitutionibus per ipsum,vel prædecessores suos factis. in c.1.nu.5.de consti. 16
7 papa ratione delicti ecclesiastici,habet iurisdictionem.in laicos,etiam tempore iurisdictionis alterius & in eorum bona.in cap.excommunicamus. il 1.nu.2.de hære. 131
papa quibus casibus potest indicere iuste bellum in principes seculares.ibi. numero 8.
6 papa si reperiatur ante papatum habere vxorem, tenetur vel ei reddere debitum,vel renunciare papatui,in cap.vxoratus. nume.8.de conuer. coniug. 195
7 papa habet iurisdictionem in laicos, in concernentibus decorem fidei.in cap.ita quorundam.nu.2.de iudæ.& sarac. 121
4 papa in concernentibus decorem Christianæ religionis, habet in laicos iurisdictionem.in c.iudæi.nu.1.de testi. 61
5 papa an committat causas temporales clericorum, vel laicorum ipsis laicis,& sic an laicus possit esse delegatus papæ.in capitu.tua nobis.nu.4. de appellatio. 156

Universidad de Deusto
Biblioteca

7 Papa dispensat super impedimento publicæ honestatis, eo quia de iure positiuo est. in c. referente, nu. 3. qui fs. sint leg. 49
Papa dispensat cum laicis super legitimatione, vbi super matrimonio dispensauit. ibid. nu. 4.
6 Papa si apposuit in aliquo decreto clausulam, irritum & inane non potest contra illud contraueniri, etiam per illos, in quorum fauorem fuit factũ, in c. delicto, nu. 14. de præb. 40
5 Papa non est obediendum, quando ex tali obedientia verosimiliter timetur scandalum, vel aliquod malum futurum, vel si præcipit contra statum vniuersalis ecclesiæ, in c. cum parati, mmc. 9. de ap. 116
Papa in dubio præsumitur moueri ex iusta causa, ibid. nu. 11.
7 Papæ consensus an requiratur, saltem tacitus in consuetudine. in capit. vir autem. ns. 5. de secun. nup. 64
3 Papa an præscribat imperium eo vacante, in capitu. cum contingat, num. 11. de fo. compe. 87
1 Papa non potest tollere, quod est de iure diuino, & iurando obligatur, in c. 1. ni. 7 de consti. 16
1 Papa electus non potest confirmari, quia non habet superiorem, a quo confirmetur, in c. nihil, nu. 10. de elect. 179
7 Papa non est obediendum contra legem conscientiæ, vel contra legem positiuam, in c. inquisitioni, nu. 3 & 5. de sen. excom. 269
2 Papa rescribens pro inhabili, ex certa scientia videtur ipsum inhabilitare, & est talis recipiendus in fauorem alias secus. Ant. in c. eam te, nu. 7. de ætat. & quali. 52
6 Papa non potest in totum tollere, quod decimæ non soluantur quibusdam tamen personis potest remittere, in capitu. nobis tua, nume. 4. de dec. 174
Papa non dispensat circa ius diuinum, in quo versatur honor Dei irremissibilis, vel vtilitas publica indispensabilis. ibid.
Papa non potest alterare vniuersum statum ecclesiæ, ibid. num. 5.
1 Papa, vel princeps an possit totaliter appellationem tollere, etiam per viã querelæ, in c. 1 nu. 2. de rescr. 45
7 Papa in temporalibus nõ debet iurisdictionem suam inter laicos exercere, in c. causam, nu. 2. & 6. qui fil. sint leg. 49
Papa delegat causam clerici contra laicum, ibid.
Papa pronunciat super hæreditate cum venit accessorie ad causam legitimationis, secus si principaliter agitur, ibid. nu. 5.
Papa potest punire Imperatorem, si deliquerit, ibid. nu. 6.
Papa an possit soluere matrimonium nondum consummatum propter superuenientem impotentiam coeundi, in capitu. ex literis, numero 3. de frig. & malefi. 42
Papa an dispensat cum clerico percussore, cum magna sanguinis effusione. in c. 1. nu. 8. qui cle. vel vo. 24
2 Papa solus potest dissoluere vinculum spiritualis matrimonii inter electũ & ecclesiam, in c. inter corporalia. nu. 4 de transla. episcopi. 3
Papa solus vtitur pallio in missarum solemnis, in omni loco, in c. ad honorem, nu. 1. de au. & vsupal. 9
6 Papa potest statuere vt clerici latini possint accipere vxores, nisi alias ipsi essent obligati ex voto tacito vel expresso quo casu papa non dispensat sine magna causa. in c. cum olim, num. 5. de cle. coniu. 18
1 Papa potest facere laicos capaces spiritualium, in c. si. nu. 15. de cõsue. 110
3 Papa potest punire delicta per quemcunque modum sibi cognita, in c. cum super, nu. 11. de concef. 263
3 Papa est omnium ordinarius etiam immediatus, in c. Ecclesia Sanctæ Mariæ, il 2. nu. 6. vt lit. pen. 255
Papa non potest ad se aduocare causam, quæ vertitur inter duos laicos coram iudice laico, ibi. nu. 7.
1 Papa hodie de stylo curiæ ex pompa ecclesiæ augmentata, se anteponit illis, ad quos scribit, alias litere non valent, licet olim ex nimia humilitate se postponeret, in proe. Greg. nu. 1 6
Papa volens non ab ordine, sed a dignitate denominari, appellat se episcopum, ibid nu. 2.
Papa an confirmet, & sequatur gesta per prædecessorem, in capitu. literis. nume. 3. de reser. 91
6 Papa de potestate ordinaria non potest exigere decimas, sed de potestate absoluta potest, in c. nouum genus. nu. 9. de deci. 167
Papa potest soluere consuetudines, & leges ciuiles in locis sibi temporaliter subiectis, in aliis vero non, nisi ubi imminet peccatum. in repe. c. cum esses, nu. 4. & 5. de testa. 134
Papa non potest uenire contra generale statutum ecclesiæ, ibid. nu. 9. 135
Papa potest limitare & restringere ius diuinum in vna re, ad conseruationem ipsius in aliis rebus, ibid. nu. 14.
Papa potest conuinci a duobus testibus, ibid. nu. 16.
Papa an possit indulgere potestatem clericis testandi de bonis intuitu ecclesiæ acquisitis, ibid. nu. 29. & 30. 138
Papa recipit a Deo potestatem, & dignitatem pontificalis, non autem potestatem peccandi, ibid. nu. 30.
3 Papa licet deleget causam scienter iudici suspecto, non tamẽ per hoc tollit parti facultatem recusandi, in c. 2. nu. 6. vt lit. non contest. 125
Papa an possit tollere facultatem recusandi iudicem, ibid.
7 Papa non potest dare potestatem absoluendi non sacerdoti, in c. fures, num. 4. de furtis. 162
6 Papa solus potest præsentare in ecclesia patronata laicorũ, in ecclesia vero patronata clericorũ potest præsentare etiam legatus de latere, alias vero non, in c. illud preferendum, nu. 8. de iurepa. 223
3 Papa cum sua præsentia supplet omnem defectum, in cap. 1. nume. 20. de lat. conte. 121
Papa non habet iurisdictionem temporalem in laicos ad libitum, sunm & non possit tollere iurisdictionem Imperatori, in c. licet ex suscepto, nu. 2. de fo. compe. 79
Papa in quibus casib. vtatur iurisdictione tẽporali in laicos, ibi. nu. 3. & 6
Papa an succedat vacantibus regnis, & principatibus, ibi nu. 8 80
6 Papa si mandat ut prouideatur alicui de beneficio, & beneficium illud ad mandatũ alteri conferatur, debet mandator, illi pro quo mandauit, de suo prouidere. in c. dilectus, nu. 1. 4. & 5. de præb. 41
Papa mandans ut alicui prouideatur de beneficio, non facit quin beneficia uacans possit alteri conferri, secus si mandet ut recipiatur in tali beneficio, quia tunc illud non poterit alteri conferri. ibi nu 3. & 13. & se.
Papa si scripserit aliquid quod est euidenter iniustum, nel quod fieri non potest sine peccato, non est ei obediendum, in ca. cum teneamur, numero 2. de præb. 28
7 Papa non dispensat contra legem diuinam, in c. sicut dignum, numero 12. de homi. 141
2 Papa potest ligari, & solui a simplici sacerdote, in actu confessionis, in casu ne quia, nu. 8. de offi. dele. 93
Papa tenetur confiteri peccata sua uni sacerdoti, quem ipse elegerit, ibid. numero 9.
7 Papa tenetur singulis annis confiteri peccata sua, & potest ligari a sacerdote, cui se subiicit in confessione, quia in illo actu est maior ipso papa. in c. omnis vtriusque. nu. 19. de pe. & remis. 248
Papa non ligatur dictis sanctorum, nec aliorum pontificum, ibid.
papa solus dispensat in gradibus prohibitis, in c. quod dilectio. numero 5. de consan. & affi. 38
2 Papa potest tollere ius tertii, & compellere aliquem sine causa, in c. cum nonnulli, nu. 13. de renun. 13
5 Papa loquens in literis in numero singulari, reddit illas fulsas. in c. 2. nu. 5. de præscr. 76
1 Papa non potest recusari, ut suspectus, in capitu. querelam, numero 7. de electio. 15
Papa an habeat totam potestatem ipse solus, an vna cum universali ecclesia, in c. Ostius episcopus, nu. 2. de electi. 123
7 Papa potest dispensare super uoto continentiæ, & castitatis, in c. nemen. numero. 6. qui cle. vel uo. 23
Papa communicando cum excommunicatis, non incurrit excommunicationem, licet male facit cum eis participando, in capitu. si aliquando, num. 5. de senten. excom. 268
Papa sine magna causa non debet se impedire circa temporalia, in c. memorabilem, nu. 6. de cle. 165
Papa non potest tollere ius quæsitum tertio. ibid.
1 Papa non potest puniri, nisi de sola hæresi. in cap. quia diligentia. numero 2. de electio. 127
6 Papa solus, nec alius citra eum, potest dispensare contra concilium, in c. dilectus, nu. 10. & in c. seq nu. 4. de præb. 42
7 Papæ non est obediendum in illicitis, in capitu. uniuersitatis, numero 3. de sen. excom. 269
6 Papa non potest dispensare quo ad Deum pro libito suæ uoluntatis quo ad ecclesiam militantem sic, quia nulli licet de suo iudicio iudicare, in c. de multa, nu. 9. de præb. 43
1 Papa potest omnia quæ potest Christus, clauc non errãte. in c. uenerabilem, nume. 18. de elect. 166
3 Papa & imperator sunt consulendi super ardua interpretatione & intelligentia aliquorum turium, & super quæstionibus granioribus, in cap. 1. nu. 2. de iura. calum. 141
1 Papa præsumitur grauare ecclesiam ia minus, quam possit, in c. mandatum apostolicum. nu. 1. de rescrip. 90
5 Papa non potest tollere ius ciuile, in concernentibus animam. in cap. si. nu. 1. de præscr. 52
1 Papa dans motu proprio aliquod beneficium non expressa qualitate non valet gratia, in c. ad aures, nu. 5. de rescrip. 52
7 Papa omnia potest, clauc non errante, in capitu. a nobis, il 2. numero 3. de senten. excom. 262
1 Papa si mandat laico sibi non subiecto, non tenetur laicus sibi obedire, in c. quæ in ecclesiarum, nu. 16. de consti. 25
Papa uel alius iudex superior, si incipit cognoscere super aliqua causa, an uideatur illam de manu inferioris tollere, adeo vt processus coram inferiore non teneat, in c. cum M. nu. 3 3. de consti. 30
7 Papa potest dispensare super simonia, quia est prohibita iure tantum positiuo, in c. mandato nu. 7. de si. mo. 115
3 Papa potest dispensare circa dispositionem ueteris testamenti, in c. licet tam, nume. 3. de feriis. 161
1 Papa ex dilectione subditos filios, & de stylo curiæ, in literis non ponit in Christo, nisi scribat ad Abbatissam, in proe. Greg. nu. 3. 6
1 Papa potest partes litigantes in beneficialibus compellere ad compositionem, in c. cum inter. R. nu. 1. & 7. de elect. 139
1 Papa an possit confirmare electionem absentis & ignorantis. in cap. Immittit, nu. 3. de elect. 143

papa

Papa non debet generaliter vti plenitudine potestatis, ibi. nu. 23. 145
Papa potest dispensare etiam contra Apostolum, dummodo nil statuat contra fidem. Ant. in c. post translationem, nu. 29. de renun. 37
Papa participans cum excommunicato non incurrit aliquam excommunicationem, licet aliter peccet. in c. cum desideres, nu. 3. de sen. excom. 257
Papa potest dispensare generaliter, vt vnus possit habere plura beneficia curata cum causa, tamen alias ille dispensatus non teneret cum conscientia, & papa non diceretur dispensator. sed dissipator, in c. extirpandæ, in repe. § qui vero, nu. 29 & 43 de præb. 50. & 53
Papa habet amplam facultatem super matrimonio non consumato, in c. ad dissoluendum, nu 9. de desponsa. impu. 19
Papa potest sententiam etiam iniustam sine ordine iudiciario prolatam confirmare nisi deficiat iniustitia naturalis, quo casu papa non potest supplere, in cap. ea quæ, nu. 9. de re iudi. 53
Papæ potestas a quo, & potestas Imperatoris, in capitu. 1. numer. 6. de transla. episcop. 2
Papa an possit tollere vni ecclesiæ, & dare alteri ecclesiæ, in capitu. duo simul, nu. 4. de off. ord. 138
Papa non potest quem eximere de potestate sua, in capitu. cum instantia, num. 6. de censi. 236
Papa habet potestatem pronunciandi vltra vires libelli, in capi. cum super num. 9. de cau. pos. & propr. 182
Papatus non recipit duos papas, quinimo aliud sentire, est hereticum, in c. 1. nu. 3. de paroch. 163
Papa non potest se submittere iurisdictioni alicuius hominis de mundo, in c. p. & g. nu. 17. de off. deleg. 124
Papa potest conferre ecclesiam etiam laico patronatam patrono irrequisito, sed debet facere mentionem de patronatu laici, alias collatio est surreptitia, quia papa non solet conferre talia beneficia, in ca. cum dilectus, nu. 11. de iurepa. 230
Papa non potest disponere id, quod Deus non disponeret, in cap. vnico, nu. 2. vt eccle. bene. si. di. con. 85
Papa non ligatur suis legibus, nec prædecessorum suorum, ibi. nu. 12.
Papa recipit potestatem immediate a Deo, & materia canonum processit ex authoritatibus veteris & noui testamenti, in capitul. 1. numer. 1. de transla. episcopi. 2
Papa non arctatur sequi diffinitione prædecessorum, in c. discretionem, nu. 7. de eo, qui cog. consan. 36
Papa debet sequi diffinitionem, non iuridicam prædecessorum, ibid.
Papa vendicet sibi pœnam in Reges, & Principes non recognoscentes superiorem, in c. & si necesse, nu. 8. de do. inter vir. & vxo. 60
Papa potest prouidere de ecclesia patronata laicorum, sine præsentatione patronorum, alias uero citra papam nemo potest, in cap. quoniam, nume. 2. de iurepa. 221
Papa non potest multum de facili dispensare contra legem Apostoli, vel Concilii, citra Papam uero nullus dispensat. Anton. in capitu. 2. numer. 4. de biga. 74
Papa dispensans, vt quis possit plura beneficia retinere, intelligitur si canonice retinet, in c. dudum, il 2 nu. 16. de elect. 190
Papa an inuoluatur crimine simoniæ, in c. 1. nu. 6. de si. mo. 93
Papa potest aliquid mandare filio sub pœna maledictionis, in cap. licet, nu. 2. de voto & vo. re. 204
Papa potest priuare laicum, ratione peccati aliqua dignitate, uel iure succedendi in ea ibi nu. 4.
Pontifices duo eodem tempore non possunt esse, sed duo Imperatores sic, in c. quoniam, nu. 4 de off. ord. 143
Papa non potest priuare clericum suo beneficio sine causa, in cap. 1. num. 3. de cleri. ægro. 58
Papa non est tolerandus, volens turbare statum ecclesiasticum, sine causa rationabili, ibidem.
Papa habet potestatem in omnes gentes, licet de facto aliquo non obediant. in c. si. nu. 3. de baptis. 251
Papa potest excommunicare etiam principes seculares, quando non subueniunt ecclesiæ indigenti, in c. exposuit nobis, nu. 8. de dila. 157
Papa, & nullus alius prælatus, tenetur personaliter pugnare, ibi.
Papa non potest sine citatione procedere in causis notoriis, vbi potest aliqua defensio competere, etiam procedendo contra suos subiectos, in cap. cum olim, nu. 22. & 24. de re iud. 71
Papa est supra ius, & potest sine causa contra ius dispensare, & etiam in totum tollere, nisi ex hoc decoraretur uniuersus status ecclesiæ, in ca. nulli, nu. 1. & 4. de sent. excom. 155. & seq.
Papa an possit tollere dispositionem canonis, si quis suadente, ibi. nu. 2.
Papa participans cum excõicato, non incurrit excõicationem, ibid. nu. 4.
Papa possit compellere precisæ partes ad compositionem, in c. cum pridem, nume. 6. de pact. 159
Papa ubi interuenit, cessat omnis præsumptio violentiæ, ibi nu. 11.
Papa solus potest vltra contenta in libello pronunciare, in cap. ex conquestione, nu. 15. de resti. spo. 204
Papa an possit matrimonium iam contractum dissoluere? Anto. de But in c. inter corporalia, nu. 2. 6. 12. & 14. de transla. præla. 20. & seq.
Papæ non licet dicere, cur ita facis, ibi nu. 22. 21
Papa si contulit alicui regulari prioratum in loco, vbi Abb. ponebat, & remouebat ad nutum, an poterit ipse Abbas, & ille, & qui habet collationem a papa, remouere, in c. ad nostram audientiam, numer. 7. d consir. vti. vel inuti. 167
papa concurrit in collatione beneficiorum cum omnib. ordinariis, ibi. nu. 8
6 papa solus dispensat, quod unus possit habere plura beneficia curata, & quid de episcopo. in c. de multa, nu. 19 de præb. 44
7 Si duo contendunt de papatu, debet concilium generale fieri, cuius erit de hoc decisio, vel diffinito, quod congregabunt Cardinales, in c. fraternitatis, nu. 2. de hære. 127
5 papa solus potest componere super decimis minuendis, in cap. uenerabilis, nu. 5 de consir. uti. uel inuti. 168
5 papa solus infeudare potest bona ad Romanam ecclesiam pertinentia, sed an hoc possit facere sine causa remissiue, in capitu. ad audien. numer. 1. de præscr. 37
papa non habet superiorem in orbe. ibi. nu. 13. 38
papæ assertioni in dubiis plenissime creditur, ibi. nu. 10.
6 papa non potest facere, vt monachus habeat proprium, in ca. monachi. nu. 8. de sta. mona. 209
6 papa non potest dissoluere matrimonium consumatum inter fideles, in c. ex publico, nu. 15. de conuer. coniu. 194
papa non potest tollere ea, quæ sunt de iure diuino, ibi.
7 papa de hæresi accusatur, non autem de simonia, nisi concurrentibus, trib. de quibus remissiue, in c. quoties, nu. 2. de simo. 94
1 papa an possit dispensare, vt quis teneat plura beneficia, in c. dudum, il 2. nu. 36. de elect. fol. 192. Et an peccet mortaliter tenens plura beneficia etiam simpliciã. ibi.
3 papa uel alius Princeps superiorem non recognoscens prætextu suspitionis, recusari non potest, in rep. cap. si quis contra elericum, num. 20. & 21. de for. compe. 61. & seq
papa potest cognoscere de causa propria, etiam si criminaliter agatur, & quando ab alio iudicari possit ibi nu. 21.
6 papa si reperitur habere vxorem, potest per eam a papatu reuocari, in c. constitutus, nu. 10. de conuer. coniu. 197
papa quem iudicem habet, ibid.
6 papa solus & nullus alius citra eum, potest imponere collectam subditis, in c. cum Apostolus, nu. 2. de censi. 233
3 papa potest reuocare, quod fecit prædecessor suus indebite in papatu, in c. 1. nu. 10. de seq poss. & fruct. 258
7 papa ex causa dispensat contra testamentum nouum, in capitu. fin. numer. 4. de diuor. 59
5 papa si reseruauit sibi prouisionem alicuius abbatiæ, & ante talem reseruationem aliquis erat electus & confirmatus, non censetur velle derogare iuri illius electi, in c. vt nostrum, nu. 5. de appel. 145
6 papa non potest dare potestatem non sacerdoti, conficiendi corpus Christi, in c. aqua. nu. 4. & 8. de conse. eccl. vel alta. 243
3 papa solus potest sanctorum corpora canonizare, non autem episcopus etiam in sua diœcesi. in c. si. nu. 4. de feriis. 162
6 papa promouendo uel eligendo inhabilem, videtur cum eo dispensare, inferior vero non, in c. diuersis fallaciis, nu. 3. de cle. coniu. 17
4 papa nominans aliquem nomine dignitatis scienter, non uidetur illum approbare, in c. per tuas, nu. 7. de prob. 29
papa habet potestatem in temporalibus habitu, in c. 1. nu. 4. de proba. 3
6 papæ omnia licent, nisi sint contra fidem, in capitu. magnæ, numer. 17. de voto & vo. re 205
papa non ligatur suis constitutionibus, ibid.
6 papa potest appellari Princeps, in capitulo si quis ante, numer. 3. de regularibus. 181
4 papæ Cardinali legato de latere, episcopo, & iudici an credatur, in c. cum a nobis, nu. 2 de testi. 66
4 papa propter suspicionem committit alteri causam propriam, in capi. dilecto, nu. 10 de testi. 83
5 papa exercet iurisdictionem in laicos, etiam infideles in concernentibus decorem Christianæ religionis, etiam peccato cessante, in cap. consuluit, nu. 2 & 3. de appel. 122
papa licet mandet episcopo, vt prouideat alicui de præbenda, & tamen si ipse prouidet aliter, valet collatio, licet ueniat puniendus, in cap. cum ex officii, nu. 23. de præscr. 44
6 Papa non potest tollere statuta sanctorum, in capitu. cum esses, numer. 5. de testa. 134
papa potest impedire ingressum religionis, in capitu. licet, numer. 13. de regula. 189
papa si reperitur habere uxorem, potest remanere in papatu, & reddere debitum vxori, in c. Ioann. nu. 7. de regu. 182
7 papa an possit monachum a religione & uoto liberare, in c. cum si prorium, nu. 8. de condi. appo. 22
4 papa si vult, potest conferre omnia beneficia de mundo, & in collatione beneficiorum concurrere cum quolibet ordinario, licet non sit honestum, quod auferat aliis potestatem, in capitu. quia diuersitatem, numer. 5. de conces. præb. 67
papa est ordinarius totius orbis, ibidem.
7 papa potest inducere nouum articulum fidei, in capitu. cum Christus, num. 1. de hære. 128
5 papa debet seruare iuris ordinem, & rigorem, & æquitatem, & contra iustitiam nulli parcere, in c. in causis, nu. 1. de re iudi. 84

Universidad de Deusto
Biblioteca

6 Papa potest deponere Cardinales absque generali concilio.item reges, imperatores, & alios, in c.2.nu.3.d e cle.non resi. 20
7 Papa solus potest in commissione causæ tollere substantialia iudicii, etiã mandando vt procedatur simpliciter & de plano & c.in cle.sæpe.nu.8. de verbo.sign. 319
Papa solus quomodo & quando possit alterare vsum eorum, quæ per fideles locis ecclesiasticis & religiosis donata sunt, in cle.quia contingit, nume.3.de relig.dom. 307
Papa si simpliciter de beneficio alicui prouideri mandat vsque ad certam summam, an verus valor, an vero communis taxatio inspiciatur, in cle. si beneficiorum, nu.12.de deci. 304
Papa vnde dicatur, in proœm.clem.nu.3. 285
Papa vt sit, qui a pluribus numero nominatur, possunt cardinales in actu electionis ordinare non expectato consensu duarum partium, in cle.ne Romani.nume.9. de elect. 287
Papæ camerariorum officium quale sit.in clemen.ne Romani, numero 11. de electio. 287
Papæ pontificatus a quo tempore incipiat, in progmio cle.nu.9. 285
Papam eligendi ius remanet apud illum solum cardinalem, qui cæteris mortuis, vel de conclaui exeuntibus, remansit, in clemen. ne Romani, nam.20.de elect. 287
Par in partem licet non habeat imperium, potest tamen cum requirere ad effectum constituendi illum in mora.in clemen.multorum, numero.14. de hære. 312
Paraphernalia bona dicuntur illla, quæ mulier vltra dotem habuit, in c.ple vique, nu.8.de dona.inter vir.& vxorem. 60
4 Parentes an admittantur in testes in matrimonio spirituali, in c.super eo.il 2.nume.11.de testi. 62
7 parentes & propinqui in matrimoniali causa possunt esse testes super consanguinitate, & contractu, siue agatur de matrimonio contingendo, siue separando, in c.videtur, nu.1.2.& 6.qui matri.accu.pos. 54
Parentes & propinqui præsumuntur habere plenam notitiam consanguinitatis & contractus matrimonii, ibid.nu.2.
Parentes non succedunt filiis in illis casibus, in quibus filii non succedunt parentibus, in c.tanta, nu.13.qui filii sint legi. 48
Parentum consensus non requiritur in matrimonio, in c.veniens, il 1.num. 3.de sponsa. 7
Parentes carnales non debent filios proprios de sacro fonte, vel confirmatione leuare, in c.si vir, vel mulier, nu.2.de cogna.spiri. 32
Parentum dicto etiam cum iuramento super filiatione non standum, si tractatus præcedens, & fama vicinia habebat contrarium, in c.per vnas, nu. 3.5.6.& 8.qui fil.sint legi. 50
Parentum negatiua præiudicat filio, nisi contrarium indiciis, & testibus probetur, in c.transmissa, nu.4.5.& 10.qui f.sint leg. 46
Parentes in causa necessitatis possunt filios baptizare, in c.si vir vel mulier.nu.2.de cogna.spiri. 32
6 Parentes licet proprie sint ascendentes, tamen verificantur quandoque in collateralibus & hoc secundum vulgarem modum loquendi.in c.frater nitatem, nu.1.de sepul. 155
7 Paria delicta, siue adulteria mutua compensatione tolluntur, in c.signif.ca stinu.10.de diuor. 56
3 Paria sunt appellare, frustratorie, & non appellare, in c.cum venissent, nume.10.de eo, qui mit.in poss. 250
2 Paria sunt aliquod non esse, & esse inutiliter, in c.inter corporalia, nu.16. de transla.epis. 4
1 Paria sunt non venire.& venire & non stare vsque ad finem, in c. cum nobis, nu.10.de elect. 143
Paria sunt non excipere, vel non excipere, & a reiectione non appellare, in c.ceterum, nu.9.de rescrip. 48
6 Paria sunt aliquid non fieri, vel non rite fieri, in c.ueniens, nu.1.de presb. non bapti. 252
CORSE. Adde ad Abb.glo.in l.2.incip. Si pater, C. ne de sta.defun. q̃ litis contestatio nulla, non dicitur litis contestatio, & quod voluit Bald.in l.si vt proponis, la 1.C.quommodo, & quando iudex, q̃ nullũ est non debet aliquid operari, vt citatio nulla, alle.d.l.si pater, vt lit.contest.nulla, & in auth.offeratur, C.de li.contest.& adduco tex. aureum, in l.accusaturus, ff.de adul.quòd libellus inualidus non dicitur libellus, & tex.est sing.secundum Bal.ibi, in l.2.C.de eunuchis, quod contractus inualidus non dicitur contractus, voluit Bal.in l.non dubium, C.de leg. statuto (inquit) cauetur, q̃ de contractu soluctur gabella, intelligitur de valido, & non de nullo, ut in d.l.2 fecit glo.in d.l.2. C.de hære. quod falsus denarius non dicitur denarius, & Bal.in l.fi.§.in computatione, C.de iu.deli.statutum loquens de instrumento habet locum in instrumẽto valido, & vide do.Barb.& Io.de Anan.in cle.2.de cri.fal.ubi literæ falsæ non merentur dici literæ, secundum eos ibi allegant.c.super literis. de rescri.ex quo sunt ipso iure nullæ, & sententia nulla non meretur habere nomen sententiæ, nec executionem.ut ff.de re iudi.l.4 § condemnatum, & c.fi.eo.titu.lib.6.c.2.q.1.in primis, & no.gl in cle.uni.super uer. non obstante, de sta poss.& frue.& tex.in cle.2.coniu cta glo.de testa. quod attestationes publicatæ indiscrete & non rite, non habentur pro publi.& glo.in 17.dist.quod falsa iustitia non est iustitia, & quòd Sal. in rub.C.de proba.quòd falsa probatio non est probatio, & paria sunt ecclesiam non habere prælatum, vel inutilem habere, tex.est in ca.inter corporalia.de transla.præla. & paria sunt non habere maritum, & inutilem habere, & non dicitur solum uidua, quæ est priuata marito, sed etiam quæ habet inutilem.gl.est sing.in l.fi.C.ad l.Iuuil.de pla.& ibi Sal. in fin.ubi dicit idem, quem summopere no.pro statutis facientibus mẽtionem de uiduis, & adduco glo.iuncta tex.in l.non putauit, in §. nouenuis, ff.de bo.pos.contrata.ubi non quælibet exheredatio, sed quæ rite, & solemniter facta est, priuat filium a bonorum poss contrata.& ibi Bal.statuto (inquit) cauetur, q̃ bannitus possit impune offendi, quod si sit bannitus bãno inualido non potest offendi, & adduco Do.in ca.pia.de excel.li.6.ubi dixit, q̃ paria sunt, quod non esse, uel esse, & non posse probari, & vide tex.in c.alias, 15.q.6.ubi Rex Francorum fuit depositus propter utilitatem eius circa regnum.& facit tex in c.fi.de sta.& qualibi quidam fuit priuatus episcopatu suo, quia ignorabat donum, & facit iudgatus tex.in l quoties, ff.qui satisda.cog.ubi paria sunt non cauere, & inutiliter cauere.
6 paria sunt excipere, & non probare, & non excipere, in c.cum super quæstione, nu.3.de concess præb. 70
paria sunt beneficium non habere, uel habere minus sufficiens, ibidem, numero 5. 71
3 paria delicta mutua compensatione tolluntur, quando respicitur interesse partium, secus si interesse publicum, in capitu.olim, il 1.nume.23.de restitu spolia. 210
1 paria sunt, non consueuit facere, & non potest facere, in c.bonæ memoria. il 1.nu.12 de postu.præla. 116
5 paria sunt non habere actionem, uel inutilem habere, in c.ad aures, nume. 5.de præscrip. 30
6 paria sunt exprimere nomina propria, uel per indubitatas circunscriptiones.in c quanto, nu.7.de his quæ fi.a præla. 79
5 paria sunt non probare, & minus sufficienter probare, in c.cum Bertoldus, nu.28.de re iudi. 83
6 paria sunt aliquid fieri tempore habili, vel inhabili, dummodo eius effectus conferatur ad tempus habile, & econuerso.in cap.de uxore.nu.2. de sepul fo.157.Limita tamen, vt nu.4.
7 paria delicta mutua compensatione tolluntur, quando agitur ad priuatam utilitatem secus si ad publicam, vt ad infligendam penam legalem & quandoin c.intelleximus.nu.5.8.& 9.de adul.& stup. 155.& seq.
5 paria sunt non facere, & male facere in c.1 nu.27.de re iudi. 58
3 paria sunt aliquid fieri tempore permisso, vel fieri tempore prohibito, & fieri in tempus permissum, hoc quomodo intelligatur in c.si.num.20.de feriis. 164
2 paria sunt aliquid facere tpe inhabili, vel tẽpore habili, si effectus conferatur ad tempus inhabile, ut in c.accepimus.nu.2.de pact. 139
6 parochianus potest percipere sacramenta, non solum in sua parochia, sed et in ecclesia cathedrali apud proprium episcopum, etiam sine aliqua licentia parochialis sacerdotis, quia episcopus concurrit cum qualibet curato.in c.cum super.nu.9.de sepul. 158
6 parochiani compellantur prouidere necessaria eorum sacerdoti non habenti vnde viuat.in c.de Rectoribꝫ.nu.6.de cle.ægro. 59
parochianus si eligit sepulturam in alia ecclesia, debetur presbytero parochiali canonica portio de relictis factis ecclesiasticę sepulturæ nisi ipse presbytero testator aliquid reliquerit, in c.officii.nu.5.de testi. 141
parochianus tenetur ex iuris dispositione aliquid relinquere presbytero parochiali.ibidem.
1 parochiani vtrum præsumantur patroni, si sant in possessione præsentãdi, & non reperitur alter patronus, in c.cum ecclesia.nu 9.de electi. 161
6 parochiani tenentur in defectum ecclesiæ ad refectionem de proprio patrimonio.in c.si quis.nu.8.de reb.eccl.alie. 88
parochiani possunt instare, vt hẽant certũ presbyterũ eis gratũ, ita vt deponatur quãdo est malæ vitæ in c.qd dei.num.1.de statu mo. 210
7 parochianus, vel patronus possunt agere de crie ciuiliter cõtra clericũ, vt priuetur illa ecclesia.in c.super his.nu.4.& 21.ad fi.de acc. 77.& 79.
1 parochiani non habent ius præsentandi, nisi sint patroni, vel nisi sint in qua si possessione.in c.querelam.nu.2.de elec. 150
6 parochiani tenentur in subsidiũ ad refectionẽ ecclesię, vbi diuina peragũtur, nec possunt renunciare vsui ecclesię.in c.1.nu.4.de eccl.ædi. 255
7 parochianus potest denunciare suum prælatum, nam interest sua, ne habeat lupum pro pastore.in c.qualiter, & quando.il 2. numero 23.de accusa. 89
1 parochiani nullum habent ius præsentando, vel eligendo, nisi sint patroni in c.sacrosancta.nu.8.de elec. 186
2 parochiani etiam laici admittuntur ad denunciandum prælatum suspectum de dilapidatione.in c.venerabili.nu.9.de off.deleg. 120
6 parochianus si eligit sepulturam extra suam parochiam, & in ecclesia sepulturę aliquid deliquit, debetur de tali relicto canonica portio ecclesię parochiali.in c.1.nu.1.de sepul.fo.154. Et quid si parochianus sumebat pariter sacramenta ex duabus ecclesiis.ibid.nu.3.
parochiani debent se confiteri presbytero parochiali, licet habitent in aliquo monasterio ad seruiendum ei, nisi consuetudo sit in contrarium in c.si.nu.5.de censi. 240
4 parochiani, an & quando debeant dare quid loco beneficii pro administratione diuinorum ecclesię.in c.ueniens ad nos nu.3.de testib. 50
6 parochianus nolens se alicui monasterio, siue in uita, siue in morte tenetur certam partem bonorum suorum relinquere ecclesiæ parochiali, in c.relatum.

c.relatum nume.1.& 6.de sepul. 156
Parochi possunt quartam relictorum fratribus vendicare, & inhibere heredibus ne soluant, in cle.dudum, nu.47.de sepul. 303
Parochiæ vnus vt quis uiribus suffulciatur, non requiritur animus perpetuo stanti, vel domicilium constituendi, in c.religiosi, nu.17.de priu.& excess.priui. 315
Parochialibus super ecclesiis dispositio facta non vendicat sibi locũ super non parochialib.in cle quæ de ecclesiis, nu.11.de off.vica. 290
Parochiani quo casu sub præcepto peccati mortalis debent audire missam in propria parochia, in c.vt dominicis, nu.1.de parochiis. 163
Parochiani non possunt recipere sacramenta ab aliis religiosis in aliena ecclesia, nisi ex licentia proprii sacerdotis, & illi religiosi, quia iter ministrant ipsis sacramenta, sunt ipso facto excommunicati, ibi.
Parochianus alienus si in conemptum uult audire missam ab alio parochiano, potest per ipsum de ecclesia expelli, etiam contra eundem manum violentam iniiceret irregularitatem etiam quod ille esset clericus, ibid.nume.2. 164
Parochianus debet se abstinere ab assumptione eucharistiæ ex consilio proprii sacerdotis, secus alieni, in capitu.omnis utriusque, numero 3. de pœniten.& remis. 246
Parochianus non potest confiteri peccata sua alteri sacerdoti, nisi petita, & obtenta licentia a proprio, non solum in confessione semel in anno, sed in omni alia confessione, ibid.nu.5.
Parochiani compelluntur subuenire presbytero, si aliter non habet vnde viuat, in c.significatum.nu.8.de præben. 30
Parochiani, & patroni ecclesiæ possunt agere ciuiliter contra prælatum de crimine, vt priuetur ecclesia, quia interest ipsorum habere bonum prælati, alii vero non admittuntur.in c illa ꝓpositorum, num.5.de accu. 66
Parochia quid sit, & vnde dicatur.in rub nu.1.de paroch. 162
Parochiani non tenentur sponte facere oblationes presbytero parochiali, nisi sit consuetudo, & nisi indigeat, quo casu possunt compelli ab epo, nõ autem q̃ presbyter possit cessare ab administratione duinorum, ibi nu.3.
Pars interrogata ab aduersario non tenetur respondere, sed si respondent, tenet responsio, in capitu.cum causam, nume.13.& nume.22.de iura calum. 148.& seq.
Partes nõ possunt facere, q̃ iudex cognoscat super aliqua re, de qua iudex non potest cognoscere, in c.1 nu.26.de mut.peti. 116
Pars non potest cogi præsse, vt litem contestetur, in c.cum causam.nume. 27.de iura calum. 149
Pars non potest compelli ad aliquid faciendum de nocte, in c.quoniam, nume.4.de ferus. 160
Pars aliqua quid importet, in c.super eo.nu 3.de eo qui cog.cons. 35
Partes possunt dare potestatem iudici, vt procedat iudiciario ordine non seruato.in c 1.nu.12.de lit.contest. 120
Pars una vel duę alicuius rei, an intelligatur habito respectu, quòd illa res potest diuidi in duodecim partes, vel quomodo, in ca.cum homines, nume.2.de decimis. 168
Partes non possunt renunciare solennitati iudiciariæ, in c.1.num.4.de lit. contest. 119
Partus sequitur de iure conditionem ventris, valet tamen statutum, & cõsuetudo in contrarium, in c.licet, nu.2.de coniu.seruo. 31
Partus sequitur conditionem matris, in c.1.nu.3.de nat.ex lib.ven. 31
Pater in parem aliquando habet imperium. Ant.in c.ad supplicationem, nume.5.& 7.de rerum. 32.& seq.
Pastor tenetur ad emendam ouium quas comedit lupus, quia tenetur ad custodiam, in c.quamuis, nu.2.de reg.iur. 284
Pastoris boni est tondere pecus, non deglutire, in cle.ad nostrum, nume.3. de censi. 308
Paternitas non contrahitur, nisi animo & certa scientia præcedentibus, in c.si vir, vel mulier, nu.4.de cogna.spiri. 32
Pater in omnibus casibus, in quibus potest filiũ exhæredare, potest ei denegare alimenta, in c quintaullis, nu.5.de iureiu. 164
Pater pro filio impubere contrahit sponsa.dia, pro pubere vero non nisi consentiat, in c.1.nu.1.de d.spon.impu. 15
Pater an teneatur filiam dotare, quæ matrimonium contraxit sine suo consensu, ibid.nu.6.
Pater si efficiatur monachus, statim desinit habere filios in potestate, in c.si quis ante, nu.2.de reg. 181
Pater potest offerre filiũ impuberem, vel ipsum a monasterio reuocare infra anno sub cuius potestate est pater, & filius, ibid.nu.7.
Pater non tenetur dotare filiam maritatam, si nullam ab initio promisit dotem, sed si filia, quando se maritauit, promisit dotem, tenetur pater il lam soluere, in c.cum causa, nu.5.de rapto. 161
Pater contrahendo cum filio videtur sibi dare consensum stante statuto, q̃ sine consensu patris filius non possit contrahere, in c.cum dilectus, num. 2.de consue. 103
Pater mortuo filius an possit, & debeat legitimari in præiudicium agnatum, in c.per venerabilem, nu.29.qui filii sint legi. 52
Pater cogitur alere filium officium iudicis, nisi filius possit ex sua industria seipsum alere, dum tamen non sit sibi dedecori operari, in c.ex literis, nu.5.de conuer iuf. 201
Pater denegans alimenta filio perdit patriam potestatem, ibid.
Pater qui negauit alimenta filio, qui ob hoc mortuus est, potest puniri, ac si propriis manibus interfecisset. ibid.
7 Pater si nomina filium suum in testamento, vel alibi legitimum an illegitimus censeatur, in c.per tuas nu.5.6.& 8.qui fil.sint leg. 50
4 Pater volens ingredi monasterium, non potest priuare descendentes, vel ascendentes legitima, in c.in præsentia, nu.53.de prob. 21
pater per ingressum monasterii perdit medietatem vsufructus, ibid.nu.57
7 pater licet habeat filios in potestate sua, non tamen potest filii vxorem retinere, imo compellitur illam sibi restituere, in capitu. non est, numero 1. desponsa. 6
pater priuatur patria potestate, & dominus dominica, si filios vel seruos exposuerunt, vel ratum habuerunt vel alimenta eis delegauerunt, si fuerint languidi, alias secus, in capitu.vnico, numero 1.& 2.de infami.& lang.expo. 138
pater non tenetur pro delicto filii, etiam in legitima de iure communi. in c. referente, nu.3.de delic.pue. 184
pater licet non possit filiam obligare ad matrimonium, sed si iurat, videtur promittere se curaturum quantum in eo erit, in capitu.ex literis, num. 1.& 6.de spon. 6
4 pater an sit idoneus testis pro filio, in c.in omni, nu.3.de testi. 42
7 pater potest in uita hæreditatem filii cedere aliquo sibi retento, in c. transmissæ.nu.7.qui filii sint legiti. 46
pater licet generaliter in causa filii non testificetur, nec filius in causa patris, saltim tamẽ in quibusda, in c videtur, nu.5.qui matr. accu.pos. 54
pater alius debet esse carnalis, alius spiritualis, in c.si vir vel mulier.num. 2.de cogna.spiri. 32
pater incertus est, & ille præsumitur pater quem nuptiæ demonstrant, & hoc procedit.si maritus erat præsens, secus si absens tempore conceptionis, in c.transmissa, nu.9 qui fil.sint legi. 46
pater non tenetur dotare filiam iam maritatam, nisi ipsa dum maritabatur clam promisit dotem marito, quo casu debet ipsam soluere, in c.1.nu.6. de adul.& stu. 153
1 pater non tenetur dotare filiam maritatam, si nullam ab initio promisit dotem, sed si filia, quando se maritauit, promisit dotem, tenetur pater.in repet.c.Ecclesia S.Mariæ, nu.20 de constitu. 36
7 pater potest contrahere cum filia spirituali filii sui, in capitu.1.nume.4.de cogna.spiri. 31.& seq.
pater venait filium propter famem, in capitu. ex literis, numero 7. de diuor. 57
6 patria potestas non est penes illos, qui non subsunt Romano imperio, in c. ex literis nu.6.de conuer.inf.de. 201
7 patria potestas non soluitur per sacros ordines, nisi per episcopum, in cap. cum voluntate, nu.8.de sen.ex com. 272
patria potestas non curatur in spiritualibus ibid.
1 patria potestas soluitur per ingressum religionis, in capitu.officii, nume.2. de electio. 169
3 patria potestas dissoluitur per confessionem religionis, in cap.ex parte, nu. 11.de resti.spo. 213
6 patris quis magis obligatur, quam parentibus, in capitu. 1.numero 9. de conuer.infid. 200
patrię potestas soluitur per ingressum monasterii factum per patrem, in c. cum simus, nume.5.de reg. 186
2 patria potestas soluitur per dignitatem episcopalem, & per introitum cuiuscunque religionis approbatę. in capit.consuetudo, nume.2.de resti.in integ. 194
patria potestas non consideratur in spiritualibus.ibi.
6 patrimonium clerici in quo ipse fuit ordinatus non habens aliud beneficium, an possit per eum alienari sine solennitate, qua alienantur bona ecclesiastica, in c tuis, nu.8.de præb. 39
1 patrimonium sufficiens habens, an cum bona conscientia retineat beneficium, in c.postulasti, nu.4.de rescrip. 76
6 patria non operatur tacitum consensum, quando quis non potest actum contradicendo impedire, c.peruenit, nu.8 de emptio.& vendi. 97
3 patientia tunc est causa acquirendi iura incorporalia, quando patiens circa actum patientiæ potuisset illa iura alias concedere, in c.in literis, nume.15.de resti.spo. 197
3 patientia in incorporalibus habetur pro isto titulo, in c.cum ecclesia, num. 43.46.& 49.de cau.pos.& proprie. 180.& seq.
patientia illorum, ex quorum voluntate transfertur possessio, vel quasi iurium incorporalium, habetur pro titulo, ibid.nu.43.46.& 49.
7 patientia,& tolerantia superioris quid operetur, in capitu.præterea, num. 4.de sponsa. 3
5 patientia illius contra quem præscribitur, qer quę debet probari, in cap.de quarta, nu.22.de præsc. 28
patriarcha est supra Archiepiscopos in prouinciis sibi decretis, & itase habet aduersus Archiepiscopos, sicut ipse aduersus suos diœcesanos, in c.fi.nu.3.de confirma.uti uel inuti. 168
3 patriarcha est maior Archiepiscopo, in capitu.expositum nobis, nume.4.& 15.de dilatio. 157.& seq.
1 patriarcha est maior Archiepiscopo, in capitu. scriptum, numero 16. de electio. 172
7 patriarcha est ordinarius omnium archiepiscoporum, qui sunt in sua diœcesi, non tamen habet iurisdictionem in subditos ipsorum, in c.antiqua, nume.3.de priui. 219

Universidad de Deusto
Biblioteca

2 patriarcha non habet iurisdictionem in subditos Archiepiscoporũ vel Episcoporum, nisi per appellationem ex priuilegio, in c. duo simul, numero 1. de off. ord. 138
7 patriarcha facit crucem ante se deferri in oĩ loco, præter quam in loco, vbi sit summus Pontifex, vel eius legatus, in c. antiqua, nu. 1. de priui. 219
patriarcha habet plures prouincias sub se. ibid. nu. 5. & 6.
patriarcha præcedit oẽs Cardinales, & vadit immediate post papam quod est verum, si est de illis quatuor, de quibus in d. c. antiqua, ibi. nu. 6.
6 patroni noui non debent, nec possunt mutare illos, qui ante erant præsentati & instituti, in c. querimoniam, nu. 1. & 2. de iurepa. 224
patroni possunt inter se ordinare, vt alternis vicibus habeant ius præsentandi, ibi. nume. 5.
patronus potest Rectorem institutum ab episcopo sine eius licentia mutare. ibid. nume. 6.
patronus ecclesiæ principalis, an habebit ius patronatus in ecclesia vnita, in c. quia monasterium, nu. 6. de relig. do. 214
patronus vergens ad inopiam, an debeat alimẽtari ab ecclesia patronata, & an patronus pauper habeat actionem contra ecclesiam, in c. nobis, nume. 1. 6. de iurepa. 228. & seq.
patronus largo modo dicitur eligere, ibi. nu. 4.
patronus in acquisitione iurispatronatus non potest trãsferre institutionem in inferiorem prælatum episcopo. ibid. nu. 5. 229
patronus habet potestatem denunciandi superiori presbyterum dilapidatorem, vel aliae inhonestum, ibi. nu. 7.
patronus quo casu habet præsentationem prælati, ibi. nu. 10.
patroni si sunt in discordia præsentandi aliquem in ecclesia, episcopus loci statuet, ne interim exerceantur diuina officia in ecclesia, in ca. 1. nume. 1. & 9. de iurepa. 220
patroni possunt inter se cõuenire alternis vicibus, vt habeant ius presentandi. ibid. nu. 6.
patroni non possunt inter se diuidere fructus ecclesiæ, in qua habent iuspatronatus, nec aliquid ab ea exigere. ibi.
patroni si non præsentant Rectorem in ecclesia intra tempus constitutum, episcopus loci instituet Rectorem, ibid. nu. 9. & in c. quoniam, nu. 6. vbi aliud statuitur in electoribus, eo. tit. 221
patroni & episcopus, si sunt in discordia circa Rectorem, quid agendum, ibi.
patronus laicus, si intra quatuor menses, vel ecclesiasticus intra sex non præsentauerit, poterit episcopus instituere rectorem in ecclesia patronata, in c. eam te nu. 1. & 2. de iurepa. 227
patronis currit tempus ad præsentandum a tempore vacationis nõ autem litis motæ. ibi. nu. 3.
patronus ecclesiasticus dicitur ille, qui habet iuspatronatus nomine ecclesiæ, nõ autem q̃ sit clericus, & haberet nomine patrimonii, quo casu cẽsetur vt laicus, ibi. nu. 4. & in c. cum autem, nu. 3. eo. titu. 228
patronus non potest iuspatronatus propria authoritate alienare, nec pro eo aliquid temporale exigere, nisi donetur personæ ecclesiasticæ ratione ecclesiæ, in c. præterea, nu. 1. & 2. eo. titu. 227. & seq.
patronus non potest exigere aliquid temporale, etiam minimum a rectore præsentato, & instituto in recognitionem iurispatronatus, nisi sibi reseruauerit in fundatione ecclesiæ, cum authoritate tamen episcopi ad petitionem patroni, ibid. nu. 3. 4. 5. & 6
patronus an possit uendere fructus, uel redditus quos percipit ab ecclesia patronata, ibi. nu. 8.
patronus non potest vendere ius se alimentandi in casu inopiæ, quod habet in re patronata, ibid. nu. 11.
patronus, si unus post alium præsentet, potest episcopus secundum instituere, in c. pastoralis, nu. 1. & 2. de iurepa. 230
patronus ecclesiasticus si præsentauerit ẽm qui fuerit institutus, talis institutio non ualet, quia prima præsentatio habet uim electionis, ibi. nu. 4.
patronus dicitur aduocatus ecclesiæ, qua tenetur eam defendere, in cap. quia clerici, nu. 1. de iurepa. 222
patronus uendens iuspatronatus, licet non acquirit emptori, an ipse priuetur. ibi. nu. 8.
2 patronus præsentando indignum, an sit priuatus potestate præsentandi, in c. cum nos. nu. 1. & 5. de offi. ord. 134. & seq.
patronus laicus non habet custodiam ecclesiæ uacantis, nisi ex consuetudine per sedem apostolicam approbata, patronus uero clericus habet. ibi. numero 4. & 8.
patronus si fuerit negligens in præsentando, deuoluitur potestas præsentandi ad illum, ad quem pertinebat institutio. ibi, nu. 6. 135
patroni si super iure patronatus contendãt, debet interim episcopus prouidere uacantis ecclesiæ, saluo iure uincentis, ibi. nu. 7.
6 patronus habet ius præsentandi intra sex menses, intra quos, si non præsentauerit, prælatus habens ius instituendi, uel de iure cõi, uel speciali poterit conferre, & habebit sex menses ad cõferendum, in c. nulla ecclesiastica, nu. 13. & seq. de concess. præb. 65
patronus si semel præsentauit unum, non potest postea alium presentare ad beneficium uacans, & quid ad uacaturum, in capitu. inter cætera. nu. 6. de præben. 33
patronus etiam ecclesiasticus non potest sibi uendicare fructus benefic. vel ecclesiæ reseruata exigua portione rectori, nec ualet consuetudo in contrarium. in c. extirpandæ. nu. 2. de præb. 45
5 Patronus an possit petere, q̃ clericus ecclesiæ patronatæ assignet quid & quantũ expendat pro suo uictu. in c. cũ venerabilis. n. 44. de exc. 14
6 Patroni non possunt plures rectores instituere in eadem ecclesia. in c. quacunque. nu. 2. de iurepa. 220
Patroni habent ius præsentandi, non autem eligendi, licet largo modo dicantur eligere, & sic non uitiabitur libellus, si dicatur, q̃ patroni elegerunt. ibi. nu. 3. & 4.
patroni eligentes, siue præsentantes non idoneum, an sint priuati potestate eligendi, remissiue. ibi. nu. 5.
Patroni si discordant in præsentãdo præfertur præsentatus a maiori parte, nisi ex tali præsentatione oriatur scandalum. ibid. n. 1. 3. 4. & 5. et. 11.
Patronus consequitur iuspatronatus ex tolerantia, & gratia Papæ non, q̃ ipse sit habilis, cum sit ius spirituale, ibi. nu. 2. 221
Patronus si non præsentat intra tempus, quia contenditur super idoneitate præsentati, vel quia est contentio inter ipsum, & episcopum non priuatur iure præsentandi. ibi. nu. 7.
Patroni an in præsentãdo debeant omnes insimul interuenire, an sufficiat, vt omnes de per se interueniant. ibi. nu. 14
1 Patronus eligens aliquem potest resilire ad præsentationem. in c. querelã, nu. 6. de ele. 151
6 Patronus cui est mota lis super iurepatronatus, an interim possit præsentare rectorem in ecclesia lite pendente. in cap. ex literis, nu. 6. & 8. de iurepa. 223
6 Patronatus laicus potest plures præsentare, videlicet vnũ post alium, & est locus gratificationi, patronus uero ecclesiasticus nõ potest, nisi vnã præsentare in c. cum autẽ. nu. 1. 4. 5. & 7. de iurepa. 228
Patronus ecclesiasticus non potest, nisi semel præsentare, cuius præsentatio habet uim electionis. ibid. nu. 3.
Patroni si uariant in præsentando in pari nume. Episcopus habet optionẽ instituendi quem uult. ibid. nu. 8.
Patroni si non concordant in præsentando, Episcopus potest instituere extraneum. ibi. nu. 9.
6 Patronus si præsentat unum post alium, potest Episcopus instituere secundo præsentatum. in c. cum dilectus. nu. 1. de iurepa. 230
Patronus si consentit, potest quis in institui in ecclesia patronata absque alia præsentatione. ibi. nu. 8.
6 Patronus ecclesiasticus habet pinguius ius in ecclesia, quam patronus laicus, & ideo potest exigere rationem administrationis temporalium, quod non potest laicus. in c. in Lateranensi. nu. 3. de præb. 54
7 Patroni nullam aliam iurisdõnẽ habent in presbyteros ecclesiæ patronatæ, nisi q̃ possint ipsos præsentare, & postea ab eis generalem rõnẽ ipsa liũ exigere, & Epo referre. in c. cum & plantare. nu. 6. de priui. 209
2 Patronus si non præsentat intra terminum determinatum, ius præsentandi transit in superiorem. Ant. in c. 2. nu. 2. de sup. neg. præla. 41
Patronus præsentans scienter indignum, priuatur potestate præsentandi, ibid. nu. 5. eo.
5 Patronus alicuius ecclesiæ ipsa uacante potest percipere omnes fructus, & ipsos successori reseruare, uel in utilitatem ecclesiæ conuertere. in c. bonę memoriæ, nu. 2. de appel. 138
6 patronus in fundatione ecclesiæ potest facere, vt imponatur census persoluendus, uel sibi, uel alteri tertio. in c. quanto. nu. 1. de censi. 236
7 patroni, uel similes personæ habentes aliquid iuris in ecclesia, si intersecerint per se, uel per alios rectorem, uel clericum ipsius ecclesiæ, priuantur omnib. iuribꝰ quæ habent in ea, & eorũ descendentes, vsque ad quartã generationẽ prohibentur clericari. in c. in quibusdam. n. 1. de pr. 240
3 patronus uno præsentato, an possit alium præsentare. in rub. num. 4. & 17. de iudi. 3. & 4.
6 patroni laici, siue ecclesiastici non possunt nouum censum imponere in ecclesia patronata, licet ab initio in fundatione possint. in c. grauis. nu. 1. & 2. de censi. 236
6 patronus non potest conferre ecclesiam patronatam clerico, & non obstante tali collatione potest in ea rectorem presentare. in c. cum laici. nu. 4. de iurepa. 224
patronus etiam ecclesiasticus non potest alicui conferre ecclesiam in titulum, ibid. nu. 2.
6 Patronus non poterit per iudicem secularem priuari iurepatronatus, nisi cum vniuersitate bonorum, ibid. nu. 3.
Patronus si commiserit crimen læsæ maiestatis, eius filius clericus non priuatur ecclesiæ patronata quã, ibid. nu. 4.
Patronus non habet aliud ius in ecclesia patronata, quam ius præsentandi in c. illud prætendendum, nu. 1. de iurepa. 223
patronus simpliciter concedendo ecclesiam patronatam, quid censeatur cõcessisse, ibi. nu. 7.
patronus præsentando indignum, an priuetur potestate præsentandi illa uice, ibi. nume. 8
6 patronus uerus qui non est in possessione presentandi, non habet ius presentandi, in c. consultationibus. nu. 9. de iurepa. 227
patronus in fundatione, uel donatione ecclesiæ, quo casu possit aliquid temporale cum authoritate epi sibi reseruare, in c. 1. nu. 1. de censi. 232
1 patroni. i. qui habent iuspatronatus, non possunt aliquem præsentare singulariter, in c. cum omnes, nu. 8. de consti. 23
patronus ecclesię non potest esse tempore quo fundatur, dispensare de iuribus ecclesię in præiudicium epi, sed bene hoc potest episcopus facere ad requisitionem patroni, in c. cum dilectus, nu. 4. & 11. de consue. 104

Patronus an possit conditionem apponere, q̃ ecclesia non subsit episcopo, in c. si. nu. 8. de condi. appo. 24
Patronus non potest vendicare ex consuetudine ius intereſſendi, in electione episcopi, quia consuetudo non facit laicum capacem iuris spiritualis regulariter, in ca. quod sicut, § super eo. nu. 6. de ele. 156
Patroni plures an debeant omnes consentire in præsentando aliquẽ, vel sufficit maior pars, in c. in genesi, nu. 8. de elec. 193
Patronus etiam si sit clericus non habet ius instituendi, vel destituendi, vel bona ecclesiæ patronatæ administrandi, sed tantum præsentandi, in cap. præterea, nu. 1. de iurepa. 227
Patronus, idest qui habet iuspatronatus in aliqua ecclesia, non habet alia iura, nisi denunciationem male administrationis, & defensionem, & vt ei subueniatur, ne prgeat ad inopiam, in capitu. cum ad sedem, num. 12. de rescr. spo. 216
Patronus si intra tempus statutum non presentat ecclesiæ vacantis Rectorem, episcopus loci supplebit, in cap. si vero, nume. 1. de iurepa. 225
Patroni laici habent quatuor menses ad præsentandum, clerici vero sex menses, ibid. nume. 2.
Patroni si contendunt super iurepatronatus, debet episcopus expectare vsque ad tempus statutum, quando scilicet constat ecclesiam esse patronatam, aliàs secus, ibid. nu. 3.
Patroni consensus requiritur in prouisione superioris, in qua principaliter non ordinatur, sed ex aliqua causa sic. Anto. in capitu. proposuit. nume. 4. de fil. præsby. 64
Patronus etiam ecclesiasticus non potest ecclesiam patronatam uacantem alteri conferre, & si contulerit ad eam, nihilominus poterit præsentare, quia illa prima collatio non habet vim præsentationis, in c. transmisse, nu. 1. & 2. de iurepa. 231
Patronus non solum debet eligere presentandum, sed electum actualiter presentare, ibid. nu. 4.
Patrono ignoranti ecclesiam patronatam uacare, tritc tempus ad presentandum. ibid. nu. 6.
Patroni si non præsentauerint rectorem in ecclesia intra tempus statutum episcopus ordinabit sine præiudicio patronorum, in cap. cum propter, nume. 1. de iurepa. 229
Patrono litiganti super iurepatronatus, currit tempus præsentandi, patrono uero ignoranti, uel aliter impedito secus, ibid. nu. 2.
Patronus ecclesiasticus, & patronus secularis in quibus differant in iurepatronatus, quod habent, ibid. nu. 5.
Patronus laicus non habet ius eligendi prælatum in ecclesia, neque de iure, neque ex pacto, neque ex consuetudine, in capitu. sacrosancta, nume. 2. de electi. 185
Patroni possiunt præsentare aliquem, & valet præsentatio, licet non fuerit maior pars patronorum, in c. ecclesia vestra, nu. 5. de electi. 182
Patroni plures possiunt esse in eadem ecclesia, in c. ad audientiam, nu. 4. de eccle. ædifi. 256
Patronus non potest reseruare in fundatione ecclesiæ, vt ius instituendi præsentatum pertineat ad inferiorem episcopo, ibid. nu. 13.
Patronus laicus licet possit variare, tamen præsentat secundum, accumulatiue, non autem potest ex toto recedere a primo, in c. cum autem, nu. 2. de iurepa. 228
CORSE. An laicus possit successiue vltra duos accumulare, & dicitur q̃ non, quia licet iura dicant laicum patronum posse plures accumulare debent intelligi de duobus, quia pluralis locutio duorum numero est cõ vniatio est odiosa, ideo restringenda, de reg. iur. li. 6. hodie ad hoc optime de præb. c. is cui. lib. 6. Item infinitas est vitanda, de rescr. lib. 6. cap. cum in multis. Item si videantur iura de hoc loquentia clare istud innuunt, vnde capitulum quod autem dicit postmodum aliud capitulum cum dilectus, dicit secundum pastoralis, dicit aliud & secundo loco ex quibus omnibus apparet aperte, quòd huiusmodi variatio fieri potest successiue ex duobus, & non pluribus, & per hoc respondetur ad id quod no. in cle. si. de iure pat. in §. 2. super verbo, plures. intendit, n quando simul plures quã duo presentãt, & vnus ex eis per ipsum eligatur, vt ibi in tex. & idem etiam quando duæ presentationes factę successiue fuerunt, & sic intelligitur ibi glo sequens super verbo presentare, & si bene inspicia tur, idem est in effectu illo casu, sicut dictum est, quia sit presentatio, vt vnus eligatur, sed vltra duos non possit fieri tertia per prædicta, nec obstat quod reputetur nouum cum alius doctor hoc non dixerit, quia non reperitur aliquem contrarium dixisse, ita concludit Io. Cal. in consi. 16. in cip. an laicus, in tit. de iurepa. facit. l. si quis iusiurandum. C. de reb. credi. & ibi Bal. in auth. habita, in 12. col. in ver. 3. quæro, C. ne filius pro patre, non obstat, quod voluit domi. Abba. in d. cap. bone, quia loquitur in latione, & non in presentatione. Item loquitur quando nullum ius est acquisitum presentato, saltem ad rem cap. cum Ber. de re iud. & ibi Abb. in cõtrarium facit gl. in cle. plures, in verbo presentare, de iurepa. & ea. cum autem. eo. tit. prima pars sentitur per Abb. in ca. cum vos, de off. ord. faciunt no. in c. dilectus, de off. de le. hanc partem tenet Ioan. Cal. sequitur domi. Bartho. de Belenzinis auditor Rotę in cap. nobis, de iurepa. & ita in facto consului Ferrarię, & obtinui.
Patronus non potest ecclesiam patronatam pro se retinere, vel alteri etiã filio concedere, in c. consulnit, nu. 1. & 2. de iurepa. 225
Patronus licet non posset seipsum presentare, potest tamen filium suum idoneum presentare. ibid. nu. 3.
5 Patronus non potest presentare plures variando, sed cumulatiue sic, in ca. cum Bertoldus, nu. 10. de re iudi. 81
6 Patronus an possit seipsum presentare, & an possit institui ab episcopo, in c. per nostras. nu. 1. 3. & 4. de iurepa. 229
Patronus non potest promittere se presentaturum aliquem ad beneficium vacaturum, nec potest dare alii potestatem presentãdi antequam vacet, in c. si. nu. 1. & 6. de concess. preb. 75
Patronus non habet ius præsentandi prelatum in ecclesia collegiata, sed habet ius presentandi ad prebendas, quę sunt in ipsa ecclesia collegiata, ibid. nume. 3.
Patronus presentando dicitur donare, ibid. nu. 5.
Patronus potest dare generalem potestatem presentandi cui vult, ibi. nu. 6.
7 Patronus laicus alicuius ecclesię collegiatę an habeat consentire in electione prelati, in c. de hoc, nu. 10. de simo. 96
6 Patronus presentans aliquem pretio vel dolo, committit simoniam, in c. ex insinuatione, nu. 2. de iurepa. 225
Patronus alicuius ecclesię dicitur ille, qui fundauit, vel dotauit ipsam. in rub. nume. 2. de iurepa. 220
patronus debet presentare presbyterum in ecclesia, in qua iuspatronatus, nec episcopus, vel alus prelatus potest aliquem instituere sine licentia patronorum. ibid. nu. 4.
patronus si deuenerit ad inopiam est alendus ex redditibus ecclesię in qua habet iuspatronatus, dum tamen ipsi redditus remanent vltra necessaria, ibid nume. 5.
patronus an possit presentare clericum peregrinum sine literis commendatitiis sui episcopi, in c. significasti, nu. 3. de iurepa. 226
patronus potest variare in presentando ante institutionem episcopi, scilicet accumulando, non autem prorsus recedendo a prima, in c. quod autem, nume. 3. de iurepa. 221
7 patroni plurium ecclesiarum possiunt inter se iura illa diuidere, vt scilicet unus sit patronus in vna, alius in alia, secus in patronatu libertorum, & quare. in cle. plures, nu. 6. de iurepa. 307
patronus an habeat presentare clericũ, sicut presentare rectorem, cle. plures, nu. 3. de iurepa. 307
patronus ecclesię curatę potest presentare ita religiosum, sicut seculavem, dummodo non presentet eum, ut claustralem. in clem. quia regulares. nu. 11. de supplen. negligen. prelato. 288
patronus ita efficitur is, qui aliquid posuit ad dotem ecclesię, sicut qui plus contulit, in cle. plures, nu. 1. de iurepa. 307
patronus plures potest presentare alternatiue. licet electio alternatiue fieri non possit, in cle. plures. nu. 10. de iurepa. 307
patronus plures presentãdo nõ põt magis pro uno instare, quam pro alio, secus tamen si rõne ecclesię presentaret. in cle. plures, nu. 9. de iurepa. 307
patronus potest presentare nedum plures successiue, sed etiam simul, optio tamen eligendi episcopi est. in cle. plures, nu. 8. de iurepa. 307
patroni plures possiunt inter se conuenire de presentando rectorem alterius uicibus, in cle. plures, nu. 4. de iurepa. 307
patroni unius uocem unam habentis heres uocem unam habebit, & duorum heres duas, & sic de similibus, in clemen. plures, numero 2. de iurepatro. 307
6 pauca considerantur in parua, uel magna quantitate secundum materiam. in c. 1. nu. 1. ne cle. uel mona. 274
3 paupertas non excusat quem a litigando, sed an respectu f. deiussoris, seu q̃ curatoris. in c. cum olim, il 2. nu. 6. de resti. spo. 220
2 paupertas excusat procuratorem, si non appellauerit, in c. non iniuste. num. 12. de procu. 176
6 paupertas non impedit, quominus clericus non possit promoueri ad beneficia, in c. 1. nu. 2. de pecu. cle. 125
5 paupertas aa excusat a promotione appellationis, in capitu. ex ratione, nume. 5. de appel. 109
CORSE. Et quis dicatur pauper, dic q̃ relinquitur arbitrio iudicis secundũ Bar. & alios legistas, in l. si cõstante. ff. so. ma. & secundũ Io. An. & alios, in ca. significatibus, de off. del. & ibi per D. meum Barb. & ibi Abb. dicit, q̃ vidua pauper potest trahere secularem ad iudicium ecclesiasticum, & vide gl. 2. q. 1. c. prohibetur, & gl. in l. nonnulli, ff. de acc. q̃ ille dicitur pauper, qui non habet in bonis tantum quãtum est cã, & vide gl. in Auth. de hęre. & fal. in prin. quę dicit, q̃ ille dicitur pauper, qui nõ habet quinquaginta in bonis, & glo. Inst. de excu. turo. in §. propter paupertatem, & adduco bo. tex. in c. illa. 1 5. q. 1. q̃ paupertas non est de genere malorum, & adduco gl. in c. in primis, 2. q. 1. in prin. quod primo est cã pauperis tractanda quam diuitis, vt C. de epis. & cle. l. si quis ad declinãdam, sed male seruatur, quia hodie dicitur. Si nihil attuleris ibis Homere foras, & adduco Vin. relatum ab Abba. in c. si quis testium in fi. de resti. quòd iudex ordinarius debit expensas pauperibus testibus, quia tenetur pauperibus prouidere, vt in Auth. de man. prin. in capitu. si tibi, & de excess. prela. in cap. sicut unire, & adduco tex: Insti. de excus. tu. in § sed propter paupertatem. ubi paupertas excusat a tutela. & in l. paupertas, ff. eo. & adduco Bald. in cap. sedes apostolica, de rescr. ubi dixit, quòd per istam clausulam generalẽ, & quidã alii, nõ includũtur pauperes, qui propter paupertatem non possiunt se defendere, quia paupertas excusat. allegat l. Titius, ff. de procu. & adduco Ray. de Forli. in l. non facile, in §. 1. ff. si cui plus quam per leg. fal. quòd pauperi remittitur

Universidad de Deusto
Biblioteca

itur onus satisfandi,& adduco Bal.in c.3.de rescrip.vbi dixit,q̃ si propter paupertatem,vel metum tiranni,quis non fuit protestatus, excusatur,quod intelligit verum ibi,do.meus Barba.si in protestatione fienda erant necessariæ expensæ faciendæ.arg.l.si procuratorem, §.si ignorantes.ff.m.vn.& adduco Bal.in l.2. §.si quis in iudicio, ff.si quis cau. vbi refertse liberasse quendam a pœna furcarum, quia appellauerat, propter paupertatem non poterat prosequi appellationẽ, & per consequẽs appellatio erat deserta,qui excusabatur per d.§.si ignorantes,& ibi et voluit Bal.in l. cum quidam. C. de condi infer. & in l.acceptam,C.de vsur.Inn.Abb.& alii,in c.ex ratione,de appel.& adduco eundem Bal. in c.sedes apostolica, vbi dixit, q̃ inopia,seu pauertas repentina dicitur casus fortuitus,l.si res pupillorum,ff.de admi. tut.subdit tamen, q̃ in clausula indifferenti bene includitur pauper, & adduco eundẽ Bal.in d.c.si qui testium,& in d.c.sedes,& in c.pe.de consue.& in c.quæ in ecclesiarum,de consti.vbi dixit, q̃ paupertas nocet quæ captione prouenit, & ex culpa,allegat bonum tex.in l.pen ff.de iure do. & adduco bonum tex.in l.iudices.C.de episco.audien. quod iudex tenetur facere expensas carcerato pauperi,& adduco Bal.in l magis puto.§.1.ff.de re.eorum,q̃ si pauper contendit cum Rege,seu alia potenti persona, q̃ Rex tenebitur prouidere pauperi de expensis,& adduco Archi.in d. c. decimas. 16.q.1.quod pauperes excusantur a decimis,adeo quod si constitutione synodali caueatur, q̃ qui non soluerit decimas sit excommunicatus, q̃ non includentur pauperes,facit quod voluit do.Ant.post Inn.in c.pen. & Goff.de offi.del.& in c.olim.il 2.de resti.spo. & vide do Abb.in c.2. nu.3.de test.cogend.& adduco bonum tex.in l.forma,§. quemquam,ff. de censi.quem tex.alleg.Bal.pro singulari,in l.acceptam,C.de vsur. 39

6 *paupertas voluntaria non reprobatur in clericis, sed necessaria sic.in cap. tuis,nu.8.de præb.* 39

7 *pauder excommunicatus, an teneatur ire pro absolutione ad papam,inc. ea nosci tur.num.5.de sen.excom.* 257

4 *pauper quis sit,& an repellatur a testimonio, in c.cum causam, il 1.nume.15.de testi.* 78

7 *pauper constitutus in maxima necessitate potest implorare officium iudicis contra diuitem,vt sibi subeniat,& ille non subueniendo peccat mortaliter,secus si non sit magna necessitas,in capitu.si quis, numero 7. de furtis.* 162

1 *pauper potest officio iudicis compellere diuitem ad faciendum sibi eleemosynam.in c.cum causam,nu.8.de ele.* 155

6 *pauperes non sunt obligati ad victualia, in cap.cum instantia. numero 7. de censibus.* 237

6 *pauperes licet nonhabeãt actionem contra diuites ad victualia communi canda,possunt tamẽ implorare officium iudicis, vt eos compellant ad communicandum,in c.1.nu.7.de empt.& ven.* 96

4 *pauper propter paupertatem non repellitur a testimonio,& ad eum debet mitti,si propter paupertatem verecundatur exire domum,in c.si qui testium.nu.8.de testi.* 49

2 *paupertas excusat quem a pœnæ solutione. in capitu. nisi specialis. numero 6.de offi leg.* 127

6 *pauperes tenentur ad solutionem decimarum, in cap.cum dicat.nume.4.de de eccle.ædifi.* 256

7 *pauper,an & quando repellatur ab accusando,& quis dicatur pauper,et multa in hoc relinquuntur arbitrio iudicis.in c.1.nu.11.de accu.* 65

3 *pauperes sunt sub protectione ecclesiastica,in cap.cum sit generale.nume. 3.6.& 7.de fo.compe.* 73

6 *pauper potest intentare officium iudicis contra quemcunque diuitem vt sibi subueniat,in c.1.nu.8.de ele.ægro.* 58

2 *pax vel treuga,si fuit rupta per vtranque partem, an vtraque pars possit agere ad pœnam,in c.1.nu.3.de treug.& pa.* 157

2 *pax facta inter principales,an extendatur ad adhærentes ipsorum,in c.1. nu.29.de postu.præla.* 113

pax facta sub certa pœna si vnus rumpit, & postea alius, intelligitur rupta a primo tantum,in c bonæ memoriæ.il 1.nu.3.de elec. 148

CORSE. Quid si quis fecit pacem cum inimico, & promisit non offendere sub pœna,deinde adulterauit vxorem, an dicatur rumpere patiũ, & sic incidere in pœnam? Bar.in l.verum.ff.de fur.dicit,quod non per illam l.quia non fecit animo iniuriandi, & reuocandi iniuriam iam sopitam & hoc dicit verum, nisi forte iste fuerit passus similem iniuriam, & propter hoc orta fuerit inimicitia. Ang.ibi dicit, quod dictum Bart. procedit quando constat, quod causa libidinis ad hunc actum fuit processum,alias præsumptio esset contra libidinem facientem. argum.c.1.de præsum.l.1.C.de fi.ca.vbi n.actus ad plura delicta se habere potest delinquentis,semper interpretatio fit contra eum in partem duriorem, allegat no.per Dy.in reg.in obscuris.in 6.facit ad prædicta, quod no. Bal.in c.1.in prin.de pace tenen.vbi alleg.Host.in c.fi.de immu.eccl.facit etiã quod no.Pe.de Anch.in repe.de iureiu. Addo bonum arg.in c. cum voluntate.de senten.excomm.& Bal.in c.1.in prin.qui mo.feu.amit.& Io. And.in regula frustra.de reg.iu.in 6.in mercu.per Pau. de Cas.in l.qui seruum.ff.de verbo.oblig.nihilominus.d.Bar.videtur contrariari.l.pen. iuxta fi.de plag.vide Io.de Ana.in rub.de adul.in 3. col. in versi.iuxta prædicta quæro,& in practica teneas opi.Bar.

4 *Pacem si duo fecerunt, & vnus rumpat, primus rumpens potest accusari,& non accusare,in capitu.quemadmodum. §. illud autem. nume. 3. de iur eiuran.* 172

7 *Pacis bono,& scandali euitandi causa receditur a dispositione iuris positiui.in c.quia circa.nu.2.de consan. & affi.* 39

3 *Pax cuius culpa fit violata,pertinet ad Papam cognoscere, qui ratione peccati potest compellere ad paces,vel treugas faciendas. & idem in episcopo.in c.nouit ille.nu.9.de iudi.* 35

Pax si fuerit facta,pertinet talis cognitio ad iudicem ecclesiasticum. in casum sit generale.nu.28. de fo.compe. 76

2 *Pacem faciens cum aliquo,& promittens non offendere sub certa pœna talis promissio restringitur ad casum offendendi ratione inimicitiæ præsentis,vel præteritæ.in c.cum inter.nu.10.de renun.* 12

7 *Peccati euitandi causa multa conceduntur, quæ alias non concederentur. in c.præterea.2.nu.7.de spon.* 7

1 *Peccatum originale non remittitur remanente actuali. in proe.Grego.numero 6.* 7

2 *Peccatum patris,an & quando noceat filio.Ant.in c.liter as.num.5.de fil. presby.* 66

6 *peccata plura magis aggrauant, quam pauciora,nisi pauciora sint grauiora.in c.de homine.nu.4.de celeb.miss.* 247

7 *peccatum vbi potest esse,& non esse, debemus potius præsupponere, quod sit.in c.cum desideres.nu.6.de sent.exc.* 257

peccatum etiam minimum non debet quis committere, vt euitetur maius. in c.qui scandalizauerit.nu.1.de reg.iur. 283

peccatum quando aliquid potest in dubio esse,& non esse, semper debemus interpretari,quod non sit peccatum, vt vitemus illud.in c.estote.nu.5. & 7.de reg.iur. 283

5 *peccatum mortale non est male intelligere legem,uel canonem.in c.cum ex officii.nu.29.de præscrip.* 45

peccatum an incurrat ille, qui petendo rem suam non potest eam sine scandalo consequi.in c.2.nu.2.de præscri. 25

7 *peccatum ubi potest esse,& non esse, potius est censendum, quod sit quam quod non sit,licet sit,vel fiat durior interpretatio. in c.latores.nu.7.de cleri.exc.fo.189.Et vide in c.seq.nu.4.* 265

5 *peccatum non incurrit, qui operatur bonum, & potuit optimum operari, in c.constitutis.il 2.nu.7.de app.* 135

6 *peccatum factum in ecclesia est magis graue, & punibile. in c. cum ecclesia.nu.9.de immu.eccl. & cemi.* 264

7 *peccatum diminuit dies hominis.in c licet Heli.nu.1.de simo.* 105

5 *peccatum est causa,quod quis separetur a gratia Dei.in c.postoralis.§.verum.nu.12.de appel.* 142

peccatum,vel periculum animæ ad vitandum tutior via eligenda est, licet videatur durior.ibi.

6 *peccatum an quis incurrat,qui rem male possidet.in c.cum apostolica.n.3. de his quæ fi.a præla.* 80

7 *peccatum committens propter paupertatem non excusatur, quando illud est semper,& omni tempore malum,alias secus, vt in furto.in c.quoniã, nu.5.de simo.* 111

6 *peccatum in spiritum sanctum quid sit, & an remittatur in hoc seculo, in c.statuimus,nu.10.de maledi.* 187

5 *peccatum mortale non semper quis incurrit in contrauentione canonis, in c.2.nu.4.de appel.* 102

7 *peccatum vel delictum,vel irregularitas vbi in dubio possunt esse, & non esse,semper ad cautelam in foro animæ debemus considerare, q̃ sine secus in foro contentioso,in c.audientiam,nu.2.de de homi.*

Et in c.significasti.il 2.in 4.no.& in c.sicut.num.7.eo.tit. 144

7 *Peccatum reiteratum aggrauat,licet fuerit alias punitum.in c.1.nu.2. de cle.percu.* 185

6 *Peccatum grauius committitur per habentes notitiam legis diuinæ, quam ignorantes,in c.non minus.nu.2.de immu.eccl.& cemi.* 261

4 *In peccato mortali existens an debeat remouere a beneficio, & an temerarie iurans remouendus sit a testimonio,et ab electione,in c.sicut nostris, nume.3.de iureiur.* 175

7 *Peccatum non dicitur,si non est voluntarium,in c.quod non est.numero 1. de regu.iur.* 283

Peccatum non debemus committere,vt vitemus damnum,in cap.si vere. nu.7.de sen.excom. 265

Peccata venialia non indigent confessione speciali, nisi sint continuata, & redacta in consuetudinem,quia tunc conuertuntur in mortalia.in c.omnis vtriusque.nu.10.de pæ.& remi. 247

In peccato mortali bonæ operationes factæ,ad quid prosunt.in c. quod quidam.nu.2.eo.tit. 243

Peccatum mortale non omne repellit quem a testimonio.in c.inquisitionis, §.tertiæ,num.8.de accu. 84

2 *Peccatũ aliquid esse præsumitur,quando agitur de præiudicio animæ.Ant. in c.vnico nu.7.de scruti.in ord.fa.* 49

7 *Peccatum luxuriæ,an sit maius cum pulchra,vel turpi,in c.veniens, nu.2. de eo,qui cog.cons.* 35

Peccatum an maius committatur cum sorore sponsæ,ante quam post contractum matrimonium, vel cum ipsa sponsa est affinitatem subsequentem in vxorem ducta.ibid.

4 *Peccatum mortale omne an repellat a testimonio,in c.testimonium, nu.3. de testib.* 96

1 *Peccatum nullum est adeo veniale,quod non fiat mortale ex consuetudine in c.nam concupiscentiam.nu.5.de consti.* 21

7 *Peccatum commissum sub spe veniæ multum aggrauat.in c. illud. nu.5.de cle.excom.* 189

peccatorum remissio duplex est,culpæ,scilicet & pœnæ, & quomodo peccata remittantur, & an ex sola contritione.in cap. inter opera,nume.3. de spon. 16

peccatorum remissio,siue indulgentia plenaria papæ, q̃ operetur, ibi.

peccatum quando dubitatur,an sit vel non sit,debemus potius interpretari pro salute animæ,quod sit peccatum,& abstinendum.in c.an ciuitate, nu.4.de vsur. 168

peccatum non debet quis committere pro scandalo vitando.in c. cum ex iuncto,nu.7.de no. ope.nun. 205

6 *peccatum veniale,si est in consuetudine,conuertitur in mortale. in c. relatum,nu.7.ne cle.vel mo.* 278

7 *peccatum non euitat ille qui facit malum ad bonum finem, sed ei debet adesse pœnitentia.in c.significauit, nu.1.de pæ. & rem.* 242

peccatum originale,quod est.in c.maiores,§.verum,nu.2.de bap. 250

peccatum non remittitur ex eo solo,quod quis restituat rem furatam.in ca. sicut dignum,nu.7.de hom. 141

peccatum tanto magis est punibile,quanto magis in eo perseueratur, ibi. nume.9.

peccatum vbi potest esse,& non esse,si agitur ad pœnam imponendam, debemus potius considerare non esse,si vero ad pœnitentiam,secus. in c.significasti.il 2.nu.4.de hom. 147

peccata venialia dimittuntur per simplicem benedictionem prælatorum. in c.antiqua,nu.10.de prin. 88

peccatum non excusatur,licet emanauerit ex voluntate turbata.in c.Matheus.nu.3. de simo. 101

peccatum vbi potest esse,& non esse,quo ad conscientiam debemus potius attendere,quod sit peccatum,quo ad forum vero contentiosum secus. in c.nauiganti.num.9.de vsu. 175

peccatum veniale,si sumitur in consuetudinem,efficitur mortale.in c.1.nu. 2.de reli.& vene.san. 253

peccatum,vt euitetur in dubio,mitior pars est eligendo.in c.tenor,num.8. de re iud. 67

peccatum,vt euitetur,debet quis pati mortem.in c.sacris,nu.1.& 7.quod metus cau. 182

peccatum veniale conuertitur in mortale ex nimia frequentatione,ibidem. numero 9.

peccat mortaliter loquens etiam veritatem contra conscientiam.Ant. in c. 1.nu.4.de scru.in or.fa. 49

peccans prætextu veniæ fortius delinquit quam alii.in c.immunitatem, nu. 2.de immu. eccl. 274

7 *peccator in extremis constitutus vocans sacerdotem, si moriatur antequã sacerdos veniat nõ oportet,quod amplius absoluatur,si apparebat eius contritio.in c.a nobis.il 2.nu.9.de sen.exc.* 262

7 *Peccator notorius compellitur ad pœnitentiam.in capit.1.nume.6.de desponsatio.* 2

4 *Peccans publice an magis grauetur de peccato,quam peccans occulte. in c.cum quidam.num.3.de iureiur.* 154

7 *Peccare non licet etiam venialiter ad hoc,vt alius uitet mortem, vel peccatum mortale.in c.super eo.nu.3.de vsur.* 166

Peccator si ipsum pœnituerit,an careat ecclesiastica sepultura. in c.super eo.nu.4.de rapt.fo.158.& uide in primo no.eo.ti.

Peccatum si fuerit condigne punitum in hoc seculo,& fuerit pœna patienter recepta,non punietur amplius in alia vita.ibid.num.5. & vide in secundo not.eo.tit.

7 *Peccatum mortale dicitur dupliciter,vno modo secundum suam speciem, & tunc potest non esse peccatum,alio modo ex inordinata et mala causa,& semper est mortale.in cle.ad nostrum.nu.20.de her.* 313

Peccator quilibet etiam excommunicatus potest intrare ecclesiam causa orandi.in cle.grauis.nu.11.de sen.excom. 318

Pecunia si prohibetur illicite exigi,pecunia capitur large,licet constitutio sit pœnalis in cle.nolentes.nu.11.de hære. 312

6 *Pecunia data,vt iudex ferret iniquam sententiam,non potest a parte repeti,quia turpitudo est ex parte vtriusque,sed a fisco sic. in c.cum ab omni.nume.8.de vita & bone.cle.* 6

Pecunia data iudici, vt ferat iustam sententiam, quo casu potest repeti. ibidem.

7 *Pecunia deposita apud mercatorem licite potest capi pars honesta lucri. in c.per nostras.nu.6.7.& 8.de don.inter vir.& vxo.* 61

3 *Pecuniam dari quando est in obligatione,habetur ratio lucri cessantis .in c.cum venerabilis.nu.17.de exce.* 11

7 *Pecunia simoniace accepta per regentes ecclesias, quomodo distribuetur, & qualiter accipientes puniantur.in c.de hoc.nu.11.de simo.* 96

Pecunia si fuerit data alitui,ne dãem de facto molestaret repetitur si molestet.in c.dilectus filius.il 1.nu.1.de simo. 102

6 *Pecunia connumeratur inter res mobiles,& potest alienari per solum prælatum.in c.nulli.nu.11.de reb.eccl.alie.* 87

6 *Peculium quod est penes laicos est aduentitium, apud clericos nominatur castrense,vel quasi.in c.quia nos.num.5.de test.* 133

6 *Peculium quid sit,& quibus modis sumatur.in rub.nu.1.de pec.cle.* 125

6 *Peculium mortis vbi est, est optima causa faciendi aliquem actum alias prohibitum.Ant.in c.ad supplicationem.nu.1.& 2.de renun.* 32

6 *pedagia noua licitum est imponere solis principibus,& Regibus, inferioribus vero non,in c.innouamus, nu.1.& 6. de censi.* 234

pedagia male & indebite extorta subiacent restitutioni, ibid. nu.2.

pedagium, vectigal, Tributum, & census, in quibus differant, ibidem numero 3.

pedagia exigentes a clericis sunt ipso facto excommunicati, etiam nulla præcedente monitione, in cap.non minus,num.7. de immun. eccles. & cemi. 262

2 *pœna potest exigi non solum per laicos,sed etiam per clericos, in cap. dilecti filii.nu.6.& 12. de arb.* 202.& seq.

pœnam non soluens non tenetur in foro conscientiæ,nisi sit ipso iure imposita,ibi.nu.12. 203

pœnæ,an & quando in utroque foro possint exigi etiã a religiosis, & quot sint pœnarum genera, ibi.

pœna an sit exigenda vltra quam interfit temporis, ibidem.nu.13.& 14

pœna an, & quando censeatur apposita in fraudem usurarum.ibidem, numero 15.

pœna debet esse commensurabilis delicto,in capitu. nisi specialis, numero 5.de offi.lega. 127

pœna,an & quando possit remitti a iudice sine principe, tam quæ venit applicanda fisco,quam parti.ibi.nu.6.

pœna statutaria potest per iudicem minui,& moderari.ibi.

5 *pœna imposita per iudicem indebite, vel aliter incongruenter non potest per iudicem reduci,sed oportet quod princeps adeatur.ca.suborta,num. 12.de re iud.* 88

6 *pœna apposita in uno ex correlatiuis, videtur apposita in altero concurrente eadem ratione.in c.quia clerici,nu.7. de iurep.* 222

pœna quando imponitur a statuto,vel lege alternatiue, electio est iudicis, nisi verba statuti,vel legis dirigantur ad reum.in c.a crapula, nu.4.de vi.& ho.cle. 8

7 *pœna an omnino sit prohibita in sponsalibus matrimoniis,& inter ipsos cõtrahentes,& eorum parentes,ac propinquos;in cap gemma, nume.9. de spon.* 13

2 *pœna statutaria potest per iudicem moderari ex causa.in cap.si.nume.3.& 10.de transl.* 164.& seq.

5 *pœnæ an habeant locum in foro animæ. in rubrica,numero 16.de appellationi.* 101

3 *pœna quando imponitur ipso iure pro aliquo delicto, debet illud delictum esse consumatum,alias pœna non imponitur, idem si imponitur pœna a statuto.in c.1.nu.13.de eo,qui mit. in poss.* 248

7 *pœna duas vxores,vel duos viros habentis.in c.cum haberet,nu.3. de eo, qui du.in ma.* 28

2 *pœna vbicunque est apposita a statuto, iudex non debet recedere ab illa, alias punitur arbitrio iudicis.in cap.de causis,numero 4.& 11.de offic.deleg.* 89

pœnæ plures,si reperiantur positæ pro eodem delicto,quæ pœna erit eligenda,ibi.nu.14.

pœna,an & quando tollat pœnam iuris communis, ibi.

pœna a iure,vel statuto imposita,an possit minui,vel augeri, vel in totum ab ea recedi,tam per iudicem ordinarium, quam delegatum, ibidem. numero 16.

pœna quando non reperitur in uno iure recurrendum est ad aliud. ibidem, numero 17.

7 *pœna quæ soluitur pro iniuria facta alicui presbytero,an applicetur episcopo,vel hæredi ipsius iniuriati,in capitulo presbyteri,nu.3. de pe.* 236

pœna quando imponitur ipso iure afficit delinquentem quantumcunq; occultum.in c.fi.nu.2. de hær. 133

1 *pœna imposita alicui an sit perpetua, vel temporalis.in cap. ex literis,num. 10.de const.* 41

7 *pœna pecuniaria est soluenda de pecunia,quæ visitatur in illo.in ca.statuimus,nu.12.de male.* 187

pœna quando non reperitur limitata, est imponenda secundum circunstantias delicti,ex quibus pœna vel augetur,vel minuitur,in c.sicut dignum nu.1.de homi. 141

4 *pœna applicatur parti,si pro illo delicto lex introducit actionem.in c.ex literis,nu.14.de prob.* 7

pœna applicatur fisco,si pro illo delicto lex introducit accusationem. ibi.

pœna applicatur fisco in dubio, ibi.

pœnę vbi sunt positę plures pro aliquo delicto,electio est iudicis. in c. cum tu.nu.8.de vsu. 167

1 *pœna an sit imponenda secundum quod dictat statutum tempore commissi delicti,an secundum statutum tempore sententię vigens.in cap.si.nu.1 de const.* 44

7 *pœna imposita posteritati aliculus comprehendit etiam descendentes ex linea feminina.in c.in quibusdam.nu.2.de pœn.* 240

pœna quę potest imponi pro aliquo delicto, potest per ipsum iudicem moderari.in c.Deus qui.nu.4.de pe.& rem. 244

3 *pœna in dubio intelligitur de mitiori in foro iudiciali,secus in foro pœnitentiali.in c.1 nu.35.de iud.* 7

7 *pœna perpetui carceris equiparatur morti,& debet rarissime infligi. in casu discretionis,nu.5.de pœn.* 238

pœna mortis vbi a iure canonico imponitur,debet exponi pro sententia excommunicationis.in c.per uenerabilem.nu.12. qui fil.sint leg. 51

Universidad de Deusto
Biblioteca

7 Pœna corporalis potest imponi per iudicem ecclesiasticum, dummodo non transeat in emanationem sanguinis. in cap. in archiepiscopatu, nume. 4. de rapto. 159
Pœna corporalis etiam vltimi supplicii, an & quando possit commutari. in pœnam pecuniariam, ibi. nu. 5.
5 Pœne iuris ciuilis an habeant locum de iure canonico, quod in simili casu statuit alias pœnas. in c. vt debitus, nu. 33. de app. 149
Pœna corporalis reperitur de iure canonico. in c. 2. nu. 2. de ap. 102
1 Pœna transeuntis ad secunda vota, etiam fauore filiorum est sublata, idem si resultat dubium turbationis prolis, secus in pœnis quas mulier incurrit ex facto suo culposo. in repeti. c. Ecclesia Sanctæ Mariæ, nume. 19. de constitutio. 36
6 Pœna apposita in uno ex correlatiuis, an extendatur ad aliud. in c. 1. num. 13. de locato. 100
Pœna quam quis patitur in isto mundo propter aliquod delictum est causa ne in alia vita pro illo delicto puniatur. in cap. ex parte, nume. 4. de sepultu. 156
7 Pœna debet esse commensurabilis delicto. in cap. si quis, nu. 6. de simo. 114
Pœna potest mitigari per quæcunque iudicem de crimine cognoscentem dū pronuncia, postea vero non, in c. licet, nu. 6. de pœ. 236
Pœna si non reperitur determinata a iure, vel consuetudine erit arbitrio iudicis imponenda, ibi. nu. 4. & 7.
Pœna pecuniaria potest imponi per episcopum laico, etiam sibi temporaliter non subiecto, si per aliquod crimen est factus de sua iurisdictione, ibi. numero 8.
Pœna quam soluunt criminosi, cui acquiritur, ibi. nu. 9.
Pœna promissa in contractu a partibus, potest per vtranque partem exigi si vtraque pars contrauenit, etiam de iure canonico. in c. constitutus, nu. 1. & 2. de pœnis. 238
Pœna si fuerit petita vigore contrauentionis contractus, an per hoc tollat, quod est promissum in contractu, ibi. nu. 5. Et vide in c. tuam, nu. 4.
Pœna an toties incurratur quoties contractui contrauenitur, ibi.
Pœna apposita in contractu non incurritur ex eo, quod vna pars venit contra contractum extraiudicialiter, non autem in iudicio, ibi. nu. 6.
Pœna confiscationis imponitur contrahentibus matrimonium in gradu prohibito, in cap. & si necesse. numero 7. 9. & 10. de dona. inter virum & vxorem. 60. & seq.
Pœna imposita contrahentibus contra legem, an habeat locum in contrahentibus contra canones, ibi. nu. 10.
6 Pœna simpliciter posita pro aliquo delicto, censetur perpetua. in c. si quorundam, nu. 5. de solutio. 117
7 Pœna vbicunque non est in iure expressa, est arbitraria, in ca. qualiter & quando. il 2. nu. 32. de acc. 89
Pœnæ in foro animæ non sunt soluendæ. in capitu. audiuimus, numero 2. de simonia. 112
Pœna corporalis in subsidium pœnæ pecuniariæ non solutæ habet locum ĕt de iure canonico. in c. ad liberandum, nu. 2. de iudæ. 125
3 Pœna iuris potest purgari vsque ad sententiam. in c. si. nu. 19. de iuramẽt. calum. 151
6 Pœna est arbitraria vbicunque non est a iure expressa. in ca. grauis, nume. 4. de censi. 236
3 Pœna triplici, an possit peti de iure canonico. in capitu. 1. numero 9. de plus peti. 175
2 Pœna ea remittitur, si fuit adimpletum factum sibi iniunctum, licet huiusmodi factum non durauerit. in capitu. ad audientiam, nume. 4. quod metus cauſſ. 182
6 Pœna non vitiatur per satisfactionem rei. in c. si quis, nu. 10. de rebus eccl. non alie. 88
7 Pœna benedicentis secundas nuptias, est suspensionis ab officio & beneficio & nunquid sit ordinaria, in capitulo. 1. numero 4. & 5. de secundis nuptiis. 63
6 Pœnæ quando variæ reperiuntur pro vno delicto, electio datur iudici. in c. 2. nu. 7. de cob. cle. & mu. 11
3 Pœna pecuniaria, quæ imponitur pro delicto, an applicetur fisco, vel parti in rub. nu. 6. de iud. 3
5 Pœna corporalis potest aliquo casu inferri pro iniuria. in c. cum te, nu. 3. & 4. de re iud. 91
7 Pœna exilii & verborum, citra tamen sanguinis effusionem, reperitur de iure canonico, ĕt in personas clericorum in c. 1. nu. 3. de calum. 92
Pœna imposita per statutum in matrimoniis, an valeat, in cap. 1. numero 8. de spon. 2
Pœna delicti imponitur habito respectu ad tempus delicti, nō ad tempus sĕtentiæ. in c. si. nu. 2. de sent. exc. 272
5 Pœna apposita in quasi cōtractu, nō habet locum in contractu, nec econtra. in c. qua fronte. nu. 3. de app. 119
1 Pœna vbicunque imponitur a iure ratione alicuius delicti, debet illud delictum esse cōsummatum ad hoc, vt pœna committatur. in c. cum in cunctis, § clerici sane, nu. 3. de ele. 132
7 Pœna fustigationis est permissa per ius canonicum, dum tamē nō sit crudeliter facta. in c. præterea nu. 2. de cle. percuſ. 185
1 Pœna imposita alternatiue a quo debet eligi, & si cōsuetudo fuit, quod semper imponatur vna pœna, an poterit alia imponi, nō obstāte consuetudine, in c. inter cæteras, nu. 5. de resc. 48
6 Pœna inducta a iure communi, vel ab aliqua regula, an possit per consuetudinem alterari, in c. ea quæ. nu. 2. de statu mona. 213
Pœna quando apponitur negatiue. non committitur, nisi præcedat monitio, secus quando apponitur affirmatiue, in c. exturpandæ, § qui vero, nu. 10. 46. & in repe. nu. 16. & 19. de præb. 48
Pœna statutaria potest ex causa per iudicem mutari, vel diminui, in c. 1. nu. 6. de voto, & vo. re. 202
7 Pœnæ alternatiue impositæ iudicis est electio, in c. sicut iudæi, numero 4. de iudæis. 122
4 Pœna non ita imponitur ignominiosa nobilioribus sicut vilioribus, in c. cū quidam, nu. 5. de iureiur. 154
7 Pœnam impositam a iure, vel statuto propter aliquod delictum non incurrit ille, qui delictum tantum inchoauit, nisi perficiat, in capit. adolescens, nu. 2. de sponsa. 15
1 Pœna apposita contrahenti matrimonium, non extenditur ad contrahentes sponsalia, in c. 1. nu. 32. de postu. præl. 113
6 Pœnæ & damna an in foro animę sint soluendę, in c. quia plerique, nu. 41. de immu. eccl. 273
7 Pœna an & quando censeatur apposita in frandem vsurarum, in ca. tuam ad, nu. 2. de pœnis. 239
Pœna in loco pœnitentiali non debet solui, ibi. nu. 3.
Pœna si excedat interesse, licet peti possit, ibi.
Pœna an censeatur remissa ex eo, quod pars post terminum recipit sortem, siue quid simile, ibi nu. 4.
Pœna soluĭ debet etiam de iure canonico, quando contractus non obseruatur, & committitur aliquando in totum, aliquando pro parte, ibidem. numero 6.
7 Pœna quando est posita in electione iudicis, debet iudex eligere illam quæ magis timetur, in c. quærenti, nu. 3. de verb. signi. 277
6 Pœna non imponitur ipso iure, nisi hoc in iure expresse caueatur, in c. si. nume. 6. de cleri. non resi. 27
1 Pœna vbi est apponenda arbitrio iudicis, an debeat esse temporalis, in c. ex literis, nu. 11. de consti. 42
CORSE. Adde, quòd clausula arbitrio suo, facit quod si statutum disponat, quod iudex omnes pœnas imponendas sub arbitrio habeat, q̃ possit iudex vsque ad pœnam capitalem inclusiue transire, gl. habes singulariter Insti. de iniur. in § in summa, quam no. Bal. in l. fi. ff. de ve. diui. Iud. Roan repe. rub. de arbi. in 11. colum. dicit illam gl. reprobandam secundum D. Ant. in c. de causis, de offi. dele. q̃ dictum statutum intelligitur de pœna, quæ imponitur pro simili delicto ad delictum cuius pœna est arbitraria. gl. est sing. secundum do. Ant. in c. inquisitionis, in fi. de accusa. vel secundum Ro. in præal. loco intelligitur de illa pœna, quæ consueta est apponi pro simili delicto, secundum gl. in l. quid ergo, § pœna grauior, ff. de insta. & in l. seuerior, C. eo. & hoc confirmatur, per id quod voluit Bal. in l. quicunque, C. de ser fu. & in l. comenticulam, C. de epi. & cler. & in l. 2. C. de probatio. & in l. & si post tres, in 8. colum. 1 lectu. ff. si quis cautionem partem tenuit do. Car. in d. c. de causis, vbi dixit, quod licet index possit arbitrari pœnam, tamen intelligitur de pœna temporali, & non de pœna mortis per tex. singu. in l. 1. in ver temporali, ff. de iur. baln. sed opin. eius reprobant Abb. in d. c. ex literis, de consti. & do. meus Barb. in d. cap. de causis, vbi allegant gl. in d. § in summa. pro qua facit tex. in l. sacrilegii, ff. ad legem Iuliam pecu. Nec obst. tex. in d. l. 1. quia debet restringi in casu suo vt procedat, vbi ius in speciali crimine imponit pœnam arbitrio imdicantis, quasi ius tunc senserit de pœna temporali, qui sciisset imponere pœnam perpetuam, sed vbi ius specifice non disponit de crimine, in dubio credit Abb. quod pœna possit esse perpetua, & hæc opin. Abba. mihi placet, vt dicamus glo. dicti §. in summa debere intelligi, vt procedat, si qualitas delicti, & quantitas patiatur, vt tunc sit imponēda pœna mortis alias pœna temporalis. Item intelligatur procedere, nisi præcedentia verba restringant sequentia pone exemplum. Statutum dicit, quod committens tale quid puniatur pœna centum, vel alia extraordinaria pœna, tunc dico, quod debet intelligi de alia pœna temporali citra mortem, & ad hoc adduco tex. iuncta glo. in l. si fugitiui, C. de seruis fugiti. propter dictionem, alius, alia, aliud, quæ implicat similia, & ex quo præmisit pœnam pecuniariam, debet intelligi verbum sequens de pœna simili, vel temporali, & glo. ita intellecta procedet, licet aliqui dicant, quod gl. non dicat illud, ad quod allegatur, & non bene, quia satis dicit, cum dicat extraordinaria, scilicet capitis status, & c. ad hoc facit l. 2. de publi. iudi. cum simi. Et quid de clausula habēs liberum arbitrium iudicandi, vide de ea Ro. in repe. l. 1. in fi. ff. de arbi. & quod voluit Bal. in l. 1. in fin. C. de insti. & vide Bald. in extrauag. ad reprimen. in ver. videbitur, & in l. 1. ff. de testa. mil. & in l. filius fam. ff. de dona. & adduco tex. opt. in l. magis puto, § si ęs alienum, in ver. non enim Prætori liberum arbitrium datum est, ff. de re. eo. vbi probatur, quod illa verba excludunt iuris solemnitatē. facit, quod voluit do. Car. in c. ad hęc. de reli. do. & vide plene do. meum Barb. in c. 1. in verbo liberam potestatem, de off. ord. vbi allegat alia iura, & motiua in contrarium, quod per talia verba non videatur circumscripta, & sublata solemnitas iuris, tamen concludit in hoc attendendum fore materiam subiectam, argu. l. si vno, ff. loca. vnde si factum est compromissum in plures, quod habeant liberum arbitrium iudicandi, talis clausula inducere videtur, quod data sit potestas cuilibet insolidum iudicandi, videtur enim tunc actum fuisse, quod vnus possit alio irrequisito indicare secundum Bal. in d. l. 1. & hoc videtur verum virtute talis clausulæ, licet aliud esset de iure communi, si talis clausula non apponeretur licet Ro. in præal. loco dixerit super hoc cogitandum.
Pœna pecuniaria potest imponi per prælatos, quā debent in vsus pios convertere. in c. irrefragabili. § ceterum. nu. 1. de offi. ord. 142
Pœnæ variæ imponebantur per leges mulieri nubenti intra annum luctus, & an hodie per capitulum findē. de sec. nup. sint sublatæ, ibi. nu. 3. 64
Pœna ratione iniuriæ debita potest per clericum iniuriatum peti. in c. cum pro causa, nu. 3. de sen. exc. 261
Pœna quæ apponitur in aliqua conuentione committitur ex conuentione facti, licet non habuerit, quod est no. maxime pro compromissis. in c. Rayn. nu. 17. de testa. 148
Pœna quam soluunt personæ ecclesiasticæ, debet conuerti in pios vsus. in c. quia plerique, nu. 4. de immu. eccl. 269
Pœna pecuniaria non debet de facili imponi per prælatos, quia censentur ex cupiditate quadam illam imponere. in capitu. licet, numer. 2. & 4. de pœnis. 236
Pœna corporalis ex qua possit verisimiliter expectari pœna mortis, est penitus prohibita, ne per iudices ecclesiasticos imponatur. in c. ad audientiam, nu. 4. de crimi. fal. 177
Pœna certo modo terminata a iure potest minui, vel augeri per ipsum iudicem pro aliquo delicto. in c. reprehensibilis, nu. 8. de ap. 121
Pœna siue pœnalis dispositio, quo casu ligat aliquem ipso iure, vel oportet, q̃ præcedat monitio. in c. ex communicationi, nu. 2. de rap. 159
Pœna dirigit hominem ad virtutem, & eius timore quis desistit a malo. in c. ad reprimendum, nu. 1. de offi. ord. 137
Pœna a lege ipso iure imposita, non debet extendi ex identitate rationis. in c. transmissæ. nu. 8. de iurepa. 231
Pœna talionis quæ sit, & vnde dicatur, in c. super his. nu. 8. de ac. 77
Pœna transfertur per episcopos sine licentia papæ, & illorum qui translationi conferunt. in c. inter corporalia. nu. 24. de transl. epi. 5
Pœna talionis indubitanter habet locum in accusatione, sed in denunciatione, tunc demum quando ex tali denunciatione potest quis deponi etiam ab ordine. in c. inquisitionis, nu. 6. de acc. 83
Pœnę impositio in actu a iure prohibito non cōfirmāt actum contra inhibitionem attentatum. in c. sicut te. nu. 10. ne cle. vel mo. 280
Pœna capitalis in dubio non intelligitur de morte naturali. in c. at si clerici. nu. 38. de iu. 16
Pœna sanguinis quomodo permittitur ab ecclesia, ibid.
Pœna trahentis clericum ad iudicem secularem quæ sit, & an inferatur ipso iure, an per sententiam, & quando committatur, & practica committendi, in c. si diligenti, nu. 6. 18. 19. & 20. de fo. comp. 82. & 83
Pœna non potest imponi, nisi per iudicem. in c. fi. nu. 6. de adul. & stu. 156
Pœnæ non debentur in foro conscientiali. in capitu. parochiano, nume. 6. de sepultu. 162
Pœna sanguinis an imponatur de iure canonico. in capit. 1. nume. 9. de collu. deteg. 182
Pœnam vltra sortem non tenetur quis soluere de iure canon. in proœ. Greg. in ver. rex pacificus, nu. 6. 12
Pœna apposita vni ex correlatiuis, an videatur apposita alteri, licet de altero nihil dicatur in constitutione. in clem. eos. numero 11. de consan. & affinita. 310
Pœna cap. 1. de elect. in 6. habet locum, siue causa contra electum sit in curia per appellationem, siue coram ordinario. in clem. nō potest. nu. 3. de procu. 291
Pœna in constitutione apposita, an intelligatur repetita in fi. in cle. quoniã. nu. 15. de vi. & ho. cle. 298
Pœna sepelientium in cœmeterio prohibitos sepeliri, quos liget, etiam nō sepelientes. in cle. eos, nu. 12. de sep. 302
Pœna simpliciter apposita, etiam si sit suspensionis ab officio, intelligitur perpetua; in clem. monasterium, nume. 11. de rebus ecclesiæ non alienand. 300
Pœna vbi imponitur eo ipso, neque monitio neque sententia est necessaria ad illam pœnam incurrendam. in clem. quoniam, nume. 4. de uit. & honestia. cler. 298
Pœna vbi in iure non est expressa, iudici est arbitraria. in cle. religiosi, num. 12. de testa. 301
Pœnæ decimas non soluentibus infligĕ quibus casibus procedant. in cle. religiosi, nu. 11. de deci. 303
Pœnam ad euitandam an quis fugere teneatur. in cle. si furiosus, numero 5. de hom. 313
Pœnam sepelientium in cœmeterio sepeliri prohibitos, vt quis incurrat, requiritur scientia sepelientis. in clem. eos, nu. 11. de sep. 302
Pœnalis constitutio licet sit restringenda, quibus tamen casibus indefinita non æquipolleant vniuersali. in cle. monasterium, nume. 5. de reb. eccle. non alie. 300
Pœnalis constitutio loquens de religiosis habet locum in clericis secularibus vbi subest ratio non solum expressa, sed indubitanter etiã præsumpta. in cle. 1. nu. 2. de resc. 285
Pœnalis dispositio extenditur propter identitatem rationis, verisimiliter etiam & indubitanter præsumptam. in clementina prima, nume. 1. de resc. 285
Pœna quando imponitur alicui ipso facto, non requiritur, q̃ apponatur in sententia condemnatoria. in c. inter dilectos, nu. 12. de exce. præl. 200
pœna irrogans mortem nō reperitur de iure canonico. in c. nouimus, nu. 4. de verb. sig. 280
6 pœna quadrupli præsupponitur debita de iure canonico. in cap. quia plerique. nu. 6. de immu. ecc. 269
pœnę damnatorum possunt per orationes alleuiari, non tamen in totum tolli secundum vnam op. quę reprobatur. in c. cum Martę, nume. 9. de celeb. missa. 246
2 pœna si est imposita sine quantitate, relinquitur arbitrio iudicis. in ca. cum clerici, nu. 4. de pact. 160
pœna si est apposita in pacto inualido, an & quando possit peti, in c pleriq; nume. 2. eo. ti.
pœna quando est apposita in aliquo contractu, an possit agi, tam ad rem, quam pœnam, ibi.
6 pœnę non sunt in consideratione in foro pœnitentiali, sed in foro iudiciali sic. in c. Raynaldus, nu. 25. de testa. 148
7 pœnę quando sunt plures in uno delicto, iudex potest eligere quam vult. in c. præterea, nu. 4. de usur. 169
pœna illa est primo infligenda, quę verisimiliter plus timetur, ibid.
pœnę in foro animę non debentur. in c. tua nos. nu. 12. de usur.
pœna opponi potest in matrimonio, dummodo non sit contra libertatem matrimonii. in c. 1. nu. 5. qui mat. acc. poss. 54
3 pœna pecuniaria applicanda etiam parti resoluitur in corporalem, quando debitor non est soluendo. in c. fi. nu. 5. de do. & cont. 246
pœnę quas irrogatus canonicum. in cap. cum non ab homine, numero 24. de iud. 30
7 pœnę, quę pro eodem delicto imponuntur a diuersis constitutionibus, ambę imminent contrafacientibus, ita quod ipso facto eligentur. in cap. quod olim, nu. 2. de iudę. 123
penalia nō extenduntur etiam ex maioritate rationis, puta quod pœna magna ponatur pro paruo delicto, ad quod homines sunt promptiores. in c. perpendimus, nu. 8. de sen. excom. 260
pendentia litis vt inducatur, oportet quod citatio peruenerit ad partem, tamen quo ad iurisdictionem perpetuandam, sufficit citationem emanasse a iudice. in cle. cum lite pen. nu. 6. vt li. pen. 295
pendentia litis quādo incipiat, & quando desinat. in cle. cum li. pen. nu. 3. ut li. pen. 295
pendētia litis ut inducatur, copia libelli debet inferi in citatione, in clemē. cum lite pend. nu. 7. vt li. pen. 295
6 pœnitentia imposita peccanti per canonem potest per sacerdotem determinari, in c. 2. nu. 1. de emp. & uend. 96
pœnitentia ex cōsensu pœnitentis potest agi in loco angusto, & paruo, in ca ueniens, nu. 3. de reg. 189
7 pœnitentia non datur pœnitenti in morte, sed bene sibi notificatur. in c. in literis, nu. 5. de rapt. 160
pœnitentia imponitur pro voluntate, siue affectione, siue effectu. in c. contracto, nu. 4. de cog. spir. 33
pœnitentia iteratur, sed non solemnis, in cap. vir autem, nume. 5. de secund. nuptiis. 64
1 pœnitentia quam quis agit pro peccato, respicit Deum, & non mundum, in c. quia diligentia, nu. 6. de ele. 127
pœnitentia non prodest delinquentibus in foro contentioso. in c. quia propter §. nisi, nu. 5. de ele. 176
7 pœnitentia non causat cognationem spiritualem, licet ille dicatur filius spiritualis sacerdotis. in c. ex literis. nu. 7. de cog. spir. 34
pœnitentia an in casu necessitatis possit ab hæretico recipi. in c. non est, nume. 9. de spon. 7
3 pœnitentia licita est in pœnis legalibus vsque ad sententiam. in cap. 1. num. 7. de plus peti. 175
7 pœnitentiam agere non semper quis, compellitur, & hoc vt maius malum euitetur futurum, in c. requisti, nu. 3. de spon. 9
pœnitentia alicuius criminis, si fuit apposita illicita, & minor per sacerdotē mimus discretum, an peccator sit tutus in conscientia, in cap. ex diligenti nu. 5. de simo. 99
6 pœnitentia potest commutari ab illo, qui pœnitentiam iniunxit, vel a superiore. in c. 1. nu. 6. de voto, & vo. red. 202
7 pœnitentia qualis debet iniungi seruis, in capitulo. 1. numero. 4. de coniu. seruo. 30
pœnitentia quę sit imponenda pro incestu & violatione publ. ho. iustitię. in c. uenies, nu. 5. de eo qui cog. con. 35
pœnitentia iniungenda a sacerdote secundum qualitatem peccatorum, & contritionem confitentis, in cap. Deus qui, numero 1. & 3. de pœn. & remi. 244
pœnitentia nō est iniungenda illis, qui non possunt illam agere in ca. significauit, nu. 2. de pœ. & remi. 242
6 pœnitentia iuncta per sacerdotem, si non potest exequi, debet fieri commutatio, siue redemptio. in capitu. quod super, numero 6. & 16. de voto & uo. redem. 206
pœnitentia potest imponi a sacerdote, etiam in longa peregrinatione, ibid. numero 7.
pœnitentia publica imponitur accipienti sponsam alterius in uxorem, & ambo infames efficiuntur, & sacrilegium committunt, in c. accepisti, n. 3. de sponsa duo. 21
pœnitentia pro quolibet peccato mortali datur septem annorum, nisi sacerdos

Universidad de Deusto
Biblioteca

dos etiam abbreuiauerit,& quid pro tali pœnitentia agat, ibi.nu.4.
6 pœnitentia imposita a sacerdote,potest regulariter commutari, in c.ex multa,nu.12.de uoto & uo.red. 207
4 pœnitentia quæ imponatur pro periurio,& peccato mortali.in cap.sicut nobis,nu.4.de testi. 50
7 pœnitentia publica vel solemnis,an imponatur propter oppressionem filiorũ in c.quæsitum,nu.1.de pœ.& rem. 243
pœnitens,qui propter interdictum loci non fuit in cœmeterio sepultus, debet relaxato interdicto in cœme.sepeliri.in cle.eos,nu.17.de sep. 302
pœnitentiæ sacramentum non potest,etiam cum licentia propriisacerdotis, recipi a religioso seu presbytero non habẽte curam, licet secus sit in aliis sacramentis.in cle.religiosi.nu.15.de priui. 315
2 pensio an sit soluenda in fine,vel in capite anni,in ca.peruenit, nume.5. de arbur. 202
6 pensio debet solui de moneta,quæ currebat tempore contractus, quæ si non est in usu,non debet solui eius æstimatio.in cap.cum canonicis, numero 1.de censi. 240
1 pensio annua non habet aliquid spiritualitatis,in cap.ad audientiam,numero 2.de restr. 82
6 pensio rei conductæ est soluenda in fine anni,in c.propter,nu.4.10.& 18. de locato. 101.& seq.
pensio alicuius beneficii si quæritur augmentari,& clerici nolunt, quo casu potest superior sine eis facere augmentum.in cap.auaritiæ,numero 6. de præb. 30
pensio constituta pro pluribus rebus censetur distributa in singulares res, vt sic quælibet res teneatur pro rata ad pensionem.in ca. constitutus,nu. 8.de reli.do. 215
pensio quæ recipitur ex aliqua re, transfert possessionem illius rei in accipientem.in c.ex literis,nu.7.& 15.de consue. 97.& se.
7 pensiones nouæ imponi,& veteres augeri possunt per episcopum ex causa, non per habentem potestatem conferendi in cle. quia regulares,nu.13. de supp.neg.prel. 288
pentecostes unde dicatur.in clem.si dominum,nume.18.de reliqu.& ven. sancto. 310
per,illa dictio denotat perfectionem,in clemen.eos,qui,numero 10.de regul. 304
percutiens clericum etiam volentem incidit in excommunicationem, & quando.in c.contingit,nu.1.& 5.de sen.exc. 266
percutiens clericum an incurrat tot excommunicationes,quot percussiones dat ibi.nu 8.
percutiens clericum zelo charitatis uel consanguinitatis,& multis aliis causis hic non est excommunicatus.in capitu.cum voluntate, nume.2.de sen.excom. 271
percutiens clericum qui dimisso habitu clericali portat arma,est excommunicatus,nisi ille clericus tertio monitus non desiterit.in ca.in audientia. nu.1.2.4.& 5.de sent.excom. 261
percussus vel uulneratus,siue aliter debilitatus,potest agere ad suum interesse vel expensas contra illum qui dedit causam debilitationis, etiam si nau iacuerit in lecto,in c.1.nu.5.& 6.de iniu. 232
5 percutiens,vel verberans clericum non potest absolui,nisi a papa,nisi iniuria fuerit huius.in cap.peruenit,il 1.nu.1.de opp. 113
percutiens clericum ipso facto incidit in excommunicationem maiorem, ibid.numero 4.
percutiens clericum an debeat ipso facto pronunciari excommunicatus, an vero debeant primo recipi probationes.ibidem, nu.5.
percutiens clericum non debet absolui,nisi prius satisfaciat laso,& nisi ipse uocetur,ibid.nu.11.
7 percutiens episcopum perdit omnia bona sua.in cap.cum illorum, numero 5.de sent excommu. 265
percutiens,uel interficiens clericum qui contempto clericali habitu enormitatibus se immiscet excommunicatus non est,non tamen impune interficit.in c.cum non ab homine,nu.1.& 8.de sen.exc. 257
percutiens clericum loco, uel causa correctionis non est excõmunicatus, si vero percutiens sit impubes,& habet animum iniuriandi absolvitur ab episcopo si est maior,requiritur absolutio papæ.in c.1.nu. 1.& 2.de sen. excommunicatio. 252
percutiens clericum ad hoc,vt incidat in excommunicationem, requiritur ea de quibus in d.c.1.ibi nu 4.
percutiens conuersum alicuius religioni excommunicatus est,in d.cap.non dubium,nu.1.de sen excommu. 254
percutiens clericum de mandato iudicis ecclesiastici etiam causa disciplinæ,& mandans & mandatarius sunt excommunicati,nec absoluentur nisi per papam & quando in c.vniuersitatis,nu.2. de sen.excom. 260
4 percutere aliquem quidam minatus fuit,& ille reperitur percussus,& ignoratur a quo,an præsumatur quod fuerit ille qui minatus est. in ca. scribam,numero 2. de præsum. 132
7 percutiens clericum qui dimisso clericali habitu immiscet se enormitatibus non incurrit excommunicationẽ in c.perpendimus,n.1 de sen.exc. 260
7 percutiens clericum quantuncunque occulto requirit absolutionem a papa. in c.porro,nu.1.de sen.exc. 255
percutiens clericum causa correctionis non est excommunicatus. in ca. ex tenore,nu.4.de sen.exc. 256
6 percutiens unum credens percutere alium,debet puniri.in capitu.1 nume. 2.de custo.eccl. 252
7 percutiens clericum ad defensam,vel inuentum cum propinqua non est excommunicatus in c.si vero,il 1.nu.1.4.& 5.de sen.exc. 253
7 Percutiens clericum ignoranter,quia forte ille clericus non habat in habitu, non est excommunicatus,nisi recuset iurare se ignorasse illum clericum, in c.si vero,il 2.nu.1.de sen.excom. 253
percutiens clericum debet ire pro ablolutione ad sedem apostolicam, nisi sit de personis de quibus in cap.mulieris, in cap.de cætero,in cap.ea noscitur,in c peruenit,in c.quod de his,& in c.cum illorum, vbi plene,ibidẽ. numero 5.
Percutiens laicum credens clericum, non incidit in excommunicationem, ibidem.nume.7.
Percutiens clericum etiam volentem non incurrit in excommunicationẽ, in c.tua,nu.1.de sen.excom. 258
percutiens clericum potest absolui a legato papæ,in c.ea noscitur,num.1.de sen excom. 252
2 peregrini,& a foris venientes quamdiu moram trahunt in ciuitate, sunt sub cura episcopi loci,& si alibi eligant sepulturam quarta debetur episcopo.Ant.in c.officium,nu.1.de offi.Archipresby. 84
7 peregrinis tutum est,quod habeant licentiam a proprio episcopo ad hoc,vt gaudeant indulgentiis quæ reperiuntur in locis,ad quæ habent peregrinari,in c.quod autem,nu.7.de pœni.& remis. 242
6 peregrini & hospites licite sumunt sacramenta in parochia,ad quam confluunt,in c.1 nu.1.de celeb.miss. 243
peregrini si eligunt sepulturam extra parochiam in qua moriuntur, cui debebitur quarta portio relictorum ecclesiæ cathedrali vel parochiali, ibid.nume.2.
3 peregrinantes non possunt capi pro repressaliis,in cap.fin.nume.47.de foro competen. 106
5 peregrinantes ad sedem apostolicam, vel ad limina apostolorum, an possint interim a partibus in aliquo molestari,in cap.1.nume.1.3.& 4.de cler.peregri. 163.& seq.
peregrinantes ad sedem apostlo.quomodo gaudeant priuilegio, ne interim molestentur in partibus, & an contra ipsos possit fieri missio ex primo decreto,ibi.nu.6.
peregrinantes etiam ex causa voluntaria gaudent priuilegio istius capituli,ibid.nume.7.
peregrinantes, siue nuncii accedentes ad sedem Apostolicam non possunt excommunicari,nec cõtra eos aliquo modo procedi,& si secus agatur, nullum erit.ibi.nu 8.
7 peremptorium vnum non sufficit,quando iura ad pœnam incurrendam exigunt,vt quis tertio seu tribus edictis moneatur, in cle.diœcesanis,nu.9. de vi & hone.cle. 298
perfectionis quocunque gradu quis non absolvitur a ieiuniis, vel aliis ecclesiæ præceptis,in cle.ad nostrum,nu.7.de hære. 313
periculum vnde dicatur,in cle.dudum,nu.10.de sepul. 302
1 periculum quando timetur ex dilatione actus, potest explicari sine aliquo consilio,qui alias esset necessarius,in c.ex parte,nu.4.de consti. 42
Et consilium vel consensus si debet haberi in aliquo actu explicando,si non interueniat,an vitietur actus, ibi nu 5.
3 periculum si cessauit,non annullantur actus gesti per timorem dicti periculi,in c.si nu 8.vt lit.non cont. 130
periculum absentiæ testium vnde consideratur,an a domicilio testium,an a loco vbi iudicium exercetur,ibi.nu.13.& 15. 60.& seq.
periculum mortis an dicatur quis subire per peregrinationem longam, vel nauigationem per mare,ibi.nu.14.& 17.
4 periis in arte statur sine iuramento,in cap.proposuisti, numero 6.& 12. de proba. 8.& seq.
periti debent plures adhibere in causa ardua,& in loco, in quo non reperitur nisi vnus,ibid.nu.5. 8
peritus vnus sufficit in paruo præiudicio, & vbi non exigitur magna industria,ibid.nume.6.
peritus vnus sufficit in re magnæ industriæ,sed parui præiudicii, ibidem, nume.7.
peritus in arte est eligendus per iudicem,ibi.nu.10. 9.
7 periti in arte illa consulendi sunt,de qua dubitatio seu quæstio vertitur,& ideo iudex de periis in arte illa prouidebit,in c.fraternitatis,nu.11.de frigi & male. 43
periti in arte per iudicem ad aliquid faciendum deputati,an iurare debeãt prout testes,ibi.nu.12.
7 periti in aliqua arte, an sint habendi plures vel vnus, vt iudicent aliquid spectans ad artem ipsorum,& quid si non reperitur nisi vnus,in c.signi facti,il 2.nu.3.de homi. 147
2 periurium an sit maius delictum,quam homicidium, Ant.in c.si.numer.6. de tempo.ordi. 48
1 periurus clericus remouetur a beneficio, in capitul. ex parte, numero 2. de rescrip. 46
2 periurus nunquam amplius admittitur ad iurãdum,nisi in suu præiudiciu, in c.cum in ecclesiis,nu.4.de maio & obe. 152
4 periurus an sit infamis, & an quilibet periurus repellatur a testificando, in c testimonium,nu.7.de testi. 97
4 periurus ratione certi beneficii priuatur omnibus beneficiis,in ca.tua nos, il 1.nu.2.de iureiur. 153

Periurus est iurans verum,qui credebat falsum.in cap.quanto. num.3.de iureiuran. 159
periurium punire pertinet ad papam.in capitu.nouit ille, numero 17. de iudiciis. 36
periurus non dicitur qui ob necessitatem non adimplet iuramentum.in cap. querelam,nu.6.de iureiur. 153
periuri an sint,qui petunt sententiam arbitri reduci ad arbitrium boni viri non obstante iuramento in c.breui seiscitatus, nu.3. de iurein. 158
periurium impeditur ex difficultate,& an difficultas impediat obligationem,ibid nu.4.
periurium cognitio an sit secularis,vel ecclesiastica.in cap.cum sit generale,nu.21.de fo.comp. 75
periuri repelluntur ab agendo,vel ab accusando sicut alii criminosi, ab ex cipiendo vero non repelluntur in c.dilecti filii,nu.4. de excep. 15
periuri non prohibentur stare in iudicio, & non prohibentur alias iurare, quando iuramentum vertitur in eorum præiudicium.in c.intelleximus, nu.14.de iud. 26
periurus punitur ab ecclesia,nec habet solum Deum vltorem, vt est de iure ciuili.An.in c.dilectus,nu 4.de temp. ord. 47
periuri pœnam incurrit dans causam periurio.in cap.dilecto, nume.18.de præbend. 40
periurium nec excommunicatio impedit contractum matrimonii.in c. mulieri,nu.2.de iureiu. 188
Conuictus de periurio in vna causa,probatur periurus in qualibet causa. in c.ex parte,nu.3.de testi. 46
permisso transitu ad maiorem dignitatem,non est permissum ad minorem in c.si.nu.8.de transl.epi. 6
permissum sub ratione pœnæ non intelligitur permissum sub ratione gratiæ. in c.inter corporalia,nu.19.de transl.epi. 4
permissa de iure singulari non sunt extendenda ad alios actus,ibi.nu.20.5
permutatio beneficiorum,& dignitatum non est licita, neque præbendarũ etiam simplicium, & soli episcopo vel habenti iura episcopalia datur facultas permutandi personas de beneficio ad beneficium, & hoc propter utilitatem beneficiorum.in c.quæsitum,num.1.2.4.5.6.& 10. de rerum permuta. 104.& seq.
permutatio beneficiorum quo casu solet fieri ex iusta & necessaria causa, etiam inuito beneficiato,ibi.nu.6.7.& 10.
permutatio beneficiorum licet possit ad alium, quam ad episcopum spectare,tamen non potest fieri sine cõsensu episcopi,ille vero ad quem spectat, habet eligere,episcopus vero consentire.ibi.nu.9. 105
permutatio beneficiorum continet in se quandam renunciationem, ibi.
permutationi beneficiorum capitulum sede vacante authoritatem præstare potest,& quibus non.in cle.ne concessione,nu.7.de rer.permu. 301
permutationis tractatus potest licite præcedere inter permutare volentes sua beneficia.in cle.ne concessione,nu.5.de rer.perm. 301
permutare beneficia vocentibus episcopus solus potest authoritatem præstare.in cle.ne concessione,nu.6.de rer.perm. 301
permutari possunt ad inuicem ecclesiæ,quæ habentur iure proprietatis, et earum possessiones,& pro minus valentibus pretium suppleri.in ca. ad quæstiones,nu.1.2.& 3.de rer.perm. 105
permutatio an dicatur,si ab vtraque parte interuenit species,tamẽ ab vna interuenit etiam certa quantitas,ibi.nu.4.
permutari qua authoritate possunt beneficia possessa iure proprietatis, vel in titulum, ibi.nu.5.
permutatio inter rem ecclesiæ,& rem alterius ecclesiæ valet etiam data æqualitate rei,& ratio potest esse,quia priuilegiatus non vtitur priuilegium.in c.1.num.5.de rer.permu. 103
permutatio beneficiorum si est completa ex vna parte,& per alteram stat quo minus imploratur restituitur pars ad suum beneficium.in ca. cum vniuersorum.nu.1. de rer.perm. 106
permutatio præbendarum licet sit prohibita, tamen tractatus habitus de permutando non prohibetur, nam tractatus non concludit deliberatum consensum,ibi.nu 2.& 6.
permutatio beneficiorum facta precedente aliquo pacto, sapit simoniam, ibi.nu.4.& 5.
permutatio beneficiorum ex sola expedientia,& vilitate personarum potest fieri,ibi.nu.7.Et clericus qui resignauit beneficium in manu superioris ex causa permutationis fiendæ cum tertio,si ille tertius noluit postea resignare,vel quia mortuus est ille qui resignauit, restituendus est ad beneficium suum cum noua tamen prouisione,ibi.nu.8.
permutatio inter rem principis & ecclesiæ licita est, dummodo ecclesia re capiat rem meliorem,vel æqualem etiam prælato contradicente,qui ad hoc potest cogi.in c.1.nu.1.2.& 4.de rer. perm. 103
permutans dignitatem,vel beneficia sine authoritate superioris perdit illa. in c.cum olim,nu.1.de rer.perm. 105
permutatio omnium dignitatum,vel beneficiorum est licita, dum tamẽ fiat cum authoritate superioris,ibi.nu.2.3.& 4.
permutari non potest episcopatus sine consensu papæ, sine quo episcopus non potest dimittere suum episcopatum.ibi.
permutatio an possit fieri cum alio,quam cum domino.in ca.cum venerabilis,nu.22.de excep. 12
permutatio facta de re ecclesiastica non seruata solemnitate potest renocari.in c.vt commutationes,nu.1.de rer.perm. 104
permutatio inconsulte facta dicitur illa, quæ non fuit facta in casu licito. ibi.nume.2.
permutatio de spiritualibus ad temporalia est prohibita.in c. exhibita, nu. 1.de verum perm. 106
permutare non possunt inter se canonici domos sibi assignatas sine licentia superioris,in c.1.nu.4.de reb.eccl.alie. 86
7 permutatio facta in fraude expectantium non præiudicat ipsis expectantibus in cle.ne concessione,nu.5.de rer.perm. 301
perpeti,idem est q valde pati.in cle.inter.de mag. 310
perseuerantia tridui post ætatem an cumuletur gesta ante ætatem. in cap. tuæ nobis,nu.6.de despon.impu. 19
3 persona honesta,& religiosa præsumitur habere iustam causam litigandi, in c.si.nu.22.de do.& cont. 246
7 personæ,quæ non possunt torqueri.in c.cum in contemplatione, nume.10. de reg.iur. 284
4 personæ graues quæ dicantur.in c.licet ex quadam, nu.7. de test. 89
3 personæ quæ possunt per procuratores respondere.in capi.pastoralis.nu.5. de iudiciis. 40
personæ suspectæ dicitur,vel quia nil aut parum habet in bonis, vel propter malos mores,vel quia consueuit dilapidare.in c.dilectus, numero 9.de sequest.poss. 260
6 persona vna fingitur vice duarum,quando in ipsam concurrunt duæ diuersæ qualitates.in c.Raynutius,nu.26. de testi. 146
5 persona vna,& eadem considerãtur,ut diuersæ aliquando. in c. dilecti filii. il 2.nu.2. de app. 157
1 persona in quam concurrunt duæ diuersæ potestates, non adstringitur illas vnico actu expedire.in c.cum inter vniuersas, nu. 6.de ele. 141
Et vide in c.cum inter canonicos.nu.9.eo.ti. 146
7 personæ cum quibus oritur spirituales cognatio,sunt viginti.in c.Martinus, nu.9.de cogn spiri. 33
5 personæ religiosæ,an possint esse tutores,remissiue,in cap.ex parte. M. nu. 8.de appel. 159
3 personæ quæ gaudent priuilegio fori.in capitu.nullus,nume.5.& 6.de foro competen. 54
2 personæ industria ex quibus verbis censeatur electa.in ca. fin.§.is autem, de offi.del. 126
1 persona seculares possunt statuere contra leges, ecclesiasticæ vero non,& quæ est ratio,in c.si.nu.9. de consue. 109
4 persona adita personæ per carnis copulam,mutat genus non gradum.in c. in literis,nu.4.de testi. 63
7 personæ si principaliter læduntur.& in consequentiam ecclesia, an & quibus detur restitu.in cle.ecclesia,nu.12.de resti.in int. 292
personæ ecclesiæ si læduntur in suis iuribus non audiuntur petendo resti.in iure.in cle.ecclesia,nu.19.de resti.in int. 292
2 personæ industria vbi est electa,non potest actus per alium explicari. in c. si.§.is autem,nu.3.de offi.del. 126
3 personaliter comparere tenetur quis in causis criminalibus.in c.literas,nu. 39.de rest.spo. 212
6 personaliter non dicitur aliquid fieri,quod fit aliquo mediante,in c. licet,n. 3.de decimis. 169
2 personaliter si aliquid debet fieri, non verificatur si fit per alium. in c.si. §.is autem,nu.1.3.& 6.de offi.del. 126
2 peremptorium potest mitti prima vice, maxime propter distantiam locorum dummodo peremptorium habeat terminos competentes.in ca. tum ex literis,nu.14.de rest.in inte. 191
6 pertinere dicitur aliquid alicui ab antiquo,quod pertinet vigore prescriptionis.in c.cum contingat,nu.2.de decimis. 176
pertinere ad se dicitur etiam id,quod prescripsit, ibi.
7 pertinax dicitur ille,qui vult persistere in suo errore, & non vult se corrigere.in c qualiter & quando.nu.1.de accu. 79
pertinax quis proprie dicatur.in cle.1.nu.11.de sum. Tri. 285
per verba generalia constitutionis,qua præcipitur ordinariis locorum, vt in aliquo procedant contra clericos,non videtur data potestas cõtra exẽptos.in cle.diœcesanis,nu.2.de ui.& hon. cle. 298
3 pertinentiæ quę dicantur esse unius ecclesiæ,castri,vel hospitalis, vel iuris episcopalis,vel quomodo probantur istæ pertinentiæ. in c. cum ad sedẽ. nu.11.& 14.de rest.spo. 216.& seq.
6 pestis est legitima causa non comparendi in iudicio,& se absentandi, in ca. propter,nu.8.de loc. 101
3 pestis quo casu inducit legitimam causam non comparendi, uel non prosequendi causam tam principalem,quam appellationis, in cap. cum dilecti,nu.16.de dolo & cont. 237
6 petitorium si est intentatum potest iudex tueri reum in possesione si in processu negotii constat sibi reum possidere.in c.cum uenissent, numero 20.de institu. 63
petitorium & possessorium si simul intententur,una sententia debent terminari,nisi prius constet iudici de possessione, quo casu primo pronunciabitur super possessorio ibi nu. 21. 64
3 petitorii suspensio an habeat locum in causa appellationis.in c.pastoralis nu.3. de cau.pos.& prop. 186
3 petitorium potest prodesse etiam respectu possessionis.in cap. 2.nu.5.ut li. non contest. 125
petitorium requirit maiores probationes quam possessorium. in capitulo, in literis

Universidad de Deusto
Biblioteca

in literis, nu. 13. de rest. spo. 197
3 *petitorio succumbente, an audiatur volens agere possessorio. in c. pastoralis, nu. 24. de cau. poss. & prop.* 185
petitorium suspendens, an condemnetur in expensis factis super eo. ibidem, numero 31. 186
petitorii suspensio, an possit fieri publicatis attestationibus, non tamen est conclusum in causa, ibi. nu. 36. 187
3 *petitorium & possessorium si simul intententur, potest index super possessorio pronunciare, si super eo viderit rem claram, circa petitorium vero ad vlteriora procedere. in c. suborta, nu. 7. de re iud.* 88
3 *petitorium, & possessorium sicut a principio possunt accumulari, si nulla resultat contrarietas, ita & ex post facto. in cap. pastoralis. num. 22. de cau. poss. & propr.* 185
petitorium si fuerit intentatum & obtentum, consequitur obtinens fructus a tempore deiectionis, & qui percipit potuerunt, & omnia mobilia et aliena, secus est in rei vendicatione, ibi. nu. 26. 185
petitorium si suspendatur ab actore volente intentare possessorium, an possit reus petere, vt procedatur super vtroque, ibi. nu. 30. 186
3 *petitorium includitur sub commissione facta sub tali forma, cognoscere super spoliatione, & detentatione talis rei, quam Titius dicit ad se pertinere. in c. 1. nu. 16. de sequest. poss & fru.* 258
petitorium & possessorii si simul a diuersis intentetur, agitur super possessorio suspenso petitorio. in capitulo ex conquestione, numero primo, de restitu. spo. 203
petitorium si est intentatum ante conclusionem in causa, potest agi possessorio, & an econuerso. in c. past. n. 1. & 17. de cau. po. & prop. 183. & se. *Et an sufficiat renunciatio in causa, ibi nu. 8.*
petitorium & possessorium utrum simul concurrant, videlicet renunciatio petitorio vel non, & quid de aliis interdictis, & quando admittitur suspensio petitorii post conclusionem in causa, ibi. nu. 17. 18 & 25. 185
petitorium & possessorium possunt simul ab eodem intentari, ib. n. 18. 185
petitorio si est renunciatum in beneficialibus, an possit intentari, ibidem, numero 18. 185
petitorium utrum possit suspendi per plures in eadem instantia, ibidem, numero 21. 185
4 *petitorium an suspendatur, an vero in totum tollatur cumulato possessorio. in c significauerunt, nu. 5. de test.* 76
7 *petitorium suspendere, & intentare possessorium non licet in quacunque appellatione, etiam beneficiali, nisi ea deuoluatur ad papam. in cle. causam nu. 2. de cau. poss. & prop.* 294
petitorii renunciatio tollit effectum li. conte. respectu restitutionis fructuum ibidem, nu. 7.
3 *petitorium & possessorium, siue utrunque possessorium intentatum a diuersis super eadem re, vel super diuersis rebus in uno iudicio, an unum repellat aliud. in c. si. nu. 5 & 14. de ord. cog.* 174
petitorio succumbente non potest postea agere possessorio, nisi succubuerit, quia agens petitorio non potuit probare. in c. literas, nume. 11. de restit. spoliato. 211
petitorium quando est dubium, potest renunciari super possessorio. in ca. 2. nu. 16. de ord. cog. 168
petitorium & possessorium possunt ab eodem, & contra eundem simul intentari, & pronunciabitur primo super possessorio, sed executio fiet primo in petitorio & quando. in c. cum dilectus, nu. 1 & 10. de cau. poss & propri. 207. & se.
Et quid si peruertitur ordo istius pronunciationis, an utietur iudicium, ibi numero 8. 184
petitorium trahit ad se possessorium, in c. 1. nu. 14. vt li. non con. 123
petitio iuris episcopalis est uniuersalis, & non generalis, in c. 2. num. 34 de libel. obla. 122
petitio mutua quomodo dicitur, in rub. nu. 1. de mutu. peti. 113
7 *petitio an uerbo, an scriptis fieda sit, est in optione actoris in summariis causis, in actis tamen continuo inferenda est. in cle. sepe, n. 54. de uer. si.* 320
petitio actoris expedit reo, vt deliberare possit, an cedat, vel cotendat, suasque defensiones formet, vel ex ineptitudine absoluatur. in cle. sæpe, nu 48. de uer sign. 320
petitionem fieri, & apud acta describi triplicem fauorem continet, iudicis scilicet, actoris, & Rei. in cle. sepe. n. 44. de verb. sig. 320
1 *Petrus habebat uxorem cum promotus est in papam. Continentia autem a constitutione ecclesiæ processit. de ele. c. licet de uitanda, nu. 4.* 127
6 *pignorans sub pacto legis commissoriæ iurato, si iuste impeditus intra tempus redimit poterit post tempus redimere. i c. significatæ, n. 1. de pig.* 111
5 *pignus si perirdatur vel euincatur, periculum est debitoris, in c. quamuis, num 7. de iu.* 95
7 *pignus an possit intervenire pro securitate matrimonii cõtrahendi, & quid iuris si interueniat, in c. gemma, nu. 10. de spon.* 14
pignus potest constitere in re propria respectu iuris, quod alius habet in ea. in c. conquestus, nu. 3. de usu. 170
6 *piginorare prohibitus an possit uendere, prohibitus emere an possit rem pignorari capere, remissiue. in c. tua nos, nu. 12. de ecc. edi.* 258
7 *pignus debet restitui sub pœna excommunicationis computatis fructibus in sortem. in c. quoniam, nu. 2. de usu.* 165
3 *pignus possidetur per creditorem ad omnes effectus, præterquam ad præscribendum. in c. si. §. in aliis, nu. 44. ut li. non cont.* 139
6 *Pignus si fuerit pignoratum alteri, & ille alter pignorauerit vni tertio, & ille tertius discesserit cum re, quod remedium habitur pignoranti, in ca. cum contra, nu. 8. de pigno.* 111
Pignus si deterioretur, tenetur creditor de re commodata, vel locata deteriorata aliter statutur, ibi nu. 11.
5 *Pignus petitorium non constituitur ex sola iussione prætoris, nisi actualiter fiat missio, secus est in pignore conuentionali, quod solo consensu contrahitur, in c. cum aliquibus, nu. 1. & 3. de re iudi.* 63
Pignus conuentionale quo ad possessionem, non transfertur in creditorem sine actuali traditione, ibi nu. 5.
6 *Pignus potest alteri pignorari. sed nõ in maiori quantitate quam creditor habeat ipsum, item non potest pignorari vltra tertiam vicem, in c. cum contra, nu. 4. 5. & 7. de pign.* 110. & 111
5 *pignus quod probatur venditum a creditore ex pacto debet probari, quod illamet res pignorata fuit vendita, non aut quod talis res fuit vendita, in c. auditis, nu. 26. de præscrip.* 42
6 *Pignorari non debent res ecclesiæ, nisi ex aliqua iusta, & rationabili causa, quo casu possunt etiam laico pignorari. in cap. 1. numero 1 & 3. de pignora.* 108
Pignorari quæ res ecclesiæ possint cum solennitate, & quæ sine solennitate, ibi. nume. 4.
pignoris datio etiam prohibetur alienatione prohibita, ibi. nu. 4.
6 *Pignore vtens contra voluntatem domini committit furtum, in c. 1. numero 2. de depo.* 94
1 *Plenitudo potestatis in quo consistat, & quid importet, in ca. illa quotidiana, nu. 2. de ele.* 170
Pleno iure intelligitur, quando nullus alius habet facere, nisi ipse, in cap. querelam, nu. 4. de ele. 151
7 *pluralitas resoluit in singularitatem, in capitu. vt priui. numero 2. & 5. de priuileg.* 219. & seq.
5 *Pluralitas quo casu resoluatur in singularitatem, in cap. accepta, nume. 3. de appel.* 125
7 *Plures, isla dictio licet ad minus comprehendat duos, potest tamen quoque comprehendere, in quibus sit eadem ratio, in clem plures, numero 11. iurepat.* 307
4 *Plures quando sunt adhibiti ad scribendum, sufficit quod vnus scribat, & alii subscribant, in c. quoniam, nu. 32. de proba.* 34
3 *Plus petere quomodo quis dicatur, & qualiter puniatur, in c. 1. num. 1 & 3. de plus peti.* 175
Plus petentem an possit pœnitere vsque ad sententiam, ibi. nu. 6.
Plus petens in quibus casibus non punitur, ibi. nu. 8.
Plus petens non incurrit pœnam, nisi conuincatur. ibi.
Plus petere dicitur etiam ille qui petit ex rebus obligatis viliorem, ibidem, numero 11. 176
Plus quando aliquis petit, an differatur iudicium in totum, an fertur sententia diffinitiua cum pœnis, de quibus, ibi. nu. 12.
7 *Pontes reficere est actus pius, quod est notandum pro testamentis ad pias causas, in c. quod autem, nu. 2. de pœni. & remis.* 242
Pontificis appellatione etiam in materia pœnali venit episcopis, qui renunciauit loco, & non ordine in cle. si quis suadente, nu. 1. de celeb. miss. 316
Pontifices dici non possunt, nondum consecrati, in clem si qui suadente, nume. 3. de pœn. 308
Populi tenentur ex facto principis, in capitul. non est, numero 4. de sponsal. 316
4 *Populus potest statuendo, vel per viam consuetudinis tollere tempus datum iudicatis in actionibus personalibus, in cap. venientes, numero 5. de iureiuran.* 6
1 *Populus non potest sibi eligere aliquem in prælatum, in c. Osius episcopus, num. 4. de elec.* 161
Populus potest habere ius præsentandi, ibi. nu. 5. 123
1 *Populus sit ex decem hominibus, idem in plebe, idem in gente, quid in familia, turba, & cœtu, in c. 1. nu. 7. de ele.* 122
Populus si non consentit electioni factę in aliquem episcopum, illa electio irritatur, si ex hoc oritur scandalum, ibi. nu. 8. 123
2 *Populus quomodo statuit contra legem Imperialem, in cap. 1. numer. 3. de transla. episco.* 2
6 *Porticus dicitur esse de domo, in capitul. ecclesię, numero 10. de immun. eccles.* 273
Et insultãs ad porticum domus, an censeatur insultasse in domo, adeo quod cadat sub statuto puniente insultantem in domo ibi.
1 *Posse dicitur ille, qui potest facere, ut possit. in capitul. final. numero 2. de electio.* 198
7 *posse decimus, quod de iure possumus, de iure, s. communi non extra ordinario, in c. super eo. nu. 2. de sen. excom.* 271
2 *posse non dicitur quis ea, quæ sunt contra honestatem, vel bonos mores, vel lædunt famam, æstimationem, vel opinionem, in c. vt iuxta, numero 1. de offi. ordi.* 145
1 *Possessio canonicatus quomodo probabitur, in cap. in Genesi, numero 5. de elect.* 193
3 *Possessio eligendi acquiritur exercitio eligendi citra alium titulum, & non*

sufficit interuenire in electione, nisi det vocem scientibus, & patientibus illis ad quos pertinet. in cap. cum ecclesia. nu. 3. 4. & 21. de caus. poss. & proprieta. 178. & seq.
Eiusdem ge, vt in nu. 35.
Possessio vel quasi iurium incorporalium perditur, quando quis excluditur a loco vbi talia iura exercentur, & sic non semper animo retinetur, ibi. nu. 7. 8. & 18. 178
Possessorio iurium incorporalium & quot, & quibus actibus acquiritur, ibid. nume. 22. & 30. 179
Possessorio incorporalium non acquiritur sine licentia domini, quæ an præsumatur relinquitur arbitrio iudicis, ibi. nu. 25.
Possessio incorporalium an acquiratur, licet acquirens non intendebat vti tãquam iure suo. in d. c. cum ecclesia, nu. 26. eo. ti.
Possessio iuris eligendi acquiritur mala fide quo ad agendum interdicto recuperandæ, non quo ad validitatem electionis, ibi. nu. 31. & 34. 180
Possessio iuris eligendi an acquiratur per illos, qui interfuerunt in postulatione, ibi. nu. 54. 181
Possessio ciuilis perditur spatio 10. aun. puta quia eam neglexi per decennium, vel quia scio alium ingressum, & suspicior posse repelli. in cap. vigilanti, nu. 4. de præscrip. 29
Possessio in beneficialibus quo casu transferatur per institutionem de beneficio factam. in c. cum Bertoldus, nu. 3. de re iu. 81
Possessio an capiatur per perceptionem pensionis alicuius rei, ibidem, numero 37. 84
Possessio in beneficialibus transfertur per inuestituram factam post electionem & confirmationem. in c. constitutis, nu. 5. de ap. 234
Possessionis commodum quas utilitates afferat, in capi. consultationibus, n. 9. de offi. del. 92
Possidens reuelatur ab onere probandi dominium, ibi.
Possessio alicuius rei an perdatur per renunciationem metu factam, in capi. super boc, nu. 44. & 46. de renun. 17. & se.
Possessio non datur illi, qui nunquam habuit eam, nisi prius ostendat de suo titulo. in c. post electionem, nu. 14. de conce. præb. 70
Possessio longi temporis probat proprietatem matrimoniis, secus regulariter in prophanis. in c. consultationi, nu. 5. de spon. 13
Possessione perdita non perditur dominium, nec econtra, item posita possessione non ponitur dominium, nec econtra. in c. sæpe, nu. 6. de rest. spo. 222
Possessio quomodo probetur tradita alicui, in c. cum nobis, nume. 5. de præscrip. 39
Possessio an probetur per solutionem pensionis, vel census, in c. bonæ memoriæ, nu. 15. de app. 138
Possessio non auferenda alicui sine causæ cognitione. in cap. inter quatuor, nume. 4. de maio. & ob. 151
Possessio rei transfertur per inuestituram, quæ fit de illa re. in c. authoritate, nu. 4. de institu. 62
Possessio cum proprietate, vel econtra, an habeat aliquid commune. in c. 2. nu. 6. de iura. cal. 144
Possessio aliquando capitur pro ipsa proprietate, & possessor pro domino, in c. qui cum fure, nu. 4. de fur. 163
Possessio quo casu requiritur sine actu corporali remissiue. in c. ex ore sedentis, nu. 7. de his quæ fi. a maio par. ca. 84
Possessio præsumitur penes illum, qui probauit semel possedisse, in c. olim inter, nu. 5. de rest. spo. 220
Possessio rerum incorporalium, an perdatur sine animo, ibidem, nume. 14. & 16. 221
Ad possessionem perdendam, an requiratur necessario animus, & corpus simul in acquirenda. in c. 1. nu. 5. de reg. iu. 283
Possessio iurium incorporalium ad hoc, vt queratur, quæ sunt necessaria. in bonæ memoriæ, il 2. nu. 20. de post. præl. 118
Possessio colorata, vel non colorata, quomodo, & quæ dicatur. in c. cum nobis, nu. 23. de conce. præb. 69
Possessionis titulum nemo cogitur alteri dicere, nisi iudici, & hoc intellige in beneficialibus, in quibus exuberat suum officium, ibidem numero 24. eod.
Possessio non probatur probato dominio. in ca. cum ad sedem, nume. 17. de restit. spolia. 217
Possessio utrum probet dominium etiam iuncta fama vicinię, & sic qui possidet, an præsumatur dominus, ibi. nu. 20.
Possessio iurium debet quasi articulari super exercitio actuum, si tantum competunt quasi possidentibus illud ius, quod intendit probare aliquis ad se pertinere. in c. dilecto, nu. 7. de præb. 40
Possessio ex mandato iudicis potest apprehendi per ipsum principalem, intelligo quando iste actus fit coram iudice. in capit. cum dilecti, nume. 6. de dolo & cont. 236
Possessiones minus vtiles ecclesię possunt de cõsensu capituli permutari vel alienari, vel uendi, & ex precio vtiliores emere. in c. ut super, nu. 1. 2. 3. & 4. de reb. ecc. alie. 88
Possessio non est alicui auferenda sine causæ cognitione. in c. de cætero, num. 7. de re iud. 62
Possessio bonorum adiudicatorum quando capitur, requiritur citatio partis, ibi. nume. 12.
Possessio tanti temporis cuius non extat memoria, habet vim tituli quando datur capacitas in exercente. in c. quanto, nu. 2. de consue. 99
5 *possessio bonorum adiudicatorum transfertur in creditorem per nuntium a lange stantem, & bona ipsa videntem secundum veram opi. Abb. in ca. cum aliquibus, nu. 8. & 10. de re iu.* 63
possessionem vnius beneficii quando quis vult accipere, debet omnium rerum ipsius beneficii possessionem accipere. & non sufficit si acceperit possessionem unius pro omnibus, nisi consuetudo sit in contrarium, ibidem, numero 9.
possessio beneficii acquiritur in conspectu benebe. i. licet nõ intraverit actualiter etiam si alius sit in possessione, dummodo contra eum sit lata sententia, ibi. nu. 10.
3 *possessio non transfertur in alium per traditionem factis, vel alterius rei, nisi de hoc sit specialis consuetudo. in cap. cum venissent, nume. 16. de restit. spoliato.* 203
possessio episcopatus vel alterius dignitatis, quæ ex consuetudine acquiritur per installationem in aliqua sede, non potest acquiri per installationem factam in alia sede ibi.
3 *possessione alicuius rei quis non priuatur, nisi citetur, s. quando posset competere possessori aliqua defensio. in capitu. accepta, nume. 6. de restitutio. spoliato.* 194
possessionem alicuius rei non licet accipere illi, cui illa res est collata, vel pensentiam adiuticata, ibi. nu. 6.
5 *possessio naturalis aliquo casu sufficit ad præscribendum. in ca. illud autem, nu. 7. de præscrip.* 31
3 *possessio an perdatur si fuerit occupata per clandestinum possessorem domino absente, & quæ remedia habeat dominus isto casu in capit. item cum quis, nu. 4. de rest. spo.* 199
1 *possessio an acquiratur ecclesiæ sine traditione, si de hoc non sit consuetudo. in c. ex literis, nu. 6. de consue.* 57
possessio in pluribus casibus transfertur sine apprehensione, ibidem. numero 9. 93
possessio sine inuestitura beneficii tam absentis, quam præsentis quomodo fiat, ibi nume. 10.
possessio beneficii vtrum possit accipi propria authoritate ab habente titulo in beneficio, ibi nu. 11.
possessio transfertur per constitutum, ibi nu. 14.
possessio vel quasi, proprietas vel quasi, datur super istis incorporalibus. in c. cum olim, nu. 6. de can poss. & prop. 183
possessionem si quis ingrediatur præsente domino, an dominus præsumatur consentire. in c. nonne bene, nu. 3. de præscr. 131
possessio vera potest haberi in beneficialibus sine iusto titulo, licet talis possessio non erit iusta. in cap. cum nostris, numero 6. de concessio. prębende. 68
possessio quãdo dicatur habere plurimi iuris, vel plurimum facti, vel multum iuris, & multum facti, ibi. nu. 14.
possessio in beneficialibus potest legitime haberi sine titulo, beneficium vero non in c. contingit, nu. 13. de do. & contu. 245
possessio beneficii concessi in titulum potest accipi absque alia licentia episcopi, sed dati in proprietatem secus. in cap pastoralis, nume. 5. de priuileg. 217
possessio rei voluntariæ s. questratæ est penes illum penes quem est res ipsa. c. dilectus, nu. 11. de seq poss. & fruct. 260
5 *possessio alicuius rei si probatur æqualiter fuisse apud duos, est utrique res illa adiudicanda. in c. auditis, nu. 18. de præs.* 41
possessio facta a minore 14. annis non obligat usque ad illud tempus. in ea. ad nostram, nu. 1. de reg. 183
possessionem alterius intrans dicitur aut violentiam committere, aut iniuste possidere, in c. licet, nu. 10. de prob. 25
possessio rei sequestratæ penes quem sit. in c. 1. nume. 19. de sequestra. poss. & fructu. 258
possessionis commodum maximum est, & parit multos effectus. in ca. cum super, nu. 18. de re iu. 79
possessio non est penes conductorem. in cap. cum venerabilis, num. 7. de rel gio. domi. 216
possessio præsumitur penes detinentem, ibi.
possessio potest haberi in beneficialibus sine canonica institutione. in cap. in literis, nu. 4 de rest. spo. 196
possessio euidenter iniusta non parit possessorium, ibidem, numero 14. 16. 21. 197. & seq.
possessio beneficii iniusta videtur postea approbata, si superior admittit possidentem ad aliquem actum, ad quem beneficiati admittuntur; ibidem numero 17. 197
possessio antiquissima præsumitur iniusta, vel colorata, ibidem, & numero 26. 198
possessio episcopatus, vel alterius beneficii potest violenter acquiri, ex ea causatur remedium possessorium, ibi. nu. 21.
possessio beneficii quo quis est priuatus, potest reuocari, ibi.
possessio rerum spiritualium non potest teneri per laicum sine titulo hinc est quod si deiiciatur, non habet interdictum recuperandæ, ibi. nu. 24.
possessio, vel quasi iurium incorporalium qualiter acquiratur, remissiue, ibi. nume 32. 199
possessio quam habet per se constituens, non solum transfertur per constitutum sed quam habet per colonum uel alium. in c. si. nu. 9. de prec. 92
possessio si non potest probari a spolia:o, quid est ab eo agendum, ut possit,

Universidad de Deusto
Biblioteca

in ea restitui in c. olim, il 1. nu. 14. de rest. spo. 209
possessio præsumitur de præsenti probando se aliquando possedisse, ibi.
possessio non debet alteri conferri non uocato possessore etiam iniusto. in c. cũ nostris, nu. 19. de concess. præb. 69
possessio an trãsferatur per inuestiturã. in c. pro illorum, nu. 12. de præb. 38
possessio sumitur aliquando pro tota substantia rei, puta pro proprietate. in c. officii, nu. 1. de pœnit. & remi. 245
possessio alicuius dignitatis probat per exercitium alicuius actus spectantis ad illam dignitatem. An. in c. ut nostrum, nu. 2. de offi. Arch. 81
1 possessio antiquior habet præsumptionẽ prose. in c. cũ ecclesia. n. 5. de cl. 161
7 possessorium recuperandæ datur etiam pro iuribus, licet non habeatur dominium illorum iurium, puta si quis est expulsus præstando vocem in cap. & c. in c. olim, nu. 11. de acc. 91
possessorium datur etiam pro iuribus incorporalibus quibus aliquis est spoliatus, in c. querelam, nu. 2. 1. de ele. 150. & 170
possessorium vbi tractatur an debeat tractari petitorium. in ea significauerunt, nu. 14. de iu. 52
possessorium recuperandæ competit fructuario. in c. . nume. 6. de immu. eccle. & cæme. 259
possessorium recuperandæ potest intentari ad cadauer sublatum, sed qui intentat tale remedium ad hoc, oportet ꝙ probet saltem apparenter iustum titulum. in c. cum libertum, nu. 2. de sep. 156
possessorium recuperandæ, quod competit ad personas liberas, debet saltem ad hoc, vt competat, probari per ipsum agentem titulus apparenter iustus, nec admittuntur exceptiones concernentes intrinsecum defectum tituli, sed reseruantur in communi proprietatis. ibi.
6 possessorium remedium competit p ro cadauere restituendo. in ca. ex parte, nu. 2. de sepul. 156
2 possessorium recuperandæ, an elidatur per exceptionem defectus proprietatis. An. in c. constitutus, nu. 3. 7. 10. 11. 12. de fil. presb. 64
possessorium recuperandæ, datur non solum ad rem principalem, sed etiam ad fructus, ibi. nu. 6. 101
6 possessorium recuperandæ, non datur expulso a simplici detentatione. in cap. propter, nu. 11. de loc.
3 possessorium recuperandæ vel retinendæ, concurrit cum petitorio. in cap. pastoralis, nu. 5. de cau. poss. & prop. 183
possessorium recuperandæ, quotuplex sit, & pro quibus rebus competat, & est idem ꝙ interdictum vnde vi. ibi. nu. 15. 184
possessorium retinendæ, quotuplex sit, & pro iuribus rebus datur, & est idẽ quod interdictum vti possidetis, ibi. nu. 16.
3 possessorium, an excludat petitorium, in c. fi. nu. 14. de ord. cog. 163
6 possessorium recuperandæ, datur contra quemlibet personam non præstantem obedientiam de facto superiori. in cap. dilectus, numero 2. de capel. monacho. 236
3 possessorium recuperandæ, an competat illi, qui fuit missus in possessionem causa rei referuandæ, & ex inde fuit deiectus. in cap. 1. nu. 13. de seque. pos. & fruct. 258
possessorium adipiscendę si intentatur in beneficialibus, an admittantur exceptiones concernentes defectum tituli, in c. cum olim, num. 15. de cau. poss. & prop. 190
possessorium recuperandæ, competit etiam contra spoliationem factam a iudice ordine iuris nõ seruato. in c. ecclesia S. Mariæ. il 2. nu. 1. vt li. pe. 255
possessorium retinendę, potest concurrere cũ petitorio, an autem ab eodem possint accumulari, & a diuersis, & quid de aliis interdictis. in ca. cum dilectus, nu. 5. 6. & 7. de cau. pos. & prop. 187. & seq.
possessorio obtinens & succumbens in petitorio, & ob hoc appellauit, an appellatione pracedente exequetur sententiam super possessorio, ibi. nu. 12.
possessorium recuperandę non admittit aduersarium uolentem in continenti probare dominium, secus in aliis possessoriis, & quare, in cap. 1. num. 5. de rest. spo. 191
possessorium solum semper potest intentari, licet causa sit commissa cognoscenda tam super petitorio, quam possessorio. in cap. cum ad sedem, nu. 7. & 22. de resti. spo. 216. & 218
possessorium recuperandę, an sit idem cum remedio canonis reintegranda, & quid differant inter se. ibi. nu. 25. 218
possessorium prius discutitur, quam petitorium. in capit. exhibita, nume. 9. de iudiciis. 48
possessorium retinendę uel recuperandę, an detur depositario, vel colono, & similibus, qui non possident tam contra cum a quo habent rem, quam cõtra alium. in c. contingit, nu. 20. de do. & cont. 246
7 possessorio recuperandę agens in causa beneficiali, an teneatur probare titulum, seu iustificare possessionem ex titulo. in cle. causa, nu. 4. de cau. pos. & proprieta. 294
possessorio si agatur in matrimoniali, non auditur proponens de proprietate, nisi incontinenti paratus sit probare. in c. ueniens. il 1. nu. 10. de spõ. 7
possessorio si agatur proprietati, quomodo excludatur in odium spoliantis, ibidem.
3 possessorium recuperandę datur contra illum, qui scienter successit in uitiũ in c. ecclesia sanctę Marię. il 2. nu. 8. vt li. non cont. 255
possessorium & petitorium si simul sint intentata, & fuerint recepte, probationes super vtroque prius cognoscitur super possessorio, secus si non fuerint super vtroque, quia non potest tunc iudex accipere tantum probationes super possessorio. in cap. ad ultimum. num. 1. & 3. de cau. pos. & proprie. 177
Possessorium recuperandæ vel adipiscendæ si intentatur, an admittatur incipiens de proprietate vel de crimine, ibi. nu. 4. 178
5 Possessorium an competat pro iuribus personalibus, c. sicut nobis, numero 2. de re iudic. 77
3 possessorium recuperandæ, an detur spoliato possessione, cuius erat penitus incapax, in c. ex parte, nu. 19. de resti. spo. 214
possessorium causatur non solum ex ciuili, sed etiam ex naturali possessione. ibid. nume. 20.
possessorium recuperandæ, dum intẽtatur, obseruari debet ordo iudiciarius, in c. 2 nu. 20. vt lit. non conte. 126
possessorium & petitorium in quo casu cumulentur, in c. cum super, nu. 1. & 8. de cau pos. & proprie. 182
6 possessorium intentatur non solum si desinit quis possidere, sed etiam si possidet, sed non libere, in c. fi. nu. 2. ne sede vacan. 282
possessorium datur pro iuribus incorporalibus, ibi.
5 possessorium recuperandæ super iure subiectionis potest intentari probata possessione, vel quasi, & quod nunc subditi nolunt ei obedire, quo casu censetur ipsum spoliare iure subiectionis ꝙ in ipsos habet, in ca suborta, nu. 2. de re iudi. 88
Super possessorio quando agitur de subiectione, quomodo pronunciabitur, ibi. nume. 3.
3 possessorium quare potius suspendit petitorium intentatum circa eandem rem, quam circa diuersas res, in cap. ex conquestione, numero 7. de rest. spoliator. 203
possessorium habet priuilegium suspensiuum siue opponatur ante, siue post lit. contest. ibi. nu. 8. 204
possessorium non competit illi, qui fuit expulsus a domino de sua possessione, cum possessio aliqua non esset penes expulsum, in c. olim, il 1. numer. 1. & 8. de restitu. spol. 207. & seq.
5 possessorium retinendæ potest intentari per seruum absente domino, si turbatur in possessione quam detinet nomine domini. in cap. cum tencamus, nu. 3. de appel. 115
2 possessorium recuperandæ datur propter spoliationem iudicialem. An. in c. veniens, nu. 4 9. 10. & 11. de fil. presby. 62. & seq.
possessorium recuperandæ datur contra quemlibet in vitium succedentem, ibid. nume. 4. 92
3 possessorium incumbit pro iuribus incorporalibus, in c. olim inter, nume. 10. de resti. spol. 220
2 possessorium recuperandæ competit spoliato a iudice non iudicialiter procedente, in c. cum causa, il 1. nu. 4. de offi. dele. 104
3 possessorium recuperandæ non datur illi qui fuit deiectus in continenti qui incipit iniuste possidere, secus si ex interuallo reiiciatur, in c. 2. nume. 6. de resti. spol. 193
2 possessorium recuperandæ competit probata possessione, & spoliatione, in c. consultationibus, nu. 1. de offi. deleg. 92
possessorium reintegrandæ, quando detur spoliato vigore sententiæ nullæ, in c. ex insinuatione, nu. 4. de procu. 169
possessorium recuperandæ, an detur illi, qui possidebat rem contra ius commune, ibi. nu. 10. & 11.
3 possessorium recuperandę datur etiam contra singularem successorem, sed secus interdictum vnde vi. in c. sæpe. nu. 5. de resti. spol. 222
possessorium recuperandæ non solum competit ad restitutionem omnimodæ possessionis, sed etiam ad restitutionem libere possessionis, in cap. Vsanis, nu. 1. 8. 12. & 13. de resti. spol. 223. & seq.
7 possessor quando dicatur aliquid innouare, & quando non. in clem. cum lite pend. nu. 2. vt lite penden. 295
3 possessor non constituitur in malafide propter solam reclamationem contra cum factam, in c. cum olim, nu. 5. de cau pos. & prop. 189
possessores etiam violenti spoliati habent interdictum recuperandæ, sed non interdictum ne vis fiat ei & ad exhibendum, in c. in literis, numer. 5. de restitu. spol. 196
Et rationem vide ibi. nu. 8.
possessor non tenetur ostendere titulum possessionis suæ, quando possessor non habet contra se præsumptionem aliquam, alias secus, ibidem. numero 18. 197
6 possessor non cogitur ostendere titulum suæ possessionis, nisi possessio sit contra ius, in c. quamo, nu. 8. de censi. 236
3 possessor malæfidei non excusatur, quin teneatur restituere fructus post lit. contesta. propter iustam causam litigandi, in cap. grauis, numero 15. de restitu. spol. 207
possessor male fidei quis præsumitur post lit. contest. ex præsumptione iuris & de iure, ibi.
possessor an constituatur in mala fide ex eo, quod fuit sibi denunciatũ rem, quam possidet, esse alienam, ibi. nu. 16.
possessor malæ fidei an quis efficiatur, quia errat in iure, ibi. nu. 17.
possessor violentus potest incontinenti repelli, quomodo intelligatur incontinenti, in c. olim, il 1. nu. 10. & 13. de resti. spo. 208. & seq.
possidens per alium quo casu perdit possessionem, & quam ex defectu vel morte illius per quem possidet. ibi. nu. 11. 209
5 possessor a nemine molestatus non potest petere, vt declaretur dominus, nisi ab alio postea molestetur, in c. cum causa, nu. 6. de re iudi. 64
3 possessor bonæ fidei sine titulo facit fructus suos industriales, & naturales consumptos, secus si habet titulum, quia etiam non consumptos, item fructus ciuiles facit suos. in c. grauis, nu. 4. & 5. de rest sp. 205. & seq.
possessor bonæ fidei quando teneatur restituere fructus, quos bona fide percepit, siue sit factus locupletior. siue non, ex qua actione, & si non restituit per spatium trium annorum, præscribit ipsos, ibi. nu. 6. & 11. 206
possessor malæfidei sine titulo tenetur ad restitutionem fructuum perceptorum, etiam si sint consumpti, & percipiendorum rei vendi. sine causa, & offi. iud. ibi. nu. 7.
possessor malæfidei cum titulo tenetur de perceptis, de percipiendis vero exoratur propter titulum, ibi.
possessor bonæfidei in dubio præsumitur vsque ad li. cont. & non condemnatur in fructibus, nisi appareat postea ab initio fuisse in mala fide, ibid. nume. 8.
possessor bonæfidei si ab initio & postea incipit esse in mala fide, an teneatur restituere fructus, & ad quos, & qua actione tam de iure ciuili, quam canonico, ibi. nu. 9.
possessor malæfidei ab initio si superuenit bona fides, an faciat fructus suos, ibid. nu. 10.
possessor malæfidei antequam declaretur esse malæfidei, omnes fructus det recolligere. in c. Cumana, nu. 12. de elec. 185
possessor malæfidei, qui tenetur de fructibus, qui percipi potuissent, an intelligatur qui percipi potuissent a possessore, vel petitore. in ca. grauis, num. 13. de rest. spo. 206
possidere se negans si conuincatur de mendacio, an perdat possessionem. in c. cum causam, nu. 18. de iur. cal. 149
possidere pacifice non dicitur quis beneficium, in quo patitur controuersiã iudicialem. An. in c. 2. nu. 4. de ren. 25
possidens nomine alieno, & deiectus potest intentare remedium possessorii, nomine tamen illius cuius possidet. in capi. ex parte, nu. 2 1. de restit. spoliato. 214
possidens nomine alterius & molestatus, potest agere interdicto vti possidetis. ibi.
possidens beneficium minus canonice non dicitur proprie committere furtum, sed in fructibus vere committit furtum. in cap. dudum. il 2. nume. 19. de electio. 190
possidere dolo desinens habetur pro possessore. in cap. aduersario, nume. 6. de excep. 22
possessor qui a principio fuit in dolo, vel in malafide tenetur re perempta, vel si sine dolo desierit possidere, ibi. nu. 7.
possessor quomodo probabitur dolo desisse possidere, ibi. nu. 8.
possessor qui rem, ad quam conueniebatur, desisset possidere, an condemnabitur, & quid, & quomodo, & an teneatur ad fructus, si rem non possidet sine culpa, ibi. nu. 12. 23
possidens per alium precario potest illam possessionem cum violentia capere, quia dicitur potius se defendere, quam violentiam inferre. in c. de cætero, nu. 13. de re iud. 62
possidens præsumitur iuste possidere, nisi aliud appareat in contrarium. in c. ueniens, nume. 3 1. de præs. 52
possidere in præsenti quomodo quis præsumatur, siue sit viuus, siue sit mortuus si probatur semel possedisse tam in re mobili, quam in immobilium si negat se possidere, quam si asserat. in c. cum ad sedem, num. 15. de rest. spo. 217
possidere præsumitur, quis eo ipso quod probatur detinere, ibidem, numero 21.
possidens pendente indicio proprietatis est tuendus in possessione sua. in ca. cum venissent, nu. 1. de inst. 62
possessio alicuius rei innata vera præsumptione sufficit, ad repellendum proprietarium illius rei, nisi declaret defectum tituli præsumpti, licet regula iuris sola possessio non prosit contra proprietarium, ibi. nu. 8. 63
possidens aliquam rem vitiosam, an præsumatur scire, vel ignorare, in c. sæpe, nu. 13. de resti. spolia. 223
possessor malæfidei spoliatus habet remedium. in d. capitu sæpe. ibidem, numero 17.
possessor bonæfidei quo remedio tenetur restituere rem, quam bona fide habet priori possessori, ibi. num. 18
possidere quiete quis dicitur, quando non stimulatur in iudicio, syncere vere, quando habet bonam fidem. in c. sanctorum, nu. 2. de præsc. 26
possidere rem pacifice quis non dicitur, super qua est mota sibi quæstio. in c. 1. nu. 3. de confir. vti. vel inu. 164
possidens res ecclesiæ præsumitur in mala fide. in c. si cler. numero 2. de foro competen. 68
possidens per alium quo mortuo ingrediatur possessionem, & repellatur potest intentare interdictum restituendę. in capitu. cum venissent, nume. 1. de rest. spo. 202
possidens per alium quo casu habet interdictum recuperandę, si ille per quẽ possidebat fuit deiectus, ibi. nu. 6.
possessio naturalis postea adiuncta cum ciuili, non dicitur de nouo acquisita, sed continuata, ibi. nu. 7.
possessio acquiritur per actum equipollentem actui corporeo, ibi. nu. 13.
possessio acquiritur per constitutum, ibi.
possidens ciuiliter si scit alium naturaliter illam rem possidere, an perdat & per quantum tempus suam ciuilem, in c. cum venissent, numero 16. de restitu. spolia. 203
6 possidens iure resistente possessor malæfidei appellatur, & est, in c. consultationibus, nu. 8. de iurepa. 227
2 possidere pacifice beneficium non videtur ille, qui patitur controuersiam iudicialem super ipso beneficio, in capitu. cum inter. numero 6. de renuncia. 11
3 possidens immobilia quo casu tenetur satisdare de iudicio sisti, in ca. fina. §. in aliis, nu. 2. vt li. non cont. 134
2 possidere si quis dolo desierit, quando habeatur pro possessore. in ca. 1. nu. 5. de alie. iud. mut. cau. fact. 198
3 positionibus respondetur per verbum credit, vel non credit. in cap. 1. nume. 27. de lit. cont. 121
positio partim vera, & partim falsa, an posit in totum negari. in capit. 1. nu. 15. de plus peti. 176
1 positionibus respondetur per uerbum, credo. in c. 1. nume. 1. de fum. Tri. & fide catho. 15
2 positiones, siue articuli si sint impertinentes, an reus cogatur respondere saluo iure suo, in capitulo, cum contingat, numero 13. de officio delega. 119
3 positionibus criminosis utrum pars, vel testis teneatur respondere, in cap. cum super, nu. 16. 18. & 19. de conf. 264
Et an & quando quis teneatur respondere positioni criminosæ, ibidem numero 10.
positioni criminosæ pars tenetur respondere, quando est de crimine publice infamata, ibi.
positiones producens, an uideatur contenta in eis confiteri, in c. examinata, nu. 3. de iud. 41
3 positionibus pars debet respondere, non autem eius aduocatus, quem respondentem iudex debet repellere, nisi pars sit simplex. in c pastoralis, nu. 8. de iudi. 41
positiones, confessiones, & interrogationes possunt fieri ante, & post li. contest. in c. fi. nu. 5. de confe. 265
5 positionibus iuris scripti non est respondendum, secus iuris non scripti, vt est consuetudo. in c. sæpe contingit, nu. 3. de app. 132
1 positionibus criminosis an quis teneatur respondere. in ca. dudum, il 2. nu. 7. de elect. 189
positiones producens videtur in eis contenta confiteri, secus producens interrogationes. in cap. cum causam, nu. 16. de iur. cal. 148
positiones possunt fieri vsque ad conclusionem in causa, nam succedunt loco probationum, ibi. nu. 20 & 21. 119
positiones superfluas, & impertinentes potest iudex cancellare, ibi.
positionibus est clare respondendum, alias responsio interpretabitur contra respondentem, ibi. nu. 23.
positionibus vel interrogationibus non respondens, an habeatur pro confesso, ibidem.
positiones possunt fieri ante & post li. cont. ibi. nu. 25.
7 pensiones utile est semper formare, licet pars aduersa neget contenta in libello, & quare. in cle. sæpe. nu. 56. de verb sig. 320
positiones & articulos actor formare debet ex petitione sua, ex qua, etiam cauebit, ne sibi obstet exceptio ex alia causa, ibi. nu. 45.
positiones possunt fieri tam in causis summariis quam plenariis, ibicm, nume. 58.
positionum vsus hic approbatus incepit a tempore Gregorii IX. ibi. nu. 57.
postulari an possit laicos in prælatum religiosum. in clem. cum Romani, numero 7. de elect. 286
1 postulatio admissa per superiorem habet uim electionis, & confirmationis, in c. gratum, nu. 13. de postu. prælato. 115
postulatio dependet a gratia, & debet humiliter peti in cap. 1. nume. 4. de postula. præla. 111
postulationem cassatam innouantes, priuantur potestate eligendi. in ca. gratum, nu. 1 & 3. de postu. præla. 114
postulatio venit sub nomine electionis, etiam in materia penali. in c. in causis nu. 10. de elect. 160
postulantes possunt a postulatione recedere, antequam Papæ præsentetur, secus in electoribus, ibi. nu. 13.
Postulantes non possunt a postulatione recedere, si est præsentata papæ, nisi cum voluntate superioris. in cap. bonæ memoriæ. il 2. nume. 1. 10. & 12. de postu. præla. 117. & se.
Postulatus utrum poterit repetere expensas, quas facit sequuta uariatione in c. bonæ memoriæ, il 2. nu. 13. de post. præl. 116
Postulatio potest confirmari ex consensibus singulariter superuenientibus, ibid. nu. 18. & 27. 118. & seq.
Postulatio solemnis habet uim electionis, & confirmationis. in rub. nume. 1. de elect. 122
Postulatio solemnis si est admissa, habet uim electionis. in cap. 1. num. 34. de postula. prælat. 113
2 Postulatus uigore indulgentiæ de qua in c. fi. de transl. episc. potest assentire postulationi, cui non poterat. alias poterit petere coram proximo superiore, & approbata postulatione sine licentia papę potest transire ad aliam ecclesiam. in c. die. fi. nu. 15. 15
postulatio, & electio non procedunt a pari, nec arguitur de uno ad aliud. in c. publicato, nu. 6. de elect. 197
postulatio nullum ius acquiritur per postulationem, etiam quod sit presentata papæ, & tunc non possunt partes a postulatione recedere, ne illudatur superio-

Universidad de Deusto
Biblioteca

superiori. in c. postulationem, nu. 1. de postu. præl. 120
postulatio non admissa, an & quando inferat iniuriam pro postulato, vel postulantibus, ibi. nu. 2.
2 postulare quid sit. in rub. nu. 1. de postu. 165
1 postulari, vel eligi, quæ personæ debeant, in ca. fi. nume. 3. de postulatio. prælato. 120
postulantes aliquem debent omnem defectum postulati exprimere, alias nõ valeret, ibi. nu. 9.
postulantes, an debeant consentire suæ postulationi, ibi. nu. 11.
1 postulantes admittunt ius postulandi, si patiuntur postulatum ante confirmationem administrare, sed non eligentes, in cap. bonæ memoriæ. il 2. nu. 2. de ele. 117
postulatus & electus administrantes ante confirmationem ipso facto sunt priuati, ibi. nu. 2.
postulantes & eligentes aliquem per impressionem laicorum, sunt priuati ipso facto potestate eligendi, ibi. nu. 22. fo. 119. limita ut per Abb. in c. cũ Vintonien. in vl. col. ver. sed contra, co. ti.
1 postulatio quid sit, in rub. nu. 1. de post. præl. 111
1 postulatio facta a minori quam tertia parte collegii non valet. in cap. bonæ memoriæ, il 1. nu. 1. de postl. præl. 115
postulatio per quam priuata vtilitas præfertur communi, non valet. ibid.
postulatio, siue nominatio si sunt legitime factę, acquirunt ius postulato, siue nominato, ibi. nu. 8. 116
postulantibus non licet a postulatione recedere, si postulatio representata est superiori. ibi.
postulatio vtrum debeat admitti, si numerus postulantium non est maior duplo, ibi. nu. 12.
postulatio debet admitti, si est necessaria & iusta, ibi. nu. 15.
postulantes debent prouidere de aliquo stipendio illi, quem fecerunt ordinare vt postularent, & non postularunt, ibi. nu. 16.
7 potentiam coeundi non declarat nixus ad copulam. in ca. attestationes. nu. 2. de despon. impu. 18
potentia coeundi probari potest per aspectum corporis. in c. fin. nu. 3. de eo, qui cog. consang. 37
potentia si appareat post separationem, an matrimonium sit reintegrandum, & quid iuris si ad alia nota sit deuentum, in cap. 1. nume. 7. de frig. & mal. 41
potentia coeundi si sit cum alia muliere, & non cum vxore, quid agendum sit, ibi. nu. 7.
potentia coeundi quomodo cognoscitur, in ca. de illis, il 2. nume. 4. de desp. impube. 17
3 potestas vel alius officialis in temporalibus, non potest eligi in perpetuo, in c. significauerunt, nu. 9. de iud. 51
1 potestas eligendi remanet penes non delinquentes, licet numero pauciores, si vero omnes delinquunt, deuoluitur ad superiorem. in cap. cum Vintonien. nu. 2. & 12. de ele. 152. & se.
5 potestas, an possit cognoscere de delicto commisso inter, vel contra familiã suam. in c. proposuit, nu. 9. de app. 119
2 potestas, vel quicunque alius officialis, an habeat potestatem in subditos. si sint extra prouinciam. Ant. in capitu. ex tuarum, nume. 2. de autho. & vsu pal. 25
3 potestas tenetur ex facto suorum officialium. in capi. 1. nume. 7. de resti. spoliato. 192
7 potestatem minuendi habens in causa diminutionis redditum, non videtur habere potestatem augendi in causa augmentationis redditus, in c. fin. nu. 3. de verbo sig. 282
1 potestatem habens aliquid faciendi, si illud sibi committatur sub certa forma, potest illum actum expedire, & valebit, licet forma non sit seruata, nisi in commissione fuerit processum ad vlteriora. in cap. cum in veteri, nu. 10. de elect. 187
4 practica probandi, vel reprobandi instrumenta antiqua, & qualiter probetur, q. scriptus fuerit notarius. in c. significauit, nu. 7. de test. 85
2 practica probandi quem non posse in aliquo loco secure morari. in ca. ad supplicationem, nu. 2. de ren. 32
3 practica quomodo tractentur causæ in conuentione, & reconuentione. in ca. 1. nu. 7. de mutu. petit. 113
1 prębenda si fuerit collata duobus, quis preferatur. in cap. cum M. num. 14. de constitu. 28
6 prębenda non debet diuidi pro integratione alterius. in cap. cum causam, nume. 1. de pręben. 57
6 prębenda licite potest diuidi in duas, si facultates suppetunt, alias reintegrabitur, & quando potest fieri diuisio, in cap. uacante, num. 1. 3. 5. de prębend. 41
prębendæ debiles reintegrantur ab aliqua alia pingui, ibi. nu. 4.
prębendarum, vel canonicatuum uacatio non datur in ecclesiis non numeratis, id est, non est certus numerus canonicorum, vel prębendarum, & sic eorum collatio non transit de vno in alium superiorem. in c. ex parte astensis, nu. 1. de conce. præb. 72
prębenda, siue beneficium an possit conferri clerico alterius diœcesis sine literis commendatitiis proprii ep̃scopi. in cap. fraternitatis, num. 2. 2. de cle non resid. 21
prębenda annexa canonicatui est quid spirituale, separata vero non. in cap. maioribus, nu. 4. de præb. 29
1 Prębendæ minuuntur, si reditus ecclesiæ minuuntur, in c. ex parte, num. 2. de constitu. 42.
4 prębendarius concurrens cum procuratore ecclesiæ, est præsentandus, in c. ex litteris, nu. 3. de proba. 6
prębendarius habet legitimam administrationem, sicut alius Rector eccles. ibi. nume. 6. 7
prębendarius non potest obligare prębendam vltra tempus vitæ suæ, ibi. numero 7.
6 prębenda connexa canonicę dicitur quid spirituale, aliæs secus, & potest laico conferri ad ipsius subuentionem. in capitul. dilecto, numero 6. de pręben. 40
prębenda non dicitur uacare in ecclesia, si in ea non est certus numerus prębendarum, ibi. nu. 9.
4 prębendæ sacerdotales sunt quæ habent onus celebrandi annexum, in c. dilecto, nu. 3. de testi. 83
6 prębenda non habet in se onus sacerdotii annexum de iure communi, in c. constitutus, nu. 2. de conces. præb. 73
prębenda iniusta & tenuis, quomodo reintegratur, in c. cum causam, nu. 3. de pręben. 57
7 prębenda quæ consistit in bonis temporalibus potest esse penes laicũ, secus si est annexa, in c. tua nos, nu. 3. de simo. 109
1 prębendæ quæ postea instituuntur in ecclesia, non debent esse minoris valoris, quam prębendæ antiquæ, in capitul. cum M. numero 7. de constitutio. 28
6 precarium in neutro genere non conceditur ad certum, & determinatum tempus, etiam si pactum interuenerit, sed precaria in fœminino sit, in c. 1. nu. 1. de precariis. 91
precaria in fœminino genere quid sit, & quomodo fiat, ibi. nu. 3.
precaria indefinite facta per prędecessorem reuocatur per successorem, in c. 2. nu. 1. de precariis. 91
precarium constituitur per ista verba, commodo tibi hanc rem ad talem vsum precario, in c. vnico, nu. 10. de commodato. 93
precarium extinguitur ad voluntatem concedentis, vel ei succedentis, etiã quod sit oppositum contrarium pactum. in cap. fin. numero 1. & 3. de precariis. 91
precarium tacite reuocatur morte illius, cui fuit concessum, & alienatione ipsius rei, ibi. nu. 2. 5. & 8. co. & seq.
precarium licet reuocetur ad libitum concedentis, tamen eius mortem non reuocatur. ibi. nu. 6.
precarium potest concedi ad certum tempus, tamen ante illud finitum potest reuocari, ibi. nu. 11 & 13. 92
precarium concessum ad certum vsum si ante reuocetur, potest agi contra reuocantem actione de dolo, si ex hoc ille patiatur damnum, ibidem. numero 13. eod.
precario rem habens dicitur possidere, ibi. nu. 7.
7 præceptum affirmatiuum ligat semper, sed non ad semper, sed loco, & tempore debito. in capitul. omnis viriusque, numero 20. de præbit. & remiss. 248
3 præceptum impossibile non ligat, in c. 1. nu. 14. de dila. 155
3 præceptum iudicis impossibile non ligat, in cap. cum dilecti, numero 20. de dolo & contu. 257
7 præceptum iudicis non habet vim diffinitiuę, in c. ex parte, il 1. numer. 7. de verbo signif. 278
præceptum quando dicatur fieri cum causę cognitione, ibi.
præceptum iudicis cum clausula iustificatoria neminem grauat, & reuocatur in simplicem citationem parte comparente, & petente reuocari, ibidem nume. 8.
2 præceptum iudicis sine causę cognitione factum, & iniquum non transit in rem iudicatam, in c. 2. nu. 5. & 15. de rest. in integ. 186
præcepto iudicis iniquo non tenetur quis obtemperare, ibi.
5 præceptum, quod iudex facit, vel committit, an sit sententia, & quę, in rubric. nu. 7. de re iudi. 56
3 præceptum iudicis omne est interlocutoria, in rubric. numero 5. vt lit. non contesta. 122
6 In præceptis multa reperiuntur ex institutis sanctorum patrum, quæ tamen non reperiuntur scripta, in c. 1. nu. 6. de celeb. miss. 244
3 præceptum iudicis debet fieri cum causa, ita videtur colligi, in c. proposuisti. nu. 11. de fo. compe. 100
præceptum de cita. pro est quędam sententia interlocutoria, in c. fi. num. 20. de feriis. 164
6 præceptum, siue mandat cum superioris sine distinctione factum admittit excusationem probabilis causę, in capitul. quod super, numer. 3. de uo. & uo. re. 206
2 præceptum etiam papæ factum extra iudicium, & sine causæ cognitione non ligat, quando est factum super causa quę requirit sententiam, & causę cognitionem. in capitul. tum ex literis, numero 9. de restitution. in integrum. 191
3 præcepta non solent fieri sine clausula, & si fierent te grauatum, & ideo habet vim simplicis citationis, in capitul. 1. nume. 6. de caus. poss. & proprie. 177
6 præceptum, statutum, vel lex, quorum interpretatio est dubia, non ligat non obseruantem in peccato mortali. in capitulo primo, numero 8. de decimis. 165

4 præceptum

Præceptum iudicis non debet obseruari, si est difficile, vel periculosum, & potest ab eo pars appellare, & quod ducatur facile statur arbitrio iudicis, in c. accepimus, nu. 1. de fi. instrumentorum. 112
præceptum papæ quamuis durum est seruandum, si nõ contineat peccatum, ibid. nume. 2.
præceptum factum circa ea, quæ concernunt animam, non suspenditur per appellationem uel se, in c. ad hæc, il 5. nu. 1. de ap. 125
Præceptum factum de non intrando aliam possessionem, suspenditur per appellationem, ibi.
2 Præceptum impossibile non ligat, in c. p. & g. n. 9. de offi. deleg. 123
7 Præceptum sub pœna excommunicationis factum, non inducit excommunicationem in contrafacientem, si ad vlteriora non fuerit processum, nisi dicatur quam ex nunc profert, vel alia similia verba, in c. ex literis, nu. 5. de matri. contrac. contra inter. eccl. 45
7 Præceptum iudicis mandans aliquid fieri sub tanta pœna, si illud non fuerit factum, non per hoc incidit in pœnam, quia est commonitio quędam de pœna infligenda, in c. sicut tuis, nu. 6. de simo. 109
6 Precium rei prohibitæ alienari non debet esse, nec penes emptorem nec vẽditorem, sed penes illum cui est facta iniuria, in cap. de iure, numer. 3. de iurepatro. 226
3 Precium succedit loco rei in vniuersalibus, secus in particularibus, nisi succedat authoritate superioris, vel aliis casibus specialibus, de quibus remissiue, in c. ecclesia S. Mariæ, il 1. nu. 6. vt li. pen. 254
6 Precium rei est æstimandum non secundum, quod valet ipsa res libera, sed cum onere, quod habet in se, in c. in aliquibus, nu. 3. de deci. 178
Prædia sunt tacite obligata pro decimis, & tributis non solutis, in cap. tua nobis, nu. 10. de decimis. 175
Prædium emptum ex pecunia nõ decimata subiacet decimæ respectu illius pecuniæ, ibi. nu. 13.
Prædium ex quo veniebat soluenda certa gabella, si fuerit locatum onus solutionis gabellæ incumbit conductori, & non domino, ibi. nu. 14.
Prædia de quibus sunt soluendæ decimę, sunt danda colligenda talibus, a quibus sine contradictione possit ecclesia decimas consequi, in c. in aliquib. nu. 1. de decimis. 178
3 Prædo est restituendus in possessione, nisi constet in iudicio eum esse prędonem, in c. cum ecclesia, nu. 26. de cau. pos. & proprie. 179
Prædo semper est in mora. in c. grauis, nu. 14. de resti. spo. 206
Prædones restituuntur in possessione, etiam quod constet eos prædones, nisi in beneficialibus, in c. in literis, nu. 9. 11. & 14. de resti. spo. 197
Prædo si fuerit spoliatus habet interdictum vnde vi, contra spoliantem, licet spoliatus fuerit dominus, in c. 2. nu. 13. de ordi. cog. 167
3 Prædicatores licite possunt petere temporalia, pro sustentatione, in c. cum ex officii, nu. 7. de prescrip. 43
6 Prędicare dicitur officium, & valet ad multa, in c. quod Dei, numer. 3. de sta. mona. 210
7 Prædicare an possint fęmine, & laici masculi ex commissione habentium curam, in cl. cum de quibus, nu. 7. de reli. dom. 306
Prædicare, & confessiones audire, licet sint de cura animarum, non propter hoc dicuntur isti fratres curati, & qui vere sint. in clem. dudum, nu. 24. de sepul. 303
Prędicandi facultas non competit fratribus de iure communi, sed prælatis & curatis solum. in cle. dudum, nu. 15. de sepul. 302
Prædicatores religiosi peccant grauiter, & puniri debent, qui nominatim, vel per circumlocutiones vi proprii nominis habentes detrahunt prælatis ecclesiarum, in cle. religiosi, nu. 23. de priuil. 315
Præiudicans sibi in actu, non impeditur, quominus in reliquis in eadem et causa contradicere possit, in clem. sæpe. numero 80. de verborum significatione. 320
1 Prædestinatio quid sit, & quid sit præscientia, in prœm. ibi Rex pacificus, nu. 7. vers. in gl. vers. dispositi. 12
2 Præeminentia in canonicis vel aliis, quid operetur, vide per totum, in c. 1. nu. 2. de maioritate, & obed. 149
6 Prefationes indicant, quid sit actum in conclusione, intellige dubia, in ca. ex multa, nu. 6. de voto & vo. redem. 207
Præferri quis debeat, an præsentatus a marito, an ab vxore circa iuspatronatus, q. est in dote, in c. fi. nu. 8. de concef. præb. 75
Præsentatus a pupillo prefertur præsentato a tutore, ibi. nu. 9.
3 Prælatus potest præiudicare ecclesiæ in acquirendis, secus in acquisitis, in c. verum, nu. 28. de fo. compe. 72
6 Prælati magis peccant delinquendo, quam alii propter malum exemplum, quod aliis dant, in c. relatum, nu. 1. ne cle. vel mona. 278
Prælatus potest imponere pœnam pecuniariam clericis pro delicto, in c. vt clericorum, nu. 10. de vi. & hone. cle. 8
3 Prælatus absens citatus per edicta, vel aliter vt respondeat de iuribus suis, per quantum tempus debet expectari intra quod compareat, in ca. cum olim, nu. 10. & 12. de do. & contu. 239
2 Prælatus non potest in prælatura sua eligere sibi successorem, nisi ex consensu solius papæ, in c. accepimus, nu. 2. de pactis. 159
1 Prælati negligentia est peccatum mortale, in c. nihil, nu. 3. de ele. 178
Prælatus agens pro iuribus ecclesię, an possit contra eum aliquid obiici, puta defectus tituli, vel aliud crimen, ibi. nu. 11. 179
Prælatus uerus antequam accipiat possessionem, non potest administrare, ibidem.
prælatus non succedit in vitium prædecessoris sui, hinc est quod si ipse est in bonafide præscribit rem, quam prædecessor suus possidebat mala fide. in c. grauis, nu. 10. de rest spolia. 206
5 prælatus, an, & quando possit tacite, vel expresse iuribus ecclesiæ competentibus renunciare. in c. veniens, nume. 21 de præsc. 50
prælatus potest indistincte præiudicare ecclesiæ, quando reuertitur ad ius commune, ibi. nu. 22. 51
prælatus quando renunciat tacite vel expresse, an requiratur consensus capituli, ibi. nu. 23.
6 prælati vel clerici consiliarii principis secularis, an possint impune consulere principem circa mortem alicui inferendam, in capit. clericis, nume. 9. ne cle. vel mona. 277
7 prælatus, an debeat se purgare de delicto commisso ante prælaturam, & an prosit iudici sibi purgatio per illum, qui eum promouit, in cap. accepimus nu. 3. de pur. cano. 230
5 prælatus, & quilibet superior potest a suis subditis de crimine incusari. in ca. cum I. & A. nu. 1. de re iud. 89
7 prælatus presbyter parochialis & similes, an possint accusari aut denunciari per alios, quam parochianos vel subditos. in c. qualiter, & quando. il 2. nu. 24. de acc. 89
prælatus non potest assimulari curatori, aut procuratori, ibi. nu. 25.
1 prælatus, qui non potest alienare bona ecclesię, non potest cedere liti, quę versatur in illis bonis. in c. dudum. il 2. nu. 17. de ele. 190
5 prælatus timens ne patronus presentet aliquem non idoneum ecclesię ad pces forte aliquorum, potest ipsum abiuraret vt bonum, & vtilem presentet. in c. constitutis, il 2. nu. 1. de app. 134
prælatus impeditus administrare propter senectutem remouetur, & ei datur coadiutor, ibi. nu. 9. 135
6 prælatus quis dicatur, in c. de multa, nu. 21. de præb. 44
prælatus bona quę acquisiuit post suam consecrationem, debet relinquere ecclesię, in c. vt vnus, nu. 1. & 2. de pec. cle. 126
prælatus, vel Rector ecclesię si emit aliqua bona nomine suo, an post eius mortem sit indicendum pro ecclesia, an pro hęrede ipsius prælati simul super dictis bonis litigantibus, ibi. nu. 3.
Et vide in c. 1. de test. in 4. no.
prælatus male alienans bona ecclesię potest petere ipsam alienationem reuocari. in c. si quis, nu. 4. & 12. de reb. ecc. alie. 88
prælatus inferior episcopo habet ius instituendi, priuandi, & excommunicandi. in c. referente, nu. 2. de præb. 28
prælatus an possit transigere, vel liti causę, & exceptioni competenti ecclesię renunciare. in c. 1. nu. 8. de deposito. 94
prælatus potest dici largo modo Rector ecclesię. in c. tua nos. nume. 2. de cler. egro. 59
prælatus vel quilibet sacerdos potest remoueri ab ecclesia sua ob bonum publicum, & ob scandalum vitandum, quo casu debet sibi prouideri de bono cambio, ibi. nu. 3. & 5.
2 prælatus potest præiudicare ecclesię in omittendo, licet contra eum possit ecclesia agere ad interesse. in c. 1. nu. 9. de rest. in inte. 185
prælatus emens aliquid de pecunia ecclesię, debet conficere instrumentum nomine ecclesię, alias priuatur administratione. in capitu. presbyter, nu. 1. & 5. de pecu. cle. 126
prælatus & clericus, & similes non dicuntur domini fructuum beneficiorũ suorum, ibi. nu. 4.
6 prælatus qui permisit in negligendo, vt res ecclesię prescribantur, vel cadant in commissum tenetur reddere ecclesiam indemnem. in c. constitutus, nu. 19. de reli. dom. 206
5 prælatus quo casu peccet non repetendo res ecclesiæ, vel pauperum ad hoc, ut uitet strepitum iudiciorum, in c. 2. nu. 4. de præs. 26
prælati delictum præiudicat ecclesiæ in omittendo, ibi. nu. 6.
5 prælatum non habere, & inutilem habere, paria sunt, in cap. 1. nume. 7. de præscr. 25
prælatus potest præiudicare ecclesiæ in iudicialibus, sed in contractu non ibid. nu. 10.
6 prælatus solus an potest reintegrare emphyteutam, qui cessauit soluere canonem. in c. potuit, nu. 15. de lo. 103
prælatus non debet sine consilio capituli, neque instituere, neque alia negotia ecclesię tractare. in c. nouit, nu. 1. 4. & 5. de his quę si. a prela. 78
prælatus potest exercere minora negotia sine consensu capituli, maiora vero non, ibi. nu. 6.
prælatus non tenetur etiam in arduis requirere consensum capituli subsistente causa rationabili, ibi.
prælatus solus potest requirere beneficiatum, vt resideat, alias ipsum priuare, ibi. nu. 7.
prælatus in notoriis requirit consensum capituli, ibi.
7 prælatus inferior an possit ecclesias sibi pleno iure subiectas unire. in cap sicut unire, nu. 3. de excef. præl. 197
prælatus inferior dicitur habere iurisdictionem episcopalem in ecclesiis sibi pleno iure subiectis, ibi.
6 prælatus indebite alienando bona ecclesię sine iuramento, potest ipsemet venire contra dictam alienationem. in c. cum venissent, nu. 15. de inst. 63
prælatus qui dum alienauit in contractu, iurauit non contrauenire, nec petere restitutionem in integrum pro ecclesia, nihilominus si ecclesia est læsa potest iuramento non obstante petere restitutionem in integrum. ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

dem.numero 16.& 18.
Prælatus non potest sponte a se abdicare titulum prælaturę, nec per iuramentum se obligare ad non administrandum, ibi.
Prælatus si committit delictum aduersus dominum priuatur feudo in vita sua, post vero reuertitur ad ecclesiam, quando scilicet feudum pertinebat ad mensam prælati, ibi.nu.17.
3 prælatus delinquens etiam contemplatione ecclesiæ punitur in suo patrimonio in c.1.nu.12.de do.& contu. 226
prælatus quo casu priudicat, ibi.
prælatus in multis casibus requirit consensum capituli circa administrationum rerum ecclesiarum, ibi.nu.14.
prælatus & capitulum non possunt renunciare iuribus,& aliis introductis in fauorem ecclesię, ibi nu.17. eo.
prælatus delinquendo si non potest soluere, debet luere in corpus, ibidem. numero 19.
prælatus non potest priudicare ecclesię in quærendis, in d.cap.1.nnm.21. eod.titul. 227
prælatus potest repudiare hereditatem, vel legatum delegatum ecclesię, ibi.nume.22.
prælatus potest priudicare ecclesiæ in relictis conditionalibus ipsi ecclesię factis, nu.23.ibid.
prælatus in qu bus rebus præiudicat ecclesię in non acquirendo, tenetur de suo ad interesse, ibid.
prælatus potest præiudicare ecclesiæ in quæstis quo ad modicam lęsionem, secus quo ad magnam etiam cum consensu capituli, nisi interuenerint solennitates requisitæ, ibi.nu.24.
Prælatus præiudicat ecclesiæ in quæstis in omittendo, tenetur tamę postea ad interesse, ibi.nu.25.
Prælatus non potest facere, quod aliqua res data ecclesię recedat propter aliquid factum vel non factum, sed vna cum capitulo posset, ibid. numero 26.
Prælatus qui in iudicio non produxit exceptiones legitimas præiudicat ecclesiæ, quę tamen habet remedium restitutionis, ibi.nu.27.
6 Prælati non debent pro delictis statim fulminare excommunicationes, sed incipere a suspensione,& interdicto, in cap.clericos,numer.3. de cohab.cle.& mu. 12
Prælatus non potest esse iudex lite orta inter ipsum & subditum, in c.licet, num.4.de regu. 188
1 Prælatus notorie criminosus, an possit per subditum corrigi, id est vt subditus possit contra ipsum excipere de crimine, in c scisitatus, numer.9. de rescriptis. 56
2 Prælatus potest conuenire, & conuenri sine consensu capituli, nisi res sit ardua.in c.contingit.nu.2.de transac. 162
prælatus an possit transigere sine consensu capituli, ibi.nu 2.
7 Prælatus habens ecclesiam sibi subiectam potest a presbytero exigere rationem, non quantum expendit quolibet die, sed quantum expendit in fabrica ecclesię, in c.cum & plantare, nu.3.de priuil. 209
1 Prælatus citra episcopum potest ad aliam prælaturam eligi, episcopus vero debet postulari, in c.cum inter canonicos.nu.1.de ele. 145
3 Prælatus male viuendo dicitur polluere ecclesiam, cui præest quo ad opiniones hominum, in c.veritatis, nu.2.de do.& contu. 240
Episcopus potest suspendi ab officio & beneficio propter grauia crimina in ipsum iniecta,& propter eius euidentem contumaciam, in ca.veritatis, nu.3.de dolo & contu. 240
Episcopus depositus ab ordine pontificali non videtur depositus a sacerdotali dignitate, secus econtra, ibi.nu.15.
Prælatus vel Rector agens pro iuribus ecclesię vel suis, an formare debeat libellum nomine suo vel ecclesiæ. in capitul. litera, numero 3.5. & 6.de dila. 156
Prælati & alii administratores rerum ecclesiasticarum non sunt domini, & non possunt alienare, nisi casibus expressis, nu.4.
Prælatus reuocat procuratorem datum a conuentu, ibi.
Prælatus agit possessorio recuperandæ, vel adipiscendæ nomine proprio, nõ ecclesiæ, ibi.nu.5.
Prælatus agens simpliciter, & an in dubio videatur agere nomine suo, vel ecclesię,& quid de tutore & simi. ibi.nu.7.
Prælatus an præsumatur acquisiuisse de bonis ecclesiæ suæ, ibidem, & numero 8.
6 Prælatus qui obligauit ecclesiam pro debitis alienis ipso facto est suspẽsus ab administratione temporalium & spiritualium, & ecclesia non tenetur, in c.si quorundam, nu.1.& 2.de solu. 116
Prælatus potest obligare ecclesiam pro sua sustentatione, ibi.nu.2.
prælatus qui mutat pecuniam ipsius ecclesiæ aliis, non dicitur res ecclesiæ male administrare, ibi.nu.9. 117
3 Prælati inferiores episcopo etiam habentes collegium, licet iurisdictionem in illorum personas de collegio iure communi sibi vendicent territorii, tamen fori contentiosi non habent, sed tota prima diœcesis ist territorii episcopi, in capit.cum contingat, nume.33. ver.prima conclusio, de foro competen. 91
Prælati seculares citra episcopum de criminibus suorum clericorum etiam si depositionem non exposcant cognoscere iudicialiter non valent, sed ciuiliter,& cognitionaliter in eos iurisdictionem exercere possunt, eis tamen præmissis coram ordinario loci conuenire poterunt, ibidem.versic. quarta conclusio.
Prælati inferiores institutionem beneficiorum de iure communi vel priuilegio speciali simpliciter indulto obtinentes, clericos in eisdem institutos propter simplicem administrationem, seu non residentiam cessituere queunt,ac eorum resignationem recipere, secus si ex præscriptione vel consuetudine eis instituendi ius competat, nisi beneficium plene iure eidem sit subiectum,ibi.ver.7.conclusio.
Prælatus an noceat ecclesiæ in delictis commissis in iudicio, in ca.1.nu.36. vt lit.non contest. 125
Prælatus priudicat ecclesiæ patiendorem ecclesiæ præscribi, in c.cum ecclesia,nu.49.de causa possessionis & proprietatis. 181
6 Prælatus potest indistincte donare fructus beneficii, quos facit suos, residuum vero non, nisi interueniant requisita, in cap.caterum, numero 4. de donatio. 120
3 Prælatus & maritus nõ possunt se absentare ab ecclesia,& vxore sine causa,& absentando præsumuntur facere malitiose, in c.ii.§ porro,num.2. & 13.vt lit.non contest. 132.& seq.
6 Prælatus an possit solus repudiare legatum ecclesiæ factum, in c.tua nuper. nu.9.de his,quæ fi.a præla. 81
CORSE. Vide Fed.de Se.cons.9.Bal.in auth.si qua mulier,C.de sacrosc. eccl.& in l.pupillorum,C.de repu.hær.& in l.magis puto,§ fundum.ff. de rebus eo & in l.contra iuris,§.si curator.ff.de pact. Lud.Rom.cons. 184.incip.visis quæ narrantur in facto Pet.de Anch.D.Cardi.Ioan.de Imo.& do meum Barb.in c.vt super,de rebus eccl.non alie.do.Card.in c.de multa,de præb.& in cle.gratiæ,de refer.Inn.in c.admonet,de renũ. & in c.verum,de condi.appo.Abb.in c.tua, de his quæ fi.a præla.& in c.quoniam,de deci.Lap.alle.26.Lap.Ab.& Do.de Sancto Gemi.in c.1. de rebus eccl.non alien.lib.6.Ro.in l.si is,qui hæres,§ neque filius.ff.de acquir.hær.Dy.Iac.de Are Bal.& Imo.in l.seruum pili,§.1.ff ec le.1. Pau.de Cast.& do.Alex.de Imo.in l.legatum,ff. eo.tit.vers quid autem in prælato an sine consensu capituli,&c.Et licet do.Alex.in d.l.legatu, dicat magis communem opin.esse, quod non possit. Mihi videtur, quod communis opin.est in contrarium,quod Prælatus hoc possit,facit glo.& quod voluit do.Car.ibi.in c.potuit,de loca.& facit bonus text.opti.ff.g. in l.qui autem.ff.de his,quę in frau.cre.& in l.si sponsus,§.si maritus, ff.de do.inter vir.& vxor.& l.seruus,& quod voluit Sali.C.de pact.& quod voluit Bald.in c.clerici.de iudi.& Saly.in l.pactum curatoris,C. de pac.& in l.1.C.qui admit.& vide do.meum Barb.in c.si. de ord.cog. & in d.c.vt super,& plene per eundem in rep.rubric. de causa poss.& proprie.& Abb.in d.cap.verum,vbi supra. Et vide omnino in addi. proxi.seq.
3 Prælatus an possit iniuriam sibi factam punire,in c.cum venissent,nu.11. de iudic. 35
7 prælati inferiores a papa dum scribunt subditis, debent appellare ipsos locios,aut fratres,dum autem ipsis ab subditis rescribitur debent appellari patres,in c.quam graui,nu.5.de cri.fal. 178
6 prælatus qui acquisiuit ex industria sua aliqua bona ecclesiæ potest liberaliter disponere de bonis ipsius ecclesiæ,quam alius qui nihil acquisiuit,sine c. consensus,nu.2.de reb.eccl.alie. 86
prælati possunt exigere seruitia a subditis,quæ consueuerunt præstari omni temporalibus,ibi.nu.3.
prælatus potest remunerare de bonis ecclesiæ illos, qui se adhibuerunt pro seruitiis ecclesiæ,ibi.nu.5.
7 prælatus negligens promoueri ad ordinem ei annexum,an priuetur voce in eadem ecclesia,in cle.vt hi qui.nu.14.de ęta.& quali. 289
prælatus an veniat appellatione capituli,ibi.nu.15.
prælatus etiam sine speciali mandato potest petere restitutionem in integrũ nomine ecclesiæ,in cle.ab ecclesia,nu.9.de rest.in integ. 292
prælatus non potest interdicere ecclesias exemptas.in cle.frequens, nu.10. de excess.prælat. 314
prælatus procurationem ex debito retinens, an possit pauperibus erogare fragmenta,quę tam in mensa sua,quam familiarium colliguntur,in cle. ad nostrum,nu.5.de censi. 308
prælatus potest esse procurator alterius prælati,utilitate monasterii suadente.in cle.religiosus,nu.3.de procurat. 292
prælatus vt negligentia vel malitia conuincatur,non sufficit vnica monitio. in cle.dudum,nu.22.de sepul. 302
prælati appellatione uenit habens bęneficium, a quo potest amoueri,in cle. cum Romani,nu.3.de ele. 286
prælati electio si imminet,nec aliquis de capitulo est in sacris, quę partes sint superioris,in cle.ut hi qui,nu.11.de ata.& quali. 289
prælati nomine quo casu contineatur capitulum, in cle.procuratorem,nu.5. de procur. 292
prælati facientes capi appellantes ab es,debent puniri, in cle.frequens,nume.8.de excess.prælat. 314
prælati facientes capi clericos seu religiosos exemptos in casibus eis a iure non concessis,& sic iniuriose,sunt excommunicati,ibi.nu.4.
prælati qui sint,in cle.dudum,nu.11.de sepul. 302
prælato,qui compromisit,mortuo,expirat compromissum, in cle.procuratorem,nu.10.de procur. 292
prælato translato,deposito,vel alias a pr.slatura remoto, de quibus iuribus capitulum agere possit,ibi.num.6.
prælatorum appellatione non comprehenduntur rectores ecclesiarum, sive curati

curati.in cle.dudum, nu.12.de sepul. 302
Prælatus licet debeat subuenire potius suis indigentibus, quam aliis,tamẽ grauissime peccat,si facit eos diuites, non subueniendo aliis indigentib. in c.inquirendum,nu.4.de pecu.cle. 127
Prælati licite possunt præstare consilium,& auxilium dominis temporalibus,pro ipsorum statu conseruando, in ca.non est,numero 4.de voto & voti re. 203
Prælatus quando per confirmationem,acquirat potestatem administrandi, & quando possessionem beneficii,in c.cum super, nu.14.cum pluri.seq. de causa pos.& pro. 182
Prælatus agens pro iuribus ecclesiæ, quo nomine agit suo vel ecclesię, & an teneatur ostendere titulum suæ potestatis, ibidem. numero 20.21. & 22. 183
Prælatus non est remouendus etiam ob notoriam infamiam, si paratus est ipsam purgare,in c.quia nos,nu.2.& 3.de ap. 123
Prælatus,siue alius superior,non tenetur ob aliquod delictum deponere prælaturam in manibus aliquorum,nisi superioris, nisi consuetudo sit in cõtrarium,ibi.nu.5.& 6. eo.& seq.
Prælatus si receperit pecuniam ex pacto pro ordine conferendo committit simoniam,in c.ex tua,nu.1.de simo. 100
Prælatus cum capitulo potest priudicare ecclesiæ,in c.si diligenti, nu.24. de foro compet. 85
Prælatus cum maiori parte capituli, potest statuere, vt quilibet teneatur contribuere pro necessariis impensis ecclesię, etiam aliquibus contradicentibus,in c.si.nu.1.& 2.de his,quæ fi.a ma.par.capi. 84
Prælatus inferior episcopo, potest de iure speciali habere institutionem vel collationem præbendarum,& dignitatum ecclesiæ cathedralis,sed de iure communi non habet,in c.si.nu.2.de instit. 62
Prælatus tenetur si potest acquirere ecclesiæ,& non acquirit, in c.conquestus,nu.9.de vsur. 170
Prælatus & capitulum possunt beneficio vacanti certum onus imponere, quod habeat subire ille,cui beneficium conferetur, & ista oneris impositio debet confirmari a papa.in capit.significatum numero 1.& 2.de præben. 30
Prælati sustinentes clericos suspensos celebrare priuantur beneficiis,& denunciantur,in c.vt clericorum,nu.1.& 4.de vi.& hone. cleri. 7.& se.
Prælatus quilibet circa episcopum, potest dimittere prælaturam,& intrare religionem,in c.quod Dei,nu.11.de sta.mona. 210
Prælato excommunicato etiam occulto simoniaco, in ordine & notorie for nicatori,impune non paretur,secus aliter criminosis,in c.ad probandũ, nu.17.de re iud. 94
Prælatus,& tutor si potuerunt acquirere ecclesiæ,vel pupillo, & non acquisiuerunt,tenentur eis de interesse,quia sunt obligati acquirere ratione officii susceptis,in c.ex transmissa,nu.2.de deci. 173
Prælatus & miles,nullo casu cogumtur cedere bonis.in ca.olim,il 2.nu.8. de resti.spol. 220
Prælatus potest emittere votum pro subsidio terræ sanctæ, etiam sine licẽtia superioris.in c.si nu.1.& 2.de voto & vo.re. 207
Prælatus non dicitur dominus rerum ecclesiasticarum, sed administrator, & habet lõgiores habenas,quam procurator,in c.fraternitatem,nu.2. de dona. 120
Prælatus qui ex sui negligentia patitur rem ecclesię præscribi,tenetur de suo ad interesse inquantum ecclesia est damnificata,ibi.nu.4.
Prælatus priudicat ecclesię suæ in omittendo, puta in permittendo rem ecclesię prescribi,tenetur tamen de suo refarcire, in c.auditis,nume.34. de præscrip. 42
Prælatus an possit esse iudex inter ipsum & subditum,dum agitur de causa subiectionis,in causa vero ecclesiæ suæ,potest esse iudex,in c.ad audientiam,nu.7.8.de app. 124
Prælatus qui concedit aliquod ius spirituale laico,vel alienans indebite rẽ ecclesiæ, deponitur in perpetuum & excommunicatur ad tempus quousque reddiderit ecclesiam indemnem,in c.quamuis.nu.5.de deci. 171
Prælatus vendendo rem ecclesiasticam, non potest facere, vel habere fidẽ de precio.Idem in procuratore fisci, confessionem vero de precio recepto possunt facere,in c.2.nu.6.de procuratis. 91
Prælati omnes alicuius prouinciæ faciunt vniuersitatem, in ca.non est,nume.1.de reg. 183
Prælatus si sine iusta causa acquisiuit ecclesiæ, tenetur de suo satisfacere, in c.tua nos,nu.9.de his quæ fi.a ma.par.ca. 83
CORSE. Tu adde,q Abbas seu prælatus solus potest repudiare legatum factum ecclesiæ, maxime de rebus immobilibus, ita concludit Fed. de Se.cons.9.& monetur principaliter,quia dominium non est vere acquisitum ecclesiæ ante acceptationem legati,vnde repudiando potius nõ acquirit,quod alienat,sed in non acquirendo non requiritur solennitas, pro hoc facit c.cum apostolica,de his, quæ fi.a præla.vbi solennitas requiritur, cum alienatur res, quæ possidetur ab ecclesia, & non est par eademque ratio,lucra non capere,& debita seu quæsita perdere,l.si spõsus,§.si maritus.ff.de do.inter vir.& vxo.& in l.fi.C.de codicil.vbi bo. tex.tenetur tamen prælatus satisfacere de suo quemadmodum tutor tenetur,si potuit acquirere pupillo, & non acquisiuit,C. arbi.tute.l.quicquid.& est bo.tex.cum glo.12.q.3.in c.2.& glo.16.q.6.§.fi.quæ dicit, q in acquirendis prælatus potest facere conditionem ecclesiæ deteriorẽ, idem dicit Innoc.in c.2.de do.Ad idem,quod notat ipse,in ca.quoniam, de deci. potest tamen in contrarium adduci, l.magis puto,§. fundus.ff. de rebus eorum.vbi dicitur, quod pupillus non potest repudiare fundum sibi legatum,cum non possit alienare sua,videtur ergo,q ex repudiatione,sequatur alienatio potest dici,quod ille §.fundus, loquitur in pupillo,qui non habet administrationem rerum suarum, sicut prælatus in rebus ecclesiæ.In contrarium facit etiam l.qui actionem habet, ff.de re. iur.vbi dicit tex.q habens actionem ad rem,videtur habere ipsam actionem.ergo sicut prælatus nõ potest alienare solus rem,ita nec ipsam actionem.do.Abbas in d.c.tua,in uer.vl.scias.in fi.mouet istam q. Et dici potest,q responderit per c.cum apostolica.eod.ti.& fatetur, quod iste casus est dubius.dico ad contrarium, q proprie alienatur res quę possidetur, & non res,quæ nondum est acquisita,& fateor quod non potest alienare actionem scilicet acquisitam,sed acquirendam, tamen si prælatus sine causa repudiauit,potest compelli,vt satisfaciat ecclesiæ de suo, & hanc conclusionem puto verissimam,& adduco rationem, quia facilius abdicatur a nobis ius quærendum,quam quæsitum.Tex. est ad hoc celebris, in l.qui autem,ff.de his,quæ in frau. cred. vbi priudicatur creditoribus in quærendis,non tamen in quæsitis.Et adduco do.Card.in clem. gratię, de rescrip.in prima oppo.in verbo oppono, quod non teneat renunciatio, vbi cõcludit,q renũciatio ad rẽ, potest fieri sine superioris authoritate, secus de iure in re.Idem voluit in cap.de multa.de præb.& op. Ad hoc iste tex.in cle.gratiæ.& adduco Bal.in auth.si qua mulier,C. de sac.san. ecc.vbi idem sentit.& in l.Imper.ff.de pac.& in l.pupillorum, C. de repu.hær.& in c.clerici,de iud.& in l.inbemus,ff.ad Treb.& inl.cum proponas,C.de hære.inst.& in l.is qui,§.neque,ff.de acq.hære. & in l. magis puto,§.fundum,præal do.Car.Pet.de Anc.& do.meus d.An.Barb. plenissime in c.vt super,de reb.ecc.non alie.Inno.in c.admonet,de renun. Sali.in l.pactum curatoris, C.de pact.vbi dicit,q tutor aut curator potest prædicare pupillo,& adulto in quærendis gl.& do.Card.in c.potuit.de loca.q si emphyteuta non soluit debitum canonem per plures annos,q eo casu erit priudus emphyteusi.Si tamen prælatus recipit canonem præteritorum annorum,q videtur præiudicare ecclesiæ in iure recuperandi illam emphyteusim.& adduco Richar.de Sal.in repe.l.i. C.de sac.san.ecc.vbi ad finem dicit, q Imperator potest præindicare ecclesiæ in rebus quærendis.& monetur per l.fi. C.de acq. poss.& adduco Innoc. in c.veniens.de præscrip.vbi prælatus potest tacite renunciare præscriptioni,impetrando priuilegium.& ibi do.Ab.post alios,& adduco eundem Inn in c.verum.de cond.appo.vbi prælatus potest non adimplere cõditionem,ex cuius implemento commodum acquirit ecclesia,facit quod voluit Bal in l bonorum,C.qui admit & Sali.in l.1.C.eo. ti.& quod voluit idem Bal. in rub.de const.& in c.canonum statuta,de const.vbi tetigit,quod statutum potest præiudicare in quærendis, & quod voluit idem Bald.in quodam suo consilio,posito inter consilia Per.de Ancha. in ordine est consilium 11.vbi egregie consuluit,quod potest statutum laicorũ præiudicare ecclesiis in quærendis,& quod voluit & consuluit Lu.Rom. cons.133.& do.Ab.in d.c.quoniam,nu.4.de deci. & in cons.suo 32.gl. in reg delictum,de re.iu.li.6.Pau.de Ca.consi.11.vbi pulchre loquitur de intellectu l.magis puto,§ fundum,& Ro.in d.l.is qui,§. neque,ff.de acq.hær.& adduco tex.in d.l.sponsus,§.si maritus,ff.de dona.inter vi. et vxo.ubi dicitur,quod licet donatio sit prohibita inter uirum, & vxorẽ, tamen hoc procedit in rebus quæsitis,secus in rebus quærendis. Facit q no.in l.seruus,C.de iu.vbi hoc dicunt, quod seruus potest præiudicare domino in quærendis.& hoc voluit Bald.in d.cap.cum proponas. Facit quod voluit idem Bald.in l.1.C.qui admitt.cum si. Et vide supra in additio.proxi.
6 prælaturam vel administrationem habere,quis proprie dicatur,cap. requisiti,nume.14.de test. 142
7 prælatus solus non potest remittere aliquid,per quod sit quæstum ius ecclesię,in c.querelam,nu.1.de si. 98
5 prælatus qui habet scientiam rei alienę,quam nomine ecclesię possidet, an teneatur illam restituere,in c.si.nu.41.de præsc. 55
prælato solo non creditur,etiam vt testi.ibi.nu.43.& 44.
3 prælatus possit agere,& conueniri sine consensu capituli.in c.cum deputati, nu.8.de iud. 44
7 prælati delictum,siue negligentia,an noceat ecclesiæ. in c. verum, numero 3.de cond.appo. 22
6 prælati qui ex priuilegio,vel ex consuetudine,aut præscriptione,possunt portare insignia episcopalia,an possint illa portare extra locum priuilegiatum.in c.cleri,nu.8.de vi.& ho.cle. 9
6 prælati visitantes diœcesim non possunt recipere aliquod genus numerum, & si receperint non possunt absolui a peccato, nisi restituant duplum.in c.procurationes, nu.6.de cens. 239
7 prælatus potest præiudicare ecclesiæ in omittendo,ipse tamen tenetur de satisfaciendo omne damnum, ad quod per negligentiam suam peruenit.in c.si de terra,nu.4.de priu. 210
5 prælato etiam notorie criminoso obediendum est a subditis, nisi in quibusdã casibus specialibus.in c.de priore,nu.4.& 5.de ap. 123
6 prælatus potest pignorare bona ecclesiæ,pro eius sustentatione,si non habet unde uiuat.in c.de rectoribus,nu.6.de cle.ægr. 59
7 prælatus habent liberam administrationem,an possit aliqua donare. in cap. cum olim,il 2.nu.15.de priu. 215
1 prælati qui dicuntur.in c.nihil.in 2.no.de ele. 178
7 prælatus excedens modum in corrigendo, ut torquendo clericum incidit in excom-

Universidad de Deusto
Biblioteca

excommunicationem.in c.vniuersitatis,nu.9.de sen.exc. 261
4 prælatus ecclesiæ collegiatæ potest agere nomine dignitatis suæ, & conueniri sine mandato capituli. in capitu.inter dilectos, nume.1.de fide instrumen. 113
6 Prælatus male alienans bona ecclesię,deponitur, in c.si quis.nume.10. de reb.eccl.non alie. 88
Prælatus si tempore promotionis erat pauper,quicquid habet,præsumitur de bonis ecclesiæ acquisiuisse,admittitur tamen probatio in contrariũ, in c.1.nu.1.3.5.de pecu.cle. 125
Et vide in c.pe.in 2.no.eo.tit. 126
2 Prælatus habens coadiutorem tenetur in administratione habere eius consensum.in c.venerabili.nu.10.de offi.dele. 120
3 Prælatus cogetur causas criminales delegare laicis,in cap.2.numero 7.de iudic. 8
Prælati qui dicantur,ibi.nu.16. 10
7 Prælati visitatores prouinciæ an & quando debeant habere expensas, in c.sicut olim.nu.3.de accu. 90
Prælati plures si concurrant in eadem visitatione,an vnus impediat alium. ibid.nume.5.
1 prælati mala uita inducit malam præsumptionem contra totam ecclesiam, ipsum tolerauit.in c.per inquisitionem,nu.2.de elec. 154
7 Contra prælatum bona dilapidantem quomodo procedatur, & an debeat ei dari coadiutor remissiue.in c.fi.nu.5.de accu. 91
1 prælatus sine iusta causa,non potest bona ecclesiæ vendere etiam cum consensu cleri,& populi,alias tenetur de suo,in c.quod sicut,§.super eo. nume.5.de elec. 156
Prælatus iniuste alienans res ecclesiæ non euitabit pœnam,etiam q; velit ecclesiam indemnem conseruare,ibi.nu.14. 157
6 prælatus vbicunque stat in aliquo collegio, non vt prælatus, & tanquam vnus de collegio,non debet tenere caput ipsius collegii,licet dignitas sua sit excellentior,& vox sua non prœualet aliis,licet sit ponderosior.in c. postulastis.nu.8.& 14.de concess.præb. 74
7 prælatus habens ecclesiam subiectam pleno iure, an possit solus eius bona alienare.in c.cum & plantare.nu.6.de priui. 209
prælati qui dicantur stricte uel large. in cap.fin.numero 3. de pœni. & remisso. 251
prælatus habens aliquem ad sua seruitia sub certo salario donec de beneficio prouideat sibi,an committat simoniam,dando tale beneficium,retinendo maxime sibi salarium prœteritum,quod promiserat. in ca.cum essent.nu.5.de simo. 97
1 prælatus non debet multum se humiliare circa subditos,ne contemnatur ab eis propter nimiam familiaritatem.in proœ.Greg.nu.2. 6
6 prælatus obligatur naturaliter ex eius simplici consensu. in c.ad aures.nume.3.de reb eccl.alie. 88
prælatus debet contrahere cum illo,de rebus ecclesiæ,a quo recipit maiorẽ vtilitatem.ibi.nu.4.
prælatus promotus per Papam, vel eius mandato, iura non alienare ipso inconsulto. Quid autem operetur tale iuramentum.in capit.vt super.nume.8.& 16.eo.tit. 89
Prælatus præsumitur applicasse mensæ capituli, si retinuit per annum bona,quæ reuersa sunt ad ecclesiam ex aliquo casu feudatarii, vel emphyteutæ,ibi.nu.10.& 13.
Prælatus solus potest reintegrare emphyteutam,qui per non solutionem canonis cecidit a iure suo. Quod limita,vt ibi.
Prælatus quo casu potest dare in emphyteusim rem ecclesiasticam, vel cã alienare consanguineo suo.ibi.nu.18.
3 Prælati inferiores an præferantur episcopo eiusdem loci,in cognoscendo in causis subditorum,& quam iurisdictionem habeant in c.cum cõtingat. nu.21.28.& 29.de fo.compe. 88.& seq.
prælati inferiores habentes iurisdictionem in personas collegiatorum an habeant potestatem destituendi quem a beneficio suo, ibidem. numero 32. 90
prælati inferiores quo loco debent locare sedes suas, cum in figura iudicii cognoscunt.ibi.nu.33.
prælatus non est idoneus iudex in causa ecclesiæ suæ,tamen si non recusatur potest esse iudex.in c.1.nu.2.de iud. 3
6 prælati factum nocet ecclesiæ in iudicio.in c. cum olim. numero 5.& 13. de censib. 237.& seq.
prælati factum an noceat ecclesiæ.ibi.nu.12.
7 prælatus simoniacus non potest conferre ordines, quia est suspensus a suis, in c.per tuas.il 2.nu.2.de simo. 109
1 prælatus non tenetur requirere consensum capituli in eo,quod ipse habet iure deuolutionis.in c.ne pro defectu,nu.6.de ele. 173
6 prælatus in acquirendo potest præiudicare ecclesiæ,in c.quoniam. nume.4. de dec. 170
prælatus an possit repudiare hæreditatem, vel legatum delatum ecclesiæ, ibidem.
6 prælatus si sine iusta causa,non acquisiuit ecclesiæ,tenetur de suo satisfacere.in c.tua nuper,nu.9.de his,quæ fi.a præla. 81
1 prælatus non potest ad aliam prælaturam eligi,sed postulari,in c.fin.nu.1.4.5.de postu.præla. 120
6 prælatus quasi contrahi cum ecclesia acceptando prælaturam, in c.ex literis,nu.11.de pigno. 110
5 prælatus licet possit pro modica causa a regimine repelli, tamen non sufficit leuis causa,in c.2.nu.5.de app. 102
1 prælatus potest in aliam prælaturam postulari,in c.bonæ memoriæ,il 2.nume.1.de postu.præla. 117
5 Prælatus inferior citra episcopum potest habere iurisdictionem in clericos etiam proprio episcopo exclusio,in c.dilectis,nu.3.de app. 144
prælatus licet possit esse iudex in causa ecclesiæ suæ,tamen potest allegari, vt suspectus,in c.postremo,nu.6.de app. 125
3 prælato an possit præiudicare ecclesiæ faciendo, & distrahendo rem litigiosam,in capitul.ecclesia sanctæ Mariæ,il 1. numero 11.& 13. vt lit. penden. 255.& seq.
prælatus offerens se liti nomine ecclesiæ si succumbat,an præiudicet ipsi ecclesiæ,ibi.nu.12.& 13.
3 prælatus præiudicat ecclesiæ in omittendo,in cap.imperatorum, numero 3. de iura.cal. 146
6 prælatus non potest res unius ecclesiæ alteri dare, nec adinuicem permutare sine ipsarum consensu,cum causa tamen potest facere,in c.1.nu.1.2.4.& 5.de reb.eccl.alie. 86
prælatus inferior episcopo,an habeat ius authorizandi in alienationibus rerum ecclesiasticarum,ibi.nu.3.
1 prælatus solus tenetur administrare ex officio sibi iniuncto, negocia communia inter ipsum,& capitulum,in c.edoceri,nu.2.de reser. 68
prælatus potest agere & conueniri sine licentia,& consensu capituli,non tamen in arduis,ibi.nu.6.& 9. eo.& se.
prælatus solus potest alienare ex causa licita,ibi.
prælatus solus potest constituere procuratorem.sed si vult facere ipsum generalem, vel perpetuum, requiritur consensus capituli, ibidem, numero 8. 69
prælatus an possit ratificare gesta per capitulum,ibi.nu.12.
7 prælatus potest accusari ab vno canonico suæ ecclesiæ.in cap. veniens,num.2.de accu. 73
4 prælatus lacerans priuilegia partis aduersæ,an noceat ecclesiæ.in c. accepimus,nu.5.de fide instr. 112
prælatus præiudicat ecclesiæ suę,secundum terminos,l.diffamari.de inge.& manu.ibi nu.6.
1 prælatus suspensus,vtrum possit exercere iurisdictionalia.in c.canonicis in c. cum dilectus,nu.18.de consue. 105
1 prælatus potest esse iudex in causa suę ecclesiæ. in capitu.nostri. numero 5. de electio. 134
6 prælatus non debet practicare negotia ecclesiæ cum consensu extranconum, sed capituli.in c.quanto,nu.1.& 2.de his quę fi.a prę. 79
prælatus quando habet aliquid facere cum consensu capituli, debet habere maiorem partem, ibi.nu.3.
7 prælatus licet in fine bonus,tamen non solum eternaliter,sed aliquando temporaliter punitur ex hoc,quod excessus suorum subditorum non punit. Et idem in patre non puniente malos filios.in cap.licet Hely. nume.2. de simo. 105
prælatus plus oneris,quam honoris habet,ibi.
prælatus suspectus,contra quem inquiritur, non remouetur ab administratione pendente inquisitione,secus est in tutore,quia non habet ita pingue inis sicut prælatus,ibi.nu.8.
Et quomodo procedatur contra prælatum suspectum de dilapidatione, ibidem numero 18. 106
prælatus tolerans beneficiatum in beneficio commorari & seruire, nõ potest postea eum cogere ad titulum ostendendum, quia iusus est consensisse,potest tamen prælatus assumere in se probationem defectus tituli.in d. cap. Hely.nu.24.de simo. 110
1 prælatus non præiudicat capitulo delinquendo,si illi de delicto non consentit capitulum.in c.damnamus,nu.2.de sum.Tri.& fi.cath. 15
7 prælatus si præcipit alicui sub pœna excommunicationis, vt aliquo faciat si non fuerit paritum,non per hoc quis incurrit excommunicationem,quia est potius quędam commonitio.in cap.sicut tuis,nu.6.de si. 103
2 prælati malefitium,quando possit,& debeat palliari.in c.nisi specialis, nu.4.de auth.& vsu pal. 9
prælatus an possit emere rem ab ecclesia.in cap.possessiones, numero 3.eo. titulo.
6 prælatus potest præscribere contra capitulum, scilicet vt solus possit exercere pertinentia ad capitulum, & econtra capitulum, præscribit contra prælatum. in capitu.ea noscitur. numero 6. de his quę fiunt, a præla. 67
1 prælatus est verus,qui est pronunciatus,a papa in prælatum, tamen nihil potest ministrare ante,quam habeat literas apostolicas. in cap.qualiter, nu.1.de elect. 140
4 prælatus iurans non alienare bona ecclesiæ inconsulto papa,si alienat,tenet alienatio.in c.intellecto,nu.9.de iureiu. 188
2 prælatus qui communiter reputatur,si non est, gesta per ipsum non tenent. in c.gratum,nu.11.de offi.del. 99
5 prælati delictum simul præiudicat ecclesiæ.in cap.cum venerabilis,nu.29. de excep. 12
6 prælati magis peccant delinquendo, quam alii, propter malum exemplum, quod aliis præbent. in capitu.magnæ, numero 7. de uoto & uo.red. 205
6 prælatus potest obligare bona ecclesiæ pro obseruatione contractus. non

tamen potest in specie alienare,in c.nulli.nu.3.de reb.eccl.alie. 87
1 Prælatus an & quando possit eligi ad aliam prælaturam, in c.cum venerabilis,nu.2.de consue. 103
1 Prælatus quo casu possit inuitus transferri,remissiue,in ca.monachi.nu.6. de statu mona. 208
1 Prælatus cuiuscumque prælaturæ excepto episcopo, potest eligi, episcopus vero debet postulari,in c.innotuit,nu.3.de ele. 143
1 Prælatus tenetur satisfacere de contumacia prædecessoris sui,in c.1.nu.2. de seque.pos.& fru. 258
2 Prælatura an possit dari ad tempus,Anton.in c.veniens,nume.13. de fil. presby. 63
Prælatura respectu quarum dignitatum dicitur,Anton.in cap.1. numer.4. de æta & qual. 51
1 Præmium certum, licet sit statutum capienti, officiales tamen non debent habere aliquod præmium,si capiunt exbannitos,quia ratione officii tenẽtur,in c.ecclesiis.nu.2.de censi. 237
Et qui tenetur aliquid facere ratione officii sibi iniuncti, non debet si fecerit,habere aliquod præmium,quod ad hoc fuit ordinatum, ibidem. numero 1.
7 Præpositus quis proprie dicatur, in cap. quamuis, numero 1. de verborum significat. 274
1 Præparatoria iudiciorum debent tractari secundum leges fori, in quo iudicium agitatur,in c.1.nu.3.de consti. 16
7 Præparatoria iudiciorum tam si litiget clericus, quam laicus, ordinantur secundum leges fori, vbi quis litigat, decisio vero ordinabitur secundum leges fori ipsius litigantis, in capitul.1.numero 7. de noui operis nuncia. 204
Presbyterorum filii,& aliorum clericorum in sacris ordinibus, adulterini dicuntur,& non possunt matri succedere.in c.per venerabilẽ,nu.32. qui fil.sint.legi. 52
Presbyter parochialis debet gratis spiritualia parochianis administrare, in c.suam nobis,nu.2.de simo. 103
6 Presbyter parochialis potest delegare curam suorum parochianorum ad modicum tempus,sine licentia episcopi.in c.extirpandæ,in rep.§ qui vero.nu.12.de præb. 47
Presbyter parochialis dicitur pater spiritualis omnium suorum parochianorum.in repe.c.cum esses.nu.6.de testa. 134
7 Presbyter parochialis si non potest esse sine scandalo in parochia sua,episcopus debet ipsum mutare ad aliam parochiam,etiam inuitum,in c.ex literis,il 1.nu.1.de homi. 146
6 Presbyter qui caret media manu cum duobus digitis, missam non potest celebrare,alios vero sacerdotales actus potest exercere, in c.presbyterum.nu.1.de cleri.ægro. 59
Presbyter infirmus, vel debilitatus qui non posset nisi cum scandalo celebrare, est inhabilis ad celebrandum,ibi.nu.2.
Presbyter,qui non potest ascendere altare sine baculo, non est permittendus celebrare,alias secus,ibi.nu.3.
Presbyter deformis vel debilitatus,non est irregularis, sed inhabilis ad celebrandum,ibi.num.4.
6 Presbyter parochialis habet iurisdictionem in parochianos, in foro pœnitentiæ,non autem in foro contentioso,in c.2.nume.7. de his quæ fiunt a maio.par.capi. 83
Presbyter parochialis non potest, neque excommunicare parochianos iure proprio,nec ecclesiam suam interdicere.ibi.
Presbyter parochialis potest ex causa cessare a diuinis,si parochianus non soluit decimas,vel alias oblationes solitas,ibi.
1 Presbyter parochialis potest alteri acquirere ex rebus pertinentibus ad suum officium,vt in exemplis hic positis in proœ.Greg.nu.24. 9
2 Presbyter parochialis habet curam suorum parochianorum, sine sint laici,siue clerici.in capitul. cum ab ecclesiarum, numero 2.de officio ordinar. 134
7 Presbyter non potest nec absoluere, nec ligare parochianum alterius nec aliquem nisi sit sub parochia sua,in c.1.nu.7.de sim. 93
Presbyter potest quis fieri ante collationem minorum ordinum, in c.vnico, nu.4.de cle.per.sal.promo. 193
5 Presbyter parochialis qui non exhibet sacramenta parochianis,si petat ab eis decimas,& poterit repelli,quod non exhibet sacramenta, in ca.cum inter.nu.22.de exce. 9
6 Presbyteri si sint parochiani,non tenẽtur recipere sacramenta a presbytero parochiano,sed ab episcopo,vel archiepiscopo,in c.dilectus,num.12. de capel.mona. 219
7 Presbyter si non vult baptizare aliquem sine pecunia, an debeat ille dare dictam pecuniam,an vero baptismum relinquere,in ca.cum in ecclesia,nu.5.de simo. 95
Presbyter christus celebrans nõ præmissa digestione,debet primari ecclesia, & quomodo probetur,quod non digesserit,in c.si consuluerit, nume.14. 14.de accu. 71
Presbyter notorie criminosus, potest incontinenti ecclesia spoliari, etiam sine accusatore,ibi.nu.10.
Presbyter parochialis potest coadiutorem sibi petere ad audiendas confessiones,quando ipse non potest solus.in c.omnis vtriusque, nume.14.de pœn.& remis. 247
6 Presbyter non potest fieri minor viginticinque annorum, in § super inordinata,nu.9.de præb. 57
5 præscriptio non incurrit tempore hostilitatis.in cap.ex transmissa, nume.1. & 4.de præscr. 33
præscriptio continuatur cum tempore habili,remoto tempore, quo dormiuit,ibi.nu.4. eo.
præscriptio dormit non solum tempore hostilitatis, sed etiam quando in loco non redditur ius ex defectu iudici, vel vic.quibus casibus oporteat,quod actor protestetur,q; non potuit ius suum prosequi, ibi.nu.5.
Et vide in nu.14.vbi videtur poni contrarium
præscriptio interrumpitur,vel dormit tempore pestis,ibi.nu.7.
præscriptio licet currat tempore pestis,si in loco vicinori,tamen ille contra quem præscribitur, restituitur ex clausula generali, ibi.
præscriptio dormit contra ecclesiam,quæ aut non habet prælatum, aut habet,sed inutilem.in d.c.ex transmissa,nu.8.eo.ti.
præscriptio dormit aduersus eos,qui non valent agere, ibi. nu.9.& 13.
præscribi non potest res,quæ sub conditione debetur, ibi. nu.10 34.
præscriptio currit etiam tempore feriarum,licet aliquo casu ille contra quẽ præscribitur,restituatur,ibi.nu.11.
præscriptio an & quo casu currat aduersus illum, qui abest causa reipublicæ,ibi.nu.12.
præscriptio in casibus in quibus interrumpitur,vel dormit, an interrumpatur,vel dormiat ipso iure,an vero currat,sed aduersus eam detur restitutio,ibi.nu.13.
præscriptio an indistincte non currat,non valenti agere, ibi nu.14.
præscriptio non extenditur de casu ad casum.in c.cum inter, nu.16.& 17. de re iud. 72
præscribens vnum actum præscriptionis, non censetur præscripsisse alios actus,ibid.
præscriptio,qua præscribuntur reseruata principi requirit tempus de cuius initio non est memoria.in c.cum te,nu.21. de re iu. 92
7 præscriptio currit contra excommunicatum,quia non potest interrumpere, cum non agat,in c.ad aures,nu.4.de sim. 101
5 præscriptio contra bona episcopi,vt episcopi,non currit.minor quadragenaria.Idem contra bona capituli debita canonicis, vt canonicis.in capit.de quarta,nu.5.de præs. 27
præscriptio non currit sede vacante,etiam circa bona communia prælato, & capitulo,ibi.nu.6.
præscriptio contra bona ecclesiæ,vel legata pia,vel alia loca pia, non currit minor quadragenaria,ibi.nu.7.
præscriptio non currit tacente hæreditate,ibi.nu.8.
præscribere an possit emens res ecclesiæ,vel a solo prælato,uel sine solemitatibus requisitis,ibi.nu.12.
Et in præscriptione seruitutum discontinuam causam habentium duplicatur tempus in aliis præscriptionibus determinatum,& an in hoc sit differentia inter ius canonicum,& ciuile,ibi.nu.13.& 14. eo.& seq.
præscriptio circa bona patrimonialia clericorum, non est minor quadragenaria,ibi.nu.15. 28
In præscriptionibus fere nulla differentia est inter ius canonicum, & ciuile. in d.c.de quarta,nu.14.& 16. eo.
præscriptio contra iura ecclesiæ habentia causam discontinuam,currit, non duplicato tempore contra priuatum,ibi.nu.18.
præscriptio contra laicum habentem rem communem cum ecclesia est quadragenaria,nisi esset dare casum,q; ius ecclesiæ remaneret illæsum, ibid. numero 19.
præscriptio inchoata contra priuatum,cui succedit ecclesia, non finitur tanquam contra priuatum.sed contra ecclesiam,ibi.nu.20.
præscriptio inchoata contra aliquem, dormit,si in eadem succedat papillas,ibi.
præscriptio seruitutũ habentium causam discontinuam, requirit tempus de cuius initio non extet memoria,ibi.nu.23.
In præscriptione iurium quando scilicet præscriptio est contra ius commune requiritur titulus,ibi.nu.26. 29
præscribens vsumfructum,debet habere titulum,alias non præscriberet,ibi. numero 27. 29
præscriptio vsufructus equiparatur rei immobili,licet vsusfructus competat ad rem mobilem,ibi.
In præscriptione iurium respicientium,& obligantium ipsam personam, requiritur titulus,ibi.nu.28.
In præscriptione iurium requiritur necessario scientia & patientia illius cõtra quem præscribitur,secus in præscriptione aliarum rerum, quæ vere possidentur,ibi.nu.29.
3 præscriptio non currit contra ecclesiam carentem administratore immediato,licet habeat prælatum.in c.fi.§.porro,nu.5.ut li. non cont. 132
5 præscriptio iurium incorporalium qualiter interrumpatur.in c. illud autem nu.21.de præscr. 32
præscriptio libertatis qualiter interrumpatur, ibi. nu.22.
præscriptio qualiter interrumpatur in criminalibus,ibi.nu.23.
6 præscriptio non currit,nec cum titulo,nec sine circa confinia diœcesum episcopatuum,prouinciarum,& parochiarum,nisi vbi legitime non constaret de finibus.in c.super eo.nu.1.2.& 3.de paro. 164
præscriptio circa illa,quæ sunt ad publicam vtilitatem,non valet.in c. extirpandæ.in rep.§.qui vero,nu.27.de præb. 49
3 præscriptio contra priuilegium procedit.in c.fin.nu.6.vt li. pend. 256

Universidad de Deusto
Biblioteca

3 Præscriptio non currit contra potestatem papæ, in ca. nouit ille, numer. 16. de iudic. 36
2 Præscriptio interrupta per citationem, adhuc remanet interrupta licet instantia iudicii pereat, in c. compromissum, nu. 6. de arbi. 213
6 Præscriptio non currit contra tributum, vel censum debitum, in signum subiectionis in c. significauit, nu. 6. de censi. 235
Præscriptio præsumitur possessione probata in principio, & in fine, quæ præsumitur, & in medio interueniisse, in caput. accedens, numero 4. de conuer. coniu. 198
7 Præscriptio sine lapsus temporis facit, & amplius de delicto inquiri nõ possit. in c. cum haberet, nu. 4. de eo, qui du. in ma. 28
Præscriptio, sine lapsus temporis non minuit peccatorum pœnitentiam in foro conscientiæ. ibi.
5 Præscriptioni valuæ non potest, quis renunciare, in c. vigilanti, numero 2. de præscrip. 29
Præscriptio si habet alia substantialia currit contra ignorantem, & absentem, nisi ignorans, vel absens retineat ciuilem possessionem illius rei, quam quis vult præscribere, ibi. nu. 3.
Præscribens si iusta præscriptione nouerit rem fuisse alienam, non tenetur in foro conscientiæ, nec alii restituere, ibi. nu. 6.
5 Præscriptio tantum centenaria currit contra Romanam ecclesiam, sed de rebus ad ipsam principaliter spectantibus, secus, si secundario, in capit. ad audient iam, nu. 12. de præscr. 38
præscriptio an currat aduersus prestationem census, aut tributi. ibidem. numero 18.
præscriptio contra supremam potestatem papæ, nunquam currit, ibidem. numero 19.
7 præscriptio currit aduersus ignorantes, licet contra eam detur restitutio. in c. fi. de terra, nu. 7. de priuil. 210
Præscriptio non interrumpitur ex sola contraditione, ibi.
5 præscriptio ea ratione, quia non currit contra pupillum, eadem ratione, nec contra maiorem habentem rem communem cum pupillo indiuidue, non diuidue, in c. quamuis, nu. 14. de reiud. 96
7 Præscriptio circa vnam rem, an extendatur ad aliam connexam, in c. accedentibus, nu. 7. de priui. 216
6 præscriptio, & priuilegium non semper procedunt a pari. in c. cum instantia, nu. 4. de censi. 236
5 præscribens non tenetur rem præscriptam restituere, si postea superuenit notitia rei alienæ. in c. illud autem, nu. 2. de præscr. 31
præscriptio quibus, & quot modis interrumpatur, ibi. nu. 4.
præscriptio aliquando non currit, aliquando dormit, & aliquando interrũpitur, ibid. nu. 5.
Præscriptio indistincte interrumpitur, si præscribebam rem Titii, quam putabam Sempronii, ibi. nu. 9.
Præscriptio, an & quando interrumpatur ex defectu tituli, ibidem. numero 10.
Præscriptio, vel vsucapio quomodo interrumpatur per litis contestationẽ, vel per alius actus ciuiles, in d. c. illud autem. nu. 11.
Præscriptio statutaria interrumpitur per solam citationem, ibidem. numero 12.
præscriptio 30. ann. cum bona fide, & sine titulo, quomodo interrumpatur. numero 13.
præscriptio non interrumpitur per lit. conte. coram incompetenti iudice factam, vel per alios actus ciuiles inualidos, ibi. nu. 14. eod.
præscriptio interrumpitur per contestationem factam coram arbitro si compromissum ipsum factum sit validum, ibi.
præscriptio non interrumpitur per contestationem factam coram arbitratore, vel amicabili compositore, nisi per talem contestationem aduersarius incipiat esse in mala fide, ibi. nu. 17.
præscriptio interrupta siue naturaliter, siue ciuiliter, an cessante interruptione iterum incipiat currere, ibi. nu. 18. & 24. 32
3 Præscriptio, an interrumpatur per exceptionem spoliationis, in c. 2. nu. 20. de ord cog. 168
Præscriptio cum bona fide, non interrumpitur per solam missionem nuncii, nec per petitionem extraiudicialem, ibi. nu. 21.
1 præscriptio requirit titulum. in capitul. cum ecclesia, numero 6. de cle. 161
2 præscriptio super decimis, an & quando currat, in c. statuimus, numero 7. de transac. 161
1 præscriptio 10. & 20. ann. est communis laicis, & clericis in c. quod clericis, nume. 25. de fo. comp fo. 78. & in rep. ca. ecclesia sanctæ Mariæ, nume 43. de consti. 40
3 præscriptio vel sua valet respectu illius iuris, per quod poterat cogi rem illam restituere, in c. grauis, nu. 12. de resti. spo. 206
6 præscriptio 40. ann. tantum, currit contra iura episcopalia, in cap. olim causam, nu. 6. de censi. 238
præscriptio non currit contra supremam potestatem papæ, in c. omnis, nume. 2. de censi. 232
5 Præscriptionis interruptio respectu certæ rei, non ostenditur ad alias, etiam consimiles, in c. audaris, nu. 9. de præscr. 40
Interruptio præscriptionis post litem præscriptionem, nil nocet, ibidem. numero 10. & 12.
6 præscriptio causata ex sola negligentia, non petentis currit etiam cum mala fide, secundum vnam opinionem. in capitul. cura pastoral. numero 7. de iurepatron. 224
præscriptio, an currat cum mala fide, contra creditorem negligentem petere debitum. ibidem.
2 præscriptiones temporales qualitercunque inductæ, non currunt contra minorem, nisi inducerent merum lucrum, vel nisi sint testamentariæ vel cõuentionales, in c. constitutus, nu. 6. de restit. in integ. 195
7 præscriptio in c. ita currit minoribus, in capitul. insuper, numero 4. qui mac. poss. 54
præscriptio currit contra seruitutem, & quantum temporis requiratur ad eius natiuitatem, in c. licet, nu. 3. & 5. de consti. scr. 31
præscriptio si interrumpitur, an postea pro ea finienda reintegrentur tempora, quibus iuste possedit, in c. dilecto, nu. 4. de verb. sig. 281
5 præscriptionem articulans, non debet se arctare ad tempus statutum ad finiendum præscriptionem, sed ad maius tempus, quia deducuntur aliqua tempora si tempus sufficiens remaneat. in capit. auditis, numero 27. de præscrip. 42
3 præscriptio 10 an. non probatur, si testis dicat possedit 9. an. & plus, in alterę tuę, nu. 14. de dila. 157
præscriptio 30. an. an probetur, si testis dicat, possedit 30. an. & vltra, vel plus, ibidem. 3
3 præscriptio tanti temporis, cuius non extat memoria, præsumitur facta cũ titulo. in c. 1. nu. 9. & 10. vt lit pen. 252
2 præscriptio temporalis non habet locum contra minorem, etiam non pupillum. in c. 1. nu. 10. de resti. in integ. 185
1 præscriptio etiam vetustissima non præiudicat, quando præscribens non est capax illatum rerum, quas vult præscribere, in c. quanto, numero 2. de consue. 99
præscriptio rerum, quę sunt dignitatis, vel iurisdictionis episcopalis, valde facta a clerico. ibid.
5 præscriptio centenaria currit contra papam in iuribus Romanę ecclesię in c. 2. nu. 6 de præscri. 28
præscribi non potest res vitiosa vitio reali, etiam per singularem successorẽ quia vitium reale sequitur quemlibet successorem. ibi. nu. 7.
præscriptio interrumpitur ciuiliter per protestationem, vel querelam facta coram iudice, vel episcopo, notario, vel honestis viris, ibidem. numero 9.
præscriptio currit quadragin. ann. contra res debitas incertis personis, puta pauperibus, vel pro captiuis redimendis, & etiam ad alias pias causas. ibid. num. 10.
præscriptio currit contra minorem etiam curatorem habẽtem, item contra ecclesiam ex negligentia curatoris, vel prælati, ibi. nu. 11.
1 præscriptio nunquam currit contra potestatem Imperatoris sic. in c. quoniam, nu. 1. de consti. 43
2 præscriptio contra postremam potestatem papæ nunquam currit, secus contra ea, quæ competunt sibi in signum specialis priuilegii. in c. quod translationem, nu. 2. de offi. le. 128
7 præscriptio vel consuetudo inducitur ex solo cursu temporis, cum tacito consensu illius, contra quam præiudicatur. in cap. Abbate, nume. 9. de verb. significa. 279
præscriptio largo modo, potest appellari consuetudo, ibi. nu. 12.
Et vide in c. seq. nu. 9. eod. ti. 280
6 præscriptio contra ecclesiam, regulariter est annorum 40. tamẽ si ipsa agat aliqua ex actionibus, finiuntur aliquo minori spatio. finito illo spatio non aget. in c. cum causa, nu. 10. de emp. & ven. 99
5 præscriptio quid sit. in rub. nu. 1. de præsc. 23
præscriptio non dicitur contraria iuri naturali, ibi. nu. 2.
præscriptio dicitur odiosa, vsucapio vero fauorabilis, ibi. nu. 4. 24
præscriptioni non potest per actum renunciari, licet in aliquibus sic. ibidem, nume. 7.
præscriptio quanto tempore currat aduersus res, quę spectant ad papam ex speciali sua prærogatiua. in c. cum nobis, nu. 2. de præs. 39
præscriptio centum annorum quomodo probabitur, ibi. nu. 5.
præscriptio contra Romanam ecclesiam, non semper requiritur centenaria, ibi. nu. 7. 9. 10.
præscriptio centenaria, an requiratur tam contra bona delata tantum Romanæ ecclesiæ, quam incorporata, ibi. nu. 10. & 11.
præscriptio aduersus Imperatorem vel fiscum, quanto tempore finiatur, ibi numero 11.
præscribere an possit papa contra ecclesias inferiores, vel alter contra ipsum, ibid. nu. 12.
præscriptio non currit contra pupillum furiosum, aut prodigum, & quatenus currat, restituuntur. in c. cum non liceat, nu. 10. de præs. 36
præscribere non possunt colonus habens precario, vsufructuarius creditor pignoris, & similes personę, ibi. nu. 11.
præscribere potest ille, qui bona fide emit rem a colono, sed dominus ignorãs aduersus hanc præscriptionem restituitur, ibi. nu. 12.
præscriptio libertatis, quam faciunt subditi procedit sine possessione, ibidem numero 15. 37
præscribere, licet quid possit iura imperii in territorio suo, tamen non potest præscribere, vt nemini subsit, ibi. nu. 16.
5 præscriptio rei ecclesiasticę immobilis, in aliquo casu potest currere per spatium trium annorum, cum mala fide, q. est fauore religionis. in ca. 1. nu. 1. de præscr. 34

præscriptio

præscriptio non currit contra pupillum, etiam habentem tutorem, nec contra ecclesiam vacantem, licet habeat episcopum, ibi. nu. 2.
præscriptio non currit contra iura imperii, vacante imperio, ibi. nu. 3. & 5
præscriptio an currat contra bona pertinentia ad capitulum, vel ad capitulum, & episcopum, ibi. nu. 4.
præscriptio incorporalium non requirit quasi possessionem, sed scientiam, & patientiam aduersarii, vel possessoris, ibi. nu. 6. 25
Præscriptio non currit contra ecclesiam, excommunicatum prælatum habentem, ibi. num. 7.
præscriptio non currit contra excommunicatum, ibi. nu. 8.
Præscriptio, & consuetudo non causantur ex solo cursu temporis, in c. duo simul, nu. 3. de offord. 138
Præscriptio non currit in rebus dotalibus, constante matrimonio, in c. perueniit, nu. 5. & 9. de emp. & ven. 97
Præscriptio ecclesiastica requirit instum titulum, & bonam fidem, quia est contra ius, vel tempus, de cuius contrario non est memoria, in c. cum ecclesia, nu. 43. 44. 47. de cau. pos. & prop. 219
Præscriptio non currit contra ecclesiam non habentem rectorem specialem, licet habeat prælatum, qui potest ipsam defendere, in cap. cum deputati, nu. 14. 17. 19. 22. de iudi. 45
De præscriptione facta contra ecclesiam vel iura episcopalia subducuntur tempora quibus ecclesia fuit sine pastore, in c. auditis, nu. 1. de præsc. 40
præscriptio contra ecclesiam vacantem non currit, ibi. nu. 5.
Præscribi, an possit per inferiorem prælatum certa pars diœcesis cum territorio, excludendo prorsus episcopum, ibi. nu. 7.
Præscribens iurisdictionem excludit illum, ad quem pertinebat, non autem cum illo concurrit, ibid.
Præscribens iurisdictionem respectu certorum articulorum, non corrigit effectum suum ad alios etiam consimiles, ibi. nu. 9. & 33. eo. & 42
Præscriptio iurium incorporalium, puta iurisditionalium, quomodo interrumpatur, ibi. nu. 13.
Præscriptio iurium episcopalium, quomodo interrumpatur per ipsum episcopum, ibid. num. 14.
Præscriptio an currat, aduersus debitum annuum, si creditor cessauit petere ibid. num. 36. 42
Præscriptio an, & quando interrumpatur per litis contestationem, in cap. vt debitus, nu. 10. de app. 148. Et in mala fide non constituitur præscribens per interpellationem extraiudicialem, vel per actum in iudicio nullum gestum, ibi. nu. 11.
Præscriptio non currit contra ecclesiam, in cap. cum contingat, numer. 11. de for. compe. 87
Præscriptio currit contra ecclesiam, in iuribus sibi competentibus in aliquo castro, vel loco, ibid. num. 13.
Præscriptio in quibus currat contra principem, ibid. nu. 14.
Præscriptio eorum, qui sunt dignitatis episcopalis, procedit, secus eorum, quę sunt ordinis, in c. literas, nu. 8. de rest spo. 211
Præscriptio non currit, siue interrumpatur contra ecclesiam ipsa vacante, in c. auditis, nu. 5. de resti. in integ. 188
Præscriptionem non allegans necessitatur allegare bonam fidem, quia præsumitur, in c. fi. nu. 34. de præscr. 54
Præscriptiones temporales iudiciales, currunt contra minores, sed non alię temporales, in c. beneficio, nu. 3 de resti. in inte. 197
Præscriptio rei ecclesiasticę requirit titulum primæ fronte iustum, vel tantum tempus, de quo non erat memoria, in c. dudum, nu. 10. de deci. 178
Præscribens an sit obligatus restituere in foro animę, maxime superueniente scientia rei alienę, in c. quia plerique, nu. 25. de immu. eccl. 271
Præscribens an teneatur oblato sibi precio, quo emit, rem ipsam vero domino restituere, ibid.
Præscribi non potest omne, quod potest concedi per priuilegium, in c. accedens, nu. 3. de præscr. 34
Præscribere an possit una ecclesia, ne teneatur ad onera, ad quę tenetur totus clerus, ibid. nu. 6.
Præscribi an possint illa, ad quę tenentur ecclesię pro consecratione episcoporum suorum, ibi. nu. 10. 35
Præscribitur contra ecclesiam, propter prælati negligentiam, in c. 1. nu. 25. de do. & contu. 227
Præscribens principale, videtur præscripsisse suum accessorium, in cap. cum uenissent, nu. 11. de insti. 63
Præscribuntur res clericorum, sicut res priuatorum, in c. sanctorum, nume. 6. de præscr. 27
Præscribi possunt per inferiorem ea, quę sunt meri imperii, & supremę potestatis, in c. dilectis, nu. 17. de app. 145
Præscribens decimas certorum fructuum alicuius prædii, censetur præscribere etiam super omnibus fructibus cuiuscunque generis, in cap. cum in tua, nu. 3. & 5. de deci. 177
Præscriptio iurisdictionis non extenditur de persona ad personam, ibi. nu. 8.
Præscribens an teneatur docere de titulo, remissiue, in capitu. fina. numer. 7. de præscr. 52
Præscriptiones iurium currunt ex negligentia non petentis, ibi.
Præscriptio libertatis in seruitutibus urbanorum prædiorum currit, cum præscribens vitur fundo suo, videlicet altius tollendo ædes suas, sed præscriptio seruitutis rustica causatur ex mera negligentia nõ petentis, ibi.
Præscribens non tenetur restituere rem præscriptam in nullo foro, si post præscriptionem superueniat mala fides, ibi. nu. 27. 54
præscriptio longissimi temporis sine titulo, equalis est in fauore præscripsioni ten. tem. ibi. nu. 28.
præscriptio de iure ciuili, nunquam currit cum mala fide, quę pariat actionem, sed exceptionem sic de iure canonico, nec exceptionem parit, ibi. id. numero 33.
præscriptio si fuerit capitulata, censetur facta de capitulatũ de titulo quando requiritur, ibi. nu. 34.
præscriptio an possit tolli per priuilegium, ibi. nu. 35.
præscriptio an currat, vel interrumpatur si præscribens habuit aliquando cõ scientiam ipsam sed in fine non, ibi. nu. 38.
7 præscribens iurisdictionem, si in loco exercuit aliquos actus, tacite extenditur ad alios actus in genere, in capitu. cum inter nos. nume. 4. de iur. significa. 281
3 præscribens ius excommunicandi, an interim possit excommunicare adeo, q. excommunicatio teneat in c. olim inter, nu. 13. & 19. de rest. spo. 221
6 præscribuntur iura imperatoris, per Reges in eorum regnis. in cap. innouamus, nu. 6. de censi. 234
præscriptio contra ius principis, requirit tempus, de quo non sit memoria, ibidem.
præscribi non potest res empta a solo prælato, si creditur ipsum solum posse vendere. secus si credatur, q. aliæ solennitates interuenerint. c. 2. nu. 10. de his quæ si a prel. 78
1 præscribens ius eligendi, præscribit etiam ius postulandi. in c. bonæ memorię. il 2. nu. 4. de post prel. 117
3 præscribens impeditus possidere, an habeatur pro possessore ad complendam præscriptionem intelligo, quando possidebat ex primo decreto, non autẽ in alio præscribente, nam tunc non est dubium, quod præscriptio interrumpitur per tria. in l. naturaliter. ff. de vsur. in ca. contingit, nume. 9. de do. & contu. 245
præscriptio in spiritualibus operatur acquisitionem fructuum, non autem vt acquiratur titulus, vel ius prælaturę, ibi. nu. 11.
præscriptio in beneficialibus non causat titulum, neque acquirit dominiũ, sed bene nocet vero rectori illius beneficii, vel ecclesię, ibidem, numero 14.
4 præscribi possunt quæ spectant ad dignitatem episcopalem ab inferiore ab episcopo, & sede vacante spectant ad capitulum. in cap. Albericus, nume. 1. de testi. 86
5 præscribens potestatem excommunicandi, non censetur præscribere potestatem soluendi aut interdicendi. in capitulo, cum olim, numero 7. de præscr. 49
præscriptio non extenditur ad casum etiam omnino similem, ibid.
6 præscribens contra ius debet habere titulum & bonam fidem, & quod tanto tempore possederit, de cuius initio non sit memoria. in cap. significauerunt, nu. 5. de censi. 235
5 præscribi si non potest principale, nec accessorium est præscriptibile. in c. cũ ex officii. nu. 5. de præscri. 43
1 præscribi vtrum dicatur consuetudo, in c. fi. nu. 7. de consue. 109
præscriptio non minuitur in tempore, a iure constituto, licet fiat sciente illo contra quem præscribitur, ibid. nu. 14. 110
5 præscribi non possunt per laicum spiritualia, & eis annexa. in c. causam, nume. 4. de præscri. 30
5 præscribi potest id, quod ex priuilegio quæri potest, nisi id, quod de iure possideri non potest, in c. causam, nu. 3. de præscri. eo.
7 præscribens ius conferendi, non censetur præscripsisse ius destituendi, vel removendi institutum per ipsum, in capitu. cum ex iniuncto, numero 4. de hære. 131
5 præscribere non potest ille, qui in alieno nomine possidet, in ca. si diligenti, nu. 1. de præscri. 46
præscribere potest quis rem, quam per alium possidet, ibid. nu. 6. eo.
præscribi possunt ciuitates ad ecclesiam Romanam pertinentes spatio centum annorum, & non minori, ibid nu 9.
præscriptio centenaria quomodo probabitur. ibid. nu. 10.
præscribere possum rem, quam emi a bonæfidei possessore, licet ego sciam alienam, ibid. nu. 28. 47
præscribitur contra ecclesiam spatio 40. anno. cum bonafide, & sine titulo, si præscriptio non est contra ius, alius requiritur titulus, ibidem numero 34.
præscribuntur bona patrimonialia clericorum, sicut priuatorum, ibidem, numero 36. 48
5 præscribens si impetrauerit priuilegium super re, quam præscribit, constituitur in mala fide, & non potest se vlterius præscripcione iuuare, in ca. vexiens, nu. 7. & 18. de præscrip. 50
præscriptio an interrumpatur per solam interpretationem priuilegii, an vero requiratur, q. priuilegio vtatur, ibi. nu. 16.
præscribens dicitur soluere, in c. ad aures, nu. 4. de præsc. 30
per præscriptionem queritur de iure canonico dominium vtile, & directum, ibid.
præscribitur contra exemptum, & immediate subiectum papæ spatio 40. ann. sed quæritur, an præscriptio posset præiudicare papæ, requiritur spatium centum anno. in capitu. cum dilecta, numero 11. de confirmatio. vti. vel inuti. 166
præscriptio centum anno. requiritur non solum aduersus res ipsius Roma-

næ

Universidad de Deusto
Biblioteca

næ ecclesiæ, sed etiam aduersus ves quas facit liberas ipsa Romana ecclesia, ibid nu.12.
præscriptio centenaria, an possit per testes probari, ibi.nu.13.
6 præsentatus si est idoneus, debet institui per superiorem, in c. ex frequentibus, nu.7.de instit. 61
præsentatus primo si fuerit repulsus ab episcopo malitiose, debet ab ipso competenti beneficio honorari, in c.pastor.nu.1.& 9.de iurep. 230
præsentatus primo loco, si non instituatur ab episcopo, sine causa legitima potest appellari, in c pastor.nu.5.7.& 9.de iurep. eo.
præsentatus non institutus ab episcopo, quomodo præsumatur indignus, ibid.numer.7.
5 præsentare se quis proprie dicitur, quando exhibet se conspectui alterius, in c.personas, nu.9.de app. 104
6 præsentari si sint duo a patrono præfertur ille, qui fuit missus in possessionem, & institutus, licet alius reperiatur ante ipsum institutus, in cap. quod autem, nu.1.7.& 8.de iurepa. 221.& seq.
præsentatus ab illo, qui bona fide est in quasi possessione iuris præsentandi, obtinet, licet præsentatus non habeat ius præsentandi, in c.ex literis, nu. 3.& 6.de iurepa. 222.& seq.
præsentatus non acquirit aliquod ius per præsentationem, sed electus sic, in c. quæcunque, nu.3.de iurepa. 220
præsentatus non acquirit aliquod ius per præsentationem, in c.nobis, num. 4.de iurepat. 228
præsentatus an quærat aliquod ius in ecclesia ex sola presentatione, in cap. quod autem, nu.2.& 7.de iurep. 221.& seq.
præsentatus debet interim presentari ab illo, qui obtinuit super iurepatronatus, in c.cum propter, nu.4.de iurepa. 229
1 presentatus a patrono ecclesiæ acquirit aliquod ius, sed mutabile per præsentantem, in c.postulationem, nu.4.de postu.præl. 129
6 postulatus, & institutus non potest sine licentia patroni alium in titulum ordinari facere in ecclesia illa patronata, in cap.postulasti, numer.1.2.& 4.de iurepa. 231
presentatus ab eo, a quo ius patronatus est eiectus non est amplius removendus, in c.consultationibus, nu.1.de iurep. 226
præsentari potest quis ab illo, qui est in quasi possessione iuris præsentandi, ibid.num.2.
præsentatus a possidente mala fide ius præsentandi debet removeri, ibid. nume.4.
presentatum a possessore, & præsentatus a vero patrono, qui non est in possessione, quis præfertur, ibid.nu.9. 227
7 præsentatio personarum vbicunque requiritur, debet fieri corporaliter, nec aliter sufficit, in cle.dudum, nu.23.de sep. 302
presentans, & presentatus potest agere ad remotionem illius, quem spreto patrono episcopus instituit, in cle.frequens, nu.15.de excess.prel. 314
6 præsentatio quæ pertinet ad collegium, non potest fieri per solum prælatum, sine consensu collegii, vel capituli, in c.ea noscitur, numer.4. de his, quæ fi.a præla. 79
præsentatio, institutio, collatio, & inuestitura quid sint, & ad quos pertineant, in c.authoritate, nu.5.de instit. 62
præsentatus si est idoneus, debet institui per superiorem, ibi.nu.6.& 7.
præsentatio per patronum, quomodo debeat fieri, in c.transmissæ, numer.5. de iurepatro. 231
1 præsentatio an acquiratur per aliquod ius, in c.cum Bertoldus, num.9.& 11.12.de re iud. 81.& seq.
præsentari possunt plures per patronum, sed vnus ipsorum tantum instituitur ad libitum episcopi, ibi.nu.10.
præsentati possunt implorare officium superioris, vt episcopus velit vnum ex ipsis instituere, ibid.
præsentatus qui ex causa legitima non fuit institutus ab episcopo, habet contra ipsum actionem personalem, vt sibi prouideat de beneficio, ibidem, nume.11. 82
præsentatio facta a non patrono, licet aliter præsentatus sit institutus, est ipso iure nulla, maxime, si verus patronus impugnet, qui potest dicta præsentatione non obstante alium præsentare, ibi.nu.13.
2 præsentatio facta de inhabili potest per episcopum expelli. Ant.in cap. ex transmissa, nu.1.de fil.presby. 64
2 præsentatio an sit ius, vel gratia, in c.super eo.nu.1.de off.del. 96
7 præsentandi ius habentes, vt præsentato congruam fructuum portionem assignent iuxta dispositionem huius clem.in quibus præsentantibus habeat locum, & in quibus non.in cle.at constitutio, nu.2.de iurep. 307
præsentandi ius habens ad beneficium, potest presentationem per litteras facere, quamuis præsentatus teneatur se conspectui exhibere, in cle. frequens, nu.14.de excess.prel. 314
5 præsentes in materia præscriptionum, dicuntur illi, qui sunt in eadem ciuitate, ibi domicilium habentes, in c.de quarta, nu.30.de præscr. 29
præsentiam sui facere dicatur ille, qui exhibet præsentiam suam corporalem, non autem per nuncium, vel epistolam, in capitul. cum paratis.nume.5.de appel. 116
2 præsentia alicuius in aliquo actu, an iudicat illius authoritatem in eo actu in c.dilecti filii, nu.10.de arbi. 203
7 præsertim in dispositione odiosa stat pro maxime, & non pro tantum, in cle.dudum, nu.14.de iudic. 293
præsumptio non sit pro clandestino matrimonio, in capitul.1. numer.1.de clandest.despon. 10
5 præsumptio, quod interuenit solennitas, tollitur per aliam præsumptionem, in c.licut nobis, nu.25.de re iudi. 78
7 præsumptio ex futuro, sit ad prætevita, in c.fraternitatis, nume. 16.de testi.& male. 43
præsumptio cedit notorietati, in c.per tuas, nu.12.de sent.exc. 268
1 præsumptio transfert onus probandi in aduersarium, in capitu. nihil, numer.14.dele. 180
4 præsumptio quando oritur ex facto illius, de cuius scitore cogitur, debet allegari, in c.sicut, nu.4.de præsump. 129
præsumptio iuris, & de iure admittit probationem in contrarium per confessionem partis, in c.cum contingat, nu.13.de iureiu. 179
6 præsumptio iuris, & de iure admittit probationem in contrarium ex confessione partis, in c quia plerique, nu.23.& 39.de immu.eccl. 271
7 præsumptio iuris, & de iure tantum operatur, quantum ueritas in foro iudiciali, in c.is qui, nu.2.de spon. 14
præsumptionis quot sunt species, & probatio contra eas, quomodo admittatur, ibi.nota.6.
præsumptio quid sit, ibi.
presumendi facultas datur iudici à iure, ita quod secundum illam præsumptionem si est violenta, potest ferre sententiam, & quomodo, ibi.
6 præsumptio fortior, & maior, tollit aliam, in c. postulastis, numer.6. de concess.preb. 74
7 præsumptio verisimilis de morte mariti excusat uxorem, si contrahat, in c. in presentia, nu.5.& 7.de spon. 9.& 10
5 præsumptio infirmitatis tollitur per exercitium actus non compassibilis cum infirmitate, in c.tenor, nu.2.& 3.de re iudi. 67
3 præsumptio est indicialiter pro iudice agente, secus si agat extraiudicialiter actum, qui solet iudicialiter expediri, in c.conquerente, nu.3.7.15. de testi.spo. 200.& seq.
7 præsumptio iuris est, quem sensisse impedimentum, quod nunc denunciare intendit, potest tamen iurare de nouo didicisse, in c.fin. num.9.qui matr.accu.poss. 55
2 præsumptio eliditur per probationem, in capitul. super hoc, numero 2. de renunc. 16
6 præsumptio iuris, & de iure est, quando lex propter talem præsumptionem aliquid certum statuit, in cap.inter alia, numer.7.de immun.eccle.& came. 263
4 præsumptionem in matrimonia non inducit cohabitatio sola maris & feminæ, in callud quoque, nu.1.de presump. 133
6 præsumptio transfert onus probandi contrarium in aduersarium, in cap. veniens, nu.3.de presb.non bap. 232
præsumptio violenta admittit probationem in contrarium, quæ probatio debet esse euidentissima, ibid.num.4.
7 præsumptio una tollit aliam, quando illa est magis fortis, quod relinquitur iudicis arbitrio, si vero sunt æquales, una non elidit aliam, in c.accedens.nu.14.de cri.fal. 179
6 præsumptio iuris, & de iure, non admittit probationem in contrarium, nisi per confessionem partis, de cuius commodo agitur, in c.1. numer.5. de cozeff.præb. 65
4 præsumptio triplex oritur ex facto de præsenti, & triplex ex facto de futuro, in c.fer.bam, nu.1.de presumpt. 132
1 præsumptiones plures quando adinuicem concurrunt, adinuicem se elidit, nisi vna sit potentior altera, & hoc stat in iudicis arbitrio, in c. cum inter R.nu.5.de elect. 139
7 præsumptio violenta sufficit ad probandum adulterium & huiusmodi, quæ directe probari non possunt, in c.maritus, num.1.de adul.& stup. 154
3 presumptiones tolluntur per probationem in contrarium, in c.fi. num.21. de confess. 267
1 præsumptio iuris tantum, quid sit, & quid iuris, & de iure, & quomodo cognoscatur, in c.quanto, & infra, nu.3.de presumpt. 132
præsumptio hominis quæ dicatur, quæ an probet, iudex arbitrabitur, & si male appelletur, ibid.num.3.
7 presumptiones variæ coniungi possunt ad sententiam proferendam, in c.a nobis, nu.2.qui matr.accu.poss. 54
1 presumptio transfert onus probandi in aduersarium, in c.bonæ memoriæ.1 nu.14.de elect. 149
7 præsumptio probabilis orta ex infamia, transit in violentam, cum reus deficit in se purgando, in c.insinuatum, nu.4.de simo. 97
præsumptio non est sufficiens ad aliquem condemnandum, nisi sit violenta, ibidem.
præsumptio iuris, & de iure, non admittit probationem in contrarium, nisi ex partis confessione, vel nisi talis probatio fuerit admissa parte non appellante, in c.cum contingat, nu.10.de off.deleg. 119
presumptio lenis non excludit quem a facultate opponendi peremptoria, vel quasi, in c.dicet, nu.6.de proba. 24
presumptio si est contra aliquem, ne veniat contra iuramentum, debet ab eo exigi sufficiens cautio.in c quæstionum.nu.11.de app. 118
presumptiones duæ partis potentiæ, inuicem se colligunt, in c.mulieris, nume. 3.de iureiur. 188
presumptio iuris tollitur per probationes & coniecturas, dummodo coniecturæ sint vehementiores illa, super qua ius presumitur, in c. requisisti, nu.20.de testa. 143

præsumptio iuris & de iure, admittit probationem in contrarium ex confessione partis, in c.nouit ille, nu.20.de iudi. 36
præsumptio qualibet nuncupata de per se de quibus in c. tertio loco, de præsumpsufficiat ad probandam fornicationem, in d.capitu.tertio loco, nume.4.de præsumpt. 136
præsumptionem iuris habet contra se habens inhonestos familiares, vel socios, in c.nulli episcoporum, nu.1.de accu. 67
præsumptio, quod quis sciat statuta, non est iuris, & de iure, c.1. nu. 12.de postu.præla. 112
præsumitur quis talis, qualis est habitus, quem portat, in cap.in audientia, nu.7.de senten.excom. 261
præsumitur quis durare in eodem consensu, & allegans voluntatem mutatam habet probare, in capitul. maioris.§. item quæritur, numero 5. de baptis. 250
præsumatur ne pro processu iudicis, si iudex illum recitauit in sententia, in c.quoniam, nu.26.de proba. 33
præsumitur pro laudo, nisi pendeat reclamatio, ibi.nu.28. 34
præsumitur, quod aliquis habeat aliquid iure suo, non de gratia, nisi in casu, quia gratia non præsumitur.in capit.bonæ memoriæ, il 1.nume.19.de postu.præla. 118
præsumitur pro sententia iudicis, si non fuerit appellatum, in c. cum olim, nu.4.de verb.sign. 278
præsumitur pro validitate matrimonii, in c.tenor, nu.4.de re iud. 67
præsumitur quis scire genealogiam suam, & ignorantiam allegans non auditur, in c.videtur, nu.3.qui matri.accu.poss. 54
præsumi an semper debeat pro laudo. Anton.in cap. in præsentia, numer. 13.de renun. 31
pro actibus qui geruntur per modum voluntariæ iurisdictionis, an præsumatur, ibid.num.14.
præsumitur de interioribus per exteriora, in capitu.ex studiis, numer.1.de præsumpt. 129
præsumitur magis dilectus primo nominatus, in capitu. Nicola.numer.1. de appel. 155
præsumitur pro processu principis contra subditum, sed non contra ilum, qui dubitatur an sit subditus, in c.cum olim, nu.23.de re iu. 71
presumitur semper pro sententia, non tamen est presumptio iuris, & de iure. Anto.in c.in presentia, nu.4.10.11.de renunc. 30
presumitur pro scriptura, nisi pars velit probare aliud fuisse actum, & aliud scriptum, in c.dudum, nu.7.de conuers.coniuga. 199
presumuntur omnia solenniter acta in factis antiquis, in c.ea noscitur, nu. 9.& c.seq.nu.12.de his quæ fi.a præla. 79.& seq.
presumitur quis habere notitiam de his, quæ palam fiunt in ciuitate, in c. fi.nu.2.qui matri.accu.poss. 55
presumi an debeat pro actis extraiudicialiter gestis, vel per viam voluntariæ iurisdictionis. Ant.in c.1.nu.6.de elere.pere. 77
præsumitur pro sententia, quæ transiuit in rem iudicatam, in cap. lator.nu. 3.de re iudi. 63
presumere, an quis debeat de se bonum, vel malum. Ant. in capitu. vnico, nu.7.de scru.in ordi.fa. 49
presumitur pro viris literatis, prouidis, & honestis, in cap.in nostra, nume. 3.de procu. 170
presumendum, an sit contra permutantes beneficium tenue cum pingui. in c.quia verisimile, nu.1.de presump. 133
Contra presumptiones admittitur probatio in contrarium, & debet esse clarissima, sed contra presumptionem iuris, & de iure non. ibid. num.2.
presumendum est pro eo, quisc offert iustitiæ, & contra illum qui subterfugit iudicium, in c.nullas dubitat, nu.1.de presumpt. 129
præuentioni locus est inter ordinarium loci, & legatum, in c. cum in ecclesia, num.5.de app. 126
præuentioni locus est in pluribus ordinariis, quæ inducitur per solam citationem, in c.vt debitus, nu.22.de app. 149
princeps an possit statuere contra ea, quæ sunt de iure gen. vel naturali, in c.quæ in ecclesiarum, nu.11.de consti. 25
principali reseruata, non acquiruntur per inferiorem, nisi per priuilegium, vel consuetudinem, de cuius initio non sit memoria in contrarium, in c. quod translationem, nu.3.de off.leg. 128
princeps scienter promouens indignum, motu proprio videtur ipsum habilitare, secus si ignoranter, & quare, in capit.per inquisitionem, nume.7. de elect. 154
princeps si tollit statutum, quod ignorat esse iuratum, non per hoc censetur tollere iuramentum, in c.1.nu.7.de his, quæ fi.a ma.par.cap. 82
princeps non potest dare fidem ex post facto scripturæ non authenticæ de potentia ordinaria, in c.1.nu.1.de fi.instru. 106
princeps non potest facere legem contra ecclesiam, nisi lex illa expresse approbetur a papa, in c.1.nu.15.de do.& contu. 226
principi reseruata in signum supremæ potestatis, possunt prescribi spatio, de cuius initio non sit memoria in contrarium, in c.super quibusdam, num. 2.de verbo signifi. 280
princeps non debet rescribere cum præiudicio alterius, in capit.ex tenore, nu.8.de foro compe. 82
princeps scienter dispensans cum inhabili, videtur illum habilitare, in cap. quisquis, nu.2.de elect. 177
Princeps concedendo motu proprio priuilegium, inscius de iure tertii, non videtur tertio præiudicare, in c.causam, il 2.nu.3.de testib. 60
principis motus proprius excludit omnem surreptionem, & non aliud, ibidem, num.4
5 princeps non tollit ea, quæ sunt de iure naturali sine causa, in c. cum inter. nu.9.de excep fo.8. In principe semper præsumitur iusta causa, ibid.
5 princeps non potest tollere, quin possit iudex recusari, in cap.secundo requiris, nu.9.de app. 129
1 princeps non potest priuare suum vasallum feudo sine causa, in c. quæ in ecclesiarum, nu 15.de consti. 25
princeps potest statuere contra ius positiuum, tamen si facit sine legitima causa, peccat, ibid.nu.17.
5 princeps præsumitur confirmare ex certa scientia, quando inserit tenorem rei confirmare, in c.venerabilis, nu.2.de confir.utili.uel inuti. 168
1 princeps vtrum possit statuere circa ius diuinum, in c. quæ in ecclesiarum, nu.9.de consti. 24
5 princeps potest tollere appellationem, siue quod ab eius sententia non appelletur, vel quia committat causam appella.remota, & ratio est, quia pro principe nullum præsumitur, in rub.nu.7.de appel. 100
1 princeps præsumitur iusta causa motus, adeo, quod non admittetur probatio in contrarium, in c.quæ in ecclesiarum, nu.14.de constitu. 25
CORSE. Adde, quod præsumitur pro principe, quod iusta causa facit quicquid facit, nec admittitur probatio in contrarium, no.Cy.in l. rescripta, C.de preci impe.offe.& voluit glo.sing.in c.relegati, ff.de pe. Limita hoc non procedere, quando est obligatus ex suo contractu, alias de facili posset princeps euacuare contractum cum eo firmatum, vt not.in c. 1.de prob. nam princeps non potest a suo vasallo feudum auferre sine causæ cognitione, cum feudum sit contractus vltro citroque obligatorius, cap.de forma, 22.q.5.d.Labeo, la 2.ff.de verb.sig. Limita secundo, vt præsumatur pro principe respectu subditorum suorum duntaxat, non respectu aliorum, vt no.per Imo.in c.inquisitioni, de sen.ex.com. & in c. quanto, de consue.per Abb.in c.cum adeo, de rescrip. facit cle. pastoral. de re iud.Limita tertio, vbi ex mandato principis timetur scandalum futurum, seu turbatio Christianitatis, vel si imminet peccatum tunc non est Principi obediendum, nec præsumitur legitima causa, vt not.Imo.in c.inquisitioni, & Abb.in c.quæ in ecclesiarum, de const.in 6.col. Limita quarto, quia princeps in dubio non præsumitur derogare iuri tertii, nisi singularis & notabilis expressio fiat, vt voluit Ale. de Imo. consi. inci.præuiso themate ante posito primo, dicendum testamentum vltimũ, in quo Thomas testatoris frater & c.& allegat Ange.in consi.313.incip.quædam nomine Nanna vxor & c.vbi dicit secundum eum, ita intelligere glo.in l.causas, C. de transa. hanc partem tenuit solennis doctor. do.Ant.de Prato veteri, in consi.suo incip. & si plura de hac re consuerint & c.& ita alias consului, & obtinui.
3 princeps semper præsumitur moueri ex causa, in cap.1.numer.4. de causpossi.& propr. 177
2 princeps potest rescribere contra sententiam, in c.ex literis, num.10.& nu. 11.de restii.in integ. 189
7 principes non recognoscentes superiorem in temporalibus possunt exercere ea, quæ sunt reseruata Imperatori, in c.per venerabilem, numer.10.& 26.qui fil.sint leg. 51.& seq.
princeps potest etiam filios proprios legitimare, ibi.nu.13. 52
6 principes temporales habent potestatem, vt debentes eligere summum pontificem, includantur in conclaui, in c.tua, numer.10.de dec. 174
principes seculares acceperunt potestatem a Deo principaliter, vt ecclesiam Dei iurarent, & vt in suis necessitatibus ei subuenirent, ibid.
principes non intendit mouere ius nouum, quando respondet ad consultationem, in c.peruenit, nu.8.de emp.& ven. 97
principi non est obediendum, si per hoc posset incurri peccatum mortale, in repe.c.cum esses, nu.10.de testa. 135
2 princeps semper præsumitur motus ex iusta causa, in c. nisi speciali, nume. 6.de off.leg. 127
2 principis certa scientia præsumitur de omnibus in supplicatione contentis. in c.pastoralis, §. præterea, nu.4.d. off.dele. 112
5 In principe præsumitur causa quando rescribit ex certa scientia, in c.cum olim.nume.17.de re iudi. 70
principi mandati aliquid fieri contra suum subditum, est parendum, etiam quod mandet, vt suspendatur, quia præsumitur moueri ex causa contra suum subditum.ibid.nu.23. 71
1 princeps potest precipere subdito in his, quæ spectant ad officium suum, & non exprimendo causam præcepti, in capitu. si quando, numero 5. de rescrip. 49
4 princeps potest statuere, ut vni testi credatur in certis causis, in ca. nuper nobis, nu.1.de testi. 94
3 princeps potest presumi aliquid concedere in præiudicium tertii, etiam si concederet motu proprio, in c.1.nu.20.de iudi. 5
1 princeps non præsumitur aliquid concessisse in generali concessione, quod in specili non fuisset concessurus, in capitu. 1. numero 5.de rescrip. 45
7 principes mandans inquiri contra aliquem, censetur mandasse, vt primo inquirat super infamia, quam de veritate, quia illud est præambulum, in c.fi.nu.2.de accu. 91
4 princeps non potest componere de damnis subitis datis, non requisito eorum consensu, in c.quanto.nu.1.de iureiu. 159

Universidad de Deusto
Biblioteca

1 princeps potest resistere electioni factæ de aliquo in Episcopum, si ipse non fuit requisitus, prout erat consuetudo, vel si habet electum suspectum, etiam si papa elegisset, in c.1.nu.9.de elect. 123
6 princeps videtur dispensare, vbicunque rescribit, toleramus, secus si simpliciter tolerat, in c.nisi essent, nu.9.de præb. 36
1 princeps laicus potest ex iusta causa resistere electioni factæ per papam, in c.quod sicut.§.super eo.nu.7.de elect. 157
2 princeps potest tollere omnes exceptiones per suum rescriptum, tamen non præsumitur hoc velle facere, in c.ex parte, il 2.nu.5.de off.dele. 93
4 princeps potest limitare ius diuinum, in c.in omni.nu.6. de testi. 42
5 princeps confirmando non potest supplere defectum consensus deficientis in re confirmata, nisi talis res penderet a mera facultate sua, in c. 1.nu. 14.de confir.vti.vel inuti. 165
7 princeps etiam laici, qui accepta pecunia consentiunt electioni alicuius in prælatum, committunt simoniam, & tenentur illas pecunias restituere illi ecclesiæ, de cuius prælatura agebatur, in c.de hoc, nu.6. de sim. 96
3 princeps vel papa non potest contra partem non citatam pronunciare, in c.1.nu.4.de cau.poss.& prop. 177
CORSE. Vide Bar. in l. filiusfa. ff. de dona. vbi dicit citationem esse de iuregen. sed si certum est absenti exceptionem non competere, non requiretur citatio etiam per inferiores iudices. Per hoc c.cum olim, de re iudi. & in l.2. & quod ibi no. Bar. ff. de admi. re. ad ciui. perti. Si autem potest defensio absenti competere, tunc inferior non procedit sine citatione ad actum præiudicialem, vt in l.fi. C. si per vim, vel alio modo, 3.q.9.c. omnia. princeps vero regulariter citare debet, sed si non citat, & procedit ex certa scientia, vel dat facultatem procedendi sine citatione, valet quod agitur, quia in eo præsumitur causa, & licet non possit tollere ea, quæ sunt de iuregentium sine causa, tamen si facit, præsumitur in eo causa, vt no doc. in l.fi. C. si contra ius, vel vti publ. & in cle. vnica, de prob. & in c.quæ in ecclesiarum, de consti. & per Inn. in c. inquisitioni, de sent. ex com. Abb. in c.1. de causa poss. & proprie. nu.4. tenet primo, vt vide d. Ant. in d.c. cum olim, vbi tenet, quod processus papæ etiam in notoriis, potest procedere sine citatione, quia subiicitur formæ iuris, vt per glo. in c. nulli, de senten. ex comm. & banc partem videtur tenere gl. in l. meminerint, C. vnde vi, dicit enim Imperatorem posse dare facultatem occupandi possessionem sine citatione, licet aliud in iudice inferiori, videtur tamen idem etiam dicere in iudice. Vide & eum ideo Bal. in l. ne causas, C. de app. dicit fuisse quæstionem antiquitus disputatam, & fuisse conclusum, per illum text. valere sententiam principis sine causæ cognitione, si valet eius priuilegium, vt est glo. fin. in l. his qui veipa. ff. qui ex cau. ma. quæ dicit, quod si iusta causa est, valet factum principis, etiam sine citatione, & ad dictam cle. pastoralis. Bal. ibi respondet. Facit etiam pro hac parte, quod voluit idem Bal. in l. cessante, in princ. C. quomodo, & quando iu. vbi dicit, quod in processu principis non requiritur citatio, dummodo iusta causa insit, alleg. not. in d. l. is qui. Bald. tamen in d. l. ne causas. tenet primam opin. & alleg. d. cle. pastoralis, dicens quod Bal. non bene respondet ad illam cle. dicit tamen, quod dictum Bald. potest saluari quando princeps procedit ex certa scientia, hanc partem tenet Ioan. de Imo. in d.c. cum olim. contra d. Ant. per d. clem. pastoralis. Idem voluit Rapha. Cum. in l.fi. C. de legi. vbi dicit ibi esse casum de hoc. & gl. ibi tenet hanc partem, facit l.3.§.si ad idem. ff. de re mili. & illum text. d.l.fi. C. de leg. allegauit Abb. in d.c. cum olim. & hoc voluit Bart. in extraua. ad reprimen. in verbo sine figura, & in d.l. filiusf. & in l.1. ff. de testa. mili. Facit etiam c.1. de feud. sine cul. non amit. vbi quis non debet priuari feudo, etiam per principem, antequam sit de culpa conuictus, & adducitur tex. in c.1. de causa poss. & proprie. Item, quia citatio est de iure diuino. Deus enim videtur eam instituisse, c. Deus omnipotens, 2.q.1. nec Deus condemnauit Adam, antequam ipsum citaret, & suam defensionem audiret, vt habetur Gen.1. Hanc partem tenet Ioan. de Ana. in c. quam periculosum, in prin. de vsu. maxime per illam glo. rationem, scilicet quia sit de iure naturali, per d. clem. pastoralis, & per not. ibi. & alleg. Bar. in d. extrau. & ideo dicit, quod si statutum permittat aliquid fieri parte non citata, quod non ualet, ius enim naturale est immutabile, nec tolli potest, nec per ius ciuile, nec municipale, §. sed naturali. Insti. de iure natu. & in l. eas, de capi. dimi. & eadem ratione dicit forte dici posse, quod tali defensioni, quæ prouenit ex citatione, non possit renunciari, per no. plene in c.si diligenti, de for. comp. & in l. pen. C. de pact. princeps vero nullus poterit tale ius immutare. Et ad saturitatem tuam vide de hac q. do. Bar. in d.c.1. de cau. poss. & propr. & iudicio meo, quod princeps non possit procedere parte non citata, quæ est communis doct. sententiam pondera, d.c.1. de cau. poss. & propr. in ver. non possumus, nec debemus ponderare illa verba, quæ important necessitatem, iuxta gl. in c.1. de reg. iu. lib. 6. & quod voluit Bal. in l. creditores, C. de pig. & glo. in cle. attendentes, de sta. mo. Item per tex. in d. cle. pastoralis. Item per tex. in c. indicas, 3.q.9. in ver. nos vni parti ad discrimen alterius & c. & per c. inter quatuor, de maior. & obed. Item, quia princeps non potest venire contra legem naturæ, nec dictamen rationis, secundum Bal. in l. si aquam, C. de ser. & aqua, nec etiam contra, l. contractus, vt no. in c.1. de proba. & Bal. in c.1. de natu. feu. Vnde licet possit venire contra ea, quæ sunt introducta ex mero iure positiuo, vt est tex. in c. proposuit, de conces. præben. & voluit Inno. in c. cum ad monasterium, de sta. mo. quem referunt ibi doct. & Abb. in d.c. de multa, de præb. nu.1. & in c.1. de consti. & in c. in causis, de re iudic. tamen non potest venire contra ea, quæ sunt introducta ex iure naturali, per dictam cle. pastoralis, & per Bal. in d.l. fi. C. de leg. & per Abb. in d.c. in causis, num.3. nec obst. d.l. ne causas, quia recte intuenti ille tex. videtur facere in contrarium.
3 Princeps non recognoscens superiorem, an possit conueniri coram papa. in c. nouit ille. nu.6. & 15. de iudi. 34. & 36.
Princeps non recognoscens superiorem, an possit esse iudex in causa propria ibid. nu.14. 36
1 Princeps promouendo indignum ad dignitatem, uidetur ipsum habilitare, in c. nonnulli. nu.11. de rescrip. 78
3 Princeps præsumitur velle, quod est de iure. in capitu. cum venissent, num. 2. de iudi. 32
2 Princeps rescribendo ordinario, an & quando censeatur suam iurisdictionem excitare, vel ipsum delegatum facere. in capitu. licet, numero 3. de offi. ordi. 141
1 Principis certa scientia ex quibus præsumatur in rescripto, in capitu. non nulli. nu.8. de rescrip. 77
4 Princeps obligatur, saltem naturaliter ex cõtractu inito cum subdito. in c. 1. nume. 1. de proba. 2
princeps non recognoscens superiorem, potest esse iudex in causa sua. ibid. numero 5.
2 princeps non præsumitur nullum uelle alteri præiudicare, nisi expresserit. in c. prudentiam. §. adiicimus, nu.3. de offi. deleg. 102
5 Princeps solus potest alterius iura tollere, & diminuere, in c. fi. num. 1. de confir. vti. uel inuti. 168
Princeps non potest priuare suum subditum re sua, sine causa, ibi. nu. 14
7 Princeps non potest tollere ius tertii sine causa, in capitu. in nostra, num. 5. de iniu. 234
1 Princeps quomodo cognoscatur, quod uult uti plenitudine potestatis, in ca. ad hæc. sunus. nu.7. de rescrip. 53
Princeps non potest committere causam suspecto de plenitudine potestatis sine facultate recusandi, ibid. nu.8.
Principes si sine causa negant auxilium ecclesiæ depresse possunt deponi. in c. uenerabilem, nu.9. de elect. 165
7 Princeps si asserat se cum aliquo dispensasse, non creditur ei, nisi aliud ostendat, in c. fraternitati, nu.5. de sebism. 135
Princeps alicuius regni, an possit se opponere contra electionem alicuius prælati, qui habet stare in regno suo, in capitu. super his, numero 13. de accusa. 78
Principis tolerantia, seu patientia, an inducat dispensationem, & a peccato excuset, in c. quia circa, nu.8. de consan. & affi. 40
6 Princeps quis proprie dicatur, remissiue, in c.1. nu.2. de re. permu. 103
7 princeps secularis non potest donare bona ecclesiæ, accipiens huiusmodi donationem excommunicatur, & si qua bona habet legitime ab ecclesia, perdit. in c.2. nu.25. de reb. ecc alie. 86
7 Princeps debet se facilem exhibere in licentia corporũ a loco iustitiæ auferendorum indulgenda. in clemen. cum secundum, numero 3. de pœn. & remis. 317
Princeps non debet damnatis ad mortem denegare ecclesiastica sacramenta, ibid. nume. 3.
Princeps quis dicatur, maxime in priuilegio principibus tributo, & vide dicatur large scilicet sumpto vocabulo. in clemen. præsenti, numero 2. de bapti. 309
Princeps stricte sumptus quis dicatur. ibid. nu.3.
Principes non possit priuilegiare iudeos in his, quæ sunt opprobriosa fidei. in cle. cum iudæi. nu.3. de testib. 295
Principatus nec large nec stricte sumptus, qui dicatur, in cle. præsenti. nu.6. de baptis. 309
1 Principium attenditur, & non finis, licet principium non esset necessitatium finis, in c. literis, nu.2. de rescrip. 91
3 Principium alicuius temporis, dicitur vsque ad dimidium dicti temporis, in c. quoniam, nu.5. de feriis. 160
6 Primogenitura quos effectus pariat, in capitu. licet, numero 8. de voto & vo. re. 204
3 Primogenitus, si ex forma statuti debet succedere, quo casu succedit in bonis extra territorium statuti stantibus, in capitu. quod clericus, numero 36. de fo. compe. fo. 78. Et in repe. capitu. ecclesia S. Mariæ, numero 48. de consti. 40
Primogenitus qui ex forma statuti excludit secundo genitum habet locum tantum, quando fuit factum antequam secundo genitus efficeretur clericus. ibid. nu.39.
7 Primogenitus dicitur etiam ille, qui vnice natus est, & si nullus sequatur in c. Ioseph. nu.1. de verb. sign. 273
3 Primtaus vel patriarchę nihil iuris præ ceteris debent habere, nisi in quantum canones illis permittant, & consuetudo illis contulit ab antiquo. in repeti. capitu. si quis contra clericum, numero 41. de foro, compe. 64
7 Prior si est in aliquo monasterio, uel præpositus, quod non habet Abbatem in omnibus fungitur loco Abbatis, adeo quod constitutio loquens de Abbate, uenit talis prior uel præpositus, in cap. cum illorum. nume. 13. de senten. ex com. 365
5 Prior, & oës clerici alicuius ecclesię possunt esse testes, etiam ad commodum & utilitatem ipsius ecclesię. in c. cum inter. nu.6. de re iud. 71

rior conuentualis habens collegium subse, vel habens ex consuetudine curam animarum, debet esse annorum 25. & non minus alias potest esse in maiori ætate, in c. super inordinata, nu.9. de præb. 57
triuratus alicuius monasterii potest concedi a papa, vt possideatur toto tempore vitæ illius, cui conceditur, & alius citra papam non possit, in c. cum inter, nu.2. & 10. de elect. 145. & seq.
rior ecclesiæ cõuentualis, qui non facit se infra annum in sacerdotem promoueri, priuatur ipso facto, in cle. ne in agro, nu.32. de sta. mon. 305
rior ecclesiæ conuentualis, licet sit removibilis ad nutum, dicitur habere dignitatem, secus si sit claustralis, & quare in cle.2. nu.6. de resc. 286
riores, vt habent in prioratu duos monachos, si redditus non sufficiant, non est necesse, in cle. ne in agro. nu.24. de sta. monach. 305
riores conuentuales prædicatorum, & guardiani minorum non habent optionem pro eligendis confessoribus, sed ad prælatos eorum maiores hoc pertinet, in cle. dudum, nu.17. de sepul. 302
riores, etiam obedientiarii, possunt agere pro suis prioratibus durante eorum administratione, in cle.1. nu.5. de resc. 285
riuatus non sufficiens priori, & socio potest vniri per ordinarium loci, in cle. ne in agro. nu.25. de statu mon. 305
rioratus, si in ecclesia est principalis prælatura, & ei per viam electionis prouideatur, trium mensium tempus datur ad eligendum, iuxta cap. ne pro defectu, de ele. in cle. quia regulares, nu.5. de sup. neg. præl. 288
rioratum conuentualem non potest monachus obtinere nisi 25. annum attigerit, & quid in non conuentuali curato, & non curato, in clem. ne in agro. num. 30. & 31. de statu mon. 305
rioratus, grangiæ, & pensiones, an veniant in dispositione decimarum beneficiorum, in cle. si beneficiorum, nu.4. de deci. 304
riuatus non tenetur præferre bonum publicum suo commodo, licet iudex sic, in c. bonæ memor. il 1. nu.11. de postu. præl. 116
riuati si sunt aliqui aliqua potestate, illa potestas remanet penes priuatos, licet numero pauciores qui representent totum collegium, etiam si fuerit vnus, in c. gratum, nu.5.8.9. de postu. præla. 114
riuatio præsupponit habitum, in cap. de infidelibus, num.5. de consangui. & affi. 39
riuatio præsupponit habitum, in cap. ad dissoluendum, nume. 3. de despon. impub. 18
riuatus & restitutus non recuperat prima iura, & restitutio non retrotrahitur. Ant. in c. ex transmissa, nu.4. de renun. 26
riuati potestate eligendi, an & quando possint pro alio vocari ad eligendum, in c. cum Vinton. nu.3.9.& 11. de elec. 152 & seq.
riuatus aliquo honore. si restituatur, an recipiat ipsum honorem, in c. ex transmissa, nu.5. de renun. 12
riuati potestate eligendi, transferunt illam in alios suos de collegio, in cap. bonæ memor. il 1. nu.2. de elec. 148
riuilegium, & beneficium an extendatur, in c. fi. nu.22. de transl. epis. 7
riuilegium quod ex postfacto incipit esse nocium, an sit renocandum, in c. quid per noualc, nu.2. de verb. sign. 277
riuilegium concessum respectu certæ rei, vel loci, non extenditur ad aliam rem, vel locum, in c. cum capella, nu.2.6. de priui. 216
riuilegium innouatum, an & quando inducat nouum ius, in cap. quia, nume. 1. de priui. 222
riuilegium cum quibus solennitatibus innouatur, ibid. nu.2.
riuilegium concessum personæ, collegio, vel ecclesiæ, an tollatur per vniam contrauentionem, in c. pro illorum, nu.4. de præb. 37
riuilegium si perdatur, & constet de eius tenore, & perditione per testes, ostatur, in c. cum olim, il 1. nu.1. de priui. 212
riuilegia, & etiam instrumenta non debent renocari, sine citatione illorum quorum interest, ibid. nu.3.
riuilegium, quod potest esse partim fauorabile, & pro parte odiosum, retringatur, in quantum est odiosum, & alteri præiudicat, in c. licet vobis, men. 3. de præben. 55
riuilegium concessum a principe, non intelligitur derogare consuetudini loci, nisi in eo fiat expressa mentio de consuetudine, quia princeps in dubio non præsumitur velle tollere consuetudinem, ibi. nu.7.
riuilegium concessum personæ respectu certi loci, non sequitur personam extra illum locum, in c. quoniam, nu.2. de priui. 218
riuilegia, & consuetudines si inducunt damnum ecclesiæ reuocant, & quando, in c. cum ad hoc. nu.2.3 & 4. de cle. non resi. 26
riuilegium, quod incipit esse nocium ecclesiæ uel tertio, an possit reuocari per inferiorem ipsius, qui concessit, an sit ipso facto nullum, ibid. nu.7.
riuilegium papæ non potest interpretari inferior a papa, ibid.
riuilegium nocium alteri, si de hoc nocumento non fiat mentio in eo, est surreptitium, ibid. nu.8.
riuilegium, indulgentia, licentia, concessum vel concessa alicui, an expirent morte concedentis, vel expiratio eius officio, ibi. nu.9.
riuilegii innouatio operatur tantum confirmationem iuris, si quod competebat, in c. cum dilecta, nu.1. de confir. vti. vel inuti. 165
riuilegium vnum tantum habere, est periculosum, quia si perderetur forte propter viarum discrimina, perditur in effectu ius in eo contentum, & ideo de eo possunt fieri plures copiæ solenniter, quæ faciunt fidem de perdito originali, ibi. nu.2. Et in renocatione priuilegiorum, potest pars cuius interest, contradicere, ibi. nu.5.
riuilegia præscriptione, vel alio modo sublata, non debent renocari, ne præsent materiam litigandi, ibidem.
priuilegium, quod legi non potest propter vetustatem, vel consumptionem non debet renocari secus si legitur. si cum difficultate, ibi. 16.166
Et in renouatione priuilegi, an debet pars citari, ibi. nu.25.
1 priuilegium non transit in successorem, si mortuus est tempore datæ is, cui conceditur, in c. significauit, nu.7. de reser. 89
6 priuilegium reale transit ad quemcunque ad quem perueniet ipsas res, personale vero non egreditur personam. in c. ex parte, nu.5. de deci. 169
3 priuilegium datum alicui, ne excommunicetur ab ordinario, non valebit tunc excommunicatio lata ab ordinario priuilegium ignorante, in c. audita, nu.14. de rest. spol. 195
1 priuilegium concessum a papa, non potest per legatum de latere tolli, in c. cum in uetteri, nu.1. de ele. 186
6 priuilegium continen lesionem tertii, reuocatur in totum, nõ tamen modificatur, in c. suggestum, nu.4. de decim. 169
priuilegium concessum ex causa, non reuocatur ex causa cessante, quando priuilegium habuit suam perfectionem, secus si haberet causam successiuam, ibid. num.5.
priuilegium ex quibus casibus perdatur ex postfacto, ibi. nu.6.
priuilegium quod transiuit in contractum, vel quasi, concessum non subdito, non potest ex postfacto reuocari, ibid.
7 priuilegium legitime concessum per antecessorem, extenditur ad successorem, in c. quia circa, nu.2. de priui. 118
priuilegium inquantum concernit tantum præiudicium concedentis, est latissime interpretandum, sed quatenus concernit præiudicium tertii, stricte interpretatur, ibi. nu.3.4.
3 priuilegium forisperueniens, an trahatur ad litem pendentem, in c. proposuisti, nu.1. & 13. de for. comp. 100. & seq.
1 priuilegium abutentes priuantur commodo ipsius, in c. gratum, nume. 4. de postu. præla. 114
7 priuilegium, seu principis beneficium debet late interpretari, in c. quod dilectio, nu.6.7. de consan. & affi. 38
3 priuilegio impetrato continenti communem fauorem, quo casu licet renunciare, vel ab impetrante, vel ab alio, in cap. ex conquestione, nume. 11. de restitu. spo. 204
7 priuilegia, & statuta sunt intelligenda, vt aliquid addant iuri communi, in c. in his, nu.2. de priui. 222
priuilegium non faciens mentionem, quod res super qua vult priuilegium, sit possessa ab altero non præiudicat possessori, in capitu. dudum, numer. 1. eodem titu. eod.
priuilegium debet intelligi, vt non præiudicet enormiter iuri alterius, ibidem, num. 2.4. eo. & seq.
6 priuilegium concessum alicui ordini propter arduitatem regulæ, peraditur si regula non obseruatur, in c. recolentes, nu.1. de sta. mona. 209
1 priuilegium, vel rescriptum deuians a communi stylo curiæ, præsumitur suspectum, & non mandatur executioni, nisi princeps secundo rescribat. in c. ex parte, nu.4. de rescrip. 46
priuilegia non sunt violanda etiam indirecto modo, in cap. quanto, nume. 1. de priui. 220
priuilegia non extenduntur ex identitate rationis, in cap. canonica, numer. 1. de sen. ex com. 271
priuilegium si quis allegat, debet illud ostendere, aliter sibi non creditur, in c. porro, nu.1. de priui. 210
priuilegium tendens in præiudicium tertii, debet stricte intelligi, ut minus lædat tertium, in c. dilecto, nu.2. & 4. de verbo. sign. 281
priuilegium dotis marito tributum, cessat aliquando, & non transit ad hæredes mariti extranei, in c.1. nu.4. de do. inter ui. & uxo. 59
2 priuilegium potest concedi, ut archiepiscopus utatur pallio extra prouinciam, in c. ex tuarum, nu.4. de autho. & usu pal. 10
priuilegium debet interpretari sine alterius præiudicio. ibi. nu.5.
priuilegium quod archiepiscopus possit uti pallio extra prouinciam, an transeant ad successores, ibi. nu.13.
6 priuilegium tangens præiudicium tertii, etiam concessum ex causa pietatis, est stricte intelligendum, in c. cum dicat, nu.3. de eccl. ædi. 256
priuilegium quod ex postfacto incipit esse nocium tertio reuocatur, sed an ipso iure, vel aliter, in c. suggestum, nu.1. de deci. 169
priuilegium concessum a principe est interpretandum, vt præiudicium non inferat tertio, ibid. nu.3.
priuilegium, an incipiat afferre enormen lesionem, est in estimatione principis, quando dubitatur, alias quilibet iudex potest per hoc discernere, ibid. num.4
1 priuilegium qualiter sit interpretandum, in capitu. causam quę, numer. 7. de rescript. 63
6 priuilegia concessa militibus seculi, extenduntur ad clericos, ubi est eadem ratio, alias secus, in c.1. nu.5. de cle. egro. 58
3 priuilegia sedis apost. dubia solus papa interpretatur, in capitu. cum venissent, nu.1. & 3. de iud. 32
6 priuilegium concessum, patri, an transeat ad filios, in capit. licet, numer. 4.5. de censi. 232
7 priuilegia siue beneficia principis, latissime interpretantur, in ca. olim, nu. 1.3. & 7. de verb. sig. 276
priuilegium principis, an & quando sit latissime interpretandum, ibidem, numer. 3.7. eod.

Universidad de Deusto
Biblioteca

7 priuilegium contra ius commune, est latissime interpretandum quando verba priuilegii hoc permittunt, ibi.nu.4.
priuilegium indultum contra statutum, vel contra consuetudinem, quod tamen sit iuri communi conforme, est latissime interpretandum, ibid. nu.5. Et vide in c.cum tibi.in oppo. eod.
priuilegium rescriptum, & beneficium, quid sint, & quomodo interpretentur, ibi.num.7.
6 priuilegia studii Bono. concessa studio Senensi, an extendantur ad priuilegia futura, & an sublatis priuilegiis studii Bon. sint sublata priuilegia studii Senen.in c super Spec.nu.5.ne cle. vel mona. 282
priuilegia concessa primis, si illa conceduntur secundis, quæ sunt reuocata a primis, an censeantur reuocata a secundis, ibid.
5 priuilegium papæ facit fidem de contentis in eo, etiam contra laicum tertium possessorem, in c.ad audientiam, nu.3. & 9.de præscr. 37
6 priuilegium extenditur ad causam non expressam, ex mente priuilegiantis, in c.sane, nu.2.de cele.miss. 247
priuilegium concessum militibus secularibus, extenditur ad clericos, ibid.
priuilegium concessum scholaribus, censetur etiam concessum eorum famulis, & cum eis habitantibus, in c.1.nu.9.de loca. 100
priuilegium concernens præiudicium tertii, est stricte interpretandum, in c.licet, nu.2.de deci. 169
priuilegium de non soluendis decimis concessum personæ ecclesiasticæ, extenditur ad decimas noualium, nisi priuilegium concedatur laico, in c. ex parte, nu.1 & 4.de decim. 169
priuilegium alteri nociuum non extenditur etiam ex maioritate rationis, sed bene prohibetur, ne restringatur vltra proprium significatum verborum, ibid.num.3.
priuilegium alteri nociuum, & contra ius commune, est intelligendum, prout verba sonant sine verborum impropriatione, ibi.nu.4.
priuilegium idem concessum diuersis personis, recipere potest diuersas interpretationes, ibid.
5 priuilegia confirmatoria alicuius actus non valent, si actus ille confirmatus erat null us, in c.cum inter, nu.19.de re iudi. 72
1 priuilegium, an possit concurrere cum iure communi, in cap. cum dilectus, nu.3.de consue. 104
6 priuilegium, an conferatur, qui adhuc non est, in c.ad audientiam, il 2. nu. 1.4. & 5.de eccle.ædifi. 257
7 priuilegium vnum non tollit aliud, etiam impetratum super eadem re, in c.cum olim, il 2.nu.17.de priuil. 215
4 priuilegium vel rescriptum contra solitum morem priuilegiorum, vel rescriptorum, est de falsitate suspectum, in c.causam, il 2.nu.1.de test. 52
priuilegium non tollit specialem conuentionem initam inter partes, nisi de ea fiat specialis mentio, in c.ex multiplici, nu.5.de deci. 167
priuilegium concessum ecclesiis, extenditur ad ecclesias nondum consecratas, in c.ecclesiæ, nu.4.de immu.eccle. 273
priuilegia concessa ecclesiis, extenduntur ad hospitalia, ibi.nu.6.
7 priuilegium non restrictum ad certum locum, non perditur propter delictum commissum, secus si esset ad certum locum, in quo si reliquit priuilegiatus, perdit ipsum, in c.ad abolendam, nu.14.de hære. 130
4 priuilegio vel instrumento vtens in iudicio, non tenetur originale dimittere apud acta, in c.contingit, nu.1.de fi.instru. 113
1 priuilegium vt quis possit in quacunque causa appellare, vel vt possit quis libere appellare, quid importet, in c.1.nu.4.de rescrip. 45
priuilegium non tollit aliud priuilegium, nisi sit clausula derogatoria, ibidem, numer.6.
priuilegium concessum secundum ius commune, an debeat operari aliquid vltra ius commune, ibi.nu.9.& 11.
priuilegia plura si sunt impetrata a diuersis super eadem causa, quod eorum erit potius, ibi.nu.14.fol.46.Et in priuilegiis, quod tempus attendatur, an tempus præsentationis, an tempus date, ibi.
priuilegium, & rescriptum si simul concurrant, quod præferatur, ibidem, numer.16.
2 priuilegium concessum prælato, acquiritur dignitati. Ant. de But. in cap.1. num.1.de transla.præla. 19
7 priuilegii renouatio, an requirat citationem partis, in c.ex parte, nu.3. & 7.de priuile. 213
7 priuilegium non extenditur ad alias res, vel personas in eo non expressas, licet in non expressis sit eadem ratio, secus est in lege. Ratio differentiæ ponitur, in c.sane, nu.1.& 3.de priui. 211
1 priuilegium quanto tempore perditur, vide pulchram distinctionem vsq; ad finem, in c.cum accessissent, nu.6.de consti. 27
4 priuilegium si tendit contra sententiam, vel compositionem, facienda est mentio sententiæ, vel compositionis in priuilegiis, in cap. inter dilectos, num.14.de fi.instr. 115
7 priuilegia ecclesiæ præscribuntur spatio 40.anno.in cap.accedentibus, nume.1.de priui. 215
3 priuilegium renouatum potest peti corrumpi per rationem suprascriptam, in c.2.nu.11.vt lit.non cont. 126
7 priuilegium si est fauorabile, est large interpretandum, secus si tendit in præiudicium tertii, in c.tua nobis, nu.4.de verb.sig. 282
6 priuilegium alteri nociuum, licet stricte interpretetur, tamen non tantum, vt recedatur a propria significatione nocabuli, in capit.ad audientiam, num.1.de decimis. 170
6 priuilegium introducto in fauorem duorum, non potest unus inuito alio renuntiare.in c. ad apostolicam num.10.de regu. 187
priuilegium debet stricte interpretari, quatenus tangit præiudicium tertii.in c.dilecti filii, num.2.de decimis. 168
Priuilegium continēs enormem lesionem alterius, reuocatur in totum, non autem modificatur.ibi.nu.4
7 priuilegium innouatum non tribuit nouum ius, sed antiquum conseruat, adeo quod si primum non valebit, nec secundum in nouatum ualeat.in c.ex parte.nu.1.& 4.de priui. 213
3 priuilegio fori gaudent illi, qui sunt de familia episcopi. in ca.cum non ab homine.num.2.de iudi. 28
2 priuilegium semper est intelligendum, ut aliquid addat iuri cōmuni, Ant. in c.licet.nu.9.& 10.de transla.præla. 23
Priuilegium uel beneficium, an & quando patiatur interpretationem extensiuam.ibi.numero 11
1 priuilegia super spiritualibus concessa laicis, potest papa ad libitum reuocare.in c.uenerabilem.nu.19.de elec. 266
6 priuilegia de non soluendis decimis concessa alicui loco religioso, non extenduntur ad decimas prædiorum de nouo acquisitorum, ex quibus ante decimæ solebantur.in c.nuper.numero 1.& 4.de decimis. 179
7 priuilegium concedens potestatem instituendi, aliquem in beneficio, an & quo casu extendatur, quod habet etiam potestatem destituendi vel remouendi.in c.cum ex iniuncto.nu.5.de hæred. 131
Priuilegium concessum ab eo, cuius iuri detrahitur, est latissime interpretandum, secus si detrahi iuri alterius, quia isto casu strictissime interpretatur. ibi.
5 priuilegium non faciens mentionem de alio priuilegio alteri concesso, an vale.it etiam quod primum priuilegium partim sit super iure communi, & partim super iure speciali.in c.ueniens.nu.12.& 15.de præscrip.50
Priuilegium, an debeat facere mentionem de alio priuilegio ipsimet priuilegiato concesso.ibi.nu.13.& 17.
Priuilegium contra ius commune, an debeat facere mentionem de iure communi.ibi.nu.16
priuilegium & præscriptio an possint simul concurrere circa eandem rem, & unum præiudicet alteri.ibi.nu.18.
6 priuilegium odiosum, debet stricte intelligi.in c.tua.nu.7.de deci. 174
1 priuilegium concessum alicui a papa, non potest turbare legatus de latere.in c.uenerabilem.nu.3.de elec. 164
5 priuilegia non debens extendi ad personas in eis non comprehensas. in ca.si diligenti.nu.36.de præscrip. 48
5 Instantia in causa fiscali & ecclesiastica, non perit triennio.in ca.si diligenti.nu.37.de præscrip. eod.
3 priuilegium plus operatur, quam consuetudo, quandoque tamen uadunt a pari.in c.nouit ille.nu.22.de iud. 36
priuilegium concessum non subdito, non potest per concedentem amplius reuocari, ibid.num.23.
priuilegium concessum alicui, an possit per concedentem reuocari. ibidem numero 26 37
7 priuilegium uerba, an habeant latam significationem.in capitu. Abbate. nu.1.& 2.de verb.sig. 278
priuilegium quantuncunque contra ius commune, non debet ita stricte interpretari, ut nihil addat iuri communi.ibid.nu.6. 279
priuilegium dicitur, quasi priuans legem communem.ibi.num.7
priuilegium datum alicui loco, si ille locus sit destructus, & postea reuiuiscat, uel reficiatur, an remaneat ualidum huiusmodi priuilegium. ibid.numero 16. eod.
Priuilegium an tollatur cessante causa priuilegii.ibi.nu.17
priuilegium non tollitur per non usum necessarium, secus uoluntarium. ibid.numero.18
3 priuilegium non debet concedi lite pendente super illa causa.in ca.si.nume.7.de iuramen.cal. 150
priuilegium quod est clausum in corpore iuris, comprehendit casus similes, non per uiam extensiuam, sed ex tacita uoluntate concedentis, alia uero priuilegia secus, ibi.nu.8.
6 priuilegium quod papa promisit non reuocare, nisi in reuocatione faceret mentionem de eo, de uerbo ad uerbum, an censeatur sublatum, si papa diceret, non obstante alio priuilegio, etiam si de eo esset fienda mentio de uerbo ad uerbum, & aliter eius uerba non expressit.in c.cum inhæretia.num.5.de censi. 236
3 priuilegii de ualiditate donec agitur, uel si priuilegium fuerit concessum quis non priuatur sua possessione, etiam si sit contra ius.in c.1.nume.4. vt lit.pen. 252
priuilegia concessa contra communem cursum priuilegiorum, presumuntur falsa.ibid.nume.6.
7 priuilegium concessum capellis suis, non extenditur ad capellas postea acquisitas.in c.cum capella.nu.5.de priui. 216
priuilegium exemptionis circa unam rem, non extenditur ad aliam.ibid. nume.12.& 6.
6 priuilegio an censeatur quis renuntiare, ueniendo contra ipsum, in c.pervenit.nu.25.de immu.eccle.& cæmi. 261
priuilegium concessum ab excommunicato, an ualeat.in c.aduersus.nume. 13.de immu.eccle. 268
priuilegium non extenditur ad casus non expressos, nisi in quantū in illis reperi-

reperitur extensum. in capitu. ex literis. numero 11. de vi. & honest. clerico. 10
priuilegium debet stricte intelligi, quando vertitur in præiudicium tertii, alias secus, in c.super eo.nu.2.de offi.deleg. 96
priuilegium concessum non subdito, non potest vlterius reuocari, in c.inter alia.nu.19.de immu.eccle & cæmi. 266
priuilegium concessum clericis, comprehendit omnes clericos cuiuscunque ordinis, seu dignitatis sint, in rubri. numero 4. de vita & honesta.cleric. 2
priuilegium semper intelligitur, ne alteri præiudicet. Ant.in c.ex tuarum. nu.1.& 3.de autho & vsu pal. 24.& seq.
priuilegium concessum motu proprio, ex certa scientia, idem operatur, ac si dixisset, non obstantibus &c.in capitu. fina. numero 4. vt lit.pend. 256
priuilegium quantumcunque generale, non extenditur ad litem pendentem si de ea facit mentionem.ibid.nu.5.
priuilegium concessum lit.pendente, non faciens de ea mentionem, an quo ad omnes effectus sit nullum.ibid.nu.9.
priuilegium non est opus, quod faciat mentionem de iure communi, ad eius validitatem, secundum terminos, de quibus, ibid.nu.10. 257
priuilegium non extenditur ad ius incogitatum.in c.1.nu.11.de confirma. vel inuti. 164
priuilegia virginitatis quæ sit, in c causam, nu.2.de prob. 37
priuilegium concessum ecclesiæ per imperatorem, non potest per ipsum am plius reuocari, in c.super, nu.4.de appel. 112
priuilegiatus, an utatur priuilegio suo contra pariter priuilegiatum, in ea. auditis, nu.8.de restitu.in integ. 188
priuilegiatus ne possit conueniri, nisi in certo loco, potest ex suo contractu in alio conueniri, & quomodo intelligatur tale priuilegium, in c.dilecti fili, nu.1.2.& 9.de fo.compe. 95.& seq.
priuilegium concessum hominibus alicuius loci, transit etiam in clericos, ib id.nume.3.
priuilegiatus quo casu utatur priuilegio contra pariter priuilegiatum, in c.ad aures, nu.3.de præsc. 30
priuilegiatus non debet parere suo superiori contra tenorem sui priuilegii. in c.sane si episcopi, nu.1.de except præla. 196
priuilegium libertatis, vel immunitatis potest concedi per papam ecclesiis etiam in præiudicium episcopi.ibid.nu.2. eod.
priuilegia ecclesiastica violans, dicitur venire contra libertatem ecclesiasticam, ibid.nu.3.
priuilegiati, vt tempore interdicti possunt in ecclesia sepeliri, non utentur tali priuilegio si sunt excommunicati, vel nominatim interdicti, in c. vt priuilegiati.nu.1.de priui. 219
priuilegium nunquam tollitur, si casus super quo est concessum non euenit. secus si euenit, quia tunc tollitur per tempus de quo in d.c.vt priuilegiati, ibid.nu.4.
priuilegium concessum de non soluendis decimis de nutrimentis animalium, quæ animalia comprehendat, in clemen. religiosi, numero 5 de decim. 303
priuilegiorum derogatiuum ius, vel nouum, disponens de regularibus, non extenditur ad clericos seculares, licet in utrisque eadem sit ratio, in clemen. quia regulares, numero 1. de supplen. negligen. prælato. 288
priuilegium concessum expulsis habet locum iin uenientibus ad propria loca non admissis, in clementina quamus.nu.7.de foro compe. 293
priuilegium ecclesiis concessum potest papa tollere, seu decurtare, in clemen sit, nu.3.de censi. 308
priuilegium de non soluendis decimis laborum, & de nutrimentis animalium, an extenduntur ad terras, & animalia, quæ aliis excolendæ, & nutrienda traduntur, in cle.religiosi, nu 9.de decim. 303
priuilegium episcopo, vt aliquid in sua diœcesi ponit, vbi conceditur, illud poterit explicare in loco exempto suæ diœcesis, in cle.quamuis, nu.4.de fo.compe. 293
priuilegium siue gratia apostolica valet, de qua constat, licet scriptura super ea non fuerit confecta, in clemen. dudum, numero 49. de sepultu. 303
priuilegium uni concessum nō debet ad alias personas trahi, in cle.dignum. nu.5.de celebr.miss. 308
priuilegii pure concessi, & in vim constitutionis concessi, differentia quæ sit in tempore effectus consequendi, in proœm.clem.nu.8. 285
priuilegia & rescripta impediuntur per solam causæ commissionem, licet non sit secuta citatio, in clement. cum lite pendente, numero 5.vt lit.pen. 295
priuilegiati de non soluendis decimis de nutrimentis animalium, ad miscentes alia animalia an perdant priuilegium in suis, in cle.religiosi, nume. 8.de decim. 303
priuilegiati subiiciuntur ordinario loci quo ad quatuor casus in hac cle.contentos, in cle.eos.nu.18.de sepul. 302
priuilegiatus de aliquid non faciendo, si illud postea fecerit, perdit suum priuilegium, in c.si de terra, nu.16.de priui. 210
priuilegiatus, an perdat priuilegium suum, si per multum temporis uenit cōtra illud ignoranter, ibid.nu.7.
priuilegiatus in causa, præfertur priuilegiato in genere, in c. in præsentia. numer.8.de proba. 19
priuilegiatus habens potentius priuilegium, præfertur alteri priuilegiato minus potenti, ibid.nu.39.
priuilegiatus non utitur priuilegio contra priuilegiatum paris potentiæ, ibi.in.num.40.
6 priuilegiati, quando pariter duo reperiuntur, remoto priuilegio, quo ad unum non extenditur ad alium, in c.nuper, nu.3.de dec. 179
7 priuilegiatus non admittens, vt seruentur priuilegia alterius, priuatur suis, in c.dilecti, nu.1.de priui. 209
6 priuilegiatus non utitur priuilegio contra pariter priuilegiatum, in c. cum causam, nu.2.de præben. 57
3 priuilegiatus, an & quando utatur priuilegio, contra priuilegiatum, in c. si.nu.2.de ordi.cog. 174
3 priuilegiatus ne extrahatur extra suam diœcesim, non utitur suo priuilegio si alium extra diœcesim ipse extrahit, si priuilegium non fuit concessum motu proprio, in c.prudentiam, nu.9.de mut.pet. 118
5 priuilegiato, an aliquo casu possit iustitia denegari, in c.qua fronte, numer. 12.de appell. 120
1 priuilegiatus citatus contra priuilegium suum, tenetur comparere, & allegare priuilegium suum, in cap. cum ordinem, nu.4.de rescr. 50
4 priuilegiati a ferendo testimonio, an & quo casu possint compelli, & quando peccet non testificando, in c.1.nu.4.de testi.cog. 100
7 priuilegiatus, an utatur priuilegio contra priuilegiatum, in c.cum pro causa, nu.2.de sen.ex conm. 261
1 probare volens se ignorasse statuta, an admittatur, in c. cognoscentes, nu. 9.de consti fo.22. Et quæ probatio admittetur, ibi.
probans absentiam a prouincia, an legitime probet ignorantiam constitutionis, vel statuti, ibi.nu.10. eod.
1 probare volens se ignorasse statuta, an admittatur cum iuramento, in c.1. nu.12.de postula.præla. 112
4 probari possunt perseruos quæ domi aguntur, quando agitur inter uirum, & uxorem, in c.in literis, nu.2.de testi. 63
7 probari quomodo potest, quod accusatio fiat propter quæstum, in c.significate, nu.5.qui maxime accu.poss. 54
7 probare quis non admittitur, quod probatum non releuat, in c.ad id, quod num.2.de sponsa. 10
6 probandi ius transfert in aduersarium ille, qui habet intentionem fundatam, in c.cum apostolica, nu.12.de his, quæ fi.a præla. 80
4 probari possunt per forinsecos, quæ in capitulis aguntur, in capit. veniens, num.4.de testi. 80
2 probare dicitur ille, qui habet intentionem suam fundatam de iure communi, in c.1.nu.10.quod met.cau. 179
5 probare quis habet in causa appellationis, appellans, an appellatus, in c. per tuas, nu.6.de appel. 147
2 probare non admittitur quis id, quod probatum non releuat, in ca.cum contingat, nu.6.de offi.deleg. 119
4 probare an sufficiat confirmationem ad probationem prius concessorum, in c.inter dilectos, nu.9.de fide instr. 115
7 probari potest quem esse filium adulteri, licet mater cum uno moretur, in c.causa quæ, nu.2.qui fil.sint leg. 46
probari potest non consensus, vt puta per absentiam, vel minoritatem ætatis, in c.consultationi, nu.6.de spon. 13
6 probatum vel factum sufficienter dicitur, quando nil aliud requiritur ad eius ualiditatem, in c.cum dilectus, nu.12.de succes.ab intest. 152
3 probatio legitima, quæ dicatur, in c.at si clerici, nu.32.de iud. 15
2 probationes inductæ ad unum effectum, faciunt fidem ad alium effectum inter easdem personas, in c.ad reprimendam, nu.14.de offi.ord. 138
4 probatio minus legitima admittitur ex defectu probationis legitimæ ex natura communis, in c.si.nu.2.de testi.cog. 105
7 probatio contra unum ex pluribus, inculpatis de eodem crimine, non facit fidem contra alios, in c.significasti, nu.6.de adul.& stu. 155
3 probatio manifestissima non causatur ex iuramento partis, in c.finem, nu. 21.de dolo, & contuma. 233
6 proba io quæ fit per instrumentum, dicitur patens & notoria, in capit.cum olim, nu.9.de censi. 237
7 probatio admittitur contra probationem famæ, & si secunda est clarior, ossuscatur effectus prioris, in c.cum in tua, nu.3.de sponsa. 12
probatio etiam admittitur contra probationem de infamia, & si per secundam probatur bona fama, tollitur prima probatio, ibi.
probatio admittitur alias non integra, vbi facultas probandi deest, ibid. numer.7.
probatio consanguineorum, an admittatur super non consanguinitate contra famam, ibi.num.9.
7 probationes non possunt amplius reprobari post conclusionem in causa, in c.cum olim, nu.3.de verb.sign. 278
5 probatio euidens vti requiritur, non sufficit probare per iuramentum, in c. ex ratione, nu.11.de appel. 109
6 probatio instrumentalis dicitur expressa, & patens, non solum in illis, quæ dicte contentur in instrumento, sed etiam in illis, quę indirecte probantur ex instrumento, in c.cum olim, nu.10.de censi. 137
3 probationes factæ ad excipiendum, non prosunt ad agendum, in c.2. num 25.de ordi.cog. 169
probationes factæ in causa summaria, non faciunt fidem in plenaria, ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

probationes factæ contra adulteram, nõ nocent aduersario absenti, quia si esset præsens multa posset obiicere. ibid.nu.34.
probationes factæ in vno iudicio, tam ciuili, quam criminali, an prosint, vel noceant in alio.ibid.nu.41. 170
probationes apertissimæ si requiruntur in aliquo casu, non sufficit vnus testis cum iuramento partis.ibid.nu.42.
5 probatio facilis dicitur illa, quæ fit per instrumentum, vel testes presentes, vel confessionem parti, in capitu.sæpe contingit, numero 8. de appel. 132
2 probatio semiplena non admittitur contra plene probantem. An.in c.vt nostrum,nu.1.de ossi. Arcb. 81
4 probationes aduersario subtrahens, an debeat perdere causam.in c.iuuenit.nu.4.de testi. 60
probationes debent esse lucidiores contra clericum, quam contra laicum; in c.licet.il.1.nu.1.de testi. 62
1 probare non dicitur, qui probat per vnum testem, quando sumpsit in se onus probandi super aliqua pœna, in capitu. cum dilecti, numero 7. de elect. 162
4 probatio est rei dubiæ per argumenta ostensio, in rubric. numero 1. de proba. 2
probatio est proba actio.ibid.nu.2.
6 probatio per instrumentum, dicitur euidens, in capitu.cum dilecti,num. 2.de do. 121
6 probationes diuersæ differentes in modo, & conuenientes quo ad intentionem agentis, an coniungi debeant, in capi.transmissa,numero 8. qui fil. sint legit. 46
3 probatio certa nascitur per violentas præsumptiones, in c.si. §.porro,num. 11.vt lit.non contest. 133
2 probatio dubia non releuat probantem, etiam quod sit ecclesia, in c.auditis nu.4.de rest.in integ. 188
4 probatio euidentissima est quæ fit per indubitata instrumenta, in ca.licet, nu.12.de proba. 25
probatio partis dilatione a iudice non data, valet, ibid.nu.17.
probatio falsitatis testium non retractat sententiam, quando iudex non fuit secutus eorum dicta ibid.nu.22. 26
proponens factum qualificatum, ad vtrunque probandum videtur se astringere, secus si non est qualificatum.ibid.nu.31. 27
probans factum sine qualitate, non probat id, quod intendit.ibi.num.23.fo. 28. & numero 32.fo. 30. Et duo ad quæ non fuisset quis admissus distributiue debet vtrunque probare deducens in libello. inidem numero 33.
4 probatio plena requiritur in crimine simoniæ, etiam quando agitur ciuiliter, in c.veniens ad nos,nu.4.de testi. 50
3 probationes dicuntur incontinenti offerri, quando non petuntur dilationes multum longe intra quas offert se exhibiturum, in c.literas,num. 6.de testi.spol. 211
3 probatio dubia recipit interpretationem ex partium confessione, in c. cum venerabilis,nu.57.de excep. 14
4 Astringere potest quis se ad plura probanda in suum præiudicium, non autem in præiudicium publicum, in capitu. licet, numero 34. de probat. 2
probatio est facienda iudici, & non valet, si fit notario, vel alteri, in ca. ex literis, in 7.no.de proba. 7
CORSE. Vide glo.sin.in l.iubemus,C.de lib.cau. vbi confessio facta coram tabellione, vel coram iudice, non in figura iudicii, non valet, de qua facit festum Sal.in l.1.C.de confes. & in l. generaliter, C.de non nu.pecu. & Bal. & Ang.in d.l.iubemus, & Bal.in c.1.de pace iur.firm.in vsibus feu. & vide glo.in l.hac consultissima, C.de testa. quæ dicit, quod testes debent iurare in causa coram iudice, & non coram tabellione, & vide glo.in c.plerique.2.quæstio.7. & vide Ang.consi.199.alias.193. vbi dicit, quod non valuerunt repreſaliæ inductæ a Ianuensibus contra Florentinos, ex quo non fuit facta probatio debiti coram potestate, sed coram notario, & vide glo. & Domi.in c.solet, de senten. excom.lib. 6. & Domini.in ca.præsentium, §.si vero, de testi.co.lib. & vide Bald. in l.si ea, C.qui accu. non pos. in 2.no. vbi dicit, quod non dicitur producta accusatio, si est producta tabellioni, vt ostendat iudici, ff. de furtis, l.Sempronia, & subdit Bald. in d.l. si ea. quod non satisfaciat termino, qui comparet coram tabellione, & non coram iudice, per no.in l.iubemus, C.de lib.cau. sed Bar.in l.eos, C.de appella. dixit, quod instrumenta possint produci coram notario, refert & sequitur illud dictum Pet.de Anch.in c.cordi.in col.4.de appella.lib. 6. sed communiter reprobatur, quia notarius est deputatus ad scribendum, & non ad recipiendum. secundum Ang.in d.l.eos, & in l.in offerendis, & in l.præcipimus, C.eod. & ibi etiam Bal. nam productio instrumenti, est probatio, vt in c.contingit, de fide instru. Sed probatio est fienda iudici, vt dictum est, probatur etiam l.procurator, C.de eden. in l.1. C.de rebus alie. non alie. in verbo, præsidi prouinciæ probatus fuerit, & in c.eos, in ver. religioni iudiciariæ. C.de test. & in l.si quando, §.sed cum oportet, C.eod. & in l.dicirco, in verbo præsidi prouinciæ probauerit, C. qui.ex cau.ma.in integ.resti. & in l.doce ancillam, in verbo in notione præsidis. C.de rei vend. & in l.i. in verbo ei, qui super ea recogniturus est, probandum, C.de condi. ob tur.cau. & vide glo.in §.item sæpe.4.q.3. Et facit, quod voluit Inno. in ca. quoniam contra, de proba. quem refert. & sequitur Bal. in l.nullum. C.de testi. quod notarius non potest scribere, quod testis deposuit trepide, quia hoc spectat ad iudi.non ob. auth. supplicatio, C.de præsci. inpe. esse. quam allegat Bar. pro dicto suo, quia supplicatio non est probatio, vide Do.in c.2.de fo.comp.li.6. Sed iudicio meo Bar. potest saluari, quia debet intelligi, quod productio debet fieri notario, non vt ipse cognoscat, & examinet, sed vt per ipsum iudici consignetur, nam tex. d. auth. supplicatio, loquitur quo ad receptionem vel protectionem, non quo ad examinationem & diffinitionem. Ita dixit Io. And.in c. Romana, in 1.responso, & ibi Do.de appel.lib.6. & per consequens dictum eius debet intelligi secundum legem, quam alle. & voluit idem Bar.in l.non solum.§. liberationis verbo ff.de lab.leg. & Ludo.Roma.consi.210.incip.alle.doctoris.
4 probatio dubia per se non releuat probantem, in c.in præsentia, nu.5. & 6. de proba. 16
probatio in genere non prodest, si qualibet species in genere non consequitur effectum, ad quem proponitur, ibid.nu.9. 17
probatio generalis non declaratur, secundum subiectam materiam, vel intentionem proferentis, ibid.num.10.
probatio ambigua interpretatur contra probantem, ibid.nu.34. 19
1 probatio euidens, quomodo cognoscatur.in capit.cum contingat, nume.3.de rescrip. 73
7 probatio propinquorum cum iuramento, necessaria est ad separandum matrimonium propter impotentiam, & quot debeant esse numero, si in eorum defectum loco propinquorum assumantur vicini, in c.si.nu.11.de frigidis, & mal. 44
probatio per iuramentum admittitur, quando aliud consilit in conscientia alicuius, in c.accedens, nu.3.de cri.fal. 179
6 probationes semiplenæ tendentes ad eundem effectum iunguntur, & faciunt plenam, in capitu. dilectus, numero 17. de successio.ab intesta. 153
4 probationes imperfectæ tendentes ad vnum, coniunguntur, secus si tendunt ad diuersa, in c.cum causam, nu.2.de prob. 37
3 probationes factæ ab excipiente, non prosunt uolenti agere super eadem re.in c.si.nu.8.de ordi.cog. 174
7 probatio per unum testem, & famam, quid operetur, in c.quod nobis, nu. 6.de clandest.despon. 19
probatio non admittitur contra præsumptionem iuris, in c.is qui.nume.4. de spon. 14
5 probatio debet in specie, & non in genere concludere, in c. auditis. nu.25. & 28.de præscr. 42
2 probationis species quot sint. Anto.in capitu. in præsentia, numero 3. de renuncia. 30
7 probatio semiplena excusat quem a calumnia, vel a pœna talionis, in c.quæliter & quando, il 2.nume.22. de accu. 89
3 probatio generalis quæ in nulla specie admitteretur, reiicitur non expressa aliqua declaratione probare uolentis, in capitu.2.nume.3. de restitu. spolia. 192
1 probationes dubiæ interpretantur contra illum, qui producit, in c.dudum, il 2.nu.37.de elect. 192
3 probatio daminii difficilis est, tamen quibus modis probetur, remissiue, in c sæpe, nu.2. & 3.de resti.spo. 222
3 probatio facta sine dilatione, an naleat, in c.1.nu.19.de dila. 153
1 processus factus contra rationem, non est ipso iure nullus, nisi sit peccatum in forma, in c.ex insinuatione, nu.2.de refer. 89
5 processus factus coram ordinario, qui processit, tanquam delegatus, an ualeat, in capitu. cum ex officii. numero 26. & 32. de prascriptio. 44.& seq.
2 processus factus coram iudice recusato, est nullus, in c.cum super, nu. 1.de ossi deleg. 104
5 processus per iudicem recusatum', an teneat citra aliquã appellationem, in c.cum speciali, nu.12.de appella. 152
2 processus factus coram uno ex duobus iudicibus datis, non valet, An.in c. ueniens, nu.1.de renun. 38
3 processus factus dum litigatur de vigore secundarum literarum, an interim ualeat, in c.auditis, nu.7.& 15.de restit.spo. 195
6 processus est dandus iudici, ex quo debet dari copia parti, in ca.ea quæ, nu. 13.de sta.mona. 213
5 processus publicatio non est de substantia iudicii, adeo quod sententia lata processu non publicato, ualet, in capitu.cum Ioan. & Anto.nume.10.de re iudi. 89
processus factus coram iudice recusato, non ualet ante, quam discutiatur super exceptione recusationis, in capitu. 2. requiris, numero 5.de appella. 139
4 processus contumaciæ primitiuus, uel fundatus super contumacia, non ualet, & si iudex eam ignoret, in capitu. quoniam, numero 11.de probatio. 31
5 processus nullus ex defectu ordinis non seruati, potest per solum principem conualidari de plenitudine potestatis, in capit. cum olim, numero 27. de re iud. 71
processus magis nitiatur ex defectu ordinis, quam causæ, ibid.
processus factus coram iudice ad quem per illum qui falso dixerit se appellasse, uel tacuerit se appellationi renunciasse, rescinditur, in c.si duobus nu.11.de appella. 107
5 processus

Processus factus contra absentem, cui exceptio legitima competebat, an ualeat, ibi.nu.13.
Processus, an & quando præsumatur. Anton.in c.in præsentia, numero 12. de renunc. 31
Processus redditur nullus non seruato iuris ordine, in c.exhibita, num.10. & 12.de iudic. 48
Processus factus contra citatum, & contumacem, quem ignorat iudex, an sit in territorio, vbi deliquit, non valet, in c.si. numero 10. de foro competen. 102
Processus in beneficialibus quomodo fiat, Ant.in c.accepimus, nume.9.de æta. & quali. 58
Processus factus super literis surreptitiis, an & quando valet, in c.ad audientiam, nu.10.de rescrip. 82
Processus non annullatur, si sententia redditur nulla, in c.ad petitionem, nume.10.de accu. 86
Processus publicatio tunc impedit, ne admittantur amplius testes quando sententia potest transire in rem iudicatam, alias secus, in capit.iuuenit, nu.4.de proba. 12
Processus pendens coram duobus iudicibus ordinariis, & paribus, an vterque processus valeat, & quid si sint latæ duæ sententiæ contrariæ, in c. cum M.nu.34.de constitu. 30
Processus factus a non competenti iudice, an valeat, in c.si diligenti, nu.31. de fo.comp. 86
Processus varii facti super variis rescriptis, an valeant, pendet ex validitate rescriptorum, in capitul. cum contingat, numero secundo, de restitu. 72
Processus factus super rescripto surreptitio, non est ipso iure nullus, sed factus contra formam rescripti sic. in capitul. cum dilecta.numero 5.de rescrip. 70
Processus factus super rescripto nullo retractatur, licet pars non opposuerit falsitatem rescripti, quia ignorabat, in ca.nonnulli, §.sunt & alii nume.7.de rescrip. 79
Processus factus contra maiores, an ualeat, si non opponatur, in c.sedes apostolica, nu.1.& 11.de rescrip. 59.& 61
Processus factus a iudice recusato, tenet nisi fuerit appellatum, in c.2.num. 13.vt lite non contest. 126
Processus factus lite non contestat. est ipso iure nullus, ibidem. numero 15.
Processus factus coram iudice cuius iurisdictio poterat elidi per exceptionem, & non fuit elisa, valet nisi iudex suam sciuisset iurisdictionem posse de facili elidi. in capitul. si duobus, numero 3.4.14.16.18.19. de appella. 107.& seq.
Processus factus per iudicem secularem in ecclesia, vel cæmeterio, est ipso iure nullus, secus per iudicem ecclesiasticum, in c.cum ecclesia, nu.2.4. de immut.eccl.& cæme. 264
Processus factus super rescripto, quod dicebatur falsum & fuit pronunciatum verum, an valeat si postea rescriptum reperitur falsum, in ca super literis, nu.11.de rescri. 67
Processus factus contra ius, quia iudex male intellexit canonem vel legem, est nullus, in c.causam quæ nu.2.de rescri. 63
Processus, an & quando potest pronunciari nullus parte absente, ibidem. numero 3.
Processus factus contra formam rescripti, est nullus, in c.venerabili, nu.1. de offi deleg. 120
Processus non valet, si vna tantum pars contradicevet, ne ordo iudiciarius seruetur in causa summaria, in clemen. sæpe. numero 78. de verborum signifi. 320
Proclusis quid significet, in proœ.cle.nu.4. 285
Proconsul quare vtitur insignis extra prouinciam, & idem in legato Papæ, & Archiepiscopus non. in cap.ex tuarum, numero 8. de autho. & vsu pal. 10
Procurans suam captionem ne citatus ipse vadat ad curiam Romanam.in cidit non solum in pœnam huius clemen. sed contra eum proceditur tanquam contra contumacem. in clemen. multorum, numero 6. de præniten. 316
Procurator a prælato, rectore, vel quocunque alio beneficiato constitutus pro ecclesia, vel beneficio, renocatur ipso facto morte constituentis, etiam re non integra. in clemen. procurator. numero primo, de procura. 292
Procurator eius, qui postea excommunicatur, interim non potest agere, in clem.procurator.nu.9.de procu. 292
Procurator etiam absens constitutus, tenetur dominum defendere, nec sufficit soluere, si pro eo dominus cauit de iudicato soluendo, alias non.in cle. instrumento, nu.4.de procu. 291
Procurator per literas constituentis priuatas constitu. potest, & quomodo tales literæ probentur.in clemen.instrumento, numero primo, de procurator. 291
Procurator prælati, si eo mortuo aliqua egit, an successor prælatus ea ratificare possit in cle.procurator, nu.7.de procu. 292
Procurator vnus, vel plures, clericus vel laicus.insolidum vel coniunctim, constitui potest ad cedendum beneficio, etiam si sit pontificalis dignitas. in cle.cum illustio, nu.2.de renun. 288
procuratoris officium exercere inhabilis, an reputari debeat inhabilis etiam ad substituendum, quamuis habeat mandatum. in cle.religiosus, numero 9.de procu. 292
procuratoris reuocatio an & quando valeat, re non integra, & absq; eius certioratione.in cle.cum illustio, nu.3.de ren. 288
procuratoris reuocatio facta post petitam cedendi licentiam, nondum tamen obtentam. quando teneat, & quando non.in cle.cum illustio, nume. 1.de renuncia. 288
7 procurator, vel aduocatus in prima instantia, non sunt idonei testes in causa appellationis. Idem denunciator in causa, quam denunciauit. idem in accusatore.in c.licet Heli.nu.16.de sim. 106
4 Procurator in causa criminali non potest interuenire, sed ad certum articulum potest interuenire.in c.ex parte tua, nu.7.de test. 47
7 Procurator interueniat, quando de crimine discutitur per viam exceptionis. in c sæpe his, nu.1.de ac. 77
procurator admittitur in illis criminalibus, in quibus non agitur ad pœnam, & potest esse quando de crimine agitur ciuiliter, ibid.nu.4.
procurator capituli non admittitur contra electum excipiendo contra ipsum de crimine, si canonici sunt conspiratores, vel criminosi, ibidem, numero 12. 78
5 procurator potest constitui per literas priuatas, authentico sigillo constituentis sigillatas.in c significauit, nu.2.de app. 136
2 procurator potest petere inducias in his, in quibus probabiliter dubitat ad consulendum dominum absentem.in capitu.dilectus, numero 3.5.de procurato. 174
procurator an dominus debeat citari, adeo vt vnius ipsorum cõtumacia habeat nocere, ibi.nu.4.
7 procurator admittitur in criminali quando reus est in vinculis, vel quando est conclusum in causa. in capitu. ueniens, numero 20.de accusatio. 74
2 procurator si non comparet legitime in termino, in quo fuit dominus citatus, potest tanquam contumax dominus puniri.in cap.coram, nume.4. de testi.in inte. 194
1 procurator si est vilis persona, & dominus, non potest dominus compelli ad respondendum.in c.dudum, il 2.nu.31.de elect. 191
3 procurator in animam suam, vel domini iurat de cal. in cap. 1. nume.6.de iuramen. calum. 141
5 procurationes, quæ debentur prælatis visitantibus, non possunt præscribi et per tempus, de quo non sit memoria in contrarium.in capitu. cum ex officium, nu.1.& 4.de præscr. 43
Et rationes ponuntur, ibi.nu.11.
procuratores quis potest præscribere petendo, non negando, ibidem numero 6.
procurationes quare sunt debitæ prælatis, cum habeant redditus suorum beneficiorum, ad hoc vt viitent diœcesim, ibid.nu.9.
procuratio an aliquo respectu sit præscriptibilis, aut in totum, aut in partem, ibi.num.12. eod.
procuratio, an possit remitti per prælatos, aut in totum, aut in partem, siue expresse, siue tacite ibi. nu.14. 44
procuratio an possit committari in aliud, puta q clerici sint obligati, pro procuratione aliquid dare, siue volentes, siue inuiti, ibidem, numero 15.
2 procurator reuocatus quicquid agit nulliter agit.in c.in nostra, nume.2.& 6.de procu. 170
5 procurator debet citari post litem contestatam, & non dominus. in ca sæpe contingit, nu.2.de app. 171
1 procuratores dati non insolidum, sed simpliciter, omnes, habent simul potestatem ad eo, quod unus non agit sine alio. in ca.cum dilecti, nume. 2.de elect. 162
2 procurator reuocatus post conclusionem in causa, non impedit sententiam ferri.in c.cum dilectus, nu.14.de arb. 206
3 procurator potest comparere in causa, quando ipse, & quando dominus.in c.ex conquestione, nu.3.de testi spo. 203
procurator an censeatur reuocatus, si dominus comparet per se, ibi.
7 procurator in actionibus popularibus non interuenit ex parte actoris, nisi post litem contest.ex parte vero rei quandocunque. Idem, in publicis iudiciis, in c.ueniens, nu.11.de acc. 74
3 procurator generalis potest ex causa specialiter promissa per dominum tollere.in c.at si clerici, §.de adulteriis, nu.9. de iud. 10
6 procurator habens generale mandatum ad uendendum, si fuit deceptus an omnius possit contrauenire.in capi.cum causa, nume. 5. de emptio. & vend. 99
1 procurator non præiudicat domino, in confessione, quam facit, in c.dudum il 2.nu.6.de elect. 981
procurator in criminalibus potest comparere ad allegandum inhabilitatem accusatoris. Et idem forte ad allegandum, quod inquisitio est formata sine indiciis. in capitulo, veniens, numero 8.15. de accusatio. 73.& seq.
5 procurator ad eligendum, qui & ipse habet ius eligendi, non potest ex persona sua vnum eligere, & tanquam procurator eligere alium, nisi habuisset in mandatis talem eligere, in capitu. cum olim. num 9.de re iudica. 70

Universidad de Deusto
Biblioteca

6 procurator habens generale mandatum ad uendendum, si fuit deceptus, an dominus possit contrauenire in capi.cum causa,nume. 5. de emptio. & vend. 99
1 procurator non præiudicat domino,in confessione,quam facit, in c.dudum, il.1.nu.6.de elect. 189
7 procurator in criminalibus potest comparere ad allegandum inhabilitatem accusatoris. Et idem forte ad allegandum, quod inquisitio est formata sine indiciis. in capitulo, veniens, numero 8. 15. de accusatio. 73.& seq.
5 procurator ad eligendum, qui & ipse habet ius eligendi, non potest ex persona sua vnum eligere, & tanquam procurator eligere alium, nisi habuisset in mandatis talem eligere, in capitu. cum olim. num. 9.de re iudica. 70
6 procurator habens mandatum, vt possit agere totum id quod potest dominus personaliter, censetur sibi data potestas agendi ea, quæ requirunt speciale mandatum. in capitu.cum dilectis, numero 8. de religi. domib. 217
2 procurator capituli vel vnus canonicus petit pallium nomine electi, de consuetudine. in capitu.ad honorem, nume.11. de autoritat.& usu pal. 10
2 procurator non recuperat intrinsecas expensas factas in itinere, dum ivet pro domino,vt puta expensas factas in infirmitate.in cap. cum pro causa,nume.4.de procu. 171
1 procurator ad quædam negotia expressa, & alia, an comprehendat similia vel maiora expressis.in capitu sedes apostolica, numero 7. de rescrip. 60
procurator super casibus requirentibus speciale mandatum, non potest se intromittere super rebus arduis, speciale mandatum requirentibus, ibi. nume.8. & 10.
procuratorem prælatus solus potest constituere, sed si vult ipsum facere generalem, vel in perpetuum,requiritur consensus capituli.in c.edoceri,nu. 8.de rescrip. 69
CORSE. Et qui potest per se agere,potest procuratorem constituere, vt in l.1.ff.de procu.& ibi no.Bart.o.Idem in religiosis notanter ponit Inno.in cap.cum I.& A.de re iudicata,facit bon.tex.in c.petitio, de procu.& in cap.1.eo.ti secundum unum intellectuu,nam licet tutor ante li. cont.vnum possit procuratorem constituere, ut in l.neque tutores, C.de procurato.Abba.seu prælatus potest tanquam habens liberiorem administrationem no.Abba.in capitu.edoceri prælleg.nume. 8.Ego quo ad primum dictum, scilicet quod qui potest per se agere, potest procuratorem constituere, addo bon.tex.& ibi Barto. in l. etiam, §.ex præterito tempore.ff.de ma.mind.ubi dicit Bart. & quod eo casu,quo minor potest stare in iudicio & per se agere, potest & constituere procuratorem, facit quod voluit Barto.in l.seruus,ff.de ali.& cib.leg.vbi dicit, quod eo casu quo seruus potest stare in iudicio, potest constituere procuratorem. & idem dixit in fratribus in minoribus. facit quod voluit do. Domini. de San.Geni in ca.fin.de iud.lib.6.vbi dicit, quod eo casu quo filius familias potest stare in iudicio sine consensu patris,poterit constituere procuratorem.& allega.Inno.in capitu.cum.I.& A. vide Bald. in rubr. de procu.& hic in apost.suis, vbi de hoc dicit se allegare casum in l.simus,§.filius familias,cum § seq. ff.de iniur. & quod voluit idem Bald. in l.2.§.si curatores,ff.qui pet.tu. & in l.neque,C.de procu. & in l.reos, in 10.colum.C.de accu.vbi dicit, quod ubi pater potest comparere in iudicio & in causa criminali pro filio, poterit constituere procuratorẽ.idẽ voluit Gul.Naso.in cap.auditis,de proc.& Bened. de Plumbino in l.seruos,ff.de li.cau & Inn.& ibi do.meus D.An.Barb.Sicu. in c. intelleximus,de iudi.& hic.& per do.Abb.in d.c.cum I.& A. in nu. 24.uersi. hunc extra gl.& adduco.gl.in l.1.C.de præsci.Impe.offe.quæ dixit, quod eo casu,quo seruus potest stare in iudicio. quod per se poterit impetrare rescriptum, & per consequens per prædicta poterit procuratorem constituere & adduco eundem do.Abba.post alios in cap.ex parte, de restit. spolia.num.7.versic.nota unum casum,fo.234.vbi per illum textum,dicit quod vbicunque quis potest esse in iudicio per se potest procuratorem constituere,ut ibi aperte probatur,& vide gloss. in clem.religiosus super uer.constituere.& ibi dom. Abba.post alios in apost.suis. de procurato.
5 procurator potest substituere alium procuratorem post litem contestatam, in cap.cum causam, nu.10. de ap. 154
3 procurator vel alius administrator,an debeat iurare de veritate dicenda remisiue,in c.si.nu.2 6.de iur. cal. 152
4 procurator dicitur habere offic.in capitu.post cessionem, numero 3.de probatio. 12
procurator absolutus ab excommunicatione ex tacita voluntate constituentis,potest acceptare iterum procuram,ibi.nu.13. 15
procurator excommunicatus repellitur ab exercitio procuræ,ibidem, numero 15.
procurator datus ad substituendum,vt nudus minister,non potest alium substituere,ibi.nu.18.
7 procurator qui pro alio in baptismo interuenit, an pro se cognationem spiritualem acquirat.in c.veniens,nu.4. de cog.spi. 33
2 procurator censetur reuocatus per dationem alterius.in c.uolentes, num.3. de offic.leg. 130
2 procurator ad agendum, intelligitur etiam datus ad defendendum. Sed quid si est posita dictio taxativa. in cap. accedens, numero 2.de procur. 174
Et vide in c.constitutus,ad fi.nu.5. 173
2 Procurator potest vna voce reuocari,licet fuerit per scripturam constitutus,in c.ex insinuatione,nu.1.de procur. 169
Procurator sine mandato legitimo non auditur,in cap.1.nume.1.& 3.de procurato. 167
procurator qui negatur procurator,non auditur,etiam promittens de rato. ibi.nu.3.& 6.
Procuratorium siue mandatum, an possit probari, tam per testes, quam per instrumentum,ibi.nu.5.
7 procurator potest interuenire in criminalibus,quando inquisita est vniuersitas,quę per se comparere non potest,quia est impossibile,in c.veniens, nu.14.de accu. 74
Procurator in criminalibus admittitur pro persona, quæ impedimento inris non potest comparere prout est mondalis,ibi.nu.5.
Procurator excipiens cõtra crimen notorium,exceptionem admittit,alias secus,ibi.nu.16.
Procurator non admittitur,quando pro crimine venit imponenda pœna capitalis,vt mortis, vel amissionis libertatis, vel ciuitatis, ibidem. numero 17.
Procurator in criminalibus non admittitur,quando pro eis imponitur alia pœna quã pecuniaria, licet multi dicant quod a relegatione citra admittitur procurator,ibi.nu.18.
Procurator quare non potest interuenire in casu,vbi venit imponenda alia pœna,quam pecuniaria,ibi.nu.19
2 Procurator constitutus ad exigendum,& ad fidem faciendam de receptis non censetur constitutus ad confitendum se recepisse,& non præiudicat domino, nisi constet de recepto, in capitul.cum olim Abb.numer.4.de offi.deleg. 116
procurator constitutus ad mutuum recipiendum, non censetur constitutus ad confitendum de mutuo recepto,nisi constet ex alio,quam ex confessione. ibi. nume.5.
procurator ad vendendum, an possit transferre dominium, habita fide de pretio,ibi.
procurator constitutus ad vendendum, an præiudicet domino, si confiteatur se habuisse precium,ibi.nu.6.
procurator an possit transgredi fines mandati præsente, & non contradicente domino,ibi.nu.8.
procurator an possit iurisdictionem prorogare,ibi.nu.10.
5 procurator qui appellauit a sententia, an possit appellationem prosequi, si postea excommunicetur. in capitul. significauerunt, numero 19.de except. 21
procurator tenetur appellationem,interponere non autem ipsam prosequi. ibidem.
5 procurator generalis potest inhibere procuratori speciali aliquid ex causa verisimili,non cogitata per dominum,in c.dilecti filii, il 2.numer.4. de appel. 137
1 procurator reuocatus ante certificationem reuocationis, quicquid agit,tenet.in c.ex parte decani,nu.7.de reseri. 85
procurator, an & quando possit reuocari, ibidem. numero 10. & 12. folio 86.
procurator habens speciale mandatum, an possit literas impetrare, ibid. numero 14. 98
3 procurator potest interuenire in causa depositionis episcopi, in c.veritati, nu.6.de dolo & contu. 240
procurator non admittitur ad defensam absentis in criminalibus,vbi venit imponenda pœna maior.ibi.nu.20. 243
procurator admittitur in causis criminalibus,quando pœna quæ ex crimine imponi potest, est exequibilis in absentem, alias secus, ibidem. numero 31. 242
7 procurator non admittitur in criminalibus, nisi ad allegandum absentium inquisiti,vel alias exceptiones,ipsum crimen non tangentes, in cap. veniens,nu.1.15.& 21.de accu. 73.& seq.
2 procurator non potest compromittere, nec transigere sine speciali mandato,& si aliter fecerit,tenetur de suo facere. in c.per tuas, numer.2.6. & 16.de arbi. 208
procurator si est reuocatus post conclusionem in causa, non est impedimento quin sententia ferri possit. in capitul. auditis, numero 1.2.& 4. de procur. 171
procurator non potest reuocari post litem contest. sine causa contradicente aduersario,ibi.nu.8. 172
7 procurator si repetat vsuras,quę suo principali fuerint extortę,non potest sibi obiici,vt ipse restituat quas extorsit, quia venit ex alterius persona,in c.Michael,nu.3.de vsu. 174
1 procurator absentis habet vocem in electionibus. in capi.congregato,nu.1. de elect. 188
7 procurator vbi non debet interuenire,& interuenit, iudicium est nullum. in c.veniens,nu.23.de accu. 74
3 procurator potest conslitui ab omnibus illis, qui possunt esse in iudicio,in c. ex parte,nu.7.de resti.spo. 13

Procurator habens generale mandatum non potest facere illa, quæ requirunt speciale mandatum,nisi sit procurator cum libera.in c.petitio,nu. 1.de procur. 172
Procurator cum libera censetur constitutus, si dominus promittat habere ratum quicquid procurator egerit, vel si fuerit data plena administratio,ibi.num.2. 173
Procurator constitutus ad litem contestandam, & in consecutiis, vt constituat alium, poterit ipse per se totam litem agere, ibidem. numero 3.
Procurator potest constitui ad opponendum crimina contra aliquem, & ad hoc requiritur speciale mandatum,in c.cum dilecti,numero 2.de do. & contum. 236
Procurator si debet in aliqua causa constitui, & non inueniatur, an imputetur non valenti eum reperire, & quid fiet isto casu, ibidem. numero 14. 237
Procurator effectus dominus instantię, an possit reuocari per dominum propriam.in capitul.quia propter,§. vel saltem, numero primo, de elect. 175
Procuratores duo constituti ab eodem non insolidum, & vnus negat, & alter confitetur, nil agunt, tanquam contrarii, in cap fin. nume.10. de re iudic. 99
Procurator potest ante lit. contest. constitui ab ecclesia, seu episcopo, seu a tutore vel curatore, in capitul. cum causam,numero 4. de iura. calum. 148
Procurator,an debeat habere terminum ad respondendum positionibus, et ad consulendum dominum,ibi.nu.8.
Procurator potest respondere pro domino,si tamen est nimis cauillosus,potest iudex ex officio compellere dominum, vt ipse respondeat,in c.pastoralis,nu.5.de iudi. 40
Procurator,an iurabit de calumnia,si dominus est absens,in cap.cæterum, nu.7.de iura.cal. 147
Procurator ad negocia,an possit alium substituere,in c.si.§.cæterum, nume.4.de offi.deleg. 126
Procurator reuocatus non impedit iudicium cum eo agitatum,si huiusmodi reuocatio erat tam iudici,quam aduersario incognita, in ca.mandato, nu.1.5.& 7.de procu. 175
Procuratoris reuocatio non præiudicat,si est facta post li.conte.aduersario ignoranti,si ipsi reuocanti,sic,ibi.nu.2.
Procurator rei quantuncunque consset de mandato, debet semper cauere de iudicatum soluendo,nisi dominus fideiusserit pro eo. Secus est in procuratore actoris,& de ratione differentiæ, ibi.nu.3.
Procurator si est reuocatus per mortem domini, & hoc ignoret iudex, & aduersarius, an teneat iudicium cum eo agitatum, ibidem. numero 6.
Procuratoris reuocatio si est facta ante litem contesta.an debeat notificari parti, vel iudici, ibi.nu.7.
Procuratoris reuocatio debet notificari iudici,& parti per ipsum reuocantem,& non per alium,ibi.nu.8.
3 Procurator laicus iurans de calumnia,oportet quod habeat speciale mandatum,nisi sit syndicus vniuersitatis,tutor,vel curator secus in procuratore clerici,in c.1.nu.15.de iura.cal. 142
2 Procurator ex quibus presumatur habere consensum domini,ad agendum. in c.cum in iure,nu.9.de offi.dele. 115
Procurator de cuius mandato dubitatur, potest cogi ad promittendum de rato,ibi.nume.10.
3 Procurator non admittitur,quando requiritur presentia personalis,in cap. exposuit nobis,nu.12.de dila. 158
Procurator, an præiudicet domino in confitendo, & dolum committendo, ibi.nume.13.
Procuratorem non compellitur quis constituere in causa ardua, ibidem. numero 15.
Procurator constitutus,vt possit omnia facere,quę dominus potest, an videatur constitutus in his, quę requirunt speciale mandatum, ibidem. numero 18. 159
Procurator constitutus ad certa negocia,cum clausula,promittens habere ratum quicquid ipse fecerit,an videatur ex hoc concessa libera,ibidem. numero 19.
2 Procurator simpliciter constitutus ad lites, censetur constitutus tam ad presentes, quam ad futuras.in capitul.non iniuste, numero secundo,de procur. 175
Procuratores plures dati, non censentur dati insolidum, nisi dicatur adeo, quod vnus sine alio non potest aliquid facere, ibidem. numero 3.
Procurator primo datus,an censeatur reuocatus per dationem secundi,ibidem.numer.4.
Procurator in causa principali, durat etiam in causa appellationis si vult. ibi.in d.c.non iniuste.nu.5.& 13. eo.& seq.
Procuratores plures insolidum ad negocia dati,an vnus possit ab alio exigere,ibi.nume.8.
3 Procurator debet esse instructus adeo, quod si dicat se velle consulere dominum condemnatur in expensis,nisi sit casus de nouo emergens,in capi.in pertractandis,nu.3.de iur.cal. 145
Procurator etiam generalis non iurat de calumnia, nisi habeat speciale mandatum, secus in aliis administratoribus. ibidem. numero 1.4. & 5. eo.& seq.
procurator habens speciale mandatum ad iurandum de calumnia,non obligat dominum,nisi fuerit dictum in tali causa,ibi.
procurator ad negocia,quando iurat de calum.ibi.
1 procurator non potest interuenire in casu electionis fiendæ, nisi in casu necessitatis,vel nisi alii de capitulo hoc velint, in aliis vero casibus potest, in c.quia propter,§.illud,nu.1.de elec. 176
procurator in casu in quo potest constitui, est constitutus vnus de capitulo, vel vniuersitate, nisi illi de collegio hoc non curent, ibidem. numero 2.
procurator iurans dominũ esse impeditum, si postea appareat non esse verum gesta per eum non retractantur,nisi ex officio iudicis,& idem est si non iurauit,nu.3.
3 procurator non debet constitui ab inuito,in cap.intelleximus, numero 5.de iudic. 25
procurator excommunicatus non potest comparere nec pro parte actoris, nec rei,ibid.nu.10.
6 procurator licet intercedat post litem contestatam, tamen sententia absolutoria siue condemnatoria potest ferri in personam ipsius, in ca.constitutus,nu.7.de resti.do. 215
2 procurator qui habuit sententiam contra se, potest petere restitutionem in integrum aduersus eam,absque alio speciali mandato,in c.2.numero 2. de offic.leg. 127
3 procurator præiudicat domino,in negligendo, secus in dolum committendo, nam isto casu dominus non habet recursum contra eum, in c.cum olim, nu.8.de cau.pos.& pro. 189
7 procurator admittitur in causa suspecti tutoris,ut removeatur, sed ut punatur,non.in c.veniens,nu.12.de accusa. 74
procurator comparens pro interesse tertii admittitur in causa criminali,no autem pro interesse inquisiti,ibi.nu.13.
7 procurator non potest interuenire in criminalibus,sed si interuenerit,& oppositum non fuerit, valet iudicium, potest tamen iudex, & debet ipsum removere, in capitul. nulli episcoporum, numero quarto, de accusa. 67
procurator non cogitur post litem contestatam ostendere mandatum ad instantiam partis,si ante non fuit oppositum,sed ad instantiam iudicis, bene poterit cogi ad ostendendum,ibi.nu.5.
3 procurator in quibus casibus præiudicet domino,in cap.1.nu.15. vt lit.non contest. 123
procurator tenetur domino,si per suam culpam,& dolum male procurauit negocia domini,ibi.nu.16.20.& 22. 7
procurator nunquid noceat domino in omittendo,ibi.nu.17.
procurator nunquid noceat domino in aliquid faciendo,ibi.nu.27. 124
procurator factus ad fideiubendum,an possit renunciare beneficio ordinis, ibid.nu.28.
procurator non potest facere ea,quę tendunt in speciem donationis, ibi.
procurator præiudicat domino in responsione quam ipse fecit positionibus siue vere siue ficte, puta per contumaciam,ibi.nu.30. 137
procurator ecclesię si est condemnatus in expensis, propter eius negligentiam, vel delictum, an fiet executio in bonis ecclesiæ, ibid.nu. numero 35.
procurator ex cuius facto dominus damnificatur, potest conueniri ab eo.actione mandati,ibi.nu.37. 125
5 procurator ante litem contestatam non potest alium substituere, postea vero sic,quia est effectus dominus litis.in capitul.cum Bertol.nume.19.de re iudica. 82
procurator post lit.contest.non reuocatur inuitus,ibi.
1 procurator generalis ex noua causa superueniente mutat quę specialiter dominus commisit.in c.si.nu.10.de consue. 109
6 procurator datus ad pacem faciendam,potest imponere pœnam & obligare principalem pro obseruatione eorum,quę gerentur,in c.2.nume.3.de procuriis. 91
procuratores ecclesiæ,vel sisei quo casu possint opponere pœnam in contractu inito cum ecclesia,& fisco,ibi.nu.5
3 procurator admittitur in causa status ex parte se defendentis, quãdo erat in possessione libertatis,secus si esset in possessione seruitutis,in c.si.nu.6. de do.& contu. 246
3 procurator qui stipulatur ex re domini,acquirit domino utilem si non ex re domini, tenetur domino cedere,in capitul.si clericus,numero 13.de fo. compe. 69
2 procurator admittitur in criminalibus ciuiliter intentatis.in c.tuę,num.3. de procur. 170
6 procurator si non facit fidem de mandato suo,potest dominus tanquam contumax accusari. in capitul. veniens. numero primo, de presbyt. non bapti. 252
2 procuratores plures,an unus, sint constituendi, quando sunt plures actores,vel plures rei litigantes,in capitul.non iniuste, numero 10.de procurator. 176
procurator qui habuit sententiam contra suum principalem tenetur appellare,& non expectare,& dominus appellet, licet sciat sententiam contra se latam,ibi.in d.c.non iniuste.nu.11.& 13. cod.
2 procurator an repellatur si eius dominus excommunicetur.in capitul. licet

Universidad de Deusto
Biblioteca

vndique, xu.9.de of.del. 115
2 procurator de cuius mandato dubitatur, debet cauere de rato, & auditur etiam si sit procurator in spiritualibus. in cap. coram, numero. 2.7.9. & 12.de offi.deleg. 117.& seq.
Procurator ad agendum, an admittatur sine mandato cum cautione rati, ibi.nu.5.& 7.
6 procurator negotia, non potest esse testis, quando ex tali testimonio resultaret aliquod suum commodum, in capi.fraternitati, nume. 8.de clericis, non residen. 21
3 procurator ad negotiandum, siue ad causas, an possit dominum nominare, in c.fi.§.in aliis, nu.54.vt li.non cont. 140
4 procuratoris persona inspicitur in his, quæ spectant ad ordinem litis, in his vero quæ spectant ad peremptionem litis, inspicitur persona domini.in c. 2.nu.17.de testi. 41
procuratores duo constituti sunt ita, q conditio vnius præoccupantis non sit melior, vnus præoccupat, alter producit testes, an productio teneat, ibid. nume.18.
3 procurator debet solus citari, si est effectus dominus litis, & in eius personam debet sententia ferri, alias secus in cap.causam, nume. 2.de dolo, et contuma. 229
procurator qui prima vice potest ipse citari, & non dominus etiam, quod sit præsens in his, quæ sunt parui præiudicii, alias secus. ibidem numero 11. eod.
1 procurator generalis nunquid possit impetrare rescriptum.in cap. nonnulli. §.sunt & alii.nu.3.de rescr. 79
5 procurator an possit interuenire in causa criminali.in cap.cum te, nume.3. de re iud. 91
2 procurator vel aduocatus ostendens aduersario iura partis, punitur vt falsarius, in c.cum olim, nu.5.de offi.del. 117
7 procurator mandato domini opponens exceptiones prohibitas obligat dominum ad pœnam. in capitu.mulieres, numero 10.de sententia, excommunicatio. 255
5 procurator ad agendum, potest super hoc literas impetrare citra aliud mandatum.in c.fi.nu.4.de excc. 23
2 procuratoris negligentia nocet domino, quia meliorem debuit eligere, nisi sit maior vel ecclesia, secus vero dolus. in capitu.2.nume.7.& 15.de restitu.in integ. 186 & se.
6 procurator obligatus ad procurandum dominum tenetur procurare scriptores.in c.quanto, nu.4.de censi. 236
7 procuratorem constituere quis non cogitur in causis arduis, etiam si conueniatur occasione suæ culpæ contra ecclesiam & episcopum commissæ. in cle.quamuis, nu.8.de fo.comp. 294
procuratorium ad proponendum vel opponendum crimina & defectus contra electionem, licet requirat speciale mandatum, non tamen necesse est, crimina specificari.in cle.non potest, nu.1. de proc. 291
procuratorium non requirit speciale mandatum ad opponendum contra eligentes, vel formam electionis, secus contra personam electi.in cle.non potest, nu.2.de procu. 291
procuratorium quibus casibus duret post mortem constituentium, in cle.procurator, nu.3. de proc. 292
2 procuratorem constituere, an teneatur impeditus comparere per se, tam actor quam reus, tam in causa ardua, quam non, tam in impedimento longo quam breui, tam iusto, quam non, tam ante, quam post li.cont.sta. tam in causa expescenti celeritatem, quam non.in ca. cum dilecti, nume. 13.de do. & cont. 236
5 procurator vel prælatus si falsant instrumenta, non debent puniri dominus vel ecclesia. in capitulo cum venerabilis, numero 8.28.& 29.de exceptio. 11.& seq.
7 procuratio quę debetur episcopo ratione visitationis, an possit aliquo casu componi.in c.constitutus, nu.3.de pœnis. 238
procurationem non debent petere prælatus, nisi in casibus in iure expressis vel his similibus.in c.cum sit Romana, nu.1.de sim. 95
procuratio debetur episcopo non solum si visitat, vel consecrat loca remota, sed etiam vicina, ibi.nu.2. 96
procuratio non debetur episcopis ab ecclesiis pauperibus, ibi.
5 procurationes, quę debentur nunciis sedis apostolicę, ullo tempore præscribuntur, non solum contra ipsos nuncios, sed etiam alicui Clerico contra totum clericum.in c.accedentes, nu.1.& 6.de præs. 34
Et ad procurationes debitas legatis, & nunciis sedis apostolicę tenentur cõtribuere omnes ecclesię & episcopus loci, ibi.nu.2.& 4.
procurationes debitę legatis & c. possunt priuilegio remitti, ibidem, numero 3.
4 prodigus & furiosus tunc non constientes in furore, possunt testari sine curatore, volentes ingredi monasterium. in capitu.in præsentia, num. 54.de proba. 21
7 prodigus sue famę, & nimicus suiipsius dicitur quis, quando non curat de infamia turpi, vel quando agitur contra propriam honestatem & vtilitatem, in c.fi.nu.3.de acc. 91
4 prodigus an obligetur a iuramento.in cap. cum contingat, nume. 11.de iureiu.nume.16. 178
4 producens scripturas publicas contrarias, vel priuatas, vel vnam publicã, & aliam priuatam, est sibi contrarius, & non auditur, in c. imputari, n. 4.de fide instr. 122
5 producens instrumentum falsum, vel minus sol.nne in sui fauorem, an ętat secundum illud falsum, vel inualidum iudicari ipse producens.in ca.cum venerabilis, nu.31 & 39.de exc. 13
producens instrumentum, censetur approbare & confiteri omnia in eo contenta, ibidem.
producens instrumentum falsum ignoranter, non censetur in eo contenta confiteri nec potest secundum illua iudicari, etiam si expresse confiteatur contenta in instrumento esse vera, ibi.nu.33.
producens instrumentum non solenne, censetur in eo contenta confiteri. in c. cum venerabilis, nu.37.& 38.de exc. eod.
producens instrumentum pro se, vel statutum vel legem si postea apparat contra se, non possit condemnari, ibi.nu.36.
producens pro se scienter instrumentum falsum, non potest contra illud allegaret falsitatem, secus si ignoranter, ibi.nu.54. 14
2 professio religiosis facta, tenet, quia censetur bonus dolus.in c.præterea, nu. 5.de of.del. 90
6 professio religionis fit & fieri potest per ista verba, trado me tibi in monachum & in fratrem, dummodo recipiatur ab habente potestatem inuestiendi in religione, in capitu.porrectum, numero 3.5.9.11.& 13. de regu. 185 & seq.
professio religionis potest fieri extra monasterium, & habitu non mutato, & taliter professus compellitur monastice viuere, ibi.nu.7. 186
professio aliquo casu potest fieri in manibus episcopi, tamen non cogitur religiosi ipsum acceptare, ibi.nu.12.
professus in manibus episcopi, non venit appellatione religiosorum in materia stricta, ibi.
7 professio an fuerit facta vel non per regulam, statur suo iuramento, etiam si habeat contra eum semiplenam probationem, quando non apparet contrarium plene.in c.cum causa, nu.7.de rap. 101
professus si exiuit ordinem & accepit vxorem an inquisitor possit procedere contra ipsum.in c.cum quidam, nu.4.de iureiu. 134
6 professio intra tempus legitimum non debet recipi, sed facta tenet, in cap. apostolicam, nu.1.de reg. 187
professio nouitiorum oportet, q acceptetur per Abbatem, vel per alium loco ipsius, ibi nu.4.
7 professio presumitur semper cõtinuata probatis extremis scilicet principio & fine, quibus probatis medium presumitur. in cap. accedentibus, verb. de priu. 216
professio religionis quomodo fiat.in capitu.consuluit, nume. 2.qui clericus vel vo. 25
professionem recipere seu dimittere, qui possit, ibi.nu.5.
6 professio potest fieri per nouitium, licet non sit in clausiro, & licet bonis suis fuerit vsus, & ita professus compellitur ad perseuerantiam regulę.in ca. sicut nobis, nu.1.& 3.de reg. 188
professio monachi potest recipi per solum abbatem, qui habet potestatem in corporando.in c.1.nu.2.de conuer. coniu. 191
professio non potest fieri extra clausrum, sine causa.in c.ex publico, nu.10. de conuer.coniu. 194
professio quę obligat professum non in specie ad aliquem religionem, sed in genere, dirimit matrimonium postea contractum.in cap tu.cum virum, nume.9 de reg. 185
7 professio an valeat facta in manibus alicuius religiosi.in c. insinuante, nu. 2.qui cle. vel vo. 26
professio emitti, an possit in domo propria, in manibus episcopi, vel Abbatis ibi.nume.5.
professa in domo propria, potest de licentia superioris bona sua possidere, ibidem.
6 professus alicuius religionis contra dispositionem legis, tenet, nisi lex vltra procedat actum annullando.in cap. quia in insulis, numero 4.de regu. 182
1 professus qui non est non potest eligi ad regimen ecclesię regularis, nec valet consuetudo in contrarium. in cap. cum causam, nume. 1.& 6.de electio. 155
professus alicui religionis debet suam professionem facere in scriptis, ibi. numero 7.
professus tacite, potest compellere monasterium vt eam recipiat expresse. ibid.nume.8.
professus nisi expresse profitcatur, non potest promoueri ad aliquam prælaturam, ibid.
6 professus in vna religione, quo casu potest intrare, in aliam etiam laxiorem.in c.significatum, nu.6.de reg. 185
4 professio in dubio, non presumitur, licet probetur ingressus, & monasterium non potest agere possessorio, nisi probet professionem, in ca.nuper nobis, nume.4.de testi. 94
6 profiteri an & quo casu per dilationem alicuius religionis, qui dicatur. in cap.ex parte, nu.3. de reg. 190
7 professus prælectus nõ debet stare in monasterio principalis, sed in suo prioratu, seu administratione tenetur residere. in cle.men.ne in agro, nume. 34.de sta. mon. 305
professus seruando continentiam laudabilior est quam is qui illam sine voto seruat. & hoc triplici ratione.in cle.si dementem.num. 11. de v.liq & ven sanctio. 309
professus tacite vel expresse fiende exigit in masculo annum 14. in femina annum

vero 12.nec sufficit malitia ad supplendam ætatem.in cle.eos, qui nume. 8.de regula. 304
prohibitus alienare, obligare, vel vendere, potest locare ad modicum tempus, contra Accursii opin.in clem.monasteriorum, nu. 12.de reb.eccle. non alienand. 300
prohibitus alicui loqui in secreto sine certæ personæ præsentia non prohibetur illi loqui de non secretis sine illius præsentia. in clem. multorum, nu. 20.de har. 322
5 prohibitus assumi ad maiorem dignitatem, non censetur prohibitus assumi ad minorem.in c.ex parte.il 3.nu.2.de dec. 179
2 prohibita an censeantur omnia illa, quæ non reperiuntur concessa in regula prohibitoria, & contra Ant.de Bu.in cap.inter corporalia, nume. 20. de transla.præl. 21
7 prohibitum ad tempus prohibitum dicitur, in cap.fina.numero 2. de secun. nup. 64
4 prohibitus aliquid habere, non censetur prohibitus succedere habenti, in ca. 1.nu.8.ne cle.vel mo. 275
4 prohibitus aliquid de nouo facere, non prohibentur illud, si est antiquum, re ficere.in c.Pisanis, nu.15.de resti.spo. 225
2 prohibitum per vnam viam, an censeatur prohibitum per aliam. in c.tuæ, nu.4.de proc. 170
7 prohibitus clericali, non prohibetur ingredi religionem, in cap.in quibusdã, nu.1.& 4.de pœnis. 240
proles illegitima est quam viro viuente vxor adulterio concepit, siue cum viro moraretur, siue cum adultero.in cap.causam qnę, nume.1.qui filii sint legi. 46
6 promissionem nullam non obseruans, est obligatus ad interesse. in ca.accedens, nu.2.de conce.præb. 73
6 promissio sola non ligat, nisi sit facta cum proposito se obligandi.in c. litera turam, nu.3.de voto & vo.re. 202
7 promissio facta sub certa pœna, q aliquis certum contractum ratificabit, an & quando teneat.in c.gemma, nu.9.de spon. 13
promissio facta donandi aliquid, si matrimonium vel alium contractum cõtraxerit, an obliget vel teneat, ibi.
7 promissio beneficii vacaturi, non valet, ẽt si est interposita scriptura, vel sit interpositum iuramentum.in c.ex tenore.nu.1.2.& 3.de conc.præb.73
promissio obedientię facta per vnum prælatum, obligat alios successores, q quibus promisit.in c.ueritatis, nu.4.de iureiu. 156
promisio canonicatus, vel prębendę, non valet, sed si primo recipitur, in canonicum, tenet promissio prębendę.in c.cum M.nu.29. de const. 30
promittens aliquid donare, illud tanquam debitum tenetur adimplere. in c. 1.nu.1.de don. 119
promissio generaliter facta, puta promitto tibi frumentum, & non expressit quantitatem, valet de equitate canonica & fiat solutio arbitrio boni viri.in c.1.nu.5.de deci. 165
promissio beneficii vacaturi, non debet fieri, nec etiam futuri matrimonii. in c.fi.nu.2.de eo, qui du. in ma. 29
2 promissio de non offendendo, non extenditur ad futuras inimicitias Ant.in c.2.nu.10.de ren. 26
3 promittens cum iuramento stare assertioni victoris, improbantis expensas vel huiusmodi, an obligetur quod non possit reuocare, in capi. finem, nume.37.de dolo, & cont. 235
3 promittens & iurans stare taxationi actoris, poterit ipsum pœnitere, & si ante pœnitentiam taxauerit, poterit petere reductionem boni viri. in cap. dilecti filii, nu.11.de fo.comp. 96
2 promittens dare schaccomatum cum pedona, an satisfaciet. st dabit cum pedona facta regina, in c.quoniam, nu.15.de offi.del. 95
2 promittens etiam absenti aliquid amore Dei, puta puellę maritandę & c. efficaciter obligatur.in proæ.Greg. nu.26. 9
7 promittens factum alienum, an & quomodo obligetur.in c.ex literis, nu.6. de spon. 6
2 promittens aliquid, non tenetur super eo scripturam facere.in c. legebatur, nu.2.de maio.& obe. 149
3 promittens soluere Senis, Florentię, & vbicunque petitum fuerit, an possit in prędictis locis conueniri, in capitulo primo, numero 22.de iudiciis. 6
promittens stare mandato alicuius, videtur illum elegisse, vt bonum virum & amicabilem compositorem, in capitul.veniens, numero 3. de iure iurand. 156
promittens soluere cum iuramento, si compensat, non est periurus, in ca.ad nostram, il 1.nu.3.de iureiur. 149
3 promittens factum alienum cum iuramento, obligatur ac si se obligasse curaturum, & facturum, in capitul.ex rescripto, numero 10.de iureiurand. 152
2 promittens non facere querimoniam de aliqua re, sub pœna incidit in pœnã simpliciter exponendo querelam iudici, & sic ante litem contest.in c.1. nu.2.de appel. 101
3 promittens scribere librum, vel textum, tenetur scribere rubricas, in proæ. Greg.in ver.rex pacificus, nu.2. 10
promotus ante legitimam ætatem ad subdiaconatum, an habere debeat vocem, in c.in cle.generalem, nu.4.de ætа.& qua. 289
promotus si quis fuerit ante legitimam ætatem, ordinans a collatione ordinum, ordinatus vero ab executione illius ordinis suspenditur.in cle.generalem, nu.8.de ętа.& quali. 289
5 promoueri potest notus sine examinatione, in c.constitutis, il 2.numero 4. de appel. 134
1 promouendus in aliqua dignitate, vtrum teneatur dicere defectus suos, & non reuelans suos defectus, an possit cum bona conscientia beneficium possidere, in c.innotuit, nu 6.de ele. 144
Et inhabilis promotus a papa ad dignitatem, est effectus habilis, secus ab alio, quam a papa, ibi.nu.7.
7 promouens scienter aliquem homicidam, vel aliter irregularem punitur, & promotus deiicitur, in capitul. accepimus, numero 6. de purgacano. 230
1 promouendus ad dignitates inferiores, vel ad ecclesiam curatam an debeat esse saltem in sacris tempore promotionis, in c.cum in cunctis, §. inferiora, nu.12.de ele. 132
7 promotus per papam ad aliquos ordines, non poterit ad alios per inferiorẽ a papa promoueri, ex quo ipse semel manum imposuit, in c.postulasti, nu.10.de cler.excom. 190
6 promoueri possunt sine examine illi, quorum virtutes sunt notæ, in c.fraternitati, nu.4.de cler.non resi. 21
7 pronomen meum, tuum, & suum, verificantur tantum in præsenti, in c.cum capella.nu.5.de priui. 216
pronunciatio iudicis, saluis exceptionibus quid operetur, in c.ad dissoluendum, nu.4.de despon.impub. 18
pronunciatio super re non petita, fatua est, ibi nu.5.
pronunciari potest super vna parte, quod plura sunt petita, & reliqua per iudicem reiiciuntur, ibi.
1 promulgatio edicti satis apparet, si videtur obseruari, in c.1.numero 13.de postu.præla. 112
7 propensius, vnde dicatur, in cle.vt bi, qui, nu.5.de ætа.& qual. 289
3 proprietas & possessio rerum ecclesiasticarum penes quem dicitur esse, in c.cum super.nu.18.de cau.pos.& prop. 183
proprietas capitur pro dominio, in capitul.1.numero 2. de cau.poss.& prop. 177
5 proprium qui dicantur non habere, ad vitandam pœnam, de qua, in ca.reprehensibilis, de app.ibi.nu.16. 121
7 propositum, & mens multum attenditur in delictis, in c.cum voluntate, nume.3.de sen.excom. 271
2 prorogatio debet fieri durante primo termino, non autem finito, in c.de causis, nu.7.de offi.deleg. 89
7 prorogari non potest id, q non est.in c.omnis vtriusque, num.14.de pœnit.& remiss. 247
5 prorogari tunc aliquid dicitur, quando tempus, q est prorogandi, non est finitu, alias dr nona concessio, nõ aũt progatio.in c.oblatę, n.9.de ap. 146
4 protestatio, an & quomodo facit, q quis possit producere testes post publicationem, & an cum protestationem requiratur iuramentum, in c.presentium, nu.4.de testib. 69
protestans se velle reprobare testes, an possit uti eorum testimonio pro se, & an possit renunciare protestationi, ibi nu.12. 70
4 protestatio non excusat, id quod indebite fit.in c.ea te, nu.2.de iureiu. 163
protestatio facta tempore publicationis, non releuat.in c. cum in tua, nume. 7.de testib. 88
2 protestatio an tollatur per contrarium factum postea sequutum, in c.1.nu. 5.& 14.quod metus cau. 179
5 protestatio, an & quando tollatur per contrarium actum.in capitu.solicitudinem, nu.5.& 8.de app. 143
1 protestationis materiam, uide plene.in cap.cum M.nu.15.de const. 29
3 protestatio quomodo tollitur per contrarium actum, in capi.1.nume.17.de lit.contest. 120
7 protestatio turpis & contraria facto non releuat. in capitu.per tuas, nu. 6.de cond.app. 23
protestatio quod carnalis copula non faciat transire sponsalia in matrimonium, non valet, ibi.
5 protestatio si est contraria facto, factum pręualet, in cap.cum ex officii, nu. 27.de prese. 45
2 protestatio non releuat protestantem in his, quę ueniunt ex dispositione legis, in c.2.nu.28.de lib.ob. 111
1 protestatio non extenditur ad futura veristimiliter cogitata, in cap.cum M. nu.16.de const. 29
protestatio, an & quando tollatur per actum contrarium, ibi.nu.19.
1 protestatio veniens ad detrahendum iuri aduersarii, an noceat aduersario tacenti, in c.Cumana, nu.5. de ele. 183
protestatio contraria facto, an valeat, ibi.nu.8. 184
protestatio, non releuat protestantem in his, quę protestans tenetur de iure facere, ibi.
7 protestatio facta ante matrimonium valet, si iusta causa fuerit, sed si carnalis copula sequatur, videtur recessisse a protestatione.in c.tua nos, n. 9.de spon. 12
protestatio facta ab uno in pręiudicium alterius quando contractus depędet a potestate, vtriusque contrahentium non valet, nisi ille consentiat, ibid.nume.10.
4 protestatio iuri contraria, non valet, in capitu.ex tenore, numero 6. de testib. 75
protocollum, an faciat per se probationem.in capitu.cum P. nume. 3.de

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repert. rerum ac sent. selectiorum

fide instrumentorum. 126
2 Proverbia possunt allegari in causis. Ant. de But. in c. inter corporalia, nu. 19. de transl. præl. 21
4 prouincie continentes, qu adicantur. in cap. vltra tertiam, numero 8. de testib. 99
7 prouideri alicui de aliquo beneficio si in ecclesia mandatur, ubi unum tantum sit, de illo prouideri non potest, & quare. in cleme. 1. numero 11. de præben. 299
prouideri alicui de dignitate uacante, vel uacatura si mandetur, an ueniat dignitas, cui prouidetur per electionem. in clemen. 1. numero 9. de præben. 299
prouideri de beneficio vsque ad certam summam certæ monetæ si papa mandat, inspicienda est taxatio in partibus obseruata, licet plus uel minus in ueritate percipiatur. in clemen. si beneficiorum, numero 11. de decimis. 304
prouideri alicui de aliqua dignitate si mandatur in ecclesia, ubi unica tantum & principalis dignitas est, an illa debeatur, in clemen. 1. num. 10. de præb. 299
7 prouisio, dictio quæ in se comprehendat. in clemen. concessa, nume. 2. de electio. 288
prouisio facta de beneficio vel dignitate motu proprio valet, licet de cura illi annexa non fiat mentio. in clem. si dignitatem, numero 1. de præbendis. 298
prouisio facta clericis de hospitalibus in beneficium, est ipso iure nulla. in cl. quia contingit, nu. 22. de reli. domi. 307
5 prouisio, an sit nulla si ignoranter prouidetur alicui non idoneo. in c. 1. nu. 29. de re iud. 58
1 prouisio superioris de aliquo pastore in ecclesia habet uim electionis, & confirmationis. in c. ne pro defectu, nu. 4. de elec. 172
6 prouisio in pœnalibus concepta in veram personam, non extenditur in præsentatam vel fictam. in c. graue nimis, nu. 7. de præb. 44
6 prouisio papæ facta alicui de aliqua dignitate, habet vim electionis. in cap. tua nuper, nu. 2. de his quæ fi. a præl. 81
3 prouisio. l. si quis in tantam, an habeat locum de iure cano. & an minoribus, vel electis, & in personis clericorum. in cap. 1. nu. 91. l. & 20. de dolo & cont. 225. & seq.
prouisio d. l. non habet locum, quando quis inuadit rem suam propria authoritate, quia non potest haberi copia iudicis. ibid. nu. 10. 226
7 prouisus de ecclesia parochiali, licet adhuc presbyter non sit, potest suo parochiano dare licentiam, vt ab alio presbytero sacramenta recipiat. in cle. religiosi, nu. 8. de priu. & excess. priu. 315
proxeneta non est idoneus testis, propter affectionem quam habet, vt contractus perficiatur. in c. licet Hely. nu. 16. de fimo. 106
2 proxeneta potest esse testis in instrumento, in quo fuit mediator, tamen non potest testificari voce viua. in capitu. ex literis, numero 3. de transa. 163
7 proximus, vel prope finem alicuius ætatis, quomodo esse quis dicatur, in ca. attestationes, nu. 4. de desp. impu. 18
pubes qui cum impubere contraxit, si postmodum cum pubere contrahit tenet secundum matrimonium, licet teneretur expectare donec peruenisset ad ætatem legitimam. in capitu. consultationi, numero 2. de frig. & male. 42
pubes factus, an teneatur expectare alium sponsum impuberem, d. nec ad ætatem peruenerit legitimam. in capitu. de illis, il 1. nume. 3. de despon. impube. 17
pubes cum impubere contrahens, resilire non potest, sed impubes factus pubes, bene. ibi.
puberes sunt quo ad matrimonium, qui ex habitu corporis concipere & generare possunt. in c. puberes, nu. 1. de despon. impu. 16
puberes, dicuntur a pudicitia, ibi. nu. 2.
puberitatis signa plura sunt, ibi. nu. 3.
6 pubertas plena dicitur vsque ad annum 18. in capitu. quia in insulis, nume. 2. de regula. 182
7 pubertati proximus dicitur, si ab illa distat per sex menses, & ita de aliis ætatibus intelligendum est, sed in hoc varia est opinio, in c. continebatur, nume. 9. de despon. impu. 17
7 pubertas potest multum præueniri, in cap. si. nume. 2. de eo, qui cog. consan. vxo. sua. 37
publicanum superior declarare potest pœnam incidisse, etiam non conquerente eo, qui exactus soluit. in clementi. præsenti, numero 13. de censib. 308
publicanos inter, & deferentem rem ecclesiæ, si contentio oriatur super illis rebus, vel personis ecclesiasticis, quibus casibus iuramento deferentium sit standum. in cle. præsenti, nu. 3. de censi. 308
publicatio attestationum impedit testes super eisdem directe contrariis produci, quando receptio & depositio illorum tenuit, alias secus, in clem. testibus, de testib. 295
4 publicatio non impedit quominus alii testes producantur, in c. iuravit, nume. 6. de proba. 12
4 publicatio quid sit, in c. si. nu. 1. de fid. instr. 127
7 publicatio bonorum, non extenditur ad bona post delictum acquisita, in ca. quia circa, nu. 5. de priuil. 218
4 publicatio vel renunciatio attestationum non excludit productionem testium circa noua capitula dependentia, vel circa antiqua, super quibus testes non fuerunt examinati. in capitul. causam, il 2. numero 2. de testib. 60
1 publicatio electionis qualiter fieri debeat, in c. quia propter, §. electiones, nu. 1. de elec. 177
7 publice quando dicatur aliquid fieri. in capitul. Statuimus, numero 7. de elect. 187
publicæ honestatis iustitia non oritur ex matrimonio per metum contracto. in cle. eos. de consan. & affi. nu. 6. 310
publicæ honestatis est, quod dotes saluę mulieribus remaneant, in cap. per vestras, nu. 15. de dona. inter vi. & vxo. 62
publice dicitur aliquid fieri, quando sit coram duobus, vel tribus, in cap. si quis. nu. 2. de purg. cano. 224
6 publicum potest dici illud, quod est notorium, vel famosum, in cap. tua nos, nu. 2. de coha cle. & mulie. 14
1 publiciana non competit ecclesiæ, si sibi non est tradita possessio, quia publiciana ad hoc, vt competat requiritur possessio, licet præcesserit contractus habilis ad translationem dominii. in cap. ex literis, nume. 6. de consue. 97
7 puella decem annorum quandoque potest mature cognosci, in c. si. numer. 2. de eo, qui cogno. consan. 37
puella circa 12. annum constitutam, non est habilis ad matrimonium contrahendum, nisi aliter sit potens ad concipiendum, c. tuæ nobis, nume. 2. de despon. impu. 19
puer non præsumitur, qui generare potest, in c. quod sedem, nu. 2. de frigid. & male. 42
puer dicitur vsque ad 14. annos, ibi.
6 pueri dicuntur proprie vsque ad 14. annum, in c. quia in insulis, numero 2. de regu. 182
pueri non possunt habere beneficia requirentia residentiam, in c. super inordinata, nu. 1. 4. 6. & 12. de preb. 50. & seq.
puer percutiens vel interficiens aliquem, debet puniri secundum consuetudinem loci, in c. referente, nu. 1. de deli. pue. 184
Puer verberans clericum, incidit in pœnam canonis, si quis suadente, licet pro absolutione non debeat ire ad sedem Apostolicam, ibidem. numero 4.
2 Pueri dicuntur illi, qui sunt intra decennium, Anton. in cap. 2. numer. 1. de eta. & qualita. 51
6 Puer dicitur quis post 7. annos, in capitul. veniens, numero 2. de vero & vo. re. 202
7 puer doli capax, dicitur proximus septemio, vel post septennium, in c. omnis vtriusque, nu. 9. de peni. & remis. 247
puer dicitur vsque ad annum 14. in masculo, in fœmina vsque ad annum 12. aliquando tamen sumitur vsque ad ann. 17. & 18. in rub. numer. 1. de deli. pue. 183
pueri puniuntur ex omni delicto, præter quam vitio carnis, in c. 1. nume. 1. & 2. eod. titu.
puer non potest accusari de adulterio, ibi. nu. 2.
pueri ex eorum delictis non puniuntur ita grauiter, sicut maiores, ibidem. numero 3. 184
Et vide in c. seq. nu. 4. eo. tit. 184
puer potest esse capax regulariter supra septennium, sed etiam intra aliquando, ibid. nume. 4. & 5. 305
pugnum vnde dicatur, in cle. ne in agro, nu. 5. de sta. mo. 305
5 puniri non debet quis corporaliter ex præsumptionibus vehementibus, in c. auditis. nu. 3 2. de præscr. 42
3 punitus per iudicem secularem, vel econtra, an possit per iudicem ecclesiasticum, vel econtra iterum puniri, in cap. cum sit generale, numero 1. de foro compe. 73
7 punitur quis ingerendo se actui, quem exercere non potest, in c. fin. nume. 5. de coniu. seruo. 31
2 punitus per iudicem ecclesiasticum, potest etiam pro eodem delicto puniri per secularem, in c. 1. nu. 15. de offi. ord. 132
7 punitus a iudice ecclesiastico de crimine, potest etiam puniri a iudice seculari de eodem crimine, quatenus versetur pœna ciuilis. in ca. de his, nu. 4. de accusa. 68
3 pupillus & minor, an subeant iuramentum calumniæ, vel veritatis, in cap. cum causam, nu. 9. 10. & 11. de iura. cal. 148
6 pupillus obligatur ex commodato, si est effectus locupletior, in c. vni, num. 11. de comm. 93
pupillus non potest repudiare solus legatum sibi factum, in c. tua nuper, nume. 9. de his quæ fi. a præla. 81
7 pupillus tenetur stare contractui inito per tutorem, in c. querelam, nume. 8. ne præla. vices suas. 116
4 purgationes, an sint arbitrariæ, in c. iuramentum, §. sane, numero 5. de iureiura. 193
3 purgare se volens diffamatus elapso termino, an vlterius audiatur, & nolens se purgare, an habeatur pro conuicto, in c. veritatis, numero 28. de dolo, & contum. 242
7 Deficiens in purgatione, an puniatur semper, vt conuictus, in c. significasti, nu. 3. de adul. & stupro. 155
purgatio infamiæ vel calumniæ, quomodo fieri debeat, in ca. cum dilectus, nu. 7. de calum. 92

In Panormitani Commentaria. 124

De litera Q.

Quadragesima est tota feriata, tam in ciuili, quam in criminali, de iure canonum, sed non obseruatur, in c. fi. nu. 2. de dol. & cont. 246
Quadragesimali tempore possunt licite comedi carnes propter necessitatem famis. in c. consilium, nu. 2 de obser. ieiu. 255
Qualitas ad actum requisita non est necesse, vt duret, si solum requiritur in prin. actus, in cle. & si principalis, nu. 2 de re. iu. 285
Qualitas quæ tribuit iurisdictionem iudici, an sit exprimenda in libello. in c. ex literarum. nu. 14. de iud. 21
Qualitas super qua quis fundatur, debet per ipsum probari. in c. cum ad sedem, nu. 28. de rest. spo. 218
CORSE. Et adde, q qualitas vltimo loco apposita debet intelligi repetita in omnibus præcedentibus tex. est in l. 1. Ancl. a. l. 3 §. quod ait, ff. de inc. rui. nau. hoc noluit Bar. in l. 4. §. erit. ff. ui bo. rap. & in l. doli ff. de ser. cor. vbi verbum, dolo malo, refertur ad omnia, quod dicit facere ad statutum, q si quis fecerit sic, vel sic posita subditur, de nocte, q illud verbū, de nocte, refertur ad vtrunque. facit quod ipse no. in l. 1. ff. de pub. & adduco do. Ant. de Bu. in cle. vni. de sup. neg. prel. vbi tenet hanc partem, & sequitur eum Io. de Imo. ibi prope finem fallit, nisi resultaret contrarietas, seu iurium correctio, si qualitas repeteretur in omnibus secundum eos. nam debemus euitare iurium correctionem. l. sanctimus, C. de testa. l. præcipimus, C. de app. nec per sensus subauditos debemus inducere iurium correctionem, vt est gl. sing. in c. cupientes, §. quod si per viginti. de ele. lib. 6. imo per sensus subauditos debemus ipsam euitare. gl. est sing. secundum Lud. Ro. in auth. ex testamento, C. de coll. fallit secundo, quando precedentia salua ratione recti sermonis possunt intelligi sine repetitione qualitatis vltimo loco positę, & ita secundum Io. de Imo. procedit tex. ibi & gl. o. in d. cle. vnica. & tex. in c. cum singula. de præben. li. 6. sed dic verius, q si aliter diceremus in casu d. cle. vnicæ, sequeretur correctio cap. de multa. de præb secundum do. Domi. de san. Gemi. in d. c. cum singula. & Fran. Are. in l. talis scriptura, ff. de leg. 1. & hanc reg. q qualitas refertur ad omnia, tenuit do. Ale. de Imo. in consi. 48. alias. 51. in 1. vol. consi. & do. Fel. in c. causam quę. de resc. hoc voluit Io. An. in c. vbi periculum, §. nulli, de elect. lib. 6. & ibi Domi. de san. Gemi. nam ibi tex. loquitur de mitteate nuncium, vel epistolam, vel de loquente secrete, nunquid illud verbum, secrete, referatur ad omnia præcedentia. determinant q sic, q ibi plura sunt prohibita, & vltimo prohibito adiiciatur qualitas, & q illa qualitas referatur ad omnia. hoc videtur approbare Ang. de Peru. in consi. suo 28. q ubi in aliqua dispositione apponitur genus, & deinde subnectitur species, cui apponitur aliqua qualitas, illa qualitas refertur ad genus. Hanc partem tenet Fran. de Are. in consi. 144 Hoc idem videtur sentire gl. in cle. 1. in verbo, appellare, de app. ex qua gl. dicit ibi, do. Abb. in apost. q qualitas in fine posita, concernit omnia præcedentia, al le. Bar. in d. l. 4. ff. vi bo. rap. Et ita hoc anno, cum occurreret quæstio facti, interpellatus a famosissimis causarum patronis Do. Fran. de Glisseris & do. Ale. de Bu. super intuitu statuti Bon. punientis comitatiuum. siue districtualem commitatus Bononię, siue forensem terrarum laboratorem habitatorem per cutientem ciuem Bonon. dixi per prædicta, q illa qualitas terrarum laborator concernebat omnem comitatiuum existentem ex illa qualitate, quia si aliter diceremus forensis comitatiuus terrarū non laborator esset melioris conditionis, quam sit comitatiuus districtualis, quod esse non debet. Item ponderaui statutum illud, vbi semper facit mentionem de colonatu. Item ponderaui statutum antiquum, in quo dicebatur de comitatiuis, & aliis terrarum laboratoribus, propter dictionem aliius, quæ de sui natura est implicatiua, vt no. in c. sedes, de rescrip. & in l. fugitiui, C. de ser fug. & maxime, cum qualitas apposita sit in eadem oratione debet pariformiter intelligi, & etiam in penalibus benigniorem viam sequi debemus, per iura vulga. l. si præses, l. si interpretatione, ff. de pœnis, c. odia. & c. in pœnis, de reg. iu. in 6. & in l. cum quidā, ff. de libe. & postlh. & he allegationes mirum in modum placuere magnifico domino Prætori, & eius Vicario. & ita in facto obtinui. tenementi ista pro intellectu statuti, & similium.
6 Qualitas alicuius rei, si mutatur, non alteratur status, vel obligatio eiusdē rei. in c. commissum, nu. 2. de deci. 167
4 Qualitates superioritatis quatuor, videlicet diuitiæ, nobilitas, potentia, & honor. in c. super eo, il 2. nu. 5. de testi. 62
7 Qualitates diuersæ possunt in eodem homine concurrere, quæ faciunt, vt vices plurimorum sustineat. an c. per venerabilem, nu. 13. qui fil. sint leg. 51
3 Qualitas intentata in libello, vel accusatione debent specifice probari, aliter reus absoluitur. in c. conquestus. nu. 6. de fo. comp. 95
7 Qualitas semel posita, quæ ex cursu temporis non tollitur, semper præsumitur existere, nisi probetur sublata, in c. proposuit, nu. 4. de cle. excom. 190
Quando ad instar aliquid cōmittitur, ad instar alterius, capitur illud quod est magis rationabile. in c. cum olim, nu. 5. de consue. 102
Quarta portio decimarum, vel funeralium debita episcopo, potest per episcopum in alium transferri, & sic alienari, & alteri concedi, an autem requiratur consensus capituli. in cap. de quarta, nume. 4. & 11. de præscr. 27
7 Quarta an debeatur de relictis singularib. fratribus ad ipsorum commoditatem. in cle. dudum, nu. 4. de scp. 302
Quarta ecclesię parochiali adeo integra debetur, vt propter obuentiones, quas habuit parochus ipse, non possit minui, ibi. nu. 48. 303
Quarta debetur, si testator legatum soluit in vita, ibi. nu. 42.
Quarta parocho debita, ex quibus relictis, & a quibus sibi debeatur, ibid. numero 38.
3 Quæ non possunt fieri directe, conceduntur indirecte, in c. at si clerici. §. de adulteriis, nu. 15. de iudi. 19
7 Quęcunque ligaueritis super terram &c. verba illa fuerunt per Christum dicta omnibus apostolis simul collectis. in cle. abusionibus. nu. 5. de pœn. & remis. 317
Quęstio natiuitatis opposita petenti hereditatem coram iudice laico, est ad ecclesiasticum iudicem transmittenda, in c. lator, nume. 1. 3. & 7. qui fil. sint legi. 47. & seq.
3 Quæstiones præiudiciales quomodo, & quibus respectibus, & casibus dicantur, in c. tuam. nu. 6. de ord. cogn. 172
Quæstio, an aliquis sit filius vnius, vel alterius potest cognosci coram laico, ibi. num. 10. 173
4 Quæstio facti non dirimitur forte. in c. licet. nu. 37. de prob. 28
3 Quæstio possessoria iuris spiritualis, an dicatur mere spiritualis, in c. 2. nu. 6. de iura. calum. 144
7 Quæstio spiritualis incidens coram iudice seculari opposita, supersedendū est in principali causa per secularem iudicem, donec incidens quæstio terminetur per iudicem ecclesiasticum. in c. lator, numero 3. qui fil. sint legi. 47
2 Quæstio fidei non decisa per ecclesiam, est decidenda per Papam. in c. quod translationem. nu. 6. de off. leg. 128
7 Quæstio debet esse dubia, potest tamen respondere ad satisfaciendum quærenti. in c. ursus, nu. 5. qui cle. vel vouen. 26
Quæstores eleemosynarum non admittuntur sine literis papalibus aut Episcopi loci quando petunt elcemosynas, tanquam missi ab Abbate Sancti Antonii, vel simili secus si nomine proprio. in c. cum ex eo, nume. 1. & 7. de pœni. & remis. 250
Quæstores eleemosynarum Sancti Antonii, si attentauerint tali quid contra eorum authoritatem, possunt puniri per Episcopum loci. ibidem. nume. 2. & 3.
2 Qui non potest per se, non potest per alium, quomodo intelligatur ista regula, Ant. de But. in c. 1. nu. 6. de transla. epi. 20
1 Qui non potest per se, non potest per alium, nisi ille alius de per se posset, in c. suffragaueis, nu. 2. de ele. 135
7 Qui prelati habeant iurisdictionem in clericos, in c. vt fame, nu. 6. de sen. excommun. 266
5 Quicquid est certum naturæ, est certum legi. in c. pastoralis, §. verum, nu. 14. de appel. 142
4 Quod spectat ad aliquem de iure speciali, dicitur illud spectare de iure, in c. licet, nu. 2. de proba. 24
2 Quod est nullum, conualidatur ex tractu temporis, in c. prudentiam. § sexta, nu. 10. de off. deleg. 102
6 Quod prohibetur directe, censetur esse prohibitum indirecte, in c. quod qui busdam, nu. 5. de fideiusso. 115
1 Quod non potest fieri per actum, non potest fieri per statutum, & similia, in c. sacrosancta, nu. 3. de ele. 186
6 Quod sit nemine discrepante, concorditer dicitur id fieri. in c. in singulis, nu. 4. de statu mona. 212
Quod commune est, an dicatur meum. in capitul. ratio nulla, numero 2. de præben. 27
2 Quod maius est, aliquo respectu potest esse minus, in c. si. num. 12. de translatio. epi. 7
7 Quodcumque ligaueris super terram, erit ligatum, & in cœlis, quomodo intelligatur. in c. a nobis, il 2. nu. 12. de fen. excom. 263
1 Quotidie dicitur fieri illud, quod etiam sit aliquo interuallo temporis. in proœ. Greg. in ver. rex pacificus. nu. 1 10

De litera R.

7 Rapiens bona ecclesiæ, an sit ipso iure excommunicatus, in c. conquesti. nu. 2. de sen. excom. 260
Rapiens sponsam suam de eius consensu, non incurrit aliquam pœnam, secus si non esset sponsa, & etiam cum eius voluntate raperet. in cap. cum causa. nu. 1. & 4. de rapto. 160. & seq.
rapiens, an puniatur hodie ex eo, q inter raptorem, & raptam est contractum matrimonium. ibi. nu. 4.
raptores qui rapuerunt incertis personis, puta quando aliqua ciuitas fuit spoliis submissa, debent restituere pauperibus quocunque, vel vbicunq; sint, in c. cum tu, nu. 4. & 14. de usur. 167. & seq.
rasura paucarum literarum in loco non suspecto, non reddit literas falsas. in c. si. nu. 1. 2. & 4. de crim. fal. 180
6 rasura instrumenti reddit ipsum suspectum, licet fuerit insuper scriptum manu proprii notarii, nisi adhibetur cautela, de qua, in c. cum venerabilis, nu. 8. de reli. domi. 217
4 rasura in narratione facta, & in nominibus possessionum, an vitiet rescriptum, in c. ex literis. nu. 4. de fid. instr. 111
6 ratificatio non fit ab ignorante, in ca. consuluit, numero 2. de conuer. coniugat. 195
2 ratificare actum, an quis dicatur eo ipso, q potest contradicere, & nō contradicit, in c. 1. nu. quod me. cau. 179

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repert. rerum ac sent. selectiorum

2 Ratificatio, an & quando retrotrahitur ad actum nullum, in capit. prudentiam. nu. 19. de offic. del. 101
1 Ratificari non potest rescriptum sine mandato impetratum, secus gesta per falsum procuratorem, in capitu nonnulli, §. sunt alii. num. 4. de rescript. 79
Ratificari non possunt acta per alium, quæ sunt ipso iure nulla. ibidem, numero 5.
4 Ratihabitio potest fieri absente illo, qui actum gessit, in c. nonne bene. num. 5. de præsum. 131
5 Ratihabitio non trahitur ad ea, quæ non pendent ex voluntate partis. in c. 1. nu. 24. de re iu. 58
6 Ratihabitio, an & quando confirmet actus precedentes, vel delicta. in c. cum nos, nu. 6. de his quæ fiat. præl. 78
Ratihabitio, an æquiparetur mandato in delictis. in ca. 1. nume. 10. de coniur. in fide. 200
3 Ratihabitio retrotrahitur etiam in maleficiis, in ca. 2. num. 10. de ordi. cognitionum. 167
1 Ratihabitio habet locum in spiritualibus, in c. quod sicut. §. super, nume. 10. de elect. 157
7 Ratihabitio in delictis, quę possunt per alium explicari, æquiparatur mandato, vt est homicidium. secus si delicta non possunt per alium explicari, vt vitia carnis, in c. mulieres. nu. 8. de sen. exc. 254
Ratum habere an possim illud, quod nomine meo gestum non est, in ca sicut tuis, nu. 8. de simo. 109
5 Ratio licet non reperiatur expressa in aliqua dispositione, tamen illa coniecturari debet, quę potuit mouere iuris latorem. in cap fina. nume. 16. de re ind. 99
6 Ratio, quando alia non potest coniecturari in lege, vel statuto, est consideranda ratio naturalis, in capitu. ex publico. numero 8. de consuet. coniugato. 194
Ratio vbicunque est expressa in aliqua dispositione, debet illa dispositio restringi, & ampliari ad limites rationis, in cap. quia in insulis, nume. 3. de regu. 182
1 Ratio si non potest nisi vna assignari in lege, illa habetur pro expressa. in c. nihil, nu. 9. de elec. 179
5 Ratio naturalis restringit generalem dispositionem legis, licet ipsa ratio nõ sit in lege expressa, in c. proposuit, nu. 4. de app. 118
6 Ratio naturalis potest allegari, vbi deficit ius scriptum. in cap. cum sint, numero 4. de deci. 171
1 Ratio naturalis potest allegari, vbi deficit lex. in cap. in genesi, numero 3. de electio. 193
2 Ratio legis restringit, & ampliat dispositionem, etiam in odiosis, in c. 1. nu. 8. de iura. calum. 141
1 Ratio an sit reddenda de omnibus, in capitulo si quando, numero 4. de rescriptis. 49
5 Ratio naturalis potest allegari ad decisiones causarum, in c. secundo requiris, nu. 8. de appel. 129
2 Ratio si non potest reddi, nisi vna, illa habetur pro expressa, in c. cum inter vniuersas, nu. 8. de elect. 141
Ratio quando non potest reddi, nisi vna illa habetur pro expressa, in cap. quia nonnulli, nu. 11. de rescr. 94
2 Rationale quid sit, in c. ex tuarum, nu. 6. de autho. & vsu pal. 10
7 Rationum librum quando quis conficere teneatur, & quid si non confecit. in cle. ex graui. nu. 8. de vsur. 314
6 Recedi non debet a proprio significatu verborum in odiosis, in c. in Lateranensi, nu. 7. de præben. 55
7 Receptus sub protectione Papæ, non per hoc dicitur exemptus, in c. ex parte, il 2. nu. 1. de priui. 217
Receptus in canonicum, non debet aliquid inuitus dare etiam minimum aliis canonicis, etiam si esset prandium, stante de hoc consuetudine, sed bene potest teneri ad dandum aliquid parametrum, vel quid simile, dummodo non tendat in vtilitatem canonicorum, in capitu. Iacobus, numer. 2. de simo. 113
Receptus in canonicum, an & quando possit compelli aliquid dare vel contribuendum in vtilitatem aliorum canonicorum, vel in fauorem cultus diuini ante, vel post receptionem, stante vel non de hoc consuetudine, ibid. nu. 3
6 Receptus in canonicum, debet habere præbendam ex qua possit viuere, & videtur quod canonicus potest quis esse, licet non sit beneficiatus, de quo debet sibi poscia prouideri, & interim habet vocem in capitulo, & facit omnia sicut alii, in c. relatum, nu. 1. 2. 3. de præb. 29
Canonicus potest esse quis in vna ecclesia sine præbenda, quando habet in alia ecclesia præbendam, imo non posset habere duas præbendas, etiam ex dispensatione episcopi, nu. 5.
Canonicus si vnus fuit primo receptus a capitulo, alter postea Papa, vterq; sine præbenda, præbenda primo vacatura est danda secundo recepto, quia a papa, ibi. nu. 7.
Canonicus receptus authoritate capituli, non potest excipere contra receptum authoritate papæ, quod non fecerit mentionem de receptione sua, & sic surreptitie impetrasse, ibid.
7 Recipere aliquem in protectionem, non præiudicat iuri aliorum, in cap. accepimus, nu. 3. de priui. 210
Recipiens aliquem in protectionem, non tenetur ipsum defendere, si sibi moueatur guerra, quando scilicet est iusta, secus si iniuste opponitur, ibidem, numer. 4.
7 Reclamans, dicitur qui voce, & alio signo ostendit animi dissentiam, in c. veniens, il 1 nu. 4. de spon. 7
2 Reconuentio non habet locum coram arbitro, nisi forte sit arbiter iuris, in c. cum dilectus, nu. 1. 6. 7. de arbi. 205
Reconuentio habet locum coram delegato, nisi sit impetratus ex conscia partium, ibid. num. 6.
Reconuentio an habeat locum contra pupillum, ibi nu. 9.
3 Reconuentio non tribuit iurisdictionem, in c. ceterum, nu. 3. de iud. 29
3 Reconuentio dicitur fieri coram illo iudice, vbi est facta conuentio, in cap significauerunt. nu. 14. de in. 52
reconuentio regulariter sit secundum naturam conuentionis. in c. prudentiã, nu. 2. de mu. pe. 117
Et vide in c seq. nu. 19.
reconuentio potest fieri super pluribus, licet conuentio sit facta super vna tãtum causa, ibi. nu. 5. 168
reconuentio, an habeat omnia priuilegia, quæ habet conuentio, etiam quæ sint concessa motu proprio, ibi. nu. 7. 8. & 10.
reconuentio, an possit fieri coram delegato, de actione orta post impetratum rescriptum, ibi. nu. 12.
2 reconuentio habet locum coram iudice delegato, in c. cum olim Abbas, nu. 11. de offi. del. 116
3 reconuentio est secunda conuentio. in rub. nu. 1. de mu. pet. 113
reconuentio potest fieri a reo, coram eodem iudice delegato, & causæ illæ terminabuntur vna sententia, quæ an sit vna, vel plures, in c. 1. nu. 1. 4. & 9. de mut. pti. 113
Et quid si iudex hoc non facit. ibi. nu. 11. 114
reconuentio quare debet fieri coram illo iudice, coram quo sit conuentio, ibid. nume. 2.
reconuentio non potest fieri coram iudice ex consensu partium electo, ibid. nu. 3. & 33. 113. & 117
reconuentio non potest fieri coram arbitro electo a partibus, ibi.
Sed reconuentio, an possit fieri coram arbitro iuris. ibidem, numero 33. 39. eod.
reconuentio est fauorabilis, ibi.
reconuentio, an tribuat iurisdictionem, alias non habenti, ibi. nu. 4. 21. 23. 28. & 37. 113. 115. & seq.
reconuentio, an debeat fieri statim, an quandocunque durante causa conuentionis, ibi. nu. 12. 126
reconuentio, an habeat locum in causis summariis, & celeritatem exposcentibus, ibi. nu. 17. 25. & 38.
reconuentio, an habet locum in causa criminali, ibi. nu. 22.
Reconuentio, si non potest fieri coram iudice conuentionis, potest fieri coram iudice, qui sit competens etiam durante primo iudicio, ibidem, numero 34.
Reconuentio de quo iure est, & quomodo coram eodem iudice debet fieri, ibid. nume. 27. eod.
Reconuentio non operatur, quod index inferior coram quo sit ipsa reconuentio, possit cognoscere de causis arduis, & præiudicialibus. in d. c. 1. nume. 30. de mutuis peti. 116
Reconuentio tollit priuilegium personæ, & non priuilegium causæ. ibi.
Reconuentio, an habeat locum in causa appellationis, id est, an appellatus possit conueniri coram iudice, ad quem, ibi. nu. 31. 117
Reconuentio quo casu habet locum, quando imploratur officium iudicis. ibidem. nume. 32.
Reconuentio potest fieri, tam coram ordinario, quam coram delegato, non tamen ad vnum determinatum articulum. ibi. nu. 33. & 36. 129
Reconuentio non fit coram iudice certi, & determinati articuli, ibidem, nume. 36. 39
Reconuentio, an habeat locum coram iudicibus alicuius artis. in d. c. 1. nume. 37. de mutuis peti.
6 Reconueniri, an possit clericus coram iudice seculari, remissiue, in c. relatũ. nu. 6. de iurepa. 227
3 Reconuentio, & conuentio, an terminentur vna sententia, et quid si nõ sunt terminatæ vna sententia, & an sententia lata super vno, & non super alio mandetur executioni, in c. 2. nu. 14. de ord. cog. 167
7 reconuentio rei, at cum conuentione actoris simul tractetur, & finiatur, debet fieri in conuentionis exordio. in clemen. sæpe. numero 53. de verborum signific. 320
reconuentio vsque ad quem actum fieri possit, an ante, an post lit. conte. vel vsque ad conclusionem. in causa. ibi. nu. 52.
rectores collectantes ecclesias, sunt excommunicati, etiam finito officio, in c. aduersus. nu. 2. de immu. eccl. 267
3 rector scholarium mero iure inspecto suam sententiam etiam actualiter exequi potest. in repet. cap. si quis contra clericum. numero 35. de foro competen. 63
7 rector ecclesiæ potest locare fructus ecclesiæ suę toto tempore vitæ suæ. in c. querelam. nu. 4. ne prela. vices suas. 116
6 rector alicuius ecclesię dicitur tutor, & administrator ipsius, & ideo censetur habere maius ius, quam canonici, qui dicuntur habere præbendas, vt inde viuant, non vt habeant administrationem, in c. nouum genus, nume. 6. de decimis. 166

6 Rector alicuius ecclesiæ dicitur tutor, & administrator ipsius, & ideo censetur habere maius ius, quam canonici, qui dicuntur habere præbendas, vt inde viuant, non vt habeant administrationem. in ca. nouum genus, nu. 6. de decimis. 166
Rector studii præcedit episcopos scholares, licet sint digniores, quia nõ sunt ibi tanquam episcopi, sed tanquam scholares, in c. postulastis, nume. 8. de concess. preb. 74
1 Rectores aliquorum collegiorum quam iurisdictionem habeant, & a quibus debent eligi, in c. 1. nu. 2. de elect. 122
6 Rector ecclesiæ, an habeat potestatem ordinandi, vel instituendi aliquem in ecclesia quam ipse habeat in titulum, adeo, quod post mortem rectoris taliter præsentati, vel ordinati remaneant in ecclesia, c. postulasti, nume. 5. de iurepa. 231
Rector ecclesiæ, si intitulauit in ea, an vlterius requiratur præsentatio patroni. ibid. nu. 6.
2 Rector scholarium etiã clericus, si fuerit electus ab vniuersitate scholariũ laicorum, non habet iurisdictionem in clericos scholares, in c. cum ab ecclesiarum, nu. 6. de offi. ord. 134
Rector scholarium clericorum, an habet iurisdictionem in ipsos, ibidem, numero 7.
3 Rector alicuius collegii, licet habeat iurisdictionem inter personas ipsius collegii, nihilominus non aufert iurisdictionem ab ordinario, etiam super eisdem causis. in c. ceterum, nu. 7. de iudi. 20
6 Rector ecclesiæ leprosus remouetur ab officio administrationis, quo ad exercitium tantum, sed debet de reditibus ecclesiæ sustentari. in c. tua nos, nu. 1. & 4. de cle. ægro. 59
Rector ecclesię solus habet tantam potestatem, respectu alienationis, vel alterius contractus, quantam habet prælatus ecclesiæ collegiatę cum capitulo, in c. potuit, nu. 14. de loca. 103
Rector ecclesię, si est leprosus, datur ei coadiutor, qui debet habere portionem de facultatibus ecclesię, & datur per inferiorem a papa, nisi sit episcopus, nam tunc solus papa dat. in cap. de rectoribus, num. 1. & 2. de cle. ægro. 59
Rectores ecclesiarum possunt compelli ad reparationem ecclesiarum, de reditibus beneficii, qui supersunt, & vbi opus est de nouo facere, non autem de reditibus patrimonialibus, in capitu. de his, nume. 1. 2. 3. & 4. de eccle. edi. 257
Rector ecclesię, si pro facto proprio obligauit rem ipsius ecclesię, an teneatur eius hęres redimere. in capitu. ex presentium, numero 1. 3. 4. & 6. de pig. 108. & seq.
Rector ecclesię, si passus est rem ecclesię prescribi, tenetur de suo proprio satisfacere. Idem si potuit acquirere, & non acquisiuit, & idem est de tutore, ibid. nu. 3.
4 Rector ecclesię non potest se obligare ad soluendum censum, vel ad augendum solitum, in c. tua nos, il 1. nu. 1. de iureu. 153
7 Rectos alicuius ecclesiæ, si fuerit impeditus, aut temporaliter, aut perpetuo, debet sibi adiungi Vicarius ex prouisione, & consensu Episcopi, aliquando ipse rector propria authorita. facit, in capitu. quoniam, il 2. nu. 1. ne prælа. vices suas. 116
Rector ecclesię, potest expensas quas fecit in reparationẽ ipsius repetere, & de ipsis ad libitum disponere, in capitu. cum pro causa, numero 1. de procura. 171
7 Rector almę sapientię nouę alumnę meę, vel consules mercatorum ciuitatis Perusii, qui ibi presunt, an habeãt iurisdictionem in scholares extra sapientię domum delinquentes, in capitu. canonica, numero 2. de sent. excommu. 271
4 Rector ecclesię potest compelli, vt recipiat clericum, in capitu. fin. nume. 2. de præsum. 139
3 Rector alicuius collegii, non potest vltra biennium confirmari. in c. significauerunt, nu. 10. de iudi. 51
6 Rector ecclesię, potest locare, & vendere fructus ecclesię suę titulo penes ipsum remanente, in c. præterea, nu. 10. de iurepa. 228
7 Rector hospitalis dicitur habere officium, in clem. dispendiosam, numero 1. de iudi. 293
Rectoris appellatione non venit vicarius perpetuus in constitutione pœnali, in cle. quę de ecclesiis, nu. 5. de offi. vic. 290
Rectores hospitalium an teneatur reddere rationem etiam non petitam, in cle. quia contingit. nu. 21. de rclig. dom. 307
Rectores hospitalium an satisfidare teneatur. ibid nu. 19.
2 Rector scholarium de consuetudine non requirit confirmationem, in c. nihil. nu. 10. de elect. 179
6 Rector ecclesię, cui debentur decimę, potest prohibere colono, ne fructus colligat nisi presente ipso rectore, vel eius nũcio, in c. ex parte, nu. 5. de decimis. 169
2 Recusatio iudicis, coram quo est probanda, in cap. super quæstionum, §. quę vero. nu. 2. & 3. de offi. dele. 110
3 Recusationis causę legitimę, quę sint remissiue, in repeti. c. si quis contra clericum, nu. 24. de fo. compe. 62
7 Recusatio iudicis sapit defensionem, in clemen sæpe. numero 22. de verbo. significa. 319
Reditus differunt a fructibus, & quomodo. in cle. monasteriorum. nu. 4. de reb. eccle. non alie. 300
Reditus, siue fructus ecclesię, possunt concedi alteri sub annua pensione, & etiam obuentiones ecclesię cum moderamine, in c. querelam. nu. 1. & 9. ne prelatices suas. 116. & seq.
5 Reditus ecclesię sunt communes episcopo, & capitulo, in c. de quarta, nu. 6. de præscrip. 27
6 Reditus, vel legata ad fabricam, non debent conuerti ad ornamenta ecclesię, in c. de his, nu. 2. de testa. 150
6 Reditus ecclesię præsumuntur tot, quot sufficiant duobus, & dicens contrarium habebit probare, in capitu. ut quisque, numero 1. de vita & honesta. cleri. 4
6 Reditus ecclesię, vel præbendarum si augmentantur, an augmententur præbendę, vel numerus earum, in c. 1. nu. 5. de institu. 60
5 Redditus ep. scopatuum, non omnes integri debentur prælatis, in c. cum ex officii. nu. 10 de præscr. 43
1 Reditus excrescentes ecclesiæ, debent deputari pro canonicis nouiter receptis, vel ex eis fiant nouæ præbendæ, vel conuertantur in vtilitatem ecclesiæ, in c. cum M. nu 8. consti. 28
3 Reductio ad bonum virum, coram quo iudice petitur, in cap. cum sit generale. nu. 11. de fo. compe. 74
4 Reductione pendente ad arbitrium boni viri, impeditur executio arbitramenti, in c. quintauallis, nu. 41. de iureiur. 170
Reductio ad quem iudicem fit, ibi. nu. 3 8. 39.
Reductioni ad arbitrium boni viri, an partes possit per pactum renunciare, ibid. num. 32. 168
Reductio ad arbitrium boni viri, pro quanta lesione detur, ibi nu. 33. 169
reductionem ad arbitrium boni viri petens, si succumbit, an incidat in pœnam compromissi, ibi. nu. 34.
reducens ad arbitrium boni viri, si pro parte succumbat, & pro parte obtineat, an incidat in pœnam totam, an excusetur, ibid. nu. 15.
reductio ad decem, si petitur, & index reductionis sententiauerit in quinque si non vult soluere quinque, an incidat in pœnam compromissi, ibidem, num. 36.
2 registrum papę dat fidem, si priuilegium per papam concessum est falsum, in c. cum ex literis, nu. 8. de resti. in integ. 191
1 regnum cui est deferendum, si non reperitur aliquis de domo regia, in c. venerabilem, nu. 16. de elect. 165
6 regulares dicuntur illi, qui profitentur tria substantialia regulæ, & religionis, videlicet paupertatem, castitatem, & obedientiam, in rubr. numer. 1. de reg. 180
5 regulares, quicquid acquirunt, est monasterii, & nil sibi appropriant, in c. ad nostram audientiam, nu. 2. & 5. de constr. vti vel inuti. 166. & seq.
regularis licet possit esse canonicus ecclesiæ cathedralis, tamen canonicus ecclesiæ secularis non esse potest, ibi. nu. 4.
regularis remotus ab aliqua dignitate sine causa, an habeat aliquod remedium, remissiue, ibi nu. 12. 167
7 regularis dimittens habitum, incidit in excommunicationem, in c. fin. nu. 2. de apost. 137
regularis intrans aliud monasterium, licet sit magis largum, non dicitur apostatare, ibi. nu. 4.
3 regula, dolo facis petere, quod restituturus es, in quibus casibus habet locum, in c. in literis. nu. 7. 10. & 27. de resti. spo. 196. 197. & seq.
3 regula semper fallit, vbi æquitas suadet, in capitu. intelleximus, numer. 5. de iudic. 25
7 regula magistrorum approbata, debet etiam a iure approbari, in c. fin. nu. 2. de consan. & assi. 41
6 regula antiqua alicuius religionis potest reformari per maiorem partem, inuita minore, licet reformetur in modum strictiorem, & rescindit omnes vt singulos, in c. super eo nu. 6. de reg. 184
7 regulam strictiorem intrare volenti, sufficit petere licentiam a superiore, licet non obtineat. in c. quam sit, nu 4. de indu. 122
3 regula actore non probante, reus absoluitur, quomodo intelligitur, in capitu. prout, numero 23. de dolo, & contuma. fol. 231. & vide in capit. seq. nume. 17.
2 regula posita per aliquem canonem, nõ est restringenda per ius ciuile, in c. 1 nu. 12. de resti. in integ. 185
4 regula, cui damus actionem, &c. & regula dolo facis, &c. an possit ei, qui instit soluere usures, in c. debitores, nu. 2. de iureu. 14
7 regula unde dicatur, in cle. nę in agro. nu. 4. de sta. mo. 305
6 regula aliquando reperitur sine exceptione. in c. licet. nu. 5 de regu. 188
regulas nouas inuenientes, et exercentes, peccant mortaliter, nisi confirmẽtur a Romano Pontifice, & hoc quia tanta diuersitas religionum induceret scandalum infidelibus, in capitu. Deus qui. numero 1. de vita & honesta clerico. 7
2 regula ista, cuius est ligare, illius est soluere, non semper est vera. Ant. de But. in c. inter corporalia, nu. 4. de trãsla. epi. 20
6 Regula, an & quando obliget ad peccatum ipsam non seruãtem, in c. relatum, nu. 6. ne cle uel mona. 278
4 relatio nunciipotest fieri notario, uel iudici, etiam sedenti pro tribunali, in c. quoniam, nu. 12. de prob. 31
3 relatum quis, vel qui restringit, in c. monit ille, nu. 13. de iud. 35
6 relatiuum quis uel qui restringit præcedentia, in ca. de cætero, nume. 4. de cle non resid. 22
relicta ad certos pios usus, si in illos non possunt conuerti, conuertuntur in alios in c. tua nobis, nu. 7. de testa. 147

Universidad de Deusto
Biblioteca

6 relictum omne quod fit pro anima, dicitur ad pias causas, etiam si fiat con sanguineo pauperi, secus si diuiti, licet dicat pro anima. in rub numero 9. de testa. 128
relictum factum Episcopo ab extraneo, videtur factum contemplatione ecclesiæ. in c. pastoral. nu. 2. de his quæ fiat a præla. 81
relictum factum amico sub nomine dignitatis, censetur factum intuitu personæ. an c. requisiti, nu. 24. & 25. de testa. 143
relictum factum ciuilibus alicuius ciuitatis, censetur factum ipsi ciuitati, ibid. nume. 27.
relictum factum religioso cum conditione, vt non quæratur monasterio, an valeat, in c. monachi, nu. 8. de sta. mona. 209
relicta per testatorem, si non sufficiunt ad vsum destinatum per testatorem non sunt caduca. sed in alios similes vsus destinantur, nec per hoc sunt caduca, in c. nos quidem, nu. 6. & 14. de testa. 129 & seq.
relicta ad pias causas debentur integra, etiam cum fructibus medii temporis, si tempus fuit appositum in fauorem piæ causæ. ibi nu. 7
relictum factum pauperibus sub commemoratione alicuius loci in quo habitant, censetur factum illi loco, alias secus, in capitu. offerit, nume. 7. de testi. 141
relictum factum, vel donatio episcopo, an censeatur factum contemplatione personæ, vel ecclesiæ, & quid de relictis factis aliis clericis inferioribus, in c. requisiti, nu. 1. 2. 3. 4. 7. 23. 24. & 26. de testa. 142. & seq.
relictum factum illi, qui non potest proprium possidere, censetur factum ecclesiæ, ibid. nume. 12.
relictum factum vni canonico, vel alteri administrationem nõ habenti cẽsetur factum personæ, nisi ex coniecturis probetur contrarium, ibid. numero 13. & 27.
7 religiosus ad hoc vt possit conferre sacramenta parochiano alterius sacerdotis, quæ requirantur, in cle. religiosi. nu. 12. de priuil. 315
religiosus an possit eligi in prælatum ecclesiæ secularis, & ciuis, in cle. cum Romani, nu. 9. de elect. 287
religiosus non potest esse procurator alterius, nec testamenti executor sine licentia superioris, in cle. religiosus, nu. 8. de procurat. 292
religiosus non potest etiam simplex nuncius constitui ad constituendum procuratorem sine licentia abbatis, in clemen. religiosus, num. 11. de procurat. 292
religiosus nusquam religiosum, nec socium absoluere potest in casibus reservatis in cle. religiosi, nu. 27. de priu. 315
6 religiosi qui habent iuspatronatus in aliqua ecclesia, nihil aliud habent plus quam si forent laici, nisi q̃ habent custodiam ecclesiæ vacantis, & exigunt rationem de fructibus ecclesiæ, in cap. de monachis, numero 6. de preb. 31
7 religiosi tenentur ad decimas soluendas, in capitu. si de terra, nume. 2. de priuileg. 210
4 religiosi possunt esse procuratores in causis ecclesiarum suarum, in c. insuper, nu. 1. de testi. 44
6 religiosus sine causa dispensatus ad latiorẽ regulam, non est tutus in foro animæ. in c. non est, nu. 9. de voto, & vota redem. 204
religiosus, qui est dispensatus sine causa, ad aliquam ecclesiam curatam, vt ei præsit, non vt ei prosit, peccat mortaliter, ibid.
2 religiosus, an & quando possit transire ad strictiorem religionem. Ant. in c. intelleximus, nu. 1. de sta. & qua. 57
religiosus transiens ad strictiorem ordinem, an possit postea ad primum reuerti. ibid. nu. 2.
4 religiosi appellantes a præcepto superioris, non euadunt notam trãsgressionis obedientiæ, in c. breui scisitatus, nu. 2. de iureiu. 158
6 religiosi exeuntes claustrum, etiam non causa audiendi scientias prohibitas, incurrunt pœnam capitu. non magno, ne cle. vel mo. in d. c. non magno nume. 8. 276
7 religiosis non licet ire ad prædicandum infidelibus sine licentia. in c. quamsit nu. 3. de iudæ. 122
6 religiosus, qui est in studio, non obligat monasterium, nisi in his, quæ contrahit ob studii necessitatem, in aliis non est respectu peculii, si quod habet, c. quod quibusdam nu. 3. de fideiuss. 115
3 Religiosi non dicuntur isti, qui sunt de tertio ordine Sancti Francisci. in ea. causam quę. il 1. nu. 2. de iudi. 26
2 religiosi si inducant aliquem ad ingrediendum monasterium, vt lucrentur bona, valet professio, sed bona non acquiruntur monasterio. in cap. præterea. nume. 5. de offi. deleg. 90
7 religiosus vbicunque per se potest esse in iudicio sine licentia superioris, potest etiam procuratorem sine eius licentia constituere, in cle. religiosus. nu. 7. de procu. 292
religiosus rigore licentię generalis non potest consentire electioni etiã prius de eo factę ipso ignorante, & quare, in clemen. concessa, nume. 5. de elect. 288
religiosi appellatione qui veniant & qui non. in clem. religiosus, numero 1. de procu. 291
religiosi appellatione non venit prælatus in materia non pariter proportionabili. ibid. nu. 2. 292
religiosi an valeant fratribus ad confessionem laicorum deportatis sua confiteri peccata. in cle. dudum. nu. 30. de sepul. 303
religiosi claustrales, qui præfecti sunt ecclesiis secularibus tamquam seculares, claustrales non sunt, & quare, in clemen. religiosi, numero 3. de testa. 301
religiosi in sacris constituti possunt officium tabellionatus in causa hæresis. exercere, ergo in aliis actibus prohibentur, in cle. multorum, nume. 21 & 22. de hæret. 312
religiosi qui sint, quoque profiteantur, in clemen. ex frequentibus, nume. 2. de senten. excommu. 317
religiosorum appellatione etiam in materia penali veniunt omnes tacite & expresse professi, etiam si non obligentur religioni in specie, sed in genere tantum in cle. religiosi, nu. 9. de priuileg. 315
religiosorum appellatione nõ veniunt clerici seculares in dispositione pœnali. ibid. nu. 12.
religiosus habere potest administrationem bonorum iure sibi delatam, sed non ex pacto, in c. si. nu. 7. de condi. app. 24
2 religiosus, qui transiit ad aliud monasterium, an aliquid retineat de primo. Anto. in c. ex transmissa, nu. 6. de renun. 26
7 religiosi regulares, an & quo casu possint facere eleemosynam. in c. si quis, nu. 3. de fur. 162
2 religiosus vndecunque aliquid acquirat, acquirat monasterio. in c. quanto. nu. 2. de offi. ord. 136
3 religiosus potest ingredi strictiorem regulam, si vult, in c. olim. il 1. num. 7. de resti. spo. 208
6 religiosus potest intrare religionem strictiorem, petita prius licentia, licet non obtenta, & licet monasterium in quo stat, sit priuilegiatum, ne de illo ad aliud etiam strictius transeatur, in capitu. licet, numero 1. 9. & 10. de reg. 188. & seq.
religioso ad hoc quod possit transire ad aliam religionem, requiruntur tria, ibid. nu. 2. 3. 7. & 12.
5 religiosus, an & quando possit cõstituere procuratorem nomine proprio, & quando ipse potest constitui. in capitu. cum I. & A. numero 24. & 29. de re iud. 90
religiosus accusans proprium prælatum, debet habere expensas a monasterio. ibid. nu. 25.
religiosus vbicunque habet legitimam personam standi in iudicio, omnia possunt actiue, & passiue concipi in personam suam. ibid. nu. 26.
2 religiosi qui inducunt aliquem ad intrandum religionem propter bona temporalia, debent illis priuari, in capitu. cum dilectus, numero 12. quod met. eau. 183
6 religiosus versus & professus, potest aliquo casu habitare cum vxore, & tenetur sibi reddere debitum, et hoc quãdo ante ingressum habeat vxorẽ, quę ignorauit huiusmodi ingressum, in capitu. vxoratus, num. 8. de coniug. coniu. 195
religiosus potest transire ad aliam religionem strictiorem, alias secus, an autem requiratur licentia superioris. in c. sane. numero 1. 2. 3. 4. & 8. de reg. 184
religiosus non potest se transferre ad regulam arctiorem sine superioris auctoritate. in c. recollentes, nu. 2. de statu mona. 209
religiosus recedens a monast. an debeat rehabere id, quod contulit. ibidem, numero 3.
2 religiosus transiens ad aliam religionem, est penitus separatus a prima etiam intra tempus probationis, in secunda, in capitu. ex transmissa, nume. 9. de ren. 12
religiosus ad aliam religionem, an retineat aliquid de primo monasterio, ibid. nume. 10.
6 religiosus possit præfici hospitali, vel collegio leprosorum, in c. cum dicat. nume. 7. de eccl. ædifi. 256
religiosus grauius punitur delinquendo, quam laicus, quando facit ex contemptu, alias secus. in c. sed nec, nu. 3. ne cler. vel mona. 277
2 religiosus transiens ad aliã religionem, an debeat petere licentiam a superiore. in c. admonet nu. 4. 7. & 10. de ren. 13
6 religiosus debet profiteri tria, castitatem, paupertatem, & obedientiam. in c. cum ad monasterium. nu. 7. de sta. mona. 210
religiosi studentes in scientiis prohibitis, & ante duos menses si conuertunt se ad theologiam, non autem reuertuntur ad claustrum euitant pœnas. c. super spec. ne cle. vel mona. ibid. nu. 9. 283
religiosi audientes scientias prohibitas in claustro, an incurrant pœnas d. c. super specu. ibi nu. 13.
religiosi audientes scientias prohibitas semel, vel bis causa honorandi amicum, non incidunt in pœnas, nisi frequenter audirent, ibidem, numero 14. 15.
religiosi an prohibeantur legere leges ciuiles, vel physicam. ibid. nu. 16.
7 religiosus professus, vel constitutus in sacris, relinquens habitum dicitur apostatare. in c. sup. nu. 3. de apost. 136
religiosi professi, vel constituti in sacris, qui dimiserunt habitum, possunt precise compelli ad reassumendum habitum. Idem in clericis in minoribus beneficiatis, si vero non sint beneficiati, causatiue tantum compelluntur, ibid. nu. 4. 137
7 religiosi non tenentur obedire episcopo precipienti aliquid contra eorum regulam a sede apostolica approbatam, in capitu. nimis. numero 1. de excess. prela. 202
religiosi a quibus grauaminibus sint exempti, ibid. nume. 4. Et vide in cap. seq. in tex.
5 religiosi non possunt administrare temporalia, etiam ex confirmatione papę, quia censetur, aut surreptitia, aut nulla, & si confirmantur ex certa

ta scientia papę, non poterunt remoueri, in aliis uero remanent sub obedientia superioris, & quando, in c. ad nostram audientiam. nu. 1. & 4. de confir. uti. uel inu. 166
1 religiosi in absentia prælati possunt conueniri, & maxime si sunt in studio. in c. cum dilecta. nu. 12. de rescrip. 71
religiosus electus a monasterio, potest petere se restitui in monasterium. ibid. nume. 13.
6 religiosus qui profitetur sub conditione, ut possit retinere bona sua, intelligitur quo ad vsumfructum, in capitu. monachi, numero 7. de statu monacho. 209
religiosus factus, quis per metum potest quandocunque recedere, & talis metus facit actum ipso iure nullum, in capitu. nullus, numero 1. de reg. 180
Religiosi, an & quo casu debeant obseruare omnia in regula contenta, sub præcepto peccati mortalis, in capitu. relatum, numero 6. ne cleri. vel mona. 278
religiosi qui dicantur, & quibus modis capiantur, in rubri. numero 3. de regu. 180
religiosi pro subsidio terræ sanctæ possunt vouere sine consensu eorum Abbatis, vel superioris, in capitu. ex multa, numero 8. de vo. & vo. redem. 207
religiosi an impediantur promoueri ad sacros ordines ex sola prohibitione superioris, alia causa non apparente, in capitu. ex tuæ. numero 6. de simo. 100
religiosi non impediuntur exequi sacros ordines suspectos ex sola prohibitione, alia causa non apparente. ibid. nu. 7.
6 religiosi peccant, qui propter abstinentiam detrahunt necessaria corpori, & plus debito corpus macerant, in capitu. non est. numero 6. de regu. 183
religiosus si cõuenitur ex eo, quod ipse fecerit ante ingressum, potest monasterium, etiam eo inuito opponere exceptiones, in c. veniens, nume. 5. de conuer. coniu. 197
religiosus si conuenitur ex gestis ante religionis ingressum, poterit iudicii sisti dari in persona sua, ibid. nu. 6.
7 religiosus chirurgicus, si pietatis causa chirurgiam exercuerit, ex qua mors secuta est, irregularitatem non euadit, in capitu. tua nos. nume. 1. de homi. 148
6 religiosi professi nõ possunt audire leges nec physicam, si audierint debẽt intra duos menses reuerti sub excommunicationis pœna, nec possunt promoueri sine papę licentia, & quid de aliis sciẽtiis. in c. non magno. nu. 1. & 6. ne cleri. vel mona. 276
religiosi vel regulares, dicuntur proprie illi qui profitentur tria substantialia regulæ. ibi nu. 2.
religiosus vel monachus, potest de monasterio extrahi, vt efficiatur cubicularius alicuius episcopi, vel quod subeat onus alios docendi, in c. clerici nu. 10. de vi. & ho. cle. 9
religio noua est prohibitum, quod constituatur, etiam quod sit pia, vel religiosa, citra voluntatem solius papæ, in capitu. fina. numero 1. 2. & 3. de reli. dom. 217
religiosus potest promoueri ad Vicarium alicuius Episcopi. in c. si. num. 4 de cleri. egro. 60
5 religiosi non peccant ius suum prosequendo in iudicio, licet sit honestum, vt syndicum constituant, in c. 2. nu. 1. de prescri. 25
7 religiosus professus in vno monasterio, si postea ingrediatur aliud, oportet quod iterum ibi profiteatur, in capitu. Abbate, numero 5. de verbo. sign. 279
religio appellatur ordo. in c. ex literarum. nu. 2. qui cle. vel vo. 25
6 relinquendo ecclesiæ aliquid respectu sepulturę, an possit apponi conditio, vt dicatur certum officium. remissiue. in capitu. filius noster, numero 2. de testi. 130
reliquiæ sunt in tabula altaris, quo casu altare execratur, in c. quæcunque. nu. 1. de iurepa. 220
reliquiæ de nouo inuentæ non debent veneravi in publico, sine licentia sedis apostolicæ, in capitulo, cum ex eo. numero 1. de reliqui. & vene. sancto. 253
remedium extraordinarium cessat, quãdo competit ordinarium, nisi extraordinarium sit pinguius, in capitu. cum dilecti, numero 5. de emptio. & vendit. 256
2 remedium ordinarium, non semper tollit remedium extraordinarium, in c. cum ex literis, nu. 18. de resti. in integ. 192
4 remedium l. is a quo. ff. de rei vend. habet locum in spiritualibus, in cap. veniens, nu. 7. de testi. 80
3 remedium canonis, reintegrandę, datur contra quemlibet possessorem, etiam non vitiosum rerum ecclesiasticarum, vel clericorum, vel etiam laicorum, secundum vnam opi. in capitu. cum ad sedem. num. 26. & 27 de resti. spo. 218
6 remedium. l. si quis in tantum, C. vnde vi. an habeat locum, quando ecclesia, vel prælatus committunt aliquam violentiam, in cap. cum liberum. nume. 3. de sepul. 156
4 remedium, quod creditores compelluntur remittere iuramentum, an sit subsidiarium, in c. 1. nu. 7. de iureiu. 143
3 remedium canonis, reintegrãdę, datur etiam contra bona fide possidentem probata antiquiori possessione aduersarii, in capitu. si diligenti, num. 17. de præscrip. 55
3 remedia prodita contra illum, qui non mittit aliquem in possessionem secundum mandatum iudicis, in caputu. tuę fraternitatis, nume. 5. vt lit. non contesta. 127
5 remedium attentati, non solum datur contra spoliantem, sed etiam contra illum, qui succesit spolianti, in c. bonę memoriæ, numero 6. & 18. de appella. 138. & seq.
4 remedium c. significauit, de testi. an competat reo, vel actori, & qualiter procedat, in d. c. significauit nu. 4. 84
remedium vnum extraordinarium non tollitur per aliud, ibid. nu. 6.
7 remissio criminosi ad locum delicti an ex vrbanitate, an ex necessitate fiat, & an sine causę cognitione, in cle. pastoralis, num. 12. de re iudi. 297
6 remissio pensionis fit propter sterilitatem grauem, sine culpa coloni contingentem, nisi possit fieri compensatio cum vbertate præcedentis, vel sequentis anni, in c. propter, nu. 1. & 3. de locato. 101
6 remissio propter sterilitatem non fit in contractu emphiteutico, in ca. propter. nu. 3. de loc. eod.
7 remissio, quod dici solet, est edictum illud, quod fit pœnę, & culpæ, vigore quarundam indulgentiarum, in capitu. ad liberandum, numero 3. de iudę. 125
2 remissio in criminalibus ad locum delicti valet, maxime quo ad executionem, in c. pastoralis. §. præterea, nu. 7. de offi. deleg. 121
remissio causę ad superiorem, priuat remittentem potestate ipsam vlterius cognoscendi, nisi ipsam de voluntate partium reassumat. in c. licet, num. 3. de offi. deleg. 129
1 remissio non debet fieri ad iudicem suspectum, ut cognoscat, sed bene, ut ita facit, in c. ab excommunicato. nu. 14. de rescr. 92
4 remittere, an sit dare, in c. ueniens ad nos. nu. 16. de testi. 51
6 remittere, & dare, idem est, in c. ex insinuatione, nu. 5. de iurepa. 225
7 remittere est dare, in c. per tuas, il 3. nu. 7. de simo. 111
1 remoti qui dicantur, si in aliqua dispositione fit mentio de remotis, in cap. nihil, nu. 8. de elect. 179
2 renunciatio, & iuramentum in dubio restringuntur ad ius competens tempore renunciationis, in c. cum inter, nu. 3. de renun. 11
3 renunciatio beneficii non potest fieri sine licentia superioris, sed bene pactum de non mouendo quæstionem super illo, in capitu. audita, nume. 3. de resti. spo. 195
7 renunciatio beneficii in cuius manibus debet fieri, in cap. ex insinuatione, num. 3. de simo. 102
4 renunciatio simplex attestationum habetur pro publicatione, in c. constitutis, num. 4. de testi. 88
2 renunciatio beneficii, quomodo probabitur, quod fuerit sponte facta, in c. super hoc, nu. 29. & 38. de renun. 16. & 17,
renunciatio beneficii facta in manibus alterius, quum prælati sui, præiudicat renuncianti, sed non prælato, ibi nu. 41. 17
renunciatio non facta in præsentia partis, tam in reali, quam in personali an præiudicet, ibi nu. 39. in fi. nu. 49. eo. & seq.
renunciatio quando præsumatur facta, quo ad ius reale, vel personale, ibi. num. 42. & nu. 50.
6 renunciatio super iure futuro, non valet, nisi fiat in præsentia iudicis, vel partis, in c. ex multiplici, nu. 7. de deci. 167
renunciatio simpliciter facta, non extenditur ad futura, nisi hoc caueatur in renunciatione, ibidem.
4 renunciatio beneficii non valet sine licentia superioris, sed literis ad beneficia potest ad libitum renunciari, in capitu. ad audientiam, numer. 3. & 7. de rescrip. 83
2 renunciatio, siue iuramentum respiciens aliquam rem, intelligitur secundum terminos, in quibus tunc huiusmodi res reperitur. Anto. in cap 2. nu. 1. 8. 9. 10. 11. & 12. de renun. 25. & seq.
renunciatio iurium, an extendatur ad futura, ibi nu. 11. 26
3 renunciatio non extenditur ad causas, vel res, quæ non erant tempore renunciationis, nisi fit facta mentio de futuris, in capitu. fina. numer. 12. de feriis. 163
2 renunciatio beneficii, siue litis super beneficio per pecuniam facta, an sit simoniaca, in c. cum pridem, nu. 1. de pac. fol. 159. & nu. 8. 9.
renuncians liti, videtur renunciare omni iuri sibi competenti in illa causa, ibidem, num. 2.
renunciatio beneficii facta in manibus illius, qui non potest recipere, non valet, ibi num. 3.
renunciare liti, an possit prælatus, quando est lis in causa ecclesiæ, ibidem, numer. 4.
renuncians liti, potest cogi ad resignandum instrumenta ad causam illam facientia, ibid. num. 5.
2 renunciatio facta de omni iure, quod quis habet, vel habere sperat, super aliqua re, an trahatur ad ius postea superueniens, in cap. cum inter, numer. 12. de renun. 12
renunciatio cum iuramento facta de beneficio occasione iuris in posterum sibi quærendi, an indistincte sibi præiudicet, ibi nu. 13.
Renuncians beneficio suo, non potest illud repetere, nec tacitè, nec expresse, in c. ex transmissa, nu. 1. & 8. eo. ti. 12
4 renunciatio exceptionis, simulationis, vel fictionis, non valet, in cap. cum contingat, nu. 19. de iureiu. 179
renunciatio priuilegii inducti propter fragilitatem personæ, non valet, ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ibid.num.20.
6 renunciatio beneficii,cum aliquo pacto,dicitur simoniaca, aliter est licita, in c.dilecto,nu.3 de præb. 40
renunciatio generalis non firmatur iuramento, quia respectu non expressorum non cadit consensus,in c.vnico,nu.19.de commo. 93
2 renunciatio beneficii facta in manibus laici,non tenet, tamen renuncians est beneficio priuandus,nisi fuisset metu facta.Anto.in cap. quod in dubiis,nu.1.& 2.de renun. 32
renunciatio beneficii non facta in manu superioris,tenet in præiudicium renunciantis,sed non superioris,ibi.nu.3.& 8
renunciatio beneficii acquirendi,quomodo fiat,ibi.nu.4
renunciatio beneficii, an requirat consensum solius prælati, an etiam capituli,ibid.num.5
renunciare,an quis possit beneficio sine consensu presentantis,vel eligentis, ibidem non.6
renunciatio an possit fieri cum consensu ca.sede vac.ibi.nu.7.eo.
renunciatio facta in mortis articulo,an ualeat.Ant.in c.lectæ, numer.2.de renunc. 39
renunciatio facta ad persuasionem alterius fraudulenter suadentis , an ualeat,ibi.num.3. 40
renunciatio siue cessio,an possit fieri in manibus legati. Anton.in cap.fin. num.4.eo.tit.
renunciatio facta in manibus inferioris , an possit ratificari per superiorem, ibidem.
2 renunciatio beneficii facta cum iuramento,vel sine, obstat clerico illud repetenti,in c.super hoc,nu.7.de renun. 14
renunciatio beneficii non præsumitur sponte facta,ibi.nu.11.& 12
4 renunciatio facta absente parte , an noceat quo ad perdendum dominium , uel possessionem,uel ius reale,vel personale.Ant.in c.ueniens, nume.6. & 7.de renun. 38
renunciatio facta liti,an intelligatur, tam de iure quæsito , quam quærendo,ibi.nu.6.
7 renunciatio beneficii non potest fieri in manibus illius , qui habet ius instituendi in eo,de iure speciali,in c.cum ex iniuncto,num.7.de hær. 131
6 renunciatio beneficii facta sine consensu superioris,an ualeat adeo , quod superior non possit reuocare,uel quod renuncians nõ possit se retrahere, in c.quod Dei,nu.4.de sta.mona. 210
6 renunciatio beneficii facta,ut conferatur alicui ex consanguineis paciscentium,tanquam simoniaca non ualet,in capi.cum uniuersorum, numer. 5.de rerum perm. 106
2 renunciatio beneficii non debet , nec potest fieri hoc pacto , ut conferatur certæ persone,in c.ex parte,il 1.nu.4.de off.deleg. 93
3 renunciatio in causa fit a parte,conclusio uero in causa fit a iudice,in c.pastor.nu.8.de cau.pos.& propr. 184
4 renunciatio,& publicatio attestationum non excludunt probationem fiendam per instrumentum,& allegationem,in capitu.licet.numero 18.de proba. 25
3 renunciatio beneficii ad hoc, vt præiudicet renũcianti,oportet,quod fiat in iudicio,vel in manibus superioris,in capitu.2. numero 10. de restitut. spoliato. 193
renunciatio beneficii facta minus legitime,intantum est inualida,quod nõ potest.eam superior ratificare.ibid.
renunciatio beneficii facta post spoliationem , præsumitur sponte facta, si ante spoliationem constituit procuratorem ad restituendum , ibidem , numero 11.
2 Renunciatio beneficii metu facta, an teneat, in capitu. 2. numero 9. quod metus causa. fo. 180. Et vide.in capitu. ad aures. numero. 2.7.& 8. eod.titu. 181
7 renunciari non potest rei,quam quis ignorat,in c.vnico.nu.3. de clem.per sal.promo. 193
2 renunciare, an possint beneficio sine licentia superioris omnes illi,qui propter aliquod crimen patiuntur aliquem defectum in titulo beneficii..Anto.in c.nisi,in prin.nu.5.de renun. 33
6 renunciare beneficio suo clericus non potest,neque tacite,nec expresse sine licentia sui superioris,in cap.ex ore sedentis,numero 10.de his quæ fi.a ma.par.cap. 84
5 renunciare iuri introducto in odium alterius nemo potest.in rub.numero 7. de præscrip. 24
2 renunciare beneficio non potest quis,nisi in manu sui prælati.in cap.admonet,nu.1.3.4.8.& 14.de renun. 13
4 renuncians beneficio per metum,nõ indiget alia collatione,in c.si vero,nu. 1.de iureiu. 149
3 renuncians iuri suo super vno articulo causæ non videtur in aliis renunciare,in repe.capitu.si quis contra clericum,nu.29.de fo.comp. 63
5 renunciari non potest quin sententia transeat in rem iudicatam, in c. sæpe contingit,nu.10.de appel. 132
2 renuncians literis,non censetur renunciare iuri, per ipsas questo. Ant.in c.sane,nu.1.2.& 3.de renun. 31
3 renunciare,an quis possit fauori publico principaliter, vel secundario.in c. si diligenti.nu.4.de fo.comp. 82
renunciare,an & quando quis possit fauori suo,ibid.nu.7. 83
renunciari potest Velleiano,secus Macedoniano.ibid.nu.9.& 11.
renunciatio Velleiani,an ualeat etiam q̃ mulier sit certiorata de tali fauore.ibid.numero 9.
2 renuncians sponte electioni de se factæ,super ea non auditur ulterius.Ant. in t.in præsenti.nu.1.de renun. 30
5 renunciari non potest appellationi a diffinitiua sine consensu appellati, secus ab interlocutoria,& de ratione,in capitu. accepta, numero 4. de appellatio. 125
7 renunciare,an quis possit priuilegio suo,in capitu. si de terra.numero 5.de priuile. 210
1 renuncians,liti& causæ,vel liti & iuri,non venit ius futurum,& quod si simpliciter renunciat liti.in c.dudum il 2.nu.17.de ele. 190
4 renunciatus non solum per conclusionem probationibus, sed etiam allegationibus,in c.cum dilectus.nu.8.de fide instru. 119
5 renunciari censetur iuri suo,qui sponte breuiorum dilationem recipit,quam a iure disponatur, in capitu. quod ad consultationem , numero 9. de re iudi. 75
3 renunciare,an sit donare,in c.1.nu.28.vt li.non contest. 124
renunciare in causa est,quando partes renuntiant probationibus facti, vt c.pastora nu.7.de cau.poss & pro. 183
renuncians iuri suo super articulo causæ non videtur in aliis renunciare, in c.si quis contra,nu.24.de fo.compe. 60
renunciare quis non potest fauori sibi,& alteri indiuidue concesso, in c.si. nu.6.de feriis. 163
2 renuncians beneficio , potest adducere testes , quod coactæ renunciauit, aliter vero non potest probare,quod sponte renunciauit,in capitu super hoc,nume.1.& 2.de ren fol.14.& name.14.23.24.& 38.fo.15.16. & sequen.
renuncians rei suæ tacite , vel expresse illam amplius repetere non potest. Ant.in c.ex transmissa,num.1.de ren. 26
6 renuncians fauori suo cum iuramento , non oportet , quod certioretur ad quid competat talis fauor.in capitu. cum causa.numero 11.de emptio. & venditio. 99
7 renunciare nemo potest priuilegio inducto principaliter in fauorem publicum,licet in consequentia in fauorem priuatum,in c.contingit, nu.4. de senten.excom. 266
6 renunciare non potest quis fauori suo , si principaliter est concessus in publicam vtilitatem , secus , in capitu.ad apostolicam , numero 10.de regul. 118
2 renunciare possunt partes etiam'tacite fauori in ipsarum vtilitatem inducendo,secus in vtilitatem publicam,in c.si. §.is autem,nu.2.& 5.de offi.deleg. 126
5 renunciare non potest,quis iuri introducto in odium alterius, ut præscriptioni & Macedoniano,in c.si.nu.10.de præsc. 99
6 renunciare videtur quis iuri, quod habet in aliqua dignitate , quando exhibet reuerentiam alicui in eodem intruso , tanquam legitime constituto.in capitu.ex ore sedentis , numero 5. 8. & 9. de his quæ fiunt a maio.par.cap. 84
renunciatio primi beneficii inducitur per acceptationem secundi,potest tamen superior ipsam reuocare,ad primum beneficium.ibid.nu.10.
renunciatio beneficii tacite facta , potest tacite per superiorem acceptari,ibidem.
renunciare quis potest iuri , quod etiam ignorat sibi competere quando cupit & uult in omnem euentum obligari,in capitu.ad apostolicam.num. 6.de reg. 187
2 reuerentia,quam quis debet alicui domino, an inducat iustum metum , in c.cum dilectus,nu.7.quod me.cau. 183
7 reuerentia parentum,vel mariti,an causet iustum metum,in c. insinuante, nu.8.qui clerici,uel uouc... 26
1 reuocatio potestatis alicui tributæ , dicitur expresse , licet aliquando tacite fieri,in c.in causis,nu.14.de ele. 160
2 reuocatio procuratoris facta etiam ante litem contestatam, debet notificari iudici & parti.in c.in nostra.nu.5.& 6.de procu. 170
2 reuocatio procuratoris,an debeat peruenire ad notitiam iudicis,& aduersarii.in c.ex insinuatione.nume.5.de procu. 169
6 reges sunt mere laici , nec per coronationem , aut vnctionem recipiunt aliquem ordinem ecclesiasticum , in capitu. dudum. numero 5. de decimis. 178
2 reges, an possint eligere confessorem. in capitu. omnes. numero 3. de ma. & obed. 150
reges tenentur ad decimas prædiales,& personales.ibid.nu.4.
7 rex Franciæ,& Rex Hispaniæ,an subiaceant Imperatori.in c.super specula,nu.3.de priui. 222
2 rex uel alius princeps, si est minor 14. anno.an debeant sibi dari tutor qui habeat iurisdictionem administrare, factus vero maior ipse solus administrabit.in c.cum uicesimum.nu.3 .de offi.dele. 124
4 reges non possunt facere alienationem de bonis,& iuribus regni.in c.intellecto.nu.1.de iureiu. 187
rex tempore coronationis,iurat non alienare bona regni.ibid.nu.3.
rex si non iurauit non alienare, sed post alienationem iurauit non reuocare iuramentum non est obligatorium.ibid.nu.4.
reges fiunt per successionem,non per electionem.ibid.nu.5.
7 rex Franciæ non cognoscit superiorem in temporalibus.in c.per uenerabilem.nu.9.37.qui si sint legi. 51.& 53
rex Hispaniæ,an cognoscat superiorem in temporalibus.ibid.nu.37.

reges & Principes qui cognoscunt superiorem,non possunt legitimare.ibi. numero 20. 52
Rex Francorum & rex Hispaniæ,& Rex Angliæ,an potuerunt præscribere contra imperium , & an peccent ei non obedicndo,Rex Angliæ, an subsit Imperatori,ibid.nu.37. 53
3 Regina,an aliqua dicatur,mortuo marito Rege.in c.ex parte B.nuon.2.& 14.de fo.compe. 93.& seq.
7 requisitio extraiudicialis vbicunque a iure requiritur etiam in parem , sufficit vnica requisitio.in clemen.multorum.nu.12.de hæret. 312
5 retrotractio an & quo tempore, & ad quod tempus fieri possit.in c. præterea.il 2.nu.7.de app. 128
1 retractatio actus,an et quando dicatur damnosa,vel penalis.in c.cognoscẽtes,nume.5.de consti. 18
6 restitutio in integrum,competit non solum ecclesiis, sed & omnibus aliis piis locis,in c.relatum,il 1.nu.7.de testa. 139
restitutio in integrum,& omne remedium extraordinarium , competit vsque ad quadriennium. in capitu. cum causa. numero 9. de emptio. & venditio. 99
2 restitutio aduersus additionem,requirit quod creditores hæreditarii citentur.in c.iudicis officium.nu.7.9.& 10.de offi.iud. 148
7 restitutio in integrum,aduersus sententiam non conceditur,nisi a solo Principe.in c.significantibus.nu.6.de pur.vulga. 232
3 restitutio in integrum potest peti etiam pendente iudicio super principali, in c.2. nu.18.vt lit.non contest. 126
restitutioni in integrum non potest renunciari,nisi a maiore facto,& quid ab ecclesia.in c.si diligenti.nu.12.& 13.de fo.comp. 83.& seq.
2 restitutio in integrum aduersus sententiam, an possit dari per illum,qui ipsam sententiam tulit . in c.2.num.3.de offi.le. 133
3 restitutionem petẽti,an sufficiat probare nudam possessionem.in c.in literis, nu.23.de restitutio.spo. 198
restitutio in integrum,an dicatur causa necessaria ad effectum , de quo .in c.si.nu.48.de fo.comp. 106
5 restitutio in integrum non habet locum in criminalibus,in c.pastoralis,nu. 6.de excep. 6
7 restitutione non facta,non auditur vir petens dotem, qui vxorem a se expulit,sed distinguendum est.in capitu.per uestras,nume.9. de dona.inter virum & vxo. 62
7 restitutio ablatorum, an debeat fieri per episcopũ loci, an vero per illum, qui,extorsit,in c.quia in omnibus,nu.8.de usur. 166
restitutionem petenti obstat exceptio notoriæ proprietatis , siue defectus notorie concludens ad executionem notorie proprietatis,in c.significasti nu.5.de dinor. 56
restitutio mariti propter exceptionem de adulterio,non retardatur, nisi sit notorium,ibid.nu.10.
restitutionis materia est valde priuilegiata.ibid.
2 restitutio in integrum , est petenda coram iudice illius , in cuius præiudicium petitur , in capitu. constitutus , numero 1. de restit. in integ. 194
restitutio in integrum conceditur minori , & ecclesiæ etiam in lucro captando,quod per facilitatem, & incuriam fuit neglectum, ibidem numero 5. 195
restitutio in integrum,an rescindat totum contractum,an inquantum quis reperitur lesus,ibid.nu.10.
7 restitutionem male ablatorum , an episcopus vel is , qui confitetur , aut confessor posit facere , in capitu. cum sit,numero 4.& nume.7. de iudæ. 124.& seq.
6 restitutio in integrum sicut conceditur ecclesiis lesis, ita & omnibus aliis piis locis,in c.de his.nume.3.de testa. 151
7 restitutio in integrum aduersus sententiam petitur hoc hoc modo dico sententiã nullam,& si qua est , peto aduersus eam restitui.in c.cum olim, il 2.nu.10.de priuile. 214
restitutionem petenti non obstat notorius defectus iuris,in c.ad petitionem nu.11.de accu. 86
restitutionem petere potest alter coniugum , etiam ante consummationem ad sui quasi possessionem.in capitu.discretionem,nume.2.de eo qui cog. consan. 36
3 restitutio non datur aduersus dolum , in capitu. 1. numero 38. vt lite non contest. 125
5 restitutio in integrum datur prælato & capitulo, nisi in contrahendo fuerint decepti.in c.significauit,nu.8.de app. 137
2 restitutio in integrum,an possit peti a clerico, tã in bonis patrimonialibus quam reditibus suæ prebendę. in c.1.nu.5.de consue. 96
6 restitutio in integrum ex illa clausula generali, &c. an detur impedito ob suum delictum,in capi.quia diuersitatem, numero 11.& 13.de consues. præben. 67.& seq.
3 restitutio in integrum aduersus prescriptionem intra quantum tempus debet peti.in c.auditis,nu.35.de præscr. 42
restitutio aduersus prescriptionem,datur etiam minori per ignorantiam.in c.1.nu.11.13.de prese.fo.25. Et aduersus quadriennium , quod datur ad petendam restitutionem in integrum,non restituitur quis , nisi ignorauerit prescriptionem,ibi.nu.12.
2 restitutio in integrum aduersus sententiam , infra quantum tempus potest peti ab illomet,qui sententiam tulit. in capitu.tum ex literis.nume. 10. de restitu.in integ. 191
restitutio in integrum ex quacunq; causa petatur,debet intra quadriẽnium peti,ibid.nu.11.& 12.
restitutio in integrum,an requirat litis contestationem,& alium iuris ordinem.ibid.nu.15.
restitutio in integrum,quando petitur , an requirantur plenæ probationes, ibid.nu.16.
2 restitutio in integrum,an possit peti per procuratorem sine speciali mandato.in c.coram,nu.4.de restit.in integ. 194
restitutio in integrum competit ecclesiæ lesæ, quia eius procurator non prodixit sua iura,in c.2.nu.17.de in integ.resti. 186
restitutio in integrum competit ecclesiæ aduersus probationes omissas in processu.ibid.nu.8.& 19. eo.
restitutio in integrum,quæ fit iure specialis , sit cessante omni actione , sed illa quæ petitur ex clausula,si qua mihi, &c.petitur intentando actionem.ibid.nu.18.
7 restitutio male ablatorum in certis personis,sufficit quod fiat pauperibus, & per illum,qui abstulit & occupauit.in capitu.sicut dignum,numero 8.de homici. 141
2 restitutio in integrum coram quo iudice potest peti,vel ventilari.in c.causa restitutionis.nu.7.de restit.in integ. 196
restitutio in integrum semel denegata,vlterius non conceditur,nisi ex noua causa,in c.beneficio.nu.1.4.& 5. de restit.in integ. 212
restitutio in integrum potest peti coram iudice appellationem , ibidem numero.6.
7 restitutionem petenti obstat exceptio defectus proprietatis notoriæ,in cap. porro.nu.8.de diuor. 56
restitutionem marito petenti obstat adulterium notorium mulieris,ibidem nume.9.
3 restitutionem petens auditur,licet habeat contra se ius commune,dummodo tollat præsumptionem,propter quam est contra se ius commune , in c.cum ecclesia.nu.52.de cau.pos.& proprie. 181
2 restitutio in integrum conceditur maioribus legitimam causam probantib. in c.ex literis,nu.5.& 7.de restit.in integ. 189
restitutio in integrum,an possit concedi per iudicem contra propriam sententiam.ibid.nu.11.
restitutio in integrum,an possit peti per ecclesiam enormiter lesam,aduersus omnem contractum,quem fecit,in capitu.1.numero 1.2.& 5.de restit.in integ. 185
restitutio in integrum quando conceditur læso, debet læsus restituere parti omnes expensas,quas in ea re fecit,ibi.nu.3.
restitutio in integrum competit castris,villis,collegiis, & piis locis. ibid. numero 15.
restitutio in integrum competit ecclesiæ læsæ, etiam quod prælatus iurauerit nolle petere restitutionem , secus est in minore iuramc. ibidem , numero 16. 186
restitutio in integrum petenda,vel ab ecclesia,uel priuato,coram quo iudice petatur,ibid.nu.18.
5 restituere tenetur quis res,quas acquirit cum peccato,uel contra propriũ iuramentum,in c.si diligenti.nu.7.de præscri. 46
1 restitui quis nõ potest contra sententiam superioris,per in feriorem.in c.cũ ex literis,nu.3.de restit.in integ. 190
6 restitutus in integrum debet habere rem cum fructibus,nisi suus aduersarius fecisset necessarias impensas in re.in c.ad nostram.num.4.& 8.de re.eccle alie. 90
2 restituens,an censeatur de nouo dare.in cap.ex transmissa, numero 11. de renuncia. 12
6 restitutus ab Imperatore,uel ab alio,an censeatur restitutus ad spiritualia remissiue,in c.tua,nu.4.de deci. 174
3 restitutio in integrum cõcessa ecclesiis,uidetur concessa omnibus locis piis, in c.1.nu.22.de iur.calum. 143
2 restitutus a principe, intelligitur quo ad plenariam & omnimodam iurisdictionem. in c venerabili,nu.2.de off.deleg. 220
2 restitututus a principe,non recuperat bona alienata,in c.inter quatuor,nume.5.de maio.& obe. 151
7 responsio facta per superiorem ad consultationem,præsumitur facta de iure.in c.si.nu.2.de clerı.percu. 186
3 responsio de credulitate , ita præiudicat respondenti in facto proprio , sicut responsio de veritate , in capitu. cum causam , numero 6.de iure.calum. 148
responsio affirmatiua , vel negatiua facta positioni , vel libello , quo casu referatur ad omnia contenta in eis,in capitu.1.numero 16. de plus peti. 176
responsio de credulitate tantum præiudicat respondenti in facto proprio , quantum responsio de veritate , & est notandum propter positiones,in c.2.nu.13.de iura calum. 145
4 respondens per verbum non cadit non cadit in periurium , licet probetur contrarium,secus si respondet de veritate, in capitu.ex literis, numero 12.de iureiuran. 187
6 respondens contraria,est suspectus de falsitate,in c.vnico,nu.12. vt eccle. benefi.sine dimi con. 85
2 reservata Deo,sunt reservata papæ,in capitu.quanto , nume.2. de transla. episcopi. 6

Universidad de Deusto
Biblioteca

5 Rei vendicatio datur etiam contra simplicem detentatorem, nisi nominauerit dominum in iudicio, in c. aduersario. nu. 5. de excep. 22
rei voluntarii æquiparantur in multis casibus, in capitu. cum ecclesiastica, num. 13. de excep. 5
rei vendicatio potest competere pro rebus sacris ipsis prælatis, vel rectoribus, licet non sint domini rerum sacrarum, in capitul. cum venerabilis, num. 3. de excep. 11
3 rei uendicatio competit etiam pro iuribus, quæ quis habet in re, in cap. examinata, num. 17. de iudi. 43
6 reus empta per clericum de bonis, & fructibus ecclesiæ, non est sua, sed ipsius ecclesiæ, in repeti. c. cum esses. nu. 21. de testa. 136
res empta per prælatum ex emolumentis ecclesiæ, efficitur ecclesiæ, licet prælatus emerit nomine suo, in c. inquirendum, nu. 1. de pecu. cler. 126
res empta ex pecunia militis, minoris, ecclesiæ, & clerici, efficitur ipsorum, etiam quod instrumentorum caueat in persona alterius, ibidem, numer. 5. 127
7 res integra in iudiciis, & in negociis, quando dicatur, in clem. procuratorem, num. 2. de procurat. 292
6 res empta de pecunia non decimata, est communis inter ecclesiam, & emptorem pro parte, quæ erat debita ecclesiæ pro decima, in capitu. pastoralis, num. 6. de decim. 180
res empta nomine ementis de pecunia ecclesiæ, clerici, minoris, vel militis, esse dicitur ipsorum, & non ementis, secus forte, si pecunia esset aliorum, ibidem. 6
6 res empta ex pecunia ecclesiæ efficitur ipsius, licet clericus emat nomine proprio, in c. 1. nu. 4. de pecu. cle. 132
res empta ex pecunia alicuius, non efficitur illius, sed ementis nomine proprio, ibidem.
5 res inter alios acta, quare aliis non præiudicat, in capitu. quamuis, numer. 1. de re iudica. 90
res inter alios acta, non nocet, nec prodest aliis, nisi quo ad semiplenam probationem, quod relinquitur iudicis arbitrio. ibid. nu. 2. & 3. eod.
res inter alios acta, præiudicat tertio, si de re sua litigatur, & potuit, aut impedire, aut protestari, aut iudicium in se assumere, & non fecit, ibid. nun. 8. 12. & 24. 94. & seq.
4 res inter alios acta, aliis non præiudicat, quomodo intelligatur in terminis. in c. inter dilectos, de fide instr. nu. 15. 115
6 rem ponens sub claulbus, non potest redargui de negligentia, vel incauta cultodia, in c. 1. nu. 1. de custo. eucha. 261
res propter nuptias donata uxori a marito non potest ab eo alienari etiam uxore consentiente, nisi interueniat secundus consensus uxoris post bien nium, item quod vir habuerit facultates, vt indemnitati uxoris possit consuli, in e perueniat, nu. 2. & 6. de emp. & ven. 97
res tantum valet, quantum communiter vendi potest, in capitu. 1. num. 3. de empt. & vend. 95
CORSE. Ego adduco casum peregrinum, & expressum secundum vnã lectã. quam sequitur ibi Bar. in l septem. C. de eroga. mili. annor. libr. 12. quod quantum valet frumentum, vel alię res, nunquam debet inspici, nisi in loco publici fori, & quanto ibi vendi potuisset, vnde si res potest vendi multo plus, vel multo minus alibi, sed non in foro, debemus locum fori inspicere, & sic considerare debes æstimationem secundum locum publici fori. vide quę dixi in singula. meis, in versi. vendit.
1 res inter alios acta, licet non faciat plenam fidem in alio casu, tamen facit præsumptionem, quę transfert onus probandi in aduersarium, in capit. cum inter canonicas, num. 8. de elect. 96
3 res quando est tempore peritura, possunt partes compelli venire ad iudicium, in c. si. nu. 13. de feriis. 170
5 res inter alios acta, ratione indiuidui alteri nocet, in c. quamuis, num. 15. de re iudi. 95
6 rem vitiosam locans, vel vendens etiam ignoranter, tenetur non solum ad restitutionem precii, sed etiam ad interesse, in cap. vno, numer. 22. de comno. 92
7 res an possit esse plus, vel minus valitura, statur consuetudini, & etiam attenditur id quod frequentius accidere potest, in capitu. nauiganti, nume. 10. de vsuris. 142
6 res permutata, si euincatur, datur regressus contra illum, qui talem rem dedit, in c. cum venerabilis, nu. 22. de excep. 8
7 res reperta accipiens in naufragio, an & quando faciat suas, vel committat furtum, in c. cum dilecti, nu. 11. de accu. 70
rem alterius reperiens, si ignorat dominum, & putauerit ipsum habuisse illam rem pro derelicta, potest vsucapere, si vero nõ putauerit, debet eo gare inter pauperes, ibi. num. 12.
res inuenta naufragio, an præsumatur habita pro derelicta, ibidem, numero 11.
3 res aliena donata ecclesiæ, & consecrata, non potest amplius ad dominum reuerti, sed donans tenetur ad interesse, in capitu. verum, numer. 26. de foro compcten. 74
5 res mea non potest esse mea ex pluribus contrariis acquisitionibus, in cap. auditis, nu. 24. de præscri. 40
7 res aliena, si fuerit inuito, vel ignorante domino consecrata, non debet desacrari, sed est satisfaciendum domino de interesse suo, in cap. 1. num. 12. de non. ope. nunc. 168
6 res aliena, si pignoretur ignorante domino, potest ab ipso vendicari, etiam non satisfacto creditori, in c. ex præsentium, nu. 7. de pign. 115
3 res inter alios acta non præiudicat, etiam habentibus consimilem causam, in c. causam quæ, il 2. nu. 3. de iud. 50
2 res acquisite per contractum, vel testamentum, in quo non sunt adhibitæ solennitates iuris ciuilis, in foro conscientiæ, licitè retinentur, in capit. 1. num. 19. de resti. in integ. 190
6 res debita peremptа apud debitorem, an percat sibi, vel creditori, in c. commissa, nu. 4. de deci. 172
2 res dicitur dubia per negationem partis, in capitu. coram, numer. 9. de offi. delegat. 127
2 rem retinere quis potest, donec fuerit sibi satisfactum de expensis, quas in ea fecit, in c. 1. nu. 3. de resti. in integ. 190
5 res prohibita alienari per legem, vel statutum, vel defunctum, siue per pactum, an possit prescribi, in c. cum non liceat, nu. 7. de præscr. 30
1 res integra non dicitur ulterius, quando substantialia negocii incipiunt tractari, in c. in causis, nu. 7. de elect. 170
6 res laicalis data ecclesiæ non subiicitur amplius oneribus, quibus subiiciebatur, antequam esset tradita ecclesię, in capitu. dilectus filius, nume. 3. de præben. 58
res, quę peruenit ad manus exempti priuilegio exemptionis gaudet, ibid.
2 rescriptum ad lites, non extenditur ad futuras, in capitu. non inuiste, num. 2. de procur. 180
4 rescriptum contra ius, non est seruandum, nisi dicatur, non obstante tali iure, in c. pastor. nu. 4. de fide instr. 122
6 In rescriptis non est necesse facere mentionem de iure communi, in c. cum dilectus. nu. 4. de cle. non resi. 26
7 rescripta, & priuilegia non reuocant alia rescripta, nisi de ipsis faciant specialem mentionem, in c. veniens, nu. 11. de præscr. 50
2 rescriptum debet facere mentionem de iure, quod prohibet huiusmodi rescriptum fieri. Ant. in c. eam te, nu. 5. de ęta. & qual. 56
7 rescriptum ad lites, vel ad beneficia, non extenditur ad futura, in cap. quia circa, nu. 5. de priuil. 185
1 In rescriptis solita poni, habentur pro appositis, in c. mandatum apostolic. nu. 4. de rescrip. 96
5 rescriptum delegatorium est surreptitium, si in eo non fit mentio, quod causa erat cœpta coram ordinario, etiam per solam citationem, in capit. vt debitus, nu. 20. de appel. 150
In rescriptis ad lites, an attendatur tempus datę, an tempus præsentationis, ibid. num. 22.
rescripta principis, sunt perpetua, & non tollumtur, nisi per aliud rescriptum, ibi. num. 23.
1 rescriptum, si producitur, an requiratur alius libellus, in cap. dudum, il 2. num. 29. de elec. 213
3 rescripta non extenduntur ad casus in eis non expressos, & quando, in c. 1. nu. 15. & 17. de seque. poss. & fru. 270
1 rescripta ad lites, stricte interpretantur, in capitu. Rodulphus, numer. 1. de rescript. 90
1 rescriptum quid est, & quibus modis sumatur. in rubric. numero 1. de rescript. 50
rescriptum a priuilegio quomodo dignoscitur, ibi. nu. 3.
6 rescriptum quo mandatur alicui prouideri de beneficio, non includit dignitatem, vel rectoriam, nisi fuerit dictum de beneficio competenti, quo casu intelligitur secundum qualitatem perſonę, in capitu. fin. nume. 1. 2. & 6. de præben. 63
rescriptum principis recipit interpretationem ab intentione sua, ibidem, numero 4.
1 rescriptum non faciens mentionem de excommunicatione impetrantis, est surreptitium, in c. dilectus filius, nu. 1. de rescr. 82
rescripta diuersa contra vnum, & super eodem, & ad diuersos iudices impetrata, & impetrans utroque utatur, non ualent, quia impetrans priuatur commodo vtriusque, in c. ex tenore, nu. 1. & 5. de resc. 64. & seq.
rescriptum quod est effectum commune, non tollitur, nisi per consensum communem, ibi. num. 2.
rescriptum secundum non faciens mentionem de primo, non est ipso iure nullum, ibid. num. 3.
rescriptum alias validum, irritatur dolo impetrantis. ibi. nu. 4.
rescriptum primum, quod potest elidi exceptione, an requiratur, quod de eo fiat mentio in secundo, ibi. nu. 6.
rescriptum secundum tollit primum, si de eo fiat mentio, alias secus, in cap. cæterum, nu. 2. & 5. de rescr. 50
rescriptum impetratum de communi consensu unius partis tantum, nisi de illo communi consensu primi rescripti fiat mentio in secundo, non valet, ibidem, num. 3.
rescriptum continens plures gratias, surreptio in vna non uitiat alias, ibidem, numer. 7.
rescriptum secundum, an tollatur, si primus impetrans obiecit surreptionem, an uero requiratur, quod appellet si iudex non admittit suam obiectionem, ibid. num. 6.
rescriptum secundum faciens mentionem de primo, an tollat primum ipso iure, adeo quod processus factus super primo sit nullus, ibidem, numero 10.
rescriptum est ipso iure nullum, si impetratur ab excommunicato, ibidem numer. 12. 54

Rescriptum

rescriptum secundum faciens mentionem de primo, an sit ipso iure nullum, ibidem, num. 5.
1 rescriptum ad beneficia, debet facere specialem mentionem, non solum de beneficio, quod quis habet, sed de eo, quod quis expectat, in c. in nostra, nu. 2. 4. & 7. de rescrip. 62
rescriptum non debet facere mentionem de alio in specie, & non in genere, in c. cum dilecta, nu. 2. de rescrip. 74
3 rescriptum, & priuilegium, an extendantur ad alias personas, in cap. prudentiam, nu. 3. de mu. pcti. 120
1 rescriptum nullum assumit vigorem, si iudex pronunciauit validum, & ob hoc non fuit appellatum, in capitu. ex parte decani, numero 11. de rescript. 93
rescriptum respectu personarum eligendarum potest esse incertum, sed non respectu iudicum, in c. quoniam autem, nu. 1. de rescr. 62
3 rescripti copia, an faciat tantam fidem, quantam ipsum originale, in cap. 2. num. 4. de dila. 161
1 rescriptum speciale derogat generali prius impetrato, licet de generali non fiat mentio in speciali, in c. 1. nu. 3. & 10. de rescrip. 50. & seq.
rescriptum faciens mentionem de primo, non indistincte tollit primum, & non faciens mentionem de primo, & tamen aliquando tenet, in c. pasto. nu. 2. de rescrip. 61
rescripta duo si inueniãtur super eadem data, quid fiendum, ibi. nu. 3.
rescriptum secundum debet specialiter de primo facere mentionem, & non in genere, & hoc quomodo procedit, ibid. nu. 4.
7 rescriptum ad lites, surreptitium est, si in eo non fiat mentio de processu causæ, & sententia, in c. per vestras, numer. 10. de donat. inter virum, & vxorem. 60
rescriptum impetratum per excommunicatum, an saltem valeat post absolutionem, in c. apostol. nu. 6. de cle. excom. 155
5 rescriptum licet dicatur surreptitium, potest tamen allegari in fauorem aduersarii, inquantum in eo narrantur aliqua in suum fauorem, in capit. cum venerabilis, nu. 37. de excep. 12
4 rescriptum, an vitietur ex defectu literæ, dictionis, vel syllabæ, in c. ex parte. nu. 1. & 2. de fid. instr. 124
3 rescriptum, an vitietur ex falsitate narrata ex qua surgit exceptio peremptoria, an reseruetur talis cognitio in meritis causæ, in c. ex parte B. nu. 12. de foro compet. 95
1 rescriptum impetratum sine mandato, an sit ipso iure nullum, in c. nonnulli, § sunt, & alii, nu. 6. de rescr. 84
3 rescriptum producens vel præsentans, videtur in eo contenta consiteri, in c. examinata, nu. 4. de ind. 44
1 rescriptum impetratum contra prælatum, valet, licet super bonis communibus prælati, & capituli, in c. edoceri, nu. 1. & 5. de rescr. 72. & seq.
rescriptum per quod incerti iudices dantur, vel futura negocia committuntur, non valet, in c. ad hæc sumus, nu. 1. 4. & 5. de rescr. 55
rescriptum deuians ab omni honestate, non præsumitur venisse a curia principis, ibid. num. 2.
rescriptum impetratum ad lites, dicitur odiosum, respectu quia præiudicat ordinariæ potestati, ibi. nu. 3.
rescriptum ex communi stylo, non debet extendi ad negocia futura, ibidem numero 6. 58
3 rescriptum impetratum contra violentum possessorem, extenditur contra successorem in vitium illius rei violenter possessæ, in c. sape, numer. 9. de restitu. spo. 226
rescripta, vel priuilegia in præiudicium possessoris lite pendente, præsumuntur surreptitia, & ex certa scientia Principis non emanata, in capit. 1. num. 6. vt lit. pend. 256
rescriptum non redditur nullum ipso iure ex eo, quod sit impetratum super suspecto iudice, in c. cum inter, nu. 23. de excep. 9
rescripti forma est, vt procedat iudex secundum narrata in eo, scilicet vt expediantur primo narrata, & post reliqua per ordinem, in c. cum dilecta. num. 4. de rescrip. 74
rescriptum dubium debet reduci ad ius commune, etiam quod uerba improprientur, in c. causam quæ, nu. 1. de rescrip. 66
in rescriptis, quod tempus attenditur, an tempus datæ, an tempus præsentationis, in c. cæterum, nu. 1. de rescr. 50
rescriptum emanatum contra ius, præsumitur falsum, aut per occupationem nimiam emanasse, in c. ex parte tua, nu. 2. de capel. mon. 228
rescripta debent habere clausulam derogatoriam ad rescripta contraria, vel ad eius contrarium saltem in genere, ibi.
rescriptum primi, quod potest per exceptionem elidi, non requiritur, quod de eo fiat mentio in secundo, in c. ex parte, nu. 4. de rescr. 60
rescriptum impetratum contra religiosos, valet etiam quod non fiat mentio cuius monasterii sint, in c. cum ordinem, nu. 1 de rescr. 53
rescriptum impetratum contra priuilegiatum, an debeat facere mentionem de priuilegio, ibid. nu. 3. 54
rescriptum non tollit priuilegium, in c. 1. nu. 6. de rescr. 48
rescriptum siue priuilegium continens id, quod ius commune, tollitur per secundum absque alia clausula derogatoria, ibi. nu. 7.
rescriptum, siue priuilegium impetratum contra ius commune, valet, licet de iure canonico non fiat mentio, ibid. nu. 8. 12. & 15. 48. & seq.
rescriptum non præsumitur falsum, si non deuiat a consuetudine curiæ, ibidem numer. 13.
2 rescriptum, quod sit surreptitium, quis habet probare, in c. constitutus, nume. 4. de rescrip. 68
rescriptum faciens mentionem de statuto, an debeat dicere de statuto iurato si statutum est iuratum, an sufficiat simpliciter facere mentionem, ibidem, num. 7. 70
2 rescripta diuersis sub eadem data concessa, faciunt iudicem supersedere donec consulat scribentem, in c. 2. nu. 1. de off. deleg. 90
rescriptum surreptitium tribuit iurisdictionem, licet clidibilem, in c. significant. bus, nu. 8. de off. dele. 125
1 rescriptum ex certa scientia, non ualet, si non seruetur forma a iure tradita, quod est, si reperitur ius dans certam formam rescripto, in c. nonnulli, nu. 9. de rescr. 82
rescriptum vel priuilegium, aut constitutio, an & quando debeat facere mentionem de iure, contra quod emaneat, ibi. nu. 10.
1 rescripto abutentes, priuantur commodo ipsius, in cap. quia nonnulli, num. 1. de rescrip. 156
rescripta non possunt aliis cedi, quia sunt personalia, ibi. nu. 3.
rescriptum impetratum ad vnam rem, non extenditur ad alias res creatas post impetrationem, ibi. nu. 4. & 8.
rescriptum corruit, si impetrans moritur tempore datę, & ille contra quem impetratur, ibid. nu. 8.
rescripto abutentes, an possit puniri criminaliter, ibi. nu. 18.
6 rescriptum papæ, quo mandatur prouideri alicui de beneficio curato, est surreptitium, si ille cui mandatur prouidere, tempore, datæ erat minor, licet tempore vacationis beneficii esset maior, in capitu. dilectus, num. 8. de præben. 42
rescriptum non extenditur ad lites ortas post eius impetrationem, ibidem numer. 10. 43
rescriptum in quo impetratur iudex aliquis, qui tempore datæ erat notorie excommunicatus non valet, vel licet esset occulte excommunicatus tamen impetrans sciebat eum esse excommunicatum, ibid. nu. 11.
1 rescriptum ad beneficia, debet facere mentionem de aliis beneficiis, si qua habet impetrans, in c. cum adeo, nu. 1. de rescr. 68
2 rescriptum impetratum super causa iam inchoata, est surreptitium, nisi in eo fiat mentio de processu coram alio iudice inchoato, in c. prudentiam, § sexta. nu. 9. de off. del. 100
rescriptum impetratum ab excommunicato, est nullum ipso iure, adeo quod non conualidetur sequuta absolutione, ibi. nu. 10.
1 rescriptum ad lites, transit in successores illius, contra quem fuit impetratum, si ipse fuit conuentus, & sic re non integra, in c. significauit, num. 1. & 6 de rescrip. 90. & seq.
rescriptum impetratum contra ecclesiam, an extenditur ad prælatum promotum post impetrationem, ibid. nu. 4.
1 rescriptum non vitiatur, si papa scribẽs uniuersitati, appellat omnes filios, licet in ea sint aliqui episcopi, in proz. Greg. nu. 5. 7
2 rescriptum in quo impetrauit aliquid iudex, debet præsentari ante citationem coram alio iudice factam, in c. 2. nu. 4. de off. leg. 127
7 rescripta non extenduntur ad personas non expressas, nisi ex dispositione in ris personæ non expresse comprehendantur, in cap. Michael, numer. 5. de vsu. 140
3 rescriptum papę, vt causa inter laicos cognoscat ab ecclesiastico, an sit ipso iure nullum, in c. licet ex suscepto, nu. 5. de for. comp. 80
7 rescriptum si est impetratum ad iudices delegatos super aliqua causa non potest pars contra quam est impetratum, illi renunciare, sed pars quę impetrauit sic, re integra, in capitu. cum dilectis, nume. 10. de purgatione canonica. 227
3 rescriptum concessum contra vnam personam, an extendatur ad aliam, in c. quia v. nu. 3. & 5 de ind. 31
7 rescriptum impetratum contra aliquem, qui tempore datę erat inhumatus, habet vires contra eius heredem etiam re integra, in capit. tua nos, nume. 5. de vsu. 170
6 rescripta ad lites sunt latissime interpretanda, quando agitur de ui comprehensiua secus si agitur de ui extensiua, in capitu. episcopi, numer. 3. de reb. eccl. alie. 87
2 rescriptum, siue priuilegium concessum contra communem stylum, & contra consuetudinem principis, præsumitur falsum, in capitu. ex parte, il 2. nu. 7. de off. del. 94
1 rescriptum non faciens mentionem de primo, quo non fuit vsus impetrans intra annum, vel nisi interueniat dolus, in capitu. plerunque, num. 1. & 7. de rescrip. 72
rescriptum non tollitur per non usum. priuilegium sic, ibi. nu. 4.
7 rescriptum impetratum ab excommunicato, & excommunicatione suppressa, an & quo casu sit ipso iure nullum, in capitu. excommunicamus, il 1. nu 9. de here. 131
rescriptum non faciens mentionem de exemptione, vel exceptione peremptoria partis, non est nullum, nisi sit de stylo enrię, secus si non faceret mentionem de excep. dilatoria, in c. ex parte, nu. 2. de priu. 213
4 rescriptum quid sit, & quid priuilegium, & facilius præsumitur falsitas in priuilegio, quam in rescripto, in c. ex literis, nu. 2 de fid. instr. 111
4 rescriptum directum alicui, vt faciat sibi exhiberi acta in una causa, an possit dici surreptitium, in c. si. nu. 3 de prob. 38
2 rescripta extendantur ad accessoria illorum, quę exprimuntur in rescripto, in c. cum olim Abb. nu. 7. de off. deleg. 116

Universidad de Deusto
Biblioteca

2 rescripta extenduntur ad omnia, ad quæ extendi possunt ex lato significatu verborum, ibid.
2 rescriptum, an extendatur ad personam in eo non expressam in c.1. nu.2. & 3. de ali. mut. iud. cau. fac. 197
7 rescriptum plures gratias continens, surreptio in vna non vitiat relinquã in c.ad dissoluendum, nu.6. de despon. impu. 19
1 Et quod tempus attenduntur in rescriptis, an tempus datæ, an tempus præsentationis, in c. capitulum sanctæ, nu.3. de rescrip. 81
rescripta quando mutuo se impediunt, recurrẽdum est ad principem qui cõcessit. ibid. nu 4. eod.
rescripta ad lites, sunt strictius interpretanda, quam ad beneficia, ibidem, numero 6. 82
2 rescriptum principis quod dicitur ab honestate deuiare, non tenetur subditus immediate mandare executioni, sed debet expectare secundam iussionem, in c. si quando, nu.1. de rescrip. 49
rescriptum deuians ab honestate, continens non obseruanti excommunicationem incurrendã ipso facto, an sit immediate mandatum executioni, ibid. nume.2.
rescriptum secundum non faciens mentionem de primo, valet si primus impetrans non est vsus suo rescripto dolo, vel negligentia, in c. si autem, nu. 1. de rescrip. 52
rescriptum surreptitium, non est ipso iure nullum, ibid. nu.2.
rescriptum ad lite, perditur data negligentia impetrantis, quæ negligentia non consideratur, nisi alius secundo impetret. ibid. nu.3.
6 Rescriptum impetratum ad beneficia, dicitur surreptitium, si non facit mentionem, quod illud beneficium saltem de facto ab alio tenebatur, in capitu. cum nostris, numero 1.7.13. 16. & 20. de concessio. præben. 68. & seq.
rescriptum surreptitium ad beneficia est adeo nullum, vt processus inde secutus sit nullus, ibid. nu.5 & 11.
rescriptum surreptitium ad beneficia, est ipso iure nullum, ad lite vero est annullandum ope exceptionis. ibid. nu.11.
rescriptum ad beneficia non faciens mentionem de primo, licet inualido, vel ope exceptionis, vel ipso iure non inualidatur, ibidem, numero 12.
5 rescriptum quando impetratur, debet impetrans facere mentionem plene de processu, & serie negotii, alias esset surrepitium, nisi talis processus sit factus post appellationem, quo casu de eo non est fienda mentio per causas hic positas, in capitul. dilectæ, numero 3. de excep. 18
rescriptum non debet facere mentionem de alio rescripto, quod est nullum. ibidem.
7 rescripto si exprimatur, id quod tacite inerat, non facit mandatum conditionale, in cle. iudices, nu.6. de offi. 290
rescripta, & priuilegia impediuntur per solam causæ commissionem, licet non sit secuta citatio, in clemen. cum lite pendente, numero 3. vt lit. pend. 295
1 rescriptum missum capitulo sed vacante, debet mandari executioni per epicopum postea electum, in c. eam te. nu. 1. de rescrip. 50
7 rescriptum ab excommunicato impetratum, est ipso iure nullum, nisi fuerit impetratum in causa absolutionis, vel defensionis. in c. dura sæpe. nu. 5. de cri. fal. 178
1 rescriptum non extenditur ad personam in eo non expressam, in c. significãte, nume. 1 & 4. de rescrip. 87
7 rescriptum, an fuerit impetratum per idoneam personam, attenditur tempus impetrationis, & non tempus præsentationis, in c. cum dilectus, nu. 3. de accusa. 83
5 rescriptum an det iurisdictionem a tempore datæ ipsius rescripti, vel a tempore præsentationis, in c. super, nu.7. de appel. 112
rescriptum in quo causa committebatur decidenda intra tantum tempus impetratum de communi partium consensu, an sit præsentetur malitiose per reum, incipiat currere tempus in præiudicium actoris, ibidem numero 21. 113
3 rescriptum papæ, vt causa laicorum pauperum cognoscatur apud ecclesiasticum, an sit ipso iure nullum, in capitu. ex tenore, numero 5. de foro compe. 82
5 rescriptum impetratum ab excommunicato, non valet, in c. ad probandum nu.14. de re iudi. 94
6 rescriptum secundum non dicitur surreptitium, si non facit mentionem de primo, quod erat nullum, in capitu. suggestum, numero 2. de iurepa. 227
5 replicatio paris criminis repellit excipientem. in c. cum ecclesiasticæ, nu.1. de excep. 4
replicans non videtur confiteri, quæ continentur in replicatione, in c. cum venerabilis. nu.27. de excep. 12
replicans quid sit, in c. a nobis, nu.14. de excep. 4
replicatio cui competat, ibid. nu.15.
replicatio quando competat. ibid. nu.16.
replicationis effectus, ibid. nu.18.
replicatio impertinens repellitur. ibid.
replicatio quomodo tollatur, vel vitietur, ibid. nu.19.
replicatio an sit primo probanda, an exceptio, ibid. nu.20.
5 replicatio vbi elidit exceptionem, debet primo probari, quia ea probata remanet exceptio inefficax, in c. dilecti filii, nu.5. de excep. 15
replicatio debet elidere exceptionem, ibi nu.8. & 9. 16
7 replicatio criminis non admittitur contra excipientem de crimine, in cap. super his, nu.11. de accu. 78
2 repræsaliæ concesse contra Perusinos, non extenduntur ad Perusinos in hac ciuitate Fulginei habitantes, in cap. quoniam, numero 2. de offic. ordin. 143
6 repugnantia non vitiat actum, qui exacta conclusione potest sustineri, in c. sicut tenor, nu.2. de regu. 187
1 repulsus ratione alicuius incapacitatis, an præsumatur semper in illa incapacitate permanere, an onus probandi transferatur in excipientem, in c. cum inter canonicos, nu.7. de elect. 146
7 repudium factum in infidelitate, non valet, in capitu. gaudemus, numer. 9. & 10. de diuor. 58
repudiata secundum ritum paganorum, contrahendo cum alio non committit adulterium, ibi nu.10.
7 resignatio beneficiorum per metum facta aliter, quam per incarcerationem, non est ipso iure nulla, licet possit peti rescissio, in clem. multorum, num.8. de pæn. 317
resignatio beneficiorum per intrusum in carceribus facta ad istum effectu, est ipso iure nulla, in cle. multorum, nu.7. de pæn. 317
responsione ad positiones pars releuatur in magna parte a probatione articulorum, ideo ante talem responsionem non debet arctari ad probandum, in cle. sæpe. nu.64. de verb. sig. 320
resurrectio nostrorum corporum ad quid fiet, & quare, in clem.1. nu. 10. de sum. Trin. 285
restitutio indulta post quadriennium, an tencat, in cle. ecclesia, num.14. de restitu. in integ. 292
restitutio in integrum quelibet peti, & terminari debet infra quadriennii, & hoc est vniforme cum vtroque iure, in clemen. ecclesia, numer. 6. de in integ. rest. 292
restitutionem in integrum, quod quis in vnam diem petere debeat, si in die tantum fuit læsus, intelligitur modico tempore ad præparandum, in cle. ecclesia, nu.4. de rest. in integ. 292
restitutionem in integrum si maior petat aduersus lapsum temporis, an semper quadriennium sit sibi dandum, in clemen. ecclesia, numer. 13. de restitu. in integ. 292
restituere ubicunque quis aliquid tenetur, non sufficit cauere de restituendo, in cle. præsenti, nu.14. de censi. 308
reuelatione diuina aliquid se habuisse asserenti non creditur, nisi aliter probet, in cle. si dominum, nu.16. de reliq. & ven. sanct. 309
reuocatio beneficii an possit fieri in manibus collatorum, vel confirmatorum, in cle. cum illusio. nu. 4. de renun. 288
reuocatio mandati generalis ad cedendum, cui debeat intimari, in cle. cum illusio. nu.5. de ren. 288
reuocatio procuratoris, an & quando valeat, re non integra, & absq; cius certioratione, in cle. cum illusio, nu.3. de ren. 288
reuocatio procuratoris facta post petitam cedendi licentiam, nondum tamen obtentam, quando teneat, & quando non, in clem. cum illusio, nume.1. de ren. 288
reum probare defensiones suas, nisi prius actoris intentio sit fundata, fatuum est in causi. plenariis, in element. sæpe, numer. 61. de verborum signi. 220
3 reus si probauit rem ab actore petitam esse suam, actore nihil probante, an non solum absoluetur ab instantia, sed pronunciabitur pro eo, in cap. ex conquestione, nu.13. de resti. spo. 204
4 Pro reo iudicandum est in dubiis, in c. cum tu nu.6. de testi. 56
3 reus conuentus reali, siue mista, siue in rem scripta, contumax mittitur actor in possessionem rei petitæ, quæ tamen recuperatur a reo, & ad quid audiatur reus, in c. si. §. in aliis, nu.1.3. 10. & 52. vt lit. non cont. fol.134.135. & 140. Sed si missio est facta ex alia causa, non auditur reus, nisi satisfecerit, ibi nu.4. 135
reus conuentus personali, si est contumax, subuenitur actori, secundum distinctionem positam, ibid.
rei vendicatio datur etiam contra simplicem detentatorem, qui liberatur nominando dominum in iudicio, ibi nu.6.
reus conuentus hypothecaria, & contumax, an sit idem, vt est quando conuenitur reali, vel personali ad effectus, de quibus, in d. capit. fina. §. in aliis, numer. 11. eo. tit.
reus, contra quem est facta missio, potest compelli, vt intra annum recuperet possessionem, ibi nu.47. 140
5 reus contra quem fuit actum, absoluitur, si nihil probetur contra eum. Si vero ipse probet se dominum, non solum absoluetur, sed declarabitur dominus, in c. cum causa, nu.6. de re iudi. 65
2 reus in vna causa, & coram vno iudice, non potest conuenire actorem in alia causa, & coram alio iudice, nisi prima sit finita, fallit, ut in capitu. prudentiam, §. si uero, nu.3. de offi. deleg. 103
4 reus dato, quod possit in criminalibus iurare, an actor incurrat pœnam talionis, vel pœnam Turpilliani, in capitu. iuramentum, numer. 14. de iureiuran. 192
3 reus, an debeat habere nouas inducias mutato, vel emendato libello, in ca. 2. nu.33. de libel. obla. 112
6 reo aliquando incumbit onus probandi ratione alicuius eminentis præsumptionis, quæ est contra eum. in capitu. vnico. nume. 17. vt eccle. benefi. si. dim. con. 85
Reus bene faceret. si probauet intentionem suam etiam actore nil probante, quia non solum absoluetur, sed pronunciabitur dominus si agitur reali. ibidem.
1 Reus potest condemnari sub conditione, si se non purgauerit. quando pro actore reperiuntur aliquæ præsumptiones, & an talis sententia sit interlocutoria, vel non. in capitu. quod ad consultationem. nume. 2. & 12. de re iudicata. 74. & seq.
3 Reus licet confiteatur, tum absoluitur si actor, nil probat. in c. cum super. nume. 9. de cau. poss. 182
4 Reus excommunicatus potest esse in iudicio. in c. post cessionem. nume. 16. de probatio. 15
4 Reus potest recusare iuramentum si actor nil probauit. in c. iuramentum. nume. 6. de iureiur. 191
4 Reus potest licite recusare iuramentum sibi delatam, actore non probante. in c. 2. nu. 1. de proba. 5
5 Reus si fuit absolutus, quia non venerat dies vel conditio, non prodest sibi exceptio rei iudicatæ adueniente die, vel conditione. in c. aduersario. nume. 4. de except. 22
3 Reus contentus si confitetur nullum ius habere in repetita, actor autem hoc non probat, non potest in illa instantia per aliquem condemnari, nisi a solo Papa, qui supplet ex plenitudine potestatis. in cap. cum super. nume. 9. de confes. 263
3 Reo existente contumace, an actor sine alia cognitione sit mittendus in possessionem. in c. fi. §. in alys. nu. 3. vt lit. non contest. 138
Reus si, propter eius contumaciam amisit possessionem, post annum auditur super proprietate intra tempus, de quo. ibid. nu. 33.
4 Reus tenetur edere actori si est vsurus etiam ad coadiuuandum intentionem actoris, & replicationem fundandam. in c. 1. nu. 15. de proba. 3
Reus non tenetur edere actori ad intentionem fundandam. ibid. nu. 6.
Reus tenetur edere actori ad intentionem fundandam, sed non in causis criminalibus. ibid. nu. 18.
Reus in matrimonio, & in alijs causis fauorabilibus, tenetur edere actori ad intentionem fundandam. ibid. nu. 19.
Reus tenetur edere actori ad fundandam intentionem, vbi argueretur peccatum si non ederetur. ibid. nu. 20.
3 Reus quomodo dicatur actor in excipiendi. in c. cum inter. nu. 11. de exce. 8
Reus voluntarius, aut necessarius qui proprie dicatur. ibid. nu. 12.
3 Reus quæ remedia habet ad faciendum se absoluere, quando actor destitit a iudicio. in c. causam. nu. 17. de dolo & contumac. 230
3 Reo contumace post lit. contest. prouidetur actori vel per diffinitiuam, vel per missionem veram in bona rei, & quando. in capitu. prout. nume. 1. & 17. eod. titu. 230. & 231
4 Reus non auditur super possessorio condemnatur si vult agere super petitorio, nisi refectis expensis, & restitutis fructibus, & idem econuerso. in c. significauerunt. nu. 8. de testi. 76
5 Reus si est paratus dare alia pignora, adiudicatio bonorum non impeditur. in c. cum aliquibus. nu. 2. & 12. de re iud. 63
1 Reus non potest conueniri extra suam diœcesim vltra duas dictas, nisi de consensu partium. in c. nonnulli. nu. 1.3 8. 12. & 12. de rest. 77. & seq.
3 Reus condemnatur in expensis, quas actor propter eius contumaciam fecit propter quam sequestrabitur res petitam. in c. 2. nume. 1. de dolo & contumac. 227
2 Reus absoluitur actore non probante, etiam quòd reus assumpserit in se onus probandi, & non probauerit. in c. ex parte. nu. 8. de rescrip. 47
4 Reus an producendo duo instrumenta contraria, an vnum probando, vel duas exceptiones circa diuersa, audiatur. in c. imputari. nume. 5. de fide instrumen. 123
3 Reus contra quem est facti missio si ostenderit se non fuisse contumacem reuocabit missionem, & non condemnabitur in expensis. prout dicitur. in cap. cum venissent. nu. 1. & 6. & 12. de eo qui mit. in poss. 250
6 Reus fugiens ad ecclesiam. an & quando possit amplius puniri in corpore. in c. inter alia. nu. 1.2.3.6.8. & 14. de immu. eccle. & cœmit. 264. & seq.
3 Reus plus negando, an incidat in aliquam pœnam, quando etiam actor plus petit. in c. 1. nu. 17. de plus peti. 176
3 Reus qui non admittit mittendum in possessionem ex mandato iudicis, auditur intra annum cum cautione de stando iuri. in cap. 1. nume. 1. de dolo & contumac. 225
3 Reus conuentus non tenetur respondere actori, donec actor reconuentus non offerat respondere reo. in c. 1. nu. 8. de mutu. pet. 113
5 Reus non potest compellere actorem excommunicatum, vt prosequatur iudicium contra ipsum vel incipiat. in c. exceptionem. nu. 29. de excep. 22
6 Reus conuictus in vna exceptione potest transire ad aliam etiam contrariam. in c. is qui. nu. 3. de sol. 118
4 Reus non tenetur aliquid probare ad absolutionem consequendam. in c. iuramentum. §. sane. nu. 2. de iureiur. 193
4 Reus qui non debeat solui, non facit excessus modicus in probationibus actoris. in c. ex literis. nu. 1. de proba. 6
5 Reo in dubijs fauendum est potius, quam actori. in cap. fina. nume. 2. de re iudicata. 98
3 Reus qualiter debeat se habere in proponenda, & probanda sua exceptione. in c. 1. nu. 10. de ord. cog. 165
7 Rex Romanorum ante coronationem non vtitur bulla, sed sigillo. in clemen. Romani. nu. 19. de iureiur. 296
2 Ritus quis dicatur. Ant. in c. cum secundum. nu. 1. de temp. ordi. 45
3 Robaria facta in territorio vnius domini, vel villæ tenebuntur ipsi, si potuerunt, & noluerunt prouidere, & imponetur collecta hominibus villæ si ipsa non est soluendo. in c. 1. nu. 8. de restit. spoliat. 192
7 Romæ diuinitus Apostolica sedes est collocata, & an Papa possit exinde sedem transferre. in c. per venerabilem. nu. 18. qui filij sint legit. 51
1 Romana ecclesia quid significat. in c. bonæ memoriæ. il 1. nume. 7. de postula. prælat. 115
1 Rubricæ sunt authenticæ, quando habent perfectam orationem. in proœ. Greg. in ver. Rex pacificus. nu. 2. 10
1 Rubrica, an a rubro sit licita argumentatio, & quid si rubrum est generalius nigro, vel econtra in proœ. Greg. ver. Rex pacificus. nu. 8. 12
Rubricæ ad quos effectus possunt allegari. ibid.
3 Rubrica aliquando est generalior nigro, & econtra. in rubr. nume. 1. de dilation. 152
7 Rumor vicinię quid sit. in c. super eo. nu. 3. de eo qui cog. consan. 35
4 Rusticorum verba capiuntur grosso modo, vt dispositio valeat. in cap. quoties. nu. 9. de testi. 43
¶ Confer. Vide Imo. in c. cum clamor. de testi. & in c. per tuas. eo. tit. & Angel. in l. 2. ff. de dunore. Bal. in l. 1. C. de confes. in 2. col. vbi dixit. quod si testis deponit de sensu visus, & an debeat deponere de sensu auditus, ex quo est grossus homo, tolleratur. alleg. tex. sing. de hoc in c. cum dilectus. de iud. ab inteff. facit glo. sing. in cap. testes. 3. q. 8. quæ dicit, quod verbum visus, large sumitur, glo. in simili. in l. 2. ff. de origi. iur. & in l. quoties. C. famil. erciscun. sed Bal. in capitu. præterea. de testa. tenuit contrarium eius, quod dixit in d. l. 1. quòd si testis deponit de visu, & valebat deponere de auditu, quòd non volebat dictum eius, tu potes concordare, quòd dictum Bald. in d. c. præterea. procedit data peritia testis, facit ad hoc glo. in l. quid si nepotes. ff. de excus. tut. & in d. l. 1. data ruditate. facit quod voluit Hostien. in c. ad dissoluendum, de despon. impube. vbi dixit, pone quòd libellans dixit, accuso vel denuncio si crimen erat committendum, libellus verificetur super verbo denuncio, si commissum, super verbo accuso. facit quod voluit Innocen. in cap. in præsentia. de renun. & Abb. in cap. per tuas. qui filij sint legit. cum simil.
7 Rusticus qui recipit precium ab aliquo viatore, vt tutè illum ducat, an peccet. in c. super quibusdam. nu. 8. de verb. sig. 280

De litera S.

6 Sacerdos licite recipiunt mercedem diuinarum operarum, non tamen ratione diuinorum. sed ratione laborum, aliter esset simonia. in c. 1. nu. 2. de sepul. 154
7 Sacerdos notorie fornicator si celebrauerit, an incurrat irregularitatem. in c. fi. nu. 5. de cler. excom. 192
7 Sacerdos confessor potest reuelare dictum sibi confessatum de voluntate confitentis, alias secus. in c. Matthæus. nu. 2. de simo. 101
7 Sacerdos proprius quis dicatur ad hoc, vt quis possit ei peccata confiteri, non petita venia presbytero parochiali. in c. omnis vtriusque. nume. 12. de pœniten. & remis. 247
Sacerdos parochialis, qui dedit licentiam parochiano suo, vt confiteatur cuicunque velit, an extendatur vt etiam in paschate possit confessionem eligere. ibid. nu. 15. eod.
Sacerdos an teneatur reuelare peccatum, quod intendit committere ille, qui est sibi confessus, quando ex tali peccato resultat scandalum. ibidem. nume. 24. 248
6 Sacerdos qui reuelauit delictum alicuius, sed negat illud habuisse in confessione, delinquens vero dicat sibi dixisse in confessione, ipse sacerdos habet probare contrarium. ibid. nu. 26. 249
6 Sacerdos, qui non dormit post cœnam, potest de mane celebrare, quando digestio est perfecta. in c. ex parte. nu. 4. de celebra. miss. 245
7 Sacerdos non prohibens matrimonia interdicta per triennium a beneficio suspenditur. in c. cum inhibitio. nu. 1. de clandesti. despon. 20
7 Sacerdos depositus, an possit restitui per inferiorem a Papa. in c. clerici. nu. 3. de cler. excom. 188
7 Sacerdos suspensus si celebrauerit perpetuo, deponi potest, etiam quod non fuerit monitus. in c. latores. nu. 1. eod. tit. eod.
Sacerdotes alicuius ciuitatis interdictæ si cogantur metu domini temporalis celebrare, an sint omnes irregulares. ibid. nu. 4.
7 Sacerdos de adulterio infamatus, debet se purgare, alias ab officio suspenditur. in c. significasti. nu. 1. de adult. & stu. 155
Sacerdos potest pandere delictum sibi confessum ex consensu confitentis. ibid. nume. 5.
7 Sacerdos excommunicatus si celebrat diuina, debet deponi, etiam quod non præcesserit aliqua monitio. in c. fraternitatis. nu. 2. de cler. excom. 189
2 Sacerdos potest absoluere concubinam suam. Ant. in c. cum clericis. nume. 5. de ordina. ab Episc. 50
7 Sacerdos depositus si celebrauerit, excommunicatur. in c. 1. nume. 1. de cler. excommunic. 187
Sacerdos depositus non perdit characterem sacerdotalem, a leo, quod si celebrauerit, conficit eucharistiam. ibid. nu. 2.

Universidad de Deusto
Biblioteca

6 Sacerdos potest stipulari alteri in his, quæ concernunt officium sacerdotis, & ad vtilitatem animæ. in c. dudum. nu. 10. de conuer. coniug. 199
7 Sacerdos si celebrauerit in loco interdicto, priuatur beneficijs, & efficitur irregularis, & ineligibilis, & per solum Papam dispensatur. in c. postulastis. nu. 1. & 5. de cler. excom. 189. & seq
1 Sacerdos omnis incontinenti, quod ordinatur, habet potestatem ligandi, & soluendi, licet habeat potestatem ligatam propter distinctionem parochiarum. in c. 1. §. vna vero. nu. 2. de summa Trin. & fide cathol. 14
7 Sacerdos, an possit cessante consuetudine aliquid pro exequijs mortuorum, vel similium petere. in c. suam nobis. nu. 9. de simo. 103
Sacerdos, si non habet vnde viuat, nec potest aliunde honeste victum quærere. Episcopus debet sibi prouidere, vel populus poterit compelli ad præstandum sibi necessaria, quinimmo poterit subtrahere, si sibi non obseruantur. ibid. nume. 11.
Sacerdos sine pauper sine non, potest suas operas spirituales extraneo locare. ibid. nume. 12.
6 Sacerdos malus ex officij potestate prophetare potest. in rub. nu. 7. de vi. & honest. cler. fol. 1. Et an sancti, & boni sacerdotes, Spiritumsanctum perpetuum habeat, an vero interim ab eis ad tempus recedat. ibid. Et quæ differentia sit inter sanctos, & Christum respectu Spiritussancti. ibid.
5 Sacerdos non potest deponi ab inferiorem Episcopo consecrato. in c. non potest. nume. 3. de re iud. 59
7 Sacerdos vel alius prælatus, an possit in subditos alterius præscribere curam animarum. in c. si. nu. 5. de pœnit. & remis. 251
7 Sacerdos si fuerit iniuriatus, censetur facta iniuria Episcopo, adeo, quod ipse poterit agere actione iniuriarum. in c. presbyteri. nu. 1. de pœnis. 236
Sacerdos si decedat ab intestato nullis consanguineis reuictis, eius bona debent diuidi inter pauperes Christi. ibid. nu. 2.
7 Sacerdos inductus in testem, non debet testificari de eo quod habuit in confessione intellige de confessione facta pro salute animæ, secus si sciat tanquam amicus in confessione. in c. qualiter & quando. nu. 7. de accus. 79
7 Sacerdos degradatus si celebrauerit, nõ incurrit excommunicationem si prius non fuit monitus. in c. si quis presbyter. nu. 3. de cler. excom. 188
Sacerdos suspensus, non solum non potest celebrare, sed nec Epistolam, vel Euangelium dicere, nec alijs ordinibus se immiscere. ibid. nume. 4. & 7. & 10.
Sacerdos degradatus perdit omne priuilegium immunitatis, non autem perdit potestatem conficiendi eucharistiam. ibid. nu. 6.
Sacerdos excommunicatus, vel depositus tenetur dicere officium aliter grauiter peccat intellige priuate, non publice in ecclesia. ibid. nu. 8. Et vide in c. seq. in 2. not. eod. tit. eod.
7 Sacerdotes habentes curam animarum, debent esse literati. in c. cum ex iniuncto. nu. 1. de hære. 131
7 Sacerdos baptizans licet hoc ex debito officij faciat, nihilominus efficitur pater spiritualis, & propterea oritur cognatio spiritualis in omnibus, & per omnia, prout ex persona leuantis. in cap. ex literis. nume. 2. de cogna. spiritua. 34
7 Sacerdotes etiam criminosi conficiunt verum corpus Christi. in c. Deus qui. nu. 2. de pœnit. & remis. 244
Sacerdos si imponit confessio pœnitentias minores solito, an ipse confessus sit tutus, quo ad Deum. ibid. nu. 4.
Sacerdos potest pœnitentiam peccatori imponendam, moderari secundum arbitrium suum. ibid.
Sacerdos etiam simplex potest absoluere ab homicidio, & adulterio, & alijs magnis criminibus exceptis quibusdam Episcopo reseruatis. ibid. nu. 5.
Sacerdotes, quibus est diminuta potestas absoluendi per Episcopum, possunt recurrere ad superiorem. ibid.
Sacerdos non debet imponere pœnitentiam, non valenti ipsam agere, ne inducat ipsum in desperationem. ibid. nu. 6.
7 Sacerdos si aliquid scit tanquàm Deus puta in confessione, etiam si sit Papa, & reuelauerit, sibi non creditur. in c. ex tua. nu. 2. de simo. 100
6 Sacerdos grauius peccat non consecrando dum celebrat, quàm consecrando in peccato mortali. in c. de homi. nu. 1. de celebr. miss. 246
Sacerdos existens in peccato mortali, & celebrans, non offendit populum, sed Deum, & conficit verum sacramentum. ibid. nu. 3. 247
Sacerdos non debet celebrare, nisi prius confiteatur, licet sit contritus, potest tamen celebrare ante peractam pœnitentiam. ibid. nu. 7.
7 Sacerdos potest ferre testimonium de reconciliatione, & pœnitentia peccatoris. in c. nemo. nu. 3. de simo. 97
6 Sacerdotes Græci possunt vti matrimonio. in c. vt clericorum. nu. 5. & nu. 6. de vi. & honest. cler. 8
6 Sacerdotes, qui sunt in peccato, magis peccant dando alijs pœnitentiam, licet absolutio ab ipsis facta valeat. in rubr. nu. 2. de vi. & honest. cler. 2
Sacerdotum malorum preces an prosint, vel noceant illis, pro quibus fiunt. ibidem.
6 Sacerdos Græcus non potest habere ecclesiam inter Latinos, si vult obseruare mores patriæ suæ. scilicet accipere vxorem. in c. cum olim. nume. 2. de cler. coniuga. 18
Sacerdotes Græci quare non ligantur lege canonica in hoc, quòd non possunt esse coniugati. ibid. nu. 3.
6 Sacerdos pollutus in somno, non debet celebrare pro illa vice. in cap. significatum. nu. 4. de præben. 30
Sacerdos recipiens pecuniam, quia celebrauit ad instantiam alicuius, peccat, non tamen committit simoniam. ibid. nu. 8.
Sacerdos non potest licite a suis parochianis pecuniam accipere, pro spiritualibus, etiam in casu necessitatis, in qua maneret ipse sacerdos. ibid.
6 Sacerdos quilibet, siue bonus siue malus, conficiet corpus Christi, non tamen exaudiuntur preces mali sacerdotis, sicut boni. in c. extirpandæ. in repetit. §. qui vero. nu. 4. de præben. 47
3 Sacerdos potest pœnam in canone positam limitare in confessione. in c. at si clerici. §. de adulteriis. nu. 5. de iudi. 17
7 Sacerdos nullo modo potest compelli reuelare illud, quod ipse scit in confessione, etiam si Papa diceret, vel adduceretur in testem. in c. dilectus. nume. 2. & 4. de excess. præla. 201
6 Sacerdos celebrans, vt Deus perdat aliquem, debet deponi, quando abutitur tanto sacramento. in c. quidam. nu. 2. de celebr. miss. 244
6 Sacerdotes & canonici qui dicunt missas propter lucrum, vel propter distributiones quotidianas vadunt ad officium committunt simoniam mentalem, & debent exigere pœnitentiam, licet non teneantur ad restitutionem. in c. consuluisti. nu. 2. eod. tit. eod.
7 Sacerdos, debet deponi, vel in stricto carcere detrudi, non solum si reuelauerit peccatorem, sed etiam peccatum. in c. omnis vtriusque. nu. 8. de pœnit. & remissio. 247
Sacerdos parochialis quando est inimicus parochiani, quid habet facere parochianus si vult confiteri. ibid nu. 11.
2 Sacerdos non dicitur scire pro certo illud, quod scit in confessione, quia potuit ille non verum dicere. in c. si sacerdos. nu. 1. & 12. de offi. ordi. 133
Sacerdos potest in genere, crimen sibi confessatum redarguere. ibid. nu. 3.
Sacerdos potest sine peccato ministrare coram excommunicato, & eidem eucharistiam tradere. si solus scit eum esse excommunicatum, & non potest aliter probari. ibid. nu. 5. & 6.
Sacerdos adductus in testem, potest libere iurare se nescire, licet illud sciat in confessione, secus si scit in pœnitentia citra confessionem. ibid. nu. 7.
Sacerdos si intendebat consecrare singulas hostias, quas habebat in conspectu, quas tamen putabat esse decem, & in veritate erant plures, an omnes, vel quæ erunt consecratæ. ibid. nu. 15.
6 Sacerdos deponitur ex crassa ignorantia. in c. si. nu. 3. de celebr. miss. 248
6 Sacerdos concubinarius si toleratur, ab eo licite audiuntur diuina, & percipiuntur sacramenta, a notorio vero est abstinendum. in cap. vestra. nu. 1. de cohab. cler. & mulie. 12
Sacerdos pollutus non polluit sacramenta, quæ ministrat. ibid. nu. 2. 13
7 Sacerdos si probabiliter ignorat se suspensum, & celebrauerit, non incurrit irregularitatem. in c. Apostolicæ. nu. 1. de cler. excom. 191
6 Sacerdos non potest retinere fœminam in domo, & matrem, & attinentes propter periculum peccati, & quando. in c. 1. nume. 1. & 3. de cohab. cler. & mulie. 11
7 Sacerdos excommunicatus si celebrauerit, est deponendus, sed si dubitauerit se esse, vel non esse excommunicatum, non ita graviter punitur. in cap. illud. nu. 1. & 4. de cler. excom. 189
2 Sacerdos incontinenti, quod assumptus est ad ordinem sacerdotalem, tenetur dicere officium. Ant. in c. cum sit ars. nu. 1. de ætate & qualit. 58
Sacerdos ante peractam pœnitentiam potest celebrare cum proposito peragendi. in clem. dudum. nu. 19. de sepult. 302
7 Sacerdos melior, & sanctior quare sit eligendus. in clem. si dominum. nu. 24. de reliq. & vener sanct. 309
7 Sacerdotis monitio generalis, vt excommunicati, & interdicti exeant de ecclesia tempore diuinorum, sufficit, ne ipse sacerdos incurrat excommunicationem. in clem. grauis. nu. 15. de sent. excom. 318
7 Sacerdotes deputandi ad audiendas confessiones debent sex habere qualitates, alias a prælatis non admitti debent. in cle. dudum. nu. 21. de sepul. 302
7 Sacramentorum, dignitatum, vel beneficiorum annexio quotuplex sit, quo iure, & ordine fieri possit, & quæ amittantur, nisi fiat. in clem. vt hi qui. nume. 12. vsque ad fi. de æta. & qualit. 289
7 Sacramenta alia fuerunt instituta a Deo, sed postea peccatum. in c. fi. nume. 5. de frigi. & malefi. 44
1 Sacramenta reseruata solis Pontificibus, non delegantur, nisi a Papa, nisi delegentur alijs Pontificibus, idest Episcopis. in c. quanto. nu. 7. de confes. 99
6 Sacramenta percipiens a notorie suspenso notorietate iuris, quia est concubinarius, quia venit contra præceptum ecclesiæ, & quid de notorie suspenso notorietate facti. in c. vestra. nu. 5. & 6. de cohab. cler. & mulie. 13
Sacramenta, an & quo casu recte percipiantur a clericis peccatoribus. ibid. nume. 9.
6 Sacramentum baptismatis licite recipitur ab hæretico in casu necessitatis, & etiam ab alijs criminosis, vt a simoniaco, & similibus. in cap. vestra. nu. 10. de cohab. cler. & mulie. 13
7 Sacramentum quod de necessitate debet conferri, si dubitatur, an interuenerit, debet ad cautelam conferri, & confertur. in c. vnico. nu. 2. & 6. de cle. per sal. promo. 193
7 Sacramentum non est iterandum. in c. 1. nu. 6. de secun. nup. 63
1 Sacramenta ministrare non potest incidens in peccatum notorium, sine dispensatione. in c. quia diligentia. nu. 6. de electi. 127
7 Sacramenta ecclesiastica non sunt deneganda homini quantuncunque facinoroso, vt sunt isti qui suspenduntur, vel decapitantur, si in morte appareant contriti & confessi. in c. fures. nu. 1. & 3. de fur. 162
1 Sacramenta ecclesiæ aliqua sunt necessitatis, & aliqua voluntatis. in c. quanto. nu. 4. de consuet. 99

1 Sacramenta recepta ignoranter ab hæretico, tenent, secus si scienter, in capitu. fraternitatis. nume. 7. de hære. 127
1 Sacramentum matrimonij permissum est muto, & surdo, & an sic de alijs sit. in cap. cum apud. nu. 5. de sponsa. 11
1 Sacramentum matrimonij, an imprimat gratiam? Ant. in capitu. unico. §. scire. nume. 4. de sacra. unctio. 56
1 Sacramentum quid est, & unde dicatur, & quot sunt sacramẽta. Ant. in rub. nume. 1. de sacra. non iteran. 60
Sacramentorum proprietates, quæ sint, & ad quid fuerunt instituta sacramẽta. ibid. nume. 3.
7 Sacrilegium est crimen ecclesiasticum, adeo quod iudex ecclesiasticus potest de eo imponere pœnam temporalem. in c. ad aures. nu. 1. de pœnis. 239. 101
1 Sacrilegium committitur, non solum si bona ecclesiæ occupantur, sed etiam si ecclesia in eis turbatur. in c. conquestus. nu. 2. de so. comp. 95
Sacrilegus, an sit ipso iure excommunicatus. ibid. nu. 7.
1 Sacrilegium est crimen mistum, & potest cognosci in utroque foro. in c. cum sit generale. nu. 1. & 16. de foro comp. 73. & seq.
1 Sacrilegium etiam in casu dubij, cognoscitur coram ecclesiastico. in capitu. Pisanis. nume. 2. de restit. spo. 224
6 Sacrilegium incurrit, qui aliquid sacrum accipit de manu laici, ut retineat. in capitu. dudum. nu. 7. de decimis. 178
6 Sacrilegium cognoscitur per iudicem ecclesiasticum. in capitu. aduersus. nume. 5. de immu. eccl. 267
6 Sacrilegium punitur per iudicem ecclesiasticum. in c. immunitatem. nume. 5. de immu. eccl. 274
7 Sacrilegium est utriusque fori, & uterque iudex ecclesiasticus, & secularis possunt cognoscere, & pœnam imponere. in c. accepisti. nu. 3. de spon. duo. 21
6 Sacrilegium committitur in cœmiterio, sicut in ecclesia. in c. cum ecclesia. nume. 2. de immu. eccle. & cœmi. 264
6 Sacrilegium potest cognosci in utroque foro. in capitu. gaudemus. nume. 6. de conuer. coniug. 198
6 Sacrilegium, & furtum simul committitur in furando res ecclesiæ. in capitu. inquirendum. nu. 3. de pecu. cle. 127
6 Sacrilegium facit, quòd laicus efficiatur de foro ecclesiastico. in capit. relatum. nume. 3. de iure patro. 227
Sacrilegus non est excommunicatus ipso iure, nisi fregerit etiam ecclesiam. ibidem. nume. 4.
1 Sacrilegium committitur etiam per insinuationem rei patrimonialis ipsius clerici. in cap. ceterum. nu. 17. de iud. 21
1 Sacrilegus, etiam quòd sit laicus potest conueniri coram ecclesiastico iudice. in cap. cum olim. Abbas. nu. 2. de offic. deleg. 116
7 Salarium licite capiunt assessores, vel aduocati, & similes locãtes operas suas. in c. 1. nu. 4. he præla. ui. suas. 115
1 Salarium, quod præstari debet propter aliquod opus, an præstetur in fine, vel in principio operis. in c. fi. nu. 23. de foro comp. 104
6 Salarium debetur adhuc hæredibus, si potestas moritur. in capitu. 1. nume. 9. de cleri. egro. 58
6 Salarium non debetur famulo, infirmo, quando illud salarium sibi debetur ratione suæ personæ tantum, secus si datur contemplatione aliorum. in capitu. 1. nu. 9. de cle. ægro. eod.
7 Salarium debetur officiali, qui ex defectu superioris non potest seruire. in cap. aduersus. nu. 18. de immu. eccle. 268
2 Salarium licite debetur etiam administratoribus rerum ecclesiasticarum. in capitu. 1. nume. 1. de syndi. 177
6 Salarium totius temporis uel pro rata, an debeant habere doctor uel aduocatus, qui moriuntur ante eorum exercitium finitum. in capitu. 1. nume. 10. de cleri. egro. 59
1 Salamon, an sit damnatus, an saluatus. in c. ne innitaris. nu. 2. de conflit. 21
3 Saluusconductus est remedium fragile, & qui non confidit in eo habet iustam causam. in c. accedens, il 2. nu. 3. ut lite non contest. 128
2 Saluusconductus concessus alicui, intelligitur ut ducatur ad locum, ubi possit secure morari. in cap. accedens. nu. 2. de procu. 173
6 Saluusconductus datus alicui ad ueniendum ad aliquem locum, intelligitur q̃ possit ibi secure morari & secure redire, in capitu. quia diuersitatem. nu. 6. de concess præben. 67
2 Saluusconductus datus alicui ad eundum, intelligitur etiam datus ad redeundum. in cap innouamus. nu. 1. de treug. & pa. 157
Saluusconductus an tollatur per primam uicem. ibid nu. 2.
2 Scandalia sunt calciamenta depicta, uel aurea, quibus utiture piscopus quando celebrat. in c. fi. nu. 3. de transla. epi. 23
3 Sanguis si minuitur 13. die February, non potest illo anno ex febre perire. in cap. cum deputati nu. 11. de re iudi. 45
2 Sanguis phlebotomatus non uenit in statutum puniens quem de sanguine. in c. solitæ. nu. 2. de ma. & obe. 150
7 Sarraceni Mauumetum non Deum, sed Dei nuncium dicunt in cle. cedit, nu. 7. de iudæ. 311
7 Sarraceni habent duo genera sacerdotum, qui isti sint, ubi habitent. & quomodo inter se cognoscantur, in cle. cedit, nu. 5. de indeis. 311
7 Sarraceni non utuntur campanis, quamuis eas commendent, habent tamẽ in qualibet mesquita unum ministerium ultra sacerdotem, qui supplex campanarum, defectum, & quomodo in cle. cedit, nu. 6. de iudæ. 311
7 Sarraceni non prohibẽtur permixtim habitare cum Christianis. in clem. cedit, nu. 2. de iudæ. 311
7 Sarraceni omnes in scutis portant in eorum lingua hæc uerba, Non est alius uictor, nisi Deus, in cle. cedit, nu. 8. de iudæ. 311
7 Sarraceni intrat mesquitam nudis & lotis pedibus, & cum certa deuotione fœminæ tamen ibi cum maribus non cõueniũt. in cle. cedit, nu. 11. de iud. 311
7 Sarraceni in quinque horis diei, in aurora, in tertijs, in uesperis, in completorio, & crepusculo noctis, faciunt certas genuflexiones, sicut nos de fero facimus ad laudem Virginis. in clem. cedit. nu. 9. de iudæ. 311
7 Sarracenos coercere spectat ad principes seculares, in quorum domino sunt cũ non sint creaturæ ecclesiasticæ. in clem. cedit, nu. 12. de iudæ. 311
3 Satisdatio de iudicatum soluendo, datur ab illis, qui uolunt aliquem defendere, & non habent mandatum, in capitu. cum deputati. nu. 11. de iud. 45
1 Scandalum magnum ubicunque timetur, si mandatur executioni rescriptũ principis, non est finienda talis excutio in capitu si quando. nume. 2. de resc. 59
7 Scandalo qui potest obuiare, & non obuiat, an præsumatur in dolo. in capitu. quantę. nu. 8. de sent. excom. 269
6 Scandalum si potest interuenire si obeditur literis papæ, licite quis potest non obedire etiam si Papa rescripserit scandalo non obstante. in capit. cum teneamur. nu. 2. de præben. 28
2 Scandalum semper est uitandum, quando potest uitari sine periculo uitæ ęternæ alias secus. Ant. in c. nisi. §. pro graui. nu. 12. 13. de renun. 34
Ob scandalum uitandum, an debeat omitti iustitia. ibid. nu. 13.
2 Scandalum, ut uitetur, an sit omittenda iustitia. in c. 2. nu. 4. de temp. ord. 42
6 Scandalum quo casu est sufficiens, quòd quis priuetur iure suo. in c. de rectoribus. nu. 3. & in c. seq. nu. 3. de cle. ægro. 59
7 Scandalum si uehementer timetur ex contractu matrimonij potest, & debet iudex matrimonium interdicere. in c. cum in tua. nu. 4. de despon. 12
1 Scandalum ut euitetur multa conceduntur. in cap. consideraumus. nume. 5. de elec. 135
7 Scandalum, ut euitetur, receditur aliquando a iure rigoroso. in cap super eo. nume. 2. de sent. excom. 252
2 Scandalum, ut euitetur, non debet qui s desistere ab operatione boni. in capitu. ad aures. nu. 3. de temp. or. 44
7 Scientie imperfectum sicut aliquando supplet perfectio charitatis, ita nonnunquam imperfectum scientiæ in scholaribus doctoradis supplet perfectio expensarum, in cle. cum sit, nu. 8. de magist. 311
7 Scientia iuris. scientia est, licet mutabilis. in capit. non debet. nume. 2. de consan. & assi. 40
7 Scientia tribuit habentibus eam perpetuitatem, & ęternitatem. in capitu. fin. nume. 3. de magi. 119
7 Scientia præsumpta non punitur in delictis, sed uera. in capitu. dilectus filius. nume. 9. de simo. 102
7 Scientia qualis requiritur in Episcopo, uel prælato. in cap. 1. nume. 10. de consan. & offin. 38
6 Scientia non eminens non requiritur in beneficijs, maxime simplicibus. in cap. uenerabilis. nume. 8. de præben. 57
Scientia quando dicatur eminens. sufficiens, uel mediocris remissiue. ibid. nu. 8.
1 Scientia quæ requiritur in prælatis, qualis esse debet, in capitu. cum in cunctis. nume. 4. de electi. 128
2 Scire dicitur quis etiam illud, quod scit per credulitatem, aut præsumptionem. Ant. in cap. 1. nu. 2. de scru. in or. fa. 68
6 Scientia, & studium conueniunt omnibus, maxime clericis ex ore Dei. in cap. non magno. nu. 7. ne cle. uel mona. 276
7 Scientia quomodo præsumatur. in c. de his. nu. 9. de accusa. 68
7 Scire quis præsumitur id, quod communiter alijs innotescit. in capitu. fina. nume. 9. de coniu. seruo. 31
2 Scena quid sit, & habens usum fructum uestis scenicæ non potest illa uti, nisi in scena. in cap. ad honorem. nu. 6. de an. & usu pal. 9
1 Schismaticus non potest amplius promoueri ad Episcopatum, nisi dispensetur. in cap. quia diligentia. nu. 1. & 3. de ele. 127
Schismaticus utrum sit hereticus. ibid. nu. 2.
Schismaticus non potest dispensari. nisi a solo Papa. ibid. nu. 8.
7 Schismaticus non potest conferre beneficia, & ordines, uel dignitates dare, & si dederit non tenent, & ordinati uel beneficiati ab eo, sunt ipso iure excommunicati. in capit. quòd a prædecessore. nu. 1. 3. & 4. de schisma. 134
Schismaticus excommunicatus existens in peccato mortali, an & quando possit conferre temporalia, uel spiritualia, in quibus conferatur ordo, uel non. ibidem. nume. 4.
6 Schisma quotiescunque fieret in ecclesia Dei, si non posset sedari, possunt domini temporales se intromittere, & facere dubium sopiri, & terminari per ecclesiam. in cap. tua. nu. 10. de decimis. 174
2 Schismatici, an conficiant aliquo modo sacramenta. Ant. in capit. a nobis. nume. 1. de sacra. non ite. 61
7 Schismatici quibus modis capiantur, & an sint hæretici, ut quo casu. in rub. nu. 1. de schismat. 133
Schismatici, an sint excommunicati. ibid. nu. 2. 134
7 Scholares mercenarij, & his similes cẽsentur de Parochia, in qua pro tempore habitant, quo ad sacramenta, in clemen. religiosi, nume. 6. de pri. & excess priui. 315
6 Scholares presumuntur ignorare statuta loci, cum principaliter uacẽt studio. in cap. 1. nu. 8. de locato. 100
1 Scholaris an & quando sortiatur domicilium ex mora contracta in studio, & an possit conueniri ex contractibus ibi gestis. in proœ. Greg. nu. 18. 8
1 Scholaris qui iudicat secundum singularem opinionem magistri sui non tene-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tur in expensis. in cap. 1. nu. 75. de postu. præl. 113
6 Scholares non dicuntur habere domicilium in loco studij, sed tantum habitationem. in c. nullus episcopus. nu. 4. de parochijs. 164
Scholaris recognoscit in superiorem Episcopum studij, quo ad necessaria non quo ad voluntaria ibid.
1 Scholares statuentes possunt pœnam imponere secundum iurisdictionem, quã habent. in cap. ex literis. nu. 2. de consti. 41
2 Scholares, an contrahant domicilium in loco studij. in capitu. quod clericis. nume. 4. de foro comp. 76
3 Scholares non capiuntur pro represalijs, nec illi qui ueniunt ad uidendum eos. in c. si. nu. 47. de foro comp. 106
3 Scholares etiam intrantes scholas, non tamen attendentes, non debent gaudere priuilegijs scholarium. in c. 1. nu. 39. de iudi. 8
3 Scholaris conuentus coram uno ex suis iudicibus, an possit coram eo suum aduersarium conuenire, in c. 1. nume. 37. & 39. de mut. peti. 117
6 Scholares non constituunt domicilium in loco studij, nisi ibi steterint per decem annos. in cap si. nu. 8. de parochijs. 165
7 Scholares, & similes personæ quæ non habent locum firmum, illum habẽt proprium sacerdotem in cuius parochia commorantur. in capit. omnis ut infque. nu. 23. de pœnit. & remis. 248
6 Scholares uel pelegrini, uel alibi habitantes propter pestem, uel guerram, an sint parochiani illius loci, ubi habitant. in c. in nostra. nu. 10. de sepul. 160
2 Scholares faciunt licitam uniuersitatem. in c. quia. nu. 1. de proc. 181
6 Scholaris si reperitur idoneus, & petit se doctorari, non peccat uitio præsumptionis secus si est indignus in capitu. cum ecclesia. nume 9. de immu. eccle. & cœmit. 264
4 Scholaris præsumitur facilius impetrare rescriptum, quàm alius. in capitu. si. nume. 1. de præsump. 139
6 Scholaris antequam doctoretur ter examinatur primo, a promotoribus secũdo priuate, tertio publice. in c. cum secundum. nu. 14. de præben. 33
7 Scholaris non gaudet priuilegio scholarium, nisi sit matriculatus. in capit. quidam. nume. 2. de privi. 223
2 Scholaris subiturus examen doctorum, potest unum ex ipsis suspectum allegare habet causam suspitionis in c. causam quæ. nu. 2. de offi. deleg. 98
2 Scholaris si antequam iret ad studium, habuerit beneficium, & postea reuertatur ignarus an possit illo beneficio priuari. Ant. in capitu. si. nume. 6. de æta, & qualita. 58
5 Scholaris dum doctoratur, requiritur ad minus numerus septem doctorum. in cap. non potest. nu. 17. de re iudi. 60
7 Scholaris conducitur aliquando, ad lecturam potius, ut discat quàm alios doceat. in c. 1. nu. 5. de magi. 118
7 Scholaris si se obligauerit ad intrandum cum certo doctore, talis obligatio nõ ualet. in cap. prohibeas. nu. 1. eo. ti. eo.
5 Scholaris notorie peritus transit sine examinatione, uel saltem modica pro forma, in cap. constitutis, il 2. nu. 4. de appel. 134
7 Scholares euntes ad studium, debent ex reditibus sui beneficio gubernari, & si non sufficiunt, debet eis prælatus cum capitulo prouidere. in c. fin. nume. 1. de magi. 119
Scholares quibus natura resistit, non sunt mittendi ad studium ne inanibus sumptibus, & laboribus uexentur. ibid. nu. 2.
Scholaris debet inquantum possunt, defendere opinionem magistri sui. ibidem. nume. 7.
Scholares absentes non debent percipere fructus absentia nisi studeant in studijs generalibus. ibid. nume. 6.
5 Scholaris approbatus in rectorem studij, potest reprobari in examine. in cap. cum uenerabilis. nu. 55. de excep. 14
6 Scholaris pauper potest sustentari de communibus reditibus alicuius ecclesiæ, etiam quòd aliqui ex clericis contradicant, dummodo maior pars uelit. in cap. si. nu. 2. de his quæ fi. a maior. par. cap. 84
2 Scholaris sufficit, quòd approbetur a septem doctoribus. in capitu. prudentiã. nu. 9. de offic. deleg. 100
4 Scholaris recedens, an possit alium ponere in domo, uel camera ab ipso conducta. in cap. inter dilectos. nu. 17. de fid. instru. 116
Scholaris insolens potest ab alijs reiici. ibid. nu. 19.
2 Scholaris licentiatus si iurauit non assumere gradum alibi, quam in loco ubi fuit licentiatus, potest sine metu periurij assumere gradum, si de nouo facit se examinare. in c. cum inter. nu. 11. de renun. 12
7 Scriptura non requiritur ad essentiam contractus, nisi conuenerit inter partes. in c. pactum. nu. 1. de uerb. sig. 274
5 Scriptura continens appellationem sufficit, quòd præsentetur iudici absque eo, quod legatur. in c. cum in ecclesia. nu. 7. de appel. 126
5 Scriptura, quæ requiritur in aliquo actu, est deperdita probata perditione scripturæ potest probari per testes, quòd in ea continebatur. in capitu. sicut nobis. nume. 4. de re iud. 77
4 Scriptum iudicis, uel tabellionis, an possit per testes, & per quot reprobari. in c. cum a nobis. nu. 3. de testi. 67
3 Scriptura licet requiratur in gratia Papæ, tamen declaratio illius gratiæ. potest fieri per testes. in c. auditis. nu. 3. de resti. spol. 195
2 Scripturis prælatorum creditur, quando agitur de modico præindicio. in c. cũ in ecclesiis. nu. 1. de maio. & obe. 152
6 Scribens ut deputetur ad aliquod officium non potest ulterius illud recusare. in cap. 10annes. nume. 3. de testa. 150
6 Scriptura regulariter non requiritur in aliquo casu, nisi iniure expresse caueatur. in cap. 1. nume. 4. de his quæ fi. a præla. 77
6 Scriptura in loco marmoreo facta facit fidem ubi non agitur de præiudicio alterius. in c. proposuisti. nu. 6. de conse. eccl. uel alta. 241
7 Scriptura licet requiratur in aliquo casu. si tamen fuit perdita poterit per testes probari. in c. cum olim. nu. 4. de priuile. 212
5 Scripturę alicuius transumptio potest delegari alicui, qui fideliter & solennem transumptione faciat. in cap. cum dilecta. nu. 4. de confir. uti. uel inuti. 165
6 Scriptura non requiritur in contractu emphyteutico, secundum communem usum, in cap. potuit. nu. 7. de locato. 102
1 Scriptura est substantia in electionibus. i. ut redigatur electio in scriptis. in capquia propter. nu. 6. de ele. 174
4 Scriptura publica quę sit, quæ priuata, & quæ authentica. in capitu. 1. nume. 2. de fide instru. 100
5 Scripturæ actorum uel aliarum rerum magis creditur, quàm assertioni partis asserentis contrarium. in c. cum inter. nu. 22. de re iud. 72
3 Scriptura emanans super aliquo actu ut ualiter facto uidetur ipsum actum cõfirmasse. in capitu. cum uenissent. nu. 3. de resti. spo. 206
1 Scriptura, an sit de substantia gratiæ. in c. in nostra. nu. 11. de rescrip. 85
1 Scriptura est de substantia probatoria, non de substantia gratiæ, adeo q; testes non admitterentur ad probandum gratiam. in c. nostri. nu. 4. de ele. 134
7 Scriptores bullarum in curia Romana, & precium recipientes, an incurrant simoniam. in c. 1. nume. 5. de simo. 93
6 Scriptura regularitter non ualidat actum nullum. in capitu. ex tenore. nume. 2. de concef. præben. 73
1 Scriptura non est de substantia gratiæ, sed de substantia probationis. in capitu. qualiter. nume. 1. de ele. 140
7 Scripturæ notariorum qui fuerunt de falso condemnati, an faciant fidem. in c. fraternitatis. nume. 3. de here. 127
1 Scriptura utrum sit de substantia legis, uel statuti. in cap. 1. nume. 19. de postula. præla. 112
1 Scriptura non est de substantia legis, siue constitutionis quando possunt probari per testes. in rub. nume. 3. de consti. 15
4 Scriptura quæ dicatur authentica, & quæ priuata. in capitu. 2. nume. 1. de fide instrum. 108
Scriptura priuata, quando non est subscripta, nec a partibus, nec a testibus, quã fidem faciat. ibid. nume. 2.
Scriptura priuata subscripta a partibus tantũ, quam fidẽ faciat. ibi. nu. 3. 109
Scriptura priuata subscripta a testibus tantum, quam fidem faciat. ibidem. nume. 4.
Scriptura priuata subscripta, & a partibus, & a testibus, quam fidem faciat. ibidem. nume. 5.
Scriptura priuata reperta in archiuo publico cum causa, fide faciat. ibi. nu. 6.
Scriptura priuata, an debeat habere solennitates, quæ reperiuntur in publica. ibidem. nume. 7.
Scriptura de qua fit comparatio, qualis debeat esse, & quòd quis potest compelli ad scribendum, ut fiat comparatio. ibid. nu. 13. 111
7 Secreta possunt reuelari pluribus modis, & quomodocunque sit reuelatum reuelans tenetur ac si uerbaliter, & expresse reuelauerit. in c. omnis utriusque. nu. 7. de pœnit. & remis. 247
7 Secta est habitus animorum, & propositum in malum circa falsam disciplinam, & unde dicatur in cle. ad nostrum. nu. 10. de hæret. 313
7 Secularis clericum capiens, licet non animo iniuriandi, sed ne citatus uadat ad curiam Romanam incidit in excommunicationem. in clemen. multorum. nume. 5. de pœn. 316
7 Secundus ordo Beati Francisci est monialium Sanctæ Clarę, quæ licet omnia profiteantur, habent tamen proprium in communi. in clem. cum de quibus. nume. 3. de relig. dom. 306
7 Sensualitas est uis animæ appetens delectabilia corpori, & refutans nociua, & hanc dicimus animam sensitiuam. in clemen. ad nostram. nume. 10. de hæret. 313
2 Securitas promissa alicui intelligitur, quòd facit securum ab exceptione iuris. in c. quoties. nu. 2. de pact. 158
5 Semel si aliquem approbaui, utrum possum eundem reprobare. in cap. a nobis. nu. 7. de except. 4
7 Semestre tempus prefixum ordinarijs ad conferenda beneficia, non currit, executori, quominus conferre possit. in clem. si de beneficio. nu. 1. de præbẽ. 299
4 Semiplenam probationem, quando faciat scriptura domestica, & fuga rei. in c. iuramentum. § sane. nu. 13. de iureiur. 193
2 Senectus, & ignorantia sunt causæ, propter quas consueuit peti cessio. in c. 1. nu. 1. de renun. 11
7 Senectus potest dici infirmitas. in c. quamuis. nu. 2. de sent. excom. 272
7 Senibus indulgenda est potestas adoptandi, ut in solatium uitæ possint filios acquirere. in c. unico. nu. 4. de cogna. lega. 34
3 Senes uel ualitudinarij, qui dicantur. in capitu. si, nume. 18. & 19. ut lit. non contestat. 134
7 Senex quomodo possit matrimonium contrahere. in capitu. quod sedem. nume. 5. de fri. & mal. 42
4 Senes, an compellantur ferre testimonium, & qui dicantur senes, in capitu. si qui testium. nu. 7. de testi. 49
6 Senectus est species infirmitatis, si ualet ad statuta loquentia de infirmis. in c. magnæ. nume. 8. de uoto. & uo. re. 205
7 Sententia reuocari potest, si error probabilis detegatur. in cap fraternitatis, nume. 17. de fri. & male. 43

Sententia notorie iniusta, nulla est, uel saltem reuocari potest etiam si non sit appellatum. ibid. nume. 16.
Sententia in causa matrimoniali quomodo possit in rem transire iudicatam. ibidem. nume. 21.
1 Sententia lata contra extrauagantes, an sit ipso iure nulla in proœ. Greg. in uer. Rex pacificus. nume. 11. 12
3 Sententia corporalis, an possit mandari executioni intra decem dies, datos ad appellandum. in cap. 2. nu. 2. de re iud. 49
Sententia lata per iudicem, non ualet qui ita celeriter pronũciauit, quòd potest præsumi quòd non ita celeriter fuerit instructus. ibid. nu. 4.
1 Sententia arbitri lata super delicto etiam famoso, an infamet. in capitu. causa restitutionis. nu. 8. de resti. in integ. 196
1 Pro sententia iudicis, a quo fuit appellatum, an præsumatur. in capit. cum speciali. § porro. nume. 9. de appel. 153
3 Sententia lata contra monachos litigantes sine licentia Abbatis est nulla, secus lata in eorum fauorem, in capitu. causam quæ. il 1. nu. 11. de iudi. 27
Sententia lata in fauorem non citati est nulla. ibid.
Sententia lata contra tutorem, qui adhuc non citauit, est nulla, secus si pro tutore. ibidem.
1 Sententia Principis lata sine causæ cognitione non habet præsumptionem ualiditatis. in capi. u. inter R. nu. 9. de ele. 139
2 Sententia lata contra defunctum, non ualet, in capitu. mandato. nume. 5. de procura. 175
3 Sententia in causa beneficiali non transit in rem iudicatam, maxime quando fuit lata cõtra absentem licet contumaciter, & indefensum. in c. cum olim. nume. 1. & 9. de do. & contu. 238. & seq.
3 Sententia lata in causa matrimoniali an impediat agentem petitorio. in capit. literas. nume. 11. de resti. spo. 211
3 Sententia habet præsumptionem pro se quando transuit in rem iudicatam, secus si ab ea est appellatum, in cap. cum ad sedem. nu. 32. de resti. spo. 219
2 Sententia notorie iniusta, est nulla. in capitu. si quando. nu. 1. de offic. deleg 91
3 Sententia lata super re facit, plenam fidem super fructibus, etiam quòd sententia sit iniusta. in capitu. grauis. nu. 18. de resti. spo. 207
Sententia lata super principali facit ius in alia instantia super fructibus. ibid.
3 Sententia diffinitiua licet non ferat ut lite non conte. tamen fallit. in capit. causa status. in c. ex tuæ fraternitatis. nu. 4. ut lit. non contest. 127
3 Sententia potest ferri per illa uerba, mihi uidetur, & quid in teste, & in alijs depositionibus in c. 1. nu. 12. de iudi. 4
2 Sententia sub qua condictione lata ualeat. in capitu. in literis. nume. 4. 5. de offic. delegat. 91
2 Sententia in possessorio recuperandę, an sit interlocutoria, uel diffinitiua. in c. consultationibus. nu. 5. de offic. deleg. 92
Sententia contra absentem contumaciter, an possit ferri. ibid. nu. 8.
3 Sententia lata a non suo iudice, an possit per suum iudicem haberi rata. in cap. significasti. nu. 19 & 21. de foro comp. 99
Sententia nulla confirmata a partibus ualet in uim pacti tantum. ibid. nu. 22.
1 Sententia lata ab illo, qui reputabatur iudex, ualet etiam si appareat. quòd nõ erat legitimus iudex. in cap. nihil. nu. 12. de elec. 179
5 Sententia a qua fuit appellatum, potest confirmari si per appellantem nihil deceatur contra eam, respectu uero tertij potest infirmari qui pro suo interesse ab ea appellauit. in cap. cum super. nu. 1. & 9. de re iud. 78. & seq.
7 Sententia condemnatoria lata per iudicem loci, ubi est commissum delictum, mandabitur executioni per ipsum si est corporalis si uero est exequenda in rebus mandabitur executioni per iudicem originis. in capitu. 1. nume. 6. de rapto. 157
5 Sententia in notorijs fertur in non citatum, & absentẽ, quoniam certum est sibi nullam competere defensionem, & an citatio requiratur, in notorijs. in c. cum sit Romana. nu. 7. 31. & 32. de appel. 105. & seq.
2 Sententia limitata ad certum tempus, uel causam, an cesset finito tempore, uel causæ. Ant. in c. cum bona. nu. 5. de æta. & quali. 54
7 Sententia potest ferri per uerba, quæ equipolleant uerbo absoluo, uel condemno. in c. in bis. nu. 1. 2. de uerbo. sig. 275
Sententia lata a iudice loci, ubi delinquitur, mandabitur executioni a iudice, ubi sunt sita bona. in c. postulasti. nu. 1. de foro comp. 91
Sententia uel statutum, an porrigat effectum suum ex territorio. ibi. nu. 9. 92
Sententia lata a iudice unius territorij, an possit mandari executioni a iudice alterius territorij, ubi sunt bona condemnati. ibid. nu. 18. 93
3 Sententia potest ferri partim pro uno partim pro alio, etiam super eodem articulo. in c. 1. nu. 4. de seq. pos. & fruc. 258
Sementia super expensis an possit esse in certa, & generalis, nulla præmissa taxatione. ibid. nume. 21. 23. 259
Sententia contra iuramentum, an ualeat remissiue. ibid. nu. 30.
3 Sententia super principali petito debet esse certa, sed super accessorijs potest esse in incerta. in c. si. nu. 5. de do. & contu. 247
Sententia super expensis ualet etiam non declarata quantitate expensarum. ibidem. nume. 8.
Sententia lata super conditione, ualet, licet si præter ius. ibid. nu. 9.
1 Sententia continens iuris errorem, ex mente uel interpretatione non est nulla in proœ. Greg. nu. 15. 5
2 Sententia duorum tertio absente non ualet regulariter. in capitu. 1. nume. 2. de arbi. 98
1 Sententia a non suo iudice lata, non ualet & quòd consuetudo sit contrarium. in c. ad nostram. nu. 1. & 2. de consue. 98
5 Sententia, quę transiuit in rem iudicatam, retractatur ex confessione partis, pro qua fuit lata si asserat ipsam iniquam. in c. cum inter. nu. 8. de re iud. 72
¶ Corse. Adde, quòd licet contra sententiam quæ in rem iudicatam transiuit, nulla exceptio habet locum de iure, ut no. in capitu. 1. de re iud. Fallit tamen quando exceptio superuenit, post sententiam ut in l. si fullo. de condictio. sine causa. Ratio, quia temporalis exceptio in ueteri iudicio non potuit excludi, nec includi. de transac. l. post rem. Item fallit, quando exceptio est reseruata a iure post sententiam in casibus in iure expressis, in quibus concurrit ratio fauoris uel odii, notatur in l. tamẽ ff. ad Macedonianum. Item fallit in casibus in quibus conceditur restitutio iudicis ministerio, ut quando est obiectum, in probatione, ut in l. seruo inuitum. §. cum prætor. ff. ad Trebellianum. Item fallit, quando exceptio non opponitur sententiæ. sed actioni primæ denuo intentatæ, ut no. in l. duobus ff. de excep. rei iudi. not. Bald. in l. 1. C. de iur. & fac. igno. & pe. in c. 2. de purga. uul. in fin.
6 Sententia contra ius lata, dicitur non solum lata contra uerba legis, sed etiam contra mentem iuris. in c. ex parte tua. nu. 1. de capel. mona. 219
1 Sententia contra sententiam, an ualeat. in c. cum M. nu. 36. de constitu. 31
4 Sententiæ retractatio quæ non tenuit ob falsitatem, si fiat officio iudicis, quod durat triginta annis. in c. licet. nu. 25. de proba. 26
Sententia retractatio ob falsitatem quę tenuit, & directe fuit petita fit per in integrum restitutionem. ibid. nu. 26
6 Sententia lata in causa matrimoniali, nunquam transit in rem iudicatam. in c. 1. nume. 4. de concef. præb. 65
Sententia lata in causa beneficiali, transit in rem iudicatam, quo ad illum contra quem fuit lata sed non quo ad illum pro quo fuit lata. potest tamen ille, contra quem datur, agere contra iniuste detinente per uiam denunciationis euangelice. ibid.
Sententia non dat iustam causam retinendi illi, pro quo fuit lata, si scit sententiam esse iniustam. ibid.
Sententia non tollit illi contra quem datur dominium directum. ibid.
Sententia dans beneficium alicui sine titulo, potest officio iudicis retractari, & beneficium poterit primo restitui. ibid.
Sententia licet iniusta transit in rẽ iudicatam. sed potest retractari si pars pro qua est lata fatetur eam iniustam. ibid. nu. 5.
1 Sententia qua quis pronunciat se esse iudicem, est interlocutoria. in capitu. ex parte decani. nu. 6. de rescrip. 85
5 Sententia lata contra absentem, retractatur docto de legitima absentia, alias secus in c. cum Bertoldus. nu. 1. & 35. de re iud. 81. & 83
Et illud dicitur constare ex sententia, quod constat ex attestationibus, ad quas refert sententia. ibid. 81
Sententia in qua dicitur Titium non probasse & tamen apparet quòd probauit, non est nulla sed præsumitur iudicem errasse. ibid. nu. 7.
Sententia lata contra legitime impeditum, an sit ipso iure nulla. ibi. nu. 17. 82
Sententia in causa beneficiali nunquam transit in rem iudicatam sicut in causa matrimoniali, nisi respectu illius, qui succubuit. ibid. nu. 29. 83
Sententia lata errore iuris probabilis, non est ipso iure nulla. ibid. nu. 30. eod.
Sententia lata qui iudex fuit dolose circunuentus, an sit ipso iure nulla. ibidẽ nume. 31.
Sententia licet transuerit in rem iudicatam, tamen retractatur ex confessione partis pro qua fuit lata, asserentis ipsam fore iniquam. ibid. nu. 34.
5 Sententia lata contra priuilegium Principis, etiam iudici ostensum ualet, & iudex censetur illud priuilegium reprobasse, ex aliqua causa. in c. suborta. nume. 4. de re iudi. 88
Sententia lata etiam contra ecclesiam, qua transiuit in rem iudicatam, non retractatur per instrumenta de nouo reperta, nisi per uiam restitutionis. ibidem. nume. 5.
Sententia lata in causa publica, retractatur per instrumenta nouiter reperta. ibid. nume. 6.
Sententia postquam transiuit in rem iudicatam, non retractatur per instrumenta de nouo reperta tam in causa ciuili, quàm criminali, & de ratione. ibid. nume. 10. 13. & 17.
Sententia continens notoriam iniustitiam, potest retractari, licet transeat in rem iudicatam. ibid. nume. 12.
Sententia licet transierit in rem iudicatam, potest retractari, si pars pro qua est lata, confiteatur eius iniustitiam. ibid. nu. 15.
Sententia rescinditur si pars ex legitimo impedimento non potuit probationes adducere. ibid. nume. 16.
5 Sententia est nulla si error iuris in ea est expressus. in c. 1. nu. 1. 4. de re iud. 56
Sententia lata contra legem ciuilem, est nulla, etiam in foro canonico, secus si est lata contra statuta laicorum. ibid. nu. 2.
Sententia nulla non potest dici sententia. ibid. nume. 3.
Sententia lata cõtra ius, & an quo casu sit ipso iure nulla. ibi. nu. 6. & 12. 57
Sententia continens plura capitula, uel unum si in aliquo casu sit erratum, an saltem respectu residui ualeat. ibid. nu. 8.
Sententia lata contra legem habentem plures intellectus, non est ipso iure nulla. ibid. nume. 9.
Sententia lata contra extrauagãtes non incorporatas, non est nulla, nisi extrauagantes sint multum notæ. ibid. nu. 12. & 16.
Sententia lata contra ius commune, non expresse, sed intellectualiter non est nulla ipso iure. ibid. nu. 13.
Sententia lata contra rationem legis quæ licet loquatur in alijs terminis, est nulla secus si sit lata contra simile alicuius legis. ibid. nu. 14.
Sententia lata contra statuta particularia alicuius loci, an sit nulla. ib. nu. 16.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repertorium rerum ac sent. selectiorum

1 Sententia lata in causa beneficiali, non transit in rem iudicatam, nisi post decennium, quod non est indistincte uerum. in capitu. cum dilecti. nume. 5. & 6. de elec. 162
Sententia lata super causa matrimoniali, nunquam transit in rem iudicatã. ibi.
Sententia nutritiua peccati, nunquam transit in rem iudicatam. ibid.
3 Sententia contra consuetudinem, non est nulla, nisi consuetudo si notoria. in c. 1. nume. 17. de re ind. 57
Sententia lata contra priuilegium, nulet, quando iunus in priuilegio cui pars potest renunciare, alias secus. ibid nume. 18.
Sententia adiudicationis ex secundo decreto dicitur interlocutoria ex eo, quia potest renocari, quando patet, quòd non suberat debitum. ibid. nu. 21. 58
Sententia nulla, an conualidetur propter interpositionem appellationis. ibidẽ. nume. 22.
5 Sententia lata contra falsum procuratorem non habentem mandatum est nulla. ibidem.
Sententia nulla ex defectu solennitatis, potest confirmari per partes, quòd ualeat tanquam pactum, & non tanquam sententia, sed non per uiam appellationis. ibid. nume. 23.
5 Sententia sub conditione, an possit ferri. in capitu. quod ad consultationem. nume. 2. de re iudic. 74
Sententiæ nõ appellãs censetur acquiescere, & ipsam approbare. ibi. nu. 16. 75
Sententia in confessum, non fertur, sed ei datur tempus ad soluendum. ibidem. nume. 21.
7 Sententia lata de consilio petitorum quæ transiit in rem iudicatam, an reuocetur si apparent petitores asserentes contrarium. in capitu. significasti. il 2. nume. 3. de homi. 147
3 Sententia in beneficialibus non transit in rem iudicatam, quando superior semper possit perquirere de defectu illius pro quo lata est, sed in præiudicium illius, contra quem lata est, transit in rem iudicatam, in capitu. cum contingit. nume. 15. de do. & contu. 245
7 Sententia notorie iniusta, est nulla. in capitu. cum ad quorundam. nume. 1. de excess. præla. 196
1 Sententia lata, an retractetur prætextu occulti impedimenti, quod erat tempore sententiæ, quod si impedimentum erat manifestum, non tamen fuit oppositum, in capitu. scisciatus. nu. 11. de restr. 56
1 Sententia non potest ferri de futuris, si obligatio non est orta de præsenti. in c. licet de uitanda. nume. 9. de ele. 128
Sententia lata a non suo iudice, non dicitur sententia. ibid. nu. 11.
3 Sententia in causa matrimoniali licet, non transeat in rem iudicatam, tamen transacto decennio non potest ab ea appellari. in capitu. ex parte. nume. 13. de resti spo. 213
3 Sententia etiam Principis potest dici nulla, nisi interueniant solennia saltem iuris naturalis. in c. nu. 5. de cau. pos. & pro. 177
3 Sententia non parit naturalem obligationem illi pro quo est lata, licet condemnatus non appellet. in c. si quis contra. nu. 23. de foro compet. 58
5 Sententia quæ est nulla, uel quę de sui natura non transit in rem iudicatam nõ confirmatur ex eo, quòd pars non appellauit. in capitu. tenor. nume. 6. de re iudicata. 67
Sententia, quę non transit in rem iudicatam, tunc demum retractatur quando æquum uidebitur iudici. ibid.
Sententia matrimonialis ideo non transit in rem iudicatam, quia nutriret peccatum. ibidem.
Sententia in dubio, præsumatur lata parte citata. ibid. nu. 10.
7 Sententia diuortij, licet si nulla, tamen si ad alia uota transeatur. filij exinde suscepti sunt legitimi. in c. perlatum. nume. 4. qui fil. sint legi. 49
3 Sententia lata, absoluo, uel condemno prout quis uenit absoluendus uel condẽnandus ut ex actis patet, ualet quando iudex non potuit acta uidere, & iẽ pus sibi currit. in cap. uenerabilis. nu. 20. de iudic. 50
1 Sententia lata contra ius ita demum est nulla si est cõtra in clarum, secus si illud ius est dubium. in c. cum dilectus nu. 13. de consue. 104
7 Sententia excommunicationis est late interpretanda. in cap. cum in partibus. nume. 2. de uerb. sign. 276
6 Sententia lata ab ille, qui bona fide erat in quasi possessione iurisdictionis, ualet licet proprietas non spectaret ad eum. in cap. cum dilectus. nume. 5. de relig. domi. 217
3 Sententia an debeat confirmari, & si confirmatur, quid operetur. in capitu. 1. nume. 7. de eo qui mit. in possess. 248
Sententia excommunicationis lata ad instantiam partis, non potest reuocari parte non citata. ibid. nu. 15.
3 Sententia in causa criminali potest aggrauari propter delictũ inchoatum, processum commissum, licet de eo non fuerit actum, & quando. in capitu. ueritatis. nume. 9. & 25. de do. & contu. 240. & seq.
Sententia est ferenda cum inuocatione diuini nominis. ibid. nu. 11.
4 Sententia lata per dicta peritorum uel sapientis, an retractetur per peritiores, affirmantes contrarium. in c. proposuisti. nu. 11. de probatio. 9
¶ Cor. Adde quòd communis opin. est quòd sententia lata ad consilium petitorum, non transit in rem iudicatam, & si potest retractari, facit quod no. per Aut. de But. & do. mean. in c. si pro debilitate de offic. deleg. & intelige, quòd potest retractari bis secundum glo. fin. & in d. capitu. fraternitatis, & si dubitatur, an si uultus sit lætale, aut mortale, aut recurritur ad iudicium medicorum. ut in cap. significasti. 2. de homic. si de peritia scilicet recurritur ad suum doctorem. I nemini. C. de aduo. diuidi. & uide text. cũ glo. in capitu. 1. 12. q. 1. de finibus ad agrimensorem. ut in capitu. quia iu-

dicante. de præscri. & l. 4. C. finreg. & sic creditur peritis in arte. l. septimo mense. ff de stat. ho. l. hac edictali. §. his illud. & ibi Ange. C. de sec. nup. l. cõparationes. l. plures apochis. C. de fid. instr. l. 1. §. fi. de uerb. obl. l. semel. C. de re mili. li. 12. in Auth. ut præponatur nomen Imperatoris §. 1. & in 1. consiliorum, & per Philosophũ primo topico. & an sufficiat attestatio unius peritii in arte illa, uel requirantur plures. uide Abb. in d. capitu. proposuisti. post Bald. & alios, & etiam per do. meum ibi. & per Ang. in d. l. hæc edic. §. his illud. & in d. l. 1. §. fi. de uerb. obl. & Bald. in d. capitu. causam matrimonij. facit quod uoluit idem Bald. in l. iuris ignorantia. C. qui admit. & an medici debeant deponere iurati de peritia suę artis. uide Abb. in d. capitu. proposuisti. in 7. colum. in uersi. menio nunc ad secundum principale, & doct. ibi Nic. de Neap. in l. 1. ff. de uen. inspi. post glo. & in l. iusiurandi, C. de test. & in dd. cõparationes. & in d. l. hæc edictali, & in auth. de non alie. §. quod autem. & text. cum glos. in d. capitu. fraternitatis. & ibi Ioan. And. post Host. & Bartol. in proœm. sforum. & facit text. in d. l. nemini. & uide Ang. in prima constitutio sforum. in 3. colum. ubi dixit quòd aut deponunt super tali actu suæ artis, qui non potest constare, nisi præsumptiue, et iurãt de crudelitate, non de ueritate & ita intelligantur glos. quæ tenent quòd debent iurare, aut deponuntur super acta, qui potest constare de ueritate & tunc debent iurare de ueritate secundum Cy. & in d. l. nemini. post Bald. Adde quod not. in Specu. de proba. in §. fina. in uer. hoc quoque. & uide no. in cap. his illud, & Ang. in d. §. quod autem. Ioan. de imol. & Domin. Anton. de But. & do. meum Barb. in d. capitu. proposuisti. Ego distinguerem super hoc passu hoc modo. Aut iudex adhibet peritum in arte ad informandum se, & tunc potest recipere sine iuramento, ista est glo. singularis. in cap. 1. §. si duo. de pac. tenen. in usi. feudo. quæ uoluit. quòd quando iudex recipit testes ad informationem curiæ potest illos non iuratos recipere. Can. allegant singulare dictum Innocen. & Host. in capitu. 1. de postu. præla. & ideo dicit Bald. eleganter in prima consti. sforum quod si iudex adhibet peritũ in arte, ut consiliarium, quia tũc uidetur adhibere ad se informandum, non requiritur iuramentum, quod est singulare. Si uero iudex adhibet eum, ut testem, & tunc aut iurauit in principio officij fideliter exercere officium suum, quia ad hoc deputatus erat a cõmunitate, ut in l. quędam. §. nummularios. ff. de eden. & tunc sufficit, quòd semel iurauerit hoc fuit no. dictum Nic. de Neap. in l. 1. §. 1. ff. de uen. inspi. Aut non iurauit in principio officij, & tunc dic, quòd tenetur iurare præcise de eo, quod occulta fide uidere potest, puta si mulier prægnans, sit uel an sit remansura cicatrix. hoc fuit notabile dictum Bald. in l. hac edictali. §. his illud. C. de secun. nup. aut occulta fide uideri non possit, & deponunt de iuramento ueritatis, & iurare non tenentur aut de iuramento credulitatis, & iurare tenentur.
Sententia a beneficialibus surreptitijs. nunquam transit in rem iudicatam respectu illius, pro quo lata fuit, secus respectu illius contra quem est lata. in capitu. ad audientiam. nume. 12. de rescrip. 83
3 Sententia lata super deductis per modum causę, præiudicat, si postea illæ causæ deducuntur principaliter. in cap. cum ecclesia. nume. 18. de cau. possess. & propriet. 217
5 Sententia a qua fuit appellatum si confirmetur per iudicem ad quem an possit ab utroque executioni mandari. in cap. cum in ecclesia. nu. 8. de appel. 16
7 Sententia etiam iniusta transit in rem iudicatam ex eo, quia habet præsumptionem iustitiæ pro se. in c. per tuas. nu. 12. de sent. excom. 268
Sententia notorie iniusta nunquam transit in rem iudicatam. ibid.
4 Sententia diffinitiua lata post appellationem ab interlocutoria non est exequenda. in capit. ueniens. nu. 3. de testi 80
Sententia lata cum electoribus præiudicat electo. si sciebat. ibid. nu. 14. 81
3 Sententia Principis non potest irritari ab inferiore a Principe. in capitu. cum super. nume. 12. de cau. pos. & pro. 182
2 Sententia lata per inferiores iudices, tam ecclesiasticos, quàm seculares, an possit per ipsos mandari executioni. in capitu. cum ab ecclesiarum. nume. 4. de offic. ordina. 134
3 Sententia non debet ferri de nocte in die sabbati, uel alijs uigilijs, super quo tamen seruatur consuetudo. in c. 1. nu. 1. de feriis. 159
6 Sententia an requiratur in notorijs, ca. uestra. nu. 18. de coha. cle. & mu. 14
1 Sententia utrum debeat concipi in personam procuratori, uel domini. in capit. quer elam. nume. 10. de ele. 151
4 Sententia lata in causa, in qua est expresse remissum iura. calum. est nulla. in c. fi. nume. 20. de iura. calum. 151
4 Sententia ualet per præsumtiones uiolentas sine probationibus, & de præsumtione faciat iudex, quod constet in actis. in capitu. asserte. nume. 5. de præsumptio. 129
3 Sententia ex præsumptionibus, est multum temperanda. in c. at si clerici. §. de adulterijs. nu. 19. de iudi. 19
3 Sententia lata super æstimatione, non ualet si res & non æstimatio fuit petita. in c. ex conquestione. nu. 14. de restit spol. 204
4 Sententia lata contra extrauagantem, non est ipso iure nulla, sicut quando fertur contra ius incorporatum. in c. pastoralis. nu. 1. de fide instrum. 117
3 Sententia lata etiam in fauorem furiosi stantis in iudicio sine curatore, non ualet. in c. pastoralis. nu. 2. de iud. 40
7 Sententia lata per falsas probationes, an teneat, & usque ad tempus potest retractari. in c. 1. nu. 8. de crim. fal. 177
5 Sententia lata in alio iudicio, & inter alias personas, quæ afficit hominem, & ipsum notat, facit fidem in omni iudicio. in c. 1. nu. 5. de except. 5
6 Sententia continens in se causam non concludentem, est nulla licet ex causa non

In Panormitani Commentaria. 132

non expressa posset iustificari. in capitu. ex parte Astensis. nume. 19. de concess. præben. 72
Sententia potest fieri absque eo, quod in ea exprimatur causa. ibid,
Sententia lata ex pluribus causis, quarum una est iusta, alia iniusta est ualida propter illam causam iustam. ibid.
7 Sententia lata per relationem ad aliam scripturam, non ualet nisi talis scriptura sit in actis. in c. illa præpositorum. nu. 6. de accu. 66
Sententia lata hoc modo, uidelicet sententiamus secundum consilium talis doctoris, non ualet. ibid. nume. 7.
6 Sententia lata sub conditione, expirat morte illius qui illam dedit. si in uita nõ uenit conditio. in c. cum ad hoc. nu. 9. de cle. non resi. 26
4 Sententia in causa matrimoniali, an sit ferenda in scriptis. in capit. Albericus. nume. 2. de testi. 86
Sententię qui in receptione testium interfuerunt, licet sententia non appareat in scriptis, citanda est pars dummodo non imminuat periculum. ibidem. nume. 3.
Sententia lata ex falsis allegationibus uel dolo cõtra absentem, uel contra minorem uel ecclesiam, est nulla. in c. licet. nu. 23. de proba. 26
Sententia erronea in criminali, potest perpetuo retractari. ibid. nu. 30. 27
Sententia potest ferri contra dominum, & contra administratorem, si administrator est generalis. ibid. nu. 38. 28
2 Sententia lata contra subiectum, an præiudicet domino. in capitu. inter quatuor. nume. 7. de maio. & obe. 151
1 Sententia etiam principis sine citatione, nulla est. in capitu. uenerabilem. nume. 5. de ele. 105
3 Sententia etiam iniusta transit in rem iudicatam, nisi appelletur. in capit. conquerente. nume. 8. de resti spo. 200
3 Sententia quo casu requirit causæ cognitionem. in c. 1. nu. 19. de libel. obl. 108
3 Sententia non fertur lite non contestata. contra contumacem in causa restitutionis secus si lis est cõtestata. in c. 1. nu. 23. & 16. ut lit. nõ cõtest. 125. & se.
7 Sententia si transit in rem iudicatam potest reuocari per ipsum principem & non per alium. in c. qualiter, & quando. nu. 5. de accu. 79
7 Sententia potest interpretari per iudicẽ qui eam tulit antequam finierit tempus sed non postea. in c. ex parte. il 5. nu. 6. 8. de uer. sig. 282
3 Sententia lata pro uel contra authorem, an prosit uel noceat successori, uel cõtra. in c. cum olim. nu. 10. & 14. de cau. pos. & pro. 189. & seq.
Sententia lata contra me petentem fructus unius fundi, non nocet mihi agere uolenti ad dominium illius fundi. ibid. nu. 11.
3 Sententia lata non suo iudice, est nulla. in c. caterum. nu. 9. de iudi. 20
7 Sententia quando dicatur lata contra ius partis, uel contra ius scriptum. in c. illud. nu. 10. de cle. excom. 189
4 Sententia super incorporalibus, quomodo exequitur. in capitu significaue. ut. nume. 7. de iud. 51
Sententia lata super possessorio, utrum sit diffinitiua, & ab ea appelletur. ibidem. nume. 12. 52
Sententia lata in petitorio, parit præiudicium in possessorio. ibid. nu. 13.
3 Sententia licet lata super diuersis articulis & causis, potest dici una. in capit. cum dilectus. nu. 5. de cau. pos. & pro. 187
Sententia lata super petitorio, absorbet effectum sententiæ super possessorio. ibid. nume 4.
Sententia lata in petitorio. an obstet agere uolenti possessorio. ibid. nu. 7. 188
Sententia lata super possessorio uel petitorio, uel econtra, diuersis temporibus, qua prælebit. ibid. nu. 11.
Sententia lata super uno in petitorio & possessorio si fuit appellatum in petitorio, an exequatur, in possessorio. ibid. nu. 13.
3 Sententia lata a non habente potestatem, an aliquo casu teneat. in capitu. cum uenissent. nume. 5. de iudi. 33
Sententia lata a non competenti iudice, non ualet, etiam si partes consentiant. ibidem. nume. 17. 34
Sententia lata a iudice, qui poterat per exceptionem recusari, & non fuerit opposita, ualet. ibid. nu. 13.
5 Sententiæ interlocutoriæ si reperiuntur duę in eodem facto, & contrariæ, & prima censetur reuocata per secundam, quia iudex præsumitur non reuocare primam, nisi fuerit de proximo lata in aliquo facto notabili. in capitu. cum olim. nume. 12. de re iud. 70
Sententia lata super processu inepto ratione ordinis est nulla. ibid. nu. 27. 71
6 Sententia iniusta postquam transiit in rem iudicatam, potest mandari executionem, & opponenti obstabit exceptio rei iudicatæ. in capit. is qui. nume. 10. de solutio. 118
5 Sententia nulla uel alij actus, an possint confirmari, maxime inuita aliqua partium. in capitu. 1. nu. 12. de confir. utu uel inuti. 164
1 Sententia lata super ætate uel ingenuitate, uel absolutione, facit ius quo ad omnes. in cap. cum dilecti. nume 15. de ele. 163
2 Sententia lata contra cedentem siue alienantem, an mandetur executioni cõtra tertium possidentem illas res. in capitu. ex parte. nume. 8. de alie. mut. iud. cau. fa. 199
7 Sententia lata contra prælatum, an possit mandari executionem contra ecclesiam in capitu. sacro. nu. 17. de sent. excom. 270
5 Sententia lata tam in causa principali quam appellationis, an & quãdo prosit uel noceat alteri in cap. una sententia. nu. 2. de appella. 162
Sententia lata super re indiuidua, an noceat uel prodest alteri iuis indiuidui habenti. ibid. nu. 3. 4.
3 Sententia, an possit exequi per illum qui tulit. in c. uerum. nu. 24. de fo. cõp 72
3 Sententia diffinitiua potest ferri contra absentem, quando certum est sibi inullam competere exceptionem. in c. 1. nu. 29. de iudi. 7
7 Sententiam separationis matrimonij quo ad totum, an transeat in rem iudicatam. in cap. ex literis. nu. 11. de diuor. 57
7 Sententia retractatur multis modis. in c. significãtibus. nu. 4. de pur. uulg. 231
Sententia retractatur, & non transit in rem iudicatam si pars pro qua fuit lata, confiteatur, ipsam iniustam, uel de eius iniustitia constat notorie. ibid. nume. 5. 232
4 Sententia lata in fauorem absentis non citati, non ualet. in capitu. quoniam. nu. 9. de proba. fol. 31 Et an & quando præsumatur pro iudicis sententia, & processu. ibid. nu. 19. 32
Sententiam si pars pro qua fuit lata, dicit iniustam potest retractari. ibidem. nume. 23. 33
1 Sententia interlocutoria non est religenda in scriptis, nisi ut innotescat. in cap. 1. nume. 21. de postu. præla. 113
5 Sententia arbitri contra ius est nulla. in capitu. examinata. nume. 2. de confir. uti uel inuti. 167
7 Sententia diuortij, an sit necessaria inter conuersum, & infidelem. in capitu. gaudemus. nume. 15. de diuor. 58
6 Sententia lata intercedente pecunia, est ipso iure nulla. in capitu. cum ab orani. nume. 7. de ui. & bone. cle. 6
6 Sententia iniusta uel antiqua, nullam parit obligationem, nisi post decennium etiam quòd non fuerit appellatum, nisi sit confirmata. in capitu. quia plerique. nume. 20. & 24. de immu. eccle. fo. 271. Et si ex sententia in qua aliquid consequatur tenetur in foro animæ ad id restituendum. ibid. nu. 21.
Sententia non exequitur, si ex confessione partis pro qua lata, dicatur iniusta. ibid. nume. 22.
5 Sententiæ partem fouere iustitiam, non sufficit ad ualiditatem, sed requiritur, quòd ad illam perueniatur seruatur iuris ordine. in capitu. ea quæ. nume. 1. de re iudic. 52
Sententia, an & quo casu possit peti, ut confirmetur, siue sit interposita appellatio siue non, & quos effectus operabitur talis confirmatio. ibidem. nume. 4. & 5. 53
Sententia a qua fuit appellatum, licet præsumatur iusta, non tamen presumitur lata seruato iuris ordine. ibidem. nume. 6.
Sententia licet iniusta a qua non fuit appellatum, facit ius inter partes. ibid. nume. 7.
5 Sententia in dubio intelligitur de diffinitiua. in c. super nu. 6. de appella. 112
Sententia non est ferenda, quando causa adhuc est dubia, licet tempus datum sententiandum sit iam in fine. ibid. nu. 17.
2 Sententia nulla potest consensu partium ualidari ut non ualeat ut sententia, sed ut pactum. in c. dilecti. filij. nu. 18. de arbi. 203
5 Sententia lata pro possessore interacto retinendæ non parit exceptionem rei iudicatæ. si conueniatur recuperandæ. in c. uenens. nu. 8. de præscr. 52
Sententia lata pro agente confessoria, parit exceptionem rei iudicatæ. si conueniatur aliys remedijs possessorijs. ibid. nu. 30. eod.
6 Sententia lata contra unum, an noceat alteri, uel lata pro uno, an prosit alteri. in cap dilecto. nu. 16. de præben. 40
5 Sententia in causa militum est ferenda lite contestata. in capitu. quia indicante, nume. 8. de prescrip. 33
5 Sententia est ferenda in scriptis, non ad finem ut possit melius probari, sed ut cũ maiori moderamine feratur, in cap. sicut nobis. nu. 24. de re iud. 78
2 Sententia lata sine causæ cognitione, est nulla. in c. 1. um ex literis. nu. 6. de restitu. in integ. 191
Sententia lata ex pluribus causis, uel expressis uel subintellectis, subsistentatur, licet una dictarum causarum reperiatur falsa. ibid. nu. 7.
5 Sententia quæ de natura sui non transit in rem iudicatam, transit saltem quo ad hoc ut post decem dies præsumatur pro ea. in c. consanguinei. nume. 10. de re iudic. 69
Sententia corporalis, & quælibet criminalis, an transeat in rem iudicatam. ibid nume. 11.
Sententia in ciuilibus non retractatur prætextu instrumentorum nouiter repertorum. ibid. nu. 12.
5 Sententiæ duæ super eodem facto, & contrariæ si reperiantur datæ a diuersis iudicibus ordinarijs, quæ præualeat, & quid si reperiantur datæ a duobus delegatis, & quod si arbitris. in c. fi. nu. 1. 4. 6. 7. 21. de re iud. 98. & seq.
Sententiæ contrariæ super eodem facto, si detur una ab ordinario, & alia a delegato collega, quæ istarum præualebit. ibid. nu. 15.
Sententiæ contrariæ super eodem facto lata a duobus delegatis ad uniuersitatem causarum quæ istarum præualeat. ibid. nu. 18.
Sententiæ contrariæ si reperiantur latæ a delegato Papæ, & a delegato ordinario, recurritur ad Papam, quia ipsi habent potestatem pro parte. ibi. nu. 20.
6 Sententia potest esse pro parte absolutoria, & pro parte condemnatoria, quando libellus continet diuersos articulos. in c. Raynal. nu. 6. de testa. 147
Sententia partim condemnatoria, & partim absolutoria in quantum est absolutoria potest approbari, & inquantum condemnatoria appellari. ibidem. nume 7.
7 Sententia criminalis etiam corporis afflictiua, transit in rem iudicatam. in c. de his. nu. 2. de accus. 67
Sententia criminalis post decem dies non retractatur, etiam si appareat de innocentia, nisi ex speciali gratia Principis. ibid.
5 Sententia nihil iniquitatis continens pene in causa appellat. confirmanda, licet sit lata contra illum pro quo in actis extitit probatum. in c. causam

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repertorium rerum ac sent. selectiorum

nume. 1. de re ind. 73
A sententia lata a iudice partium consensu electo, uel cuius iurisdictio fuit prorogata per partes, potest appellari, licet de iudice prorogato recipiat limitationem. ibid. nume. 2.
A sententia episcopi lata inter laicos non potest appellari, sed inter clericos. sic. ibid. nume. 3.
A sententia lata secundum consilium sapientis consensa partium assumpti, potest appellari. ibid. nume 4.
Sententia a qua fuit appellatum presumitur iniusta. ibid. & nu. 8.
Pro sententia iudicis electi ab utraque parte magis creditur, quam electi ab una parte. ibid. nume. 6.
6 Sententia potest pro parte valere, & pro parte non. in cap. placet. nume. 8. de conuer. coniug. 196
Sententia potest a iudice ad quem pro parte confirmari pro parte infirmari. & pro parte moderari etiam circa idem capitulum. uel annexum. ibid.
3 Sententia non utitur propter transgressionem ordinis. in capitu. 2. nu. 14. de ordi. cog. 167
Sententia si lata est super conuentione, & ab eo latum est appellatum, an incontinenti poterit fieri eadem super reconuentione. ibid. nu. 15. 168
Sententia quæ continet unam causam contra ius, & aliam quæ non est contra ius, sustinetur. ibid. nume. 52. 171
2 Sententiæ censuræ nunquam transeunt in rem iudicatam ad effectum in retractabilem. in c. ad reprimendam. nu. 6. & 7. de offic. ordina. 137
Sententia, quæ non transit in rem iudicatam post decem dies, non retractatur per appellationem. sed per uiam querelæ. ibid. & nu. 12.
1 Sententia sine citatione est ipso iure nulla, & quando. in capit. ecclesia Sanctæ Mariæ nu. 8. de consti. 32
¶ Cor. Fallit in notorijs ubi nulla competit defensio. de quo plene per Abb. in capitu. uestra, de cohabi. cle. & mulie. & in capitu. olim. de re iudic. in fi. in capitu bona. il 1. de elec. & in l. 2. a. quòd si de frumentaria. ff. de admi. re. ad cini. perti. & in l. actus fustium. ff. de his qui no. infa. & utrobique per Bartol. facit text. & ibi per Innocen. in capitu. quanto, de transa. prela. sed si est dubium, an absenti possit competere defensio, tunc requiritur citatio, alias non noceret sententia, & sic intelligit ur. capitu. fi. de offi. deleg. lib. 6. & Innocen. in capitu. tua. de coha. cle. & mulie. & Abb. in capitu. cum sit Romana. de app. in fi. Fallit etiam nisi pars sit presens in iudicio, tunc enim non requiritur citatio, quia ad hoc fit citatio, ut pars sit præsens. ut no. 10. And. in capitu. fi. de ele. lib. 6. & plene per Abb. & dominum meum do. Barb. in capitu. 1. de iudi. nume. 7 Tertio fallit quando iudex recipit testes ad sui informationem. ut sin. nouit Innocen. in capitu. 1. de postula. Prela. Fallit quarto secundum Bald. in l. certum. C. unde cogn. quod quando aliquid relinquitur consentiæ alicuius, non tenetur parte citare. Fallit quinto quando proceditur contra contumacem ad diffinitiuam absque alia citatione. ut leg. & not. in capitu. cum causam. de re iudic. & in capit. cum qui. de do. & contu. lib. 6. Fallit sexto in condemnatione expensarum fienda contra absentem citatum contumacem. nam non est necessaria alia citatio. & sic in accessoris non requiritur citatio. uide Bal. & alios. in l. sancimus. C. de indi. post Cy. & Bart. in l. si finita, §. 1. ff. de dam. infe. Innocen. & Pe. de Anch. & do. Car. in cap. calumniam. de pe. & Inno. in c. consulnit de offi. deleg. & plene per Barb. in cap. 1 de in. in 4 col. Fallit septimo ubi iudex monet. quia admonitio iudicis sedentis pro tribunali, habet uim trinæ monitionis. ut est glo. nota. in c. consuluit de offi. delega. & uidetur tex. secundum cõem intellectu. C. qũo & quando iudex d. 2. Si uero citatio fuerit facta, sed iudex processit non data copia parti ad se defendendum, sententia est nulla. ita dicit Inn. in c. tua. de coha. cle. & mulie. ita cõcludit Abb. in d. cap. ecclesia Sanctę Marię. nu. 8. cum illis fallentijs per me interpositis.
4 Sententia potest pro parte infirmari, & pro parte confirmari per iudicem appellationis. in c. cum Ioannes. nu. 9. de fid. instr. 120
Sententia retractari potest ad petitionem appellanti. ibid. nu. 17. 121
3 Sententia lata a delegato suspectu retractatur. si postea apparet, & detegitur suspicio. in cap. si quis contra. nu. 16. de so. comp. 57
1 Sententia lata utraque parte præsente ualeat licet non appareat, quòd iudex protulerit ad instantiam partis, si uero pars est absens, iudex non supplet, nisi petẽte parte presente. in c. bonæ memoriæ. il 1. nu. 10. de post. prel. 116
2 Sententia in qua quis se pronunciat non iudicem, est interlocutorio habẽs uim diffinitiuæ, qui non potest ipsum reuocare. in capitu. significantibus. nu. 3. de offic. deleg. 121
2 Sententia, eſlo quòd sit iniusta, est mandanda executioni. si ab ea non fuit appellatum. quia tunc transit in rem iudicatam. in cap. postoralis. §. quia uero. nu. 2. 4. 5. de offi. deleg. 112. & seq.
2 Sententia in causa matrimoniali transit in rem iudicatam quo ad instantiam uidelicet, qi nõ potest amplius super dicta causa procedi ex primis actis. in capitu. ex literis. nu. 13. de restitu. in integ. 190
5 Sententia non retractatur ex eo quòd dicatur, lata a iudice suspecto, etiam si suspicio postea detegatur. in c. cum inter. nu. 23. de excep. 9
6 Sententia lata a iudice excommunicatio est ipso iure nulla, nisi sit cõiter toleratus. in c. ad uersus. nume. 11. & 12. de immu. eccle. 268
5 Sententia nulet lata contra ius litigatoris si ab ea non extitit appellatum. in c. cum inter. nu. 1. de re iud. 71
1 Sententia diffinitiua non potest ferri, ubi non præcessit litis contestatio. in cap. dudum. il 2. nume. 25. de elec. 191
5 Sententia interlocutoria habens uim diffinitiuæ, an reguletur secundum naturam diffinitiuæ. in cap. peruenit. nu. 8. & 9. de appella. 122
7 Sententia etiam iniusta est executioni mandanda, & imputetur non appellãti. in cap. uniuersitatis. nu. 7. de sent. excom. 261
5 Sententia lata super impotentia appellandi est interlocu. habens uim diffinitiuæ. in capit. tua. nobis. nu. 3. de appel. 156
3 Sententia generalis aliquando ualet, & quid de sententia lata super expensis. in cap. 2. nume. 11. de libel. obla. 109
5 Sententia diuortij non retractatur ex eo, quòd ille in cuius fauorem sit lata, asserat iniustam. in c. consanguinei. nu. 2. 5. de re iudi. 68
Sententia nutritiua peccati, an & quando possit per quemlibet de populo accusari etiam post lapsum decem dierum. ibid. nu. 7. & 8. Et ibi obtinens iniustam sententiam. licet ab ea non sit appellatum. peccat. nu. 8.
Sententia excommunicationis uel alterius censuræ, an transeat in rem iudicatam adeo, q̃ post decem dies non possit peti absolutio. ibid. nu. 9.
5 Sententia lata sine causę expressione, ualet & tenet. in capitu. sicut nobis. nume. 1. 9. & 10. de re iud. 76. & seq.
Sententia quando appareat prolata præsumũtur omnia solennia præcessisse. & asserenti contrarium, incumbit onus probandi, siue sit in facto antiquo, siue non. ibid. nume. 6. fol. 77. Et in quibus sententijs sit exprimenda causa. ibidem. nume. 11.
Sententia appellationis, an debeat continere causam. ibid. nu. 10. & 12. eod.
In sententia debet exprimi causa, quando ex generalitate sententię possunt elici diuersæ causæ diuersos effectus operantes. ibid. nu. 13.
5 Sententia lata cum expressione causę, an reddatur nulla si est falsa ipsa causa, maxime si est adiecta dictio præsertim. uel præcipue. in d. c. sicut nobis. nume. 14. de re iud. 77
Sententia cum expressione duarum causarum, quarum alia est contra ius, & alia non sustinetur ex illa, quæ non est contra ius. ibid. nu. 15.
Sententia quę transiuit in rem iudicatam, non retractatur per instrumenta de nouo reperta. ibid. nu. 16. eod
Sententia in qua dicitur, condemnamus Titium, quia fuit probatum contra ipsum, & c. non redditur nulla si in actis non appareat probatum contra Titium, imo transit in rem iudicatam, nec retractatur per instrumenta de nouo reperta. ibid.
2 Sententia iudicis qui condemnauit in minore quantitate, quam taxauerit, nõ ualet. in c fi. nu. 10. quod met. cau. 184
3 Sententia lata uigore primarum literarum non reuocatur. si emanarunt secũdę literæ precipientes, ut reuocetur quicquid est actum in causa. in capit. audita. nu. 1. 2. 9. 12. & seq. de resti. 194. & seq.
2 Sententia, an feratur contra dominum absentem, uel contra procuratorem pię sentem. in cap. suscitata. nu. 4. de resti. in integ. 193
7 Sententia super impedimento lata transit in rem iudicatam. in cap. fin. nu. 4. de frigi. & male. 44
3 Sententia lata post diem citationis, est nulla. in capitu. dilecti. nume. 19. & 21. de do. & contu. 237
2 Sententia interlocutoria transit in rem iudicatam. si ab ea non appellatur. in c. 2. nume. 14. de resti. in integ. 187
3 Sententia lata super petitorio an præiudicet auere uolenti possessorio, & quid econuerso. in c. postoralis. nu. 25. 28. de cauf. poss. & proprie. 185. & seq.
3 Sententia interlocutoria quæ est, in rub. nu. 1. ut lite. non contesta. 122
6 Sententia lata in possessorio non præiudicat in petitorio. in capitu. inter dilectos. nume. 1. de do. 123
Sententia super accessoris, & pertinentijs potest esse generalis. ibid. nu. 4.
2 Sententia an præsumatur, in dubio lata a iudico competenti. in capitu. cum in iure. nu. 8. de offic. deleg. 115
3 Sententia debet legi, ab illo, qui eam dat, nisi sit aliqua excellens persona. in c. 2. nume. 13. de iudi. 9
2 Sententia lata non requisito consilio sapientis, est ipso iure nulla stante statuto, quòd iudex debeat ferre sententiam ad consilium sapientis. in capitu. si pro debilitate. nume. 7. de offic. deleg. 89
5 Sententia interdicti potest suspendi ab ipso interdicente. in capitu. dilectis. nume. 22. de appel. 145
Sententia excommunicationis non suspẽditur, nisi per solum Papã. ibi nu. 23.
3 Sententia diffinitiua an feratur contra contumaces. in c. 1. nume. 9. ut lite non contest. 125
Sententia lata contra fiscum in absentia aduocati sui, non ualet, secus si pro fisco, & est speciale in fisco. ibid. nu. 12. 126
Sententia lata super separatione matrimonij non transit in rem iudi. ibidem nume. 13.
Sententia si est lata super petitorio, non potest postea agi super possessorio de spoliatione facta. ibid. nu. 14.
6 Sententia in notorijs non requiritur uel expectatur. in c. gaudemus. nu. 5. de conuer. coniug. 198
5 Sententia qua condemnauit iudex ad quem friuole appellantem mandantur executioni a iudice a quo. in c. ut debitus. nu. 7. de appel. 148
6 Sententia, & omnis processus agitatus in ecclesia, est ipso iure nullus secus in domo ecclesiæ, maxime si iudex secularis habet illam conductam uel gratis. in c. 1. nu. 2. de immu. eccle. & camet. 258
3 Sententia lata contra legitimum administratorem ecclesiæ mandatur executioni contra ipsam ecclesiam. in c. cum deputati. nu. 11. de in d. 45
6 Sententia an tollat, uel tradat dominium illi contra quem, uel pro quo datur. in c proposuit. nu. 21. de concef. præb. 67
5 Sententia lata super aliquo iure, quod non facit ad propositũ non est nulla, maxime si potest alio iure sustineri. in c. cum ex officij. nu. 29. de præscript. 45

Sententia

In Panormitani Commentaria. 133

3 Sententia quomodo feratur, quando est simul actum petitorio, & possessorio. in c. pastoralis. nu. 32. de cau poss & propriet. 186
4 Sententia lata utrum retractatur probata corruptione testium. in c. sicut nobis. nu. 6. de testi. 50
Sententia lata a dicta eorum, qui sunt periuri, potest retractari, licet constet, ex postfacto esse periurus ibid. nu. 7.
5 Sententia lata ex dictis testium quorum sunt aliqui habiles, & aliqui non, sustinetur per illos habiles. in c. cum 1. & A. nu. 6. de re iud. 89
Sententia contra ius litigatoris dicitur data, quando non publicatur processus. ibid. nume. 11.
6 Sententia in spiritualibus firmatur in persona œconomi, tam ex parte actoris, quàm ex parte rei in c. dilectus nu. 10. de capel. mona. 219
6 Sententia iudicis potest prospicere in futurum si natura actionis hoc patitur. in c. dudum. nu. 9. de decimis. 178
2 Sententia excommunicationis, an possit ferri sub conditione ad hoc, quòd liget. in c. P. & G. nu. 8. de offi. deleg. 123
6 Sententia potest proferri in personam domini uniuersitatis ecclesiæ, & similium si procurator, uel syndicus fuerint in iudicio. in c. cum dilectus. nu. 11. de succef. ab intest. 152
5 Sententia a qua non fuit appellatum facit ius inter partes post decem dies, nisi notorie conslet de iniustitia, ante decem dies uero declarat ius inter partes. in c. cum inter. nu. 7. de re iud. 72
Sententiæ latæ etiam iniquæ de iure canonico, licet ille, pro quo fuit lata, sciit illam iniquam, non possit uti cum bona conscientia. ibid nu. 8.
Sententia, quæ transiuit in rem iudicatam retractatur ex confessione partis, pro qua fuit lata si asserat ipsam iniquam. ibid.
Sententia contra ius litigatoris non est nulla, immo si non appelletur ab ea, facit ius inter partes. sed sententia contra ius est nulla. ibid. nu. 9.
Sententia dicitur contra ius, quando in ea exprimitur error iuris, sed quando non exprimitur, dicitur contra ius litigatoris. ibid.
Sententia lata ex duabus causis quarum una sit contra ius, & alia non sustinetur illa, quæ non est contra ius. ibid. nu. 10.
5 Sententia postquam transiuit in rem iudicatam habet præsumptionem prosę, quòd fuerit uitè, & rectè lata adeo, quòd non est necesse ad probandum iniustitiam producere acta. in d. c. cum inter. nu. 11. & 12. de re iud. eod.
Sententia, an & quando faciat ius inter alias partes citra eas inter quas fuit lata. nume. 21.
Sententia quæ reperitur lata iam sunt anni duo si ab ea non fuit appellatum, habet præsumptionem pro se, quòd in ea fuerit seruatus iuris ordo. ibid. nume. 22.
Sententia, an & quando ualeat lata super parte petitorum. ibid. nu. 23. eo.
Sententia iudicis lata in maiori summa si ipse non potest cognoscere, nisi de minori est nulla. ibid. nu. 25. 73
5 Sententia suspensionis beneficij dependet ex futuro euentu & sapit naturem interlocutoris. in c. postoralis. § uerum. nu 11. de appel. 142
5 Sententiam dicimus esse nullam ipso iure, idest ipso iure disponente, nec est necesse expectare sententiam informatoriam hominis. in c. 1. nume 3. de re iudic. 56
5 Sententia lata contra uenditorem super re uendita, uel contra uxorem super dote, an præiudicet emptori uel marito, & quid econtra. in c. quamuis. nume. 12. de re iudic. 96
Sententia lata in causa filiationis, an præiudicet alij, uidelicet quòd sit, uel non sit filius. ibid. nu. 17.
Sententiæ latæ inter alios quæ sint, quæ alijs præiudicent. ibid. nu. 20.
Sententia lata contra unum ex connexis, puta contra electum, uel electorem uel similes, an noceat alteri connexo. ibid nu. 22. 97
Sententia lata contra adulterum non nocet illi, qui dicitur adultera in eodem delicto. ibid. nu. 23. & 24.
Sententia lata inter duos nobiles super iurisdictione unius castri non præiudicat hominibus de dicto castro. ibid. nu. 28.
Sententia lata, quòd non potuit esse matrimonium inter uirum, & uxorem, an noceat filijs, quòd per hoc iudicentur illegitimi. ibid. nu. 29.
2 Sententia nulla, an possit ratificari, in capitu. prudentiam. nume. 19. de offic. delega. 101
Sententia lata non uisis uidendis ualet, licet postea appareat, quòd illa quæ erant uidenda, non faciant ad rumbum. ibid. nu. 24.
7 Sententia excommunicationis potius æquiparatur interlocutoriæ quam diffinitiuæ. in c sacro. nu. 5. de sent. excom. 270
Sententia interlocutoria potest ad libitum per iudicem reuocari. ibid.
5 Sententia lata pro excommunicato sine sit ante, uel post excommunicatus nõ mandatur executioni ante absolutionem. in c. fi. nu. 8. de excep. 23
4 Sententia lata contra particularem personam ecclesiæ parit exceptionem rei iudicatæ, quominus alius admittatur. in c. cum olim. nu. 4. de testi. 74
6 Sententia, nec ordo iuris, requiritur in notorijs. in c. ex parte. nu. 4. & in c. seq. nu. 6. de cler. non resid. 22
6 Sententia notoriè iniusta, uel lata post appellationem, est ipso iure nulla. in c. Odoardus. nu. 9. de solutio. 117
3 Sententia in matrimonialibus quare nunquam transit in rem iudicatam. in c. exceptionem. nu. 5. de except. 20
Sententia lata in fauorem excommunicati nunquam mandatur executioni, nisi post absolutionem. ibid. nu. 6.
3 Sententia lata sine causę cognitione est ipso iure nulla. in c. ad audientiam. nume. 12. de appel. 124
6 Sententia super depositione Episcopi per solum Papam fieri potest. in c. mayores. nu. 1. de baptis. 249
5 Sententia non dicitur res iudicata proprie durante tempore appellationis in rubr. nu. 1. de re iud. 55
Sententia post lapsum decem dierum, an possit appellari res iudicata. ibidem. nume. 3. 56
Sententia quid sit, & quibus modis sumatur, & quotuplex sit. remissiue. ibid. nume. 4.
Sententia lata super exceptione peremptoria, an sit diffinitiua. remissiue. ibid. nume. 5.
Sententia quasi diffinitiua quæ sit & eius exemplum. ibid. nu. 6.
Sententia habens diffinitiuam quæ sit. ibid. nu 8.
Sententia excommunicationis, an sit interlocutoria, an diffinitiua. ibid. nu. 9.
2 Sententia a qua fuit appellatum, an mandetur executioni per primum, uel secundum iudicem. in c. postoralis. §. præterea. nu. 6. de offi. deleg. 112
6 Sententia incerta, ualet si potest certificari per relationem ad aliud. in c. cum uenerabilis. nu. 4. de relig. domi. 216
2 Sententia quæ transiuit in rem iudicatam retractatur per confessionem iniuste factam a uictore. in c. cum contingat. nu. 9. de offi. deleg. 119
2 Sententia dubia siue laudum, an possit declarari per iudicem uel arbitrum, qui tulerunt. in c. cum olim. nu. 1. de arb. 208
6 Sententia lata contra clausulam insertam in rescripto concernentem instructionem circa merita causę, tenet si ab ea non appelletur. in cap. si. nume. 5. de præben. 58
7 Sententia etiam iusta non ualet reseruato ordine iudiciario. in c. uniuersitatis. nu. 10. de sent. excom. 261
2 Sententia lata contra citatum impeditum est nulla si iudici constabat de impedimento, alias secus. in c. 2 nu. 4 & 10. de procur. 168
2 Sententia uerba sunt stricte intelligenda. in c. dilectus. nu. 2. de offi. ord. 146
6 Sententia lata ab illustri persona potest per alium legi. in c. cum nos. nu. 7. de bis. quæ fi. a præla. 78
7 Sententia an sit necessaria diuortij inter infidelem, & eius coniugem ad fidem conuersum in c. quanto. nu. 7. de diuor. 58
7 Sententia super libelli ineptitudine lata interlocutoria est, habet tamen uim diffinitiuæ, quia primam diffinit instantiam. in c. ad dissoluendum. nu. 2. de despon. impub. 18
6 Sententia lata super re dubia dicitur inepta. in capitu. in nostra. nume. 8. de sepultu. 159
Sententia Principis ualet, quamuis non conueniat regulis iuris positiui. ibid.
Sententia an possit esse generalis in generali. uel uniuersali actione, & quòd in eius executione recipiantur probationes super rebus particularibus. ibid.
Sententia & libellus in accessorijs possunt esse generales, & post sententiam poterunt ista accessoria declarari per testes. in capitu. in nostra. nume. 9. de sepultu. 160
5 Sententia secunda contra primam, an ualeat: item lata contra iuramentum, uel translationem ualet. in c. inter monasterium. nu. 16. de re iudi. 80
Sententia lata ex probationibus priuilegiatis, licet transiuerit in rem iudicatam, tamen potest retractari propter instrumenta nouiter reperta. ibid. nume. 17.
Sententia lata contra notorium an ualeat ibid. nu. 20. 22. & 23. 87
3 Sententia ab obseruatione iudicij est interlocutoria, & non est ferenda in scriptis. in c. examinata. nu. 22. de iudi. 43
¶ Confer. Adde nunquid sententia absolutoria sit interlocutoria, an diffinitiua. uide glo. 2. & ibi D. Cardi. & alios in ver. 2 quæro. in clem. si. de appel. & uide Bar. in l. Titia. in uersic. quæro, an sententia absolutoria ab obseruatione sit diffinitiua? & c. ff. de accus. glo. in d. clem. si. tenent quòd sententia lata super instantia causæ per iudicem appel. sit interlocutoria. quia non diffinit eam. pro quo glo. in clem. 1. de sequestri poss. & fruct. Lap. in d. clem. si. dicit hoc uerum quo ad principale negotium. secus quo ad instãtiam. Nam cum ipsam diffiniat poterit illo respectu esse diffinitiua, & sic refert sibi scripsisse. Ioan. And. alleg. no. in Spec. de offit. iud. §. deseruit. uersic. quidsi opponẽs ubi si rens absolutur ab obseruatione iudicij propter ineptam actionem, quòd dicitur interlocutoria. & hoc ulti. tenet Ioan. de Imo. post alios, in c. examinata. de iud. Pet. de Anchara. in d. c fi. decidit secundum no. per Bart. in d. l. Titia. & dicit quòd si iudex appellationis pronunciat super instantia. scilicet quòd appellans appellare non poterit, quia absorbet non solam instantiam. sed etiam causam principalem, accidit ad naturam diffinitiuæ, non interlocutoriæ. uide Rom. & Alex. de Imo. in rubr. de re iud. & Bal. in l. 2. C. si aduer. rem iud. & in auth. hoc sacramentum. C. de iura. calum. & quod no. Iac. But. & Bald. in l. properandum. § & si quidem. C. de iud. & Bal. in auth. qui semel. C. quomodo & quãdo iudex & contra Bar. in d. l. Titia. uide clem. si. de appel. & quod ibi no. & in c. auditis de resti. in integ. & quòd sit interlocutoria tenet Bal. in l. fi. C. si tut. uel cur. & Bal. in auth. qui semel. in 4. col. ubi dicit, quòd habet uim diffinitiuæ, quando per eam imponitur perpetuum silentium. ut in casu illius auth. alias autem est interlocutoria, ut uult ipse in d. auth. in ulti. col. uersic. ibi. ab obseruatione iudicij.
7 Sententia lata per falsas literas, non debet executioni mandari. in c. super eo. nu. 1. de crim. fal. 177
Sententia lata per falsas literas, nunquam poterit mandari exceptioni sue temporis præfinitione. ibid. nu. 4.
Sententia lata cum falso procuratore nunquam mandatur executioni. ibid.
Sententia lata ex falsis probationibus potest intra certa tempora retractari.

de

Universidad de Deusto
Biblioteca

de quibus remissiue. ibid.
1 Sententia lata a iudice minus instructo est ipso iure nulla in c. dudum. il 1. nume/5. de elect. 147
5 Sententia præsumitur lata in id quod acta sonant. in c. aduersario. nume. 11. de exceptio. 23
Sententia præsumitur lata ex leuiori causa. ibid.
7 Sententia separationis si est nulla, an filij ex secundo matrimonium geniti sint legitimi. in c. per venerabilem. nu. 36. qui fil. sint legit. 53
5 Sententia quomodo dicatur contraius litigatoris, vel contra ius scriptum. in c. cum speciali. nu. 9. de appel. 151
Sententia lata contra ius scriptum est ipso iure nulla, scilicet quando ius est clarum, secus si dubium. ibid. nu. 10.
2 Sententia lata sine citatione non tenet. in c. auditis. nu. 5. de procur. 171
Sententia interlocutoria potest ferri parte non citata, quando nullum est allatura præiudicium parti. ibid. nu. 6.
5 Sententia in matrimonialibus nunquam transit in rem iud. & potest quandocunque reuocari, quando constat de errore vel ordine iuris non seruato. in c. lator. de iu. nu. 1. 2. 5. 9. 63. & seq.
Sententia etiam in casu in quo nunquam transit in rem iudicatam, semper præsumitur iusta, donec contrarium doceatur, sed præsumitur iusta post decem dies. ibid. nu 3. 63
Sententia peccati nutritiua nunquam transit in rem iudicatam. ibid. nu. 9. 64
6 Sententia in sponsalibus non transit in rem iudi. respectu illius, pro quo est lata. (sed respectu illius contra quem est lata sic. in capitu. nisi essent. nume. 8. de præben. 56
Sententia licet iniusta, dat iniustam causam detinendi illi, pro quo est lata, dummodo habeat bonam fidem. ibid.
2 Sententia lata per metum an sit nulla. in c. Abbas. nu. 17. quod me. cau. 180
4 Sententia postquam transiuit in rem iud. si constat de eius iniquitate per confessionem partis pro qua lata sunt potest reuocari. in c. cum contingat. nume. 14. de iureiur. 179
5 Sententia, & alia acta per iudicem notorie excommunicatum sunt ipso iure nulla. in c. ad probandum. nu. 1. de re iud. 93
Sententia vitiata non vitiatur processus, nisi vitium sententiæ concernat totum processum. ibid. nu. 6. 94
Sententia lata per publice excommunicatum, est ipso iure nulla. ibid. nu. 20.
2 Sententia nulla ex taciturnitate non censetur approbata, secus si est aliqua. licet lata præter vel citra formam iuris. in c. super quæstionum. §. verum. nume. 3. de offi. deleg. 109
4 Sententia transit in rem iudi. quando vitium sententiæ est per partes remissibile secus si non. in c. iurauit. nu. 5. de proba. 12
Sententia non transit in rem iudicatam vbicunque veritate non detecta imminet peccatum. ibi. nu. 6.
2 Sententia non præsumitur iniusta ex eo, quod sit lata contra probationes in actis factas. Ant. in c. in præsentia. nu. 2. & 16. de renun. 30. & seq.
Sententia appellationis lata super nouiter deductis quomodo feratur. ibid. nume. 6.
Sententia lata ex falsis actis, an & quando sit nulla. puta ex falsa re. ibidem nume. 7.
Sententia lata partim ex vera partim est falsa causa, sustinetur ex vera. ibid. nume. 8.
Sententia appellationis debet esse confirmatoria, vel infirmatoria. ibidem nume. 6.
5 Sententi a lata per Papam non seruato iuris ordine, an teneat. in cap. in causis. nu 1. de re iud. 84
Sententi a Principis, vel processus sius non præsumitur habere maculam vel rugam. ibid. nu. 1. eod.
Sententia Principis siue interlocutoria, siue diffinitiua, an habeat vim legis, vt possit earum exemplo iudicari. ibid. nu. 2. & 4.
Sententia Principis lata parte absente licet citata non facit ius inter alios. ibid. nume. 6. 85
Sententia Principis lata cum causæ cognitione, licet ordine iuris non seruato, partibus tamen præsentibus facit ius inter alios. ibid. nu. 6.
5 Sententiæ quæ non transeunt in rem iudi. recipiunt tamen quasdam limitationes, vt regulentur in aliquibus, vt aliæ sententiæ latæ in c. lator. nume. 10. de re iudic. 64
Sententia quæ non solet transire in rem iudi. transit tamen quo ad instantiam, quia post decem dies opus est nouo processu, nisi audiatur per viam restitutionis. ibid. nu. 12.
5 Sententia declarat non autem inducit. in c. fi. nu. 31. de præscrip. 54
Sententia præsumitur iusta præsumptione iuris, & de iure. In qua præsumitur inesse naturalis obligatio. ibid. nu. 32.
5 Sententia ostendit super qua re erat contentio. in c. significauerunt. nume. 6. de exceptio. 19
Sententia continens plures articulos potest in effectu dici habere vim plurium sententiarum. ibid. nu. 8.
Sententia absolutoria potest ferri pro reo contumace, non autem adiudicatoria. ibid. nume. 16. 20
Sententia lata in fauorem actoris excommunicati non potest mandari executioni, nisi post absolutionem. ibid. nu. 18.
5 Sententia est stricti iuris in c. auditis. nu. 2. de præscrip. 40
Sententia lata contra subditum, an noceat superiori. ibid. nu. 19. 41
3 Sententia iniusta si fuit pro aliquo lata, an retineatur cum bona conscientia. in c. nouit ille. nu. 20. de iudi. 36
Sententia nutriens peccatum non transit in rem iud. ibid. nu. 21.
5 Sententia inter alios lata non nocet tertio etiam, quòd ipse sciuerit causam agi, & non contradixit. in c. cum super. nu. 16. 17. de re iud. 79
Sententia lata pro tertio qui appellauit pro interesse suo, an prosit illi, qui in primo iudicio fuit victus, & similiter appellauit, vel econuerso. ibid. nume. 9. & 11.
Sententia lata contra subditum quale præiudicium inferat superiori super iure, super quo fuit lata sententia contra subditum. si ipse superior ignorauit causam contra subditum agitari, & transactum sit tempus appellandi, vel etiam si sciuerit, & tacuerit vel minus legitime interposit am. ibidem nume. 6. eod.
Sententia lata contra subditum an præiudicet domino, quia tali sententia appellauit, & postmodum appellationem deseruit. ibid. nu. 20. 80
Sententia lata contra subditum an præiudicet domino, qui fuit vocatus, & nó comparuit. ibid. nu. 21.
5 Sententia lata præ textu falsæ probationis, an sit nulla. in cap. cum venerabilis. nu. 41. de except. 13
Sententia lata per probationes falsas intra quantum tempus, & qualiter possit retractari. ibid. nu. 42.
Sententia, an possit dici nulla ratione incertitudinis ibid. nu. 48. 14
Sententia generalis in iudicijs vniuersalibus vel generalibus toleratur, in particularibus secus. ibid. nu. 49. & 50.
Sententia hoc modo lata, pronuncio prout talis iudex in tali causa pronunciabit, non valet. ibid.
Sententia lata hoc modo, pronunciamus per omnia, vt in consilio in actis vel dicto continetur, an valeat. ibid. nu. 50.
Sententia interlocutoria valet etiam sine scriptis, dummodo notarius eam reducat in scriptis, diffinitiua vero debet fieri in scriptis. ibid. nu. 51.
Sententia lata hoc modo condemno te ad petita, vel ad id quod debens valet. ibid. nume. 25.
Sententia lata vt supra proxime, ex quibus actis debeat certificari. ibid.
5 Sententia continens manifestam iniquitatem, an sit nulla licet causa sit commissa Papæ appellatione remota. in c. inter cateras. nu. 17. de re iud. 66
Sententia recipit interpretationem ex actis ibid. nu. 8.
Sententia in qua est error expressus, an & quando sit nulla. ibid.
Sententia referens se ad acta, & in actis aliud appareat, an sit nulla. ibidem nume. 11. 67
7 Sententia dubia continens causam falsam, an & quando sit nulla. ibid. nu. 9.
Sententia, quæ euidenter constat latam fuisse ex iniusta causa, quę tamen non est expressa, est nulla. ibid. nu. 10.
Sententia redditur nulla propter notorietatem iniustitiæ. ibid.
5 Sententia si fuit lata pro me, in qua victus non fuit condemnatus in expensis, & ipse appellauerit, non possum ego appellare ratione expensarum, sed super appellatione partis possum petere refectionem sententiæ quo ad expensas. in c. interposita. §. ille denique. nu. 5. de appel. 162
2 Sententia lata præ textu falsi instrumenti potest etiam per quadriennium retractari. in c. tum ex literis. nu. 11. de restit. in integ. 189
5 Sententia excommunicationis sub conditione lata suspenditur, si ante aduentum conditionis fuerit ab ea appellatum. in cap. præterea. il 2. nu. 13. de appellatio. 127
Sententia excommunicationis, an possit fieri sub conditione, sed an pro delictis futuris. ibid. nu. 2.
Sententia excommunicationis contradictionaliter valet & tenet licet eius effectus suspendatur. ibid. nu. 5. eod.
Sententia excommunicationis conditionalis adueniente conditione non retrotrahitur si ab ea fuerit appellatum. ibid. nu. 6. 128
Sententia siue interlocutoria, siue diffinitiua, an & quo casu possit ferri sub conditione. ibid. nu. 10.
Sententia excommunicationis potius sapit naturam interlocutoriæ, quam diffinitiuæ. ibid. nu. 14.
6 Sententia lata ex falsis probationibus, an valeat remissiue. in cap. cum nostris. nu. 11. de conces. præben. 68
2 Sententia nulla ex consensu partium accepta valet in vim pacti. in c. de causis. nu. 8. de offic. deleg. 89
Sententia, an possit ferri in notorijs parte non citata. in c. quanto. nume. 7. de transla. Episc. 6
2 Sententia lata super state, a qua non fuit appellatum statur. An. in rub. nu. 1. de state & qualit. 51
5 Sententia lata contra absentem per falsas allegationes præsentis non valet. in c. si duobus. nu. 10. de appel. 108
1 Sententia lata contra ius, de quo aliqua ratione potest probabiliter dubitari, valet. in c. cum causam. nu. 3. de elect. 155
1 Sententia lata contra non confessum, an & quando valeat, in c. ecclesia Sanctæ Mariæ. nu. 8. de constit. fol. 32. Et in repe. nu. 11. 12. 35
6 Sententia per quam adiudicatur possessio alicui, an sit diffinitiua vel interlocutoria. in c. cum venissent. nu. 6 & 22. de insti. 63. & seq.
6 Sententia ferenda contra vel pro monacho, est ferenda in persona monasterij non monachi. in c. dudum. nu. 2. de conuer. coniug. 199
5 Sententia non requiritur in notorijs, sed quædam executio, & in eis non seruatur iuris ordo. in c. pernenit. il 1. nu. 7. de appel. 113
7 Sententia diffinitiua quid sit, & quid interlocutoria in clemen. ad compescendas. nu. 2. de sequest. poss. & fruct. 295

7 Sententia an possit executioni mandari tempore feriarum in honorem Dei, Principis, & ob hominum necessitates introductarum. in clem. sepe. nu. 30. de verb. signifi. 319
7 Sententia diffinitiua fertur super possessorio. in clem. ad compescendas. nu. 4. de sequest. poss. & fruct. 295
7 Sententia est in scriptis, & per iudicem ferenda tam in summarijs, quàm in plenarijs. in clem. sepe. nu. 73. de verb. sig. 320
7 Sententia oportet quòd sit lata contra possessorem, & pro petitore super beneficio, vt locus sit dispositioni clem. ad compescendas. ibid. nu. 3. de sequest. possess. & fruct. 295
7 Sententia Papæ non appellatur. in clemen. ad compescendas. nu. 6. de sequest. possess. & fruct. 295
7 Sententia non valet, ex cuius tenore euidens deprehenditur iniquitas in clem. postoralis nu. 15. de re iud. 297
7 Sententia nulla, a qua tamen fuit appellatum, non transit in rem iudicatam, licet appellatio deferatur. in clem. si appell. nu. 3. de appel. 298
7 Sententia vna satis est quòd feratur in curia, licet primo fuerit sententiarum in partibus in clem. ad compescendas. nu. 7. de seq. poss. & fruct. 295
7 Sententia si contra possessorem fertur, non tamen pro petitore, & ideo non est locus sequestrationi. in clemen. ad compescendas. nume. 1. de sequest. possess. & fruct. 295
7 Sententiam suam iudex debet partium petitioni conformare. in clemen. sepe. nu. 44. de verb. sig. 319
7 Sententia super peremptoria an ita ferri possit, vt in ea exprimatur, quòd obstet, & an habeat tunc vim diffinitiuæ. in clemen. cum a compulsione. nu. 2. de appellat. 298
7 Sententiam verificatur, tam in diffinitiua, quàm interlocutoria, vbi subest eadem ratio. in clem. vt calumnijs. nu. 4. de re iud. 296
7 Sententiæ appellatione facta ibidem mentionem de absolutione, venit sententia excommunicationis, suspensionis, & interdicti, etiam in materia præbendi. in clem. religiosi. nu. 20. de priui. & exces. priuil. 315
7 Sententiam iudex ferre debet scaendo in plenarijs, in summarijs autem etiam stando. in clem. sepe. nu. 74. de verb. sig. 320
7 Sententiæ tres interlocutoriæ sufficiunt, vt prius executio fiat, quàm de nullitate ipsarum agatur. in clem. vt calumniæ. nu. 3. de re iud. 296
7 Separatio propter frigiditatem, vel impotentiam coeundi, an statim vel post aliquod tempus, & ex quibus probationibus fiat. in capitu. 1. nume. 5. de frig. & malefi. 41
7 Separatio thori ob adulterium commissum, non debet fieri, quando vxor & maritus fuerunt pariter adulterati. in c. fi. nu. 1. de adul. & stu. 165
7 Separatio facta per ecclesiam deceptam falsis probationibus, an teneatur. in c. 1. nu. 7. de frig. & malefi. 41
7 Separatio thori permittitur propter crimen sodomiticum, vel manualem pollutionem. in c. maritis. nu. 3. de adul. & stup. 154
6 Sepultura debet carere, qui decedit cum peccato mortali, nisi in puncto mortis appareat aliqua contritio. in cap. cum ad monasterium. nu. 14. & 15. de statu mona. 210
6 Sepultura non potest eligi in loco priuato, & electio aliter facta est spernenda. in c. fraternitatem. nu. 2. de sepul. 155
Sepultum si sit corpus defuncti in loco non suo potest vendicari ab ecclesia vbi de iure debebat sepeliri cum omnibus oblationibus ibi factis. ibid. nu. 3.
6 Sepeliens parochianum alienum tenetur restituere corpus cum omnibus oblationibus, quæ ratione ipsius obuenerunt. in c. ex parte. nu. 1. de sepul. 156
7 Sepeliens vsurarium, vel excommunicatum manifestum incurrit excommunicationem. in c. cum & plantare. nu. 1. de priui. 208
2 Sepeliri non potest clericus cum vestibus sui ordinis, nec laicus cum vestibus preciosis. in c. 2. nu. 4. de autho. & vsu pal. 9
Et ibidem contra effodientes sepulturas est statuta pœna sacrilegij. ibidem nume. 5.
7 Sepelientes vnum hominem, in quo existunt omnes qualitates prohibentes sepulturam ecclesiasticam, an vnam tantum, an plures incurrat excommunicationes in clem eos. nu. 13. de sepult. 302
7 Sepelientes interdictos in cœmeterio sepeliri, an teneantur satisfacere illis quibus vsiræ erant restituendæ, & alijs damnum, & violentiam passis in clem. eos. nu. 14. de sepult. 302
7 Sepelientium in cœmeterio sepeliri prohibitos pœnam vt quis incurrat, requiritur scientia sepelientes in clem. eos nu. 11. de sepul. 302
7 Sepelientium in cœmeterio prohibitos sepeliri pœna quos liget, an etiam non sepelientes. in clem. eos. nu. 12. de sepult. 302
7 Sepulti tempore interdicti an debent exhumari. in clemen. eos. nume. 16. de sepult. 302
6 Sepeliri in qua ecclesia ciuitatis debeant scholares, peregrini, & aduenæ. in c. 1. nu. 4. de sepul. 154
6 Sepultura ecclesiastica, & pretiosa magis nocet, quam prosit impio, & peccatori ibi sepulto. in c. sacris. nu. 5. de sepult. 161
7 Sepulturam, an & quando possint sibi eligere religiosi morientes extra monasterium. in c. nimis nu. 1. de excess. præla. 202
6 Sepultura ecclesiastica non debet carere moriens sine confessione. qui morte præuentus non potuit confiteri, nisi contempsisset per annum confessionem. in c. ex parte. nu. 3. de sepult. 160
Sepelirí debent in sacro condemnati in pœnam mortis ex illa morte defuncti, si habuerunt ecclesiastica sacramenta. ibid. nu. 4.
7 Sepultura an debeat denegari ei, qui decessit in peccato mortali. in cap. ad audientiam. nu. 1. de tornea. 151
6 Sepeliri non debet in sacro decedens in peccato mortali, nisi de hoc fuerit confessus. in c. ex parte. nu. 3. de sepult. 156
Sepelirí debet in sacro decedens cum multis debitis tam ratione maleficij, quàm alij ratione. ibid.
7 Ad sepulturam pro mortuis ducendis nihil exigi potest. in c. suam nobis. nume. 1. de simo. 103
6 Sepulturam possunt Episcopis & clerici, & alij eligere, vbi eis placet etiam in inferioribus ecclesijs, exceptis regularibus, qui debent in eorum monasterijs sepeliri. si commode fieri potest. in c. Apostolicæ. nu 4. de don. 123
6 Sepultura quid sit. in rubr. nu. 1. de sepul. 153
Sepeliri non debet in loco sacro corpus non catholicum, & si de facto fuerit sepultum debet exhumari & projci. ibid. nu. 2. 154
Sepeliri non debet in cœmeterio ecclesiæ moriens in peccato mortali. ibidem nume. 3.
Et mortui non sunt portandi ad sepulturam cum nimio luctu & planctu, ne homines ita flentes videantur desperare de credulitate alterius vitæ. ibid. nume. 4.
Sepeliri vbi debet ille, qui in vna ecclesia habet sepultum patrem & auum & in alia proauum & attauum. in c. 1. nu. 5. eod. tit. eod.
6 Sepelivi non debet in ecclesia ille, qui sponte se præcipitauit de aliquo loco adeo, quòd mortuus est. in c. ex parte. il 2. nu. 1. de sepult. 160
6 Sepultura potest sibi eligere mulier nupta, vbicunque vult. in c. de vxore. nume. 1. de sepult. 157
Sepulturam, an possint sibi eligere monachus vel seruus, cum eius effectus conferatur in tempus quo ipsi sunt soluti a potestate alterius. ibid. nu. 4.
Sepeliri an debeat maritus in loco vbi est sepulta eius vxor. ibid. nu. 7.
6 Sepultura, ideò locus sepulturæ non potest vendi etiam. quòd consuetudo sit in contrarium & huic consuetudine Episcopis loci obuiabit, nisi talis consuetudo sit penès exemptos a sua iurisdictione. in c. abolendæ. nu. 1. 2. 3. & 7. de sepult. 161
Sepulturam vel eius sepeliendi, an quis possit habere in cœmeterio, vel ecclesia. ibid. nume. 5.
7 Sepelientes scienter excommunicatos incurrunt excommunicationem ipso facto. in c. ad hæc. nu. 1. de priuil. 209
3 Sequestratio sit quando reus appellat, & post appellationem fructus tam naturales, quam ciuiles dilapidat, intelligo de appel. diffinitiua secus ab interlocutoria. in c. fi. nu. 1. de seq poss. & fruct. 261
Sequestratio fructuum an fit, quando dilapidantur siue in causa appellationis, siue in causa principali. ibid. nu. 7. 9.
Sequestratio quæ sit in causa appel. an fiat a iudice, a quo, vel a iudice ad quem. ibid. nume. 11.
3 Sequestrum verum transferat possessionem in tenentem res sequestratas in c. examinata. nu. 14. de iudi. fol. 42. Et ibidem an habens in sequestrum iuspatronatus possit præsentare. ibid. nu. 15.
3 Sequestratio fructuum sit. quando habens illos in custodiam dissipat, quæ dissipatio, siue dilapidatio debet primo probari. in c. dilectus. nu. 1. & 22. de sequest. poss. & fruct. 260. & seq.
Sequestratio regulariter est prohibita, sed fallit in casibus de quibus. ibid. nume. 7. & 16.
Sequestratio verum mobilium conceditur, quando petuntur a persona suspecta. ibid. nume. 9.
Sequestratio voluntaria quæ sit. nu. 11. eo.
Sequestrum si est finitum, quomodo agitur ad ipsum recuperandum, item, quid si possidens rem sequestratam non vult amplius tenere, quomodo faciet. ibid. nume. 15.
7 Sequester quo casu iura beneficij & beneficiati exerceat, in clem. ad compescendas. nu. 8. de seq. poss. & fruct. 295
7 Sequestrari beneficium debet apud illum, qui est in ordine, quem beneficium ipsum requirit. in clem. ad compescendas. nu. 11. de seq. poss. & fruc. 295
7 Sequester quando fructus restituere teneatur, & quando eorum æstimatio sufficiat. in clem. ad compescendas. nu. 14. de seq. poss. & fruct. 295
7 Sequestratio fructuum ne dum beneficij sed beneficij ipsius quo casu fiat, & iura beneficij, & beneficiati quo casu exerceat seq. in clem ad compescendas. nu. 8. de seq poss. & fruct. 295
Sequestratio aliquarum rerum potest fieri ex officio iudicis nobili, quando videt super ipsis scandalum imminere, & ista sequestratio, an tollatur per cautionem. ibid. nu. 12. & 24. 261
Sequestratio fructuum rei super qua litigatur, puta super beneficio, & nemo possideat, est permissa. in d. c. dilectus. nu. 14. 17. de seq. poss. & fru. 295
Sequestratio lite pendente prohibita est qua præsumitur pro possessore, qua præsumptione cessante potest fieri, & idem statuitur, quando appellatur. ibid. nume. 16.
Sequestratio solet fieri propter contumaciam rei. ibid.
Sequestratio in casibus permissis potest enitari sufficienter cauendo, & quando ibid. nu. 19. 24.
Et quid si est tantum suspectus de dilapidatione, an sufficiat cautio iuratoria. ibid. nume. 23.
Sequestratio fructuum solet fieri reo conuento, si ipsos dilapidat. ibidem nume. 20.
Sequestratio potest fieri tam ab ordinario, quàm a delegato ibid. nu. 21.
Sequestrata res si non potest durare vendetur authoritate iudicis, & pretium sequestrabitur. ibid. nu. 26.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repertorium rerum ac sent. selectiorum

Sequestratio in casibus in quibus prohibetur, potest actor petere descriptionem fructuum ante quam perueniant ad reum. ibid. nu. 27.
3 Sequestrum, an possit fieri de rebus transitorijs de loco. in c. fi. nu. 44. de foro competen. 105
3 Sequestratio, quia regulariter est prohibita, non solet fieri, nisi vbi est euidens timor in. vsi. §. in alijs nu. 15. vt lit. non contest. 135
3 Sequestrum quomodo cadit in res incorporales, & in sequestro, an sit opus, quod res sit in iudicium deducta. in capitu. examinata. nume. 7. & 13. de iudic. 42. & seq.
3 Sequestrari non debet res in qua est facta missio etiam, quòd missus fuerit indebite ejectus ibid. in c. 1. nu. 1. de seq. poss. & fruct. 257
Sequestrum reuocatur oblata cautione, & restitutis expensis ob scandalum vitandum. ibid.
3 Sequestrum, an possit fieri per contumaciam, quando missio facta non est. in c. 1. nu. 18. de seq. poss. & fruct. 258
3 Sequestrum, an durabit vsque ad finem litis, & postea adiudicabitur victori, an restituet præstita cautione de stando iuri. in c. 2. nu. 10. 14. de dolo & contumac. 228
Sequestratio. an possit fieri propter contumaciam partis. ibid. nu. 11. & 12.
7 Sequestrari puella vbi, & quando debeat in c. cum locum. nu. 5. de spon. 8
7 Serium omne prohibitum est monachis pro fodeaturis etiam vestium. in clem. ne in agro. nu. 7. de sta. mona. 305
7 Seruari illud non dicitur, quod aliqui seruant aliqui non. in clem. ex frequentibus nu. 7. de sent. excom. 317
7 Seruientes infirmis non debent eis exhibere aliquid nocium, nec obedire appetitui corrupto ipsius infirmi, vel extra præceptum medicorum aliquid facere, alias peccant. in c. tua nos. §. ad vltimum. nu. 6. de homi. 149
3 Seruientes ecclesijs, an habeant priuilegium, ne conueniantur a iudice seculari. in c. nullus. nu. 5. de foro compet. 54
2 Seruus promotus ad ordines sacros sine domini licentia, an & quando sit sibi restituendus. Ant. in c. de seruorum. nu. 1. de ser. non ordi. 68
Seruus si proclamauerit ad libertatem, coram quo iudice litigabitur. ibidem nume. 2. 69
Seruus si proclamauerit ad libertatem, an dominus perdat eius possess. ibid. nume. 3.
4 Seruus in spiritualibus potest esse in iudicio. in cap. illud quoque. nume. 2. de præsumpt. 133
7 Seruus, an & quando possit torqueri pro facto domini. in c. cum in contemplatione. nu. 11. de reg. iur. 284
7 Seruus potest manumitti sub condicione, vt fiat clericus vel monachus. in c. cum sit proprium. nu. 4. de condi. appo. 22
7 Seruus manumissus sub conditione, vt fiat monachus, & monasterio seruit, alias in seruitutem redeat si monachus sit factus, manumittentis voluntatem seruat. in c. cum sit proprium. nu. 1. & 8. de condi. appo. eod.
Seruitium impedit, quòd quis monachus non fiat vel ad sacros ordines non promoueatur. ibid. nu. 3.
7 Seruus non debet obedire domino contra præcepta ecclesiæ. in c. relatum. nume. 2. de sent. excom. 267
6 Serui efficiuntur etiam fideles de iure capti in bello licito, licet ex consuetudine non seruetur. in c. 1. nu. 2. de conuer. infi. 200
7 Seruus contradicente domino matrimonium contrahere potest, sed propter hoc non liberatur a seruitijs domino debitis. in c. 1. nu. 1. de coniu. ser. 30
Seruus admittitur ad omnia sacramenta ecclesiæ, etiam domino contradicente. ibid. nume. 2.
Seruus infidelis potest petere baptismum etiam domino contradicente, & an propter ea seruitute liberatur. ibid.
Seruitus est de iure canonico, approbata. ibid. nu. 3.
Seruitus quandoque inducitur a iure canonico. ibid.
Serui etiam obligantur ad suscipienda sacramenta necessitate. ibid. nu. 4.
Seruus percutiens clericum an teneatur pro absolutione ire ad Romanam curiam. ibidem.
Seruus, an teneatur prius obedire domino, aut necessaria vxori subministrare. ibid. nume. 6.
7 Serua eo ipso quòd matrimonium contrahit de domini voluntate, & consensu cum libero, libera efficitur. in c. fi. nu. 7. de coniu. seruo. 31
5 Seruitutes habentes causam continuam, vel perpetuam præscribuntur prout res immobiles, licet in huiusmodi seruitutibus non requiratur titulus, sed scientia & patientia illius contra quem præscribitur. in cap. de quarta. nume. 21. 24. de præscrip. 28
Seruitutes habentes causam continuam vel discontinuam, quanto tempore perdantur siue rusticæ, siue vrbanæ. ibid. nu. 31. 29
3 Seruitus ducendi aquam per fundum alterius, acquiritur per vnicum actum ducendi. in c. cum ecclesia. nu. 23. de cau poss. & propriet. 179
Seruitus itineris non acquiritur ex vno actu, sed ad minus 30. ibid. nu. 24.
3 Seruitus habens causam discontinuam quanto tempore præscribatur. in c. cum ecclesia. nu. 4. de cau poss. & propriet. 180
Seruitus quomodo dicatur in bonis, vel extra bona. in cap. cum ecclesia. ibid. nume. 48.
1 Seruitus non potest constitui sine re, sed bene potest quis obligari ad constituendam seruitutem, quando res erit. in c. quia nonnulli. nu. 8. de rescrip. 94
7 Sæuitia viri, vel mulieris separatur matrimonium quo ad thorum. in c. 1. nume. 4. de diuor. 55
7 Siciliæ Regnum Vrbanus Papa Quartus contulit Carolo fratri Regis Franciæ quod potuit iuste facere, cum sit de patrimonio B. Petri. in clem. si dominum. nu. 1. de reliq. & vener. sanct. 309
2 Si non valet quod ago, vt ago an valeat, vt valere potest. in c. cum super. nume. 12. de offi. deleg. 105
4 Sigilla quinque ignota vel vnum notum, an probet. in cap. quod super. nu. 4. de fide instrumen. 116
6 Sigillum an probet procurationem. in c. si quorundam. nu. 3. de solu. 116
5 Sigillum Episcoporum, & Abbatum est authenticum, de alijs vero aliorum inferiorum, remissiue. in c. cum dilecta. nu. 3. de confir. vti. vel inuti. 165
5 Sigillis pluribus potest quis vti ad diuersos actus videlicet vnumquodque sigillum destinatum ad suum actum, & tunc vnum destinatum ad vnum actum non facit fidem in alio, nisi dixerit proprium sigillum non habere præ manibus. in c. significauit. nu. 4. de appel. 136
Sigillare quis potest cum alieno sigillo, etiam in rebus ecclesiasticis. ibid.
4 Sigillum quale debet esse, vt fidem faciat. in c. 2. nu. 14. de fide instru. 110
Sigillum an sufficiat, quòd sit in charta impressum sine eo, quod pars dicat se posuisse. ibid. nu. 15. 111
Sigillum habens proprium debet illo sigillare, & non alieno, nisi ex causa. ibid. nume. 16.
Sigillum appositum chartæ vacuæ data postea authoritate commissario, vt scribat quicquid voluerit, an probet. ibid. nu. 18.
4 Sigillum quando dicatur suspectum, & quæ faciant sigillum suspectum. in c. inter dilectos. nu. 4. de fide instru. 113
¶ Corset. Aduerte si ego vendo vinum alicui, & ille imprimit suum sigillum in vegete. fit acetum, cedit periculo imprimentis sigillum, quia per impressionem sigilli transfertur possessio. ita pulchre dicit Bal. in rubr. C. de peric. & commod. rei ven. vbi dicit esse casum sing. m. l. quod si neque. ff. eod. tit. vbi trabes videntur traditæ, quas emptor signauit. facit quod voluit Bal. in auth. dos data. C. de dona. ante nup. vbi dicit, quòd ex signis, & sigillis mercatorum impressis saldellis. & mercantijs suis probatur quòd sint illorum mercatorum, quod tempera, nisi probetur contrarium, & adduco Dyn. & Gui. de Suz. quos refert Tan. de Cor. in sua compen. in 11. rub. q. ulti. vbi dicit, quòd ex sigillis & signis quæ imprimuntur animalibus maxime in Regno Siciliæ, Calabriæ, & Apuliæ quo ad ætates equorum, quòd licet præsumptio sit, quòd sint eorum quorum sunt sigilla & signa, nihilominus potest probari contrarium, quòd si aliter diceremus, sequeretur vnum inconueniens, quòd per impressionem sigilli dolose factam quis priuaretur dominio rerum suarum, quod tenementi, quia est quoddam triticum ad doctrina Bal. secundum domi. meum Barb. in c. tertio loco. de proba. & de isto sigillo vide quod voluerunt Dom. de Rot. dec. 13. & dec. 161. & quod voluit Bal. & D. Ant. in c. posi cessione. de proba. & Bal. in c. iurauit. eod. tit.
5 Sigillum alicuius dicitur authenticum saltem in pertinentibus ad factum illius cuius est. in c. significauit. nu. 3. de appel. 136
2 Sigillum vniuersitatis vbi est facit præsumere actum de consensu vniuersi, & asserenti contrarium incumbit onus probandi. in c. vnico. nu. 9. de syn. 178
1 Sigillum si est appositum in aliquo instrumento publico, & postea sigillum cor corruat, non per hoc fides instrumenti deficit. in c. innotuit. nume. 15. de electio. 145
4 Sigilli fractura vel perditio non vitiat instrumentum, quando est publicum. in c. inter dilectos. nu. 3. de fide instrum. 113
Sigilli fidei quæ detrahant, & faciant sigillum vacillare. ibid. nu. 4.
2 Sigillum alicuius, an & quando faciat fidem. Ant. in cap. 1. nume. 1. 2. de cler. peregr. 77
7 Signum alicuius si quis portauerit alteri ad hoc, vt sibi credatur, licite illi cui tale signum defertur credit, & ei restituit licitè rem. in c. ex literis. nume. 9. de fur. 164
4 Signum æquiuocum ad plura non probat, nec præsumptionem facit pro altero tantum. in c. illud quoque. nu. 3. de præsumpt. 135
7 Simonia non committitur, si Episcopus vendit suam iurisdictionem temporalem quam habet in diœcesi. in c. 1. nu. 1. ne prælat. vic. suas. 115
7 Simoniacus in conferendo est ipso facto suspensus a collatione ordinum. in c. si quis. nu. 2. de simo. 114
Simoniace scienter ordinatus a solo Papa dispensatur, secus si ignoranter. ibid. nume. 3.
Simoniacę in ordine ordinatus deponitur non solum ab ordine simoniacè habito, sed ab alijs. ibid. nu. 9.
Simoniacus in confecutione ad ipsum ordinem non dispensatur, nisi a Papa. ibid. nume. 6.
7 Simonia committitur, si quis fuit ideo in ordine receptus, & assumptus, quia taliter assumptus promisit nil ab ordinatore vlterius petere. in c. per tuas. nume. 7. de simo. 108
6 Simonia committitur in spiritualibus, & connexis. in cap. de iure. nume. 2. de iurepatro. 226
2 Simonia an, & quando inducatur propter preces. vide plene Anto. in c. tuam. nume. 3. de ætate & qualit. 55
2 Simonia committitur siue detur pecunia siue promittatur, vel aliud temporale. in c. super hoc. nu. 12. de renun. fol. 14. & nu. 52. 53. 19
7 Simonia est quando pro aliquo obsequio promittitur beneficium ecclesiasticum. in c. cum essent. nu. 1. de simo. 96
5 Simoniacè aliquam gratiam obtinentes siue clerici, vel laici vtriusque sexus, sunt ipso iure excommunicati, & non possunt absolui. nisi in mortis articulo a Romano Pontifice. in c. de catero. nu. 14. de re iud. 63
6 Simonia non committitur cum Deo, quia omnia sunt Dei. in c. scripturæ. nu. 5. de

de vot. & vo. red. 203
3 Simonia est res, quæ cognoscitur in foro ecclesiastico tantum. in c. cum sit generale. nu. 20. de foro compet. 77
7 Simonia, quæ habet communionem cum hæresi, videlicet quia credit gratiam Spiritussancti posse emi, est forte maius crimen quam reperiatur, alias simonia, quæ in communi solet committi, habet alia crimina maiora. in c. per tuas. il. 1. nu. 10. de simo. 108
4 Simoniaca ipso iure quæ sunt, & quæ per constitutionem ecclesiæ. in cap. & si Christus. nu. 11. de iureiur. 175
6 Simonia interueniens in aliquo contractu vitiat ipsum ipso iure. in c. constitutus. nu. 4. de relig. domi. 215
7 Simonia, an possit committi circa sacramentum matrimonij. in c. cum in ecclesia. nu. 2. de simo. 95
Simoniam non committit ille, qui est necessitatus dare pecuniam pro spiritualibus. ibid. nume. 5.
Simonia non committitur, si quis dat, vel pollicetur pecunias alicui Pagano, vt faciat se Christianum, nisi ille Paganus efficeretur Christianus ob illas pecunias. ibid. nu. 7.
Simonia committitur ex parte recipientis si accipit pecuniam ne conferat spiritualia simoniacæ. ibid. nu. 8.
7 Simoniacæ recipiens, & simoniacæ receptus deponitur. in cap. dilectus filius. il 2. nu. 1. de simo. 103
Simonia non committitur in his, quæ gratis dantur, nisi præcesserit taxatio. ibid. nume. 5. 104
Simonia non committitur, si receptus in canonicum aliquid soluit vigore statuti hoc disponentis. ibid. nu. 6.
Sententia an committatur dando pecuniam infidelibus, vt conuertantur ad fidem. ibid. nu. 7. Et an in simonia tam procedatur contra clericos seculares, quam contra regulares. ibid. nu. 8.
2 Simonia commissa ab arbitris, an valeat vitiare laudem. in c. 2. nu. 10. & 13. de arbit. 200. & seq.
3 Simonia incidenter probata & deducta, an sit punibilis. in cap. cum super. nume. 14. de confes. 264
7 Simoniacus notorie, vel de simonia infamatus, si se non purgauerit deponitur. in c. insinuatum. nu. 1. 3. de simo. 97
Simoniacus in beneficio non deponitur ab ordine, sed priuatur beneficio. ibid. nume. 2.
Simonia punitur ex sola præsumptione præcedentibus aliquibus signis notabilibus. ibid. nume. 3.
7 Simoniacus ignoranter debet beneficio priuari, nisi huiusmodi simonia sit commissa in fraudem illius electi vel beneficiati, & qualiter fraus cognoscatur. in c. nobis fuit. nu. 1. de simo. 102
Simonia commissa per vnum alijs ignorantibus vitiat actum respectu omnium. ibid. nu. 1. Et in c. seq. nu. 6. eod. tit.
Simonia inducitur ex sola promissione dandi temporale pro spirituali. ibid. nume. 3.
Simonia, an quando committatur ob dationem pecuniæ electoribus, vel ordinantibus, vel eorum amicis per ipsum eligendum, vel per alium etiam, si absque pecunia debebat eligi. ibid. nu. 5.
7 Simoniam committit superior, si exigit pecuniam a clerico pro danda sibi licentia eundi ad studium. in c. prohibeas. nu. 2. de magi. 118
7 Simonia committitur si aliquis dat bona sua sub conditione alicui ecclesiæ, vt in eam recipiatur in canonicum, & ipse bona pro sua præbenda retineat. secus si non præcessit pactum. in c. tua nos. nu. 1. & 4. de simo. 109
Simonia non committitur si quis emit preces, vel dat aliqua bona temporalia ex mera liberalitate pro aliquo beneficio consequendo. ibid. nu. 2.
Simonia an iudicatur per solam simoniacam intentionem. ibid. nu. 5.
Simonia conuentionalis non remittitur, nisi per restitutionem rei datæ & acceptæ simonia vero mentalis per solam pœnitentiam aboletur. ibid.
Simonia committitur, si quis corrumpit iudicem, vel testem in causa spirituali. ibid. nume. 6.
2 Simonia committitur quando promouendus in rectorem alicuius ecclesiæ paciscitur collatori soluere maiorem pensionem solito, & taliter promittens debet priuari illa ecclesia, & quando. in capitu. cum clerici. nume. 1. & 3. de pact. 159. & seq.
Simoniacæ promotus ad ecclesiam debet illa spoliari, & aliter puniri. ibidem nume. 2. 160
3 Simonia committitur non solum actualiter aliquid accipiendo, sed recipiendo aliquam obligationem. in c. cum super. nu. 2. de confes. 263
Simonia committitur per illum, qui aliquo recepto dat vocem suam. ibi. nu. 4.
Simoniæ mediator punitur, & patitur pœnas simoniacorum. ibid. nu. 3.
7 Simonia committitur si aliquid accipitur ex confectione Episcoporum, vel ex benedictione Abba, vel ordinatione clericorum non obstante aliqua consuetudine, quod procedit, etiam si ex postfacto accipiatur. in c. sicut pro certo. nu. 1. 2. de simo. 111
Simonia non est, si ad ordines assumpti compellunt aliquid pro fabrica dare stante de hoc aliqua constitutione, dummodo primus ordo libere conferatur. ibid. nume. 2.
Simonia non est, si tempore chrismatis datur Episcopo census alias sibi debitus stante de hoc consuetudine. ibid. nu. 3.
7 Simoniacus an dispensetur ad beneficia ecclesiastica per alium, quam Principem. in c. ex diligenti. nu. 7. de simo. fol. 99. Et potest esse, quòd quis non sit simonia, tamen eius electio, vel collatio sit simoniaca, quia forte facta eo ignorante. ibidem.
7 Simonia committitur dando pecuniam pro aliqua re spirituali, quam habere nil prodest. in c. Matth. nu. 3. 4. de simo. fol. 101. Et vide in simi. in c. nobis. in fi. eod. tit.
7 Simoniacus in ordine, si ingrediatur monasterium, non habilitatur ad exercendum talem ordinem simoniace receptum in c. ex tua. nu. 4. de sim. 100
Simonia, an & quando inducatur siue ante siue post aliquid dando, & quando debeat restitui. ibid. nu. 5.
Simoniacus in ordine ipso iure est suspectus ab ordine. ibid. nu 8.
6 Simoniacus pendente accusatione super simonia prohibetur ab administratione diuinorum. in c. accusatum. nu. 1. de sim. 94
Simoniacus licet occultus, an & quando sit suspensus tam quo ad se, quam quo ad alios, adeo vt alij audientes diuina ab eo peccante. ibid. nu. 4.
Simoniacus non dicitur ille qui habet beneficium, pro quo consequendo alter dedit pecuniam, & ipse ignoret, quando autem sciuerit, tenetur dimittere. ibidem.
Simoniacus, an & quando possit prohiberi celebrari. ibid. nu. 5.
2 Simoniacæ promotus quomodo punitur. Ant. in c. post translationem. nu. 20. de renuncia. 36
Simoniacus a quo potest dispensari. ibid. nu. 21. 37
Simoniacæ receptus ignoranter, an teneatur dimittere dignitatem per simoniam receptam stante, quòd sciuit. ibid. nu. 23.
7 Simoniam committit Episcopus, vel eius ministri accipiendo aliquid temporale pro conferendis ordinibus. in c. 1. nu. 1. & 2. de simo. 93
Simonia committitur, si quis accipiat pro spiritualibus aliquid temporale etiam sponte datum. ibid. nu. 4.
Simonia, an habeat locum in curia Romana. ibid. nu. 5.
6 Simonia committitur non solum in spiritualibus, sed etiam annexis spiritualitati. in c. quæsitum. nu. 3. de rerum permut. 104
7 Simoniam licet non committat Papa, dans tamen pecuniam Papæ ex pacto pro beneficio obtinendo, non est tutus apud Deum. in cap. 1. nume. 8. & 9. de simo. 93
1 Simonia vtrum iudicatur, si aliquis renunciat literis ad beneficia, & recipit annuam pensionem. in c. ad audientiam. nu. 6. de rescrip. 83
7 Simoniacus efficitur infamis infamia iuris, non ipso facto, sed per sententiam. in c. ex diligenti. nu. 6. de simo. 99
7 Simoniacus notoriæ punitur, tanquam si foret vel confessus, vel conuictus. in c. de hoc. nu. 3. de simo. 96
7 Simoniacus non solum deponitur, sed debet agere pœnitentiam de peccato commisso. in c. de regularibus. nu. 1. de simo. 101
Simoniacus in beneficio scienter non dispensatur per Episcopum. ibid. nu. 2.
7 Simonia non committitur, si post ordines receptos aliquid datur ordinatori stante de hoc consuetudine, non tamen debet præcedere aliqua taxatio, vel cautio de dando, sed libere debent ista cōferri, an autem post ordinationem possit cogi dare. in c. ad Apostolicam. nu. 1. 2. 4. de simo. 112
7 Simonia non impedit monachum adeo, quod non possit sine damnatione redire ad seculum, sed bene impedit, quod non habet locum in illo monasterio. in c. quoniam. nu. 6. de simo. 112
7 Simoniace receptum per extorsionem, restituitur duplicatum. si vero recipiatur ex communi concordia fecus, quia restituitur tantundem. in c. audiuimus. nu. 1. eod. tit. eod.
Simonia committitur non solum in spiritualibus meris, sed etiam in annexis spiritualitati. ibid. nu. 2.
7 Simonia committitur si accipitur aliquid temporale pro conferendis vestibus, calice, & similibus. in c. ad nostram. nu. 1. de simo. 100
Simoniam, an committat sacerdos locando operas suas in aliqua ecclesia. ibid. nume. 2.
Simoniam committit etiam ille, qui dat pecunias, vel recipit ad hoc, vt alicui seruiat tanquam vicarius. ibid.
Simonia non committitur ex hoc, quod aliquid donetur sponte nulla exactione subsequente. ibid. nu. 3.
Simoniacæ ordinatus, qui non sit simoniacus, recte petit dispensationem, & ante dispensationem non recte promouetur ad altiores ordines. in c. de simoniacæ. nu. 1. 2. 3. eod. tit. eod.
Simoniacus a quo dispensatur, siue simoniacus in ordine, siue in beneficio, siue sciat, siue ignoret, & an dispensetur ad illud beneficium, aut ad aliud. siue ipse renunciet, siue non. ibid. nu. 4.
Simoniacæ ordinatus scienter suspenditur ab omnibus ordinibus, secus si eo ignorante fuit commissa simonia. ibid. nu. 5. 6.
7 Simonia mentalis committitur quando aliquis sacerdos vadit ad officium animo lucrandi aliquid quæ remittitur sola pœnitentia circa aliquam restitutionem. in c. suam nobis. nu. 3. de simo. 103
Simonia an committatur si aliquid recipitur pro mortuorum exequijs, vel benedictionibus nubentium stante de hoc consuetudine. ibid. nu. 4.
7 Simoniacus potest accusari per quacunque criminosos, & alias inhabiles, puta per meretricem, vel seruum proprium. in c. tanta. nu. 1. de simo. 94
Simoniacus in ordine etiam occultus est vitandus, & sine peccato non audiuntur diuina ab eo. ibid. nu. 3.
Simoniacus in ordine est suspensus, & quo ad se, & quo ad alios, & non dispensatur, nisi per solum Papam. ibid. nu. 5.
Simoniacus in beneficio an, & quando sit suspensus, & quo ad se, & quo ad alios, & non dispensatur, nisi per solum Papam. ibid. nu. 5.
Simoniacus in beneficio, an & quando sit suspensus, & quo ad se, & quo ad alios,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repertorium rerum ac sent. selectiorum

alios, & iste potest per episcopum dispensari. ibid.
2 Simonia an committatur per illum qui renunciat beneficio cum animo, licet tacito ut illud conferatur certæ pſonæ. in c. ex parte. il 1. nu. 4. de of. del. 93
Simoniam mentalem committit canonicus, qui principaliter vadit ad officiū propter distributiones quotidianas. ibid.
Simoniaca multa sunt, quia prohibita, & multa sunt prohibita, quia si simoniaca ibid. nume. 5.
Simonia cadit in beneficijs non de iure diuino, sed ex prohibitione ecclesiastica. ibidem.
7 Simonia non committitur, si quis dat pecuniam, ne vexetur in iure iam quæsito, sed in quærendo sic. in c. Matthæ. nu. 4. de simo. fol. 101. Et vide in c. seq. nu. 4. 5. eod. tit.
7 Simoniacus est qui petit pecuniam, vt absoluat excommunicatum. in c. ad aures. nu. 1. 4. eod. tit. 101
Simonia an committatur, si quis dat pecuniam alicui ne molestet, vel vexet ipsum. ibid. nu. 6.
7 In simonia consideranda attenditur multum, an talis consueuerit committere simoniam adeo, quòd in his qui soliti sunt committere omne paruum in vnus præsumitur simoniacum. in c. & si quæstiones. nu. 6. de simo. 99
2 Simonia, an sit de iure diuino. in c. cum pridem. nu. 10. de pact. 159
4 Simonia committitur in irrepatro. in c. veniens ad nos. nu. 1. de testi. 50
6 Simoniaci dicuntur proprie illi qui corrumpunt, corrupti vero vocantur gieziatici. in c. extirpandæ. in repet. §. qui vero. nu. 53. de præb. 54
Simonia est species hæresis. ibid.
Simonia non committitur, si pecunia accepta venditur a Papa administratio temporalium alicuius loci pij, sed ille qui emit non est tutus quo ad Deum. ibid. nume. 55.
7 Simoniæ diffinitio. ibid. in rubr. nu. 11. de simo. 92
7 Simoniacus ignoranter ad beneficium receptus, si eo renunciato iterum ad illud canonicæ admittatur, nihil ex prima receptione vendicabit. in c. ex insinuatione. nu. 1. de simo. 102
Simonia ignoranter commissa quare punitur. ibid. nu. 5.
7 Simonia propter immunitatem criminis dicitur hæresis, non autem, quòd sit hæresis. in c. quoties. nu. 1. de simo. fol. 94. Et vide in c. seq. eod. tit.
7 Simoniacus, an sit ipso facto suspensus. siue sit simoniacus in beneficio siue in ordine conferendo, siue in ordine recipiendo. in capitu. per tuas. il 2. nume. 5. de simo. 110
Simoniacus scienter in ordine recipiendo est suspensus ab omni ordine etiam licite receptio. & per consequens ad administratione beneficiorum. ibid.
Simoniacus ignoranter tantum deponitur a simoniacæ receptis, & ab alijs nō legitime receptis, vel recipiendis. ibid. nu. 6.
Simoniacæ conferens ordines est perpetuo, & ipso facto ab ordinibus suspensus, nec ab illo licite recipiuntur sacramenta, nisi in casu necessitatis. ibid. nume. 7.
Simoniacus in beneficio notorius est suspensus ipso iure, si vero occultus, est suspendendus. ibid. nu. 8.
7 Simonia in quibus rebus committatur. in c. non satis. nume. 1. de simo. fol. 95. Quicquid datur, vt quis recipiatur in aliquam religionem, simoniacum est. ibid. nume. 2.
Simonia committitur siue datur aliquid, quando beneficium confertur, siue datur postea in progressu temporis. ibid. nu. 3.
Simoniam incurrunt recipientes dantes, & mediatores. ibid. nu. 4.
Simonia non committitur eo, quod beneficiati recipiunt beneficia reseruata eis annua pensione dantes residuum fructuum alteri. ibid. nu. 7.
Simonia non committitur, si constitutus in beneficio soluit certam pensionem alicui Cardinalis, quæ pensio fuit imposita beneficio vacante soluenda. ibid. nume. 8. eod.
3 Simonia est species hæresis. in c. cum venissent nu 7. de iudi. 33
7 Simonia committitur ex sola conuentione dummodo vna partium adimpleuerit, licet altera non adhuc. in c. veniens. nu. 2. de simo. 100
Simonia committitur non solum si datur prælato, sed etiam si datur suis familiaribus. ibid. nu. 3. Et vide in c. seq. in 2. no.
Simonia non vitiat monachatum. ibid. nu. 4.
7 De Simonia conuictus vel infamatus, si se non purgauerit, est deponendus. in c. de hoc. nu. 1. de simo. 96
Simonia non punitur per solam famam. ibid. nu. 4.
Simoniacus in ordine debet deponi ab ordine male accepta, quia eo retento non posset agere pœnitentiam. ibid. nu. 7.
1 Simoniacus dicitur etiam ille, qui emittit preces pro sua promotione. in c. per inquisitionem. nu 5 de elect. 154
2 Simoniacum aliquid esse, & sapere simoniam differunt. in c. constitutus. nu. 3. de transact. 162
7 Simonia respectu aliorum criminum obtinet principatum. in rubr. nume. 1. de simo. 92
Simonia quid sit, vnde dicatur, quot modis contrahatur, quis admittatur ad accusandum, vel testificandum, remissiue. ibid.
7 Simonia, an & quando committatur in ordine, vel beneficio, & an per eam fiat depositio, siue priuatio beneficij. in c. inquisitionis. nu. 7. de accus. 83
2 Simonia committitur non solum in spiritualibus, sed etiam in connexis ipsis spiritualibus. in c. præterea. il 1. nu. 1. de transact. 164
7 Simonia committitur, si quis dat vel recipit pecuniam pro administratione rerum spiritualium. in c. consulere. nu. 1. & 3. de simo. 111
Simonia conuentionalis est detestabilior mentali. ibid. nu. 5.
7 Simonia, an requirat charitatiuam monitionem. in cap. licet Heli. nume. 4. de simo. 105
Simonia non semper æquiparatur crimine læsæ maiestatis. ibid. nu. 11.
7 Simonia, an sit aliquid pro ingressu religionis accipere. in c. cum sit proprium. nu. 5. de condi. appos. 22
3 Simonia inducitur ex perceptione alicuius temporalis pro spirituali. in c. olim. il 2. nu. 6. de restit spoliat. 220
7 Simoniacus non tenetur restituere quicquid consecutus est re simoniacæ acquisita. in c. mandato. nu. 6. de simo. 115
7 Simonia non committitur in venditione temporalium puta officiorum, & c. nisi habeant aliquam connexitatem spiritualium. in c. quoniam. nume. 2. ne præla. vic. suas. 115
7 Simoniacus potest per quemlibet Christianum accusari, per alium vero non. in c. si dominus. nu. 1. 2. 4. de simo. 93
7 Simoniacæ electus non dicitur ille, si eo prohibente pecunia fuit data, & an autem teneatur beneficium dimittere. in c. sicut tuis. nu. 7. de simo. 109
Simoniam committit etiam ille, qui pro alio promouendo pecuniam soluit. ibid. nume. 4.
Simoniam committit ille qui precio, vel fauore celat peccatorem vel ante pœnitentiam reconciliat. in c. nemo. nu. 1. de simo. 97
Simonia committitur, quotiescunque committitur, vel omittitur aliquid spirituale pro temporali. ibid. nu. 2. 7
Simonia est studiosa cupiditas emendi, vel vendendi spiritualia. ibid. nu. 6.
Simonia non committitur ex sola voluntate. ibid.
Simonia quomodo diffiniatur. ibid.
Simonia quotuplex sit. ibid.
6 Simonia non committitur in temporalibus, sed solum in spiritualibus. in c. cum ab omni. nu. 7. de vi. & honest. cler. 6
Simonia non committitur per dationem pecuniæ pro irrequisito non seruando, secus pro quærendo. in c. dilectus filius. nu. 2. 3. de simo. 102
Simonia, an & quando committatur pro iuribus temporalibus vel spiritualibus quærendis, vel quæsitis conseruandis. ibid. nu. 4.
3 Similitudo sufficit, quòd sit in ratione, licet in facto sit diuersitas ad hoc, vt comprehendatur sub expresso casu. in c. fi. §. in aliys. nu 53. vt lit. non cōte. 140
3 Similitudo facit, quòd idem iuris sit in casu simili, & in expresso. in c. quoniam frequenter. nu. 6. vt lit. non contest. 130
2 Simulatio approbatur. in c. nisi specialis. nu. 5. de author. & vsu pal. 9
4 Simplicitas, quæ est dolo contraria, commendatur. in cap. ex studijs. nume. 2. de præsumpt. 129
2 Simpliciter dictum quando aliquid dicatur. Ant. in cap. 1. nume. 3. de seru. in ord. fa. 49
7 Simpliciter aliquid fieri quid sit. in clem. sæpe. nu. 1. de verb sig. 319
3 Simplicitas vel subtilitas quibus casibus approbatur. in c. dilecti filij. nu. 11. de iudic. 23
4 Simplicitas sine dolo commendatur, contraria discretioni reprobatur. in c. veritatis. nu. 1. de iureiuran. 155
6 Simplicitas etiam tendens ad bonum finem non debet esse sine ratione. in cap. Deus qui. nu. 1. de vi. & honest. cler. 7
1 Simplicitas virum excuset a subreptione in beneficialibus. in cap. super literis. nu. 5. de rescript. 66
2 Simplicitas nimia est quædam fatuitas. in c. cum dilectus. nume. 5. quod metus cau. 183
3 Simplicitas quæ caret ratione est reprobata, & impedit promotionem prælati. in c. pastoralis. nu. 3. de iudi. 40
6 Sinagoga antiqua funditus diruta, non licet de nouo in eodem loco sinagogam ædificari. in c. consuluit. nu. 3. de iurepatro. 225
2 Sindicus vniuersitatis potest esse etiam aliquis, qui non sit de illa vniuersitate. in c. 1. nu. 3. & 4. de syndi. 177. & seq.
Sindicus quando creatur ab aliqua vniuersitate, an necessario requiratur decretum iudicis illius loci. ibid. nu. 5. 178
Sindicus monasterij potest per solum Abbatem reuocari. ibid. nu. 6.
2 Sindicus, an dicatur ille, qui est constitutus ab vniuersitate ad vnam causam tantum. in c. 1. nu. 2. de syndi. 177
4 Synodus quid sit, & quid concilium. in c. ego. nu. 5. de iureiu. 146
7 Societas ex causa superueniente dissoluitur ante tempus. in c. 1. nume. 5. qui matri. accus. poss. 54
7 Societas interponentem pecuniam & operam, quomodo sit licita, & periculum ad quem debeat spectare, & lucrum quomodo diuidatur & certa pars pecuniæ loco lucri, an possit deputari. in c. per vestras. nu. 8. de donat. inter vi. & vxo. 61
7 Societas cum excommunicato, an teneat. in cap si vere. nume. 10. de senten. excommunic. 266
7 Societatis occultā non caret scrupulo qui manifesto facinori desinit obuiare. in c. qui alios. nu. 1. de hære. 126
7 Societas coita vt ad vnum tantum spectet periculum sapit naturam vsurariam, ideo non valet. in c. nauiganti. nu. 11. de vsur. 175
1 Societas potest ad libitum renocari ex iusta causa. in capitu. nosti. nume. 5. de electio. 134
7 Socius malus corrumpit mores alterius socij. in c. ad hæc. nu. 1. de Iudæ. 121
7 Socij priuilegiati gaudent eodem priuilegio, quo priuilegiatus. in c. quam sit. nu. 1. de Iudæ. 122
4 Socij criminis, an admittantur in testes. in c. quoniam. nu. 3. de testi. 41
4 Socius criminis, an & quando admittatur in testem contra socium. in c. veniens ad nos. nume. 7. de testi. 51
7 Socius criminis præsumitur, qui cum possit, non obuiat delicto. in capitu. sicut dignum. nume. 5. de homic. 141
2 Socius potest recusari iudex in causa consocij. in capitu. cum R. canonicus. nume. 2. de offic. deleg. 139
Socij dicuntur illi, qui habent materiam conueniendi in unum. ibid. nu. 3.
6 Socius unius si patitur damnum occasione societatis, imputatur sibi. in c. postulastis. nu. 5. de concess. præben. 74
7 Socius criminis in materia odiosa & pœnali quis dicatur. in clem. si quis suadente. nume. 12. de pœnit. 316
Socius criminis quis largè & quis stricte dicatur. ibid. nu. 11.
7 Socij proprie dicantur communicantes inuicem lucra & pericula. in cle. si quis suadente. nume. 8. de pœni. 316
7 Sodalis dicitur in mensa nel sede. in clem. si quis suadente. nu. 9. de pœnit. 316
7 Sodomia punitur pariter abutendo masculis, uel fœminis. in c. in archiepiscopatu. nume. 1. de rapto. 159
7 Sodomia quomodo puniatur de iure canonico tā perpetrata per clericos quam laicos. in cap clerici. nu 1. de excess præla. 195
Sodomia est crimen ecclesiasticum. ibid. nume. 2.
6 Solennitas extrinseca non præsumitur etiam in factis antiquis. in capitu. significauit. nume. 2. de censi. 235
7 Solennitas extrinseca in factis antiquis, an probetur per iuramentum. in cap. licet Heli. nume. 23. de simo. 107
4 Solennitas resultans ex actu probato tollitur per contrariam phationem, nisi in ætate, & sana mente præsumpta. in c. in præsentia. nu. 33. de pba. 19
3 Solennitates testamentariæ, uel aliæ inducte a lege ciuili ligant etiam si personæ ecclesiasticæ instituantur. in capit. quòd clericis. nu. 23. de so. comp. 78
3 Solennitas intrinseca aliquando præsumitur. in c. 1. nu. 9. quod me. cau. 192
3 Solennitas iudicialis non præsumitur, nisi appareat in actis scripta. in capit. 1. nume. 3. de lit. contest. 119
Solennitas iudicialis si non potest probari, quia acta sunt deperdita, statur confessioni partis. ibid. nume. 4.
7 Solennitates circa matrimonia inductas per statutum, non seruantes, an peccent. in cap 1. nume. 9. de spon. 2
4 Solennitas probatur per illum, qui stat pro solennitate non per excipientem, ubi ius requirit scripturam. in c. quoniam. nu. 20. de proba. 32
6 Solennitas extrinseca, an præsumatur. in capitu. ea noscitur. nume. 9. de his quæ fi. a præla. 79
3 Solennitates iudiciariæ non possunt per partes remitti. in capitu. dilecti filij. nume. 5. de iudi. 23
2 Solennitas præsumitur in actu emanato a uiro magnæ discretionis. in capitu. 1. nu. 5. de cle pere. fol. 77. Et vide in c. tuæ nobis. in 1. appo. eod. tit. 78
3 Solennitates quæ sint quæ non possunt consensu partium remitti. in capit. 1. nume. 11. de libel. obla. 107
4 Solennitatis defectus, an impediat obligationem ex iuramento. in capit. cum contingat. nu. 26. de iureiur. 182
6 Solennitas requisita in alienatione rei ecclesiasticæ, an possit tolli per consuetudinem. in cap. 1. nu. 4 de bis quæ fi. a præla. 77
1 Solennitatis omissio ex sola cōsuetudine inducta uitiat actū. in pœ Gre. nu. 14. 7
6 Solennitates in alienatione rei eccl. in c. nulli. nu. 6. de re. ecc. alie. 87
Solennitas quæ requiritur in alienatione rei ecclesiasticæ, requiritur in alienatione aliorum locorum piorum. ibid. nume. 14.
2 Solennitas, an & quando præsumatur tam in factis antiquis, quam recentibus. Ant. in c. in præsentia. nu. 14. de renun. 31
6 Solennitates iudiciariæ de necessitate non obseruantur, quando litigatur coram Papa. in cap. cum uenissent. nu. 23. de insti. 64
4 Solennitas. c. ultra tertium de test seruatur in concessione secundæ, tertiæ, & quartæ dilationis. & debet probare se fuisse impeditum in alia dilatione. in c. in causis. nume. 2. de testib. 55
2 Solennitas, quæ requiritur in aliquo facto requiritur etiam in additione, uel suppletione, quæ fit ad illud factum. Ant. in capitu. unico. in prin. nume. 1. de sacra unct. 59
5 Solennitas uerborum si non requiritur in aliquo actu sufficit quòd exprimatur effectus rei. in cap. ad audientiam. nu. 2. de appel. 124
3 Solennitates maiores anni quæ sint, & facit ad statuta. in c. licet tam. nu. 5. de feriis. 161
3 Solennitates quæ requiruntur in aliquo actu, si nō seruatur actus, ruit aliquādo ipso iure aliquādo per sententiam. in c. fi. nu. 10. ut lit. non contestat. 150
7 Solennitates, quæ debeant in legitimatione adhiberi. in c. per uenerabilem. nume. 27. qui fil sint legi. 52
6 Solennitas extrinseca præsumitur in actis gestis ab aliquo probo uiro. in cap. nisi essent. nume. 3. de præben. 36
2 Solennitas extrinseca præsumitur quando de ea non replicatur in dubium. Ant. in c. constitutus. nu. 8. de fil præsby. 65
2 Solennitas si non requiritur in aliquo actu, si fuerit adhibita minus iuridice, an uitiet actum. in c. fi. nu. 9. de procu. 177
3 Solennitas sententiæ uel instrumenti an, & quando præsumatur, si in eis de dicta solennitate fit mentio. in c. sicut nobis. nu. 17. de re iud. 77
Solennitas intrinseca non præsumitur in dictis testium, nisi referant se ad dictum seu factum iudicis in casu, in quo pro iudice præsumeretur circa talē solennitatem. ibid. nume. 19. & 20. 78
6 Solennitas intrinseca, an indistincte præsumatur. ibid. nu. 22.
6 Solennitas extrinseca præsumitur ex lapsu longi temporis. in capitu. peruenit. nume. 7. & 10. de emp. & uen. 97
2 Solidi in iure præsumuntur pro aureis. in cap. conquerente. nume. 6. de offic. ordina. 144
7 Solutio census an faciat præsumi subitā electionem. in capitu. quoniam. nume. 4. de priuil. 218
3 Solutio ubi est destinata ubi uidetur esse contractum. in capitu. dilecti filij. nume. 5. de foro comp. 96
3 Solutio non potest fieri de nocte, & pars non compellitur recipere. in capitu. quoniam. nume. 4. de feriis. 160
3 Solutio facta illi qui non erat talis, non liberat soluentem. in capit. cum super. nume. 22. de cauſ. poſ. & proprie. 183
3 Solutio facta alicui non probat soluentem esse uasallum regulariter. in capitu. in causa. nume. 5. de cau. poſ. & proprie. 191
Solutio longi temporis de aliqua pecunia non subijcit soluentem future solutioni, nam ex ea non causatur titulus. sed ex solutione longissimis temporis sic. ibid. nume. 6. 7. 8.
2 Solutio non potest fieri coniunctæ personę. in capitu. coram. nume. 8. de offi. delega. 117
3 Solutio, licet sit destinata in certo loco, potest tamen impune peti in loco domicilij debitoris secus in alio loco, nisi promittens sit in mora. in capitu. 1. nume. 4. 5. de pius peti. 175
1 Soluens procuratori reuocato, an liberetur. in c. ex parte Decani. nume. 13. de rescrip. 87
3 Soluens bonæ fidei possessori liberatur maxime si habuit iustam causam soluendi, item soluens malæ fidei possessori. si ei tenebatur ex contractu. in capitu. grauis. nume. 5 & 8. de restit spo. 206
1 Soluens omni anno certum quid utrum per hoc inciderit in obligationem aliquam. in c querelam. nu. 14. de ele. 152
4 Soluens uni sponte quod alteri est debitum, non liberatur. in capitu. ea te. nume. 1. de iureiur. 63
Sonus campanæ an sufficiat ad uocandos homines de uniuersitate. in capitu. in causis. nume. 5. de elec. 159
7 Soror an obligatur ex sponsalibus contractis per fratrem ex sola pœnitentia, nisi expresse uel tacite per aliqua signa consentiret. in capitu. 1. nume. 2. de ma. contrac. con. inter. eccle. 45
7 Sors sumitur multipliciter & quot modis. in proœm. clem. nu. 9. 285
7 Sorte dirimi quando sic prohibitum, etiam inter laicos. in capitu. fi. nume. 6. de sortileg. 181
7 Sortilegium est crimen ecclesiasticum, non tamen mere adeo, quòd est locus præuentioni inter ecclesiasticum & secularem. in capitu. 1. nume. 1 & 3. de sortileg. 180
Sortilegium quomodo punitur tam secundū canones, quā secūdū leges. ib. n. 2.
Sortilegium nisi contineat hæresim manifestam, non punitur per inquisitorem hæresis. ibid. nume. 4.
Sortilegium quando sapiat hæresim, uel non. ibid.
Sortilegi sunt infames, non autem intelligas de illis qui ludunt ad ludum fortunę quasi illi etiam se committant sorti, nec de illis qui sorte dirimunt aliquam rem. ibid. nume. 5.
7 Sortilegijs non debet quis uti, etiam sub spe consequendi salutem. in capitu. ex literarum. nume. 1. de apoſta. 136
7 Sortilegium si commiserit presbyter, suspenditur ad tempus ab administratione altaris, aliquando tamen priuatur officio & beneficio. in cap. ex tuarum tenore. nu. 1. & 4 de sortileg. 180
Sortilegium committitur, etiam quando quis uult inuenire furtum etiam factum alicui ecclesiæ. ibid. nu. 2.
7 Spado carens uno testiculo contrahere potest, secus est si careat ambobus. in c. quod sedem, nu. 5. de frigi. & male. 42
6 Spes ad aliquam rem, non est sufficiens ad agendum ad ipsam. in capitu. cum super quæstiouem. nu. 6. de concess. præben. 68
7 Species una quod in aliam transmutatur, solus Deus potest facere. in capit. ex tuarum tenore. nu. 8. de sortile. 181
1 Species ubicunque ponit aliquid ultra genus suum, non comprahenditur sub illo genere. in c bonæ memoriæ. il 1. nu. 2. de postu. præla. 115
2 Species. an deroget generi. in c. ex parte. il 1. nu. 6. & 7. de offic. delega. 93
7 Species quando adiungitur generi, tunc genus comprahendit omnes species præter expressam. in cle. concessa. nu. 2. de elect. 288
7 Specialis prouisio solet plus timeri quæ generalis. in capitu. unico. nume. 2. de sagit. 153
3 Specialia non comprahenduntur sub dispositione generali, sed requiritur quod specialiter exprimantur. in capitu. at si clerici. nu. 24. de iudic. 14
3 Spiritualia non æstimantur sed interesse ex eis recipit æstimationem. in cap. 1. nu. 21. de eo qui mit. in poss. 249
2 Spiritualia an facilius contrahantur, quàm dissoluantur. Ant. de But. in c. inter corporalia. nu. 13. de transla. præla. 21
3 Spiritualia non præsumuntur, nisi allegentur & probentur. in c. conquerente. nu. 16. de restit. spoliat. 201
1 Spiritualia non conceduntur sub annuo censu. in cap. dudum. il 2. nume. 7. de electio. 192
7 Spiritualia quibus modis capiantur in iure. in capitu. consulere. nume. 3. de simon. 111
4 Spiritualia non possunt occupari, licet uacantia. in cap. cum causam. nume. 3. de probatio. 37
3 Spoliator si postea spolietur non euitabit condemnatione, quia ab initio fuit in

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repertorium rerum ac sent. selectiorum

in culpa. in cap. olim. il 1. nu. 3. de rest. spo. 208
27 Spoliatus iudicialiter non potest agere possessorio. in capitu. si consliterit. nume. 7. de accu. 71
3 Spoliationem petens habet probare possessionem. in capitu. ex parte. nume. 4. de restitu. spolia. 213
3 Spoliatus a possessione per suam negligentiã. non gaudet priuilegio canonis restituendæ integranda, nisi sit ecclesia, minor, uel absens. in capitu. 2. nume. 16. ut lit. non contest. 126
3 Spoliatus beneficio, an restituatur, licet opponatur, quòd renunciauit. in capit. 2. nume. 18. de rest. spol. 192. & seq.
Spoliatus ante omnem contentionem restituitur, quando excipitur super petitorio secus si excipitur directe contra possessorium. ibid. nu. 5. 193
Spoliatus si postea renunciet rei spoliatæ, an sibi præiudicet agendo possessorio recuperandæ? ibid. nume 9.
3 Spoliatus agens possessorio recuperandæ, non tenetur respondere suis spoliatoribus, nisi ipsi opponant quæstionem spoliationis, & idem si egerit interdicto unde ui. in c. si. nu. 1. de ordi. cog. 173
Spoliatus antequam restituatur, habet priuilegium contra spoliatorem, non cõtra alium comparentem pro interesse suo, & durat tale priuilegium, donec restituatur. ibid. nume. 3. & 4. 174
Spoliatus ante omnia debet restitui non solum in re principali, sed etiam in fructibus, & expensis. ibid. uu. 4.
Spoliatio præcingitur terminus intra quem probet de sua spoliatione. ibi. nu. 6.
Spoliatus potest conueniri super proprietate, nisi excipiat. ibid. nume. 7.
Spoliatus agens possessorio, & reconuentus possessorio, poterit spoliationem, intentatam per uiam actionis probare per uiam exceptionis, & reconuentionis poterit pariter excipere de sua spoliatione. ibid. nu. 8. & 9.
Spoliatus conuentus, an possit reconueniri de spoliatione. ibid. nu. 10. & 11.
Spoliatus si est excommunicatus; an sit restituendus. in d. capitu. fina. nume. 12. eod. tit. eod.
Spoliatio patet si intentari etiam tempore feriato. ibid. nu. 13.
Spoliatus si in agendo succubuerit, non poterit amplius excipere de spoliatione, secus econtra. ibid. nu. 15. 16. 175
Spoliatus contra quem fuit actum pro certis rebus, succumbens in exceptione poterit iterum excipere, si agatur contra eum pro alijs rebus diuersis. ibidem. nume. 17.
3 Spoliatus habet remedium recuperandæ aduersus illum, qui scienter recepit rẽ a spoliatore, etiam si scientia postea interuenerit, & etiam si per mille manus gerit, & hoc seruatur in utroque foro secus si ignoranter successit in uitium, quia tunc tenetur conditione capit. reintegrandæ potest tamẽ si ultrà spoliatus agere contra spoliatorem, & non contra detinentem rem & una actio non tollitur per aliam. in capitu. sæpe. nume. 12. 13. 15. 21. de restitu. spolia. 222. & seq.
Spoliatus agit contra spoliatorem etiam non possidentem, uel etiam q; dolo non desierit possidere, quia semel fuit in culpa spoliando. ibid. nu. 10. & 21.
Spoliator spoliatus habet remedium possessorium contra spoliantem, sed non contra tertiũ qui scienter rẽ illã accepit a secũdo spoliatore, ibi. nu. 16. 223
Spoliatus potest agere tam contra spoliantem, quam contra tertium possidentem, nec electio sibi præiudicat. ibid. nu. 21.
Spoliatus si egerit petitorio, potest postea transire ad possessorium. in capitu. pastoralis. nu. 20. de causa poss. & proprie. 185
Spoliatus an possit agere ad fructus perceptos, & qui percipi potuerunt a tempore spoliationis usque ad tempus lit. contest. ibid. nu. 27. eod.
3 Spoliatus potest agere contra possessorem, qui non spoliauit officio iudicis. in cap. cum ad sedem. nu. 24. de rest. spo. 218
2 Spoliatus potest super re spoliata committere. in cap. 2. nu. 5. de arb. 200
3 Spoliatus sua naturali possessione a tertio habet remedium retinendę secus ab habente ciuilem. in c. olim. il. 1. nu. 9. de resti. spo. 208
Spoliatus tunc demum habet interdictum recuperandæ, si probatur se deiectum, & possessionem habuisse. ibid. nu. 14. 209
3 Spoliatus non obtinet in possessorio recuperandæ, si ante spoliationem probatur sponte ecclesiam abiurasse. in c. accepta. nu. 1. 4. de resti. spol. 194
Spoliatus restituitur absque hoc, quòd probet titulum rei spoliatæ. ibid. nu. 2.
3 Spoliatus si fuerit criminaliter accusatus a spoliãte, an poterit excipere, quod accusans ipsum spoliauit. in capitu. accedens. il 2. nu. 3. ut lit. non cõte. 128
Spoliatus non tenetur respondere super petitorio, nisi prius consequatur rem principalem & accessoriam, puta fructus & expensas. ibid. nu. 5.
2 Spoliatus antequam restituatur, non debet replicare de proprietate. Ant. in c. constitutus. nu. 13. de fil. presby. 65
3 Spoliatus agens possessorio, & petitorio, & probat spoliationem, sed non dominium, cadit a petitorio, & obtinet in possessorio. in capitu. cum ecclesia. nume. 1. de cau. pos. & proprie. 178
Spoliatus non restituitur ante omnia, nisi intentauerit simpliciter possessoriũ, & per modum conuentionis ibid. nu. 15. & 17. eo. & seq.
Spoliatus possessione quam habebat ui, clam. uel precario, non restituitur aduersus uerum dominum. ibid. nu. 26. 179
3 Spoliatus etiam a iudice iuris ordine non seruato ante omnia restituitur, secus si fecerit iuris ordine seruato. in c. conquerente. nu. 16. et 7. de rest. spol. 200
Spoliatus in beneficialibus probata possessione, non tenetur suæ possessionis titulum iustificare. ibid nu. 4.
Spoliatus beneficio, an agat contra spoliantem, uel contra possidentem. ibid. nume. 13. 201
3 Spoliatus si agat ad restitutionem, non auditur reus opponens petitorium, nisi spoliatus consentiant, sed an iudex possit huic consensui contradicere. in c. 1. nume. 1. & 3. de resti. spo. 191
Spoliatus ante omnia restituitur etiam contra ecclesiam. ibid. nu. 4.
3 Spoliatus an beneficialibus ad hoc, ut obtineat in possessorio recuperandæ, an habeat aliquo modo docere de suo ti. & quomodo. in capitu. in literis. nume. 11. de resti. spo. 197
6 Spoliatus non est restituendus quando erat in possessione contra ius. in capitu. significauit. nume. 4. de censi. 235
1 Spoliatus dicitur uerus dominus rei, non ille qui fuit defectus. in capit. ex parte. nume. 5. de rescrip. 54
3 Spoliatus quibus casibus ante omnia non est restituendus. in capitu. 1. nu. 13. ut lite non contesta. 122
5 Spoliatus non potest cum effectu ad iudicium uocari, nisi primo restituatur. in cap. nouit ille qui. nu. 9. de appel. 131
2 Spoliatus debet restitui nihil audito contra eum ante restitutionem. in capit. uenerabili. nume. 3. de offic. deleg. 120
Spoliatio restituto tanto tempore, nil potest obijci contra ipsum super illa, re quanto ipse stetit spoliatus. ibid. nume. 7.
1 Spoliatus de facto non perdit titulum beneficij, sed possessionem tantum. in c. in nostra. nume. 10. de rescrip. 85
2 Spoliatus potest intentare possessorium recuperandæ, licet renunciauerit. secus petitorium. Ant. in c. 2. nu. 5. de renun. 25
7 Spoliatus si conueniatur a spoliante super petitorio, potest opponere exceptionem spoliationis ante lit. contest. non autem post. in capitu. cum ex iniuncto. nume. 3. de no. ope. nuncia. 205
3 Spoliatus primo auditur, si opponit contra actorem. si uero agit secus. in capit. 2. nume. 1. de ordi. cog. 166
Spoliatus repellit actorem etiam agentem super alia re, & non tenetur ei respondere, nisi re prius restituta. ibid. nu. 3. & 4.
Spoliatus agit uel excipit contra spoliantem, licet non possideat, rem spoliatam. ibid. nume. 5.
Spoliatus quando statim probata spoliatione restituatur, & aduersarium expellat. ibid. nume. 7. 18. 166. & 168
Spoliatus quæstio, an præiudicet quæstioni motę per aduersarium indistincte, tam in ciuili quam in criminali causa. ibid. nu. 17. 168
3 Spoliatus recuperat fructus, etiam qui percipi potuissent, & eidem damna resarciuntur, & de iure satisfit. in cap. grauì. nu. 1. & 2. de resti. spo. 205
1 Spoliatur ante omnia debet restitui. in capitu. bonæ memorię. il 2. nume. 19. de postu. præla. 118
7 Spoliatus per uiam iuris non potest agere remedio possessorio. in capitu. una. nume. 5. de adul. & stu. 156
1 Spoliatus aliquando non debet incontinenti restitui in possessionem. in capitu. dilectus filius. nu. 4. & 7. de rescrip. 75
7 Spoliatus per iudicem ordine iudicario non seruato potest petere restitutionem. in c. ad petitionem. nu. 6. de accu. 85
3 Spoliatus iuribus incorporalibus habet interdictum restitutorium. in cap. ex conquestione. nume. 9. de resti. spo. 204
7 Spolij causa inter laicos non cognoscitur per iudicem ecclesiasticum, seu Papam, nisi sint personæ miserabiles. in capitu. causam. nume. 4. qui filij sint legitimi. 49
6 Spoliari nemo debet propria authoritate. in capieu. quanto. nume. 7. de cens. 236
6 Spoliare quem de facto non est permissum, nisi de facto & notorie aliquid iniuste teneat. in c. quia clerici. nu. 3. de iurepat. 269
6 Sponsalia cum uno contracta, tolluntur per matrimonium carnaliter cum alio consummatum. in capitu. nulla ecclesiastica. nume. 2. de concessio. præben. 65
7 Sponsalia carnali copula subsecuta non soluuntur per affinitatem post subsequentem. in c. ueniens. nu. 6. de eo qui cog. consan. 35
7 Sponsalia possunt sub conditione contrahi etiam de futuro. in c. de illis. nu. 2. de condi. appo. 22
7 Sponsalia sub honesta conditione contrahens, & ante conditionis euentum desponsatam cognoscit, a conditione recedit. in c. per tuas. nume. 1. de condi. apposi. 23
7 Sponsalia quid sint, & unde dicantur. in rubri. nu. 3. de spon. 2
Sponsus & sponsa quare, & qui dicantur. ibid.
Sponsa de futuro, an dicatur mulier maritata. ibid. nu. 5.
7 Sponsaliorum ualiditas requirit septennium. in c. iuuenis. nu. 5. de spon. 3
7 Sponsalia etiam iurata post votum simplex, non ualent. in c. rursus. nu. 3. qui cler. uel uo. 26
7 Sponsalia de futuro non tolluntur per votum simplex castitatis sequens. in c. ueniens. nu. 5. qui cler. uel uo. 25
7 Sponsalia non iurata soluuntur facilius, quam iurata. in c. præterea. 2. nume. 5. de spon. 7
7 Sponsalium contractus quamplures tacitas habet conditiones. in c. præterea. nu. 1. de spon. il 1. 3
Sponsalia seruare compellitur, etiam si iuramentum non interuenit. ibi. nu. 4.
Sponsalia etiam iurata per partes solui possunt. ibid.
7 Sponsalia etiam non iurata non seruans peccat. in c. 1. nu. 3. de spon. duo. 20
Sponsalia pura siue sub aliqua conditione contracta semper tolluntur per matrimonium de præsenti. ibid. nu. 7.
Sponsalia quatuor modis contrahuntur, qui exprimuntur. in d. c. 1. ibidem nume. 8.

1 Sponsalia de futuro si secuta est copula, non soluuntur per matrimonium de præsenti secus est si copula non est, nisi per metum qui possit cadere in constantem, contractum sit. in c. ueniens. il 2. nu. 1. de spon. 8
1 Sponsalia contracta a parentibus obligant filios expresse, uel tacite consentientes, uel præsentes & non contradicentes facto facta uero ab alijs attinentibus non ligent, nisi consentientes expresse, uel tacite. in c. ex parte. nume. 2. de restit spoliat. 213
Sponsalia facta cum minore impugnantur si adueniente ætate recedat a uiro, uel cum eo non conferatur, alias uidentur ratificata. ibid. nu. 6.
Sponsalia inter maiorem & minorem. quomodo dissoluuntur. ibid. nu. 9.
Sponsalia de futuro dissoluuntur ex impedimento superuenienti. ibidem. nume. 15. 215
Sponsalia nunquam transeunt in matrimonium, nisi per copulam perfectam, secus per nixum copulæ. ibid. nu. 26.
7 Sponsalia de futuro etiam iurata soluuntur per secunda sponsalia de præsenti, sed non per secunda de futuro. in c. sicut. nu. 1. de sponsa. 10
Sponsalia de futuro pure contracta non soluuntur per lapsum temporis. ibid. nume. 2.
Sponsalia iurata ubi sunt ab eis resilire licitum non est. ibid. nu. 5.
Sponsalia primo etiam non iurata non soluuntur per alia sponsalia iurata. ibid. nume. 7.
Sponsalia etiam si non sunt iurata, non est licitum ab eis recedere, licet alia iurata superueniant. ibid. nu. 9.
Sponsi, an teneantur expectare ultra biennium, & quid agendum, ubi, & quãdo terminus est præfixus. ibid. nu. 10. & 11.
7 Sponsalia de futuro, an idem iuris sint prout matrimonium. si clandestinè fiant. in c. cum inhibitio. nu. 6. de clandest. despon. 20
Sponsalia clandestina contrahentes peccant. ibid.
4 Sponsalia de futuro cum carnali copula inducunt matrimonium. in c. ex tenore. nu. 1. de testi. 74
7 Sponsalia de præsenti non soluuntur per sequens matrimonium carnali copula consummatum. in c. licet. nu. 1. 4. de spon. duo. 21
6 Sponsalia facta a parte non obligant filium, nisi tacite uel expresse consenserit. in c. si quis ante. nu. 9. de regu. 181
7 Sponsalia de futuro præcise, non compellunt ad matrimonium contrahendum leproso lepra posti sponsalia superueniente. in c. literas. nume. 1. de coniug. lepro. 30
Sponsalia de futuro soluuntur lepra, & quacunque alia enormitate. ibidem. nume. 2.
7 Sponsalia contracta per uerba de præsenti cum impubere non matrimonium, sed sponsalia de futuro iuris interpretatione dicuntur. in cap. ex literis. il 1. nu. 2. de eo qui cog. consang. 37
7 Sponsalia contracta cum minore septennio per cohabitationem mutuam post septennium conualescunt, & inducunt. pu. bo. iuris. soluuntur tamen per matrimonium de præsenti. in c. duo pueri. nu. 1. de despon. impub. 18
Sponsalia nulla ex defectu consensus conualescunt tacito consequente consensu ex communi habitatione. ibid. nu. 2.
7 Sponsalia contrahere, ut quis possit septimus annus completus esse debet, & ibidem intelligitur de alijs annis ad matrimonium contrahendum. in c. literas. nu. 3. de despon. impub. fol. 16. Et in c. accessit. nu. 3. eod. tit. eo.
7 Sponsalia si aliqua inuita maior contraxit cum minore, non tenetur illum expectare, donec ad ætatem legitimam peruenerit. in c. ex literis. nume. 1. de despon. impub. 18
6 Sponsalia soluuntur per religionis professionem, secus per propositum castitatis seruandæ in seculo. in c. ex parte. il 2. nu. 1 5. & 9. de conuer. cõiu. 197
Sponsalia non dissoluuntur, si sponsa efficitur de tertio ordine Sancti Francisci, quando non profitetur substantialia regulæ. ibid. nu. 6. eo.
Sponsalia de præsenti, an dissoluantur per superuenientiam lepræ. ibidem. nume. 11.
7 Sponsalia de præsenti non soluuntur per sequens matrimonium etiam carnali copula consummatum in c. si inter uirum. nu. 1. de spon. 14
Sponsalia de futuro etiam iurata soluuntur per sponsalia subsequentia de præsenti. ibid.
Sponsalia dupliciter contrahuntur, alia uidelicet de præsenti, & alia de futuro, & quare illa de præsenti sponsalia dicantur. ibid. nu. 3.
Sponsa etiam dicitur uxor de præsenti ante consummationem matrimonij. ibidem.
Sponsalia de futuro etiam iurata non impediunt matrimonium cum alia contractum. ibid. nu 5.
7 Loqui quis prius debeat, & interrogari in contractu matrimonij masculus uel femina, & dic q; statur consuetudini. in c. si inter uirum. nu. 3. de spon. 14
7 Sponsalia sine causa solui non debent. in c. 1. nu. 7. de matri. contrac. contra interd. eccle. 45
7 Sponsalia de futuro etiam accedente interdicto ecclesiæ, non dirimunt matrimonium cum alia postea contractum. in c. ex literis. nu. 1. de matrimo. contract. contra interd. eccle. eo.
5 Sponsalia inuita confirmantur per copulam carnalem ex uoluntate prouenientem, secus si per uim. in c. lator. nu 8. de re iud. 64
7 Sponsalia de futuro, an transeant in matrimonium per receptionem munerum iocalium, & amplexus. in c. adolescens. nu. 4. de spon. 15
7 Sponsalia si non sunt iurata, an compellatur pars præcise ad contrahendum. in c. ex literis 2. nu. 3. 5. de spon. 6
5 Sponsalia contracta per immissionem annuli, an tollantur per matrimonium carnali copula cum alia consummatum. in capitu. tenor. nume. 4. de re iudicata. 67
Sponsalia præsumuntur facta per uerba de præsenti per immissionem annulli. ibid. nume. 5.
3 Sponsa an sequatur forum uiri. in c. ex parte. nu. 5. de restit spoliat. 213
Sponsa libere potest monasterium ingredi si uult. ibid. nu. 24. 215
7 Sponsa impeditur a sponso, ut contrahat matrimonium. in c. præterea 2. nu. 2. de spon. 7
6 Sponsa quæ per uim fuit cognita a sponso, potest intrare religionem eo inuito, nec per hoc dicitur matrimonium carnaliter consummatum. in c. uerum. nu. 9. de conuer. coniug. 193
1 Sponsus cognoscens sponsam carnaliter, & protestatur quòd nolebat per hoc contrahere matrimonium, an ualeat talis protestatio. in c. cum M. nu. 20. de constit. 29
7 Sponsus & sponsa, an & quando compelli debeant ad contrahendum. in c. ex literis. nu. 8. de sponsa. 6
7 Sponsa libere cum alio contrahit, si sponsus ad remota loca accedit, secus est in sponsa de præsenti. in c. de illis. nu. 2. de spon. 4
Sponsa non tenetur sequi uirum. ibid. nu. 4.
Sponsa an teneatur expectare per aliquod tempus uirum absentem, & nota quòd aliud est secundum canones. ibid. nu. 5.
4 Sponsa si labatur facultatibus, an licite possit a sponso dimitti. in c. quemadmodum. § illud autem. nu. 10. de iureiur. 173
Sponsus an possit dimittere sponsam de futuro per uim fornicata si est. ibidem. nume. 12.
Sponsa de præsenti, an propter fornicationem subsequentem, uel deformitatem, an possit dimitti. ibid. nu. 13.
7 Sponsi, an & quando cogi debeant ad matrimonium contrahendum. in c. requisiuit nu. 4. & 6. de sponsa. 9
Sponsalia plura contrahens secundum aliquos infamis efficitur. ibid. nu. 5.
Sponsalia renunciare, an & quando liceat. ibid. nu. 6.
7 Sponsa etiam uocatur uxor de præsenti ante carnalem copulam, seu traductionem ad domum uiri. in c. accepisti. nu. 2. de spon. duo. 21
7 Sponsi non debent cogi ad matrimonium contrahendum, ubi sponsalia non sunt iurata. in c. gemma. nu. 4. de spon. 13
7 Sponsa de præsenti nondum cognita si fornicatur cum alio, potest uir ab eo quo ad thorum separari, sed non in totum matrimonium separatur. in c. fraternitatis. nu. 9. de frigi. & malefi. 43
Sponsa de futuro si fornicatur cum alio, potest sponsus ab ea in thorum separari. ibid.
7 Sponsa de futuro utrum petere potest, & ut matrimonium contrahat compellitur. in c. super eo. nu. 2. de consang. & affinit. 38
Sponsalia sunt futurarum nuptiarum promissio. ibid.
6 Sponsa nondum cognita potest ingredi religionem, quæ debet compelli, ut intra certum tempus inter alias adhærebit marito. in c. ex publico. nume. 1. & 4. de conuer. coniug. 193. & seq.
Sponsa potest per uim adduci ad domum mariti, & per uim compelli. ibid. nume. 2.
7 Sponsi, an possit cogi ad contrahendum matrimonium, ubi iuramentum non interuenit. in c. de illis. il 1. nu. 7. de despon. impub. 17
1 Spurij an dicantur coniunctæ personæ. in c. nonnulli. § sunt & alij. nume. 11. de rescript. 80
7 Spurius non potest sine dispensatione ad sacros ordines promoueri, quæ autem sit ratio, quare spurij non promouentur. remissiue. in c. accedens. nume. 2. de purga. cano. 228
1 Spurij non potest promoueri ad sacros ordines, & quare. in c. uenerabilem. nu. 12. de elect. 165
7 Spurij proprie qui dicantur, & isti in nihilo succedunt parentibus. in c. tanta. nu. 13. qui fil. sint legit. 47
4 Spurius non excludit substitutum. in c. in præsentia. nu. 19. de probatio. 17
7 Spurij etiam illegitimi, licet a parentibus non possint hæredes instituj, possunt tamen ab extraneis, quia non sunt prohibiti, nisi parentes. in c. cum haberet. nu. 13. de eo qui duxit in matri. 28
7 Sponte, quando dicatur aliquid fieri. remissiue. in cap. ad abolendam. nume. 6. de hære. 129
6 Sportulæ quid sint. in c. cum ab omni. nu. 9. de ui. & bone. cler. 6
Sportulas accipere non possunt iudex ordinarius ecclesiasticus, nec delegatus, sicut laici ordinarij. ibid.
3 Sportulæ, an præstantur in foro ecclesiastico. in c. 1. nu. 9. de plus peti. 175
2 Stallus in choro, & locus in capitulo censetur partes beneficij canonicalis. in c. cum inter. nu. 2. de renun. 11
6 Statim celeriter, & similia relinquuntur arbitrio iudicis. in c. potuit. nu. 12. de locato. 103
3 Statutum quòd filia fœmina non succedat, non habet ubi in bonis extra territorium statutis. in c. postulasti. nu. 11. de foro competen. 92
7 Statutum puniens uendentem grannum in ciuitate, uidetur punire etiam emptorem, quia sunt correlatiui. in cle. eos. nu. 1. de consan. & affinit. 310
7 Statutum ut quis teneatur ad antidora, non ualet. in clemen. ex grauì. nu. 2. de usu. 313
Statutum, quod delinquens in subditum extra territorium, ita puniatur in territorio statuti, non ualet. ibid. nu. 15.
Statutum, uel consuetudo, quod delinquens perdat bona patrimonialia clericorum, an ualeat. ibid. nu. 16.

Universidad de Deusto
Biblioteca

3 Statutum quòd domus delinquentis destruatur, an procedat, si domus delinquentis sit cum alio communis in c. in literis. nu. 34. de restit spoliat. 199
6 Statutum vel consuetudo an tollatur per vnicam contrauentionem. in c. pro illorum nu. 5. de præben. 37
2 Statuta dubia non possunt statuentes sed Principes declarare. in c. cum olim. nu. 1. de arbit. 208
2 Statuta, & aliæ dispositiones sunt reducendæ ad concordiam etiam per subaudita intellectus. in c. gratum. nu. 2. de offi. deleg. 99
7 Statutum Episcopi contra canones non valet. in c. super specula. nume. 1. de priuileg. 221
Statutum, quòd destruatur domus delinquentis, quid operabitur, si delinquens habet partem inferiorem, & alius partem superiorem. ibid. nu. 2.
3 Statutum quòd filantibus masculis filia excludatur, & quòd extendatur ad præterita, an habeat locum, si hæreditas sit diuisa inter fratrem, & sororem in c. fi. nu 10. de lit. contest. 120
7 Statutum dicens quòd scholares. seu alij debeant tractari tanquam ciues, per hoc videtur, quòd sint creati ciues. in c. ex parte. nu. 2. de spon. 5
6 Statuta, & cæteræ constitutiones, & priuilegia interpretantur secundum consuetudinem loci vbi sunt. in c. certificari. nu. 2. de sepult. 158
3 Statutum quòd de contractu soluatur gabella, habet locum, licet alibi sit destinata solutio. in c. fi. nu. 30. de foro competen. 104
Statutum quòd subditus vbicunque deliquerit, ligetur tali pœna, an valeat. ibid. nume. 40. 105
7 Statuta, & omnia alia fauorabilia ecclesijs, non tolluntur minori spatio 40. annorum. in c. accedentibus. nu. 5. de priuil. 215
6 Statutum quòd offendens aliquem in domo, an verificetur in porticu. in cap. 1. nu. 4. de deci. 165
5 Statutum quòd in damno datur fletur iuramento domini possessionis, de quo domino intelligitur, an possessionis, vel proprietatis. in cap. fi. §. in aliis. nume. 55. vt lit. non contest. 140
Statuta intelliguntur improprie, quando non possunt intelligi proprie. ibid.
5 Statutum tollens defensionem tam circa personam, quam circa res, an valeat. in c. dilecti filij. nu. 13. de except. 16
Statutum quod bannitus possit impune offendi valet. ibid. nu. 15.
1 Statutum Episcopi, vel capituli annullans electionem, in qua non fuerunt vocati absentes, est nullum. in c. quia propter. nu. 12. de elect. 175
Statutum inferioris non potest in aliquo immutare statutum superioris. ibid.
7 Statutum potest fieri, quod non liceat ignorantiam statutorum allegare, & quando. in c. ad falsariorum. nu. 2. & 7. de crim. fal. 179
4 Statutum Papæ, vel concilij dicitur ius humanum, non diuinum. in c. licet ex quadam. nu. 4. de testi. 89
5 Statutum inducens præscriptionem debiti non tollit naturalem obligationem. in rubr. nu. 5. de præscrip. 24
Statuta quæ post certum tempus non admittunt creditorem ad agendum, an valeant, quin saltem posset agi in foro ecclesiastico. ibid. nu. 6. & 8.
7 Statutum alteri præiudicatium est strictissime intelligendum, etiam si sit appositum iuramentum. in c. in nostra. nu. 5. de iniur. 234
Statutum an possit fieri præiudicatium iurium, quæ respiciunt omnes de vniuersitate, vt singulos. ibid. nu. 5.
Statutum si transiuit in vim contractus, an sit amplius reuocabile etiam circa subditos. ibid. nu. 6.
3 Statutum, quod contra instrumentum publicum non admittatur exceptio vel contra sententiam, vel contra instrumentum etiam confessionatum, potuerit opponi contra instrumentum non publicum vel non confessionatum, vel non esse latam sententiam, sed an posset opponi instrumentum esse simulatum. in c. item cum quis. nu. 6. & 7. de restit. spoliat. 199
Statutum excludens omnem exceptionem, non tollit officium iudicis, secus si tollat omnem defensionem. ibid. nu. 8. 200
Statutum tollens omnem defensionem non tollit quin possit solutionem quis possit repetere. ibid.
7 Statutum est intelligendum ita, vt minus lædat quàm fieri possibile tertium in iure communi. in c. ex parte il 3. nu. 2. 3. 4. de verb. signific. 282
Statuta debent intelligi, quod aliquid addant iuri communi. ibid. nu. 3.
Statuta sunt strictissime intelligenda, ne quis damnum indebite patiatur. ibid. nume. 4.
Statuta si redduntur dubia statuentes non possunt illa interpretari, quia functi sunt ipsorum officio, sed recurritur aut ad populum, vel ad iudicem. ibid. nume. 7.
1 Statuentes, an & quando possint a statuto superiore confirmato discedere, & redire ad ius commune. in c. cum accessissent. nu. 2. de constitu. 26
Statutum si concernit fauorem publicum, non potest illi renunciari. ibid.
Statutum tollitur si per statuentes vel eorum successores fiat aliquis actus contrarius ipsi statuto, etiam quod sit vanus actus. ibid. nu. 3.
3 Statutum quando transiuit in vim contractus, non potest amplius reuocari. in c. nouit ille. nu. 25. de iud. 37
7 Statuta condere est quid quod potest delegari. in c. grauem. nume. 1. de sentent. excommunic. 271
Statuentes contra libertatem ecclesiasticam, sunt ipso iure priuati feudis ecclesiasticis. ibid. nu. 4.
7 Statuta facientia mentionem de conuictis non verificantur in deficientes se purgari, licet illi reputentur conuicti. in c. infamatum. nu. 6 de simo. 97
Statuta non recipiunt interpretatos, vel fictos intellectus. ibid.
Statuta recipiunt interpretationem a iure communi, nisi ius procedat per improprietatem vel fictionem. ibid.
Statuta, an & quando, & qualem recipiunt interpretationem. ibid.
4 Statutum, quod fama probet, intelligitur de fama, quæ traxit originem a quibusdam indicijs, quæ mouerit populū. in c. veniens ad nos. nu. 9. de testi. 51
3 Statutum, quod contumax habeatur pro confesso intelligitur simpliciter de iure communi. in c. veritatis. nu. 29. de dolo & contumac. 242
4 Statutū quod succedat naturalis, non valet. in c. in præsentia. nu. 27. de pb. 17
1 Statutum si iudex non terminauerit causam intra certum tempus puniatur, non habet locum, si hoc non fuerit petitum a parte, scilicet vt cito terminetur. in c. quia nonnulli. nu. 16. de rescrip. 95
6 Statutum puniens facientes tractatum habet locum licet tractatus ille non peruenerit ad effectum. in c. tua nuper. nu. 6. de his quæ fi. a prælat. 81
6 Statutum, quod fœmina non possit testari, vel alios contractus facere sine consensu duorum proximorum, non habet locum, quando fœmina disponit ad pias causas. in c. relatum. il 1. nu. 5. de testa. 139
Statutum laicorum impediens liberam dispositionem pro anima, non valet. ibidem.
Statutum, quod bona non possint alienari in forenses, vel in non subditos non vendicant sibi locum, dum alienantur in ecclesiam. ibid.
Statutum quod nisi testamentum insinuetur intra sex menses, sit nullum, quod non habet locum, quando vel clericus vel ecclesia instituuntur. ibid. nu. 6.
1 Statutum factum a capitulo continens priuatam vtilitatem, tollit antiquam consuetudinem continentem fauorem ecclesiæ. in cap. cum M. nume. 2. de constitut. 27
1 Statutum laicorum etiam peccatum mortale non nutriens, nullo modo in nullo foro debet seruari contra clericos. in c. ecclesia Sanctæ Mariæ. nu. 1. & nu. 24. de constit. 31. & 34
Statuta laicorum respectu ecclesiarum solus Papa potest confirmare, & non alius prælatus. ibid. nu. 5.
Statutum præsumens contractum esse vsurarium ex certis coniecturis, non valet. ibid. nu. 18. 33
Statutum laicorum comprehendit clericos in fauorabilibus, secus in præiudicialibus. ibid. nu. 25. 34
Statutum quod filantibus masculis filia fœmina non succedat, an & quando excludat monialem. ibid.
Statutum dicens quod primogenitus succedat patri, an excludat secundogenitum, qui est clericus. ibid.
Statutum quod filantibus masculis fœminæ non succedant, comprehendit clericos masculos ibid.
Statutum laicorum inducens merum fauorem clericis valet. ibid. nu. 26.
1 Statutum dictans, quod verba debent intelligi nullo extrinsecus intellecto, intelligitur quod verba debent intelligi ex proprio significatu, non secundum communem vsum loquendi, secus si dicat, quod debent intelligi prout iacent, nam tunc intelligitur secundum communem vsum loquendi. in præa. Greg. nu. 10. in fi. & 11. 5
5 Statuta iniqua quando fiunt, potest vnusquisque contradicere vel appellare. siue prætendat interesse, siue non. in c. consuluit. nu. 5. de appel. 123
6 Statutum, quod vir certam partem dotis lucretur vxore decedente sine liberis, non habet locum in sponsa mortua. in c. ex publico. nume. 7. de conuerconiug. 194
1 Statutum largissime interpretatur ad hoc, vt euitetur correctio iuris communis. in c. cum dilectus. nu. 6. de consuet. 104
Statuti verba dubia debent interpretari, vt minus lædant ius commune, quàm fit possibile. ibid. nu. 21. 105
2 Statutum, quod si quis personaliter fecerit, non verificatur in faciente facere. in c. exposuit nobis. nu. 12. de dilat. 158
6 Statutum puniens delictum commissum in ecclesia, non vendicat sibi locum in basilica, quia prima est consecrata. secunda non. in rubri. nu. 3. de consecra. eccle. vel alta. 240
1 Statutum excludens omnem exceptionem contra instrumentum publicum, vel contra sententiam non excludit, quin possit excipi, quod instrumentum non est publicum, vel quod sententia non est sententia. in c. licet de vitanda. nu. 11. de elect. 128
1 Statuta, quod liceat occidere consanguineos ad vindictam, sunt licita. in c. fi. nu. 3. de consuet. 108
Statutum, quod bannitus possit impune offendi, valet. ibid. nu. 4.
1 Statutum præsumitur iniquum, quando statuentes nolunt obseruare. in cap. cum omnes. nu. 2. de constitu. 22
Statutum continens iniquitatem, an sit ipso iure nullum, & sunt opi. ibid.
1 Statutum vel lex ad hoc vt liget, an requirat lapsum duorum mensium. in ca. cognoscentes. nu. 7. de consti. 18
1 Statutum dicens, q. eligendus in canonicum soluat aliquid est simoniacum, quando eligitur tempore receptionis. in c. cum M. nu. 25. de consti. 30
3 Statutum, q. potestas teneatur in principio officij aliquid facere, potest illud facere vsque ad dimidium temporis. in c. quoniam. nu. 5. de ferijs. 160
1 Statutū vtrum valeat, q. propter necessitatem quis possit vendere rem laici nō ecclesiæ, quam forte habet in emphyteusim. in capitu. quæ in ecclesiarum. nume. 8. de consti. 24
3 Statutū q. vicini teneantur capere malefactorem sub certa pœna, intelligitur si vicini possint adhibita eorum diligentia, alias secus. in c. cum sicut. nume. 7. de eo qui mit. in poss. 249
Statutum quòd intra tantum tempus debeat causa expediri sub certa pœna, intelligitur si non est impeditus ex causa expedire. ibid.

Statutum.

4 Statutum quòd credatur instrumento priuati, non valet. in c. cum P. nume. 8. de fide instrum. 126
1 Statutum quòd filia dotata, & c. non habent locum in illa, quæ nupsit sine dote inuito patre. in c. accedens. nu. 6. de procur. 173
3 Statutum, quòd aliquis citetur personaliter vel domi non intelligitur de alternativa ordinis, sed de alternativa electiua, secus si hoc dicat aliqua lex. in c. causam. nu. 9. & 5. de dolo & contumac. 279
Statutum debet intelligi secundum ius commune. ibid. nu. 10.
Statutum quo casu debet intelligi, vt aliquid addat iuri communi. ibid.
3 Statuta debent intelligi in casu vero, & proprio. in c. 1. nu. 13. de eo qui mit. in possess. 248
1 Statutum imponens pœnam vendenti, imponit etiam euenti. in proœm. Greg. nume. 8
2 Statutum tollens exceptiones non tollit officium iudicis. in cap. ex parte il 2. nu. 6. de offi. deleg. 94
1 Statutum secundum non tollit primum, vbi cauetur aliquid præfiere obseruandum non valet, nisi de primo fit specialis mentio. in c. ex parte. nume. 5. de rescript. 47
1 Statuentes, possunt venire contra statutum etiam per superiorem confirmatum, licet contineat talem materiam, quod sine superiore statutum non valuisset. in c. cum M. nu. 6. de constit. 28
6 Statuta Episcopi non valent sine consensu capituli, sufficit tamē consilium capituli sine consensu expresso. in c. quanto. nu. 4. de his quæ fi. a prælat. 79
3 Statuta intelliguntur secundum communem vsum loquendi. in c. causam quæ. il 1. nu. 2. de iudi. 26
1 Statutum, an & quando debeat interpretari secundum ius commune. in cap. causam quæ. nu. 6. de rescrip. 63
3 Statutum, quod causa tractetur contra æquitatem canonicam, non valet. in c. dilecti filij. nu. 9. & 10. de iudi. 23
4 Statutum præceptum vel lex sine constitutio prohibitoria, & non conditionalis obligant semper, & ad semper, id est omni tempore. in rubri. nume. 2. de decimis. 165
4 Statutum annullans iuramentum an valeat, & an obligetur iurans stante dicto statuto. in c. cum contingat. nu. 10. de iureiur. 178
Statutum laicorum non valet, quod ex aliquo facto, vel gesto contractus præsumitur vsurarius. ibid. nu. 12. 179
1 Statutum laicorum specifice disponens de ecclesijs, seu ecclesiasticis personis, seu rebus earum non valet etiam in fauorem ipsarum, secus quando statutum in genere loquitur. in repetitio. cap. ecclesia Sanctæ Mariæ. nume. 26. de consuit. 37
Statuentes contra libertatem ecclesiasticam, quas pœnas incurrant. ibid. nume. 27. 38
Statuta illa sunt contra libertatem ecclesiasticam, ex quibus clerici efficiuntur timidiores. ibid. nu. 28.
Statutum si ponit extra protectionem communis omnem declinantem forum potestatis, an sit contra libertatem ecclesiasticam, & an intelligatur de clericis. ibid. nu. 28.
Statutum, quod clerico declinante iurisdictionem potestatis, consanguinei teneantur soluere pœnam, non valet. ibid. nu. 29.
Statutum laicale dans licentiam conductoribus possessionum, vt libere possint eas dimittere, non extenditur ad conductores rerum ecclesiasticarum. ibid. nume. 30.
Statutum laicorum non potest minuere vtilitatem prælatorum, vel ecclesiarum, quam percipere consueuerunt ab ipsis laicis per liberum accessum ad eorum molendina, talis enim libertas non potest statuto laicorum impediri indirecte subditos aggrauando. ibid. nu. 31.
Statutum laicorum, quod Prior & Fratres Sanctæ Trinitatis possint petere, et exigere, & distribuere legata ad pias causas, valet. ibid. nu. 32.
Statuto stante, quòd clericus litigans in foro seculari, id habeat & non plus, quod haberet laicus in foro ecclesiastico, sic in foro seculari sint statuta inter laicos fauorabilia, quibus de facto non possint vti clerici propter statutum, an illud dicatur contra libertatem ecclesiasticam, vbi quod non. ibid. nume. 33. 43. 39
Statutum excludens a successione secundo genitum stante primo, excludit illum etiam clericum effectum. ibid. nu. 34.
Statutum, quod ingrediens monasterium non succedat, non valet. ibid. nu. 35.
Statutum, quod primogenitus succedat, non præiudicat secundogenito, qui erat clericus ante statutum. ibid. nu. 36.
Statutum non loquens specialiter de ingredientibus, vel ingressis monasterium, sed generaliter, quod mulier non succedat extanti masculo, excludit etiam mulierem monacham, si assumpsit monachatum post statutum, secus si ante. ibid.
Statutum, quod non petens debitum per tantum tempus non possit amplius petere, quomodo intelligitur, & an liget clericos. ibid.
Statutum laicorum inducens merum fauorem clericis, quando valeat. ibid. nume. 37.
Statutum, quod fœmina non possit testari, vel se obligare sine presentia duorum agnatorum, non comprehendit casum, quando mulier testaretur ad piam causam, vel donaret ecclesiæ. ibid. nu. 38.
Statutum, quod nisi testamentum insinuetur intra sex menses, sit nullum, non habet locum, quando clericus vel ecclesia instituuntur. ibid. nu. 39.
Statuta loquentia de instrumentis guarentigiatis executioni mandandis, an habeant locum in vtroque foro, & in personis ecclesiasticis. ibidem.
nume. 40.
Statutum, quod solutio debiti non possit probari per testes, non ligabitur clericus volens debitum probare per testes, etiam si causa tractetur in curia seculari. ibid. nu. 42. eod.
Statutum si concernit solennitatem actus adhibendum tempore contractus, siue sit statutum clerici, siue laici, vitiabitur actus solennitate non seruata. ibidem.
Statutum irritans cessionem, & actionem factam nobili contra popularem, trahitur ad cessionem factam nobili per ecclesiam. ibid.
Statutum, quod res dotalis non valet alienari, extenditur ad alienationem factam in clericum, quia concernit rem. ibid. nu. 46. 40
Statutum concernens personam iubendo, vt aliquid faciat post contractum, puta vt apprehendat possessionem, vel quid simile, non ligabit clericum. ibid. nume. 47.
Statutum, quod dominus rei pignoratæ ipso inscio non recuperet a iudæo, nisi soluto debito, non nocet clerico, nec alteri non subdito. ibid. nu. 49.
Statutum laicorum in modo procedendi in causis non ligat iudicem ecclesiasticum, etiam quando laicus litigat coram eo. ibid. & nu. 50. & 47.
Statutum quod non ligat clericum, non ligabit in eius fauorem. ibid. nu. 53.
7 Statutum de lucranda dote vel donatione propter nuptias, an valeat. in c. donatio. nu. 6. de dona. inter vi. & vxo. 62
3 Statutum, quod lis non trahatur vltra certum tempus, trahetur vlterius per examinationem testium commorantium in longinquis partibus. in c. venerabilis nu. 10. de iudi. 49
3 Statutum, quod victus victori condemnetur in expensis, operatur vltra ius, vt ille expensæ petantur principaliter etiam post sententiam. in c. 1. nu. 10. de plus peti. 176
7 Statuto si cauetur, quod fletur iuramento alicuius officialis super maleficio, intelligendum est, nisi per testes probetur contrarium. in c. continebatur. nu. 7. de despon. impub. 16
3 Statuta fori seruantur in iudiciorum præparatorijs, vbi iudicium exercetur. in c. qualiter, & quando. nu. 3. de iudi. 46
6 Statuentes si faciunt scienter actum contrarium statuto, videntur illud statutum reuocasse. in c. ad audientiam. nu. 9. de cler. non resid. 26
3 Statutum quod pro contractu soluatur gabella, si ab vna partiū soluitur, & ab alia nō, contractus valet pro parte quę soluit. in c. fi. nu. 12. vt lit. nō cōt. 130
6 Statutum dubium recipit interpretationem a communibus regulis suis. in c. ad audientiam. nu. 9. de eccle. ædif. 256
1 Statutum puniens legentem instrumentum, an comprehendat illum qui legit mentaliter. in proœm. Greg. nu. 16. 5
7 Statutum prohibens acquisitionem, non prohibet acquisita retinere. in c. Iudæi. nu. 1. de Iudæ. & Sarace. 120
6 Statutum, vel constitutio ab inferiore ab Imperatore. siue contineat damnum, siue fauorem ecclesiæ non censetur approbata, nisi expresse approbetur. in c. is qui. nu. 20. de solu. 119
7 Statutum nouæ pœnæ inductiuum non extenditur ad subditos extra territorium delinquentes. in c. 1 nu. 8. de rapto. 157
Statuens non potest incidere in pœnas statuti, quod ipse fecit. ibid. nu. 12.
6 Statutum non valet disponens, quod ciuitas non obligetur dare ecclesiæ, illud quod consueta erat dare, puta oblationes, & similia. in cap. abolendæ. nu. 8. de sepul. 161
6 Statutum loquens de honestate regulariter non ligat contrafacientes. in c. 1. nu. 7. de vi. & ho. cler. 3
6 Statuentes contra ecclesiasticam libertatem sunt ipso facto excommunicati. in c. cum laicis. nu. 2. de reb. eccle. alien. 90
Statutum laicorum, licet non sit contra libertatem ecclesiæ, adhuc non ligat clericos. ibid. nu. 3.
3 Statutum, quod disponit ne quis præsumat, intelligit nomine proprio, secus alieno. in c. 2. nu. 6. de iudi. 8
4 Statutum, quod pœna applicetur hæredibus offensi, habet locum in professo offenso, & applicabitur, vel filio, si erit hæres, vel monasterio, si erit hæres. in c. in præsentia. nu. 47. de probat. 20
7 Statutum faciens mentionem de committente delictum, non comprehendit præsentem opem. in c. si culpa. nu. 2. de iniur. 235
6 Statutum vel constitutio continens id, quod continet ius commune, excludit illos casus, quos excludit ius commune. in c. cum dilectus. nume. 5. de cler. non residen. 25
Statutum præter, vel contra ius commune nunquam verificatur in casu ficto, alias aliquando sic. ibid. & in c. seq. in 2. no. eo.
6 Statutum iuramento firmatum, an possit per statuentes tolli, & an incidant in periurium. in c. dilecto. nu. 10. 17. & 19. de præb. 40
Statuta alicuius collegij, licet sint confirmata a superiore, nihilominus possunt collegiati contrauenire. ibid.
7 Statuta contra libertatem ecclesiasticam, quando dicantur. in c. nouerit. nume. 2. de senten. excom. 270
4 Statuto stante, quod mulier non possit contrahere sine consensu duorum propinquorum, non potuerunt isti consentire ad eorum commodum. in c. sicut nostris. nu. 5. de iureiur. 176
6 Statutum, an plus operetur aliquando, quàm consuetudo. in c. ex parte Assensis. nu. 6. de concess. præben. 72
7 Statuta recipiunt interpretationem a iure communi. in c. mulieres. nume. 13. de senten. excom. 255
Statutum puniens delictum intelligitur de delicto consummato. ibid. nu. 14.

Universidad de Deusto
Biblioteca

2 Statuta laicorum mere fauorabilia comprehendunt etiam clericos. in c. constitutus. nu. 4. de restit. in integ. 195
Statutum laicorum, quòd existentibus masculis, &c. non excludit masculos cleri. ibid.
7 Statutum vel consuetudo, quòd pro omnium delicto imponatur pœna pecuniaria, non valet. in c. licet. nu. 5. de pœn. 236
7 Statutum, quòd agnati excludant fœminas, habet locum, si agnatus sit clericus. in c. 1. nu. 8. de ope. no. nuncia. 204
6 Statutum loquens de quibusdam religiosis, an extendatur ad alios si extensio fiat per superiorem. in c. quod quibusdam. nu. 2. de fideiusso. 115
5 Statutum, quòd si quis non petierit debitum intra tantum tempus, quòd cadit a iure suo, vel vlterius non audiatur, an valeat. in c. fi. nu. 9. 13. 18. & seq. de præscrip. 53
Statutum dicens quòd in tali casu nulla currat præscriptio, non excludit præscriptionem longissimi temporis. ibid. nu. 33. 54
7 Statutum an valeat super dotium restitutione. in c. de prudentia. nu. 6. de don. inter vir. & vxo. 59
3 Statutum imponens pœnam iudici non terminanti causas intra tantum tempus debuit intelligi, si pars hoc petijt. in c. finē. nu. 34. de do. & contu. 235
2 Statutum, quod transiuit in contractum, non potest reuocari, nisi ex magna causa. Ant. in c. dilectus. nu. 7. de temp. ordi. 47
6 Statuta laicorum quantumcunque generalia non ligant clericos, exemplum quòd in strumenta guarentigiata statim exequentur, nam laicus contra clericum non poterit huiusmodi executionem obtinere. in c. tua. nume. 9. de decimis. 174
6 Statutum, vel constitutio disponens id, quod ius commune, an tollatur sublato iuri communi. in c. fi. nu. 4. de obser. ieiu. 258
4 Statutum allegans non tenetur illud producere, nec extrauagantem publice notam, sed consuetudinem debet probare. in c. pastoralis. nume. 2. de fide instrumen. 117
4 Statutum, quòd valet testamentum cum duobus testibus valet. in c. 2. nu. 9. de proba. 6
3 Statutum, quòd declinas iurisdictionem potestatis puniatur, non comprehendit clericos. in c. si diligenti. nu. 34. de foro compet. 86
7 Statutum Episcopi per quod connincatur vsurarius per vnum testem, vel per plures de auditu, vel per eius confessionem extraiudicialem, non valet. in c. cum dilectus. nu. 7. de vsur. 173
5 Statuta loquentia in pignore, non habent locum in hypotheca in factis odiosis. in c. cum aliquibus. nu. 5. de re iud. 63
2 Statutum tollens exceptionem debet intelligi, nisi pars vellet incontinenti probare. in c. super eo. nu. 7. de offi. deleg. 97
7 Statutum quo cauetur, vt excommunicatus soluat certum quid singulis mensibus quibus steterit excommunicatus, an valeat. in c. ad aures. nume. 5. de simo. 101
7 Statutum exigens pœnam pecuniariam pro homicidio est irrationabile. in c. referente. nu. 2. de delic. pue. 184
7 Statutum puniens conuictum tali pœna non comprehendit illum, qui reputatur conuictus ex hoc, q̃ non se purgauit. in c. inter. nu 6. de purg. cano. 227
Statutum puniens delictum intelligitur de delicto perfecto. ibid.
6 Statutum, quod potest esse fauorabile & odiosum respectu fauoris extenditur, respectu vero odij restringitur. in c. 1. nu. 10. de locato. 100
7 Statutum etiam pœnale concernens executionem actus porrigit vires suas etiam ad actus præteritos. in c. cum tu. 3. 7. de vsu. 167
2 Statuta legati durant etiam legatione finita. in c. fi. nume. 1. & 2. de offic. leg. fol. 131. Abb. in c. irrefragabili. §. 1. in gl. pe. de offi. ord. 142
Statuta facta ab habentibus iurisdictionem ad tempus durant etiam finito tempore. ibid. nu. 2.
Statuta legati Episcopi, Marchionis, & similium sunt ius prætorium, & non ius ciuile, & actiones ex eis descendentes sunt annales. ibid. nu. 8.
Statuta facta populo sunt ius ciuile. ibid.
Statuta facta a prioribus aliquando sunt ius ciuile, & aliquando ius prætorium. ibid.
5 Statuta laicorum contra ius canonicum non valent in ecclesia præiud. intellige circa concernentia animas & fauorem ecclesiasticum, quia talia statuto in nullum loco mundi valerent. in c. si duobus. nu. 7. de appel. 107
7 Statutum, quòd donec restituatur dos mulieri solu. matri. teneatur hæres mariti certis, quod dare, vt possit inde se alere, valet eo casu, quo tenetur hæres ipsam alere, donec restituerit dotem, alias secus. in cap. salubriter. nume. 5. de vsu. 174
1 Statutum intelligitur factum a populo si interrogatur populus, an sit facienda aliqua res, & acquiescat. in c. Ossius Episcopus. nu. 1. de elect. 123
6 Statutum disponens illud idem, quod ius commune, an sit statutum. in rubri. nu. 4. de reg. 180
5 Statutum loquens de actu iterato verificatur in geminatione actus, in c. suabnobis. nu. 5. de appel. 156
6 Statutum continens id quod ius commune excipiens plures casus, non per hoc includit alios casus a iure exceptos. in cap. ad audientiam. nume. 2. de cler. non residen. 25
5 Statuta quantuncunque odiosa sunt interpretanda, vt aliquid operentur vltra ius commune. in c. pastoralis. nu. 2. de appel. 140
Statutum tollens appellationem a sententia, intelligitur ad diffinitiua tantum, quia appellatione sententiæ venit diffinitiua. si vero tollit appel. simpliciter, tunc intelligitur ab omni sententia. ibid. nu. 6.
2 Statuta laicorum contra leges Imperatoris valent, sed statuta clericorum contra canones non valent. Ant. de But. in c. 1. nu. 3. de transla. præla. 20
5 Statutum faciens mentionem de appellatione non comprehendit appellationem extraiudicialem in odiosis, secus in fauorabilibus. in c. cum sit Romana. nu. 5. de appel. 105
7 Statutum quantumcunque generale restringitur ad habiles, & subditos ratione potestatis statuentis. in c. a nobis. nu. 4. de sent. excom. 259
Statutum laicorum imponens pœnam proroganti iurisdictionem potestatis non extenditur ad clericos. ibid.
Statutum, quod non possint vendi immobilia in non subditos, non extenditur ad clericos non subditos. ibid. nu. 5.
Statutum certi loci apponens certam pœnam, an sufficiat non subditos delinquentes in loco data scientia statuti. ibid. nu 6.
Statutum, an liget non subditos delinquentes in loco statuti, & ignorantes statutum. ibid. nu. 9.
Statutum, vel sententia an habeat vires vltra tempus disponentis, statuentis vel iudicantis. ibid. nu. 12.
Statutum factum a capitulo sede vacante durat, etiam creato Episcopo, nisi expresse reuocet. ibid.
6 Statutum, quod mulier non contrahat sine consensu propinquorum, si nolunt consentire non moti ex iusta causa, poterit iudex præstare consensum. in c. tuæ fraternitatis. nu. 3. de cler. non resid. 24
1 Statutum recipit interpretationem a iure communi, & si est ecclesiasticum, recipit interpretationem a iure canonico. si est laicorum a iure ciuili. in c. ex literis. nu. 5. de constit. 41
6 Statutum pœnale extenditur etiam ad additionem factam prædicto statuto. in c. de multa. nu. 18. de præben. 41
¶ Corset. Ego adduco Lapum quem refert, & sequitur Do. Cardi. in clem. statutum. in 3. col. in ver. tertia oppo. vbi dixit, quod si alicui statuto sit aliqua additio, idem iuris intelligitur repetitum in additione, quod erat in statuto quo ad pœnam, & quo ad alia, quod sing. est notan. secundum Dom. Card. ibi. & est ratio, quia id, quod venit per modum addendi, fit pars illius cui additur. l. sed si manente. ff. de preca. ibidem dicitur in iurisdictione prorogata, quia habet naturam primæ, vt no. de offi. deleg. c. P. & G. Ego alias in notabilibus meis in litera A super verbo additio, dixi quod hoc videbatur valde durum, & rigorosum, & allegabam glo. in d. clemen. quoniam. §. si in ver. sanctioni. vbi sanctio illa est pœnalis, & Papa facit additionem illi sanctioni, & tamen glo. ibi dicit, quod illa additio non erit sanctio, quasi velit quod cum sanctio sit pœnalis, additio non erit pœnalis, adeo quod pœna apposita in sanctione non videtur habere locum in additione, per not. 3. dist. in summa. erit autem in additione locus pœnæ arbitrariæ, ex quo certa non statuitur, de offi. deleg. c. ad causis. l. 1. §. ait prætor. ff. de iure deliber. l. 1. §. expilatores. ff. de effra. & expila. nam pœna non debet excedere proprium casum. § pœnæ. de pœnit. dist. 1. & odiosa restringi debent non ampliari. ff. de reg. iur. lib. 6. c. odia. l. cum quidam. ff. de liber. & posthu. cum si. Addo q̃ sing. dixit Io. And. in c. dispendia. de rescrip. lib. 6. q̃ ex identitate rationis debet extendi constitutio, sed non pœna constitutionis, refert & sequitur D. Abb. in c. 1. de loca. nu. 17. Item pœna non debet imponi nisi a iure exprimatur gl. & ibi Abb. in c. fi. de iurepat. nu. 8. 15. 9. 8. in fum. tex. in l. at si quis. §. idem Labeo. in ver. cum in eum pœna statuta non sit. ff. de relig. & sum. sun. opti. facit tex. in Auth. de non elig. secundo nub. in prin. in ver. non est l. tale quid dicens. & dixit Dom. Abb. in c. fi. q̃ pœna non debet extendi per identitatem rationis per d. §. pœnæ. facit quod no. Io. An. in regula odia. in regula in pœnis. de reg. iur. lib. 6. cũ ergo in additione facta ad statutũ nulla mentio fit de pœna, ergo non debet imponi, imponitur ergo pœna extraordinaria, per d. c. de causis. cum si. tamen pro concordia putaui sic posse dici, q̃ aut statuens apponit aliquod verbum in additione, q̃ esset repetitiuum omniũ præcedentiũ, & existentiũ in statuto, & tũc pœna videtur repetita, & etiã alia, & ita procedat glo. & comunis opi. scribentiũ. in d. c. de multa. & opi. Lap. & Ca. in d. cle. statutum, aut nõ apponẽt aliquod verbũ repetitiũ, & tũc secus, & q̃ edat opi. gl. & Doct. in d. cle. quoniã. §. si in ver. sanctioni. & credo hãc concordiã iuri, & æquitati consonam esse, & videntur eam sentire Doct. in c. de multa. & de verbo addere, vide Albe. de Rosa. in suo dictionario. in ver. adde cum concor. de quibus, vt ibi per eum.
6 Statuta disponentia circa iuramentum sunt ipso iure nulla. in c. tua. nume. 8. de deci. 174
1 Statutum laicorum conuincens vsurarios ex certis coniecturis non valet. in c. quia in ecclesiarum. nu. 10. de constit. 25
1 Statuta condere est iurisdictionis. in c. cum consuetudinis. nu. 6. de consue. 106
4 Statutum allegans non tenetur edere totum volumen statutorum, & quid in instrumento. in c. contingit. nu. 2. de fide instrum. 113
3 Statuta requirentia solennitates in contractu non habent locum in contractu ad pias causas celebrato, sed an in gestis per clericos. in c. quod clericis. nume. 16. 23. 25. 29. de foro compet. 77. & seq.
Statuta loquentia de instrumentis guarentigiatis executioni mandandis habent locum in vtroque foro, & in personis ecclesiasticis. in d. c. quòd clericis. nu. 18. eod. tit. 77
Statutum prohibens quosdam contractus, ligat etiam clericos cum laico contrahentes. ibid. nu. 28. & 30. 78
Statutum loquens de rebus non extenditur ad res clericorum, nec forenſium. ibid. nume. 33. 34.
Statutum laicorum in modo procedendi in causis, non ligat iudicem ecclesiasticum, etiam quod laicus litiget coram eo. nu. 32. & 35.

Statu-

Statutum quod non ligat ecclesiam, minime in eius fauorem ligabit. ibid. nume. 38.
Statutum, quod emanauit ante clericatum, ligat clericos, quando ius agendi causatur ex facto clerici. in nu. 13. & 39.
Statutum, quod stantibus masculis fœmina non succedat, an habeat locum in fœmina ingressa monasterium. ibid. nu. 40.
Statutum, quòd ingrediens religionem non succedat, non valet. ibid.
Statutum, quòd stantibus masculis vsque ad talem gradum fœmina non succedat, habet locum etiam si vltra illum gradum reperiatur masculus. ibid. nume. 42. 79
Statutum laicorum in fauorem ecclesiarum, an valeat. ibid.
Statutum, quòd non potens debitum per tantum tempus non possit amplius petere, quomodo intelligatur, & an liget clericos, & quid de statuto præsumens simulationem contractus. ibid. nu. 43. & 44.
6 Statutorum transgressor, & ea non obseruans ex contemptu peccat mortaliter. in rubr. nu. 12. de obser. ieiu. 234
7 Statutum, quòd quicunque duxerit hominem legatum lucratur tantum, non valet, nisi ille sit hostis ciuitatis statuentis. in c. 1. nu. 1. de iur. 161
5 Statutum, quòd declinans iurisdictionem secularem tanquàm clericus debet intra tantum tempus docere de suo clericatu, non valet. in c. cum sit Romana. nu. 11. de appel. 105
7 Statutariam pœnam an incurrat ille, qui mitius punitur ex aliquo delicto. in c. referente. nu. 4. de delic. pue. 184
3 Statutum loquens de muliere, vt non possit contrahere, non extenditur quin possit quasi contrahere, & sic hæreditatem adire. in c. qua fronte. nume. 4. de appel. 119
6 Statutum puniens delictum commissum intra decem annos, an comprehendat qui est in decimo anno. in c. 1. nu. 4. de cler. coniug. 15
6 Statutum vel constitutio ligans clericum ad quotidie celebrandum, non valet. in c. consuluisti. nu. 1. de celeb. miss. 244
7 Statuto reuocato non censetur reuocatus effectus iam causatus per statutum, nec approbatus actus contra antiquum statutum. in c. non debet. nu. 14. de consang. & affinit. 45
1 Statutum factum a non habente potestatem, est ipso iure nullum. in c. quæ in ecclesiarum. nu. 1. & 10. de constit. 24. & seq.
Statuta laicorum non possunt disponere aliquid super rebus ecclesiæ, licet aliquo respectu ipsas spectent ad laicos. ibid. nu. 2.
6 Sterilitas non consideratur ex hoc, quòd non fuerit recollectum semen, sed si aliter fuit sterilitas in non recolligendo fructus consuetos. in c. propter. nume. 12. de locato. 102
Sterilitas magna vel parua quando dicatur. ibid.
5 Stylus curiæ Romanæ est seruandus data contrarietate canonum. in c. illud autem. nu. 1. de præscrip. 30
1 Stylus Romanæ curiæ facit ius. in c. bonæ memoriæ. il 1. nume. 12. de postula. prælat. 116
1 Stylus curiæ si non est seruatus in literis, literæ sunt surreptitiæ. in c. sacrosan. nu. 1. de elect. 185
7 Stylus curiæ si omittatur in literis literæ redduntur suspectæ. in c. ad hæc. nume. 2. de sent. excom. 256
1 Stylus curiæ facit ius, & potest allegari in decisionibus causarum. in c. ex literis. nu. 6. de constit. 41
2 Stylus curiæ non tradendus semper in exemplum, quando aliquid dispensatiuæ operatur præter iuris regulas. Anto. in capitu. vnico. nume. 5. de seru. in ord. fa. 49
3 Stylus curiæ si non seruatur in literis, redduntur falsæ. in capitu. 2. nume. 5. de præscript. 26
3 Stipulatio alteri facta etiam de iure canonico, non valet. in cap. fi. nume. 16. de confes. 266
7 Stipulatio pœnæ nedum inter ipsos contrahentes non valet, sed etiam inter ipsorum parentes. c. gemma. nu. 3. 9. de sponsa. 13
1 Stipulari alteri nemo potest, an hoc procedat de iure cano. in proœm. Greg. nume. 25. 9
2 Stipulari alteri, an possint vicini presbyteri, & prælati habentes iurisdictionem. in c. pastoralis. §. præterea. nu. 5. de offi. deleg. 112
2 Stipulari, an quis possit alteri de iure canonico. in cap. constitutis. nume. 7. de procurat. 174
6 Stipulari alteri possunt notarij, & omnes magistratus. in c. dudum. nu. 1. de conuer. coniug. 199
1 Stipulari alteri quis potest de iure canonico, quando verba stipulationis sunt concepta in personam stipulatoris. in c. dilecti filij. nu. 16. de arb. 203
7 Studia literalia, an possint constitui in omni loco. in c. quàto. nu. 3. de magi. 118
3 Studere, vel consulere, an sit licitum diebus festis. in c. 1. nu. 4. de feriis. 159
¶ Corset. Vide Azo. in summa. de fer. Ray. de Forli. in proœm. sforum. Nic. de Neap. in princ. Authen. Alberi. de Rosa. & Ropha. Fulgos. in l. 2. C. de fer. Do. Card. Pet. Hispa. Pan. de Leaza. D. Ant. Do. Archid. de confecr. dis. 3. c. nimia. Ange. in l. pe. ff. de fer. posl. Gul. de Cu. ibi Pet. de Anchar. in l. 2. C. de fer. in suis reprobatis vbi refert Ioan And. posl. Pet. in d. c. 1. Ioan. de Imo. in rubr. & in eod. tit Bea. Tho. 2. 2. q. 122. artic. 4. & q. 41. ar. fi. Iac. Alua. in præludijs seu Do. meum Barba plenius. in rubr. de fer. & communis conclusio Doctorum est, quod licitum sit studere, & legere, dummodo cesset lucri spes, & dummodo vacet debitis horis diuinis, & officijs eundo ad ecclesiam, & talibus diebus necessitate suadente puto Doctores posse consulere pro expediendis forensibus, secundum Do. Anto. in d. c. 1. putat Dom. meus in dict. rubri. quòd tali lucro talibus diebus acquisito deberet consulens aliquam portionem facere parochiæ suæ, & si sua parochia abundet, deberet largiri pauperibus illius parochiæ. Si pauperes non sunt in illa parochia tenet exhibere parochiæ vicinæ, vel pauperibus illius parochiæ, argumen. c. licet. de ser. vnum tamen dicit Ioan. de Imo. in d. cap. 1. quòd si scholari non sufficit videre lectiones sibi lectas in hebdomada, quòd tunc necessitas est, quòd illas videat diebus dominicis. Quod mihi placet, quia res non parit ditationem. quia hominum memoria labilis est, vt dicit glo. in l. peregre. ff. de acquirenda possessione. & in capitu. cum adeo. de rescrip. & cap. porrecta. de confirma. vti vel inuti. & in capitu. illud. de cler. excom. min facit l. 2. ibi. omnium habere memoriam. & c. C. de vete. iur. enuclc. & c. præterea. 22. distinct.
1 Studium si hodie exigeretur in aliqua ciuitate, haberet omnia priuilegia. authen. habita, licet in alijs studijs non seruentur. in cap. cum olim. nume. 8. de consuet. 102
3 Studere licitum est diebus feriatis in honorem Dei. in cap. licet tam. nume. 2. de fer. 161
7 Stuprans virginem teneatur eam dotare, & in vxorem ducere, vel si non vult vxorem ducere, debet dotare siue sponte, siue non hoc perpetrauit. in c. 1. nu. 1. & 2. de adul. & stup. 153
7 Stuprum per vim commissum quomodo punitur tam secundum leges, quàm secundum canones. in c. peruenit. nu. 5. de adult. & stup. 154
7 Stuprans virginem, si non vult ipsam in vxorem, corporaliter punitur vltra dotem. in c. peruenit. nu. 1. & 3. de adult. & stup. eod.
7 Subarrhatio est desponsatio facta mutuo consensu interueniente per immissionem annulli. in c. tuæ nobis. nu. 7. de despon. impub. 19
2 Subdelegatus potest punire impedientem suam iurisdictionem. in c. ex literis. nu. 1. de offi. deleg. 114
2 Subdelegatus a delegato Principis, non censetur delegatus Principis, & ideo non potest iterum subdelegare. in c. super quæstionum. §. si vero. nume. 2. de offic. deleg. 110
2 Subdelegatus delegati Papæ non potest recusari sine legitima causa. in d. c. super quæstionum. §. fi. nu. 2. 111
Subdelegatus si recusetur, an iurisdictio reuertatur ad delegantem. ibid. nu. 3.
5 Subdelegantis vtrum possit causas subdelegare. in c. cum Bertoldus. nu. 19. de re iudic. 82
2 Subdelegatus postquàm cœpit in causa cognoscere, non potest per delegantem amplius remoueri. in c. venerabili. nu. 1. de offi. deleg. 120
2 Subdelegatus, an possit cognoscere, an sua sit iurisdictio. in c. cum te consulente. nu. 4. de offic. deleg. 98
7 Subdiaconus matrimonium contrahere non potest. in c. ex literarum. nu. 1. qui cler. vel vo. 25
7 Subdiaconatus est sacer ordo. in c. 1. nu. 6. qui cler. vel vo. 24
2 Subdiaconatus est sacer ordo, & impedit & dirimit matrimonium. Anto. in c. fi. nu. 1. de biga. 77
1 Sufficientia alicuius beneficij probatur ex nobilitate scientia, & dignitate. in c. cum adeo. nu. 5. de rescrip. 62
1 Subditi non tenentur obedire superiori schismatico. in c. quia diligentia. nu. 5. de electio. 127
7 Subditus si accusat superiorem, an possit superior opponere de crimine. in cap. nulli Episcoporum. nu. 7. de accus. 67
3 Subditorum interest non mutare dominum. in c. exposuit nobis. nume. 17. de dilatio. 158
5 Subditi non tenentur parere superiori contra legem Dei. in cap. fi. nume. 2. de præscript. 52
3 Subditus non dicitur aliquis esse alicui iudici ratione delicti vel contractus, sed ratione domicilij, & originis sic. in capitu proposuisti. nume. 2. de foro competen. 99
3 Subditus vtrum possit ad sui voluntatem eximere se a turisdictione sui superioris. vt euitet onera. in c. proposuisti. nu. 7. de foro competen. 100
7 Subditi non debent fidelitatem domino excommunicato, qui absoluuntur ab eius debito, si monitus non paruerit ecclesiæ, & ipso iure tales subditi sunt liberati. in c. grauem. nu. 1. 6. 8. de pœnis. 241
3 Subditi non obedientes superiori videntur ipsum spoliare quasi possessione iurisdictionis. in c. olim inter. nu. 15. de restit. spoliat. 221
5 Subditorum non interest non mutare dominum, ideo possunt se opponere, ne mutent dominum. in c. cum super. nu. 17. de re iud. 79
2 Subditus an possit conueniri in causa subiectionis non certiorato domino. in c. 2. nu. 16. de restit. in integ. 187
7 Subditi dicuntur largo modo familiares. in c. si vere. nu. 6. de sent. exc. 265
3 Subditus quis proprie non dicitur ratione rei contractus vel delicti. in cap. 1. nume. 5. de foro competen. 53
5 Subditorum interest non mutare dominum. in c. ad audientiam. nume. 13. de præscript. 38
7 Subditus delinquens extra territorium statuentis, an ligetur pœna statuti sui. in c. a nobis. nu. 11. de sent. excom. 259
3 Subditi quo casu possunt priuare dominum suis iuribus. in c. verum. nume. 30. de foro competen. 73
5 Subditorum interest habere bonum prælatum. in capitu. de priore. nume. 1. de appellatio. 123
3 Subditus an teneatur corrigere suum superiorem. in cap. monuit ille. nume. 38. de iudic. 38
5 Subditi, an sint molestandi, siue conueniendi ab his qui prætendunt habere

Universidad de Deusto
Biblioteca

interesse. in c. auditis. nu. 19. de præscrip. 41
Subditorum interest non mutare dominum, & dominorum interest non mutare subditos. ibid. nu. 20. eod.
Subditis scientibus, vel ignorantibus. an præiudicet dominus transigendo, vel aliter componendo de feudo. ibid. nu. 21.
Subditus non potest præscribere ne præstet obedientiam superiori. sed iura superioris bene potest præscribere. ibid. nu. 22. 42
5 *Subditi nullo tempore præscribunt obedientiam domino. in c. cum non liceat. nu. 1. & 13. de præscrip.* 35. & seq.
7 *Subditus qui certo casu potest dispensari per dominum, non intelligitur de casu qui obuenit antequam esset subditus, nisi de hoc expresse caueatur. in c. cum illorum. nu. 3. & 4. de sent. excom.* 265
7 *Subditus, siue sit monachus vel quicunque si accusatur, potest superior comparere pro suo interesse, & immo etiam tertius in fauorem reipub. potest admitti ad defensionem accusati absentis. in c. illa præpositorum. nume. 4. de accusat.* 66
¶ *Corset. Quo ad primum dictum adduco, quod voluit Ioan. And. in fi. in cap. licet causam, quem refert, & sequitur ibi Abb. nume. 13. versic. vlti. not. de probat, & quod voluit Innoc. in c. dilecti. de appel. & glo. in c. authoritate Martini. de consef. præben. lib. 6. & Bart. in l. 1. §. fi. ff. de iniu. vbi disputat, an competat actio domino pro iniuria illata subdito, seu vasallo. alleg. Innoc. in d. c. dilecti facit, quod voluit Bald. in rubr. de cau. poss. & propriet. & in c. 1. de restitut. spoliat. & in l. 1. in 32. g. ff. de rerum diui. & in c. 1. & in §. 2. de lege Conra. & in l. Imperialem. §. præterea. de prohib. feu. alie. per Feder. Hosl. in c. auditis. de præscript. Innoc. in c. fi. de maiorita. & obed. Dom. meus in c. deputati. de iudi. per illum tex. vide text. & ibi Do. Domi. in c. ad Apostolicæ. de re iud. lib. 6.*
7 *Subditi habent præsumptionem pro eis, quòd quicquid faciant, pro domino faciant coacti. in c. quod latenter. nu. 2. de veg iur.* 283
5 *Subditus ab alio iniuste detentus, potest a domino repeti. in cap. dilectis. nu. 4. de appellat.* 144
5 *Subditus tenetur obedire superiori, licet ipse ob hanc appellauerit friuole. in c. cum parati. nu. 17. de appel.* 117
7 *Subditus si accusauerit suum prælatum superiorem de crimine, non potest aliter acculatus, vel denunciatus inchoare aliquod negotium cum subdito, per quod impediatur principalis negotijs prosecutio. in cap. olim. nume. 1. de accusa.* 90
3 *Subditus non tenetur respondere domino super causa priuilegiata. in c. cæterum. nu. 4. de iud.* 20
6 *Subiectus respectu veniendi ad aliquem actum, præsumitur quis quando' pluries vocatus venit. in c. dilectus. nu. 8. de capel. mona.* 218
7 *Subiectus alteri non potest legitimatione filij alicui se subijcere, in c. per venerabilem. nu. 11. & 23. qui fil. sint legit.* 51. & seq.
2 *Subijciens se gratiæ, misericordiæ, aut voluntati alterius, quid operetur ista submissio. Ant. in c. veniens. nu. 5. de renun.* 38
5 *Subscribere debet quis se manu propria. si scit scribere, alias secus. in c. cum inter. nu. 18. de re iud.* 72
6 *Subsidium charitatiuum, an & quo casu possit cogi subditi ad soluendum Episcopo. in c. cum Apostolus. nu. 5. de censi.* 233
Subsidium charitatiuum non potest peti ab inferiore prælato, quam sit Episcopus nisi consuetudo aliud obseruet. ibid. nu. 6.
6 *Substantia actus si consistit in pluribus, requiruntur omnia illa plura, & vnus sufficit. si vnum interueniat, alias actus ruit. in c. non vt apponeres. nume. 3. de baptis.* 251
7 *De substantia dicitur id sine quo actus subsistere non potest. in c. tua nos. nume. 10. de spon.* 12
7 *Substantia quid sit. in c. si. nu. 4. de condi. appo.* 24
2 *De substantia alicuius quis dicatur. in c. inter corporalia. nu. 11. de translat. Episco.* 4
6 *Substitutio compendiosa facta per verbum commune posti pubertatem, trahitur ad fideicommissariam. in c. Raynutius. nu. 6. de testa.* 144
Substitutio compendiosa potest fieri sine illis verbis, quandocunque & c. sed potest fieri si absque liberis decederet. ibid.
Substitutionis species quod sint, & earum exempla. ibid. nu. 14. 145
Substitutio compendiosa facta a milite, an posti tempus pubertatis quo ad bona filij matre existente in medio trahatur ad fideicommissariam. ibidem nume. 16.
Substitutio compendiosa facta a pagano per verba directa filio impuberi intra tempora pubertatis valet iure directo. posti vero, vt fideicommissaria, licet Legistæ teneant, quod extinguatur. ibid. nu. 17. & 21.
Substitutio compendiosa facta a pagano per verba communia intra tempus pubertatis est directa. posti vero est obliqua. ibid. nu. 18. & 20.
Substitutio compendiosa facta a pagano per verba obliqua omni tempore, est fideicommissaria. ibid. nu. 19.
1 *Substitutio facta filio si decederet sine filijs ab Episcopo legitime procreatis expirat, si filius ingrediatur monasterium. an repet. c. ecclesia Sanctæ Mariæ. nu. 35. de constitu.* 38
6 *Substitutio facta de patre, & filio non censetur facta ordine successiuo, sed vt æqualiter & eodem tempore eueniant. in c. Raynu. nu. 5. de testa.* 144
¶ *Corset. Vtrum per ista verba, instituo Titium hæredem, & si sine liberis decesserit, substituo ei Sempronium, an liberi Titij uideantur uocati ex testamento, adeo quod filij sint in dispositione, & non in conditione. Et argumentabor primo ad partem affirmatiuam, deinde ad partem negatiuam,*

tertio. subnectam ueram, & magis communem opinionem. Primo, quod dicti liberi ueniant ex dispositione testatoris, arguo sic. uerba enunciatiua, & conditionaliter prælata dispositionem inducunt ita probatur. in l. 2. ff. de colla. bono. Secundo probatur per l. unum ex familia. §. fina. ff. de legat. 2. ubi uerba enunciatiua relata ad hæredem ipsius expresse non important fideicommissum, tamen sufficit, quòd importent coniecturatiuæ, ita ergo in proposito uerba fideicommissariæ substitutionis relata ad hæredem, quamuis expresse non sonent in fideicommissum liberis esse restituendum, tamen quia uidentur fauore eorum uerba prolata, debent tacite intelligi esse uocati per fideicommissum. Tertio probatur parte uidetur casus apertus. in l. Lucius. ff. de hæredibus instituendis. ubi est expressum, quòd testator grauans fratrem restituere hæreditatem sub conditione, si decesserit sine liberis, a contrario sensu, scilicet liberis existentibus censetur illos prætulisse. substituto. scilicet ut liberi iure fideicommiss. ueniant ad hæreditatem ipsius fratris testatoris, non autem ut ab intestato succedant eorum patri, & probatur aperte in dict. l. Lucius. cuius uerba hæc sunt. nam prudens consilium testantis animaduertit non enim fratrem solum hæredem prætulit substitutis. sed etiam eius liberos. Quarto probatur, qui illa uerba si sine liberis decesserit, substituto &c. habent a contrario sensu ablatiuos absolutos in se l. a testatore ff. de conditio. & demonstratio. sed ablatiui absoluti prolati ab eo, qui habet potestatem grauandi, inducunt fideicommissum. l. fideicommissum. §. cum esset. ff. de legat. 3. Quinto probatur per l. ex facto. ff. ad Trebellianum. ubi si mater filium instituat, & grauat de restituendo hereditatem Titio sub conditione, si ipse filius sine liberis decesserit, & filius postea in insulam deportetur, & liberos suscipiat si quæratur, an excludatur fideicommissarius per tales liberos, distinguitur ibi, aut isti liberi fuerunt concepti ante deportationem, & excluditur fideicommissarius, aut post deportationem, & tunc secus. Ergo sequitur, quòd tales liberi uocantur ex testamento per fideicommiss. ad hæreditatem illæ eorum matris testantis, non autem uocantur solum ad hæreditatem acquisitam a patre, quoniam si uocarentur solum ab intestato ad dictam hæreditatem acquisitam patri, iurisconsultus ibi non feciss illam distinctionem, immo præcise respondisset negatiue, scilicet quod liberi ipsius deportati non excluderent fideicommissum, quia illo iure deportatus non poterat habere hæredem ex testamento, nec ab intestato. l. deportati. C. de bonis dam. l. deportatorem. C. de pœn. Sexto de hac quæstione uidetur casus non cauillando literam. in l. filius famil. §. cum quis. ff. de legat. 1. ubi formaliter dicitur quod si quis sit rogatus per fideicommissum restituere si sine liberis decederet, quod si superuixerint liberi, patris conditio, uidetur defeciss, & sic fideicommissarius excludetur, nec quæritur, an sint hæredes patris, ex quo infertur, quod liberi extantes ueniunt iure fideicommissi, quoniam si uenirent ut hæredes patris ab intestato, non possint hæreditatem paternam repudiare, scilicet quatenus hæreditas paterna continet bona dicti testatoris grauati, & in l. 1. & 2. C. de acquirenda hæreditate. cuius tamen contrarium aperte dicit ille text. Septimo probatur per l. cum acutissimi. C. de fideicommiss. & in l. cum auus. ff. de conditio. & demonstra. in quibus dicit, quod quando auus instituit filium, & grauat eum de restituendo per fideicommissum tertio posti mortem ipsius filij, intelligitur grauasse sub tacita conditione, si decesseris filius sine liberis, unde si liberi extant, ueniunt ad hæreditatem excluso substituto ex præsumpta uoluntate testatoris defuncti, quę est, ut nollit in sua hæreditate extraneos suis descendentibus preferre. Intelligitur ergo, quod isti liberi ueniant per fideicommissum, si enim uenirent iure institutionis ab intestato, cum non excluderent substitutum ex tacita mente testatoris, sed ex tacita uoluntate patris, quæ est si ab intestato decedit, quod uideatur uelle ad eius hæreditatem uenire proximiores. l. conficiuntur. & l. si quis cum nullum. ff. de iure condi. Sicut ergo in casu d. l. cum acutissimi. hoc operatur illa subintellecta conditio, si decesserit sine liberis, illud idem operatur in casu nostro expressa argumen. l. cum quid. ff. si cert. petat. & l. triticum. ff. de uerborum obligationibus. Octauo facit optimus text. in l. pater nubenti. ff. de do. colla. ubi uideatur casus expressus, quod pro fideicommissarijs sumitur argumentum a contrario sensu, & sic a contrario sensu conditionis resultat dispositio legati, seu fideicommissi. Ita ergo in proposito, si cum liberis decedat inducitur fideicommissum restituendum liberis, ex tacita mente testantis, facit etiam tex. in l. 1. C. de condi. infer. ubi illa conditio, si sine liberis decedat, deficit propter nepotem, ad quem hæreditas testatoris fuit deuoluta, & hoc non nisi ex tacita uoluntate testantis uolentis nepotem ad hæreditatem suam uenire, & hanc opinio. tenuit Bald. in l. 1. in lectu. antiqua. C. de condi. infer. & idem tenuit ibi Salice. post Oldrad. & Ludoui. Roman. in l. si cum dotem. in princip. ff. solu. matrimo. Nono hoc idem probare uidetur per nota. per Bartol. in l. Gallus. in princip. ff. de liberis & posthumis. & in l. si quis eum. §. 1 ff. de uulga. & pupilla. & in l. coheredi. §. fina. per illum text. eod. titu. ubi concludit, quod per hoc uerba conditionaliter prolata, si filius meus me uiuo moriatur, nepotem instituo, uidetur esse, filius institutus, ita dicamus in proposito nostro, quod filij intelliguntur uocati ex tacita uoluntate testatoris. Decimo prædicta conclusio probatur per l. etiam. §. liberis ff. de bon. lib. ubi text. dicit non male uideri testamentum liberum si scripserit, si filius meus me uiuo moriatur patronus hæres esto, ergo uidetur ibi a contrario sensu conditionis induci institutionem, & sicut filius institutus censeatur, ut uidelicet hæres sit, si testante uiuo non moriatur, alias enim secus si diceremus testamentum fuisse nullum, ex quo filius reperiret si præteritum, ut in l. 1. ff. de iniust. rup. & irri. testamen. Vndecimo probatur per nota. per Bartol. in l. si fi-

liue.

lius. ff. ad Tertullianum. & in pluribus consilijs per eum redditis. & Bald. & Salic. in l. fi. C. de libe. præter. vbi concludunt, quòd statuto disponente, quod statinbus masculis fœmina non succedant, quod licet verba adiecta casus inducant conditionem, vt in l. a testatore. ff. de condi. & demonstra. & in l. in ratione. la 2. § tam & si. ff. ad leg. Falcid. & in l. Sticho libertas. ff. de statu libe. & in l. unica. C. quando non pe. par. masculi tamen intelliguntur per illud statutum uocati, quoniam excluso fœminarum est conclusio masculorum, vt traditur in dictis locis, & per Bal. in l. 2. C. de in ius uoc. Sic etiam in terminis nostris, si sine filijs decesserit, per quæ verba tam prius quàm ultimo loco substituti videntur lege exclusi, & prædicti filij videntur tacite uocati, si supersunt, ex quo ipsos prædilexisse videtur parum enim prodest substitutos excludi ab hæreditate instituentis per superexistentiam filiorum, nisi filij superextantes alicui ex institutis ad hæreditatem uocarentur, facit quod no. in capitu. post mortem. §. liberi. ff. de contrahabu. Duodecimo probatur, quod licet alias testator quomodocunque in testamento loquatur, & aliud velit, vel quod omisserit uoluntatem, & ipsius indicium ex coniecturis interpretamur, & præcipuè in substitutionibus, vt in l. cum proponebatur. iuncta glo. ff. de legat. 2. & per ea quæ traduntur per Bartol. in l. si seruus plurium. §. fina. ff. de legat. 1. lex verbum directum ex coniecturata mente testatoris facit obligari. l. Scæuola. & l. ex facto. in princip. ff. ad Trebellianum. & l. filius fam. § vt quis. ff. de legat. 1. Licet ergo testator verbis non expresserit ipsos filios ad hæreditatem eos uocando, sed folum dicendo si sine filijs decesserit, tamen ex coniecturata mente ipsius testatoris censentur uocati, facit etiam quod not. per Iac. But. & Bald. in l. Scæuola in l. Gallus. § quidam recte. ff. de liberis & posthumis. & in l. si alij. ff. de ususu. le. nam talis coniecturata uoluntas testatoris regulat conditiones, vt de sui natura suspendentes, & non suspendentes eccle. vt in l. uter ex fratribus. ff. de condi. instit. & ibi per glo. in l. in executiones. §. fin. ff. de uerb. obligatio. & in l. cum auus. ff. de condi. & demonstra. & in l. cum acutissimi. C. de fideicommiss cum simil. Tertiodecimo pro prædicta conclusione videtur casus in l. generaliter. §. cum autem. C. de institu. & substitu. sub condi. fac. ibi dum text. dicit, non esse verisimile patrem, si de nepotibus cogitasset, talem fecisse substitutionem humanitatis intuitu hoc latius, & pinguius interpretandum esse credimus, & c. & ibi nulla liberorum eorum conditione facta, & ibi intellige euanescere substitutionem, ex quo ipsi filij intelliguntur a testatore uocati, vt in l. si Titio. §. Iulianus ff. de legat. 2. & plenè per Bartol. in l. 1. ff. de vulga. & pupilla. Si ergo in terminis illius. §. vbi uerba prædicta non sunt apposita. l. si sine liberis decesserit, tamen intelligitur a testatore per fideicommissum uocati. fortius hoc est in terminis nostris, in quibus talia uerba fuerunt expressa a testatore, quia expressa magis debent operari, vt in l. continuus. § cum ita. ff. de verb. obligatio. & uerba sic latius patent, argumen. l. non aliter. ff. de legat. 3. ad quod accedat id, quod dixi in septimo argumento. Decimoquarto facit casus singularis secundum Bartol. ibi, in l. Titia Seio. §. Seia libertis. ff. de legat. 2. vbi testator rogauit, vt ille qui vltimus ex hæredibus decederet, restitueret fundum, quod in illo fundo videtur tacite substituisse omnes hæredes, ita in casu nostro videtur substituisse filios. Quintodecimo facit. quod not. Ange. in dict. l. 1. C. de condi. infer. vbi dicit, quod ista verba, si sine liberis decesserit, adiecta grauato, semper videntur excludere substitutum, quia gratia liberorum videntur adiecta secus si apponerentur in personam tertij, quia tunc nullo modo uocantur ad hæreditatem testantis, vt l. qui filium. §. Sabinus. ff. ad Trebellianum. Sextodecimo facit, quod in dubijs opinionibus æquiorem, & humaniorem sequi debemus. l. proximo. in verbo, sed in re dubia benigniorem interpretationem sequi non minus iustius est, quàm tutius. ff. de his quæ in testamen. delen. facit l. benignus. ff. de legibus. & l. ea quæ. §. in re dubia. ff. de regulis iuris. cap. fina. de transact. cum simil. Sed opinio, quæ inuitat istos filios uenire per fideicommissum, est æquior, quam contraria, ergo illa est sequenda, & quod sit æquior, ita tenet Domi. Ioan. de Imo. in dict. l. Lucius. ff. de hæredibus instituendis. optime faciat quod habetur, & not. in capitu. 2. in verbo, humanius. de cognatio. spiritua. vbi Doct. post Hostien. dicunt, quod vbi Doctores in aliquo articulo sunt varij, sequenda est opinio humanior, rationabilior, & æquior. hanc opinionem secutus est Pau. de Cast. consi. 234. incipien. dubitatio vertitur dicti quondam Franc. vbi refert Bald. in dict. l. 1. C. de conditio. infer. in reportatis antiquis tenet contra glo. dict. l. Lucius & ibi dicit, quod ista sententia semper videtur fuisse fundata rationibus, & subdit quod glo. dicta l. Lucius. loquitur ex capite suo, & quod nihil allegat. vnde succedit doctrina tradita per Bal. in l. respublica. C. ex quibus can. maio. quod quando glo. nihil allegat non debet ei credi, argumen. l. illam. ff. de colla. & in Authen. de trien. & semif. §. consideramus. vbi erubescimus, quotics sine lege loquimur. Nam omnia quæ dicimus, aut lege, aut ratione aut authoritate probare debemus. 9. distin. c. ego solis. 76 distin. c. deinde ac sententiam videtur approbasse. Bart. in l. liberorum. in 1. q ff. de verb. signific. vbi allegans. dict. l. Lucius. dixit quod quando testator substituit filium si decesserit sine liberis videtur voluisse prouidere filijs filij & sic non est verum quod dixit glo. in d. l. Lucius. quod illi filij videantur uocati ab intestato. & idem consuluit Ludoui. Roma. in consi. 34. incip. visa municipali constitutione, & fundat se per tex. in d. l. Lucius. & allegat ad hoc casum in d. l. filius fam. §. cum quis. ff. de legat. 1. & tex. in l. ex facto. § si a contrario sensu. ff. ad Trebellianum. vel dici potest, quod isti liberi saltem dicantur substituti tacite saltem restitutione tacita legali, & ad hoc adduco Bened. de Plum. in repet. l. si cum dotem. ff. solu. matri. vbi concludit liberos, seu nepotes in conditione positos admitten-

dos. saltem legis dispositione propter coniecturam mentem testatoris. sicut alias dicitur. in d. l. cum auus. & in d. l. generaliter. §. cum autem. cum potestatem renouandi alienata, argumen. l. fœminæ. C. de secun. nup. vt ibi latius per eum, qui hunc passum plene disputauit pro hoc etiam facit, quod in fortiori casu consuluit Bal. in consi. suo incipien. D. Petrus instituit Paulum filium suum. & suos hæredes post mortem uxoris cui reliquit usumfructum. & si Paulus decesserit sine liberi, substituit alios, & casus cuenit, quod testatore mortuo decessit uxor, & Paulus cum filijs, quod certe filij Pauli potuerunt istam hæreditatem tenere, & ad illam ex fideicommisso venire, & quod uigore dictorum verborum si sine liberis decesserit, non tenebatur dicti filij Pauli adire hæreditatem ipsius Pauli, & quod ipsi filij dicti Pauli positi in conditionem non tenebantur creditoribus Pauli, & quod potuerunt illam defendere uigore fideicommissi ex dicta substitutione resultantis per dict. l. filius fam. § cum quis. & d. l. ex facto. § si. per Iac. Areti. & Oldrad. in d. l. 1. C. de condit. infer. & in dict. l. Lucius. in dict. l. Titia cum testamento. § si ea conditione. ff. de legat. 2. & in l. Gallus. § 1. ff. de liber. & posthumis. hanc partem tenuit Dom. Franc. de Albergotis, Are. præd. l. Lucius etiam Do. Fran. in l. 2. § si duo. ff. collat. bono. & in l. peto. in princ. ff. de legat. 2. & secundum hanc partem consuluerunt nonnulli Doctores Perusini Senenses, & Bononienses, quos refert Dominus Marianus Socinus in quodam suo consil. incipiente, prædicta consultatio continet materiam subtilem & difficilem, & refert Oldrad. in consil. 21. cuius consilio de verbo ad verbum refert Ioan. Andr. in additio. Specula. in titu. de testamen. § 1. in fine. licet nullum mentionem faciat de Oldrad. videtur enim velle Ioan. Andr. tales uocari ex tacita uoluntate, non expressa, & dicit eam sentire Bartol. in dict. l. Lucius. & Bald. in l. 1. C. de condit. infer. in antiqua lectura, quamuis Oldrad. non ita clare loquatur. ita ipsum intelligit Roman. in dict. l. si cum dotem facit quod voluit Bartol. posl Cyn. in l. ex tribus. C. de inofficioso testamento. hanc opinionem etiam tenuit Rapha. Cuma. in dict. l filius fam. § cum quis. quod videantur filij substituti, licet positi sint in conditione per text. ad hoc notabilem. in l. inter socerum. § cum inter. ff. de pact. dota. & sic dicit, quod licet filij non velint, vel non possint esse hæredes patris, tamen possint venire ex fideicommisso a testatore vel tacite relicto, accedant etiam ad hoc consilium Petri de Ancharan. in ordine. 71. incipiente contra Philippum, faciunt scripta per Bartol. & Bald. in dict. l. Lucius. posl glo. & hæc quo ad partem affirmatiuam. Sed pro parte negatiua arguitur sic, & primo quæ sunt in conditione non sunt in dispensatione, vnde conditionalia dispositionem non inducunt, vt in l. cum in testamento. § hæc verba, & in l. ex facto etiam agitato. ff. de hæredibus instituendis. & in l. si quis ita hæres instituatur si legitimus. & in l. Lucius la secunda. & ibi glos. fina ff. eodem. & in l. quis sub conditione. ff. si quis omis. cau. & in l. vel singulis. & in l. qui duos. & in l. si pater filio impuberi. ff. de vulga. & pupilla. & Institu. eod. titu. § vel sing. & in l. qui duos. ff. de rebus dubijs. & præsertim. in l. si quis ita instituat hæres, si legitimus. cum glo. probatur per illa verba, si legitimus hæreditatem meam uendicare voluerit, Titius hæres esto, non uidetur legitimus hæres nocatus ex testamento, sed ab intestato, quia fuit nominatus in uim conditionis, & non in uim dispositionis, & ad hoc bene facit etiam dict. l. ex facto etiam agitata. Secundo prædicta conclusio uidetur probari per text. in l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad Trebellianum. ubi filij naturales quos constat esse insuccessibiles, ut in l. 1. C. de natur. liber. & in authen. quibus modis naturales efficiuntur legiti. & in l. si spurius. & in l. hac parte. ff. unde cog. faciunt deficere fideicommissum. Tertio uidetur probari per text. in l. generaliter. in princip. in uerbo. cui enim serendus est intellectus. ibi dicit liberos eius omni pene fructu paterno defraudari. C. de institu. & substitutio. subcondit. fac. ubi text. ille uidetur probare, quod filij a contrario sensu conditionis uocarentur ad fructum paternum, hoc est ad hæreditatem patris ex ipsius patris iudicio, non autem ex tacito fideicommisso ex uerbis testatoris inducto. Quarto uidetur probari per l. potest, iuncta l. sequenti. ff. de uulga. & pupilla. ubi si testator habens plures filios impuberes institutos disposuerit in testamento, quod si omnes decedant ultimo superstite, quod tali ultimo postea decedenti substituit Titium, certe per illam dispositionem, si omnes decedant ultimo superstite, non uidetur ultimum superstitem substituere cæteris præcedentibus, sed ab intestato tantum uidetur uocatus, & dicit Bald. ibi quod ibi uidetur esse casus expresse per gloss. in dict. l. Lucius. la secunda. ff. de hæredibus instituendis. qui istam opinionem expresse firmat, & illam ibi sequitur Iacob. de Aren. Cyn. & Ray. de Forli. Bartol. Angel. de Perusi. & Ioan. de Imol. & Ioan. Andr. in additio. Speculat. in titu. de testamen. § 1. versicu. huic quæstioni accedit bimembris quæstio Petri de Ceruotis, & per consequens male & pessime allegauit Iacob. de Aren. Ioann. Andr. tenuisse contrarium, & hanc opinionem tenet Bartol. in l. Centurio. ff. de vulgar. & pupilla. & in l. si cum dotem in princip. ff. solu. matrimo. & in l. si sic. ff. de legat. 3. & sequitur Bald. in l. quod scitis. circa principium. C. de bonis quæ liberis, & in l. cunctos populos. C. de summa Trinitate. in 15. colum. in uerbo, uenio ad secundum, scilicet ad successionem ab intestato. & Ioan. de Imo. in l. filius familias. § cum quis. ff. de leg. 1. & idem ibi tenet Paul de Cast. & dicunt præfati doctores hanc esse magis communem, & idem consuluit Pet. de Ancha. consi. 136. incip. principaliter ponderanda est forma substitutionis multiplex, prima de filio sine filijs ubi tenent hanc partem & allegat glo. fina. in d. l. Lucius. quam dicit tenere Cyn. Bartol. & Bald. ibi, & Io. And. in d. addi. in titu. de testamen. § 1. in pen. colum. & hanc sententiam firmauit idem Petr.

Universidad de Deusto
Biblioteca

de Anchara. in alio consi. 19. incip. pro clariori decisione dubij, de quo supra in themate, vbi allegat gloss. in d. l. Lucius. & dicit quod per talia verba, si sine filijs decesserit, videtur potius testator respectum legitimarum hæreditatum inter nepotes conseruasse, quam omnes inuicem oneraſſe per fideicommiſſum, vt in dict. l. potest. & d. l. vel singulis. ff. de vulgar. & pupilla. nec de talibus filijs conditionaliter nominatis inducitur fideicommiſſum dict. l. Lucius. & vbi per Bartol. & Bald. facit clemen. vnica. de probatio. cap. si Papa. de priuileg. lib. 6. verba narratiua non dispositiue ponita non inducunt dispositionem, & adduco Petr. de Ancharan. in consil. 426. incipien. quod supra consultum & conclusum est per domi. excellentiſſimos legum Doct. vbi dicit, quod legis prouidentia circa tacitam coniecturam nepotem descendentium a filio grauato, non includit ipsos descendentes per modum substitutionis ipsorum directo, vel per obliquum, sed videtur de ipsis habita mentio sub conditione, vt si filius decesserit sine filijs vel liberis, & per consequens iure fideicommiſſi non veniunt, & allegat nota. in dict. l. Lucius. sed loquitur ibi de tacita, & non expressa, & idem tenet Petr. de Ancharan. in capitu. si pater. de testamen. lib. 6. & in capitu. licet de voto. & in capitu. in præsentia. in versicu. probatio. quæro, &c. & ibi dicit, quod ita consuluit Ray. de Forliuio. Quinto probatur per gloss. in l. ex facto. §. ex facto. ff. ad Trebellianum. in verbo, defeciſſet. ibi dum glo. dicit, nec si habeni, & ita illam gloss. ad hoc ponderant, & sequuntur Ioan. de Imo. Pau. de Cast. & Ludoui. Roma. ibi dicit alias disputantur idem tenuiſſe, & probatur secundum eum etiam secundum Imo. in l. Lucius. ista conclusio per dictum §. ex facto. quia ibi si liberi viderentur vocati per fideicommiſſum ex testamento, sequeretur quòd superueniens deportatio in persona filij inſtituti non noceret. ff. de interdict. & releg. l. 2. & tamen nocet deportatio quoniam dicta hæreditas transfertur in fiscum si omnes intelligerentur substituti, non remaneret hæreditas apud fiscum simpliciter, sed cum onere reſtituendi filijs per fideicommiſſum. l. Marcellus. § fina. l. recusare. § fisco. ff. ad Trebellianum. & patet in dict. §. ex facto. in fi. & vide gloss. similem in glo. dict. l. Lucius. in l. si quis ita hæres inſtituatur. ff. de hæredibus inſtituendis. & Bartol. cum illa gloss. per transiuit. in rubri. C. de succeſ. edic. Sexto hoc sentit gloss. quæ consuevit allegari pro singulari. in dict. l. Lucius. la 2. in gloss. fina. quam sequuntur communiter Doct. ibi, & sic Dom. Maria. & alij consulentes male allegauerunt eam in contrariam partem. nam Cyn. & Ray. Bartol. Franc. Tigri. Nicol. de Neap. Bald. Angel. Raphа. Cuma. & etiam Imo. in dict. l. Lucius. & Ioan. And. in additio. Specul. in titu. de testamen. §. 1. versicu. huic quæstioni accedat bimembris quæstio. & Bartol. in dict. l. Centurio. in versicu. quæro vlterius, quid si testator dixit si filius deceſserit sine filijs tenuerunt hanc partem, & ibi etiam refert. ita tenuiſſe. Richar. Malumb. hoc idem voluit Oldrad. consil. 104. incipien. thema tale est, dominus canonicus, & c. ad si. consil. 52. & consil. 21. in fin. incipiente thema tale est, testator habebat fratrem vnum. Idem Bald. in dict. l. potest. per illum text. & in l. sequenti. ff. de vulgar. & pupilla. & in l. cum acutiſſimi. C. de fideicommiſ. in vlti. colum. & in l. si emancipati. in 8. colum. C. de colla. & in l. cunctos populos. in 15 colum. C. de summa Trinitate. & in l. hæreditas ad Statutum. ff. de hæredibus inſtituendis. Pau. de Caſt. in l. ab eo. C. de fideicommiſ. Benedi. Capra. consil. 2. Ioan. And consi. 118. in fin. Imol. Raphа. Cuma. Paul. de Cast. in lectu. Bonon. in dict. l. filius familiæs. §. cum quis per illum text. ff. de legat. 1. & ibi dicit Raphа. Cuma. quòd ista est communis opin. hic Raphа. Fulgos. in l. generaliter. §. cum autem. C. de inſtitu. & substitu. sub conditione sac. & ibi in pleriſque lecturis. & refert quod ita consuluit Petr. de Ancharan. Bartol. Salice. Petr. de Nouaria. & Dominus Franc. Zabarellus Cardinalis. & dicit Angel. in d. l. Lucius. quod ita in facto fuit iudicatum, & secundum istam partem infinitis vicibus consuluit Dominus meus in legibus Domi. Alexan. de Imo. consi. incipien. in suo præstanti consi. celeberrimi legum Doctoris Do. Ange. Aretini, vbi vna cum Domino Ange. consuluit pro hac parte. & idem voluit in lectu. in l. 1. C. de pactis. & d. l. ex facto. §. ex facto. ff. ad Trebellianum. & consil. 108. incipien. viso themate in primo volumine consiliorum, & in consil. 109. & in consi. 182. in 2. volu. & in consi. 195. incipiente viso. & c. in 2. volumi. & in consil. 13. in 4. volumi. hanc partem tenuit Dominus meus in canonibus Domini Barba. in repetitio. l. cum acutiſſimi. C. de fideicommiſ. vbi dicit hanc esse communem opinionem, licet ipse & male consuluerit contrarium, & adduco Pau. de Caſt. consil. 12. incipiente dubium facit, vbi consuluit secundum communem opinionem, & in consil. 76. incipiente viso dicto puncto, & dubijs. in 3. colum. & adduco etiam ad hoc Angel. Perusi. in l. si legatis. C. de lega. vbi dicit, quod si hæres granatur de reſtituendo hæreditatem, si deceſſerit sine filijs, non videntur filij substituti, quòd capiunt hæreditatem, vt hæredes patris inuentam in hæreditate paterna, vt decidit gloss. in dict. l. Lucius. Et tamen dicit aliquos consuluiſſe contrarium, quòd filij intelligantur substituti, & si ita esset, patet eorum grauatus hæreditatem, hanc alienare non posset tanquam subiacentem reſtitutioni, quod est absurdum secundum eum, & dicit se ita tenuiſſe in dict. l. Lucius. sequens communem opinionem. tamen in dict. l. legatis. dicit, quòd propter opiniones Doctorum adhuc lis erat sub iudice. Sed in dict. l. Lucius dicit, quòd fuit iudicatum secundum communem opinionem, & adduco eundem Angel. Perusi. in consil. suo 37. incipien. ad declarationem præsentis dubij, præmittendum est, in secunda colum. quem moderni non allegauerunt. quod si testator dicat. Si Seius mihi hæres non erit Titius hæres. esto. si Seius non reperitur, alius inſtituitur, & allegant not. in dict. l. Lucius. vbi per verba conditionaliter apposita de hæredibus, vel filijs, non videtur relinqui filijs vel hæredibus, quibus nihil nominatim relinquitur, vt scribit Bartol. in dict. l. Centurio. & in dict. l. si sic. de legat. 3. & in dict. l. Lucius. & probatur secundum eum in dict. l. si quis hæres. eod. tit. & vide eundem Angel. consil. 8. incipien. Do. And. & adduco Roman. consil. 430. incipien. in casu consultationis præsentis, & c. in verbo quo ad tertium dubitationis vel consultationis articulum vbi sentit. quòd ista verba, si omnes filij mei deceſserit absque filijs maſculis, faciunt conditionem, & non dispositionem ab eo, quòd filij exhæredati faciunt deficere conditionem per l. filius familiæs. §. cum quis. ff. de legat. 1. secundum intellectum quem sentit glo. in l. ex facto. §. fina. ff. ad Trebellianum. & ideo sentit consi. 147. incipien. visis themate ac supra consultis. Septimo secundum aliquos probatur hæc conclusio in l. 1. C. de pactis. vbi habetur, quòd ille qui erat grauatus de reſtituendo partem hæreditatis sibi assignata in testamento sub conditione, si deceſserit sine liberis. faciat pactum tempore, quo non habet liberos de reſtituenda indiſtincte minori parte, quàm fuerit grauatus etiam si cum liberto deceſserit, & contingat eum postea habere filios tempore mortis, propter quod deficiebat conditio fideicommiſſi, non propter hoc minus seruabitur pactum. Et sic debebit reſtitui pars, de qua fuit conuentum non obstat, quòd existent liberi ex rogato de reſtituendo, quod non contingeret si ipsi liberi intelligerentur substituti, quia tunc in præiudicium eorum pactum non temuiſſet, per ea quæ habentur in l. fina. §. finautem in fin. & authen. res quæ. C. communia de leg. nec ad dictam l. primam obstat responsio data per Roma. in dict. l. si cum dotem. dicentem quòd vbi grauatus alienauit per illud pactum non vltra legitimam intelligitur alienasse, cum enim essent duo fratres legitima bonorum patris non erat, nisi triens iuſta authen. nouiſſima. C. de inofficio. testamento, & per consequens medietas trientis, quæ est sextans, & portio legitime alienantis fuit alienata, in qua non intelligebatur esse grauatus per fideicommiſſum. l. quoniam in prioribus. C. de inofficioso testamento. & l. coheredi. §. cum filiæ. ff. de vulgar. & pupillar. & cum hac responsione dicit se magnum Doctorem Romæ hunc passum disputantem conſuluiſſe, sed ista responsio sua nihil valet, quia illo iure non triens, sed quadrans erat legitima illorum duorum fratrum. l. cum quæritur. C. de inofficioso testamento. & per consequens si ille alienauerit sextantem totius hæreditatis, & sic duas vncias, sequitur quod alienat legitimam suam, quæ erat vna vncia rum dimidia tantum, & sic ibi videtur casus pro hac parte coniuncto text. in dict. l. cum quæritur. Octauo, probatur in l. iubemus. in verbo, idemque in retinenda. C. ad Trebellianum. iuncto princip. l. vbi enim imperator posuit casum, quòd si testator grauat filium inſtitutum de reſtituendo alteri filio testatoris sub conditione si ipse grauatus deceſserit sine liberis, potest grauatus de reſtituendo detrahere quartam absque eo. quòd fructus quos perceperit, in ea computantur, postea dubitat Imperator in verbo idem esse, si testator rogauerit filium de reſtituendo nepotibus, scilicet vt fructus non computentur in Trebellianicam, quia cum in præcedenti versu. faciat mentionem de filio grauato reſtituere filijs, iure fideicommiſſi, videtur quòd eodem iure ipse non vocaretur ex illis verbis si sine filijs deceſserit, positis circa filij inſtitutionem, prout colligitur ex prima parte illius legis, & ita inducit ad propositum Raphа. Fulgos. in dict. l. iubemus. Nono probatur per l. posthumorum. versicu. ne ergo. ff. de iniuſto rupto & irrito testamento. & in dict. l. Gallus. §. in omnibus. ff. de liberis & posthumis. vbi Caius & Sceuola referentes substitutionem nepotis factam sub illis verbis, si filius meus me viuo moriatur, dicunt necessariam fore filij inſtitutionem, ne irritetur testamentum. ergo filius a contrario sensu non intelligitur inſtitutus. Decimo probatur. in dict. l. Gallus. §. idem credendum. §. etiam in verbo, ita sane. ff. de liberis & posthumis. vbi est expressum, quòd ex istis verbis, si nepos meus me viuo moriatur, pronepos ex eo, qui post mortem meam mihi nascatur. non videtur inſtitutus nepos a contrario sensu, si me viuo non deceſſerit, & per consequens si talis nepos nascatur auo inter primum suitatis gradum, rumpitur testamentum ergo idem videtur dicendum in casu nostro vt licet testator dixerit, si sine filijs deceſserit non iudicantur a contrario sensu filij per substitutionem vocati. Vndecimo prædicta conclusio videtur probari per text. in l. si quis cum. § fina. ff. de vulgar. & pupillar. vbi testator dixit, si me viuo filius meus decedat, & per consequens non sit hæres, nisi talis hæres esto, quòd huiusmodi testamentum per existentiam filij est nullum, ergo sequitur quòd a contrario sensu filius non reperiret se præteritum. Duodecimo hæc conclusio videtur probari per text. in l. ex facto etiam agitatum. ff. de hæredibus inſtituendis. vbi est expressum, quòd ex illis verbis, si mihi Seius hæres non erit, Sempronius hæres esto, a contrario sensu non videtur hæres inſtitutus. Sic ergo licet testator dixerit, si sine filijs deceſserit, non propterea a contrario sensu filij ex illis verbis intelligantur esse substituti. Decimotertio, hæc conclusio probari videtur, quòd inſtitutio hæredis debet proprie & non per coniecturas intelligi & sumi, vt est tex. no. in l. 1. ff. si tabu. testa. nul. exta. sed quod patet a contrario sensu, non expresse. sed per coniecturas sumitur, vt no. gloss. singul. in capitu. cupientes. §. quòd si per viginti. de electio. lib. 6. & est bonus text. in l. apud antiquos. C. de sur. capitu. cum Apostolica. de bis, quæ sunt a præla. in verbo indirecte. & ibi Domi. Abb. colligit, quòd sensus contrarius est subauditus, & interpretatus, non autem expressus, vnde dicit tex. quòd nomen hæredis debet palam exprimi & articulata voce, vt in l. iubemus. C. de testa. & in l. hæredes palam. ff. eo. vnde dicimus, q. substitutio est positio eius, quod est consequens ad inſtitutionem, ut in l. hæreditas ad Statu. ff. de hære. inſtit. Nec ob. l. cũ testamento. §. hęc uerba. eo. tit. ubi

ubi dicitur, quod positio substitutionis reciproca eo, quòd est consequens ad inſtitutionem, videtur inducere positionem inſtitutionis tanquam necessarium antecedens, quia respondetur quòd dum testator dixit, Lucius, & Titius inuicem substituti hęredes sunt talia uerba comprehendebant inſtitutionem & substitutionem, sed in casu nostro ex illis uerbis si sine liberis deceſserit, ipsi filij non videntur expresse substituti. Decimoquarto, quia effectus conditionis ille solum uidetur esse, ut ipsius conditionis inſpiciatur simplex & nudum impedimentum uel defectus, quo ad includendum uel excludendum prout iacet & non aliud, ut in l. 1. C. de conditio. inſer. Preterea in condutionibus inſpicitur metum factum. l. Mœuius. & l. qui hęredi. ff. de condi. & demi. ideo uidetur sufficere, quòd cum liberis deceſserit. Decimoquinto facit casus omissus a testatore remanentis in dispositione iuris communis. l. commodiſſime. ff. de libe. & poſth. l. extraneus. ff. de condi. ob cau. l. si cum dotem. in princi. ff. sol. mat. ca. susceptum. de reſcri. lib. 6. sed sic est, quòd uerba testatoris sunt concepta in unum casum. f. liberis non extantibus ergo in alio casu filiorum existentium sumus extra promissionem testatoris. Decimosexto facit quod dicit Ang. in d. l. Lu. ubi in casu quæſtionis nostre decidit filios non uenire iure substitutionis sed ab inteſtato, nam ubicunque pater uel alius aliquam primo loco inſtituit, & subſtituat, idem uulgariter uel per fideicommiſſum si deceſserit sine liberis, quod nunque liberi & decedentes ipsius hęredes inſtituendi sunt substituti, & ideo ad hæreditatem teſtantis nullo modo sunt uocandi, sed bene inuantur ex persona ipſorum liberorum ab inteſtato si inueniant se proximiores, facit quòd habetur, in l. si quis filio exhęredato. ff. de iniu. rup. & irri. teſt. in princip. Decimoseptimo, hęc conclusio uidetur probari ex ratione, quam assignat Bart. l. Lu stante prædicta inſtitutione. si sine filijs, quæ est quòd propter talia uerba, teſtator magis uideatur prouidere filijs inſtitutis, uel nepotibus, ut poſſint de hereditate facere quod uelint, quam prouidere p̃ neoptibus, & aliis in ulteriori gradu existentibus maxime si tunc temporis nati non erant, in quos tunc nulla cadebat affectio, ut in l. qui filiabus. ff. de leg. 1. Decimooctauo, ut dixi superius, de hoc est glo. in d. l. Lu. & in l. ex facto. §. ex facto, super uer. defeciſſe. & ad Treb. & conſulendo & iudicando non debemus recedere ab opin. glo. ut uoluit Bald. in capitu. 1. de na. succeſ. feu. & in l. preeib. C. de impu. & Bartol. in conſi. incip. teſtator in suo teſtamento Pau. de Caſt. conſi. 59. incipien. ad primum uidetur dictas sorores circa si. & Ioã. de Imol. in l. Cen. ff. de uul. & pup. Cum ergo in casu nostro opinio sit corroborata authoritate glo. ergo ab ea non debemus recedere. Decimonono, pro quæſtione nostra potest allegari text. in l. cum proponas. la. 1. C. de pac. ubi fideicommiſſum fratribus reciproce relictum a fratribus, potest pactio eorum remitti. & clarum est, quòd in tali fideicommiſſo intelligatur conditio, nisi liberi naſcerentur. ut in di. l. cum auus. & in di. l. generaliter. §. cum autem. & in di. l. acutiſſimi. & tamen remitti potest, ergo sequitur, quòd illi liberi tacite subintellecti a iure, non sunt uocati ex dispoſitione teſtantis. uel ut sentit ibi Bald. poſt gloſ. quòd illi duo fratres erant rogati adinuicem. ut reſtituerent poſt mortem si sine liberis, & si conditio erat expreſſa. ¶ Et pro hac conclusione uidetur text. in indiuiduo. in l. fideicommiſſo. C. de transact. ubi pater inſtituit filios suos hęredes, & eos adinuicem substituit, ut si sine liberis decederent, hęreditas deuolueretur ad superſtitem. & tamen ibi dicitur, quòd tale reciprocum fideicommiſſum potuit pacto, seu facto fratrum remitti. ergo ius non fuit quæſitum ipſis filijs naſcituris, ergo uidetur, quòd talis substitutio fuerit potius facta in fauorẽ ipſorum filiorum, & per consequens probant iſta dua iura decisionem gloſ. in di. l. Lucius. Et hęc sunt argumenta adducta pro parte negatiua. Non obst. arg. in contrarium adducta pro parte affirmatiua. ¶ Et Primo d. l. penult. ff. de colla. dotis. nam responde prout respondet Bartol. & alij doct. in l. ex hac ſcriptura. ff. de do. in uer. pono. d. l. Titia. cum seq. & per Canoniſtas. in capitu. fina. de suc. ab inteſt. uidelicet quòd uerba enunciatiua condicionaliter prolata propter aliud non inducunt dispoſitionem. l. ex facto. 1. ff. de hęred. inſtitu. l. si quis sub conditione. ff. si quis omiſ. cau. teſt. preter. quàm in aliquo antecedenti uel consequenti, quod sit neceſsarium ad implendum illud, quod in conditione est deductum. ita loquitur text. in l. penult & text. in l. denique. §. interdum. ff. de pecun. leg. & in l. Proculus. in princip. ff. de uſufru. nam in casu di. l. penult. pater in teſtamento cauit si filia fratribus conferret dotem. & quædam alia quæ ipse teſtator sibi nubenti tradiderat pro certa parte ad hęreditatem uocaretur, dicitur ibi. quod si filia ab hęreditate abſtineat, non potest a fratribus compelli ad dotem & alia bona conferenda, quando pater uoluit illam alterutrum habere ſcilicet, uel partem hęreditatis, & dotem cum certis bonis fratribus conferre, uel dotem & dicta bona habere præcipua, & huiusmodi est ratio quia cum pater, dixit, si filia dotem, &c. quam sibi nubenti tradidit, cum fratribus conferret pro parte hęrede aliquo inſtituto, sequitur de neceſsitate, quòd pater uoluit dominium prædictorum bonorum transferri in filiam, quia alias non potuiſſet dicta bona conferre, ut disponit teſtator, quia collatio est rei proprie in commune latio. l. 1. in princip ff. de colla. bono. l. si soror. & l. illam. ad si. C. de colla. & no. doct. in l. si emancipati. eod. titu. poſt glo. in rub. ff. de colla. bo. non ergo mirum, est si filia abſimente a patris hęreditate dos præcipua cum alijs bonis prædictis reſidet apud causa stante etiam, quòd ab ſtimens ab hęreditate nunquam conferre tenetur. l. ex cauſa. C. de fa. erci. l. fin. ff. de colla. do. & hęc fuit ratio decisionis poſite. in di. l. penult. sed in casu nostro non est neceſsarium filios dicti hęredis inſtituti intelligi uocati ex teſtamento, ad hoc ut uerificaretur uel non uerifficaretur ſubſtituto ultimo facta in teſtamento dicti teſtatoris primi sed solum debet attendi existentia uel non existentia liberorum ad hoc, ut intelligatur, an ultima ſubſtitutio locum habeat. ¶ Nec obst secundo. di. l. unum ex familia. §. fina. ff. de leg. 2. quia ibi persona, quę intelligitur uocata ad fideicommiſſum. non fuit uocata per modum conditionis quæ dispoſitionem non inducit, ut sepius supra ostensum est, & ita respondetur ad l. Titia Seio. §. Seia. libertis. ff. de leg. 2. Ad tertiam respondeo, quòd non ob. di. l. Lu. quia secundum Ioan. de Imol. ibi potest intelligi quòd præuult eo respectu, quia uoluit ſubſtitutum uenire non solum si frater inſtitutus aduiit, sed uoluit quòd ueniret si deceſſiſſet inſtitutus cum liberis. quamuis non adierit uel repudiauerit hereditatem, non autem ex eo quia dicatur inuitaſſe liberos ex teſtamento, ex quo eos appoſuit in conditione non autem in dispoſitione, Vel clarius, quòd prætulit ſubſtituto liberos, quia hęrede primo inſtituto repudiante, non admittitur ſubſtitutus. sed liberi abinteſtato. argum. l. ut singulis. ff. de uul. & pu. & l. si quis, ita hæres inſtitua si legitimus. ff. de hęred. inſtitu. & quod no. glo. in d. l. Lu. uel, quòd per illa uerba conditionalia uidetur teſtator prætuliſſe liberos ſubſtituto hoc modo, quia exiſtentia liberorum excluditur ſubſtitutus. Quarto, non ob. quòd dicebatur per di. l fideicommiſſa. §. cum eſſet quia reſponderi poſſet multipliciter. nam illud eſſet, uerum, quòd ablatiui abſoluti inducunt dispoſitionem. quia uerba executiua importata per ablatiuum referebantur in eũ qui nult agere ex illa dispoſitione. Ita loquitur text. in d. §. cum eſſet, alias secus. ita pulebre dicit Bald. in rub. C. de inſti. & ſubſtitu. ſub con. fac. ad si. alle. quod legi. & no. in l. ratione. 2. §. tametſi cum glo. ſuper uerbo. non eſt. ff. ad leg. Fal. Quinto, non ob. di. l. ex facto, quia imo ibi est text. pro opin. glo. in di. l. Lu. ut ſupra induxi. Nec ob. inductio facta in contrarium. quòd imo ibi fit diſtinctio, an illi filij concepti ſint ante deportationem uel poſt, quia quando ſint concepti poſt deportationem, non faciunt deficere conditiones ſubſtitutiones fideicommiſſarię, eo quia cenſentur nati ex filio grauato. potius quam ex alio homine, quia propter deportationem fingitur esſe nouus homo. hanc rationem reddit ibi Iuriſconſultus propterea ibi diſtinctio, an concepti ſint ante deportationem, uel poſt, quia quando ſunt concepti ante deportationem, erant ſucceſſibiles patri, secus si poſt, ut est text. in l. 1. ff. de bon. dam. & quando ſunt ſucceſſibiles patri. excludunt ſubſtitutum alias non ut. in di. §. ex facto. & plene not. per doctos. in l. filiuſa. §. cum quis. ff. de leg. 1. Sexto non obſ. di. l. filiuſa. cum quis prout ibi dixit gloſ & Bartol. filij faciebant deficere fideicommiſſum. ſicut defectus cuiuslibet conditionis adiectæ. & ideo attendituran ſit hęres uel non. Septimo, non ob. d. l. cum acutiſſimi. quia ibi non dicitur, quòd uideantur nepotes uocati per fideicommiſſum ex teſtamento, nec ita potest intelligi per ſupradicta. & noluit dicere Imperator, q. ſi extraneus, fideicommiſſarius, intelligetur uocatus esse, quando filius inſtitutus & grauatus onere fideicommiſſi decederet cum liberis non esſet poſſibile nepotes efficihęredes aui per mediam personam ſed ſi fideicommiſſarius, non intelligatur uocatus in casu quo filius decedat cum liberis, poterunt nepotes efficihęredes aui ſuccedendo patri ſuo ab inteſtato, uel ex teſtamento ipſius patris, & hęredes hęredi primi teſtatoris hęredes esſe dicuntur. l. ſi. C. de hęre. inſtitu. l. 1. ff. de caſtren. pecu. & preſumt. l. filium relinquere nepoti ex teſtamento, uel ab inteſtato. l. ex ſcripto. ff. unde liberi. l. iſti quidam ad fin. quod met. cauſ. & dict. l. cum acutiſſimi. alleg. Ray. in ſuo conſi. contra glo. in d. l. Lu. & tamen non obſtante illa lege contrarii in ſuo conſi. ita refert Petr. de Ancharan. in capitu. in præſentia. de proba. ibi tamen non refert responſionem quam dabat Ray. ad illam. l. sed remittit ſe ad responſionem datam in illo conſilio. Octauo, non obſt. l. pater nuberi. & di. l. 1. C. de condi. infer. quia ad hoc iam uidetur responſum in 12. argumen. formato pro parte negatiua. Nona ob. no. per Bartol. in d. l. Falcid. in princip. quia communis ſententia glo. & doct. est in contrarium, uidelicet q. per illa uerba. ſi filius, me uiuo moriatur, nepotem inſtitutio, non uidetur inſtitutus, ut no. gl. Bal. Ang. & Ioan. de Imo. in l. humanitatis. in 4. colum. in uerſi. 3. opin. & uidetur quam præterito, & c. C. de impu. & alijs ſubſtitut. & in l. hęres inſtitutus. eod. titu. & late Bald. in repe. l. in ſuis. ff. de libe. & poſtu. in 4. colum. uerſi. ſed quid. ſi non facit. & in l. coheredi. §. fina. ff. de uul. & pup ſubſtitit, ubi refert hanc partem tenere Dy. & And. de Piſis, & idem ſequitur ibi Ang. & Raph. Cuma. in repeti. l. ſi filius, qui in poteſtate. in ſecunda opin. ff. de libe. & poſth. Et mouetur ibi per plura, & maximæ per di. l. Cald. §. idem credendum. uerſi. nam & in ſimilibus, & per di. l. ſi quis cum. §. ei ſi. de nul. & pup. ubi uidetur caſus non uiolando literam. in l. ſi mater. §. 1. eod. titu. & per d. l. ex facta, & per not. per glo. in di. l. ſi quis ita hęres inſtituatur. ſi legitimus uel aliter reſpon. ſed dicendum docto. quòd per talem præteritionem filij teſtamentum non redditur hoc caſu nullum, quia filius uidetur uocatus ab inteſtato, & ſic nulla fit ſibi iniuria licet non inſtituatur, ut probatur in dict. l. ſi quis ita hęres inſtituatur. ſi legitimus. cum glo. communiter approbata. Demum non ob. dict. l. etiam. §. libertus. quia ſoluitur iſlud contrarium per ſolutionem datam in præcedenti contrario, maxime in ſecunda ſolu. quia dato quòd reperit ſe præteritum per talem præteritionem filij, teſtamentum non redditur nullum, quia filius uidetur uocatus ab inteſtato. & ſic nulla fit ſibi iniuria, licet non inſtituatur, vt probatur in dict. l. ſi quis ita hęres inſtituatur. Vndecimo, non ob. not. per Bartol. in l. ſi filius. ff. ad Tertullianum. cum ſimilibus. quia immortales dicuntur a ſtatuto vocati. & ablatiui faciunt dispoſitionem. & inducunt vt frater ſuccedat, & ſorori præferatur, quia eius fauore mero est intoductum hoc ſtatutum, vt in l. ſeruo legato. § ſi teſtator. de legat. 1. & in l. fidicommiſſa. §. interdum. ff. de legat. 3. & facit l. fideicommiſſaria. §. cum eſſet. eod. tit. & ſic excluditur ſoror a fratre, tanquam habente potentius ius ex dispoſitione ſtatuti, hanc ſententiam tradit Bart. in l. 1. § fina. ff. de bonorum poſſeſſio. contra tab. in verbo, nam ad propoſitum

Universidad de Deusto
Biblioteca

tum uidendum est quo iure frater excludat sororem, &c. uel ablatiui hoc casu faciunt dispensationem ex natura persone cui adiciuntur . ut uoluit Bartol. in l. a testatore. ff. de condi. & dem. preterea si aliter dicerem, statutum nihil operetur, quod esse non debet. argum. l. si quando. ff. de leg. 1. & c. si Papa, de priuile. in 6. uel responde. ut dixi in quarta responsione ad quartum motiuum contrarium adductum. Duodecimo, non ob. illud quod dicitur, quod ex coniecturata mente testatoris censentur auocari, quia patet responsio per ea quæ dixi in responsione data ad 7. motiuum in contrarium factum per dict. l. cum acutissimi. et ad motiuum formatum pro parte negatiua in ordine. Decimotertio & eodem modo responde ad 14. contrarium. de l. generaliter. §. cum autem. C. de insti. & substi. sub condi. fac. Decimoquarto, non ob. d. l. Titia Seio. §. Seie libertis. ff. de leg. 2. quia dupliciter post responderi, quia ibi omnes heredes uidentur tacite substituti. secundum glos. ibi non ex uigore illorum uerborum, qui ultimus decesserit, sed quia præcepit fundum non alienari, uel & secunda prout dicit ibi Dy. q illa substitutio intelligatur ex uigore illorum uerborum qui ultimus decesserit, & secundum istam sententiam, probatur in text. ibi secunda tamen adiecerit, prout ibi dicit Bartol secus in casu nostro, quia per illa uerba, sine liberi decesserit, non uidentur uocati a testatore, prout uoluit gl. & communiter doct. in d. l. Lucius, uel clarius secundum Ioan. de Imol. & alios in d. l. Lu. quod. d. §. Seie libertis. loquitur, quando talia uerba fuerunt in dispositione prolata. quia ex illis præsumitur testatorem fecisse tacita substitutionem, ut no. ibi per glo. & Bald. quę ratio cessat in casu nostro. ¶ Decimoquinto, non ob. quod dicit Angel. in l. 1. C. de condi. infer. quòd talia uerba gratia liberorum uidentur adiecta, quia responderi secundum Ioan. de Imol. in d. l. Lucius, quia satis dicuntur continere fauorem liberorum, licet non dicantur uocati ex testamento, quia poterit institutus relinquere hereditatem sibi delatam ipsis liberis si uolent. satis etiam erit uerisimile, quòd uolet propter naturale uotum parentum. l. scripto. ff. unde liber. & ideo non sequitur, quòd per hoc debeatur mutari est testamento, ex quo positi fuerunt solum in conditione, & non in dispositione. Decimosexto, non ob. quòd in dubijs opinionibus equiorem, & humaniorem sequi debemus, quòd opinio contraria si equior. secundum Ioan. de Imol. in d. l. Lucius. quòd licet Io. de Imol. dicat, quòd sit equior, tamen dicit tutius tenere opinionem glos. & communem pro qua refert Angel. dicentem ita fuisse iudicatum & subdit Ioan. de Imol. quòd considendo & iudicando in dubio non est recedendum ab opinione glo. & communi per id quod uoluit Ia Bu. in l. 1. C. qui pro sua iurisd. & Ioan. And. in capitu. 1. & in capitu. ne innitaris. de consti. Item dicit Ioan. de Imol. ibi in fi. 4. colum. quòd hęc opin. communi uidetur habere fortiores rationes de iure uidelicet quòd dicti liberi non possit uenire ex testamento ex quo solum appositi in fuerunt conditione, per ea quæ superius dicta sunt. Præterea, illud quod substinetur fortioribus rationibus est tenendum. de hoc est text. in capitu. capellanus. de ser. in uerbo posterior sententia meliori, & subtiliori nititur ratione non ob opin. contraria æqua, quia tunc præferri debet, quando alia pars non habet meliores, & subtiliores rationes. Item communis opin est approbanda & sequenda, ut uolunt doc. post Ioan. And. in cap. 1. de constitutio. Iudicium plurimorum est firmius capitu. prudentiam. cum similibus. de offic. deleg. Nec ob. aliqua consilia in contrarium facta licet Petr. de Ancharan. semel consulerit in contrarium. tamen consuluit secundum glo. in d. l. Lu. text. & in lectura tenuit pro communi opinione, quòd licet semel errauerit, tamen postea contraxit errorem suum consulendo pro communi opinione pluribus uicibus, & ui deturmagis deliberate elegisse eam. ar. l. dui fratres. ff. de iur. pat. uel potest saluari quia in consilio in contrario loquitur in alijs terminis, & idē dicendum de, Pau. de Cast. & Lu. Ro. qui in hoc uariarunt. tamen in pluribus locis adhæserunt communi opinioni, ut supra ostensum est. Nec ob. si dicatur quòd gl. d. l. Lucius. loquitur ex capite suo, prout dicit Pau. de Ca. in præallegato suo consilio, quia salua eius pace, nam glo. allegat & approbat hoc per similia per §. uel singulis. insti. de uul. & pup. & per l. conficiuntur. ff. de iure codicil. in prin. & per l. si pater filio. impub. ff. de uul. & pup. & in l. si quis ita hæres. ff. de hære. insti. per quæ iura probatur quòd uerba conditionaliter apposita non inducunt dispositionem. nam dictum glo. debet intelligi secundum l. quam allegat ut uoluit Bartol. in l. non solum. §. liberationis uerba. ff. de lib. leg. & Ro. consi. 210. incip. allegationes doctoris. Nec obst. quod uoluit Bartol. in d. l. liberorum, quia licet uoluerit prouidere filius fratris instituti, ut probatur. in d. l. Luc. secundum eum, tamen debemus intelligere, ut ipse non sit contrarius, quod non propter hoc liberi inuitantur ex testamento, sed conditionaliter & non dispositiue. Nec obst. consilium Ro. inci. uisa municipali constitutione inquantum fundat se super text. in d. l. Luc. & per d. l. filius fam. §. cum quis. quia responsum est ad illa iura, quod uoluit dominus Benedictus de Plumb. in d. l. si cum dotem. quia iam per prædicta sublatum est suum motiuum contrarium, quia propter communē opini. ex dispositione legis resultat intellectus, quod filij ueniant ab intest. Item standum est interpretationi doct. communiter hoc tenentium per id, quod uoluit Host. in cap. inquirendum. ff. de pecu. cler. & probatur in tex. in c. 1. de deci. nec obst. d. l. 2. §. si duo. ff. de collat. bon. quia secundum Ioan. de Imo. in d. l. Lucius emancipatus ibi, arbitrabatur ad conferendum illi, qui erat in potestate, si nolebat uenire secum ad successionem. ideo nimirum si emancipatus remanet eius portio penes existentem in potestate, qui in totum succedebat de iure ciuili secundum illa tempora. licet prætor admiserit emancipatum secum. ut ibi colligitur. in l. 1. ff. de coniug. cum emanci. lib. nec obst. d. l. peto. ff. de leg. 3. quia institutus fuit ibi rogatus, ut esset contentus certa re tantum, unde si alius non erat institutus, uidetur idem dixisse fauore uenientium ab intestato, ut debeat residuum illis uelli tuere sic dispositiue ibi fuit locutus, ideo nimirum si uenientes ab intestato possunt petere, sibi hæreditatem restituere, sed in casu nostro testator fuit locutus conditionaliter de liberis, ideo non uidetur posse uenire ex testamento. Nec obst. ultimo. l. inter socerum. §. cum inter ff. de pac. dota. quę tex. allegat Raph. Cuma. in d. l. filius fa. §. eum quis ff. de leg. 1. quia secundum Bartol. in d. l. cum dotem. nu. 4. col. ibi dos retinebatur per maritum pro filijs eius, ut hæredibus matris eorum, & non quòd uir ille lucraretur ex dispositione pacti, & per hoc Bartol. ibi inducit d. l. Lucius cum glo. sua & dicit, quòd ista opin. sibi placet, & sic ille text. potius facit pro glo. d. l. Lucius, quam contra.

Conclusio uera itaque ex prædictis elicitur, quod liberi sint positi in conditione, & non dispositione, & quod non ueniant, ex testamento, nec uideantur uocati a testatore, ut eius hæredes, sed ueniant tanquam hæredes patris, ex qua deficit conditio fideicommiss. propter existentiam filiorum, ita alias consului & obtinui.

4 Substitutio expirat per religionis ingressum, nisi substitutus sit locus pius. in c. in præsentia. nu. 26. de prob. 18
Substitutio non euanescit, si institutus non ingreditur monasterium, sed ipsum instituit. ibi. nu. 41. 29
Substitutio non euanescit, si substitutus sit tantum clericus. ibidem numero 43.
Substitutio non euanescit, si institutus efficitur monachus, sed monachatus non tenet. ibi. nu. 44.
Substitutus non excluditur per monachationem factam in fraudem, & fraus probatur per comminationes. ibid. nu. 45. & 46.
Substitutus excluditur si institutus sub conditione decesserit sine corpore natis, ingrediatur monasterium. ibi. nu. 48.
6 Subtilitates iuris in spiritualibus non curantur. in cap. constitutus. nu. 26. de relig. do. 216
3 Subtilitas etiam de iure canonico comendatur in doctore. in c. capella. nu. 5. dei seruis. 162
3 Subtilitas iuris quando consideratur a canonibus? in c. in literis. nu. 6. de resti. spolia. 196
6 Successor in dignitate potest prescribere non obstante uitio sui prædecessoris, secus est in hærede. in c. cura pastoralis. nu. 5. de iure patro. 224
6 Successor non tenetur ex delicto prædecessoris, nisi prædecessor sit in eodē delicto. in c. aduersus. nu. 10. 15. 16. 17. & 22. de imm. ec. 268. & seq.
7 Successor in beneficio uel in alia re temporali, an teneatur stare colono durante tempore, quo habuit a prædecessore. in capitu. querelam. nume. 5. ne prælati. 116
6 Successor non tenetur ad debita contracta per prædecessorem nisi probentur uersa in utilitatem ecclesiæ. in capitu. quod quibusdam. nume. 7. de fideiussor. ibidem. 115
7 Successor in dignitate, potest reuocare male alienata per prædecessorem suum contra quem non posset opponi defectus dominij. in capitu. episcopi. nn. 1. de reb. eccl. alie. 86
3 Successor in dignitate, an teneatur ad ea, quę gessit prædecessor dignitatis. in c. 2. nume. 57. de ord. cog. 171
6 Successor in beneficio uel eius hęres, an teneatur si clericus beneficiatus habuit patrimonium, & per ipsum contracta sunt debita pro sua sustentatione. in c. ex præsentium. nume. 5. de pig. 109
6 Successor in beneficio tenetur soluere debita quæ contraxit prædecessor pro ne cessitate ecclesiæ uel suæ personæ maxime infirmæ. in capitu. ex præsentiū. nume. 5. de pig. eod.
7 Successor qui succedit in dignitate, non tamen succedit in culpa. in capitu. accepimus. nume. 6. de purga. cano. 230
3 Successor conuenitur per actionem intentatam contra suū prædecessorem. in c. quia V. nume. 7. de iud. 31
5 Successor uniuersalis non præscribit etiam ex persona sua. si defunctus habuit malam fidem, etiam sine uiolentia de nullo iure. in cap. 3. nu. 8. de præsc. 26
2 Successor in beneficio tenetur stare uicario perpetuo per prædecessorem instituto. Ant. in c. ad hæc nu. 1. de off. uica. 86
3 Successor singularis non succedit in uitium, & facit fructus suos, & potest prescribere. in cap. grauis. nu. 10. de rest. spol. 206
6 Successor non tenetur stare contractui inito per prędecessorem. in capitu. querimoniam. nume. 7. de iurepa. 224
Successor singularis non tenetur stare colono. ibid.
1 Successor potest agere de contemptu prædecessoris. in capitu. quod sicut. §. super. eo. nume. 11. de ele. 157
6 Successor in beneficio tenetur soluere debita prædecessoris pro necessitate ecclesiæ contracta, & non requiritur probatio uersionis in ecclesiæ utilitatem in cap. 1. nu. 1. & 2. de solu. 116
3 Successor tenetur ex contractu facto cum prædecessorem etiam respectu certarum qualitatum in eo contentarum, licet eciam fuerit contractu cum prædecessore sub nomine proprio. in c. dilecti filij. nu. 2. de fo. com. 96
Successor aliquando non tenetur de contractu prędecessoris, licet contraxerit sub nomine appellatiuo. nu. 7. 6
6 Successor non obligatur ex contractu male gesto per prædecessorem, quinimmo debet ipsum reuocare. in c. 1. nu. 1. de preca. 91
2 Successor non obligatur ex facto prædecessoris in delictis, secus in alijs. Anto. in c. accepimus. nu. 5. de ætа. & qualit. 57
6 Successor in dignitate non confirmat constitutiones prædecessoris, sed ratificat

& innouat, quia confirmare spectat ad superiorem. in capitu. 1. nume. 3. de loca. 100
Successor in dignitate potest tollere statuta prædecessoris sui. ibid. nu. 4.
3 Succedens alicui potest conueniri uigore rescripti impetrati contra suum authorem. in c. quia V. nu. 1. de iud. 31
2 Successio hereditaria tam secularibus, quam in ecclesiasticis beneficijs est reprobata. Ant. in c. ex transmissa. nu. 3. de fil. presb. 64
2 Successio an habeat locum in beneficijs. in c. ex parte. il 1. nu. 1. de offi. dele. 93
5 Succumbens in causa potest cogi ad lacerandum, uel corumpendum instrumēta, super quibus se fundabat. in capitu. cum dilecta. nume. 15. de confir. uti. uel inuti. 166
3 Succumbens ex una causa non prohibetur ex alia eandem rem petere. in cap. in causa. nume. 1. de caus. pos. & proprie. 190
3 Succumbens in causa appellationis, an & quando condemnetur in expensis tā si succumbat appellās, quām appellatus, tam ab interlocutoria, quam a diffinitiua. in c. finem. nu. 25. de do. & contu. 234
5 Succumbens in interdicto uti possidentis potest rei uendicationem intentare, uel interdictum unde ui. in c. ueniens. nu. 29. de præscr. 151
3 Summarie examinare non requirit plenam probationem. in capitu. nouit ille. nume. 18. de iudi fo. 36. Et uide ibi apostil. quæ incipit. Summarie &c. in nu. 30. iunct. apostil. in uersi. authoritate.
5 superiores duo si reperiantur discordes circa regimen alicuius rei eis subiecte, debent alternis annis ueluicibus gubernare, aut regere. in capitu. fina. nume. 5. de re iudic. 98
7 Superior siue per se, siue per procuratorem, admittitur ad defendendum suum subditum ratione iuris, quod habet in eum. in capitu. ueniens. nume. 13. de accusat. 74
4 superiorem non recognoscens potest indicere bellum, & hodie inter Christianos non obseruatur ius captiuitatis. & postliminij. in capitu. sicut & infra. nume. 8. de iureiur. 183
Superiorem recognoscens si iuste mouet bellum contra subditos, potest concedere, quòd subditi capiantur & bona eorum, & ipsi capiti dicuntur potius obsides, non captiui ibid. nu. 9.
2 Superior ceteris paribus plus peccat quam inferior. in capitu. inter corporalia. nume. 25. de transa. epis. 5
6 Superior qui non fecit delinquentes soluere integralem pœnam, uel fecit soluere minorem, an sit puniendus. in capitu. quia plerique nume. 5. de immu. eccle. 269
7 Superior fuit per subditum aut denunciatus, aut accusatus, non poterit in aliqua causa contra subditum procedere maxime si denunciatio uel accusatio impediretur. in c. cum dilectus. nu. 5. de acc. 83
7 Superior non potest ligari. nec puniri per suum inferiorem, nec per suum parem. in capitu. 1. nume. 12. de rap. 158
4 Superioris authoritas an requiratur in commutatione promissi iurati. in cap. peruenit. il nu. 2 de iureiur. 144
2 Superiori, an sit obediendum siue iuste, siue iniuste. in capitu. pasto. §. quia uero. nume. 2. & 4. de offic. deleg. 122. & seq.
4 Superior inhabilem assumēs ad aliquod officium, an uideatur cum eo dispensare de inhabilitate. in c. præsentata. nu. 11. de testi. 93
Superioris tolerantia non inducit dispensationem in his, quæ sunt contra ius. in c. cum iamdudum. nu. 5. de præb. 34
2 Supplicatio in qua petitur reuocatio primi iudicijs, uel petitur coniunctus ad ipsum, debet facere mentionem de processu inchoato coram ipso, alias saperet surreptionem. in cap. coram. nume. 13. de of. deleg. 118
2 Supplicatio porrecta principi, debet facere mentionem non solum expressam, sed expressissimam de omni clausula, quæ posset mouere principem ad reuocandum. in c. ex literis. nu. 3. de offic. deleg. 114
5 Supplicatio habet eundem effectum, quem habet appellatio. in capitu. pastoralis. §. uerum. nume. 8. de appe. 141
2 Supplicatio debet facere mentionem de omni clausula, quę posset mouere Principem ad non reuocandum. in capitu. pastoralis. §. præterea. nume. 5. de offic. delegat. 112
2 Supplicatio quid sit. in cap. ex literis. nume. 6. de testi. in integ. 189
Supplicatio aduersus sententiam, intra quantum tempus fieri debeat. ibidem. nume. 12. 190
Surreptio uitiat gratiam ipso iure. Anto. in capitu. tua nobis. nume. 2. & 3. de offi. uica. 86
1 Surreptio an uitiet ipso iure rescriptum impetratum ad lites, & quid si sit impetratum ad beneficia. in c. cæterum. nu. 6. de rescr. 47
1 Surreptio in beneficialibus uitiat gratiam, & literas ipso iure. in c. ad audientiam. nu. 5. & 8. de rescr. 82. & seq.
Surreptio quando uitiat ipso iure etiam quòd non sit opposita tamen uitiatur processus super rescripto nullo facto. ibid.
Surreptio uitiat gratiā, quicquid conceditur propter illā gratiā. ibi. nu. 13. 83
Surreptio uitiat omnia priuilegia, & beneficia principum. ibid. nu. 14. eo.
Surreptio etiam ignoranter & simpliciter commissa, uitiat lites. ibid.
Surreptionis exceptio quando debeat opponi. ibid. nu. 15.
Surreptio quæ magis uitiat literas ad gratiam. quam ad lites. ibid. nu. 14.
1 Surreptio dolosa uitiat rescriptum in totū, sed si ex simplicitate uenit, eatenus uitiat quatenus fuit causa concessionis, & an habeat locum in priuilegijs in c. super literis. nu. 1. 2. 4. de rescr. 65. & seq.
Surreptio uitiat gratiam ipso facto, sed rescriptum ad lites non ibid. nu. 5. 66
Surreptio procedit ex taciturnitate beneficiati etiam tenuis. ibid. nu. 8

1 Surreptio in una re, an & quando uitiet in reliquis. in capitu. sedes apostolica. nume. 4. de rescr. 67
5 Surreptio, uitiat rescriptum ad beneficia, uel literas ipso iure, in capitu. dilecto. nume. 5. de app. 154
1 Surreptio non uitiat literas ad lites ipso iure. in capitu. plerunque. nume. 3. de rescrip. 72
3 Surreptio quo casu committatur, si tacetur, quòd alteri patri competebat exceptio dilatoria contra iudicem. in c. 2. nu. 7. ut lit. non contest. 124
Surreptio non uitiat literas ad lites ipso iure. ibid.
2 Surreptio non causatur ex eo, quod fuerit tacitū id, quod mouisset magis principem ad rescribendum, Ant. in c. nimis. nu. 3. de fil. presb. 68
1 Surreptio si ab aliquo allegetur, an iudex debeat supersedere, in capitu. cum cōtingat. nu. 7. de rescrip. 73
7 Surreptio in expressione falsæ causæ uitiat dispensationem ipso facto. in capitu. quia circa. nu. 5. de consan. & affi. 39
1 Surreptio per ignorantiam posita, an & quando uitiat rescriptum. in capit. significante nu. 3. de rescrip. 87
1 Surreptio si fuit opposita, an pars uideatur acquiescere literis. in capitu. cum dilecta. nume. 6. de rescri. 70
1 Surreptio siue fuerit causa finalis, siue impulsiua, uitiat rescriptum. in cap. postulasti. nume. 1. de rescr. 76
3 Surreptio allegata non impedit, quod factum est ante quam ipsa probetur. qd enim si allegatur crimen, uel aliud defectus. in capitu. cum olim. nume. 3. de dol. & contum. 238
1 Surreptio uitiat gratiam ipso facto. in c. cōst. nu. 1. 5. 6. de rescr. 64
Surreptio usque ad quantum tempus potest opponi. ibid. nu. 10. 65
1 Surreptio uitiat literas ad beneficio ipso iure, sed literas ad lites, non sed per præsentiam. in c. dudum. il 2. nume. 13. de ele. 190
1 Surreptio committitur, si quis impetrans non facit mentionem de patria sua. in cap. si proponente. nu. 3. de rescrip. 93
6 Surreptio in literis impetratis ad lites non operatur. quin saltem procedatur secundum iuris formam, secus in literis gratiosis. in capitu. super eo. nu. 2. de coha. cle. & mu. 12
3 Surrogatum debet per omnia sapere naturam eius, in cuius locum surrogatur, si surrogatio est facta a principe uel de patrium consensu. in capitu. ecclesia Sanctę Mariæ. il 1. nume. 3. 6. ut lit. per. 253. & seq.
2 Surrogatum non sapiat aliquando naturalius in locum cuius surrogatur. in c. super quæstionum. § si uero. nume. 2. & 3. de offic. deleg. 110
6 Suspendi quis potest pro uno furto magno, quod æquipollet pluribus paruis. in cap. inter alia. nu. 31. de immu. eccl. 267
¶ Cors. Adde celebre dictum Bald. post Cy. & Goss. in l. apud antiquos. C. de for. ubi dixit, quòd licet quis non debeat furca suspendi pro furto domestico, ut in l. respiciendum. § furta domestica. ff. de pœn tamen si furta domestica sunt plura successiue facta, debet pro talibus furca, suspendi quod singulariter no. pro limitatione. d. §. furta domestica. facit text. in argumen. in §. criminis. 25. distin. & quod uoluit Bartol. in l. si cui. §. iisdem. ff. de accu. Ab. in capitu. 1. de cle. precurs. facit etiam quod uoluit Cyn. in l. interpositas. C. de transac. quam refert & sequitur Petr. de Ancharan. in capitu. frequens. de restit. spo. lib. 6. ubi idem indicatur, si est quæstio amissionis magni lucri, sicut si esset quæstio de omnibus bonis, uel maiori parte bonorū. Idem, si esset quæstio de meliori re, quam quis haberet in bonis, ut est text. sing. in l. summa cum ratione. ff. de peculio.
7 Suspensus ab officio, an etiam sit suspensus a beneficio. in clem. cupientes. nume. 7. de pœnit. 317
7 Suspensionum species sunt multiplices. in cle. cupientes. nume. 5. de pœn. 317
7 Suspensus a iure. poterit iterum ab homine suspendi. in capitu. accusatum. nume. 5. de simo. 94
7 Suspensus ab officio, censetur etiam suspensus a iurisditione. in capitu. fina. nume. 7. de cle. excom. 192
7 Suspensus ad tempus lapso tempore, potest citra aliquam absolutionem suum officium exercere. in c. ex tuarum tenore. nu. 3. de sortile. 180
5 Suspensus non potest allegare index, quando crimen est notorium, & pro ipso est determinata pœna a iure, secus si esset arbitraria uel esset notorium actus transeuntis. in c. proposuit. nu. 2. & 10. de appella. 118. & seq.
3 Suspensi, & interdicti non prohibentur esse in iudicio. in capitu. intelleximus. nume. 14. de iudi. 26
6 Suspensus ab officio tantum, non potest conferre beneficia. in capitu. quia diuersitatem. nu. 12. de consec. præb. 67
2 Suspensus a beneficijs licet non possit eligi, potest tamen postulari. Ant. in cap. ad abolendam. nu. 5. de fil. presb. 67
7 Suspensus potest ferre testimonium, nisi sit suspensus pro graui delicto, quo casu uirtute delicti in quo perseuerat repellitur a testimonio. in c. olim. nu. 5. de accusa. 90
5 Suspensi possunt intelligere & agere, nec sunt priuati communione hominum, quod est suspensio minor, secus si maior. in c. Apostolicæ. nu. 1. 3. 4. 5. & 8. de exceptio. 17
Suspensus an possit habere nomine proprio pro iuribus sui beneficij. ibid. nume. 4. 5. & 6.
Suspensi a beneficio, non debent habere redditus beneficij, modicam tamen sustentationem habere debent, si non habent unde uiuant. ibidem. numero 17.
Suspensus ab officio, potest aliquo casu censeri etiam suspensus a beneficio, remissiue. ibid. nume. 9.

Suspen-

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repertorium rerum ac sent. selectiorum

2 Suspensus a collatione alicuius ordinis potest conferre minores, sed non maiores. Ant. in c. uel non est. nu. 5. de tempo. ordi. 47
1 Suspensi, an & quando possint eligere, eligi tamen indistincte non possint, in cap. cum inter R. nume. 6. de ele. 139
7 Suspensus ab officio, an sit etiam suspensus a beneficio. in capitu. per tuas. il 2. nume. 5. de simo. 110
1 Suspensi præsumendo eligere, non priuantur potestate eligendi, licet maleficiat. in cap inter R nume. 15. de ele. 139
7 Suspensus ab officio & beneficio simpliciter, an dicatur suspensus in perpetuū, uel quomodo. in c. quam sit graue nu. 3. de excess. præla. 198
2 Suspensus non est ille, qui non est declaratus suspensus, sed tantum mandantur teneri pro suspensio. Ant. in c. 1. nu. 4. de ele pere. 77
1 Suspensus a quibus intelligitur suspensus. in capitu. cum dilectus. nume. 18. de consuetu. 105
1 Suspensus a beneficijs propter malam electionem intelligitur ab illis, quæ habet in ecclesia, contra quam deliquit. in capitu. per inquisitionem. nume. 8. de elect. 154
Suspensus ad beneficia habenda propter malam electionem intelligitur, quòd non possit habere in illa ecclesia contra quam deliquit. ibid.
7 Suspensi & excommunicati non sunt absoluendi, nisi primo præstito iuramento de parendo mandatis ecclesiæ. in cap. si per eo. nume. 1. de senten. excom. fo. 352. Et uide in c. seq. in 2. no. & per totum, eod. titu.
7 Suspensus, & excommunicatus a iure poterit iterum suspendi, & ex communicari ab homine. in c. ex tuæ. nu. 8. de simo. 100.
3 Suspensus semel ex noua culpa, potest iterum suspendi, & resultant effectus, de quibus in cap. ueritatis. nu. 4. de dolo & contu. 240
6 Suspensus maiori suspensione inducit irregularitatem, quæ clericis impedit celebrationes, secus in minori. in capitu. præterea. nume. 3. de iurepatrona. fol. 221
2 Suspensus iure si celebrat, incurrit irregularitatem, secus si non est ipso iure suspensus. Anton. in capitu. quod translationem. nume. 2. de tempor. ordinatio. 46
2 Suspensus perseuerans in suspensione, an sit ipso iure priuatus beneficio. Anto. in cap. cum bonæ. nu. 3. & 4. de ætate & qual. 54
Suspenso ad quid efficiat suspensum. ibid. nu. 6. & 7. 55
5 Suspenso propter crimen prouidetur, ut depositio, si uero propter contumaciā, prouidetur ut excommunicato. in capitu. pastoralis. §. uerum. nume. 16. de appel. 142
Suspensus a beneficio in uno loco, an possit extra illud territorium obtinere beneficium. ibid. nume. 21.
5 Suspensio, ante quam feratur requirit monitionem, quando quis suspenditur ob contumaciam, secus si propter delictum. in capitu. reprehensibilis. nu. 3. 4. de app. 121
7 Suspensio. quid sit & quotuplex sit & quis sit eius effectus, maxime cū ea irregularitatem incurrendum. in c. fi. nu. 4. de cle. excom. 191
1 Suspensio a beneficijs, quos effectus pariat in capitu. cum Vinton. nume. 10. de elect. 153
6 Suspensio quam incurrunt prælati uel alij ipso facto, uel excommunicatio canonis. an & quo casu possit per inferiorem a Papa tolli. in capitu. si quorundam. nume. 5. de sol. 117
Suspensus ab administratione temporalium & spiritualium. si celebrat, non incurrit irregularitatem. ibid. nu. 8.
6 Suspensio iuris, & suspensio hominis, inducunt diuersos effectus. in capit. sicut ad extirpanda. nu. 4. de coha. cle. & mulie. 12
7 Suspectus de dilapidatione, an deponatur tam ab administratione temporalii, quàm corporalium, in c. licet Heli. nu. 18. de simo. 106
Suspectus de dilapidatione debet remoueri, licet uelit dare fideiussores de conseruando ecclesiam indemnem. ibid. nu. 20.
2 Suspectus de dilapidatione, an remoueatur ab administratione. in capitu. uenerabili. nume. 8. de offic. del. 120
7 Suspectus de falso, potest detineri & capi, donec constet de ueritate. in capit. super eo. nume. 3. de cri. fal. 177
7 Suspectus de hæresi, habetur pro conuicto, si post annum est in sua contumacia. in c. excommunicamus. il 1. nu. 7. & 11. de hære. 131
6 Suspectus de fuga, non potest capi ille, qui dum cum eo contrahebatur incepérat male uti substantia. sua. in c. propter. nu. 9. de locato. 191
5 Suspitio iudicis si non allegatur procedit iudicium coram eo factum. in capitu ad audientiam nu. 9. de app. 124
4 Suspicio tollitur per iuramentum, quòd quis non fecerit malitiose, & non suspicio subornationis. in capitu. præsentium. nu. 2. de test. 69
5 Suspitio iudicis non allegatur per uiam appellationis, sed per uiam recusationis. in c. cum speciali. nu. 6. de app. 151
5 Suspicio iudicis & eius causa si non potest sine magno scandalo allegari, stat iuramento partis allegantis ipsum suspectum attenta prius qualitate personæ, quæ habet hoc iurare. in capitu. secundo requiris. nume. 16. de appel. 130
6 Suspicio sinistra aliqua in continentia non præsumitur inter consanguineos, dummodo sint, bonæ famæ & conditionis. in capitu. a nobis. nume. 2. de coha. cle. & mulie. 15
5 Suspicio iudicis non potest allegari, quando est utrique parti in pari gradu coniunctus in cap. postremo. nume. 5. de app. 125
Suspiciosus causa si fuit allegata coram iudice, quæ coram arbitro non potest probari, non potest alia allegari. ibid. nu. 7.

De litera T.

4 Tabelliones creare qui possint. in capitu. cum p. nume. 7. de fide instrum. 126
6 Tabellio quæ debet iurare in princip. sui officij. in capitu sicut te. nume. 19. ne cleri. uel mon. 280
Tabellio etiam periurus nisi commiserit falsum, potest conficere instrumenta, si rogetur a partibus. ibid. nume. 16.
Tabellio conficiens instrumentum super contractu illicito, debet puniri & officio priuari. ibid. nume. 20.
Tabellio qui ita reputatur, & non est, an possit conficere instrumenta, & si conficit, an ualeant. ibid. nume. 21.
Tabellio omnis in suo territorio, debet scire pertinentia ad suum officium, & si committit per ignorantiam aliquem errorem, tenetur. ibid. nume. 22.
6 Tabellio effectus clericus uel religiosus non perdit ipso facto officium tabellionatus, in c. sicut te. nu. 2. ne cle. uel mona. 279
6 Tacens habetur pro consentiente, ubi agitur de obligatione personæ, quando interuenit aliquis actus de sui natura hoc requirens. in capitu. cum uirum. nume. 3. de reg. 185
7 Tacens censetur consentire in maleficio, nisi expresse dissenserit in capitu. dilectus filius. il 2. nume. 9. de simo. 104
5 Tacens in his quæ tenetur contradicere & non contradicit, habetur pro consentiente. in c. consueuit. nu. 5. de app. 123
5 Tacens non habetur pro consentiente, quando si expresse uellet consentire, non posset. in c. 1. nu. 19. de re iudic. 57
6 Tacens censetur consentire, quando est uocatus ad consilium, & nil dicit, & punitur unicum consulentius malum. in c. aduersus. nu. 10. de im. ec. 268
6 Tacens, in actu odioso, non præsumitur ut consentire, in d. c. cum pastoralis. nume. 4. de iurepat. 224
4 Tacens, an præsumatur consentire, uel contradicere. in capitu. nonne bene. nume. 1. de præsum. 130
6 Tacentes habentur pro consentientibus, quanto sunt uocati ad hoc ut consentiant uel contradicant in c. uestra. nu. 6. de locato. 10
1 Tacens quo casu habeatur pro consentiente. in c. in genesi. nu. 9. de elect. 195
2 Tacens in rebus onerosis habetur pro contradicente, nisi faciat aliquem actū per quem uideatur approbasse illud. in c. non iniuste. nu. 7. de procu. 176
6 Tacens, in casibus in quibus tenetur loqui, habetur pro consentiente. in capitu. 1. nume. 13. de his quæ fi. a ma. par. capi. 83
1 Tacentes habentur pro consentientibus in eorum præiudicium. in cap. gratum. nume. 6. de postu. præla. 114
6 Tacens non habetur pro consentiente in re multum onerosa. in capit. peruenit. nume. 10. de empt. & uen. 97
1 Tacens non præsumitur consentire in re onerosa, & præiudiciali. in capitu. cumana. nume. 6. de ele. 184
3 Tacens, & non contradicens, an uideatur consentire. in capitu. cæterum. nume. 10. de iud. 20
1 Tacens habetur pro consentiente, in re meritoria & concupiscibili. in cap. quia propter. nume. 13. de ele. 175
6 Tacens habetur pro consentiente, uel contradicēte quatenus tendit in eius præiudicium, si tacuit in his in quibus de necessitate officij tenebatur loqui. in c. 2. nu. 9. de his quæ fi. a præla. 78
1 Tacens in aliquo negotio, utrum postea possit contra illud negotium aliquem defectum obijcere. in c. nihil. nu. 6. de ele. 178
1 Taciturnitas partis nil operatur ad habilitandum aliquem, quem expresse non possit habilitare. in c. sciscitatus. nu. 12. de resc. 56
6 Taciturnitas non prodest, ubi expressus consensus nil operatur, in capitu. dilecto. nume. 13. de præb. 40
6 Taciturnitas siue tolerantia Papæ, an habeatur pro dispensatione, uel consensu. in c. aliquibus. nu. 8. de deci. 172
1 Taciturnitas procuratoris habetur pro confessione in præiudicium domini, nisi confessio fit erronea. in c. 1. nume. 6. de postula. præla. 111
1 Taciturnitas non habetur pro consensu in arduis. in capitu. causis. nume. 3. de elect. 159
4 Taciturnitas non respondentis, habetur pro confessione. in capit. quoniam. nume. 16. de prob. 32
7 Tactura si datur pro forma in aliquo actu. si non interueniat, actus uitiatur. in capitu. laudabilem. nu. 3. de frig. & malefi. 42
2 Taxatio expensarum reseruata ipsi iudici, etiam sub nomine proprio, est fienda per successorem in officio, & non per ipsum remotum. in capit. nouit. nume. 7. de offic. deleg. 129
2 Taxatio expensarum reseruata ipsi iudici sub nomine proprio, potest fieri per successorem. in c. 1. nu. 8 quod. me. caus. 179
4 Tempus delationi, & assumptionis inspicitur, ut qui si capax officij. in capitu. post cessionem. nu. 4. de proba. 13
3 Tempus ad liberandum, potest peti circa facta recentia, dummodo sint implicata. in c. cum causam. nu. 7. de iuramen. calum. 148
6 Tempus quando diuersimode reperitur citra explicationem alicuius actus cēsetur arbitrarium, quòd sit obseruandum. in c. ad apostl. nu. 7. de reg. 187
2 Tempus an curat a tempore notitiæ, uel a tempore, quo scire debuit. Ant. in c. licet nume. 4. de sup. neg. præla. 41
5 Tempus datum ad causam decidendam, incipit a die præsentati rescripti. in c. super. nu. 1. & 7. de app. 111. & seq.

Tempus

Tempus omne currit de momento ad momentum regulariter, ubi aliud a iure non exprimitur, nisi quis impediatur, impedimento iuris, ibidem. nume. 12. 14. 15. 112
6 Tempus 25. ann. est sufficiens ad obtinendam omnem dignitatem præter episcopalem. in c. super ordinata. nu. 7. & 9. de præben. 56. & seq.
5 Tempus datum ad appellandum, currit a die latæ sententiæ, non autem a die finiti termini dati in ipsa sententia ad aliquid faciendum, in capitu. quo ad consultationem. nu. 1. 3. & 4. de re iudi. 74
7 Tempus appellationi præfixum non currat partium conuentione impeditur. in clem. quandiu. nume. 1. de app. 297
7 Tempus omne dicitur continuum, nisi contrarium in lege sit cautum. in cle. ab ecclesia. nume. 15. de rest. in integ. 292
Tempus rest. in integ. est duplex, ad quod scilicet fit restitutio. an autem fit uniforme, uel uarietur. ibid. nume. 2.
7 Temporum interstitia in ordinandis hodie non seruatur. in cle. generalem. nu. 1. de ætat. & qual. 289
Tempus quadrimestre, quod datur condemnatis in actione personali soluendā, potest per iudicem abbreuiari, cum causa, alias lex suppleret, si iudex abbreuiaret. ibid. nu. 8. & 14. 75
Tempus datum ad appellandum currit, de momento ad momentum si potest haberi copia iudicis a quo, & iudicis ad quem. ibid. nu. 3. 74
Tempus quadrimestre, licet non possit iudex, sine causa arctare, potest tamen illud prorogare, licet a tali prorogatione possit appellare. ibid. nu. 19. 75
Tempus quadrimestre quod datur condemnatis ad soluendum, datur etiam confessis. ibid. nume. 21.
2 Tempus decem dierum datum ad appellandum, currit etiam contra ecclesiam, uel minorem, quibus postea subueniatur per remedium restitutionis. in ca. beneficio. nume. 2. & 3. de restitu. in integ. 197
4 Tempus datum ad appellandum, an possit ex forma statuti abbreuiari, uel elōgari uel etiam ab ipso iudice in aliquo casu. in capitu. cum sit Romana. nume. 11. 13. 14. & 16. de app. 105
6 Tempus omne dicitur continuum, nisi aliud appareat. in repet. capitu. cum esses. nume. 24. de testa. 138
Tempus quando statuitur non in odium negligentis, sed in fauorem alicuius, illud tempus currit ignoranti, etiam non negligenti. secus quando statuitur in odium negligentis. ibid.
2 Tempus non currit ad aliquid agendum quando probabilis timor præbet impedimentum. in c. cum ex literis. nu. 10. de rest. in integ. 191
Tempus non currit quando stat per iudicem, quominus actus expediatur, uel etiam facto aduersarij. ibid. nu. 13.
Tempus petendæ restitutionis in integrum currit negligenti, non autem non ualenti agere. ibid.
6 Tempus datæ, an inspiciatur in rescriptis, an uero tempus præsentationis. in c. dilectus. nume. 7. de præb. 41
6 Tempus longum, dicitur decem annorum, & non minus. in capitu. propter. nume. 17. de loca. 102
2 Tempus quadriēnij ad petendam restitutionem in integrum, a quo tempore incipit currere. in c. coram. nu. 7. de rest. in integ. 194
6 Tempus utile, uel continuum, quod est, remissiue. in capitu. nulla ecclesiastica. nume. 11. de concess. præb. 65
5 Tempus quod datur uel appellationem prosequendam, currit a die interpositę appellationis, non autem a die latæ sententiæ. in capitu. ex ratione. nu. 2. de appel. 108
Tempus datum ad appellandum, non currit si partes compromiserunt, uel etiā, si ita ipsi uoluerunt. ibid. nu. 7. 109
Tempus datum a iure ad appellationem prosequendam, non potest consensu partium prorogari, sed bene super eo supersederi, & idem dicendum est de termino statuti, uel hominis. ibid. nu. 8.
6 Tempus datum alicui ad aliquid faciendum, currit a tempore monitionis. in capitu. nos quidem. nu. 3. & 10. de testa. 129
Tempus quotiescunque non apponitur a testatore ad faciendū illud, quod fieri mandauit, intra quod tempus illud debet fieri. ibid. nu. 10.
6 Tempus præfixum per negligentiam alterius, non currit impedito, quocunque impedimento iuris, uel facti, secus si tempus est præfixum in fauorem alterius quo casu currit ignoranti, uel impedito. in capit. quia diuersitatem. nume. 3. de concess. præb. 67
6 Tempus præfixum alicui non in sui odium, currit sibi ignoranti. in c. cum propter. nu. 3. de iurepat. 229
7 Temporum mutatione mutari etiam debent iura humana. in capitu. non debet. nu. 2. de consan. & affi. 40
1 Tempus datum aliquibus ad aliquid faciendum, potest unus accipere, licet alij uelint incontinenti uidere. in c. cum ueteri. nu. 5. de ele. 187
Tempus competens relinquitur arbitrio iudicis. ibid.
2 Tempus datum ad causam expediendam, an incipiat currere a die præsentationis literarum. in cap. de causis. nu. 5. de offic. deleg. 79
2 Tempus in dubio præsumitur continuum, & non utile. in capit. quærenti. nume. 3. de offic. deleg. 107
7 Tempus longum dicitur ultra decennium, modicum uero intra decennium. in cap. querelam. nu. 6. ne præla. ui. su. 116
1 Tempus quando est datum in medio alterius, quod debet incipere currere, an tunc quando conceditur, uel finito illo primo tempore. in capitu. cum in cūctis. §. clerici sane. nn. 7. de ele. 132
1 Tempus currit impeditis, si possunt impedimentum tollere. in capitu. his quibus. nume. 1. de ele. 198
4 Tempus medium inter primam dilationem, & secundam, non computatur ad uidendum, an istæ dilationes datę excedat tempus trium mensium. in cap. ultra tertiam. nu. 5. de testi. 99
1 Tempus quod datur ad eligendum, uel electioni consentiendum, quantum sit, & ad quædam alia gerenda. in capitu. cum in cunctis. §. cum uero. nume. 5. de ele. 130
7 Tempus pubertatis anticipat potentia coeundi. in cap. a nobis. nume. 3. de despon. impube. 17
7 Tempus natiuitatis uel conceptionis, an & quando attendatur. in capit. cum inter. nume. 6. qui fil. sint legi. 46
5 Tempus ad apponendas dilatorias, an indistincte sit præfigendum, tam secundum ius canonicum, quam secundum ius ciuile. capit. pastoralis. nume. 28. de excep. 7
4 Territorium quid sit. in cap. licet. nu. 1. de probatio. 24
4 Existens in uno territorio. si percutit sagitta existentem in alio territorio. potest utroque loco conueniri. in c. 1. nu. 1. de præsum. 128
5 Terminus præfixus ad aliquid faciendum, in dubio præsumitur peremptorius. in cap. pastoralis. nu. 3. de excc. 5
Terminus, an & quando debet esse peremptorius, uel trinus, remissiue. ibid.
Terminus hominis surrogatus in locum terminis, iuris censetur idem cum termino iuris. ibid. nu. 15. 6
Terminus datus a iudice ad excipiendum, si sit elapsus, an perdatur facultas excipiendi, uel agendi. ibid. nu. 26. 7
Terminus datus reo ad respondendum, an petit cedere, uel contendere, quo casu extendatur, ut in eodem termino reus opponat dilatorias, alias ulterius non audiatur. ibid. nu. 24.
Terminus ad opponendum dilatorias, datur reo ad instantiam actoris, uel ex officio iudicis ipsius. ibid. nu. 26.
Terminus ad opponendum dilatorias opponendas, est in iudicis arbitrio, uel in elongando, uel breuiando. ibid. nu. 27.
Terminus datus ad dilatorias opponendas, habet uim lit. contest. ibid. nu. 30.
Termini iudiciales licet excludant partem, non tamen excludunt iudicem. ibid. nume. 31.
5 Termini ultima dies, quid ius erit, si erit feriata. in capitu. pastoralis. nume. 3. de excep. 5
Termini præfixio habet uim litis contest. ibid. nu. 15. 6
5 Terminus iuris ad prosequendam appellationem non potest restringi per appellatum. sed per appellantem, uel iudicem a quo sic. in cap. oblatæ. nume. 7. de appel. 146
Terminum hominis, siue iuris, an appellatus, uel appellans possit præuenire. ibidem. nume. 12.
Terminus hominis datur ad prosequendam appellationem, sed terminus iuris datur, & ad prosequendam, & finiendam. ibid.
5 Terminus alterius anni datur appellatori impedito, etiam ex facto tertij, si nō potest agere contra tertium ad interesse. in capitu. significante, nume. 11. de appellatio. 160
6 Terminus si est datus alicui ad aliquid faciendum, uel declarandum, si ante ea ipsum terminum expresse declarat, uel faciat, cessat præfixio termini. in c. potuit. nu. 4. de locato. 102
5 Termini præfixio ad appellationem prosequendam, operatur effectus, de quibus. in c. Nicolao. nu. 7. de appel. 156
5 Terminus datus ad absoluendum, uel aliud faciendum, per quem iudicem potest prorogari. in c. quod ad consultationem. nu. 20. de re iud. 75
5 Terminus ad prosequendam appellationem non potest præfigi appellanti per appellatum, sed appellans sibi ipsi, potest præfigere. in capitu. personas. nume. 9. de appel. 104
Terminus ad iter arripiendum, uel ad præsentādum, quomodo, & qualiter detur, tam a iure, quam a iudice, uel ab ipso appellante, siue appellatio fuerit iudicialis, siue extraiudicialis. ibid. nu. 7.
Termino ad prosequendam appellationem quomodo satisfiat. ibid. nu. 8.
Terminus ad arripiendum iter quando appellatur in curia, non debet dari. ibi.
5 Terminus datus ad causam expediendam de consensu partium. est censendus peremptorius, nec pars auditur petens terminum ad probandum, nec ad hoc appellabit, nisi fuerit in excogitato impedimento, uel de consensu utriusque partis, sed quid si de consensu unius partis. in c. super. nume. 16. 18. de appellat. 112. & seq.
Terminus datus ad causam expediendam per superiorem, potest consensu partium prorogari. ibid. nu. 17. 112
5 Termino pendente uel dilatione iudicis ad unum actum, non debet iudex procedere ad alium actum, maxime sine citatione. in cap. cum causa. nu. 12. de re iud. 65
3 Terminus breuis si est datus in causa ardua. potest legitime appellari. in c. exposuit nobis. nu. 7. de dila. 137
5 Terminus non currit propter impedimentum proueniens ex facto Principis. in c. ex insinuatione. nu. 3. de appellat. 137
7 Terminus an & quando debeat dari per iudicem parti, uel accusatori intra quem habeat accusare, alias termino elapso non audietur ulterius. in c. inter. nu. 4. de purga. cano. 226
1 Terminus præfixus capitulo ad eligendum, an possit restringi. in c. cum nobis. nu. 9. de elect. 143
3 Terminus peremptorius datus citatis si est nimis breuis, licite appellatur, nisi hoc sit factum ex aliqua necessitate. in c. 1. nu. 11. 12. de dila. 152. & seq.

Termi-

Universidad de Deusto
Biblioteka

Terminus quando dicitur nimis brevis, statur arbitrio iudicis.ibid.nu.7. 152
Termini iuris qui solent dari ex aliqua causa, ex quibus casibus moderantur a iudicib us.ibid.
Terminus probatorius dicitur peremptorius.ibid.nu.16. 153
5 *Terminus deliberatorius non datur reo, si per citationem potuit liberare, quia inducia deliberatoria non conceduntur, nisi semel.in capitu.2 nume.1.2. 3.ded il 9. 153.& seq.*
Terminus datus a iudice, an possit ab eo postea elongari, vel abbreuiari.ibid. nume. 15. 155
5 *Terminus ad appellationem prosequendam, potest dari a iudice a quo, & est in arbitrio suo dare uel non, & si dat vel non dat non grauat partes.in cap. ad haec.il 1. nume. 2.de app. 121*
7 *Terminus prælixi potest per iudicem ecclesiasticum, intra quem incidens quæstio spiritualis terminetur.in c.lator.nu.4.& 8.qui si.sint leg. 47*
Terminus ad appellationem prosequendam restringi potest ex causa spirituali. ibidem.
Terminus duorum mensium, datur ad finiendam incidentem quæstionem. ibidem.nume.8.
1 *Terminus datus ad absoluendum aliquem, an possit preteriri, sic ante terminũ absolut.in c.ab excommunicato nu 7.de rescrip. 92*
7 *Terminus ad producendum testes probatorios vel reprobatorios detur etiã in causis summarijs in cle.sæpe.nu.66.de verb sig. 320*
7 *Terminus an præfixi possit ad proponendas omnes peremptorias. in clem excommunicationis.nu.3 de except. 296*
7 *Terminus præfixus ad dilatorias proponendas, intelligitur peremptorius. in cle.excommunicationis nu.4 de excep. 296*
7 *Terminus mensis, qui hodie communiter præfigitur habentibus gratiam expectativam, currit etiam illis, qui non sunt in culpa, & quomodo & quare in clem. cum ei quem.nu.17.de concess.prab. 300*
7 *Terminus 30. dierum ad petendum Apostolos a quo tempore incipiat currere. in clem.quamvis nu.1. de appel. 297*
7 *Terminum peremptorium potest iudex statuere partib.post litem contest.ad exhibendum omnia in clem.sæpe.nu 72.de verb.sig. 320*
1 *Terminus si assignatur ad acceptandum beneficium, an post terminum possit acceptari in c.capitulum sanctæ.nu 8.de restr. 82*
5 *Terminus datus ad prosequendam appellationem, quæ per iudicem fuit admissa, vel a parte recepta.obtinet vim peremptorij. adeo ut etiã in appellatũ, vel appellantem absentem procedatur, ac si esset peremptorie citatus.inc. sæpe contingit.nu.16.& 9.de appel. 121.& seq.*
Terminus datus a iudice, ad appellationem prosequendam, habet vim peremptorij neutro prosequente appellationem qua deserta poterit iudex procedere, etiam sine citatione.ibid.nu.13. 132
Terminis hominis succedit loco termini iuris, non autem computatur in termino iuris ibid nu 18. 113
Terminus omnibus a iure ad prosequendam appellationem, non est peremptorius, etiam quòd appellatio approbetur a parte. ibid.nume.21.
5 *Termini iuris non possunt per iudicem breuiari, nisi in certis casibus, de quibus.in c. cum sit Romana.nu.10 de appel. 105*
5 *Terminus est latus seu moderatus secundum locorum distantiam, & personarum qualitatem in c.ad hæc 2.nu.6.de app. 117*
4 *Terminus idem potest præfigi ad duos actus eodem tempore concurrentes. in cap.licet nu.3.de proba. 24*
6 *Terminus hominis succedit loco termini iuris.in capitu.ex parte asiensis. nume.17.& nu.15 in fi.de concess præ. 72*
7 *Terminus vbi, & quando est præfixus in aliquo contractu, an teneatur qs expectare, & quid operetur lapsus huius termini.in capitu.sicut. nume.11. de spon. 10*
5 *Terminus præfixus ad aliquid faciendũ non præludit viam, quin lapso termino id possit fieri, quod si non esset factum, immineret periculum animæ.in c. exceptionem, nume.4 de exce. 20*
7 *Termino præfixo volentibus agere contra discedentem, an eo elapso possit quis agere.& similiter de volente matrimonium contrahere, an post terminum audiatur accusator.in c.fi.nu.11.qui mat.accu.pos. 55*
Termini præfixo a iure.vel iudice, in iudicio, vel extra, quid operetur.ibid.
2 *Termini exclusiui probationum ita currunt contra ecclesiam, sicut contra priuatum.in c.auditis.nu.6.de restit.in integ. 188*
2 *Terminus quando est datus ad aliquid incidendum tam parti, quàm iudici, si in termino nil fit, an expiret ille actus in c.de causis.nu.6 de offi.deleg. 89*
2 *Terminus datus appellanti, quos effectus pariat. Anto.in capitu.veniens.nume.15.de remun. 39*
6 *Terminus datus successori in officio ad satisfaciendum id, quod fecit predecessor, an detur etiam predecessori.in c.aduersus.nu.23.de immu.eccle. 269*
4 *Tertius an compellatur edere in c.1.nu.21.de prob. 3*
2 *Tertius index, siue arbiter datur, aut ex officio, aut partium consensu.in cap. fin.nu.3 de offic.deleg. 125*
4 *Tertius non eligitur si duo arbitratores discordant.in capitu.quintauallis.nume.47 de iureiu. 171*
5 *Tertius appellat in criminalibus inuito condemnato. in capitu.cum sit Romana.nume.6.de appel. 105*
5 *Tertius appellans a sententia inter alios acta, pro suo interesse debet causam grauaminis exprimere, per rationes, de quibus.in capitu.cum super.nume.5.de re iudic. 78*
Tertius quando appellat pro interesse suo a sententia inter alios lata, quomodo pronunciabit index appellationis circa istam sententiam.ibid.nu.8.79
Tertius potest appellare a sententia lata in causa capitali, contra alium, & si obtinet, prodest condemnato.ibid.nu.12.
Tertius regulariter non appellat a sententia inter alios lata, nisi ostendat de aliquo suo particulari interesse, vel affectione de quibus.ibid.nu.13.
5 *Tertius, an possit appellare a qualibet sententia, etiam a tertia.in d.capit.cum super.nu.25.& 26.de reuid. 80*
Tertius licet non appellauerit a sententia inter alios lata tamen potest appellationem per victum interpositam prosequi, licet ille victu transegerit, vel aliter composuerit.ibid.nu.27.
Tertius qui comparet pro suo interesse, ad quem effectum potest se intromittere ad causam per alium intentatam, & quos actus, & quæ adminicula potest facere.ibid.nu.28.
Tertius comparens pro iure suo, tam in primo, quàm in secundo iudicio, an teneatur libellum offerre, & litem contestari, & similia facere.ibid.nu.30.
Tertius potest impedire executionem sententiæ, etiam respectu simplicis possessionis, quam habet.ibid.nu.31. eo.
4 *Tertius comparens pro suo interesse, potest prosequi appellationem ab alio interpositam. & potest impedire ne sententia lata mandetur executioni in suum præiudicium, in c.veniens.nu.1 de testi. 80*
Tertius comparens pro suo interesse, an admittatur ad impediendam executionem ibid.nume.6.
Tertius comparens potest prosequi ius suũ coram iudice delegato.ibi.nu.8.81
Tertius comparens debet summariæ probare de interesse suo, vt admittatur, & non sufficit iuramentum, ibid.nu.9. Et in summaria probatione tertij comparentis pro interesse suo, non admittitur reprobatio testium.nec circa dicta eorum, nec circa personas.ibid.nu.10. Et intra quantum tempus tertius comparens admittatur ad probandum interesse suum.ibid.nu.11.
2 *Tertius pro suo interesse, potest appellare.in c.super eo.nu.3.de offic dele. 96*
4 *Tertius comparens, pro interesse suo, admittitur ad indicium, sed non ad petendum vt testes publicentur, in c.constitutus.nu.1.de testi. 69*
2 *Tertius comparens pro suo interesse, potest iudicem recusare, si habet legitimam causam recusandi, in c.cum super.nu 2.de offic deleg. 104*
2 *Tertius potest appellare ab actu, etiam extraiudiciali, quando sentit se pregrauari.in c.dilecti.nu.2.de maio.& obe. 153*
5 *Testamentum querelans, & succumbens, perdit quod acquisiturus erat ex illo testamento. & fisco applicatur in c quamuis.nu.16.de re iudic. 96*
1 *Testamentum loici in quo clericus instituitur non seruatis solemnitatibus legis, vel statut. secularis non valet, in repe.capitu. ecclesia Sanctæ Mariæ. nume.45.de consti. 40*
6 *Testamentum factum coram presbytero parochiali, & duobus testibus, valet non obstante consuetudine in contrarium.in c.cũ esses. nu.1.de te. 133*
Testamentum de iure canonico valet, etiam, quòd testes non sint rogati, & quod non sint masculi.nu.3.
Testamentum, an bodie valeat sine solemnitatibus iuris ciuilis.ibid.nu.4.
Testamentum etiam ad non pias causas, valet de iure canonico cum duobus testibus, & presbytero parochiali, alias secus, nisi loco presbyteri parochialis adhibeantur duo alij testes.ibid.nu.7. 134
6 *Testamentum factum ad pias causas, valet factum etiam per verba enunciatiua, & propter aliud probata.in c.cũ dilectus.nu.1.& 7.de fuc.ab int. 152*
4 *Testamentum, an & quando faciat fidem sine publicatione. in cap.fin.nu.10. de fid.instru. 128*
6 *Testamentum clericorum non infirmatur præteritione filiorum vel parentum licet eis debeatur certa portio, in c.quia nos.nu.4.de testa. 133*
6 *Testamentum impugnans propter non adhibitas solennitates iuris ciuilis, est excommunicatus.in repe.c.cum esses.nu.7.de testi. 135*
6 *Testamentum factum nuncupatum, tenet, de benignitate canonica.in capitu.cum tibi. nume.3.& 5.de testa. 140.& seq.*
Testamentum collatum in alterius voluntatem, censetur factum ad pias causas. & ideo ille cuius voluntatem est collatum, debet illam hæreditatem in pios vsus distribuere.ibid.nu.4.
6 *Testamentum non comprehendit in se omnem vltimam voluntatem, puta codicillos nec donationem causa mortis, quæ sapit naturam vltimæ voluntatis.in rub.nu.1.de testa. 127*
Testamenti factio censetur gratiose concessa hominibus, qui disponunt de rebus in tempus, quo non erunt domini, idest post mortem.ibid.nu.2.
Testari qui prohibeantur.ibid.nu.3.
7 *Testamentum, quod fecit vsurarius manifestus. præstita cautione de restituendo, an valeat. si prædictus vsurarius post testamentum exercuerit vsuras, licet non manifeste.in c.quia in omnibus nu.10.de vsur. 166*
3 *Testamenti quæstio si vertitur in foro ecclesiastico sufficiunt solennitates iuris canonici, secus in foro seculari. in capitu.quod clericis. nume.9.de foro competen. 77*
7 *Testamentum non potest conferri in alterius arbitrium.in c.super eo. nume.3. de condi.appos. 23*
6 *Testamentum ad hoc, vt valeat factum cum duobus testibus, oportet, quod interueniat presbyter parochialis, & non alius presbyter, vel loco ipsius duo alij testes. in repetit. capitu. cum esses. nume.6.11.& 17.de testa. 134.135.& seq.*
Testamentum factum coram presbytero parochiali, & duobus testibus, etiam ad non pias causas, an valeat vbique.ibid.nu.8. 134
Testamentum factum ad pias causas valet, cum duobus testibus tantum, siue presbytero parochiali.ibid.nu.12.& 17.& seq.

Testa-

Testamentum si est minus solenne de iure ciuili, venientes ab intestato nõ possunt sine peccato retinere apprehendentes hereditatem.ibid.nu.1.5.& 10.
Testamentum quibus respectibus potest dici semper pia causa.ibi.nu.32.138
6 *Testamentum factum a furioso, etiam si fecisset tanquam quilibet sanæ mentis non valet etiam ad pias causas.in c.sicut tenor.nu.3.de reg. 188*
6 *Testamentum imperfectum etiam ratione voluntatis, valet non solum inter liberos, sed etiam ad pias causas.in c.1.nu.2.de succes ab intest. 151*
6 *Testamentum ad pias causas, valet coram duobus testibus factum, siue sint rogati siue non, siue masculi, siue fœminæ.in capitu.relatum.il 1.nume.1.& 3.de test. 139*
2 *Testamentum in quo fuerunt testes inuiti, est nullum. in capitu.2.nu.16.quod met.causa. 180*
6 *Testamentum: minus solenne, an pariat naturalem obligationem. in capit.quia plerique.nu.43.de immu.eccle. 273*
4 *Testamentum non rumpitur per ingressum monasterij fratrum minorum. in cap in præsentia.nu.5.de proba. 16*
Testamentum rumpitur per ingressum monasterij, & traditionem bonorum ex internallo.ibid.nume.51. 21
Testamentum rumpitur per simplicem ingressum monasterij.ibid.nu.52.
6 *Testator committens suam extremam voluntatem dispositioni alterius dicitur decedere testatus.in cap.cum tibi.nu.1.& 2.de testa. 140*
6 *Testator potest remittere salcidiam, sed non cautionem vsufructuario de non vtendo arbitrio boni viri.in c.cum constet.nu.4.de pignoribus. 112*
4 *Testator, quando mandat stari dicto vnius informati de voluntate sua, an potest ille examinari absque eo.9 pars citetur.in c.2.nu.13.de testi. 40*
6 *Testator qui eligit sibi sepulturam in aliqua ecclesia.cuius intuitu multa legauit ibi, si postea ex aliquo casu superuenienti non sepeliatur ibi, adhuc talia relicta debentur, ex quibus debetur canonica portio ecclesiæ parochiali. secus si mutauerit sepulturam, quia censetur etiam adempta legata.in capitu. in nostra.nu.4.de sepultu. 159*
6 *Testator qui mandat aliquid fieri, & non dicit per quem, intelligitur per hæredem.in c.nos quidem.nu.4.de testa. 129*
Testator si mandauit construi monasterium, & non expressit locum, vel expressit sed in illo loco non potest commode construi, non per hoc vitiatur relictum.ibid.nu.13. 130
6 *Testator legans rem sibi pignoratam, censetur legasse ius pignoris, quod habet in illa re.in c. filius nester.nu.4.de testa. 131*
6 *Testator quo casu potest prohibere, ne Episcopus impediat se in executione testamenti ipsius testatoris.in c.tua nobis.nu.6.de testa. 147*
Testator vsurarius qui pro male ablatis, & extortis reliquit mille, si post suam mortem non apparent debentes recipere tantam quantitatem, residuum conuertitur in alios pios vsus.ibid.nu.7.
6 *Testator potest grauare hæredem, vel legatarium ad exhibendum procurationem annuatim in aliquibus pijs locis.in c.quanto.nu.4.de censi. 236*
6 *Testator si volebat relinquere aliquid ecclesiæ, & persuasus a rectore dictę ecclesiæ relinquit sibi, an actor teneatur ad interesse ipsi ecclesiæ.in c.presbyter.nu.6.de pecu.cle. 126*
6 *Testari non potest clericus de acquisitis per ecclesiã, etiam quòd sint mobilia, sed de bonis suis propriis potest testari, potest tamen de bonis per ecclesiam acquisitis aliqua seruitoribus, vel pauperibus elargari.in cap.relatum.il 2.nume.1.& 8.de testa. 139.& seq.*
6 *Testari an possunt clerici de bonis per ecclesiam acquisitis.in capitu.cum in officijs.nu.1.& 4.de testa. 132*
Testari potest clericus de bonis sibi acquisitis per successionem propinquorum, vel per donationem, vel ex industria sua.ibid.nu.2.
Testari potest clericus de bonis ecclesiæ si ipse tantundem de suo proprio contulerit ecclesiæ.ibid.nu.4.
Testari non possunt de iure clerici, non habentes administrationem prout sunt canonici de fructibus perceptis vsque ad eorum mortem, licet consuetudo adoleuerit in contrarium.ibid.nu.7.
Testari potest clericus de bonis quæsitis ob missas celebrandas, vel quia fuit capellanus alicuius, & de istis ita quæsitis non debetur canonica portio Episcopo.ibid.nume.8.
6 *Testari potest clericus de illis bonis, quæ acquisiuit ratione clericalis dignitatis, puta quæ lucratur de missis dicendis, vel quia fuit capellanus alicuius domini, in repe.c.cum esses.nu.26. de testa. 137*
6 *Testari potest clericus de bonis propriis, vel acquisitis intuitu personæ. in cap. quia nos.nu.1. de testa. 133*
6 *Testari non possunt etiam ad pias causas illi; qui non habent iudicium intellectus vt furiosus, & similes.in c.cum dilectus.nu.8.de succes.ab intest. 152*
6 *Testari potest licite clericus licet sit filiusfa.in c. quia nos.nu.5.de testa. 133*
6 *Testari an possit clericus de fructibus beneficij sui. in repe.capitu.cum esses. nume.21.de testa. 136*
Testari nemo potest de rebus alienis.ibid.nu.23. 137
6 *Testari non potest condemnatus ad mortem naturalem, vel ciuilem, etiam si aufugerit manus iudicis in rub.nu.3.de testi. 127*
Testari non potest damnatus ad perpetuum carcerem, licet de clerico ita damnato dubitetur.ibid.nu.4.
Testari potest excommunicatus, quia nõ æquiparatur deportato ibi.nu.11.138
Testari non possunt religiosi, si regulares vt monachi, vel professentes tria substantialia regulæ ibid.nu.5.& 11.
Testari potest eremita, cum possit habere proprium.ibid.nu.6.
Testari non potest hæreticus, cum nihil habeat quimmo si post eius mortem detegatur, quòd fuit hæreticus in vita, possunt omnia bona apprehendi.ibid. nume.5.
Testari quo casu possit infamis.ibid.nu.8.
Testari prohibitia iure, an possint dispensare ad pias causas.ibid.nu.9.
Testamentum ad pias causas potest fieri nutu.ibid.in fi.
Testari non potest filiusfamilias de aduentitijs, etiam quod habeat vsumfructum ad pias causas sine patris consensu.ibid.nu.10.
4 *Testis qui testificatus est in vna causa, non compellitur testificari coram alio iudice.in c.preterea.nu.3.de testi.cog. 102*
Testis incontinenti se corrigens, non habet docere de errore suo, & idem est in parte corrigente confessionem suam.ibid.nu.4. 103
Testis synodalis, dicitur proprie denunciator.ibid.nu.5.
6 *Testis quando sunt extra prouinciam, non debent cogi ad veniendum personaliter, sed debet scribi ad iudicem loci, vt ipsos examinet, & attestationes clausulas remittat, rescribendo quanta fides sit eis adhibenda.in capit.constitutus nu.5.de fideiu. 114*
2 *Testes non omnino idonei, admittuntur in defectum probationum. in capitu. 2.nume.11.de arbi. 201*
4 *Testis cui obiecta sunt crimina non potest obijcientem repellere exceptione communi, potest tamen probare se innocentem. in capitu.testimonium.nume.16.de testi. 98*
4 *Testes restringentes ad tempus, & locum reprobantur probata absentia a loco, & tempore, in c.ex tenore.nu.2.de testib. 74*
Testes debent deponere de tempore, & loco, quando hæc sunt necessaria ad cõcludendum intentum articulantis.ibid.nu.3.
Et ad corroborationẽ priorum attestationum potest actor post publicationem processus testes producere.ibid.nu.7. 75
6 *Testis vnus non probat non solum in prophanis, sed etiam in spiritualibus. in c.dilectus.nu.4.de succes.ab intest. 152*
Testis vnus de veritate cum confessione partis etiam incidenter facta, plene, probat.ibid.nu.6.& 15. eo.& seq.
7 *Testes qui requiruntur in aliqno actu, cũ certis qualitatibus. si in loco vbi actus celebratur non reperiuntur testes cum dictis qualitatibus, sunt adhibendi, quomodo reperiuntur.in c.cum in iuuentute.nu.1.de purg.cano. 228*
3 *Testis examinatus ad instantiam vnius iudicis extra territorium examinantis, & dicat falsum a quo iudici punitur.in c.fi.nu.28.de foro compet. 103*
3 *Testes quomodo, & quando tenentur respondere, vel de credulitate, vel de scientia.in c.2.nu.12.de iura.calum. 145*
2 *Testibus duobus deponentibus de metu magis creditur, quàm mille deponentibus de spontanea voluntate.in c.1.nu.18.quod met.caus. 179*
4 *Testis non cogitur ferre testimonium in criminalibus, nisi a parte aduersa subtrahatur..in c.super eo.nu.2.de testib.cog. 101*
Testes de iure ciuili indistincte cogendi sunt.ibi.nu.3.
Testes presumuntur timore aduersæ partis nolle testificari, quando requisiti non lunt testificari.ibi.nu.4. Et cui incumbit onus probandi, quòd per alios testes probari non possit, nisi per illos, quos adducit.ibid.
4 *Testis deponens de facto vicini, & in causa scientiæ dixit, quia vicinus, probat.in c.quosdam.nu.1.de præsump. 131*
5 *Testes possunt facti maiores testificari de his quę viderunt in pupillari ætate, nisi ius requirat maioritatem tempore actus celebrari. in c.cum nobis.nume.6.de præscrip. 49*
1 *Testis potest repelli a testimonio, si probatum fuerit alias fuisse repulsum.in c.super eo.nu.3.de elect. 136*
2 *Testes reducuntur ad concordiam, vt euitent falsum, non vt probent. Ant.in c.quæris.nu.2.de æta.& quali. 53*
7 *Testis testificans in causa criminali, tunc præsumitur inimicus, quia sponte venit.in c.memmimus.nu.8.de accu. 71*
4 *Testis primum dictum in iudicio non inficitur, per secundum extra iudicium. c.sicut nobis.nu.1.de testi. 49*
Testis corruptus vel falsum dicens tenetur de periurio, & de omni malo, quid sequitur ex dicto suo.nu.2.
4 *Testis dicens in iudicio oppositum eius, quod dixit extraiudicium sine iuramento probat.in c.per tuas nu.11.de proba. 29*
3 *Testes quo casu in causa matrimoniali, tam carnali, quam spirituali examinãtur lite non contestũ. & etiam venitur ad sententiam.in cap fi. §.porro.nume.1.vt lit.non contest. 132*
7 *Testes deponentes super vita, & moribus alicuius, debẽt illũ cognoscere, alias non admittitur eorum dictum, an autem sufficiat cognouisse de futuro.in c. cum p.nu.2.de purg.cano.fo.215.Et vide in nu.5.*
4 *Testes duo probãt in actib.grauissimi præiudicij.in c.quoties.nu.1.de testi.42*
Testimonium de credulitate, valet, vbi credulitas est proxima sensui, per quę percipitur veritas.ibid.nu.6. 43
Testimonium de credulitate admittitur, vbi admittitur testimonium de auditu.ibid.nu.7.
Testis assignans causam scientiæ sufficientem, & in fi. dicat, quòd credit, an probet.ibid.nu.9.
4 *Testes contraria deponentes contra verisimile, an sit suspicio falsitatis. in cap. quia verisimile.nu.3.de præsump. 133*
4 *Testes reprobatorios reprobatorum non est licitum reprobare. in capit.licet dilectus.nu.1.de testi. 91*
5 *Testi asserenti se non ita deposuisse, prout notarius scripsit, an credatur magis quam notario.in c.ad audientiam.nu.7.de præscript. 37*
5 *Testes deponentes super notorio, & non reddentes causam scientię sufficientẽ, licet*

Universidad de Deusto
Biblioteca

licet de causa non interrogentur, non probant. Idem, quando deponunt de aliquo, quod non ita de facili percipitur iudicio intellectus. in capitu. consuluit. il 1. nume. 11. de appel. 113
4 Testium depositio an valeat, si citatus est dominus, qui non compauit, & procurator non est citatus. in c. 2. nu. 17. de testi. 41
5 Testes licet approbentur a parte quæ ipsos produxit, tamen eorum dicta possunt per ipsam partem reprobari, quia approbauit personas, & non dicta. in c. intimasti. nu. 6. de appel. 159
7 Testes deponentes de infamia, & alij deponentes de bona fama qui sint præferendi. in c. cum oporteat. nu. 10. de accu. 82
Testes deponentes verisimiliora, præferuntur alijs, etiam, quòd sint numero plures. ibid. nume. 11.
6 Testis falsus, in foro contentioso debet puniri non solum de falso, sed etiam in omni damno inde secuto, in foro tamen animæ solum punitur de falso. in c. 1. nume. 3. de custo. eucha. 252
1 Testis qui dicit scire quia legit, sufficienter concludit. in prog. Greg. nu. 15. 4
4 Testis productus a parte sine aliqua citatione, tanquam suspectus, non potest recusari. in c. 1. nu. 1. de testi. 38
Testis quando testificatur. an necessario debeat esse ieiunus. ibid. nu. 4. 39
Testis idoneus, & omni exceptione maior est ille, contra quem nulla exceptio legitima potest opponi. in c. 1. nu. 3. eo. ti.
4 Testis qui in eadem causa iterum producitur, iterum debet iurare, nisi super to to causa iurasset a principio. in c. fraternitatis. nu. 2. de testi. 57
4 Testes deponentes contraria circa actum iterabilem, & per multiplicitatem actus si possunt reduci ad concordiam, sunt reducendi, nisi per confessionem partis, vel testium appareat de vnitate actus. in cap. cum tu. nu. 2. de testi. fol. 56. Concordia circa testes est facienda etiam vbi pars produxit plures, & meliores testes. ibid. nu. 3.
Testes producti ab vna parte, & instrumenta, vel priuilegia, & vnus testis tantum semper reducendus est ad concordiam. ibid. nu. 4.
Testes ad reducendi sint ad concordiam, vt probent, an vt euitent pœnam periurij. ibid. nu. 5.
4 Testes per quæ præferuntur testibus ponit tria. in c. in nostra. nu. 1. de testi. 7 t
Testis sibipsi contrarius non probat, nisi se corrigat incontinenti. ibid. nu. 2.
Testis vnus quando contrariatur alteri, neuter probat, nisi alter melior sit, qui pronocet iudicem ad deferendum iuramentum in defectum. & c. ibid. nu. 3.
Concordia facienda est, quando plures testes contrariantur. ibid. nu. 4.
Testium dignitas præferenda est numero, & magis creditur duobus testibus affirmantibus, quàm centum negantibus, & quando. ibid. nu. 6.
4 Testis si commode ad presentiam iudicis venire potest, cõpellitur venire, secus si incommode. in c. si quis testium. nu. 3. de testib. 49
3 Testis no pot diebus festis iurare, sed bene deponere. in c. 1. n. 10. de feriis. 16
Testes recipiuntur omni tempore, quando particulam est in mora. ibid.
Testes non possunt compelli deponere die feriata in honorem Dei, vel hominum. ibid. nu. 10.
7 Testis varius, & vacillans potest capi, & in carcere detineri, non tamen incurrit infamiam. in cap. super his. nu. 1. de pœnis. 239
4 Testium dictis, quę magis congruant iuri communi, creditur. in cap. licet. nu. 9. de proba. fol. 25. Et an sufficiat, quod testis sit iuratus in termino. ibid. nume. 20.
3 Testis vnus facit indicium ad torturam, si est integræ, & bonæ famæ. in capit. 1 nu. 3 de confess. 262
Testes examinatus qui alias non debebat examinari, an faciat indicium. ibid. nume. 9. 263
5 Testes in dubio præsumitur vera dixisse, nisi contrarium probetur. in c. consanguinei. nu. 3. de re iudic. 68
Testes idem non admittuntur ad probandum contra illud, quòd deposuerunt. ibid. nume. 4.
6 Testis vnius facit fidem, vbi non agitur de præiudicio alterius. in c proposuisti. nu. 6. de conse. eccle. vel alta. 241
1 Testis debet deponere in actu, qui potest percipi visu, & auditu vidi, & audiui. in c. ex literis. nu. 4. de consue. 97
Testis qui vidit aliquem loquentem, licet non viderit. plene deponit præterquã in testamento. ibid. nu. 5.
1 Testes singulares non probant. in c. cum dilecti. nu. 4. de elect 162
5 Testium dicta probantur per scripturam notarij. in capitu. cum dilecti. nume. 8. de accusa. 80
7 Testium receptio non debet committi in causa criminali. in cle. iudices. nume. 3. de offic. delegat. 290
6 Testes reprobantur per testes digniores. in c. 1. nu. 5. de na. ex li. ven. 115
3 Testis non recusatur subditus in causa domini. in capitu. 2. nume. 2. vt lit. non contestat. 125
4 Testium corruptio sola sufficit ad retractationem sententiæ in capitu. licet. nume. 24. de prob 26
3 Testes examinandi ad perpetuam rei memoriam coram iudice rei conuenien di examinantur. in c si quis contra. nu. 3. de foro comp. 56
3 Testes non debent examinari contra contumacem, licet non conte. in c. accedens. il 2. nu. 1. vt lit. non contest. 128
7 Testis si dixerit vnum extra iudicium, & aliud in iudicio stat primo dicto, nisi illud dixerit per metum, vel ad complacentiam partis. in c. inquisitionis. §. tertiæ. nu. 9. de accu. 84
Testi inimico citra inimicitiam capitalem quanta fides sit adhibenda, relinquitur arbitrio iudicantis. ibid. nu. 11.
3 Testes non examinantur contra contumacem sed bene ipse contumax excommunicatur. in c. 1. nu. 1. vt lit. non contest. 122
3 Testes possunt recipi die feriato, quando vertitur causæ cognitio. in cap. significauerunt. nu. 21. de iudi. 53
4 Testis an possit esse aduocatus, vel procurator. in capitu. cum a nobis. nu. 4. de testibus. 67
1 Testibus unus non facit semiplenam probationem, nisi super facto principali. in c. cum dilecti. nu. 8. de elect. 162
1 Testis existens in peccato mortali, an repellatur a testimonio. in cap. illa quotidiana. nu. 5. de elect. 170
1 Testes vtrum possint variare. in c. nosti. nu. 5. de elect. 134
7 Testes etiam extranei præferuntur partis assertioni. in capitu. consultationi. nume. 3. de sponsa. 13
3 Testis dicitur incontinenti reuocare dictum suum, si reuocat antequam rediga tur in scriptis. in c. fi. nu. 22. de confes. 267
Testis quando possit reuocare dictum suum. ibid.
2 Testis non astatur ad iustificandum factũ a se relatum, dummodo ipsum referat cum causa scientiæ. & c. in c. super hoc. nu. 4. de renuncia. 14
2 Testes recepti per arbitrium, faciunt fidem coram iudice. in capitu. cum dilectus. nu. 5. de arbi. 205
7 Testium examinatio, vel inquisitio, an possit alteri committi. in c. intantum. nu. 5. de collu. dete. 183
3 Testium examinatio ante lit. contest. vitiat processum. in c. cum olim. nume. 9. de cau. pos. & proprie. 189
6 Testi noto est maior adhibenda fides, quam extraneo incognito. in repe. in c. cum esses. nu. 6. de testa. 134
7 Testis occulti dictum, valet absque publicatione sui nominis. in capitu. præterea. 2. nu. 4. de spon. 7
4 Testes alios an licet producere facta publicatione attestationum. in capit. cum venissent. nu. 3. de testi. 63
6 Testes vbicunque sunt in parte longinqua, & malitiose pars negat ipsos aliquid scire, iudex potest partem compellere, vt per se vel per alium vadat ad videndum iuramenta ipsorum testium, vel quòd fiat depositio pecuniæ pro expensis testium. in c. constitutus. nu. 8. de fideiuss. 114
Testes quando aliquis allegat, quòd sunt extra prouinciam animo differendi negotium, & ideo petit longum terminum, potest talis ita differens litem, punivi. ibidem.
Testes in causa criminali etiam existentes extra prouinciam debent remitti ad iudicem causæ. ibid nu. 10.
7 Testes si ex aliqua causa non possunt esse fœminæ, tamen illæ admittuntur, quando in illo casu alij non reperiuntur. in c. inter. nu. 7. de purg. can. 227
4 Testes recepti in vno iudicio, faciunt fidem in alio, quamuis non publicati. in c. causam. il 1. nu. 2. de testi. 52
4 Testis notatus infamia facti, admittitur in causa ciuili. in c. si. nu. 1. de test. 99
Testis an in totum repellatur proposita exceptione contra testem. ibid. nu. 2.
1 Testibus duobus affirmantibus plus creditur, quàm centum negantibus, nisi in negatiua coarctata. in c. bonæ memoriæ. il 1. nu. 13. de elect. 149
¶ Conse. Gl. est sing. in l. diem proferre. §. si plures ff. de arbi. & no. per Ioan. And. in capitu. 1. de præscrip. lib. 6. & vide Bal. capit. ad nostram. de prob. vbi dicit, quòd statur magis decem testibus, affirmantibus, quàm mille negantibus, & allegat glo. in d. capitu. 1. §. si plures. & vide Nic. de Neap. in l. 1 ff. de ven. inspici. vbi refert d. Machanagnum de Agoguidis doc. Bon. & fuit etiã theorica Oldradi Laudensis. & glo. d. §. si plures est vera, nisi negantes deponant de peritia suæ artis. & adduco Ange. in prima constitutio. ffforum. in 3. du. vbi dicit illum text. facere ad quæstionem. Duo testes dicunt Titium fuisse mortuum ex vulnere, duo medici dicunt vulnus non fuisse mortale, quærum dicto stabitur, & videtur, quòd dicto affirmantiũ. § si plures contrarium dicit esse verius, quòd stat dicto illorum, qui melius cognoscunt ut in prima consti. ffforum. sed medici melius sciunt, & cognoscunt ergo, & c. non ob. d. §. si plures. quia debet intelligi in testibus negantibus sensum, vel loquitur de negatiua non coarctata. l. lacus & stagnũ. §. 1. ff. de acquir. rer. do. & ex istis habes duas limitationes ad glo. in d. §. si plures. prima est, vt non habeat locum in negatiua coarctata secunda est, vt non habeat locum, ubi testes negantes deponunt de peritia suę artis.
4 Testis debet astringi iuramento, vt testificetur pro vtraque parte. in c. 2. nume. 2. de testi. 39
Testium receptio an valeat, si pars citata noluit comparere. ibid. nu. 10. 40
Testium receptio an valeat, si pars citata non potuit comparere legitime impedita. ibid. nu. 11.
Testes qui potuissent repelli ab initio, si sint examinati, faciunt indicium. ibid. nume. 12. & 15.
Testificatio testis sine ipsius citatione, valet. ibid. nu. 14.
5 Testis repellitur a testimonio, si fuit conuictus de crimine contra eum excepto, non tamen de illo punitur, si non tangit causam principalem. in c. 1. nu. 1. 6. 14. & 15. de except. 2. & seq. 2
Testis criminosus, & toleratus. an possit reddere testimonium. ibid. nu. 2.
Testes non possunt repelli, tanquam criminosi post sententiam, vel conclusionem in causa. ibid. nu. 3.
Testis integer, & qui non possit repelli, qualis esse debeat. ibid. nu. 4.
Testis conuictus de crimine per viam exceptionis, an veniat puniendus. ibid. nume. 12. 13. & 14. 3
Testis criminosus qui egit pœnitentiam sui criminis, non repellitur a testimonio. ibid. nu. 11.

Testis

Testis interrogatus de proprio crimine, an teneatur respondere, ibidem numero 13.
Testis vacillans vel falsum dicens, punitur, sed qua pena remissiue, ibid. numero 14.
4 Testes ex parte rei quando præferuntur, licet testes actoris, seu accusatoris sint aliquantulum idoneiores, in capitu. ad nostram, numero 5. de proba. 36
Testis non præsumitur suspectus, aut inimicus ex iterata dispositione, in c. fraternitatis, nu. 2. de testi. 57
Testes post publicationem etiam in causa principali, & appellationis super eisdem articulis, vel contrariis, non possunt recipi, ibidem numero 3.
Testes in quibus casibus recipiuntur post publicationem super eisdem articulis, ibid. nu. 4. Et an sola publicatio sufficiat ad impedendum productionem testium, ibid. nu. 5. 58
Testes super articulis contrariis possunt recipi, vbi est timor subornationis, ibid. nu. 11. 57
Testes examinati super tota causa, non possunt amplius examinari, quia examinatur super antiquis capitulis, ibid. nu. 12. eo.
Testis debet iurare, & in secreto teneat dictum suum, & qualiter debet iurare, an præsumatur iurasse tactis scripturis, ibid. nu. 13.
Testes alios producere quibus casibus publicatis attestationibus licitum sit, in c. series, nu. 5. de testi. 65
Testes inducti pro aduersa parte, per quos testes possunt reprobari, ibid. numero 7.
2 Testis sponte se offerens mimitur de fide. in capitulo 2. numero 3. de cleri. pereg. 73
7 Testis, an & quo casu possit torqueri pro veritate habenda, in c. cum in contemplatione, nu. 10. de reg. iur. 284
Testes in matrimoniali causa recipi possunt post publicationem, imo post sententiam. in c. attestationes, nu. 9. de despon. impub. 18
Testis licite interrogatur si est amicus, vel inimicus parti, nec per hoc dicitur interrogari super crimine, in capitu. inquisitionis, §. tertiæ, nume. 5. de accusa. 84
4 Testis de auditu auditus non probat, sed de auditu suo sic. in c tam literis, nume. 5. de test. 72
4 Testes, an & quando possunt esse clerici, & illi de vniuersitate in causis ciuilibus eccl. siarum, vel vniuersitatis, in capitulo insuper, numero 2. de testi. 44
Testes non possunt esse de illis de vniuersitate in fauorem vniuersitatis in causa criminali. ibid. nu. 3.
Testes possunt esse illi, de vniuersitate, in causa criminali, quæ vertitur contra illos, qui sunt de vniuersitate. ibid. nu 4.
Testis idoneus an sit prælatus vnius ecclesiæ, quæ non habet collegium, sed solus habet administrationem. ibid. nu. 5.
Testis idoneus an sit episcopus in causa mensæ ecclesiæ, uel in causa totius ecclesiæ. ibid. nu. 6.
Testis idoneus non est canonicus in causa suæ præbendæ. in d. c. super. ibid. numero 7.
Testis, an & quando possit esse procurator in causa, vel negotiatione quam habet, vel habuit. ibid. nu. 8. 45
Testis, an & quando est legatarius in testamento, & habeat legatum, ibid. nume. 9.
Testis, an possit esse venditor in causa emptoris, ibid. nu. 10.
Testis idoneus non est proxeneta in causa, in qua fuit proxeneta, ibidem, numero 11.
Testis idoneus an sit donator, in causa donatarii, d. capitu super, nume. 12. eod. titu.
Testis idoneus, an sit cedens, in causa cessionarii, ibid. nu. 13.
Testis idoneus, an sit socius, pro socio, ibid. nu. 14.
Testes idonei non sunt sollicitatores, & adhærentes causæ, ibidem numero 15.
Testis idoneus nunquid sit vasallus, pro domino suo, ibid. nu. 16.
6 Testis præsumitur iuratus, quando deposuit, si in actis appareat, quòd talis testis iuratus sic deposuit, in capitu. quòd autem, numero 5. de iurepatro. 222
2 Testis repetitus debet iterato iurare. Anto. in c. vnico, in princ. nume. 1. de sacra. vnctio. 59
Testes in causa vniuersitatis, an possint esse illi de vniuersitate, in ca. 1 nu. 4. de procura. 167
7 Testes non dicuntur singulariter, si in facto concordant, licet in serie facti aliquantisper discrepent, in capitu. nihil obstat, numero 1. de verbo. signifi. 274
Testes inducti ad probanda formalia verba, non sufficit quod dicant æqui pollentia. ibid. nu. 2.
Testes deponentes per vnum præmeditatumque sermonem, an faciant fidem, vel si fuerit scriptum, talis testis dixit in omnibus, prout talis, ibi. numero 3.
4 Testis coram arbitro productus qui vult coram iudice reproducere debet suis expensis reproducere, in capitu. præsentata, nu. 3. de test. fo. 92. Et optio de qua in d. capit. solum datur parti, contra quam testes producti sunt, ibid. nu. 4.
Testes recepti coram arbitratore, non faciunt fidem coram iudice, ibid. numero 5.
Testes reproducti coram iudice, si dicunt contrarium eius, quod dixerunt coram arbitro, an probent, & quod dictum attendatur, ibidem numero 10. 93
Testes reproducti coram iudice, iurare debent quamuis iurauerint coram arbitro, ibid. nu. 11. Et in persona testium mortuorum potest obiici, ibidem nu. 13. eod.
7 Testes inducti ad probandum quem esse simoniacum, possunt reprobari ex hoc solo, quod sunt inimici vel conspiratores, in capit. licet Heli. nu. 1. de simo. 105
Testes quantuncunque criminosi admittuntur in crimine læsæ maiestatis, & hæresis, ibid. nu. 10.
Testes criminosi vel suspecti, admittuntur reseruata exceptione post publicationem processus, ibid. nu. 17. 106
5 Testes si non sunt idonei, perit totum negotium, in c. cum I. & A. num. 18. de re iud. 90
Testes minus idonei admittuntur, vbi alii haberi non possunt, ibidem numero 23.
4 Testis dictum sine iuramento, valet etiam quando iurauit super articulo certo, & extra illum deposuit, non valet, in capitu. de testibus, numero 1. de test. 67
Testis inductus ab aduersario meo ad certum articulum, potest peti ampe vt examinetur super alio nisi contrarietas resultaret, vel iuris ordo perturbatur, ibid. nu. 2. r
Testis inductus super dilatoria opposita ante, uel post litem contesta. uel super peremptoria opposita in uim dilatorię, non debet audiri super principali, ibid. nu 3. eod.
Testis producens, uel ille qui petit eos examinari super toto negotio non potest testes reprobare. ibid. nu. 4. 68
Testis productus super uno articulo, potest peti, quod iuret super illo articulo sed si super causa, potest compelli vt iuret super tota causa. quod pars non petat, ibid. nu 6.
Testis dictum an valeat si prius deposuit, & postea iurauit, ibi. nu. 9.
Testis dictam in iuramento potest redargui de falso, ibid. nu. 9
Testis scribens id, quod voce poterat deponere, an probet, ibidem numero 10.
Testium productionem renunciatio impedit, quando est facta ab vtraque parte, in c. de testibus, nu. 7. eo tit.
4 Testes quomodo debeant citari quando ignorantur personæ testium, in ca. ad nostram, il 2. nu. 2. de iureiu. 161
5 testium examinatio in causa ciuili, potest alteri committi, in c. cum Bertol dus, nu. 26. de re iudi. 83
Testium examinatio uel exceptio, an possit subdelegari per illum, cui commissa, ibid. nu. 27.
4 Testes si non sunt vlterius familiares & deponunt de eo, quod videtur in familiaritate, admittuntur, in capitulo in literis, numero 6. de testib. 63
7 Testis dictum non inscitur, licet non fuerit citatus, licet per partem oblatus, secus tamen est, si testis seipsum ingereret, quia ut suspectus, in c. cũ in tua, nu. 2. de spon. 12
5 Testes qui producuntur ad probandum sic fore sententiatum, non est necesse quod deponant omnibus uerbis per iudicem prolatis, sed satis est, quod recitent effectum, in capitulo sicut nobis, numero 5. de re iudic. 77
Testis dicens in causa scientiæ quia promisit non concludit, quod promisera per solemnem stipulationem, licet de natura sui hoc importet, ibid. numero 18. 78
Testis tenetur reddere causam sufficientiam dicti sui quomodo ipse percipit non autem, quæ causa mouit talem ad ita faciendum, ibidem numero 26.
6 Testis examinatus per laicum in causa ecclesiastica, non facit fidem coram iudice ecclesiastico secus in causa seculari, in c sicut te. nu. 12. & 13 mecle. uel mona. 280
4 Testes qualiter examinantur in actu, ubi interuenit scriptura, & est deperdita, in c. Albericus, nu 4. de testi fo. 86. Et facta publicatione, an præsumatur facta parte citata, ibid. nu. 6. 87
Testium duplicatio de qua in c. Albericus, de test. qualiter facienda est, ibid. nume. 8.
4 Testes in casibus in quibus cogendi sunt, censura ecclesiastica compelluntur per iudicem ecclesiasticum, per iudicem uero secularem imponitur mulcta, in capitulo dilectorum, numero 1. de testi. cogen. 104
Testes, an & quando sint cogendi tam in causa ciuili, quam in criminali, tam de iure ciuili, quam canonico, ibidem numero 2. & numero sequen.
4 Testes semel examinati an possint se corrigere, an & quo casu possint repeti. in c. per tuas, nu. 1. de test. 90
Testes qualiter iurabunt, si capitula sunt producta per partes. ibi nu. 3. 91
3 Testes dicentes talis dominus illius fundi, non redduntur suspecti, si fuit ille dominus, quia subintelligitur dicto quondam, Ant. in cap. proposuit, nu. 5. de fil presby. 64
4 Testimonium de auditu proprio, ualet, ubi res est perceptibilis sensu auditus, secus de auditu alieno, in capitulo licet ex quadam. numero 1.

Universidad de Deusto
Biblioteca

de testibus. 89
Testimonium de auditu admittitur super consanguinitate probanda, ibid. nu.2. Et ad probandum id, quod excedit centum annos sufficit testimonium de auditu ibi.nu.3.
Testis non potest iurare per procuratorem, ibi. nu.6. Et in testimonio auditus sufficit,quod plures audierint a duobus,licet illi duo audierint ab vno.ibi.nu.8.eo. Et in testimonio auditus super probanda affinitate, vel consanguinitate,an sufficiat,quod unus audiunt ab uno, & alter ab altero,ibid.num.9. 90
Testes probando singulariter actus missæ, probant missam, ibidem numero 11.
4 testes recipiuntur lite non contestata, quando proceditur per viam inquisitionis,in c.cum olim,nu.9.de testi. 74
2 Testis si non debuit examineri propter suspicionem tamen examinatus facit indicium,in c.ex literis,nu.2.de transac. 163
testis descriptus in aliquo instrumento, an præiudicet sibi respectu contentorum in eo ibi.nu.6.
4 testes producti in quarta productione concessa sine solennitate, probant si non fuit contradictum vel appellatum, in capitu. in causis, numero 3. de testi. 55
testium receptio facta post conclusionem,ualet, si pars non opponit, ibid. numero 4.
4 Testis unus facit semiplenam probationem,in c. iuramentum,§. fine, numer.11.de iureinran. 193
testis unus in quibus casibus non facit semiplenam probationem, ibidem numero 12.
testium dicta, & sententia inter alias personas, faciunt semiplenam probationem,ibi.nu.14.
testes deponentes verisimiliora, & concordantes iuri communi. præferuntur aliis,in c.auditis,nu.15.de rescrip. 41
testes deponentes indefinite super capitulis, necessario non concludunt, & ideo non probant,ibi nu.16.
4 testis quando dicatur corrigere dictum suum incontinenti, & quando incontinenti potest primo dicto addere, in cap. præterea, numero 12. de testibus cogen. 104
7 testis falsus ledit Deum iudicem,& partem, in capit.1. numero 1.de crimi.fal. 177
testis committens falsum,potest puniri extraordinarie per iudicem durante causa,super qua commisit falsum,causa uero finita, non potest puniri,nisi ordinarie formando contra eum processum, & ista pœna ordinaria non tolleretur ex eo,quod fuit extraordinarie puniuus, ibi.nu.5.
testis qui deposuit falsum,potest & ciuiliter, & criminaliter condemnari, nec una tollit alia ciuiliter ad interesse partis, in quo damnificauit criminaliter vel in confiscationem bonorum vel ultimo supplicio, uel ad pœnam talionis, si per suum testimonium pars fuit corporaliter punita, ibidem,numer.6.
testes qui deposuit falsum, punitur pœna falsi, licet eius testimonium non habuerit effectum,& hoc verum quando deposuit,ut testis, secus si deposuisset non in forma testimonii,ibi.nu.7.
testis falsum deponens potest puniri per ordinarium, per delegatum uero non,nisi fuerit delegatus a principe,ibi.nu.9.
testis si recipit pecuniam, ut non dicat testimonium, punitur pœna falsi. Idem si capit pecuniam,ut dicat uerum,& hoc idem, quia debet gratis dicere,quod audiuit,uel scit, ibi.nu.11.
3 testes debent iurare ante,& non post, in cap.exterum,numero.5.de iura. calum. 147
4 testium depositionis actus refertur ad tempus iuramenti,in c.2. num.4.de testib.39. Et quæ requiruntur ad hoc, vt testes dicantur idonei, ibidem numero 6.
testis iurans de non testificando contra aliquem, non ligatur de iuramento,in c.intimante,nu.1.de testi. 59
testes, an possint produci post publicam donationem, per restitutionem in integr.ibi num.1.
4 testes iidem non sunt in eadem causa super eodem articulo examinandi, nisi attestationes sint deperditæ,in c.constitutus, num 2. de testi.69. Et depositio attestationum facta penes partem excludit illam, quo minus possint alios testes producere, si attestationes non sint sigillatæ, ibidem numero 3.
7 testis in causa criminali admittitur post publicatas attestationes, quando scilicet est processum ex officio,secus si ad instantiam partis, in c.qualiter,& quando,il 2.nu.17.de accusa. 88
6 testes debent suppleri vnus per alium, qui forte plus percipit, nisi sint in euidenti contrarietate, in capitulo cum Mariæ, numero 2. de celebra. missa. 245
1 testes qui dicunt omnes ita fecisse,non reddunturfalsi,licet aliqui non fecerint,in proe.Greg.ibi.rex pacificus,nu.9. 12
CORSE. Et sic dicto uniuersitas,restringitur per gloß. & doct c.canonum statuta,de consti.& in c.si quis omnem, 1.q.7. & in c. si quis uoluntate,in uersi.semper, 10.dist.& in d.c.sacrof.& in d.c.nunquam,& in c.qui vult.36.dist.& glo.in c.si uero,de sen. ex com. il 1.& gloss.in l. inter omnes,ff. qui sanctis.cog.& ibi Ang.Perusinus post alios, quod si testis interrogatus de causa scientiæ super forma dixit, quod audiuit dici ab omnibus hominibus ciuitatis,non incurrit periurium, neque incidit in falsum, quia debet subaudiri loquentibus de materia, concordat de usufru accre.l.1.§.si & uide Bar.in l.1.§ nunciatio,ff. de nou. oper. nunc. & ibi per Iaco. de Are. & eo.modo. si instrumentum dicit,quod Abb. de consensu omnium fratrum sic fecit, non redditur falsum licet quidam fuerit absens, si omnes præsentes consenserint, secundum Guil. de Cu in hoc tamen Ang.in d.l. inter omnes, tenet contrarium per l.1. ff.de alb.scri.Spe.in ti.de syndi.Mod. ibi tenent contra Ang. quia in d.l. 2.hoc ibi non probatur.& hanc partem contra Ang. tenet Pet.de Ancha Ful.Pau.de Cast.Cyn.Gul.& Bar.in d.§ nunciatio. & uide Bal. in l.1.in 3.q C. de testa. & in l.1.C. com. de leg. & hæc opin.mihi placet per tex.iuncta gl.in d.c.si uero prælegato.& in d.c. canonum. Optime facit glo.in l.ex actore,C.de suscepto præpositi.& arca. lib. 12. dum text. dicit omnium, & glo.dicit, quod sufficit consensus maioris partis. & ibi Ang. dicit illam gl. facere ad q. plures sunt electi fideicommissarii in testamento in quo opponitur, quod illud quod fuerit factum per omnes,obtineat firmitatem, certe ualebit si fuit factum per maiorem partem.sicut si per omnes, per l. quod maior,ff. ad munic. Item facit ad q. compromissum fuit in plures, vt illud quod iudicatum fuerit observetur,si per maiorem partem fuerit iudicatum,secundum Angel.ibi. Et adde tex.no.iuncta glo.& theorica Bar.in l.qui cunque, C. de omn. argo.deser.lib.11.in uerbo consensu omnium,& glo.ibi dicit sufficere consensum maioris partis,& ibi dicit Bar.illam esse utilem ad q. statuti dicentis,quod factum per maiores studii,non ualet reprobari. Quod verum est,si sit factum per maiorem partem, vt ibi facit gloss. singularis secundum Nicol.de Neap.ibi in l.ubi absunt,ff.de tuto.& curat.da. ab his, & hæc ultima dicta limitabo tibi multipliciter in verbo universitas.
2 testes domestici, vel alias suspecti, admittuntur propter difficultatem probandi,in c.si.nu.9 quod metus ceu. 184
7 Testis dictum ante, quam aliquid fieret si illud non apparet factum, non redditur falsum, in capitulo quod dicitur, numero 2. de verbo non significat. 273
3 Testis uarius quo casu repellitur,in cap.cum ecclesia, numer. 27. de cam. poss & proprie. 179
testis asserens negatiuam,est suspectus de falso, & potest dici periurus, siue expresse, siue implicite deponat super eodem, ibidem numero 29.
1 Testis regulariter debet examinari in secreto, fallit in aliquo casu, in cap. quia propter,nu.14.de electi. 175
4 testes uidentes uirum, & mulierem in lateribus inuicem se osculantes probant fornicationem,in c.propterea,nu.2.de testi. 65
testimonium de auditu proprio cum aliis adminiculis,probat copulam carnalem,num.4. 66
testis unus cum aliis adminiculis,est sufficiens probatio in factis antiquis. ibidem numero 8. Et depositiones de auditu cum fama, & aliis adminiculis,probant ad omnes effectus, etiam ad separationem matrimonii. ibidem numero 5.
3 testes examinantur contra contumacem,& fertur diffinitum,& quando,in c.ueritatis,nu.22.& 26.de do.& contu. 240.& seq.
testes quando examinantur, uel recipiuntur lite non contest. contra absentem,ibi.nu.19.22.& 26.
7 testium dictis standum,qui probant aliquem esse legitimum, licet fama vicinæ,& tractatus parentum habeat contrarium, in cap.per tuas, nu.1. qui filii sint leg. 50
testium probatio præualet famæ uicinæ,ibi.nu.2. eo.
5 Testis contra quem accipitur de crimine, non potest contra excipientem de simili crimine replicare, in capitulo dilecti filii, numero 16. de exceptio. 16
4 testis eo ipso, quod non vult ferre testimonium in causa ciuili, præsumitur contra ipsum,secus in causa criminali,in capitu.1.nume.5. de testibus cogen. 100
testis subtrahens se a matrimonio præsumitur suspectus, & contra ipsum potest iudex inquirere, ibi.nu.6. Et in causis criminalibus non mittitur ad examinandos testes,sed debent personaliter comparere, etiam si sint egregiæ personæ,ibi.nu.7.
testis nolens comparere,potest suspendi,deponi,& excommunicari, & iudex potest incipere ab excommunicatione, in capitulo 2.numero 1. eodem titu. 101
1 testis in actu,qui potest uideri,& audiri debet deponere,vidi, & audiui, in c.per inquisitionem,nu.6.de elec. 154
testis dicens aliquid contra se, qua pœna uenit puniendus, ibidem numero 18. 155
7 testis potest esse uilis persona in aliquibus, in capitu. cum in tua, numero 7.de spon. 12
3 testes possunt recipi,quando periculum est in fuga lit.contest.& parte non citata,in c.cum non ab homine,nu.30.de iudi. 30
7 testes qui de consanguinitate deponunt debent incipere a stipite,uidelicet a parentibus,uel a fratribus,in cap.tua nos,nu.1.& 3.de consanguinitate,& affi.in. 40
testium dicta super consanguinitate,an ualeant,si a parentibus, vel a fratribus non incipiant,ibi.nu.3.
7 testis pauper non solet admitti ad testimonium ferendum, in c.quanto,numc.2.de usur. 105

1 Testes qui dicunt aliquem quotidie possedisse, &c. non sunt falsi, licet aliquibus diebus non possideat,vel aliquo interuallo,in proœ.Greg.in ver. rex pacificus,nu.3. 10
4 Testis est etiam super causa examinandus,constito de malitia subtractoris. in c.peruenit,il 1.nu.2. de testi.cog. 102
Testis etiam in criminali est cogendus propter malitiam subtractoris, ibidem,numer.3.
Testis reddens causam scientiæ,quia fuit præsens, probat.in cap. peruenit, il 2.num.1.eod.ti. eo.
Testes in causis spiritualibus sunt cogendi,in capitul. ceterum, numer. 1. eodem titu. eo.
7 Testis enormiter peccãs, non præsumitur verum dicere, etiam cum iuramento,in c.1.nu.2.de purg.can. 224
2 Testes vtriusque partis contrarii, an & quando sint reducendi ad concordiam, præsumendo actum geminatum,in capitu.cum contingat, nume. 7.de off.deleg. 119
Testes etiam contrarii si fuerint admissi post publicatas attestationes parte præsente,& non appellante,valet talis admissio,ibid.nu.10.
4 Testes inducti ad probandum ualorem rei, qualiter deponant in causa scientiæ,in cap.cum causam,il 2.nu.3.de testi. 86
Testis productus a parte sine citatione iudicis, non præsumitur suspectus, in c.constitutis,il 1.nu.1.de testi. 88
7 Testis tenetur dicere id,quod alias iurauit non dicere,in capitu. qualiter, & quando,nu.7.de accusa. 79
2 Testis loquens repentine, præsumitur mendax,si uero loquitur morose præsumitur dubius,in proœ.Greg.nu.2. 2
7 Testes an sint compellendi ad testificandum, quando excipitur contra aliquem de crimine,in c.super his,nu.20.de accu. 78
1 Testes singulares regulariter non probant, in capitu. bonæ memoriæ, il 1. num.7.de electi. 149
Testes irregulares dicuntur illi,qui discordant in facto,ibi.
6 Testis potest induci ad aliquid dicendum coram testibus, ne postmodum habeat materiam variandi in iudicio,in capitu.dilectus, numero 7. de capel.mo. 218
4 Testis de auditu,fama & credulitate,inducit præsumptionem,in cap. cum causam,il 1.nu.2.de testi. 76
Testis generalis, responsio super generali articulo famæ, qui solet in fine poni, refertur ad omnes articulos, intellige, super quibus testificatus est, ibidem.
Testis vnusquisque de per se debet examinari, licet duo alii possint adhiberi,quando examinantur,dummodo illi alii non habeant examinari super illa causa,ibi.nu.5. 77
Testimonium,an & quo casu sine causa scientiæ ualeat,ibi.num.6.Et quæ sit sufficiens causa in teste, & sensus visus est generalis ad omnes sensus,ibid.num.7. eod.
Testes an teneantur respondere de suo crimine,vel quod sit talis, quod non possit esse testis,ibi.nu.13. 78
Testis an ad hoc, vt ualeat eius dictum, requiratur ut habeat notos contrahentes,ibi.nu.16.
Testes sunt interrogandi de tempore,& loco, ad uidendum si concordant, vel discordant,ibi.nu.17. eo.
Testem impediens si impedimentum cessare non potest, an perdat causam, vel an testis habeatur pro producto,ibidem in capitu. cum causam, nume.18.eo.tit. 79
Testis secundo inductus si dixerit contrarium eius, quod primo dixit, an probet,ibid.nu.21.
Testis dicens aliud,quam quod scripserit notarius, nunquid ipsi sit credendum,a notario,ibid.nu.23. eo.
1 Testis si fuit toleratus, tamen contra eum potest obiici exceptio criminis, in c.nihil,nu.15.de elec. 180
2 Testes an examinantur ante litem contestatam,in causa possessorii, in cap. consultationibus,nu.9.de off.deleg. 92
7 Testis qui repellitur ob aliquod crimen sibi exceptum, an possit agere actione iniuriarum,ibi.c.si culpa,nu.5.de iniur. 235
3 Testes examinati lite non contest.reddunt sententiam nullam,in c.exhibita, nu.3.11.14.de iud. 47.& seq.
4 Testis tunc uidetur recipi,quando admittitur ad iuramentum,in cap. significauit,nu.2.de testi. 84
Testes coram quo iudice examinentur ad perpetuam rei memoriam, ibidem,nume.10. 85
5 Testes possunt examinari post conclusionem in causa, & ante sententiam super articulis non directo contrariis ad innocentiam in causa rei criminalis,in c.suborta,nu.12.de re iudi. 88
7 Testes examinati in inquisitione generali,an faciant fidem in speciali, in c. ad petitionem,nu.2.de accusa. 85
3 Testes non recipiuntur ante litis contestationem,nec sententia fertur.in rubri.nu.1.ut lit.non contest. 122
Testes super exceptionibus dilatoriis recipiuntur ante lit.contesta.ibid.
7 Testis an possit scribere dictum suum,in cap. a nobis, numer.3. qui matri. accusa.pos. 54
4 Testes lit.non contest.possunt recipi fauore libertatis,in cap.cum olim,nu. 7.de testi. 74
2 Testes minus idonei admittuntur, quando ex natura negocii non potest haberi alia probatio,in cap.cum dilecti,nu.12.de elec. 162
Testis non iudicatur idoneus, quando ex suo dicto potest ascribi sibi laus, vel uituperium,ibid.
4 Testium receptiones,depositiones, & confessiones, vbique possint fieri, dummodo fiat de mandato iudicis, in capitul. quoniam, numero 31. de probat. 34
3 Testium fides minuitur, quando uariant, nacillant, vel negatiuam uolunt probare,in c.cum ecclesia,nu.9.de causa poss.& prop. 178
7 Testes si reperiuntur contrarii super aliquo maleficio, statur illis qui deponunt pro reo,licet alii sint magis idonei,in ca. cum P.manconella. num. 13.de accusa. 70
Testes deponentes uerisimiliora,præferuntur aliis,licet sint pauciores, ibi.
Testis sponte ueniens ad ferendum testimonium in criminali, præsumitur inimicus,ibidem.
Testis qui perhibuit testimonium contra aliquem in causa criminali, non prohibetur perhibere contra eundem in alia causa,ibid.nu.14.
5 Testium receptio an sit articulus iurisdictionalis, an vero nudum ministerium,in c.cum causam,nu.10.de appella. 154
4 testis unus deponens super facto,facit indicium,sed non super iudicio, in c. super eo.il 2.nu.6.de testi. 62
testis probat,vbi agitur ad impediendum peccatum, & de iure tertii, nil minuitur,ibi.nu.7.
7 testes criminosi,& etiam infames,an admittantur in crimine simoniæ, sicut in hæresi, in capitu. per tuas, il 1. numero 2.3.6.9.11.12.& 13. de simo. 107.& seq.
testes alias inhabiles si in aliquo casu admittantur, non faciunt plenam probationem,nisi addantur alia adminicula,ibidem nu.4. & 5.
testes criminosi si admittuntur ad aliquem probationem, non comprehendentur periuri, nisi de eis fiat specialis mentio, ibidem numero 12.
7 testis dictum non ualet, si in actu perceptibili sensu corporeo deponit de credulitate, in capitul. inquisitionis, §. quæsiuisti, numero 3. de accusa. 84
testis si primo dixerit se scire, postea dicit se credere, censetur recedere a priori dicto.ibi.
4 testibus duobus affirmantibus tunc magis creditur, quam mille negantibus, quando negatiua non est coarctata,in capitu.cum in tua, numero 2.de testi. 87
Et nunquid admittatur testis deponens ita,ego depono, prout in alia depositione dixi, ibidem numero 3. Et si testes examinati in summario iudicio si sint mortui, an eorum dictum debeat ualere, ibidem, numero 4. 88
testes centum deponunt pro matrimonio,duo contra,qui præferantur, ibidem,numero 5.
testes producere licitum est in causa matrimoniali publicatis attestationibus.ibi.num.6. Et quomodo probet testis, qui secundo productus dixit contrarium eius,quod primo dixerat,ibi.nu.9.
3 testes regulariter non examinantur lite non conte. & procedit tam in causa laicorum,quam clericorum,in c.si.nu.1.& 12.ut lit.non conte. 129.
Et quo casu recipiuntur lit.non conte.ibi.nu.3.
testes in quibus casibus non examinantur lite non contest. ibid. numer.6. 7.& 20. 130.& seq.
testes in criminalibus nunquam admittuntur lite non contest. ibidem, numero 5.
testis dictum an possit pro parte recipi, & pro parte non, ibidem,numero 11. 130
testis aduena, quo casu compellitur reddere testimonium, ibidem, numero 16. 131
testes,an possint examinari,& iurare tempore feriato etiam solenni,quando periculum est in mora,ibi.nu.22.
4 Testes iurati dicto standum est, & præualet dictum iurati dicto non iurati,nisi pro dicto non iurati sint præsumptiones,in cap. literas,numero 2. de præsump. 137
3 testis condemnatus de falso,directe an efficiatur infamis, in cap.2. num.8. & 45.de ordo cog. 166.& 171
testis cuius dicto non standum propter aliquod crimen, non punitur de illo crimine,ibidem nu.28. 169
testis defendens se ab obiecto crimine, & conuictus potest puniri extraordinarie, quia gessit se pro probabili cum non esset, ibidem, numero 32. 176
testes,quando iurant,debet citari pars,etiam in criminalibus, ibidem numero 34.
2 testes si sint producti ab vtraque parte, attendetur quis melius probauerit,habito respectu ad dignitatem, & opinionem, & numerum testium in c.super hoc,nu.34.de ren. 19
testes super articulis directo contrariis non admittuntur post publicatas primas attestationes,ibi.nu.2. 14
testis an arctetur dicere causam facti relati per ipsum, & ab alio gesti. ibidem,num.25. 15
testis non deponens de causa scientiæ non probati.ibidem numc.27. 16
testes, qui habent probare aliquid fuisse sponte factum, & non coacte, an teneatur, & quam causam scientiæ reddere, ibidem numero 28.& 29.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Testes ad probandum contraria si fuerint per partes adducti, an possint simul examinari, vel quis prius, ibidem numero 33. & 34. & numero 52. 19
4 *Testis an aliter possit astringi ad veritatem dicendam, quam per iuramentum, in causis quæstionibus, nu. 7. de testi.* 82
3 *Testium productioni renuncians, non videtur renunciasse productioni instrumentorum, in capitulo pastoralis, numero 3. de causs. possess. & proprie.* 184
4 *Testes licet vnus post alium viderint virum super mulierem, probant adulterium, in c. præterea, nu. 1. de testi.* 82
CORSE. Adde, quod in adulterio probationes sunt impossibiles, ideo iura recipiunt probationes verisimiles, visus solus cum sola, & nudus cum nuda, vt in cap. literis, de præsumpt. & si ista probatio fieri non posset, recurritur ad aliam probationem, scilicet proprii auditus cum fama, id est, quod testes audirent eos commiscentes iuxta cortinam in obscuritate noctis, & audiebant voces eorum sibi notas anhelitus iocundos, venera oscula, verba apta ad rem ipsam indicantia libidinis exitum, quibus si fama adminiculetur, sufficit ad omnem effectum, & habetur pro plena probatione, vt est tex. & ibi Abb. in d. capit. præterea, de testi. vbi plene de hoc, & per Bar. in l. 2. ff. de fur. & in l. capite quinto, ff. de adul. & Abb. in cap literis. & Bald. in d. cap. præterea. dixit, quod actus copulæ carnalis, licet non percipiatur per visum, tamen per accidentia, id est coniecturas & præsumptiones, quia accidentia magnam partem conferunt ad cognoscendum, quod quid est, allegat philosophum secundo metaphysicæ, quem retulit Bald. in l. non nudis, C. de proba. & inquantum dictum est, quod ille qui fuit retro cortinam, vel tenuem parietem, habens voces contrahentium notas, potest deponere super coitu, seu verbis prolatis a tertio, vt est glo. not. in l. in summa, §. idem Labeo, ff. de aqua pluu. arcen. & in d. cap. præterea, il 3. q. 9. testes. alias tap. nihilominus, per Cyn. & Doct. in l. testium, C. de testibus, & per canonistas, in cap. 2. de consue. licet Ang. aliter senserit, in l. si non speciali. C. de testa. Adde idem secundum Goff. in d. cap. præterea in loco ob scuro, sicut de cortina, & pariete, & ibi do. meus in recollectis dicit se consuluisse in contingentia facti secundum Gof. doctrinam, testes erant in domo obscura, testator erat infirmus, vox testatoris erat nota testibus, fuit dubitatum quid iuris, dicam infra in verbo, testis. Facit pro primo dicto, quod habetur, in cap. tua. & in capitu. fina. de coha. cler. & mulie. in defloratione, tamen seu adulterio monialium non requiritur, tam grauis probatio, vt plene not. Lap. sua alleg. 40. Præterea adde, quod licet opus carnale de facili videri non possit, etiam si agitantes ideantur, ut no. in cap. tertio loco, de præsump. conuincuntur tamen adulterii ex solitudine, & nuditate, & loco, & sexuum diuersitate, ut in cap. literis, de præsump. & no. in cap. præterea, de testibus, nam loca secreta suspectis personis interdicuntur, 81. dist. clericus, 35. q. 6. capitu. ab isto die, & si post trinam admonitionem inueniantur confabulari, excommunicantur no. in cap. si quisque, de coha. cler. & muli. qui enim male agit, odit lucem, cap. consuluit, de offi. deleg. & ideo qualitas loci præsumptionem corroborat Hosi. & doct. in d. c. in literis. concludunt, quod vbicunque est talis materia, quod non poterit habere extremum certitudinis in teste, sed sola præsumptio credulitatis, tunc probat testis deponens de credulitate, licet non exprimat de visu, ut in d. cap. præterea, & sic vbi actus est immediate imperpendibilis sensu testis, sufficit testem reddere causam perfectam, & circunstantias proximas actum concludentes, dum tamen adiiciat se credere, ita esse, ita no. doct. in d. c. literis, & ibi Abb. nu. 1. & in d. c. tertio loco, nu. 4. & ad probandum adulterium, vide dom. Abb. in consi. 42. in ult. volum. in fi.
7 *Testis ad hoc, ut sibi creatur, debet esse iuratus, etiam si esset Cardinalis, vel aliquis sanctæ vitæ, in c. cum olim, nu. 5. de pri.* 212
Testis deponens sine iuramento facit aliquam præsumptionem, ibidem numero 6.
Testes qui habent probare tenorem instrumenti perditi, an habeant probare omnem eius solennitatem, ibi nu. 8.
7 *Testes deponentes de iudicio intellectus, an debeant iurare, in c. significasti, il 2. nu. 3. de homici.* 147
5 *Testes post didicita testificata non possunt examinari super directo contrariis, in c. exceptionem, nu. 13. de excep.* 21
2 *Testis maior factus an possit testificari de illis, qui uidit in minori ætate constitutus. Ant. in c. ex parte, nu. 8. de corpo. uitia.* 73
6 *Testium depositiones non ualent, si tela iudicii non præcessit, in c. uni. num. 4. ut eccle. bene. sine di. con.* 85
1 *Testes quorum unus dicit, quod possessio fuit tradita Martino, & alter dicit Petro, reducuntur ad concordiam, setlicet quod fuit tradita uni post alterum successiue, in c translato, nu. 2. de consti.* 20
3 *Testis unus est sufficiens iudicium ad torturam, in capit. at si clerici, num. 14. de iudic.* 12
Testes omni exceptione maiores licatur illi, contra quos nulla potest obiici exceptio, ibi nu. 32. 15
7 *Testis medio iuramento tenetur dicere illud, quod fuit sibi dictum ab amico suo in secreto, etiam si fuerit sacerdos, dummodo hoc non sciret tanquam Deus, puta in confessione, quo casu etiam adiectus in testem, non debet reuelare, in c. omnis utriusque, nu. 15. de pen. & remis.* 247
3 *Testes quando examinantur ordinarie, uel ad perpetuam memoriam, an requiratur personalis citatio partis ad domum, in capitu. causam, num. 3. de do. & contu.* 229
4 *Quis quod didicerit post publicationem, quæ proponit, probat per iuramentum, in c. præsentium, nu. 9. de testi.* 70
Testes producens, non potest eos reprobare uel dicta ipsorum, ibidem numero 5. 69
Testes approbans in una causa, potest illos in alia reprobare, ibidem numero 8. 70
7 *Testis unus deponentis de ueritate, dictum ualet, in cap. num. 4. de consangui. & affi.* 38
Testes debent esse iurati in causa matrimoniali, ibi nu. 5.
Testes debent esse omni exceptione maiores, & præsertim in matrimoniali causa, ibidem.
Testes qui dicantur omni exceptione maiores, ibid.
Testes in matrimoniali causa produci possunt, etiam post publicationem, ibid. numer. 12.
7 *Testis exoratus per partem, vt ferat testimonium, non potest tanquam suspectus accusari, in cap. si dominus, nu. 3. de simo.* 93
Testes, an & quando possint compelli testificari in criminalibus, ibidem numero 5.
5 *Testes falsos producens licet condemnetur de falso, non requiritur quod ipsi testes sint falsi, in c. quamuis, nu. 25. de re iud.* 97
Testium dicta possunt reprobari per illum, qui ipsos produxit, quia censetur personas ipsorum approbare, & non dicta, in capitul. causam, nume. 2. de re iud. 73
Testium uariatio uel nacillatio debet in actis describi tempore depositionis & non postea ad effectum, ibi nu. 9. 74
2 *Testis potest, & debet testificari de re, quam iurauit prius nemini dicere, in c. sacerdos, nu. 7. de offi ord.* 133
7 *Testes qui non uult nomen suum publicari, nec iurat in præsentia partis, an probet, in c super eo. nu. 7. de consan. & affi.* 38
Testis unus dictum integri maiorem fidem facit, quam fama, ibi.
Testes duo in quacunque causa sufficium, ibi.
2 *Testis unus si dicit aliquem fuisse per quinque menses, alter per sex, quomodo sduentur, in c. inter corporalia, nu. 35. de transla. epi.* 5
1 *Testis dicens se audiuisse legere aliquod instrumentum, non per hoc dicitur intellexisse. in c auditis, nu. 2. de ele.* 158
7 *Testis deponens per uerbum, credo, non facit plenam fidem, in c. inquisitioni, nu. 2. de sen. ex com.* 269
Testes quando sunt contrarii, statur dignioribus, in capitu. imputari, num. 3. de fide instru. 123
4 *Testificata qui uidit, si non plene examinauit, non prohibetur a quarta productione, in c. ultra tertiam, nu. 1. de testi.* 98
Qui intellexit testibus productis id, quod testes deposuerunt, non prohibetur a productione aliorum testium, nisi fuerit præsens, quando testes deposuerunt, ibi nu. 2.
7 *Testimonium fœminæ non est ita ualidum, sicut uirorum, in cap forus est, nu. 3. de uerb sig.* 274
4 *Testimonium de credulitate, ualet in actibus propinquis rei probandæ, ex his quæ possint per sensum directe probari, in capitul. literis, numer. 1. de præsumpt.* 135
7 *Testimonium de auditu, non ualet, in capitu. tua nos, numer. 4. de consang. & affin.* 40
4 *Testimonium in senis, an præferatur testimonio iuuenis, in capitu quoties. nu. 2. in 3. no. de testi.* 42. & 43.
Testimonium non uitiatur, licet testes non recordentur de die mense, & anno, quibus fuit actus gestus, in capitu. cum Ioannes, numero 4. de fide instrument. 120
Testes quando contradicunt instrumento, pro concordia præsumitur pluralitas actuum, nisi partes confessæ fuerint unitatem, ibi nu. 6.
Testium dicta obscura non releuantur per confessionem, uel articulum a parte formatum, sed per confessionem aduersæ partis bene releuantur, ibidem, num. 7.
Testes duo de illis, qui non sunt scripti in testamento omni exceptione maiores, probant contra instrumentum, ibi nu. 13. 121
Testes descripti in instrumento, si per directum, uel indirectum deponunt contra instrumentum, an faciant illud uacillare, ibi. nu. 14.
Testes interrogati de tempore, si uarie respondent, uel inducti ad probandum tempus dicant se non recordari, non ualet eorum testimonium, ibidem, numero 15. cod.
7 *Testificari, an possit pubes de his, quæ uidit in pupillari ætate, in c. fin. num. 4. de sentен. ex comm.* 272
4 *Testificata discere, quando discutitur super processu causæ matrimonialis, excludit alias probationes, in c. constitutis, il 2. num. 1. de testi. fol. 89. Et an idem testis possit sæpius induci super una causa, ibi nu. 2. Et publicatio sola etiam ante didicita testificata excludit, probationem testium, ibidem numer. 3.*
2 *Testimonium credulitatis admittitur in his, in quibus non potest haberi certa, & determinata notitia. Anton in capitulo 1. numero 1. de seru. in ord. fac.* 49
Testis dicens se scire, quia credit, an probet, ibi nu. 2.
4 *Testimonium unius in quibus causis sufficiu, in capitul licet, il 1. numero 5. de testibus.* 62
6 *Theologia & ius canonicum fraternizant, & sunt magis priuilegiata, quam ius ciuile, in c super spec. nu. 7 ne cle. vel mona.* 283
7 *Theologus uel canonista, quis eorum præferendus sit in episcoporum electionibus, in c. 1. nu. 9. de consan & affi.* 38
6 *Timor mortis quo casu inualidet actum factum mortis timore, in ca. sicut nobis, nu. 5. de reg.* 188
5 *Titubans an præscribat, tanquam sit in bonafide, in cap. si diligenti, nume. 32. de præscr.* 47
5 *Titubans an præscribat, in c. si nu. 39. de præscr.* 55
1 *Titulum suæ possessionis, nemo cogitur allegare, nisi habeat præsumptionem contra se, in c. constitutus, nu. 4. de ele.* 182
2 *Titulus præsumitur ad antiquam possessionem. Ant. de Butr. in c. quanto, nu. 3. de transl. epi.* 22
Titulus præsumitur ex antiqua possessione. Ant. in c. constitutus, num. 9. de fil. presby. 65
Titulum licet quis talis non cogatur ostendere, tamen fallit, quando quis habet præsumptionem iuris contra se. Anton in cap. eam te, nume. 6. de æta. & qual. 52
2 *Titulus etiam iniustus dat causam præscribendi, in cap. cum dilectus, nume. 12. de consue.* 104
Titulus non requiritur ad inducendam consuetudinem, sed solus usus, ibidem, nu. 22. 105
2 *Titulus an excuset quem a restitutione fructuum, tam perceptorum, quam illorum qui percipi potuissent, in cap. cum causa, numer. 5. de offic. deleg.* 104
6 *Titulus minus legitimus, aliquando dat causam præscribendi, in c. cura pastoralis, nu. 1. & 6. de iurepat.* 224
Titulus causatus ex errore probabili, præstat causam præscribendi, ibidem numero 6.
5 *Titulus non requiritur in præscriptione quadragenaria contra ecclesiam, nisi cum ius commune, uel præsumptio est contra præscribentem, in c. si diligenti, nu. 1. de præscri.* 46
Titulus non requiritur in præscriptione iurium, puta seruitutum, sed sufficit probare, quod de hoc erat fama, & similia, ibidem numer. 19. 47
Titulus requiritur in præscriptione, quando ius commune, uel præsumptio est contra præscribentem, ibi nu. 20.
Titulus requiritur in præscriptione non ille, per quem transfertur dominium, sed putatiuus, ibi nu. 33.
Titulus an indistincte requiratur, quando præscriptio est contra ius, ibidem, num. 35. 48
6 *Titulum allegare non est necesse in præscriptione 30. anno. tam de iure ciuili, quam canonico, nisi præscriptio esset contra ius, in c. peruenit, num. 3. de empt. & uendi.* 97
5 *Titulus regulariter non requiritur in præscriptione iurium, sed in præscriptione immobilium, scilicet quo casu a pari procedant, in cap. de quarta, nu. 25. de præscr.* 28
Titulus quo casu requiratur in præscriptionibus, in c. illud autem, numer. 6. de præscrip. 31
5 *Titulus putatiuus ex quibus causis causetur, in capitu. de quarta, num. 10. de præscrip.* 27
6 *Titulus causatur ex tempore, de cuius initio non est memoria in contrarium, in c certificari, nu. 6. de sepultu.* 158
2 *Titulum sug possessionis nemo compellitur ostendere, nisi habeat ius commune contra se, in c. ex insinuatione, nu. 9. de procu.* 169
5 *Titulus requiritur in præscriptionem contra ius, uel tantum tempus, de cuius initio non sit memoria, in capitulo ad aures, numero 6. de præscript.* 30
Titulus causatur præscriptione tanti temporis, de cuius initio non sit memoria, in c. accedentes, nu. 7. de præscri. 35
3 *Titulus putatiuus cum spacio 40. anno sufficit ad præscribendum, in capit. 1. nu. 9. vt lit. pen.* 257
1 *Titulus requiritur in præscriptione, sed in consuetudine non, in cap. si. num. 20. de consue.* 110
1 *Titulus beneficialis, an probetur per literas, aut per collationem, in c. in nostra, nu. 11. de rescr.* 85
3 *Titulus beneficii quomodo habet probari agente possessorio recuperandæ, in c in literis, nu. 33. de resti spo.* 197
Titulum iustum habens in aliquo beneficio in quo aliquis est intrusus, non potest nomine ecclesiæ agere, quia videretur intrusum spoliare, ibidem numero 22. 198
Titulus beneficii an sit ostendendus per illum, qui agit pro iuribus sui beneficii, uel si contra eum agitur, ibi nu. 31. 199
5 *Titulus siue bona fides in præscribendo causari potest ex priuilegio dubio, in c. auditis, nu. 8. de præscr.* 40
3 *Titulus de interrogatoriis actionibus, ad quid est inductus, in capitul. cum causam, nu. 14. de iura. calum.* 148
2 *Titulus non præsumitur ex recenti possessione, sed ex longa sic, in cap. nihil tu. nu. 14. de elect.* 180
2 *Tonsura prima potest omnibus diebus conferri. Ant. in cap. consultationi, nu. 5. de temp. ordi.* 48
6 *Tonsura non est de substantia clericatus, sed est signum, in cap. 10. nu. 2. de cler. coniuga.* 18
6 *Torqueri potest clericus, si contra eum præcedant sufficientia indicia, etiã quod non sit infamatus, in c. 1. nu. 6. de depos.* 94
Torqueri potest aliquis, si habeat unum bonum testium contra se, ibid.
7 *Torqueri an possit quis tam pro causa ciuili, quam criminali, capitulo cum in contemplationem, numero 5. & 9. de reg. iur.* 284
Torqueri non possunt doctores, nec alii positi in dignitate. ibidem, numero 7. & 9.
Tortura non debet inferri non præcedentibus iudiciis, in c. cum in contemplatione, nu. 1. de regu. iur. 283
Tortura non debet dari, cum ueritas potest aliunde haberi, uel si non sint indicia sufficientia, ibid. nu. 2. 284
Tortura non debet esse moderata adeo, quod tortus referuetur in columis, uel ad innocentiam, uel ad supplicium, ibid. nu. 4.
Torturæ quædam genera, ibid.
Tortura semel data, non potest amplius recipit sine nouis indiciis, ibidem, numero 8.
6 *Tractatus est quædam discussio, uel indagatio circa rem in futurum disponendam, in capitulo tua nuper nu. 6. de his quæ fiunt a prælato.* 81
2 *Trãslatio, & quælibet eius dispensatio debet habere in se utilitatem, & necessitatem, in c. quanto, nu. 5. de transla. episco.* 6
3 *Transactio potest fieri in causa criminali, in capitu. 1. numero 12. de iura. calum.* 142
Transigens videtur consiteri, ibid.
2 *Transactio quid sit, & unde dicatur, in rub. nu. 1. de transac.* 160
Transactio tollit omnia iura, & instrumenta inter partes postquam est facta, in c. 1. nu. 1. & 4. eo. titu. eod.
Transactio generalis quæ sit, & ad quæ extendatur, ibid. nu. 6. 161
2 *Transactio in causa matrimoniali, an ualeat, in capitu. ex parte, nume. 1. & 8. de transa.* 164. & seq.
5 *Transactio uel compromissum, uel quid simile, an noceat aliis in casibus, in quibus nocet sententia, in capitulo quamuis, numero 30. de re iudica.* 98
2 *Transactio super ecclesiastico beneficio, etiam firmata iuramento, non ualet, in c constitutus, nu. 1. de transact.* 162
Transactio illicita non firmatur iuramento, ibid. nu. 2.
2 *Transactio super beneficio, an ualeat facta per clericum sine episcopo, in c. de cætero, nu. 1. de transa.* 162
6 *Transactio siue compositio non admittitur super, decimis futuris, super præteritis sic. in c. ut super, nu. 6. de reb. eccl non alie.* 88
2 *Transactio in spiritualibus nõ est prohibita si datur spirituale pro spirituali secus si datur temporale pro spirituali, in capitu. Statuimus, numero 5. de transac.* 161
Transactio super ecclesiastico beneficio, fieri non potest amicabilis compositio sic. in super eo. nu. 1. & 3. de transac. 103
Transactio potest interuenire super lite, etiam mota coram delegato, in ca. contingit, nume. 1. de transactio. 162
7 *Transactio non potest interuenire in causis spiritualibus, uel popularibus, & quando, in c. 1. nu. 6. de collu. dere.* 182
Transactio potest interuenire in causis, vbi uenit imponenda pena sanguinis præter, quam in adulterio. ibid. nu. 7.
Transactio in quibus causis criminibus admittitur, ibid. nu. 8.
Transactio quid operetur in causis criminalibus, ibid.
4 *Transactio de alimenti facta inter uirum, & uxo. & patrem & filium an firmatur iuramento, in capitulo cum contingat, numero 30. de iure iuran.* 182
6 *Transactio facta ultra dimidiam, potest rescindi, idem omnis contractus bonafidei, & contractus emphyteuticus, in c. cum causa, nu. 7. & 8. de emp. & uen.* 99
7 *transitus in rem iudicatam, est de iure positiuo, cui Princeps potest derogare. in c. qualiter & quando. nu. 5. de accu.* 79
6 *trebellianica potest prohiberi per testatorem, in capitu. Raynal. nume. 18. de testa.* 148
3 *treuga largo modo potest dici pax. in capitulo nouit numero 10. de iudic.* 35
6 *tributa annexa possessionibus sunt soluenda Principi, etiam quod dictæ possessiones transeant in clericos, in capitu. de terris numero 3. de decimis.* 171
tributa uel decimæ etiam pro tempore præterito sunt soluendæ ab eis, qui postea inceperunt habere prædia, quæ censetur transire cum onere suo. ibidem.
6 *tributum si soluatur arguit subiectionem, in capitu. omnis, numero 1. & 3. de censib.* 232
tributum an soluatur de re data in dotem ecclesiæ quæ res erat ante tributaria, in c. 1. nu. 1. 4. 5. 6. & 8. de censi. 232
tributum id est, quod datur domino temporali, in recognitione dominii, in c. tua nobis, nu. 2. de decimis, fo. 174. Et an illud possit præscribi, ibid. numero 9. 10. eo & seq.
tributum quod debetur principi, dicitur onus reale, an transit in possessionẽ rei. in c. cum omnes, num. 6. de decimis. 168
6 *triennium oportet quod sit consummatum, ubi requiritur possessum sit aliquid per triennium, in clem. ad compescendus, numero 9. de sq possess. & fruct.* 295
tutores curatores qualia iuramenta præstent. in cle. quia contingit, nu. 18. de relig. domibus. 307

Universidad de Deusto
Biblioteca

3 Tutor qui monit litem calumniosam,& iniustam, non præiudicat pupillo, in c.fi.nu.22.de iura.calum. 151
6 Tutor,vel curator si quid post tutelam, & curam reperiantur acquisiuisse non præsumuntur acquisiuisse ex bonis pupilli adulti, sed eorum industria,in c.1.nu.6.de pecu.cle. 108
6 Tutor si quid acquirat præsumitur acquisiuisse de bonis suis, & industria sua,non pupilli.in repe.in c.cum esses,nu.25.de testa. 137
1 Tutor non potest emere rem pupilli a seipso, licet illa res sit omnino venalis, fallit tamen aliquo casu, in capitulo cum in iure, numero 4. de electio. 163
5 Tutor bene administrans, habetur loco domini, sed male administrans habetur loco furis, in capitulo cum venerabilis, numero 5. de exceptio. 11
6 Tutores possunt esse monachus episcopus, & clerici. Intellige,quod possunt esse legitimi, sed non coguntur inuiti acceptare, in capitu. ex parte,nu.5.de sepul. 146
3 Tutor quando remouetur,an debeat inferi causa remotionis, in capit. examinata,nu.9.de iu. 42
3 Tutor vel curator,an & quando possunt præiudicare pupillo, vel adulto, in c.1.nu.39.vt lite non cont. 125
6 Tutor potest emere rem pupilli ipso authore,dumodo emat palam, vel interponat tertiam personam ad emendam, & ipse authorizet, & idem posset facere episcopus cum ecclesia sua,in c.unico,nu. 20. circa fin. vt eccle.bene.sine di.con. 85
5 Tutores habent omnes exercitium insolidum, in cap.ad probandum, nume.21.de re iud. 95
6 Tutores,& curatores possunt dari,etiam in ecclesia,in c.cum ecclesia,nu.6.de immu.eccle.& cœme. 264
6 Tutor potest donare inquantum expedit pupillo,in capitu. cæterum,numero 4.de do. 120
5 Tutor prælatus, & quilibet alius administrator, si mouerunt litem iniustam,& ob hoc condemnentur in expensis, debent illas soluere de suo. in c.reprehensibilis,nu.19.& 22.de app. 121
5 Tutor potest conueniri finita tutela de casibus inchoatis durante tutela,ni si administratio sit translata in curatorem,vel alium,in c. ex parte,M. num.1.de appell. 158
Tutor non conficiendo inuentarium redditur suspectus,nisi sit consuetudo in contrarium,valet tamen administ.ibi nu.6. 159
3 Tutores plures omnes exercent eorum officium insolidum, ne vtilitas pupilli impediatur,secus est in pluribus iudicibus delegatis,in c.cum sicut, nu.4. de eo qui mit.in poss. 249
2 Tutor qui cepit facere inuentarium, & non adhuc perfecit potest agere. Anto.in cap.ex tenore,nu.5.de temp.ordin. 14
2 Tutores, & curatores, vel eorum actores vnius populi vel administrationis,an possit vnus vel debeant omnes insimul administrare,vel aliquem actum expedire.vide etiam de pluribus procuratoribus, in cap.prudentiam,nu.14.de off.deleg. 101
Tutor, prælatus & similes non possunt compromittere super rebus, quæ alienari non possunt per ipsos sine requisitis solennitatibus, in cap. cum tempore,nu.3.de arbi. 204
7 Tutor vel curator ante litem contesta. non constituunt procuratorem,postea vero sic,in cap.veniens,num.11.de accusa. 74
6 Tutor potest offerre pupillum monasterio, in capitu. si quis ante, numero 8.de reg. 181
7 Tutor potest remoueri in generali suspicione, etiam non habita qualitate, nec forma suspicionis, in capitulo accepimus, numero 8. de purgatione canonica. 231
6 Tutores possunt constituere dotem pupillis etiam viuo patre, qui sit furiosus,in c.Raynut.nu.7.de test. 144
5 Tutela quotuplex sit, & eius exempla, in capitu. ex parte M.numero 4. de appella. 158

De Litera V.

7 VACARE ecclesia non desinent ex sola electione ad eam facta, sed per confirmationem subsecutam sic,in clemen.si duobus,numer. 1.vt lit.pend.mil inno. 294
7 Vacans,ista dictio potest referri,& ad præsens tempus,& ad futurum, in cle.cum ei quem,nu.13.de concess.præb. 300
3 Vagabundus quis dicatur,& vbi possit puniri, in capitu.fina.numer.13. de foro compe. 102
Et vide in capitulo,quoniam frequenter, §. porro, numero 9. vt lite non contestata. 153
CORSE. Adde Ioan.Cal.post Host. & ibi etiam per Ioan. de Ana.in capitu.1.in 1.colum. de rapto. vbi dicunt, quod vagabundi possunt puniri vbi reperiuntur,non attento,quod ibi deliquerit, vel non,iuxta no. in cap.fin.de foro competen.& allegant gloss. & doct. in d.l. hæres absens.& Bartol.in d.l.4 ad fi ff.de damn.infect.& Specu.in titu. de compe.iudi.§.1.in ver. quid si. & ver.sequenti, quod ille dicitur vagabundus,qui per mundum vagatur, non habens certam habitationem. Ita dicit sentire Innocen.in capitu fin.de eo,qui mit. in poss. cau. vei seruan. facit etiam quod no in cle causam.de elect & vide Bald. post Thomam de formaginis.Angel.& Sal.in d.l.hæres absens,& do.Car.in d.capitu. 1.de rap.Adde etiam, quod si beneficiatus est uagabundus, & tandiu absit,ut dubitetur an uiuat,& an mortuus sit beneficium eius poterit alteri conferri,gl. est singularis, & alibi non reperta,in c.non oportet,secundo,de consecra.dist.vlti quam magnificium ibi scribentes, & in ca. ex tua,de cleri.non resi. & vide celebrem tex. in l.quod nisi, §.ex prouincia,ff.de oper.lib.ubi libertas non tenetur insequi patronum uagabundum ad præstandum operas, & ibi Nico.de Neap.inducit ad uasallum qui tenetur seruire domino,sed si incipit uagari per mundum, non tenetur,& vide quod uoluit idem Nico.de Neap.in l.item illa, ff.de consti. pecu.ubi dixit, q. debitor non tenetur inuenire creditorem uagabundum & soluere ei debitum,licet alias secus,facit q.no. Abb. post alios Doc. in capitu.significante,de pig.& adduco glo.in cap.cum tu.de usu.quam glo.magnifecit dominus meus d. An.Barb. ibique licet usurarius teneatur præstare usuras illi a quo extorsit, illud est uerum si nouit ubi habitat,secus si ignorat ubi sit creditor, puta quia uagaretur per mundum, quia tunc non tenetur inquirendo uagari,& adduco gl.in c.unaquæque 13.q.2 quæ dicit,quod uxor non tenetur sequi uirum uagabundum,quã glo.fecit singularem Io de Imo in rub.ff.sol.ma.licet per errorem allegauerit gl.in c.Ebron.ca.cau.& quæ ego allego aliam,in c.de illis,de sponsa.& in c.si quis necessitate inevitabili,24.q.2. & in c.1.de coniug.lepro.& in c.i.qui matri.accu.non post.limitarem omnes has glo.nisi scienter mulier duxisset in uirum aliquem histrionem, qui solet uagari quo casu tenebitur sequi uirum,ita dixit gl.in d. c unaquæque.in d.c.si quis, & vide quod uoluit Bar.in l Mœuia.§ uxore. ff.de an.leg.& scrib.in d. rub.& Io.de Imo in d.l si cum dote § si mariti ff.so.ma.& adduco specialiter de loca.§.nunc aliqua,ver. 164. ubi dicit, quod si emphiteuta capit uagari per mundum,& ignoratur ubi sit,& an uiuus uel mortuus sit,nullis relictis filiis,aut nepotibus, dimisit tamẽ procuratorem,ut solueret pensionem ecclesiæ,quæ ecclesia noluit accipere censum a procuratore propter dubium mortis,procurator autem uult stare in possessione donec certificatus sit de morte,dubitatur utrum ecclesia possit sibi rẽ uendicare,& concludit, q debet priuari emphyteusi.Adde Bal.in aut. qui rem,in fi.C.de sacrosanc.ecc.& ibi per Rap.Fulg.& per D.And.Barb. in reper.rub.C qui admit in 66.col & in c.cum iu.de usur.& per do. Ios.May.Mediolan in repetitione l.2. in uer.3 4.quæro,in 37.col.C.de iure emph.hanc possum per uiam dubii publice Bononiæ disputaui,& argumentatus sum ad partes,subnectens ueram conclusionem,& incipit,illud dubium utrum emphiteuta uadens uagando per mundum &c. ad quod dubium me remitto ubi ultra alios hunc articulum bene enucleauit.
7 Valor rei,an attendatur tempore emptionis,& uenditionis,an tempore solutionis pretii,in c.in ciuitate,nu.3.de usur. 168
1 Variatio non admittitur in electione post publicationem scrutinii, secus in postulatione,dummodo non sit præsentata,in c.bonæ memoriæ. il 2 nu.1 10.& 23.de postu.præla. 117.& seq.
Variatio admittitur ante quam ius sit alteri quæsitum. ibid.
2 Variatio an admittatur, si quis dixerit se non posse ad ordines promoueri salua conscientia. Anto. in capitu. queris, numero 9. de ætat. & qualita. 53
1 Variatio, an admittatur in electionibus factis de aliquibus officialibus, in c.postulationem.nu.5.de postu præla. 120
4 Variare quis dicatur,& quis uacillare,in capitu.præterea, nume.13.de testi.cog. 104
7 Vasa,uestimenta, & cætera ornamenta ad diuinum cultum necessaria,debent esse pretiosa pensatis ecclesiarum facultatibus,in cle.grauis, nume. 9.de celebr missa. 308
6 Vasallus ecclesiæ tenetur reddere fidelitatem, & ecclesiæ, & eius prælato.in c.1.nu.3.de feudis. 107
Vasallus,& emphiteuta & similes, non possunt feudo, uel emphiteusi renunciare,ut se liberent a seruitio sine expressa licentia dominorum,ibid. numero 4.
6 Vasallus alienans feudum,an ipso facto tale feudum reuertatur ad dominum etiam quod acquisuerit pro se & filiis.in cap.ex parte, num.4.5. 6.& 7.eo.titu. eod.
Vasallus potest alienare feudum, quod habet in perpetuum,sed non feudum temporale.ibid.nu.6.
Vasallus perdit illam partem feudi, quam alienauit, licet maiorem.ibid. numero 7.
7 Vasallus si litigat cum domino, & factum est notorium.potest ipse dominus esse iudex secus si factum non est notorium,in c.grauem.nume.6.de sen.excom. 271
4 Vasallus plurium quis potest esse, in capitu.ea te. numero 4. de iureiurand. 163
4 Vasallus,an sicut tenetur adiuuare dominum in necessitatibus, ita & dominus uasallum.in c.breui.nu.6.de iureiu. 158
CORSE. Adde quòd uasallus tenetur iuuare dominum, licet dominus uasallum non iuuerit. & est ratio,quia uasallus tenetur per iuramẽtum,sed dominus non tenetur uasallo, nisi per urbanitatem tantum. ut in l.creditores.& in l.ancille.C.de pig.no.Do.in d. capit.breui.de iureiu.ego adduco bo.tex.in contrarium,in c.1.in uer.dominus uero, de forma fidel.& ibi Bal.dicit q. ille § seu uer. est notabilissimus, & sanctissimus continet,nam ibi aperte probatur, quod in quibuscunque uasallus fidelis debet esse domino, eidem debet dominus fidem uasallo, alioquin dominus iudicabitur malefidus. Item vasallus eũ potest assidare,quia debet perdere proprietatem feudi. & hoc est mirum secundum eum.nam tale,est quale si diceremus, q proprietas consolidetur vsufructui,& subdit ibi Bal.Notent valde hunc.§.domini,quia terribilis est, faciat etiam singulare dictum Inno.in c.mandatum,de rescrip.q ille qui venit contra scriptum,non debet vti eo. Referunt Bald.& Sal.in l.cum proponas,C.de pac.faciat etiam,l quæro,§.inter locatorem,ff.de loc.& gl.in l.si non fuerit,ff.de iureiur.& q vol.Bal.in auth.dos data,C.de do. ante nup.& bonus tex.in c.esto subiectus 95.dist. vbi cur te habeam in principem,cum me non habeas in senatorem.Non obst.iuramentũ,quia debet intelligi ciuiliter, & secundum naturam contractus super quo apponitur,l fi.C.de non nu.pecu.Item videtur præstitum in dubio, secundũ sanctiones ciuiles,& canonicas,s.ad nostram il 3.de iureiur.Item videtur præstitum subintelligendo,q dominus idem faciat,quod velit a vasallo fieri.vnde si dominus non seruat ea, quæ tenetur præstare vasallo, crederem vasallum non teneri virtute iuramẽti ad præstandum ei,quod de iure cautum est arg.optimum eorum quæ not.Bar. in l.cum pater,§. libertis,ff.de leg.2.& Abb.in c.quemadmodum,de iureiur. Bal.in c.sicut,l.3.eo.tit.& Petr.de Anch.in c.intelleximus,in 8 senten.9.oppo.de adul.Hoc tamen cogitabis,quia hoc puto verum,quicquid dixerint Doctor.in c.breui,nam iuramentum habet in se nonnullas tacitas conditiones,ut no.gl.in d.c.quemadmodum.
3 Vasallus potest alteri infeudare, in capit.ex transmissa, numero 4. de foro compet. 70
6 Vasalli si præstant obedientiam alteri domino, non præiudicant vero domino,in c.cum dilectus,nu.7.de religio.domi. 217
6 Vasallus si committit feloniam aduersus dominum, an hæres domini agat contra uasallum ad priuationem feudi. & idem, si alienauit irrequisito domino,in c.fi.nu.8.de do. 125
3 Vasallus recognoscendo non dominum in dominum,an faciat aliquod præiudicium domino.in c.verum,nu.30.de foro comp. 73
5 Vasallus an possit præscribere libertatem,& directum dominium aduersus feudi dominum,in c.ad audientiam,nu.17.de præscr. 38
Vasallus an teneatur domino excommunicato respondere,& obedire,in c. veritatis,nu.39.de do.& contu. 243
1 Vasallus an possit aduocare sine procurare contra dominum, in cap.cum sacerdotis,nu.3.de postu. 166
5 Vasallus habet vtile dominium rei feudalis, directum vero est apud dominum,in c.si diligenti,nu.3.de præscrip. 46
6 Vasallus alienans irrequisito domino, adiecta clausula, saluo iure domini adhuc perdit feudum,secus si adiecisset hęc verba,q aliter,vel alio modo alienare non intendit,in c.2.nu.10.de feudis. 107
CORSE. Ego dicerem,quod ista verba,saluo iure modificant, & restringunt præcedentia,ut est glo.reputata singularis, in Litem Labeo in uerbo pure,ff.fami.ercis.& Ang.consi.26.& vide bonum tex.in l.si debito. in §.si uenditionem,ff.quibus modus pig.uel hypo.solu.quem tex.ad hoc allegat Ro.consi.189.incip.Circumscripta actorum serie.in 3.colum.& uoluit Ioan.de Imo.in l iudex postquam,ff.de re iudi. & Pau.de Cast. consi.160.inci.circa illud,quod primo quæritur,in primo quæsitio,& in ult.colum ubi concludit quod per istam dictionem declaratur animus, protestantis,uel ipsius reseruantia, q uoluerit modificare, & limitare dispositionem præcedentem, & uolunt Doct. in c.potuit,de loca.de emphyteuta,qui alienat rem emphyteuticam saluo iure dominii, quod non cadat a iure suo,& uoluit do.Alex.de Imo.in consi.82.incip.uiso themate,in c.1.colum.consi.non obst.illud,quod protestatio sit contraria facto, quia in casu nostro dicitur potius declaratio, & limitatio precedentium ad euitandum pœnam, & uerba debent aliquid operari, l si quando.ff. de inofficioso testamen.c.si Papa. de priuil.lib.6. & l.si quando,ff. de legatis 1.& illud quod dicitur in emphyteusi,habebit etiam locum in feudo cum aliquibus ualidum sit,argum.de emphy. ad feudum licet communiter non ualeat,ut no.in l.1.de feu.& ibi per Io.An.Imo. & Ro. in singulari suis.
3 Vasallus potest præscribere contra dominum feudi, ut non teneatur ad seruicia,in c.nouit ille,nu.7.de iudi. 35
1 Vasallus potest feudum,quod habet,alteri dare,præter quam ecclesiæ,quia deteriorare tur conditio prioris domini,in c.quæ in ecclesiarum.nu.18. de consti. 25
Vasallus an possit testamento relinquere feudum ecclesiæ, & quid si efficiatur monachus.ibi. 26
Vasallus potest renunciare feudo in uito domino,tamen limitatur,ibidem. numero 19.
7 Vbi spiritus domini,ibi libertas,quomodo intelligatur,in cle.ad nostrum, nu.14.de hære. 316
Vectigalia non possunt imponi nisi per Papam,Imperatorem,Regem,& per consuetudinem de cuius initio non sit memoria.in c.super quibusdã. nu.1.& 6.de uerb.signif. 280
7 Vectigalia etiam laici soluere non debent pro rebus,quas ad vsum proprium deferunt,in cle.præsenti,nu.2.de censi. 308
Vectigalia recipientes a clericis sponte soluentibus non incidunt in pœnas, de quibus,in cle.præsenti,nu.5.de censi. 308
Vectigalia soluere tenentur clerici pro rebus,quas deferri faciunt causa negotiandi,in cle.præsenti,nu.3.de censi. 308
2 Velum consecrationis datur a solis episcopis, & solis virginibus, & quibus diebus detur.An.in c.1.nu.1.de tem. ord. 42
7 Venationi, vel aucupationi non debent religiosi personaliter intendere, etiam si in eis habeant redditus,in clemen.ne in agro, numero 15.de statu.monach. 305
2 Venditio extenditur ad omnes alienationes,nisi sit facta mentio precii.in c. 2.nu.5.de postu. 166
6 Venditor alicuius animalis,licet expresserit se nolle teneri de aliquo vitio, quorum multa expressit,possea si apparebit aliquod vitium,quod in specie non fuit expressum, ipse tenet redhibitoria, vel etiam si expreserit in specie,& postea in genere dixit multa alia,quæ non habebat. in c. in uitum,nu.3.4.de re.permu. 104
Venditio facta de equo,resciditur si intra triduum equus moriatur, & reperiatur cor marcidum,& idem de aliis animalibus. in ca. iniustum, nu.5. de rer.permu. eod.
4 Vendens equum vel aliud animal tanquam cum omnibus vitiis,si postea appareat aliquod vitium, talis vendens tenetur. in capi.cum contingat, nu.24. de iureiur. 181
Venditio an contineat sub se alios contractus, per quos transfertur dominium.in c.1.nu.2.de his quæ fiunt a præl. 77
Vendere prohibitus sine certa solennitate, an sit prohibitus donare, ibi.l.m.
Venditio facta cum pacto de retrouendendo intra certum tempus modico precio constituto,præsumitur pignus potius,quam venditio.in cap.ad nostram.nu.1.de emp.& vend. 98
7 Venditio comprehendit omnes contractus per quos dominia transferuntur in c.1.nu.2.de furtis. 161
5 Vendens rem alienam si succedat domino illius, ei transfert dominium in emptorem sine alia traditione, si in tali emptione non requirebatur traditio,alias forte secus. in capitu. cum ex officii nume.37.& 39.de præscriptio. 45
7 Venditio plurium rerum, quarum aliquæ non poterant vendi, retractantur respectu illarum,non autem omnium. in ca.quærelam, numero 7. de simo. 98
6 Venditio licet comprehendat omnem speciem alienationis, tamen quando venditio prohibetur facta commemoratione precii, non intelligitur de alia specie alienationis. in capitu. potuit, numero 9. de locato. 103
7 Vendens rem plus,quam valeat ex eo, quia differt solutionem, peccat, nisi valor rei venditæ possit variari mutato tempore, & talis venditor non erat tunc venditurus. in cap.in ciuitate, numero 1. de vsurp. 168
Vendens rem maiori precio, ex eo quod differt solutionem, non per hoc est proprie vsurarius,nisi ille erat alias venditurus, vel nisi tempore solutionis precii non erat res plus ualitura quo casu erat proprie usurarius,ibi.nu.2.& 5.
Vendens vsque ad dimidiam plus,quam sit iustum pretium,etiam si incontinenti res, & precium dentur, non est tutus in foro conscientiæ, ibid. numero 6.
4 Venditor si habeat facultatem rei tradendæ compellitur præcise, si vero dolo vel culpa desiit habere tenetur ad interesse,si vero neutrum interuenit,in totum liberatur. in capitu. cum Ioan.numero 10.de fide instrumen. 120
6 Vendens prædium expressis confinibus, & mensura, si reperiatur prædium maiori quantitate, an possit illud plus repetere. idem in ementesi reperit in minori quantitate. in capitu per tuas, numero 9. de donatio. 121
Venditio facta vltra dimidiam iusti precii,tenet,sed potest agi ut pretium suppleatur,vel ut rescindatur,sed si precise ad unum actum,actor succubit.in c.cum dilecti,nu.1.2.4 & 9.de emp.& vend. 96.& se.
Venditio si est facta ultra dimidiam iusti precii, etiam quod res sit peremptа potest agi ad suppletionem iusti precii,etiam q.perierit uos apud uenditionem,ibi.nu.10. 97
3 Venditio bonorum pupilli valet quando talis uenditio expedit pupillo, in c. fi.nu.14.de eo qui mit.in poss. 252
1 Venditio si fuit facta,& aliquis deceptus vltra dimidiam iusti precii, non valet,etiam q. deceptio constat in uno denario. in cap. Cumana, nume. 10.de elect. 185
6 Venditione perfecta etiam ante traditam possessionem emptori, periculum rei spectat ad ipsum.in c.propter,nu.3.de loc. 101
Vendere tenetur totum patrimonium,& in ęgestate viuere, qui non habet vnde satisfaciat,etiam de iure canonico.in cap.vt super, nume. 7.de rebus eccl.alie. 88
Venditio vera facta de omnibus bonis in fraudem filiorum, reuocatur tantum quo ad legitimam,sed si esset simulata, reuocatur in totum.in cap. Raynutius,nu.23.de test. 146
Venditio secunda facta de eadem re,an præi.dicet priori quã do persona ecclesiastica uendit.in c.2.nu.5.de his quæ fi.a præl. 77
7 Vendens animal morbosum asserens tamen illud sanum, & dicit, quod non vult teneri,an excusetur.in cap.cum infirmitas,nume.6.de pœniten. & remis. 250
Vendens rem pro maiori precio,eo qui solutionem differt, vsurarius est. in c.consuluit,nu.1.de usur. 171
6 Vendere non licet carius res transeuntibus, & etiam habitantibus in loco quam

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repert. rerum ac sent. selectiorum.

quam in mercato, & hęc spectant ad episcopum loci, in c.1.nu.1.5.9.de emp.& vend. 95.& seq.
Vendere quis cogitur siue exposuit venales, siue non tempore tamen caristiæ res ad vitam hominum necessarias, ibi nu.6.
6 Venditio si aliquo casu resoluatur, puta per pactum adiectionis in diem, vel alio modo, an fructus medio tempore perceptisint emptoris, vel venditoris, in cillo vos, nu.6.de pigno. 109
Venditor deceptus etiam in minimo vltra dimidium iusti precii, habet prilegium de quo, in c.cum causa, nu.3.de emp.& ven. 98
Vendens vltra dimidiam iusti precii,& an quando illud, quod plus, valet, censeatur donare emptori. ibi. nu.4.
Venditor vltra dimidiam iusti precii, deceptus etiam si dixerit dono id, q plus valet etiam in magna quantitate,& iurauerit potest ratione enormissimæ lesionis petere absolutionem a iuramento, siue fuerit minor, siue maior, ibi. nu.13. 99
Venditio rei ecclesiasticę, an permittatur pro soluendo condemnationem sui parochiani, qui aliter soluere non potest, in capitul. 1. numero 5. de pigno. 108
Venditio rei ecclesiasticæ est permissa, ne homines morientur fame, alias non tenetur ecclesia subuenire, nisi in quantum patiantur eius facultates, ibidem.
Vendi quod prohibetur, pignorari prohibetur. in cap. in causis, numer. 10. de elec. 160
1 Venditor non potest per emptorem propria authoritate, repelli a re empta, licet emptio sit perfecta. in capitul. super hoc. numero 45. de renuncia. 18
6 Venditor tenetur regulariter de euictione, nisi in quibusdam casibus in iure expressis, in c.si.nu.1.de emp.& vendi. 99
Venditor non tenetur de euictione, si non fuit sibi iudicium denunciatum, vel si emptor ex contumacia fuit condemnatus, vel si emptor fuit propter iniuriam condemnatus, ibi. nu.5.& 6.
Venditor non tenetur de euictione, si emptor extraiudicialiter de facto perdit rem secus, si iudicialiter licet de facto, dummodo denunciauerit venditori, ibi. nume.7.
Venditor certus de lite mota contra emptorem super re vendita, adhuc debet per emptorem denunciari, ibi. nu.9. 100
Venditor denunciatus ab emptore super lite mota in re empta tenetur ad omnes expensas, siue emptor obtinuerit, siue non, ibi. nu.11.
7 Venatio cuiuscunque generis, & quando sit tam laicis, qui clericis prohibita, in c.1.nu.1.de cleri.vena. 184
Venans aliquam rem in loco proprio ad venandum animalia, si ob hoc insurgat aliquod damnum, ipse est obligatus, in capit. si quis. numero 2. de iniur. 233
Vepres quid designent, in cle. dudum, nu.6.de sepul. 302
Verberans clericum pluries eodem instanti, an incurrat plures excommunicationes, in c.1.nu 3.de penis. 236
Verberans clericum, est ipso facto excommunicatus, secus si non iecerit manus, sed aliter, quia tunc requiritur sententia, in ca grauem, nu.2.de penis. 241
3 Verbum, ad bene placitum tuum, importat arbitrium boni viri, in c.uerū. nu 6.de fo.compe. 71
Verbum sufficit, ad verificationem istius verbi illud, quod requiritur, in c.2 nu.33.de ordi.cog. 169
Verbum licet importat præceptum, in c.si autem, numer.3.de coha.cle.& mulie. 12
4 Verbum potest non semper importat necessitatem, licet precedat negatiua. in c.quanto,& inf.nu.1 de præsum. 131
1 Verbum unum prolatum in una dispositione, potest diuersimode intelligi. in c.cum dilectus, nu.6.de consue. 104
3 verbum, si excommunicatus, an importet ipso iure, vel per sententiam, in c.nullus, nu.13.de fo.compe. 55
5 verbum prosequor, denotat inchoamentum quoddam, non autem actū perfectum, in c.quæstioni, nu.8.de appel. 118
2 verbum ordinare, sumitur aliquando pro consecrare, & aliquando pro eligere, Ant. in c.archiep. scopus, numero 2.de temp.ord. 44
7 verbum arceo, denotat violentiam, & facit pro statutis, in c.omnis vtriusque, nu.4.de penitentia & remiss. 246
6 verbum exigere importat ab initio extorquere, in c.parochianos, nume.1. de decimis. 170
verbum negatiuum vniuersale, includit etiam ecclesiasticas personas, in c.inter alia, nu.12.de immu.eccle.& cęme. 265
verbum concedo, de suo proprio significato non inducit translationem domi nii. in c pastoralis, nu.3.de dona. 122
5 verbum volumus, est noui iuris introductiuum, in c.ex ratione, numer.3.de appella. 108
verbum, promisit, prolatum a teste non includit per se, stipulationem, sed prolatum a notario in instrumento sic, in cap. sicut nobis, numero 19.de re iudic. 78
7 verbum sufficit, quid significet, in c.si.nu.3.desponsa.duo. 21
CORSE. Adde Ab.in c.cum dilectus, de succes.ab intesta. & in c.cum locum,& in c.cum apud.& in c.tuæ fraternitatis, de spon.& eius natura est, vt nihil aliud requiratur, ita dixit gl.cel.bris, in cap. statutum, in prin.in verbo, canonicus, de refer.lib.6.& ibi Do.& adduco Lud. Ro.in l.cum mulier, in 16.colum.in prin.ff.tolu.ma. ubi alle.illam.glo.solco, tamen ponderare in contrarium, gl.in c.consuluisti, de eccleb.miss quæ uidetur sentire contrarium iuncto tex. sed dico illam procedere, nisi a iure prouideatur,& materia subiecta aliud suadeat.
7 uerbum uenditio, positum cum commemoratione pretii non comprehendit alias species alienationis, alias secus, in c.si.nu.4.de accu. 91
3 uerbum iniquitas, non inducit nouum modum procedendi, quando causa committitur inter partes, in c.exhibita.nu.2.de iudi. 47
7 Verbum debet, an importat necessitatem, uel honestatem, in c.1.num.7.de despon.impub. 15
uerbum constat prolatum ab aliquo præsupponit habere notitiam illorum, quæ necessario antecedunt, in capitul. sacro, numero 13.de senten. excommuni. 270
6 uerbum unum aliquando sumitur diuersimode ad euitandas absurditates, in c.cum dilectus, nu.18.de succes.ab intest. 153
5 per uerbum hortamur committitur aliquando iurisdictio, in c.quia indicate, nu.1.de prescrip. 32
uerbum rogo, ponitur pro præcipio, secundum subiectam materiam. ibidem.
3 uerbum debet, denotat regulariter necessitatem, licet aliquando honestatē, in c.1.nu.7.de dolo & contu. 225
uerbum potest, libet, debet, & similia quid importent, in c.1.nu.18.de seq. post.& fruc. 258
4 uerbum oportet, denotat necessitatem, in c.iuramentum, § sane, nume.4.de iureiuran. 193
3 verbum nolo & non uolo, an denotent precise contemtum, & resistentiam. in c.finem.nu.4.de do.& contu. 232
7 verbum debet de sui natura importat necessitatem, sed aliquādo importat honestatem in c.si uir.nu.3 de adul & stup. 154
2 verbum confirmare, sumitur aliquando pro obseruare, & approbare. in c.1.nu.5.de treug & pa. 157
1 verbum, quod potest se habere ad præteritum, & futurum, exponitur pro ut melius cōcuit materiæ subiectæ. in c.ad hęc fumus.nu.5.de refcri. 53
6 verbum offerre non expectat aliquam exactionem, sed spontaneam oblationem. in c.peruenit.nu.3.de deci. 168
6 verbum positum in dispositione odiosa habens plura significata interpretatur in significato strictiori. si autem est positum in dispositione fauorabili interpretatur in latiori. in c.ad audientiam.nu.1.de deci. 170
7 verbum volumus, importat ius nouum in c.si.nu.4. qui fil.sint legi. 53
1 verbum in lege uel in statuto importans præteritū, & futurum intelligitur de futuro. in c.quoniam.nu.3.de consti. 43
3 verbum statuimus, relatum ab habente potestatem legis condendæ, inducitur ius nouum, secus verbum mandamus. in cap. venerabilis. numero 5.de iud. 49
7 verbum sufficit quid significet. in capitulo cum locum.nu.3.de sponsa. 8
verbum moderare, sonat in diminutionem, non in augumentum. cap. Deus qui.nu.3.de pœni.& remiss. 244
5 verbum concedo non semper importat translationem dominii. in c.cum uenerabilis.nu.11.de excep. 11
5 verbum sufficit de natura sui importat, ut nil aliud requiratur. in c.1. nu.6.de excep. 3
6 verbum relinquo, adiectum vniuersitati bonorum importat heredis institutionem etiam respectu illius personę quę debet titulo institutionis honorari. in capitu. Raynutius. num.3.de testa. 144
COR. Adde q verbum relinquo, adiectum certæ rei, denotat legatum ad fideicommissum, ut plene not ff.de hęre.instī.l.his verbis. & l.cogi. §.generaliter.ff.ad Treb.& plene per Bald.in l.fi. C. fam.erci.& per Ioan.And.in d.c.Raynu.tamen si testator voluit illud verbum rei adiectum institutionem importare infallenter illam importabit, quoniam uerba quęcunque legatum importantia potest testator disponere, quod institutionem importent, casum singularem habemus.in l.quoniam indignum.C.de testi.ibi verbis inflexis, & ibi dum dicit, sed quibuslibet confecta sententiis, vel quolibet loquēdi genere formata institutio, valet si modo per eum liquebit voluntatis intentio, postquam hoc potuit, presumendum est quod ita voluit ne, alias dicendo testamentum rumpi contingat. cum non presumatur quis viam eligere ad sua iudicia subuertenda, ut in l.3 ff.de testa.mili. Item verbum relinquo verificatur in donatione inter viuos, ita dicit Benedi.de plumb.in l.hoc sermone.ff. si libinge.esse di.& vide.gl.in cle.si.de iurepa.in ver.relicti, quæ dicit, quod uerbum relinquo adaptatur etiam ad actum inter viuos.& adduco domeum Barba.in c.ut vnusquisque.de pe.cle.ubi dicit quod semel consultus per magnificos officialis ecclesię sancti Patronii.cui Eugenius Papa concessit bullam, quod de relictis ad pias causas soluatur certum quid, quod comprehendatur donatio inter viuos, respondit allegans Benedi. ind.l.hoc sermone, & ita hoc anno allegaui,& obtinui pro ecclesia sancti Petronii in Donatione facta inter viuos per nobilem ritum Bartholomeum de Gargænelis cuidam capellę sancti Petri, & uide do.meum plene, in c.requisisti in 3.col.de testa. proprietamen si debitum relinquo uerificatur in actu ultimę uoluntatis, text. est in l.1.C.de pecu.eius qui lib.meruit coniuncta ibi gl voluit Nic.de Neap. in l.his uerbis, in prin. ff.de hęre.instī.allegans aliam glo. in auth.quod locum, C.simul.secundo nup.& idem Nic.de Neap.in auth.de hęr.& fal.in §.quædam omnia, in uerbo relicti, ubi glo.dicit, quod si testator dicit, relinquo, adaptatur ad

ad institutionem propter vniuersitatem bonorum cui adiungitur vnde verbum relinquo apium natum est comprehendere institutionem hæredum, quod no propter modernam consuetudinem testantium in testamento suo, dicentium, relinquo omnia bona mea Titio, nec dicunt hæredem instituo, facit d.d.cogi.§.generaliter.& dictum Spe.in tit.de test in §.1. ver.si quis dicat relinquo omnia bona Titio, ipse vero N.de Neap.in d. §.& quidam, intelligit prædicta vera alio non instituto, quod habetur loco fidei commissarii vniuersalis & dicit esset gl.sing secundum Dyn.in d.l.his verbis refert Guil.de Cu.esse casum per illa gl.in l.1.§.si ex fin. ff.de hęre.instī.vide ibi Bal.& Io.de Imo.in l.precibus, C.de impub.& Ear.in l.Centurio.ff.de vulg.& pup.& Docto.in d.c.Raynal.vbi aperte locuti sunt de hoc verbo, relinquo & vide Alex. de Imo in consil.126. in 8.col.pri.volu.& in consi.70.in 2.volu.& in consi.108.in 4.vol.vide do.meum Barb.in c.conquestus.de fo.comp.& in d.c.vt vnusquisque, & dicit Ang.quod verbum, relinquo, in testamento importat institutionem, si nullus alius sit in eo institutus, vel si debuerit institui ille, cui adiicitur verbo relinquo, sed in codicillis importat semper fideicom ita dicit Ang.de Perusio, in consil.41. in 4. colum. sed hoc verbum relinquo adiectum parti quo:q significat institutionem vel substitutionem secus si certę singulari, secundum eundem Ang.consi.38. circa prin.& consil. 150.in pen.colum.& an sit commune vel obliquum uide eundem Ang. consi.148.in pen.colum.& dicitur quod est obliquum, in consi.109. in 2.colum. & delicti nomine venit legatum, de institu. secundum eundem Angel.consil.117.in 2.colum & adde Ioan.calim.in titu. de testi. consil.26. vbi dicit, quod verbum relinquo competit etiam institutioni hæredis.
3 Verbum debet, non importat necessitatem, quando resultaret, iniquitas, in c.intelleximus.nu.5.de iudi. 25
2 Verbum relaxes, quid denotat, in capitul.graue, numero 10.de officio ordinario. 147
6 Verbum lego adiectum vniuersitati bonorum, importat hæredis institutionem, in c.Raynaldus, nu.5.de testa. 147
verbum placet, importat arbitrium boni viri, in c.cum venissent, nume.5. de institu. 63
2 verbum solus episcopus ordinat non excludit clericos suos & potest sustinere, licet non possit deponere, in c.inter corporalia, numero 30.de transla.episco. 5
verbum non videtur mihi, importat quantum verbū non est, quod nota pro testibus, in c.de cætero, nu.2.de homi. 144
3 verbum oportet, aliquando importat necessitatem, & aliquando honestatem, in c.1.nu.3.de libel.obla. 106
5 verbum propria significatio restringitur, secundum naturam subiectę materiæ, in c.sua nobis, nu.6.de appel. 157
verbum generale, quod potest habere multos intellectus, aliter debet interpretari ante factum, & aliter post factum, vt tunc.s.euitetur pœna, in cl. religiosi, nu.13.de priui.& excess.priui. 315
verba non considerantur quando habetur intentio proferentis.
verba intelligenda sunt secundum mentem proferentis, in ca.intelligentia, nu.1.de verbo.signif. 273
Et vide tex.eo.tit.in c.præterea, ibid.
verba futuri temporis inducunt actum fieri per sententiam, & non ipso iure.in c.in quibusdam, nu.7.de penis. 240
6 uerba, ratum firmum, quod importet, in c.Raynal.numero 17.de testamentis. 148
1 verba generalia debent verificari in qualibet specie, contenta sub genere, in materia non odiosa, in rubri.nu.3.de consue. 95
6 verba præteriti temporis inducunt actum fieri ipso iure, in c.nouit, nu.8.de his quę fi.a præla. 78
verba enunciatiua propter aliud prolata nō inducunt dispositionem nisi ad pias causas, & in testamento militis.in c.cum dilectus, nume.14.de succ. ab in testa. 153
verba enunciatiua emanata in vltima voluntate, quando inducunt dispositionem, ibi.nu.19.
3 verba impropriantur ad validitatem libelli.in c.Pisa.numer.7.de restitu. spoliator. 224
6 verba ista, nouerit se suspensum seu excommunicatum & c.intelliguntur ipso iure, in c.si quorundam, nu.7.de solutio. 117
5 verba alicuius dispositionis sunt amplianda vel restringenda secundum mentem ipsius, quæ mens est consideranda ex ratione expressa, vel quæ coniecturali potest. in capitul.secundo requiris. numero secundo, de appellatio. 129
7 verba impetratiua intelliguntur cum effectu, in c.cum infirmitas, nu.2. de peniten.& remiss. 250
verba futuri temporis non important actum fieri ipso iure, sed per sententiam, ibi.nu.5.
verba de præsenti cum impubere, non matrimonium, sed sponsalia de futuro faciunt. in capitul. ex literis, numero tertio, de desponsa. impubc. folio. 18
verba dubia prolata in matrimonio ad decipiendum mulierem, si postmodum eam cognoscit caraliter, iudicatur pro matrimonio in foro iudicia li secus in pœnitentialis, in c.tua nos, nu.1.de spon. 11
verba prolata in tertia persona, si contrahens loquitur de se ipso, non nitiat contractum, ibi.nu.2.
1 uerba prolata a peritis, an intelligantur secundum communem usum loquendi, an ex proprio significato uocabuli, in præm. Gregoria.numero 11. 4
7 uerba & uocabula recipiunt interpretationem secundum subiectam materiam, in c.cum olim, nu.2.de uerb.signif. 278
6 uerba futuri temporis uel præsentis, an & quando important actum fieri ipso iure, in c.clericis, nu.14.ne cle.uel mona. 278
7 uerba nolo, si uoluerit, important liberam uoluntatem, freno tamen rationis submissam. in capitulo Abbate. numero 15. de uerborum significa. 279
2 uerba dum tamen, & c.quod operentur, in capitu fin.numero 9.de transla. episco. 7
6 uerba generalia prolata ad complacentiam alicuius non inducunt obligationem seu dispositionem, in capitul. cum uenissent, numero quinto, de institu. 63
uerba imperatiui modi aliquando important consilium, & aliquando necessitatem secundum subiectam matertam, in c.magnæ, nu.4.de uoto & uoti redemp. 205
7 uerba, moneas & inducas, non dant potestatem præcise compellendi, in c. ex tuæ, nu.3.de simo. 100
2 uerba geminata prolata in delegatum, operantur electionem industrię personæ, in c.si.nu.7.de offi.deleg. 126
uerba quæ possunt intelligi de iure & de facto, intelliguntur in dubio de iure, Ant.in c.si.nu.2.de Biga. 77
2 uerba enunciatiua posita in aliquo instrumēto, quod sit de substantia actus qui geritur, an probentur pro ipsum instrumentum, in c.cum in iure, nu. 9.de offi.deleg. 115
1 uerba rescripti in dubio sunt reducenda ad terminos iuris communis, in c. congregato, nu.5.de ele. 188
3 uerba, promitto ratum habere, quicquid legitime gestis procurator meus, quid importent, in c.exposuit nobis.nu.13.de dila. 158
6 uerba præceptiua, exhortatiua, uel communia, an & quando inducant necessitatem, in c.relatum.nu.6.ne cle.uel mona. 278
7 uerba dubia in contractu prolata debet intelligi secundum communionem non singularem intelligentiam, in c.ex literis.nu.2.de spon. 2
uerba non sophisticæ, sed communiter debet intelligi, & quomodo intelligantur quando contrahentes sunt eiusdem, uel diuersæ linguę, ibidem. numero 3.
uerba sophistica & per circumlocutiones probata quomodo intelligantur, ibi.num.5.
uerba de præsenti quomodo proferantur in matrimoniis, & q uerbum placet, & nolo, operetur, ibi.
uerba ista nubat in domino significant, quod nubere possit secundum Deū, & leges Christianorum, in c.super illa, nu.5.de secun.nup. 64
uerba non sunt de substantia matrimonii, si alias de mutuo consensu cōstat, in c.tuæ fraternitati, nu.2.de sponsa. 11
4 uerba enunciatiua quando faciant probationem, & quando coadiuuent, in c.series, nu.3.de testi. 64
1 verba si tibi placuerit, si tibi uidebitur, & similia quomodo intelligantur, in c.1.nu.13.de consti. 17
3 uerba decernimus, statuimus, & inuocamus, quid importent. in c.2.nume. 20.de iudi. 10
6 uerba sententiæ impropriantur ad eius saluationem, in c.ex literis, nume.7. de pigno. 110
uerba authoritate nostra, quid importent, in c.si.nu.4.de reg. 191
uerba dubia recipiunt interpretationem secundum intellectum maioris partis ciuitatis, etiam quod minor pars aliter sentiat, in c.ex parte, num.6. de censi. 237
3 uerba ista arbitrio tuo uel prudentiæ tuo commito, vol iudicio tuo, uel ut tibi uisum fuerit, seu prout uideris expedire, quando important arbitrium boni uiri uel non, in c.1.nu.18.de seque pos.& fruc. 258
7 uerba ducere talem ut pro uxore, seu pro ciue, idem operantur, ac si diceret, duco in uxorem, & facio te ciuem. in capitul. ex parte, numero 1. de sponsa. 5
uerba in priuilegiis, statutis, & similibus dispositionibus, non stricte capiuntur, sed debet ex probabilibus coniecturis considerari tacit.a mens disponentis, in cle.præsenti, nu.2.de baptis. 309
uerba generalia, & derogatoria sufficiunt ad derogationem priuilegiorum, in cle.eos, nu.19.de sepul. 302
uerba generalia constitutionis ecclesiasticæ in materia sibi subiecta comprehendunt clericos, & laicos, & etiam mulieres, in clem.eos, nu.1.de sepult. 301
uerba narratiua rescriptorum papalium an, & quando faciant fidem, quā. in cle.literis, nu.2.& 3.de proba. 295
uerba de præsenti, & de futuro, quomodo proferuntur, & quid importent, quando in præsenti sonant, uel in futurum, ibi.nu.7.5.
uerba promitto, quod non habebo aliam uxorem nisi te, an matrimonium inducant, ibi nu.8. 6
uerba formalia non curantur dummodo substantia non mutetur, in cap.& si quæstiones, nu.5.de simo. 99
uerba euangelii possunt allegari ad decisionem causarum, in c.eßote, nu.2. de reg.iur. 283
6 uerba si sunt clara, nec constat de contraria intentione, non est ab eis recedendum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

dendum, in c. ad audientiam, nu. 3. de decimis. 170
6 Verba promitto te defendere de iure & de facto, quid important, in c. sina. nu. 7. de emp. & vendi. 99
CORSE. Et quid si committitur causa iudici, vt de facto procedat, quid importat? Die, quod potest procedere sine cause cognitione & probatione. ff. de his, qui no. infa. l. ictus fustium. & ibi no. in 1. gl. vel etiam de facto si iuris rigor repugnet, ff. de mino. l. 4 §. de facto, & ibi no glo super verbo traducere, seu reducere. no. Bar. in consi. 98. incipien. In questione predicta primo videndum est de potestate, & ballia domini conseruatoris, sed Ioan. de Ana. in c. olim, in 7. col. in ver. quid autem si dicatur, de accu. refert Bar. in consi. 51. in ordine suo, in 6 punctus q. verte tis inter Robertum Ioannis, &c. & adducit Io. de Imo. post alios, in c. quamuis alis. in 4. differentia, de iureiur. quando dicitur, quod possit procedere. e. & de facto vide Bal. in l. solam, C. de test. in fi. vbi concludit post Innocen. de iure illa verba important, quod possit procedere ad instar arbitratoris a lege deputati. alle. no. in cle. 1. de offi. deleg. quid autem important illa verba, promitto te defendere de iure, & de facto, vide Bartol. in l. stipulatio ista, in prin. ff. de verb. obl. & per Bald. in l. fi. C. de atte. emp. & Petr. de Anch. in consi. 73. incip. Omisso primo dubio, vbi concludit q predicta verba, & similia, puta defendere, conseruare, manutenere, & c. sonent ius hoc est de iure defendere conseruare, & c. quando promittitur a priuata persona, vt no. Doc. in d. iuri. supra alle. tamen quando princeps, uel qui tenet locum Principis hoc promittit subdito, vel ipsum subditum, et eius bona suscepit sub eius defensione & protectione, videtur defendere ab oppressionibus, & violentiis contra illos qui de facto turbarent, vel inquietarent, & non contra illos, qui de iure, vt ibi plene per eum.
7 Verba moneas, & inducas, non inducunt precisam coactionem. in c. preterea, nu. 2. 4. de sponsa. 3
1 Verba rescripti in dubio sunt reducenda ad terminos iuris communis, in c. dudum, il 2. nu. 3 8. de elec. 192
Verba vbi de necessitate requiruntur, non sufficit simplex factum, in c. eccle sia vestra, nu. 3. de elec. 182
7 Verba assertiua, vel narratiua pape quæ sint, in c. cum oporteat, numer. 7. de accusa. 82
1 Verba pro sue voluntatis libito, important liberam voluntatem freno rationis non sumisam, in c. ex parte, nu. 2. de consue. 106
7 Verba enunciatiua etiam per Papam prolata non disponunt, vel probant, nisi sint dicta vel enarrata motu proprio, in capitul. dudum, numer. 3. de priuil. 223
1 Verba rescriptorum intelliguntur tam de iure, quam de facto, in c. scisciatus, nu. 4. de rescrip. 55
Verbum impotentia, prolatum a lege, vel homine intelligitur tam de impotentia iuris, quam facti. ibi.
6 verba testatorum, & libellorum impropriantur ad validitatem ipsorum, in c. Raynaldus, nu. 23. de testa. 148
7 Verba non sunt statuta certa pro contrahendo matrimonio, sed sufficit, q per verba exprimatur consensus de presenti, in capit. si inter virum, nume. 4. de spon. 14
Verba etiam in loqui valente, non sunt necessaria ad matrimonium dum modo signa appareant, vt puta, si mulier annuit capite, vel manum porrexit, & passa est se subarrabi per immissionem annuli, ibidem. numero 6.
Verba placet, consentio, an sufficiant ad matrimonium, ibi. nu. 7.
6 Verba si sunt de forma substantiali alicuius actus eorum dimissio vitiat actum, secus si sunt de solennitate, in capitulo primo, numero secundo, de baptism. 249
7 Verba promitto te ducere in vxorem, inducunt sponsalia de futuro, sed si diceret promitto te tenere in vxorem contrahunt matrimonium de presenti, in c. veniens, il 2. nu. 3. de spon. 8
3 Verba futuri temporis non inducunt penam ipso iure, sed per sententiam, in c. fi. nu. 11. de iura. cal. 151
7 Verba in matrimonio contrahendo in loqui valentibus, vel alia signa æquipollentia sunt necessaria. in capitul. licet. nu. 2. de sponsa. duorum. 21
3 verba impropriantur ad saluandum sententiam, dicta testium, & alias depositiones, in c. olim inter, nu. 7. de resti. spol. 220
7 Verba intelliguntur prolata secundum consuetudinem loci, in cap. si quem, nu. 4. de sen. excom. 272
4 Verba de futuro inducunt sponsalia de futuro, nisi uerba de futuro sint executina matrimonii, quo casu inducuntur sponsalia, uel matrimonium de presenti, in c. iurauit, nu. 1. de proba. 11
1 Verba ista subiaceat excommunicationi, intelliguntur ipso iure, in ca. licet, de uitanda, nu. 7. de elec. 127
Verba futuri temporis indigent executione, non autem important ipso facto, ibidem.
3 Verba imperativi modi inducunt præceptum, sed non semper ligant non obseruantem ad peccatum mortale, in capitul. nouit ille, numer. 34. & 36. de iud. 37. & seq.
Verba pro libito voluntatis, important meram voluntatem, non autem arbitrium boni uiri. in capitul. dilectus, numero 4. de sequest. poss. & fru. folio. 260
1 verba præceptiua exponuntur pro exhortatiuis, & econtra, in c. nam concupiscentiam, nu. 3. de consti. 21
verba imperativa, an semper sint præceptiua, ibi. nu. 4.
7 verba quantuncunque generalia, sive statuentis, sive iudiciis, vel cuiuscunque restringuntur ad habiles, in capitul. a nobis, numero 4. de senten. excommu. 259
5 verba generalia restringuntur ad terminos iuris communis, in c. preterea, il 2. nu. 9. de app. 128
2 verba quæ de sui natura possunt intelligi de iure, & de facto intelliguntur secundum, quod magis proportionantur, aut iuri, aut facto, Ant. an c. nuper, nu. 1. & 2. de Biga. 75
7 verba suscepit, vel leuauit aliquem de sacro fonte, idem operantur, in cap. Martinus, nu. 2. de cogna. spir. 33
3 verba pleno iure, quid important, in capitul. conquestus, numero 4. de foro competen. 95
7 verba futuri temporis important actum fieri per sententiam non ipso iure, in c. 1. nu. 3. ne præla. ui. su. 115
verbum generale, quod potest habere multos intellectus, aliter debet interpretari ante factum, & aliter post factum, ut tunc, s. euitetur pœna, in cle. religiosi, nu. 13. de priui. & excess. priui. 315
2 veritas an, & quando præferatur opinioni, vel econuerso, Anton. in c. nuper, nu. 3. de Biga. 73
4 veritatem tacere an sit peccatum, in capitul. 1. numero secundo, de testib. cogen. 100
7 veritatem tacere regulariter non est peccatum, nisi adducatur in testem, vel ex officio teneatur ipsum dicere. in capitul. 1. numero quarto, de crimi. fal. 59
vestis superior monachorum habitui proxima debet esse nigri, bruni, vel albi coloris, in cle. ne in agro, nu. 3. de sta. mona. 305
uestes rubeæ, & uirides licet clericis sint prohibitæ, in eis tamen non habet locum pœna in aliis vestibus expressa, in cle. quoniam, numer. 2. de vit. & honest. cle. 298
uestibus furatis non debent homines uti diebus dominicæ passionis, in cap. in nonnullis, nu. 2. de iudæ. 124
6 vestes sacræ, seu religiosæ non debent etiam consumptæ ad usus prophanos conuerti, in c. ad hæc, & inf. nu. 5. de relig. do. 214
uestes mulierum, uel uirorum non debent conuerti in vestes sacras puta in planetas, uel similia, ibi.
uia illa est tenenda per quam omne vitatur peccatum, quia est tutor, in ca. fi. nu. 16. de præscrip. 53
7 uiæ si non sint tutæ uigore inimicorum, est legitima causa non comparendi, secus si sunt lutosæ, & huiusmodi, in capitu. ueniens, numero 6. de accusa. 73
3 uiatores & transeuntes non conueniuntur in loco, vnde transeunt. in c. quod clericis, nu. 4. de fo. compe. 76
uiatores quo casu sortiuntur forum ratione contractus, etiam si sint exempti, in c. fi. nu. 33. & 34. de fo. compe. 104
7 uicaria perpetua ecclesiæ curatæ uenit appellatione beneficii curati, in cle. quæ de ecclesiis, nu. 2. de off. uica. 290
uicaria sede etiam uacante, non transit ad concilium generale, in cle. ne Romani, nu. 8. de ele. 287
uicariam perpetuam, seu beneficium obtinens cum cura, potest infra annum cõpelli, ut fiat sacerdos, non obstante pœna ipso iure apposita per lapsum anni, in cle. quæ de ecclesiis, nu. 4. de offi. uica. 290
uicariatus ecclesiæ uniuersalis solum Petro, & successoribus apostolis fuit datus, nec transit ad alium sede uacante, nec mortuo eo ecclesia est sine pastore, in cle. ne Romani, nu. 7. de elec. 287
4 uicarius episcopi habet ordinariam iurisdictionem, in cap. fin. numero 2. de fide instrum. 127
uicarius potest ad libitum reuoceri, in cap. licet ex suscepto, numero 2. de foro compet. 79
5 uicarius episcopi siue unus, siue plures, dicuntur habere ordinariam. in cap. fi. nu. 11. de re iudi. 99
4 uicariorum quidam sunt perpetui, & quidam temporales, in cap. G perpetuus, nu. 1. de fide instru. 122
uicarius an possit agere sine mandato pro iuribus ecclesiæ, uel pro iuribus spectantibus ad suam uicariam, ibi. nu. 2.
6 uicarius episcopi potest ad libitum remoueri, in c. cum non ignores, num. 7. de præben. 32
6 uicarius Episcopi non dicitur acquirere aliquam dignitatem ex eo, quia efficitur uicarius, & ideo non perdit beneficium curatum, si quod habeat, quia potest de facili remoueri, in capit. de multa, numero 23. de præben. 44
2 uicarius episcopi habet ordinariam, & non delegatam iurisdictionem, in c. quoniam, nu. 11. de offi. delega. 95
6 uicarius perdit officium suum mortuo Episcopo, in capitul. 1. ne sede uacante. 75
uicarius episcopi ex officio suo potest instituere illum, qui fuit præsentatus, sed conferre beneficia non potest, in c. ex frequentibus, nume. 7. de institu. 61
uicarii alii sunt perpetui, alii temporales, qui constituuntur ad seruiendum pro alio in aliqua ecclesia curata, & quare sic dicantur, in c. extirpandæ, in repe. §. qui uero, nu. 9. de præben. 47
3 uicarius episcopi an habeat iurisdictionem ordinariam, in c. si quis contra, nu. 30. de fo. compe. 63
6 uicarius perpetuus in aliqua ecclesia, ubi seruit pro alio, non debet habere omnes

omnes fructus, sed tantum congruentem portionem, in c. extirpandæ, §. qui uero, nu. 6. de præb. 46
2 Vicarius potest allegari suspectus ratione suspicionis, quæ est in persona eius. vices gerit, in c. insinuante, nu. 2. & 3. de off. deleg. 106
6 Vicarius potest constitui per episcopum regulariter, vt omnia iura possit recipere nomine ipsius vicarii, quo negligente potest vicarius exercere, in c. cum venerabilis, nu. 5. de cen. 238
2 Vicarius non censetur reuocatus ipso facto per dationem secundi, in c. volentes, nu. 3. de off. leg. 130
Vicarius episcopi habet iurisdictionem. ibi.
6 Vicarius perpetuus non priuatur officio, si moriatur Rector qui ipsum posuit, & alter succedat, in c. extirpandæ. in repe. §. qui uero, numer. 14. de præben. 48
Vicarius perpetuus aut Rector, an dicatur habere ius curæ in ecclesia parochiali, ibi. nu. 15.
7 Vicarius generalis episcopi habet iurisdictionem ordinariam, siue si ad tẽpus sive in perpetuum, in c. quoniam, nu. 3. ne præla. ui. su. 116
3 Vicarius episcopi an habeat iurisdictionem ordinariam, in repeti. e. si quis contra clericum, nu. 35. de fo. compe. 63
2 Vicarius perpetuus an possit institui in ecclesia patronata sine consensu patroni, in c. ad hæc, nu. 2. de off. vic. 86
Vicarius perpetuus an possit institui sine licentia episcopi. nu. 3.
Vicarius an possit dare vicariam, Ant. in c. clericos, nu. 2. eo. tit. eod.
Vicarii iurisdictio an cesset mortuo illo, qui fecit ipsum vicarium, Anto. in c. tua nobis, nu. 4. eo. tit. 86
Vicarius Papæ quam iurisdictionem habet, ibi. nu. 5.
Vicarius plures quis habere non potest, Ant. in c. fi. nu. 2. eo. tit. eod.
Vicarius episcopi debet esse clericus, & non laicus, in c. quoniam, num. 3. de off. ordin. 143
7 Vicarius episcopi an possit remoueri ad nutum ipsius episcopi, & an morte, vel excommunicatione episcopi cesset iurisdictio vicarii, in clem. etsi principalis, nu. 7. de reser. 286
Vicarius episcopi, vel prior cõuentualis an possit deputari conseruator per Romanum Pontificem, in cle. etsi principalis, nu. 9. de reser. 286
Vicarius ex generali officia latu non potest dare extraneo licentiam exercendi iurisdictionem inter subditos ipsius volentis exercere, in cle. quamuis, nu. 16. de foro comp. 294
Vicarius debet gaudere prærogatiua illius, cuius uices gerit, in cle. dudũ, nu. 13. de sepul. 302
Vicarius licet vicarium substituere non possit, ex causa tamen potest ad modicum tempus ponere alium loco sui, in cle. ut professores, numer. 7. de regul. 304
Vicarius perpetuus non venit appellatione rectoris in constitutione pœnali, in cle. quæ de ecclesiis, nu. 5. de off. vica. 290
Vicarius seu officialis episcopi non debet se impedire de spiritualibus in foro conscientiæ, in cle. religiosi, nu. 11. de priui. & excess. priui. 315
Vicarius seu alius locũ tenens in ecclesia parochiali potest dare parochiano licentiam recipiendi sacramenta ab alio parocho, in cle. religiosi, nume. 9. de priui. & excess. priui. 315
vicarii episcopi dignitas vnde esse dicatur, in clem. & si principalis, nu. 10. de rescrip. 286
vicarii officium expirat mortuo eo, qui dedit vicarium, eo uero excommunicato, suspenditur officium, in cle procurator, nu. 8. de procu. 292
vicarii perpetui vel temporales ab episcopo dari possunt fratribus dare licentiam predicandi in ecclesiis, in quibus sunt vicarii, in cle. dudum, nume. 16. de sepult. 302
vicarii comprehenduntur in constitutione disponente super obtinentibus ecclesias, in cle. quæ de ecclesiis, nu. 8. de off. vica. 290
vicariorum duplex est species, adeo vt dispositio super vicariis perpetuis non habet locum super temporalibus, in cle. quæ de ecclesiis, numer. 10. de off. vica. 290
2 vices suas si quis commiserit alicui, censetur commisisse totum negocium, quod habebat, in c. venerabili, nu. 11. de off. deleg. 120
1 vicegerens obtinet locum illius cuius vicem gerit, & quicquid rescribitur sibi est mandandum executioni per illum, cuius vicem gerit etiam, q sit creatus post commissionem datam vicem gerenti, in c. eam te, nu. 14. de rescrip. 51
2 vicerector si fuerit iniuriatus, censetur iniuriatus ille, cuius vicet suas sustinet, quod intellige, si fuerit iniuriatus respectu officii, in c. cum olim, nume. 1. de off. deleg. 116
vicerector est honorandus, sicut rector. in c. sane quia, numero 2. de officio deleg. 92
6 vicini qui tenentur ad refectionẽ alicuius putei, an possint renunciare vsui dicti putei ad hoc, vt non teneantur remittere, in cap. 1. nume. 5. de eccl. ædific. 255
4 vicini factum quis præsumitur scire, vnde testis deponens de facto vicini, & in causa scientiæ dixit, quia vicinus, probat, in c. quosdam, numer. 1. de præsump. 131
CORSE. Adde tex. & quod ibi no. in l. si vicinus, C. de nup. Bal. in l. conuenticulam, C. de epi. & cle. & in l. 1. C. de colum. dete. in cap. 1. §. tres, de pace tenen. & Moder. in d. l. 1. si cer. petat. & vide Abb. in cap. cum dilectus, in prin. de purg. cano. facit simile quod habetur in c. cum olim. de consue. & in l. 2. §. si tam vicinum, ff. de dam. infec. & in l. diuus, ff. de
tuto & cura. da. ab his & l. pro locis, in arg. C. de ann. & trib. lib. 10. facit l. a diuo Pio, §. in venditione, ff. de re in uti an aliquis possideat bona immobilia recurritur ad locum vbi habitat, & quod uoluit ibi Bart. & quod uoluit, in l. decem, de ver. oblig. & in l. illa, ff. eo. per totum, & limita secundum Pet. de Anch. vbi quis prebaret absentiam vel infirmitatem, quia tunc excusaretur. si ignoraret facta in uicino toto, cap. cum in tua, qui matr. accu. poss. Bar. in l. is potest, ff. de acquir. her. facit l. plane, ff. de excu. tuto. & l. fin ff. de decre. ab ordi fac. quod intellige, quando insirmitas est grauis, arg. l. 1. §. perinde si leuis, & l. ob quæ vicia, ff. de edil. edic. & l. quæsitum ff. de reiud. & c. si tempus 19. dist. & de vicinis uide Bal. in l. fi. C. de his quib. vt indig. & gl. in c. fœlicis, de pe. lib. 6. & pulchre dixit Bal. in d. l. stertius in addi. Statuto cauetur, quod offendens aliquem iuxta domum suam per pedem puniatur tanta pœna, an tale statutum habeat locum, & si aliquis offendens aliquem iuxta domum suam a parte posteriori ipsius domus, & arguit, quod sic per c. statutum, §. 1. de rescrip. lib. 6. tamen contrarium determinat, quia tale statutum est penale, ideo debet restringi de offensa facta in anteriori parte domus, arg. l. cum in diuersis, ff. de relig. & sump. fun. nec ob. d. c. statutum, §. quia nõ loquitur in penalibus & limita hoc, nisi communis modus loquendi aliter se haberet capiendo uicinum, arg. l. cum dilanionis, §. asinam molendinariam, ff. de fund. instr. secundum Bar. in d. l. si tertius. Sed cum uoces aliæ sint altæ, alia sint bassæ, de quibus intelligitur, die de communibus secundum Bar. ibi, arg. l. 1. §. Ripa, ff. de fluminib. & quid de habitantibus in domo conducta, an dicantur uicini, dic quod sic ratione personarum, sed non ratione domorum, secundum Bar. in d. l. si tertius. Sed quid si testis dixit scio, quia consanguineus, dixit Bar. in d. l. 1. si cer. pet. quod valet, pro quo facit d. l. si vicinis. Sufficit enim quod testis deponat presumptiue, vel uerisimiliter, Lomnes, §. Lucius, ff. de his que in frau. cred. Adde Bal. in Ltestium ad finem uerbo quero, C. de testi. ubi dixit, quod probatur etas, si testis dicat scio quia consanguineus, secundum Nic. de Matarc. ibi, quia ex qualitate personæ præsumitur scientia de necessitate iuris, vt in l. 1. de in integ. restitu.
4 Vicini qui dicantur, in c. quosdam, nu. 2. de præsum. 131
1 Victus non condemnatur in expensis, si primo habuit sententiam prose, quia habuit iudicem ei proprium propter varias opi. & postea illa sententia fuit per alium iudicem retracta. in c. 1. nu. 16. de consti. 18
6 Victualia exponens ad uendendum cogitur pro iusto precio uendere, in c. 1. nu. 4. & 6. de emp. & vendi. 95. & seq.
7 Victualia portantes ad saracenos, qua pena puniantur tam secundum leges, quam secundum canones, in cap. ita quorundam, numer. 1. de iudæ. & sara. 121
3 Vidua dicitur miserabilis personæ, in capitu. cæterum, numero 16. de iudic. folio. 21
6 Vidua dicitur miserabilis persona, in rep. capitul. cum esses, numero 33. de testam. 138
Vidua facta monialis non consecratur, ut aliæ uirgines, in capitul. uidua, nu. 3. de reg. 181
3 Vidua an recognoscat ecclesiasticum iudicem, nisi in defectum iudicis, in c. ex tenore, nu. 1. & 2. de fo. compe. 82
Vidua quibus modis sumatur, ibi. nu. 9.
1 Vidua in statutis, & aliis dispositionibus sumitur proprie pro illa, quæ caret marito, in c. nec pro defectu, nu. 2. de ele. 172
2 Vidua pauper an sit sub protectione iudicis secularis, secus si est diues, in c. significantibus, nu. 2. & §. 1. de off. deleg. 121
Villa quando uigore statuti tenetur emendare damnum datum in eius territorio, debet huiusmodi damnum probari, in capit. fin. numero 5. quod met. cau. 184
1 Villa uel castrum recognoscẽs superiorem, potest statuere super rebus suis, non tamen imponere pœnam, nisi hoc fieret ex pacto, in c. quæ in ecclesiarum, nu. 5. de consti. 24
6 Vinum simplex si commisceatur cum vino consecrato, non efficitur sacrum. in capitul. quod dubiis, numero tertio, de consecra. eccles. vel altar. 241
Vinum non bibens non potest promoueri ad sacerdotium, etiam si polliceatur se sumpturum sacramentum, in cap. ex parte, numero 1. de celebr. miss. 245
6 Vinculum fortius superueniens tollit rotum primum, in c. meminimus, nume. 2. qui cle. uel vouen. 25
Violentia, sed non omnis impedit matrimonium contractum. in c. de muliere. nu. 2. de sponsa. 4
2 Violentia si probatur per testes, res amissæ probantur per iuramentum damnum passi taxatione iudicis præmissa, in capitul. fin. numero 1. quod met. cau. 184
Violentia vel delictum debet probari per testes, uel per violentia, ibidem. nume. 2. & 5.
7 Violentia & coactio etiam si parentibus inferatur, inualidat matrimoniũ. in c. ueniens, il 1. nu. 7. de sponsa. 7
6 Violentia utrum sit permissa illi, qui admittitur ad ius, quod habet in re, licet uiolentum adeo, quod non admissus possit per vim intrare, & ostia rumpere, tam in prophanis, quam in spiritualibus rebus, & tam in corporalibus quam in incorporalibus, in capitul. 1. numero 5. de immu. eccle. & cœmi. 258
Violentia dicitur casus fortuitus, in c. sacris, nu. 2. de sepul. 161

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repert. rerum ac sent. selectiorum.

7 virginitas probatio quid operetur, & quomodo probatur. in c. fin. num. 4. & 10. de frig. & male. 44
4 virginitas qualiter probetur. in capitulo proposuisti, nmmero 2. de probatio. 8
7 virginitatis probatio necessaria non est ad separandum matrimonium. in cap. fin. numero. 10. de frig. & malefic. 44
7 Virginitas præsumitur, nisi aliud probetur. in cap. 1. nume. 5. de adulte. & stupro. 153
Viri assertioni an stetur, si dicat puellam impuberem cognouisse. in c. continebatur, nu. 7. de despon. impu. 16
vir non potest dimittere vxorem, etiam propter impedimentum parentelæ notorium absque iudicio ecclesiæ. in c. porro, nu. 1. 2. 9. de diuor. 56
virgo beata, & 10. Apostolus miraculose in hac vita peccare non poterant ex speciali priuilegio diuinitus eis concesso, in clem. ad nostrum, num 4. de hære. 313
virtutes vnde dicantur, & quot sint theologicæ, in clem. 1. num. 13. de sum. Trinitate. 285
Virtutes morales quæ sint, & an per baptismum infundatur, an vero postmodum per hominem acquirantur, in cle. 1. nu. 14. de sum. Tri. 285
virtutum moralium duo sunt genera, nam quædam sunt modificatiuæ, & aliæ purgatoriæ passionum in sensualitate hominis insurgentium, quæ sunt beatorum tantum, in cle. ad nostrum, nu. 17. de hære. 313
visitatio sicut per compositionem tolli non potest, ita nec procuratio, in cle. ad nostrum, nu. 1. de cens. 308
visitatores impedientes, nisi moniti resipiscant, excommunicationem ipso facto incurrunt, in cle. attendentes, nu. 3. de sta. mo. 306
1 visitatio quam faciunt prælati debet fieri expensis subditorum, qui visitantur. in c. vt præterita, nu. 4. de elect. 180
visitatores diœcesim, an habeant potestatem priuandi clericos beneficiis. in c. dilectus filius, nu. 5. de referip. 75
visitans diœcesim habet iurisdictionem etiam contra clericos seculares, si cõmissio est generalis. in c. dilectus, nu. 2. de referip. 75
3 via publica & priuata quæ sit, & quomodo puniatur. in cap. 1. nume. 9. de ordi. cog. 165
2 vis quotuplex sit. in c. ad audientiam, num. 2. quod me. cau. 181
Et vide in c. seq. in prin. 182
vitium defuncti an, & in quem successorem transeat. Ant. in c. ex transmissa, nu. 7. de sil. presby. 64
7 viuere quis posse præsumitur, etiam per centum annos. in cap. in præsentia nu. 4. de sponsa. 9
venientes in coniugio quantumcunque honestissime, non dicuntur seruare continentiam, licet castitatem sic, in cle. cum ex eo, de sen. exc. 318
1 vnanimiter sit illud, quod sit nemine discrepante. in capitu. fina. nume. 2. de postu. præla. 120
2 vnanimiter dicitur factum, quod sit nemine discrepante. Ant. in ca. dilectus, nu 2. de temp. ordi. 47
vnanimiter, ista dictio importat, quod actus fiat nemine discrepante. idem de verbo concorditer. in c. licet, nu. 1. de of. le. 128
CORSE. Adde quod vnanimiter factum a maiori parte capituli, seu collegii aliquibus contradicentibus potest dici vnanimiter factum, colligit do. Anton in cap ad aures, quod metus causa sed Abbas. ibi dicit totum oppositum esse colligendum. ibi enim dicitur, quod vno excepto electio fuit vnanimiter celebrata. Nam si verbum vnanimiter, verificaretur in minori parte collegii, frustra fuisset dictum vno excepto, & quod hoc verbum vnanimiter, importet quod nemine discrepante, probat tex. in capitu. bonæ memoriæ secundo in vero vnanimiter. & ibi Abbas. in 1. not. de postu. præla. iuncto verbo nec nocebat. idem probatur in capitulo, & si vnanimiter, eo titu & Abbas in 1. nota. Hoc etiam probat etymologia vocabuli. Nam vnanimiter dicitur, quasi vnius animi. non ergo possunt dici electores fuisse vnanimes, si eorum aliquis fuit discors in sententia communi, ad idem adduco cap. cum dilecti. de elect. & tex. in c. tertio loco. de prob. & do. Barb. in cap. cum ecclesia Sutrina. & ibi Abbas. de causa poss. & prop. ubi idem tenet. & dicit esse hoc nota. pro eo quod solet dici in collegio, quod fuit vnanimiter approbatus. idem dic. de verbo concorditer, ut nota gloss. in clem. ne Roma. de elect. & in cap. cupientes, eod. tit. lib. 6. Abbas. in præal. locis & in cap. cum potest. de re iudica. Ioan. de Imo. & do. Anto. in c. 1. de maio. & obe. Bald. in ca. licet, de electio. vbi videtur dicere contrarium. Adde Lu. Roma. consi. 312. in 4. dubio ibi quo ad quartum, vbi dicit gl. in d. c. cupientes, §. ad hæc. in ver. concorditer, esse veriorem, quod concorditer importat, q̃ nemine discrepante, pro qua allegat tex. optimum, in c. in causis. de elect. vbi papa hæc duo, s. concorditer, vel maioris partis consensu, ut diuersa ponit. sed aliud voluerit gloss. in d. capit. cum non potest. & vide Alexand. de verbo concorditer, vbi concor. glo. in consi. 127. incip. in causa & lite verten te inter Franceschinam. in 1. colum. in 2. vol. do. Domini d. c. ad hæc. glo. in cle. ne Romani. in verbo concorditer de ele. & ibi Abbas. in apost. sed iudicio meo dictum do. Anto. est verissimum, quia licet de natura huius verbi, unanimiter, sit quod actus fiat nemine discrepante, tamen propter materiam subiectam id dicitur unanimiter factum q̃ sit a maiori parte collegii, licet aliqui contradicant. Nam papa in d. c. ad aures, dicit electionem celebratam unanimiter. & tamen unus contradicebat, nam si papa stetisset in proprio termino vnanimiter, non posset dici electio vnanimiter facta uno excepto. Et ideo ex pers sit ad denotandum nim uerbi, quæ in casu nostro non attenditur, cum electio facta a maiori parte capituli valeat. in c. in genesi, c. eccl. 2. de ele. c. 1. de his quæ fiunt a ma. par. cap. vnde distinguendum sic. Aut huiusmodi verbũ exprimitur a lege, & tunc id quod fit a maiori parte valet, l. quod maior. ff. ad municip. nisi esset talis casus, qui requireret omnes nemine discrepante, per id quod habetur in Auth. de defen ciui. in §. si in verbo nemine reluctante. vnde in hoc attenditur materia subiecta, arg. l. si uno, ff. locat. Aut exprimitur a statuto, & tunc actus debet fieri nemine discrepante, quia tunc attenditur vis uerbi, & statuta propria dicunt intelligi, l. constitutionibus ff. ad municip. l. 3. § hæc autem verba, ff. de negot. gest. l. quicquid astringendæ, ff. de uerb. obl. in c. in nostra. de iniuriis. unde breuiter concludi, q̃ de natura verbi vnanimiter est, quod actus fiat nemine discrepante, nisi materia subiecta aliud requirat, & uide Abbas. de uerbo concorditer. in d. c. licet, de ele. & in c. cum uobis, c. ti. in 1. col. & in c. 1. in fi. de maio. & obed. & in c. in singulis, de sta. mona.
2 vnanimiter dicitur fieri, quod sit nemine uel paucis discrepantibus. in cap. ad aures, nume. 1. q. me. causa. 181
Et vide in cap. seq.
7 vnctio extremum sacramentum est, & tamen iterari potest, quia per eam character non imprimitur. in capitu. vir autem, numero 4. de secund. nuptiis. 64
2 vnctio est duplex, & quid sit eius effectus. Anto. in cap. unico, §. scire, num. 3. de sacra unctio. 56
7 vnctio sacra a quibus est danda, & quot sufficiant. in cap. quæsiuit, nume. 3. de verbo. signific. 275
vnigenitus dicitur is proprie, qui non habuit alium fratrem, sed improprie dicitur etiam ille, qui habuit alium fratrem, licet incontinenti fuerit mortuus. in capitu. nam & ex. nuper. primo. de uerborum significatio. 273
6 vnio vnius monasterii, uel ecclesiæ potest ex causa fieri per episcopum. in capitu. quia monasterium, nume. 2. de religio. domib. 214
6 vnio quando sit de una eccl'ia ad aliam, non debet fieri ea ecclesiæ unitæ, ut tenetur, sed debet in ea officiari prout ante unionem, in capitu. expositi, numero 7. de præben. 55
7 vnio ecclesiarum potest fieri per episcopum in suis diœcesibus, non tamen potest hoc sine consensu capituli facere. in capitu. sicut unire, nume. 2. de excessib. prælato. 196
6 vnio ecclesiarum potest dissolui, si procedente tempore appareat damnosa. in capitu. nuper. 3. ne sede uacan. 75
vnio quibus modis fiat de una ecclesia ad aliam, & quid resultat, & quomodo faciunt in electione prælati, ibidem, nume. 5.
vnio ecclesiarum inducit unionem rerum & actionum tam ecclesiæ unitæ quam ecclesiæ cui unitur. in capitu. quia monasterium, num. 10 4. de religio. domi. 214
vnio vnius dignitatis vel beneficii potest fieri propter paupertatem alterius dignitatis. in capit. cum nostris. numero 15. de concessione præbendæ. 69
vnio sicut, ita, & dissolutio sede vacante an fieri possit, in clem. si vna, nu. 7. de rebus eccl. non alie. 301
vniendarum ecclesiarum, uel vnius alteri subiiciendæ ius an præscribi possit per inferiores episcopo, in clem. si vna, numero 2. de rebus eccle. non alienan. 301
vniri ecclesia una non potest alteri, seu subiici, uel loco religioso damnari? episcopum sine sui capituli consensu, qui est imprescriptibilis, in clem. si vna, nume. 3. de rebus eccl. non alie. 301
vniuersitas scholarium iudicatur ecclesiastica, vel secularis secundum quod in ea eli maior pars scholarium clericorum, quam laicorum, vel econtra. in c. 1. nu. 12. de loc. 100
6 universitas scholarium in quatot sunt laici, quot clerici, dicitur ecclesiastica, quia maius dignum attrahit ad se minus dignum. in c. extirpandæ. in repe. § qui vero, nu. 7. de præb. 47
1 vniuersitas scholarium, vel aliquarum artium potest in iuribus suis statuere, & pœnam imponere, in capitu. quæ in ecclesiarum, numero 7. de constitutio. 24
6 universitas non debet excommunicari pro delicto, sed illli qui fuerunt authores delicti. in capitulo ad aures, numero 8. & 22. de immunita. ecclesia. 273
3 vniuersitas scholarium est approbata, & potest habere rectorem. in rep. casi quis contra clericum, nu. 35. de fo. comp. 63
vniuersitas non potest excommunicari. in c. tuę fraternitatis, num. 5. ut lit. non contesta. 127
5 vniuersitatis potestas remanet penes non delinquentes, licet numero pauciores. in c. 1. nu. 11. de his quę fi. a ma. par. ca. 83. Et in negotiis vniuersitatis debent esse ad minus presentes duę partes ipsius, & illarum duarum partium consentire, uel dissentire maior pars, ibi. nu. 16
3 vniuersitas ad capitulum potest accusari de maleficio. in cap. causam quę, il 1. nu. 7. de iud. 27
vniuersitas vel capitulum non excommunicatur, sed singuli de ipsis, in ca. 1. nu. 2. de li. cont. 119
2 vniuersitas an possit aliquid sine Rectore disponere. in cap. finali, nume. 5. de procurato. 176
2 Vniuersitas quando constituit procuratorem, vel syndicum, non requiritur authoritas, vel decretum superioris. ibid. nu. 10. 177

5 Vniuersitas temporalis, in qua est iuspatronatus, potest pignorari, vendi & locari, in c. cum Bertoldus, nu. 2. de re iud. 81
3 Vniuersitas iudicum an possit recusari, in cap. licet ex suscepto, nume. 4. de fo. compe. 79
6 Vniuersitas vel collegium dicitur quoddam corpus fictum, & representatum, in c. nouit, nu. 2 de his quæ a præla. 78
3 Vniuersitas vel ecclesia possunt iurare de calumnia per procuratorem, in c. cum causa, nu. 1. de iura. calum. 147
2 Vniuersitas scholarium, an sit secularis, uel ecclesiastica consideratur, an scholares laici sint plures vel pauciores, in c. cum ab ecclesiarum, num. 6. de offi. ord. 134
5 Vniuersitas vel collegium potest regulariter statuere, vt non valeat actus nisi habeatur omnium confessus, item quod valeat actus gerendus a pluribus de vniuersitate, in capitu. constitutus, numero 8. de appella. 134
7 Vniuersitas an possit compaternitatem contrahere, in c. veniens, num. 5. de cogna. spiri. 33
2 Vniuersitas siue collegium tam seculare, quam ecclesiasticum, quando constituunt syndicum, uel aliquem alium actum faciunt, an requiratur de necessitate, quod in instrumento conficiendo singulorum nomina describuntur, in c. vnico, nu. 7. de syndi. 178
4 Vniuersitas non debet excommunicari, sed omnes de vniuersitate bene possunt, in c. cum tu. nu. 1. de testa. 56
Vnius contemptus non vocari retractat omnia gesta in vniuersitate, nam plus obest contemptus vnius, quam contradictio multorum, ibidem, numero 6.
7 Vniuersitas qualiter debeat congregari, & quot de uniuersitate debeant interuenire ad hoc, vt actus valeat, in capitulo 2. numero 10. de no. ope. nuncia. fo. 205. Et vide in cap. ecclesia vestra, il 1. numero 1. 2. & 4. de elect. 182
CORSE. Tu dic, quod conclusio legistarum, & canonistarum est, vt in terueniant duæ partes uniuersitatis ad hoc, ut actus valeat, ut in l. nulli, ff. quod cu. uniuer. no. l. nominationum, C. de decurio. libr. 10. & ex his duabus partibus debet ad minus consentire maior pars, & sic debet intelligi, l. quod maior, ff. ad munic. & in capitulo 1. de his quæ fi. a mai. par. capitu. hoc sentit gl. in l. aliud refertur, ff. de re. iur. & gl. in d. l. nulli. & Bar. in l. omnes populi, ff. de iusti. & iur. & Inno. in capitu. 2. de no. oper. nunc. tex. & ibi Abba. in capitu. ecclesia uestra, in 1. colum. de electio. & per Abba. in capit. Cumana. in glo. in ver. ad maiorem partem. eod. titu. probatur ratione. Duæ partes representant totam vniuersitatẽ dictis legibus nulli, & nominationum, ergo sufficit maior pars istarum duarum partium. Limitarem primo non habere locum, vbi tractaretur de reformatione alicuius officialis in ciuitate, quia tunc non esset sufficiẽs maior pars, sed est opus quod omnes in unum consentiant, iste est casus singularis secundum omnes in auth. de defen. ciui. §. & si quidem, & ibi dum dicit communi consensu, & nullo reluctante, & illum tex. allegauit Roma. in repe. rubrica de arbi. in 14. colum. & Ange. de Peru. in l. maiorem ff. de pac. & Ioan. An. in capitu. cum olim. de testi. lib. & ibi do. And. Barba. quod no. pro confirmatione rectoris, seu alterius officialis, & uide domi. meum in capitu. fina. de iud. in 14. colum. vbi dicit, quod quis potest confirmari in officio per biennium, dummodo fiat nemine discrepante illorum, ad quos spectat, & dicit esse casum in d. § si quidem, alias si. & refert Ang. in d. l. maiorem, & infert id, quod superius dixi de rectore, quod intellige procedere de iure communi secus si aliter disponeretur per statuta, ut hic Bono. nam uocatus ab vniuersitate scholarium ad uidendum statuta, reperit statutum disponens, quod sufficit maior pars vniuersitatis, & adde ad hoc Roma. in singularibus suis, nu. 673. Limitarem secundo, quod non ualet quod sit a maiori parte, vbi tractaretur de reuocatione libertatis in seruitutem, tex. est singularis secundum Ang. ibi. & Ray. de Forlinio prius, in l. si quis, §. quoties. ff. qui & a qui. manu. libe. non fi. tu uide Roma. in repe. rub. de arbi. in 14. colum. in fine. vbi allegauit illum tex. pro singulari. ego adduco gl. & quod uolunt ibi scribentes, in capitu. cum olim, de testi. vbi de hoc uide ea, quæ habentur in capitu. cum omnes, de consti. Limitarem tertio non habere locum, ubi maior pars uellet aliquid statuere contra illud, quod iam semel omnes ordinassent, ita eleganter dixit Innoc. in capitulo humilis, de maio. & obe. refert & sequitur Roma. in repe. rub. ff. de arbi. in 15. colum. & facit pro ratione iudicio meo, capitu. omnis res, de regu. in. l. nihil tam naturale, ff. eo. l. Stichum aut Pamphilum, §. naturalis, ff. de solu. Limitarem quarto nisi alii uellẽt statuere contra ius, ut dixit idem Innocen. in capitulo, cum omnes, de constitutio. refert & sequitur Roma. in d. repetitio. in 15. colum. remittit se ad Bal. referentem hæc duo proxime dicta, in l. fina. C. de autho. præstan. & de hac materia per eundem Bald. in l. prima. ff. de offic. proconsu. Limitarem quinto, & dicerem regulam præcedere, ubi maior pars in collegio fuerit, secus si maior pars ratificauerit extra collegium illud, quod minor. dixit iste tex. singularis, in capit. in causis, de electio. quem ad hoc allegauit Bal. in l. per fundum, ff. de ser. rusti. præd. refert Roma. in d. sua repe. in 15. colum. Limitarem sexto, quod in delictis illud, quod sit a ma. par. non censetur factum ab omnibus, imo maior pars uenit punienda duntaxat, minor uero pars, quæ contradixit, non inuoluitur peccato aliorum, nec pœna peccati, vt satis colligitur in capitu. gratum, de postu. præla. & vide ad hoc Inno. in capitu. 1. de his, quæ fiunt a ma. par. capitu. ubi no. dixit hoc procedere, quando minor pars expresse contradicit, secus si tacet, nam tunc inuoluitur peccato, & pœna peccati una expresse consentientibus, quod dictum singulariter no. & potest esse ratio, quia ex quo quis vocatur ad vniuersitatem, debet aut consentire, aut contradicere. Vnde cum teneatur loqui, seu consulere affirmatiue, uel negatiue, tacendo habetur pro consentiente in suum præiudicium, argumen. in capitu. 1. & ibi Abba. de postu. præla. & in capitu. 2. de confessis, in 6. & melius in l. de ætate. §. qui tacet. ff. de interro. actio. & intellige prædicta procedere quando pœna apponenda concernit singulos, tunc enim pauciores contradicentes non puniuntur. Sed dubium est quando ex delicto venit pœna imponenda concernens ipsam vniuersitatem, vt puta maior pars vniuersitatis alicuius ciuitatis commisit rebellionem contra principem. minor vero pars in consilio contradixit, nihilominus maior pars rebellauit contra ciuitatem, nunquid debeat puniri tota ciuitas, cum non possit, tamen sine discrimine minoris partis, quæ non consensit, de qua quæstione vide per Innocentium in capitu gravem, de senten. excommunicatio. & plenius per Bartol. in l. aut facta, ff. de pœn. per Doct. in ca. dilectus, 2. de simo. & aliquid per Bar. in trac. de tyranno. Vnum tamen tene menti, quod non dicitur vniuersitas, seu ciuitas, aliquid facere, nisi illud collegialiter factum fuerit, vnde si maior pars huius ciuitatis faceret aliquem insultum vel rebellionem, non debet dici, quod ciuitas fuerit, ex quo non fuit illud collegialiter deliberatum, ita dixit glo. no. bene in l. sicut, ff. quod cu. vni. no sequitur Bar. in d. l. aut facta, no. glo. in capitu. 1. de rebus eccle. non ali. & Abb. in capitu. gratum, in 2. colum. de postu præla. ego adduco Ioan. And. Pet. de Anch. & domi. Anto. in capitu. petitis, de priui. vbi quærunt, utrum si non omnes, sed aliqui hospitalarii violãt interdictum in fauorem omnium latum an habeat locum, quod ibi dicitur. Dicunt quod non, sed quando maiores de ordine violant, vel illi qui præsunt loco, argu. no. in capitulo consuluit, de proc. Limitarem 7. prædictam regulam, nisi vniuersitas scholarium disponeret alium, qui non esset de vniuersitate, reddere vocem, quia tunc si vnus tantum in vniuersitate, reddere vocem, quia tunc si vnus tãtũ in vniuersitate cõtradiceret, nec ille admitteretur, redderet actum nullum, hoc est dictum singulare Compostellani, quem refert & sequitur Ioan. And. in capitu. scriptum, de elect. in nouel. refert Roma no. 46. incipien. quia heri fecistis consiliarios, & c. facit ad prædicta, quod voluit Domi. in capitu præsentium, in verbo conuentum, in 10. colum. de testi. lib. 6. & quomodo intelligatur maior pars, an respectu numeri, an respectu dignitatis. vide Bar. in l. si vni. ff. de re iud. Ioan. And. & Ioan. de Imo. & Abba. in capitu. quia propter, de electio. & Abba in capitu. prudentiam, de offi. delega. & ad regulam adde Ange. in l. exactores, C. de suscepto præpo. & arca. lib. 11. dum text. dicit omnium, & glo. dicit, quod sufficit consensus maioris partis, per d. l. quod maior, quod secundum rem facit ad quæstionem, plures sunt electi ab eis deicommissarii in testamento, in quo opponitur, quod illud quod fuerit factum per omnes obtineat firmitatem, certe valebit, si fuerit factum per maiorem partem, sicut si per omnes. Item facit ad quæstionem, compromissum fuit in plures, vt illud quod iudicatum fuerit, per illa valeat, & debeat obseruari. Certe illud, quod fuerit iudicatum, obseruabitur, & debet obseruari, si per maiorem partem fuerit iudicatum, secundum Ange. & ibi ego adduco glo. in capitu. pen. de re iudic. lib. 6. quę hoc dicit.
1 Vniuersitas vel collegium quomodo citetur, in cap. bonæ memoriæ, il 1. nume. 19. de elect. 150
Vniuersitas vel simile non potest excommunicari, sed suspendi, ibidem, numero 20.
7 Vniuersitas collegium siue capitulum non possunt delinquere siue omittendo, siue committendo, siue mandando, siue ratum habendo, item an possint puniri, in capitulo dilectus filius, il 2. nume. 10. de simo. 104
Vniuersitas est quedam persona ficta, & representata, ibid. nu. 11.
Vniuersitas non excommunicatur, quia excommunicatio requirit verum corpus, & animam, ibid. nu. 12.
Vniuersitas quando dicatur tota delinquere, ibid. nu. 13. 105
Vniuersitas si fuit punita, an possea poterunt puniri illi de vniuersitate, ibid. nume. 14.
1 Vniuersitas partes quot debeant adesse ab hoc vt actus valeant, & sufficiunt duæ ex illis duabus debet maior pars consentire, in capitu. cum omnes, numero 11. de consti. fo. 23. Et pars contempta potest reuocari gesta facta per aliam partem, licet maiorem, ibidem numero 12.
Vtrum requiratur consensus maioris partis vniuersitatis ad faciendum aliquem actum, an sufficiat consensus maioris partis præsentium in concilio. ibid. nu. 13.
1 Vniuersitas, si committit rebellionem, an omnes homines illius vniuersitatis puniantur, in capitulo gratum, numero 7. de postula prælato. 114
Vniuersitas tunc peccat, quando factum est delictum collegialiter, ibi.
Vniuersitas, & collegium potest remanere, & conseruari in vno solo, si alii sunt mortui vel priuati, ibid. nu. 9. & 11. eo.
6 Vnus de vniuersitate potest opponere, vt is qui non est de uniuersitate, non immisceat se in actibus, in ca. ex parte assensi 5, num ero 9. de concessio. præben. 72

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repert. rerum ac sent. selectiorum.

Vniuersitas si conuertitur, non est necesse exprimere omnia propria, in c. 2. nu. 49 de ordi. cog. 171
1 Vniuersitatem vnam faciunt doct. & scholares in causis concernentibus totum studium, nec alii sine aliis possunt, in cap. ex literis, numero 1. de constitu. 40
Vniuersitas potest legem imponere singulis de vniuersitate, ibi. nu. 7. 41
1 Vniuersitas, capitulum, vel collegium illud, quod habet in mandatis, an sit obseruandum per singulares personas, & an contraueniens puniatur, in cap. eam te. nu. 12. de referip. 51
2 Vniuersitas tunc dicitur committere maleficium, cum facit communicato consilio, alias secus, in c. ire refragabilis, nu. 3. de off. ord. 142
1 Vniuer si non est soluendo debent singuli de vniuer. contribuere, & an debeat fieri collecta per libram in capita. in capitu. cum dilecta, numero 14. de referip. 71
6 Vniuersitas vbicunque est obligata, nec habet unde satisfaciat, potest singulis de uniuersitate impoui collecta, vt habeat, vnde soluat, in c. si. nu. 6. & 7. de his quæ fi. a ma. par. cap. 84
Vniuersitas vel collegium, quando constituit syndicum vel procuratorem, quo casu debent describi nomina omnium de vniuersitate, in c. quanto, nu. 7. de his quæ fi. a præl. 79
Vnus potest agere vices plurium personarum, & alio iure trahitur quando representat vnam, & alio quando representat aliam, in c. postulastis, nu. 4. de concess. præb. 74
4 Vnus fungitur vice duorum vel plurium, nisi impediatur impotentia facti, vel iuris, vel propter suspicionem affectionis, in c. ex literis, nume. 12. de proba. 7
Vocationi præconis non obediens magis contemnit, quam qui campanæ non obedit, in cle. grauis, nu. 8. de sent. excom. 318
Vocem in capitulo an habere debeat promotus ad subdiaconatum ante legitimam ætatem, in cle. generalem, nu. 4. de æta. & qua. 289
Vocem in capitulo, quibus casibus amittat transiens de uno ordine ad alium, & ad dignitates inhabilis fiat, in clemen. vt professores, num. 3. de regular. 304
Voces absentium non vocandorum, quæ pro non discordantibus habeantur, in cle. quod circa, nu. 1. de elec. 287
1 Vocati ad concilium, & non venientes transferuntur potestatem omnem in illos, qui venerunt, licet numero pauciores, in capitu. in causis, nume. 9. de ele. 159
1 Vocatus ad aliquam rem quis non præsumitur, nisi probetur, in cap. quod sicut. § super eo. nu. 8. de ele. 157
1 Vocandi illi, qui non erant non possunt agere de contemptu, si non fuerunt vocati, in c. illa quotidiana, nu. 7. de elec. 170
Vocati nolentes comparere, faciunt se alienos ab illo, nec computantur in numero interuenientium, in c. cum nobis, nu. 3. de elect. 142
Vocatus, & non expectatus vtrum agat ad interesse. in c. cum inter vniuersas, nu. 13. de ele. 141
7 Volo, in dispositione positum, nouum ius inducit, non autem declarat antiquum, in cle. quæ de ecclesiis, nu. 12. de offi. uica. 290
1 Vocatus ad aliquem actum, & propter contemptum non veniens, an sit vlterius vocandus, in c. cum inter uniuersas, nu. 10. de elect. 141
7 Voluntas, siue affectio delinquendi sine effectu punitur, in c. contractio, nu. 4. de cog. spiri. 33
7 Voluntas siue affectus machinationis in morte coniugis effectu non subsequente, an noceat, & quid operetur, in capitu. si. numer. 6. de eo, qui du. in matrimonium. 29
6 Voluntas non finitur morte, & quis præsumitur perdurare in illa voluntate, in qua moritur, in c. fi. nu. 6. de preca. 91
Voluntati libere, vel proprie alicuius ubi aliquid committitur intelligitur de uoluntate non regulata aliqua ratione, hinc est, quod non posset peti reductio ad arbitrium boni uiri, in capitu. 1. num. 4. de his quæ fiunt a maio. par. cap. 82
7 Voluntas coacta, voluntas est, sed non in matrimonium, & aliis quibusdam, in c. cum locum, nu. 2. de sponsa. 8
6 Voluntas in delictis non solum punitur, sed exitus delicti. in c. 1. num. 2. de custo. eucharistiæ. 252
7 Voluntas coacta non habet locum in matrimoniis, in c. de muliere, numer. 2. de spon. 4
6 Voluntas coacta, uoluntas est, & quando, in cap. maiores, §. item quæritur, nu. 3. & 4. de bapt. 250
ADDE ad limitationē eius, qd dicitur, quod coacta uoluntas, uoluntas est, l. si mulier, § pe. ff qd metus cau. quia illud est uerū in ui, seu coactione conditionali, secus si est precisa per dictum capitulum sacris cum ibi notatis, & per dictum capitulum maiores, § item quæritur. Secundo limito ibi habere locum, quando coacta uoluntas est in actu, in quo non requiritur absoluta, & libera uoluntas, vt in matrimonio, vbi requiritur omnimoda libertas, ut in c. cum locum, de spon. unde coacta uoluntas non sufficit, quia non est absoluta uoluntas, ut concludit Abb. in d. c. maiores, in §. item quæritur, in d. no. 2. ubi supra, pro quo vide not. per eundem & alios, in d. c. cum locum. Tertio limita illam regulam esse ueram in rebus propriis, seu personis propriis secus in administratoribus, ita pulchre dicit Bald. in rub. de controuer. inu. e. in fi. ubi allegat ad hoc, l. 1. in fin. ff de auth. tut. quę omnia no. pro limitatione, d. l. si mulier, §. pe. ff. quod met. cau.

7 Voluntas bona alicuius de accipiendo corpus Christi operatur ac si accepisset. in c. quod in te, nu. 7. de pen. & remi. 246
6 Voluntas attenditur, licet non sequatur effectus. in ca. non magno, nu. 9. nu. cle. uel mo. 267
3 Voluntas in mente retenta nihil operatur, illud brocardum quomodo procedat, remissiue. in c. 1. n. 12. de eo qui mitt. in poss. 248
7 Voluntas codicillaris dicitur vltima voluntas, in clem. religiosi, nume. 2. de testa. 301
Vouens meritorium opus magis meretur, quam qui idem opus sine voto facit, in clesi dominum, nu. 10. de reliq. & ven. sanct. 309
Vouens quare Deo magis placeat, quam qui id obsequium sine uoto præstat, in clesi dominum, nu. 12. de reliq. & vene sanct. 309
6 Vouens intrare religionem, an teneatur pena. c. non magno. ne cle. vel mon. videlicet, quod non possit leges uel physicam audire. in d. ca. non magno nume. 11. 276
Vouens intrare religionem, an dicatur religiosus, ibi. nu. 12.
6 Votum potest commutari in aliud votum, cum authoritate tamen superiorvis, & iusta causa instante consyderanda a superiore. in ca. 1. nu. 1. & 2. de voto & uo. ved. 101
Votum an, & quo casu debeat commutari in melius, ibi. nu. 3. & 5.
Votum, an cogatur quis obseruare, quando supervenit aliquod impedimentum, quod si ab initio fuisset, sine dubio quis non vouisset, ibidem, numero 4.
Votum nunquid possit redimi, uel commutari sine causa, ibi. nu. 5.
Votum non potest commutari ab inferiore episcopo, nisi ille inferior habeat iura episcopalia, ibi. nu. 7. 202
3 Votum factum pro aliquo non obligat illum pro quo est factum. in ca. olim. il 1. nu. 4. de rest. spo. 208
7 Votum castitatis de præsenti impedit matrimonium contrahendum ecclesia tamen quandoque permittit matrimonium contrahi. in c. veniens, nu. 1. qui cle. uel uo. 35
Votum solenne non valet contra matrimonium consummatum, ibidem, numero 5.
6 Votum vltramarinum non commutatur, nisi per papam, vel per habentem ab eo in hoc speciale mandatum intellige de uoto pro subsidio terræ sanctæ. in c. ex multa. nu. 1. & 3. de uoto & uo. re. 206. & seq.
Votum vltramarinum pro subsidio terræ Sanctæ per solum papam dispensatur, sed pro nisitando sepulchro per episcopum, ibidem, numero 4. 11. 207
Votum non admittitur ex simplici proposito bonum operandi. in c. in literaturam, nu. 1. de uoto & uo. re. 202
Votum ad hoc, vt obligetur, quæ requirantur, ibi. nu. 2.
Votum soluitur per ingressum religionis, etiam sine superioris authoritate. in c. scripturæ, nu. 1. 2. & 6. de uoto & uo. re. 203
Votum non obligat superueniente impedimento, propter quod uotum non potest adimpleri, ibi. nu. 3.
Et in voto intelliguntur quædam conditiones quæ ponuntur, ibi.
Votum a quibus, & quomodo possit emitti sub conditione, ibidem, numero 4. co.
Votum sub ista conditione, si sanabor, tenet, & non dicitur simoniacum. ibidem, nu. 5.
Votum quibus casibus potest emitti a seruo, vel monacho, ibidem, numero 6.
Votum emanatum tempore inhabili, non est de necessitate ad implendum tempore habili, ibi. nu. 7.
Votum si non potest exequi, permittitur dilatio, si vero impedimentum est perpetuum, inducitur redemptio. in cap. quod super. num. 1. de uoto, & uo. red. 206
Votum emissum in subsidium terræ sanctæ non impeditur, etiam ex impedimento perpetuo. secus in aliis votis, ibi. nu. 5.
Votum peregrinationis emitti potest etiam per mulieres, ibid. nu. 9.
Votum quo casu per solum papam commutatur, ibi. nu. 16.
Votum obligat de iure diuino, & ideo obligatus ad votum cogitur præcise. ibi. num. 2.
4 Votum commutare de bono in melius sine superioris licentia an licitum sit. in c. peruenit. il 2. nu. 1. de iureiur. 147
Vouens ingredi religionem, si interim eligatur in episcopum, debet electioni renunciare, & votum adimplere. in cap. per tuas, num. 1. 4. & 6. de uoto & uo. re. 207
Voti transgressor dicitur, qui in termino votum non adimplet, ibidem, numero 2.
Votum matrimonio non consonum, tollitur per matrimonium subsequens, ibi. nume. 3.
Voueas intrare unam religionem, non rumpit uotum si ingrediatur aliam licet laxiorem, ibi. nu. 4.
Votum non obligat uouentem impuberem. in cap. significatum, nume. 3. de regu. 194
7 Votum solenne impedit matrimonium, & dirimit post contractum. in c. nec minimus, nu. 1. qui cle. vel uo. 25
Votum simplex impedit matrimonium contrahendum sed non dirimit post contractum, ibi.
Vouens religionem compelli debet ad intrandum religionem, sed si matrimonium contraxit, non compellitur, & tenet matrimonium, ibi. nu. 11.

Votum

In Panormitani Commentaria. 152

7 Votum religionis dicitur votum simplex, nisi professio subsequatur, numero 3.
Votum non dicitur rumpi, si rumpitur propter necessitatem, in c. quod non est, nu. 2. de reg. iur. 283
6 Votum vltra marinum potest commutari per papam in orationes, & ieiunia, ita quod expensæ quæ fierent in eundo, morando, & redeundo, mittuntur in subsidium terræ sanctæ, in capitu. magnæ, numero 1. de vo. & uo. re. 205
Votum potest commutari, & reuocari ab his, qui habent potestatem etiā secundum legem veteris testamenti, ibid. nu. 12.
Votum ob impedimentum superueniens non tollitur, sed facilius dispensatur, ibid. num. 14.
Votum, licet sit de iure diuino, tamen etiam sine causa potest authoritate superioris in melius commutari, ibid. nu. 16.
Votum non obligat minorem 14. anno. in capitu. ad nostram, numero 2. de regu. 183
2 Vouere tacite de intrando religionem, an quis videatur per petitionem habitus monachalis, in capitulo ex transmissa, numero 3. & 6. de renun. 12
6 Vouens continentiam non debet contrahere matrimonium, sed si contraxerit, tenet, in capitulo ex parte, numero 5. de conuersa. coning. 195
7 Votum solemne impedit, & dirimit matrimonium contractum, in c. insinuante, nu. 1. qui cle. vel vo. 26
6 Vouens an possit pœnitere, & an requiratur perseuerantia tridui ad hoc, vt non possit pœnitere, in capitu. ad nostram, numero 4. de regu. 183
2 Votum metu factum, an teneat, in capitulo 2. numero 11. quod me. cau. 180
6 Votum tenetur quis obseruare absque eo, quod ab aliquo recipiantur, quia pendent a voluntate sola vouentis, in capitulo porrectum, numero 10. de reg. 186
Votum simplex non dirimit matrimonium contrahendum, ibidem numero 12.
Vouens intrare religionem potest compelli ad eam intrandum etiam quod sit Episcopus, & idem in aliis votis, ibid. nu. 14.
2 Votum emissum in infirmitate, valet sicut aliæ dispositiones dummodo infirmitas non sit tanta, quod excludat sanitatem mentis, in c. ex transmissa, nu. 2. de renun. 12
2 Vouere quis præsumatur petitionem habitus monachalis. Ant. in c. ex transmissa, nu. 3. & 5. de renunc. 26
6 Votum vltramarinum potest ex causa differri cum authoritate papæ sine authoritate superioris non est licitum differre voti executionem, in ca. non est. nu. 1. 2. de vo. & uo. re. 203
Votum transgreditur ille qui differt eius executionem, ibidem numero 3.
Votum non impeditur ex difficultate adimplendi, sed talis difficultas præstat facultatem dispensandi, ibid. nu. 6.
Votum emanatum a defuncto debet exequi per hæredem, qui promisit nomine defuncti adimplere, alias excommunicatur, & priuatur successione, in c. licet. nu. 1. eo. titu. 204
Votum non obligat uouentem superueniente impedimento omnino impeditiuo, nisi vouens fuisset in mora in executione, ibidem numero 12. 13. 205
Vouen intrare religionem potest dispensari a papa, vt efficiatur presbyter parochialis, quia isto casu votum dispensatur in melius quia si est presbyter, prodest sibi, & aliis, si monasterio sibi soli, in c. quod Dei. nume. 10. de sta. mona. 210
1 Vouens non est tutus quo ad Deum, si papa non dispensat de voto sine causa, in c. inter corporalia, nu. 3. 2. de transl. epi. 5
6 Vouens dare aliquid ecclesiæ, debet & potest per ecclesiam compelli ad soluendum, licet tempore voti facti nullus reciperet pro ecclesia, in c. ex parte, nu. 1. & 2. de cens. 237
Vouens intrare aliquem religionem, potest compelli illam intrare, ibidem numero 2.
Vota interpretantur secundum communem usum loquendi in patria, ibid. numero 3.
Vouens præsumitur se minus grauare, quam possit, ibid. nu. 4.
4 Vouens simpliciter non potest compelli pro executione voti. in c. quod super, nume. 3. de fid. instr. 116
7 Votum simplex impedit sponsalia de futuro, sed non dirimit matrimonium sequens, in capitulo ruisus, numero 1. qui cleri. vel vouen. 26
Votum solenne dirimit matrimonium contractum, ibid.
Votum castitatis seruandum est, & alio non interueniente simplex dicitur, ibid. numero 2. Et compelli potest quis ad voti simplicis executionem. ibid. nume. 4.
Votum solenne, & simplex, quid si, ibid. nu. 6.
Votum solenne, & simplex qualiter obligat apud Deum in genere, sed in quantitate reatus differunt ex trangressione, quia transgrediens solenne magis peccat, ibid.
Votum solenne non dirimit matrimonium contractum, nisi ex constitutione ecclesiæ, ibid.

Votum per quod quis promisit castitatem respectu certæ religionis, sed nō uouit omnia substantialia regulæ, nunquid dirimat votum post contractum, ibid. nu. 7.
Votum solenne, an sit, si quis profitetur aliquam regulam de non approbatis, ibid.
Votum potest esse solenne ad impediendum, & dirimendum matrimoniū postea contractum circa religionis ingressum, in c. fraternitatis, nume. 5. de frigi. & male. 43
6 Votum factum in puerili ætate potest papa commutare etiam si sit votum vltramarinum, in capitulo veniens, numero 1. de voto & vo. re. 202
Votum factum a maiore septennio obligat vouentem, ibidem, numero 2. & 3.
Votum factum timore mortis siue naturalis, siue accidentalis, an, & quo casu valeat, in c. sicut nobis, nu. 5. de reg. 188
Votum quod non potest impleri ob aliquod impedimentū, an cessante huius modi impedimento debeat impleri, in capitu. quidam, nume. 3. de conuer. coniug. 192
Votum emissum tempore inhabili, non obligat tempore inhabili, in c. placet. nu. 4. de conuer. coniug. 196
Voces dandæ in collegio, vel capitulo possunt alteri committi, in c. licut undique, nu. 3. de offi. dele. 114
Voces duas habens vnam iure proprio, alteram tanquam procurator non potest vnam vni dare, & alteram alteri, & si secus fecerit non tenet, in c. constitutus, il 2. nu. 8. de appel. 135
Vox vnius ex collegiatis potest esse potentior, vel ponderosior ratione maioris scientiæ, vel dignitatis, vel temporis receptionis, in ca. 2. nu. 2. de his, quæ fiunt a ma. par. capi. 82
2 Voces dandans in collegio quam quis habet nomine proprio, & consortii, non potest illas diuidere videlicet dando ipsas pro, & contra, in c. quamuis, nu. 2. de offi. dele. 90
Vsucapio ita currit contra ecclesiam, sicut currit cōtra priuatum, in c. 1. nu. 11. de resti. in integ. 185
5 Vsucapio est quædam alienatio, in capitulo de quarta, numero 4. de præscr. 27
Vsucapio mobilium, an sit triennalis contra ecclesiam, sicut contra priuatum, remissiue, in capitulo de quarta, numero 17. de præscrip. 28
Vsucapio quid sit, & an comprehendat præscriptionem, vel ecōtra, in rub. nu. 2. de præscrip. 23
Vsucapionem inchoatam non interrumpit, interruptio, vel protestatio extraiudicialis, secus si non est inchoata, uel nisi inchoauerit sine titulo, in c. 2. nu. 9. & 12. de præscrip. 26
Vsucapio triennalis non habet locum in rebus mobilibus Romanę ecclesię, an autem idem sit in inferioribus ecclesiis remissiue, in c. cū dilecta. nu. 12. de confir. vti. vel inuti. 166
1 Vsuraria causa si vertitur in foro seculari tractabitur seruato ordine iudiciario, licet in foro canonico tractaretur simpliciter, in capitu. ecclesia sanctæ Mariæ, numero 20. de constitutio. fo. 33. & in repet. numero 25. 37
2 Vsuraria quæstio, an & quo casu possit compromitti, in cap. contingit, num. 2. de arbi. 208
Vsuræ possunt remitti usurario sponte, ibi.
7 Vsura est prohibita, etiam si quis eam exercuerit pro alio pio opere faciendo, in capitu. super eo. numero 1. de vsur. fo. 166. Ille qui recipit pecunias sub vsuris, an & quo casu peccet, & dicatur committere usuras, ibid. nu. 4.
Vsuram an committat deponēs pecunias apud mercatorem pro lucro acquirendo cum pacto, quod capitale sit saluum, in c. cum vestras, nu. 8. de dona. inter virum & vxo. 61
Vsuram non committit ille qui necessitatur accipere pecunias sub vsuris, in c. cum ecclesia, num. 6. de simo. 95
4 Vsuras soluere quando quis simpliciter iurauit, quę remedia competat, in c. 1. nu. 6. de iureiur. 143
Vsuras soluere iuranti quę remedia competant, ibid. nu. 8.
Vsuræ quando sunt solutę quę remedia competant, & qui iurauit non repetere, & nullam quæstionem monere, ibid. nu. 9.
7 Vsuræ possunt repeti coram iudice seculari, vel ecclesiastico ad libitum, in c. post miserabilem, nu. 2. de usur. 172
Vsura tunc cognoscitur in foro ecclesiastico, quando dubitatur, an sit vsura vel non, ibid.
Vsuram exercere cum hostibus est prohibitum, ibid. nu. 5.
Vsura est prohibita de iure diuino ibid.
Vsura, an sit si pro dote promissa numeranda certo tempore dentur tot solidi pro centenario singulis mensibus, in capitu. salubriter, numero 3. de vsur. 174
2 Vsuras iurans soluere, potest vel petere absolutionem a iuramento, vel prius soluere, & postea repetere, in capitu. ad aures, numero 9. quod met. cau. 181
7 Vsura qua ratione prohibeatur, in capitulo quanto, numero 2. de vsur. 175
Vsura non est, si aliquid accedit sorti loco interesse, in capitu. 1. numero 6. de vsur. 165

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repert. rerum ac sent. selectiorum

Vsura non est si mutaui centũ, quæ nõ potuisti restituere, & ideo necessitatus accipi centum sub vsuris, si exigam a te non solum sortem, sed vsuram quam alteri solui, ibid.

6 *Vsuras soluens potest illas repetere, in capitu. is qui. numero 15. de solutio.* 119

5 *Vsuræ petuntur, vt interesse hodie in actionibus bonæfidei post moram quatenus interest, in c. cum venerabilis, nu. 16. de excep.* 11

Vsuræ an sint probibitæ de iure ciuili, ibid.

7 *Vsuræ non debent nec possunt exerceri non solum per singularem personam, sed etiam per vniuersitatem, in capitu. conquestus, numero 2. de vsur.* 170

Vsura non committitur, si aliquis ponit pecunias in bancho, & inde accipit aliquod lucrum honestum, vel si mutuatarius non restituit in termino, & aliquid petitur ab eo ratione interesse, ibid nu. 6.

6 *Vsuræ, & concubinatus sunt prohibitæ hodie etiam de iure ciuili, in c. cum venissent, nu. 26. uer. & per hanc, de insti.* 64

7 *Vsura quare est potius crimen ecclesiasticum, quam furtum & rapina, in clerici, nu. 3. de excess. præla.* 196

4 *Vsuræ non solum coram iudice ecclesiastico, sed etiam coram seculari possunt repeti, in c. ad nostram, il 2. nu. 1. de iureiur. fo. 161. Et in processu contra vsuram admittuntur in testes debitores, qui soluerunt usuras non tamen ad faciendam plenam fidem, ibid. nu. 13.* 162

7 *Vsuræ diffinitio duplex. in rub. nu. 1. de vsu.* 164

Vsuras committitur in his, in quibus consistit mutuum, in aliis vero non ibid. nume. 2.

Vsura quare potius committitur in rebus, quæ consistunt in ponderare, numero, & mensura, vel quare potius in mutio quam in aliis, puta in locatione & similibus. ibid.

Vsura non committitur, quando quis ponit pecuniam a banchum alicuius, & exinde recipit aliquod lucrum, ibid. nu. 3.

Vsura committitur, licet sorti non accedant res consistentes in ponderare, numero vel mensura, sed reddatur vltra sortẽ aliqua species puta equus vel quid simile. ibid. nu. 4.

Vsuram committunt doctores, qui alliciunt scholares ad intrandum secum propter pecuniam, qui alias non essent intraturi, ibid.

Vsura quare est prohibita in vtroque testamento, ibid. numero 5. Et circa vsurariam prauitatem ecclesia habet iurisdictionem in laicos, ibidem, numero 6.

7 *Vsura quomodocunque committatur cognoscitur per iudicem ecclesiasticum, in c. quoniam, nu. 1. de vsur.* 165

6 *Vsuram committit ille, qui vtitur alterius opera, per quem vsum recipit aliquam commoditatem æstimabilem, in capitulo 1. numero 2. de deposito.* 94

7 *Vsura in quibus casibus non committitur accipiendo vltra sortem, in cap. conquestus, nu. 8. de vsur.* 170

Vsura non est, si quis dederit alicui certam pecunie quantitatem cum pacto, vt ipse & sui hæredes reddant certam quantitatem singulis annis, in c. in ciuitate, nu. 7. de vsur. 169

Vsura non est, si quis succurat suæ reipu. quæ dat sibi tamen omni anno, & non potest ille talis sortem principalem repetere. ibidem, numero 8.

6 *Vsuras soluens vsurario tenetur ecclesię denunciare, etiam q contrarium iurauit, in c. veniens, nu. 7. de reg.* 189

3 *Vsuræ presumuntur remisse, si creditor longo tempore non petit, in c. in causa, nu. 6. de cau. pos. & prop.* 191

7 *Vsurarius est qui mutuat ea mente, vt inde aliquos lucrum habeat, in ca. consuluit, nu. 1. & 3. de vsur.* 171

Vsurarius est ille, cui debitor libere aliquid vltra sortem dedit, si ipse habebat mentem deprauatam, videlicet quod non fuisset alias mutuaturus, nisi sperasset aliquid consequi, & tenetur restituere in vtroque foro, ibid. nu. 3. 5. 6.

Vsurarius debet restituere vsuras, licet creditores remiserint, quando ipse habebat mentem corruptam omino nolle ipsas restituere, ibidem.

Vsura committitur, etiam si quid modicum vltra sortem recipiatur, ibid. numero 4.

Vsurarius est ille, qui prorogatur terminum debitori aliquo accepto, ibid. numero 7.

Vsurarii debent, & cogunt pecunia propter vsuram extortam restituere illis quibus extorserunt vel eius hæredibus, quibus deficientibus, quibus pauperi, & si huiusmodi pecunia non reperitur, debent vendere possessiones emptas ex fœneratitia pecunia, qui vero nullum habet modum restituendi excusetur, in capitu. cum tu. numero 1. de vsur. 167

Vsurarii incurrunt pœnas, quibus subiiciuntur ipso iure, ibidem, numero 5.

Vsurarius, an debeat restituere pecunias extortas expensis suis, forte quia illis quibus debet restituere sunt in alio loco, quam sit vsurarius, ibid. numero 9. eod.

Vsurarius si cesserit bonis, non habetur ratio deducto ne egeat, in foro pœnitentiali, secus in foro contentioso, ibid. nu. 10.

Vsurarius debet restituere pecunia extortas, etiam si remaneat pauper, adeo quod non possit viuere.

Vsurariorum bona non sunt tacite hypothecata illis, a quibus fuerunt pecuniæ extortę, in d. c. cum super, nu. 12. de vsur. eod.

Vsurariorum bona in alium translata titulo oneroso non sunt delata illis quibus fuit pecunia exorta, secus si fuit translata titulo lucrativo. ibid.

Vsurarius liberatur a restitutione, si illi quibus extorserat pure, & simpliciter, & sine dolo remiserint, ibid. nu. 15.

Vsuriarorum bona non sunt tacite obligata creditoribus vsurariis, & ideo si venerunt in alios quocunque titu. singulari, non subiacent restitutioni, nisi sint empta ex pecunia vsuraria, & quando, in c. tua nos, nu. 3. 7. & 8. de usur. 170

Vsurarius est etiam ille, qui recipit aliquid vltra sortem licet suscipiat in se periculum, in c. nauigant i, nu. 1. de vsu. 175

Vsura cõmittitur etiam in modico, quod vltra sortem recipiatur, ibidem, numero 2.

Vsura vnde dicatur, ibid. nu. 5.

Vsura quo ad formam contractus non committitur, nisi in contractu mutui, sed quo ad intentionem deprauatam committitur in aliis contractibus, ibid. nu. 6. & 8.

Vsuræ an possit repeti coram iudice seculari, an uero coram ecclesiastico tantum, in cle. dispendiosam, nu. 10. de iudi. 293

Vsuraria quæstio non solum quando agitur, sed etiam si perditur relaxari iuramentum de eis soluendis procedi potest simpliciter, & de plano in cle. dispendiosam, nu. 11. de iudi. 293

Vsuraria quæstio quando dicatur, & quando non, in cle. dispendiosam, nu. 6. de iud. 293

Vsurarius, an sit censendus ille, qui relicta quadam mercantia, in qua erat verisimiliter lucraturus decem, mutauit ad preces ipsius alicui illara pecuniam ad materiam præparatam cum hoc, q id quod ipse in ea poterat lucrari, talis mutuatarius det ratione interesse & lucri cessantis, ibid. nu. 13. 176

Vsura committitur, si recipitur aliquid vltra sortem, etiam si consistat in facto, puta quod tu doceas me aliquam artem, vel vadas pro me Pervsinum, & similia, ibid. nu. 16.

Vsurarius an teneatur restituere non solum usuras, sed etiam quicquid ex usuris lucratus est, ibid. nu. 21. eod.

Vsurarii manifesti dicuntur etiam illi qui licet non possint conuinci testibus, conuincuntur aliis præsumptionibus, & subiacent pœnis prout vere manifesti, in capitulo cum diœcesi, numero 1. de usur. 173

Vsurarii dicuntur manifesti ex fama iuncta certis alii, presumptionibus, ibid. nu. 2. 5. & 6.

Vsura ius notorius etiam notorietate facti permanentis dicitur, quando habet mensam paratam ad mutuandum omnibus, ibidem numero 4.

Vsurarium quem fuisse quomodo probabitur, quando tractatur maxime, de ualiditate testamenti ab eo audita sine aliqua cautione, ibidem numero 6.

6 *Vsurarius dicitur habere dominium rerum, quas per usuras extorsit, secus in fure qui non habet dominium rei futuræ, in capitu. ex transmissa, nu. 3. de decimis.* 173

Vsurarii, & inimicitias fouentes sunt repellendi ab oblationibus, quæ fiunt altari, in c. 1. n. 5. de vi. & ho. cle. 2

7 *Vsurarius non repetit vsuras sibi ab alio extortas, nisi ipse restituat quas aliis, vel ipse, uel suus author extorserit, in capiu. Michael. numero 1. 2. & 5. de vsur.* 174

Vsurarius qui extorsit vsuras nomine alterius, an & quo casu tenetur ipsas restituere, ibid. nu. 6.

Vsurarius tenetur restituere, quicquid ultra fortem principalem habuit, in c. mandato, nu. 6. de fimo. 115

Vsuras est prohibita utrobique tastamẽto, super quam non potest papa dispensare. abid.

6 *Vsurarius ucl simoniacus, an licite construant ecclesias, uel hospitale de pecuniis usurariis, & simoniacis, in capit. ex transmissa, numero 4. de deci.* 173

7 *Vsurarius an possit præcise compelli ad librum rationum edendum, & quibus remediis, in cle. ex graui, nu. 12. de usuris.* 314

Vsurarius uel eius heres quando librum edere teneatur, in clem. ex graui, nu. 9. de usuri 314

Vsurarius, uel eius heres si dicant, se librum non habere, uel perdidisse, eorum assertioni etiam cum iuramento non creditur, heredi tamen bonę uitæ fama committente fiatur cum iuramento, in cle. ex graui, num. 17. de usur. 314

Vsurarii manifesti quibus casibus possint sepeliri in cœmeterio, in cle. eos, nu. 10. de sepult. 302

Vsurarii manifesti, publice excommunicati, & interdicti, sepulti in cœmeterio sunt exhumandi, si eorum ossa ab aliis dignoscuntur, in cle. eos, nu. 15. de sepult. 302

Vsurariorum liberis creditur, quatenus faciunt contra eos, non autem pro eis, in cle. ex graui, nu. 10. de usur. 114

Vsurarii manifesti repelluntur ab ecclesiastica sepultura, & altaris communione, in c. quia in omnibus, nu. 1. & 2. de vsur. 165

Vsurarius manifestus nõ sepelitur in ecclesiastica sepultura, etiam quod

eius hæres uelit satisfacere, nisi ipse in morte sua hoc mandauerit, ibidem, nume. 4. 166

Vsurarii, & ceteri manifesti peccatores non admittuntur ad oblationes, sed bene ab eis recipitur eleemosyna, quia oblationes fiunt publice, eleemosyna vero potest fieri in occulto, ibi. nu. 5. & 6.

Vsura est prohibita in vtroque testamento, & secundum legis, ibi. nu. 7.

Et vide in secundo no. eo. tit.

Vsurarii incurrunt pœnas quibus subiacent ipso iure ibi. nu. 9.

Vsurarius quomodo, & quibus præsumptionibus dicatur manifestus, ibid. numero 11.

Vsurarium manifestum sepelientes in sacro sunt excommunicati ipso facto. ibid. nume. 3.

6 *Vsurarii sunt illi, qui vendunt rem ad credentiam maiori precio, quam si si incontinenti reciperent precium, & eorum testamentum est nullum. in c. ad nostram. nu. 3 de emp. & ven.* 98

Vsurarius conuincitur per solas probationes vrgentes, ibi. nu. 7.

7 *Vsurarius est infamis ipso iure citra aliquam sententiam, in cap. inter dilectos, nu. 2. de excess. præla.* 199

Vsurarii manifesti a quibus repetuntur vsurę non possunt appellare quando appellatio est friuola vel contraria ius. in c. quam pernicioſum, nu. 1. & 2. de vsu. 172

Vsurarius monitus non desistens si fuerit clericus ab officio, & beneficio suspenditur, si laicus excommunicatur, in capitul. præterea, numero 1. de vsu. 169

Vsura est crimen, de quo cognoscit iudex ecclesiasticus etiam inter laicos, ibid. nume. 2.

Vsurarius non tenetur ad aliquam satisfactionem, si creditores libere remi serunt, ibid. nume. 3.

6 *Vsurarius probatur ex coniecturis, & nudis præsumptionibus, in cap. illo vos, nu. 4 de pig.* 109

Vsurarius sepultus in ecclesiastica sepultura, debet inde exhumari, in cap. super, nu. 2. de sta. mona. 209

7 *Vsurarius potest compelli non solum vsuras exactas restituere, sed exigenda, compelli exigere, in c. tuas, nu. 3. de vsu.* 172

Vsurarius non potest repetere vsuras, quas aliud sibi extorsit, nisi ipse restituat, quas aliis extorsit, in capitul. quia frustra, numero 1. 3. & 4. de vsu. 172. & seq.

Vsurarius non repellitur a limine iudicii exercendo actiones quæ sibi competunt, ibi. nu. 3.

4 *Vsurarii tenentur edere instrumenta, etiam in secreto confecta, in c. 1. num. 9. de proba.* 3

5 *Vsurarius volens repetere vsuras non auditur, nisi restituat quos extorsit, in c. dilecti filii, nu. 19. de excep.* 16

3 *Vsufructuarius si perdit suam naturalem, quia ab ea deiicitur, non per hoc proprietarius perdit suam ciuilem, in cap. olim, il 1. numero 12. de restitut spo.* 209

6 *Vsufructuarius potest vendere commoditatem vsufructus iure remanente penes se, in c. præterea, il 2. nu. 10. de iurepa.* 228

Vsufructuarius tenetur de immobilibus cauere, quod tutetur salua rerum substantia de mobilibus reddere æstimationem, in c. cum contet, num. 1. de pig. 112

Vsusfructus non extinguitur, si vsufructuarius ingrediatur religionem, intellige de religione, in qua potest habere proprium, ibidem. numero 2.

Vsufructuarius si non potest cauere, quomodo subuenietur hæredi, ibidem numero 6.

Vsufructuarius qui non cauit a principio an fructus illo tempore perceptos faciat suos, ibi. nu. 7.

7 *Vsufructuarius donans rem ipsam vxori propter nuptias sine consensu domini, non transfert in eam plus iuris quam ipse habeat, idem de eo, qui sub conditione adueniente habet rem in hæreditatem, uel in feudum, in c. super a nobis, nu. 1. de dona. inter ui. & uxo.* 61

Vsufructuarius potest ius suum alteri concedere in uita sua, ibidem. numero 3.

4 *ususfructus transit in monasterium per ingressum, in c. in præsentia, nu. 72. de proba.* 23

2 *ususfructus bonorum vndecunque per filios clericos quęsitorum, non acquiritur patri in c. constitutus, nu. 7. de rest. in integ.* 195

unde per inutile non uitiatur, in capitul. cum tempore, numero 1. & 4. de arbitr. 204

utile uitiatur per inutile in indiuiduis, in c. cum super, numer. 8. & nu. 13. de off. deleg. 104. & seq.

1 *utile per inutile, an & quando uitietur, in ca. illa quotidiana, numero 10. de elect.* 170

2 *utile per inutile uitiatur, in c. per tuas, nu. 3. de arbi.* 208

6 *utilitas & necessitas aliquando æquiparantur, in c. tua nos, numero 3. de eccles. ædi.* 257

6 *utilitas publica non prefertur priuatæ, quando priuata in totum confunditur, publica parum iuuatur. in fin. numero quarto, de uoto, & uoti re.* 208

1 *utilitas magna æquiparatur necessitati, in capitul. uenerabilem, num. 24. de elect.* 166

7 *uulneratus presumitur mortuus ex eisdem uulneribus, etiam post octo mẽses, si nunquam fuit uisus conualescere, sed potius in deterius ire, in cap. præterea, nu. 1. & 3. de cleri. percu.* 185

7 *vulnerare, & protestare sunt diuersa, & statutum loquens in vno non verificatur in alio, in c. tua nos, §. ad vltimum, nu. 2. de homi.* 148

vulneratur si moriatur post aliquot dies, an presumatur mortuus ex precedenti vulnere, in c. presbyterum, nu. 3. de ho. 143

vxorem secundam dimittere non debet, nisi certioratus de morte primæ, & certioratus si non dimittit, committit adulterium, in c. dominus, nu. 4. & 5. de secun. nup. 64

vxor, an & quando possit facere eleemosinam sine consensu mariti, in cap. si quis, nu. 4. de furtis. 162

vxori, pro dote soluto matrimonium restituenda, si detur aliquod pignus tenetur fructus pignoris in sortem computare, in capitu. salubriter, nume. 4. de vsu. 174

vxor dimissa etiam temere a marito non excusatur, si postmodum adulterium commisit, in c. significasti, nu. 3. de diuor. 56

6 *vxor, qua decedit non electa sibi sepultura, debet sepeliri in sepulchro mariti, & si habuerit plures in sepulchro vltimi, & si fuerit vidua, & reuersa ad domum patris, adhuc est sepelienda in sepulchro mariti, & intellige predicta, quando maritus predecessit, si uero uxor predecedat, in quo sepulchro sit sepelienda, an in maiorum mariti, an suorum, in ca. de uxore, nu. 6. de sepul.* 157

vxor mariti effecti religiosi, an possit promittere cõtinentiam, an vero, debeat intrare monasterium intellige, quando consensit, quod maritus ingrediatur religionem, in c. coniugatus, nu. 4. de conuer. coniu. 193

vxoratus non potest promoueri in episcopum, nisi uxor religionem profiteatur, in c. sane, nu. 1. & 2. eo. titu. eo.

7 *vxor uirum sequi tenetur, sed non semper, in c. de illis num. 4. de spon.* 4

6 *vxor adultera in monasterio collocata, an possit ulterius a marito repeti, in c. gaudemus, nu. 7. de conuer. coniu.* 199

vxor perdit legatum sibi factum a marito, si incontinenter vixerit post mortem mariti, vel si ante marito ignorante, in c. uxoratus, nume. 2. de conuer. coniug. 195

CORSE. Adde Pet. de Anch. in c. petistis, de priuileg. vbi testator reliquit vxorem vsufructuariam, quandiu caste vixerit, si primo anno viuit caste, secundo non, tertio redit ad castitatem ingrediendo forte religionem, quod nõ reassumit legatum, quia stuprum committendo perdit, ut in l. sororem, C. de his quibus, ut indig. & in l. fideicommissum, C. de fideicom. faciunt optime no. in l. fi. C. de indi. uidu. tollen.

vxores non tenentur sequi viros ultra mare uouentes, in c. ex multa, nu 2. de uoto, & uo. re. 206

uxor quę non sit suspecta potest sine consensu uiri uouere pro subsidio terrę sanctę, ibid. num. 9. 207

7 *vxor potest renunciare iuri hypothecarum in bonis mariti, sed non in sibi donatis, in c. donatio. nu. 12. de dona. inter vir & vxo.* 63

vxor uergente marito ad inopiam petit dotem, & donationem sibi factam, ibidem,

vxor propter adulterium uiri lucratur donationem sibi factam, ibi.

vxore prima viuente etiam non cognita, si quis cum alia scienter matrimonium contraxerit, & consummauerit, prima mortua secundam habere non potest, in c. significasti, nu. 1. de eo, qui du. in matr. 28

vxor adultera excipiens, quod etiam maritus adulteraut, an audiatur, si maritus adulteranit post sententiam latam super separatione tori, in c. fi. nu. 4. de adult. & stu. 156

6 *vxor potest reuocare maritum a religione, licet ipsa dederit licentiam metu, in c. accedens, nu. 1. de conuer. coniu.* 198

vxor tenetur intrare monasterium ibi faciendo professionem, quando eius maritus idem fecit, intellige cum eius consensu, ibi. nu. 2.

vxor quę præstitit consensum marito, vt ingrederetur monasterium non compellitur ipsa intrare, si est continens, & non suspecta, in c. significauit, nu. 1. & 2. eo. tit. 198

vxor quę præstitit consensum marito intranti religionem, siue ipsa fecerit uotum continentiæ, siue non, an compellatur intrare monasterium, & an possit petere restitutionem mariti, ibi. nu. 3.

vxor dans licentiam marito, ut ingrediatur monasterium, an censeatur ipsa nouisse castitatem, in c. 1. nu. 4. de conuer. coniu. 191

7 *vxor, quę supponit sibi partum alienum, an & quo casu teneatur illum reuellare marito, in c. officii, nu. 5. de pœn & remiss.* 245

uxor quę supponit sibi partum alienum, qui successit suo marito, an teneatur in foro conscientię restituere illis, qui alias successuri erant ab intestato, ibi. nu. 7.

vxori agenti ad restitutionem coniugis obstat exceptio adulterii notorii, uel per euidentiam rei, vel per confessionem partis, non autem per testes probari, in c. intelleximus, nu. 3 4. de adul. & stu. 155

3 *vxor militis, vel Comitis non debet ab eis uocari domina, in c. ex parte B. num. 15. de for. comp.* 94

6 *vxor petens restitutionem mariti, repellitur, si notorie fornicata est, & maritus continuit, in c. significasti, nu. 1. 5. 7. & 10. de diuor.* 56

7 *vxore prima uiuente si quis secundam hoc ignorantem in uxorem ducit, mortua prima licite remanet cum secunda nouo interueniente consensu, in c. uenies, nu. 1. & 2. de eo, qui dux. in matr.* 29

6 *Vxor an perdat relictum sibi factum si caste viuat tranfeundo ad secunda vota, & an sit castitas cum propria vxore. vide capitu. quod a te, num. 3.*

Universidad de Deusto
Biblioteca

de cleri. coniug. fo. 16. Et vide in cap. vt clericorum, nume. 5. de vita & hone. cle. 8

CORSE. Adde si relinquatur mulieri vsusfru. si vitam vidua. serua. & ipsa nupserit cum clerico in sacris ita quod matrimonium nõ teneat, perdit vsumfru. in Auth. de rest. & ea quæ parit. §. nunquid, quia non debet esse melioris conditionis ea, qua fornicatur, quam ea, quæ nubit intra tempus luctus, arg. capitu. eum qui, de præben. lib. 6. do. Calde. in cap. si. de pig. adde quod in simili voluit Bal. in l. Deo nobis, §. hoc etiam, C. de epi & cle. in 5. col. Quidam relinquit vxorem vsufructuariam bonorum suorum, donec caste & honeste vix. & vitam vidua serua. modo ista domina obtulit se cuidam monasterio, et assumpsit velũ religionis, quæritur vtrum vidualiter dicatur viuere, vbi determinatur quod sic, quia licet, quæ monasterio velantur, non dicãtur viduæ, quia sponsus earum est Christus, sed magis dicuntur diu mortuæ & per consequens finitum est relictum, tamen contrarium est verum, quia per hoc plenius impletur mens testatoris, C. de ind. vid. tol. authen. cui relictum, circa prin. nec habetur pro mortua quantum ad succedendũ, vt in d. l. Deo nobis, §. hoc etiam. Item vidua dicitur quo ad mũdum, quæcunque permanet in separatione primi viri, vt 34. distinct. capitu. vidua, & ibi per Archi.

6 Vxor quæ viro intrante monasterium vouit continentiam, potest compelli etiam ipsa intrare, si incontinenter viuet, secus si turpiter viuat, in c. ad apostolicam, nu. 3 de conuer. coniug. 196

3 Vxor potest petere cautionem a marito, si timet eius sæuitiam etiam si culpa sua maritus sæuit, sed cautione non obst. poterit ipsam maritus leuiter castigare, in capitu. ex transmissa, numero 1. 2. 3. de restitu. spo. 201

7 Vxor a viro propter adulterium separata perdit dotem, in c. plerunque, nume. 1. & 9. de dona. inter vi. & vxo. 60

Vxor si recedit a marito propter adulterium, vel aliam causam, an perdat dotem & an excusetur, si maritus eam propria authoritate expellit, ibid. nu. 4.

Vxori dotem repetenti obstat exceptio adulterii, ibid.

Vxor adultera reconciliata viro non perdit dotem, ibid. nu. 5.

Vxor propter adulterium separata perdit donationem propter nuptias, et quid de paraphernalibus, ibid. nu. 8.

Vxore prima viuente, qui cum alia contraxit, quam tamen non cognouit, prima mortua potest contrahere cum secunda, in c fi. nu. 1. & 2. de eo qui duxit in mat. 29

Vxorem si quis credat viuere, quæ mortua est, si cum alia contrahit, quo ad Deum non tenet secundum matrimonium, in ca. cum in Apostolica, nu. 6. de sponsa. 9

Vxor de morte viri non certificata non potest contrahere, quamuis ignoret, quid sit de marito, qui longo tempore abfuit, in capitu. in præsentia. nu. 1. eo. titu. eo.

Vxor potest agere contra virum, & petere alimenta, in capitu. ex literis, nu. 4. de diuo. 57

Vxor quomodo debeat certificari de morte mariti, & quæ in hoc solennitas sit seruanda, in c. in præsentia. nu. 5. de spon. 9

3 Vxor an teneatur stare cum marito excommunicato, & an petatur ab eo. in c. fi. nu. 12. de ordi. cog. 174

7 Vxor si non habet vnde viuat, alimentari debet ab hæredibus mariti, donec dos restituatur, in capitu. de prudentia, numero 6. de do. inter vi. & vxo. 59

1 Vxoratus si facit se promoueri ad sacros ordines, licet illos recipiat vere, tamen non habebit illorum executionem, si vult cum vxore permanere, in c. licet de vitanda, nu. 4. de elect. 127

6 Vxor quæ viuente marito alteri nupsit, non potest eo mortuo, illi cui nupserat copulari, in c. 1. nu. 3. de concef. præben. 64

3 Vxor tenetur marito seruire citra copulam secundum conditionem ipsius vxoris, inspiciendo, an sit nobilis, an non, in cap. literas. nu. 27. de restitu. spolia. 212

Vxor quo casu potest cogi a marito, vt operetur, & lucretur in domo. ibi. numero 28.

Vxor potest cogi redire ad domum viri, id est realiter capi, etiam quod opposuerit de consangui. ibid. nu. 29.

7 Vxor aliqua potest esse in foro fori. quæ tamen non erit vxor in foro conscientiæ, in c. ex literis, nu. 6. de spon. 5

Vxor pauper quæ accusat matrimonium de consanguinitate, an debeat habere expensas a marito, in capitu. ex parte, numero 10. de accusat. 71

Vxore prima viuente maritus fidem dedit alteri de ea in vxorem ducenda, & eam non cognouit, mortua prima contraxit cum alia, & stante secundo matrimonio, cognouit illam, cui fidem dederat, an mortua secunda possit eam ducere. in c. fi. nu. 5. de eo qui du. in ma. 29

7 Vxor sicut dimitti potest a viro propter fornicationem, ita & ipsa ex eadem causa virum dimittere potest, in capitu. discretionem, num. 5. de eo qui cog. consan. 36

Vxor præsumitur acquisiuisset ex bonis mariti, nisi extra dotem habeat multa bona, in c. 1. nu. 3. & 7. de pecu. cle. 125

7 Vxor quæ a principio, contraxit cum paupere, vel vergente ad inopiam, vel substantia ita male vtente, an possit postea dotis restitutionem petere, in c. [illegible] per vestras, numero 15. de dona. inter vi. & vxo. 68

2 Vxor accusat maritum de adulterio ciuiliter ad thori separationem, & vt lucretur donationem propter nuptias, in capitu. tuæ, numero 7. de procu. 171

7 Vxor morte viri a lege ipsius soluitur, in capitu. super illa, numero 3. de secun. nup. 64

Vxores plures simul habere non licet, successiue autem sic, in c. gaudemus. nume. 13. de diuor. 58

Vxor accusata de adulterio, an replicabit adulterium mariti, si de eo non egit pœnitentiam, in c. fi. nu. 8. de adult. & stu. 157

Vxore prima viuente, si quis contrahit cum secunda hoc ignorante, prima mortua ad sui petitionem non separabitur a secunda, in c. 1. nu. 1. & 3. de eo qui du. in mat. 27

6 Vxor cui testator reliquit vsumfructum bonorum suorum, si caste vixerit, per transitum ad secunda vota mortuo testante non perdit relictum sibi factum, in capitu. vt clericorum, numero 5. de vi. & hone. cleri. 8

CORSE. Et ideo cautela est secundum eum adiicere si caste vixerit, & uitam uidualem seruauerit per id quod no. in l. i. C. de secun. nup. Item uoluit Abba. in c. quod a te. de cle. coniug. & in clem. ex eo. de sen. ex com. hoc uoluit Bar in l. mulier. §. cum proponeretur, ff. ad Treb. & pro opi. ipsorum uidetur ualde no. & alibi non ita expressus, in c. Nicæ. 31. dist. ubi castitatem dicens esse cum propria coniuge concubitum, de hac quæstione uide plene do. Ale. de Imol. in d. §. cum proponeretur, in 4. colum. in uersi. no. quod mulier dicitur pudice & caste uiuere, ubi plene disputat hinc passum, & opinionem Bar. tenuerunt Rey. & Oldra. uide ibi per eum, tamen iudicio meo opi. Bar. Abb. & sequacium uidetur uerior per d. c. Nicæna. Et ideo cauti aduocati, & tabelliones debent certiorare testatorẽ, ut addat uitam uidualem seruauerit, pro euitandis opi. Docto. quod intellige, nisi de uoluntate testatoris, uel de communi usu loquendi aliud appareat. Item uerba in dubio debent intelligi ciuiliter, l. si qui. ff. de seruis sed alia opinio uidetur æquior, quia non est uerisimile, quod testator ita uoluerit, facit pro opinione Bar. ex. in Auth. de nõ eligendo secundo nuben. §. cum igitur, & opinionem Bar. secutus est Ric. Malum. Iaco. de Are. & Ray de For. uide Pet. de Anch. & Inn. in d. c. quod a te, ubi tenuit contra Bar. & idem Ang. in §. cum proponeretur, & in d §. cum igitur, & in disputatione sua incipiente, testator fundũ reliquit mulieri, unde concluderem in practica etiam sequendam opin. Bar. Quicquid dixerit Ang. & Bal. & sequaces per dictum §. Nicenũ. & per dictum §. cum igitur, quibus tex. cauillatio fieri non potest, & hoc fauore matrimonii cum omnes pœnæ legales essent, per transitum ad secunda uota Apostolo dicente, nubat in Domino mulier soluta a l. primi uiri, c. pe. & uiri. de secun. nup. adde Ang. Are. de iusti. & iur. in §. iuris præcepta, ubi de hoc. Et adde si usufructuariam uxorem testator reliquit, quamdiu caste uixerit in primo anno uiuit caste, secundo non, tertio reddit ad castitatem ingrediendo forte religionem, an reassumat legatum, uidetur quod sic, quia istæ dictiones donec, quo ad, & quandiu sunt suspensiuæ, & habent temporis reuolutionem, & intercapedinem, & non inducunt conditionem perpetuo extituram, ut in l. Titius, ff. de excusa. tuto. hoc uoluit Io. de Imo. in clemen. illa, in princip. de uita & hone. cle. ubi dixit quod dictio, quandiu, est alicuius actus conditio extinctiua, sed resuscitatiua quo ad essentiam, & effectum rei facit tex. in cap. petitis, de priui. in uerbo quandiu. Contrarium determinat ibi Pet. de Ancha per no. in l. si sorore, C. de his quibus ut indig. & in l. fideicommissum, C. de fideicommiss. & uide no. in l. si. C. de indic. uidu. tollen. dixi supra, in uerbo uxor.

7 Vxor repeti potest coram ecclesiastico iudice, etiam si non agatur de ualiditate matrimonii, in c. non est, nu. 3. & 6. de spon. 7

4 Vxor an sit idonea testis pro marito, uel e contra, & an compellatur testificari contra maritum, in c. in literis, nu. 7. de testi. 63

3 Vxor si timet sæuitiam uiri etiam causatam ex facto uxoris, potest petere a uiro cautionem de non offendendo, in capitu. 1. numero 7. ut lit. non contest. 122

7 Vxor non semper tenetur sequi uirum, in capitu. 1. numero 4. qui mat. accu. poss. 54

6 Vxor non tenetur sequi maritum exequentem uotum peregrinationis, in c quod super. nu. 8. de uo. & uo. re. 206

6 Vxor quæ uouit castitatem, non potest contrahere matrimonium post mortem mariti sui, in capitu. constitutus, numero 6. de conuersa. coniu. 197

7 Vxor prima uiuente etiam ab eo separata quo ad thorum, cum alia si quis matrimonium contrahat etiam prima mortua, separabitur a secunda, sed cum alia contrahere poterit, in c. ex literarum, nume. 1. & 2. de eo qui dux. in matri. 27

6 Vxor non repetit maritum, qui cum eius licentia ingressus est religionem, etiã quod dolo sit inducta ad consentiendum, in c. ueniens, num. 1. de conuer. coniug. 197

Vxor consentiendo quod maritus ingrediatur religionem, an sibi præiudicet ibid. nu. 4.

Vxori si uouit continentiam, tenetur reddere debitum, licet maritus conse[illegible]
serit

serit ad tempus, sed forte non tenetur exigere, vel petere. in cap. charissimus, nu. 1. 2. & 5. de conuer. coniu. 195

Vxor non potest emittere votum ieiunandi, uel aliud uotum continentiæ sine consensu mariti, quinimo si maritus consensit, potest reuocare, licet peccet, non autem contra, ibi. nu. 4. & 5.

Vxor illius qui ingressus est monasterium ea consentiẽte, tenet & ipsa intrare monasterium, & ibi profiteri, quando est suspecta de incontinentia. in c. uxoratus, nu. 3. de conuer. coniu. 195

7 Vxoris consanguineam cognoscens grauius peccat, quam cognoscens consanguineam sponsæ in c. ueniens, nu. 4. de eo qui cog. consan. 37

Vxor virum sequi tenetur, & uir uxorem ex causa necessaria. in ca. 1. nu. 3. de coniu. lep. 29

Vxor dum consentit, q. maritus intret religionem, an debeat certiorari, q. ipsa tenetur uouere, vel religionem intrare. in cap. ex parte, nu. 4. de conuer. coniug. 196

Vxor non cognita non efficitur commater leuantis, vel baptizantis. in ca. Martinus, nu. 6. de cog. spiri. 33

Vxor, an sit in potestate patris, vel mariti, & quæ iura habeat maritus in ea. in c. non est. nu. 6. de spon. 6

8 Vxor quomodo dicatur spoliare maritum. in c. accedens, il 2. nu. 4. ut li. non contest. 128

7 Vxor infidelis ad fidem conuersa, an gaudeat omnibus priuilegiis datum. in c. gaudemus, nu. 17. de diuor. 58

Vxor, an possit denegare debitum marito incestuoso petenti. ca. transmissæ, nu. 7. de eo qui cog. consan. 35

Vxor an possit remittere marito pœnam petendi debitum, ibid.

4 Vxorem unam si duo petunt, & æqualiter probant, quis debeant obtinere. c. in nostra, nu. 6. de test. 71

7 Vxor prima vice viuente legitima, si quis cum secunda contrahit adultera etiam prima mortua separabitur a secunda, etiam si longo tempore habitauerit cum ea, & filios procreauerit, in c. cum haberet, nume. 1. de eo qui dux. in ma. 28

Vxor est in potestate patris, nisi quo ad debitum criminis. in c. mulieres, nu. 3. de sen ex com. 254

6 Vxor potest vendicare maritum & econtra. in c. quidam, nume. 2. de conuer. coniug. 192

Finis indicis omnium memorabilium, quæ ab Abb. Panor. insigniter dicta sunt.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repert. rerum ac sent. selectiorum DIFFERENTIAE LEGVM, ET CANONVM DOMINI GVALVANI BONONIENSIS, VIRI

diuini ac humani iuris consultissimi, quas diligens Lector non minus necessarias, quam vtiles comprobabit.

SEcundum canones ante sententiam pōt appellari, secundum leges non, nisi in certis casibus de ap.c. super eo. Et vt plus li queat, dic q9 secundum canones potest appellari ante sententiam a grauamine, etiam si non & expressum in iure vbi ,pceditur sine clausula appellatione remota, sed secundum leges solum ubi est expressum. Et sic intelige. c. non solent, 2. q. 6. & vide de app. ca. pastoralis super. verbo expresso. Iudex appellationis secundum leges non potest causam delegare, secus secundum canones de offic. dele. c. super quæstionum. §. intentionis. in gl. in fi. de offic. ord. c. pastoralis. & eo. ti. c. vt litigantes, lib. 6. Iudex coram eo facit li. contestari, vt per se ferat sententiam, medium tm committit secundum leges, secundum canones omnia cōmittit & principium tantum, & finem tantum, vt in eo. ca. super quæstionum. in gl. illud oportet.

Secundum leges committit examinationem consiliariis, secundum canones cuicunque vult, ut in capitu. pastoralis, eod. supradicto.

Secundum leges testis repellitur a testimonio, si est damnatus de aliquo, s. crimine secundum canones repellitur, siue sit damnatus per sentētiam, siue alias prohibeatur. de testi. c. super eo. in gl.

Secundum leges actio est proponenda, secundum cano. non de iud. c. dilecti, & dic vt in gl. sic patet.

Secundum leges locum habet rigor legis, vt in l. si quis in tātam. C. vnde vi. secundum cano. non. nisi in rebus ecclesiarum. de dolo & cont. c. 1. in gl.

Secundum leges missus in possessionem propter contumaciam statim est verus possessor, secundum canones mittitur in possessionem causa rei seruandæ, vt de dolo & contuma. c. 1. in glo.

Secundum leges filius retinet tantum vnam falcidiam, secūdum cano. retinet duas, s. debitam iure naturæ, & Trebellianicam. de test. c. Raynutius. in gl. retinebunt.

Secundum leges testamentum non valet, nisi habet subscriptionem septem testium, secundum cano. sufficit, si coram presbytero, & aliis testibus duobus, aut tribus fiat, vt de testa. c. cum esses.

Secundum leges, si testator legauerit rem alienam, hæres cogitur soluere, secundū canones secus. de test. c. filius. in gl. 2.

Secundum leges non tenetur hæres de delicto defuncti, nisi in quantum ad ipsum peruenit de ipso delicto, secundum cano. tenetur, licet nil ad ipsum peruenit, etiam quamuis lis non fuerit contest. de sep. c. fi.

Secundum leges, qui non habent continuam causam ad præscribendum, requirunt duplicatum tempus, secūdum can. secus, vt de cau. pos. & prop. c. cum ecclesia. in gl. circa prin.

Secundū leges præscribitur, q9 mulier mecū habitās sit mea uxor, secus ꝑm cano. de præsum. c. illud. in gl. sed quæritur.

Secundum leges iudex datus ut cognoscat de proprietate, non potest cognoscere de possessorio, C. si a non comp. iu. l. si proprietate. secundum cano. cognoscit etiam de illa de cau. poss. c. pastoralis. in gl. 2. & antep. de seque. c. 2. Et intelige ut no. ibi. per Bar. uel dic, si hoc non placet, quod priuatorum consensus potest constituere quem, alias aliquem iudicem qui præsit iurisdictioni, secundum cano. non, nisi de consensu sui episcopi. de fo. comp. ca. significasti.

Secundum leges qui offert se liti, condemnatur ac si posset, secundum cano. non, ut li. pend. c. ecclesia. eo. in gl. fin.

Secundum leges in causa appellationis noui testes sup eiusdem capitulis recipi possunt, secundum cano. non, de testibus, c. fraternitatem. in gl. pen. sup. eod. ti. in cle. de testibus.

Secundum leges nō admittitur quis ad possessionem, nisi ex toto renunciauerit iudicio proprietatis, secundum can. secus. de testi. c. significauerunt. & de cau. poss. ca. pasto.

Secundum leges bonum est aliquid facere ad ostensionem virium secus secundum canones. de tornea. c. 1.

Secundum leges non possunt committi, quæ sunt meri imperii, secus secundum cano. de offi. ord. c. quod se, de appella in gl. pe. de rap. in c. Archiepiscopatu. in gl. fi.

Secūdū leges possessor malæfidei spatio trium, vel quatuor annorum præscribit, secus secundum cano. de præscr. c. vigilanti. in 1. gl. de re iu. c. possessor, lib. 6.

Secundum leges instantia iudicii perit lapsu triennii, secus secundum cano. de iud. c. pen.

Secundum leges ad Imperatorem non potest appellari omisso medio, secundum cano. secus. de app. c. si duobus. in glo.

Secundum leges differentia est inter œconomum, procuratorem, & syndicum, secuudum cano. omnes hic comprehēduntur sub procuratore, de proc. c. petitioni. in gl. 3.

Secundum leges concipitur sententia in personam procuratoris, quandoque in personam domini, vel contra eum qui producit secus secundum cano. de prob. c. licet, in glo. pen. de ele. c. querelam. in gl. 4.

Secundum leges patre volente tenetur filia recipere maritū, nisi ei dare pater voluerit turpem moribus suis indi, gnum secus secundum cano. quia secundum eos eam compellere non potest. de desp. imp. c. 1. in gl. 1.

Secundum leges mulier admittitur in testimonium in causa criminali, secundum canones non. de uer. sig. c. forus. in gl. hæc intellige.

Secundum leges arrhæ dantur pro sponsalibus percipiēdis, secundum canones non. de spon. c. gemma. in gl. fi.

Secundum leges testes inuiti sunt cogendi, secundum canones non, nisi sit timore partis aduersæ, vt si se odio, gratia, vel timore subtraxerit. de test. cog. c. super eo. in fi. & c. pe.

Secundum leges si unus primo percusserit, & vulnerauerit, & alter occiderit, primus non tenetur nisi de percussione, & vulnere, secundus tenetur de occisione, secus secundum canones. de homi. c. significasti. 2. in gl. tandem.

Secundum leges lata interlocutoria super exceptione poterit appellari secundum cano. poterit appellationi deferri vsque ad euentum negotii principali. de app. in cap. fi. in glo. perem. in clemen.

Secundum leges in ordinarium non potest compromitti, secundum cano. de arb. cum c. tempore. 2. q. 6. §. quod de arbi. in glo. 2.

Secundum leges cum agitur de computatione graduum in linea æquali, quoto gradu quis distat a stipite, toto duplicato, distant inter se, & sibi attinent secundum canones simpliciter, & non duplicato, ut in arbore consanguinitatis. uer. nunc uidendum est.

Secundum leges in linea æquali quot sunt personæ dempto stipite, tot sunt gradus, secundum canones vero quoto gradu remotior distat a communi stipite, distant inter se, ut in eadem arbore. uer. nunc videndum est.

Secundum leges affinitas contrahitur ex legitimis nuptiis, secundum cano. ex omni coitu. ut in arbore consanguinitatis, in prin. & idē est de consanguinitate. de prob. c. ꝓ tuas.

Secundum leges non potest fieri denominatio siue denūciatio, nisi super quibusdam criminibus, ut no. in gl. 4. c. ut nostrum. ti. ut ecclesiastica beneficia, secundum canon. super omnibus criminibus, 2. q. 1. si peccauerit de iu. c. nouit, 4. q. 4. §. aliquando. Et est tex. de test. c. fi. super verbo accusatore, vel sic, appellans frustratorie punitur de duabus libris argenti in ciuilibus, secundum canones in expēsis, 2. q. 6. omnimodo. in gl. 1. & C. quorum app. non recip. l. ab executore, & extra eo. reprehensibilis.

Secundum leges non valet citatio, nisi assignetur terminus. ff. de uerb. obl. l. ita stipulans. secundum Pe. de Bellaper. secundum canones secus, de app. c. cum parati. in fi.

Secundum leges non omnia crimina sunt publica, sed quæ publicam infamiam irrogant, sicut adulteria, homicidia, & similia, secundum canones omne crimen censetur publicū, de collusione detegenda. c. 1. in gl. pen. 2. q. 2. in l. omnibus. de iud. cap. nouit.

Secundum leges mulier si intra tempus luctus nupserit, incurrit in famiam secundum canones non. de secū. nup. c. fi.

Secundum-

Secundum leges causa religionis, debent coniuga dissolui, secundum cano. non.

Secundum canones non possunt parentes denegare spuriis alimenta, secus secundum leges, vt qui filii sint le. c. per venerabilem. in fi. & de eo qui duxit in ma. c. cū haberet. in gl.

Secundum leges infamis potest esse procurator, secundum canones non. de iura. cal. c. Imperator. in gl.

Secundum leges vsuræ permittuntur, secundum cano. non. de vsu. ca. 3.

Secundum leges raptor cum rapta matrimonium contrahere non potest, secundum canones contrahere potest. de ra. c. vl. de hær. c. cum secundum leges gl. lib. 6.

Secundum leges stuprans virginem per uim, capite punitur, si tamen per vim hoc non facit, relegatur & verberatur, secundum cano. recipiet in uxorem eam, aut verberetur, & postea detrudetur excōicatus in monasteriū, de adul. ca. 2.

Secundum leges concubinatus est licitus, secundum cano. non. 22. q. 4. c. nemo. in gl. fi. de app. c. de priori.

Secundum leges delegatus ab ordinario non potest sententiam executioni demandare, secus secundum can. de fo. cō pe. c. si quis. in gl. pen.

Secundum leges iurisdictio non perpetuatur, nisi per litis cō testationem, secundum cano. per solam citationem. de offi. del. c. gratum, & c. relatum.

Secundum leges arbiter qui cognoscit de causis suspicionis illa probata etiam cognoscit de causa principali, secus secū dum cano. de offi. del. c. suspicionis.

Secundum leges mulier auditur contra alienationem rei dotalis etiam iuratam, secundum canones non de iureiu. cap. contingat. in glo. 2.

Secundum leges filius non conqueritur de patre in causa criminali, vel ciuili, nisi castrensi peculio, secundum cano. conqueritur de vtraque. 2. q. 7. c. quæritur.

Secundum leges ludere causa conuiuii possumus, secundum cano. non de excess. præl. c. cum inter. in gl. 4. & 44. dist. com messationis. & c. non debet.

Secundum leges indutiæ dilatoriæ, 30. dierum dari debent, 3. q. 3. c. offerratur, secundum cano. est arbitrarium. de procu. c. dilectus. in gl. fi.

Secundum leges delegatus habet sportulas, s. duos aureos in principio, & duos in fine, secundum cano. nihil datur. de re scrip. statutum. li. 6. de vi. & ho. cle. c. cum ab omni.

Secundum leges fœmina non potest arbitrari, secundum cano. potest. hoc verum si est consuetudo. de ar. ca. dilec. & c.

Secundum leges episcopalis dignitas tantum liberat patria potestate, secundum canones tunc etiam subdiaconatus liberat de æta. & qual. c. iudiciorum, qui filii sint leg. c. per venerabilem. circa prin. de sen. exc. cap. cum uoluntate.

Secundum leges hæres filius, non autem impuberes hæreditate patris priuatus reseruatur sibi legitima portio, secundum cano. non seruatur. de test. c. si hæredes.

Secundum leges mulier non potest esse procuratrix, secundum cano. potest. de confir. uti. uel inuti. c. cum dilectus, in glo. sic agitur.

Secundum leges si tres sunt arbitri, & tertius legitime requisitus non curauit interesse. alii non possunt diffinire, secundum cano. secus. de arb. c. fi. li. 6.

Secundum leges pœna mortis, vel sanguinis infligitur, secūdum cano. non de rap. c. Archiepiscopatu. & ibi textum in ueniens, s. morte moriantur, de fur. c. 1. & de ho. c. 1. Expone moriantur, i. excommunicentur. nec ob. ver. de latronibus, quia mors alia spiritualis, vt in criminosis, alia ciuilis, vt contra seculares, alia affectualis, alia naturalis, alia æternalis per Arch. 4. q. 7. c. placuit. sed quid sit mors, & quomodo infligitur mors. Est enim mors alia acerba, alia matura, alia immatura. uide c. præsenti. de præb. secundū Arc. & p Io. An. in nouel. lib. 6. & de pœni. di. 2. valida. per Arc.

Secundum canones absens ex iusta causa auditur, & tractatur quicquid contra eum factum est, secundum leges vero distinguendum est, an ex causa necessaria & probabili simul, an ex causa necessaria tantum, aut probabili tantum, uide 2. q. 6. c. biduum, in glo. & c.

Secundum leges extinguitur pronunciatum per appellationem, secundum canones suspenditur.

Secundum leges posteriores reuocant primas leges, non sic in diuinis. de conse. dist. 4. c. celebritatem, in glo. in legibus sed non est proprie differentia quo ad canones imo idem. de const. cap. 1. lib. 6.

Secundum leges non est infamis, qui mortale peccatum cōmittit, secundum canones sic. in præal. c. celebritatem. & hæc intellige, vt no. in c. omnes. & c. illi qui, 6. q. 2.

Secundum leges si quis conuincatur, quod occulte deposuit libellum famosum decapitatur, & secundum canones verberibus subiicitur, 6. q. 1. in sum.

Secundum leges impubes non iurat, quia non potest deiterare, 3. q. 4. cap. testes, secundum cano. potest de deli. pue. c. 1.

Secundum cano. longa, & longissima præscriptio non differunt, sed bene, secundum leges, de deci. c. dudum. in gl. aperte. 16. q. 4. in sum. & sane intellige. per ca. 1. de præscrip. lib. 6. & quod no. de consue. c. fin.

Secundum canones quis obligatur ex nudo pacto, 12. q. 2. c. quicunq; suffragio. de pa. c. 1. secus secundum leges.

Secundum canones quis alteri stipulatur, secus secundum leges, 1. q. 7. c. quoties. vide contrarium gl. ibi.

Secūdum canones periurium, furtum, & similia, solo animo cōmittuntur, secundum leges non. 32. q. 2. cap. qui viderit.

Secundum leges bona hæreticorum deuoluuntur ad hæredes, secus secundum canones. de hær. c. vergentis. in gl. pen.

Secundum leges existentes in potestate patris non obligantur aliquo voto, secus secundum cano. xxxii. q. 2. c. mulier. Et de votis scripturę ibi hic scripsi.

Secundum leges non tenetur quis denunciare, secundum cano. sic no. ar. 3. 2. q. 7. c. qua propter, super glo. hic habet, qđ no. i. q. 8. c. ex his. de acc. c. ex parte.

Secundum leges adultera licite occiditur per maritum, secus secundum cano. nam sic amitti dotem uir. no. glo. xxxiii. q. 2. cap. inter.

Secundum leges qui præest collegio, compellitur agere vel iurare de calumnia, secundum cano. non. de iura. cal. c. Imperator. super glo. i. & adde de testi. cap. præsentium, lib. 6.

Secundum leges iudex incidenter potest cognoscere de causa maiori, quam competit suæ iurisdictioni, secus secundū canon. quoad causas spiritualis. de or. cog. c. pe. in gl. fi.

Secundum leges exceptio adulterii non prodest vxori, cum accusatum ad pœnam ciuilem, secus secundum can. si agatur in foro ecclesiastico ad separationem thori. de or. co. c. 2. in gl. pen. adde quod no. de proc. c. tuæ.

Secundum leges mulier in paucis casibus admittitur ad accusandum, in multis vero ad testimonium, secundum can. est aliud, no. q. iii. in sum.

Secundum leges venditor præcise non tenetur dare rem vēditam, sed sufficit quod interesse, secus secundum canones, quia præcise secundum Hostien. de fid. instrumen. cap. cum Ioannes. in gloss. i.

Maxima, media, & minima capitis diminutio aliter accipiū tur, & aliter secundum can. de acc. c. qualiter, ff. de pi. l. fina.

Secūdum leges interlocutoria, quæ percipit aliquid dari vel restitui, vel non dari, vel non restitui, reuocari non potest, aliæ interlocutorię pōt reuocari ex cā. de ap. c. cū cessante.

Secundum leges spurii non repelluntur a dignitatibus, secus secundum ca. de fi. presb. c. 2. in gl. antep. li. vi. vel uerbum secularibus additum dignitatibus tollit differentiam, vñ pt aliam recipere. per no. per me. de ap. c. pasto. super gl.

Matrimonium non est inter seruos, sed contubernium secūdum leges, sed secundum cano. de coniu. ser. ca. i. de iudice deleg. alias differentias etiam recipere potes de his, quæ not. de offi. del. super quæstionem, §. porro. in gloss.

Secundum leges nunquam proceditur super crimen contra absentem, li. non conte. nisi contra apparitorem, secus secū dū canones nō. de do. & cont. c. ueritatis. in gl. hic, n. patet.

Secundum leges arbitrarium est tēpus in personalibus actionibus, nec est necesse interuenire post decretum primū vel ante li. conte. secūdum canones aliter si tenes opinionem Inn. de qua ut lit. non cont. cap. quoniam, in fine.

Secundum leges omnis periurus nō est infamis, secūdum ca. sic, de test. c. testamētum, & c. quāto, in gl. fi. vi. quicūque. Ad hoc, quod præscriptio longi temporis locum habet, requiritur, & sufficit bona fides tradentis & accipientis, secū dum ca. cum bona fide semper requiratur longissima temporis presc. de presc. c. si diligenti. in glo. illud. de re iu. c. Abbate. in gl. 4. li. vi. Et potest etiam recipi alia secundum ca. ex gl. prędicta de libello alternatiuo, qđ nō approbo, alii recipiūt ēt aliā de petitione generali ex supueniēte cā. vt e. c.

Secundum leges laicus in criminali potest laicum iudicem substituere, secus secundum ca. secundum opinionē Guili. de fo. comp. c. si diligenti. iuxta fi. i. glo

Secun-

Universidad de Deusto
Biblioteca

Repert. rerum ac sent. selectiorum

Secundum leges in præscriptione habere conscientiam dubiam de bona fide dicitur habere bonam fidem, secus secũdum can. de pri. cap. si diligenti. in glo. vlti. in fin. secundum Hostien. super ipsa gloss.

Secundum leges iudex si defert causam, fingens se dubitare, vbi dubitandum non est, efficitur infamis, & in xxx. libris auri punitur, sed secundum ca. aliter punitur. de re iu. c. 1. li. 6. & no. de app. c. intimasti. super gl.

Secundum leges clericus, potest rem & patriam cum armis defendere, secundum cano. non, de hom. c. suscepimus. gl. i. & c. significasti, iuxta fi. gl. & c. petitio. Et ista differẽtia est plus in personis quam in rebus.

Secundum leges punitur qui dat causam abortionis, etiam si non erat fœnus viuificatus, secundum cano. secus de homi. c. sicut. 2. in gl.

Secundum leges ad superiorem præcise deuoluitur prouisio ecclesiæ cum patronus laicus præsentat indignum, secundum can. non ita præcise. de offi. or. c. cum fas. in fi. gl. 2.

Secundum leges legatus principis cum mittitur ad prouinciam, debet viuere de rebus fisci, vel Imperatoris, secundũ can. legati papæ aliter recipiuntur. de off. or. c. inter. in gl. fi.

Secunduu leges ordo non liberat a criminali fortuna, secus secundum cano. 64. dist. c. si seruus sciente. in glo. quidem.

Secundum leges in debilitato solum consideratur membri impedimentum in vsu non defectus vel augmentum, secus secundum can. de cor. vit. c. 2. super gl. fi.

Secundum cano. maritus accusans vxorem, ẽt de iure suo se inscribit. de proc. c. tuæ, secus secundum leges, hoc no. Bar. Brix. ii. q. 8. c. in publico, & per Host. de acc. c. super his. super glo. 2. Et potest vna differentia haberi per ibi no. super gl. 2. hoc generale. & alia, e. ti. c. ad petitionẽ. in prin. magnæ additionis. & alia. in c. qualiter, ii. de accu. ibi. est de capitis diminutione.

Secundum leges in libello accusatorio ponuntur nomina imperatoris & consulum, & secundum cano. loco illorum ponuntur nomina papæ & episcopi, ii. q. 8. c. libellorum, & ibi no. gl. i. per Arch.

Secundum leges proponens plures actiones in libello si sunt diuersæ, tunc certas de iure suo eligere debet, secus secundũ ca. secundum quos plures admittuntur. de elec. c. quere lam. super gl. ii. Differentia sumitur per no. de adul. c. pe. super gl. pen. Et de vsu. c. cum tu. in gl. licet. Alia per no. de sponsi. c. i. Item alia per no. de male. c. ii. in gl. i. Alia per no. de excce. præl. clerici. in gl. fi. Alia per no. vii. q. xi. c. sacrilegium, c. quisquis. & de pẽ. c. fœlicis, in nouel. li. vi. Alia per not. de iud. c. fi. in nouel. Alia de pẽ. c. de sententia. Alia de sententia excommunicationis, c. 4. super gl. ca. nunquid. Alia per no. xvii. q. iii. c. placuit, in gl. iii. Alia per no. de sen. exc. ca. si vero turpiter. Alia per no. de spon. c. in præsentia, super gl. ii. Alia per no. de resti. in int. c. ii. super gl. & sic videtur. Alia de hær. c. extrancus. §. credentes. super uerbo accedat. Alia de pig. c. ii. in gl. ii. Alia de do. c. fi. & per no. iii. q. vlt. Alia de iurep. c. nobis. super gl. non videntur. Alia per no. de desp. imp. c. puberes, super gl. ii. ad finem, & c. se. super gl. iii. Alia de diuor. c. i. de don. inter vi. & vxo. c. pen. super gl. pen.

Has differentias inter leges, & canones menti commendes, & licet plures aliẽ possunt referri, tamen his ego Gualuanus contentus propter multos, q vno collirio omnium oculos volunt curare semper pro solutione dicentes. Aliud est de iure cano. aliud de iure ciuili, vel aliud est de iure antiquo, & aliud de nouo, ut no. xxxix. di. c. fi. in gl. pe. uel aliud in vltimis voluntatibus, vt no. de conce. præb. c. i. in gl. communis lib. vi. qui saltẽ recurrere possunt ad Spe. de disputatio. & alle. §. post hoc. per to. & maxime Doct. vtriusque iuris verius nullus de quibus mirabilem modum illusionis audiui, quomodo per sophisticas rationes simplices, & nouos scholares subtilitatibus legalibus inueniẽtes arguere omisso canonis tex. pollicitentur, & nouo genere mercuria. 4. vt valeant videri rabi. ibi allegare satagunt tantummodo canones, vbi sunt periti in iure ciuili, & ecõuerso. Et vt sic scholares ipsi quos a veritatis via auertunt, & ad fabulas conuertunt, super sunt adiscentes, & nunquam ad veritatẽ sciẽtię peruenientes, vt xxvi. q. v. c. nec mirum, vbi hoc pacto in opinionibus in quibus possunt, debẽt imitari canones, sunt legistę, vt no. qui filii sint le. in c. per venerabilem, ver. rationibus. Et qui innituntur equitati regularis disciplinę, legis rigori subiicitur. de cal. c. i. de re iud. c. Abb. iuxta fi. li. vi. Obsecro igitur, & summe deprecor Dei, & proximi dilectione, primiq; parentis amore, vt ista legentes horum q̃ vera sunt, participes existant, presentis opusculi collectionem diligant. de pœ. di. ii. c. charitas. ver. proximos, & ante quam intelligãt non comprehẽdant, xi. q. iii. c. eorum saltẽ, inuidiaque Diaboli vitium est, xxiii. q. 4. c. q̃ magnum. Nec dicant, q̃ habita vna cõtraria gl. habeatur, & alia ac ipsius, gl. sol. Quia hoc inueniũt in multis proculdubio falsum fore, recipiant ergo gratãter opusculũ q̃ iustitię, & libramini rationis subiectũ, vii. q. i. §. cum ergo, ver. formari, de sen. & re iu. in cle. pastoralis, uer. verum. Et satis sit, q̃ in paucis p laborem amicis consulitur, ff. de admin. tu. l. tutores, §. qui sunt. in fi. & C. de neg. gest. l. tutorii, de hom. super rub. in vl opi. in nouel. per hos autem & in alio laboris scientia ĩ hoc seculo acquiratur, vt Regnum cœleste tribuatur, quod nobis prestare dignetur omnipotens Deus, quoniam ex ipso sunt omnia, cui honor, & gloria ĩ secula seculorum. Amen.

Finis differentiarum inter leges & canones D. Gualuani Bononien. Iuris Cano. Doctoris eminentissimi, quas hac nostra recenti editione suis in materiis, & vbi melius quadrate videbantur, restituere fideliter curauimus, quo facilius eas memoriæ scrinio commendaret Lector.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca